

IOANNIS ANDREAE
I. C. BONONIENSIS

OMNIUM CANONICI IURIS
INTERPRETVM FACILE PRINCIPIS,

In quintum Decretalium librum Nouella
Commentaria

AB EXEMPLARIBVS PER PETRVM VENDRAMAENVM
in Pontificio Venetiarum foro Aduocatum mendis, quibus referta
erant, diligenter expurgatis, nunc impressa.

His accesserunt doctissimorum virorum annotationes,
Summis, ac rerum omnium memorabilium Indice locupletissimo.

Venetijs, Apud Franciscum Franciscium, Senensem,
M D LXXI.

IOANNIS ANDREAE
I. C. BONONIENSIS

OMNIVM CANONICI IVRIS
INTERPRETVM FACILE PRINCIPIS,

In quintum Decretalium librum Nouella
Commentaria

AB EXEMPLARIBVS PER PETRVM VENDRAMAENVM
in Pontificio Venetiarum foro Aduocatum mendis, quibus referta
erant, diligenter expurgatis, nunc impressa.

His accesserunt doctissimorum virorum annotationes,
Summis, ac rerum omnium memorabilium Indice locupletissimo.

Venetijs, Apud Franciscum Franciscium, Senensem,

M D LXXI.

ELENCVS TITVLORVM alphabetico ordine digestus.

Accusationibus.	2	Magistris.	38
Adulteriis.	67	Maledicis.	84
Apostatis.	54	Ne prelati vices suas.	37
Calumniatoribus.	20	Noui operis nuncia.	98
Clerico excommu. ministr.	85	Poenis.	119
Cleri. non ordi. min.	84	Poeniten. & remis.	121
Cleric. venato.	83	Priuilegiis.	100
Cleri. pugnan. in duel.	65	Purgatione canonica.	111
Cleri. percusso.	83	Purgatione vulgari.	117
Cleri. per saltum promo.	89	Raptoribus.	69
Collusione detegen.	81	Regulis iuris.	160
Crimine falsi.	78	Sagittariis.	66
Delictis puerorum.	82	Scisma.	53
Eo qui fur. ordi. rece.	90	Sententia excommunic.	129
Excessibus prelatorum.	91	Simoniam.	21
Furtis.	70	Sortilegijs.	80
Hereticis.	46	Torneamentis.	65
His. qui fil. occiderunt.	55	Verborum significatio.	150
Homici. volunta. vel casu.	56	Vfuris.	73
Infantibus expositis.	56		
Iniuriis. & damnoda.	117		
Iudæis.	40		

F I N I S.

IOANNIS ANDREAE BONONIENSIS

IVRIS CANONICI FONTIS VBERRIMI

In Quintum Decretalium Librum Commentaria
(quæ Nouellas appellauit) Acutissima.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio, uel continuatio tituli.
- 2 De accusationibus, inquisitionibus, & denunciationibus ubi alibi, quam in hoc titulo tractetur, uel eis conueniant. Denunciare quis tenetur interdum, in fi.

De accusationibus, inquisitionibus,
& denunciationibus,
Rubrica.

- 1 ¶ Proximè tractauimus de accusatione matrimonij, & de diuor. quæ communiter fiunt occasione adulterij, ex hoc nata opportuna occasione, de accusa. in genere uideamus, & ideò & c. Gof. Vel intendēs auctor in hac. 5. parte tractare de criminibus, & de poenis ipsorum, præmittit modos, per quos de criminibus agatur. habetur ¶ multū plene hæc materia in decretis quò ad primam partem. 2. q. 7. & 8. Item. 3. q. 4. 5. 9. 10. & 11. Item 4. q. 1. 3. 4. & 6. Item 6. q. 1. & 2. 8. q. 5. & 15. q. 3. per rotum. De secūda. 2. q. 1. primo, semper, & c. deus omnipotens. 86. disti. quid 15. q. 8. si quid. 2. q. 7. sicut inquit. De tertia. 2. q. pri. si pecca uerit, & quæstio. 7. si quis erga, & cap. quapropter. Repetitur in 6. de accusatione matrimonij, supra fuit specialis rubrica, omitto. Conuenit autem primæ parti. de uerb. sig. forus, uer. accusator. de seruis non or. de famulis, de procur. tuæ, ut lite pen. c. 2. de testi. de cetero, & c. fi. Ad secundā, de off. or. c. i. ut lite non contest. quoniam. §. sunt & alij, de cel. mis. c. fi. de collu. in tantum. Et lib. 6. & de offi. uica. licet, & de off. dele. statuius. 2. Ad tertiam, de iudi. nouit, de do. & contum. ueritaris, de testi. in omni, de præsump. cum in iuuentute, de iureiur. quemadmodū, de cogna. spiri. tua, de diuor. porro. Et interdum quis denunciare tenetur, de re. ec. non ali. hoc consultissimo. §. & nihilominus. Et cle. de hereti. cap. 2. §. quod si. Ad primam, & tertiam de appella. constitutis. 2. in fin. de despon. impu. ad dissoluendum. Et libro 6. de electio. Indemnitatibus. §. uerum, & §. cæterum.

S V M M A R I V M.

- 1 De accusatoris persona prius querendum, & est præiudiciale, nume. 2. & quo casu se debeat inscribere prius, quam uocetur accusatus, nu. 2. quis repellendus, nu. 4. cir. fi. Accusatus in quibus, & quando non fatigandus.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Vitia aliorum cernere, non sua, stultitia est, & curiositas. Inimicorum familiares pares fiunt inimicis.

C A P V T I.

S legimus. Breue est. & intrēdit, quòd prius sit de accusatoris persona querendum [Accusator] In antiqua dicebatur, Legitimi accusatoris [Non fatigetur] etiam in veniendo, si notorium est accusatorem nō esse legitimum, & facit quod no. 2. q. 7. quærendum, & infra c. alieni, & c. nulli in 1. glo. uel non fatigetur super principali, licet sic in veniendo, unde dicit Inn. quòd non fatigatur in probando innocentiam suā. Et no. quòd ¶ si accusatus uenire debet de longinquo, qui accusat, prius inscribere debet, quam accusatus uocetur, C. de exhiben. reis. l. 2. secundum Vinc. papa contrarium fecit infra c. licet [Accusatus] q. di. illud esse præiudiciale, & primò cognoscendum, de iudic. exhibi. ra. uide quòd no. de elec. cupientes. §. si uerò, in glo. idem. ¶ Prima glo. ponit, & repetit tria, quæ faciūt accusatorem non legitimum. ¶ Secunda glo. exponit exceptionem, & congruentiam rubricæ. ¶ In 1. glo. 1. ibi, erueret] Luc. 6. ca. Tullius Tuscul. 3. Stultitia proprium est aliorum uitia cernere, suorum obliuisci. Augu. 10. conf. Curiosum genus ad cognoscendam uitam alienam, desidiofum ad corrigendam propriam [Et ibi, bona fama] 3. q. 4. cap. pen. ubi de hoc [Et ibi, inimici] nec inimicis familiares, infra c. repellantur [Et in fine] saluo eo, quòd no. de criminibus exceptis, infra eo. cum. P. ¶ In glo. ult. ibi, purgatio] uel ex officio suo iudex inquirere, infra eodem qualiter, & infra de colu. cap. 1. Ala.

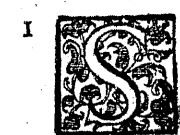
ANNO TATIONES.

- 1 ¶ In 1. glo. & ad hoc supra de iudi. causam, & quòd no. glo. in c. pia, de excep. lib. 6. & per hoc patet per uer. fatigetur, quòd potest opponi ad processum iuxta no. per Bar. in l. nam & postea, ff. de iureiuran.

S V M M A R I V M.

- 1 A denunciando, qui non premonuit, repellitur, & nu. 3. ad dictio. uindictam, & quis alius. Emendare causam, pro poenitentiam agere.
- 2 Primatum nomine qui comprehendantur. Episcopi cause ad primates deferenda, iuncto contextu.
- 3 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T II.

S quis. Casus. Qui nō premonuit, à denunciado repellitur [Reprendi] ut supra c. proxi. si de denuncia. tione loquatur, saltem quærendum est, an sint excommunicati. Infames uerò admittuntur a secundum quosdam, de hoc, supra de testi. in omni Vinc. [Causam emendet] i. poenitentiam agat. Innocen. Io. And. super 5. Decret. A 2 [Ad

2 [Ad primates] i. ad superiores. Goffr. i. iudices legitimos. Innocent. siue sint primates, uel archiepiscopi de foro compe. Sane de hoc de offi. ordi. duo simul, siue concilium, uel synodus, de indi. capitulo primo. Host. unde dicitur Pe. & Ab. i. synodum, ubi primates presunt. ¶ Arguit glo. 3. quod accusans &c. soluit. b ¶ In glo. ar. quod ibi, accusationem iude infra ti. 2. licet b, in 7. glo. [et ibi, uindictam] siue agatur de correctione inferioris, ut in canon. statim all. & supra de ui. & ho. cleri. ca. si. siue paris, ut hic. & de confi. ex literis, vel de probanda superioris negligentia, supra de sup. ne. pra. capitulo primo, secundum Hosti. [et ibi, nouit] ubi satis de hoc dixi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Omni. Et de iudi. nonne, in glo. fi. & super illa, & infra eo. cum oporteat.
b ¶ Secundo licet. Et probat rex. iste, quod appell. accusatoris continetur denunciator, quod facit ad q. quam post Gui. de Suza. ponit Io. And. in cap. pe. de denun. §. 1. ubi allegat ad hoc cap. contrarium.
c ¶ Statim. Vide gloss. hac pars ponitur in capitulo accusatores 15. quæstio. 7. ad fi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Prælati criminatio tractari debet cum his, quorum interest, qui sint ad hoc necessarii, ad si, in eius institutione, & destituitio ne quando uocandi. nu. 2
Iratus mediocritatem inter parum, & nimium non tenet à tali non iudicandum, ab exemplis.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
Sententia continere debet condemnationem, uel absolutionem, uel equipollens, & quando contineat equipollens, iuncta glo.
5 Additio, uel suppletio glossarum.

C A P V T III.

La prepositorum Criminatio prælati tractari debet cum his, quorum interest. Breue est [Et infra] forte continebatur hoc, quod habetur. 1. q. 3. illa. & illi literæ conxor. Tullius. 1. de offi. Namquam iratus, qui ad puniendum accedit, illam mediocritatem tenebit, quæ est inter parum & nimium. Et dicit Valerius li. 4. cap. 1. & Hieronymus ad Saluina D. & super Ioseph. C. q. hac de causa Farentinus pepercit villico, & Plato castigationem serui commisit amico. forte dux iste propter delicta abbatis ipsum spoliauerat, & papa mandans eum restitui, illi scripsit, ut sequitur: uel forte de ruit abbatem, & papa ipsum repulit, secundum Ab. [Prædicti] supra in decisa [Perimeat] illud supra, de quod dux deferebat eum, uel propter quod spoliauerat eum secundum aliam [lecturam] [Cum eis] subditis accusatoribus, uel i. prælati, quasi subditi necessarii sint, ut p. bent. ordinarii, ut assistant, & consultant. Inno. [Inre] rest] ar. Hosti. q. ¶ tam in institutione, quam in destitutione prælati, etiam si in modum inquisitionis agatur, uocandi sunt, quorum interest, & in eorum presentia est tractanda causa, ut hic, & infra eo. qualiter 2. 86. dist. si quid, de sta. mo. capitulo secundo, in fi. de off. archi. ad hoc, in fi. cum si. ¶ Prima, & ut. gloss. duo no. ex textu, quæ patent. ¶ In ¶ ult. glo. ibi, si arbitri] satis est arbitrum dixisse, Nil uideretur Titius debere Scio [et in fi.] si dicit iudex, quod debes, cum usuris compertibus solue. & hoc penul. uel quod bona fide recepisti, solue. & hoc ulti. ¶ In ¶ glo. 1. in fi. de hoc supra de rebus eccle. non aliena. si quis presbytero b rum, b Hostien.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Eligi. pro quibus facit c. fi. supra de testi. & l. reus, ff. de mu. & hono. cum conxor. ibi no.
b ¶ Exceptione. Licet glo. hic teneat contra, quia idem in omnibus dicit.

S Y M M A R I V M.

- 1 Denunciatus de multis & grauib. an promoueri debeat. an eligi, & electus confirmari, quid si promoueatur, & innocens postea inueniatur, num. 2. in fi. & 3.
Tanta pro diuersis.
Talia pro grauib.
Honor non est sine onere.
Inquisitio differt ab accusatione, & denuntiatione, & exceptione, in fi.
2 Additio glossarum.
Accusatus de crimine, accusatione pendente à procuratore repellitur.
Infamia facti duos habet effectus, & quos.
3 Accusator an pendente accusatione promotus sit deponendum.
4 Quid de inquisitionis promotore, uel denunciatore, uel.
Excipiente contra confirmatum.

C A P V T IIII.

Mnipotens Breue est. Et forsan petebat ista, cui scribitur, quendam ¶ de multis & grauib. nunciatum promoueri, cui rescribit; ut sequitur [Tanta] i. diuersa [Talia] i. grauia [Debeant] ea scilicet, quæ nunciantur, Pe. [oneretur] aliàs oneretur. Nam sine onere non est honor. 8. q. 1. qui episcopatum. Dicit Inno. q. licet talis promoueri non debeat, potest eligi, & tenebit electio: sed non confirmabitur, nisi purget innocentiam suam, uel aliàs absoluat. Alii dicunt, q. nec eligi debet: de hoc remittit. infra de simo. accusatum, & pro prima opi. all. q. si eligi non possit accusatus de crimine, daretur uia figmentis. Posset enim vacante ecclesia, qui speratur eligi, accitari, ut sic impediret electio, quod non est sentiendum. ad hoc infra de simo. sicut. 2. uer. quæntis. de diuor. quanto, ad fi. Alii uerò, qui dicunt, quod non debet eligi, a dicit præfigendū terminū accusatori trium mensium, infra quem probet, in autē. de sancti. epi. §. si quis autem electū. 2. col. & col. 9. ibi tamen non loquitur de eligendo, sed de electo, & confirmato in episcopum, cui tres menses dantur ad consecrandum. 85. distin. capitulo primo. In aliis electis dabitur annus, ut dicit glo. Et si plus differatur propter accusatum, non imputabitur accusatori, ut ibi, & C. de tempo. in int. re. petendæ. Vel istæ dilationes sunt arbitrarie. Pro hac opi. facit. 93. di. miratus: sed ibi loquitur de excommunicato secundum Innoc. Dicit Host. q. prima opi. uidetur uerior, uel secundū eum disting. inter accusatum occultum, & infamatum ante, quam accusaretur. Primus non prohibetur eligi, & sic intelligatur prima opi. secundum prohibetur, sicut & is, contra quem fit inquisitio, quæ non fit nisi contra infamatum, infra eo. cum oporteat, & ca. accedens. unde merito dicebat Innoc. q. differt inquisitio ab accusatione, denuntiatione, & b exceptione. b ad hoc faciat ista decre. & ad hoc ultimum uide, quod dixi infra de simo. per tuas 1. in gl. fi. & uide quod hic dicam super gl. ¶ In ¶ gl. 1. ibi, reus] accusatus de crimine, accusatione pendente, à procuratore repellitur [Et ibi, reus] uide ut lit. non conte. quoniam §. si uerò, super glo. de hac. ¶ In ¶ glo. ibi, opi.] dixit hic Goffr. q. infamia facti duos habet effectus, c unus, ut impediatur in dignitatibus ff. de dec. generaliter

C A P V T V.

Vili [Episcoporum] Hoc cap. breue est, & habetur pro palea. 3. q. 5. liceat. secus ¶ in seruis liberis, & familiaribus nuncijs priuatorum, qui si dominos accusent, repelluntur, & in accusationis exordio puniuntur. 3. q. vlt. in fin. [antequam] si. de ap. suggestum, & c. meminimus, de ali. mu. iu. causa fac. c. 1. Ho. [Impetendum] id est accusandum, uel denunciandum [Familiaritate] inimici hominis domestici eius. Miche. 7. M. 10. [Neglexerit] non sic punitur negligentia correctionis subditorum, unde malos subditos ab accusatione sua repellat, & si illos corrigere neglexit. Sepe enim bonus prælatus malos propter scandalum sustinet uel quia probatione destituitur. 2. q. 7. plerique. Illos ergo, licet toleret, ad ordines non promouebit & ab accusatione sua repellat. argu. contra. 4. 5. di. §. Familiaritate] loquitur, quando culpa prælati subditus malus est. aliud ergo est officium dare, quale est cubicularium facere, etiam quo eos approbare sponte uideret, cū ad illos sumendos non cogatur. Aliud est negligere subditorum correctionem, in quo & si sit culpa, nō tamen approbatio secundum Inno. ¶ ¶ Secunda gl. tria fac. Primò coadiuuat tex. quod familiaris admittatur per 4. iura ad quod alle. tria in contrarium. Secundo quod criminofus admittatur, coadiuuat per tria iura, & 4. alle. in contrarium. Tertio tripliciter soluit. ¶ ¶ In ¶ glo. 1. ibi, quos prohibet] uide in c. statim alle. in vlt. glo. [et in fi.] uide de postul. bonæ. 1. super. 1. glo. ¶ ¶ In ¶ glo. 2. ibi, si uxor] uide de adult. c. fi. super. 1. glo. [Et ibi, Pomponius 1.] gestionem semel approbatam non reprobo [et ibi, iniquum] etiam ingenuus per me ab infantia nutritus me non accusat [Et ibi, quoniam] iudæus contra iudæum admittitur [Et ibi, in arena] filium arenariæ professionis pater eiusdem professionis propter id exheredare non potest [Et ibi, quoniam] ibi contra accusantem de adulterio opponitur lenocinium. [Et ibi, si filium] uendidi filium liberum genero meo, ille me de plagio non accusat, quasi ignorantiam simulare non poterit. ¶ ¶ In ¶ glo. 1. ibi, suo] uile est ergo in talibus arbitrijs habere iudicem gratiosum, ut supra, de off. dele. consuluit. Sed caueat iudex à pœna decre. cum æterni, de re. iudi. lib. 6. secundum Host. [et ibi, aliam] ubi de hoc [Et ibi, exceptionem, ad fi.] per quam decre. dixerunt. T. & Vinc. quod per exceptionem maioris excommunicationis poterit illos repellere episcopus, alle. etiam de excep. nobis inno. licet, ut dicit, decre. à nobis, loquat in alio casu, scilicet cum in aliquo communicauit. hic uerò cum in familiarem admittit. ¶ ¶ In ¶ gl. 2. ibi, familia] ribus] ubi de hoc. [Et ibi, §. in hoc] ubi de hoc [et ibi, exceptio] pto] secundum Ho. [et ibi, dicas] secundum Vinc. [Et ibi, speciale] ar. supra de excep. à nobis [Et ibi, debent] & sic responderi potest ad l. iniquum, quæ loquitur in dominis, qui non tenentur tales cubicularios, uel similes habere secundum Inno. [Et ibi, de uita] economi uero perhibent testimonium de administratione, ut. 89. dist. quia in quibusdam [Et ibi, sibi impotent] be. Ber. ad Eugenium. Certè inter mitratos discurre calamistratos non decet.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Eligi. pro quibus facit, c. fi. supra de testi. & l. reus, ff. de mu. & hono. cum conxor. ibi no.
b ¶ Exceptione. Licet glo. hoc teneat contra quia idem in omnibus dicit.
c ¶ Dignitatibus. Et dicit ab obtentis secundum Inno. supra de de le. per inquisitionem, & di. in c. fi. de reg. iur. li. 6. & de accu. ca. 1. lib. 6.
d ¶ Reus pro ista opini. facit c. fi. eo tempore, de rescrip. li. 6. & iura quæ prin. considerant, de quibus de elec. dudum. 1. per gl. & ad materiã uide tex. in l. si filius, ff. de testa. & in l. filio præterito de iust. rup. & irri. tes. & ibi per Bar. in quæstione de usurario ad fi. & per Io. An. in c. quanquam de usur. & uide. l. si. ff. de re. e. & ibi Bar. & l. 1. §. 1. ff. de le. 3. & quod no. in c. factum, de reg. iur. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ab accusatione domini uel prælati qui repellantur, & num. 2. & 3. & 4.
Impetere, pro accusare, uel denunciare.
Inimici hominis qui.
Malos cur aliquando prælatus non corrigat, uer. non sic.
Familiares quos dominus uel prælatus intelligatur approbare, ibid.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
Reprobare non possum quos approbam, & qui sit hi, & supra numer. 1.
4 Additio glossarum.
In arbitrijs uile est habere iudicē gratiosum, sed cauere debet iudex à pœna, & q. 3.
Oeconomi perhibent testimonium de administratione, in fin.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Consuluit. Sed si partes non uult opponere forte timore expensarum quia probare non potest, & petit a iudice, ut ex officio repellat, ille denegat, an possit ab hoc appellare: uide inno. c. da off. iudi. §. impendia quoque, & per Kap. in c. pia, de excep. li. 6. & uide ibi bonum tex. ad materiam huius glo. & plene Bart. in l. 3. §. hoc autem iudi. ff. de dam. infec.
Io. And. super 5. Decret. A 3 S Y M.

S V M M A R I V M.

- 1 Absolutus an iterum possit reaccusari, & q. ad do. & nu. 2. 3. & 4.
2 Epilogus, & suffragium, & suppletio glossarum, nu. 3. 4.

C A P V T VI.

DE his Breue est [Absolutus] potest intelligi de illo, q fugit ad ecclesiam, & exiit praestito iuramento de in punire. 17. q. 4. id constitutum. Secus, si per transactionem, quae alteri accusanti non ob. C. res inter, ali. ac. l. 2. Si uero per abolitionem, distinguitur. 2. q. 1. probentur, ver. ab alio Vin. [Replicari] iterari. ¶ Prima glo. tractat de triplici abolitione criminis. Prima per dispensationem, 2a per suam crimine non pbato. 3. per penam. Prima impedit actionem. Secunda regulariter fallit in duobus casibus. Tertia non. ¶ In 1. glo. 1. ibi §. ult. si contra exercitorem egi actione in factum ex eo edicto, eo absoluto contra nauant ex eo facto non ago furti, uel e conuerso. ¶ In 1. glo. 1. ibi dispensant quod dic, ut no. infra de scisma. ca. 2. in 1. gl. [Et ibi, absolutus] no. q aliud, si accusatori imponitur silentium, ut indigno, ad hoc, e. ueniens. Host. & pater. 5. q. 1. Epiphanius [Et ibi, ingnorans] qualiter hoc pberur, uide in spe. de aboli. §. 1. uer. sed qualiter [Et ibi, §. hildem] & hos casus no. lo. 2. q. 5. habet hoc proprium [Et ibi, propter hoc] ad terrorem malefactorum. T. Vin. [Et in fi.] ubi de hoc, & 49. distin. §. 1. & materiam gloss. uide de pur. can. cap. pe. in glo. forsan alterius.

ANNOTATIONES.

1 Hildem. ibi uide plenius de hac materia per glo. & Bar. & quo modo probetur hac ignorantia, & quid de absoluto inquisitio ne, & in exceptione.

S V M M A R I V M.

- 1 Ab accusante qui remouentur. Cum inimicis cohabitantes etiam repelluntur, & qui item eorum amici, & nu. 2. 3. & 4. Inimicitia uel amicitia exordium quod, & qua consideretur, & trahitur in tertiam personam, & nu. 3. & in quo consistat, nume. 4. Incitare, & promouere. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Socius socij mei socius meus non est, societas in quo consistat, & nume. 4. 4 Suppletio glossarum. Fratemitas in quo contrahatur. Tales sumus, quales sunt illi, quibus cum uersatur. Morum qualitas unde diiudicetur.

C A P V T VII.

REpellantur Breue est [Accusatione] sup. no. solum inimici, sed cohabitantes. no. est intelligendum de qualibet cohabitatione: unde si hospes repentinus tibi dedit damnum, non teneor: secus, si is, q mecum habitabat. si. na. caup. ista. licet. §. in factum. Vin. [Inimicitia] inimicitia capitali, non quolibet odio, in auct. de testi. §. si uero. in fi. de excu. tu. §. inimicitia. & no. inimicitias trahi in tertiam personam. Vin. [Infestationes] hic inimici, & inimicorum amici consueuerunt in amicos infamare, & blasphemare. Soc. Principium amicitiarum bene loqui. Exordium inimicitarum male dicere [Incitare], puocare. Go. ¶ Prima glo. coadiuuat textu per. 4. iura. signat. omni de duobus iuribus, & arguit ex cohabitatione pluri. ¶ In 1. glo. 1. ibi, liberi iure conditis exheredabat filius matrem, quae inimicis filij amicitias copulabat [Et ibi, nam so-

cius] sequit, socij mei meus socius no. est, & in l. pra. quae incipit, qui admittitur, redditur ratio: quia cum societas datur consensu, no. pot. mihi esse socius, que non eligit. ¶ In 1. glo. 1. ibi, legitur cum suis cocor. sed haec tria innituntur ueritati. hoc. c. praesumptio, in praemissis, inimicitia et consistit in a. o. facit in sti. de in iu. §. si. societas, & fraternitas no. [Et in fi.] & 2. q. 7. ca. pe. unde. 2. re. 2. 2. cum sancto sanctus eris & c. in psal. 17. Salustius in Catilinario. Si quis est a culpa vacuus in amicitiam prauorum incidit, quotidiano usu, atque illecebris facile pat. similiq; ceteris efficitur. Hieronimus ad Demetria. E. Mores, & studia dharum pleurung; ex ancillarum, & comitum moribus iudicantur. & uide ad principiam. C. ¶ In glo. 2. ibi, odium] sup. timore, uel pmiu [Et in fi.] & de re iu. cu. eterni, li. 6.

ANNOTATIONES.

1 Factum. Facit. e. ad q. de uafallo, qui contraxit amicitiam cum inimico domini, quod possit feudo priuari, de quo per gl. in §. cum patronus, in l. 1. ff. de of. praefec. urbis.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatoris calumniosi penitentia que. Fratrem frater, pater filium accusare non possunt, casus excipiuntur, & qui. 2 An accusare possim interfactorem patris, uel tutoris mei, quem penituit, ut non uideat ex odio facere. Penitentia annorum put. a. 7. ut intelligatur. Natura pro accusatione. 4 Additio glossarum.

C A P V T VIII.

ACCUSASTI. Ponit penitentiam accusatoris calumniosi, cum sequitur mors, uel debilitatio; ubi autem [Occisus] no. Vinc. q. frater fratrem accusare non pot. in ca. criminis, sed esset exilio plebedus. C. qui accu. no. pos. si magnu, nec p. filiu, nisi suas, uel suorum iniurias psequedo. c. l. pp. Pone, is f. q. interfecit patrem meum, uel tutoris, bonus est, & penituit. si accuso, uideor ex odio facere: si non accuso, prius aditione hereditatis. C. de his, q. ut in l. 1. Credit Vinc. q. portus debeam hereditate dimittere: uel p. cum licet accusem, no. ex odio. Primum plus sibi placet. Mihi ultimū per ea, quae no. p. m. s. e. t. de his, in fi. glo. hoc uerū, nisi cōscia repugnet, quae sequatur, & facit qd dixi, de prescripti. c. fi. de c. si. significauit. In per. 1. glo. hac gl. Vin. uide quasi ad istam in spe. de accusatore. §. 1. uer. Itē q. est frater [Nisi pro pace] ca. l. in iose. Ab. i. si no. pro pace. uel pot. Vin. respice resequētia, ut si imponat talis penitentia, nisi pro pace. i. pro scādalo uitādo omittat [Carina] idē de spon. du. c. 2. [Amis] si. 6. q. 1. quicūque, per certas ferias. 2. 1. q. 3. c. pe. T. & sunt legitime ferie. 2. 4. & 6. ut ibi, & de con. d. 3. & 12. q. 2. de uiro. Vine. [Declaraturam] i. accusationē. Inn. ¶ In 1. glo. calumniosam, ibi, non minus] a crimine, no. ab irregularitate. ¶ In glo. non tenetur, in fi.] secundum. T. uel ex aliqua scintilla odij secundum Inno. ¶ In glo. uulgarē, in fi.] Idem no. de spon. du. cap. 2. In superscriptione] Gen. 4. cap.

ANNOTATIONES.

1 Placet, pro hoc uide quod no. lo. An possit Inn. in c. dudum, et. 2. in glo. hoc non facit ad rem. de ele.

S V M M A R I V M.

- 1 Notorium an dicatur, si nascatur nisi ab uno, an per confessionem, admittit denunciatorem, non accusatorem, nu. 2. 2 In iudicis praesentia si perpetratum sit factus, an & quando illud puniet absque accusatore. 3 Suffragium glossarum.

Euidens

Euidens utilitas non indiget commendatione.

4 Additio glossarum.

C A P V T IX.

VIDENTIA. Superficialiter inducit rem, tractat enim de morte Abel, cuius factum non erat notorium: quia nascebatur nisi ab uno. Sed dicunt quidam, quod fuit notorium: quia ipse confessus fuit. Ego Vincen. dico, qd si per confessionem fiat res digna depositione, no. in notoria: quia p. m. id esset notorium qd nuqua fuit, ut si f. me falsa cofitear [Non indiget] q. d. p. m. f. Pe, & Ab. Si in pntia iudicis, & multorum astantiu sit perpetratum scelus, iudex illud puniet sine accusatore. Secus, si in pntia iudicis solius, recurre ad ea, quae dixi de coha. cleri, & mu. uestra [Accusatoris] admittit tñ denunciatore. C. de accusa. ca. quide. remittit Ho. de censu. Roma §. sane, & §. notoria, li. 6. ¶ In 1. glo. 2. l. 1. ut sic incipit, utilitas huius tñ no. indiget cōmendatione, ipse enim se ostēdit [Et ibi, §. si publico] hac & se, uide ut c. bene. c. uno. in 3. glo. ¶ In 1. glo. ubi in fi.] & citatio, ut no. de iur. iur. ad nostram, 3. & de pur. ca. c. pe.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusare clericos, uel alios nequeant, & nu. 2. 3. & 5. accusare qui potest, & ferre testimonium potest, nisi in casibus, nu. 5. Detractores etiam a testimonio repelluntur. 2 Factum pro uoluntate faciendi. Zelus malus unde praesumatur. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Simonia equiparatur lese maiestati. Infamis non est, qui se purgat per iuramentum. Innocentia quo nam modo per iuramentum probetur. 4 Additio glossarum. A tormentis no. incipiendū, nisi praesumptio sit aliqua necessaria. 6 Infamia quae processit ex actis in iudicio, non inducit magnam purgationem. Compurgatores clericij etiam laici, & mulieres bonae admittuntur, & quo casu, iuncta glo. in fi.

C A P V T X.

VM P. Ut dicit ult. glo. pars huius de pur. ca. cū. P. & h. d. Laici uel inimici clericos accusare no. pnt. Et tria facit, primò repellit primū accusatorem, quia laicus, secūdo p. m., quia inimicus, tertio purgationē indicit. Pa. ibi, cum que. tertia ibi. Sed utriq; [Frater eius] f. Boni presbyteri [Illius causa] & in hac cā no. fuerat peccatum ad suam, & sic no. ob. s. c. de his. uel dic adductus: quia uenerat, ut ferret testimonium in causa, uel spōte se obtulerat ad testimoniu, uel fuit testimoniu extraiudiciale per impositionē falsi criminis, uel ueri facilitatem, & sine causa exprobadō, & detractores ab accusatione, & testimonio repelluntur. 6. q. 1. deteriorē, & 3. q. 4. detractores. P. m. Innoc. 2 [Accusauerat] i. accusare uoluerat, sed no. fuit admittus. Inn. [Post alterum] f. Bonus presbyter post lo. fratrem suū [Vicissitudine] per qd magis psumitur malus zelus [Neutrum] presbyterū Bonum, nec fratrem eius [Ad eius] f. presbyteri Petri [Vtrique] presbytero. f. Petro, & Bono. ¶ Prima f. gl. no. laicos non admittendos & c. a qua regula excipit propria iniuriā quod ad accusationē, & crimina excepta quod ad uirūque, si non ex odio procedat, nec sint participes, & sint bonae fame, uiles & infamati non admittunt, nisi f. his similes. in fi. obicit ad textū, & soluit. ¶ Vlti. gl. quaerit, & soluit. Iterū quaerit, & distinguit. ¶ In 1. glo. ubi, si quemquam] equiparato delatori iurat se no. deliquisse, qui iuramento delator iurat se no. deliquisse,

no. est infamis, & quodammodo per iuramentū innocentiā suā prebat [Et ibi, nouo iure] non facit, sed §. se. unde fuit sumpta de corpore, bene facit. & quid dicat, uide supra ti. 2. c. pe. in glo. antep. ¶ In 1. glo. 1. ibi, ad testimonium] dat ergo Inn. pro regula, q. qui admittitur ad accusationē, & ad testimoniu, praeter huc casum assignat etiā in hoc d. fiam, quā hēs. j. e. gl. uer. & testibus [Et ibi, sane] ubi de hoc [Et ibi, exceptis] in no. exceptis. n. non admittent et clerici criminosi, 2. q. 7. psumūt, & c. clericus, & c. maiorū, & c. criminatioes. Idē de irregularibus, qui no. pnt accedere ad ordinē, quē habet accusatus. 2. q. 7. ip. si, & c. testes et si procedat irregularitas a uitio corporis. Idē de ignotis, uel de fide suspectis, qd dic ut 2. q. 7. si qui, & c. quaerēdū, P. m. Inno. [Et ibi, si clericus] Dicit Inn. hac distinctionē procedere, cū accusatur clericus: quia cōtra laicos simoniacos dicit indistinētē quēlibet admitti ad accusandū, & testificandū [Et ibi, in primis] ubi de hoc, & e. q. deus, & 6. q. 1. in summa [Et ibi, exceptis] excipit ab eo qd dixit uiles admittendos [Et ibi, ueniens] loquitur in teste. no. tamē lo. 6. q. 1. §. porro, quod ordinatus simoniacē ordinatorē suū de hoc accusare no. potest [Et ibi, tormento] ergo aliqua praesumptio est necessaria cū ab his no. sit incipiendū. ff. de q. l. 1. inf. de reg. iur. cū in contemplatione. Inn. [Et ibi, respondeo] P. m. T. & Lau. [Et ibi, inimici] uel P. m. Vinc. prius erat f. bonae fame, & ex his, quae fuerūt acta in iudicio, processit infamia, unde non indicit magna purgatio [Et in fi.] de hoc plene. 2. q. 6. in summa, & c. clericos, & 2. 3. dist. illud. ¶ In 1. glo. ubi, statuit] si, qd no. infra de sortile. c. 2. in gl. 2. [Et ibi, de causis] & de iudicijs, cū uenissent. Ho. [Et ibi, laicos] uel et bonas mulieres. ut no. inf. de pur. ca. cū iuuētute, in ul. gl. & 16. q. 2. in decima [Et in fi.] nihil, uel parum facit: sed ad hoc. 2. quaestio. 5. omnibus, in fi. & 7. distin. clerici.

ANNOTATIONES.

1 Testimonium. Vide infra eo meminimus, super gl. fi. In. An.

S V M M A R I V M.

- 1 Monachus accusare potest abbatem, et alios, et nu. 9. a monasterio necessaria expensas habebit, & an cum aliqua inquisitione, nu. 2. & 3. et quas. nu. 11. secus si prosequatur causam suam propriam, nu. 4. an possit ob eas obligare monasterium, nu. 10. nihil habet suum, ibid. An idem, si inquiratur contra eum, nu. 5. in fin. Accusator etiam dicitur fidelis domino & quando, nu. 10. Quis esse non possit, nu. 7. 4 Pro admisso reputandus ad accusationem, cuius causa comittitur. Causam propriam prosequi quis dicatur, in fi. 5 Expensae quibus ministrantur ab aduersario lite pendente, & supra nu. 1. & 3. 7. 8. 9. in fin. & 11. 6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 7. 8.

C A P V T XI.

EX parte. Monachus accusare potest abbatem, alios no. & a monasterio necessarias expensas habebit. secūda ibi, Licet, tertia ibi, quibus [Alia] simplex relatio [Subiectione] contra. 2. 2. quaestio. 5. de forma: idē licet accuset abbatem, ne ipsum perire permittat, dominus est fidelis. 3. 4. q. 4. ipsa pietas. 1. q. 5. c. 2. 3. & cū remouetur ab errore, tūc uiuificatur. c. q. c. 1. Vin. [Repellendi] sup. imō admittēdi, & tūc bene continuatur, qd sequit [Non habeat] nec h. e. possint. 1. 2. q. 1. nolo [De rebus mon.] monachus uolēs accusare abbatē, no. statim admittetur, sed praemissa aliqua summaria cognatione, quae uel fieri possit per iudicē sine partiu pntia, ar. s. de renun. super hoc. nā. si alij no. accusant sine inquisitione praemissa, multominus mo Io. And. super 5. Decre. A naci.

nacl. ad primū. 2. q. 7. si qui. & c. quærendū. Alij dicit in accusatione, & inquisitione semp necessariā esse cogitionem ante, quam monachus admittatur ad illas, sed in f habendo expēsas est differētia: quia cum accusat, & inscribit, semp habebit expēsas: sed in inquisitione nō, nisi cā cognita sibi decernantur. Nos dicimus, qd semp, ex quo admittitur ad accusandū, uel ad inquisitionē, uel denūciationē, habebit expēsas, & papa, uel alius ordinarius hoc per se diligenter inquirere. delegatus tenim ex quo cā sibi cōmittitur, reputabit illū pro admisso, nec amplius de aliqua cā debet inquirere. Nec ob. s. de rescrip. sup. l. is, ubi dī, qd illud mouere debet & c. qā iā cōstat delegantē ad hoc motū, ex quo cām cōmiserit. Sed si prosequatur ppriā cām, agat possessorio, uel petitorio, non habebit expēsas à monasterio. Inn. remittit ad spe. ubi est hæc gl. j. glo. 2. propriā autē dicimus, si suā electionē psequitur, ut dixi post Inn. & Hof. de elec. bonē. i. in gl. b. & ideo, uer. sed nec acta (Expēsa) idē f. in clerico paupe, qui denūciat, & agēs ad utilitatē ecclesiæ habebit expēsas. Abb. de procur. cū pro cā, secus, si accusat, cū illa dicatur illaudabilis intētio. 2. q. 7. si q. s. b. ep̄s p̄m Gof. & Hof. & quare sic dicatur, nō ibi, facit ad hoc, qd nō. l. & La. 2. q. 7. ex his oibus. 2. & Bar. Brix. in q. 9. Veneri. quæ incipit, Canonici quidā [Debenē necessariā] idē in uxore indigēte, si cōtingat matrimoniū accusari p̄m Ho. qui remittit ad sum. eo. tit. in rub. de accusa. §. quis possit, uer. si, quid si contingat matrimoniiū accusari. de hoc & de his, quæ dicta sunt in duabus p̄cc. gl. uide spe. de inquisitio. §. ul. nō. per totū. §. ubi ē tractatur, an monachus, contra quē inquit abbas, debeat h̄re expēsas pro aduocatis, & si. & huiusmodi: circa materiā uide plene per Ros. de sta. mo. a. s. de monacis, uer. sed illud quærit. i. usq; ad fi.

11 ¶ In glo. ul. explicari ad hoc supra de of. dele. p̄te rea, & per hoc patet hoc intelligendū etiā de expēsis litis secundum. T. & Vin. (¶ in fi.) & 2. q. 1. in prin.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Capiulo. Et sic non est minor licentia abbas, quando agit contra ipsum, facit ad id, quod no. gl. in l. cum non solum. C. de bo. quæ lib. in fi. glo. ma. sed contra uidetur sentire Io. An. in spe. de inquisitione, §. si. post Ros.
b ¶ Quis facit, quod no. Io. Andre. super eodem, accusati.
S V M M A R I V M.
1 Ebriosus, & missam celebrans ante digestionem beneficio suo priuatur, & quando nu. 8.
2 Collatio facta de beneficio presumitur perpetua, nisi temporalis probetur.
Commendari potest ecclesia perpetua, & an parochialis. De commendis remiss.
Vinolentia pro ebrietate. Pernoscere quid, & nu. 6.
3 Dies incipit diuersis modis. Conuictum quem esse non sufficit, nisi condemnatur.
4 Denuntiatio, & inquisitio etiam infamia, uel monitione non procedente quo casu possint admitti.
5 Sine coactione quis confiteri dicitur etiam exacto, & prestitio iuramento.
Torqueri etiam quis potest pro ueritate, & quibus procedētibz, Iuramentum ab inquisito, uel accusato an exigatur ueritatis dicende.
Occultum nequit dici quid, ex quo quis accusatur.
6 Epilogus, & suffragium glossarum.
Per, prepositio totum significat.
7 Additio glossarum, & nu. 8.

CAPVT XII.

SI constiterit. Casus. Quod ad titu. Ebriosus f. & nō p̄missa digestionem missam celebrans, beneficio suo priuatur, & illud instruit, qm cōtra actōtē pronūtiandū sit. 2. qn pro ipso, ibi, Ceterum, (Ad tempus) ar. Hof. qd collatio facta de beneficio p̄sumat p̄petua, nisi p̄betur tp̄alis. de hoc de insti. cū uenissent, de dona. pastoralis. arguit autē per hoc Abb. qd possit ecclesia perpetuō cōmendari, de parochiali tene, qd habes. j. de elec. nemo, li. 6. (Commendata) de cōmendis aliqua no. hic Inn. quæ not. de elec. nemo, li. 6. & dixi, supra de elec. dudū. 2. (Vinolentia) i. ebrietate. Pe. (Pernoscere) i. per totā noctē potando & se inebriādo uigilauerit (Alterā die) i. sequenti, uel eadē. & hoc forte diximus: quia diuersis f. modis incipit dies, & definit de hoc de fer. c. 2. Hof. (Conuictus) a & condēnatus (Accusatus) unus. 2. Hof. (Conuictus) uerō uerba habent designare modū denūciationis, uel inquisitionis. de his omnibus, infra eo. qualiter. 2. p̄m Gof. dicit f. Hof. qd hęc duo, s. de potu, & celebratione fuissent ut notoria ep̄o nūciata, potuit & debuit ep̄s presbyterū ad rōnem ponere, & si infamia, uel monitio nō p̄cessit. Remittit ad sum. & specialē rubricā de crimi. sine. ordi. puni. [Sine coactione] per hoc nō intendit reprobare exactiōnem iuramenti, qd p̄to ueritate dicenda p̄stādū est, de elec. si significasti, de iurei. & si Christus, pro qua etiā pōt quis torqueri, etiā f. se p̄cedentibus probabilibus argumentis. ff. de qō. l. 1. & de hoc de deposi. ca. 1. & de hoc inf. c. qualiter. 2. licet autē ab eo, qd quē inquiri, possit & si de crīe singulari quærat, exigi iur. m. ueritatis dicēdā, nō tñ ab accusato. b. Et pōt esse rō: qā inquisitio nō fit super occultis, super quibz tñ admittit accusatio, p̄m Hof. Dicit tñ, qd nō pōt proprie dici occultum, ex quo quis accusat, cū etiā ex hoc procedit infamia, sup. eo. cum. P. vñ & in criminalibus iuratur

irata de calumnia, de iur. cal. c. i. & uide qd dicā, infra eo. quak. 2. §. debet, super uer. facultatē (ipsum) Daniele (Impetitione. G.) qd quē agebat, & ab ipso ecclesiam repetebat [Concessa] in perpetuū, uel ex cā commendata ad tps nondū elapsū. ¶ Glo. j. ponit casum: reliquæ textuales. ¶ Glo. 4. in fine p̄noctauit extra urbē, quia nulla parte noctis fuit in urbe. per. n. totā noctē significat. ¶ Glo. talis, ibi, l. 2.) canonizata in uer. statim, alleg. ¶ In glo. 1. ibi, restitui) agens etiam petitorio, p̄m Inn. & Hof. & sic nō ob. de re. spo. sollicitā, & c. in literis, & facit quod no. sup. de renunc. super hoc. ¶ In glo. 2. ibi, quando cūque) etiā añ cōditionē, de qua conuenerat, ut tunc restitueret. T. ¶ In gl. 3. in fi. de ui. & ho. cle. clerici. ¶ In glo. 4. in fine) idē nō. 76. di. no. fce. ¶ In gl. 5. in fi.) dicebat Abb. qd dormitio non fuit causa huius iur. sed peccatū ebrieta. in quo p̄sumebat esse, cū celebrauerit. nā & sine dormitione possit cibus dgeri. unde refert se habuisse sociū, qui per. 8. dies nō dormiebat. & facit quod not. in ca. p̄. de con. dist. 1. sacramenta: & facit, quod dixi de cel. mis. ex parte. Dicebat Hof. qd intrare tabernam, uel scmel inebriare, nō est iusta causa priuationis beneficii. Remittit ad no. de ui. & hon. cle. a. crapula. Sed celebratio ante digestionem fuit iusta priuationis causa. ad hoc. 7. q. 1. nihil, & quod alle. gl.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Condēnatus. Et sic probat iste tex. quod notoria iuris proprietatis carentia impedit restitutionem, de quo de fil. pres. constitutus, per Inn. & per Bart. in l. naturaliter, §. nihil, ff. de acq. pos.
b ¶ Accusato. Vide Io. And. de confel. c. 2. & de elec. dudum, el. 2. & Bart. in l. Marcellus, ff. re. amo.
S V M M A R I V M.
1 Inimicus etiam à uoluntaria exceptione repellitur, num. 7. & 8.
2 Confirmatum per papam consecrari, uel benedici non potest per alium sine papæ licentia, excepto casu.
Mulieres non tenentur personaliter ire ad curiam.
3 Benedicere uel abbas, sicut & abbas, sed non idem effectus, & in quibus.
Abbas potestas qua.
4 Contra benedictionem petentem, licet confirmatum admittitur, & quando exceptio. An teneatur, si fiat contra legitimam appellationem, nu. 5. an sit iterabilis, ibid. eam non suscipientis intra annum p̄na, num. 7.
Examinationis locus etiam cum quis benedicitur.
Accusatio futura respicitur.
6 Cap. omnipotens supra eo. intell.
Deserere appellationi etiam tacite quis dicitur, & non potest p̄nitere.
8 Epilogus, & additio glossarum.
A. susceptione, & calumnia excusatur obediens iussui.

CAPVT XIII.

MINIMUS. Casus. Inimicus etiam à uoluntaria exceptione repellit. & huius pars, de app. me. minimus, que ad fi. huius cōtinuat. Ho. & qui cler. uel uo. meminimus. Et primō ponit mādātū nō executū, & huius cām. secundō causam im. p̄bat, & illud exequi mādātū ibi, Quia uerō: sed Ab. summat, qd qui semel f. aliquē tulit testimonium in criminali, ab accusatione repellit (Mandasse) arg. cōfirmatū f. per papā consecrari, uel benedici nō posse per aliū sine papæ licentia. ad idē, de elec. c. ante p. lib. 6. & ibi de hoc in ult. gl. sup. de tēp. ur. cū in diuitribuendis, sup. ut lit. pend. ec. 2. Quod uerum puto, nisi aliud habeat cōsuetudo illius ecclesiæ, sup. de ele. nihil est, ad fi. (Confirmamus) istæ mulieres, etiā si sint immediatē subiectæ, uel app. confirmationē ipsarū ad papā deuoluat, nō tenent personā ire ad curiā.

quod dic. ut de elect. indēnitatibus, §. sed cū eas, lib. 6. (Benedictionis) Benedicere f. ergo abbatissa, sicut & Abbas, de elect. indēnitatibus, lib. 6. Sed non est idē effectus: quia Abbas bñdictus monachos bñdicit, de sup. ne. p̄la. c. 1. Et minores ordines cōfert, de eta. & qua. scū cōtingat, qd nō facit abbatissa, cū sint ad uiriles, ad hoc de ma. & ob. dilecta, de arb. dilecti, de pe. & re. noua, p̄m Ho. (Alterā parte) f. in f̄riū, ne bñdiceret, Ho. (Appellauit) no. f̄t petētē bñdōnē, licet iā sit cōfirmatus, admittit excep. dūm d̄ excipiēs aliās sit legitima p̄sona ad excipiēdū. In. & qd locus ē tūc examinationi, cū bñdicit, scripsi, de el. venerabilē, super uer. examinatio, uer. sed nūq̄ d̄ Abbas. pp. qd dixit. G. Na. qd ē ille, cui p̄ bñdōnē cōmittit, exceptiones dēt admittere, nō. n. ē merus executor, cū h̄at; examina re; all. et. 3. di. laici. dubitat Bo. si f̄ legitimā appōnē fiat bñdictio, an teneat. dubiū qd nō p̄det, an sit iterabilis, de quo uide in remiss. qd dabo in fi. gl. qd incipit, hodie. de cōsecratione ep̄ali nō est dubiū: quā illa imprimi characterē, & si iniuste fiat, de hoc, de ele. p̄uidā, in gl. elec. (Accusaret) in diebus illis. Sed pp. futurā accusationē nō debuit impediri, ad hoc, de ap. cōstitutis. 2. nā & p̄sens nō admittit, ut seq̄t. Hof. 6. (Disulisti) bñ. s. c. j. oip̄tēs, p̄m Gof. p̄m Hof. dic. & male. nec ob. illa decr. qd loq̄t, cū apud bonos & graues erat infamia accusatione, uel denūciatione iam facta. Quod autē non debuerit differri bñdictio, satis patet ex sequentibus p̄m eū (Differre) non sonat hæc litera, qd detulerit: sed hoc dicit, qd de facto nō bñdicēdo uidebat deferre: & hoc patet, qd l̄sa superior dicit, nō decet. nō dicit, nō decuit. Et dato, qd uelles dicere illū detulisse, & delatorios apostolos dedisse; nō tñ probaret hæc litera deferentē penitere posse: quia hic per iudicē, ad quem fuerat appellatum, fiebat remissio. Et sic non ob. his, qd dixi, de app. constitutis. 2. super uer. confirmauit (Inimicus) not. finimicū non solū ab accusatione, sed etiā ab exceptione repellit: quod crederet de conspiratore. de aliis secus, Inn. (Requisitus) hodie abbatissæ, qd sunt solite benedici, nisi infra annū post confirmationē benedictionem susceperint, cadūt à iure suo, nisi cā rationabilis illas excuset, quod dic. ut in ele. de sta. mo. attende res. §. statuimus, & uide quod ibi no. in gl. ut scripsi. ¶ Glo. 2. recitari potest per objectionē. ¶ In gl. ult. ibi, inimicus) quod intelligit Ho. qd sp̄tē & sine coactione se obrulit, uel ad hoc uenit. & sic loquatur decretum P. Secus, si per iudicem coactus fuisset, tunc enim bonum obedientiæ ab omni suspitione, & calumnia excusaret. 2. 3. q. 1. quid culpatur, de tempo. ordinan. ad aures (¶ in fi.) de hoc, supra de testi. fraternitatis, in glo. f. secunda.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Nunquid. Et per Io. And. in c. 1. de sup. neg. p̄la. & de eta. & quali. cum contingat.
S V M M A R I V M.
1 Decretalis huius factum alibi repetitur.
Accusator ante inscriptionem potest sine p̄na desistere, & etiā post, & quando, nu. 6. & 9. §. 2. nu. 11.
Ei imponitur silentium ad terminum non uenienti.
2 Super criminibus per literas significatis potest quis citari.
Delatus accipitur duobus modis.
Grauitas iudicialia in quibus consistat.
3 Terminus an uideatur circumscribitur per obitum eum statuentis.
4 Ex accusatoribus pluribus eligitur magis dignum iudex.
De contingentibus nil omittendum.
Ius commune non laeditur, si qua dubitationis tollenda causa contra tribus inferuntur.

- 5 Intentio iudicat proponentem. Interpretatur quis uerba sua. Inferior superiorem corrigit, & quando, & qualiter. 6 Lite non contestata proceditur contra infamantem. Res integra in accusato quando dicitur. Potius dictio ponitur hic electiue. 7 Fama bona, uel mala ut probari possit. Inquisitionem quid procedere debeat preparatorium. 8 Epilegus, & suffragium glossarum, num. 9. Absenti datur tempus commodum eundi & redeundi, & quorum impedimentorum habeatur ratio, num. 10. Absolutio exceptione rei iudicatae quibus casibus non utatur. Per rescripti imperatorem non dicitur quis in ius uocasse, §. 2. 10 Additio glossarum, num. 11.

C A P V T XIII.

Licet. De teodem facto, de pur. ca. c. vlt. & hoc dicit. Ante inscriptio nem accusator potest desistere sine pena: & si non veniat ad terminum, imponitur ei si sitium, i. pars narrat factum. 2. ibi, Nos igitur duo diffinit, & tertium committit, secundum ibi, Quia vero tertium ibi, Ne autem. Iterum prima ponit §. archiepiscopi dilationem, ipsius citatione, & comparationem, deferentium requisitionem, & ipsorum responsonem, secundum ibi, Celestinus, tertium ibi, Cum autem. 4. ibi, Ne aliquid, 5. ibi, Ipse autem. [Ex literis] non accusabatur per literas, sed per eas significabantur crimina papae, super quibus rebaratur citari: quod fieri potest: & sic non est contra. 2. q. 8. per scripta, secundum Innoc. [Canonicorum] supra secundum Host. & I. & O. archidiaconorum, de quibus sequitur. [Delatus]. i. denunciatus, uel i. accusatus, secundum T. & Gof. [Gravitate] si supra de probatio licet. & fuit gravitas non procedendo contra absentem, vel in deliberando, an esset citandus, vel in termino, quantus esset datus. Pm Boati. [Terminum] quo pendente mortuus est Celestinus [Accessus] spore. na terminus uel fuisse circumscriptionis, ff. de re iudi. in sententiis, aliis, in sum. ff. iudi. sol. cum apud Semproniu. C. de iud. pperandū. §. si autem in medio triennii. vñ quis iudex surrogatus succedat in ca. ut ibi, & ff. de iudi. mortuo iudice, nō tñ in edicto. imò requirit, qd de nouo citef, ff. de iudi. edictū, & l. & post edictū, ff. de re. iud. Neratius: vñ iudex subrogatus nō hēt minus anno, ut in pra. §. si autem, Pm Host. p Hof. facit quod no. C. qñ & qñ iul. consentaneum, qd eū facit hoc, c. quia Pm id accusator nō fuisse hic cōru max. pōt distingui in forma uerborū citationis, ut in dec. si gratiose, de reser. li. 6. & facit cōstitutio cle. de elect. ne Romani, in fi. [Nec ullus] aliis unus. & dicit Goff. ex pluribus eligeret iudex magis idoneū, ff. de accusa. si plures [omittere] de cōtingentibus nil est omittendū, nā & qd dubitationis cā dētibz inferunt, ius cōe nō lādūt, ff. mā, qui mutuan. Abb. [I. & O.] isti forsā, erant de illis, qd epm scripserāt. Inno. [Præmissis] quia de certis criminibus scriptū fuerat, ideo de illis qrebat. 8. i. dist. rantis, & sic cessat cōtrariū, ff. de qñib. l. 1. §. diuus, Pm Vinc. [scripserant] ipse Archidiaconi unā cū aliis, ut dixi Pm Host. [Proposito] quicquid t agant hoies & c. & interpretat quis uerba sua, inf. eo. tit. l. cū dilecti [Incorrigibilis] corrigit inferior superiorem id, de maio. & obe. cū inferior. Solu. hoc quō ad monitionē euāgelicā, qd oēs ligat. 2. q. 1. si peccauerit, in qua monēs pōt dici superior quocūq; peccatore, papa excepto, de quo est op. uide quod dixi, de uoto, magna, post prin. in glo. hic pater. pbat. 40. di. multi. Itē inferior monet superiorem ad eius negligentia inducenda, uel duritia cōuincēda. ad hoc, supra c. pxi. in fi. & dixi, sup. eo. c. 2. & hēs,

de sen. exc. c. 1. lib. 6. [Literis] redargutionis, uel incertationis [Excessus] si faciendo citari epm, Inn. [Infamare] §. q. 1. per totū, nec cōmēdādi tui cā & c. 12. q. 3. si quis uero. Et speciale est, qd in cā infamiae procedit lit. non cōt. C. de inge. ma. diffamari, Gof. l. infamare. §. q. 1. qdā [Vinculum] qd ē si interuenisset, ex causa poterat penitere. 2. q. 3. Paulū, & abolitionē impetrare, C. de abol. l. 2. Rē tñ integra. si reus aliqua carceris, uel uinculorū iniuriā nō sit passus, C. de abol. l. fallaciter, Host. [Videamur] sup. Host. cū de p̄dictis sis infamatus, malē dixit, cū nō cōmittat papa inquisitionē ueritatis, sed famae: sed pōt intelligere, ut statim dicā Pm Inn. [Potius] electiue, de despon. impu. ex literis [Fama] fama bona, uel mala probari potest per testes, etiam de plano, puta per cōem auditum, despon. cum in tua. & hanc inquisitionē aliqua infamia praecedere debet, uel denūciatio probae p̄sonae. Sed in inquisitione criminā maior infamia est necessaria, hęc. n. illius est preparatoria, arg. inf. eo. cū oporteat, Inn. & ibi de hoc. facit, quod scripsi, de ele. bonae, i. super gl. & ita [Committendam] sub forma de qua, §. de pur. ca. c. fi. Pm Host. ¶ Gl. 1. i. obicit, & soluit, & iterū obicit, & soluit. ¶ Penul. gl. distinguit eriminales, & ciuiles actiones. ¶ In §. glo. 1. ibi, tempus] hęc cū sequēti uult, qd ei, qd abest reipublicae cā, dā etia tēpus, quo cōmodē ire, & redire potuerit, habitā rōne infirmitatis, hyemis, & similitū casuum. & si spōte moratus est loco, id eī nō p̄ficiat [Et ibi, §. si forte] iude hęc & se, de re iud. cū Bert. in gl. alioquin [Et ibi, eum quem tempore] iude de li. ob. c. 2. super. gl. [Et ibi, §. senatus] ei, qui desert res in fiscū, si fuerit cōtumax, imponitur silentiū, & fideiussores eius tenent. ¶ In 3. glo. ibi, qui desitit] sequit, agere, amplius, & accusare prohibetur [Et ibi, si rem meam] hoc leges uolunt, qd in rei uendicatione, uel actione ad exhibendū absolutus, qd nō possidet, si de nouo possideat, exceptio ne rei iudicatae non utitur. ¶ In glo. pen. ibi, libertus, 2.] si libertus p̄ p̄sonū impetrauit rescriptū, per hoc non dē patronum in ius uocasse [Et ibi, infamauit] et p̄ eū modū dādo, si libellū principi, uel alteri [Et in fine] iude de li. ob. c. 2. in fi. 1. gl. ¶ In §. glo. ibi, quisquis] ubi de hoc [Et ibi, absent] ex iusta & p̄babili cā. & no. casum in quo b̄ficiū abntiā p̄ualet b̄ificio etatis, Pm Vinc. [Et ibi, proponere] uel regunt, quia nō dū inscripserāt, nec i modū accusationis hoc p̄posuerāt, Pm Host. [Et ibi, ciuilitate] ad hoc, sup. de despon. impu. ad dissoluendū, & de cōuer. cōiu. ex publico. Host. [Et in fi.] ibi de ciuilibus, de criminalibus no. eo. tit. ueritatis, & 3. q. 9. in summa. ¶ In §. glo. ibi, si quis iratus] ad de qd no. 4. q. 5. c. uno, in gl. sed quare, & §. q. ult. Epiphaniū. & hnt hęc locū in manifesto delatore. occultus uerō infamator accusare cōpellitur. §. q. 1. qdā, Pm Vinc. [Et in fine] & no. pro op. qd quis non incidat in Turpil. nisi post li. cō. ff. ad Turpil. q̄ sitū, & l. senatus, §. qui post, & 2. q. 3. si qua poenituerit. Vinc. de hoc, uide in Spec. de accusatione. §. 5. per totum.

ANNOTATIONES.

- a Distingui. Facit quod no. Bar. in prazall. l. cum apud, ff. iudi. sol. & uide glo. & doct. in cle. hic alleg. ad fi.
 - b Magna. & uide lo. And. super glo. nam contra, in c. propofuit, de concess. p̄ben.
- S V M M A R I V M.
- 1 Ab accusatore repellitur quis eius, quem non accusare iurauit, & quando, uel simpliciter remisit, nume. 9. §. 1. & quis alius, num. 6. & 12.
 - 2 Ad episcopatum non est admittendus filius illegitimus absque patris dispensatione.

- 2 Principes in temporalibus fundant intentionem suam de iure cōmuni. Filium quem esse illegitimum non est facilis probatio.
- 3 Seruitutis subyicere rem ecclesiae est fortior alienatio alijs, ad dicitio. subyiciens.
- 4 Viarum discrimina est excusatio nimis generalis. Christina quae tempore conficiatur, non impedit interdictionem.
- 5 Excusatio quae bona operatur interdum id, quod exceptio super principali, num. 6. excusatoris officium, num. 10. Venia humiliter ut peratur, ad dicitio. humiliter. Iurare quis potest & iudici, & aduersario, in fi.
- 6 Officium iudicis supplet iure deficiente parti.
- 7 Natalium defectus uenit in purgatione. Infamia an insurgat ob calumniosam accusationem.
- 8 Epilogus, & suffragium glossae, nu. 9. Procurator in causa criminali quando interueniat, & ad quae, & nu. 10. & 11. Venire quis debet ad iudicem semper, alijs ut cōtumax punitur. §. ultima glo. excipiuntur casus, nu. 13.
- 10 Additio glossarum, & nu. seq. Contumacem in defensionem aequam condemnet iudex, quemlibet admittat allegantem iura causa. Cause causa quae dicantur. Quod occidit quis iuste possit, est exceptio peremptoria. Quod non audiantur querelae declinatoriae.
- 11 Iacobus de Ra. citatur.
- 12 Calumniari an quis dicatur, si deficiat in uno ex pluribus. Calumnia exceptio an admittatur post litis contestatio. Iuramentum ab euangelico praecipio non potest liberare.
- 13 Vocati quando non teneantur uenire, & supra nu. 9.

C A P V T XV.

Veniens. Casus. Qui iurauit aliquē non accusare, ab eius accusatione repellitur. Et pars prima ponit factum, secunda ponit pronunciationem, citationem, purgationē, ibi. Cum igitur iterum prima facit. 5. ponit accusationē episcopi super tribus, secundo ipsius citationem ibi, vñ de. 3. ipsius non uenietis triplicem excusationem ibi. Idem uerō. 4. excusationum repulsionem ibi, licet. 5. procuratorum admissionem, & exceptionem ibi. Nec procuratores [Filius] illegitimus, qui non est ad episcopatum promouendus sine dispensatione papae, de si. pres. c. j. lib. 6. tamen probatio huius non est facilis, ut patet supra de si. pres. Michael. quare non est mirum, si in probatione defecit, secundum Hosti. [Intrusus] & ideo repellendus, supra de p̄ben. cum iam dudum, de elec. qualiter, & c. quisquis [Privilegium] dicebatur in an. imperiali liberalitate concessum, & per sedē apostolicam confirmatum. & no. per hoc Hosti. quod principes in temporalibus fundent intentionem suā de iure cōi. 8. di. qd iure, de hoc de of. Archi. c. fi. de iurei. ni mis, & c. petitio [Regi] hodie, sed olim duci [Subyiciens] & sic quodam modo alienans: fortior autē est ista alienatio, quam sunt aliae, ut patet de re. ec. non alienan. c. 1. lib. 6. tria igitur opponebantur, defectus natalium, intrusio, & dilapidatio [Festum] ut post festum procederet, uel Pm Host. sup. usq; de hoc de dilatio. c. fi. [Discrimina] nimis generalis erat: aliās cōtra, sup. ut li. non cont. accedens. 2. Pm Inn forte dicebat uias luctuosas [Consecrationem] papa certus erat in tpe, & in die cenae ante festum resurrectionis conficiendum est Christina, & si locus sit interdictionis, infra de senten. exc. qñ, lib. 6. & talia p̄nt per alii expediri, de cō. ecc. uel alr. aqua supra de off. or. quōd sedē. & sic non ob. de cel. mis. te referentē [Quod filius] hoc nō p̄dēst, de app. cum parati [Tunc temporis] in Sabbaro magno p̄chalai [Aestimantes] sic supra de do. lo. cū dilecti, & c. prout [Excusarem] ex legitimis causis, nō

ex frustratoris iā repu. Ibi uel super obiectione [Responsum] à nūtijs excusatoribus [Quodcum] sub. episcopus non debebat contumax reputari, nam & si praesens esset, respondere nō teneret pro eo qd cum & c. hoc sub. nec ob. qd dē, quod hic admissus fuit procurator ad legandas causas cause. sic & interuim peremptoria opponitur in uim dilatoria, de re iud. cū l. & A. de re sti. ueniens 2. [Humiliter] s̄ depositis uestimentis, & nudis pedibus, ut patet in an. [Archiepiscopi] iudicis qd fieri potuit, cū etiā possit sic iurari aduersario, ut patet de iurei. Quintaual. & c. ueniens. Hosti. [Praecipit] & bene secundū Host. ar. sup. c. p. x. ad fi. [Talia] talia potest opponere, non ob. iusto, sed obstat calumnia. Gof. [Recepisse] nec à mandato appellasse, sup. de app. ad hoc. Vin. [Imponendum] exuberant hic officii papae accusatori imponendo silentiū absente cōtumaciter accusato, & qd admittit excusationes super principali. Itē qd ex confessione facta coram auditoribus datis solum ad excusationes absentiae sic procedit, nisi dicas quō ad istud ultimum, qd iterū iste canonicus confessionē repetit corā papa [Purgationem] defestus ergo natalium uenit in purgatione, de pur. ca. accedēs, ubi de hoc [Infamiam] hoc mirabile, qd ppter calumniosam accusationē surgit infamia, tu dicas, qd aliās erat infamatus: uel dicas, qd oriebat infamia facti, quae inducit grauamē, hoc. in purgationis necessitate, & in alijs, quae no. supra eo. episcopus. Gof. uide quod no. lo. 2. q. 5. omnibus, in gl. antepen. & Ber. de pur. c. cum dilectus, in gl. pen. ¶ Glo. 13. ponit regulam, & 9. casus exceptos, secundo ponit opinionem, quā reprobatur. ¶ Glo. 3. notat, qd qui iurauit & c. quærat, an denunciaret, arguit qd sic soluit contrarium. Iterū quærat, & remittit. ¶ Vlt. gl. no. etiā iniuste citatum & c. quod declarat distinguendo: ponit etiā, quomodo citatio non tenet ratione t̄pis, personae citantis, personae citatae, & loci. ¶ In §. glo. ibi, §. 1. ad crimē publici iudicij nō interuenit procurator ex parte actoris, uel rei, sed excusationes absentis adiūtur [Et ibi, l. ult.] uide in §. nisi, proxime alr. [Et ibi, lenia] ar. vbi dē, qd lenia crimina pro consul de plano audit, & discutit [Et ibi, l. 1.] ibi dicit litera: sed si ea causa sit, ex qua seget soler poena vsque ad relegationem, non oportet cās p̄ alii agi. [Et ibi, sed hęc persona, §. 1.] ibi patronus libertū de ingratitude p̄ procur. accusat, & ille p̄ procur. se defendit [Et ibi, §. pen.] uide de fo. cōpe. c. fi. sup. j. gl. ¶ In 3. glo. ibi, si negauerit] ponit casum de patre, & marito, qui dixit se nolle accusare, qd postea non audit, & statim admittit extraneus. ¶ In §. glo. ibi, item si quis] sequitur, cū, qd p̄ calumnia uocabat, exemerit, constat eū hoc edicto teneri. [Et ibi, si uenit] Si post satisfactionē iudicatū solui reus sit in magistratu, inuitus nō uocaf. sed si nō defendit, cōmittit satisfatio [Et ibi, si quis ex aliena] uocati est nō contēnere auctoritatē p̄toris, & p̄toris est estimare, an sua sit iurisdicatio [Et ibi, §. arbitrat] uide de arbitris, cū dilectus, in 2. gl. ¶ In §. glo. ibi, procurator] si tñ interuenit, & nō fuerit obiectū, ualeat, quod sit cū eo, ut no. infra de iudic. c. j. li. 6. & facit quod no. C. de adul. quamuis indubitati. uide qd dixi in p. c. j. sup. gl. [Et ibi, excusandum] dicit hic Inn. qd officii excusatoris est allegare causas absentiae, facit de procur. qre. ff. de iudic. si p̄tor. ad cās cāe necessarius est procurator cum mandato, uel satisfatione. Dicit tamen, qd post litē cōte. in ciuilibus, & in criminalibus, uel in alijs, vbi proceditur lit. nō cōt. iudex ante, quam condemnct in defensionem contumacem, uel non, admittit quemlibet allegantem iura causa, etiam minorem, & forte infamem. ff. de procur. s̄. publicē. C. de procur. exigendi, in fi. & hic fuit admissus non habens mandatum, nec latidans, nec persona coniuncta ad causas causa: causas tamen

men intelligit, quæ colliguntur ex actis in eadem cā habitis. Non enim credit ea posse producere testes uel alias defensiones, cum procurator non sit: secus causis absentia, quas pbare potest; & admittitur et non satisfians. Dicit etiam, qd excusator non allegat causas absentie de iure, puta, Coram vobis non tencur comparere, quia excommunicati estis: uel non valet rescriptum, hoc enim non per excusatorē sed per seipsum, uel procur. proponere debet, de rescriptis, super literis (Et ibi, excipiendum) idē Vinc. & Phi. po. hanc glo. & Inn. supra c. proxi. & Ho. hic. & Guil. in spe. de procur. §. i. uer. sed precedens, & se. ubi etiā tractat, an media criminalis causa pcur. possit exercere. alle. etiam Ho. ff. de pu. iudi. l. pe. §. ad crimen. ff. de penis, absentem §. aduersus. & hoc maxime fm eum, quando iudex alias processurus erat cōtra absentem. Aduocati ciuilibi fori, si possunt peremptorias adaptare declinatorijs, uolunt illas per procura. proponi. in terminis, si dicit statutū, qd bannitus impune possit occidi: si impetitus de homicidio alleget, qd iuste occidit, non admittitur procur. ista crit uerē peremptoria, & causa causę, quam deberin vniculis dicere. ff. de custo. reorum. l. 2. & l. diuus C. de accusa. l. fin. ff. de exhiben. re. l. 2. in fi. Sed si statutum dicat, querelæ bannitorum non audiantur, tu uel dicunt exceptionem banni declinatoriam, & sic per procu. admittendam. fm quod sequitur, qd criminaliter accusatus per procuratorem opponere poterit accusatorem excōicatū. Cum ista non contingens principale non possit dici causa causę, uel defensio criminis. & p hoc facit, qd in textu dixi in gl. subaudi & sic potest loqui. C. de accusa. reos, & §. publicē, alle. supra, & hoc casu procedit dictum gl. & sequaciū; sed respectu dec. cum dilecti, quā allegant, uidentur intelligere de exceptionib. criminū qd petentē confirmationē, uel aliquid tale. quo casu ex utraq; parte interuenire pōt pcur. inf. c. proxi. Nouissimē inter maiores legū patres fuit publicē alter catū, si articulus exceptionis peremptorie, & replicationis cōmittat certo iudici, ut si occisus cancellatus de bāno, dē iuste potuisse occidi: quia cancellatio non tenuerat, & hoc incidens corā iudice proprio cōmissum est alteri cognoscendū, an coram illo possit in hoc interuenire pcurator. Et terminatū fuit pro & qd, curiosus in hoc illas qōnes inquirat (Et ibi, penam) no. Goffr. §. de proba. tertio, se audiuisset dominū Simonem Vincentiū dicentē, qd penā minores relegationē intelligebant pecuniarię. vnde in quolibet crimē, quo pecuniariter punitur, possit interuenire procurator, facit. C. de procur. l. 2. Et no. per hoc dictū gl. qd qdā alii posuerunt nostros doctores sequi op. Accu. no. in l. statim all. qd et in crimē, quo debet pena relegationis, pcur. possit interuenire, ut sic, vlt. qd, appositū in l. statim all. ponat exclusiue. Et idē no. ff. de procu. seruū quoq; §. publice. & idē Hof. ut scripsi, de procu. tuæ, in gl. nō ergo, ubi uide materiā glossæ. Sed dominus meus in legibus disputaui, & terminauit triū dicēs, qd ibi pars prima loquit de causis pecuniarijs, & dicit procur. admittendū. Secunda loquitur de criminalibus capitalibus. & dicit eū repellendū. Tertia dicit idē de criminalibus, in quibus imponit pena vlt. qd, ad relegationē, & sic dicit illud, vlt. qd, necessario non includit: alias negatorie repeteret fm dictū. alle. ff. de pu. iudi. l. pe. §. ad crimen, cuius textū, §. vide in supra. sed constat fm eū, qd qdā sunt publica crimina non capitalia. ff. eo. tit. l. publicorū. Itē facit. prælex secunda. C. de procu. Itē in quibusdā personis est pāle. 3. q. 11. §. nisi. 2. & C. de iniur. l. si ergo eius triū est regulare, de præben. præsent. §. local. ff. ad mun. l. 1. hoc dictū tenent iaco. de Ra. & Pe. ut ponit

Cy. C. de accusa. l. reof. & quō rident ad. l. ff. de pcur. seruū. §. publicē, ibi ponit. cōter seruaf dictū glossarū (Et ibi tutoris) Idē dicimus, si prælatu est suspensus. In. (Et ibi, seruum) quibus legibus seruus accusari non possit, uide in spec. de accusa. in prin. (Et ibi, §. pe.) adde casum in muliere religioſa infra de iudic. c. 2. l. 6. & in uniuersitate, ut dicam. de symon. dilectus 2. (Et ibi, loquitur) idem Goffr. (Et ibi, absentia) uel ad exceptiones obiciendas, ut ibi no. Io. per hanc decre. & hic idē dixit (Et in fi.) hanc gl. habes. i. q. 6. si quando. ¶ In gl. no. quod, ibi. q. 10. & ibi plene no. in summa, An 12 ¶ accusans aliquem de pluribus criminibus, si deficiat in uno reliqua prosequi possit (Et ibi, placuit) Et ibi no. an hæc exceptio calūniæ admittatur post lite. conte. (Et ibi, calumniatus) si ergo non impediret calūnia, iuramentum non impediret, quod non pōt à pcepto euangelico liberare. 2. q. 3. tam sacerdos. immo & si per denunciationē immunitas ecclesiæ seruari non possit, et accusare, de iniur. peruenit, fm Inn. (Et ibi, absolutus) non fuit absolutus, sed accusator repulsus. ¶ In gl. ult. ibi. [iniuste] hoc dicit, qd hic calumniosē videbatur accusari, & sic calumniosē citari (Et ibi, seruiato) de hoc r. s. q. 4. placita, in fi. b. vlt. gl. (Et ibi, §. liberti) C. de testi. libertorum. Liberti uocati ad testimoniū patronos uenire nō tenentur (Et ibi, inhonesti) uel notoriē periculosi, ut in Cle. de re. iudic. pastoralis. uer. Pisana (Et ibi, iurisdictione) uel cum citat subditum extra suum territorium, infra de consti. c. 2. de offi. ordi. cū episcopus, lib. 6. Saluo, qd dē in Cle. de foro com. quibus (Et in fi.) de hoc. 3. q. 3. si episcopus. 1. q. 1. nullus. §. de rescrip. super literis, in gl. antepe. & ff. si quis in ius uo. non. i. l. 2. Dixit et hic Io. qd si rescriptum non apponitur in literis citatorijs. Itē si euidēs est iudicē esse inimicū. Itē si euidēs est citatū spoliatum, his tribus casibus dicit citationē nō ualere. Sed Tan. hoc reprehendit, & breuiter illam partē gl. non posuit. Aliquos ex his casibus, & quosdam alios notat Ho. §. de elec. bonæ. 2. in glo. fi. Sed uide de his casibus plenius in spec. de citatio. §. i. & ibi in prædictis tribus casibus Guil. tenet qd Io. uer. Item qd est spoliatus, & uer. Item qd rescriptum, & uer. secundo se.

- a ¶ Episcopus. Vide Io. An. supra eo. cū P. super gl. i. ad fi. post Inn. b ¶ In fi. Vide Bart. in l. 3. ff. si quis in ius uo. non. i. in i. oppo. & Inn. in c. præterea, de dila. c ¶ Quamuis Vide Io. And. in c. Romana. §. contrahentes, de fo. com. l. 6. & Bar. in l. omnes, C. de epif. & cle. in extrauaganti ad reprimen. & Panor. in Cle. pastoralis, de re iudi.

S P M M A R I V M.

- 1 Inſcribere qui non teneatur, & nu. 2. & si non inſcripserit quid iuris, ibid. nu. 7. 16. 17. inſcribere quid sit, nu. 18.
- 2 Reſponſio ſpatioſa dicitur breuis reſpectu medullarum & mentis continentis multa.
- 3 Opponere crimen excipiendo quis & quando poſſit, & à quibus & quo ordine & diſcuſſione, & numero. 5. 6. 7. 9. 18. eius pena que & quando nu. 7. & dicatur opponendo accuſare, uel agere, uel excipere, nu. 6. & 9. & quando calumniari preſumatur, opponens etiam negatiuam debet probare, ſalut tamen, nu. 7.
- Quod non interſit, exceptio an poſſit opponi etiam poſt litem conteſtat. & ſi ſit ex uno capite reieſta, ex alio admittitur, in fi. & nu. 5.
- Sententia caſſatoria facit ius & ptr eam omnibus paratur exceptio. pro confirmatoria minime.
- Non dicitur nulla, quod lata ſit cum eo, cuius non intererat.
- 4 Ateſtificatione repellitur quis prætextu exceptionis famoſe.
- 6 Contra beneficium repetentem poſſeſſorio, uel peritorio, an poſſit opponi criminis exceptio.
- Ius publicum in ſacris conſiſtit.

Exceptio

- Exceptio criminis quæ habet uim accuſationis, uer, ſed non admittit, cui obſtet, uide nu. 9.
- Confirmari, uel conſecrari petens, an agat. §. ſed quod crimen. Principi quæ et quædã licent obſistere electo. §. quid ſi princeps.
- 7 Negatiua etiam ab excipiente probari debet, & à quo, & quædo non.
- Inquirere poteſt ſuperior ceſſante denunciare, & nu. 7. uel accuſatore uel excipiente, ibid.
- 7 Ordines qui probare debeant collatos, uer, ſi autem excipit, Contra eligendum, ne eligatur, electum, non confirmetur confirmatum, ne ordinetur, ordinatum, ne conſecretur, conſecratum, ne poſſeſſione adipiſcatur & nu. 8. excipit poteſt. §. dicit aut. Excipiens calumnioſe qua pena punitur, ibid. & nu. 1. 1. 2. & 20. & quis admittatur, nu. 9. 18.
- 8 Episcopus remanet, licet pallium non detur, & repellatur, nullius tamen ecclesiæ.
- In poſſeſſionem quiſ mitti per exceptionem impediri poteſt, & ſupra nu. 2.
- 10 Ab obtinendo ſiquis deiciatur, ab obtento quoque deiciatur, & qualiter intelligatur.
- Conſequentia ſi impediuntur, & antecedentia, & quo caſu hic.
- 12 Electi in episcopatum beneficia non conferuntur, niſi lapſo tempore conſecrandi, & ratio.
- Procurator contra electum non poteſt excipere crimina, uel deſectus contra perſonam ſine ſpeciali mandato, Status excipientis minuitur & quando.
- 13 Epilogus, & ſuffragium gloſſarum. num. 14.
- Super ſiliatione pronuntiatio iudicis ualeat, ſi de hoc agebatur.
- 15 Additio gloſſarum, & num. ſe quen.
- Remoueri quis ab eccleſia quor modis poſſit,
- 1 Abigeatus crimen quis dicitur commiſiſſe. Lenia crimina quæ.
- 18 Accuſator nō repellitur licet maius crimē obſiciatur & quædo.
- 19 Purgationi ubi non ſit locus, uel contra.

C A P V T XVI.

Super his. Casus. Denūciator facti minis non inſcribit. ac- cuſator inſcribit ad extraor. penā, ſi per exceptionē deiciatur ab obtento; alias non. ſecundo qd ad excipiendum de crimine admittitur procurator. Et pars huius de re. co. & de penis super his. & de eodem facto de testi. tam literis. Dicebat Hof. qd duo quærebantur, an excipiens teneretur inſcribere. & in hoc diſtinguit, an talis cauſa p procuratorē poſſit agi. ad hoc reſpondet in fi. & fm hoc ſunt. 2. principales partes. ſecūda ibi, ad fi. Licet. Prima ſubdiuiditur in 2. prima ponit tres modos opponendi crimina. ſecūda illos proſequitur ibi, Quando crimen. & in hac tria facit, primo proſequitur primū. ſecundū tertium. ibi. Sed cum. Ratio nem diuerſitatis eorum ſubmittens ibi, Quoniam tertio fm ibi. Cum aut. circa quod diſtin. de qua re, & quædo. Primā p ſequit ibi, Si aut. fm ibi, Si ante. 2. [Breuiter] Spatioſa rñſio dē breuis reſpectu medullarum & mentis, quæ multa dubia determinat fm Hof. [Opportet] Io. no. 4. q. 4. §. Inſcripto, necceſſe hoc eſt. qd accuſans ſe obliget ad talionē. Accuſ. C. de fi. inſt. l. 2. Phi. ad primam partem inducit. 2. q. 8. quiſquis, & C. qui accu. non poſ. qui crimē, & de accu. l. ult. vtrobiq; de hoc per Cy. ſi ergo non inſcripserit, non puniet, niſi pberet calūniatus fuiſſe. 2. q. 3. §. nota quā. C. de calū. l. 3. ipſe tñ Phi. tenet triū, qd hoc no. infra t. j. c. i. & idē no. e. t. c. 2. in gl. 2. ſu p qua remiſdabo: cōiter dē, qd inſcriptio eſt de eſſe libelli accuſatorii. & tñ licet non inſcribat accuſans ad talionē, locus eſt talionis, ſi non probat. Nec p hoc minus tenet inſcribere. nam & iudex, a quo, appellanti et nō petenti tenetur apoſtolos tradere. & tñ ſi nō petat, de-

ſicit appellatio. patet primū. C. de ap. eos. in fi. & ui de in Cle. de ap. quibus vnde dixit Gui. in Spe. de accuſatore, uer. Itē qd non recte, ad fi. u. qd hodie de conſuetudine multarū regionū nō ſunt inſcriptiones, qd tolerat p. l. fin. ff. de publi. iudi. ordo, & ff. de penis, hodie (Quoniam) rñſionē reddit, quare aliud in denunciatione, qd accuſatione (Inſcribi) præmoneri non eſt neceſſariū, licet ſit honeſtū fm Inn. de hoc no. infra de ſy. licet, in §. ex hoc (Excipiendo) qñt crimen excipiendo proponit, ut quis ab ordinibus repellatur, eſt hæc exceptio facti, ſiue intentionis, non actionis excluſio: qd petens ordinari, uel conſecrari nullam actionē proponit: ſed ordinator ſuperſedere dēt, ſi uerifiſimile eſt, quod opponitur, in auc. quō oportet, §. ſiquis aut. col. 9. & 27. di. Illud. Quod ſi longo tpe tacuit, quouſq; uidit ordinationē imminere vſ ſuſpectus, ar. C. de inge. ma. l. diffamari. §. de frigi. c. 1. Calumnioſus aut non admittit, ut in dictis auc. & ff. de accusa. l. ſi cui. fm Inn. & Hof. (Obiectum) dicit hic, Inn. qd cū nullus prohibeat a defendendo, ff. de procu. ſeruū. §. publice, qd vſ quilibet admittendū ad excipiendū, cū eccleſiā defendat, qd hoc finaliter tenet, cū excipit de crimine et contra ſimplicē clericū, uide infra in gl. in prin. Dixit Bonagui. Are. papam Inn. in in cā electi Meten. dixiſſe, non tñ diſſiniendo, qd electum nedum in prælatum, ſed et in ſimplex beneficium quilibet ſe poterat opponere, cum expediat eccleſiæ bonos ſeruitores habere, & iniuriam eccleſiæ quilibet proſequi poteſt; ergo & opponere. Dicit tñ hic Inn. in forma ſuſtineri poſſe, qd nō admittatur, niſi cuius intereſt, ſicut nec ad proſequendū contemptum, de elec. qd ſicut, de præben. cū in eccleſijs. l. 6. & vſ intereſt tñ eligentium, & confirmatoris. §. de elec. niſi, & uide quod no. de elec. ut circa, in glo. quorū intereſt. l. 6. ipſe tñ Inno. in dec. prima, de elec. l. 6. ſuper uer. a die obiectio nis, v� uelle, qd et objectionem in formā facere poſſint non ſolū uocē hñtes in electione, ſed et oēs ii, qui pñt et electū excipere, de quibus hic remittit, adiuuat hoc dictū per illud gñale ipſius dec. prima ibi, ſiqs & dec. ut circa, e. t. ibi, ſi aliq. & c. ſis agit, & c. pcurator, facit et, qd cū deſect? formæ vitiet electio nem, de elec. quia pp. ergo cuiuslibet ſubditi intereſt talē uitioſe nō præfici, unde & ipſe Inn. hic in gl. magna uocabat illud publicū intereſt. Quod aut et de crimine non poſſet excipere, niſi cuius intereſt, allegando ſe defendit hic. Inn. contra §. publice, dicēs, qd loquitur qñ defenſor agit nomine alterius & ſatiſdat: ſed hic qui excipit, ſuo nomine agit. Plus dicebat, qd hæc exceptio, qd non interſit, poſſet opponi et lit. conte. Quid. n. illi nocet, cū nullū lucrū in de petiturus ſit. Itē cū nullā habeat actionem, ergo nec illam proſequi poteſt. Dici tamen poſſet, qd nō exciperetur, & contra eum ferretur ſententia caſſatoria electionis, qd teneret, & ius faceret ita, qd non poſſet plus peti illius confirmatio. Et omnibus per id contra electum pararetur exceptio, arg. ff. de inoffi. te. poſthumus. §. ſiquis. ff. fami. er. cum putarem. Sed ſi electio eius confirmaretur, non fieret præiudicium alijs, qui non fuerunt in cauſa, quominus contra electum adhuc dicere poſſint: quia ipſis cum non fuerunt partes, non ſit præiudiciū, ar. ff. de mino. l. etiam, in fi. Dicit etiam, qd quando poſt lite, conte. proponitur hæc exceptio, is qui peti cōfirmari, per confeſionem aduerſarij, uel alio modo probabit, qd non interſit: alias perſeuerabit uſq; ad ſententiam. ff. de procu. Pomponius. §. rati. Sed poſt ſententiam non dicitur ſententia nulla ea ratione, quod nō interſit, propter uires rei iudic. quæ tenet etiam inter illos, quorum nō intereſt. ff. fami. er.

er. cum putarem, nec est si. ei quod dicitur de falso procur. de procur. in praesentia. C. de procur. l. licet: quia ibi sententia non facit ius inter partes: quia ibi procurator non erat pars: quia non agebat suo nomine, nec dominus erat in iudicio, sed hic excipiens licet eius non interfit, tamen, ex quo suo nomine contestatus est, pars est, & dominus litis, ar. pre. l. cum putarem. Sed oppones, quare non eodem modo excipitur contra militem post lit. contest. C. de procura le. ita? So. quia miles bene habet actionem nomine alterius, licet contra eum bene potest excipi. Sed iste uon habet ius excipiendi contra militem, plus placet, quod dixi, de procur. in nostra, super glo. quando dicatur, finaliter tenet contra praedicta, q. post litem conte. non pot. opponi exceptio, cum sit personalis & declinatoria, & ideo non pot. opponi nisi ante lit. cont. C. de excep. l. fi. insti. de excep. §. fi. Inno. hoc scias, q. si dupliciter interest alicuius, exclusus ex uno capite admittitur ex alio, ut dixi de elec. cum inter. R. super uerfi. Appellantes [Testificatione] a qua repellit quis praetextu exceptionis famose sup. de or. cog. cum dilectus, de testi. ex parte Ad. & c. super eo, & c. testimonium, de excep. ca. i. excipitur, quod legitur de re iudi. cum. l. & A. & quod d. fingitur de si mo. licet Heli, & c. per tuas. Ho. [Promotione] dicit hic Inn. contra eundem petentem plures audiendos, si diuersos defectus, uel crimina obijciat, ar. de testi. ueniens, qui ma. ac. pos. c. fi. C. si ut se ab her. ab. auct. si omnes. Sed si de eodem defectu, uel crimine exciperent, iudex eliget magis idoneum. ff. de popu. b. ac. l. i. uide, infra e. olim, in gl. plures ergo. It. quando unus excipit, oes alij, qui uolunt excipere, eod. t. pe. debent excipere. & si tuc non exciperent, no sunt postea audiendi, ar. ff. de libe. causa, si pariter, nisi ex iusta causa, qui matri. accu. pos. c. fi. Idem dicit quidam, si quado confirmatio petitur, no excipitur, postea in confirmatione excipi no posse, nisi ex causis illius decre. sed alij contra, quod Inn. putat uerius. Et scias hanc glo. non esse contraria ei: quia post Inno. dicam, de pur. ca. c. pe. in gl. forsan alterius, ver. de exceptionibus, cu ibi solum tractet de accusatione, uel inquisitione fienda de illo crimine, de quo fuit exceptum, & iudicatum [Beneficij] nunquid contra repentem beneficium agentem possessorio, uel petitorio possit opponi exceptio criminis, dixi infra de excep. pra. inter dilectos, circa prin. [Excludatur] ad excipiendum de crimine contra confirmandum, uel ordinandum admittitur non solum clericus, sed etiam laicus, nam cuiuscunque catholici interest, q. ecclesia non solum pra. latoros, sed etiam clericos bonos habeant & honestos, & patet in auct. quomodo opor. episcopos §. si quis autem, coll. i. & in auct. de san. episco. §. si qs aut, col. 9. & art. 8. q. i. licet, supra de rest. quoniam, & c. ex parte Ad. 62. d. c. i. 63. d. plebs, & c. uota. 70 di. Maximilia. 23. di. qui episcopus, in fi. & c. illud, supra de ob. ad ratioci. c. & c. Ius enim publicu est, quod in sacris consistit. di. l. ius publicum. & hoc indistincte uerum est de habentibus curam, debet enim populus sibi prouidere, ne famem, & sitim patiantur sub tali. 8. q. j. si uerbi dei, ut ibi. quantum uero ad alios confirmandos, seu instituendos non admittitur quis, nisi specialiter interfit priuato interesse, ar. §. de testi. ueniens. 2. & sup. de obli. ad ratioci. c. unieo. alij dicunt, q. ubi quis ordinandus est, quilibet admittitur, ut ibi, & in auct. supra dictis. & not. q. ibi ponitur accusator pro excipiente, seu denunciante. Tertij dicunt, q. ratione priuati interesse no est quis admittendus, nisi in iure hoc specialiter sit expressum ut supra ce obli. ad ratioci. c. unico. Et est ratio: quia & si talis promoueat, actio nihilominus salua ma-

net, ar. supra de concess. praeb. post electionem. §. fi. Sed potest responderi secundum Hosti. quia quamuis non perimatur actio, tamen deterior fit petentis conditio, ar. ff. de alie. iud. muran. ca. facta. l. 3. in prin. & supra de ali. iu. mu. causa fac. c. fi. Ideo dic, ut no. j. ea. glo. uer. Tu dicas. Sed nec admittitur aliquis criminofus. 23. di. illud, ubi statim remittam super uer. consecrandus, sicut nec ad accusationem admittentur, ut legitur & no. supra e. c. j. Nam & haec exceptio uim accusationis habet, ut hic patet, & i auct. de san. epi. §. i. Excipitur criminofus, cuius interest, puta q. a parochianus est, uel patronus. Nemini enim ius suu prosequenti obstat exceptio criminis. 4. qu. 6. omnibus, & ar. 16. q. i. constitutum, & q. 8. filijs, nisi aliis ex causa aliqua sit suspectus, ut supra e. c. super uer. excipiendo. talis enim in causis criminalibus uel ecclesiasticis non est admittendus. 3. q. i. 3. c. fi. ¶ Sed q. crimen ab excipiendo non repellat, inducit Inn. l. ff. de doli ex. apud §. Marcellus. sed responderi illam loqui, quando contra agentem excipitur: sed petens confirmari, uel consecrati non agit: uel si agit, non expressit contra aliquem, sed implorat iudicis officij. subdit alios melius dicere, q. agit. unde, si aduersarium habet, libellu dare debet, in quo causam exprimat, quomodo a toto capitulo, uel maiori parte, uel ab illo, ad quem fuerat deuolutum, fuit electus, supra de concess. praeb. ex parte. & fiet litis contestatio, nisi speciale dicatur, quia causa mere spiritualis est, ubi sine scripto proceditur. 1. i. q. i. si quis cu clerico, & supra de dolo. ca. primo, si tamen opponens det libellu, admittendus est §. de elec. dud. 2. si tamen non habet aduersarium, sine contestatione proceditur. sed idem, si aduersariu habeat. quod dic hodie, ut in elemen. de iudi. dispendiosam, de uerbo. si. spe. subdit Inno. criminofos ad excipiendum indifferenter admitti: ad testificandum non alie. contrarium pra. c. illud. ubi dicitur primò discutendas personas contradicentium. Sed quidam dicunt illud solu discutij, an contradicentes habeant probationes paratas, aliis, cum periculum sit in mora, non differetur confirmatio, uel consecrati, ar. 2. q. 7. plerique, de app. oblat. Alij dicunt quarendum, qua intentione procedat, an ex zelo ecclesiae, an p uanagloria, uel odio. 2. q. 7. quarendum, & c. si qui sunt. ¶ Quid si princeps aliquis obijciat electo periurium, adulterium, simoniam, & similia, nunquid est audiendus? Dixit Inn. q. non: quia timendum est, ne hoc faciat causa extorquendi pecunia, ar. supra qui ma. ac. pos. significante, uel regalia diutius detinendi. Sed si non esset suspectus, tunc esset pra. alijs admittendus. 16. q. i. constitutus, & q. 7. filius. Tu dicas secundum Hosti. ex diuersis coniecturis hoc esse arbitrarium. Quid enim si incontinenti offerat probationes paratas, ar. q. uel datur. §. de testi. spo. literas. §. propterea, cum suis cor. Item quid si infamatus sit, supra eodem, accedens, supra c. omnipotens. Erit igitur hoc summarie examinandum, sicut alijs no. §. de fo. compe. Si clericus laicum. Sed ex quo crimen ad aures pra. latoris uenit, & si denunciatus desistat, nihilominus tamen superior ex officio suo de hoc inquirere pot., urpata in eo, quod legitur & no. infra de collu. detege. crimina, supra eo. omnipotens. Quod si princeps obijciat, q. suspectum habet confirmandum de proditio, uel reuelatione consiliorum suorum, uel tractatu ex haredationis suae, & hanc suspensionem concipit uel ratione patriae, de qua est oriundus, uel parentum, a quibus originem traxit, qui semper principis excipientis, uel praedecessorum suorum fuerunt inimici capitales, in hoc est semper princeps excipiens admittendus secundu Inn. ar. §. de iur. iu. petiitio

titio. ¶ Quid si obijciatur periurium, & obijciens probat, q. iurauit electus soluere pecuniam ad certum terminum iam elapsum, nunquid probatur periurus, nisi iurans probet, q. soluit. Dixit Inn. q. non, tum quia & si excipiens probet, q. iurauit, non tamen probat, q. non soluit. excipiens autem tenetur probare exceptionem suam. ff. de proba. in exceptionibus. C. de proba. l. j. ¶ Et si negatiua sit. §. de proba. iij. §. de his fiunt a pra. ea. no. scitur, tum quia si hoc modo probaretur periurium, in finiti probarentur periuri, qui non multum curiosi sunt de solutione coram testibus facienda, ideoque cu de bona fide agatur, no congruit disputare de apibus iur. ff. manda. si fideiusor. §. quaedam, & multitudini est parcendum. j. de temp. or. c. ij. tum quia iurans non premitur immemor suae salutis. j. q. vii. sancimus, tum quia exceptio criminis odiosa est. ij. q. vij. si quis episcopus, & ideo eius probatio non est dilatanda, ut patet in eo, quod no. §. de testi. cog. dilectorum. Et idem est dicendum, ubi sub conditione excommunicatio est prolata. §. de ap. praeterea, secundum Inno. super quo uide, quod dicam super glo. j. & vlt. j. de clerico excommunicati. propositi, ubi est hoc expressum, nisi forsan in poenam negatae ueritatis aliud dicatur. quod dic, ut legitur & no. §. de solutio. c. fi. Sed qualiter probabitur, quod non soluit? hoc enim impossibile uidetur. §. de proba. quoniam contra falsam? Respon. per confessionem illius, qui iurauit. al. uix aut nullo modo, & imputet sibi is, qui excipit, argumen. C. de proba. l. fi. & v. q. vij. Epiphanius. Non obstat, q. proponens negatiuam probat hoc ipso q. contrarium non probatur. C. de non nulle. pec. l. ex cautione. §. de praesump. quia, nam secundum Inno. illa locum habent in casibus a iure expressis. in alijs probet excipiens affirmatiue, uel negatiue, uel secundum eum illud, quando non agitur de crimine. Si uero de crimine etiam ciuilitate, probet excipiens etiam negatiue, tum quia odiosus. ij. q. vij. si quis episcopus, & quia quilibet praesumitur bonus, de scruti. in or. fa. c. vno. Praemissa uera sunt, quando haec exceptio a tertio opponitur. creditor enim sufficit probare promissionem sic factam, uel sententiam sic latam ad hoc ut debitum suum probet, & ut sequatur condemnatio, nisi solutio facta probetur. C. de proba. l. j. Ratio diuersitatis est, quia in superiori causa, cum de alieno facto agatur, non potest obijciens dicere, & proponere, Tu no soluiti tali, sicut iurasti, sine metu periurij. ff. rerum amota. Marcellus. Secus in creditore, qui certus est de facto suo. §. de rescrip. ab excommunicato, cum suis conxor. Item in superiori casu non interest quo ad debitum obijcienti, hic autem interest. Item in superiori casu obijciatur crimen, quod non probatur. In hoc uero casu praetenditur obligatio, quae probatur, & ad solutionem faciendam astringit, Insti. de obli. in principio, nisi forsan obster exceptio non numerata pecuniae. C. de non nulle. pecu. l. ex cautione, uel alia in iure scripta. super quo uide, quod no. §. de fide instrument. si cautio, secundum Inno. & Hosti. Dicit etiam Inno. q. quando dicitur uitium in forma interuenisse, electoribus, uel electo confirmationem petente, qui negat formam seruata, probare debet eam omittam ea ratione, quia excipienti incumbit probatio, & quia ex quo constat de facto, praesumitur interuenisse solenitas. C. de contrahen. stipula. l. i. ff. de proba. ad ea, dum tamen scrutinium, uel uota fratrum ostendatur in scriptis redacta. §. de ele. quia pp. & decretum, in quo appareat consensus capi. lxi. di. eps. d. uel dic secundum eum, ut no. de do. & conu. cum olim. ¶ Si autem excipitur electum non esse subdyaconum, uel non habere commendatitias, cum sit alienigena, Dicit Inno. in his casibus eum probare debere se ordinatum esse, & se dimissum, cum iura dicant in his casibus literas necessarias. ij. questione. j. Legum. lxxj. distincti. per totum. Tamen tanta potest esse praesumptio pro ordinato, q. trasferret in alium onus pro-

bandi, ut si multo tempore in subdiaconali ordine ieruiisset, uide. j. de eo, qui fur. or. re. c. fi. uel quia certum esset ipsum ab episcopo suo dimissum. Licet tamen nullus appareat excipiens, uel accusans, semper iudex inquirat, quando illum contigerit dubitare. §. de elec. cum nobis, de postul. ca. j. in Authen. de san. epif. §. si quis autem, circa prin. ti. secundum Inno. ¶ Dicit autem Inno. contra eligendum excipi posse etiam de crimine occulto, dum modo probari possit, de elec. super eo. & c. cum inter can. & c. cum Vinton. & c. congregato, de app. constitutis. & contra electum, ne confirmetur. & contra confirmatum, ne ordinetur. & contra ordinatum, ne consecratur. & contra consecratum, ne possessionem adipiscatur, si opponitur crimine cum infamia. j. ea. accedens. & sic intelligatur. xcii. di. si quis episcopus, de elec. cum in cunctis, cum si. In nullo tamen praedictorum casuum calumniosae excipientis transibit sine poena. & intelligitur calumniosus ille, qui non probat. C. de adu. diu. iu. l. ij. q. iij. qui non probauerit. Nam si propter aliquod praemissorum excipientis appeller, in expensis condemnabitur, si succumbat. §. de ap. ut debitus, idem, si non fuit appellatus, sed al. profectus est in iudicio exceptionem propositam, & succumbat. j. eo. accedens, in fi. Est enim hoc regulare in male impetrante, de rescrip. caeterum. in male excipiente, de dolo. fin. in temere ad iudicium uocante. j. de poenis. calumniam. ff. de iudi. eum quem temere. Quid si post electionem opponatur exceptio criminis ad impediendum confirmatum? talis non cogitur inscribere, ut hic, putat tamen Hostien. quod locum habeat dec. statumimus, de elec. lib. vj. Si autem contra confirmatum, ne ordinetur, uel consecratur, non putat Hostien. tunc illam dec. habere locum, sed astringit se ad certam poenam, ut sequitur, que erit grauior illa, cum plus delinquat. ad hoc de vi. & ho. cle. ut clericorum, puta ad priuationem beneficij. §. de elec. cum dilecti. §. pe. ubi de hoc. fortius autem habent haec locum, quando ad impediendam possessionem iam consecrati obijciatur, uel quando iam consecratur, & possessionem adeptus denuntiatur, ad hoc. j. ti. c. j. [Si ante] ecce quare. §. dixi & quando. [Inscribere] nec ad aliquam poenam se obligare, nisi forsan calumnia praesumatur. ar. C. qui accu. non pos. l. ij. & de do. lo. fin. [Consecrandus] uel palliandus. §. de ele. q. si cut, sed tunc si repellitur, remanet episcopus, licet nullius ecclesiae, de transla. c. ij. secundum Inno. idem, si sit in possessione mittendus. j. eo. accedens, quod dic ut ibi, & §. de causa pos. cum olim, secundum Hosti. uel benedicendus. §. e. [Memimus] prolixo tractat Archi. xxiii. di. illud. ¶ an opponens se petenti consecrationem dicatur accusare, & agere, an uero excipere, & reus esse, secundo, an si dicatur excipere, admittatur ad id criminofus, conspirator, uel excommunicatus. iij. an si totum capitulum, quod conspirauit contra talem, constituat procuratorem, admitti debeat talis procurator contra illum, de primis duobus dixi. §. post prin. ma. gl. [Deuote] speciale est inducitur fauore ecclesiarum, & ut occurrat periculis animarum. & sic non est contra, de or. cog. cu dilectus, ad fi. Si enim electus non posset consecrari, ordinari, & actu administrare, adhuc uideretur ecclesia uidua, ad hoc, de transla. c. ij. Est igitur expediens, necessarium, & utile ecclesiae, ut si sponfus eius repellitur ab obtinendo, deijciatur etiam ab obtento, unde si repellitur a confirmatione, & per consequens a iure quaesito per electionem. Si a consecratione, per consequens a iure quaesito per confirmationem. Idem de ordinatione, & de administratione, licet quo ad inscriptionem sit ius diuersum ratione iuris per confirmationem que fiti. [Obtento] iure. scilicet pra. lationis per confirmationem. Et dic secundum Hostien. [obtento] ratione huius electionis, uel prouisionis, de qua agitur, supra de transla. c. ij. hoc dicit, quia si episcopus auctoritate se ap. transfatus esset, & antequam haberet corporalem possessionem

nem ecclesie, ad quam transfertur, probaretur crimē cum infamia contra eum, repellere, & deiceretur a iure in secunda questione, tamen forte non deberet deici cum non fuerit cum effectu translatus. §. de elec. cum in cunctis. §. cum vero, nisi forsitan ratione veritatis criminis, & infamia simul iuncta dicatur hic aliquid speciale, cum illa duo in hoc casu necessaria sint, de hoc. §. e. accedens, secundum Hostien. [Extraordinariam] vt §. de elec. cum dilecti, & ad hanc poenam se obligat, & qui in formam obiicit, vt tibi. sed qui inquisitionem imperat, vel denuntiat, ad hanc poenam se non obligat, quia aliterum ex iudicis officio dilectus, alterum ad poenitentiam, secundum Inno. [Pro eo] ponit causam, quare se astringit ad poenam extraordinariam. [Amittit] & hac ratione non conferuntur beneficia electi in episcopum, nisi diuerso tempore consecrationis, vt si repellatur ob obrento de nouo, saltem antiqua retinere possit, de hoc de elec. cum in cunctis. [Procuratorem] dicit Inn. quod procurator contra electum non potest excipere de crimine, vel alio defectu contingente personam electi, nisi specialiter sit datus ad excipiendum de crimine, quia per talem exceptionem minuitur status excipientis, quia beneficiis priuatur per triennium. §. de electio. statumimus, lib. vj. ff. de min. l. illud, ff. de procur. non solum. §. fin. de vari. & extraor. co. l. pe. de procura. ad appellandum. clarum est, quod etiam specificata debent esse crimina, de elec. procurator, §. lib. vj. Nec est contra secundum eum. ff. pro socio. l. actionem. §. renunciare. ff. de iniur. sed si vnus. §. procuratorem. quia agens in iuribus, si succumbit, non incurrit diminutionem sui status, & est bene diminutio sui status, licet ad tempus suspendatur, quia relegatio, & damnatio in opus publicum temporales sunt, vt probatur. ff. de penis. l. quidam. Istud dictum tenet Guil. in spec. de procur. §. j. ver. sed nunquid media, & ibi in vcr. sequentibus tractat. x. quaestiones circa hoc facientes ad dec. de elec. statumimus, li. vj. & hodie est hoc expressum in consti. Cle. de procur.

13 non potest, & vide, quod ibi no. in glo. vel eligendi. ¶ In §. cunda glo. ponit. v. casus, quibus non inscribitur, & subdit. quid sit inscribere. ¶ In §. l. ij. [ibi, ar. ff.] vide §. c. prox. super. j. glo. ¶ In glo. j. propter. [ibi, l. j. in fi.] al. ij. tunc valet pronuntiatio iudicis super filiatione, cu de hoc agebat. ¶ In glo. hoc generale. [ibi l. j. in fi.] vide in dec. prox. all. super vlti. gl. Et ibi. [l. antepe.] vide de ap. quia nos, super fi. vlti. glo. ¶ In glo. j. [ibi, quartum.] iste quartus congrue adderetur, quando quaereretur quot modis agitur, sed non quando quaeritur quot modis opponitur, secundum Pe. & Abb. habemus etiam modum actionis, per quem peti potest quem ab ecclesia remoueri, vt scripsi §. de elec. querelam, in prin. ¶ In §. glo. ij. [ibi, abigeatus] hoc committit, qui gregem abigit panno rubeo, vel alio modo, & postea cum focij ad hoc paratis illū furatur. §. [ibi, leuibus] quæ sunt ista, vide in spe. de lib. con. §. iiii. q. iiii. §. aliquando. & non videtur congrua exceptio, loquitur enim non in accusatione, sed in denunciatione notorij criminis, nec super alio eis crederetur, vt vtrouque no. saluis consuetudinibus certorum locorum, de quibus vide in spe. de accusa. in fin. primi. §. [Et ibi, ne quis] hos casus, & plures habes notatos. ij. qd. viij. in sum. & qui ac. non pos. l. qui crimen. Dicit Hostien. quod quidam vt Gof. hic non recipiunt illum casum pro excepto, quando vir accusat uxorem de adulterio. C. de adul. l. quamuis, per dec. tuæ. de procur. sed ipse dicit illud intelligendum, cum maritus accusat vt extraneus, lex vero, quando accusat iure mariti, vt in præd. c. tuæ. addit casum, quando mulier accusat prosequendo suam, vel suorum iniuriam. xv. q. iiii. de crimine. ff. ad Turp. l. j. accusationem. & l. mulier. item in accusatione falsæ monet. C. de fal. mo. l. j. item vbi quis accusat ex necessitate officij, puta tutor accusat de falso producente instrumentum contra pupillum, nisi manifesta

calumnia detegatur. C. qui ac. non pos. l. ij. idem ergo, vbi accusat hæres vindicando necem defuncti, cui successit. ff. de his qui. vt indi. l. tutor. de his §. vt ecclesia. bene. c. vno. [Et in fin.] & hoc teneas. §. de procur. tuæ. licet quidam dicant, quod inscribere est in libello promittere perseverantiam vsque ad sententiam, vt no. ff. de accusa. si cui, in glo. ij. & vide quod dixi in tex. super ver. oportet. ¶ In glo. potest. [ibi, non debet] nisi suam prosequatur iniuriam. iiii. quaestio. vj. omnibus, vel de crimine excepto. de hoc. §. e. cum. P. vel in castu. §. e. nulli, secundum Ioan. & T. ¶ In §. glo. propter.] concor. quod no. in prædec. cum dilectus, in glo. pe. sed contra, purgatio locum non habet, vbi probatum est crimen, de pur. ca. c. pe. ad fil. lol. purgatio ponitur pro probatione innocentia. sic. §. de fo. com. si diligenti. vel loquitur contrarium in probatione directa, ex qua potest ferri sententia, vt ibi patet. & vide quod dixi, de pur. ca. inter, super glo. ij.

19 ¶ In §. glo. hoc generale. [ibi, l. j. in fi.] tamen secundum. l. si talis in probatione defecerit, est de prouincia expellendus, in Authen. de tran. l. c. ij. ¶ Et ibi, hec quippe] vtrouque de hoc vide quod dixi, de ele. quod sic, in glo. eis instantibus. & de præb. graue. in glo. ad quod episcopi. versic. item secundum Inno. & ver. numerus vero. [Et ibi credo] v. in. contra, & Tan. & de hoc in spe. de cri. in mo. excep. propo. ante fi.

ADDITIONES.

- a ¶ Inno. idem no. Bar. in l. posthumus. §. si quis, præalle.
- b ¶ Popu. & vide Bar. qui ista limitat in l. si plures. ff. de accu. & in l. ij. §. ff. de adul.
- c ¶ C. si. Vide c. exhibita, de iud. & quod ibi nota. in glo. & per Ioan. An. in c. dilecta, de excep. & c. significauerunt.
- d ¶ Episcopus. Vide Bar. in l. sciendum, ff. de verbo. signific.
- e ¶ Olim. Et de elec. quod sicut, ad fi. per Ioan. And.
- f ¶ Procurator. Ibi vide gl. qualiter debet fieri ista expressio, & vide Bar. in l. filius, ff. de donatio.
- g ¶ Furatur. Et quid si furatur vnum solum caput? vide Barto. Lonus, ff. de abige.
- h ¶ Ver. xlii. & plenius Bar. in l. Meua. hic alleg.

S V M M A R I V M.

- 1 Inquisitores generales, si non seruauerint debitum inquisitionis ordinem, prudenter, & caute corrigere debent, & qualiter, nume. 6.
- 2 Ordinem suum habet inquisitio, & quis, nu. 3. 4. & 5. & notoria sum, omittendus non est, & ratio, nu. 7. Ad suspectos causa non remittitur.
- 3 Inquisitionem præcedere debet infamia.
- 4 Contra eam potest opponere etiam, qui obtulit se paratum super criminibus subire inquisitionem, eius præambulum quod, usque in finem, & nu. 7. & quibus ab iudicis alijs differat, ibid. in ea, quæ testes deponant, nu. 8. & 9. Exceptio declinatoria non tollitur per oblationem subeundi inquisitionem, vel accusationem, vel denunciationem. Nec ordini iudicij per hæc renunciatur. Accusationis præambulum quod. Denunciationis præambulum quod. Per leue compendium non debet ad graue dispendium venire, & quomodo veniatur, ver. non potest. Operari oblationis verba debent aliquid, ut intelligatur, & obster. §. ad id, quod. Rescripta debent iuri communi concordia esse, etiam per reuolutionem clausularum, et in dubio sic interpretanda. §. ad id, quod uer. quod & si. Surreptitia præsumuntur, si ab eo recedant, ibid. Conscientia iuris præferenda in iudicis conscientie ueritate occulte. Errorum suorum iudices quomodo caute possint corrigere. Testes, quæ deponere teneantur in inquisitoria causa, & 9. Plena ueritatem dicere ut intelligatur. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11.

Officio

Officio suo functus iudex quando dicatur, & nu. 12. Sententiam item suam an, & quando iudex corrigere possit, ibid. 12. Additio glossarum.

C A P V T X V I.

Valiter. Casus. Pars huius, de iudi. qualiter. & hoc dicit. Generales inquisitores, si non seruauerint debitum inquisitionis ordinem, prudenter & caute corrigere debent. Secundò ponitur forma iuramenti, quam exigunt. Pa ibi, formā. prima pars facit duo: quia in principi. cōmendat, & in fin. infor. mat inquisitores, cū bene pcesserāt in medio, uer. si uerò, usq; ad aliud, si uerò, illos instruit, si malè pcesserant. Et sub ista decisio erat olim, qd habet. j. e. qualiter, vq; ad §. debet, & postea sequebat hoc, Hunc igitur & c. de quibusdā hic no. p Ho. dixi. j. e. qualiter, super prima gl. [Debitum] q habet. j. e. qualiter [Ordinem] habet ergo inquisitio suū ordinē: nec mirū, qd & notoria hnt suū, de iure iur. ad nostrā. 3. [Observatis] in pcessu: quia nodū lata erat snia. Inn. [Occasione] forte pp nimia infamia episcopi, uel ex zelo iusticiæ: secus, si ex odio: quia tunc papa non remissit ad eos. 3. q. 5. quia suspecti. Innocē. nisi uolente illo, contra quem processum est, de ap. iur. de p. ille. Hostien. [Obseruari] no. fm Host. qd si ordo perueritur, & inquiri de ueritate criminis prius, qd cōstet de infamia, nō valet processus. Deficiente enim infamia, deficit inquisitionis accusator, sine quo nullus dānatur. §. ut ec. bene. c. uno. & ex tali iudicio inordinabiliter capto nil ordinabiliter pot sequi, ut infra, & 2. q. 1. in primis, & intra e. inquisitionis. §. tertia. super fedit ergo tali processui, & de nouo fieri inquisitio infamiae. & sic intelligitur hoc c. nec etiam postea reperta infamia ualebunt dicta testium super ueritate criminum receptorum: quia cōtra inquisitionis ordinē sunt recepti. Putat tñ Hosti. qd inquirēdus huic ordini renūciare possit, ar. C. de fideiō. l. si ff. de no. oper. nun. l. 1. §. & post operis, Cum huic fauori introducto pro se renūciare possit, de regul. statumimus. non tamen est præsumēdū, qd de facili illi renūciat. §. de renun. super hoc. Nō putat tñ Hosti. huic ordini tacitè renūciari, ut si illo nō excipiente inquirat iudex de ueritate omissa infamia, qd est falsum, ut patet hodie. j. e. c. 2. li. 6. ¶ Querit tñ, quid si mandato superioris super certis criminibus inquisitū est, prælatū remissa inquisitione ad superiorē, cōparet prælatu, & incipit impugnare pcessum, Dicit superior, Tu quæris fugā. Dicit prælatu, domine ut sciatis, qd de innocentia mea cōfido, si uultis omnere hunc processum, offerro me paratū super dictis criminibus subire inquisitionē corā inquisitoribus datis a uobis. cōmittit inquisitio sub dicta forma, quā obtulit. inq. sitores assignat diē ad inquisitionē, platus cōparens, & negās se infamatum petit primò inquiri de infamia. querit, an sit audiendus: Vt qd nō: quia uenit in hoc oblationē: quia hoc nō est subire inquisitionē, sed potius declinare. Itē quid dedisset eo casu superiori, qui hoc poterat sine sua oblatione? & uerba oblationis dnt aliqd opari, de priuilegijs ex ore, & c. si papa, li. 6. ad id facit, qd dixit se uelle subire sup dictis criminibus, per qd vñ noluisse inquiri de ueritate. Contrariū credit Hosti. sicut enim ius saluum remanet, qd expressè nō reuocaf, sic & iste iuris ordo, nisi expressè illi renunciauerit. Non ob. qd vñ oblatio. uenire, nec inquisitionē subire. Quid. n. si accusatus offerret se paratū subire accusationē, uel subire iudiciū propositæ accusationis, ipsū: die adueniente dicat nō esse procedendū sine inscriptione? uel cū renunciaret, dixit se paratū denunciationem subire, uel denunciationis iudicium: postea negat monitio-

nem præcessisse, nunquid audiretur? & tamen utrobique potius uidetur declinare, quàm subire. utique discretus iudex illum admittet, supra eo. super his, cū per illa uerba non intelligatur præambula, uel substantia remississe, quæ sunt in accusatione inscriptione. in denunciatione monitio. in inquisitione præcedens infamatio. & hoc forte uoluit. c. qualiter, infra e. ubi dicit per leue compendium & c. nam potest dici leue compendium, quando iudex in inquisitione causa breuitatis omittit inquisitionem infamie, uel in accusatione inscriptione, uel in denunciatione monitionem. uenit enim per hoc ad graue dispendiū: quia & subtrahitur reo defensio, & calumniosæ accusationi si aperiretur uia, infra e. qualiter, de simo. licet Heli. §. 1. Conabatur etiam Host. ostendere, quod fortius urgebat ratio in inquisitione, maxime quæ nemine psequente, sed ex mero iudicis officio expeditur: quia in alijs iudiciis reo excipiente iudicium sine præambulis non procedit, & sic eo inuito procedi non potest. Sed ubi inquisitio fit ex officio, ibi uerè iudiciū redditur in inuitum: unde, quasi exceptio non præcedentis infamiae sit peremptoria, semper t post receptionē testiū poterit excipere se per dicta illorū nō condēndū, uel per processum sic habitū, nisi expressè sit exceptioni renunciatum: sed, ut dixi, dic ut infra e. c. 2. li. 6. ¶ Ad id, qd dictum est, quod uerba oblationis debent aliquid operari, rñdet, quod & si nil operentur, non est omnino absurdum, cum & quandoque tota una litera & clausula apostolica parū, uel nil operetur, ut patet. §. de procur. quia in causis, de iure iurā. & si Christus. Præterea & aliquid operatur. primò quia id offerenti subtrahitur fuga, quā faciebat impugnando processum, & persistēdo remanebat in administratione. Dat ergo oblatio superiori abbreviationem dierum administrationis. secundò quia sic serenatur conscientia superioris, qui forte peccabat prælatū in mente sua reputando illū miserū peccatorē. tertio quia si cōsensit in certos inquisitores, illos deinceps nō poterit recusare, nec sic negociū prorogare, de offi. deleg. super quaestione. §. uerū. quarto quia si forte aliqui persequebatur inquisitionem, quos dicebat maliuolos, hoc deinceps non possit opponere, cum se paratum obtulerit inquisitionem subire, super quo al. audiret, infra e. cum oporteat. cū ergo prædicta operetur, nihilominus de fama quasi substantiali præambula inquiratur, nec peruerteretur iuris ordo. C. de iur. om. iudi. l. iuris ordinē, nec ob. qd dixit, Super dictis criminibus: quia nec per id iuris ordini renunciassè uidetur, nec cōcessissè, qd de occultis criminibus inquiratur. ¶ id. j. eo. c. de simo. sicut nobis, & c. tua nos, eū si. Præterea illa oblatio potest habere triplicē sensum. Aut enim obtulit se subire inquisitionē super infamia criminum tñ, aut ueritatis ipsorum criminū tantum. & primus intellectus ridiculosus: secudus iniuriosus subuertēs iura, & inquisitionis ordinem. aut dices ipsum de utroq; intellexisse, de inquisitione infamiae. & ueritatis, & iste intellectus rationalis, sufficiens, & iura fouens. ergo in dubio huic tertio adharendum, vt res ualeat, de uer. sig. abbate, & ut indiffinitum uerbū generaliter intelligatur, de priuile. quia circa. plus dicit Hostien. quod & si papa præcisè scribat in inquisitione testes recipiendos, nisi expressè dicat prælatū apud se infamatum, semper erit inquirendum de de fama infra eod. cum oporteat. & quandoque uerba rescripti possunt hoc importare etiam per reuolutionē clausularum, de fama primitus inquiratur, cum hoc iuri communi concordet, in dubio sic interpretabimur, supra de rescrip. causam, de consuetudi. cum dilectus, ar. ff. de confir. tutel. l. in confirmando. & si expressè mandaretur contra non infamatum recipi te-

Io. And. super 5. Decret. B ftes

Res super veritate, nō premiſſa inquisitione super in
 famia, prima facie præſumeretur reſcriptum ſurrepti-
 tium. ar. ſupra de offi. dele. ex parte. unde cōſulendus
 eſt princeps ante, q̄ pcedat, & p̄a iuſſio expectāda, in
 au. de mān. prin. §. deinde, col. 3. & ut nul. iud. §. &
 hoc iubemus, col. pe. [Conſcientia] no. † cōſcientiā iur.
 5 præferendā in iudicijs conſcientiæ veritatis occultæ,
 ſup̄ra de offi. or. ſi ſacerdos, p̄m Hoſt. [Homines] ſic, ſu-
 pra de iud. nouit [Non pudeat] nec pudere debet, de vſu
 pal. niſi, p̄m Ho. [Poſiti] per inquisitionis officium [In-
 6 quicem] 9. quaſtio. 3. aliorum [Meſura] Mar. 4. [Congruen-
 tem] putā non fuerat citatus, non fuerant expoſita
 ſibi capitula, nec nomina declarata, uocabit t̄ ergo
 grauatur, ſcriptores, & aſſeſſores, & queret de hiſ. &
 cū fuerit negatiuè r̄ſum, dicet iudex, errat̄ eſt: quo
 niā hoc facere debuisti: neſcio, ſi occupatio uos ex-
 7 cuset, & precipit illud emēdari, vel omnino ſuper-
 federi, uel ad magis uelandum poterit aliquantulum
 differri, & poſtea de nouo procedi, quaſi perdita ſint
 acta antiqua, de proba. cap. ſin. & ideo dixit forte ſu-
 pra. tempore opportuno. & eſt ſi de vſu pal. niſi, ſecū-
 8 dū Ho. [Inordinatē] in auct. ut iudi. ſine quoquo ſuſ. §.
 cogitatio, ibi, & uno hoc introducto ordine, & ibi, &
 ſic uno prin. illicito, & c. Ho. [Ordinabiliter] Bar. Brix. cō-
 9 tra Cluniacenſes, nullus t̄ quidem ordo quippiam
 recipit inordinatū. Hiero. ſuper Iere. li. 20. ibi, Nō poteſt
 maturitas eſſe conſilij, ubi nullus eſt ordo iudicij [In
 10 ſimilibus] ſi quando fit inquisitio tam in capite, quam
 in membris. Hoſt. in ſua eccleſia] Si fieret inquisitio
 contra aliquem ſingularē, nec eſſe eſſet crimina ſpec-
 11 ficari, infra eo. qualiter. §. debet, habet hoc loco
 cum, cū fit inquisitio generalis [Occultis] dicit Goff.
 inquisitionem ab alijs iudicijs in hiſ differre: quia in
 ea recipiunt teſtes lite nō cōte. ut lit. nō cōteſt. qm̄. §.
 ſunt & alij. In alijs ſecus. Itē hic infamia haberetur loco
 accuſatoris, infra eo. qualiter, in alijs non proceditur
 ſine accuſatore, ſupra ut ec. bene. cap. uno. Item hic
 recipiuntur teſtes minus idonei, quales in eccleſia in-
 ueniuntur, quando de ſtatu ec. inquiritur in capite,
 & in membris, de re iudi. cum. l. & A. ubi uide in ulti.
 glo. non ſic in alijs, de reſti. ex parte. 4. q. 3. uer. in teſti-
 12 bus. Item non fit inquisitio de occultis, ſed de famo-
 ſis, ut hic, alia iudicia de occultis inſtituuntur, dum-
 modo probari poſſint. 2. q. 7. plerique. Item hic inqui-
 ſitor incipit quandoq; a ſuſpenſione, 2. q. 5. preſbyter
 ſi à plebe, infra de pur. ca. inter. uel à remotione. 3. q.
 2. quia ea, quod dicitur ibi, & no. de ſimo. licet Heli, in
 13 glo. qui enim. In alijs ſecus. 8. q. 4. nonne. 16. q. 4. uolu-
 mus. Item diuerſus eſt p̄narum effectus, infra e. in-
 quitionis. 1. reſpon. hic ad literam, uide in ſpe. de in-
 14 qui. §. 1. in ſi. [Criminibus] bene t̄ dicit, Criminibus: q̄
 ſecus de occultis circūſtantis manifeſtorū criminū. i.
 de q̄bus p̄ceſſit infamia, p̄m Inn. & Ho. ut ſi ab eo au-
 diuit ſtreptū, uel hiſ ſi. §. de teſti. p̄terea, de preſum. li-
 15 teris, & c. 3. Dicit̄ t̄, q̄ ſi is, q̄ quē fit inquisitio, infama-
 tus ē de fornicatione in ḡne, nō cum certa, nō debet
 t̄c teſtis reuelare fornicationē occultā, ſed ubi mu-
 16 lier eſt certa, tunc t̄ reuelat, t̄ ſi iurauit non reuelare:
 quia ſi, cū iurauit, intellexit t̄ nō reuelare ut teſtis iu-
 ratus, temere iurauit, de crimi. fal. c. j. de teſti. cōſtitu-
 tus. Si intellexit, q̄ nō reuelaret niſi ex iuſta cā, uel de
 hoc nō cogitauit, nō ob. iuſo, q̄ cōditio, habet, reue-
 17 lare teneſt, de iur. ad n̄fam. 2. & c. quēdmodū. Si t̄ nō id
 ſciret in p̄niali, nō debet dicere, de exceſ. p̄la. dilectus,
 de of. or. ſi ſacerdos, uide q̄ d̄ dixi, de poſtula. p̄. c. j. ſu p̄
 18 uer. reg ſitus [reſplenam] exponas h̄ac uerb. vt no. j.
 c. pxi. & uide q̄ d̄ ibi dicā ſu p̄ uer. ing ſita [Dicant] q̄ uo
 hoc caſu examinent teſtes, uide in ſpe. de reſte. §. nūc
 19 tractādū, in vl. col. ¶ gl. 1. arguit, q̄ nō ſit functus & c.
 tria iura, in t̄riū ſoluit. ¶ Gl. 3. no. q̄ iudex corrigi-

interlocutoriam, adducit tres concor. & tria ſimilia;
 ¶ In 1. gl. ibi, dicere autem] al. l. qualē. Si arber ſup
 pluribus rebus receptus. ſu p̄ q̄buſdā p̄nunciat, nō tenet
 ſi n̄a, ſed erit adhuc à p̄tore cogēdus [et ibi, quia arber]
 ſequit̄, & ſi errauit in ſi n̄a dicēda, corrigere eā nō p̄t
 (Et ibi, iudex) uide de decre. ſta. al. ſup gl. 2. (Et ibi, quod
 iuſſit) uide in pr̄. c. cū ceſſante, ſu p̄ 1. gl. ¶ Antepe. gl. in
 fi. uide de reſcri. inter ceteras, ſu p̄ vl. gl. ¶ In t̄ glo. 1. ibi,
 quia arber) per hanc. l. dic p̄m Hoſt. q̄ diffinitiuā nō
 p̄t corrigere arber. Idē in delegato per iura ſtatim
 all. in gl. & per l. C. q̄o & q̄n iud. ſi ut proponis. C. q̄n
 prouo. nō eſt ne, cū nō eo die, ſed delegās, ut ibi: nec
 ordinarius annullādā, ff. de re iudi. cū quarebat, & l.
 poſtrē, C. de ſe. ex. breui. reci. l. 2. Sed nullā p̄t. §. de fri-
 g. fraternitatis. j. de pur. vul. c. 2. 1. q. 3. eps. C. q̄o & q̄n
 iu. l. ſi præſes, C. e. ſi accuſatoribus, & ſuperior eius, C.
 e. t. abſente. de hoc dixi poſt Inn. §. de re iudi. c. 1. & c.
 cū inter, ſuper uer. poſtquam in rē. poſt Ho. & no. de
 hoc. e. t. cū Bertoldus, in gl. ſed quaſi, & de hoc in ſpe.
 2. par. de reſti. in inte. §. uidēdū, uer. & no. & de ſen. p̄-
 la. §. qualiter, uer. hoc quoq; & uer. ſeq. & de arbitro.
 §. ſi. uer. licet aut poſſit, & per. Dy. de re. iur. q̄d ſemel,
 in pri. obiectione, ¶ In gl. no. quod, ibi, cum ceſſante] ubi de
 hoc (et in ſi.) ad hoc. §. qui ſi. ſint leg. cauſam. 2. ¶ In gl.
 hoc eſt, in ſi.) q̄d regum eſt proprium. 23. q. 5. regnum.
 ¶ In glo. pe. ibi, non punitur] ſecundum Ioan. idem Goff.
 & Vin. (et in ſi.) ſupra de reſti. cap. de teſtibus...

ANNOTATIONES.

- a ¶ Lib. 6. Facit etiam ibi. c. 1. quia est præpoſteratio ordinis etiam unius ad alium, quod non nocet, ſi non opponatur. l. ſi mancipiū, & ibi glo. ff. de euc.
 - b ¶ Chriſtus. Vide l. ſi quando, ff. de le. primo.
 - c Inquirendum. Facit. l. ſi quando, C. de inoff. teſta.
 - d ¶ General. Vide infra e. qualiter, per Io. An. in glo. hic Vincen.
 - e ¶ Enim. Vide Io. An. in c. 1. de accu. li. 6.
 - f ¶ Exponas. Et uide de hoc. uer. Bal. in l. ſi manum iſſo, C. de oba. ſe. patro. pr̄.
- S V M M A R I V M.
- 1 Confessionem ſuam qui reſpondit iuratus quando audiat uolens excuſare, & quid probare debeat, & nu. 4. & 6. & quomodo fiat, nume. 6.
 - De ea accipitur quod nocet conſententi, nu. 14.
 - 2 Inquisitio quando facienda. Quando dicatur ſuper eccleſia ſtatu fieri. Contra ep̄iscopum quando, & qualiter fiat.
 - 3 In ea dno iurandi & reſpondendi forma, & de earum differentijs.
 - 4 Teſtis an reuſare dictum ſuum poſſit, remiſſi.
 - 5 Leuia lenibus, grauius grauius comparantur.
 - 6 Errorem ſuum ante ſententiam etiam contra confessionem ſuam pot eſt reuocare.
 - 7 Ad acta ſupplenda, uel contra admittitur probatio. Inquiſitores debent audire teſtes. Contra ep̄iscopum raro fertur ſententia remotionis.
 - 8 Ep̄ilogus, & ſuffragium gloſſarum, nu. 9. Cauſa conſideranda ex qua aliquid ſit factum. Damnum datum cauſa mea non reſcio. Probatio deſicit quando que, ſed non ius. §. ſi.
 - 10 Additio gloſſarum. Iudicium an & quando ſtetur dicto.
 - 11 In partem meliorem quando interpretandum quid.
 - 12 Cauſa ſumitur multis modis.
 - 14 Alienatio rerum eccleſia quibus de cauſis permiſſa eſt, in t̄ta glo.

C A P V T XVII.

Vm dilecti. Si is, q̄ t̄ quē inquisi-
 terrogata reſp̄dere, poſt confessionē au-
 dif, uolēs excuſationes p̄bare, q̄ cōfeſſio-
 nē nō perimant, ſed exponat̄ ſecus, ſi iurauit plenā &
 m̄cra ueritatē dicere. Et primō ponit legatorū inquisi-
 ſitio.

ſitio. ſecundō ibi, Quia uerō, dubium, pp̄ quod fit
 commiſſio. tertio ibi, Mandamus, commiſſionis for-
 ma bimembris. & ſecundum ibi, Quod ſi [Clamorē] nec
 2 aliter teſt facienda inquisitio, infra e. qualiter [Sinistra]
 quæ ſapiebant naufragium, dilapidationem, & ſimo-
 niā [et infra] hic continetur, quod deſt in litera circa
 caſus poſitionem (Conſtitit) quia nec relatio hæc con-
 tinebat, & ſic fuerat minus plena. ſi ſupra de elec. du-
 dū, infra. §. cum aut̄ (Stratu) eccleſiæ. i. ipſius ep̄iscopi
 7 q. 1. ſcire debes. uel dic. q̄ canonici erant ſpecialiter,
 uel generaliter infamati. Ho. Inn. t̄n v̄ſ uelle hic, & j.
 de ſimo. quod licet infamia prælati ſit præſumptio
 contra ſubditos, ut ſic tota eccleſia poſſet inquiri, de
 re iudi. cum. l. & A. & poteſt eſſe ratio: quia cum cap-
 3 put infirmum & c. & componitur orbis & c. & qualis
 reſtor ciuitatis & c. ecc. 10. A quod non placet Ho. ar.
 de hiſ, que ſi. à ma. par. quæſiuit, q̄ nec fiat inquisitio
 ſuper oculis. ſ. ca. proxi. in ſi. fatetur t̄n, quod ē ep̄m
 procedit inquisitio t̄a in capite, q̄ in mēbris, ut inq-
 4 raf qualiter ſe habeat in ciuitate, & in caſtris, ſiue ec-
 cleſijs: qualiter erga canonicos ſuos, & alios clericos,
 & laicos ſuz ciuitatis, & dioce. & ſi intelligi p̄t hic
 p̄mē. cū nec expreſſe legatur inquisitio ē alios p-
 ceſſiſſe (Inquiſta) dixit Hoſt. q̄ quidā miſcēt has duas
 formas, & dicitur mixtura bonorū, ar. 12. di. nouit, ad
 fi. Eſt t̄n i prima forma periculum periurii, de cohae-
 5 rici. clericis. vnde dicebat Inn. de ſimo. licet, cuius di-
 ctum poſuit Hoſt. in e. ibi ſeq. q̄ ubi de certis crimi-
 nibus agitur, ſatis p̄t recipi iuramentum de dicenda
 plena & mera ueritate. ſed ſi de ſtatu ecc. pp̄ ancepſ
 periurium, ſufficit q̄ iuret r̄ndere ad interrogata, ſed
 6 dicit̄. §. c. proxi. in ſi. pp̄ quod dicit Inn. q̄ qualitercū
 que agat, ſufficit, q̄ iuret altero i horū duorū modo-
 rū (ſecunda forma) ut ſad interrogata ueraciter r̄nderet
 [Aliorum] ſup. quos producere p̄t ep̄s, cū & c. ¶ Inquiſi-
 7 ta] ex hoc patet p̄m Inn. q̄ iurans de calumnia cōfeſ-
 ſiones ſuas poterit excuſare, cū iuret t̄n ad interro-
 gata r̄ndere. In teſte ſecus, quod dic. vt §. de teſti. co. p̄-
 terea, de teſti. per tuās, & c. cum clamor [Excufationes]
 q̄ fuerunt ille, neſcimus. La. [et malum] tales ſunt illæ,
 8 de quibus 85. di. florentinum. p̄m Inn. & Ho. [Incurrit]
 q̄ legati ipſum ob hanc cām ſuſp̄ſum miſerunt ad
 curiā [Lewis calpa] ſi. §. de re iudi. cum te [Leuter] Hiero-
 9 nymus ē pelagianos. Leuiat̄ leuibus, & grauius graui-
 bus comparatur: nec ſerula dignū uitium eſt gladio
 uindicandū: nec ſerula, quod gladio dignum eſt. & ē
 10 Suſanam. E. grandis plagæ alta & prolixa opus eſt me-
 dicina. & uide ſuper Hiero. li. 6. [et Simonia] i. confeſſio-
 ne, ex qua elici uidebantur hæc tria, dilapidatio, nau-
 fragium, & ſimonia; ut uidiſti in caſu, & dicit hic gl.
 (Tacere) quia ſic non diceret ueritatem plenā. [Falſitate]
 11 & ſic non diceret ueritatē m̄cra [Excufationibus]
 quas ē iuramentū tacuit coram primis iudicibus, La.
 [Mentionem] ad quam t̄n tenebatur ex forma iuramē-
 12 ti. & ſic ſoluitur, quod t̄ opponitur, unūquēq; poſſe
 probare errorem ſuū ante ſententiā, t̄ cōfeſſionem
 ſuā. C. de iur. & fac. igno. l. error. ff. de cōfeſſis, non fa-
 13 tetur. §. de confel. c. h. j. de reſti. in inte. c. 2. li. 6. imō p̄m
 Inn. & Hoſt. aliud eſt errorem reuocare: aliud confel-
 ſionē declarare, & ſic ſe excuſare. ſi enim uellet erro-
 rem probare, oporteret illū probare, q̄ nil de nauſtra-
 14 gio habuiſſet, & quod eccleſiæ non eſſent datæ ſimo-
 niacæ, & q̄ debita non exiſſet, & quod bona eccleſiæ
 non alienaſſet, ad quod admitteretur ſuo mō. ſi indi-
 recte: q̄ nec directè probari poſſet negatiua, de elec.
 bonæ, de reſti. ex tenore. ſi uult confeſſiones declara-
 re, ipſas non reuocat, nec t̄riū probat. ff. de rei uen. ex
 diuerſo. §. 1. ff. ſi. ſer. uen. ſi cui. §. ſed ſi. ar. nec negatiuā
 præſendit, ſed affirmatiuas excuſationes, quarū poſſi-
 bilis eſt probatio. ff. de p̄ba. ei q̄ dicit. ad hoc aut̄ non

admittitur obſtante forma iuſi [Nullam] in actis in-
 uentā, de reſt. ſp̄o. cū ad ſedē. & t̄ licet ad ſupplēda a d̄a
 7 uel t̄ta admittatur probatio, de proba. qm̄, de reſti.
 cum a nobis: t̄n hic non admittitur pp̄ rationē, quæ
 ſequit̄ [Ab illis] ſi iudicibus, & aſidentibus, uel nora-
 riis. C. de app. qm̄ iudices. §. de p̄ba. qm̄ ē, & ar. quod
 inquiſitores per ſe debent audire teſtes. ad idē C. de
 ſi. inſt. in auc. apud eloquētiſſimō. §. de offi. dele. quon-
 8 niam. §. ſi autem [Remouere] hic fertur ſententia con-
 tra ep̄m, quod raro accidit. concor. de exceſ. præla. ex
 literis, de do. & contu. ueritatis. Refert Guil. in ſpe. de
 9 accuſatione. §. 2. ad ſi. 1. col. q̄ Clemens. III. ſimul
 depoſuit. 1. 1. ep̄iscopos, qui adhæſerant Manfredo in
 occupatione Siciliae, & interfuerant ipſius corona-
 10 tionis. ¶ Glo. 1. ponit caſum, quem etiam proſequi-
 tur. ¶ Antepe. gl. ſignat contrarium, & ſoluit. ¶ In t̄ glo.
 cauſa, ibi, uerum. 2.] qui libidinis cauſa, ibi, fregit oſtium
 meretricis, & fures non ab eo inducti res meretricis
 exportant, non tenetur furti. ¶ In gloſ. ep̄iscopos, ibi,
 committit] Si animo lucrandi hoc facit, ut l. ſequen.
 ¶ Vlti. glo. ibi, duo ſunt Titij] hanc, & l. in tempus, uide
 de offi. dele. quoniam, in 3. gloſſ. Et ſimilem caſum
 ponit §. ſi duobus, in eo, qui duobus Titijs legauit,
 & alteri ademit, & neſcitur cui, neutri dicitur adem-
 11 ptum. ¶ In t̄ glo. 1. ibi commiſſerat] cauſius locutus eſt in-
 fra in glo. ep̄iscopos iſte. ¶ In glo. ſimile, ſupra ibi, dictum
 illorum] per dicta teſtium, qui fuerunt præſentes exa-
 ctioni, & præſtationi iuramenti, quod cōſueuit in pu-
 blico exigi, & præſtari [Et ibi, iudici] qm̄ talis eſt actus, q̄
 non p̄t probari per teſtes. ſtatur oīno dicto iudicū,
 ut hic, & in concor. non dico iudicis, de proba. qm̄.
 Dnt̄ t̄n quidam, ut refert Inn. q̄ hic iudices non reg-
 12 runt ut teſtes. 2. q. 6. ſtatueūdū, ſed tanq̄ qui fuerat iu-
 dices, de quorum factō q̄ritur, cōſulendi ſunt. 18. di.
 de eulogijs. ar. ſupra de arbi. c. 2. ff. de ap. l. ſciendum,
 ſicut alias de factō proprio reguntur, qui alias non
 13 admitterentur in teſtes. ut latrones. C. de feri. prouin-
 ciarum, & ſerui. C. de quaſtioni. interrogari. ff. de cu-
 ſto. reo. diuus. & mater, & auia, qm̄ q̄ritur de arate. ff.
 de proba. t̄r. & ſeruus de fuga ſua. ff. de redhibi. l. q̄ro.
 §. ſi. nec ualet dictum iſtorū ut teſtium, ſed ſolū ad p̄-
 ſumptionem. unde & poſt aperturā teſtiū tales requi-
 14 ri p̄t. 20. q. 3. p̄ns. Quidquid t̄n dicat Inn. quandoque
 requiruntur, & plenam fidem faciunt, ut hic, & de ex-
 ceſ. præla. inter dilectos, de elec. cum dilecti, de teſti.
 cum a nobis, nec ob. c. ſtatueūdum, quod loquitur
 de indice, corā quo pender iudicium. porro de poſito
 officio teſtificari poteſt, quod dic. ut ſupra de teſt. di-
 15 lecto, ſecundum Hoſt. ¶ In gl. unde, in ſi. cōtra, de trā-
 la. c. ſi. dicit Ho. qm̄ factū in t̄ſe non eſt malū, & dubita-
 tur, qua intentione ſit factū, locū habet gl. ſed quādo
 in ſe malum eſt, de malo nō p̄t præſumi niſi malū,
 donec aliud apparet, de præſump. c. ſi. de iureiu. quē
 admodum. §. quædam. ¶ In glo. cauſa, ibi, ex qua cauſa] ſu-
 miſe aut̄ cauſa multis modis p̄m Ho. Primō pro iudi-
 16 ciali conſtitu certarum parochiarum, quod dic. vt in
 fra de uer. ſi. forus, uer. cauſa. Secūdo pro utilitate. ff.
 de peti. hære. itē ueniuntin, prin. Tertio pro ſp̄. ff. de
 tranſac. tutoribus. §. ei, qui nundum. Quarto pro titu.
 ff. de peti. hære. nec ullā in prin. Quinto pro onere. C.
 de dil. pigno. ſi debitor. Sexto pro fructu. C. de inſt. &
 ſub. l. ſi m̄r. Septimō pro cōtractu, inſti. quib. mo. 10.
 ob. §. eſt auē, de libel. ob. c. ſi. de plus peti. c. vno. Octa
 uo pro actione. ff. qui ſatis. co. l. ſi. Nonō pro intentione,
 ut hic, & ſupra de re iudi. ſicut, & omnis talis cā
 & ſimilis conſideranda eſt ſecundum eum. Dixit Io.
 Mo. in dec. ulti. de iur. ca. lib. 6. quod eſt cauſa impul-
 ſa ad aliquid agendum, & ſic ſumitur. ff. de poſtu. l. 1.
 §. ſexum. ſed rō eſt gerendorū ordo ex cā uenientiū,
 unde cauſa poteſt eſſe ſine ratione, ſed ratio non p̄t
 10. And. ſuper 5. Decret. B 2 eſſe

esse sine causa. exemplum de primo supra de sp. c. 1. p. m. artitas est ca. ad cuius esse sequitur aliud, & ista...

C A P V T XVIII.

Vm oporteat.

non inquiritur, nisi primo constet de infamia: tunc inimici, uel per iuri, sed in idonea...

ANNOTATIONES.

- 1 Dilcto. de arbi. an possit esse testis, uide Io. An. in o. 1. de arbi. li. 6. & Bal. in l. ne in arbitris, C. de arbi.

dictum. T. & facit quod no. de testi. cum in tua, in vlti. gl. Sed si primi, licet pauci, deponunt de uicinia...

qui. l. 2. lib. 12. no. qd ad hoc, ut ex uerbis infamatoris, oriatur infamia, oportet, quod in scriptura redigatur...

sum de ligatoribus, uel utrumque superuenit inimi- cia capitalis (& ibi, S. amicos] hanc & se, uide ut lit. nō...

super literis, de offi. deleg. P. & G. Vbi nullus exprimi- tur secus, ut hic in fi. Sed obli. prin. c. vbi certi fuerūt...

ANNOTATIONES.

- a Malam. Si primò unum præsupponit una fama, & demù alia cōtra, statur ultimæ. uide. l. si noltra, & ibi Bal. C. ne de sta. defun. b C. cor. Facit, quod no. Io. And. in c. fin. de consue. in summa in...

S V M M A R I V M.

- 1. A denuntiatione qui repelluntur, & nu. 2. Fieri potest per procuratorem. Rescriptum an ualeat, tempus date inficitur. Literæ ab excommunicato impetratæ quando ualeant. Cum disunctiue fuerit scriptum, sufficit alterum probari. Dicere non sufficit, nisi probetur. Prohibitus in quibusdam index cetera promissa uidentur, excipiuntur casus. Grauari indebitè quomodo hic intelligatur. Pendente litè index debet partes defendere, & innouata cassare. Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XX.

Vm dilectus. A t denuntiatione repellitur publicus concubinarius, excommunicatus, conspirator, & is qui non præmonuit. Et instruit iudices super declinatoris, & eis deficientibus super principali secundò inhibitionem fieri mādatur ibi, Eidem [Prædictos] in decisa, & clerici crant, ut patet, infra [Nominè] forret denuntiabant per procuratorem, quod esse potest, supra eo. super his, in fin. Hostien. [Tunc] trespore datæ rescrip. quæ confideratur, cum quaritur, an rescriptum ualeat, necne, supra de rescrip. cam te [Excommunicatus] ar. quod non ualeat litera ab excommunicato impetrata: quod licet in denunciante sit uerū, posset tamen ualere impetrata ab inquisitionem promouente, de hoc, supra c. proxi. secundum Hostien. Item arg. quod uilis non excommunicatus admittitur ad denunciandū de cog. spi. tua, ubi de hoc, de testi. in omni. Sed posset responderi, quod sic fuit allegatum, & quod coniunguntur duo, quorum alterum per se sufficeret, s. excommunicatio, & publica fornicatio. & sit ratio, quam ponit gloss. [Promulgata] de sentē. excom. si concubine [Non fuisse] tunc ut præmissi, & est hoc secundum quod denunciatorum repellit [Conspirasse] tunc uel nunc, nam licet rescriptum ualere, tamen tales non admittentur, per iura, quæ alle. gloss. [Repellatis] cum t disunctiue fuerit scriptum, sufficit alterum probari, supra de rescrip. inter [Alioquin] id est si nullum prædictorum trium probatum fuerit: quia non sufficit dicere, nisi probetur, de conce. præben. cum super [Super his] super aliis ergo pōt. ff. apud eū a quo. l. una, infra de app. Romana. S. cū nero. l. o. nisi recuset, de app. accepta, & c. ad hoc si, fm Hosti. [Indebite grauari] i. s. ipsos procedere, quod esset indebitè grauari fm Host. fm quæ sequeret aliās, q. finita causa

eā posset illos grauari indebitè. & est si. de simo. que relā, in fi. Et posuit hic ipse Host. magnam gl. per quā recitabat, & corroborabat decre. Alex. hodie reprobata per decre. quāuis, de elec. li. 6. q. qūo inciperet, & ubi titularetur, uide qd ibi dixi in gl. 2. [Donec] no. 5. q. iudex lite pendente defendere debet partes, de despon. impu. ad dissoluendū, & cassare et innouata. S. de consti. cū. M. fm Nalo. [Prædicta] non solū appella t onis, s. d. principalis, Ho. [Formam] aliās processus irritus, de resc. cū dilecta. ¶ Prima gl. obicit, & rñdet. ¶ In gl. 1. ibi, respondeo] fm Io. & Vin. (& ibi, S. uerum) qd dicitur supra de coha. cleri. ueltra, & c. fi.

S V M M A R I V M.

- 1. Crimen per inquisitionem probatū ut puniatur, & num. 2. 12. & de quo quis non puniatur. Inquiri non debet contra non infamatum, & nu. 5. 13. 16. 17. Testis non creditur, si iuratus deponat se inimicum eius, contra quem inquiritur, an id sit omnino uerum, nu. 7. & nu. 15. Purgatio quando indicatur, nu. 8. & 17. Non infamant dicta paucorum, uide num. 16. quando id procedat, & 17. 2. Depositionem qua crimina postulent, & nu. 8. quando pro degradatione ponatur, ibid. Exempla non restringunt regulam, & quot sufficiant. Per denuntiationem euangelicam in quibus quis teneatur restituere, quando non possit dici denuntiatio, nu. 5. Beneficij retentionem quod crimen impediatur. Eius nomine etiam præbenda comprehenditur hic. Inter canonicos numerantur etiam persone. 3. In poenarum moderationem qua attendenda, & quando sit ei locus. Non accusatus non est directè puniendus. 4. Testes deponentes super ueritate, cum super infamia deponere debuissent, quid faciat, & nu. 13. 5. De in schedulis porrectis super aliquid crimine contentis quando sit procedendum. 6. Mendax hic à testimonio non repellitur, in fi. 7. A teste de quibus querēdū, & n. 14. potissimū in cā inquisitionis. Dumtaxat dictio exclusiua. Ex restium dictis quando quis deponatur, quando purgatio indicatur in fi. 8. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 10. Testis debet iudicis intrare secretum. A proposito quod est alienum reuocandum, uer. non debet. 9. Additio glossarum, & num. seq. Ordinis executio post peractam penitentiam in quibus non impediatur. Denuncians uel inquisitionem prosequens an & quando debet ob ligare se ad poenam talionis, S. 1. Procurator an possit interuenire in denuntiatione, & inquisitione, de quibus hic agitur, cir. fi. Monitio an habeat locum in denuntiatione, cum proceditur in ac cusatione, ibid. ad dict. reueto. 10. Moderari continet diminutionem, non augmentum. Dispensatio iudicis hic quadam notatur. 11. De fama quando querendum non sit. quot eam probent, num. 16. & qui præferantur num. 17. ubi quando recipiant testes, super bona fama, quando habeat locum etiam fama uicinarū parochiarum, ibid. in fi. Inimicus non omnis repellitur. 12. Boni & graues qui dicantur, in fi.

C A P V T XXI.

Inquisitionis. Casus. Si crimine per inquisitionē probatū impedit et post penitentia ordinis executionem, uel beneficii retentionem, puniatur, sicut in accusationis iudicio, alias poena erit arbitraria. Secundò qd non infamatus super ueritate criminū inquiri non debet, et si libellus infamato-

rius in occulto porrigitur: nec sup principali crediti testi qui iuratus deponit se illius, qd quē inquiri, inimicū. Nec puniatur quis de crimine, de quo non cōstat nisi per famam, & restium credulitatem: indicitur tū illi purgatio: nec dicta paucorū infamant. secū da ibi, tertie, tertia ibi, Quæsiuisti. Subdiuisiones et patent. Quia prima pars soluit unā qōnē. secunda tres tertia duas. & dicebat Ho. qd hæc dec. dirigebatur episcopo Geb. postea Ebredun. ut patet de testi. præsentata, & coniudici, sed primā non habemus, Host. erat prima de nominibus, & dictis testiu, an esset tradenda, & an exceptiones qd eos essent admittēdæ. decisa, quia soluitur. j. e. qualiter. S. debet. Io. And. [Accusati] ¶ uel publicè deprehensum, sicut esse furtum, periuriū, homicidium. S. de iu. cū non ab hoste [Executionem] de hoc ponit duo exempla. nō per id excludens, sed potius includēs casus similes fm Ho. & dicā super r. gl. Nec mirū si duo exempla sufficiunt, cū & uno contentus sit Vlpianus. ff. ad l. Aquil. ita uulneratus, ante fi. & Marcellus uno, argu. ff. de falsis, si quis obrepserit. & Inno. uno, de senten. ex. in audientia, secundum Hostien. [Retentionem] dicit Gof. supra c. 2. quod idem est in re furtiua, uel uiolenta 14. q. 6. si res, uel habita per dolum, uel fraudem. 3. q. 1. reintegrāda, uel aliās uiciofa, de elec. dudum. l. q. licet agatur in his per denuntiationem euangelicam, tamen cogitur quis restituere, cum non possit aliter poenitere [Homicidium] ergo homicida non potest retinere beneficium, saltem cui annexum est officium ordinis, et post penitentiam. l. di. miror. infra de penis, in quibusdā. Et sit ratio: quia qui non potest exercere officium, non debet percipere beneficium, de cleri. coniu. quod a te, & c. diuersis, de conce. præ. cum nostris, in gl. ergo uacabat, in fi. Et v. f. idē de præbenda, cum loquatur de simplicib. canonicis, qd quos processit inquisitio, ut in prin. & ideo ad illos qd & rñio referēda est. C. de transac. ut rñsum, de spon. de muliere. dicit Host. qd inter canonicos sunt personatus, sicut prepositus, archidiaconus, & siles, ad quos erit hoc referendū. S. de elec. cū in cunctis [Beneficium] cui annexus est certus ordo, de eta. & qua. c. 1. uel pōt intelligi, ut legit, & no. de simo. c. 2. a. s. deponendus nō esset licet beneficium sine dispensatione tenere nō posset. S. de elec. c. pe. Host. [Merita, & qualitatē] no. q. ¶ sunt attendenda in moderatione poenarū: sed & multa alia, quod dicit ut in sum. de penis. S. fi. [Poenam] degradationis, uel quæ alias esset infligenda de rigore, Ho. [Poterit] ergo in superioribus casibus non poterit, quod est in In. fm Ho. [Moderari] ex quo certa poena non est statuta. S. e. super his. nec ob. j. e. qualiter, ubi dicit, eū ab administratione remouendū. illud. n. loquit in prælato. istud in non hñte administrationē, fm Gof. hanc & alias tres opiniones de hoc uide in spe. de inquisi. S. pe. in j. col. [Duo] qui deponere debeāt super infamia, sed deposuerunt super ueritate, ignorante, uel reclamāte eo, qd quē inquirebat, & sic nō ob. infr. e. c. 2. li. 6. [Poenam] accusatus non est: unde non est directè condemnandus. ff. de mu. & ho. rescripto S. si quis. 3. q. 2. relatū, in quisiō non pōt dici: qd non præcesit clamosa insinuatō, nec denuntiatio, quia non præcesit charitable monitio, supra c. pxi. inf. e. qualiter, fm Gof. [Debeat] & dicit quod no. inf. e. uer. ad hoc [Procedendum] dicit qd nō nisi ad instantiā illius, qd quē [Schedule] sunt porrectæ, ut si cōfusus uelit p inquisitionē suā innocentiā declarari, ut 5. q. 1. c. 1. & 2. & C. de ingenu. ma. l. dif famari. Et ut puniant infamatores, de calūnia. per totū, Gof. [Forum] strictius datur solutio: quia dicit aduersus eos, qd quos & c. [Aut etiam] repete, nec tacite dicendo, quod dicit non multum diligitur, uel respondere nolendū [Expresse] & sic non oīno tacent [ante] idem, Io. And. super 5. Decret. B 4 si post

si post. fm Ho. fm quē iō hoc dicit, quia non ita de
facili præsuntur contra talem, sicut contra alium.
Tu dic, quod si iuratus dicat se inimicum, tunc non
creditur sibi super principali. Et sit ratio per locum
a diuisione. Aut enim uerum dicit, aut falsum. Si uerum,
ergo sibi contra inimicum non creditur. Si falsum,
ergo per iuratum in illo capitulo, & sic nec super
aliis creditur. sed secus, si ante iuramentum ad eundem
dum onus testimonii hoc dicebant, licet modiciter
& sic no. mendacem a testimonio non repellit. (Credulitatem)
no. quarendū fa teste, an sciat, an credat, quod
singulariter tolerandum est. Sed in generalibus inter
rogatoriis non fiat hæc interrogatio. sepe enim de
cipiuntur testes imperiti, dicentes se credere, & sic a
priori dicto, quod dixerunt se scire uiderentur recedere.
& hoc in spe. de teste. §. iam de interrogatoriis,
in fi. Fortius autem refecandum est interrogatoriū,
an sciat ex auditu, an ex credulitate, in quo facilius
decipiuntur (Dumtaxat) hic excludit famā aliorum,
Goff. (Depositionis) i. degradationis in eribus, q post
penitentiam executionem impediunt. In aliis dic cū
glo. fm Ho. [Purgatio] sic e. ueniens. in fi. & not. fm
Abb. qñ deponit testis de infamia, & scientia, quis de
ponit: qñ de infamia, & credulitate. purgatio in dñ.
9. ¶ Secundus gl. tractat, an in homicidio. & si denun
cias in scribit, uel pmoncat, postea signat dñū d dec.
dilectus, & dupliciter sol. Gl. Index qrit, & remittit. [Gl.
quia forte] qrit, & sol. ¶ Vl. no. q paucorum dicta & c. de
mum querit, & sol. ¶ In 4. glo. ibi, nullum] ibi dñ, q dñt
testis iudicis in raris secretum. ¶ In 5. glo. ibi, §. tularius)
Nō debet iudex pati, q agens probet illū furē, q quē
agit, ut q furis herede. ¶ In gl. 1. ibi, & in simonia] inno.
alios casus excipit, de tēp. or. ex tenore, & nos plures,
§. de renun. nisi. §. pp conscientiam. Ho. ¶ In glo. 2. ibi,
se obligare] hoc placet Host. in denunciante, & in
quisitionem protequēte. licet Inn. dixerit, q similitudo
penā in hoc casu est solum in inquisito, & accusato,
ut uterq; his casib. priuatur officio, & beneficio: sed
est dissimilitudo, qa accusatus deponit. i. degradat.
Inquisitus uero nō, ut patet. j. e. qualiter, uer. ualer, & sequē
tribus, fm Ho. dic, quod ibi gñaliter: hic casualiter, vbi
spāle est degradari inquisitū, sicut accusatū; ad hoc
inducit decr. ueritatis, quā all. in fi. gl. Itē perpetuō de
positus ab officio, & beneficio satis intelligit degradatus,
nisi imponat lex uerbo tm, quod fieri non de
bet. C. cōia de le. l. 2. in fi. Itē calumniosē denuncias ē
puniendus regulariter. infra ti. i. c. 2. Ad idē decr. su.
per his, statim all. ubi inscribit, qui per exceptionem
deicit ab obtēto. ex qria uerō opinione, ut dicitur, da
bitur calumniā di uia, & aperitur uia fraudib. fatuus
.n. esset accusans cum sine hac pena posset intētionē
suā consequi, & talib. fraudibus obstruenda est uia,
Insti. ui. bonorū rap. §. sed nedū talia, de diuor. quam
to. §. pe. Querit ēr Ho. an tali casu possit procurator
interuenire, & ut dicit, vñ q non, cū habeat eundē ef
fectū, quē accusatio, ut hic. Sed in accusatione nō ad
mittit. Qd dic ut q, e. ueniens. & de hoc. §. do. & cōru.
ueritatis, super gl. a spē. & idē tenet infra. e. qualiter,
ut ibi dicā in §. dñt, super ver. illi [Er ibi, Excipiens] imō
neg ad extraordinariā, fm In. [Er ibi, reuēto] sed nne
posset illū spēte dimittere monitus extra iudiciū: p u
to ergo uerius, q pcedere debeat monitio, & adde
qd dicā in decr. licet Heli [Er ibi, probata fuit] de hoc,
2. q. 7. accusatio, i. gl. a spē. & i. q. 3. ex multis, & i. 2. q. 2.
indig. [Er ibi, beneficiū] quo ad beneficiū [Er ibi, illis co
llectis] in qb, sunt simoniace recepū. uñ die, q retēto
ordine ibi poterat pōnere, cū simonia fuisset rece
ptione monacatus tm [Er ibi, pōt dicit] fm Io. & Vinc.
Idē Phi. & Gof. [Er ibi, officio] Si dicas administratio
nis, ut sequitur, plana ē gl. [Er ibi, similitudinem] si. j. de

exec. praela. sicut unire, sup. de sum. tri. dānamus. ¶ In
12 glo. 3. ibi, in proxima not.] ad hoc faciat tuerbū hic, mo
derari, quod diminutionem continet. nō augmētū
infra de uer. si. c. ul. Ho. dicit in his casibus, qui execu
tionē nō impediunt, remouebit. n. secularis. §. eo. cū
dilecti. ad fi. q est pena inquisitionis. j. c. qualiter. Po
tērit tñ iudex cū eo dispensare, & cum in administra
tione relinquere, ut hic, & §. d iudi. at si clerici. ¶ In gl.
exemplo, ibi, Danielis] Dan. 13. ¶ In glo. ex hoc in fine] dice
bat Inn. hoc locū hñe, cum sit generalis inquisitio
de omnibus criminibus, uel sup statu ecclesie. si ue
rō de spāli crimine fiat inquisitio, post commissam,
uel ceptā inquisitionē nō est qrendū de fama: sed an te
stes illud sciat, et si occulte, nā a principio qrendū fuit
de fama, nō ex postfacto, ar. §. eo. cū oporteat. uel lo
quif hic, qñ sine mandato iudicis ex improuio aliq
iurāt aliquem criminofum. tūc. n. ipsorum depositio
nihil ualer. Sed Ho. dicit hanc glo. nil ualere, remittēs
ad ea, q dixi. §. e. qualiter, & c. cum oporteat. & j. qua
liter. ¶ In glo. imō tales, ibi, questione prima] distingue tñ, ut
ibi no. in sum. [Er ibi, & illud] in pñal. c. Misericordia,
& iudicium. ¶ In glo. iudex, ibi, inimicus] & ex qua cau
sa: quia non ex omni causa repellitur. de hoc. 3. q. 5. c.
2. lo. [Er in fi.] Io. Vin. Host. Inn. notauerunt hic de il
la materia. Et quod hic ponunt, ibi dixi sup glo. cām
enim notabant ēr Pe. & Abb. ex hac decr. multas in
terrogationes, q sunt testibus in cā inquisitionis, q
colliguntur hic ex textu. Prima, an is, q quē inquirif
sit infamatus: an id sciat, uel credat: an sit amicus, uel
inimicus: an sciat illum cōmississe crimen. Colligitur
ēr ex fine, quod quari dēt, a quo audiuit. Itē dēt qria
quibus. ¶ In glo. quia forte, ibi, creditur ei] super principā
li. sed Io. & Vin. qui dicebant certē sic intelligebant,
q ei creditur super eo, q dicit se criminofum. & de
hoc in spec. de teste. §. i. uer. quid si testis dicit. ¶ In gl.
1. in fi. uel ēr ab administratione tm fm Gof. ¶ In glo.
ult. ibi inducunt] non enim t negatur hic, quin pbent
duo infamiam, uel famam, de quo non est dubium,
ut supra de testi. tā literis, sicut & per duos probatur.
7. testiū subscriptio. C. de bon. pōm. ta. l. 2. Ad idē
C. de fideiuf. qōnem. in fi. quod no. 2. q. 1. §. ul. tin pri
ma gl. Sed hic isti deponēbant. solū de fama apud se
orta, & de propria credulitate, q non sufficit ad penā
infligendam. immō per ueritatē probari oportet. j. e.
qualiter, fm Gof. dicebat, q uer. qui pp di
cta poterat ponere nouum casum, ut in eo quarat,
an ad dicta paucorū infamārium aliqū, cuius apud
bonos & graues & c. debeat praelatus ad inquisitionē
procedere, ut q infamatum: & responderetur, q non
cum ad illam procedi non debeat, nisi tantus sit cla
mor, q si ne scandalo & c. infra eod. qualiter. conclu
dit hæc opinio, qd prima qō fuit, de pena imponēda
, secunda de inquisitione faciēda. nec ob. si di
catur, q duo impetrant inquisitionem: quia nihilo
minus oportebit constare de infamia, supra eo. cum
oporteat, uer. discretioni, & uide quod ibi dixi [Er ibi
17. debet esse] unde dicebat Ho. quod si testis dicit aliqū
infamatum, & cōis uox uiciniā non habet ipsum in
famatum, et pluribus testibus præsertur uox cōis. nō
ob. §. de spon. cū in tua, quia licet probetur infamia
per testes; tñ tunc, maximē cum probationes nō in
ducuntur de loco, ubi est qcta infamia, tutius & me
lius est propriis auribus habere certitudinem de illa,
& in loco, quo dñ infamatus, ar. supra de elec. postq,
& c. scriptum, infra. de pur. ca. cum dilecti, & quando
sic per communem uocē constat aliqū esse bona
famæ, tunc licet duo, uel plures, dummodo non sint
multi, dicant illū infamē, non fiet inquisitio, ut hic.
Sed si sic nō constat de bona fama, ut per duos testes
proberetur infamia, nō tenetur iudex recipere testes
de

de bona fama, cum non releuatur illam probans etiā
per multos, cum licet apud certos sit bonæ famæ pro
pter illos apud quos est malæ famæ, sit indicenda pur
gatio. 2. q. 5. omnibus bene tamen facit, si illos reci
piat, & ei gerat morem, & poterit etiam ex eis instrui.
ff. de proba. circa, ar. 2. q. 7. cum pastoris. 2. q. 5. omni
bus. 1. 2. q. 1. sint manifeste. 18. q. 2. decima. in auc. de
mona. §. cogitandum. tamen credimus contra Inno.
male apparer, quid uelit Inn. an scilicet contradicat
primo dicto, an secundo, cui contradicere uideretur
dubium. Item illud contra non habetur communiter.
sed Arch. dicit, quod erat in originali. est etiam ad
uertendum quod ubi dicit, si non constat de bona fa
ma scilicet per communem uocem uiciniā, ergo cō
cedere uideretur contra probationem infamiæ recipi
probationem communis uocis uiciniā. Sed de hoc
ut dixi supra. c. cum oporteat. Inn. etiam intelligebat
textum de duobus, uel tribus non iuratis, uel iuratis,
sed nihil dicentibus de infamia apud bonos & gra
ues: uel si dicunt, non specificant. Qui uero dicantur
boni & graues, & quæ sit sufficiens probatio infamiæ,
remitterit Ho. supra. c. cum oporteat [Er ibi, parochiani.]
per tex. huius dec. uideretur, quod si parochia nō habet
nisi duos uel tres prochianos, non possit quis infama
ri. Sed dicit Abb. contrarium, cum respiciatur fama
etiam uicinarum parochiarum, de censu. super eo, de
cog. spi. super eo.

- ANNOTATIONES.
- a. ¶ Vacabat. Et de elec. quod siue, post gl. uer. & hæc uera.
 - b. ¶ Host. Ad hunc tex. concordat gl. in l. nullum. C. de testi. & in l. qui falsa, ff. eo. titu.
 - c. ¶ Augmentum. Quando pena debet imponi arbitrio iudicis, imponit illā, quæ ex hoc imponi consuevit, ita no. gl. n. 1. athle tas, §. calumniator, & in l. quid ergo, §. pena grauior, ff. de his, qui no. infra. & in l. hodie, ff. de pœnis per Bart.
 - d. ¶ Prima. Et per Bart. in l. de minore, ff. de qō. & uide gl. in l. 3. §. idem quoque, ff. de testi. quæ concor. cum hoc tex.
 - e. ¶ Infamari. Vide Bar. in l. de minore. ff. de questio. in diffinitione famæ uer. queritur secundo & uer. item ex eodem uer.

- S V M M A R I V M.
- 1. Inquisitio si qua per papam specialiter delegetur, legatus de illa se introumittere non potest, in ea quis excipere possit, nu. 19
 - 2. Diuisio decretalis.
 - 3. Ordine nō seruato inquisitionis, percessus sit nullus, & quis sit n. 10
 - 4. taciturnitate non opponentis sibi quis preiudicat, & n. 12. 13.
 - 5. Cause commissio quod facta delegato sit in auspicijs causæ ordina rio opponenda.
 - 6. Post rescripti huiusmodi infamuationem an ualeant acta posteriora.
 - 7. Appellatione & appellandi die pendente non debet executio fieri, non ualeat non facta a grauamine nu. 4.
 - 8. Suspicionis exceptio quando iusta, & an contra Cardinalem admit tatur.
 - 9. Appellans, & recedens ad sententiam an sit uocandus.
 - 10. Citationibus tribus premissis nō procedendū in ulla cā, & qualiter facta sufficiat & num. 6. cur fiant ibid. excipiuntur tamē multi casus, & nu. 6. & 7.
 - 11. Quarta non est necessaria numer. 7.
 - 12. Peremptorium quilibet iudex proponere potest.
 - 13. Ad dominum quibus casibus citari sufficiat.
 - 14. Absentibus probabiliter per restitutionem in integrū subuenitur, & quando contra eos procedatur, & supra nu. 5. & infra nu. 7.
 - 15. Moderatio dilationis faciēda cum cause infertione, & quando alias sit nulla sententia, & cui incumbat probatio iustæ modera tionis.
 - 16. Impeditus debet mittere procuratorem, uel excusatorem, in fi.
 - 17. Ex inordinare captis nihil ordinari sequi potest.
 - 18. Quas probationes etiam inferior iudex potest etiam post in cau

- sa conclusam & inuitis partibus & contradicentibus recipere, & ubi maxime.
 - 10. Vnius uox quid rationabile allegas toti conuentui præsertur, in fi.
 - 11. Epibogus, & suffragium glossarum, num. 1. 2.
 - 12. Breui manu quid fit etiam in contractu omisso circuitu, §. fin. & num. 15.
 - 13. Additio glossarum.
 - 14. Ob cardinalis reuerentiam quid palliatur.
- Per prouisionis uiam multa incuria expediuntur, & quando bona & nu. 2. 5.

C A P V T XXII.

Appetitionem. Casus. Si t qua inquisitio per papam specialiter delegetur, legatus de illa introumittere se non potest. Et in prima facti narratio. In secunda diffinitio. ibi. Cū igitur iterum in 1. po. 1. delegatio. secundo legati inquisitio, & inquisitū citatio. 3. inquisitū exceptio, recu satio, & appellatio. 4. ipsius amotio, & successoris electio. 2. ibi. Verum. 3. ibi. Idem. 4. ibi. Quem cardina. Item secunda facit duo. 1. diffinit de amonitione. se cundo de surrogatione ibi, Supradictum. [Quod datur] re motus enim erat, ut patet infra [Correptione] monaste rij, ut patet infra [Diligenter] non tamen t seruato ordi ne, & ideo processus non tenuit. Host. [Finia] Ieo præ sente, nec reclamante, & sciente. sibi igitur præiudica uit: quia tam diu tacuit, ar. de frigi. c. 1. de spon. ad id q secundum Ho. & dic [Finia] quod ad restium exami nationem secundum Pe. & Abb. [Eum] abbatem. [Com missa] Iusta erat hæc exceptio, sed erat proponēda in ter ipsa iuris auspicijs, supra de re iudic. inter mon. in no. secundum Virgi. in Bucu. Tardē uenere bubulci, cum inquisitio finita esset, & locus esset regula, de qua re & c. supra de causa. pos. cum super, secundum Host. dicebat Gof. quod quia in inquisitionē non fit lit. contest. semper ante correctionem uideretur esse initium, uel secundum eum dato, quod ualuerit in quisitio legati, amotio & surrogatio non ualuit: quia licet ualeant ea, quæ sunt ante infamuationem rescri pti apostolici, non tamen ualēt, quæ sunt post, de res cri. spo. audita, de si. pres. ex tua. Itē, ut dicebat ex quo abb. appellauerat, non debuerat legatus procedere: immo nec ante appellationem, quamdiu appellari potest, debet fieri executio, q hodie patet, de ap. non solum, li. 6. & uide qd dicam super. 1. gl. [Susceptum] hæc exceptio iusta est, dummodo proponatur, ut debet, secundum Inno. alle. de ap. cum speciali. dicit Hosti. q non de facili admittitur recusatio contra cardina lem, de ap. nouit [Appellationis] quæ non ualuit: quia non fuit facta a grauamine, de ap. cum in ecclesia, & c. ut debitus. Ho. [amouit] nunquid appellans, & recedēs ad sententiam sit uocandus, no. hoc Inn. de quo tene, quod habes de dol. & con. eum qui lib. 6. Dicit t etiam hic, q nunquam procedere debet ad diffiniti uam sententiam, nec ad ueram possessionem dandā, nec ad absoluendum ab instantia. iudicij, nec ad an notationem bonorum in causa criminali, uel ciuili, uel in causa inquisitionis nisi tribus citationibus præ missis, non minus tribus diebus, uel una pro omni bus peremptorie. non negamus tamen, quin has dila tiones possit moderari ex causa: & ubi causa modera tionis sit iniusta, appellari potest iustē. Semper autē in citationibus ponere debet premprio. nec sufficit dicere ad sententiam audiendam, licet ali qui contradicant. C. quomodo & quando iu. ea quæ & auc. qui semel, ff. de iudic. ad premporium & l. 1. C. ubi in rem acti. l. 2. ff. de requir. reis. l. 1. & C. eod. tit. l. 1. & 24. quæst. 3. de illicita, ubi de hoc. & in spe. de citat. §. iuso de tempo, uer. si. al. autem, & uer. quid si la.

si lata. Tres autem citationes sufficiunt, etiam si in citationibus non ponatur perem. C. quomodo & quando iu. l. tres. Et dicimus, qd hoc peremptorium quilibet iudex tam ordinari. quam deleg. & subde. proponere potest, supra de re iu. cum Bertoldus, supra de offi. dele. ex literis. Licet secundum. l. quidam dicant contra in auct. de litig. §. omnem. Item no. qd citationes istae non sunt cum tanta solemnitate faciendae. nisi ubi absens est pars, & non inuenitur, & citatus est domi. in quibus autem casibus sufficit citari ad domum, not. supra de eo, qui mit. si aduersarius. nam si praedicta solemnitates praecesserunt, licet absens citatus ex probabili causa post litem contestata, uel etiam ante, in casu, quando contrahitur eremodiciu. C. quomodo & quando iu. auct. qui semel, & absit, & no sit uere cotu. max. sed iuris interpretatione tantum; tamen iuste eum proceditur ad productionem testium, & examinationem causae, & etiam ad sententiam diffini. & ueram possessionem dandam, & absolutionem ab instantia iudicii. C. de iudi. properandum. §. i. C. quomodo & quando iu. ea. que. ff. de iudi. ad peremptorium, licet praedictis probabiliter absentibus subueniat per integ. restit. ut no. de procu. querelam. Si autem inueniatur citatus, & citanti respondeat, non uenit ad causam, de hoc membro uide, quod scripsi in Spec. de contuma. §. i. super uer. & not. uel nil respondeat, sed tamen personaliter citatus non uadat, uel malitiose procurat, ne ad eum perueniat citatio, supra ut lit. non contestata. quoniam. §. i. in his casibus non credo necesse fieri citationes huiusmodi: sed sine ulla alia citatione procedi potest ad examinationem causae, & sententiam, & alia praemissa: quia cum praemissa citationes non fiant nisi ad probationem contumaciae, & in praedictis casibus appareat contumacia citatorum sine solemnibus citationibus, no est ergo necesse, uel utile eas fieri: quia in certis non est opus coniecturis. C. quomodo & quando iu. l. 2. ff. de re iudi. contumacia. §. contumax. ff. de uerbo. obliga. continuus. Quar tam autem citationem peremptoriam credimus de urbanitate non de necessitate faciendam, supra de offi. delega. consultur. & sic intelligitur, ff. de iudi. & post. Prudenter autem faciet iudex, si in moderatione praedictarum dilationum, quando faciet, inserat iustam causam moderationis, & quod plus est, super hoc interloquatur, scilicet quod iusta causa est moderationis, ut sic ulterius ex illa causa non possit quicquam contra sententiam dici, etiam si sit contra ius litigatoris, supra de re iud. quod ad. Neque mireris, qd diximus interloquendum a parte absente: quia etiam alius profusus sit eo absente. Si autem no inferatur causa, uel nulla erit sententia secundum quosdam, uel ad minus iuste appellabitur, si in ueritate nulla causa moderationis subest. Item in casibus istis, oportebit partem praesentem probare iustam causam moderationis subfuisse, cum aliis, ubi dilationes sunt arbitrariae, praesumatur iusta eorum moderatio, nisi probetur contra. Itē hae praedicta solemnitas citationum non habet locum in citationibus, quae fiunt a principio ante, quam compareant, neque in induciis deliberatoriis testium, nec in aliis induciis, quae dantur praesentibus, argum. ff. de iure delibe. l. 1. Induciae autem ad concludendum in causa sunt arbitrariae, de quibus habes, C. de iudi. auct. subemus. & sic sunt omnes aliae, in quibus non dicitur expresse, quod non sint arbitrariae. Sed contra id, quod supra dictum est, quod solemnitas citationum non habet locum, nisi ubi citatus non inuenitur, uidetur male dicere, quia possit detineri morbo, uel alio impedimento iusto. Solutio, tunc debet dimittere procurator, uel sufficientem executorum, supra de procura. querelam, supra de dolo, cum dilectus, uel

aliis prouidebitur ei. 4. quaestio. 5. capitulo primo, secundum Innocen. cuius sunt haec uerba [Abbatia] dicit Hostiē, quod iniuste fuit hoc factum. quia ex his, quae inordinate sunt acta, & c. supra eo, qualiter, & no. secundum Pe. & Abb. quod effectus inquisitionis est remotio ab administratione [Elegendi] hoc no possit hodie legatus etiam de latere impedire, quod dic, ut de offic. leg. capitu. penul. libro sexto [Elegunt] & male. unde electus per sententiam amouetur de iure, licet postea restituatur de gratia [Infra] hic continentur allegationes hincinde, & quod papa ex officio aliquas probationes recipit, ut sequitur, infra secundum Innocen. & Hostien. & quamuis inferior index publicis attestacionibus posuit iterato testes inquirere. de hoc de test. per tuas, & cap. cum clamor, etiam postquam est conclusum, de fide instrumen. cum Ioanes: Specialiter tamen cum de beneficiis agit, maxime curatis, & praecipue episcopis, potest etiam alius iudex, fortius summus pontifex. 9. quaestio. 3. cuncta, & capitulo per principalem, quantumcunq sit conclusum partibus etiam inuitis & expresse contradicentibus ex officio suo nouas probationes recipere, & negocium, & sententiam examinare propter ascinarum periculum, & ne quis per surreptionem ascendat & de electio. cum nobis, & capitulo cum dilecti, de appellatio. oblatae. si enim hoc licet, ubi de unius; uel duarum animarum periculo agit, de proba. capitulo fina. de testi. series, fortius, ubi imminet tot animarum periculum, ut lit. non contestata. quoniam. §. porro. unde & supplet in his de facto, de hoc, de postul. c. 3. secundum Hostien. & uide quod dixi, de consuetu. cum uenerabilis, & capitulo cum inter, in ult. gl. cum remis. [Erat] id est fuerat, & adhuc esset, si abbatiam teneret [Iuris ordinem] forte repellendo exceptiones legitimas. Et, ut dicit Innocen. & Hostien. cum sit generalis inquisitio super statu mona. potest unusquisq; exceptiones suas proponere, cum ratione cuiusque personae, de qua inquiritur, censetur inquisitio specialis secus in his, quae tantum communiter tangunt conuentum, quia in his non admittitur exceptio, nisi proponatur a toto conuentu, uel a maiori parte, argum. in eo, quod legitur, & no. de elect. in Gen. 12. quaestio. 2. qui manu inuitur, nisi causa rationabilis aliud induceret, quo casu uox unius praeretur toti conuentui. Ad hoc de his, quae fiunt a ma. par. ca. capitulo primo, secundum Hostien. [Priorem] electum a monachis in Abbatem [Defectum] quia tunc non prouideretur de ipso de electio. supra eo. Hostien. [Solemnitatem] ponderat hic Hostien. pro se, quia non dicit, propter iurisdictionis defectum. ¶ Prima glossa. not. non reclamantem literis renunciare, allega. sexto iuramen. In contrarium alleg. tria. & stat. contrario. secundo arguit tacentem non consentire. allega. duas ll. & ad contrarium duos canones. ¶ Secunda glossa. not. per probationes & c. signat contrarium, quod dupliciter soluit. ¶ Tertia glossa. soluit contrarium. ¶ Penultima glossa. not. propter connexitatem & c. allega. unum contrarium. ¶ In glossa prima ibi, si quis rem] Leges istae dicunt a compromisso recedi, si pars uadat ad iudicem: sed pena committitur [ibi, l. 2.] diuisio facta per non debitum iudicem, consensu partium confirmatur [ibi, l. ult. in fine] Si non dominus impetrauit manumissionem a principe, id non nocet domino, nisi gesta taciturnitate firmauerit [ibi, inuitum] hanc & seq. uide de praesumpti. nonne, super 3. glossa. ¶ In glossa secunda substantiam rei] stipulationem inutilem faciendū utilem. ¶ In glo. ult. ibi, quoti.] si extraneus accepto tulit, quod uir sibi debebat, & hoc facit dotis constituendae causa, & animo donandi mulieri, fingitur mulier breui manu recepisse, & marito dedisse. ¶ In glo. i. ibi, solliciti

alinea] in his iuribus secundum Inn. agebatur in figura iudicii ordinarij: hic non. uel illa in causis merè ciuilibus, ubi praeter uoluntatem partium non procedunt iudices: hic in causis inquisitionum, ubi parte inuita procedunt iudices. uel illa, cum ille, contra quem agit, aliquid fecerit coram iudice. hic cum solū passus est. uel dic, quod non erat in potestate istius reuocare iurisdictionem delegatam [ibi, commissa] unde nec potuisset istos inquisitores cogere ad procedendum, licet Guil. Na. contra, de hoc in spec. de inquisitione. §. i. uerbi. Sed pone, quod inquisitores [ibi, in fine] ubi de hoc, & supra de praesump. nonne. plenius, infra de regu. iur. is, qui tacet, lib. 6. ¶ In gl. 2. ibi, index] nec arbitret, de his enim dic, ut sup. de testi. praesentata [ibi, at si clericus] & facit, quod dixi, supra de elec. dudum. 2. uer. tandem [ibi, uel dic] secundum Inno. ¶ In glo. 3. ibi, haec quippe] & facit, quod no. 2. q. j. in primis, in 1. gl. ¶ [ibi, palliatur] dicit Gos. ob reuerentiam cardinalis subdicens de hac prouisione quem turbari non debere per id, quod dicit sequens glo. ¶ In glo. no. quod, in fine] sed Host. intellexit hic peccatum in ordine illius. §. de bet, uel in exceptionibus non admisis, quod est falsum, ut patet infra eo. titu. capitulo primo, & 2. lib. 6. ¶ In glo. de plenitudine, in fine] dicit Host. per hanc uiam prouisionis multa in curia expediti, quod sibi placere dicit, cū permissio iuris subtilitas obuiet ueritati, de iudic. dilecti. Sed secus, cum per eā subuertit sine causa ius alterius, uel ueritas obstruitur, de re iudic. in causis, quamuis in hoc mundo non sit locus querelae. 9. q. 3. aliorum. ¶ In glo. sic ergo, ibi, ordinatos] in his de hoc, & infra de simo. dilectus [ibi, in fi.] ibi sol. in ult. glossa. ¶ In glo. ult. ibi, manu] dicebat Vincen. una manu occidit, alia uiuificat, una tollit, altera dat.

ANNOTATIONES.

- a Absens imò et si est praesens, unica sufficit iudicis monitio, ut no. gloss. in capitulo consultur, de offi. dele.
 - b Venio. de citato sic dicente uide gl. no. in 1. §. hoc iudicium, in fi. gl. ma. ff. si quis iudicij, non obtemp. & Bal. in l. debet, C. de fideic. li.
 - c Praemissa, contra tenet Io. An. in spec. de contuma. §. & uer. prealleg. & uide Bar. in l. si ff. de ref. i. in l. ex consensu, ff. de ap. d. De re, Vide Barto. in leg. secunda, ff. de re iudi. uerbi. ff. de quid sit omnia, & in le. ad peremptorium, praallega
 - e Interloquendum. Vide Bal. qui allegat istud dictū in l. j. C. de dila.
 - f Conclusum. Imò etiam post sententiam, quae transiit in re iudic. prout no. Inn. in c. cū Ber. de re iud. & Io. An. post eū ibi in glo.
 - g Oblat. & facit quod no. Bar. in l. 1. §. si ff. de quere. & quod no. Io. An. in c. fraternitatis, de testi. in q. 7. & in c. cum clamor, ep. titu.
- 1 Possessionem praedati exceptio criminum non retardat, excipitur, & nu. 4. 5. 7. & 10. Possessio uero heredis nihil retardat, nu. 9.
 - 2 Subdiaconus papa pra alijs honorandus, & ad superiores absq; eius licentia non promouendus.
 - 3 Quod beneficia in curia uacantia papa conferat, reducta est ad ius commune consuetudo. Infamia non sufficit, nisi crimen obijciatur, neque contra, & numero. 3. Super ea prius recipiuntur probationes, quot effectus habeat, nume. 5. §. per qua. Composte. citatur.
 - 4 Accusatio, & exceptio hic pro eodem ponuntur, post initium.
 - 5 Alceruorum quodlibet sufficit.
 - 6 Prouisionis de beneficio executio quomodo, & quando impediatur. Accusator, & contradictor si concurrant, accusator praefertur, & ratio. Ordinaria praefertur extraordinarijs.
 - 7 In purgatione deficiendi qua postea. Sententia silentij habita ante exceptionem non trahitur.

§. Episcopus, suffragium, & additio glossarum, nu. 9. 10. Per electionem maioris uidentur omnia confirmata. In: et confirmationem, & possessionem non est gradus.

C A P V T XXIII.

Accedens. Casus, Exceptio t crimini non retardat, nisi de his fuerit publice infamatus. Et sunt duae partes. prima de casu actum narrat. secunda sub certa forma diffiniendum committit ibi, Mandamus. Er secunda tria facit. primò excipientem repellit, nisi in casu. secundo ibi deinde, accusator e admittit. tertio ibi, si uerò, circa infamiam prouidet. & fuit hac dec. in 4. compil. sub rit. de concef. praeben. [Subdiacon] qui inter alios subd. honorandus est, de ma. & obe. per tuas, nec ad superiores sine papae licentia promouendus, de temp. or. cum in distribuendis, secundum Ho. [Apud sedem] hoc intellige, ut infra de praeben. praesenti, libro sexto [Duximus] consuetudo ista, quod papa t conferat beneficia in curia uacantia, reductur ad ius commune infra de praeben. capitulo secundo, libro sexto [Conferendam] forte ad eius consolationem, ar. ff. de iure do. jure succursum. Hosti. [Obiectis] a capitulo Cremon. in an. dicebatur, praedictis, quod est mutatum tum propter deciam: tum quia duo requiruntur. scilicet quod obijciatur, & infamia. unde non sufficit infamia, nisi crimen obijciatur. nec criminis obiectio sine infamia p̄m Hosti. [Infamatus] dicit Compo. supra de elec. quod sicut, ut ibi scripti post gloss. uer. instruit, quod prius debet iudex probationes recipere, sup infamia, rationem huius ibi uidet [Deinde] licet expresse hoc hic non dicatur, uidetur tamen hic t̄nnui, quod si paratus sit accusator, & is, contra quem crimē obijciatur, infamatus est, audiendus est accusator ante, quam sententia executioni mandetur. Innoc. [Legimus] supra eod. capitulo primo [Accusator] i. exceptor secundum quosdam, quasi non infamatus mixtatur in possessionem, salua except. per id, quod dicit, infra silentium, ar. de testi. in inte. suscitata. Accusatio enim, & exceptio in hoc casu pro eodem ponuntur, in auct. de san. episc. si quis autem, & §. si autem. Tamen placet Inn. quod non audiatur in modum exceptionis, sed accusationis tantum. Quod ergo dicit infra, Silentium imponatis, Dicit Hosti. dictam praebendam sibi abiudicando, supra de ref. inter ceteras. in fi. uel opponitur exceptio, ut repellatur ab ordine forte annexo praedati, supra de praeben. significatum. uel sine annexione cogit ordinari, de ata. & qua. quareis [Vt eorum aliquid] alternatiue t̄ q̄a qdlibet per se sufficit [Apparuerit accusator] sup. apparerit t̄n exceptor paratus illa crimina p̄bare ut dicit, sed illa non probat [Infamia] dicit Ho. cū alicui prouisum est de beneficio paruo uel magno, & petit possessionē, & prouisionis executionē, & ad id retardandum aliquod crimē illi opponitur, aut est super illo infamatus, aut non. Secundo casu fit prouisionis executio, qua facta si accusator, denunciat or, uel actor legitimus apparerit, probato per eū crimine prouisus beneficii, ut hic, de ap. constitutis. 2. in fi. de concef. pra. post electionem, in fi. Crimine uerò non probato reus absoluitur, quod est generale. Si uerò talis accusator postea non apparerit, prouisus ulterius non grauatur, ut in praedictis iuribus, & hic, & supra eo. capitulo primo, & 2. 3. 4. In primo uerò casu, cum prouisus infamatus est, & qui crimē obijcit, ipsum est probare paratus, propter infamiam tardatur executio, etiam si esset iam consecratus. ad hoc iura, quae al. Guil. & de pur. ca. capitulo secundo, de excef. pra. inter, de testi. licet ex quadā ad hoc de praesum. quia

quia verisimile, C. de inf. l. vna, de decu. l. infamia, lib. 10. de dignita. l. neque famosis, lib. 12. Et receptis probationibus excipientis, & crimine probato prouiso silentium imponatur. & si non probetur, indicet purgatio. In qua si defecerit, silentium imponetur. & si praestiterit, fiet, quod dicitur hic in fine. ¶ Per quae patet, quod obiecti criminis in fama duos habet effectus. Primus ut executio suspendatur. Secundus, ut ipsa suspensa, probatio obiecti criminis admittatur, de hoc, infra de simo. accusatum. Tertius potest addi, ut purgatio indicatur. Et dicit hunc intellectum non mutandum, cum hac decre. sic haec tenus sit intellectus, ff. de legi. l. minime. Et dicit, quod Clemens quartus in translatione, quam fecit de Vif. episcopo ad Colibrien. ecclesiam, hoc approbavit audiendo Colib. canonicos contra translatum ante, quam translatione de se facte confensisset, opponentes diuersa crimina, & infamiam. & ad audiendos etiam diffiniuit post confensum translati ante possessionem apprehensam ita, quod si deficerent, condemnarentur translato in expensis, & a beneficiis trino essent suspensio; quorum prouentus cederent in usus translati taliter impediti. Sed si contra publicè infamatum concurrat accusator, & contradictor, dicit Host. accusatorem, qui incedit uia ordinaria, praesertim alteri, qui incedit extraordinaria, ar. ff. de minor. in causis & patet ex no. in sum. de accusa. rub. de inquisitio. §. quis sit effectus, uer. is ergo est ordo [Indicatis] etiam ante, quam collatio executioni mandetur. & in hoc differt a superiori. Hosti. e. [Imponatis] no. quod deficienti in purgatione imponitur pena secundum modum agendi secundum Goff. quod dicit Abb. alibi non tam bene inueniri [silentium] super illa praebenda, non super illis, quae prius habebant, supra co. super his. Io. & Vincen. [Contradictores] & excipientes [Condemnetis] hodie addita est poena, infra de electio. c. 1. lib. 6. ¶ Prima glo. no. ex tex. & alle. tria iura pro, & tria contra, soluit. ¶ In 1. gl. ibi, de falsis. l. 2. iude de offi. del. pasto. §. quia uero. In 1. glo. ante medi. [et ibi. l. 2.] mittitur heres scriptus in possessionem, licet opponatur praeteritio, falsitas, in officio sitas, uel aliud uitium, uel etiam si dicatur defunctus fuisse feruus [et ibi, rerum] uide in pra. c. omnipotens, super 1. glo. ¶ In 1. gl. ibi, constitutus 2. iubi de hoc. alleg. Vincen. ff. de leg. 3. non oportet [et ibi, possessio] nam & quando maior eligit, omnia uidentur confirmata, in situ. de fati. tu. in prin. unde dicit Vincen. inter confirmationem, & possessionem non esse gradum [et in fine] qui bene impediuntur per exceptionem, supra co. super his.

ANNOTATIONES.

- a Mandetur, hoc tenet Io. And. inf. in fin. glo. dicit Host.
 - b Non tam bene inueniri. Vide in c. inter, de pur. ca. ad fin. per Io. And. in glo. fi. in nouella, & in c. significasti, ad fi. de adul.
- S. V. M. M. A. R. I. K. M.
- 1 Inquirere superior contra subditum quando & qualiter debeat, nume. 3. 7. 8. 9. 12. 15. 17. 18. 19. 21. & reliquis sequen. serè omnibus. Ex inquisitione remotio ab administratione quando fiet. Quae generalissima, quae generalis, num. 8. quaedam specialis, num. 9. in singulis ut procedatur, ibid. & 23. 24. 25. 26. & quandoque ex debito officij, num. 10. differunt, num. 34. & 35.
 - 2 Canonica lex non est omnino excludenda a diuina. Confirmat factum suum iudex.
 - 3 Veritas a quo prius querenda in causa inquisitoria. Inquisitus per iuramentum respondere quaeritis debet. traduntur ei capitula, num. 8. 23. 24. quibus differat ab accusato, num. 25. quae ad edenda, num. 26. & 27.
 - 4 Possit pro debere.

- Dissimulandum non est, in quo fama magna est, & quando alias, & me. 22.*
- 5 Inter clamorem, & famam quae differentia, & quid utraque, numero 6.
 - 6 Substantiuorum alterum conuertitur in adiectiuum alterius hic.
 - 8 Haec constitutio quando non habeat locum, nu. 9. & 31.
 - 9 In denunciatione quo casu non sit monitio requisita necessaria. Abbas non subiacer ordini huius constitutionis, sed pro libito sine causa desinitur, in fi. & num. 31.
 - 11 Infamia qualiter probetur, de ea prius constare debet, nu. 12. Eius species quae, num. 18. ea quae notatur secundum leges, & secundum canones, ibid. num. 19. Maior est ex poena, quam ex sententia, nu. 21. cir. fin. Eam negante inquisito an prius de ea, quam de ueritate inquiratur num. 36. an simul, ibid. Testes in ea, & in alijs etiam contractibus in quibus circumstantijs etiam concordare debeant.
 - 12 Episcopus, uel praetatus cum canonicis sui capituli, & quando cum alijs in casibus huius decretalis procedet, excipitur. Comparatiuum pro positiuo, ad dictio. diligentius. Secundum interrogatoria quae debeat iudex interrogare testes. Canonica distinctio quae, ad dict. canonica.
 - 13 Praecipatio per responsionem obiecti futuri, nu. 29. Cap. primo 29. 1. intell. Fama habetur loco accusatoris, uel denunciatoris, an probationem faciat, num. 39. Probare, pro examinare.
 - 14 Hostiensis fuit percussus, at percussor remansit uulneratus. Arguere, quid. Incipere, quid.
 - 15 Correctionis ordo quis. Monitoris personam qui rectè suscipiat. Hominibus, si placeremus, Christi serui non sumus. Veritas an odium pariat, ut ait Tereuanti, & eius natura.
 - 16 Accusatio praetatorum praesumitur ex odio fieri. In ea quando agatur ratione specialis interesse, quando secus, nu. 17. quando pluribus modis, 17. quibus differat ab inquisitione, nu. 25. non perfunctorie admittenda, nu. 29. quae legitima, ibid. Ecclesiae edificium non potest ex toto conuere.
 - 17 Accusator non auditur sine inscriptione. Criminari in significatione passiva hic. Poena, non interest, quomodo imponatur. penarum genera quot secundum leges, & canones, & quando qualis irrogetur, quae canonice comparentur legalibus, num. 18. & 19. quando statim, numero 19. Eam quandoque exprimit iudex, & quando non exprimitur, quae intelligatur, nu. 20. & quando moderari possit, ibid. ad eam statim infligendam & quo casu ad mitigationem procedatur, nume. 36. uer. si ergo. Vindicata in quibus fiat rebus, ad fin.
 - 18 In metallum damnatio quandoque fit, & multiplex est.
 - 19 Contra absentem & contumacem ad penam & quam procedatur, & quando non, & num. 24.
 - 21 Sententia in criminali causa lata statim sortitur quosdam effectus, & quos & contra quos. Posteam qui non ualeant ferre sententiam, uel alia exercere. Formanda qualiter, nu. 30. & 41. Notorium crimen sit per sententiam. Ad electionem an & quando procedi possit loco criminaliter condemnati, §. clerici autem.
 - 22 Sine periculo, uel scandalo quae dissimulari nequeant.
 - 23 Punio nisi sequeretur, parum esset inquirere. Capitula exprimentia & qualiter inquisito, nu. 24. 25. Contumacia includit citationem. Procurator potest interuenire pro inquisito, nisi in casibus, & quibus, cir. fin.
 - 25 Confessionem suam quis impugnare non potest ex eo, quod capitula sibi tradita non fuerunt. Appellatio admittenda quando in casu huius concilij. Cap. non tibi, de peni. dist. 1. ut intelligatur.

- 26 Testium dicta, & nomina edenda inquisito, & quid sequeretur, nisi fieret, nume. 27. Ad eos iurare uidentur an citandus.
- 27 Exceptiones, replicationes qui proponant iure huius constitutionis. Assurgere, & descendere, hic non sunt contraria.
- 28 De crimine quibus modis agatur in Roma. Curia, Probatio unius modi agendi non facit fidem in alio modo, uel in alio articulo, lenior sufficit in leuioribus, num. 31. Iudicium ueritatis quae turbent, uer. sed contra.
- 29 Compendium leue hic quod uocetur, Dispendium quod. Iudicium pro peccatione, & modo procedendi, in fin.
- 31 Contra regulares ut procedatur, & sup. num. 9.
- 32 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 33. Iuramentum sufficit administrantis relicta pro redemptione, & de quare.
- 34 Additio glossarum, nume. 35. & 36.
- 35 Recusari potest iudex inquirens, ad dictio. recusare, & quando ibid.
- 36 Litis contestatio an & quomodo dicatur fieri in inquisitionis causa, uer. consuluit tamen, cum sequen. Ad deliberandum diem ei contra quem inquiritur an det iudex, cir. fin.
- 37 Monitionem praecessisse an necessarium sit, cum inquiritur aliquo denunciante, Denunciationis duplex species, nu. 40. cir. fin. cum differentijs.
- 39 Administrationis rationi praetati, & aliorum qualiter fides fiat.
- 40 Purgatio an indicatur undecumque sit infamia.

C A P V T XXIII.

Qualiter. Casus Superior contra subditum maxime praetati super his tatum, super quibus infamatus est, debet inquirere, & tunc cum uocabitur: articulos sibi tradet: defensionem nomina, & dicta testium, & exceptiones, & defensiones illius admittet. Et ab administratione remouebit illum, si appareat grauer deliquisse, hic ordo non est ad unguem in regularibus obseruandus. Dicebat Hostien. ponuntur hic auctoritates utriusque testamenti, & ipsarum mens, ex quibus elicitur, qualiter, quando, contra quem, & a quo inquisitio sit facienda, & quis sit eius effectus, secundum Pet. & Abb. 4. sunt partes. Prima dicit quando, secunda qualiter, tertia ad quid, quarta pater, secunda ibi, debet, tertia ibi, Ad corrigendos, quarta ibi, Hunc tamē [et quando] istud prosequitur a princ. usque ad §. debet. ibi ponit qualiter [Canonice] Lex ergo canonica non est omnino excludenda a. l. diuina, secundum Host. qui in hoc remittit de ata. & qualita. cum sit [Confirmamus] ipse idem confirmat, non concilium, de hoc, de elect. si gnificasti, & no. iudicem confirmare factum suum. de hoc de fide instrum. inter dilectos, uer. ceterum, secundum Hostien. [Euangelio] Luc. 16. [Redde] notauit Host. per hoc, quod primus debet ueritas inquiri ab eo, quae inquiritur, quam a testibus: & si confiteatur, mitius debet cum eo agi, de elect. innotuit. No. etiam excusationes illius audiendas, ut eius, qui rationem reddit, de ob. ad ratio. c. uno, ff. de tu. & ratio. di. l. 1. & per totum. Ad primum facit secundum Hostien. quia debet queri ueritas ab eo, qui creditur melius scire, qui ma. ac. pos. uidetur. ergo ab illo, contra quem inquiritur, de rescriptis, ab excommunicato, ff. de testa. Domitius, & per iuramentum prius, quam recipiatur testes, de prob. sicut, de iureiu. ex literis, & facit quod dixi, supra eo. si constiterit, & optime de cele. misc. fi. & fra. co. c. 1. lib. 6. haec uera, si ex officio inquiritur: aliis secus secundum Io. & Goff. ut dicam super 1. gl. in prin. 4 [Non poteris] innot debetis [In Genesi] 18. [Descendens] p.

angelos [Et uidebo] scilicet inquirendo. q. d. non esse dissimulandum, ex quo tanta est fama, infra §. ad corrigendos. Vel [Uidebo] subiiciendo rem ouisquam notoriam, ff. fini. re. si irruptione. ff. de minor. minor. 25. de proba. c. pen. quod dicitur notorium facti euidentia, supra eo. euidentia. Hostien. [Clamorem] potest sumi clamor pro uoce querelosa & publica aliquorum, licet paucorum, tamen potentium, unde scandalum prouenit, uel est clamor paucorum, quando scilicet auctor, fama multorum est, quando nescitur. uel est idem clamor, quod fama secundum Innocen. unde ponitur pro fama clamosa, secundum Host. uide de eo, qui co. con. super eo, & quod ibi nor. [Ad me] quia si uenit tantum ad alios, non inquiritur [Opere] si. an. sit uerum [Subditus] ut in auctoritate Gen. [Praetatus] ut in auctoritate euangelij [Clamorem] & famam] idest frequenter & clamorosa infamiam, ut sequitur, & probatur, infra de simo. licet Heli. Hosti. & secundum eum hic habes, quando tantum ad alios peruenit, superiorem astringit, & habes, a quo sit inquisitio facienda: quia a superiore secundum Hostien. sic supra de offi. ordi. irrefragabili [Peruenit] Hoc uerum, cum inquiritur contra priuatum, & aliquo promouente secundum Host. secundum quem no. quod si inquisitio est generalissima ex mero iudicis officio, ut cum generali, uel provinciali concilio quaeritur de statu provinciae, ut infra c. proxi. [Generalis] quae fit de statu ecclesiae, ciuitatis, castris, uel loci in capite, & membris, & dum praetatus ex puro officio uisitat, de of. or. c. 1. & c. irrefragabili. 10. q. 1. placuit, de haeret. excommunicamus. §. aduicimus. in iis casibus non putat locum habere formam huius concilij. Sicut enim generalissima, uel inquisitio ex puro iudicis sit officio, sic ex eodem copiosior & generaliter proceditur contra omnes. Dicebat ergo. Ab. infra §. debet, capitula tradi non debere, quando inquiritur super statu ecclesiae, non contra certam personam. & arg. ad hoc, de elect. qui contra certam, lib. 6. & dixi supra eo. qualiter, ad fi. Fit etiam generalis aliquo impetrante, uel ex officio deferente fama: quo casu etiam dicit non habere locum hoc concilium: sed id, quod traditur, de re iudi. cum I. & A. & c. si. quauis dicat illa de singulari inquisitione intelligi posse, ut ibi nor. 9 Specialist uero, uel singularis fit, quandoq; ad denunciationem illius, ad quem spectat ex officio denunciares, in quo casu non credit trinam monitionem necessarium, sed facta denunciatione fit inquisitio. C. co. titu. ea quidem, de offi. custo. c. 1. de cenli. Romana, §. fa. n. lib. 6. & de hoc plenè, de iudic. nouit. fit etiam quandoq; nullo denunciante, sed fama deferente: tunc aut proceditur contra secularem, aut contra regularem. Si contra secularem, & praetatum, non sufficit simplex fama, uel clamor, etiam si sit frequens, nisi sit tanta, quae generaret scandalum, uel non possit sine periculo tollerari, ut pater, infra. Si contra secularem priuatum, tunc sufficit fama frequens & clamosa, & si non generet scandalum, ut hic. & utroque istorum casuum seruabitur forma, infra §. debet. sed & requiritur fame probatio, de qua, supra eo. cum oportet: quod tamē totum est arbitrio boni iudicis committendum. Ita tamen, quae uiores probationes sufficiant contra priuatos, quam contra praetatos, infra titu. 2. licet, de offic. deleg. pasto. ralis, in princip. de senten. excommunicata. cum illorum, §. si uero. Si autem contra religiosum, aut ad correctionem secundum regulam; & tunc secundum eam de plano proceditur hac forma non seruata, de appella. reprehensibilis, de sta. mo. ca. quae de regu. capitu. fi. Aut ut remoueat ab administratione, & tunc si contra Abbatem, priorem conuentualium, uel curam habentem & auctoritate episcopi institutum agatur, & si non ad unguem, tamen quod ad quaedam seruanda est haec for-

forma, ut vocetur, & se defendat, supra cap. secundo infra capitulo secundo, de simo. per tuas. Sed ex leuiori causa remoueri potest, ut ibi, & supra de appellatio. quia nos. Quando uero agitur de simplici priore officiali, uel obedientiam tenente talis prohibito Abbatis sine causa destituitur, de statu mon. cum ad mo. §. tales, & capitulo secundo, de priu. capitu. 1. in fi. lib. 6.

10 ¶ Sed quandoque fit inquisitio debito officii urgente, & si nulla fama precedat, ut cum agitur de matrimonio contrahendo corporali, ut de clan. despon. c. 3. uel spiritali de elect. cum nobis. Idem ubique; ex mero & puro officio procedit iudex, in his maximè, in quibus uertitur periculum animarum, de iureiur. ad nostram. 2. de of. ordi. c. 1. & remittit de his ad summam, eo. ti. sub rubrica de inquisitio. & sub rub. de criminibus sine ordine puniendis [Honestis] hic potest colligi secundum Innoc. qualiter probetur infamia. Dicit testis, eum de quo agitur, de tali crimine infamatum. & si queratur ab eo, apud quos est diffamatus, debet respondere, apud tales, & nisi eos assignet, non uidetur reddere bonam causam dicti sui, ut hic. uide supra eo. cum oporteat, super uer. non subito, ubi dixi, quod etiam non interrogatus debet exprimere. Præterea non potest aliter sciri, an sint graues, uel maleuoli. Item si queratur ab eis, qualiter sciunt, & apud eos est diffamatus, uel potius suspectus. hoc enim dicere sufficit, arg. 2. q. 5. omnibus, in fi. oportet eum respondere, quia propter hoc uitabant familiaritatem eius: uel hoc ab eis audiui, & cum hoc dicat à prouidis & honestis, non maleuolis, nec maiorem numerum adiiciat, duo, à quibus audiatur, sufficit, ff. de testi. ubi. Sed non sufficit huic uolenti probare infamiam hoc dicere, & apud duos sit suspectus: sed oportet eum addere in suo testimonio, & hoc ipsum scilicet, & ille, contra quem agitur, crimen commisit, aliqua pars uiciniæ clamat, & hoc dicit hæc litera, quando dicit, & illi prouidi & honesti debent dicere, & clamor innuit ad idem facit, supra de eo, qui cog. con. uxoris suæ, §. super eo, infra de pur. ca. c. 2. nec sufficit tantum eum semel audiuisse ab illis prouidis, sed etiam sæpe audire debet, uide de hoc in Spe. de inquisitione, §. nunc tractemus, uer. & si ille, & uer. se. Nec est necesse, & omnes testes ab eisdem prouidis audiuerint: sed sufficit, & ambo, uel ab eisdem audiuerint, uel à diuersis, uel eodem tempore, uel diuersis, uel eodem loco, uel diuersis: quia cum hic, de quo hic dicitur, tantum infamiam probare tenentur, sufficit, quod in hoc concordant testes, quod infamatus sit, arg. ff. de pe. hære. si quis, §. quoties, ff. de proba. si arbiter, ff. de adi. c. 1. §. causa, C. de iur. & fac. igno. cum falsa. Non autem in causis scientiæ concordare tenentur, cum nec eas probare tenentur. uer. gra. quomodo scis eum diffamatum? & ipse respon. quia audiui eos sic loqui & c. quare enim probaret, quod ab eo audiui, uel qualiter super hoc cum aliis audiui, uel quare super hoc cum aliis concordaret, cum de hoc nulla inter eos quaestio sit? Vide in Spec. de inquisi. §. 1. uer. quid si unus. Tunc autem habet necesse probare, & concordare de tempore, quando tempus est de substantia quaestionis, & sic intelligitur, 3. q. 9. nihilominus, 3. q. 6. de parentela. uer. gratia. Sicut quando nult probare eum, de quo dicitur, in contractu, uel in instrumento, uel testamento alibi eo tempore fuisset, C. de contrahen. stipu. optimam, supra de test. ex tenore, series, & sicut est in eo, qui debet probare se tempore deiectionis possedisse, ff. de ui & ui ar. l. 1. §. interdictum. Et idem, quod hic dicunt, intelligitur, etiam si quis uult probare iurisdic. & per aliquos probat se exercuisse iurisdic. in loco, de quo agitur, licet in causis discrepent, & in loco, & in tempore, & personis, non nocet, uer. gra. queritur à teste, quomodo scis, & iurif-

dictionem exercuit, & unus testis respondet: quia uidi eum suspendere Io. die Lunæ. alius dicit. quia uidi exoculari Pet. die Martis, & alius, quia uidi, quod cognouit de causa die Mercurii, & sic de aliis. Et idem dicunt, quando peruntur decime, & unus dicit se uidisse, quod collegit granum; & in omnibus similibus. Et idem attende in contractibus: quia si testes discordant de loco, & tempore, & initio contractus, non ualent: quia de substantia sunt contractus & ei communicatiua, infra de senten. & re. iu. Abbate. in fi. lib. 6. licet discordarent in causis, uel circumstantiis, puta quia unus testis dicit, Ego scio, quod talis est in possessione iuridici, quia uidi, quando fecit talem iustitiam. & alius dicit de alio die, & de alia persona, iustificata bene probant: quia reddit uterque bonam causam sui testimonii. Sed alii contradicunt, asserentes, & ubique tenetur aliquis aliquid probare, nisi testes de loco, tempore, personis, & omnibus aliis concordent, non habentur pro pluribus testibus, 3. q. 9. nihilominus, ubi de hoc, & omnes sunt in suis testimoniis singulares, supra de electio. cum dilecti. unde dicunt, quod testes ii deberent concordare, cum dicunt, Tali die audiui talem rumorem, uel infamiam in tali loco, & à talibus. Sed licet dixerimus eos debere concordare, si aliquid dicant, non tamen tenentur semper de prædictis certum quid respondere. Si enim, in præsentia casu queritur, quando audiui, si habeat in memoria, respondeat. & si non habeat, dicat, non recordor. & tamen nihilominus ualeat testimonium. nunquam enim inuenitur, quod diem, uel horam dicere debeat. imò arg. contra. 2. q. 8. libellorum, nisi dies esset de substantia probationis, ut quando quis agit interdicto. Vnde ui, oportet, quod probet eo die se possedisse, quo fuit spoliatus, ff. de ui & ui ar. l. 1. §. interdictum autem. Idem dicimus de loco, supra de testi. ex tenore. Et de personis, ut in matrimonio, ubi necesse est personas graues esse, debet eos exprimere, supra de testi. licet, & sic dicimus & de aliis circumstantiis, & notandum, quod expressus & melius teneretur recordari de loco, & persona, quam de tempore: quia melius memoria tenetur. Tempus enim facile recedit septima quaestione secunda, capitulo finali. Item in præsentia casu, & etiam in aliis si plura audiuit, & pluribus locis, & à pluribus personis, & de quibusdam recordatur, de quibusdam non, debet testis dicere, Ego audiui hoc in tali loco, & in quibusdam aliis, & a tali persona, & a quibusdam aliis, & tali tempore, & etiam aliis, temporibus, & sic per adiectionem generalem præsumet eum iudex cum aliis testibus concor. argumento, supra de testi. cum tu. In præsentia autem casu quidam non improbabiliiter dicunt, quod etiam nullis personis expressis, si tamen testes tantum dicant, rumor, & infamia est per viciniam, quod sufficit, reseruat enim parti alteri, ut ex ipsa probet, quod apud uiles est hic infamia, uel quia à uilibus orta est. quo facto non procedat inquisitio, ar. 9. q. 3. c. 3. & hic non dicit, quod debet hoc dicere, sed dicit, quod superior non debet procedere ad inquisitionem, nisi per bonos & graues ad eum peruenerit non in testes ut in forma iudicii productos, sed tanquam uolentes consulere statui ecclesiæ. Si autem ea, in quibus discrepant, sint talia, quæ non sunt de substantia probationis, non minus tanquam plurium ualeat testimonium eorum, cum id, quod probatur, & in quo concordant, sufficiat ad uictoriam causæ secundum Innocen. cuius est gloss. quam non posuit Hostiæ. [Spe] hoc arbitrio superioris committitur fm G. in spe. de inquisi. §. 1. post prin. [Debet] superior, de quo præmissis, supplet Ho. ex infamia quo

sibi constat, & non prius, alijs peruerteret inquisitionis ordinem quo ad tempus. nec ex tali processu posset sententia ferri; all. integram dec. qualiter, supra eo. [senioribus] sicut sunt hi de capitulo, sine quibus ad ralia non procedit prælati, nisi aliud habeat consuetudo; quod dicit, ut infra de consue. c. 3. li. 6. dicebat Goff. quod quando prælati inferiori episcopo à cano. secularis cathedralis esset infamatus episcopus adiungeret can. alios prælatos. 1. 8. q. 2. si quis Abbas [Diligentius] diligenter, ut scilicet necessaria interrogatoria faciat, & maxime à parte tradita, supra de testi. cum causam & c. per tuas, Hostien. infra eo. titu. præsentium, lib. 6. [Qualitas] leuis enim culpa & c. supra eo. cum dilecti [Canonica] ut priueter administratione, si illam haberet, ut sequitur: alijs spiritaliter, uel temporaliter puniatur, supra eo. inquisitionis, in fi. 1. resp. cum si. [Delinquentis] 1. 5. q. 7. si quid [Non tanquam] respondet f. obiectioni, quæ fieri posset de canone 4. q. 1. c. 1. & de uer. si. forus [Actor] contra. 2. q. 1. primo. supple. ubi iudex prius probat. secundo pronunciat: sed ibi probare ponitur pro examinare [Deferente] quasi dicat famam haberi loco accusatoris; uel denunciatoris [Hoc] scilicet ne procedat, nisi deferente fama [Signum] Tren. 3. [Ad sagittam] dicit Hostien. quod terminus ad sagittam positus nimis celeriter ipsum percussit: sed percussio uulneratus mansit, & eget medicamine. & in hoc remittit infra de sen. ex. sacro [Ex officio] puro & mero interdum, ut supra dixi secundum Hostien. [Arguere] i. reprehendere [Incorpore] i. comminari [Suspendere] i. ordinem correctionis, & de hoc, supra de iud. cum non ab homine [Ligare] nemo enim rectè monitoris personam suscipit & c. 8. 1. disti. nemo [Incurrunt] unde Apo. ad Gal. 1. Si hominibus placere, Christi seruus non essem. 4. dist. c. ule. in fi. & ad Gala. 4. Ego inimicus nobis factus sum, uerum uobis dicens, & psalm. Dissipat deus ossa eorum, qui hominibus placent. & Terentius. obsequium amicos, ueritas odium parit: quomodo pulchre reprobat Hiero. hoc dictum, uide in Hic. super Gal. 2. concludens, quod ueritate dempra non est obsequium. ipse Hiero. ad Marc. 2. B. ita se habet natura, ut amara sit ueritas, blanda uicia reputentur. & non præsumi accusationem prælatorum fieri ex odio. de hoc. 9. d. diaconi, in glo. si. nam episcopi [Statuerunt] 6. q. 1. beatus, & c. ac cordes, & c. oues, & quasi per totum. Hostiæ. [Adificium] id est ecclesia saltem ex parte. nam ex toto non potest corrui, cum sit edificata super firmam petram 24. q. 1. non turbatur, & c. loquitur. Hostiæ. [Maligne] unde sine inscriptione non auditur accusator, & sine ordine non fit inquisitio [Criminarentur] id est de crimine deferuntur [Medicina] medicina contra falsam uel maliciosam accusationem est inscriptio. Contra insolenter delinquentes est inquisitio [Diminutionem capitis] 2. q. 7. Si quia ergo. Dicit Innoc. quando agitur ciuilitate, non agitur nisi ratione specialis interesse: quod patet: quia actio est ius persequendi in iudicio & c. institutio. de actio. in prin. siue agatur de crimine, puta furti, uel consimili, siue de pecuniaria causa, puta act. ex empt. uel depositi, uel consimilibus, nisi in popularibus act. ubi agitur ciuilitate, & tamen speciale interesse non sequitur, ut in tit. de po. ac. per totum. tamen potest dici, quod in populari act. speciale interesse profequitur uniuersitatis, cuius nomine agitur. Quando autem criminaliter agitur, nullum proprium interesse profequitur, sed tantum poenā imponi accusato siue uindictam, uel ultionem. C. qui ac. pos. non ignorabat, §. & l. si quis. nec interest an poena, quæ imponitur, sit in corpore, uel dignitate, uel fama, ut in præl. si quis, uel etiam in ablatione bonorum, ff. de ui pri. l. 1. argu. contra, quod etiam in criminali accusatione suum est

interesse consequi possit. aut. ut nul. in. §. super hoc, aures, ut iudi. sine quoquo sus. §. necessitatem. unde iudicibus male se habentibus imponitur poena exilii quæ non imponeretur nisi criminaliter ageretur; & etiam pecuniaria, dicitur enim ibi, quod damnum læsi resarciat: sed potest responderi, quod ibi agebatur inquirendo, & in inquisitione bene ad utrumque condemnari licet, argum. supra de elect. per inquisitionem uel dic. quod ad ambo prædicta non fiet condemnatio per inquisitionem criminaliter, uel ac. ciuilem. sed poterit separatim contra tales agi utroque modo, & criminaliter, & postea ciuilitate, uel è conuerso. C. quado ci. ac. præ. cri. l. 2. & sic potest responderi secundum Innoc. ad multas. l. quæ in causa criminali, pecuniaria dandam læso dicunt. C. ad l. lul. rep. l. ulti. & ff. de sep. uiol. l. 2. §. quod de se. & §. se. nam ibi ciuilitate agebat Bene fatemur tamen, quod etiam criminaliter agendo postea pecuniaria infligitur scisco applicanda. ff. de præua. l. 3. §. ulti. nam ita est uindicta in pecunia, & for tuna, sicut in corpore, uel fama. ¶ Et sunt secundum l. ciuiles, 7. genera poenarum, ut dicit Inno. quarum 3. sunt capitales, & de quibus Hosti. remittit ad sum. de poenis. §. quot. sint, & §. in quibus, & §. quando. Prima est mors corporis, quæ multis modis infertur, ff. de poenis, aut. damna. §. uita, & l. supplicij, & l. capitulum. §. idem princeps, & §. famulos. Secunda poena est morti proxima, scilicet poena metalli, & no. quod quidam damnantur in metallum, & hi grauioribus uinculis præmuntur, alij in opus metalli, & hi leuioribus: sed ambo hi & libertatem, & ciuitatem amittunt. Alij autem damnantur in ministerium metallorum, id est ut seruiant dānatis in metallum, & hi non libertatem, sed ciuitatem tantum amittunt, si ad tempus damnantur. Si autem in perpetuum, scilicet damnantur, utrumque amittunt, ff. de po. aut. damna. §. est poena, & §. se. Tertia poena capitalis est deportatio, & in opus publicum damnatio, sed non in metallum, & hi non libertatem, sed ciuitatem tantum amittunt, ff. de poenis, quidam. Non capitales autem sunt 4. prima est relegatio ad tempus, uel in perpetuum: hi bona non amittunt. secunda est infamia: tertia est dignitatis amissio, uel ad dignitatem, uel ad officium seu forum interdicta aspiratio. quarta uerberum experimentum, ff. de poenis, si quis forte, §. ult. & l. aut. damna, & de inter. & rele. l. ad tempus. secundum canones autem nunquam imponit poena corporalis mortis, supra ne cle. uel mo. sententiam. li. d. c. 1. & 2. Sed est quædam, quæ quasi similis ei habetur, scilicet quia relinquitur seculari iudici puniendus, infra de cri. fal. ad falsa, supra de iudi. cum non 30. q. 1. illum. Secunda autem poena dānationis in metallum non inuenitur sæpe in canonibus imposita: sed si imponeretur, non retractaretur, infra de calum. c. 1. Sed ei æquiparari potest poena carceris, quam grauissimis criminibus ecclesia imponit, infra de hære. c. 1. & quod quis redigatur in seruitutem 32. d. eos. uel tradatur curiæ seruiturus 12. q. 1. statutus, uel quod uendantur 8. 1. dist. quidam clerici. Item quod dicimus de secunda, dicimus de tertia & hoc de capitalibus secundum canones, de non capitalibus autem prima secundum canones, scilicet relegatio, non est in usu: sed ei succedit detrusio in mon. de qua habes l. di. si episcopus autem 8. 1. di. Romanus. Alia autem habet locum secundum canones, scilicet depositio, uel degradatio, ut hic 1. q. 3. episcopus autem. & interdicitur, quod ad nullam dignitatem assumantur, sed in habita remaneant, supra de fi. prel. §. si. de elect. super eo. uel quod in certa ecclesia ordinentur 2. q. 1. in primis, & quod ad superiores non ascendant, supra de temp. ord. ex tenore. Item suspensio ad tempus, uel in perpetuum. Itē ab officio, & beneficio

12 superior, de quo præmissis, supplet Ho. ex infamia quo sibi

& ab ingressu ecclesie & multae alia poena consumiles sunt secundum ecclesiam. Alia autem. s. infamia loci habet secundum canones, ut quicumque secundum. l. est infamis, & secundum can. 2. q. 3. hic colligitur, & 6. q. 1. infames. secundum canones etiam aliqui sunt infames infamia canonica, ut no. supra de testi. testimonium. Item alia poena. s. uerbum, secundum canones locum habet. 3. 2. di. c. ulti. 4. 5. di. cum beatus. 19 & no. quod tres primae poenae capitales: item non capitales, & degradatio nunquam imponuntur, nisi q. s. directe accusatus conuictus fuerit, infra de si. dilectus. 2. item ad praedictas poenas praeterquam ad depositionem proceditur contra absentem & contumacem: sed ad depositionem, & alias poenas, quae sunt usque ad relegationem, non proceditur contra absentem. ff. de pe. absentem. 3. q. 9. decernimus. non negamus tamen, quod si aliquis crimen confiteretur in iudicio, quod etiam sine praedicto & directo processu statim quantumcunque grauior poena imponi posset ff. ad l. A. qui. proinde, supra de confes. c. 2. & 2. q. 1. & 2. idem dicimus, & si non confiteatur, sed notorium sit iuris, ut si accusauerit dominum suum coram iudice C. qui. ac. non possit quis ex. alia autem poena imponuntur, etiam & si in modum inquisitionis agatur, infra de si. dilectus. 2. in aut. ut nulli iu. §. super hoc. Infamia autem quandoque in ciuilibus ac. irrogatur. ff. de his, qui no. infra. l. furti. §. pe. & si. aliqua etiam ex praedictis poenis imponuntur in foro penitentiali. l. d. si ille. Et aliquando ante li. conte. ad puniendam contumaciam, supra de of. dele. c. fan. & supra ut lit. non cont. tua. quoniam. Item no. quod iudex aliquando in sententia imponit poenam, s. dicendo depono, uel in monasterium detrudo, uel in exilium mitto. Aliquando autem poenam non exprimit, sed tamen condemnat de crimine, puta, cō demno te de adulterio, & tunc non est iudicis, qui sententiam tulit, poenam moderari: sed poena in lege expressa infligitur. 2. q. 3. §. notandum, licet ante moderari potuisset. 4. 5. d. omnis qui. & si non est in crimine, pro quo condonatur, certa poena infligitur, de similibus ad similia procedet: uel minima poena imponitur. Item no. q. sententia lata statim sortitur quosdam effectus. uer. gra. si sit talis poena imposita, quae libertatem auferat, ulterius eius testamentum non ualeat, neque aliquid ex testamento capiet. ff. de le. 3. l. 1. §. ad praefecto. ff. de poenis, qui ultro, & l. ad bestias. sed no. idem dicimus in his, quae ratione officii facit, puta si sit praelatus, & sententiam ferat, tenebit, quamdiu toleratur. 8. q. 4. nonne. nam si contrarium diceretur. absurditas sequeretur. nā cō demnatus mandati, uel depositi, est infamis. ff. de his, qui no. infra. l. furti. §. pe. & ul. nunquid dicimus etiam sententias ulterius non ualere propter hoc. 3. q. 7. c. 1. absit. Omnia enim tolerantur propter officium, quod administrat. 19. di. secundum. ff. de off. pra. Barbarius, nisi esset in eum lata sententia depositionis, uel expositus esset insignibus dignitatis. tunc enim sententia a tali lata non tenet. ff. de his, qui no. infra. l. 2. §. igitur ff. de iud. cum praetor. nec potest dici, quod toleretur, h. sed intrusus dicitur. Credimus tamen, quod ex quo sententia de aliquo crimine lata est contra aliquem, siue criminaliter, siue ciuilitate agatur, quod episcopus, uel praelatus suus potest ipsum spoliare beneficiis, quae sub eo habet. 2. q. 1. multi. Tamen eum debet uocare, & sententiam contra eum ferre, si inuenitur: & si non inuenitur, eodem modo damnabit eum: quia notorium est crimen per sententiam, ut no. supra de eo. cle. tua. nec ob supra. e. super his. ubi dicitur, quod non potest priuari aliis beneficiis, cum crimen in modum exceptionis probatur: sed uerum est quod ibi dicitur, quod iudex, qui cognoscit in modum

exceptionis, non potest super alio iudicare, infra de simo. licet. Sed hic iudex, de quo dixi, cognoscet in modum accusationis, uel inquisitionis, ubi bene sequitur poena ablationis: & sententia non inducitur ad probandum, quod per eam dicatur priuatus, sed inducitur ad probationem criminis, s. quod sit notorium, sicut & per eadem sententiam de crimine latam probaretur infamis, & repelleretur a testimonio, uel ordinibus, supra de testi. testimonium. Clerici autem, quorum est electio, nullum sua auctoritate eligent, nisi prius per superiorem eis licentia detur, uel per sententiam amoueat hoc modo, scilicet depono talem praelatum, uel clericum: uel perpetuo eum a sua ecclesia remoueo, uel suspendo, supra de cle. non resi. ex parte. & uide quod dixi, de concess. pra. cū nostris. in glo. multum ergo, per totum, & maxime ad si. uer. sed quid si qualiter. Item ex sententia, contra quem est lata super crimine, s. condemnatio te de homicidio, uel huiusmodi criminibus, non possunt canonici procedere ad electionem, uel episcopus, uel quicumque alius: tamen ex quo imponitur ei poena ex tali causa, quae infamiam irroget, puta suspenditur perpetuo propter furtum, & aliud publicum crimen, de quo damnatus est, satis uidetur, quod alius in locum eius eligi possit. ff. de decur. l. 2. & l. ad tempus, si ex alia suspenditur, puta quia uoluntum fecit in concilio, non credo, quod alius in locum eius possit eligi. 5. q. 4. in loco. Idem dicunt quidam, & si poena sola sine sententia infligitur, ex qua irrogatur infamia. ff. ex qui. cau. infra. l. si uilibus. Maior enim & euidentior est infamia, quae ex poena procedit, quam quae ex sententia est. & alia poena, s. excommunicatio, quae est his omnibus maior, & non solum est poena, sed et medicina. 2. q. 1. multi, & statim habet hunc effectum ut sibi ubique beneficia ecclesiastica licite denegentur, supra de ap. pastoralis, in si. & hunc effectum dicunt quidam habere quamlibet sententiam de crimine latam secundum Inno. cuius est glo. quam Host. no. posuit [Quisquam] praelatus, de quo praemisit [Periculo] administrationis, puta dilapidatorem. hoc initium inducit periculum: uitium incontinentiae inducit scandalum, infra eod. c. si. de co. cle. & muli. uestra, & c. tua, Inno. exemplificat de haeresi, in qua est periculum infectionis, uel est periculum occisionis. dicit autem, quod ubi timetur periculum, procedi potest sine multa infamia, ar. 6. q. ulti. c. ul. 4. 2. d. quiescamus. 2. 2. q. 1. si quis per capillum, de simo. sicut simoniaca idem dixit in dec. licet Heli, in sua. i. glo. ubi dicit sibi non placere illam rationem, quod quisque teneatur federe scandalum, quod propter id, quod debet fieri inquisitione: quia possit esse, quod per inquisitionem augetur scandalum. Dicit ergo, quod si scandalum tale est, quod perturbare potest ecclesiam propter potentiam unius, uel plurium, qui de praelato scandalizatur, fieri poterit inquisitio, ar. 23. q. 4. cum quisque, & l. d. ut constitueretur. Si enim ut remoueat scandalum, indicitur purgatio. 2. q. 5. presbyter, & inquisitionem sequitur purgatio; ergo pro scandalo fieri potest inquisitio. Idem arguit de suspecto praelato suo, nel principe, uel bonis uiris, licet non sit infamatus: quia si indicitur ei purgatio. 1. 1. q. 5. omnibus. ergo ut supra dicit, quod aliqui negant, his duobus casibus inquisitionem fieri posse, licet in eis possit indici purgatio nam, ut dicunt, non semper inquisitionem sequitur purgatio, sed quandoque absolutio, quae remotio ab ecclesia, supra c. inquisitionis. & uide, quod dicam; de pur. can. nos inter, super. j. gl. [Puniendum] pariter est inquirere, & non punire. nam facilitas ueniae & c. 23. q. 4. est iniusta, [Gravis] non tamen tantus, quod post sententiam executionem impediatur, de quo dic, ut supra eod.

inquisitionis. r. respon. secundum Hostien. & Io. & Goff. [debet] Dicit Inno hoc intelligi, quando fit inquisitio contra certam personam, & de certo crimine: scilicet, si fiat in genere, uel de statu ecclesiae, & uide infra glo. 3. dicebat ergo Goff. infra de simo. licet, quod quando fit inquisitio super statu ecclesiae, non exprimuntur capitula; sed generaliter inquiruntur de uita ho. cle. & de officiis. & de statu possessionum, & rerum ecclesiae, & uide, quod dicam super prin. primae glo. [igitur] quia dictum est uillico, quod fieri debet inquisitio, Redde rationem & c. quod demonstrat uillicum, quae dominus alloquebatur, fuisse praesentem, & sic corinuat principio, uel proximo dicto, quo dicitur, remouendum uillicum, qui non potest & c. ergo debet esse praesens: alias non appareret, an posset reddere rationem. & sic defensiones etiam admittendae sunt s. m. Host. [Contumaciam] hoc includit te citatum, tunc autem bene proceditur contra eum, ut li. non cont. quoniam. §. portō, & §. sunt & alij. Contra absentem ergo causa studiorum quem prius citatio non apprehendit, non inquirunt, de hoc in spe de inquisi. §. i. uer. quaeritur, an contra. [Et exponenda] hoc est s. m. qd requiritur in hac forma. & dic [exponenda] quandoque in gne, q. n. q. in specie secundum Ho. qui remittit, de pur. ca. c. pe. uer. fi. Item haec traditio non fit testi, contra quem crimen opponitur, ut dicam, de pur. ca. inter, super gl. 2. [illi] contra quem fit inquisitio, uel eius procuratori, qui potest interuenire, cum non sit causa criminalis, sup. e. super his. qd intelligit Host. nisi personaliter fuisse citatus, remittit, de do. & contu. cum dilecti. uel nisi tale sit crimen, qd executionem impediatur, supra eod. inquisitionis. r. respon. [Capitula] si tamen t. confessus fuerit crimina, confessionem impugnare non poterit, quominus puniatur ex ipsa, eo preterito, qd capitula tradita non fuerunt, uel non fuerat infamatus. §. eo. ti. c. 1. li. 6. [Pueri] si igitur primo fieret inquisitio, & postea tradantur capitula, nil agitur: quia perueritur ordo, supra de elec. cum petiram. Host. [Facilitatem] si ergo grauarietur, admittenda est iusta appellatio, de hoc de pur. ca. nos inter. grauarietur autem, si fieret inquisitio, uel cogereur respondere super occultis. & in hoc differt inquisitio ab accusato, qui super occultis respondere compellitur: quia iurat de calumnia, de iu. ca. cap. 1. nec ob. de poe. di. r. non tibi, quod potest intelligi s. m. Hosti. de non infamato, nec accusato: alia lex permittit accusato mentiri. ff. de bo. eorū, qui si. mor. con. l. j. Canon uult aliud, ut patet ex not. supra, quod metus causa, sacris. Item illud capitulum intelligendum est in foro penitentiali, unde & ponitur sub tractatu de penitentia, ubi quis inuitus peccatum suum proderet non tenetur, de pe. & remis. omnis k, licet quandoque ad hoc inducendus sit, ut patet eo. titu. officij. Sed ubi quis est infamatus, non est sibi etiam in foro penitentiali dicendum, ut occultet crimen in iudiciali, ut patet, de cri. fal. cap. tu. 1. 2. q. 2. primum, & c. se. dicendo enim tunc ueritatem non prodit, sed per famam iam proditum manifestat, & animam suam liberat, & iudicem de misericordia praecatur, de elec. innotuit. §. multa, secundum Host. qui etiam remittit ad no. per Innoc. de confes. c. 2. [Non solum] hoc est t. tertium, quod circa formam attenditur [Nomina] saluo eo, quod dicitur in crimine haeresis, infra de haeresi. c. ult. li. 6. [Quid a quo] ergo non sufficit segregatim dare nomina, & dicta: quia tunc nesciret, quid a quo dictum esset, sed danda sunt nomina cum dictis. No. etiam per hoc Hostien. nomina non debere dari per inquisitorem ante receptionem, & hoc, ut uideatur corruptum, ad hoc, infra eod. olim, & quod no. de testi. fraternitatis. & secundum hoc non esset necesse citare inquisitum, ut ueniat uidere iurare testes, qd tamen comuniter seruatur [Necnon] hoc est quar-

tum de forma [Replicationes] exceptionem t. pponitis, contra quem inquiruntur: replicationem uero is, qui promouet inquisitionem, alias iudex inquirēs, de ap. cū specialis [Infamandi] ex quo enim testis sciret nomē subterici, audatius infamaret [Falsum] audacter enim falsum deponet, qui sciret excipi non posse de falso [Assurgere] descendere, & assurgere diuersa sunt, non contraria. con cor. de his, quae si. a pra. cum apostolica. assurgit enim in mente, sed descendit corpore, supra e. c. in prin. & supra eod. cum dilecti, in prin. [Damnabilis] ut supra patet. de of. or. irrefragabili, & infra ti. 2. licet He li. [Taceatur] t. Praeoccupatio est. si. de of. or. inter cetera, ibi. Ne dicamus [Tribus] dicit hic Hosti. in cu. Ro. duobus modis agi de crimine, s. per modum iusticie, & per modum gratiae. per modum uero iusticie. 6. modis. primo per modum punitionis ex officio, ut in notorijs. secundo per modum accusationis. tertio denuntiationis. quarto inquisitionis. & de his hic, quinto per modum exceptionis, supra e. super his. sexto per modum actionis, de rescrip. ex parte, de iure iu. querelam per modum uero gratiae proceditur his modis. primo per modum prouisionis, supra eo. ad petitionem. secundum per modum compositionis, & diuisionis. composita uera. diuisa falsa. Nam quandoque diuersi processus diuerso modo, & in diuersis instantijs facti sunt contra aliquem, & nullus sufficit ad condemnationem ex his tamen omnibus recolligunt, quae collectae ad condemnata sufficit. & sic puniunt criminofum quoniam sic affectant procedere, quasi dulcis sit mixtura bonorum, ad hoc. 1. 2. distinctio. nouit, & insti. de re. diuisio. §. quod si partim, & quia publice interest & c. de sententia excommunicatione, ut fama. Sed contra hoc est, quia probatio unius modi agendi non facit fidem in alio articulo, de testi. ueniens. 2. & quia res inter alios & c. de re iu. c. pen. & potest timeri, ne leue compendium & c. ut sequitur, & quia secundum formam iudicij formanda est sententia, ut etiam sequitur. tertio per modum procedentem ex quibusdam latentibus. Timor enim precium, amor, turbat ueritatis iudicium, de re iu. cum eterni, libro sexto, quarto, quia si quid opponatur, totum deletur ex plenitudine potestatis, de usu pal. ad honorem, de elect. illa [Compendium] leue t. compedium uocat peruersum & praecipitatum iudicium leuis iudicis forte praetendens, quod uult abbreviare lites [Dispensum] poenam auctoritate talis processus infligitur, & concordat. de rescrip. dispensia, libro sexto, uel secundum Abba. hoc dicit: quia si nimis perfunctorie admitteretur accusario, damnificari posset accusatus [Legitimum] Legitima accusatio dicitur, cum accusator est idoneus, libellus bene formatus, & suo iudici oblatum, supra capitulo primo. 2. quast. 8. libellorum, de iudi. at si clerici. alias [Legitima] & haec comunior [Monitio] triplex de quo dicit, ut supra de iudi. nouit [Iudicij] id est petitionis, & modum procedendi: ut t. si agitur ciuilitate, consequatur interesse. & quandoque aestimantur iniuria, de hoc, de iniur. olim. si in modum accusationis, si inuenitur certa poena, siue sit corporalis, siue dignitatis remotio, uel fama laesio, illa imponitur. C. qui accusa. non possit. l. non ignorat, & l. de crimine, & l. penul. non durior, nec leuior. alias erit arbitraria, de offi. dele. de causis, de transac. capitulo fina. Si per inquisitionem & crimē est graue, ab administratione conuictus remouetur, nisi misericorditer agatur: sed si sit tale, quod post poenitentiam executionem impediatur, quid iur. uidiisti, supra eo. inquisitionis. r. respon. In denuntiatione uero s. m. quod diuersa est, diuersae sententiae formabuntur. In euagelica iniungit poena si iudicialis, ad satisfactionem condemnationis. si canonica, poena imponet, uel peccatum fieri phibebit, v. Pali. Io. An. super 5. Decret. C. ter,

ter, ut requirit nunciacionis modus, sententiabitur si in modum exceptionis, impediatur ille actus, quod dicitur, ut supra eod. super his. Si autem in epra fuisse petitio, absoluitur reus ab instantia iudicij, de iudi. examinata [*si que quaque*] id est ad unguem quod ad subtilitatem, licet ueritas non sit omittenda, facit Clem. de uerbor. sign. saepe, & de hoc dixi supra, super uer. si peruenit [*Facilius*] leniores causae, & leniores probationes sufficiunt [*Liberius*] quia nec tot exceptiones recipiuntur, nec cogitur sic ad unguem formam seruare. Hosti. ¶ Prima gloss. primo tractat tria, scilicet quando praelatus inquirat: & qualiter, & de poena inquisiti. & recitanda est hoc ordine, ut uersic. penult. Item & illud recitatur post princ. gloss. ibi, si ex officio suo & c. uersic. crimine uero, usque ad uersic. si uero infamatus, referuetur ante uersic. si uero crimen probetur, & primum, scilicet quando inquirat planu, quia scilicet quando infamatus est, & a fide dignis & c. Circa secundum distinguit, aut inquirat inquisitum, qui contra iudices, & testes excipere potest, tradit capitula & c. ut §. debet, eo autem cotumace procedit, de qualitate testium dat duas remissiones, & de compulsione ipsorum remittit ad capitulum, dilectorum, si altero prosequente, recipit illius testes, & si negetur infamia, uterque probat, nec putat glo. monitionem tunc necessariam. Circa tertium distinguit, aut probatum est crimen, aut non. primo casu si est praelatus, remouetur. Si non, aut crimen imedit post poenitentiam & c. si non est probatum, indicitur purgatio, & punitur promouens, secunda pars glo. ibi, Item nunquid, format, & soluit duas quaestiones. ¶ Gl. 3. quarit, & soluit. ¶ Quarta arguit, & signat contrarium. ¶ Pen. glo. tractat de triplici modo procedendi super criminibus, & eorum poenis, circa secundum signat duo iura in contrarium, & utrobique remittit. ¶ In glo. 3. ibi. l. 2.] uide de libell. obl. c. 2. in 1. glo. in fin. prima partis [*Et ibi. l. pen.*] sufficit iuramentum eius, qui administrat relicta pro redemptione captiuorum, quod sine diminutione, uel dolo in eu usum illa concurrerit [*Et ibi, si quando*] ponit casum decrer. infra proxim. alleg. ¶ In glo. 1. ibi, distingue] Io. & Goff. hic assignabant has differentias inter haec duo membra. prima, quia primo casu iudex facit reum iurare, & respondere, & sic intelligatur, quod dixi super uersic. reddere, in princ. cap. & dec. cum dilecti, supra eod. secus, cum alio promouente, & hoc, ne per id aduersarius instruat, secundum Io. & forsan hoc uoluit glo. infra uersic. si uero procedat. Item primo casu publicatis attestacionib. iterum iudex recipit testes etiam super eisdem capitulis. secus, cum productio facta est a promouente, de hoc plenè dixi, supra de testi. cum clamor. ¶ In glo. apud iudicem] alia dicam secundum Innocent. infra eodem. gloss. super praedicto, uersic. si uero. Assignant etiam differentias inter generalem inquisitionem super statu ecclesiae, & specialem contra certam personam. primam dixi, supra §. debet, in princ. alia est, quia primo casu recipiuntur testes, quales inueniuntur, supra de testi. ueniens. 2. C. de repu. consensu. contra singularem personam non recipiuntur, nisi idonei, supra de re iu. cu. l. & A. & uide quod dixi, supra eo. qualiter, super uer. occultis. ex hoc sequitur, quod primo casu non excipitur contra testes. dicebat tamen Goff. infra de simo. licet, quod denunciatore, qui collegium infamauerunt, excipi poterit, & quod poterit inquisitor ut suspectus recusari. subdebant, uel dic. q. collegio ista non competunt eo, q. inquisitio super statu de plano, & sine strepitu fieri debet, infra eodem titu. olim [*Et ibi, recusare*] no. quod in

correctione remouetur appellatio, ergo & recusatio. de hoc in spe. de inquisi. §. 1. Item quod est sibi [*Et ibi, criminofus*] Idem Io. T. & Vinc. & Goff. quod tu dic, quod si est ordinarius, quadiu toleratur ratione criminis, subditi non possunt ipsius iudicium declinare. 8. quaestio. 4. nonne ad hoc, de cle. ex. cap. fina. & hoc tenet Guil. in spe. de inquisitione, ad fi. r. col. [*Et ibi, unam tantum*] uel si est officialis, qui non habet ad hoc mandatum, de offi. uica. capitulo secundo, libro sexto [*Et ibi, utrum sit infamatus*] uaria & interdum contraria de hoc locuti sunt moderni. Dixerunt autem hic Pe. & Abb. quod licet inquisito negante infamia non procedat iudex in inquisitione ueritatis, qua facit altero promouente inquisitionem, nisi primò probetur infamia per eum, qui promouet, tamen ubi inquirat ex puro officio, postquam sibi constat de infamia, de ueritate inquirat, licet inquisitus neget se infamatum. nec tenetur iudex ipse de hoc facere fidem, cui enim hac faceret, cum ipse sit iudex, si tamen ille propter hoc appellaret, praelatus coram superiore fidem faciet de infamia. istud etiam placet speculatori de inquisi. §. nunc tractemus, uer. hoc autem facias, & hoc, ne illudatur correctio. placet etiam Abb. sup. e. inquisitionis. Plus ibi dicit Ros. dixisse, q. licet cum prosecutor uult probare infamiam, inquisitus possit probare contrarium, non sic tamen cum superior ex officio testes recipit, cum ad sui instructionem summam id cognoscat, nec presumatur contra iudicem, sicut contra promouentem. hoc idem infra repetam post Io. istud dictu, quod non sit necesse recipi testes super infamia, tenet hic Hostien. in ordinario, dicens secus in delegato. qd dicit, ut dixi, supra eo. cum oporteat, & no. infra eod. capitulo secundo, libro sexto, & ut no. Hostien. supra cap. cum oporteat, non debet simul cognosci de ueritate, & infamia, supra de iudi. exhibita. Consultuit tamen Hosti. ibi ordinarium, ut appellationes euitet, q. ingrat, & testes prius recipiat super infamia, & sic communiter seruatur. pro qua obseruantia bene facit clem. de appellatio. appellanti. 2. respon. Imò nota uit Hostien. supra eo. qualiter, quod in causa inquisitionis fit contestatio, uel quasi cote. cum infamia, sicut in accusationis causa fit cum accusatore, in causa denuntiationis cum denunciatore. Si ergo uocato subditi dicat superior, intendo contra te inquirere super tali crimine, super quo es infamatus, & subditi consentit utrumque. scilicet crimen, & infamiam, procedit superior ad poenam criminis: sed mitius punit propter confessionem, de elec. innotuit. Si negat utrumque, scilicet crimen, & infamiam, uel solam infamiam, si notoria est infamia, potest procedere ad inquisitionem ueritatis, non laborando tunc circa inquisitionem fama, de accusa. euidentia, licet tutius sit aliquos testes ad cautelam recipere, ut est dictum: tum quia dictum facile sequitur multirudo, infra de pur. ca. cum in iuuetute. §. 1. tum quia sequitur, q. infamatus sit apud bonos & graues, nec ortum habuerit a maleuolis, ut hic tum quia multa dicuntur notoria, quae non sunt, ergo ad cautelam testes recipiat, de elec. bonae. alias, si appellaretur, in periculo esset processus, cum sit necesse coram superiore probari infamiam negata, ut dixi. sed si subditi confiterentur infamiam, uel sufficenter probatur, securè proceditur, dum odò in actis canonicè redigatur, quibus creditur, de probati. quoniam, & appareat, ut ibi: aliàs contra, eod. titu. c. fin. & hoc modo dicebat Hosti. cum infamia litem quasi contestari, sicut aliàs dicitur, de do. & contu. prout, & adde quod not. de restit. cum olim. non tamen dicit hanc quasi litem contestationem esse necessariam, sed de ipsa per similitudinem, & comparisonem sic loquitur, nec enim infamia uisibiliter, & uocabiliter apparet

apparet in iudicio, nec iure aliquo haec quasi contestatio est expressa, nec porrigitur petitio, & sine his uera litem contestata, fieri non potest, de lit. conte. capitulo uno. quo considerato dicitur in causa inquisitionis lite non contest. procedi, supra ut li. non cont. quoniam. §. sunt & alij. Quid si subditi auditis praedictis uerbis, petit diem ad deliberandū, uidef non dandus, cum de facto suo quærat, de quo certus est, de rescrip. ab excommunicato. Hosti. dicit contrarium, cum & de fama dubitare possit, & expedit peritos cōfulere, ar. C. de inge. ma. si auiam, ut li. non conte. c. 1. in prin. Si uero quis inquisitionem prosequitur, tunc cum ipso sit uera litem conte. sicut cum accusatore, uel denunciatore, de pur. ca. c. pe. & contra ipsum exceptiones legitimae admittuntur. §. e. cum oporteat [*Et ibi, potest probare*] hoc intellexit Io. in hoc membro tantum, non in superiori, quando nullo promouente iudex procedit: quia non sic presumitur contra iudicem, sicut contra aduersarium, uide quod supra dixi, & supra c. cum oporteat, post primi. super uer. famam [*Et ibi, non credo*] Vin. contra in spe. de inquisitio. §. 1. uer. sed nunquid, & illud teneas, quando uia denuntiationis proceditur: imò, si non est euangelica, sed canonica denuntiationis, requiritur maior monitio. strina, ut satis dixi de iudi. nouit. Sed si non incedatur per uia denuntiationis, sed inquisitionis, licet aliquis officio illud inquisitoris coadiuuet, tunc puto ueram hanc glo. [*Et ibi, dicas quod non*] idem Io. & Goff. & quid dixerit Vin. de B. & Compo. supra eod. qualiter, uide in r. uer. sed nunquid, & uer. se. [*Et ibi, si nec*] suple, fieri potest [*Et ibi, extuarum*] de hoc eo. ti. inter, in 1. glo. & hoc tenent ¶ Ioan. & Goff. iudicem inquirere posse, etiam si petat reus praefigi terminum accusare uolentibus, offerens se purgare, si nullus appareat [*Et ibi, melius est*] idem Gui. in spec. de inquisitio. §. nunc tractemus, uer. porro, in fi. & uide quod ibi dixi, & quod praedixi ibi, habetur in uer. se. [*Et ibi, inter sit*] idem hic Goff. & Guil. in spe. de inquisitio. §. 1. uer. si. sed nunquid extraneus [*Et ibi, credo*] secundum Io. cuius secundum mentem fuit haec glo. [*Et in fi.*] uide, quod ibi dixi super. 1. gloss. ¶ In glo. 3. ibi, tutori] quod dicit ut, no. §. q. 3. cap. ult. in fi. prima glo. [*Et ibi, stetur*] Hoc ¶ dicit Hosti. sub dubio, forte, in rectoribus hospitalium, & similibus locorum non haberet hoc locum: quia tenetur singulis annis his, quibus loca subsumt, reddere rationem, ut in cle. de rel. do. quia contingit. §. illi etiam. ¶ In gl. arg. famam, in fi.] ubi de hoc, & supra de testi. ueniens. 1. & c. praeterea, ut refert Goff. Hug. dixit, famam probationem facere, & secundum hoc potest huic responderi, q. ubi fama defert, tunc non probat, ne sit actor, & testis. 4. q. 4. cap. primo. ¶ In glo. 11. q. 4. in fi.] infra de adulte. significasti. non tamen inquisitio fieri, ut hic, & supra eo. inquisitionis, in fi. T. & Goff. Phi. supra eo. licet, in fi. dicit, q. si infamia ortu habuit a leuibus, suspectis, uel aemulis, non fiet inquisitio, nec indicetur purgatio, all. de pur. ca. cum in iuuetute, hic declarat, quod dixit de purgatione non indicenda uerum esse, nisi ob causam, puta propter scandalum, ut ibi. Dicebat Hosti. q. si omnino constaret, quod a maleuolis esset orta, nec esset multum sparsa, nec scandalum immineret, non esset de necessitate indicenda purgatio. de pur. c. cum in iuuetute. Dicit Innoc. quod si ab uno tantum, uel a maledicis orta sit infamia, uel potius scandalum, procedi potest ad inquisitionem. 2. quaestio. 5. mandasti, ad hoc quia si soli episcopo suspectus est, potest iudici purgatio. 2. quaestio. quinta, omnibus, in fi. ergo ab uno & semel tantum potest procedere infamatio. de hoc ar. uide, quod dixi. de of. or. ex parte, super ulti. glo. & uide quod in tex. dixi super uer. periculum, & de hoc in spe. de aboli. & purga. c.

fi. circa fi. ¶ In glo. pe. ibi, deponatur] si crimen est tale, qd depositione requirat, qd dicit, ut s. de iud. at fi. clerici. [*Et ibi, denunciatio euangelica*] aliud in iudiciali, uel canonica secundum Hosti. quod plenè uideas per Gui. in spec. de denun. §. 1. uer. ut autem [*Et in fi.*] Si ¶ uero de crimine ciuilitate agitur in modū actionis, consequatur interesse, & quandoque estimationem iniuriarum, infra de iniur. olim. Si per modum exceptionis, impediatur ille actus, ad quem impediendum excipit, supra eo. super his, & c. accedens.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Infra eo. c. 1. pro hoc quod no. Bar. in l. Marcellus. ff. de renun. amo. & Inno. in c. 2. de confess. & in c. dudum. supra de elec.
- b ¶ Per tuas. Et non est necessaria infamia: ut no. Io. An. inf. e. olim.
- c ¶ Eos assignet. Vide Barr. in l. de minore. ff. de quaestio. in uer. dixi quod potest.
- d ¶ Vbi. Vide Bar. in l. de minore. praelle. in uer. quomodo si testis interrogatur.
- e ¶ Ignorabat. Quando dicatur quis agere criminaliter, & ciuilitate, uide glo. & ibi Bar. in l. 1. ff. de sepul. uio.
- f ¶ Agebat. Vide l. si ab eo, & ibi Bar. ff. de calum.
- g ¶ Fama. uide glo. & Bar. in l. 1. ff. de sepul. uio.
- h ¶ Intrusus. uide Io. An. in c. mora. de regu. iur. lib. sexto, in prima, q. in Mercu. & dominum Bar. de Sali. in l. 1. C. de testa.
- i ¶ Tua. Vide c. postlatti, & ibi glo. & Io. de fo. compe.
- k ¶ Omnis. Intellige alij, quam deo, & sic sacerdoti, ut ibi no. glo.
- l ¶ Praeterea. De hoc sunt glo. etiam in iure ciuili contrariae, prout late per Bar. in l. de minore. ff. de quaestio. uer. ulti. principaliter, & uide etiam ibi in l. fi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Metropolitani ad correctionem excessuum, & reformationem morum singulis annis faciant concilium provinciale, & quid praeterea statuant in eo, quod futuro concilio.
- 2 Episcopi singulis annis faciunt synodos.
- 3 Concilio generali Inno. quod Lateranense etiam fuit, quot constitutiones in quarta compilatione decretalium, fuerint, & quot in hac nouissima sint, & sub quibus titulis. Quae etiam regulae in eo canonicae, & morales & utiles constituta, & in quibus inueniantur titulis. §. subdit, in concilio quid proponendum, hic dicitur. §. ordinem.
- Ad ipsum qui cogendi uenire, nu. 7.
- Hoc punit delicta, nu. 11.
- Eorum ordo quis a principio.
- Ordinem constitutionum scire utile est. §. ordinem, & in quo consistat utilitas, ibid.
- 4 Iura parum est condere, nisi seruentur.
- 5 Idoneae persone quae dicantur, inuestigatione qua corrigenda, quae reformanda sint.
- Veritatem citius percipere uicinos praesumuntur.
- Extranei non praeserendi diocesani.
- 6 De plano, locutio quid hic, & alibi significet.
- Fideliter pergere quis dicatur.
- 7 Suffraganei subditum potest archiepiscopus citare, et quo casu, hic in fin.
- 8 Epilogus glossarum.
- De restibus Sinodalibus remissi. tractat de eis nu. supra 5. & infra 10. 11.
- 9 Suffragium glossarum.
- Quid agatur ubique, praefectus urbis habet milites, qui referant.
- 10 Additio glossarum.
- Viueret de suo proprio persona electa in concilio provinciali pro inuestigatione morum debent, delegati autem a quo procurandi haec non habent coercendi potestatem, iurare debent, nu. 11. & in quibus creditur, ibid.
- Eis praeseruntur archidiaconi inquirentes, nu. 12.
- Praelatis quoque quando debeantur expensa.
- Officialibus creditur, & in quibus.
- In quibus admittantur sine inscriptione.
- 12 Inquisitio plena praedicitur semiplena, in fi.

de ap. meminimus, & c. suggestum. imò ex quo cōtra abbarem appellauerunt, uel proper inquisitionē impetrandam iter atripuisse ad papam, de ap. de priore c. dilecti. & per hoc dicit hic Hosti. minus bene dictū, non intelligi litem motam, nisi ex quo lis fuerit contestata. de hoc de uer. sig. ex parte. 2. Quia licet non nisi per litem contestatam dicatur lis mota, ut ibi: dicitur litem incepta & pendens per modos prædictos. hic enim non poterat lis contestari, nec erat cū quo, cū per inquisitionem ageretur, ut li. non conte. quoniā, §. sunt & alij. & tamen dicitur ceptū negocium, quo pendente nil est innouandum per iura, quæ alle. glo. [Adhærentes] no. pro t̄ consue. appellatium, qui consueuerunt dicere, Appello pro me, & mihi adhærentibus, uel adhærente uolētibus, q̄ adhærentes per appellationem defendantur. Si enim hoc est in pena, de of. dele. capitulo primo, fortius in priuilegio. ut hic, infra de re. iur. odia. libro 6. (Rescriptis) potius t̄ ex officio pape, uel prouisione, quàm ex ui petitionis iuris, Inno. sed secundum Hosti. fit hoc ex ui iuris, & saltem denunciationis, ut patet hic, & in eo, quod no. de reser. cum dilecti, §. si. ff. de offi. præfec. ur. l. i. §. quod autem, salua tamen ordinis disciplina, de regu. c. si. & hoc intelligas de restitutione claustris, q̄ restituantur ad prioratus, & obedientias, hoc petere non possunt secundum Innoc. ar. de sta. mona. cum ad monasterium §. tales, sed secundum Hosti. & refert Abb. dici posse cōtra, si post ceptum negocium idem fuerit attentatum. & quod dicit, contra iusticiam, dictum est assertiuè, non conditionaliter: quia non potuit esse nisi contra iusticiam, ex quo pendente negotio fuit attentatum & cōcor. quod dixi, supra eo. cum dilecti, & facit de constitutio. cum. M. ad finem. Ratio uerò, quare monachus restitutionem hanc suo nomine petere nō potest, est, quia nil potest nomine proprio possidere. ergo nec restitutionem petere, quæ non datur nisi ei, q̄ qui possedit, de resti. spo. olim. i. & 3. Monasterium uerò non est spoliatum, cū illam obedientiam per Abbatem, uel alium possideat monachum, & sic nec nomine mon. hoc petere poterit, Goffr. & Hostien. no. de hoc, de resti. spol. item cum quis, quod dixi supra de rescrip. cum dilecti, super ulti. gl. (Strepiu) ad t̄ intellectum huius uerbi, & eorum, quæ hic no. moderni, uide quod no. de hare. cap. si. in glo. 4. libro sexto, quod est hodie expeditum per constitutionē clemētis de uerbo. signifi. sc̄pe contingit (Hoc casu) quo nedum contra Abbatem, sed & generaliter super statu ecclesiæ fiebat inquisitio circa corrigendas personas, & obseruantiam regularem, ut sequitur ibi, Tam in capite, quàm in membris, & hoc casu pernitiōsa est subtilitas iuris, & aduocatorum: sed proclamatio & obseruantia salutaris regulæ faciēda, ut patet de appella. reprehensibilis, de regu. cap. fina. (Relaxatis) Hodie t̄ non tenent ipso iure, infra de offi. or. quia plerique, libro sexto, dicebat Goffred. quod nihilominus procederet contra eum, qui uoluit eludere iurisdictionem iudicis, & probationis copiam subtrahere, de testi. constitutis. 3. quæstio. 7. §. tria, uer. si uerò (Impedi) si ergo præciperet abbas, quod non exirent claustrum, uel quod uadant ad certum locum non reuersuri sine ipsius licentia, uel id simile, non tenentur parere per hanc literam (Abbatem) de monachis nil dicit, cum claustrales sint, & de ipsorum simplici correctione secundum regulam quærat, quod ad illos ergo proceditur de plano: sed quantum ad abbatem, qui ab administratione, quam tenet, remoueri potest ordo seruari mandatur, qui consistit in ueritate, non in subtilitate, ut patet ex sequentibus, non tamen vique quæq; in talibus est seruandus, supra eo. qualiter, ad si. unde, & sine infamia proceditur ad inquisitionē

contra tales prælatos regulares, de sta. mo. in singularis. & cap. f. Ordo tamen, qui consistit circa ueritatē & legitimam defensionem, seruandus est in talibus, ut hic, & de sta. mo. capitulo finali, §. secundo. Nam & ob hoc excommunicato reseruatur omnis defensio, de excep. cum inter, & per hoc approbatur secundum Hosti. quod dixi post eum. supra eo. qualiter, super uer. perueit (Monachis) sim. uer. & P. (Vel alij) collige t̄ duò, quòd mortuo, uel repulso eo, qui impetrauit inquisitionem, alius, cuius interfit, ueniens admittitur: imò & iudex ex officio procedit, de hoc, supra capitulo cum oporteat, ar. supra eo. ueniens, ad si. & cap. licet, ad fin. Secundum, quòd si is, contra quē processum est in inquisitione, in causa appellationis, uel alio modo dicat nullum processum contra se habitum, uel alias reuocandum, non est necesse uocari illum, qui inquisitionem impetrauit, supra de procur. in nostra, quasi sua non interfit: quia si interesset, mutari non posset, & tamen mutatur, ut hic patet. Consultum tamen est, quòd iudex eum uocet, uel mittat ad eum, ut per eum instruat, ar. supra eodem, cum dilecti. Potest tamen talis appellare, & tenet appellatio, quam ipse, uel alius de collegio prosequi potest, ar. de electio. capitulo primo, libro sexto, sic & procurator potest appellare: sed non tenetur prosequi. de hoc, supra de procur. non inuisti, secundum Innocen. Hostien. in hoc remittit, de appel. cum speciali, ad si. ibi, Coram superiore. uide quod dixi, de testi. cum clamor, in glo. apud iudicem, & supra eod. cum oporteat, super gloss. ex hoc (Idoneos) plures t̄ ergo simul possunt inquisitionem prosequi, ut hic, & infra capitulo primo, in principio accusationem, supra eod. licet [Et exceptionem] de exceptione, dilecti. Sed contra, quia magis idoneus est eligendus. ff. de popu. ac. l. 3. Sol. dicit Innocen. plures esse posse accusatores, denunciatores, acceptores, in quistores, promotores, ut in primis concor. sed de illis magis idoneus eligetur, ut in contrario, qui quasi principalis erit, & alij possunt assistere, & iuuare, ar. de testi. in super, secundum Innocen. Idem uidetur de procuratore à pluribus constituto, ut l. nomine omnium admittatur, ne cogatur eligere, cuius nomine prosequatur. cum cesset ratio. l. ff. de exercito. ne in plures, secundum ipsum, quod patet secundum Hosti. ff. de iudi. soliam tamen §. in hac stipulatione, & sequen. & hoc est uerum, ubi ex eadem causa, uel ratione eiusdē criminis plures prosequuntur inquisitionem, accusationem, uel exceptionem. nam si sunt diuersa crimina ex eodem, uel diuersis factis descendenti, plures possunt admitti. C. e. super his (Receperunt) forte subtrahendo, de rescrip. cum dilecti, quod dicitur ibi, & de elec. ut præteritæ, Hosti. & not. Abba. duo per hanc literam. Primum t̄ quòd abbas non habeat exceptionem contra monachum occupantem res monasterij pro expensis denunciationis gratia factis, ut non teneatur respondere super questionibus, super quibus denunciatur, donec fuerit restitutus, secundum, & licitum sit monacho accipere res monasterij, si abbas nolit sibi ministrare expensas (Cum proprium) maximè secundum Goffr. cū utilitatem monasterij procuret. Vin. cōtra, sup. de ma. & obe. dilecti, quia prius sua debent exponere. ¶ T̄ Secunda gloss. arguit, quòd causa cepta & c. signat contrarium decre. nonne, soluit. ¶ In t̄ glo. 3. in fi. uide de iudi. quanto, super. 1. glo. ¶ In glo. ante pe. ibi, Eum, qui. i. re. spon. qui infamauit nocentē, ex eo non punitur: quia expedit & c. ¶ In glo. 1. ibi, ueniens] al. Go. Hosti. ad idem de excep. apostolica. & ipse Goffr. C. de repu. consensu. ff. qui. & à qui. le. profpexit. ¶ In glo. 2. ibi, hoc fieri, dicit Hostiē, quòd iudex inferior pendente negotio coram

superiore super articulo pendente, uel dependente ab eo, uel eius occasione, uel ad impedimentū ipsius nil debet innouare, ut hic dicit, & probatum est supra super alijs uerò indistinctē procedet, nisi forsitan occasione sic pendētis negotiū, uel aliā legitime fuerit recusatus, ut patet, supra eo. cum dilecti, de ap. ad hæc si. ¶ In glo. sic supra ibi, testium t̄ nomina] dicit Hosti. q̄ textus dicit de dictis, nō de nominibus: quia tradere nomina in subtilitate consistit. Dicit tamen circa tales hoc totum arbitrium. nam & considerandum dicit, an tales sint suspecti, uel non, ut patet in eo, quod le. & no. de testi. præterea, ad si. & c. in literis ad si.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Relaxatis. Istud uer. stat. propriè, quòd ad ius propositium, improprie quòd ad excommunicationem, ut no. Io. An. de testi. ueniens. 2. in fi. quia in illa est fienda absolutio.
- b ¶ Super, uide Bar. in l. si plures, ff. de accu. & in l. 1. §. si. de adul.
- c ¶ Restitutus. Vide de testi. spo. frequens, lib. 6.

S Y M M A R I U M.

- 1 Contra de dilapidatione infamatum inquiritur de ueritate, & intertem interdicitur ei omne genus alienandi, & nu. 11.
- 2 Ad inquisitionem prosequendam plures admittuntur. In ea qualiter procedatur, nu. 5. ad dictio. sollicitè, ea pendente interdicitur alienatio & quorum, nu. 1. & quando, nu. 1. extra locum non fit, nisi in casu, nu. 11.
- 3 Credendum facile non est, quid dicitur. Probari necesse est, quod dicitur. Non canonicè affectus episcopatum quis dicitur. Forma non seruata per confirmationem suppletur. Defectus per interlocutoriam.
- 4 Famam suam qui negligit, crudelis est. Eam perdere grauius, quàm res.
- 5 Inimicus sui ipsius seipsum destruere quoq; quis dicitur quandoq; Si non caste, tamen caute. Fornicationis occulte, uel manifeste effectus.
- 6 Vitam enormem ducere quis dicitur.
- 7 Tabellio si negetur esse scriptor, quid iuris, remiss. Sigilla non sic frequenter negari consueuerunt, sicut tabellio. Qualiter comprobentur in curia. Quare ponantur.
- 8 Sigillo plus creditur, quàm instrumento. Terminis intelligitur peremptorius, qui datur ad se representandū conspectui superioris.
- 9 Eum quis assignare possit, si non mandetur in literis præfigi, uel appellatum sit ab eo, cui articulus commissus, antequàm incipiat.
- 10 Appellatorem si in causa principali superior, ad quem remissa est causa, citet de appellatione non facta mentione, an sufficiat appellanti mittere excusationem, & ad quid. Quid si faciat mentionem, an debeat mittere.
- 11 Alienatione inibita prælato, contra inquiritur quæ quem non possit alienare, si fiat, an transferatur dominium, in fin. Quando irrita, uel irritanda. Lex uia mortua adæquatur, cir. fin.
- 12 Additio glossarum.

C A P V T XXVII.

Relatorum excessus. Cōtra infamatum de dilapidatione inquiri de ueritate, & intertem interdicitur ei oī genus di. Et in 1. episcopi deniciatio. In 2. ipsius commissio ibi, Discretioni, quæ duo facit 1. man. inquisitionem fieri, & remitti. secundo inquisito terminū assignari, & alienationē interdicti ibi, Eidē [Quatuor] & sic plures t̄ admittuntur ad psequendā inquisitionē. de hoc supra c. prox. [Dicunt] quod de facili non est credēdū. 76. di. si quid, & quod dicit, necesse est probari, de cō-

ces. præben. cū super [Minus canonicè] at per uim intrusus per laicalem abusum, de elec. quisquis: uel per simulationē, uel aliā. cum mortali. de cle. c. pe. quid si forma canonica seruata non fuit: respon. omnia suppletur in confirmatione, sicut defectus per interlocutoria, de cle. cū dilecti, ad si. q̄a snā, & si s̄ ius litigatoris lata sit, transit in rē iu. si non appellatur, de re iu. cum inter. Host. sed Inn. remittit, ubi de hoc dixi plenius. S. de elec. quia sicut [Dilapidat] s̄m, quod opponitur [Celeriter] sic. S. de loca. potuit, & c. si. & Phi. ponit hic uer. no. de resp. ad hoc, in gl. si. [Fame] rertū, qd̄ opponitur crudelis t̄ autem est, qui famam negligit. 12. q. 1. no. 10. 1. 1. quæstio. 3. non sunt. C. de his, qui pot. no. ti. in le. una, ad si. & grauius est perdere famā, quàm res. 6. q. 1. ex merito, & c. deteriores, ad idē. ff. de pe. in feruorū, in fi. ubi dicitur, solū ictum fustium omni dānatione pecuniaria grauiorē [Prodigu] dicit Goff. q̄ t̄ q̄nq; dicitur sibijp̄ inimicus. 4. §. d. & qui cmedat, & seipsum destruere. 1. §. d. sicut, & ex hoc & eo, qd̄ sequit̄ no. illud uulgare: & si non castè, t̄n caute. Licet. n. et̄ oculata fornicatio turbet bonū consciētia, de rē. or. c. si. t̄ manifesta manifestius reprobaf. vnde illa suspendit quòd ad deū. ista, si manifesta est ita, q̄ notoria, suspendit etiā quo ad hoīes, de co. cle. uestra, & c. si. s̄m Host. [Vitam] quartum quod opponitur, ex quo etiā sequitur tertiu, quod præcedit. Host. [Enormiter] non solum t̄ simpliciter fornicando, sed etiam incestus, nedum adulteria palam, & publicè cōmittendo [sollicitè] primo de fama, & postea de ueritate, qd̄ dicit, ut sup. e. cū oporteat, & diligenter interrogando, & partes audiēdo. §. c. qualiter. §. debet, s̄m Ho. super literam, quæ sequitur, ueritatem, uidetur commississe inquisitionē ueritatis, ut dixi summando [Conferi] ueritatem. [Conferi] bentes] uel conscribi facientes [Sigil.] posset. n. t̄ negari scriptorē tabellionem esse, de quo dicit, ut sup. de elec. scriptū est. & si dicas, negari posset sigilla, sicut tabellio, fateor, sed id nō sic frequenter fieri cōsueuit. ff. de legi. nā ad ea. sed & sigilla per compatriotas, qui sunt in curia, faciliter cōprobantur. pauci. n. inueniretur, qui dicerent, uidi talē tabellionem creati: sed multi inuenirentur, hātes notū sigillū: sed & frequenter fit de his fides in curia per cōparationē procuratoriorum illis sigillis sigillatorum. uoluit ēt papa poni sigilla: quia non posset ita cōmodè includi sine sigillo, sicut cū sigillo. fit aut̄ inclusio, ne quid falsitatis cōmittat, & si frangere, de facili appareret, de of. dele. cū olim & sicut argue plus credi sigillo, q̄ in s̄ro, qd̄ dicit s̄m Hosti. ut S. de pba. quoniam S. de testibus, cū a nobis [Terminum] peremptoriū: aliās iterū esset citādus. ff. de iudi. ad peremptoriū, & l. sc. v. qd̄ ad l. de qua re. ad hoc, de offi. dele. consuluit. Sed Guil. in spe. de remis. §. 2. in prin. & §. uidendū, post prin. tenet, q̄ talis terminus intelligitur peremptorius (Assignantes) dicit t̄ Inno. q̄ talem terminum assignare potest iudex, qui causam instruxit, uel qui recepit testes, uel quicqd̄ aliud fecit de mandato superioris iudicis, etiam si in literis non dicatur, quòd talem terminum præfigat: quia hoc ipso, q̄ committitur ei aliquis articulus, uiderur ei commissum, & partes ad priorem iudicem remittat, ne cā remaneat sine termino. nam & iudex, à quo appellatur, præfigit talem terminum, de ap. personas. fortius potest is, à quo non est appellatum. hoc ad literam posuit Guil. in spe. de remis. §. uidēdum, post prin. uer. hunc quoque. & quod hic subdit Innocē. de illo, cui commissus erat articulus, à quo appellatum est prius quàm incipiat, sed procedit ap. non deferens, quòd non possit terminum assignare, cum remittit, uide ad litteram, infra eod. §. uer. uerum, si prius. subdit ¶ etiam Innocen. aliquos dicere, quòd si superior, ad quem remissa est causa, citet appellantē in causa principali,

cipali, de ap. mentione non facta, q. sufficit appellanti mittere excusatores, qui dicat citationem illam non tenere, uel iudicem non posse procedere, quia appellatum erat: quia appell. suo tempore prosequi intendit sed si transisset tempus prosecutionis, bene teneret citatio facta super principali tam a delegante, quam a delegato, & hoc posuit Guil. in Specul. de citatio. §. sequitur, in fine, remittens ad sequentia. In quibus dicit Inno. q. non putat excusatori sufficere sic dicit, ut §. nisi ostendat, qualem appellationem miserat ar. §. de testi. ueniens. 2. alias sequeret absurditas, si sic facile iudici posset eludi: fatetur tñ. q. ueritate causae ap. pbare non tenetur, nec est super illa citatus. Si aut in citatione faceret mentionem de ap. & citaret super principali, non teneret citatio, nec teneretur excusatorē mittere pro errorē expressum in citatione de agēda principali cā, omiſſa cā ap. dicit, q. cum debet mittere excusatores, si non mittat, tenet processus q. ipsum habitus super principali, si iudex ignorabat appellatū, & aduersarius nil dolose fecit: secus, si sciuisset appellatum, de ap. si quob. uel si aduersarius dolose subiciuisset ap. ff. de iu. si p̄tor. In citatione uero facta a delegato post ap. v. q. non tenetur mittere excusatores, licet tutius sit mittere, dicit Inno. alios dicit, & v. quod bene, q. citatio delegati tenet et non facta mentione de ap. cū citatus cōparere debeat, ut suas exceptiones proponat, debet ergo exceptionē ap. proponere, & si priuilegiū allegare, ff. de iudi. si q. ex aliena: alias ualeat processus habitus ē. Inno. de hac gl. nil posuit Ho. & puto p hunc finē Inno. excedere a priori dicto, ut non sufficiat mittere excusatores eo casu [Vendendi] & sic inquisitio pendente in hiberi p̄t p̄lato, ne bona ecclesiae alienet, uel q̄tū ineat ecclesiam obligando: qua in hiberitione facta p̄latus, q̄tū inquiritur, non pot alienare nisi res, q̄ seruādo seruari n̄ p̄nt, quas alienare poterit, cū adhuc administrat. §. c. prox. uer. prouiso, de offi. dele. uenerabili, p̄m Inno. ad idē. C. de admi. tu. l. lex, q. ad si. & uide quod no. de cle. egro. c. uno. li. 6. in ult. gl. Dicit Ho. istū alienare non posse et mobilia per literā, q̄ sic late. j. loquitur, dū dicit bona. & dicit, penitus in terdicta, quod. n. ad immobilia cuilibet p̄lato interdicta est alienatio, de re. ec. non alie. nulli, & c. si q. presbyter orōi, de feudis. c. 2. de don. per tuas. putat tñ. q. possit uendere, quatenus sibi pro tēperatis expensis ē necessariū. §. c. prox. in fi. de pecul. cleri. clericis, & c. si licet pendeat inquisitio, nisi sibi fuerit interdictū. facta uero hac inhibitione per iudicē irritū est, uel irritandū, quod factū fuerit §. de do. & contu. ueritatis; quia p̄m Inno. pro eodē haberi dēt, q̄n lex uiua phibet, sicut si phiberet lex mortua: secus aut in illo q. pacto est obligatus ad non alienandū: quia tunc bñ ualeret alienatio p̄m Inno. qui remittit, & et Ho. ad no. de test. Rainaldus. j. de simo. licet. §. quia uerō [Alienandi] et in casu, quo non transfertur dñium, ut supra de re. ec. no. alie. sancimus. Go. ¶ In glo. in casu, in fi. nec extra locū inquirere nisi in calu. co. ti. statuius. 2. li. 6. ¶ In glo. ul. in fi. Jimō si suspectus non est, dñr qdā in q̄sitione pendere nihil ei in hiberitū. de hoc. j. simo. licet. §. quia uerō,

ANNOTATIONES.

- a Tuas, ad hoc uide, quod no. ipse Host. in c. uenerabili, supra al. & idem ibi no. Io. And. in c. fi. de ec. adi.
b Verō uide Bar. in l. filius. §. diui. ff. de le. 1. & Cy. & Bal. & Sal. in l. fi. C. de re. ec. no. alie. & in l. ea. l. & de con. & demon. ob cau sam per do. Bar. de Sali.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatō tituli. De calumniatoribus, loca iuris alibi, quam hic tradentia demonstrat.

De calumniatoribus, Rub.

¶ Quia t̄ accusatores & delatores criminū plerumque calumniatur, iccirco post tractatum de accusationibus & c. secundum Goff. habetur materia 2. q. 2. & q. 8. item 5. q. 6. per totum. Conuenit de elec. cap. 1. libro sexto, in fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Calumniosè accusans subdiaconus diaconum subdiaconatu grauatur, qualiter aliàs puniatur, & quando calumniosus puniri possit, nume. 5. §. 2. Infones pro dicantur. Innocentia si criminosa est, nihil in homine tutum.
2 Sacra pro in sacris ordinibus constituti. Criminator quis.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Atrox iniuria que. Ad consequentiam trahi non debet, quod alicui ob fauorem indul sit imperator.
5 Additio glossa. Crimina publica non omnia sunt capitalia. Per officium iudicis quod fieri debet cessat per sententiam, si in ea permittatur. §. 2.
8 Priuari quis non potest eo, quod non habet.

C A P V T I.

Vm fortius.

Secunda fuit in ti. de acc. in prima cōpil. & hoc intendit subdiaconus t̄ caluniosè accusans diaconū subdiaconatu priuatur, & uerbis publicè castigatus in exilium mittitur. Et duo facit. i. ponit, & aggrauat culpā iudicem. secūdo ponit calumniatoris penā ibi. Quia ergo [Punienda] quod ad accusatores caluniosos [Infones] in culpabilibus, & innocentibus, Hierony. ad P̄ma. & Mar. secunda. l. quid in homine tutū, si innocentia criminosa est [Sacra] i. in sacris ordinibus constitutis, Inno. [Quam] pro quantū, Inno. [Sitis] tu subdiacone, & tui iudices [Hilarium] subdiaconū [Criminatore] i. infamatorem, Hosti. [Transire] 2. 3. dist. quia sunt 3. 2. q. 4. est iniusta [Verberibus] sine sanguinis effusione, infra de rapto, in archiepiscopatu. Hosti. ¶ Secūda gl. arbitraria, quinque; obijcit de le. 1. & c. & dat tres solutiones. ¶ In t̄ 2. ibi, atrox] ibi dicit, quod ex persona iudicis atrox iniuria, ut si fiat magistratui, uel senatori per uirum humilē: uel patri per filiū: patrono per libertum. ¶ In glo. sed uidetur, ibi, plane] ibi dicitur, q. si imperator alicui penā ob fauorē indul sit, ad consequentiā trahi non debet. ¶ In t̄ gl. 2. ibi, publico] & capitali. nec. n. oia publica sunt capitalia. ff. de publi. iudi. l. 2. Hosti. (¶ in fi.) Io. C. de epi. & cle. si quis in hoc, & C. de iniurijs, atrocem. Hosti. ¶ In gl. 3. in fi.] in prima, & erat secunda in ti. ¶ In glo. sed uidetur, ibi, condemnari] per officium iudicis, quasi illud tunc cesset, & ab illo sit per cōsequens absolutus, sic intellige, quod no. C. de libe. causa, si tibi seruiturjs (Et ibi, imposuerunt) forte, quia de pena talionis dubitabatur propter ordinū inaequalitatem. uide in spe. de accusatore, uer. itē quod non est (¶ in fi.) adde qd no. 2. q. 3. §. notandū, in 3. gl. uel hic crimē calumniae erat n̄ orōiū, qd uerius: aliās uix credo. Vin. uel secundū Ho. forte diaconus appellauit: quia subdiaconus punitus non fuerat. & q. remittit causa ad subdiaconum, hoc fuit de uoluntate partis: quia forte non fuerat in culpa. sic non est contra, de ap. accepta, sicut patet in an. cuidam tertio iniunctum erat hoc fieri. ¶ In gl. pe. ibi, pene] quia nō diaconatu, quem nō hēbat priuari nō poterat. ¶ In gl. ul. in fi.] de penis, felicis, li. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Denunciator criminum in probatione deficiens, quia pena afficitur & num. 7. & in quaprobatōne, nu. 3. 4.
2 Criminum seu obiectorum causa sub qua forma commissi uideatur.
3 Processus iudicis remissus ad curiam fidem facit.
4 In dubio absolueudus reus, Calumniari quis dicatur, & num. 7. & qualiter quis calumniam purget, num. 7.
5 Epilogus, & suffragium glossarum. Latrones famosi furca suspenduntur, & ubi, & cur. Pena unius est aliorum terror.
6 Additio glossarum. Denunciationem praecedere quando debet monitio.

C A P V T II.

Vm dilectus.

Casus denunciatoris criminum in probatione deficiens, ab officio, & beneficio suspenditur, donec innocentiam suā purget. Et sunt tres partes. in 1. denunciatio, & causae commissio. in secunda examinatio processus, & absolutio denunciatis. in 3. pena denunciantis, & expressio causae. secunda ibi. Cum autem 3. ibi, uobis. ¶ Commisimus] non dicit sub qua forma: putat tamen Hosti. ex uerbis praecedentibus per modum denunciationis, ubi aliud non apparet, licet haec uerba trahi possint ad modum accusationis, in quibus actionis, & excep. cum utrobique fiat examinatio obiectōrū [Processum] no. processum t̄ iudicis remissum ad curiam fidem facere, supra eo. ti. c. fi. de testi. spo. cum ad sedem ad fi. ubi de hoc, Hostien. [Probatum] nec reus fuerat, confessus. 2. q. 1. c. 1. & 2. nec absens contumaciter 3. q. 9. decernimus, supra eo. ti. 1. ueniens, Vin. [Sufficienter] probatum fuerat quoquo modo secundum Hostiē. ¶ Absolueudum] nam t̄ in dubio absolueudus est reus. de hoc. de prob. ex literis, de re. iu. c. fi. [Innocentiam] C. de aboliti. fallaciter. Vinc. [Non calumniandi] per hanc decre. dixit Vinc. supra c. prox. quod calumni. non dicitur, qui probat per unum bonū testem: adde quod dixi, secundum eum, supra de ele. cum dilecti, circa fi. & facit quod no. in spe. de accusatione, in fi. idē uidetur, si reprobentur testes, per quos probauit. de hoc in spe. hoc eo. ti. in fi. non sic, si solum probauit infamiam, licet reus fuerit punitus: quia in purgatione defecit, de hoc in spe. 3. parte, de purgatione, uer. sed pone [Profiliant] ff. de accusa. si cui crimen, in prin. Io. ¶ ¶ Glo. 2. no. similitudinem inter & c. & querit, quomodo prober & c. ¶ In glo. ul. ibi, §. famosi] famosi latrones furca suspenduntur in loco, ubi deliquerunt, ut per ipsum penam uicini terreantur. ¶ In t̄ gl. 1. ibi, legitimam] trinam, Io. [in fi.] hoc uerum, cum in modū denunciationis committitur, supra tit. 1. cum dilectus: secus, si in modum inquisitionis, supra ti. 1. cum oporteat, & c. fi. uel accusationis, supra ti. 1. licet, & c. ueniens. consideranda igitur in talibus est forma rescripti, ff. de transac. de his, de usu pal. c. fi. ubi de hoc, 7. Hostien. ¶ In t̄ glo. 2. ibi, l. 1.] ubi de hoc, & C. eo. de calum. l. 2. & plenius. ff. de his, qui no. infra. athletas. §. itē prauaricator. & casus, quos ibi explicat glo. ponebat Phi. supra c. prox. scilicet quando exulat necessitas, pietas, officium, criminis enormitas, uel inustus dolor [Et ibi, supplicij] cōuictus autem in modum denunciationis iubetur se corrigere. Io. dicebat ergo Inno. hic colligi, quod grauior est pena calumniantis in denunciatione, quam denunciati, dicebat etiam notandū denunciantem caluniosè puniri extraordinaria pena [¶ ibi, hoc patet] & sic aliud in denunciatore, aliud in accusatore, & facit quod no. 2. q. 3. c. 2. [¶ ibi, purga-

uerit] nec uidetur quaerendum, quae postea pena imponatur ei, si deficiat in purgatione, quod quaerit hic Vin. purgabit autem iste se secundum Goff. probando se forte promissione testium esse deceptum. 2. q. 3. Paulum, & sic non uidetur calumniatus, ff. de le. 2. qui solidum, §. etiam [¶ in fine] Hostien. dicit, quod sine compurgatoribus hic sufficiat proprium iuramentum, quia de compurgatoribus nil dicitur hic, & ratio secundum eum: quia & si non plenè probauerat, ramen quoquo modo probauerat, aliās non recipe-retur eius purgatio, sed omnino condemnaretur, argum. in auct. de iudi. §. oportet, collat. 6. sed uidetur, quod etiam post purgationem debite tergieretur puniri. 2. quae. 3. §. norandum, circa fi. dicit Inno. quod hoc non negatur, quin puniatur: uel quod tantum in accusatione dicitur quis tergierari, non in denunciatione, licet non impetrata abolitione desistat: uel hic non dicitur tergierari: quia usque ad fin. perstitit, licet succubuerit, & fecit, quicquid potuit.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio sine continuatio tituli. Inter crimina alia obtinet simonia primatum. Ea est uisum malum.
2 De ea ubi praeterquam hoc in libro plene tractetur, uel mentio fiat congruenter titulo huic.
3 Eius descriptio sine definitio, etymon quod, quibus modis contrahatur, qua sit eius pena, qua dispensatio per summam remittit, iuncto sine superioris num. In eadem quando munus interuenire possit. Spirituale quot modis aliquid dicatur.

De simonia, Rubrica.

¶ Prauiso t̄ de accusatione, & eius calumnia, de criminibus est uidendum. & quia inter alia crimina simonia primum locum obtinet. 1. q. ulti. patet, ideo prius de illa, & quia uisum tantum malum. 1. q. 1. reperiuntur, ideo exaggerandum. ff. de penis, aut facta §. ulti. habetur t̄ plene haec materia in 1. causa per omnes quaestiones. item de hac. 7. q. 1. §. porro. 7. q. 1. praesentium, & cap. sancitum. 1. 5. q. 3. sane. ad rub. congruit, de elec. super eo, & c. per inquisitionem, & cap. pe. de renun. super hoc, & c. post translationem, uer. rursus, de pact. cum pridem, & c. cum clerici, & c. fin. de transac. constitutus, & c. super eo, & c. praeterea 1. & 2. de arbi. c. 2. de confes. c. 2. de testi. ueniens 1. de ita. mo. c. 2. in princ. & uer. si qui, & uer. prioratus, de reli. do. constitutus, de reg. iur. indignum, & li. 6. de testi. c. 1. de descriptione simoniae dicam, infra eo. nemo, super glo. 2. ¶ De t̄ sum. huius rubricae, scilicet quid sit simonia, unde dicatur, quibus modis contrahatur, quae sit eius poena, & quae dispensatio, no. in prin. 1. causa in 1. glo. & quot modis aliquid dicitur spirituale, & quando munus interuenire possit, ibi no. in glo. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Manus mundas debet episcopus seruare, & index secularis. Manus pro ordine, in fi.
2 Pro ordinum scriptura quae quid exigi uel haberi possit aliās, maxime in Ro. cu. absque uisio simoniae, & num. 3. 4. & 7. Notarium an possit episcopus facere. Pallium pro ecclesiastica ornamento, quo utitur ordinandus, nume. 1. 3. in fin.
3 Dare, uerbum notat liberalitatem, non necessitatem. Pro spiritualibus an quid oblatum recipi possit, & num. 7. Interpretatio nimis amara reprobatur.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 6. Ministri nomine quis intelligatur hic. Oblatio nullam culpae maculam parit, quae non ex ambientis petitione processit, num. 7. in fi.

Inordinando.

Breue est, & sunt. 2. dicta. 2. ibi, pro ordinatione [Episcopus] uendere, quod est, infra [Manum] nec mirum, si episcopus debet manus suas munda seruare: quia & hoc debet secularis iudex, in auc. vt iudi. sine quoquo sus. hęc omnia, & sic igif, coll. 2. [Imponit] alteri episcopo, uel inferiori. de. j. supra de sacra unc. c. uno, in prin. de. 2. de sacra. non itere. c. 1. & si. uel per manum intelligit ordinem, qui cum manus impositione cofertur. 2. 3. di. presbyter, & in causa praal. secundum Pe. & Abb. [Notarius] quid det notariis pa. pa. qui exigunt? Sol. non habent salarium a papa secundum Ala, uel dic, quod simonia non habet locum in curia Ro. sicut nec lex iud. de ambitu. ff. ad l. iul. de ambi. l. una. Goff. & facit, quod no. 92. d. presbyter, & 1. q. 6. c. ul. arguit autem hic Hosti. episcopum posse facere notarium. remittit autem ad no. supra ne cle. uel mo. sicut te, dicebat etiam ipse Host. infra tit. proxi. c. 1. quod in simoniacis, quia prohibita, auctoritas & scientia papae excusat uitium. de hoc de of. dele. ex parte. i. cum suis concor. Alii contra dicentes, quod ex quo. promulgata est constitutio hoc prohibens, spiritalis est. ad quod respondeo, illud uerum, sed no ligat promulgatam. ff. de legi. princeps. sed quamuis eo casu non committatur simonia: tamen infamia no tollitur C. de generali aboli. l. 3. item est id species mali, & sic uitandum secundum apostolum, de ui. & ho. cle. cum ab omni, & propter exemplum deberet curia praeter ceteris abstinere, de uoto magna, de re iudi. in causis [Eius] qui ordinandus est. Host. uel [Eius] f. episcopi actiua, non pas. iua, secundum Pe. [Pallij] ecclesiastici ornamenti, quo utitur ordinandus [Chartis] propter hoc scribendis [Pastellis] diminutiuum de pat. tu. T. [Dare] hic notat liberalitatem, non necessitate ff. de adimen. leg. rem legatam, & in eo, quod no. de dona. c. 1. si ergo prohibetur dari, fortius exigi. Sed q. nimis emungit & c. 4. di. denique. putat Host. exactionem reprobendam, & gratuitam oblationem pro his spiritalibus expressis factam: non tamen reprobatur aliquid gratuitum non ex spiritalibus, sed ex charitate sine pacto expresso uel tacito dari ordinanti per ordinatum. infra eo. & si quaestiones. Er ut sic simonia damnetur, & interpretatio nimis amara reproba retur, quod fieri debet. ff. de dona. inter ui. & ux. si id, quod s. siquis serui operas. ¶ In Gl. secunda post prin. obicit, & duas opinionones ponit. ¶ In glo. 2. ibi, examinat uel loquitur de uoce, qua uocat promouendos, uel forte de illa, qua respondet in scrutinio ordinandi secundum formam decr. unice, supra de scrut. in or. fa. [Et in fi.] uel i. diaconus. 2. 3. d. diaco. & quod infra dicit, uocem, dic. i. lectionem euangelij secundum Goff. & hoc magis consonat antiquae, ubi dicebatur, In ord. ab episcopo pontifex manum imponit, euangelicam lectionem minister legit, confirmationis epistolam notarius scribit. ¶ In glo. uerbum, ibi, simoniam & est simoniacum: quia prohibitum, secundum Pe. His. & La. & Goff. Vinc. contra [ibi procurari] unde dicitur, Inn. quod papa hic uoluit tollere malam consuetudinem quarundam partium, in quibus legens euangelium, scribens chartam ordinationis, & alij ministri ordinatoris pro singulis officiis certum quid percipere consueuerunt, & idem obtinebat in traditione pallij, haec omnia uult desere. ad idem in fra eo. sicut, & c. audiuimus. Si autem alius notarius peteret pro operis suis iustum salarium, uel aliquantulum plus iusto propter facti magnitudinem, non uideretur hoc prohiberi: sed etiam talibus locis aliquis sponte offerens non committit simoniam infra. c. dilectus. 2. ad si. maxime si sit consuetudo de aliquo offerendo, quod pietatem, uel deuotionem inducat, infra eo. ad apostolicam, uel secundum eum loquitur hic de ministris, ad quos in tantum spectat officium, quod si alius legeret euangelium, uel chartam fecerit, non dicitur is canonicè ordinatus, uel alias aliquam calumniam recipit, uel non ualet instrumentum. q. d. ¶ In Host. si omnino esset extraneus notarius, non peccaret: imò nec ille notarius, peccat, si ex post facto sine pacto precedente & exactione sequente aliquid oblatum recipiat, & secundum hoc dicit Host. quod esset omnino corrigendum, quod praetextu talium etiam hodie ministri, & officiales Ro. curiae etiam uiolenter exigunt: ut patet in c. de re iudi. in causis [ibi in fi.] ¶ In T. Vinc. & Phi. & Goff. ibi, oblatio nullam culpam macolat. gerit, quae non ex ambientis petitione processit

S V M M A R I V M.

- 1 Ad brachium seculari potestati haberi recursus a clerico auctoritate iudicis ecclesiastici. Factum quasi a se ponitur pro facto per alium, ad dictio. expulsi.
- 2 Additio glossarum. Simonia per qua committatur. Eius pena quae.

C A P V T II.

Vialium.

Breue est, & construe: qui expulit p pecunia alium, & c. [Ordinatum] rite & canonicè. alias is qui ius haberet in ecclesia, auctoritate iudicis ecclesiastici possit hęc recursus ad brachium seculare. ad id de off. ordi. c. 1. §. c. dilectus. de ho. pot. stulasti. Host. [Expulsi] i. expelli fecerit. si exp. ff. de his, qui no. in sa. l. furti. §. mandati, in fi. ibi, si te condempnero. i. condemnari fecero. Ho. ¶ In glo. 1. ibi recipiendi ¶ G. Ala. dicebat expellendo p pecunia. dicebat G. multa committit simoniam, ut hic auaritia, inuasiuone. §. de ele. dudum. 2. & quod hic dicit, eum deponendum, intellige, si accusatus fuerit & conuictus. 2. q. 1. sicut, & nihil, ¶ In Goff. sed Ho. dicit eum deponendum, et si per inquisitionem hoc constituerit, de accus. inquisitionis. 1. respon. [ibi cum Ala.] & c. sancitum.

S V M M A R I V M.

- 1 A minori argumento utitur hic pontifex. Contra simoniacum omnis catholicus admittitur, & exorandus ad id, & afficiendus premio, & quid simpliciter sit uerum, nu. 3. cogendus etiam, ibi, in fin.
- 2 Additio glossarum.

C A P V T III.

Sidominus.

Per argumentum tamen minor probat oem catholicum contra simoniacum admittendum. 2. ibi, non igitur [Magister] uide quod no. in Cle. de magi. cu sit, in 3. gl. [Omnium] si. Iesus Christus [Fuit] 1. Pe. 2. G. qui peccatum non fecit, nec inuentus est & c. [Accusandi] seipsum [Dedit] Io. 18. [Respuendus] idest ab accusatione repellendus. Gof. [Asserat] accusando, Gof. [Exorandus] & premian dus. 6. q. 1. si quis cu 3. q. 5. accusatoribus. 1. 2. q. 2. si qua cu, & in can. que al. le. gl. tria argumenta elicit. secunda. 3. & ul. gl. ¶ In glo. 1. ibi, iudae] melius diceret, Iudeo. na uerba, q sequuntur, non fuerunt dicta Iudae, imò ministro, qui dedit sibi alapam dicens, sic respondes pontifici, & sic et corrigas gl. se. [ibi, dixit Io.] 18. [ibi in fi.] alias sic & illud. Goff. dixit, quod loquitur de illa, Quis ex uobis & c. Io. 8. quod

quod magis placet Ho. pp uerbu accusandi: tñ dicebat Gof, q illa auctoritas probat contrarium, cu eius sit sensus, q illorum nullus erat dignus arguere, nec ipse et arguendus. ¶ In glo. ar. quod, ibi, testimonium) Gof. contra nisi interueniant adminicula, de quibus, infra de simo. licet, & c. per tuas, intelligit ergo literam de accusatore; & tunc demum, cum simoniacus est infamis [ibi in fi.] nec excommunicatus secundum Ala. & Vinc. ¶ In glo. ul.] dixi in tex. uel si dicas exorandus primò, secundò cogendus: uel si dicas, exor. per partem, sed cogendus per iudicem secundum Ho.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro palea quod habetur in decreto, hic est constitutio. Suspenditur suspensio iterum. Excommunicatus excommunicatur. Ordinari non debet accusatus, uel is, contra quem inquiritur. Eligi an possint eiusmodi.
- 2 Additio glossarum. Fornicationem notoriam & simoniam exaggerant iura, & ratio. Simoniacus quis suspensus ipso iure sit, ad dictio. suspensus.

C A P V T III.

Acusatum.

Pro palea hf. 2. q. 5. ac cusatus; & idē dicit cū lura potestatis [Prohibere] no. non dicit, q suspendatur; & hoc pro eo, q iam suspensus erat, ut dicit gl. & sic solū prohibet, uel suspenditur ab hoie iā suspensus à iure, sicut excōicatus excōicatur. de hoc de Iudaeis, ita quorundā, sicut alias infamatus suspenditur per iura, q primò all. gl. sicut pp suspicionē praelatus ab administratione remouetur. 3. q. 2. quia ea. & accusatus, uel is, q inquitur, non debet ordinari 7. 1. di. tantis, ar. C. de procu. re. an possint eligi. q d dixerint hic Inn. & Ho. scripsit. §. de accusa. ep̄s [Verius] i. uerum comparatiuū pro positiuo: concor. j. c. proxi. 2. obiicit. G. de capitulo & c. ¶ In glo. 1. ibi, suspensus] & notorius fornicator. & si queratur, quare iura sic exaggerata ista duo crīa. Rñdetur ¶ In Go. qui hoc notauit. j. eo. tanta q simonia morbus est cancerosus, & iō ferro ignito opus est. i. q. 1. reperiuntur. fornicatio uerò eōe uitij. l. di. q tua, & iō exaggerandū. ff. de penis, aut facta. §. ul. & est sise, quod no. 79. di. decē, & 7. q. 1. cōstitutiū [ibi, est suspensus] hic ponebat. T. & Vinc. ¶ In La. & Mel. uerum in simoniaco in beneficio. & facit qd no. Io. 1. q. 1. reperiuntur. in glo. ar. quod, in fi. & adde, quod dicam infra eo. tanta, & c. per tuas, 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Idem dicit ferē, quod in precedenti. Simoniacus quis hereticus. Comparatiuum pro positiuo.
- 2 Additio glossarum.

C A P V T V.

Votiens.

Idem dicit cū precedenti, nisi quia illud loquitur in accusatione, iste in inquisitione, & quod ibi obscure dicitur fuit de simoniaco, hic declaratur in ordine, Ho. [Heresim] dictū pp magnitudinē criminis, cuius cōparatione & c. infr. c. 1. & c. per tuas uer. ceteras. nec credas oem simoniacū hereticū, sed illū, qui credit, q spiritus sancti grā sit uenalis: q precio acquiratur, & descendat in aliquē ¶ In Inn. & Ho. hinc est, q canon dicit, q tolerabilior ē pestis Macedonij, q simoniacorum, q spiritū sanctū quasi suū seruū uendit. uide. 1. q. 1. eos, in prin. curiosus in hoc

uideat Th. 2. 2. q. 100. ar. 1. [Habimus] per scripta nostra in an. & hic uerò antiqui. quod no. de cle. exc. mi. apo stolica [Verius] idest uerum, ut dixi. §. c. proxi. ¶ In glo. 1. in fi.] Ala. & hoc uerum, cum fama defert, alias nō supra de accusa. qualiter. T.

S V M M A R I V M.

- 1 Sicut, dictio hic pro causa. Ita, pro idē. Vincere etiam ad malum sumitur. Signorum nomine quae probatio requiratur. Eliminari quid, propelli quid, in fi.
- 2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T VI.

Sicut.

Licet t uideatur similitudinem inducere, uerius est, q ponit causam. unde expone pro quia, & quod sequitur, ita, expone pro idēo [Vincit] hęc ergo se uerbu uincendi ēt ad malum, concor. 3. 2. q. 7. adulterij, & 2. q. 1. multi, ibi, Vincat ad gehennam [Signa] aliquam probabilitatem hñtia. & est hoc in isto crīe spale, cū in aliis requirantur probationes luce clario res. C. de probal. fi. 5. q. 6. Epiphanius. sic & in hāresi leue sufficit argumētū. C. de hāreti. l. 2. sed illud oportet plenē probari. §. de praesum. literas, ¶ In Inn. qui tñ dicit per eādē de c. plus sibi placere, q dato, quod nulla signa probentur, si tñ grauis sit infamia q eū, q dēt remoueri. Tu dic ut ibi ¶ In Ho. Go. exponit signa cui dētia, & cōnincēria reū. 1. 1. q. 3. eorum. C. de probal. ult. [Per aliquem] accusantē, uel denunciantē. Go. [Eliminari] i. extra limen eiici [Propelli] idest procul, pelli.- 2 ¶ Signat gl. contrarium de can. & c. ¶ In glo. 1. in fin.] dic ut no. e. d. in sum. & de ho. sicut dignum. uel q dicit tex. uincit, dic uerū quo ad reddēdū characterē ordinis sic recepti uitiosum, & sic cessant tria ¶ In Host.

S V M M A R I V M.

- 1 Simoniaci accusare qui possint, qui talis est in ordine, celebrare nō potest, licet de facto consiciat, nu. 2. & ab eo audire quae ceteri prohibeantur, ibi. Cui equiparetur, ibi, suspensus est ab ordine, & quis, nu. 5. ad dictionem, simoniacus. An talis sit, qui pecuniam dedit pro ordine, uel beneficio, quod aliis erat obtenturus, nu. 5. in fi. Simonia cur labes dicta, & quibus alijs appelletur uocabilis. Seruus nec etiam non dominum accusare regulariter & quo casu hic etiam dominum possit.
- 2 Missam celebrare qui non possint, nec ab eis audiri, & nu. 5. Officiu quoque diuinum a quibus non liceat audiri, & nu. 5. Fornicator publicus comparatur simoniaco.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Finis non initium spectatur, uer. & ibi. §. Iulia.
- 5 Addio glossarum. Penitentis excoctio post peccatam penitentiam non impeditur.

C A P V T VII.

Anta.

C. Simoniacum accusare pnt seruus, criminofus, & meretrici. duas rationes reddit. secunda ibi, itē omnis [Labes] dī simonia labes, quia multilabuntur in eam, infra per totū. Df & pestis. §. c. px. & hāresis. §. eo. quoties. rabies. §. c. si dñs [Serui] q alias in iudiciis admittitur. ff. de iudic. uix certis [Dominos] idem in casu. 1. 2. q. 2. si qua cū seruo, accusat. n. seruus dñam, q coiuuit cū proprio seruo, ut ibi. fecus, cū alieno, ut ibi no. aliās rfr seruus nō accusat, et nō dñm defendere tñ se pōt in crīali nō in ciuili. de hoc. 3. q. 2. c. pe. [Ab ordine] hic patet, q loquitur de simonia

Non satis. C. Simoniacum test exi- gere precium pro ingre- su religionis. prioratibus, uel capellis con- cedendis, uel prelati institutis, sepul- ra, crimine uel oleo, benedictionibus nubentiu, uel aliis sacramentis: nec excusat consuetudo. hoc dicit istud. c. & sequens. Et hic primò ponit concil. triplicè prohibitionè diuisim, cuius transgressores, & consen- fores dicit simoniacos. secundò coniunctim ponit a- liam triplicem, damans tria consuetudine, & cam reddit ibi, Pro sepultura [Transire] sic sup. de sta. mo. a monaci in prin. [Pecunia] aliquid tpale. c. n. o. e. tpa- 2 le in pecunià redigi possit, o. e. tale noie pecunià con- tinetur. C. de cõst. pec. l. 2. & r. q. 3. totu. Ho. [Requiratur] taxatio aut consuetudinaria, uel alia hēt uim re- quisitionis, uel exactionis, infra eo. dilectus. 2. in fi. j. eo. c. & c. in tm. fm Ho. [Annua distractione] hoc uerū, si ex hoc cõsequitur administrationē perpetuā, uel ius spirituale, infra. e. consuler. quod dic. ut ibi, & inf. tit. 3 1. c. r. dixit aut hic Inn. & Ho. q. fructus uedi pnt ei, q. 2. et in perpetuū instituit ad pñtationē mon. ad quod pertinet ius pñonatus, de pñb. in Lateranēsi, & in cu ius usus concessi sunt fructus, de don. consultationi- bus, de priuil. pastoral. nec ob. de cens. prohibemus, & c. signifi cavit: quia aliud est censum imponere, uel augere, quod ibi prohibet: aliud fructus vendere, uel locare, quod permittitur, supra de loca. v. a. inf. ti. r. c. fi. Est tñ cauendū, ne spūalis, & tpalis dētus misceant, de re. permu. ad qōnes. & adde, quod dixi de sta. mo. 4 c. 2. [Commissione] q. spūalis est, & sic nō uendēda. inf. ti. 1. per totum. [Recepte] si non esset, qui reciperet, nec q. daret, & ē pño. & arg. q. peccat dans usurā, sicut reci- piens, quod quidā nō credunt. rō diuersitatis, qā hic dans & offerens nulla necessitate trahitur, & est prin- cipaliter corruptor: & qā pñm sanctū qd prohibi- tū est, concupiscit & mereat, & ad concupiscentia oē malū prodit. s. de cõst. nā concupiscentiam. In Pa uerò is, q. se obligat, ad pxi mo debitū exigit, cū sit scri- ptū, dare mutuum nihil & c. inf. de usuris, cōsoluit. in qua ergo culpa est, si fenerator non uult debitū red- dere, nisi uendatur: satis constat, q. non uoluntariè se obligat debitor ad usuras, sed impellit i. p. m. necessi- tas, q. excusat ēt a furto, inf. d. furis. c. 2. de hoc tñ dic; ut infra, de usu. super eo [Conferre] 1. q. r. si qs ep̄s. & dic [Conferre] fm Ho. ut mediator, uel tractator, uel quilibet mon. frater hoc sciens, uel consentiens, facit res. n. & cōsen. & c. de of. dele. c. 1. q. d. die ut ibi, & inf. de sen. ex. quātā [sed auget] 2. s. di. crīs. q. Gl. r. arbitaria. q. Ultima glo. signat contrarium de casibus & c. q. In gl. ul. ibi. s. r. i. iude de p̄scrip. si diligenti, in prin. ul. gl. 7 q. In glo. 1. ibi. possunt] Inn. v. f. notasse p̄rium, infra. eod. tua nos, ut dicam, infra eo. quoniam. super. r. gl. q. In gl. 3. ibi. sepultura] & qñ possit, inde recipi precium, uel nō [in fi.] 1. q. 2. s. itē q. r. f. & j. c. prox. per. T. & Goff.

ANNOTATIONES.

- 1 Monaci, uide ad mareriā huius. c. & se. Bar. in l. Titio. §. r. ff. de condi. & demom. & Bal. in l. r. C. de condi. insti. b Totum. Vide Bar. in l. talis scriptura, ff. de leg. r.

SVMMA RIVM.

- 1 Diuisio decretalis. Ad archidiaconi pertinet officium ponere in sede. 2 Procuratio exigi potest. Oblatum gratis non uetatur recipi in casu huius constitutio. Consuetudinem malam pro priuilegio assumunt impij. Propter perseuerantiam maior imponitur penitentia. Pro baptismo conferendo ei qui nō uult aliter baptizare, uel pro pagano, ut eum recipiat, an dare liceat pecuniam.

Per

Pro non ordinando simoniace an liceat. 4 Epilogus suffragium. & additio glossarum, nu. 5. & 6. Pecuniam dare sine simonia pro quibus non liceat. & supra. nu. 3. In sacramentis quibus conferendis adsit gratia spiritus sancti, & an in matrimonio. Spiritus sancti presentia quibus & quandiu adsit.

CAPVT IX.

Vm in ecclesia. Summatum ē s. c. pxi. Et primò ponit factum horribile, & excusa- tionem consuetudinis improbat, secundò illud prohibet, quia simoniacum ibi. Ne igitur [Vena- litas] sacramentorum, & aliorum spiritualium, ut se quitur [in sedem] ad officiu archidiaconi solet hoc per- tinere. s. de offi. archidia. ut nostrum [sepulcris] s. c. pxi. (Alii) simplex relatio: uel largè dē sacramentis 2 [Aliquid] indebitum nā procuratio exigi pōt. j. c. pxi. Goff. [Requiratur] nō uetat, quin gratis oblatū recipiat. vñ dixit Inno. q. hoc uerū iustificat decretalē [Legē] i. corruptelā quā pro lege seruant, licet mortale pec- catū inducat. Nā & impij malā consuetudinē p priui legio assumunt. 80. di. mala. Ho. (Ditius) ergo pp per seuerantiam in crīe imponetur maior penitentia, de hoc 90. di. si quis monachus, & c. k. q. (V. el sacerdotibus) in singulis his alternatiuis repete. ne p. fm Ho. [Særa mentis] Jan liceat dare pecuniā p̄bytero, q. aliter nō uult baptizare, no. 1. q. 1. baptizādis. & an liceat aliqd dare pagano, ut aaptūmū recipiat, no. 1. q. 2. q. pio. a da re ēt pecuniā ep̄o, ne ulterius simoniace ordinet, est simonia ex parte recipientis, sed non dantis fm. T. & Bartho. in uene. 74. q. d. at glo. in ordine rñder p mo dū obiectiois, tertia per modū qōnis quare aliud in benedictione coniugum, q. in coniugio. q. In gl. 2. ibi, pro cōsuetudinibus] permittit fm facultatem redditū pri mi anni plus, uel minus exigi a promotis. q. In gl. 2. ibi, dilectus] dicebat Lau. cuius fuit hæc glo, dico hanc cō sue. abolendam, cū habeat speciem mali. q. In glo. 3. ibi, confertur] j. m. d. confertur, quod dic, ut dixi. s. de sacra uen. c. 2. no. circa prin. super uer. sacramentū. dicebat Ph. hanc rationem, et si uera esset, nō cōcludere id, ad quod inducitur. nā & in electione non interuenit grā spiritus sanctus, & tñ dare ibi pecuniam est simo- niacū. j. c. de hoc. & c. Mathæus. idem in sepultura, ut hic [Et ibi, Connubia] p̄oller dici, q. & si in actū sacramē- ti matrimoniale non adsit gratia. S. S. ut ibi, adest tñ gratia, quia in illo actū quis pōt mereri. e. cā. q. 4. dixit Sarra, ad fi. & c. quis ignoret, & c. dicat aliquis. 23. q. 5. c. 1. Nam nec sanctis tempore adest presentia. S. S. quò ad quædam, de p̄. di. 2. q. rēndū, & c. pōt discursus, ad hoc aut sic rñder Go. 1. aliis factis adest gratia, & pñtia pōt adest, sed in coitu m̄simoniali & si grā possit ad esse quò ad meritū, pñtia tñ dedignatur adeste pp stuporem & prurium, in quo hō quasi torus caro efficitur, & ēt bestialis, ad quod accedit fm Ho. quod legi & no. de cle. coiu. quod a te. q. In glo. ul. ibi, testē] 4. Re. 5. [in fin.] de quo actū. 8.

ANNOTATIONES.

- 1 Quam pio. Et uide infra eodem, dilectus, cl. 2. in 1. glo. & super illa, & 2. q. 3. c. pe. per glo.

SVMMA RIVM.

- 1 Consecratio largè dicitur sacramentum. Pro ea quare detur procuratio pro baptisimi actū non, aliò rejicit, uide, nu. 5. 2 Adusum suam p̄significare debet episcopus. 3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5.

Pro labore ordinandi, uel baptizandi si quid detur, simonia com- mittitur. Procuracionem episcopo non licet recipere nisi in permissis.

CAPVT X.

Vm sit. Breuè est [Cofecratione] q. lar- gè dē sacm: quia sacra rei signum. de hoc. 1. q. 3. c. ulti. nec debet in ea interuenire pactio, quod intellige, ut not. 1. q. 4. ecclesia. & quare pro actū consecrationis datur procuratio, & non pro actū baptisimi. no. 10. q. 4. relatum [Procuracionem] de reconcil. an pro ea detur procuratio, dixi. s. de con. eccle. uel al. pro posuisti [Exi gere] & p̄significare debet aduētū suum. idem, vbi usitat. ff. de offi. pro cons. obseruare. Vin. [Gl. rñder] p modum obiectiois. cū procuratio sit quid tempora le. quò pro consecratione pōt exigi: secundò tractat de qualitate procuracionis. q. In 1. gl. in fi. iude de uita & ho. cle. cū ab omni, in 3. gl. q. In gl. 1. ibi, pro labore] adde, quod no. 1. q. 2. placuit, in glo. l. 2. [Et ibi, a iure] unde dicebat Ala. & post eum Vin. & Phi. q. si pro la bore ordinandi, uel baptizandi aliqua ēt procuratio acciperetur, pro sacro accipi intelligitur, & simonia cōmittitur, quòd. n. pro labore accipitur, pro sacro acceptum intelligitur, cum unū sine altero nō pro- ueniat. 1. q. 3. si quis obiecerit. in hoc ergo casu, & aliis permissis a iure recipi poterit: alias gñaliter pro offi- cio impendendo Prælatus ēt procuracionē non reci- pier. 1. q. 3. uendentes, non solū, de uir. & ho. cle. cū ab omni. 1. 8. q. 2. hoc tñ. infr. e. nemo. & adde quod dixi sup. ti. 2. sicut olim, super. 3. glo. Dicebat hic Go. q. nō recipitur hic procuratio pro labore consecrandi, sed pro labore uia: quòd non placet Hof. Quid. n. si non labore in uia p̄pter uicinitatem ecclesiæ, tenet er- go cā annexam officio consecrationis, sicut & uilita- tionis, ut dicit gl. [Et ibi, cauendum] j. m. d. p hoc. c. v. f. q. tunc debeat ep̄s procurari, cum ipse se procurare nō potest: sed dic ut ibi [in fi.] idem Innoc. per eadem iura: ad idem de rescrip. statutum. §. prouidurus, lib. 6.

SVMMA RIVM.

- 1 De simonia cōuictus deponēdus est, & quādo similiter infamatus ad eius commissionem an promissio sufficiat. Aut, hic ut accipiat nu. 5. quid sit, ibid. 2 Angliæ Rex patronus generaliter ecclesiarum regni sui habitu. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. In necessitate quis beneficium prestare non dicitur. Penam, & primum quis ex eodem facto consequi non debet §. fin. 5 Additio glossarum. Notorium facti quod. Promissio puniatur hic. Confessio, cedenti etiam an & quatenus parendum. §. 2. Vexationem redimere an liceat. §. 3. Pecunia illicitè accepta, restituenda est datori. §. fina. sed non semper, & nu. 6. 6 Aliena redenti nihil deperit.

CAPVT XI.

Hoc C. Conuictus de simonia de ponendus est, & idem in infa- mato, qui se purgare non pōt. Et sunt. 2. partes. i. tractat de archidiacono, & clerico, & loquitur diffiniendo, secunda de rege, & principi- bus, & loquitur hortando, iterū prima distinguit inter notoriū, & famosum, secunda ibi, Si uerò [Archidia cono] hūti uocē in electione. Ho. [Eidem] i. electioni c. a iudē ep̄i. s. de cofec. c. 2. de elec. per inquisitionem ubi

in ordine: qui licet de facto conficiat, sicut quilibet alius. 1. q. 1. si fuerit, & c. se. tñ de iure celebrare nō p̄t ēt post p̄nitentiā, sicut nec homicida. s. ti. 2. in q. s. i. nis. j. rñ. licet secus i. aliis cr̄iosis. Itē offiū aliorū licet audire, q. diu ab ecclesia tolerantur, sed a simoniaco nunq. q. equiparat fornicatori notorio. 3. 2. di. s. uerū, cū tñ homicidæ, & excōicati occulti ēt in diuinis offi- ciis non debeant euitari, ar. 6. q. 2. si tñ. 2. 3. q. 4. non p- hibear, nisi ut rubescerent agant pñiam, de cohi. cle. ueltra, fm Inn. & tunc tñ in occulto, de sen. ex. cū nō ab ho. fm; Ho. uide in p̄al. c. ueltra, in gl. hoc gñale, & j. co. peruas. 2. in gl. notat Inno. [V. el] pro im. d. q. Sed a gl. rñdet obiciēdo, ut sup. ea dixi, & dāt qua- tuor solutiones. q. In glo. 2. ibi, quisquis] loquit de illo, qui post machinationē criminis læsæ ma. fecit dētus (Et ibi. §. Iulianus) q. vi deiecit, & ad deiecto precariū ro- ganit, definit vi possidere, & possidet precario, sicut si emisset, possideret pro emptore (in fi.) si emptor ferui, qui stipulatus est duplū a uenditore, si euincat, seruo ab eo euicto soluit æstimationē, cōmittitur, stipulatio. ex secunda. n. emptione, id est litis æstimatio- ne, habet illū emptor, non ex prima. q. In glo. ul. ibi, qua adulterium] loquitur de illa, q. ministrat in caupona (Et ibi. §. lege Iulia) quā uide. 4. q. 3. s. itē in criminali, uer. l. Iulia de vi. q. In glo. 2. ibi, p̄nitens] & cuius executio post peractā p̄nitentiā non impeditur, & sic soluit p̄rium de eo, quod le. & no. supra de renun. nisi cum pridem, uer. pp conscientiam, Hof. (Et ibi, referri) fm Vin. qui opponerat, & Inn. post eū, q. aut hic loquit de possibilitate facti, aut d. possibilitate iuris. Si de pri- ma, simoniaco pōt. si de secūda, nullus peccator p̄t hoc soluebat, ut hic dē. (Et ibi, detestatione) de hoc. 1. q. ul. patet, uel quod dicit post, intelligitur de officii quo testate, non de merito uita fm Gof. (Et ibi, simoniaco) in ordine, de quo textus loquitur [Et ibi, post translationē] & de elec. c. pe. & 1. q. 3. ex multis, & q. 5. p̄sentiu [Et ibi, officium suum] hoc uerū de simoniaco in beneficio, quē post peractā p̄nitentiā fatetur Inn. nō impedi- diri, licet cū prius esset suspensum quò ad oēs, si sit ma- nifestus. 3. 2. di. s. uerū. Si uerò non est simoniaco: sed eo ignorate pro beneficio pecunia data fuit, licet sit manifestum, non putat eum suspensum ab ordine. 1. q. 5. p̄ntiū. Quæ aut in hac gl. dñr, hñt locū in recipien- tibus ordinē, uel beneficiū per simoniā. de dantibus uerò quid iuris, remittit Inn. j. c. dilectus. 2. & c. pe. Ho. uerò remittit ad sum. c. ti. §. qua pena. & qd no. hic In- & Ho. de eo, qui dedit pecuniam pro ordine, uel be- neficio, quod alias erat obtenturus, dicam infra eod. nobis, super. 2. gl. [in fi.] & supra de renū. trāmissa. q. In glo. ul. in fi.] La. supra de arbitris. dilecti.

ANNOTATIONES.

- 1 Dicitur. V. el intelligitur omnis peccator habens conditionem, quam pramissit glo.

SVMMA RIVM.

- 1 Simoniaca exactio in quibus casibus dicatur, 2 Pecunia nomine quid cotinatur. Exactionis, uel requisitionis uim habet exactio, & qua. 3 Fructus beneficiorum uendere uel locare licet, & qualiter. Spiritus sancti contractus cum temporalis non miscendus, in fin. 4 Spirituum commisso spiritualis est, nec uendenda. Simonia committit dans, & recipiens. In usura non idem, & ratio. A concupiscentia omne malum prodit. Necessitas excusat, & a quibus hic, in fin. 5 Consentire hic quis dicitur. Consentiens etiam puniatur. 6 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Pro sepultura primum quando recipi possit, remiss.

a ubi de hoc. Ho. [Aut] disunctiuū. & sic s. locutū ē de notorio facti, uel uenit expositiue, ut exponat pro i. [Infamia] sup. nec p̄t p̄nq̄sitionē ueritas reperiri. Ho. [In qua] purgatione [Vt quasi] si intelligeres de bonis ecclesiæ, ut quia prius p̄misit, & postea soluit, sic cessaret p̄riū [Assensum] principaliter rex: q̄a patronus habebat assensu, principes uero receperunt, ut illū ad hoc inducerent, uel ēt principes erant patroni, & sic ēt receperunt, ut principaliter cōsentirent: sed p̄m Ho. ēt inter electus ueriores; & p̄t adaptari regi Anglię, q̄ in suo regno p̄onus ē ḡnalis habitu, licet nō in sin gulis ecclesijs aēt, uel exercitio. si. C. d. cura. fur. l. pe. ad fi. Dicit tñ, qđ hic v̄ loq̄ d̄ rege Hispaniæ, scribit. n. archiepiscopo Toletano: ex superscriptione tñ hac nō apparet [Periculo] Job hac cām possent cōpelli s. de iudic. nouit, sed supersedeatur cōpulsioni propter scādalū, uel quia occultū. Eg. uel quia incertū. ¶ Gl. 3. arguit, qđ non mitius &c. In p̄riū alle. 4. canones, & sol uit. ¶ Gl. ult. no. pecuniam simoniācā &c. signat p̄riū dedecr. ueniens: ponit fo. Ala. postea suam. ¶ In gl. 3. ibi, de cōfess. l. 1. quæ sic iacet, Cōfessus pro iudicato est, qui quodam modo sua sententia damnatur [et ibi, pro xime] priuilegium patroni, quo libera, cū qua contraxit, ab eo non potest diuertere, locū non habet in illa, quam ex fide commissio manumisit, magis enim debitam libertatem præstat, quàm in mulierē beneficium conferat. ¶ In glo. ul. ibi, siue hereditaria] si gestor emit rem, quæ interijt ex culpa sua per incendium, uel ruinam, cum eo sit damnandus, interemptariū rerū nomine nil consequi debet. ¶ In gl. 1. ibi, notorium facti] ut quia in conspectu populi fuerunt inita pacta p̄m Inn. ar. de elec. c. 2. de notorio enim iuris statim se querit. ¶ In gl. 2. ibi, maxime] quasi sufficiat promissio, ut s. q. 2. illud, & q. 3. talia. Vinc. nam & simonia dicitur studiosa uoluntas emendi &c. p̄m Goff. ¶ In glo. 3. ibi, extra iudicium proprium] de iudic. at si clericus & ibi, in prin.] & 56. dist. c. ult. & supra de elec. innotuit [et ibi, non paritur] in totum, putat enim Hosti. etiam in aliquo parcendum ei, qui probationes non expectauit, & sic sit arbitrium, de transac. c. fi. [et ibi, timore] & est simile, quod de celsione dicitur, infra eod. per tuas, & supra de elec. dudum, in fin. [Et in fi.] ad hoc. 1. 3. q. 2. quam praposterum. 24. di. c. ult. & 1. 5. q. 8. in summa. ¶ In glo. hic rex, ibi illorum] secundum Ala. qui dicebat, qđ alias licuisset uexationem redimere de hoc in fra. eo. dilectus. forte regi & principibus fuit data pecunia, ut cum electoribus istum eligi procurarent. ¶ In glo. ult. ibi, p̄na dupli] cum sint laici, Ala. & cadent ad dignitate, in auct. quomodo opor. e. s. si quis autē extraneorum. Vin. [et ibi, si quis in atrio] ubi de hoc, & 92. dist. c. pe. [et ibi, dedit] de hoc. 1. q. 3. si quis dator [et ibi, onerosus] Idem uidetur, etiā si mon. non intrat, quādo adeo pauper est, quod non habet, unde uiuat, ut s. tunc sibi restituitur, ar. eius, quod no. de cle. coniu. quod a re. & hoc maxime secundum Ho. cum errasset in iure uel in facto [Et ibi, communiter] non ob. quod delictum personæ &c. quia nihil deperit utilitatibus eorum, qui reddunt aliena. 44. di. generalis, secundū Gof. qui hoc no. in contrario [Et ibi, ignominiam] Go. dat si. C. de repudi. auct. hodie. C. de epi. & cle. l. raptos. ff. de calum. l. generaliter. s. vlt. prima dicit, qđ p̄na illius, qui falso nūciat mulieri maritū mortuū, applicatur ei, qui mortus dicebatur: secundum, qđ pecunia data Tiro, ut mihi calumniam faciat, mihi restituitur, tertia, quod substituta raptoris datur mon. mulieris raptæ [et ibi, usum] q. d. quod proprietates spectet ad primum mon. & usufructus post mortē illius [et in fi.] Nam tunc secundum Ho. nec dant recuperabit, nec ecclesia, quæ fuit in culpa, retinebit. ergo cōfiscabitur, arg. de don. inter uirum & uxo. & si necesse, &

quod ibi not. nam & turpia lucra sunt ab heredibus extorquenda. ff. de calumnia. in hæredē. nec prodest ecclesiæ, quod hi, qui receperunt, sint defuncti, arg. ff. de eo, per quem fac. est in l. 1. in fine. ff. quod met. causa, quod diximus, in fi. Confiscabitur autem fisco summi, non inferioris principis in hoc casu, & sic erit pecunia pauperibus eroganda, argu. infra de usur. cum tu, secundum Hostien.

ANNOTATIONES.

a Disunctiuum uer. hic unum stat proprie & improprie, s. manifestum: quia primo pro notorio; & sic improprie, secundum pro priam; ad idem de re scip. plerunque, & c. causam.

b Contrario. uel illud quando solus deliquit; hic omnes, ut in c. delictum, de re. iu. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- Beneficium ecclesiasticum promittere pro temporali obsequio, an & quando simoniacum, & nu. 14.
- Citatus personaliter non habet necesse personaliter persistere usque ad finem cause, sed debet ex causa licentiarum. Ad causam prosequendam personaliter distringere partem, uel procuratorem constituere an & quando quis distringatur.
- Dare ecclesiam pro presentare ad ipsam. Improprietas locutionis hic. Collationem ecclesiæ ex ui iuris patronatus laicus non habet pro gratia aliqua obtinenda quicumque curialis, uel alius, qui facit, uel recipit promissionem de aliqua re & c. excommunicatus est ipso iure.
- Liceat multa tacite, quæ non licent expressè, in fin.
- Epilogus, & suffragium glossarum. Donatori naturaliter est obligatus donatarius.
- Additio glossarum. Pro spe be. nescij quis seruire potest, & cui, & qualiter. Clericus non debet esse laici procurator, & ubi.

C A P V T XII.

Vm essent. C. Simoniacū est pro temporali obsequio ecclesiasticū beneficium promittere. Et primò ponit decisè controuerſiā, & procuratoris dationem. secundò ibi, Cum que, diffinitio nem, & eius causam [Idem Guil.] s. nobilis, qui forsā in curia fuit inuentus, nec ius reuocandi domū habuit, de fo. compe. c. fi. uel pōt dici, qđ ad instantiā clerici personaliter citatus fuit, quare personaliter com paruit. & p̄m hoc no. quod personaliter citatus nō habet necesse personaliter persistere usque ad finem cause, sed debet ex causa licentiarum. nam & sufficit, qđ sufficientem constituat rñsalem, ut sequit. ad id. ff. de procu. l. 1. s. usus: secus, si illicentiatus recedit, uel minus idoneū procur. constituat. s. de procu. cōstitutis. & quis p̄ magna parte hoc totū cōmittat, iudicis arbitrio; tñ cauere dēt, ne sine magna cā distringat prin cipalē præcisè ad cām personaliter prosequendā, uel præcisè ad p̄cu. constituendū, ut hic, & s. de procur. querelā. nā nisi subsit cā, nō sua, sed partis est electio, ut in præ. s. usus, & de do. & contu. cū dilecti. qđ dic, ut ibi, & de iudic. iuris esse ambigū, p̄m Ho. & facit, quod no. de elec. cupientes. s. quod si super, uer. petere, li. 6. [Et dare] i. ipsum ad unā de ecclesijs, in quibus ius patronatus hēat, cū se facultas obtulerit, p̄ntare. Laicus. n. ex ui iuris patronatus non hēt collationē ecclesiæ. s. de iure par. preterea, & c. illud, & c. cū laici, & c. fi. Ho. [Promouere] hodie quicumq; curialis, uel alius, qui facit, uel recipit promissionē de aliqua re, uel utilitate consequenda pro obtinenda aliqua grā, uel iustitia apud se. apo. excōicatus ē ipso iure; quod dic ut plenius hēs i. extraua. Bonifa. excōicatus [simonia cam] quærit Ho. quid si eps recipiat aliquē in clericū camerę

camerę ad spirituale, & temporale seruitiū sibi exhibē dum, promittens sibi. 10. marcas de camera pro expē sis, donec sibi prouiderit in beneficio competētī, an hoc sit simoniacum: & dicit qđ non, nisi ex tali pacto specialiter se obligauerit ad spirituale seruitium faciē dum, licet. n. sperare ēt dignitates 8. q. j. q. epātū, & per iura, qđ all. in gl. Sed quæritur, an umonia sit, cum clericus recipiens beneficiū prædictas marcas remittit? quod v̄, de testi. ueniēs. inf. e. q̄relā. quod uerū esset, si debita fuissent in post erū, & hoc fuisse in pacto expressum: secus in hac q̄one, in qua usque ad certū tps fuit pensio assignata sine pacto, quo adueniente euauit obligatio pensionis, ut patet Instit. de uer. ob. s. omnis stipulatio. ff. de procu. l. 3. de pacis, in traditionibus: sed & multa licent tacite, qđ nō licent expresse. ff. de hf. inf. si quis Sempronium, & l. talē. s. 1. & in eo, quod lc. & no. de reli. do. constitutus, de test. cum tibi [Prauitatem] repetere, intelleximus. Abb. ¶ In gl. 1. dicit, qđ uitium fuit ex pacto &c. ¶ In 1. glo. ibi. s. consului] loquitur de donatore, qui naturaliter hēt donatariū obligatum. ¶ In glo. 1. ibi, sunt nonnulli] ubi de hoc, & ibi no. Io. qđ ēt specialiter pro spe beneficii seruire p̄t, qui est dignus seruitio digno, & sine pacto. & idē hic Vinc. p̄m Bertrandum: & p̄m Vin. hic interuenit pactū uel non fuit licitum seruitiū clericū ad laicū, qui non debet esse laici procurator, in auct. de fac. ep. s. alium, ubi de hoc. tene de simo. mentali, quod habes, inf. ca. fi. quod autem dictum est de clerico procu. laici, Ab. dicit uerum esse in seculari foro, secus in ecclesiastico inducit, qui si. sint le. per uenerabilem, in prin. & a cōtrario decre. primæ de postulando, & hoc. ff. de procu. neq; femina, & dixi, ne cle. uel mo. c. 2. & 4. & uide in spe. de procu. eo. s. 1. uer. item qđ est episcopus.

S Y M M A R I V M.

- Simoniacus notorius beneficii ab illa deponitur, & quando idem in infamato. Credendum non est omni spiritui. Et, pro id est. In ecclesijs intrant sine licentia episcopi quæ p̄na, iuncto cōtextu ad dictio. intrasse. Dispensationis episcopalis casus hic.
- Regulariter ad ecclesias priuatas restituere non potest episcopus.
- Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Nomen mutat quando que causa. Ex presumptione uolentia fertur sententia.

C A P V T XIII.

Nsinuatum. C. Notorius Simoniacus beneficii ab illo deponitur. idem in infamato, qui se purgare nō potest. Et primo ponit papa relationem sibi factā, qđ quam secundò prouideri mandat ibi, unde, distinguendo inter notorium, & famosum, p̄m ibi, illis autē [Dicuntur] non tñ omni spiritui credendū est. 86. di. si qđ [si qui] prædictorū clericorū [Et] pro i. [Notorium] addē hic quod dixi s. e. de hoc [Intrasse] idē si intrasset sine sua licentia, nisi secū dispensaret, de cle. pe. c. fi. [Infamia] nec ep̄o pōt de ueritate cōstare p̄m T. & & Vin. Phi. & Hof. [Perpetuo] ergo & in casu isto non poterit restitui per ep̄m: quia nec infamia perdurāte hoc fieri posset sine scandalo. 2. q. 5. omnibus. an si. & c. presbyter si, & c. si mala fama. j. de pur. ca. c. 1. Host.
- ¶ In glo. 3. signat p̄riū de can. &c. ¶ Vlt. obicit concludendo per duo &c. ¶ In glo. pe. ibi, minori] idem uer. no. j. de pur. ca. intra. ¶ In glo. ul. ibi, ferri] id supra de præsum. literas [et ibi, transi] & c. [sic] inf. de uer. si. forus, in prin. ubi cā in sui diuisione, & sine mutat nomē [Et ibi, uo. lentam] lex qua potest ferri sententia, de præsump. afferte, cum suis concordant.

S Y M M A R I V M.

- Peccatum celare, uel reconciliare, uel digne penitentem ad reconciliationem remouere precio, uel fauore simoniacum est, & nu. 3. & 7. occultus etiā debet corrigi, & quando episcopo nunciari, & a quo nu. 2. Xenium donum. Emolumentum quid dicatur. Familiaritatis nomine aliquid presumitur. Iudicium humanum quibus modis peruertatur. Spirituales debiti solutio quibus. Episcopus pro ecclesia, & conuerso. Innotescere pro denunciare. Detrectare, pro tardare.
- Emendat uel se de crimine peccator probat per presbyterum. Simoniacum quid esse quibus modis accipitur, in fi. Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 5. 6. Simonia quadruplex cum eius descriptione. Orare est operari. Contraria duo quibus casibus in idem uitium recidunt, s. 2.

C A P V T XIII.

Nemo. C. Simoniacū est precio uel fauore peccatorē celare, uel reconciliare, uel digne penitentem ad reconciliationem remouere, partes patēt per p̄dicta [Presbyterorum] maxime Ro. [Xenium] i. donum [Emolumentum] idē uer. de testi. c. r. lib. 6. & in cle. de ele. statu tū, & Mala. ul. qđ emolumentū, q̄a a redituus molendini, sed adaptatur omni commoditati, ut patet hic, & ibi supra de test. si hæredes [Imo] correctiuū [Publice] maxime. Nam & occultum debet corrigere, & si conuinci potest, & est incorrigibile, episcopo nunciare. 2. q. 1. si peccauerit, de testi. in omni, de iudic. nouit [Cuiuscunque] altæ, mediæ, uel infimæ [Familiaritatis] no. ratione familiaritatis aliquid præsumi. supra de accusa. repellantur, de testi. in literis. & no. p̄m Ho. qđ sicut 4. modis humanum iudicium peruertitur, sic eisdē, 4. solutio spiritualis debiti perturbat, ut hic patet [Episcopo] i. ecclesiæ, & conuerso, est enim unum in reliquo. 7. q. 1. scire debes [Innotescere] i. denunciare [Detrahet] i. tardet, Ab. [Penitentē] alias impententē. sed bona est prima litera, nāt ad reconciliationē ēt dignē penitentis, maxime ante tps, nō dēt quē inducere fauor carnalis, sed amor sp̄ualis, & charitas [Fauore] adulaf peccatoribus, dūmō diuites sint. 1. q. 1. multi, in fi. [Te simonium] p̄bat ergo peccator per p̄sbyterū se de crīe emēdatū. de hoc s. de testi. testimonij [Liore] in uidiæ s. uel priuati odij. s. de testi. quoties [Simoniacū] largē, sicut de Giezi d̄. 1. q. 1. cito turpē. T. uel dic simoniacū i. ad modū simoniæ puniendū: q̄a per pecuniā crimē celat, non proprie d̄ simoniacus. Inno. ¶ In glo. 2. Secunda glo. no. qđ celare sit simoniacū, & sit aliquid facere, signat p̄riū, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, solent] ex solutione patet, quid dicat hic lex, & sequens. ¶ In glo. 2. ibi, quasi simoni] nec ob. quod d̄ de descriptione simoniæ: quia de scriptio non est autentica, p̄m. T. & Vin. Curiosus in hoc posset uidere Th. 2. 2. q. 100. ar. 1. dixit Ho. j. c. tua. qđ autentica & uera ē illa descriptio de simonia mentali, addito de sequela operis, ut dicamus, Simonia talis est studiosa uoluntas, siue cupiditas cū ope subsecuto emendi, uel uendendi sp̄ualia. sola. n. nuda uoluntas non induceret simoniā. 1. q. 1. qui studet, & ca. reperiuntur, & c. eos, & c. si quis neq; ar. de biga. nup. & c. fi. Conventionalē uerò dicebat ipse à nullo esse descriptā, sed sic describendā. Simonia est sp̄ualis, uel annexorum spiritualibus præcedente pacto promissionis, cōditionis, modi, seruitii, precū cuiuslibet r̄paltatis receptio, seu donatio, hoc probatur. 1. q. 2. quā pio,

pio. & q. r. si q. neq. de re. permu. q. sit. de pac. c. si. de eta. & qua. tua. possit dici & quasi cōventionalis, de qua infra e. si qōnes quidam tñ dixerunt hic non esse simoniacum ad modum simoniæ puniendū. Alii dicunt, q. finis non respicit hoc dictū p. m. T. Vinc. dixit Phi. hoc simoniacum, quia prohibitum [Et ibi. fa. cere] ad hoc ff. de reg. iur. qui non facit [Et ibi. simile] quia dicitur quod forare est operari, ad idem. 90 dist. alienus [Et in fin.] Idē Go. adde, quod no. infra de fur. qui cum fure. [In glo. sequenti, in fi.] adde, quod no. ut ec. bene. c. uno, in gl. in hoc casu. [In glo. ult. ibi à reconciliatione] si reconciliare per precium est simoniacū, vt supra ergo non reconciliare non potest esse simoniacum; ad hoc. 3. 2. dist. hospitium, in fi. ideo pierunq. duo contraria in idem uisum recidunt, ut accipere pecuniam ad accusandū, uel non accusandū: denuntiandum, uel non: testificandum, uel non: eligendū, uel non. 1. q. 1. ad fi. 2. q. 1. prohibentur: uel dic, quod reconciliare precio, uel reconciliare gratis, ista sunt cōtraria. itē id non facere precio, & non facere gratis, etiam sunt contraria. uide quod dicam post Di. de re gu. iu. qui sentit, in prin. li. 6. ad huc ob. 1. q. 1. sunt quidam, ubi uidetur hoc esse sacilegiū, sed sub. & simoniacum, secundum Gof.

ANNOTATIONES.

1 Non. Et ff. de uerb. sig. l. alienationis, in prin. & uide Bar. ff. de his, qua. in frau. cre. l. qui autem, & ff. de iu. fisci. l. in fraudem, & l. si mora. ff. so. matrimonio.

SAMMARIVM.

- 1 Ecclesia nec emi, nec redimi potest, & nu. 4. 5. quando cōcedi possit in perpetuum, nu. 3. nec per transactionem, uel pactum haberi, nu. 5. in eius possess. mittitur, nu. 6. Monaci possunt agere pro reuocatione illicitē alienati. Prælatus non potest resignare ius acquisitum ecclesie. Manerium, & mansura idem. 3 Ecclesia an & cui possit in perpetuum concedi retēto certo annuo censu, & nu. 4. cir. fin. Rectoria, uel uicaria non potest etiam ad uitam alicui concedi sub noua pensione, uel antiqua augmentata. 4 Prælati debent esse custodes chartarum. Documenta ecclesie qui aduersario tradidit, tenetur ad id quod in re rest, & ut proditor accusari potest. Ob contractum, qui potuit esse licitus, non imponitur silentium in fin. 5 Redimi pro pecunia resignari hic. 6 In possessione ecclesie quis ponitur ob contumaciam aduersarij & quo casu. Conseruator ecclesie per que uerba quis fiat hic. Ordo iudicarij obseruari mandatur, coniuncto contextu. Molestari qui dicantur. 7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 8.

CAPVT XV.

Querelam. Quod ad literam magis, quam quo ad casum factit, adducens, q. te ecclesia nec emi potest, nec redimi. Et primò ponit querelā monachorum, secundo ibi, Vnde quia, cōmittit causam instruendo iudices in principali, ibi scituri, & in casum contumacię reorum ibi, Si uerò [Monachorum] per hoc no. Inn. & Abb. monachos agere posse ad reuocationem eius, quod prior illicitē alienauit. notat et prælaturam resignare non posse ius acquisitum ecclesie [Manerium] alias mansum, quod idem est. T. est autem manerium uulgare Gallicorum, secundum Ho. [Et ecclesiam] contra supra eo. non satis, uer. nec prioratus. Dic secundum Hostiē, quod hic uendebantur,

uel locabantur fructus tantum, & ibi de hoc: uel dic secundum eum, quod loco religioso bene potest cōcedi ecclesia retēto certo annuo censu, de reli. do. constitutus, etiam in perpetuum, sed singulari personā ultra suam uitam concedi non potest. ad uitā autem singularis personæ concedi non potest illa ecclesia, quæ est de mensa episcopi, uel Abb. uel alicuius religiosi conuentus, cui in usus sit concessa, de priui. pastoral. & quod ad fructus tantum, quos facit suos, nam pro uicario est cōgrua portio deducenda, de præb. extirpandæ. nec potest rectoria, uel uicaria etiam ad uitam alicui concedi sub noua pensione, uel antiqua augmentata, supra de censu. prohibemus. imò est necesse, quod personis idoneis cōferant, qui in proprijs personis deseruiant: alias superior post. 6. menses illas confert ut uacantes, de præben. de multa, uer. is quoque, de sup. ne. præla. c. 2. tamen interdū ex priuilegio conceditur locatio ad tempus, ut dicam de magis. super specula, & facit infra tit. 1. querelam, secundum Ho. [Censu] ne. cle. uel mo. c. r. 86. dist. c. 1. So. ibi, & supra de decimis, dilecti [Eorum] monachorum de Acra.

4 [Et chartam] prælati debent esse custodes chartarum. 16. q. 1. in canonibus, & tenetur ad interessē, qui documenta ecclesie aduersario tradidit. 12. q. 2. si quis de clericis, & tāquam proditor accusari potest. l. Cor. de falsis. ff. ad l. Cor. de fall. l. 1. §. is q. unde deponi possit ex hoc. 46. di. clericus. G. [Emi] i. sicut monaci de Acra non potuerunt ecclesiam emere, ita ab eis non potuit redimi, uel reemi, uel redimendo emi. Hostien. uel aliter, ut exponam infra, sed ut dicebat Abb. secundum hoc hæc allegatio facit contra monachos agentes, ipsi enim causam habentes per titulum emptionis succumbent, si emi non potuit. dicebat autem, quod hoc non fuerat allegatio monachorum, sed papa intēdens instruere iudices, hoc apposuit in rescripto, ut cauerēt, quomodo primus cōtractus celebratus fuisset, nec ex hac forma mandati simpliciter sequitur silentium imponendum monachis de Acra. potuit. n. d. d. licitus esse per modum, quem ponit gloss. uel secundum eum potuit esse licitus contractus secundū ea, quæ dixi. §. in gl. cōtra. §. dec. constitutus, de relig. do. Quod dicit uerum, cum prius plus temporalis cōmodi percipiebant dātes, quam sibi retinerent in annuum censum [Redimi] i. pro pecunia resignari, nec transactione, nec simpliciter, supra de pactis, cum primem, de transac. super eo, Ala. 16. q. 7. decimas Vincē. Phi. ubi dictum est, nec simpliciter. Gof. dixit. nec aliqua non gratuita pactione [Eorum] Manerij, & ecclesie cū pertinentiis. Potest enim quistponi in possessionem ecclesie, quando petitur ut proprietas: secus, si petitur ut beneficium, de eo, qui mit. in pos. eū qui, li. 6. [Permittatis] Dixit Inn. per hæc uerba ipsos constitui conseruatores [Iudiciario] iste ordo colligitur, supra de dolo, prout, & ut li. non cōte. quoniam [Molestari] i. ipsos uolenter eiici, inquietari, uel perturbari: alias sequerēt, q. possent ordine iudiciario molestari: sed quod iure sit, non est molestia, de elec. cū ecclesia, & no. si. §. de accu. cum dilectus. [Glo] tertia obiicit ad rationē dupliciter, primò q. cū uniuersitate & c. Soluit. secundo quod nō est sufficiens quod ad maneriū. 8 fatetur dicens, quod & c. [In glo. 1. in fi.] nisi postea ratificassent. de his, quæ si. a. præ. c. 2. & 3. Host. [In glo. ul. in fi.] nedum usque ad annum. & sic non ob. de offic. del. quærenti, ut ibi no.

ANNOTATIONES.

a Alienauit. De acquirendo uide Fede. de Senis consi. 9. b Acquisitū. De hoc supra de re. ec. nō alie. c. si quis presbyterorū. c Is qui. Et ff. de pōenis. l. si quis aliud. §. fin. & uide glo. in cap. clericus, hic allega.

Pro

SAMMARIVM.

- 1 Pro christmate e ab ecclesijs pretium exigere simoniacum est. Cathedralicum unde dicitur. 2 Prælatio hic ut accipiatur. Prælato quando non obediendum. 3 Epilogus, & suppletio glossarum. num. 4. Nomina que mutari possint. Depositiō ab officio & beneficio intelligitur per ordinis & dignitatis periculum, in fin.

CAPVT XVI.

A, quæ. Pars huius de censu. ea quæ ab ecclesijs precium exigere simoniacum est, nec excusat consuetudo. & primò reprehensibile factum narrat, quod secundo fieri prohibet ibi, Quia uerò, contra facienti comminando poenā ibi, pro certo. (Ab ecclesijs) nota q. non solum non licet exigere precium pro christmate, in quantum est sacramentum, sed nec etiam pro ipso liquore, quod bene probat fideliter, cum hic non à christmate, uel confirmato, sed ab ecclesia, cui cōcedebatur liquor, quia forte baptismale erat, exigebatur precium, hoc idem patet aperte. 1. q. 1. placuit. 2. [Cathedralicum] à cathedra [pascalem] quia in pascale exigebatur [Episcopalem] quia in nomine episcopi petebatur [Prælatio] i. p. latiniunctionis, cui non est obediendum in iniustis. 2 de hoc, §. de temp. or. ad aures. [In glo. 3. rñder] per quæstionē rationis, uel per obie. de dec. ult. & c. [In glo. 2. ibi nominis] nomina enim propria mutari possunt pro uoluntate: appellatiua non ff. de le. l. 1. 3. dummodo mutatio nō fiat in fraudem. C. de mu. no. l. una. Gof. [Et in fi.] T. alias est uer. sub. c. plerique [In glo. ul. ibi, de positionem] ab officio, & beneficio, ut patet, dum dicit, ordinis & dignitatis.

SAMMARIVM.

- 1 Homagium facere pro habendis spiritualibus simoniacum est. Homagium, uel hominium quid, & nu. 2. 2 Fidelitas quid, pro spiritualibus præstatur, & cui, & a quo eius nomine quid contineatur, remiss. 3 Beneficij ecclesiastici nomine nihil recipi potest, secus, si est temporale num. 5. Feudum de camera quod. 4 Petitiō honesta & fauorabilis admittenda. 5 Epilogus, & suffragium glossarum. Pro spiritualibus nihil dandum, & pro quibus hic. 6 Additio glossarum. Diuinarum legum nomine que comprehendantur. Cum simoniaco quo casu per episcopum dispensari potest. §. 2. 7 Infamia canonica quibus modis tollatur. Inter eam, & infamationem que differentia.

CAPVT XVII.

X diligent. Casus. Pro habendis spiritualibus homagium facere simoniacum est. In prima supplicantis narratio, petitiō, & oblatio. In secūda petitionis exauditiō cum determinatione, & literarum datione. secūda ibi, Quocirca [Homagium] uel hominium, & dicitur, cū aliquis euenit hominigenus alicuius simpliciter; uel saluo primo domino flexis genibus, & iunctis manibus intra manus domini positis, de his homagijs satis in spec. de feudis. §. fi. & facit Cle. de re. iud. pastoral. §. rursus. & uide quod ibi no. in 1. gl. & quod dixi supra de sta. mo. 2 recolentes, super uer. hominia. Fidelitas uerò dicitur, cum quis alteri specialiter iurat, q. sibi fidelis erit.

primū nō præstatur pro spiritualibus p. m. sic intra de priuilegiis antiqua, de uer. si cum clerici, de re. iud. cū inter uos. & quid contineatur fidelitatis nomine, habetur. 2. q. 5. de forma. & no. de feu. c. 1. hanc fidelitatem clericus non præstat laico, nisi in casu, de iureiur. nimis. unde dixit Inn. q. forte non licet clerico alicui facere fidelitatem, nisi pro ecclesia sua, remittit de regu. iur. c. si. tamē. quandoque principes à clericis sub sua iurisdictione degentibus sibi suspectis iuramentū extorquent, ne sint contra ipsos, de iureiur. petitiō, se cundum Ho. (Singulis annis) id est de quo percipiebat annuam portionem. Abb. Host. dicit, quod forte recipiebant. 10. libras, uel alium censum nomine beneficii ecclesiastici, & hoc est, quod uitiatur: quia si fuisset simpliciter beneficium temporale, hoc liceret, & uocaretur feudum de camera, ut in lib. feud. tit. quibus mo. feud. amit. 1. rñ. & §. si quis feudum in curte, de feu. guardiæ seu castaldiæ (Honestam & fauorabilem) ergo fuit admittenda, nam tali petitioni congruit illud Io. 16. petite, & accipietis. M. 7. B. petite, & dabitur uobis. ad idem de regul. sicut nobis. alias conuenit illud. Ia. 4. A. petitis, & non accipietis eo, quod male petatis, & ceter. & petitiō improuidia repellitur, infra de pur. ca. cum in iuuentute, secundum Hostien. (Cum hoc) fidelitas scilicet homagii temporalis (Taliter) s. pro beneficio ecclesiastico, uel alio spirituali obtinendo (Humanis) dixit Alan. ubi humana lex tali modo beneficium recipi prohibeat, non recolo me legisse (Recipias) uide quod dicam, infra de iniur. si quis domum (Indulgentis) no. pro eo, quod no. de cle. ex. mi. proposuit. [In glo. C. de episcopis, ibi, si quemquam] ibi nemo gradum sacerdotij precii uenalitate mercetur, & in auct. quæ sequitur, dicitur pro episcopatu, uel alio beneficio, uel etiā Xenodochio, uel pio loco nil promotu, uel alteri dari debere. [In glo. 1. in fi.] contra infra de exce. præ. grauem. ibi soluitur. [In glo. idem in fi.] dicit Host. quod ideo dixit diuinis, ut regulas theologicas & canonicas coprenderet uno uerbo, inducens simile, de iura. ca. c. 1. & remittit ad no. de eta. & qua. c. pe. [In glo. C. de episcopis, ibi, sed neque] & §. præ omnibus, usque ad §. pro consuetudinibus. Ho. [In gl. pe. ibi, principem] hoc reprobat secundum Hosti. quia & per episcopum ad idem simplex beneficium, de quo hic loquitur, admitti potest post resignationem, de elec. c. pe. sed illud loquitur in non simoniaco, & de hoc, de re. iur. cum te, & supra. tanta (Et in fi.) uide quod ibi no. & 6. q. 1. c. 2. & 3. dicebat hic Go. q. infamia canonica per penitentiā tollit: ante poenitentia aut tollitur p. superiorē, postea uerò nō est infamia, sed infamatio: sed uide plenius, vbi. §.

ANNOTATIONES.

a Inter. Et uide Io. And. de ma. & ob. c. legebatur. super. 1. glo.

SAMMARIVM.

- 1 Munera que simoniaca, & nu. 2. quotuplicia sint nu. 2. iudici uel superiori an & quando & quatenus accipere liceat, nu. 3. Differunt a donis, nu. 7. quando pro eisdem, & quam uim habeant, ibid. cui conueniant, nu. 8. Conscientia scrupulosa tenenda, nisi prius error scrupuli deponatur. Timere non debemus, ubi non est timor. 2 Nuncijs quo casu hic dicatur fuisse non legatus cardinalis. Cardinales non facile consueuerunt in remota uenire sine legatione. Ex ignoratia minus præsumitur contra quem. 3 Vinum bonum quod, & optimum quod. Io. And. super 5. Decret. D A sub.

- A subditis quid recipere quando liceat, & qua pena recipientibus illi dicitur.
- Maledictio pro peccato mortali.
- Romana consuetudo & interpretatio sequenda, in fin.
- Simonia mentalis per penitentiam aboletur, ibid.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum nu. 5.
- Iurandi uerecundia uel religio, seu timiditas aliquibus, contra quidam sunt.
- 6 Additio glossarum.
- Mutatio uerborum non reprehenda in docentibus, uel allegantibus, si de mente constat.
- 8 Cynicus unde dicitur, & quis huiusmodi sit, cir. fin.
- 9 Gratius quod sit nobis datum.
- Cor hominis quale.

C A P V T XVIII.

Si quaestiones Summabat Abbas, quod cardinalis pro palafreno a nobili uiro recepto non praesumitur committere simoniam. secundum literam dec. uidetur hoc uelle, quod in arbitrandis muneribus an sint simoniaca, uel no, attendi debet personarum dantis, & accipientis qualitas, muneris quantitas, & donationis tempus, uel quo ad ueritatem. h. d. consecratio, uel ordinatio non est simoniaca, licet etiam prius consecrator, uel ordinator aliquid donatum fuerit, non ex pacto. Et potest diuidi in tres partes, in prima querentis conscientiam a puritate commendat, & scrupulosam curiositatem reprehendit. In secunda ibi, in hoc itaque, factum narrat, distinguendo soluit & soluendo concludit. 2. ibi. Cum in accipiendis. 3. ibi. Si ergo. In. 3. prin. ibi, quod autem, respondet auctoritati, ex qua dubitatio in surgebatur. Ignoramus] commendauit hucusque, uocunc reprehendit, ut dixi [Hafirandū] iuxta psal. 13. trepidauerunt timore, ubi non erat timor: tenenda est tamen conscientia scrupulosa, nisi prius error scrupuli deponatur, in fra eo, per tuas. 2. ad fi. Host. [Pallium] forte prius instanter petiuit, ut no. supra de elec. significasti. [Traderet] quantum [ad hoc] non uidetur fuisse legatus, sed nuncius, argumen. supra de ele. significasti, unde & minus oportuit dubitare, fuit autem sibi commissa legatio, licet propter hoc principaliter mitteret: quia nec de facili conuenerunt cardinales mittere in remota sine legatione. infra de offi. le. officii, li. 6. & de hoc de resti. in inte. tum ex literis, secundum Host. [Frater tuus] rex Vnga. ut in registro. Host. in ar. dilectus filius no. Albanus frater & c. [Ignorante] idem, si sciante, ex hoc tamen minus praesumitur contra ipsum infra eo. de simoniaca, & c. de regularibus, pm Ho. [Persona] primum [Qualitas] pm [Et donationis] ecceteris, & hanc, j. per ordinem reassumit [Diuitis] uel a subdito iudici, & uirumq; suspectum [Econuerso] s. a diuite pauperi; & hoc pium nisi fieret ad corruptelam [Locu pleri] & hoc humanum & curiale, nisi in casu proxime dicto. & repetit hic Ho. uetus prouerbiū, quod secundum eum dixi, de celeb. mis. cum Marthe, super. s. glo. nec omnia & c. Est autem quartus casus omisus, qn a paupere pauperi datum est: sed dic idē pm Ho. qd secundum eum forte fuit omisum; quia de pauperibus parum curant multi iudices. 1. q. 3. paup[er] [Et] pro idē, nisi subaudias, & donatis, & donatarii intentio, ad quod comprehendendum est considerandū, an instante & c. sic habebis quartū secundum Gof. [Scriptum] Esa. 33. [Omni] hoc dixi, quia triplex est, a lingua, a manu, & ab obsequio, ut in casu all. in glo. [Ele] nedum fratris [Offerat] non exactus, i. q. 1. sicut episcopus, T. [Consecrator] nedum confirmatori, uel palatii portitori [De] uino unum bonum est Campanū,

sed optimum Hispanum, quod in bonitate suppressum gradum obrinet. ff. de uerb. obli. l. ubi. in princ. Vinc. [Recipiens] iudicis, uel superioris, coram quo offerens habet negocium: qui tamen potest recipere esculentum, quod potest intra triduum consumi. ff. de offi. pra. olebiscito, quod dic, ut de resc. statutum. §. insuper, lib. 6. hoc autem omnino cauendum est, ne producat ad munerum qualitatem. ff. de offic. procon. solent, in fi. Sed contra, quia iudex, quicumq; sit, nihil debet recipere a subditis, neque domesticis neque manipulariis eius, nec sociis, uel seruiens. C. ad l. iul. rep. l. 1. & iudex sup. hoc accusatus, qui talē, uel consiliarium suum, per quem conuinci posset, subtrahit, pro confessio habetur, & ablata in quadruplū reddere cogitur, ut duplum fiscus & duplum habeat spoliatus. C. de assesso. l. 3. & nullus iudicum, nec durante administratione debet iudex, siue administrator edificare, nec donationes recipere per se, uel per sonam interpositam, nec aliquis de suis: aliis totum cogitur restituere, etiam si post depositam administrationem is, a quo receperat, hoc remiserit. C. de contractibus iudic. l. unica. nec alias debet subditos grauare faciendo ipsos terras suas arare, uel curare, nec aliquo alio modo, ut in Lōbarda, ne liberi homines opprimantur. l. 1. li. 4. Debet autem morari per l. dies post depositam administrationem ad hoc expediendum, & infra 20. dies debet causa expediri. C. ut oēs iudic. l. unica. & tales quadruplū debent reddere, & indignationem principis incurrere, & cingulo nudari in auc. ut iudic. sine quoquo suff. §. si iugur à nobis. & §. si quis autem, & §. necessitate, coll. 2. & prius plagis corporeis infligendis in exilium mitti debent, in auc. scriptum est exemplar. §. 1. in fi. & 2. ad fi. coll. 2. ad idē in auc. de administratoribus, coll. 2. sed & ii qui subbauios, uel uicarios, quocunq; nomine censeantur, ad grauandum subditos sibi substitunt, siue constituunt, poena. 10. lib. auri multantur, & confiscantur bona, & exulant, in auc. de collatoribus. §. iubemus autem omnes iudices, & §. in tali casu uidetur esse credendum iuramento iniuriā passi, ut eo. ti. §. si quis aut ex prouinciarū ul. col. coll. 9. & accedit. §. de of. uica. clericos, sed nec archiepiscopus uisitans, nec aliquis de suis occasione alicuius officii, uel consuetudinis aliquam pecuniam recipere debet, uel munus quodcumque sit, & qualitercunq; offeratur, alias maledictionem incurrit. idē peccatum mortale, à quo nunquam, nisi duplum reddatur, absoluitur. Tamen uitalia & sibi necessaria recipe re potest, ut de cens. Romana. §. antepe. li. 6. Sol. Prima iura possunt intelligi de iudice sine administratione. Secunda de iudice eū administratione. ad hoc supra de resti. in inte. causa. ff. de contrah. emptio. nō licet: uel prima intelliguntur de nō exigentibus per se, uel per aliū, qui gratis possunt recipere gratis oblatum, infra eo. dilectus. 2. in fin. Secunda de exigentibus, supra de cens. cum apostolus. §. in hibemus, ubi de hoc, & infra ead. nostram, in fi. ubi de hoc, maxime per oppressionem. C. quod nie. causas, si per impressionem. ff. de concussionibus. l. 1. Vel prima intelliguntur de non habentibus salarium ex publico, secūda de habentibus, qui ipso dāt esse contenti, in auc. de man. prin. §. oportet igitur, & §. illo tamē. coll. 3. hanc tamē decre. innuit, qd in foro canonico arbitrarium debet esse secundum Host. quod intelligas eo saluo, quod habes, de resc. statutum. §. insuper. li. 6. [Romana] quae etiam quandoque tolerat, quod res maioris pretii offeratur. Host. [Consuetudo] hanc consuetudo & interpretatio est sequēda, de re iudic. in causis, Ho. [Delinquere] licet simonia actualē nō committat, posset tamen mentaliter delinquere: sed hoc occultū nō iudicat ecclesia

clesia & illa per penitentiam aboletur, infra c. fi. ¶ Glo. 4. 14. facit. 4. ponit dñā muneris ad donū. ponit per uersus. 4. in muneribus attendenda. profequitur de muneribus. 7. & recitat fabulam. ¶ Glo. hic interpretatur, facit duos arguit per exteriora & c. secundū à contrario litera arguit, qd si & c. duos casus excipit. ¶ In glo. 1. ibi, illud, in fi. ibi dicitur, qd is, cui delatum est iuramentum, quadoque propter uerecundiam illud refert [Et ibi, quae sub conditione] ibi dicitur, quod aliqui contemptu religionis sunt faciles ad iurandum: alii superstitiosè timidi. ¶ In glo. hic interpretatur, ibi, si putator] uide de homi. c. ult. super ult. glo. [Et ibi, §. cum ita, in fine] 2. §. est. uide, supra de appel. cum sit, super 3. glo. [Et in fi.] ponit casum de illo, qui commodauit uasa uitiosa, quod patet ex uino effuso. ¶ In glo. ult. ibi, solent, in fin.] hanc l. & sequentem uide de uita & honesta. cleri. cum ab omni, in 3. glo. ¶ In glo. 1. ibi, subtili] per hoc arguit, Host. non reprehendum, si docentes, uel allegantes aliquando uerba immutent. Item qd de uerbis non est curandum, ubi de mente constat, de uerbo. sig. intelligentia. & dicit si. de transla. c. 2. uer. sed neque. ¶ In glo. 2. ibi, heretici] quidā sup. [Et in fi.] facit quod not. supra de resti. spo. olim. 1. in prima glo. ¶ In glo. aliud, ibi, inter donum] donum etiā sine causa, munus ex causa, & ad idem de matri. contrah. cap. 1. uel secundum Hostien. posset dici donum exile. Ecclē. 20. Exigua dabit, & multa improperebit: munus uerò preciosum. 1. respon. 8. acceperunt munera, & peruerterunt iudicium, Esa. 5. Vhe qui iustificatis impium pro muneribus. Tamen frequentia dona trāseunt in munus, de dona. apostolica. uer. ff. de offic. procon. solent, in fin. unde Ecclē. 20. xenia, & dona excaecant oculos iudicum, & maxime cardinalium: & quasi mutus in ore auertit correptiones illorum. Hostien. [Et ibi, unde uersus] alios uersus posui, de dona. c. 1. ¶ In glo. 1. ibi, tanquam] legitur de Alex. quod cum daret ciuitatem cuidam dicenti non conuenire ciuitatem humili fortunae suae, respondit, Non quero, quid te oportet accipere, sed quid me oportet dare. Seneca. l. 2. de benefi. ultra med. hoc reprehēdit, dicens timidissimum animal, si illum accipere hoc non dequit, nec te dare, cum uirtus ubique mediū sit, & modus atque peccatur, quod excedit quam quod deficit [Et in fi.] Ala. Dicitur autem Cynicus quasi ribaldus reprehensor à cynos, quod est canis, quasi reprehētor mordax, siue caninus mordens, siue latorator, supra c. proxi. in fine. Hostien. ¶ In glo. quandoque, in fine] ibi pactum inter uenit: hic non, & hanc est uera sol. secundum Hostien. ¶ In glo. & ideo, ibi, Apostoli] actuum. 20. in fi. [Et ibi, praedicator] de cele. mis. cum Marthae [Et in fi.] Sen. 1. de benefi. Multo t gratius uenit quod facili, quam quod plena manu donatur. ¶ In glo. hic interpretatur, ibi, cordis] unde lere. 17. B. Prauum est cor hominis & imperscrutabile, quis cognosceret illud [Et ibi, praedicator] quo ad simoniam mentale tantum, de qua dic, ut infra c. fina. ¶ In glo. ult. in fi.] si infra de resc. statutum, §. insuper, libro sexto.

- ANNOTATIONES.
- 2 Sed neque. No. ex gl. quod uerecundia aliquando dicitur metus, quod facit ad no. per gl. in l. 1. §. quae oneranda, ff. qua re. ac. non da. & in l. fi. §. si fenerator, ff. quod metus causa, & l. interpositas, C. de transla.
- S V M M A R I V M.
- 1 Pro monaci receptione si quid Abbas, & maiores de conuentu receperunt ex pacto, suspenduntur ab officio.
 - Receptus restitua ei pecunia transfertur ad aliud monasterium, uide num. 3.
 - 2 Simonia qualiter committatur.

Mentalis per penitentiam aboletur.

3 Pecunia à monaco data monasterio pro receptione ubi remaneat.

4 Epilogus, & additio glossarum. num. 5.

C A P V T XIX.

MEniens. Casus. Abbas & maiores de conuentu, qui pro receptione monaci pecuniam receperunt ex pacto, ab officio suspenduntur: receptus restitua sibi pecunia ad aliud monasterium transfertur. Et pars prima ponit querelam presbyteri. secūda ibi, quoniam, dat iudicem, cui tria mandat [Conuentus] 1 hanc solam conuentio inducit simoniam, ut probant se quentia, & infra eo. nobis, & sine ipsa non committitur, quantumcunq; offeratur, nisi mentalis, quae per penitentiam aboletur, de hoc, supra c. prox. & sufficit conuentio dato, quod non seruetur promissum, ut sequitur statim ibi, Conuentione autem facta secundū Hostien. & dixi. supra eo. de hoc. [30. solidos] forte praeter illos, de quibus conuenerant [Postularunt] & obtinuerunt: unde restitui mandatur secundum Hostien. Pet. & Abba. [Monacos] qui in praedictis pariter deliquerunt; & sic soluitur contrarium, supra eo. de hoc, ut ibi not. [Pecuniam] consuetudinariam. conuentionalist autem, cum sit simoniaca, penes ecclesiam remanebit. & sic etiam potest solui contrarium, supra eo. de hoc, Hostien. [Monasterio] strictione. Goff. & ideo pecunia redditur, nē sit secundo monasterio onerosus, & sic soluitur, supra eo. de hoc. ¶ Secunda] gloss. soluit contrarium. & ibi remittit. ¶ Vlt. glo. obicit, & remittit. ¶ In] glo. simoniace, in fi.] hoc uerum quantum ad conuentionalem: quod ad consuetudinariam dic, a indignē, id est iniuste, & quasi simoniace, secundum Hostien. ¶ In glo. ult. ibi, contra substantiam] nullo fit contra substantiam, ut patet per id, quod dixi in fi. text.

ANNOTATIONES.

- 2 Simoniace. Probatur hoc ex diffinitione simoniace, quam ponit text. supra eo. nemo.

S V M M A R I V M.

- 1 Si ordinandus quid dedit presentatori suo ex pacto, simoniacus est quando deponatur.
- Irregularitas ex delicto proueniens non tollitur per ingressum religionis.
- Reuelare secretum sacerdoti non licet, iuncto contextu. A canone etiam fit damnatio.
- 3 Epilogus, & additio glossarum. num. 4.
- Furtum in re modica committitur.
- Simonia mentalis ut inducatur, & aboletur.
- Graue crimen per uile precium, gratis parua iquoque ex leui culpa inducitur.
- 5 Promouendum multa impediunt, & quae remiss. Simoniacus an suspensus ipso iure.

C A P V T XX.

Xtua. Casus. Si ordinandus presentatori suo aliquid dedit ex pacto, simoniacus est: non tamen deponitur, si hoc est occultum, & in prima consultatio. in secunda ibi, Vnde, responsio distinguens, secundum membrum ibi, Alioquin [Confessione] secreta, & in foro penitentiali, ne sit contra, supra eo. tanta, & c. accusati, pm Host. [soluerit] ex pacto & conuentione, & tractatu praecedente: curiales fuerunt monaci, sup. c. px. qui fuerunt contenti conuentione, secundum Host. Io. And. super 5. Decre. D 2 [Ac-

[*Accepit*] quæris, quid tibi sit faciendum [*Perpetuo*] ergo irregularitas ex delicto proueniens non tollitur per ingressum religionis, de hoc, infra de apo. c. 2. [*Ac qui sunt*] & si uult acquiescere, bene quidem [*Alioquin*] id est si non uult monitis acquiescere [*Tutum*] imò periculosum esset, si hoc scit ut deus, infra de penitenti, omnis; & iniustum, si hoc scit ut homo, 6. q. 2. si tantum, & c. placuit, 6. q. 1. deteriores, Host. [*Coercere*] per sententiam iudicis, Est enim iam damnatus à canone per iura, quæ alleg. glo. [*Pœnitentiam*] s. monitoriam, consultoriam, & pœnæ releuatoriam, non enim est uera, ex quo non abstinet: sed ualet ad id, quod dicit gl. secundum Host. ¶ Prima gl. not. quod & c. & dat simile, signat contrarium, & soluit. ¶ Secunda gl. signat contrarium de dec. & c. soluit. ¶ Tertia gl. arguit, signat contrarium, & remittit. ¶ Vlt. gl. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 1. *ibi, c. ult.* probat, quod in re modica committitur furtum, ad idem, sup. de app. c. de appellationib. facit, 17. q. 4. c. 1. 24. q. 1. odi [*ibi, indices*] tibi de hoc [*ibi, placuit*]. 2. de tertia parte solidi ibi dicit [*ibi, plerique*] ubi de hoc [*ibi, intentio*] non inducit simoniam nisi mentalem, quæ per penitentiam aboletur, infra c. ult. unde dicit, quod hic interuenit pactum, ibi non, dicebat Goff. ubi certum est de animo, non distinguitur in quantitate: sed propter dubium recurritur ad circumstantiam quantitatis, ut in contrario, tene quod prædixi. dicit autem hic notandum, quod uile precium inducit graue crimen: sicut leuis culpa grauem pœnã, C. de libe. & eorum libe. l. 2. ubi de hoc. ¶ In glo. 2. *in fine* secundum T. multa enim impediunt promouendum & c. de iure iu. quem adm. odum, uer. quod si post. ¶ In glo. arg. quod, *in fine* quod etiam facit contra, cum ibi dicitur, quod suspendi debet ab homine: sed dicebat Host. c. accusarum, & c. quot. loqui de infamato, hic de non infamato, cum est secretum, ut dicit litera. signabat etiã contrarium de dec. inquisitionis. 1. respon. ubi etiam post penitentiam ab executione est suspensus, dixit illud uerum quod ad se, sed non quod ad alios.

ANNOTATIONES.

¶ Vt dicit litera. Et illa suspensio, de qua ibi, & hic etiam est facit ut ibi not.

SVMMA RIVM.

- 1 Ministerium ecclesiasticum, quod dicitur, Pro oleo Chrysmatis non licet quid exigere.
- 2 Exigere notat uolentiam. Oblatio gratuita aliud est ab exactione.
- 3 Additio glossarum. Pro benedictione calicis, uel uestium si quid detur, an committatur simonia.

CAPVT XXI.

Ad nostram Breue est [*Ministeria ecclesiastica*] puta acolytatu, sobdiaconatu, & si, Inno. uel Archi. decanatu, & si, supra de elect. c. in cunctis, s. interiora, Host. [*Exercendo*] est primum [*Picarijs*] supra de offi. uic. ad hæc, & c. clericos, de si. pres. cone. stitutus, & est secundum [*Chrysmate*] concedendo, uel utendo, nam nec pro liquore licet exigere, ut dixi supra eo. ea quæ & est tertium [*Exigatis*] uolentiam notat, aliud ergo, si gratis offeratur, supra eo. & si qñes, in si. & infra eo. dilectus, secundum Host. ¶ In 1. glo. *in fi.* quærit hic Guido, an committatur simonia, si quod detur pro benedicens calice, uel uestibus, etiam ad literam ponit uerba Goff. quæ uideas in sum. eo. titu. s. sed nunquid simonia, & uide quod dicam, infra eo. consilere, super 1. gloss.

SVMMA RIVM.

- 1 Cum ordinato simoniace, qui simoniacus non est, dispensari potest, & qualiter, num. 2. Quis sit huiusmodi.
- 2 Inhabilis quis sit in his, in quibus peccauit, ordinibus, uel beneficijs, & nouam non recipit sine dispensatione, & qua. Cum simoniaco quo nunquam liceat dispensare, & cum quo non liceat episcopo, in fi. num. 3.
- 3 Additio glossarum. Inter occultum, & manifestum differentia pro dispensatione obtinenda.

CAPVT XXII.

De simoniace C. Cum simoniace ordinato, q. simoniacus non est, dispensari potest [*Nisi plenus*] si supra de spon. de muliere, C. de tran. sac. ut responsum [*simoniace*] ordinari enim quis simoniace, & non est simoniacus, pecunia data per alium eo ignorate, is uero, qui eo casu dedit, simoniacus est, sed non simoniace ordinatus. Si uero ordinandus id sciuit, uel tacite consensit, uel pecuniam dedit, uel postea soluit, simoniacus est, & simoniace ordinatus. 1. q. 1. qui studet, & c. quibusdam, & c. reperuntur. Quid si penitus contradicat, nec postea soluat? perinde est, ac si ignoraret, quod colligitur infra eod. sicut, secundum Host. [*Remanere*] ex dispensatione, ut dicit glo. in alijs autem ordinibus, uel beneficijs non simoniace habitis etiam sine dispensatione remanebit, & noua beneficia alijs canonicè recipere poterit, no uos autẽ ordines nõ recipit, nisi prius cum ipso in ordine quæ sito simoniace dispensetur, sicut & si per saltum promotus esset, s. 2. dist. c. 1. secundum Innoc. & Host. dicebat Innoc. quod illi, cum quo simonia commissa est, nunquam dispensare licet, item nec cum simoniaco dispensat episcopus in dignitate, etiam si pro illa non commiserit simoniam, 1. q. 1. erga. ¶ In glo. 1. *ibi, dispensatione* dispensatione Papali, si simonia fuit in ordine, & est manifesta, sed si est occulta, dispensat episcopus secundum Ala. Laur. & T. arg. supra eod. ex tua, Host.

SVMMA RIVM.

- 1 Non penitentis, cui scribitur, tacetur. Simoniacus est, de cuius uoluntate traditur pecunia, ne contradicat eius electioni, num. 5. Sic electus renunciare tenetur. Redemptio sui iuris hic non excusat. Intentio quando non excuset à simonia.
- 2 Charos monemus. Seculi istius breuis est fructus: futuri uero æternum supplicium.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. In delictis minor non restituitur. Ex mora quæ imputentur.
- 4 Additio glossarum.

CAPVT XXIII.

Mattæus Vide, I quia non apparet, cui scribat, ne prodat perentem secundum Per. & Abb. & h. d. Si contradicens electo propter pecuniam sibi de uoluntate electi traditam, à contradictione desistit, electus postea confirmatus simoniacus est, & renunciare tenetur, cõs diuisio, secunda ibi, quia igitur [*Monstrauit*] de uoluntate tua, nec ob. infra de pœnitentijs & remis. omnis [*Amicus*] secus, si inimicus, infra eod. sicut. Hostien. [*Turbata*] forte amico consulenti, respondit, maledicatur ipse, da sibi pecuniam, quæ sit secum

quæ sit secum in perditionem, uel his similia, forte intendebat ius suum redimere, infra eo. dilectus, quod cum non iuuat secundum Host. quia intentio, ex quo pactum interuenit, non excusat, infra eo. per tuas. 2. si cur nec sola sine pacto facit simoniam execrabilem, infra c. si. uel forte fuit uoluntas turbata, quia respondit amico. Quid à me quæris consilium. fac quod tibi placet, & id dixit animo turbato [*Exsolui*] ex pacto. ut innuunt sequentia, secundum Host. [*Dubitas*] debebat certus esse, secundum Host. [*Consulis*] monemus, I quos charos habemus. 28. q. 1. sic enim [*Dimittas*] de superioribus tamen licentia, quod dicit, ut infra c. 2. secundum Ho. [*Verbi*] Ma. 16. Lu. 9. [*Mundum*] quia istius seculi breuis est fructus, futuri uero æternum supplicium. 1. q. 1. cito turpem, in fin. & uide in Iere. 4. ca. C. & ad Acheru. D. ¶ Secunda glo. respondet per ob. si contradictores erant pauci, ergo iniuste uexabant, licuit ergo redimere. Solu. licet pauci & c. ¶ Tertia glo. respon. per. q. quare papa non prohibet, sed monet. Solu. hoc ideo & c. ¶ In glo. 2. *ibi, non excusat* & ideo in delictis minor non restituitur, ut in l. se. ¶ In glo. pen. *ibi, mora* & ideo sibi imputatur casus peremptionis, & deteriorationis, ut ibi. ¶ In glo. 2. *ibi, uenerabilem* Goff. alleg. eo. titu. bonæ, & de his, quæ sua à maio. par. ca. c. 1. [*ibi, ius habebant*] dicit Inn. quod iusta, uel iniusta esset contradictio, ante confirmationem dare non licuit, & remittit, supra de elect. significasti. ¶ In glo. hoc ideo, *ibi, saluari* secundum R. & Ala. [*in fine*] facit, quod not. supra de æra. & qualita. ad aures, in ult. gloss.

SVMMA RIVM.

- 1 Pro absolutione excommunicati, qui satis fecit, exigere precium non debet, & qualiter id intelligatur, num. 2. A quo fieri non possit, num. 4. Contumaciam puniri conuonum iuri est.
- 2 Pro emendis an quid recipi debeat.
- 3 Spirituality nec emi possunt, nec redimi. Peccatum quis non debet committere, quo maius cesset. V exatio quando licite redimi possit à clerico, num. 4. & c.
- 5 Epilogus, & additio glossarum, num. 6.

CAPVT XXIII.

Ad aures. Casus. Pro absoluendo excommunicatum, qui satis fecit, precium exigere non debet, prima ponit querelã, secunda dat iudices, 2. ibi, quoniam (*Debebat*) & ad iudicis præceptum soluere contendebat (*Vinculo*) quod est pœna contumaciæ in personali, sicut misio in reali, supra ut lit. non contumaciæ (*Satisfecit*) & sic debebat absolui, de iudi. c. 1. Ho. (*Contrarium*) contumaciam tamen puniri est cõsonum iuri, de postu. c. 1. de pœnis dilectus, si igitur esset cõsuetudo, uel statutum, quod excommunicatus ante, quam absolueretur, pro quolibet mense, quo stetit excommunicatus, soluat certam quantitatem, puta 10. lib. sicut est in Francia, & multis regionibus, dicit Host. hanc consuetudinem rationabilem, & seruandã, & sic posset intelligi, quod de emendis le. supra de of. ordinarij, dilectus, & de uer. si. ex parte, & quod dicitur de satisfatione ante absolutionem, supra de iudi. c. 1. Nec ob. hæc decre. quia tunc non petitur emenda pro absolutione præstanda, sed ut satisfiat de delicto, & contumacia, sicut iustum est, & sicut est statutum, uel consuetudine quod faciendum est, ut in prædictis iuribus. Dicit tamen, quod aliqui dicunt, quod petes debet gratis absolui, & demum compelli ad satisfaciendum, secundum consuetudinem, uel statutum, inf. eo. ad apostolicam. ad prædicta faciat decre. quam olim habebamus in quarta comp. de sent. exc. sub in terminatione, cuius mentem potest

3 sui, supra titu. 2. sicut olim (*Redimatur*) spiritualia tenim nec emi possunt, nec redimi, sup. eo. querelam. T. dabat Inno. pro regula, quod nusquam pro spirituali beneficio obtinendo, nec pro præsentia spirituali redimendo licet aliquid dare. 1. q. 1. nullus episcopus, supra eo. nemo. nec enim debet quis minus peccatum committere, ut alterum maius cesset. 3. 2. q. 5. ita ne, supra quod me. causa, sacris. sed ubi laicus iniuste uexat clericum, uel de facto uitari facit aqua, & igni, uel prælatum iniuste uexat clericum subditum temporaliter, non spiritualiter, tunc licet uexationem redimere. licet etiã aliquid laico dare, ut bene soluat decimas, in quibus nec feudi ius se habere contendit. super quo uide, quod no. de decimis, prohibemus. & c. si. quamuis etiam spoliatus secundum quosdam pecuniam dare non debeat, ut recuperet ecclesiam, qua spoliatus est, cõ illud non sit uexationem redimere, sed possessionem recuperare; potest tamen dare, ne expellatur, uel sine causa cognitione uolentiam patiat, secundum Inn. de his, infra eo. dilectus. 1. (*Gratis*) quantum ad absolutionis beneficium (*Absolui*) per presbyterum, forte enim ii, quibus scribitur, presbyteri non erant, secundum Host. qui hic etiam ponit suam opinio. de absolutione excommunicationis, quomodo non potest fieri per non sacerdotem, nec alteri committi, quam dicam de sen. excõ. cum desideres (*Requisiti*) quod facere possunt, si sunt ordinarij. Si delegati, distinguitur, an adhuc diffinitiuè pronunciauerunt, & utrum sit annus elapsus ut supra de offi. leg. quærenti, secundum Host. ¶ Glo. ¶ reddidit causam, secundum quærit, & soluit. 3. declarat interesse partis, uel iudicis hic non prohiberi. ¶ In glo. 1. *ibi, potest dici* Goff. & Inn. dicunt quod sic: quia debebat ad superiorem recurrere, ut hic, supra de iure patro. nullus. unde dicebat Ala. hic, & post eum Vin. & Phi. quod non est tutum dicere, quod in talibus licet redimere. ubi aduersarius ius habet, uel ubi per superiorem ius consequi possum. credo glo. ueram, quado imminer graue periculum, uel damnum ex dilatione absolutionis, ut quia sequenti die fieri debet electio per eum, uel de eo, uel nisi agat, prescribitur contra eum, uel perit actio, uel his simile: alijs sit uera opinio tria.

SVMMA RIVM.

- 1 Monaci per simoniam recepti, quid iuris. Simoniaci etiam tacite consentientes, a bonis ecclesiæ debent abstinere, num. 4. in fine. Suppletio, uel declaratio iuris quando facienda, ad dist. expressæ.
- 2 Sine intermissione fieri dicitur, quod sit horis competentibus. Pœnitium purgatur per renunciationem uitiosorum. Cum scandalo nihil faciendum.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. Beneficij dimissio in uicinis manibus à simoniaco faciendã.

CAPVT XXV.

Regularibus C. Monaci per simoniam recepti, si sunt simoniaci, ad arctiora monasteria transferuntur: alijs post renunciationem in eodem loco, uel alio eiusdem ordinis poterunt collocari. Et est cõsultatio, & rñsto, ibi, vñ, & amplior instructio ibi. Si autem (*Scientibus*) & tunc siue expressè consenserint, siue tacerint, siue turbare noluerint, sunt simoniaci, sup. eo. Matth. (*Expressa*) & sufficientes: alijs si minus sufficientes essent, uel obscuræ, supplendum esset, uel declarandum, qui filii sint legi, per uenerabilem, de consuetudine. c. si. de offi. deleg. super qõnum. & est simile, supra de cleri. peregr. c. 1. ubi de hoc. Hostien. (*Sine intermissione*) horis tamen competentibus, sup. de frigi. c. si. ad si. de conse. di. s. nunquam, de usu pal. c. pe. Host. (*Ad renunciandum*) ut purgetur uitiosum initium (*Postmodum*) Io. And. super 5. Decret. D 3 sci-

scilicet post renunciationem. & sup. eos [scandalo] cum quo nihil faciendum est. de prescrip. c. 2. de renu. nisi. §. pro graui. Host. [In alio] loco scilicet, & conor. sup. de regu. c. fi. [Seu uendum] & penitentiam peragendam, infra eo. quoniam. Host. ¶ Glo. 3. quærit, arguit ad negatiuam, & soluit. ¶ In glo. 3. in fine] uide supra eo. Mathæus, super glo. pen. ¶ In glo. 2. in fine] & sci. Host. ¶ In glo. 3. ibi. nisi cum pridem. §. 1. ubi de hoc [ibi, quod episcopi] & inferiores prelati exempti, argum. de consuetu. cum uenera. de renun. c. fi. secundum Host. In hoc tamen differunt: quia isti hoc possent in manibus legati de latere, quod non possent episcopi, infra de ele. si Abb. lib. 6. [in fine] secundum T. imò recurritur ad superiorem superioris, supra de regul. licet. §. si uero, de iure patro. nullus: interim ramè abtineat à bonis ecclesiæ, secundum Innoc. & Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex noua receptione in canonicum, nihil potest sibi ex prima receptione, cui renunciat, uendicare, num. 5. & 6. §. si. cum alijs exemplis.
2 Resignatio in cuius manibus facienda.
3 Simoniam nec omnis modus, nec omne pactum in spiritualibus appositum inducit.
4 Vitiosa causa non accedit non uitiose.
5 Epilogus, & suffragium glossarum.
6 Extincta semel actio amplius non reuiuiscit, num. 6. §. fin.
7 Additio glossarum.
8 Scientia difficile probatur.
9 Cui simoniaco quis dispenset, §. 2.

C A P V T XXVI.

In infirmatione. Casus. Si quis canonicarum renūcians, quem per simoniam fuit ignoranter adeptus, de nouo assumatur ad illud, ex prima receptione sibi nil poterit uendicare. communis diuisio. 2. ibi, respondemus. Et erat olim hæc dec. in secunda compil. de renun. [Interveniente] nō dicit, q̄ fuerit data canonicis, uli forte alii successerunt, secundū Per. & Abb. [Annos] 14. supra de regul. ad nostrā [Prepositi] notat ¶ Inno. resignationem fieri in manibus aliorum, quā episcopi. melius dicitur secundum eum in renunciatione necessarium esse consensum episcopi, si confirmat, & canonicorum, qui eligunt, arg. 19. q. 3. statumus. C. de actio. & ob. l. licet. Et potest esse, quod hi canonici confirmationem non recipiant ab aliquo superiore, & ideo sine ipso resignant. uel dic hoc speciale propter simoniam. Inn. uide, quod post eum dixi, de renun. quod in dubiis, super 1. glo. circa ultimum dictum. de simonia uide, quod nō. & dixi, supra c. proxi. [Ita uidelicet] ergo nec omnis modus, nec omne pactum in spiritualibus appositum simoniam inducit, supra de elect. significasti, de præben. significatum, de seruis non ord. nullus. 10. q. 1. c. 1. Goff. [in fine] ceterum, quia à nobis humiliter requisisti, ut iuxta priorem receptionem tuam locum recuperare ualeas, in an. [Ecclesia] ad idem de rescrip. quamuis, lib. 6. [uendicare] uitiosa causa nō accedit non uitiose, nec econtra, ff. de acqui. poss. Pomponius, §. ult. Vinc. ¶ Gl. 3. obiicit, q̄ sine culpa &c. soluit. ¶ Gl. 4. & quinta arguit, & argumentū tollit, signat contraria, & soluit, ¶ Vlt. glo. arguit, q̄ actio &c. & signat unum contrarium. ¶ In glo. 4. ibi, laborauit] ut naturalis, non legitimus, de quo loquitur lex sequens, ¶ In glo. ult. ibi, inter facerem, in fine] stipulatio patris, de dote reddenda, si filia nupta moritur, de primis nuptiis intelligitur, nō de renouatis [ibi, liber homo] si liber se uedit, manumissus postea non reuertitur ad ingenuitatem, sed est liberti.

nus [ibi, ult. in fi.] si consensu creditoris alienat debitor pignus, licet postea iterum ad debitorem redeat, prima obligatio non renascitur [ibi, §. aream] si seruuum Titium tibi promisti, & ille factus sit liber. liberatus sum, nec reuiuiscit obligatio pro eo, q̄ ille iterum seruus illius fiat [ibi, cum ex causa] si à creditore, cui pro debitore solui, recepi pignora, & illa restitui debitori, ius pignoris solum non reuiuiscit. ¶ In glo. 2. ibi, ignorant] & impuberi, ut sequitur, ¶ In glo. 3. in fine] fuit etiā hoc statutum ad occurrendum fraudibus interponēdarum personarum. 46. dist. sicut, maxime quia scientia difficile probaretur, ff. de prob. uerius, Host. ¶ In glo. dispensatiuē, ibi, dispensat] quod possit concedi in simpli beneficiis, cum capitulum est exemptum, secundū Host. tamen plus placet ei, quod sequitur in gl. [ibi, committunt] unde dicebat Ala. q̄ si nec dans, nec recipiens ecclesiam, beneficium, uel ordinem simoniam committit, ibi potest minor prelatus dispensare, q̄ credit hic interuenisse: aliā minime [ibi, natura] secundum La. ¶ In glo. ult. ibi, liber homo] & ff. de decu. l. 2. §. 1. T. [ibi, cum inter. P.] & c. ex transmissa, & si socius cessit bonis, soluitur societas, & si consentiunt, ut adhuc maneat. noua incipit societas, in fi. de soci. itē si quis, & noua uoluntate ualet testamentum, quod antea non ualebat, in fi. de mili. re. §. ult. ad idem, ff. de sta. ho. l. homo, liber 2. C. de remis. pig. l. ult. Vin. [in fine] ibi sol. in fi. unica gloss.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Secundum. Ad materiam facit, quod no. gl. pen. in c. licet canon & ibi Io. And. de elect. lib. 6.
2 Transmissa. Vide Io. And. in c. cum inter. per. & de rescri. quamuis, lib. 6.
3 Vincen. Plenius, in l. inter stipulantem, §. sacram, per glo. & Bar. ff. de uer. obliga.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio simoniaca quādo cassanda, et quādo dicatur talis, n. 5. §. 1. Cassatur per sententiam, nu. 1. in fi.
2 Promissio sufficit ad inductionem simoniae. De fraude constat ex coniecturis. Nominans quempiam ad aliquam dignitatem propter odium, ad que ei teneatur. Cui simoniaco an dispenset episcopus in necessitate, in fine.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Malitius hominum non est indulgendum. Usucapio quo casu non procedat hic, in fi.
4 Additio glossarum.
5 Simonia non contrahitur interueniente pecunia, uel promissa, si aliā id erat obtenturus dans, uel promittens.

C A P V T XXVII.

Obis fuit. C. ¶ Electio simoniaca est cassanda, si electoribus propter hoc sit promissa pecunia electus ignoret, nisi hoc factum fuerit in fraudem electi, & sunt duæ partes, secunda ibi, ad ultimum, & prima subdiuiditur, secunda ibi, quia igitur [Quendam] id est aliquem, uel propriē [Amici] ut multi credebant, sed forte aliter erat, ut infra dicam [Vni] uel omnibus, tamen ualet, si uni, quantum si omnibus quod ad uitium electionis, sed non quod ad pœnam eligentium, qui non peccauerunt, supra de his quæ fi. à maior. quæsiuit. Hostien. [Promiserunt] promissio sufficit, ut dixi supra eod. ueniens, & capitulo de hoc [Per fraudem] hoc autem constabit per coniecturam, ut cum ab inimicis est data pecunia, qui se opponebant electioni [Malitiose] sicut etiam qui propter odiū aliquem

quem ad dignitatem nominat, tenetur ei ad damna inde prouenientia, C. si propter ini. cre. fac. l. una, lib. 10. & not. 74. dist. Honoratus [Vt dictum est] in parte decisa. Goff. [Aliquam] nisi instante necessitate ecclesiæ, 1. q. 5. presentium. Alii dicunt, quod illud corrigitur, tu dic, ut no. de elect. c. pen. Host. ¶ Glo. 2. arguit à contrario, & id conadiuatur per tria iura: sed tenet contrarium, alleg. duos canones. ¶ Vlt. glo. ponit duas lecturas, quæ patent. ¶ In glo. 2. ibi, l. 3.] uide in dec. statim alleg. in glo. antepen. ¶ In glo. 3. ibi, in fundo] non auditur, qui euicta domo uult remouere picturas, cum euincens paratus sit restituere, quod impedit [ibi, si quis suo] uide de hære. excommunicamus. 1. super glo. arg. quod. ¶ In glo. & ita, ibi, l. 1.] mancipium meum uenditum ab eo, qui non potuit, non usucapit etiā emptor bonæ fidei: quia in uenditione contractum est furtū. ¶ In glo. 1. ibi, noceret] quamuis fraudulenter fecissent. Ala. Vinc. Phi. [in fine] & supra de ele. c. penul. ¶ In glo. 2. ibi, §. ult.] ibi uidetur expressum hoc, & remittit hic Goff. per eadem iura. ad quod etiā bene facit, de æta. & quali. tuam [ibi, uerius est] idem Vinc. & Host. ipse tamen Host. supra eo. tanta, dicit primam opi. ueram, quando pecunia non est data, uel promissa electori, uel ordinatori, sed alteri, tunc enim non putat simoniam, ex quo aliā eligendus, uel ordinandus erat ipse dans, uel promittens [ibi, intentio] hoc teneas, maxime quia non uideo, quomodo solari possit ista intentio eligentis, nisi per ipsum, cui ut soli & criminoso, & deponenti in facto suo non crederetur, & secundum hoc facile esset cuique, qui per pecuniam eligit, dicere se aliā fuisse electū: sed dices, imò poterit hoc probare per alios, cum quibus dixerat prius se uelle illum eligere. respō. forte falsum tunc dicebat. facit de elect. auditis. uel pone, quod uerum: potuisset tamen animum mutasse, si pecunia data non fuisset. facit q̄ dixi, supra de spon. tua. ¶ In glo. no. quod, in fi.] de re. iu. nō debet, li. 6. ¶ In glo. ult. ibi, post translationem] & 1. q. 3. ex multis, & q. 5. c. ult. [in fine] & electio fuit cassata per sententiam secundum T. & Innocen.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Tuam. Et de re iudi. cum l. & A. & quod no. glo. & Io. An. super illa, in c. licet, de proba. in gloss. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro uexatione redimenda datum quando & qua actione repetatur, num. 2. 3. 5. & 6.
2 Ex contractu, do, ut des, uel ne facias, agitur prescriptis uerb. ad id quod interest.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Restituere compellitur danti receptum illicitè, & exemplum.
4 Additio glossarum, num. 6.
5 Euentus iudicij est incertus.

C A P V T XXVIII.

Dilectus. C. Qui dedit prelato pecuniam, ne ipsum in iure suo de facto molestet, illā repetit, si prelatus promissa non seruet. prima ponit partis querelam, secunda dat indices ibi, Ideoque [Promissit] dicit Host. q̄ plana esset dec. si dicamus, q̄ hæc promissio facta fuerit per amicabile cōpositionē cū superioris auctoritate, de tran. c. 2. & c. de cetero [Daturum] redimendo uexationē suā, unde per condi. ob tur. cau. re peti poterat, ff. de cōd. ob tur. cau. l. 4. §. quot. Ho. [Pecunia] quā illicitè acquisiuit, uel dic, q̄ licitè, quia, cum de iuribus contenderent, interuenit cōpositio, & fuit contractus do, ut des, uel ne facias, ex quo agitur prescript. uerbis ad interesse. ff. de pol. l. 1. §. in locatione. ff.

de prescript. uerb. l. 1. nec cōtradicit sequens. §. ubi dicit, q̄ restituendo rem liberetur, quia intelligendum est, nisi plus fuerit interesse, secundum Inn. (Non quiet) forte adhuc extorquere uolebat. ¶ Glo. 1. not. ex eo, quod restituitur danti &c. distinguit demum, aut uexans habet ius, aut non, & in secundo casu est opinio, quod non possit, tenet contrarium, & soluit, c. de cimas, quod uidetur obstare. ¶ Gl. 2. not. à contrario, q̄ si seruasset &c. tenet contrarium, in fi. arguit, q̄ non seruati &c. allegat contrarium. ¶ In glo. 2. ibi, quod euitandi] habilis ad militiam, qui ad illam uitandam aliquid dedit, illud à recipiente recuperat, & punitur ille ut concussor. ¶ In glo. 1. ibi, nullus episcopus uult] ubi de hoc [ibi, questum] ubi de hoc [ibi, ad aures] adde, quod ibi dixi secundum Innoc. super uerfic. redimatur [ibi, equius] idem, Hosti. [ibi, uexatur] in iure acquisito, secus in acquirendo, infra eod. sicut supra eod. Mathæus, per quæ patet [ibi, Apostoli] ad Ephe. 5. distin. [ibi, decimas] 3. ubi de hoc [ibi, redimeret decimas] facit quod not. 1. q. 3. c. pen. [ibi, iuste] sed qualiter scimus, an iuste, uel iniuste, cum euentus iudicij sit incertus, ff. de pecul. quod debetur, supra de re iud. cum inter. C. de iud. rem non nouam, ideo uidetur, q̄ in hoc casu sit ad conscientiam recurrendum, supra u. 2. qua liter. 1. & infra eod. per tuas, 2. Host. ¶ In glo. ult. ibi, maxima] secundum Ala. T. Vinc. idem Goff. Phil. Innoc. & Hosti. Nam tñ dedi pecuniam, ne mihi negotium per calumniam faceres, repeto, quod dedi, & penam qua drupli, etiam si pacto paruieris, ff. de calum. l. 1. & l. generaliter. §. 1. secundum Vinc. uel dic proprie, si dicas amicabiliter compositum, ut dixi in textu secundum Innoc. & Host. [ibi, falsas] & infra de reg. iur. peccatū, li. 6. [in fi.] solue, ut no. in prædicta decr. peruenit.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Per tuas. Vide glo. supra eo. ad aures, & super illa Io. And. licet illud loquatur de iusta excommunicatione, à qua aliter non potest absolutio haberi.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro benedictionibus nubentium, uel exequijs mortuorum nihil exigi potest. Extorquendi, uerbum uiolentiam sonat.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.

C A P V T XXIX.

Vam nobis. C. Pro benedictionibus nubentium, uel exequijs mortuorum nihil exigi potest. diuiditur, ut supra proxi. Et ibi, discretioni [Capellanus] erat rector parochialis ipsorum [Extorque] uiolentiam sonat, & notat in uitium [Canonicam] depositionis. Goffr. ¶ Glo. 1. respondet per obiectionem, & distinguitur. ¶ Vlt. glo. respondet per obiectionem, & distinguitur. ¶ In glo. 1. ibi, desinit] idem hic Vinc. Philip. Goffr. & Host. [ibi, cum ab omni] & infra de rescrip. statutum. §. in super, lib. 6. [ibi, operas suas] de hoc supra de præben. significatum, in 3. glo. [ibi, actio] si. quod not. 1. q. 2. exigunt, in 1. glo. Host. dicit, q̄ etiam actio competit, ibi de hoc.

S V M M A R I V M.

- 1 Simoniaco simoniaco receptum confiteri, receptus, & recipiens qua afficiuntur pena, num. 2. & 7. Metropolitanus prouinciam uisitare potest, & qua forma. Tullulare, quid. Potius, aduerbium eligendi.
2 Cantuariensis archiepiscopus est etiam legatus. Inter accusationem, & inquisitionem differentia in iurisdictione penarum.
Io. And. super 5. Decret. D 4 3 Ar

- 3 *Artiora monasteria si non inueniantur, quid iuris, cum quis in eis ingredi iubeatur.*
Cum simoniace recipientibus monachum dispensatur a papa.
Pexagere, quid.
Penitentia parte peracta dispensatur, excipitur casus hic.
- 4 *Mulieres suspendi non possunt, nisi a pronuntiatione euangelij.*
Episcopi coaptare se debent metropolitano.
Recipere non reprobatur, nisi sit ex pacto, in fine.
Desistens ex pacto mulier ab accusatione incidit in Turpilianum.
Epilogus, & suffragium glossarum. num. 6.
Sententia in causa adulterij mulieri prodest, si absoluat adulter, non tamen contra nocet.
Uniuersitas an possideat, & per quos, an accusari & contra eam inquiri possit, an puniri & qua pena, num. 5.
An ea punita singulares possint puniri. §. & an punita, an possit de publico crimine accusare, & qualiter, ibid.
- 7 *Aditio glossarum, & sequen. num.*
Pro in confraternitatis numerum receptione exigere quid non licet.
Pro baptismo quid dare pagano an sint simonia.
- 8 *Deposito monaci, quid operetur.*
Contra regulares aliter, quam contra seculares simoniacos proceditur, & ratio.
Qui grauiatur in uno, regulare est ut releuetur in alio.
- 9 *Collegium an accusari, uel contra ipsum inquiri, an in ipsum irrogari pena & qualis, ex officialium delicto tenetur, an accusare, §. & an punita.*
Collega an interim promoueri possint.
Ciuitas decapitari dicitur per ararium.
Quibus puniatur casibus, qui non deliquit, circa med. uers. & si reperiatur.
Syndicus uniuersitatis accusat nomine suo, sed ad commodum uniuersitatis, si succumbit, non puniatur, §. & an punita.

C A P V T XXX.

Dilectus. C. Si per accusationem constat monachum simoniace fuisse receptum, receptus, & recipiens deponetur, si per inquisitionem, receptus in archidius monasterium detruditur, recipienti & maioribus imponitur penitentia, & interim ab executione ordinum sacrorum suspenduntur. Et in 1. consultatio. in 2. ibi. Nos igitur. responsio distinguens, secundum membrum ibi, quod si in 3. mandat ibi, iniungens. in 4. instruit ibi. Illud tamen [Dilectum] etiam provinciam poterit uisitare seruata forma dec. de censu. Romana, lib. 6. etiam suffraganei si negligere, eod. tit. c. ult. [Eis] monasteriis, & locis religiosis [Pullulasse] quasi germinasse, creuissse, uel multiplicasse, & translatum est ex pulis, qui germinantur, & multiplicantur ex ouis, & componitur repullulare, quasi post casum recrefcere [Potius] electi uide, sic supra tit. 2. licet, in fi. [Coram te], specialiter in Cantuar, qui non solum est metropolitano, sed etiam legatus, de offic. leg. c. 1. Innoc. non uideo, quare hoc dixit Innoc. cum hic non dicatur, quod uisitasset provinciam, sed de decem. & facit uerfic. iniungens, in fi. c. [Amotos] uide, quia cum agitur per modum accusationis, puniuntur recipientes, & recepti, in modum inquisitionis solum recepti deponuntur, ideo etiam in inquisitione, cum instruitur ad hoc, ut quis corrigatur, receptus debet remoueri, quia aliter non possit corrigi, quia habuit uisum in ingressum, sed recipiens bene potest penitere, licet non remoueat, & ideo non remouetur nisi per modum accusationis, & sic non obstat dec. in inquisitione, cum ibi dicat, Adeptus fuisse & c.

Abb. [Artiora] quid iuris, si non inueniantur, not. infra eod. quoniam [Abbatibus] non loquitur de Abbatibus accipientibus prelaturas per simoniam, sed de committentibus simoniam in recipiendo monachos,

& in hoc casu etiam remoueri possent, sed Papa dispensat. Goffr. & bene facit, quod not. 1. q. 7. requisitis, in 1. glo. [Officialibus] qui ista faciunt, uel sciunt, & tolerant, Innoc. [Peregerrim] id est perfecte egerint, siue per fecerint, supra de elect. cum in cunctis. §. 1. & secundum hoc est speciale, quod parte penitentia pacta non dispensatur alias contra, de hoc, de cler. coniug. sanè, & secum dum Hostien. [Sacrorum] hic quod ad mares, Mulieres enim suspendi non possent, quare nec ordines istos recipiunt, possunt tamen suspendi a pronuntiatione euangelij, super quo uide, quod not. de penit. & remiss. noua quedam, de maior. & obed. dilecta. Hosti. [Episcopis tuis] qui & tibi se coaptare dicunt, ut patet. 12. dist. de his, de spons. du. cap. fin. [Gratanter] certum est, quod gratanter recipient, sed non est notum, an gratanter offeratur, secundum Host. [Recipi] recipere ergo non reprobatur, sed ex pacto recipere, sic femina ex pacto ab accusatione desistens incidit in Turpil. quare alias non incidit, ut not. 2. q. 3. Euphemiu.

¶ Gl. 1. notat, quod ubi & c. ¶ Glo. 3. arguit, quod propter connexitate & c. all. duo iura in contrariu. ponit op. Io. Soluit cum Vin. & T. ¶ Quinta gl. signat prium, & ibi remittit. ¶ Glo. sic, supra 1. obiicit, & soluit, secundo querit, an collegiu & c. arguit quod sic, per 4. iura. all. 4. in contrarium, & ratione, ponit opin. Io. & tenet cum Tan.

¶ Antepen. glo. opponit, & remittit. ¶ In glo. 3. ibi, sepe uide in c. statim alle. in 1. glo. ¶ Et ibi, §. quare, absolutio eius, qui adulter dicitur, prodest mulieri, sed condempnatio non nocet. ¶ In glo. sic, supra, ibi, procedentibus, lapellationi non deferentibus ¶ ibi, §. pen. ubi sic dicitur, municipales per se nihil possidere possunt: quia uniuersis consentire non possunt: sed dic ut ibi, §. fi. & l. se. quare sic iacet: sed hoc iure utimur, ut possidere, & uti capere municipales possint, idque eis per seruum, & p liberam personam acquiratur [¶ in fi.] uide de iu. cal. imperatorum, super 1. gl. ¶ In glo. pen. ibi, plerumque uide infra de usur. salubriter, in gl. ¶ In glo. 1. ibi, inuitandus & hoc no. Abb. contra prouinciales, qui exigunt pecuniam propter confratarias, ad quas pauperes recipiunt cum ad eas deberent gratis homines inuitare ¶ ibi, c. pen. ubi de hoc, & 1. q. 2. qua pio: sed licet, ut ibi no. sacerdote dante pagano pecuniam, ut baptizetur, non sit simonia, quod etiam placuit Vinc. infra de aposta. a nobis: secus tamen in Abbate dante alicui precium, ut religionem intraret: quia sine religione potest esse salus. 2. q. 4. §. fi. ad fi. non sine baptismo secundum Host. sed Phi. in pra. dec. a nobis. fatebatur pecuniam dari posse pagano, ut baptizetur, sed non ex pacto per pre. quam pio. ¶ In glo. arg. quod, ibi dixit Io. ¶ qui hoc etiam no. in pra. c. 8. dist. tantis, & 3. q. 6. hac quippe ¶ ibi, causam agi ¶ facit, quod no. de testi. ueniens. 2. in glo. sed quare ¶ ibi, c. pen. uide quod ibi plenè dixi, post Inn. & Host. super 1. gl. super uer. connexè ¶ in fine, idem no. 2. q. 5. interrogatum. ¶ In glo. 5. in fine ¶ et depositio

¶ Thac operabitur in monacho, quia non habebit uocem in capitulo, nec uocabitur ad cōes tractatus, non recipiet prebendam in communi, sed in ergastulo ei prouidebitur, secundum Inn. & Host. ¶ In gl. hic patet, in fi. ¶ si tamē dicatur, quod in hoc releuentur regulares, & triu. in secularibus locum habeat, non esset mirum, cum grauentur in ordine inquisitionis, qui non sic feruatur ad unguem in illis, sup. tit. 2. qualiter, 2. in fi. & est regulare, quod qui in uno grauatur & c. fi. de iureiur. cum, q. de parochi. c. 1. supra de transla. c. 2. Est secunda ratio, quia regulares presumunt hoc facere cā cleemosynæ, & animæ saluandæ, arg. qd me. cā. c. pen. de cōuer. cōi. i. dudum, & ideo mitius cum ipsis agitur. Tertio quia hoc est regulare eum religiosis mitius agi. de hoc, de do. & cōt. c. 2. possit etiam dici ad solu. cōtrarii hoc locum habere, quando iudex ex officio generaliter in-

quirit tam in capite, quam in membris, & contra illum, qui non est infamatus: prima tamen & tertia ratio plus placet Hostien. ¶ In glo. sic, supra ibi, municipales ¶ Dicit Hostien. quod licet intelligantur scire, non tamen puniuntur, nisi consensisse probentur, ut patet in no. supra eo. ueniens, & c. de hoc, & ad hoc, infra de elect. si compromissarius. lib. 6. & adde quod ita im dicam ¶ ibi, procedentibus ¶ ad idem de pœ. di. 1. nemo, & infra de pœnis scilicet, ad fi. lib. 6. ¶ ibi, sicut ubi de hoc ¶ ibi, dixit ¶ qui hoc notauit hic, & 12. q. 2. episcopus qui mancipiu ¶ ibi, dixit ¶ Bar. Brix. quod uniuersitas, in qua non sunt infantes, & similes personæ, bene potest accusari: quia potest dolum committere, & ad l. si ex dolo, subaudit, de facili, & ita ibi supp. Accur. & in l. metum. §. 2. ff. quod me. causa. pro hoc dicto, quod placet Lau. 2. 5. q. 2. ita nos. satis facit. C. de re mili. l. fin. uer. ut autem, lib. 12. & facit, quod no. ff. quod cuius. uni. l. scilicet. §. 2. & ff. de reg. iur. l. aliud §. 1. de communicato cōsilio, & pulsata campana. Et poterit collegium, & uniuersitas pœnam pati non solum aliam, sed etiam capitalem, infra de no. oper. nun. c. 2. sicut & decapitatur ciuitas per ararium, ff. quib. mo. usuf. amit. si usuf. fructus 2. ad idem ff. de usuf. an usuf. fructus, & facit 1. q. 1. iudices, in prin. Quidam dicunt delictum operationis non cadere in magnam uniuersitatem, ad hoc l. si ex dolo, delictum negligentia scilicet, ad hoc. C. de sacrosan. eccl. i. uibemus, in aut. de sanc. epi. §. fin. ¶ Et ibi, Tan. dixit ¶ Vinc. hic, & supra de ser. non or. de famul. & idem Inn. & Hostien. qui hoc no. hic, & de sen. ex. grauem, & de iniuri. in nostra, & Guil. in spe. de accusato. in fi. ¶ Et ibi, collegij ¶ an interim illi de collegio possint promoueri, dicam, supra de elec. per inquisitionem, super glo. si intelligas secundum Hostien. non solum contra collegium, sed etiam contra singulares, & si reperiatur tota uniuersitas, uel maior pars deliquisse, poterit tota uniuersitas puniri non capitaliter, corporaliter, uel spiritualiter, id est per excommunicationis sententiam, cum corpus animatum non habeat ad hoc aptum, sed alias in pecunia, uel alia temporali pena ad hoc apta, uel spirituali, puta per sententiam interditi ¶ b & erit hic casus spiritualis, quo punietur is, qui forsitan non deliquit, nec delicto consentit. contra id, supra de his, quæ fi. a ma. par. cap. quæsiuit, & potest reddi specialitatis ratio, ne alias propter difficultatem probationis delicta remaneant impunita, infra de sen. ex. vi. fama. §. 1. sed de delicto officialiu quos elegit, uidetur teneri, argum. de off. ar. ea quæ, maxime quado potest resistere, infra de sen. ex. quantæ, licet sit argum. contra eo. tit. grauem. singulares igitur innocentes soluendo cum aliis pro solido & libra proportionaliter puniuntur sine culpa, sed subest causa; quod est sepius reperire, supra ut lit. non cont. c. fi. §. si uerò aliter. singuli etiam, contra quos singulariter processit inquisitio, punientur capitali pœna corporali, & spirituali, id est excommunicari poterunt, si hoc criminis qualitas exigat, alias punientur plus, uel minus, ut sequitur in glo. secundum Hostien. ¶ Et an punita iam uniuersitate possint singulares puniri, uide quod dicam de pœnis, c. ult. lib. 6. super glo. pen. disputant legitæ casum conuersum, scilicet an uniuersitas possit de publico crimine accusare per syndicum? Tenent communiter quod non: sed accufabit syndicus, si uoler suo nomine, non uniuersitatis, tamē ad uniuersitatis commodum, sicut tutor suo nomine accusat, tamen ad utilitatem pupilli. C. qui accusa. non d. poss. l. 2. huiusmodi ratio multiplex est, scilicet quia in crimine publico non interuenit procurator, de quo satis dixi, supra ti. 2. ueniens, super 1. glo. Item hic deficit talionis pœna in accusante, nam succumbens syndicus non puniretur: quia suo nomine non

accufauit, & sic non est sua calumnia, singuli de uniuersitate non, quia singulorum nomine non accusauit. 12. q. 2. qui manumittitur. uniuersitas non: quia non uidetur capax pœnæ, de hoc dixi supra. Ad l. ult. C. de re mi. quam superius allegaui, quæ multum uidetur cōtra, respondetur, quod ibi defendit syndicus in publico crimine, non accusat, quia si non admittetur ad defendendum, uniuersitati non possit aliter consuli: secus in accusando, ubi consulitur uniuersitati syndico accusante suo nomine ad uniuersitatis commodum, ut prædixi; & sic non remanebit crimen impunitum, per quod respondetur ad decr. ut fama, de sen. ex. cum concor. all. prædicta lex vltima, de publicis causis loquitur, nō publicis criminibus. uel quod ibi de syndico dicitur, non respiciat publica crimina, quod probat litera ibi sequens, prout legibus cautum est, hoc tenendo cessat quæstio, an syndico accusante nomine uniuersitatis, si mors sequatur, singuli sint irregulares. & tamen si admittetur, extat remedium dec. secundæ, de homi. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Interrogatum. Vide glo. contra ibi Io. And. in c. dilecto, in glo. si supra de præben. contra tex. in l. denunciaffe. §. quæstione, & l. seq. §. si eo tempore. & ibi Bar. ff. de adul.
- b ¶ Interdicti, hoc tenet Bart. in delicto, quod proprie cadit in uniuersitatem, in l. aut facta, ff. de pœnis.
- c ¶ Quantæ. contrarium tenet Bart. in l. aut facta, ff. de pœnis, in ante. p. q. & uide Doct. in l. i. uibemus nullam, præ allegatam, & Bart. in l. 1. §. familia, ff. de pub. & uec.
- d ¶ Non, ibi uide Cy. Bal. & Sali. & Bar. in l. 1. in fi. ff. de accusa.

S Y M M A R I V M.

- 1 Contra de simonia deponentes testes quæ possint excipi, & nu. 16. 17. ea quid appelletur, num. 24.
- 2 Ex filiorum prætermissa correctione quid euenerit eis, & Heli patri, & nu. 3. & 21. Inter correctionem & correctionem differentia. Prælati quæ dicuntur in die iudicij. Parentes qui liberorum mortem forti animo tulerint.
- 3 Heli ætas & longitudo regendi & iudicandi quantæ, mors etiam & nu. 21. Apostopefis figura locutionis, ad dictio. teneatur. De crimine quibus cognoscatur modis.
- 4 Correctio etiam per nuncium fieri potest absentem, ponitur pro mentione hic. Inquisitio fit ex duabus causis. quandoque causatur sequestrationem, quandoque suspensionem, num. 13. 14. Visitare potest ordinarius sine infamia. Frequentis nomen quo numero contentum sit, & nu. 8.
- 5 Clericorum causas criminales qui cognoscant. Offendere quid. Credendum facile non est.
- 6 Incognitum quid cuiusdam dicitur ut iudici, non ut homini. Personarum plurium uice fungens uarium ius admittit. Seniores & conuocandi, & quare, & nu. 21. in fi.
- 7 Inquirens an recitari possit, & iudicium ordinem seruare contra clericum possidentem ecclesiam. Monachis denunciatis sumptus a monasterio dari debent. Denunciatio simoniam an debeat præmonuisse.
- 9 Non puniatur, cum non sua uoluntate desistat. Denunciatio quandoque transit in inquisitionem.
- 10 Testium depositiones scribende sunt. Assessio debet esse iurata, ut sufficiat.
- 11 Prædecessoris relicta in bonis ecclesie computantur. Dilapidatio, duplex eius suspitio qualiter probetur, num. 14. habet tria specialia, & quæ, nu. 15.
- 12 Quando operetur suspensionem ab administratione, & quando remotionem, & nu. 13. 14. 15.
- 13 In ea cognoscenda quomodo procedatur, & nu. 14. Ab administratione remotus fit infamis, in fin. & nu. 14. cir. fin. Expen-

- 14 *Expensa temperanda secundum ecclesie facultates etiam a nobili. Ordinis executionem, remotus ab administratione, & infamatus amittit, cir. fin. & num. 19. in fi.*
- 15 *Accusatores qui praeferendi, cir. fin. non facile remouendi ut iudex num. 16. in fin.*
- 16 *Testis, sicut iudex, non semper repellitur, ut hic.*
- 17 *Admissio quid operetur conspiratorum, & inimicorum. Excommunicationis exceptio semper admittitur.*
- 18 *Epilogus glossarum. Monitorio in quibus casibus sit necessaria, & num. 19.*
- 19 *Suffragium glossarum. Sententia formanda pro qualitate actionis, & num. 22. §. 1. A sacerdotij gradu quis retrahatur. Infamia perpetua quis notetur.*
- 20 *Additio glossarum, & num. sequen.*
- 22 *Iudex idem & accusator esse non potest, iuxta glo. Minus intelligitur ualere, quod nihil ualet, & minus solum, & si nihil solum sit.*
- 23 *Cautio in suspensio de dilapidatione non admittitur. Lese maiestatis crimine accusatus an sit reprobandus. Casus pro casu ponitur, §. fin.*

C A P V T XXXI.

Iacet Heli. Sumabat Abbas, quod iurio, dilapidatione & insufficientia suam denunciare possunt Abbatem, melius dic Abb. contra testes, qui super simonia deposuerunt contra ipsum in iudicio inquisitionis excipere potest, quod sunt inimici, uel conspiratores: alias autem exceptiones criminum non potest opponere. & potest diuidi in 3. partes. in 1. ponit exordium vsque ibi, cum igitur ibi narrat factum, & ordinem processus & allegationes pro. & contra usque ibi, Ne uero. ibi interloquitur. & exponit licet pro quamuis. *Effaciter* quantum in eo fuit. nam, ut ibi dicit glo. Heli filios corripuit, & compefcuit, sed lenitate patris, non auctoritate pontificis. *Corripuit* corripere potuit, corrigere non: manus comprimere potuit, non animum mutare 47. di. §. necesse, in fi. Talibus uero praelatis in die iudicii dicturi sunt subditi, quod habetur l. di. si quis diaconus, in fin. *Corruens* non fuit iste Oratius Puluinus pontifex, Anaxagoras, uel alij, quos ponit Valerius, li. 5. sub uli. rub. de parentibus, qui liberorum mortem forti animo tulerunt. ibi dicit, quod Oratius audita filii morte, dum dedicat et Ioui, nec manu remouit a poste, nec uultum a publica religione ad priuatum dolore deflexit, ne patris magis, quam pontificis partes egisse uideretur, Anaxagoras nunciandi sibi filii mortem nil inquit inexpectatum, uel nouum nuncias. sciebam enim ex me natum esse mortalem. uide de Melama. ualde pulchre in Hieron. ad Paulam. 1. & quod dixi, de sepul. super rub. in fin. *Expirauit* dabant Pet. & Abb. uersus, Funere creduli factis ceruicibus Heli, *Corruit* de sella, tristi ueniente nouella. Habet historia, quod 98. annorum erat, & 40. reuerat populum, & iudicauerat. *Taceatur* tacendo exprimit, sic supra de offi. or. inter cetera. *Inquisitionem* omisit de exceptione, quia hic tantum prosequitur modos agendi secundum Goffr. Est etiam modus actionis, supra de procura. tu. & uide quod dixi, supra titu. 2. super his, in glo. *Charitativa* quod semper praesumitur, infra de re. iur. estote. Vinc. *Correptio* quae etiam per nuncium fieri potest ad absentem l. q. 7. conuenientibus Io. Idem Guil. in spec. de denun. §. 2. uersu. quid si mortuus. & dic cor. 1. monitio secundum Vinc. & Hosti. *Clamofa* quod hic dixit Innocen. uide supra eo. qualiter 2. super uer. periculum. *Inquit* Gene. 18. *Publicam famam* dicit Innoc. hic poni duas causas, quare sit in-

quisitio. subdit, quod uisitare potest ordinarius sine infamia, ut dicam, infra caput. proxi. in prin. *Frequenter* forte trinam. de causa pos. cum ecclesia. ff. de usu ri. cum de in rem uer. uel binam, supra de testa. quia 25. q. 2. ita nos. C. de episc. au. nemo. uide quod dixi, supra ti. 2. qualiter, super uer. saepe. *De quocumque* quomodo ex hoc uerbo arguit Io. Fa. pro confue. quae habet, episcopos cum suis capitulis sine episcoporum praesentia diffinire causas clericorum criminales, etiam si sint in sacris, uide in spec. de accusatione. §. contra loco, post prin. *Offendere* id est mouere, & turbare. Goffr. *Non facile* contra facile credentes uide in Hiero. ad Celantiam. E. *Crede debet* quod est infra, contra 22. q. 4. innocen. sol. ut ibi no. & 86. di. si quid *Incognita* ut iudici, etiam si sciat ut homo. 6. q. 2. si tantum *Senioribus* Hiero. super Ioelem. c. i. ibi, congregate senes, dicit quorum aetas uicina morti, maturaeque sententiae magis timorem & cultum suscipit dei *Non tanquam* uerba Inno. auctoris, quia finitus est canon. *Officij sui* quid sit clericus possidet ecclesiam, dicefanus dicit, quod minus canonicè tenet illam: clericus petit sibi libellum offerri: episcopus dicit, quod uult inquirere, cum tempore tanto uacauerit, quod ad ipsum deuoluta est potestas: clericus dicit, quod ex hoc habet eum magis suspectum, cum causam suam agat, nunquid locus erit recusationi ex hac causa? dicit Hostien. quod non: quia sicut a correctione non appellatur, ita nec occasione correctionis poterit fieri recusatio, ad hoc de ap. super eo. 2. credit etiam non offerendum libellam: quia nisi clericus probet se canonicè institutum, hoc est auctoritate episcopi, uel alicuius ordinarij, ad quem spectet, omnino remouendus est ex officio, & sine libello, de inst. c. 3. de cler. per cu. ca. fi. & si male tenet ecclesiam, certum est, quod animam suam damnat, & parochianorum animas decipit, supra de elec. dudum. 2. Ergo non detur libellus, nec differatur inquisitio, quia in talibus periculum est in mora. ad hoc supra eo. Matheus, cu. si. & quia potestate, & non libelli oblatione utitur in criminibus puniendis, ut patet de priuileg. cum & plantare §. de co. fratribus. & ideo de talibus fit inquisitio etiam generalis, ut patet de praeben. graue. & quod per officium talia expediantur, patet de ata. & qua. c. 2. 3. & 5. & ca. cum bonae, in fi. de sup. neg. pra. c. 2. de cleri. non resi. quia nonnulli, & c. relatum, & c. conquerente, & ca. inter. 4. & cap. fi. de praeben. referente, & cap. de monachis 10. q. 1. regenda, & cap. sequen. de offi. or. c. 1. Et est casus, ut ecc. bene. c. uno, de excess. praela. ad aures, nec ob. de resti. spo. conquerente: quia ibi nullus ordo seruatus fuit, sed episcopus simpliciter spoliavit non citatum, nec conuictum. uel dic ut ibi. supra dicta intelligit Hostien. uera in facto recenti. In antiquo dicit se cus. tum. quia praelatus tam diu tacuit, supra de frigi. c. 1. licet argu. contra de testa. c. 1. tum quia forte diffculter posset probari. cito enim cadunt probationes, & ideo ad delationem iuramenti forte recurrendum esset in tali casu, argum. C. qui testa. fa. poss. hac consultiissima, §. at cum humana, & C. de re. cre. generalliter. 1. respon. remittit etiam, supra de presump. illud, ad fin. & infra de cler. ex. proposuit *Cum igitur* hic incipias casum *Frequenter* non tamen tantum *Disonabant* sup. tandem *Monachis* propriis, quibus sumptus a monasterio dari dicunt, supra de accusa. ex parte, & c. olim Vinc. *Insufficientia* de hoc, infra c. proxi. uersu. ille quidem *Exhibita* patet ergo, quod denuncians simoniam repellitur, nisi praemonuerit. de hoc, no. supra de accusa. inquisitio 1. respon. & hoc credo, ut ibi dixi, tamen tenens opi. contrariam ad hanc decre. respondere posset, quod forte simonia non erat talis, quae post poenitentiam impediret dignitatis retentionem puta

puta contulerat prioratum per simoniam, nec enim dicitur hic, quod abbatiam adquisiuit per simoniam & facit quod dixi, supra eo, dilectus, 2. uel necesse fuit monitionem probari non propter crimen simoniae, sed propter periurium, & dilapidationem *Super hoc* forte uolebat Abbas reprobare personas, uel dicta: uel dicebat unam solam monitionem probatam, uel his similia *Primum* hic tamen non puniatur denunciator, cum non sua uoluntate desistat. & sic non ob. supra ti. 1. c. 2. secundum Inno. secundum quem not. quod licet ceptus sit processus in modum denunciationis: tamen, si ibi ingeratur aliqua difficultas, transiit in modum inquisitionis: sed Hostien. dicebat hic ex uoluntate papae in surgere haec specialia. Primum est, quod dictum est, quod est contra id, C. quomodo & quando iur. auct. qui semel, secundum, quod papa admittit eos, qui uenerant contra Abbatem, cum aliis prosequens non admittetur in testem: imò nisi per alios probaret, puniretur, ut dixi. Tertium collige ex decretali, supra de accusa. ad petitionem, quod dic. ut ibi in glo. 2. Quartum ex eo, quod dicam, infra super uer. disputare *Inquirere* in quo agendi modo non erat admonitio necessaria, Vinc. *Praemissis* hic reassume principium *Plenam* & meram supra ti. 2. qualiter 1. & c. sequen. & quod hic not. Goff. dixi de accusa. qualiter 2. in §. debet, & prin. & super 1. glo. Et quod hic dixit Inno. dixi, de accusa. cum dilecti, in prin. in glo. 1. ipsius. & gl. sequen. & uide infra c. proxi. in prin. *Ut scripserit* ut fieri debet, de proba. quoniam *Disputare* forte papa dedit aduocatos processui, uel hi, qui primo prosequerantur, denuò sunt admissi, sed prior uerior & iustior secundum Hostien. *Affertione* iurata, infra ti. proxi. uer. cuncte alia non sufficeret sine confessione, quae sequitur, supra de testi. nuper *Relictum* Inno. relictum per praedecessorem in bonis ecclesiae computari, ad idem de elect. quia saepe, li. 6. de offi. or. praesent. eo. si. ubi de hoc *Eum* dicebatur in an. propter has, & alias praesumptiones *Quasi de* de quasi dilapidatione, ut sic posset notari differentia inter dilapida. & quasi dilapidationem propter mobilia, & immobilia; sicut in possessione, & quasi secundum Hostien. *Suspensum* ultra ea, quae dicit glo. dixit hic Hostien. quod si euidenter constat de suspicionem dilapidationis, uel uideatur papae, suspenditur ab administratione, nam & ad hoc sufficit secundum Inno. leuis suspitio. ff. de soluti. quod si forte §. 1. ff. de suspect. tu. l. 3. §. praeterea non tamen per solam accusationem remouetur, nisi alia probatio adit, ut hic, sed contra insti. de suspect. tu. §. si quis, autem. sed secundum Inno. aliud est in tutore, qui non habet nisi solam administrationem, sicut & procurator: unde facilius remouetur. ff. de procura. quae omnia. aliud in praelato, qui ius habet in rebus ad dignitatem pertinentibus, quare difficilius sibi tollitur administratio. notat etiam hic, quod ad inquisitionem proceditur propter solam infamiam dilapidationis, etiam si non sit suspectus, sed non ad remotionem ab administratione, nisi sit suspectus, ut hic uel dic. quod maior suspitio est necessaria, ut remouetur ab administratione, quam ad procedendum ad inquisitionem secundum Innoc. dicit etiam Hostien. eum ab administratione suspendi, quando ipso administrante inquisitio impeditur, tunc enim alius administrator rogatur. & sic intelligas. 3. q. 2. quia ea, arg. C. de suspect. tu. quem, supra de accusa. olim. & secundum hoc intelligantur no. in dec. uenerabili dicebat Hostien. quod quando de dilapidatione inquiritur, sunt duae inquisitiones, prima de suspicionem: secunda de ueritate. de prima fit inquisitio summaria: ideo quia timeatur, ne is, contra quem de ueritate inquirendum est, officiales corrumpat, & inquisitionem ueritatis im-

pediat, si in administratione perseveret: ideo quae si de suspicionem summarie inquisita suspectus appareat, ab administratione remouetur; ut hic, & 3. q. 2. quia ea, secundum Goffr. sicut alias propter inquisitionem fit sequestratio. ff. de app. imperatores. 2. q. 6. quot. & sacerdos ab executione ordinum suspenditur, supra eo de accusatum, & c. quot. infra de pur. can. inter sollicitudines, & tutor ab administratione, si ipsum suspectum esse liqueat apertissimis argum. ff. de suspectu. l. 4. §. praeterea: qui si ob fraudem remouetur, infamis fit. C. de suspect. tu. l. si alias autem non remouetur, nisi probata suspitione, ut hic dicitur, & in aucten. de non alibi. re. ec. §. quia uero Leonis, & sequentibus, colla. 2. *Prubatur* autem suspitio per coniecturas, ut si ecclesia magnos habet redditus, nec requiruntur magne expense, & nihilominus est praelatus magnis debitis obligatus, ut hic patet. nec excuset se obtentu nobilitatis: quia quamtuicunq; nobilis sit, restringere debet se, & temperare expensas secundum ecclesiae facultates, ut patet in eo, quod legitur & not. supra de uita & ho. cleri. quoniam, rub. supra de insti. cap. 1. & c. auctoritate. probata uero suspitione suspitio suspenso inquireretur de ueritate dilapidationis non summarim ut prius, sed plene, & si ueritas reperiatur, nec possit se excusare, omnino deponitur ab administratione in perpetuum, & dabitur non coadiutor, sed administrator. C. de sacrosanc. ec. iubemus. 1. 2. q. 2. nobis. Igitur per primam sententiam remouetur ab administratione temporalium, quae est in actu tantum, siue suspenditur, ne impediatur inquisitio ueritatis, & ne interim bona ecclesiae dissipet, ut hic inquit, & 3. q. 2. quia ea, ibi, interim & c. nihilominus ramen praelatus remanet, & administrator in spiritualibus 1. 2. q. 2. nobis, & c. ualteran. 8. q. 4. nonne. 1. §. q. c. fin. supra ut lit. pen. per totum, secundum Goffr. quod intelligas, nisi & de ipsius malitia uerisimiliter praesumatur: puta astringit sibi illos, qui ueritatem sciunt, uel alio modo corrumpt, uel eis minatur, ne ueritatem dicant, supra de testi. cum literis. §. 1. & cap. constitutis. 1. respon. tunc enim & a spiritualibus suspendi posset, infra de excess. praela. tanta est claus. nam & adhuc iuste timere possunt subditi, cum ipsius iudicio nunc possint opprimi, nunc erigi pro libito uoluntatis. 16. q. 2. ca. 1. post medium, ad idem in eo, quod legitur. & not. supra de accusa. olim, & c. cum P. §. prouiso. In secunda uero sententia, & quod ad actum, & quod ad ius omnino remouetur ab administratione spiritualium, & temporalium, supra de accusa. qualiter. 2. §. 1. in fi. & licet remouetur in ordine suo remaneat: executionem tamen ordinis non habebit, cum per sententiam remaneat infamatus, C. de suspect. tu. l. fin. & quia eius delictum factum est notorium iuris, supra de tempori. or. c. fi. supra de coha. cleri. & muli. c. nostra, & c. fin. secundum Goffr. Si uero conuinci non possit, poterit se purgare, ut patet in eo, quod legitur & no. supra de accusa. cum P. §. fi. & c. ueniens, in fin. & t. no. quod in hoc crimine tria specialia possunt notari. primum est, quod abiens & contumax condemnatur, etiam lit. non cont. C. de praenis, ne diu, contra regulam, supra ut lit. non cont. secundum est; quod propter solam suspicionem per coniecturas probatam suspenditur, contra quem fit inquisitio ab administratione, ut hic, & supra no. contra illud, supra ut lit. pen. tertium est, quod quilibet auquitur accusans. nec enim gaudere debet priuilegio, qui suos contubernales affigit. C. ubi de crimine agi oportet. l. 2. primo tamen sunt hi, quorum interest, admittere. 16. q. 7. filius 2. q. 7. quapropter 1. 2. q. 2. non liceat. nam & in popularibus actionibus magis idonei praferuntur, ff. de popula. actio. l. in popularibus 35. quaestio. 6. c. 1. supra qui ma. accu. poss. uidetur, & de hoc

16 hoc, no. de re. ec. non ali. si quis presad. si. [Multas] inimicitias, & conspirationes, & hæc admittuntur. adulterium, & furtum; & hæc repelluntur [Testes] contra exceptio repellit iudicem, quæ non repellit testem, supra de off. dele. cum. R. ibi iudex repellitur, qui admittit teretur in testem, de off. ar. c. si. dicit Hostien. quod casus diuersi sunt, non aduersi, in criminibus testimonium odiosum, & multum læderetur accusatus, si nõ admitteret exceptio contra testem. item multum læderetur iusticia, si sic de facili repelleretur, uel recufaretur testis ut iudex. non sunt igitur probationes parimendæ, sed dilatandæ, supra ut lit. non conte. quoniam, in princ. de facili uerò remouetur iudex suspectus: quia coram ipso periculosum est litigare 3. q. 5. quia suspecti, supra de app. secundo requiritur: sed nec ita facile remouendus est accusator suspectus ut iudex: quia nec accusator condemnatur, sed iudex. unde maius periculum uertitur circa illum, quam circa accusatorem; & ideo plus prouidendum, de ele. ubi periculum, in princ. libr. 6. [Confusa] sic supra de probat. quoniam [Succumbere] quod t. esset, si admitterentur conspiratores, & inimici [Impunita] quod esset, si repellerentur fures, & adulteri, cum forte per alios probari non possit [Æquitate] si de off. dele. quærentis [Dignitate] non excludit exceptionem excoicationis, quæ semper admittitur. de excep. exceptionem, & aprius de sen. ex. decernimus, li. 6. sed de criminibus tantum hic tractat, secundum Gof. [Quæ] sup. si essent [Pideant] ipi testes, & exponit Hostien. 1. euidenter præsumatur. ¶ In glo. 7. ponit duos casus, in quibus monitio est necessaria, scilicet in denunciatione, & excommunicatione, & tres, in quibus non est necessaria 1. in accusatione, dupliciter soluens quædam contraria 2. in inquisitione 3. in pecuniaria causa. huic opponit de l. debitores, & soluit. ¶ In glo. sic supra] ad id, quod dicitur, secundum modum agendi, & c. alle. 6. concor. signat tria contraria, primum & tertium insoluta dimittit, de secundo remittit. ¶ In glo. quod prælati] ad id, quod dicitur, denunciatores testificari, signat duo contraria, primum soluit. ¶ In glo. qui enim] præmissio de forma processus contra dilapidatorem, quærit, an si reddat ecclesiam indemnem & c. arguit quod sic, & remittit.

17 ¶ In 7. glo. ibi, debitores] sequitur, præsentis prius denunciationibus admonendi sunt. ¶ In glo. sic supra ibi, Pomponius in negociis, in fi. ubi, pro qualitate personarum actio formatur, & condemnatum moderatur [Et ibi, ut fundus] in iudicio communi diuidendo non iudicat iudex fundum unum adiudicatum, alteri fundo seruire: quia non potest excedere, quod in iudicium est deductum. ¶ In glo. quo prælati ibi. l. 3. uide in præ. decr. prima, de of. or. in glo. 2. [Et ibi, §. præterea] uide de iude. at si clerici, super glo. 2. ¶ In glo. uidetur, quod & in glo. sequenti, ibi, si quemquam] ibi in fi. habetur, quod ad instar publici criminis, & læsæ maiestatis. accusatione proposita à gradu sacerdotii retrahitur, & perpetua notatur infamia. ¶ In glo. 1. in fi.] & supra ut lit. non conte. quoniam, §. quod si super, de app. qua fronte, & de re. ec. non ali. ut super, de plus pe. c. uno, & de regula. licet, ad fina. ¶ In glo. 2. in fi.] i. R. c. 3. & 4. ¶ In glo. 3. in fi.] habet historia, quod reuelauit dominus Samuel se iudicaturum domum Heli, quia nouerat filios suos indignè agere, & non corripuerat eos, quod cum Samuel narraffet Heli, respondit dominus est, quod bonum est in oculis suis, faciat, cum que postmodum in bello, quod filii Israel cum Philisteis habuerunt, cecidissent ex eis 30. milia peditum, & arca domini capta esset & duo filii mortui, Heli audito de arca domini, de sella corruens & c. ¶ In glo. ex hoc, ibi, admonitio] hoc contra, & Vincen. hic de hoc 1. quæsti. 3. ex multis, & q. 7. requiritur [Et ibi, accusari] nisi probaretur dispensatum, de scilicet

18 ¶ In 7. glo. ibi, debitores] sequitur, præsentis prius denunciationibus admonendi sunt. ¶ In glo. sic supra ibi, Pomponius in negociis, in fi. ubi, pro qualitate personarum actio formatur, & condemnatum moderatur [Et ibi, ut fundus] in iudicio communi diuidendo non iudicat iudex fundum unum adiudicatum, alteri fundo seruire: quia non potest excedere, quod in iudicium est deductum. ¶ In glo. quo prælati ibi. l. 3. uide in præ. decr. prima, de of. or. in glo. 2. [Et ibi, §. præterea] uide de iude. at si clerici, super glo. 2. ¶ In glo. uidetur, quod & in glo. sequenti, ibi, si quemquam] ibi in fi. habetur, quod ad instar publici criminis, & læsæ maiestatis. accusatione proposita à gradu sacerdotii retrahitur, & perpetua notatur infamia. ¶ In glo. 1. in fi.] & supra ut lit. non conte. quoniam, §. quod si super, de app. qua fronte, & de re. ec. non ali. ut super, de plus pe. c. uno, & de regula. licet, ad fina. ¶ In glo. 2. in fi.] i. R. c. 3. & 4. ¶ In glo. 3. in fi.] habet historia, quod reuelauit dominus Samuel se iudicaturum domum Heli, quia nouerat filios suos indignè agere, & non corripuerat eos, quod cum Samuel narraffet Heli, respondit dominus est, quod bonum est in oculis suis, faciat, cum que postmodum in bello, quod filii Israel cum Philisteis habuerunt, cecidissent ex eis 30. milia peditum, & arca domini capta esset & duo filii mortui, Heli audito de arca domini, de sella corruens & c. ¶ In glo. ex hoc, ibi, admonitio] hoc contra, & Vincen. hic de hoc 1. quæsti. 3. ex multis, & q. 7. requiritur [Et ibi, accusari] nisi probaretur dispensatum, de scilicet

ma; cap. 2. ubi de hoc [Et ibi, admonitio] iudicis, non patris [Et ibi, indignè] ubi de hoc [Et ibi, honestate] uel ex necessitate, cum dies statuta non fuerat ad soluendum, ut ibi no. [Et ibi, accusatio] ubi de hoc in glo. antep. ¶ In glo. 86. in fi.] & quod infra dicit de senioribus, & de distinctione canonica, expone, ut ibi no. ad idem 15. q. 2. 7. si quid igitur. ¶ In glo. non enim ibi, matrimonij] & ubi eunque lis cum solo iudice agitur, de app. cum specia li, Vinc. ¶ In glo. sic supra ibi, semper] saluo, quod dixi de fideiuf. peruenit, super ulti. glo. [Et ibi, ex parte] dic ut ibi dixi super glo. argum. quod Hosti. etiam dicit contraria de decim. dudum, de re iudi. cum Bertoldus, de consue. cum dilectus, Et ibi remittit etiam Gof. ubi uide in glo. supple. quod, & in glo. cum ergo [Et ibi, & in fi.] & La. sed certe ibi non pronunciat contra naturam illius actionis quanto minoris. licet enim per illam agatur æstimatoria actio, scilicet quanti minoris fuisset emptor empturus: quia tamen iudex inuenit nullam eius æstimationem, & nullum precium, & sic emptor pro nihilo empturus fuisset, & ideo facit rem reddi. Gof. minus enim ualeat, quod nihil ualeat, ff. de tribu. l. illud §. minus, & ff. de reg. iur. minus solum intelligitur, & si nihil solum sit. ¶ In glo. quo prælati, ibi, imotuit] ubi missus ad vnum non admittitur ad aliud: sed illud uerum nomine mittentis, hic autem testificatur nomine proprio [Et in fi.] Vincen. quasi d. quod est magnam argumentum, quod inimici nõ sint, ex quo fuerant ad denunciandum admitti: tamè, ut patet ex fi. hæc exceptio referuatur. ¶ In glo. scilicet criminibus, in fi.] uide quod dicam, infra c. proxi. in princ. quod hic no. Innoc. ¶ In glo. qui enim ibi, in causa] b. uisusmodi] & per Io. 3. q. 2. quia ea [Et ibi, l. ulti.] adde, quod not. infra cap. prox. in glo. pen. [Et ibi, uidetur quod sic] & hoc tenet Vinc. præstita cautione in futurum 27. disti. de Syracusanæ. quod mihi non placet. decr. quod sicut, non ob. quia ibi facta fuit gratia c. de Syracusanæ, nõ loquitur de dilapidatore, sed de eo, in quo propter filios timebatur dilapidatio, & satisfactio non immutat & c. in fit. de susp. tu. §. pe. Gof. idem Io. & Egi. & Ho. dicit hoc uerum, etiam si esset episcopus, tum propter dilapidationem, tum propter periurium, cum sacramento teneatur non alienare, de re. ec. non ali. ut super, de feu. c. 2. ¶ In glo. uidetur, quod ibi, sane] ubi de hoc [Et ibi, si quis papa] ubi de hoc, & 1. q. 1. si quis episcopus [Et in fi.] 2. q. 1. in primis. ¶ In glo. quia, ibi, simoniacum] idè Gof. dicitur, tamen simonia piaculare flagitium propter similitudinem 1. q. i. quisquis, ubi de hoc [Et in fi.] de hoc 1. 5. q. 3. sane. dicebat Hostien. quod si accusatus de crimine læsæ ma. propter hoc suspenditur, non erit forsitan propter immanitatem criminis reprobandum, infra de pur. cap. inter. ¶ In glo. pe. ibi, qualiter] ubi nominatiuus, compulsi, ponitur absolute, uel ponitur pro datiuo, idest compulsi [Et ibi, euangelij] Numeri. 20. D. habetur hoc in euangelio non credo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Proposuit. Vide Inno. de uerb. fi. ueniens, & per Io. And. de of. ord. c. ordinarij, lib. 6. & in c. 1. de reg. iur. lib. 6. uide in ca. ad nostram, 3. de iure iur.
- b ¶ Præterea. Ibi dicitur text. apertissimis documentis, in l. quod si forte pendeat accusatio suspecti contra tutorem, & ibi uide doct.
- c ¶ Infamis. Secus, si per inquisitionem: ita no. §. glo. in §. præterea, præalle. quod dicit Bar. alibi, non haberi, sed uide glo. fin. in l. fin. c. de susp. tu.
- d ¶ Habebit. Quod ad se, non quod ad alios, ex quo in ordine toleratur, uel etiam quod ad alios secundum Di. Iun. in c. si. de temp. or. & uide Io. And. in c. uetra, hic alle.

S V M M A R I V M.

1 Rodericus Hispanus episcopus Palentinus. Hæc quæ continentur decretali.

Inqui-

- 2 Inquisitio quotuplex, & eius processus qualis, remiss. an fiat super statu ecclesiæ infamato prælato cum forma iurandi, remiss. quid eam inducat, num. 3.
- 3 Visitatio duplici de causa fit, & etiam sine infamia ab ordinario. Remotio quorum facilius, & quorum difficilius, ob eam quis infamis euadat, num. 16. Regularis differt à seculari, & quo casu hic.
- 4 Testes tales, qualis accusatus, admittuntur, & qui aliis admittantur, num. 7. 9. 13. §. in glo. & ita, & num. 14. & 15.
- 5 Quid credatur.
- 6 Simonia crimen maius ceteris, & duplex gradu.
- 7 Adminicula quæ hic.
- 8 Mutatio status an faciat desinere inquisitionem. Ea an cesset mortuo capite, si sit impetrata in capite & in membris, an per cessionem, num. fin. An fiat in successores.
- 9 Epilogus glossarum.
- 10 Inimicitia non capitalis effectus reconciliationis etiam remiss.
- 11 Suffragium glossarum. Voluntas defuncti ambulatoria usque ad supremum uitæ exitum. Calumniatus semel ne, etiam alio crimine non me accusat, §. 2. Patroni tutoris fame paritur, §. pen. Suspecti tutoris cognitio post finitam tutelam soluitur.
- 12 Aditio glossarum cum nu. sequen.
- 13 Ob insufficientiam prælati quando remouetur, & quando coadiutor detur.
- 14 Conspiratio quando fit in malum, est grauissimum crimen.
- 15 Arbitrium discreti iudicis, quæ temperet.
- 16 Post mortem litigatoris in quibus casibus procedatur.

C A P V T XXXII.

Per tuas, & intendit, quod ibi dixi, ponebant Pe. & Abb. uersus, quos fuisse dicebant Roderici Hispani, episcopi Palentini. Qualiter in qualem, per quos, quæ culpa probetur, adde modum cæli, sic distinguas, Licet Heli. Et sunt duæ partes in 1. consultatio, in secunda responsio ibi. Noueris, que primò distinguit circa, 5. secundo copat illa propositio, repetens factum, & declarans interlocutoriam decr. supra proxima. tertio ibi, Tales reasumendo, concludit, quarto ibi, Vnde, recitat cessionem [Ad abolendam] & in cuius sine sic dicebatur, Cui tanta sit labes huius criminis, sicut in canone continetur, quod ad ferendum in ea testimonium quilibet admittatur [Eddimus], c. cle. 3. [Ad cuius] sup. & omnium iurium, si qua super hoc uiderentur contraria. Hostien. [Et utrum] sup. si ciuilit, secundum glo. & Hostien. [Rigorem] idest aliquo prosequente, de accus. cum oporteat, & c. se. Hosti. [Æquitatis] idest ex puro officio nemine prosequente, Inno. supra cap. prox. cuius glo. posuit hic Hostien. tractauit de inquisitione, quomodo interdum sit specialis, interdum generalis super statu ecclesiæ, & quomodo in prima exprimerent capitula, & crimina, in secunda nõ. de his plenè dixit, supra ti. 1. qualiter. Tractauit etiam, an infamato prælato possit inquiri sup. statu ecclesiæ, & qualiter tunc sit forma iurandi, & de hoc dixi eo. ti. cum dilecti, in princ. in glo. 1. ipsius, & glo. seq. scias etiam, quod & si infamia non præcedat, ordinarius uisitare potest, cum illud faciat non solum propter crimina corrigenda, sed etiam propter populum instruendum, 10. q. 1. decernimus, & c. episcopus, & c. placuit. aliam uerò inquisitionem inducit sola infamia secundum eos. Et sup. non secundum temperantiam æquitatis proceditur, distinguendum est, utrum & c. [Ipe] contra quem proceditur [Regularis] qui facilius remouetur [Secularis] qui difficilius remouetur [Inferior] puta Abbas, uel inferior, qui facilius remouetur, supra tit. 2. ad

4 petitionem, & c. qualiter 2. in fi. [Bona fama] quo casu non admittentur nisi testes honesti. Hostien. [Infamatus] quo casu consimiles in tanto crimine admittuntur. de hoc, supra ti. 2. cum P. Et sup. si fuerit grauiter infamatus, considerandum est & c. Hostien. [De facili] & sic leuius transeat [Scandalo] & sic non quilibet admittitur [Præterea] & sic prosequitur tertium de qualitate testium [Honesti] quibus semper creditur. Et sup. si criminosis [Emendati] quibus creditur, argum. l. differunt [Perseuerant] quibus non creditur; quod dicit, ut supra de testi. testimonium. Rursus prosequitur quartum de qualitate criminum. & sup. considerandum est [Crimina] obiecta testibus [Eadem] respectu illorum, de quibus agitur [Maiora] sed quomodo sunt [maiora] quoniam simonia contra id. i. q. ult. pater, & infra c. o. c. dic. quod non restringit se hic ad casum nostrum, sed dat generalem doctrinam: uel dicit hoc id est: quia in simonia sunt gradus: quia altera maior altera: ut si inquisitor de simonia, quia prohibita, excipit de prohibitione, quia simoniacum. de hoc, de off. dele. ex parte [Iustitia] quam ad ueritatem dicendam habere posset etiam criminosis [Denique] prosequitur quintum & suple. si criminosis sunt testes, est considerandum, utrum & c. [Adminicula] putat infamiam, uel unius boni testis. Pe. [Suffragentur] quo casu admittuntur testes maxime emendati, infra uers. ceteris [Ille quidem] repetit, quod prius distinxerat, & ad factum reducit [Debilitare] scilicet exceptiones furti, & adulterij [Ex toto] sig. argum. supra de success. ab intre. c. fin. [Tales] scilicet criminosis maxime emendatos, quibus minores opponant ex zelo iusticiæ deponentes aliis adminiculis, suffragantibus secundum Hostien. [Contra talem] scilicet regularem inferioris gradus grauiter infamatum, & qui potest sine scandalo remoueri, Hosti. [Taliter] cum agitur ciuilitate secundum temperantiam æquitatis, non ut ab ordine deponeretur, sed ut ab administratione remoueretur. Hostien. [cessit] quærebatur hic

8 Abba. secundum Vinc. quid si pendente inquisitione contra aliquem Abbatem ille promouetur ad episcopatum in inquisitione pendente, nunquid inquisitores procedere poterunt uidetur quod non 3. q. 2. cap. fin. ipsi tenent contrarium, quod animaduertere possunt, ut penitentiam imponant, & aliàs non, ut ab episcopatu remoueat, inducant ff. de transact. l. 3. nec ille debuit promoueri 81. di. tantis, supra titu. 2. omnipotens, ubi etiam quædam dixi per eos hic no. Dicunt etiam, quod si pendente inquisitione in ecclesia promoueretur subditus in prælatum, procedit inquisitio in membro, non in capite contra illum ratione principii, de elec. dudum. 1. & 2. de proba. post cessionem. Dicunt etiam, quod promotio non tenet per ea tantis. & si impetrata sit inquisitio in capite, & in membris, canonici mortuo capite possunt eligere, quamdiu sunt canonici 1. q. 1. dedit. Si autem mortui sint illi, in quos debebat fieri inquisitio, uidetur, quod fiat in successores, argum. de off. dele. quoniam, de immu. ec. aduersus, Sed non est ita: quia crimina morte extinguntur. C. si reus, uel accusa, mor. l. 1. Quod intellige, quando contra nominatas personas facienda est inquisitio: Secus, si non nominatis personis contra capitulum sit facienda: quia capitulum semper est idem ff. de iudi. proponebatur. 7. q. 1. denique, argum. 16. di. habeo, secundum Abb. de his omnibus uide in Spec. de inquisitione, §. nunc uidentur, ver. nunquid si pendente, & se. usque ad fi. & uide quod dixi de elec. per inquisitionem, super ulti. glo. ¶ In glo. 1. ponit casum 5. opponit, quod in iudicis & c. soluit. ¶ In glo. propter alias] tractat, quod inimicitia non capitales non repellunt à testimonio, sed fidem minuunt, & quid si facta fuerit reconciliatio: ¶ In glo. & sic] quærit de periurio, an admittatur

mittatur. soluit quod non. ¶ *Glo. uerba ista* hęc glo. prosequitur duas lecturas, unam scilicet. La. aliam Io. Vin. cen. & Tan. qui uariant in distinctione circa personas restium: quia secundum La. soli emendati admittuntur. secundum Io. & sequaces etiam non emendati: quia tamen utraque lectura distinguit personam, contra quam: concluditur tales admittendos contra religiosos, qui non admitterentur contra seculares. ad quod signat gl. contrarium de cap. in primis. 2. q. 1. respondet, quod in accusatore loquitur. obiicit lecturā La. per dec. testimonium, quod si hic requiruntur testes emendati, nil erit speciale in simonia. Item obiicit textui, & utriusque lecturę. reliquę distinctiones superflue pręter illam de modo agendi, & qualitate testium, & acquiescit obiectioni. uel secundum gl. dec. testimonium, loquitur in non exceptis. ¶ Pen. glo. in amoto distinguit tres casus. ¶ Vlti. glo. querit, an propter cessionem inquisiti desinat iudex, & capi. arguit pro & contra. ¶ *In 5. glo. ibi l. 1. §. 2.* uide de iur. calum. literas, super 1. glo. ¶ *In glo. propter alias, ibi licet* uide hanc, & sequentes de accusa. cum oporteat, super glo. patet (*Et ibi l. 3.*) uide ut lite non conte. accedens 2. super 5. glo. (*Et ibi, & l. 3.*) hęc lex probat, quod dicit gl. & reddit rationem, quia ambulatoria est uoluntas de functi usque ad supremum uitę exitum. ¶ *In glo. Et sic ibi §. est item* semel calumniatus contra me, etiā de alio crimine me postea non accusat, & no. de spon. is qui, in glo. 2. ¶ *In glo. Et ita ibi, ad probationem* uide in cap. statim all. super 4. glo. ¶ *In glo. pe. ibi. patronus* ille tutor, qui remouetur: quia tunc parciatur ipsius famę. ¶ *In glo. ul. ti. ibi. si quis postea* ponit casum dec. pe. de fo. compe. [*Et ibi. post finitam*] sequitur, tutelam cognitio suspecti tutoris, quamuis pridem recepta soluitur. ¶ *In glo. 1. ibi. regu. laris* uel secularis secundum Hostien. & G. Na. ¶ *In glo. 3. ibi. excepto* iur. hęc est, infra de pur. can. inter. uel l. 3. a maiestate, de confes. ca. 1. Hostien. ¶ *In glo. puta ibi, alterius* hoc quod ad iustitiam imponendam parti contra partem secundum Hostien. & de hoc, infra de reg. iur. in iudiciis, lib. 6. ¶ *In glo. hoc ideo, in fi.* quod dicit, ut eo. titu. cap. 1. li. 6. ¶ *In glo. propter ibi. pręlatu* etiam episcopus, ut in proxima concor. sed contra licet simplicitas promouendum impediatur 29. di. Petrus; promotum tamen non deicit 11. quęst. 1. fratris: sed ibi, loquitur de columbina. dixit Hostien. supra c. proximi. uer. cum igitur, quod si insufficientia erat intolerabiliter, remouebatur: aliās dabatur coadiutor. 1. quęstio. 1. quia Ioan. & capi. quamuis triste. uide quod dixi. de ęta. & qua. cap. fin. in glo. quid de Abbate. ¶ *In glo. conspiratio, ibi crimen* quando conspiratio fit ad malum: secus, si ad bonum. de hoc 11. q. 1. si qui clerico. & dixi supra de iud. exhibita, super 4. glo. ¶ *In glo. propter alias, in fi.* & ibi de hoc, & supra de accusa. cum oporteat, in glo. patet. & uide quod super ea dixi. ¶ *In glo. Et sic, in fi.* fallit in casu de hęcet. accusatus. §. licet, lib. 6. ¶ *In glo. & ita, ibi, probationem* Dicit Hostien. hanc gl. intelligendam, quando de aliis criminibus agitur, uel de crimine simonię contra non infamatum: aliās tales contra tales admitterentur, ut sequitur. ¶ *In glo. 1. ibi, tantum* de hac expositione uide plures concor. 12. di. illud. ¶ *In glo. uerba ista, in fi.* dixit Hostien. cum multa sperferimus, licet per prędicta in multis instruantur iudices, finaliter hęc materia iudicatur arbitraria, ut patet in eo, quod legitur & no. de testi. pręterea §. fin. de accusa. cum oporteat, & c. inquisitionis, & cap. qualiter. 2. imò uideretur, quod ipsam sequatur, quod fit arbitraria. & facit quod dixi, de homi. sicut dignū, in fi. 1. respon. unde dicebat Innocen. quod si agitur in modum denunciationis, sicut ad denunciandum, sic ad testificandum admittuntur infames, & summe criminosi, dummodo sint emendati, de testi. quoniā.

Si uerò fiat inquisitio, & sit crimen exceptum, admittuntur criminosi, & etiam mulieres, non secundum rigorem iuris, sed secundum temperantiam æquitatis, quę temperantia arbitrium discreti iudicis moderatur, qui multas consideraciones habebit, leuius procedendo, si agatur in modum inquisitionis, uel denunciationis, quā si in modum accusationis. item leuius considerata æquitate, quā considerato rigore, quamuis rigor, ubi criminaliter agitur, non posset facile temperari. 2. q. 7. si quis episcopus. 2. q. 8. ca. 1. nisi in crimine excepto, supra eo. tanta. Secunda consideratio circa personā, contra quam proceditur, ut facilius admittat testes, & procedat contra religiosum, quam contra secularem. & facilius, si est minoris gradus, quā maioris, & facilius contra infamatum, quā contra illum, qui est bonę famę, & forte contra illum nullo modo. Et facilius contra illum, contra quem ortum est scādalum. & facilius, si possit puniri de facili. Tertia consideratio erit circa testem, ut facilius admittat honestum, quam criminiosum: facilius emendarum, quā in crimine persecuerantem. Et facilius criminiosum testificantem ex zelo iustitię, quā ex odii fomite. Quarta consideratio uerfatur, circa opposita. facilius enim admittit testes, quibus, minorā, quā quibus eadem opponuntur. & si eadem cum sunt socii, non facili admittuntur, supra de testi. ueniēs. item facilius, si sint paria, quā si sint maiora. item facilius, cum criminosi testes habent adimnicula. item considerabit, an crimen sit exceptum; quod facilius conuincitur. Alii dicunt hęc omnia locum habere in exceptis criminibus tantum, & quando ciuilliter agitur. & quod hęc temperantia non committitur iudicis arbitrio, cum in iure sit scripta secundum Innoc. argum. de offi. dele. de causis: sed ut dixit, Hostien. hoc nihil est: quia & si scripta sit, generaliter tamen scribitur, nec qualiter ea, uel in quibus præcisè utendum sit, uel non declaratur, seu diffinitur, & ideo ipsam instructoriam & arbitrariā iudicare debemus supra de transac. c. fi. de rescrip. cum contingat. ¶ *In glo. sic, supra in fi.* dicebat hic Goff. contra clericum secularem etiam in crimine simonię infames ad testimonium non admitti, etiam interuenientibus omnibus adminiculis, de quibus hic habetur, quę coadiuant solum contra regularem, & de æquitate, non de rigore: faretur tamen clericum secularem in hoc crimine, si infamatus est, accusari per infamem. ratio diuersitatis hic habetur in litera. ¶ *In glo. ubi quis, ibi, infamis* hoc uerum, secundum Hostien. nisi exauctorando. i. degradando sit amotus. tunc enim infamis est, & causa ignominie non addatur. ff. de his, qui no. inf. l. 2. §. ignominie. ¶ *In fi.* quod intellige, ut ibi no. & dixi supra de elect. super eo. ¶ *In glo. ult. in fi.* dicebat Hostien. hanc gloss. ueram, cum ille paratus est poenitentiam agere: aliās contra 2. q. 1. si peccauerit, infra de collu. crimina, dummodo non interfit alicuius ratione ex pensarum, uel fructuum, uel ut sciatur, a quo, & de quo sit ecclesię prouidendum, in quibus casibus, & an post mortem litigatoris proceditur. C. si pe. ap. per totum, C. si reus, uel ac. mor. fue. per totum, supra de arbi. ex parte, infra ut lit. pen. c. 1. & 2. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a Secundum. Vide materiam inquisitionis in l. 2. §. si publico, ff. de adul. per Bar.
- b Remoueat. ad materiam facit q. de laico factio clerico, de qua per Bar. in l. 1. ff. de pact. & Io. And. in c. 1. de obli. ad ratio.
- c Post. Vide q. quam ponit Io. And. in spec. ci. 1. §. restat, uer. quid si causa, & Bar. in l. leg. §. 1. ff. de leg. 3.
- d Ratione. Vide Bar. in l. destitisse, ff. de iudi. & uide bonum tex. in l. fi. & c. de inge. nuif. §. ibi Bal.

SVM-

SVMARIVM.

- 1 Pecunia data pro confirmatione quando non imputetur confirmato, & nu. 3. in fi. & nu. 9. Diuisio decretalis.
- 2 De medio pro de hoc mundo, & quare. Pater pro abbate.
- 3 Electus petit confirmationem, ad fin. Ut eligatur etiam, quis petit.
- 4 Facere dicitur, qui non facit. Pecunia obediunt omnia. Presertim, ut hic sumatur.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Tacens consentire uidetur. Ratum possum habere etiam non nomine meo gestum §. 1. De fraude quis sua commodum reportare non debet. §. 2.
- 7 Additio glossarum, & nu. qui sequuntur. Religiosus eligi potest etiam ad alienam ecclesiam.
- 8 Administrare ante confirmationem an quis possit. Confirmatus quid facere possit, & equiparatur ministro. §. 1. Excommunicacionis sententia si feratur in malefactoribus, nisi factis fecerint, potest ab episcopo latore reuocari, ibid.
- 9 Electio, seu confirmatio an ualeat, pro qua data pecunia fuit.
- 10 Inducendum non secundum conscientiam, sed secundum probata.

CAPVT XXXIII.

Sicut tuus. C. Non imputatur confirmato, cum eo prohibente pro ipsius confirmatione pecunia data fuit. Et sunt duę partes. in i. abbatis consultatio in secunda. ibi, Quamuis, papę respōsio prima. 6. narrat. 1. querentis electionem. secundò ipsius administrationem ibi, Et quoniam. 3. confirmationis denegationem ibi, Ceterum. 4. electi inhibicionem ibi, Verum. 5. inhibicionis transgressionem ibi, Sed quidam. 6. electi confirmationem ibi, Et sic. Secunda prin. facit. 4. primò soluit obstaculum. secundò responderet ibi, Taliter. 3. respōsum fortificat ibi, Alioquin. 4. contra facientes protestatur ibi, Illos autem 2. (Sublato) per mortem (De medio) i. de hoc mundo, qđ quare dicatur medium, habes. 23. quęstio. 4. hęc autē uita (Ipsa) Semblacen. ecclesia (Filius) quia monacū (Patrem) quia in abbate, de ęta. & qua. intelleximus [Cathedralis] monasterij Semblacen. [Interim] i. dum uacauit Leodien. ecclesia [At] petit ergo electus confirmationem, supra de elec. dudum. 2. nam etiam potest petere, ut eligatur publicato scrutinio, de hoc de elec. publicato, secundum Hosti. [Hoc fieri] sed denegationem confirmationis. Et no. secundum Hostiē. qđ qui non facit, dicitur facere. de hoc supra eo. nemo [Ignorante] & contradicente, ut præcedit, & sequit [Libere] ut credebatur: intercessit tñ pecunia, cui obediunt omnia. ecclesiastes. 10. G. Virgilius Eneidos. libro 3. quid non mortalia pectora cogis, auri sacrafames: facit. C. de epi. & cle. si quemquam [Presertim] licet quidam exponant pro tantum, tu exponas pro maxime [Imputari] ut ex hoc tanquam simoniaci reproberis, & cassetur electio de te facta. puto autem, qđ confirmatio tanquam emptitia & simoniaca nõ ualuit, nisi ab inimico data fuisset, supra e. nobis. Go. [Soluendo] hic solutio inducit uitiū, alibi purgat. C. quod me. causa. l. 2. Go. [Alioquin] i. si hoc tibi imputaretur [Canonica] de positionis. Cum no. infamia. 1. q. 3. cap. fin. supra eo. c. 2. in fi. etiam si per inquisitionem sit actū, supra de accusa. inquisitionis. 1. respon. & infra e. quoniam Hosti. ¶ *In 2. glo. ibi. obiicit*, & contra obiectionem arguit. secundò faretur obiectionem, & illi responderetur. ¶ *In glo. 3. arguit*, quod confirmatus & c.

secundò qđ per hoc uerbum sub interminatione, & & glo. exponit, & remittit. ¶ *Glo. quia sepe* ponit duo generalia de tacente, qđ consentit, & quod contradicit. ad utrunq; signat contrarium. de reg. iur. qui tacet. ¶ *Glo. dixit* ponit lecturam Vincē. distinguentis inter electionem, & confirmationem. ¶ *In 1. glo. quia sepe, ibi, si ut proponis* cum nubit filia pater tacendo consentit [Et ibi. §. inuitus] hanc, & l. se. uide de præsumptio. nõ ne. super ult. glo. ¶ *In glo. nam si, ibi. §. quot* de electionem factam meo nomine sine meo mandato possum ratam habere [Et ibi, ut queritur] ubi bene fuit gestum ratione ratum habentis, ponit enim casum, quando cum, qui nil tibi debebat, monui, ut tibi solueret. & is mihi soluit, & tu ratū habuisti. ¶ *In glo. si, in fi.* ponit casum de citato, qui procurauit per magistratum detineri. ¶ *In glo. ante pe. ibi, sancimus* uide in c. proxi. al. super glo. fi. [Et ibi, si quis suo] uide infra de hęcet. excōmunicamus, super glo. ar. quod. ¶ *In 1. glo. 1. ibi, alienam* dicebant La. Io. & Vin. qđ hic præcessit postulatio, uel prior ecclesia suberat huic immediatē [Et ibi, ecclesia] & quod religiosus eligi potest etiā ad alienam ecclesiam, de hoc infra de elec. nullus, lib. 6. dic hodie, ut in clem. de elec. cum ita rationi [Et in fi.] & 61. di. nullus inuitus. ¶ *In glo. 2. ibi, ubi de hoc* & de in fi. capitulo primo, libro sexto [Et in fi.] uel secundum Innocē. ecclesia Collucen. contulit auctoritatem administrādi: quia ius patronatus habebat in mon. notabat hic Hostien. qđ si electus non confirmatus auctoritate iudicis sui administrat, non est ei imputandum, ut hic: sed de hoc, uide infra de elec. auaritie, lib. 6. ¶ *In glo. ar. ibi, confirmatus* non benedictus. T. sed hic non erat confirmatus, potest tamen sic procedere. si hoc potest ministrator, ergo confirmatus. facit de elec. is cui, li. 6. & sic cesset reprehensio Hosti. qui mordebat hoc argumentum [Et ibi, Salonitana] ubi de hoc. Querit Hosti. quid si sententiam sic latam episcopus reuocet? dicit, quod tener reuocatio, quamuis sit indecens, & iniustum, de offi. or. cum ab ecclesiarum, & cad. reprimendam. ¶ *In glo. forte, in fine* infra de purga. cano. cum in iuuentute. ¶ *In glo. quia sepe, in fi.* Vincē. dic ut infra de reg. iur. is qui tacet, li. 6. ¶ *In 1. glo. dixit, ibi, in.* & Inno. hic, Io. Phi. & Host. uideretur uelle hęc opinio, qđ licet non ualeat electio taliter facta, ualeat tamē confirmatio. Gof. contra. ut dixi hic in textu. pro opinione Go. multum facit, qđ petens confirmari tractat de iure acquirendo. de hoc, supra eo. dilectus i. pro prima facit; quia rex. uult ponderare ali quē esse contradictionis effectum, per quod credo primā opinionē ueram in expresse contradicente: secundam in ignorante, & non contradicente. ¶ *In gl. nam si, ibi, 7.* & Vin. [Et ibi. c. prox.] ar. infra de sen. ex. cum quis, lib. 6. quod etiam facit cōtra. ¶ *In glo. quod esset, in fi.* & infra de reg. iur. non debet aliquis, lib. 6. ¶ *In 1. glo. ult. in fi.* Et per hoc arguit Host. non secundum conscientiam, sed secundum probata iudicari debere. remittit, de offi. or. si sacerdos, & de of. dele. pastoralis. §. quia uerò.

ANNOTATIONES.

- a Ab ecclesiarum. ibi uide Iacius Io. An. & per Hostiē. optimè de sen. excom. uenerabilibus. §. ubi autem, lib. 6.
- SVMARIVM.
- 1 Simoniaci quādo sit, qui bona sua cōserit ecclesię, ut recipiatur in in canonicum, & illa bona sua teneat pro frabenda, & num. 3.
 - 3 Symonia an sit ex corruptione testis, uel iudicis per actionem pecunia, in eius commissione inspicitur intentio principalis, num. 3. Quod tempus inspicatur, nu. 5. in fi. An & quando intentio sola eam inducat, nu. 6. In conexis eadem ratio.

3 Dona-

- 3 Donare quibus casibus quis dicatur, & nu. 4. Manifestum pro notorio.
- 4 Edilogus, & suffragium glossarum. Fie iussor non agit mandati remissa sibi actione a creditore.
- 5 Additio glossarum, & nu. 6.

C A P V T XXXIII.

Va nos. C. Si t clericus eo pacto bona sua cōfert ecclesie, ut recipiatur in canonicum, & illa bona teneat pro prabenda, simoniacus est: secus, si hoc fieret sine pacto, & sunt duę partes. in 1. decisa cōsultatio. in secunda responsio ibi, Deuotioni. & hoc distinguit, secundum membrū prosequitur ibi, Si verò, cuius determinationem subdit ibi, Licet autem [v]t exprimebatur ergo uitium, & erat contractus do, ut facias [in talibus] spiritualibus, uel quasi. Quid t de eo, qui dat pecuniam corrumpeudo testem, uel iudicem. Dicit potest secundum Host. q. licet ubi agitur de temporalibus corruptio prædictorū non sit simonia: ubi tñ agitur de spiritualibus, supra de test. sicut, erit simonia, uel quasi, ar. hic, & supra capitulo primo, & expressius supra c. nemo, & c. cum essent. & hoc propter connexitatem, ar. supra de iur. pa. de iure. & cap. cum essent. ff. de rei uē. quæ religiosis [Purē] hoc t est donare. ff. de reg. iur. donari. Io. donari uidetur, quod nullo iure cogente cōceditur, & ff. de don. l. donari. Admittatur fortius ergo excusare simo. quando prius esset receptus, & postea sic offerret [Manifestis] i. notorijs iuris, uel facti [Intentione] principaliter uix enim est, quin ipsam habeant tamam. 8. quæstio prima, sunt in ecclesia 86. distinctio. non satis, secundum Innocentius, & Hostien. [Illi] qui offert. Abb. [Illi] qui recipiunt [Iudicem] id est deum 2. quæstione prima unus, supra de iudic. nouit.

¶ Gloss. 3. no. quod tempore receptionis & c. obijcit, & soluit. ¶ In glo. 4. ibi, si non remunerandi, in pri. si non remunerandi uerò non debet se ingerere, de elec. qualiter. Host. ¶ In glo. 3. ibi, sed contra quod tenet Lau. & Honestius est hoc secundum Hostiē. (¶ ibi, Postmodum) & ibi de hoc (¶ ibi, Verum est) idem Vinc. & T. G. & Phi. Host. quid dixerit hic Inno. dicam, infra eo. quoniam, super. 1. gloss. (¶ Et ibi, siue post) licet interdum liceat post, quod non ante, & è contrario, ut in præ. c. quam pio.

¶ In glo. ult. ibi, intentio ut referunt Inn. & Host. sunt, qui dicunt, q. sola intentio inducit simoniam in prohibita, requiratur pactio. de his, sup. de offic. dele. ex parte. Tenendum tamen est, q. nunquam sola intentio inducit nisi mentalem. Quid autem de descriptione simoniæ dixerit hic Ho. dixi, supra cap. nemo, super gl. 2. (¶ in fi.) dic, ut infra eo. c. ult.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordines non debet quis recipere ab eo, quem credit simoniacum, & nume. 5. Pro eis conferendis si ordinat or recipiat pecuniam, an sit ipso iure suspensus, num. 7. & 11. Pro eis ad diocesanum recurrendum est etiam ab exceptis, eorum executio a quibus nō recipiatur, nu. 8. in fi. & nu. 9. I. eos nemo cogitur suscipere, sed in susceptis ministrare, nume. 11.
- 2 Credendum est licentis superioris & quo casu hic.
- 3 Ea ex uanis dictis non est informanda, talis ad prelati consilium deponenda, & nume. 6. si deponi non possit, est sequenda, & nu. 8. cir. fin.

- Eam potest informare quisque, prout sibi placet in indifferentibus.
- 4 Sacramenta ecclesiastica a quo non recipienda, & quibus danda. Peccatori occulto etiam excommunicato officia tenemur ministrare.
- 6 Simoniacus in ordine simoniacè recepto qua amittat. Simoniacus notorius in beneficio qui, & nu. 7. Tales an sint ipso iure suspensi, & a quibus, & nu. 11.
- 7 In excommunicatis notorijs depositis, & suspensis idem intelligendum quod in simoniacis suspensis. Suspensio conferenti ordinem simoniacè quamdiu duret. Erronea opinione ostensa credere & obedire, & deponere tenetur eam, uer. & hanc. Canonem male intelligere quando non peccatum mortale.
- B Ab obedientia superioris non licet recedere, & ipsum spernere, nisi in exceptis casibus, & quibus.
- 10 Epilogus, & additio glossarum, nu. 11.

C A P V T XXXV.

Per tuas. C. Non t debet quis recipere ordines ab eo, quem credit simoniacum. Ministrare tamen potest in his, quos prius ab ipso receperat, communis diuisio. Et secunda ibi, Nos itaque (Cartusien.) uide infra de homici. sicut (Diocetano) ad quem recurrendum est in talibus etiam ab exemptis, supra de rescrip. ueniens. Hostien. infra de temp. ordi. cum nullus, lib. 6. ¶ Postmodum ¶ susceptis iam ordinibus [Quorundam] alias multorum, & forte isti erant uicini collaterales, uel secretarii episcopi, tamen priuati. Si enim t superior suus ipsum talem esse denūciaret, & uitandū mandaret, prima facie credendum esset ei, & parēdum, de proba. post cessionem, de tren. & pa. capitulo primo, 11. quæstio. 3. cur. Host. [Simonia] non dicit in ordinibus, uel aliter. Hosten. [Et infra] quæris, an ministrare possis in suscepto, & ad maiores ascendere [Ad superiores] imò nec in susceptis ministrare debet contra conscientiam [Forte] sub dubio forte & c. de procur. tuæ, uel ponitur pro fortiter secundū Hostien. [Scrupulosam] i. credulam, & de facili pruriētem.

¶ Et no. 5. secundum t Hostien. primum ex uanis dictis in alterius præiudicium non est conscientia informanda. Secundò, quòd si taliter sit informata, est ad prælati consilium deponenda. Tertio, quòd si deponi non potest, modis omnibus est sequenda, super quo uide, infra de senten. excom. inquisitioni, & supra de temp. ord. ad aures. Quarto, quòd animi uirtus de conscientia scrupulosa potest bonam facere. & uilitas animi e contra. Quintò, quòd in indifferentibus potest quisque, prout sibi placet, conscientiam informare [Difficultatem] quò ad suscipiendos, & susceptos [Errorem] no. Innocē. hic t quòd secundum quosdam à deposito, excommunicato, uel suspensio quātuncunq. occulto non sunt recipienda ecclesiastica sacramenta, ar. hic, in hoc excipiūt baptismum, & corpus Christi, ut no. infra de hæreti. capitulo secundo, ipsius tamen in publico parentibus tenemur dare, de consē. distinctio. secunda, non prohibeat, prima quæstione prima, Christus; quia nec in publico sunt uitandi, ut patet in eo, quod legitur & no. infra de sentē. excommunicatio. cum non ab homine, supra de offic. ordin. si sacerdos. imò & secundum Innocen. occulto peccatori quantuncunq. etiam excommunicato tenemur ministrare officia, sicut & alijs, ne si prælatus taliter segreget, eos prodat contra id, quod legitur, sup. de off. or. si sacerdos, infra de peni. omnis. §. caueat, secunda quæstio. 1. Si peccauerit, prima quæstio prima, Christus, & uide supra eod. tanta. quod les ministrarent, temporaliter, ualet quamdiu ab ecclesia tolerantur. arg. §. de elec. nihil est §. pe.

§. pe. & fin. supra de cohabi. cleri. & mulie. uestra. §. si. Criminosorum occultorum etiam sacramenta non uitab. licet quò ad se sint suspensi, ut ibi, & eod. titu. cap. fina. 1. q. 1. sacerdotis. nam sola prohibitio hominis, uel canonis hoc illicitum reddit. 3. 2. dist. §. uerum. & no. infra de hæreti. cap. 3. Alii contra, ut no. infra de christma. capitu. 1. secundum Innocen. Sed nunquid t debuit iste monachus recipere ordines à simoniaco manifesto in beneficio, uel occulto in ordine? non: quia executionem non haberet ordinis sic suscepti, supra eod. tanta. 3. 2. dist. §. uerum: sed hic monachus ignorans fuit, ut supra respon. 1. & ideo papa cū ignorante dispensat. 1. q. 1. si quis à simoniaco. hoc enim t scias, quòd simoniacus in ordine simoniacè recepto. & talis simoniacus solus executionem perdit nō tantum ordinis sic suscepti. 1. quæstio. 1. quibusdam supra eod. tanta. infra eod. cap. penul. quinimmo omnium aliorum, & per consequens administrationem in temporalibus 8. 1. dist. eos. sed hoc quare? nonne habuit executionem aliorum ordinum non simoniacè susceptorum, & nonne ex consecratione consecutus fuit ius administrandi sic, nisi aliud diceretur, sup. de elec. transmissam: sed hoc ipso, quod aliquem ordinē simoniacè suscepit, quantumcunq. occulte à canone suspensus est, ut probatum est supra, & potest esse ratio, quia licet plures sint ordines, unum tamen est ordinis sacramentum: licet contra, infra c. pe. & idem dicendum est de simoniaco notorio in beneficio; occultus enim suspendendus est, non suspēsus. 1. q. 3. c. 1. 2. & 3. Tamē ratione illius beneficii simoniacè sic q. sit sine peccato, nec specialiter, nec temporaliter ministrabit: puta emit episcopatum, non ordiū: quia tunc esset simoniacus in ordine, & suspensus, ut no. supra, sed episcopatū. i. dignitatē episcopalem, & sic promotus ad dignitatem episcopalem confert ordines, uel beneficia, uel alias administrat. ordines enim ab eo collati nullum effectum habebunt quò ad executionem. 1. q. 3. ea quæ: quia fur censetur. supra de elec. dudum, 2. respon. 1. & sic rem alienam non est licitum contrectare. 1. q. 1. ordinationes. Si uerò habet alia beneficia non simoniacè acquisita, ab illis suspensus nō intelligitur esse. & quòd dictum est de simoniaco suspēsus, idem intelligendum est secundum quosdam de omnibus notorijs excommunicatis, depositis, & suspensis. Suspensio uerò cōferētis ordinē simoniacè per triennium tantum durat, infra eod. c. pe. uel est ibi speciale, quia non est ibi propriè simonia in ordine, ut ibi dicam super. 2. glo. Monachus autem iste uidetur in opinione fuisse, quòd etiam simoniacus in beneficio occultus, & qui recipit pecuniā pro ordine conferendo perdit executionem omnino, ar. 1. q. 1. reperiuntur, & c. quibusdam. Et hanc opinionem erroneā sequendo nolebat ordinari, sed errabat, ut patet infra. c. c. pe. & colligitur ex dicto. c. reperiuntur, ibi, ex quo confidit & c. secundum Inno. sed plus placet ei, q. iste monachus non erraret in iure, credens, quòd qui confert ordinem simoniacè, suspensus est ipso iure. nam & hoc uerum est usque ad triennium, infra e. c. pe. quòd dic, ut ibi no. Idem grauius puniendus esset, si postq. de iure doctus esset, credere, & obedire contemneret 19. di. nulli, prius autem male intelligere canonē, cū sit de iure positiuo, non erat peccatum mortale secundum Inno. dicendum est igitur, q. iste monachus probabilium credendi præsumptionē habebat, hūc diocesanum ordines simoniacè contulisse, quod forsā nō fecerat, & sic errabat in facto. Consulit ergo, quòd nisi prius hanc credulitatem deponat, ad superiores ordines non ascendat, quam præsumptionem, & credulitatem ex eo ortam ad consilium, uel mandatum prælati deponere debet. Sin autē hoc sciret pro certo

nullo modo ab eo, infra triennium deberet ordines recipere: imò deberet excommunicationem potius sustinere, infra de senten. excom. inquisitioni. ¶ Hoc t etiam teneas, q. non licet ab obedientia superioris recedere, & ipsum spernere, quantumcunq. notorius sit, nisi in duobus casibus, s. si est simoniacus in ordine, uel notorius fornicator. 3. 2. dist. §. uerum. in omnibus ergo alijs criminosis aliud est. quamdiu ab ecclesia tolerantur, argumen. 1. 5. q. fi. c. fi. & in d. §. uerum. & secundū hoc potest intelligi, quòd hic dicitur, q. monachus credebatur episcopum esse notorium simoniacū & ideo executionem ordinis nō habere. quare auctoritate propria ab eius obedientia potuit recedere, sed errabat in facto forsitan, ut dictum est, secundum Innoc. Est tamē contra, argum. 2. 3. q. 4. tres personas. 3. q. 7. iudicent, sup. de ap. quia nos. Quid. n. si sit notorius homicida, uel notorius hæreticus, uel alius peccator, qui tale peccatum commisit, quòd etiam post penitentiam executionem ordinis impedit, de quibus no. supra de renun. nisi cum pridem, §. propter conscientiam? Vtique eadem ratio uidetur. ergo idem ius censendum, quod in prædictis tantum duobus exceptis casibus, ut patet in eo, quòd legitur & not. de accusa. inquisitionis. sed & quantumcunq. sit alijs sine peccato, nunquam est obediendum contra conscientiam, ut hic patet, & in eo, quòd legitur & no. supra de tēp. or. ad aures §. 1. illud autem assero, fm Hof. q. ubi quis scienter ab hæreticis, excomunicatis, uel suspensis episcopis recipit ordines, executionem non recipit, nec dignus est dispensatione. ubi ergo ignoranter, quamdiu durat ignorantia, haberi debet, si sit probabilis excusatio, ut supra no. sed & si sic ordinatus ex aliqua relatione remorsum conscientie habeat, statim abstine re debet ab executione, argumen. hic, & supra de secund. nup. c. 2. quousq. fuerit secū per proprium episcopum dispensatum, ut legitur & no. sup. de ordi. ab episcopo. c. 1. in fi. & c. 2. ¶ Quid si papa faceret canonē, q. quilibet posset recipere ordines ab occulto simoniaco? Respondeo, posset hoc facere, quòd si quis negaret, hæreticus esset, uel grauius peccaret. 19. dist. nulli. Secus ubi papa hoc diceret glossando, uel nō intendendo aliorum opinionibus derogare, supra de restitutio. spolia. literas, §. nos autem, fm Inn. & Host.

¶ Glo. 1. dicit asserentibus credi nō debere, & signat contrarium. ¶ Glo. 2. 1. ponit opin. Io. demum ponit contrarium, quam approbat. secūdo obijcit, & soluit. b. 3. quærit, & soluit. ¶ In gl. 1. ibi, non debuit in infamiam, uel præiudicium alterius, & sic loquuntur prima iura secundum Host. ad hoc, ff. de actio. emp. & uend. l. Iulianus: alijs incipit inter eos, §. quòd autem diximus, & in fi. ibi, soluitur. ¶ In glo. 2. ibi, in ordine] dixit hic Gof. q. simoniacus in ordine conferendo non est ipso iure suspensus quò ad se & alios. illud enim est uerum de simoniaco in ordine suscepto. & sic intelligit canon. quos statim alleg. gloss. dic ut infra eo. capitulo penultimo [Et ibi, beneficium] hoc non credo, licet satis possit fateri, quòd simoniacus in uno ordine suscipiendo, etiam ab aliorum executione sit suspensus, ut dixi super textu in ultima glossa. & potest esse ratio, quia unicuique est ordinis sacramentum. & ideo dictum in singulari, non in plurali [¶ ibi, c. ult.] nec uidetur, quòd deberet respondere aliud de susceptis, quam de suscipiendis, uel e conuerso. ratio secundum Innocen. quia nemo cogitur præcisè ordines suscipere: sed bene cogitur in susceptis ministrare, supra de atate & qualitate, quæris, de cele. mis. capitulo primo, & capitulo dolentes, sed & secundum Hostiensem, facilius est frangere conscientiam in suscepto, quam in suscipiendo: quia multa & c. de iureiuran. quemadmodum [¶ ibi, executionem] hoc tene, licet quidā dixerint, Io. And. super 5. Decret. E quod

quod si coactus hoc facit, executionem recipit. r. q. 1. constat. sed ibi fuit dispensatum [Et ibi, si qui a simoniacis] ubi de hoc. 9. q. 1. c. 2. [Et ibi, c. 1. & 2.] per quae iura & infra de clerici. ex. mi. apostolicæ, patet secundum Ho. quod haberi debet probabilis ignorantia excusata: quod intelligas quod ad dispensationem.

ANNOTATIONES.

- 1 Lib. 6. Ibi uide Io. And. contra lap. & gl. r. 8. q. 2. abbatibus.
2 Soluit. & dictum est in rex. in gl. mag. uer. suspensio. no.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pro chrismate uel inuestitura nil exigi debet, & qua non excusent. Expressum pro tacite expresso ponitur. Ex antecedentibus præsumitur, ad dictior. recipit, iuncta decretali. Officialium culpa imputatur ad penam domini, & quando, ad dictio. officiales.
2 Suffragium glossarum. Nominis uariatio nihil prodest in palliatione criminis, & num. 3. ubi fecus in casu.
3 Additio glossarum. Emptor uenditori, si fidem non habeat, quid iuris.

C A P V T XXXVI.

Intantum. C. Pro chrismate, uel ecclesiarum inuestitura nihil exigi debet, & consuetudo, uel nominis uariatio non excusat, & contra. duo prouidet. 2. ibi, prauam. primam subdiuide. 1. narrat. secunda ibi, Cum uero, naratū corrigi præcipit, p. & uniri. [Nuncupantes] de hoc non est curandum: quia non uerbis, sed rebus lex imponitur, infra de elec. commissa. §. porro, lib. 6. [Expressum] i. tacite intelligatur exprimere [Recipit] præsumitur ex ordine, facit ad idem. 20. dist. §. 1. [Precio sam] & precio dandum. Abb. uel ratione subiecti: quia sacramentalis [Officiales] hoc propter negligētiam episcopi, uel propter connexitatem. Goff. dicit Hof. hoc in eo, quod tanquam officiales excedunt, de off. uica. Romana, lib. 6. & dic ut ibi in 3. glo. [Decani] rurarles. f. & dicit Hof. q. adhuc istud in quibusdam partibus seruatur [Vaccam] forte cum uitulo. [In glo. 3. ibi, lecta est] quod prius ibi uocat pœnam, postea uocat usurā [Et ibi, si] in hoc simile, quia ibi non prodest seruo simula re, uel uocare se decurionem, nec domino obest, q. eū sic uocauerit. [In glo. pe. in fi.] loquitur de consuetudinibus, per quas iudices exactioes illicitas faciebant. [In glo. 2. in fi.] de hoc dixi supra de priuilegio. quanto. [In glo. 2. ibi, non prodest] aliquando prodest. §. de spontua. Go. [Et ibi, in fraudem] de hoc supra de arbi. dilecti. [In glo. emptor, in fi.] uel caueatur de re tradenda, si precium infra certū, tempus fuerit numeratum. ff. de redi. ac. ediles. §. fin. & l. se. uideamus, 1. Ho. [In gl. ul. in fi.] supra c. 1. & c. ueniens.

ANNOTATIONES.

- 1 Videamus. Vide Bar. in l. si sol. alle. in glo. & in §. offerri, hic alle.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordinatus in subdiaconum, qui prius presentatori. promisit, quod ab eo nil peteret, quid incurrat, & nu. 6. si egeat, qui ei teneatur prouidere nu. 2. in fin. Preces non inducunt hic simoniam.
2 Ordinandis qui possunt titulum assignare.
3 Intitulatus potest petere de bonis ecclesie portionem, ad quam est intitulatus ad uitæ sustentationem.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 5. Iuris ignorantia quibus non prodest.
5 Additio glossarum.

Simonia a muneris datione, & remissione rei temporalis inducitur. Munus quadruplex sit. Remittere idem, quod dare in fi. In annexis idem ius quod in principali, ibi.

C A P V T XXXVII.

Per tuas. Casus. f. Ordinatus in subdiaconum, qui prius presentatori promisit, quod ab eo nil peteret, in suscepto ministrare, uel ad superiores ascendere sine dispensatione, non potest, etiam si peccare non credidit. c. omnis diuisio. & 2. ibi, nos [Exorauit] si steterit in finibus nudarum precum, simoniacum non fuisse: sed ultra processit ad pactum. Hostien. [Ecclesie sue] non solum igitur Abbates, sed etiam minores possunt ordinandis in sibi commissis ecclesijs titulum assignare, tamen sine preiudicio patronorum, quod dic, ut supra de iure. pa. capitu. penul. & si facultates non sufficerent, uel talis non redideret, posset illo titulo priuari, de clerici. non resi. conquerente uel ibi non fuerat intitulatus a presbytero conquerente. conqueratur enim de se ipso, qui consensit, argu. de cle. coniuga. diuersis, caueat ergo sibi episcopus, qualiter talem recipiat presentatum. pactum enim interuenire non potest sine uitio simoniæ. Si autem talis egeat, episcopus coget presentatorem ad titulum assignandum, si habet de suo, unde id possit, alias episcopus prouideat, de præben. capit. 2. & 4. & capitulo, cum secundum, secundum Hostie. [Portionem] potest igitur intitulatus petere portionem de bonis ecclesiæ, ad quam intitulatus est, id est uitæ sustentationem ad idem de filiis presb. proposuit: talem tamen & tam tenuem, quod non uideatur secundum Hostien. præri sectio fructuum inter ipsos, ne sit contra. de præben. maioribus, & capitu. nisi. nam una ecclesia & c. eod. titu. cum non ignores, in prin. [Dispensatum] per papā, Inno. infra. c. pe. [Glo. 2. signat] contrarium, soluit, & 5. remit. Vlt. gl. per triplicem causam iuuat tex. [In glo. 1. ibi, §. sed iure] ibi dicitur, q. iuris ignorantia non prodest prudenti, uel habenti iurisconsulti copiam. [In gl. ul. in fi.] obiicitur hic, non interuenit munus a manu. hoc est pecunia. non ab obsequio, s. seruitium indebitè impensum, non à lingua, s. fauor humanus, ex quo inducitur simonia, i. q. 1. sunt nonnulli, & ca. si qs neque. So. hic interuenit pactio de remittenda portio ne beneficii, quod de iure peti poterat, que portio consideratis fructibus temporalis est. unde postea laico assignari. de hoc de insti. c. 2. & sic uidetur remisisse temporale pro spirituali beneficio consequendo: sed id est est remittere, quod dare. supra eo, querelam item subdiaconatui annexus est titulus, qui sicut & beneficii debuit sine diminutione conferri. i. q. 3. c. fi. supra ut ecc. bene. c. uno. secundum Goff. & Host.

S Y M M A R I V M.

- 1 Annexum idem facit quod principale. Simoniacum quid dicitur, quia prohibitum, ut hic. Pecunia simonica cui reslituenda.
2 Epilogus, & additio glossarum. Spirituality que dicantur, & cadant in uitium simoniæ.

C A P V T XL.

Confulere. Non eget summa [In glo. 1. ibi, §. sed iure] curialiquid spirituale annexum est. i. q. 1. si quis episcopus, Inno. & Ab. [Administrationem] perpetuam. Aliud enim, si ad tps uendantur fructus, de hoc. c. 1. latis [Simoniæ] est autem hoc simoniacum prohibitum [Con-

[Contumeliam] ar. pecuniam simoniacam restituendā ei, in cuius contumeliam dara est. dic ut ut supra eo. de hoc. [In glo. 1. ibi, saluator] & ead. quæstio. §. 1. ad huius intellectum sciendum, spiritualia sumi quando que p. m. essentiā. Et hæc aut incorporalia, aut corporalia. prima nullo mō cadunt sub precio, uel in uenditionem. talia sunt dona, & uirtutes spiritus sancti, facit. 7. q. 1. c. 1. & c. iudices, & q. 3. saluator. hoc per se patet. secunda, sicut reliquæ sanctorum. & hæc de facto uendi possunt, sed non sine peccato, uel uitio simoniæ, supra de reliqui. c. 2. & no. 1. q. 1. qui studet. quædam uero sunt spiritualia per causam, ut sacramenta strictè, uel largè sumpta, que sunt causa gratiæ. hæc de facto cadunt sub precio, in quantum corporalia sunt, sed non sine uitio simoniæ. infra cap. proxi. 1. q. 1. dictum. quædam spiritualia secundum statum, ut religio, & de his ut de proximis, infra eo. quoniam, idè de spiritualibus, quæ à spirituali potestate descendunt, infra eod. audiuius. Idem in spiritualibus ex officio ecclesiastico, & de his hic. officia ergo, quæ uel ex ordine competunt clericis, ut pulsare campanas, claudere ostia ecclesiæ, uel sunt administrationes in ecclesijs, uel ecclesiarum rebus, non uenduntur sine uitio simoniæ, ut hic & in iuribus allegatis in glo. sunt quædam spiritualibus annexa, uel ab eis dependētia, sicut beneficium, uel prebenda, ius decimarum, & similia, & de his ut supra. sunt etiam quædam annexa, quia ordinata ad spiritualia, sicut uasa sacra ad usum sacramentorum, & uestes, & huiusmodi, quæ etiam uendi non debent, de reli. do. ad hæc, de con. di. 1. ligna, & c. uestimenta. patronatus etiam annexus est spiritualitati, nec per se uendi potest, de iure. transit tamen cum uniuersitate, eo. titu. ex literis, ubi satis ad hoc [In gl. 2. ibi, qui studet] & c. 2. ubi de hoc [Et ibi, ad actum] & si pactum interuenit, est detestabilis: alias est mentalis. de hoc dixi supra eo. nemo, super gloss. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 Simoniacæ exactio tribus in casibus hic dicitur, & quibus, & n. 5. & quibus alijs, nu. 3. & 5. Occultum nihil in fi.
2 Christi miraculum quod mirabilius cæteris,
3 Cap. ut præterit. supra de electio. non obstat huic. Contributio expensarum pro electo, uel ordinato licet. Consensus factio comparatur in fin.
5 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 5. Censum portare tempore chrismatis, non est absurdum. Ordinando quando liceat aliquid temporale dare, & ad id etiam cogetur.
6 Simonia quare uocata neophytorum.

C A P V T XXXIX.

Sicut pro certo. Casus. Simoniacum est ali quid exigere pro consecrationibus episcorum, benedictionibus abbatum, uel clericorum, nec excusat consuetudo. Et primò narrat excessum, & ipsius exculationem. secundò excusationem reprobatur, excessum prohibet, & pœnam addit. secunda ibi, tantum igitur [Personis] in ministerijs forsitan episcoporum, & superioribus, ut de illis, taceatur, qui infamari non debent. Dicebat Hosti. quod etiam ipsi caueant, ne hoc faciant: quia bene inuenientur, qui hæc dicent, de uoto, magnæ, uerfi. præterea, & fe. [In templo] Matt. 22. & inde per Christum expulsis, ut ibi. Multum extollit Hiero. illud miraculū super Martha. tit. 3. F. sic dicens, Suscitatio Lazari, illuminatio ne cæci, & cæteris hoc uidet mirabilius, quod vnus

homo illo tempore contemptibilis, & in tantum uilis, ut postea crucifigeretur, scribis, & Phariseis contra se uidentibus, & uidentibus destrui sua lucra: poterit ad unius flagelli uerba circa multitudinem mensas, & cathedras talia facere, quæ infinitus non fecisset exercitus [Episcoporum] contra supra detelec. ut præterita. Sol. ibi, de expensis, quæ sunt ab electo, uel ordinato, ad quas contribuere debent, quos res tangit. hic loquitur de eo, quod exigitur pro collatione ordinis, consecrationis, uel sacramenti a consecratore, uel eius ministris secundum Hostien. [Taxatum] supra eo. dilect. 2. in fi. [Pro his] sup. enumeratis. Idè de alijs spiritualibus, uel annexis supra c. proxi. [Collatis] tollit fraudem & opinionē dicentium, q. licet exigere post factum, sed prius non [Aliquid] temporale, uel quasi. De spirituali uero, uel onere annexo dic ut supra de elec. significasti, & de præben. significatum [Exigere] hoc iustificat decre. Innocen. [Dederit] uel consenserit, supra, capitu. non satis. [Secunda] gloss. dicit, unde dicatur & cæ. [In glo. 1. ibi, pro consuetudinibus] uide supra eodem, cum in ecclesiæ. super gloss. secunda. [In glo. 1. ibi, consuetudinem] dixit Vincen. quod si consuetudo esset, quod census alias debitus episcopo portaretur tempore chrismatis, non esset absurdum, quia prælati dant chrisma subditis, & subditi censum prælati, de cen. dmnis plus. dixit Hostien. quod si esset de laudabili consuetudine, quod ordinandus aliquid temporale, puta. 10. lib. daret ad fabricam ecclesiæ, uel aliud diuinum cultum respiciens, uel ad sustentationem pauperis sacerdotis, & si ordo liberaliter conferendus sit, cogetur tamen postea hæc consuetudinem laudabilem obseruare. ad hoc infra eo. ad apostolicā, a & remit. ibi, & infra eo. Iacobus. [In glo. 2. ibi, testamentum] 4. Re. 5. [Et ibi, Simone] qui forte fuit neophytus. & ideo uocata est simonia hæresis neophytorum. i. q. 1. q. quis p. pecuniā: ubi de hoc [Et ibi, testamento] Act. 8

ANNOTATIONES.

- 1 Ibi. Facit quod no. de præben. significatum. & quod no. gl. in c. pe. infra de mag.

S Y M M A R I V M.

- 1 Religiosi preciorecepti quibus subdantur pœnis, & nu. 6. & quando, nu. 5.
2 Moniales quot recipi possint, monialis appellatione uenit abbatissa. Excusantur ob ignorantiam & simplicitatem, nu. 3. Palliare quid. Commodè quod possumus, id possumus.
3 Nova receptio monialiu sit, si prior erat illata, dissariuet amen. Mulieribus permissum ignorare ius. Monachis an idem. debent esse æquales, nu. 5. cir. med.
4 Epilogus, suffragium, additio glossarum, nu. 5. Simoniaci uelci non licet, sed potius fama mori. Paupertas excusat a furto, & an à receptione temporalis pro amissione in monasterium. Quod canonicus habeat sicut unus ex alijs, est de iure communi.

C A P V T XL.

Voniam. C. Religiosi preciorecepti una cum recipientibus de monasterio repelluntur, & in arctiora mon. detruduntur: sed an concilium sic recepti ponebantur in alijs locis eiusdem ordinis, nisi multitudine sit in causa. & sunt partes quatuor. Prima prouidet circa futura. secunda circa præterita ibi, de his. tertia prorogat ibi, etiam. quarta publicationem fieri præcipit ibi, uerum [Paupertatis] hodie in mon. monialium non mendicantium recipi non Io. An. super 5. Decret. E 2 possunt

possunt, nisi quor possunt absque penuria sustentari, de sta. reg. ca. uno. §. sane. lib. 6. [Palliare] i. quasi pallio coperire [Prelata] & sic appellatione monialis ueniat abbatissa; quod dic. ut infra c. fi. [Restitucionis] idem uer. de do. & con. ueritatis. in fi. [Perperam] simoniae. f. [Eiusdem] ergo non arctioris. & in hoc differt à proximo casu [Collocentur] si commodè fieri potest. aliàs &c. & sic continuatur. quod sequitur [Commode] id solum possimus. quod commode. supra de ele. quia propter & intelligitur hoc de receptis ante concilium. secundum Host. quia ubi eadem ratio &c. imponi tamèn debet eis maior pena [De nouo] si supra eo. ex insinuatione. & c. de regularib. & ut dicit Ho. de hoc fit mentio in literis. que emanat tota die à poenitentia. ad idem infra c. fi. [Excusare] monaca. f. per ignoratiam. & simplicitatem. qua mulieribus permissum est ignorare iura. ff. de proba. c. de indebito. §. si autem. & idem possit dici de monacis in expertis rerum foris sum. ut ibi. & sic potest intelligi. C. de epif. & cle. repetita. ar. supra de postulando. c. 2. de sin. c. uno. de accusa. olim. quod dicit Host. uerum de his. qui nūquam claustrum exiuerunt. sed cum hodie pauca sint monasteria. quorū fratres ad iura audienda non exeant. non poterūt de facili iuris ignorantiam allegare secundū eum. ¶ Prima gl. tex. adiunat per can. dec. & l. demū determinat. ul. consultit. ¶ Secunda gloss. obiicit de dec. dilectus. & inquisitionis. & soluit. demum ponit questionem. quam soluit. & remittit. Item aliam questionem. quā dupliciter soluit. ¶ In gl. 1. ibi. §. non est] uide de diuor. ex literis. in 1. gloss. ¶ In glo. 1. ibi. est illis] debuerunt enim uelle potius fame mori. quam simoniaci uelci. ut 32. quæstio. 4. sicut. sanctus. licet paupertas excuset à furto: quod dicit ut infra de fur. si quis. per Go. [Et ibi. pacto] si ergo non precedit pactio. licet illa uerba sic dicantur. non est simonia sicut T. & Host. qui hoc not. supra c. tua. quod ibi intelligit Vin. quādo recipientes sunt: alias etiam taliter non liceret recipere. Innoc. autem ibidem tenet. quod non licet aliquem sic recipere. etiam si iungatur. q̄ bona ecclesie. uel mon. nō sufficiunt nisi receptis. cum non excuset paupertas p̄ hanc dec. sed nec pactum ualeat. q̄ non petatur. quod de iure communi competit. supra eo. per tuas. 3. & infra. c. pe. Est autem de iure communi. q̄ canonicus. uel monachus habeat sicut unus ex aliis. de constituto. omnes. de præben. relatum. ¶ Et ibi. si quis propter hoc] Io. & idem no. supra eo. non satis. in 1. gloss. & de hoc. 1. q. 2. in sum. ¶ In glo. 2. ibi. dilectus] hoc placet hic Innoc. & Host. [Et ibi. depositi] ex quo executionem non habent: sed ad hoc responderet Hostien. quod cum deposito non sic de facili dispensabitur. de hoc supra de cleri. non resi. ex tua. ¶ Et in fi. uel secundum Hostien. infra septa mon. retrudetur in ergastulum. ubi arctior uitam ducit. quam alii. ar. r. d. studeat. & sic mēs istius poene seruabitur nam sicut hæretici carcerantur. de hære. c. pen. sic & isti. ut in gloss. sc. ¶ In gloss. ul. in fi. Io. de ludais. ita quorundam. in fi. de poeni. & remis. omnis. Hostien.

ANNOTATIONES.

- 2 Sane. Et ibi uide gl. in uer. pecuniar.
- S V M M A R I V M.
- 1 Episcopi nihil debent exigere pro permissione institutionis rectorum. monachorum professione. uel mortuorum sepultura: alias qua pena sit.
- Difficultates quibus modis ap. episcopis. ut quid extorquant.
- 2 Epilogus. & additio glossarum. nu. 3.

C A P V T XL.

Vdiuimus. Casus. Episcopi t̄ nil debent exigere. ut in ecclesiis sibi subiectis permittant rectores institui. monachos profiteri. uel mortuos sepeliri: alias exacta restituent duplicata. & sunt tres partes. prima narrat. secūda prohibet. tertia poena imponit [Interdicta] ut absolutio redimatur. sic supra eo. ad aures [Institui] quod nec sine ipsis fieri pot. de hoc supra de cle. per eg. cap. fina. de offic. ar. cum satis [Relinquerit] miles. uel clericus. de quo relicto etiam est distinguendum. ut supra de sep. de his [Ingerunt] prælatim interdicendo. excommunicando. pignorando. uel alias uexando. uel ipsis conquerentibus iusticiam negando. supra eod. dilectus. infra de priuil. capitu. 4. & cap. quanto. infra de poenis. capitu. 3. [Restituar] fideliter conuertenda. quod est in fin. [Dispendium] sic supra eod. consulere. ¶ In glo. 1. quærit. soluit. & remittit. ¶ In glo. ult. in fin. uide. supra eo. titu. de hoc. in prin. ¶ In glo. 1. ibi. quod non] idem hic Goff. ¶ In glo. 2. in fi. de eo. qui cog. con. ueniens. 2. Phi. ¶ In glo. 3. in fi. & infra de iudeis. ad liberandam.

S V M M A R I V M.

- 1 Sacramenta sunt liberè conferenda. & nu. 3. §. 6.
- Consuetudines tamen laudabiles obseruari cogit ordinarius. & que sint huiusmodi. uel contra. nu. 3. 4. & 5. §. 2.
- Exigere. uolentiam. extorquere iniusticiam sapit. Cupiditas in clericis maxime reprobatur.
- 2 Fidei. omnis que sint clericorum. ad eliciendas pecunias pro officijs ecclesiasticis.
- Quæ à Demostene fuerit adiment aut uitæ patrociniū contra Philippum Regem.
- 4 Index in re propria neque sacerdos.
- 5 Veneti soluebant decimas mobilium tempore mortis. & cur. Brit. annie. consueto in dispensatione tertia partis bonorum.
- Oblationibus in consecratione ecclesie etiam clerici. & qui & quo iure debent habere. & agere possunt §. Dicit etiam. & facere diuisionem earum ante earum acquisitionem.
- Pro sepulchris mortuorum an quid dandum & ad id possit agi. ibid. & nu. 6. & cir. fin. uer. quid de his.
- 6 Epilogus. & additio glossarum. nu. 7.
- Laici abutuntur sibi permissis consuetudinibus. ad dictio. eligere. An pro psalterio ad corpus desuncti legēdo possit dari pretiū in fi.

C A P V T XLII.

Dapostolicam. C. sacramenta sunt liberè conferenda. cogit tamen ordinarius laicos laudabiles consuetudines obseruare. Et. i. ponit clericorum. & laicorum excessum. 2. contra utriusque prouidet. 2. ibi. Quapropter [Exigunt] uiolentiam no. sic supra eo. sicut [Extorquent] iniusticiam sapit. Hostien. [Cupiditati] quæ maxime in clericis reprobatur. de cenf. ea quæ. de decimis. capitulo primo. de præben. auaritia [Fiducia] fingunt t̄ grauius infirmos. uel absentem eum. qui clauem habet. uel opponunt excommunicationem. suspensionem. interdictum. uel similia. Hostien. Legitur de Demostene. petito ab Atheniensibus in patrociniū contra Philippum regem Macedonum. cum se excusasset. quod habeat morbum. synanche. respondit alter mordendo. quod non synancham sed argenti aurem patiebatur. uide in histor. libro. quarto. capi. 91. [Econtra] ac si dicat. expressimus supra. malitiam clericorum. nunc submittimus malitiam laicorum [Pietatis] alias prauitatis. sic exponit [Canonicis] i. canonicorum. iuxta id. supra de decimis. tua. secundum Hostien. Tullius. i. de offi. quid in hoc

hoc dicat scripti in cle. de hære. ad nostrū. ad fi. [Præuarias] prauas intelliguntur. quando aliquid exigitur p̄ collatione ipsorum. uel saltem satisfactio [Obseruari] cum effectu. ar. de cleri. non resi. relatum. Ergo is. q̄ contra consuetudinem eius per eā introducā ecclesie subtrahit. satisfacere compellitur: alias consuetudo non seruaretur cum effectu secundum Host [Libere] ut nec exigatur prius pecunia. nec satisfactio. nec fiat pactio. nec teneat sacerdos quasi loco pignoris cramentum. nisi fiat satisfactio. uel solutio. sic loquitur iura. supra eo. titu. quæ dicunt consuetudinem in talibus nō ualere secundum Ho. [Per episcopum] ac si dicat sacerdos non erit iudex in re propria: sed discesanus. si uideat consuetudinem probabilem & laudabilem. ad coercionem procedet: alias abstinebit [Compefcantur] laici. f. de clericis dicam infra. c. Iacobus [Immutare] intelligit Innoc. istud uerbum de his. qui mutare uolunt antiquas pias consuetudines sollicitudo. uel statuendo. quod nil detur pro sepultura. uel similibus: nullus tamen eas seruare cogetur. supra. c. non satis. cum suis concord. facit. quod precedit de hæretica prauitate. & quod habetur. infra de sent. ex. nouit. Si igitur esset consuetudo. quod pro poenitentia daretur nummus. uel aliud simile. non coget quis ad hoc. Huius euidens ratio: quia aut dedit coactus; & sic fuit simoniacum. & contra ius naturale. & sic præscribi non potuit. & per consequens nec est consuetudo. de consue. c. fi. [Aut uoluntarius] & sic non est cogendus. Sed Hostien. dicit contrarium elicit posse per decre. supra de cenf. ex parte. & ex his. que infra dicam secundum ipsū Inn. qui dicebat. quod si sit consuetudo. aliquid dari non potest tempore collationis sacramentorū; sicut Venetijs soluitur in morte decima mobilium. In Britannia tertia dispensanda in opus ecclesie. & pauperum. bene sunt cogendi ad seruandam hanc consuetudinem. 11. di. in his. 12. di. il lud; & c. ridiculum. & ca. consuetudo. & ex eo. quod tanto tempore soluerint. præsumunt prius se ad id uoluntariè obligasse. & hoc etiam no. Pe. & Abb. Et dicit Host. quod Venetorum consuetudo inducta ē. quia in uita Veneti nil soluunt pro decima. ideo in morte omnia ipsorum mobilia decimantur: quod quandoque est ecclesie damnosum. quandoque laicosum. secundum quod plus. minusue uiuant homines. posset enim 100. annis solū semel mobilia decimari: quia tantum uixit paterfamil. possent enim in tribus dieb. tertio decimari. ut si primo pater moritur. secūdo filius. nepos ex filio. Dicit ergo. quod quod ad mobilia. in quibus non excusat consuetudo. nec quod ad mobilia. cum pro illis in uita nihil soluant. & sic in quanti. non possit allegari consuetudo secundum no. de decimis à nobis. c. 1. li. 6. Non uider perfectam excusationem. nisi talis consuetudo sit approbata per papam secundum no. de deci. à nobis. & c. tua. Dicebat autem Inno. non cogi ad soluendum id. quod tempore collationis dari consueuit. quia species mali est. & presumit hoc simoniacè introductū ad hoc. §. eo. sicut pro certo. dicit et certū pro nullo temporali differendam sc̄ orū collatione. nec spon te datum esse sperandū. 1. q. 4. quam pio Dicit etiā. quod si consuetudo ecclesie habet. quod in consecratione ecclesie aliquam partem habet cōsecrator de oblationibus. & aliam clerici. qui obsequuntur cōsecratori. ad illā cōsuetudinē agi poterit petitorio. & c. possessorio. 10. q. 3. nec numerus. 18. q. fi. Eleutherius. c. feruitū. Idē de sepulchris mortuorū. & similib. q̄ debentur de iure. uel de cōsuetudine. de sepul. certificari. Si uerō sint aliqua noua ex cōsuetudine generalis. sed speciali debita. ut si consuetudo esset. q̄ in consecratione hæret. 100. marchas. non crederē talem

consuetudinem seruandam; cum male de ea præsumatur. ut dictum est. Non negamus t̄. quin possit accipere expensas pro se. & comitibus suis. & et certum quid potest statui. quod accipiat pro expensis: quia nō cogitur militare suis expensis. 10. q. ul. relatum. 12. q. 2. charitatem. Expensas. n. episcopus à uilla. ubi sunt baptizandi. uel chrismandi. uel alia sacramenta conferenda. uel ecclesia consecranda. petere potest. si h̄nt. unde præstent: alioquin ipse de suo faciat. 10. q. 3. cauendū. nec ob. e. q. nec numerus: quia illud loquitur. q̄ aliquid exigebatur ultra expensas. nam. cū baptizandi ad domum baptizantiū uenirent. nihil pro expensis accipient. cū & ipsi expensas non faciant. uel pot̄ melius dici. q̄ aliud est petere aliquid ab his. quorū ecclesia cōsecratur. uel de bonis eorum. & hoc nullo modo licet. et si de hoc sit generalis consuetudo. §. eo. in t̄m. aliud est nihil ab eis petere. sed de oblationibus. q̄ nondū peruenerunt in sp̄ale dñi alicuius. uel usum. uel possessionē. diuisionē aliq̄ facere. & hæc licet. & cōsecrationis tpe ecclesiarū. uel collationis sac̄ orū. T̄n credimus. si ep̄s. uel clerici dicerent. non interim. nisi securi simus. q̄ dabitis nobis obfones. uel q̄ uos dñe ep̄e nobi sc̄ū s̄m consuetudinē antiquā dimiseritis. q̄ peccarent. §. eod. cū in ecclesia. ar. 3. di. quia sancta. Imò plus dñt aliqui. q̄ clerici. qui consueuerunt h̄re aliquā partē ab ep̄o. p̄nt ei dicere. si cessauerit aliquā partē. debet adare. dñe nō intrabimus. decetero. ar. 9. di. esto. 4. d. cū beatus: quia si ep̄s rōne cōsuetudinis petat eos cogi ad secum interessendū. & ipsi r̄debūt. & tu ipse circa hoc ipsam consuetudinē serua. nos t̄n credimus. & idē Ho. j. eo. Iacobus. q̄ non est licitū clericis negare ep̄o obsequiū cōsuetum. licet episcopus denegat consuetā partē oblationum. immò. si fecerint. agere poterit ep̄s noīe ecclesie peti. & possess. p̄ clericos. cum hæc exceptio nunq̄ inueniatur in iure. sed clerici similiter cū ep̄o. non pro ecclesia. p̄nt agere petito. & pos. ad prædictā cōsuetudinem cōseruandam. & et quia infringit episcopus consuetudinē. si expedit canonicis. & si cōsuetudo t̄n in fauorē ep̄i esset introducta. possent agere ut absoluerēt à prædicta consuetudine: quia priuil. &c. 11. q. 3. priuilegium. Sed hoc non credit Inno. nā licet aliquādo obtineat in priuile. non tamen obtinet de iure communi. uel consuetudinario. quod difficilius ab homine separatur. quā gratia. sed possunt agere. & petere. ut quādiu non soluerit episcopus. quod cōsueuit. nec ipsi obsequium debitū præstare teneantur. & sic loquitur. 9. esto. 4. di. cum beatus. ¶ Vlt. glo. dupliciter legit finem capituli. sed primam sc̄. approbat. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ Go. ne cleri. uel mon. non magno. ¶ In glo. 3. ibi. possunt] facit quod no. 47. di. sicut. in ul. gl. & 1. q. 7. exigunt. ¶ Hostien. dicit. q̄ h̄nt ius petendi saltem in modum denuntiationis. de qua supra. de iudi. nouit. quæ de plano & ex officio expediet [Et ibi. laudabile] ut si in obsequiis solet dari careus. in benedictionibus nubentium panis. uel uinum. In consecrationibus manutergii. uel his similia. licet propter hoc non sint sacramenta deneganda. uel differenda: tamen post ipsorum collationem populus compelleretur ad illa præstanda secundum Goff. [Et ibi. implorato] de plano & sine libello. Hostien. [Et ibi. introducta] de hoc. 63. dist. quia sancta. & alle. Phi. ad hoc. ff. de peri. hæred. hæreditas. §. 1. [Et ibi. eligere] quia permittitur parro no pauperi pacfi de bonis ecclesie. ipse uultrapper. 10. uel secundum Inno. uolunt prædicare. contra id. infra de hære. cum ex iniuncto. uel possunt lites dirimere. & ecclesiam defendere. & ideo iurisdictionem usurpāt. de constitutio. ecclesia uel fingunt se purgare terram malis hoībus. iō ante degradationē puniūt clericos. uel sepulchra uendunt. ut aliā emant. & ideo uolunt

uendere cæmeteriam, uel ut pascant pauperes, sene- ratur, infra de usur. super eo [et in fi.] quid de his, qui habent duo cæmeteria, quorum alterum uocant pa- radium, in quo nõ sepelitur corpus, nisi prius tor- libæ soluantur? quid si maior crux non portetur, nisi certo precio habito? & de io. aliis quæstionib. remit- tit Ho. ad sum. eo. ti. §. qualiter committatur, uerfi. q. d. de his, qui habet diuersa, & nunquid pro platerio ad corpus defuncti legendo possit dari precium. cod. §. uerfi. quod si clericus. de materia per Th. sec. 2. q. 100. art. 2. & 3. & uide quod dixi, supra eo. consulerè.

ANNOTATIONES.

- a Exigebatur. Vide glo. & Io. And. supra eo. cum sit Romana.
b Exigunt. Et quod no. glo. supra eo. suam, & idem quod hic not. gl. in fi. tenet glo. in c. sunt, præalleg.
Secundum. facit quod no. Inn. supra in glo. ma. uide C. de fac. Jan. ec. l. priuilegia, & ibi Bar. & doc.

S Y M M A R I V M.

- 1 Abbas Cisterciens. prohibetur solemniter installari, & nu. 4. Professio hic qualiter sumatur. Ordinum originalia seruanda.
2 Papa creditur, licet originale non exhibeatur, quibus casibus nõ obediendum, nu. 3. Contra regulam a papa approbatam nulli licet quid mandare. Cistercienses non sunt iure communi exempti, unde probent exem- ptionem, habent priuilegia, & nu. 4.
3 Posterior in ordine, non infert in obedientia hic. Perpetuum refertur ad uitam hic, in fin.
4 Additio glossarum.

C A P V T XLIII.

1 N Edei. Primò prohibet Abb. Cister- cieni solenniter installari, se- cundò ponit formam obedientie, quam pmittunt episcopis [Professionis] idest obe- dientia professæ. Ho. non intelligas de professione, quam facit monachus, quæ præcedere debet electio- nem secundum Goff. de elec. nullus, li. 6. [Origine] ori- ginalia enim ordinum sunt seruanda, de sta. mo. reco- lentes [Tale est] Creditur papa, licet non exhibeatur originale: alias secus C. de eden. auct. si quis in aliquo Goff. [Subiectionem] per hoc recognoscit eum dominum [Reuerentiã] per hoc recognoscit eum patrem [Obedien- tiam] recognoscit eum iudicem. Hosti. [Paribus] qui ordinauerunt Cisterciens. quod ex quo regula esset approbata per papam, nulli liceret aliquid contra re- gulam mandare secundum Innoc. & Abb. [Episcopo] patet hic Cisterciens. de iure communi non exemptos: priuile. tamen sua sunt illis seruanda, & si exemptos se dicunt, illud probent, quod dic. ut infra de priuile. cum personæ, lib. 6. [Saluo] ordine quia si papa manda- ret aliquid, quod esset contra substantialia ordinis, uel peccatum, non debent obedire, supra de sta. mo. cum ad mon. in fi. secundum Innoc. quod dic. ut ibi secun- dum Hostien. & de uoto. c. 1. multominus episcopo. Nam licet papa hic posterior ponatur in ordine, est tamen prior in obedientia. 1. q. 3. qui refert 9. q. 3. c. u- cia, & c. per principalem [Perpetuo] idest quandiu ui- xero, & Abbas permansero, de elec. uenerabilem. ad fin. ¶ Gloss. 1. ponit prin. casus. ¶ In glo. 1. ibi, Abbasibus Cisterciens. habent etiam aliud priuilegiu. supra de sup. ne. pra. c. 1. ¶ In glo. 2. ibi, archi. & per hoc reprehendit hic Goff. Vincen. qui dixerat, quod licet seculares instal- larentur, religioni non. Dixit autem, quod hic non prohibetur installatio, sed solennitas, & exactio. Ho- stien. tamen dicit, quod de plano installari poterunt per monachos eligentes, itemus in hoc interpretatio-

ni consuetudinis inter eos seruare per tempora. ¶ In glo. al. in fi.] & supra de electio. quisquis, uel simonia- cus. 79. dist. c. 2. Hostien.

S Y M M A R I V M.

- 1 A canonico denuò recepto non potest exigi prandium prætextu consuetudinis, uide nu. 4. & 7. Canonici in duabus ecclesiis an quis esse possit n. 2. canonici quo modo cogi possint, nu. 5. remiss.
Lapus Abbas & inuisconsultus tempore Io. And. fuit, imitatus est Io. And. in commentada hac decretali. eius quæstiones in eam quæ, nu. 8.
Lapus idem quod Iacobus, & ubi. Iacobus interpretatur uitiorum supplantator, ut hic fuit in fi.
2 De præpositionibus, in, & de, remittit.
3 De receptionib. in canonicis, & similib. & quæ ius tribuat, remiss. Prouentuum ecclesiasticorum diuersæ species. In absentia qui percipiuntur.
4 Ut clerici quid exigant a clericis temporale, quæ consuetudo ne- leat, quæ non, & si a laicis quæ. Decimas præscribunt clericis contra laicos, non contra, in fi.
5 Clausula, si est ita, intelligitur etiam non apposita. Aequalitas seruanda inter canonicos.
6 Copulativa utrunque requirit impleri. Compulsio nomine quid ueniat.
7 Additio glossarum. Simoniæ exactio inducit. Dare est quando omne dare, fallit. Annexum præbendæ quod est, debetur, & quo casu hic.

C A P V T XLIII.

1 Iacobus. Casus. Prætextu f. con- suetudis non potest exi- gi prandium a canonico de nouo recepto. Prima ponit querelã. secunda dat iudicẽ ibi. Quocirca. Est sciendum, quod olim filius, nunc pater dominus Lapus Abbas sancti Miniati de Florentia decretorum doctor imitari me uolens, de- cretalem hanc sui nominis commentauit, nam ut di- cit, Lapus apud eos sonat in Iacobus, sicut Bononia. Namne sonat in Ioannes summabat ergo, & diuide- bat plenius, dicens sic. Recepto in canonicis prouen- tus, & præbenda debentur, quibus non det recipientib. prandiu, quod sibi ex consuetudine deberi prændu. diuidit, quod in prima ponitur facti narratio, quæ tria conti- net, scilicet Iacobi receptione, recipientiu denegatione, & consuetudinis allegatione. secunda ibi. Quocirca, in qua tria ponuntur, scilicet papalis commissio, consuetudinis re- probatio, & canonicoru cõpulsio. Subdit aut, quod iste Iacobus iuxta sui nominis interpretationem fuit uic- toriu supplantator: quia prauæ consuetudini acquiesce- re noluit, uel forsã auaritia eum traxit [In ecclesia] hic tra- 2 stat de propositionibus, in, & de, quæ notauit in ele. de præben. c. 1. in gl. de isto [Apruina] hanc literã iste erat duarum ecclesiarum canonicus, de quo ui- de. 86. di. sanctorum, & quod dixi, supra de præben. de multa, super ulti. gl. sed alia litera habet, a pueritia, se- cundum quam cessat, quod dixi, & qua ætate possit quis canonicari, remittit. Hostien. de præben. super in- ordinata, ubi dixi in ulti. gloss. [Si receptus] de histre- ceptionibus satis hic per. D. Lapum loquitur autem hic de receptione, quæ tribuit, & dicitur collatio, sic §. de resc. c. aliquibus, de præben. cum in ecclesiis, li. 6. [Et in fratrem] de fraternitate tractat hic, remittens ad ea, quæ scripsi, de reg. Ioannes, in gloss. est sciendum [Partem prouentuum] qui ueniunt in communi, & po- stea inter capitulum diuiduntur, infra de uerbo. signi- fica. olim. uel de distributionibus loquitur, & quod sequitur de præben. intelligitur de diuina quæ dicitur corpus

ANNOTATIONES.

- 2 Preben. Et per Bar. in l. Gallus, §. ille casus, ff. de li. & posthu.
b Quanto. uide supra eo. sicut pro certo, per Io. And. super. r. glo.
c Vti. & ad hoc facit. c. eum qui, eo. ti. li. 6. & l. ea quidem, C. fi. man. ita. fue. ali.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pro promissio non potest agi, ubi obstat turpitudine, nu. 3. Receptionis tempus inspicitur in casu huius decre. Inquietatio ubi fiat.
2 De re presentatore quo loquatur hæc constitutio. Ab ordinum quorum executione suspensus sit hic presentatus. Suspensio hæc quousque duret.
3 Epilogus, & suffragium, & additio glossarum, nu. 4. 5. Simonia directè in ordine aliter plebitur, quam per indirectum commissa, & qualis hic fuerit.

C A P V T XLV.

1 I quis. Se summat [Promissio] nõ pro- test, qui sic promissit, agere, ut sibi remittatur promissio: quia obstat sibi turpitudine secundum Innoc. & Host. [Receptus] in ipsa ordinatione, uel præsentatione: se- cus, si post, supra eo. ad apostolicam, secundum Goff. [Inquietat] extra iudicium, ff. de peti. hære. diuus: uel in iudicio, ff. re. ra. ha. quo enim, & amplius, Go. [Re- presentator] per id quod sequitur, patet, quod loqui- tur de clerico representante, puta archidiacono re- presentante ad ordines, de præben. cum secundum. De laico igitur presentante ad ecclesiam, uel etiã de clerico hic non loquitur secundum Ho. [Ordinum] quos sic contulit, uel conferri fecit secundum Go. Ho. con- tra, si. quod de omnibus ordinibus hoc intelligatur, & facit, quod dixi, supra eo. per tuas. 2. [Triennium] quo lapso iure pœna remittitur secundum Inno. & Hof. [Suscepto] punitur plus ordinator propter uitium cha- racteris, secundum Pe. & Boa. ¶ Gloss. 1. quod hic de iuramento dicitur, coadiuuat. demum signat contra rium. ¶ Gl. 2. rñ. per obie. deponi quod debebant, ex quo & cæt. soluit, solutioni obicit, & respon. in fin.
2 quæ fuit addi. dat uerum intellectum. ¶ In gl. 1. ibi, ge- neraliter sequitur, nouimus turpes stipulationes nul- lius esse momenti [Et ibi, si stipulor, ut id] exemplificat lex illa de illo, qui stipulatur forem suam sibi nup- turam [Et ibi, non dubium] uide in dec. infra proxi. al. super ulti. gloss. ¶ In glo. 2. ibi, quin etiam] liberatus ab obligatione uidetur accepisse. ¶ In glo. 1. ibi, debitores] ibi dixi super 1. gloss. [Et ibi, non tenuerit] adde, quod no. de præben. si episcopus cui, lib. 6. in ulti. gloss. ¶ In glo. 2. ibi, debetur] si bene aduertis in dec. ueniens, remittit- tur, quod nondum debebatur [Et ibi, imponitur] sup. tamen imponitur, Abb. [Et ibi, deponitur] idem dicit Innoc. & Hostien. ipse tamen Inno. uidetur uelle fi- naliter, quod hic non committatur directè simonia in ordine, sed in beneficio, uel consecutio ordinis propter superiorem ratione, & quia ordinator uult ordinare, & ordinatus ordinari nullo dato. & ideo de iure nõ dicitur simonia esse in ordine. & ideo spe- cialis penitentia datur in hoc casu, cum alias directò simoniacè dans ordinem perpetuò debeat esse sus- pensus, & recipiens non solum ab ordine simonia- cè suscepto, sed etiam ab aliis sit suspensus, hic autem solum ab ordine suscepto. de hoc. §. eo. per tuas. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 Datum equiparatur promissio, uel retento. De repositione, in, 3. emiss. Io. And. super 5. Decr e. E 4 Pro-

torpus præbendæ, & percipitur in quibusdam eccle- sijs in absentia, supra de constitu. cum omnes, secun- dum Hosti. quod in distributionibus non procedit, etiam si id habeat consuetudo, de cle. nõ resi. c. vno, lib. 6. [Consuetudinem] quæ secundum Host. non excu- sat, ubi clerici a clericis exigunt aliquid tẽporale spe- ctans ad repletionem uentris, uel propriam utilitatẽ petentium, supra eo. sicut, & c. in tñ, cum si. no. sup. de confi. ex parte. Si uerò petatur paramentum, uel aliud spectans ad diuinum cultum, uel fabricam ec- clesiæ, dicit Host. & placet. D. Lapo id omnino ser- uandum, de testa. officii. c. si. supra de his, quæ fiunt à ma. par. ca. c. fin. & hoc casu ante receptionem possit exigi cautio, ar. de præben. significatum, de ele. signi- ficasti, & quod no. de cenfi. quanto, b quasi Deus cū canonico spirituale cum spirituali permutat. ar. §. de re. permu. ad quõnes. à laicis uerò possunt exigere cle- rici ea, quæ consuetudo laudabilis introduxit, etiam si repletionem uentris, uel aliam priuatam utilitatẽ respicere uideantur, supra eo. ad apostolicam. Diuer- sitatis ratio triplex est secundum Ho. quia quod iudi- catur priuatę utilitatis, cum clerici petunt à clericis, iudicatur publicæ, cum clerici petunt à laicis, ar. ff. de iust. & iu. l. 1. & 1. di. ius publicum. sed publica fortior est, quam priuata. §. de regu. licet, de fo. com. si diligẽ- ti. Secunda, quia laici sunt clericis infesti, & mille mo- dos adiuueniunt defraudãdi clericos, & ecclesias. fiat ergo in hoc compenatio: maximè cum per hanc p- uideatur saluti. §. de decimis, cum non sit. 3. quia cle- rici sunt sibi magis subditi, & ad inuicẽ obediens, q̄ laici. Si in talibus igitur iudicaretur consuetudo lau- dabilis, prelatis daretur materia subditos opprimen- di, quod non est faciendum, de diuor. quanto. §. pe- sic et laici difficilius absoluuntur, quam clerici, ut di- cã, de sent. ex. peruenit. Laici ÷ ecclesiis decimas non præscribunt, de præscrip. causam. Clerici ÷ laicos bene, de decimis, cū sint, & c. ad apostolicã. Põr assigna- ri quarta ratio per decre. de his, quæ fi. à præla. cū apo- stolica: quia non refert, quæ ecclesia habeat, dum mō laicus non habeat. Remittit etiã ad sum. eo. ti. §. qua- liter, uer. solutio, ex pacto, & seq. [Si est ita] intellige- batur, etiã si non fuisset appositum, de resc. c. 2. & uide quod no. in Cle. de of. dele. c. uno [Dilectos canonicos] quomodo isti uenerunt, & particulariter possunt cogi, dicam de sent. ex com. Romana. §. ult. li. 6. [Vni ex alijs] arg. pro equalitate præbendarum. de hoc, de cõsti. cum oēs, de maio. & obe. statutum. [Et præben- da] propter copulatiuam utrunque impellendum est, ut dicit. D. Laur. uide, quod no. de resc. c. 2. & c. olim [Compellas] quid ueniat in hac compulsione, remittit. D. Lap. ad ea, quæ dixi post Hostien. de æta. & qua. cum bonæ, ad fi. de offi. dele. c. 1. & c. præterea, in fin. cum cõcor. ¶ In gl. 1. ibi, exigi] exactio inducebat hic simo- niam secundum Vinc. & Goff. & D. Lap. nam alias, si præbendam liberè contulissent, datio prandii pos- stea interueniẽs non induceret simoniam, nec oblit. quod dicitur, dare est quando cunque dare. 1. quæst. 1. eos: quia illud uerum pactioe præcedente. Dixit etiam Vin. quod si hoc onus prandii esset annexum præbendæ, quod bene deberetur, argu. C. de do. quæ sub modo. l. 1. de præben. nisi, & c. significatum: quod & satis credo, cum & tota præbenda possit deberi, de resc. si propter, li. 6. salua moderatione Ioan. in dec. suscepti. Sciendum etiam, quod D. Lap. hic for- mauit. 17. q. quarum aliquæ materiam respicientes expedit sunt supra, & aliæ supra eo. ad apostolicã, & infra c. fi. de reliquis, quæ non respiciunt propriẽ ma- teriam, licet aliquibus uerbis capituli adpudentur, in suis locis propriis tractabitur.

- 2 *Provideri in ecclesia si mandatur, comprehenditur dignitas principalis.*
- 3 *Abbas monachus est, & sub constitutione etiam penali includitur, simoniace creatus quibus cedit, & quem locum postea obtinebit. si quem monachum simoniace recipit, quid iuris, num. 4. Beneficij nomine an includat rectorias uel dignitates. Collatio simplicis beneficij consuevit ad unum spectare. Electio ad plures.*
- 5 *Affectus unde in casu huius decretalis deprehendatur.*
- 6 *Epilogus, & additio glossarum nu. 7. Voluntas sola, uel animi affectus an inducat simoniam sicut usura. Simoniacus mentalis an in foro penitentiali restituere cogatur. An usurarius eiusmodi similiter. Ex narratione mala nihil est quin possit deprauari, in fi.*

CAPVT XLVI.

MAndato. Se summat. & pars prima indicia quererebat. secunda ibi, consultationi, respondit. r. ad primum, secundò ad secundum ibi. Et ad [Data] promisso, uel reteto: quia hæc equiparantur, de transac. super eo, de te. ueniens. Phi. [Locum] sup. Host. & illorum, qui aliquid temporale receperunt, ut locum assignarent, qui etiam includuntur tacite, ut sequitur [In monasterijs] no. de prepositione In. de qua dixi in Cle. de præben. c. si dignitatem, & secundum lec. Host. de qua dicam infra, hic probatur, quod uerbum, quo mandatur provideri in ecclesia, comprehendit principalem dignitatē ecclesiæ: sed si intelligatur de abbatibus, qui fuerant in monachos simoniace recepti non facit [Constitutionem] mutatis. s. locis priorib. & inferioribus assignatis [Abbatibus] quia Abbas monachus est, & sub constitutione penali includitur, supra eo. quoniam. Fortius in fauorabili, ar. ff. de lib. & post. cum quidam. Sed contra, beneficij nomen non includit rectorias, uel dignitates, de præben. c. si. Dicit Host. considerandam intentionem feribentis, de offi. dele. super eo, cum suis cōcor. qui præualerit uoci, & scripturæ, j. de uer. sig. in relig. fuit autem hæc intentio papæ, quod tam abbatibus, quam monachi saluarentur. quo respectu, ut dicit Inno. fit extensio, & quia non paratur alij præiudicium. In cōtrario uerò fit restrictio, ne alij fiat præiudicium, & ne impediatur electiones. Nec ob. si dicitur etiam in simplici beneficio fieri præiudicium: tum quia non est præiudicium, de quo multum posuit conuenit, supra de offic. le. dilectus: tum quia frequentius collatio simplicis beneficij consuevit ad unum spectare, electio uerò ad plures, & difficilior est plures, quam unum offendere, de tem. or. ca. 2. tum quia illusorium esset mandatum, si saltē simplex beneficium non includeret. Est ergo interpretandum, ut aliquid ualeat, de uer. si. Abbate. Simili modo respondetur ad decre. sedes, de resc. dici possem etiam, quod quia ista dispensandi potestas erat beneficium datum dispensanti, non delinquentibus, quod patet, quia illorum non fiebat nominatio; ideo largius interpretatur. facit de præben. si cui, li. 6. prima patet [Ex tendi] Abbates ergo simoniace creati dignitati, & ad ministratiōem cedēt. quo casu simplicem locum monachi etiam priore forsan ex dispensatione poterūt obtinere: quia in illo non fuit simonia commissā: sed si aliquem monachum simoniace receperunt, nō propter hoc coguntur, si dispensatiue agatur, renūciare abbatibus, quamuis debeant pœnitentiam agere, & do nec illam egerint, à sacrorum ordinum executione suspendi, supra, e. dilectus, & c. ueniens, & male accepta resignare, ut ibi. Si uerò de rigore cum eis agere sine spe restitutionis expellerentur de mon. & retru-

derentur in arctius ad pœnitentiam. s. e. qm. s. in Ho. [Spiritualium] hoc quo ad receptos. Gof. [Temporalium] quò ad recipientes. Gof. [Quæ] s. spiritualia, & temporalia [Affectu] quia nec receptus dedit, nisi credidisset recipi, nec illi recipissent, nisi dedisset: non tamen interuenit pactio, uel taxatio [Acquiruntur] licet Gof. intellexerit, q̄ receptionem secuta est datio temporalium, licet intentio praua precesserit, dic idem secundum Ho. etiam si præcessit datio, quod probat istud uerbum, acquiruntur, & supra eod. tua nos [Quo casu] cum non præcessit pactum, licet intentio fuerit corrupta [Simonia] patet ergo, quod est simonia: uide, qd̄ dixi de elec. quod sicut, post gl. in 3. col. uer. de dolo uerò. ¶ Secunda glo. arguit, quod latissimè & c. & 3 regulam, cui licet. ¶ Vlti. gl. no. q̄ affectus, licet faciat usurarium, non facit simoniacum, tamen punitur. ¶ In gl. ult. ibi, consilere] de hoc. i. q. i. c. 2. [Et ibi, Inducere] ita & simoniā, tamen mentalem tantum: unde et ille usurarius in foro iudiciali, ubi non iudicatur de occultis, reddere non cogitur, sed in foro pœnitentia li cogitur. Et si dicatur, quare et simoniacus mentalis in foro pœnitentia reddere non cogitur, rñdet hic Ho. q̄ usura utroque testamēto prohibita, nec dispensationem papæ recipit, q̄ ad præbēdas, & seculares clericos propriū habētes extenditur. s. e. tua. Dixit Abb. j. de usuris, cōsuluit, pro ratione diuersitatis prædictæ usurarium mentalem teneri restituere, quod ultra preceperit: quia sibi soli ex restitutione fit præiudicium, sed in simonia posset fieri præiudicium ecclesiæ, de cuius bonis restitueret, si nō haberet aliunde. hoc nō placet: quia s̄m id nec simonia actualis obligaret restōni: uel s̄m eū p̄priū est usura, quod cōmittitur ex animo, quod patet ex uerbis prohibitionis, s. date. nihil inde sperantes: sed simonia respicit factum proprie, ut s. spirituale uendatur, uel ematur. adhuc remanet dubiū quare in usura animus obligat ad restitutionem, & nō in simonia. Dicit potest, q̄ plus est 3 bonum charitatis sperare lucrum in mutuo de eo, qd̄ tuū est, quā sperare beneficiū p̄ id, quod donauit, uel sperare donum propter beneficium, quod cōtuli, rationis expressio. quia si mutuauit, obligatus est ciuilitate ad tantundem restituendum. q̄ ratio cessat in donato. Itē bonum charitatis, quæ post deum incipit dilectione sui ipsius, plus astringit me ad mutuū, quā ad donum: quia minus laedor ex primo, q̄ ex secūdo. æquū est ergo, ut ad quod minus liceat sperare, ubi prius astringor, & minus laedor. Itē in usura durius interpretamur, ubi ledit unus tm̄, s. recipiens: hic duo, s. dās & recipiēs. s. Itē hæc spes esse pot̄ ex parte utriusq; ibi ex parte alterius tm̄. facit. j. de usuris. c. si. hæc sunt superuacua, tene menti. Opp. q̄ usurarius mentalis, et qui sp̄e principaliter posuit in lucro, non teneatur ad restitutionem, quam recitat Inn. in dec. cōsuluit, de usuris, ubi uide super uer. sperantes, & super. b. 2. gl. & quā quidā attribuunt Go. per id, qd̄ ibi no. & in ium. de uturis, in prin. Sed puto Go. intellexisse de spe secūdaria, non principaliter posita in lucro, ut ibi dixi. Et sic prædicti male referūt op. Go. iuxta illud Terentiū in comedijs Nihil ē, qn̄ male narrādo possit depruari.

ANNOTATIONES.
 a *Usur. uide Io. And. in c. peccatum, de reg. iur. li. 6. in 2. 3. 4. m̄be bro quæstionis.*

Super

b *Super. uide Io. And. in c. peccatum, de reg. iur. lib. 6. in primo membro quæstio.*

SVMMA RIVM.

1 *Continuatio tituli. Ne prelati uices suas, uel ecclesias sub annuo cōsu uendant, ubi nā alibi, quā hic, in iure tradatur.*

Ne prelati uices suas, uel ecclesias sub annuo cen. uen. Rub.

1 *¶ Viso t̄ de simonia in genere, submittit de quadam ipsius specie, s. cum prelati & c. Gof. habetur materia. i. quæstio. 3. per totum. 89. distinctio. decenter. 21. quæstio. 2. cap. ulti.*

SVMMA RIVM.

- 1 *Vt iurisdictionem episcopalem, uel aliam spiritualem exerceat, dat pecuniam, qua pena tam ipse, quā confereas afficiatur, & num. 3. 4. Eius fructu au liceat uendere, nu. 2. & 3.*
- 2 *Obuentiones temporales cui & qualiter uendi possint.*
- 3 *Officia temporalia quæ sint, & an & quæ emi liceat.*
- 4 *Pena huius decretalis est perpetua, ac aliā, ubi non exprimitur, talis est.*
- 5 *Epilogus, & additio glossarum, nu. 6.*

CAPVT I.

Rætereā. Qui t̄ pecuniā dat, ut episcopale, uel aliam iurisdictionem spiritualem exerceat, officio priuatur. & sic cōferens illud, conferre non poterit, & canonicè puniet. h. d. cū. se. Et hic primò ponit excessum, quē scd̄o punit, ibi, 2 *presenti [Iurisdictione] non t̄ exercenti iurisdictionem obuentiones temporales uendi possunt, infra c. fin. secundū Inn. sed s̄m Host. etiam exercenti, si nō uendatur iurisdictione. committat ergo simpliciter iurisdictione, & ex parte alia uendantur fructus, ita q̄ non miscantur contractus, de re. permu. ad quæstiones. non tamen intelligit hoc de fructibus peruenientibus ex iurisdictione, quibus emptis iurisdictione non esset inēpta, ar. i. q. 3. si quis obiecerit. & phibetur hoc, ne subditi grauent. j. c. i. etiā si merè tēporalis sit iurisdictione, in aut. vt iudi. sine quo. sit. per totū. & de m̄. prin. j. §. illud. multo minus prælatio. uel aliud ius spirituale, de hoc. s. e. tit. non satis. Officia t̄ igitur tēporalia, puta ministralia, bailiua, castaldionatum, si sint spiritualibus annexa, nullo modo licet emere, sed est simonia cū. s. eo. alias ti. i. consilere. aliās salua iurisdictione. & prouenientibus ex ea, licet omnia uendere & in perpetuum, & ad tempus. Fatentur vltimò Inno. & Host. quod si ipsa iurisdictione, uel prouentus eius uendatur, species mali est, & turpe lucrum, & contra legem: tamen non committitur simonia, cum nō uendantur spiritualia, nec spiritualibus annexa, quid autem dixit hic Host. de Ro. curia quò ad simoniam, & ambitū, dixi, sup. ti. i. c. i. in glo. quid de [r̄] sup. clericus. Host. [Priuetur] i. à clero remoueat. j. c. i. Host. Et per hoc & per id, quod dicā. j. gl. proxima, cessent uerba Gof. dicentis, quod hic imponitur modica pena, quia nō agebatur de iurisdictione uendenda, sed de temporalium commoditate, quæ proueniebat ex illa. uel s̄m eū hæc pœnæ insignuntur ipso iure, aliæ insignuntur accusatione proposita [Amittat] in t̄ perpetuum secundum Hostien. & distinctione canonica percussatur, infra c. prox. in fi. s̄m cum. Et quod pœna sit perpetua, in-*

ducit ar. in li. feu. de ua. qui contra constitutio. Lo. regis feu. al. c. si clericus, uel episcopus. Item quia ubi aliud non exprimitur, pœnæ sunt perpetuæ de hoc supra de constitutio. ex literis. non ob. de elec. cū Vin ton. de sup. ne. præ. ca. 2. de præben. graue, quæ in alijs casibus loquuntur. ¶ Prin. se. gl. respon. per di. aut uicarius dat episcopo & c. secundò arguit, signat cōtrarium, & ibi remittit. tertio dicit de pertinentia ad titulum. ¶ Vlt. glo. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, quicumque] & supra de offi. or. inter cōterera. & idem Inno. Gof. Host. [Et ibi, est hic ar.] quod sic sumitur [Et in fi.] infra de offi. dele. iudex, & duobus. c. se. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a *Obuientes. Non ex iurisdictione oportet ex alijs rebus prælati rebus prælati, ut patet per id, quod sequitur in uer. non tamē.*
- b *Perpetua. uide plenius Io. An. in c. cum bonæ. de æra. & qua. in l. si non præfinitio, & ibi, Bar. ff. de pœnis, & in glo. in dlemen. 1. de dona.*

SVMMA RIVM.

- 1 *Iurisdictionis uenditio quid mali inducat, qui eam possit demerere, num. 3.*
- 2 *Quando uendi dicatur, nu. 3. & quibus casibus detur ordinaria ab episcopo, num. 5. alio modo detur, ibid. Dissimulatio quando nocet.*
- 3 *Epilogus, & suffragium, & additio glossarum, nu. 4. 5. Ratio qualiter scribenda ab eo, qui reditus alienos exigit.*
- 2 *Censum nouum, uel imponere, uel augere ueterem non licet episcopo, cir. fin.*

CAPVT II.

Simoniam. Summatum est, supra c. prox. Et primò ponit excessum, quem expressa causa fieri prohibet. secundò penam addit ibi, Quod si quis [Grauam] qui. n. t̄ debet. li. 100. per fas & nefas illas & aliquid ultra uult extorquere, & de minima culpa quandoque facit maximam [Subuersionem] quia soepe res puniuntur, ubi puniendæ essent personæ, in aut. de man. prin. §. oportet. col. 3. uendunt etiam isti, qd̄ episcopus ex officio gratis faceret. remittit. Hostien. ad sum. eo. ti. ante si. uer. in summa notandum, & sequentibus [Dissimulatio] 43. di. Ephesius. T. racet. n. ut recipere possit cēsum pmissum, licet subditorū grauato r̄i clamores audiat. & qd̄ peius est, quādoq; fouet uicarium, & excusat. contra id. 87. dist. cap. 1. & 3. 83. dist. error, secundum Host. [Canonica] pœna] de depositionis cum nota infamie. i. q. 3. c. si. & perdit potestare conferendi officium. supra c. proximo. ¶ Secunda glo. quærit, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, & quia] ibi dicitur, quod cui mandata est iurisdictione, illam non demādar: quia non est data à principe, nec data à lege, sed confirmata [Et ibi, §. nos igitur] ibi lex dat iurisdictionem defensori [Et in fi.] uide de iudi. nouit, super gloss. no. q̄ ¶ In t̄ gl. 1. ibi, simoniacum est] tunc. c. cum dicit prælati pro. 100. lib. uendo tibi iurisdictione ad me spectantē vsq; ad annū, & totum lucrū tuū sit. secus, si dicat pro salario constituo tibi. 100. li. & tu iurisdictionem exerce, & obuentionia mihi computa, & redde. hoc. n. licitum est secundum Inn. & Hosti. & dicit Hof. q̄ hoc casu omnia sunt scribenda, ut sciatur quis, à quo, quare, qn̄, quantum, & qualiter receptum sit, & expensum, in aut. de man. prin. §. coges autem, col. 3. & de collatio. §. iubemus, col. 9. & de ob. ad ratio. cap. uno. ¶ In glo. 3. ibi, mon] dicit t̄ Host. q̄ in duobus casibus eps dat ordinariā, primū creando officialē, cui generaliter uices suas cōmittat, & si alio noie appellerur uel uice-

nicedominus, uel uicarius, non. n. est uis in nomine, de procur. petito. & hoc potest facere ad annum, & plures, ut placet. Secundo perpetuum ordinariu confirmando, uel instituendo, uel conferendo beneficium, cui sit annexa iurisdicatio de iure, de off. or. cum ab ecclesiarum, uel de consue. de elec. dudum. 2. uer. tandem. & in hoc. 2. casu licet concedi non debeat sub no no censu, uel ueteri augmentato, potest tamen sub antiquo non diminuto, supra de censu. prohibemus [Et ibi, ordinariam] sicut & consuetudo dat ordinariam, de fo. compe. cum contingat, Hostien. [Et in fi.] de hoc 1. 1. quastio. 1. experientia.

ANNOTATIONES.

1 Confue. uide Inno. in c. cum ab ecclesiarum, de off. or. Io. An. in c. cum contingat, de fo. compe.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia regimen sub annuo censu committi non debet.
2 Spiritualis querit eterna. Carnalis temporalia. Sacerdotis intentio qualis esse debeat, an ei liceat locare operas ad diuina, remittit, nu. 3.
4 Additio glossarum.

C A P V T III.

Voniam. Casus. Regimen t ecclesie sub annuo censu committi non debet. primo narrat consuetudinem, quam secundo prohibet. 3. causam reddit. secunda ibi. Ne id. tertia ibi. Quia [Sub annuo] ut dicit Host. nec in perpetuum, nec ad annum, nec ad momentum uendendum regimen animarum, ut supra c. proxi. [Ad eterna] Innoc. Io. 3. quod natum est ex spiritu, spiritus est: quod natum est ex carne, caro est [spiritualis] ergo p. motio; querit eterna. Carnalis uero querit tempo alia & carnalia [Consideratio] ac si dicat, q. pura debet esse sacerdotis intentio, ut solum deum speret retributorem, non per temporale commodum. Vnde reprehendit Host. eos, qui currunt ad mortuum usurarium diuitem, & pauperem uilipendunt. [In t. glo. 1. ibi, Provideat] ad hoc supra de app. peruenit, de cler. xgro. de rectoribus, de cleri. no. res. c. pe. & infra de elec. cum ex eo. §. porro, li. 6. per quod uidetur, q. episcopus hoc facere debet [Et in fine] an sic liceat sacerdoti locare operas ad diuina, dixi, qd notauerunt hic Inn. & Ho. §. de pb. significati.

ANNOTATIONES.

- 1 Facere. uide Io. An. in c. 3. de off. archipreby. & in c. omnis, in glo. executioni, & sup. c. illa, de peni. & re.
2 Locare. An autem post ipsius mortem ipso iure sit locatio extincta, si fiat sine solennitate, tenent domini de Rota, quod ipso iure, & per hoc inferunt, quod l. conductores §. poena illius. C. loca. in successore locum habet, sicut in primo locatore. inferunt etiam, quod recipiens successor pensionem unius anni contractu per totum tempus primae locationis no ratificate, cu ipso iure locatio sit finita, uide in decisio. Rota c. cl. 255. & tribus se. concl.

S V M M A R I V M.

- 1 Fructus ecclesie ad affectum, uel annum censum possunt concedi. Ecclesia pro ecclesiasticis obuentibus, & quibus alijs modis accipiatur, & quibus appelletur nominibus nu. 5. Conductor in solutione cessans expelli pot non obstante iuramento. Si deserit ante tempus locum sine iusta causa tenetur ad pensionem totius anni.
2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 3. 4. Successor quis & quibus casibus teneatur stare contractui predecessoris. Auctoritas episcopi adiecta contractui quid faciat, & quid cotra. Capituli consensus in quibus alienationibus requirendus. Vicarium priuilegiatus tenere debet. §. queritur etiam. Hares rectoris tenetur ex mala eius administratione, eo. §. ad fin.

6 Decretales huius tituli, qua ad primam, qua ad secundam partem pertineant.

Firmas, quarum meminit hac decretalis, quis recipere nequeat.

C A P V T V.

Verelam. Casus. Fructus t ecclesie ad effectum, uel annum censum concedi possunt. Et primo ponit conductoris querelam. secundo dat ei iudicem ibi. Ideoq; [Ecclesiam] i. ecclesiasticas obuentiones [Ipsa] Gof. §. tui. [Tenuisse] i. ipse coqueres [Firmauerit] Si cessauerit in solutione, non obstante iuramento, quod habet tacita conditione, posset expelli. ff. loca. l. quaro. §. inter. Item si conductor ante tempus sine iusta causa deserit locum, tenetur ad pensionem totius temporis. eo. ti. dominus horreorum. §. fi. Vin. ¶ t Secunda gl. querit, & soluit. ¶ Ultima obijcit, & soluit ponendo. 6. significationes huius uerbi ecclesia. secundo querit opponendo, & soluit. 3. querit de ratione, & respondet. ¶ In t. glo. 2. ibi, si quis dormum §. 1. loquitur de usufructuario, qui locauit ad tempus, & prius decessit. ¶ In t. glo. 2. ibi, Contractui Idē Gof. quia nec precarius finitur morte concedentis, supra de preca. c. si. nec ob. secundum eum. C. loca. l. emptorem, alias emptori, qua loquitur in singulari successore: sed prelatatus est uniuersalis, & debet fauorabiliter prosequi, quos nouit suo predecessori fideliter paruissse, ut in casu statim alle. hic Hosti. & secundum Inno. in hoc differt administrationem hns a canonico prebendario, qui nunquam ultra uitae suae tempus prebendam locare potest, licet super illa agat, & defendat ut legitimus administrator, supra de proba. c. 3. secundum Inno. quod fatetur Host. nisi ex causa rationabili hoc faceret de auctoritate episcopi, quam tunc in subiectis ecclesijs praestare potest. Ad hoc §. de censu. praeterea, & ca. significauit. Sed cum textus dicat, pm quod inter se conuenit, & nil dicat de episcopo, v. q. non requiratur consensus episcopi, dicit Ho. q. quando sit sine ipsius licentia, putat epm reuocare posse, inf. de excep. pra. sicut, sup. de of. uica. clericos. Et hoc cum ecclesia datur ad firmam: secus, cum dantur decimae religiosorum, supra de loca. vestra. Dicit etiam, q. auctoritas episcopi sine causa interposita rationabili non ualere per. c. pra. l. de censu. ad idem. ff. de aucto. tu. nulla differentia. consensu uero capituli requirendus no est nisi in perpetuis alienationibus, uel ubi episcopus aliquod detineret sibi, de his, qua fi. a pra. l. tua, ut eccl. bene, capitu. uno, in fi. uide clemen. de reb. eccl. non alien. si una & per praedicta etiam dicit, q. si canonicus obligauit fructus pb. eda suae ad quinquennium pro audienda theologia, & prius moris, quod non noceret successor, etiam si ille totius temporis pecunia recepit. ad hoc quod dixi, de pecu. cle. c. fi. Hoc uerum, nisi contractus defendatur ex specia li cōcesione principis, uel episcopi, qui ex causa hoc posset, ut dictum est supra, & de hoc dicam, infra ti. r. c. uiti. ¶ Querit etiam de prelato, qui obligauit, quia cruce signatus, fructus, uel uicesima ad quinquenniu, uel trienniu, ut in priuile. continetur, de quo dicam, inf. de Iud. ad liberandam. & prelatatus primo mense moritur in uia, nec pecunia inuenitur, an ratus sit contractus, & dicit q. sic, si hoc expressē in priuilegio continet, ar. de voto. c. fi. ne is, qui dixit decipiat ex rescr. principis, C. de his, qui ue. ara. im. l. 3. & ne suis contractibus ecclesia fraudē adhibeat, sup. de don. per tuas. in fi. idem Vinc. j. de hare. excōicamus. §. catholici, & Guil. in spe. de hare. ad fi. ubi etiam no. prius Vinc. q. talis priuilegiatus debet tenere uicariu [Et ibi, huius placit] & c. pra. quod incipit, alienationes, ubi de hoc p. lo.

Io. & per Bar. Brix. [Et ibi, non pro utilitate] Dicebat Inn. & Hosti. si locasset nomine ecclesie, licet inutiliter, si solennitas non fuit seruata, successor reuocat, sup. de his, qua fi. a pra. l. cum nos, de precari. ca. 2. si fuit seruata, tenet contractus, sed locus est restitutioni, supra de re. eccl. non alie. & per hanc mixta potes distinguere. Aut contraxit nomine ecclesie, aut proprio. Primo casu, aut in utilitatem ecclesie, aut non. & si non, aut fuit obseruata solennitas, qua aliis esset in alienationibus perpetuis obseruanda, aut non. So. membrorum patet [Et in fi.] loquitur in usufructuario, qui locauit in tempus, & ante decessit, per quam. l. dixit Ala. & T. hic q. non solum non tenetur ecclesia, uel successor, sed nec et hns locatoris, nisi inquam ad ipsum peruenit, licet pm. T. ecclesie bene teneatur hdes rectoris ex mala administratione, sicut hdes tutoris pupil. lo. C. de hare. tu. l. ult. Gof. dicit h. de teneri successor pro rata t. p. si non est soluendo, tenetur conductor, inducit eandē. l. si quis. ¶ In t. glo. ult. ibi, fidelium] & quadoq; designat uiros ecclesiasticos tantum. 63. dif. c. 1. ubi de hoc, & 7. q. 1. scire, & inf. de uer. si. cum clericis. Itē ecclesia quadoq; m. f. q. n. q. filia, q. n. q. uxor uocatur, qd dicit no. 68. di. quoru uicel. [Et ibi, de i. iur.] uel considerato tractatu sub ti. de locato [Et ibi, prohibita] unde t dicebat Hosti. q. prima & Pa. decre. ad primam partē tituli, tertia ad secundā, a qua prohibito: ne excipitur materia huius capituli. Addit etiā, q. religiosus suo nomine non potest recipere tales firmas nec possunt concedi laicis, supra ne cle. uel mo. c. 1. & c. pm. Remit. etiam in materia ad summā huius ti. [Et ibi, respon.] pm Ala. & T. Dicebat Vinc. hoc ideo, quia illud est onus rei. hoc uero personae [Et ibi, col. 2.] de de rescrip. statutum. §. in super, lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli.
2 De magistris, ne pro docendi licentia, quid exigatur, quibus in alijs iuris locis agatur.

De magistris, & ne aliquid exigatur pro licen. do. Rub.

¶ Viso t quomodo spiritualia prohibentur pecunia concedi, uel recipi. Est uidendum de his, qua habent instar spiritualiu. f. de magisterio, & de licentia docendi. ideo & c. Gof. de t. prima parte. 3. dist. maxime c. de quibusdam. 44. dist. cum multa. 4. dist. miserum, & c. statuiimus. 8. q. 1. oportet. ad secundam tractatur. 1. q. 3. uendentes, cum c. se. Repetitur in cle. Congruit autem, de elec. officij, & c. cum in magistrum, de clerici, non res. relatum, & c. tua, de praeben. licet, de loca. cap. r. de testa. relatum. §. ceteru, de priuile. super specu. de sen. ex. c. 1. & c. ex tenore, in fi. & c. cum uoluntate, §. ult. ad idem no. ne ele. uel no. c. 2. & 2. resp. de prin. c. 2. ele. de sta. mo. ne in agro. §. penul.

S V M M A R I V M.

- 1 De magistris ne pro docendi licentia quid exigatur, qua traditur in hoc titulo, summam scribit, uide nu. 5.
2 In studio non proficientes reprehenduntur, & quid eis consulat.
3 A doctorandis iuramentum exigitur, & quis modus expensarum, & pena transgressiuentium.
4 A scholaribus primo legentibus petere non licet passum. Mandare repetitionem non possunt irrequisitis doctoribus. Magistrorum multitudo interdicitur, & quid aliud eos prohibeat, & quid iubeat, nu. 5. sine eis non sunt discipuli, ibid. Causa semper attendenda. Pro causa quod peruenit ex ea sumitur, ad dictio. fructus.
5 Clerici boni inueniantur, expedit ecclesijs.

- 6 Suffragium glossarum. Alimtorum, & sumptuum modus quis.
7 Additio glossarum.

C A P V T I.

Voniam. Summa totius ti. primū quod ad primā partem Rub. secūdo quod ad secundā talis est. Cathedralis t ecclesia, & qlibet collegiata, q ad hoc sufficit, prouidere debet de vna pbenda magistro in gramatica, qui clericos ecclesie, & pauperes scholares gratis doceat, qui magister a prelato cu capitulo, uel maiori parte ipsius eligi debet, quorum negligentiam supplebit ordinarius. Metropolitana ecclesia etiam habebit theologum. & si urri que non sufficit, de gramatico in aliqua ecclesiarum suarū, qua ad hoc sufficit, faciat prouideri. Vt theologi possint haberi, prelati, & capitula ad theologiae studium aliquos mittere debent. quibus prouidebunt, si sui reditus eis no sufficiunt. Et doctores in theologia donec docuerint, & studentes per quinquenniu integre prebendarum suarum fructus percipiant, consuetudine, uel statuto tris non obstante. hoc di. r. cap. in prima parte. secundu in secunda, pen. & ult. Pro licentia docendi pretextu alicuius consuetudinis nil debet exigi, uel promitti. Ob hoc promissum remittit, & solutum restituitur. Idonei regere uolentes prohiberi non debent. Contrafacientes officijs, & dignitatibus priuabuntur. Primum. c. in secunda parte, & secundu in. i. & tertium, & per talem mixtura haec capitula no decidenter [Proficendi] reprehendit eos, qui in studio non proficiunt, qui melius facerent, si & parentes in nanibus sumptibus non uexarent. ff. de inoffi. test. l. 1. pm Ho. qui etiam remittit ad no. de offi. primi. c. vno, in fi. [Opportunitas] concord. infra de elec. cu ex eo, li. 6. [Eiusdem] secus de alijs, nisi sint pauperes, infra c. quia pm Innoc. quod dicit, ut ibi [Doceat] de ui. & ho. cle. vi. quisque. T. [Et infra] sequebat hic quo & docetis & c. ut infra eo. quia [Exigatur] Inno. & t circa alias expensas hodie prouisum est, q. hi, ad quos pertinet doctorare, prius a doctorandis exigant iuramentum, ne ultra tria millia Turon. argenteorum in solennitate doctoratus expendant, & no exigentes a collatione doctoratus per tres menses proximos sunt suspensi, ut in constitu. cle. eo. ti. cu sit nimis [Consuetudinis] no. cotra doctores, qui a scholaribus primo legentibus ex consuetudine petunt passu. Abb. [Licentia] no. cotra scholares, qui irrequisitis doctoribus mandant per scholas, q. repetant aliquam decretalem. Abb. [Inuendat] nisi forte ibi eēt nimia multitudo magistrorum, uel alia iusta causa subsit. Inn. semper enim attendenda est causa, de accu. cum dilecti. Host. [Contra hoc] s. pro licentia docendi aliquid exigendo, uel idoneo petitam licentiam denegado [Fructum] i. beneficiu, ex quo prouenit fructus [Proficium] expedit t. n. ecclesijs, ut boni clerici inueniantur, qui possint praefici curae aiarum, sup. ne cler. uel mona. c. fi. de ara. & qua. c. pe. de elec. nihil, de offi. or. inter cetera. Sed quid magistrū repellit, hunc profectum impedit: quia si non habetur magister, nec discipuli, sicut alias dicitur, si non essent auctores, non essent doctores: quia nemo inuito auditore, & c. 6. q. 1. ex merito. hoc pulchre uide in Hiero. ad Rusti. secunda. F. ¶ In t. gl. 3. ibi, dat alimenta] & mercedes pro facultate patriuonij, & dignitate naraliu [Et ibi, Aduocatis] sup. constituitur salarium pro modo litis, aduocati facundia, & consue. fori, ut ibi. ¶ In t. gl. ul. in fi.] uide de usuris, quia frustra, super 1. gl. ¶ In glo. 1.

in fi. quod dicitur in sum. eo. ti. §. i. Hostien. ¶ In glo. quasi simoniacum, in fi.) quicquid dicatur, in multis eccle...

ANNOTATIONES.

2 Doctores. Facit, quod notat Ioan. Aud. in c. cum quid prohibetur, de reg. iur. li. 6. in mercuria.

S V M M A R I V M.

- 1 Parochia pro diocesi. Magister ut quis audiat certum, si se obligavit adiecta pena, no...

C A P V T II.

1 R ohibeas. (Parochia) i. t. diocesis. si. si. de dona. apostolica, & infra de rapt. c. i. Host. (Solutum) no...

corduxerat, testator legavit, quicquid eum dare oportebat, haeres nec petitionem habet, nec retentionem...

ANNOTATIONES.

- a Hosti. glo. supra c. proxi. dicit quasi simoniacum uide, supra tit. proxi. c. i. in tex. & glo. i. per Io. And. & per ipsum de simo. con...

S V M M A R I V M.

- 1 A docente nihil a quoquam exigendum. Spoliare est uerbum medium, in fi.

C A P V T III.

1 V anto. Hoc impetratum fuit contra cancellarium parisiensem, qui a quolibet docente marcham unam exigebat. Vin. [Ecclesiasticis] maxime uel. i. ca...

quam. 7. dist. qui contempta. 95. dist. esto. Aut odium, uel alia corruptela. ar. i. r. q. 5. quattuor. Nam & si ipse...

S V M M A R I V M.

- 1 Opportunitas datur ad bonum, & tollitur ad malum. Magister competens quis, & quando possit exigere collectam, ubi...

C A P V T IIII.

1 V ia nonnullis. [Opportunitas] datur ad bonum, & tollitur ad malum, infra de sta. re. c. uno, lib. 6. [Cathedralem] infra...

doceat, & q. prius discipulus sit, quam magister. i. 6. q. 1. sic uiue, & c. si clericatus. Item melius est cathedrae...

tributio, ar. de cens. procuratores, de statu mo. in singulis. Hosti. (faciat) archiepiscopus. 10. quæstio. 1. regenda, & c. decernimus [Prouideri] hoc in studijs Ro. curci, Parisien. Oxomen. Bonon. & Salamantino haberi debet doctores linguarum Hæbraicæ, Arabicæ, & Chaldeæ. quod & per quos eis debeat prouideri, uide in concil. Vien. eo. ti. inter sollicitudines. ¶ In t. Secunda glo. quærit ad negatiuam. alle. tria, soluit distinguendo. ¶ Vlt. glo. quærit, & soluit. iterum quærit, all. pro & contra, & soluit. 3. quærit, & soluit. ¶ In glo. ult. ibi, §. pe. expedit ordinem decurionum plenum haberi, & ideo etiam spurijs alias digni admittuntur. ¶ In t. glo. 2. ibi, collectam de hoc. 1. 8. distin. de eulogijs, & plenius. 37. dist. de quibusdam [Et ibi, Societates] legi eum dixisse, Abite pessimæ diuitiæ: ego uos submergā, ne à uobis mergar. & uide in Hier. ad Iulianum, secunda post prin. Vale. li. 8. c. 7. ponit Anaxagoram dixisse, cum de studio reuersus suas possessiones uidisset desertas, nō esse eger saluus, nisi ista perisset. Seneca epi. 17. Multis ad philosophandum obstiteret diuitiæ, de Diogene uide in Hiero. cōtra Ioui. 2. sub litera. I. (Et ibi, Non solum) ubi de hoc, & in c. præ. quod incipit, uendentes. 9. ubi etiam no. quando solui debeat (Et ibi, non t. coguntur) nam & Sabinus à scholaribus suis substētabatur. ff. de origi. iur. leg. 2. circa fi. & bona dona sunt danda doctoribus, de hoc. 3. q. 7. §. tria, uersū apud urbem [Et ibi, incedere] facit, quod no. 1. quæstio. pri. qui studet, in gl. nunquid ergo [Et ibi, cum ab omni] quod dic, ut de rescript. statutum. §. in super. & §. se. li. 6. in fi. puto, q. magistri, non nouitij, qui docent, ut discant, & qui rogāt potius, quā rogentur, possunt mercedem recipere, non tamen à pauperibus scholaribus, à quibus nō debent exigi sportulæ, in auct. de m. prin. §. sit tibi, coll. 3. Gof. De his nouitij dixit Io. arguēdo. 7. q. 1. Nouatianus, q. à principio feruere solent, & cito deficere. 10. ¶ Dicebat hic Hof. quod t. magister, qui non eget, nō potest facere collectam, licet recipere possit gratis oblatum. nam dicunt vendētes in templo, qui qd gratis afferre debent, precio largiuntur. quare uidetur simonia. 1. q. 3. in templo, aliās est sub. c. uendentes. Si eget, licet à paruulis nil petat, tamen à diuitibus est ipsius inopia releuanda. per iura superius alleg. & dicit Hof. quod credendum est sibi, qui nunquam etiam pro sustentatione fecit collectam, & qui non pro se, sed pro alijs ista scripsit, ar. 3. 1. di. Nicen. ff. de inter. ac. de arate. §. 1. ¶ In t. glo. ult. ibi, uacer] uel de cōmuni prouidebitur illi, donec uacet secundum Vincē. Hofi. & Abb. Dicebat ergo Hofi. q. tunc quilibet de ecclesia det tantum de suo, quod fatiat unam præbendam, ar. supra de his quæ fi. à ma. par. ca. c. fi. supra de ec. adi. de his. Sed contra supra de præben. c. antep. loquitur enim illud, quando fit defalcatio perpetua, & ex priuata utilitate, hic cum ad tempus, sed donec magister rexerit, uel præbenda uacauerit, & publica utilitas, ex qua hoc fit, præferenda est priuata, supra de postu. bonæ. i. ualer & perpetua sectio præbendæ facta ex causa, de præben. uacante: sed & temporalis temporaliter tolleratur. eod. ti. nisi essent. cum uerò postea præbenda uacauit, recuperet quis, quod dedit, & reuertatur res ad suam naturam. ff. de pac. si unus. §. pactus, & præbenda illa uacans assignetur magistro, ut sic cesset de falcatio cessante causa, supra de uoto. magnæ (Et ibi, si quis obiecerit) & idem t. canonicatus censeretur duplici iure, uno habente spiritualia, & alio habente temporalia, qd nec debet esse. 12. q. 2. cognouimus. Goff. [Et ibi, iuramentum] idem Goff. cum in omni iuramento intelligatur superioris. i. Romanæ ecclesiæ auctoritas except. de iur. uenientes [Et ibi, expectare] & probatur infra de præben. si tibi. 2. li. 6. [Et ibi, conditio] dici posset, q. t. cum receptio in canonicum, & doctrina

sint spiritualia, admitti posset talis pactio, sicut admittitur alias permutatio de spirituali ad spirituale, supra de re. permu. ad quæstiones. Hof.

ANNOTATIONES.

1 ¶ Releuanda. Baro. Brix. in c. de quibusdam. 37. dist. tenet, quod tunc abundans doctor potest licite petere collectam, ar. episcopus qui consecrans ecclesiam etiam abundans recipit procuracionem, ibi uide

SVMMA RIVM.

- 1 Huius pars decretalis ubi. Neophytus non admittendus ad docendum. Docendum quomodo sit, & a quo.
2 Pro disciplina recipienda sacrorum Romani aliquot filios in Tusciam miserunt. Magistrorum utilitas, & laus.
3 Beneficiorum peruentus collecti, & precepti cedunt in proprietatem eius, qui habet beneficium, & de eis possunt pro uoluntate disponere.
4 In scholis quis dicitur esse. Studentes qui dicantur ut gaudeant beneficio iuris beneficiorum. Fructus pro toto quinquennio obligare, uel uendere nequeunt, nime. 5.
5 Studens Theologie dicitur operari, ibid. Huic constitutioni fraus ut fieret. Clandestinum factum exaggeratur, non excusatur. Studio uacare quantum temporis oporteat. Pythagoricorum silentium quot annorum. Generalia uerba sufficiunt ad reuocatorias, in fin.
6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7. Iuris ignorantia non iuuat in bonorum possessione petenda. Remissum quod est a pratore, pro eo non est aduandus, & exempli.
8 Additio glossarum, & nu. seq. Docilis homo, docibilis dicitur scientia, sed quandoque confunduntur. Inter scholares missos a pralatis, & non missos, qua differentia.
9 Doctores quamdiu percipiunt absentes beneficiorum fructus, & privilegio gaudeant. Quandoque renocantur, & qua de causa.
14 Ad studium qui mittuntur si contentio sit, an sint dociles, quid iuris.

CAPVT V.

Super specula. Pars t. huius, supra ne cleri. uel mo. & infra de priuil. super specula [Magistrorum theologorum] arguit Hof. neophytum non admittendum ad docendum. oportet. n. quem multo tempore discere, quod postea doceat, non suo sensu, sed secundum ueritatem scripturarum. 3. di. relatum de elec. cum in magistrum [Beneficiorum] refert t. Vale. li. 1. c. 1. in prin. q. senatus decem filios principum Romanorum misit in Tusciam pro recipienda disciplina sacrorum [splendor] mundum illum minans, infra de hære. cum ex iniuncto. 1. respon. [Firmamenti] quia multos relinquēt discipulos instructos, qui & cathedram ascendere merebuntur. & est sumptum ex prologo bibliothecæ. 8. ca. [Erudire] Dan. 12. [Proprij prouentus] [præbendarū, & beneficiorum suorum, & ar. secundum t. Hofi. prouentus beneficiorū saltē collectos & perceptos cedere in proprietatē beneficiati, unde potest de illis pro uelle disponere. de hoc supra de præben. ratio. & de hoc de of. or. præfenti, lib. 6. [Studentes] in loco solenni & studio generali, ut in constitutio. forum, & supra de cler. nō resi. tuæ. 4. Et intelligo t. quem in scholis esse, & si aliquando diuertat ad curiam Ro. uel aliā, statim reuersurus nec enim

enim diuertisse uideretur, de pe. di. 1. diuortium. Item studentes intelligo non tantum in studio morantes, sed etiam scientiæ operam dantes, ut hi soli habeant hoc priuilegium, ar. 16. quæstione prima, generaliter, C. de epi. & cleri. l. generaliter, & C. de re. mi. leg. vlt. Item hoc priuilegium habent studentes in theologia in scholis, & in domo. Si enim post reditum scholarum baccalarium haberet in domo, qui ei legeret leges in cam. dico fraudem fieri huic constitutioni clandestinæ, & clandestinitas factum exaggerat, non excusat, de clande. despon. per totum. 30. quæstio. 5. per totum. ff. de ritu. nup. l. vlt. & eodem modo posset fieri fraus constitutioni super specula. si habens personatum, uadit ad scholas canonum, & in camera legitam habet, qui eum leges docet. Goff. [Quinque] ad idem t. in proœmio sforum. §. pro responsis, ibi, & in quinti anni & c. uide in Hierony. super ecclesiasten, super. 3. cap. Pythagoricorum doctrina est, tacere per quinquennium, & postea cruditos loqui. idem Seneca. epi. 52. ad Lucil. [Percipiant] licet permittatur eis, q. percipiant, non tamen quod obligent, uel uendant recepto precio pro toto quinquennio, quod si fecerint, an successor teneatur, no. supra titu. proxi. capitulo ult. Hofien. [Aliqua] no. pro uerbis generalibus, quod sufficiant ad reuocatorias. uide infra tit. 2. sicut ait [Denario] studens ergo in theologia, dicitur operari, & sic non solum residet, sed deseruit: tamen tene, quod habes, supra de præben. licet Hof. ¶ Quarta gloss. tria dicit. princi. & fi. de missione, & suppletione, medium de superfluitate. ¶ Antepenul. glo. quærit, respon. alle. contrariū. ¶ In t. glo. 3. ibi, regula. §. 1. iude de si. per tuas. 3. su. p. r. gl. [Et ibi, in bonorū] in bonorū possessione petēda iuris ignorantia non iuuat, quomnius dies cedat, potuit enim peritiores consulere. ¶ In glo. pe. ibi. §. uiti. ¶ pro remittendo sibi iureiurando non habet hæres per testatorē iurare grauatū necesse prætoem adire, cum iam sit à prætore remissum. ¶ In t. gl. 3. in fi. prouideretur etiam talibus, infra de elect. cum ex ea, libro sexto. ¶ In glo. 1. ibi, docendum] unde melius dixisset, docile: quia homo docilis, scientia docibilis: quandoq. tamen summitur unum pro alio. unde Io. 6. Et erant omnes docibiles deb. & fi. uerbum. 24. dist. qui episcopus, Gof. [Et ibi, istis] selectis & missis per prælatos, & capitula. Alijs uerò, qui non sunt missi, licet assignentur propria beneficia, nil tamen suppletur. & hæc est differentia inter istos, & illos, secundum Ia. & Phi. [Et ibi, 2. in fi.] & de elec. commissa. §. porro, lib. 6. ¶ In t. glo. nunquid, ibi, primus] l. docentibus. & hoc tenet hic Hofien. quia semper expedit, quod doceant: qd est iurum secundum eum nisi ex causa à capitulo reuocentur: forte ut quod extraneis in remotis partibus erogant, communicent his, à quibus sunt beneficiati, ar. de testa. cum in officijs [Et in fi.] dic quod pars præcedēs habet suam spirituales determinationem ibi, Dum in scholis docuerint. ¶ In t. glo. s. ibi, faciant] cum non obsteet consuetudo, uel statutum contrarium, ut sequitur. Dicit tamen Hofien. quod talibus referri posset quæstio, quod non sint dociles, & si prælatus, & capitulū hoc contendat, est expectanda licentia superioris: aliās ire posset inhabilis ad discendum contra mentem, & uerba istorum iurium. & obstaret etiam secundum eum nimia multitudo. Ad id supra de cler. non resi. ope. [Et in fi.] & infra de elec. ubi periculum. §. præterea, libro sexto, in gloss. ubi. ante. Math. 26. & B.

ANNOTATIONES.

¶ Diuortium. Facit de conse. di. 6. sint tibi, & quod no. Io. And. in c. exparte, de ele. non resi. in c. licet canon, de elec. li. 6. & Bar. in l. 1. ff. sol. matri.

¶ Licet. Et uide de priuil. cum de diuer. libro sexto, & per Ioan. & hic in glo.

SVMMA RIVM.

- 1 Oecanonia tituli.
2 Seruorum duplex species.
3 Famuli quibus modis summatur.
4 Patri sacerni unde detinentur.

De Iudæis, & Sarace. & eorum seruis, Rub.

¶ Viso de his, qui spiritum sanctū per simoniam uendendo blasphemant, uideamus de his, qui de honorant deum male colendo. & ideo & c. ex quo uerò tractaturus erat de his male colentibus, submisit de eorum seruis quod dupliciter intelligitur, scilicet de seruis propriè, qui distinguuntur à liberis, infra capitulo. 2. & uiti. defamulis, qui seruiunt, licet serui non sint, sed liberi, de quibus, infra eo. Iudæi, & c. ad hæc, & c. & si Iudæos. Sic quandoque famulus ponitur pro seruo, de ser. non or. de famul. ¶ De prima & secunda parte. 23. quæstio. 8. distipat, & 28. quæstione prima caue. & facit. 23. quæstio. 4. 5. & 6. per totum, specialiter de Iudæis. 28. quæstio. 1. Iudæi, & quatuor cap. se. & cap. si quis. 45. distin. qui sincera. de saracenis. 1. 1. quæst. 3. ad mensam. de seruis. 44. dist. mancipia, cum duobus ca. sequentibus repe. in cle. Et conueniunt de rescript. cam te, de testi. Iudæi, & capitulo licet uniuersis, de ap. consuluit. 3. de deci. de tertis, de conuer. infide. capitulo secundo, de bap. debitum, de usur. post miserabilem, & cap. quanto. facit de hæreti. contra Christianos, lib. sexto, & t. dicunt Iudæi à tribu Iuda, quæ cæteris erat honorabilior. Saraceni à Sara libera uoxere Abraham, cum Agareni uocari deberent ab Agar ancilla, ex qua descendētur. Iudæi legem Moysaycam seruauit ad literam. Saraceni nec nouum, nec uetus testamentum recipiunt: sunt tamen quidam qui recipiunt. 5. li. Moysi. Gof.

ANNOTATIONES.

¶ Tribu. aliter dicit Laënti. li. 4. diuinarum institutionum. cap. 10. ubi uide.

SVMMA RIVM.

- 1 De Iudæis saracenis, de seruis ubi scribatur alibi in iure canonico. Pnde dicantur duo priores, & quam seruent legem. Seruus emptus à Iudæo casu redimatur. 12. solid. & a quo, nu. 2.
2 Redemptori qualiter seruire teneatur, & nu. 4. & quod ius in eum habeat, ibid. quid si plures erunt redemptores, ibid. & nu. 5.
3 Ingenius quis. Glossa que fuit olim facta est hic contextus, in fi.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 4. Suis numis redemptus quis dicatur, in fi.
5 Additio glossarum. Concurrentium emptorum quis preferendus in casu huius constitutionis, & a quo, & supra nu. 4.

CAPVT I.

Resenti. Si seruus emptus à Iudæo cā merimonij factus est, uel fieri desiderat Christianus, proxij. sol. redimitur. Et primo ponit cōstitutio bimēbris. scilicet de baptizato, & de baptizari uolente. secundō ponitur eius causa ibi, quia [Canon.] quasi hic ponat suprema æstimatio [Christianorum] non

2 non t dicit ergo hoc capitulum, quod seruus se redimat, sed quod Christianus quilibet eum redimere possit...

S V M M A R I V M.

- 1 Iudaeus Christianum in seruum non potest habere. Dominium pro seruitu personali. Res qualibet transit cum onere suo.

C A P V T II.

1 Mltorum Casus. Iudaeus Christianum in seruum habere non potest. hoc primo in ascriptum uero potest...

3 sti. Secunda glo. no. infert. & moderatur, & ad moderatum opponit, & soluit. Glo. 3. arguit, signat contrarium...

S V M M A R I V M.

- 1 Synagoga exigere non licet Iudaeis. Synagoga, ecclesia quid, & quibus conueniant. Catholicon dictionarium Io. And. atate erat usum.

C A P V T III.

1 Vdai. Breues de ciuitate scilicet Ianuensi. nam continebatur in antiqua eos conquestos papa, quod non permittebantur in antiquis synagogis...

S V M M A R I V M.

- 1 Parasceue quod, & unde appellatur. Suffragium, & additio glossarum.

C A P V T IIII.

1 Vod super his. Parasceue. sic appellatur: quia Iudaei ea die, quae sabato erant necessaria, preparabant, quasi preparatio, id est paratus cesarum secundum Papiam...

- 1 Christiani, qui seruiunt in domo Iudaeis, uel Saracenis, excommunicandi, uide num. 4. Iudaeos etiam baptizatos qui principes spoliari permittat & bonis suis, uide nu. 2. ad dictio. potestatis, num. 6.

C A P V T V.

1 Vdai filiae. Pars. 5. de testi. Iudaei. C. excōicari debent Cfa ni. q. i. in domo seruiunt Iudaeis, uel Saracenis. & hoc primo. & et seculares principes, qui Iudaeos baptizatos bonis suis spoliari permittunt...

Vien. de testi. cum Iudaei. Item nec licet nobis ab ipsis, licet boni sint medici, medicinam recipere, vel cum ipsis balneari...

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Excepta. Contra uidetur notari, de prob. in penitentia, & per Io. And. super minore annis. & uide in Spe. de sta. reg. §. r. in vers. 4. 5. & per doct. in aucten. ingressi, C. de sac. san. eccle.

S V M M A R I V M.

- 1 Christiani si deserant Saracenis merces prohibitas, uel in ipsorum nauibus ministrant. Quibus subiciantur penis, & quae sint huiusmodi merces, nu. 4.

C A P V T VI.

1 Ta quorundam. C. Ch. fiani de ferentes Saracenis merces prohibitas, uel in ipsorum nauibus ministrantes excōicati sunt, & rebus suis priuati, & captiui fieri serui...

& generaliter cuiusq. generis arma. Lex, cotē, quæ sequitur, loquitur de lapidibus necessariis ad ferrū acūdum, de ferro, frumento, & sale. ¶ In glo. ult. ibi, qui his idem] sequit, promittit, ipso iure amplius, quā semel non tenetur. ¶ In glo. 2. ibi, decapitandū] Idem in his, q. do cent eos nauas facere, cum prius illius rei peritiā non haberent, C. de pe. l. fi. ¶ In gl. 3. ibi, pugnantibus] de nō pugnantibus, quos etiam credit clericus petere ad defensionem corporis, dicit Host. diligenter considerandā cām peritionis, & armorū, & personarū qualitatem, & his consideratis, & an inquisierit de causa petendi, iudex, uel penitentiarius arbitrabitur negligentia accusatam, uel delictam, & probabilem ignorantia excusatam. 37. di. §. si. de cle. ex. mi. apostolica, & qd. no. ne cle. uel mo. clericis, & c. sententiā, ubi uide, qd. scripti in glo. dicunt quidam. ¶ In glo. hoc potuit, in fi.] præcipue istius, quod est ecclesiasticum s̄m Goff. alle. C. de epi. & cle. aucten. clericus. uel hic ostendit papa, quid principi facere incumbat s̄m eum. ¶ In glo. no. ibi, ius gentium] ubi de hoc ¶ in fine] & de iure ciuili, insti. de iur. perso. §. pen. ¶ In glo. ult. ibi] Sengeldrudā, & ibi hæc gl. ¶ ibi, ut quidam] Io. T. G. Phi. Host. uerō hic dicebat,

¶ ut iustæ excōmunicationes specialiter & nominatim prolatae quō ad primā pronunciationē triplex est effectus. Primus, q̄ ecclesia declarat illū licet occultum, a deo fuisse separatū propter peccatū, propriē n. non excōicario, sed peccatū separat a deo. l. 59. A. Iniquitates uestræ diuiserunt inter uos, & deū uestrū. Secundus, ut a cōione ecclesiæ separetur per iura, quæ all. glo. & quō ad hos duos excōicatus amplius nō excōicatur. Tertius, ut ab oībus catholicis sit exclusus reputet, & teneatur, donec fuerit absolutus, de sent. ex. a nobis, & c. nuper. Effectus uerō secundæ sententiæ est etiā declarare illū ex nouo delicto a deo proicctū, & idē intelligas tertio de tertia, quarto de quarta. Effectus uerō in iustæ sententiæ unicuique est, sicut talis tanquā a deo separatus, tam per se, quā per alios euitetur, donec aliud per iudicē suū decernat, & quotiescunq. iteret sententia, iste est effectus. ubi certū est, q̄ sententia nulla est, tunc nullus est illius effectus, de excō. præ. cum ad quorundā, de of. dele. cū contingat, de sent. ex. solet, lib. 6. Tenendū est, ut firmiter s̄m eum, q̄ excōicatus difficiliter refurgat, & gratiā dei recipiat, quāq. alius peccator nō excōicatus, & q̄ orationes suæ, & alia opera, quæ facit de genere bonorū, debiliora sunt, quā in alio, in quo remittit ad sum. de pe. §. & an si dē. & q̄ angelus bonus datus ad custodiā minus laboret in illo, & q̄ angelus malus plus potestatis habet in illo. Nā s̄m sanctos utitur tali hoīe, sicut a sino iumēto suo rusticus. Itē uirtus potestatis ecclesiæ etiā quō ad triumphantem aliquid operatur in ligando, & remittit ad sum. præ. tit. sub rub. de remissioni. §. 1. & §. ad quid ualent ¶ ibi, ligari] & bannitus iterum banniti, citatio ne solum facta, ubi habitare cōsueuerat, de hoc in Sp. de accusa. ad fi. ¶ in fi.] & inf. de sen. ex. cū pro causa.

S V M M A R I V M.
1 Iudæi synagogas ueteres in primum statum reparare possunt, nouas construere minime, qui eos subiecerit seruituti, nu. 4.
2 Quare tolerentur.
3 Suffragium glossarum.
4 Nouum facere quibus ueritum, & sup. nu. 1. & 4. §. 1. Transformare non potest usufructuarius possessionē, nu. 4. §. postea.
5 Additio glossarum.
6 Restituere an possit episcopus presbyterum a se remotum inuito patrono.

C A P V T VII.
¶ Consultuit. C. Iudæi ueteres synagogas in primum statum reparare possunt, nouas construere non possunt. Et sunt duæ par. 2. ibi, Verum, & pars

huius, de appel. consuluit. 3. [Minantur] licet nondū corruerint [Preciosiores] hoc non seruatur. Ala. [Tolerantur] quod fit, quia sperat ecclesia cōuersionem illorum, & ut ad fidem facilius trahantur. 45. di. qui sincera, & quia ipsi ubique parati sunt seruire. Host. ¶ In glo. 2. ibi, facere] unde usufructuarius potest tueri tectum antiquum, sed rudis parietibus, & ubi aliās non fuit tectū, non potest imponere, ut ibi. ¶ In glo. ult. ibi, sed neque] aliās, sub §. sed si ædium, usufructuarius loca diurna transformare, coniungere, uel separare nō potest. ¶ In glo. 1. ibi, subiecit] de facto, de iure enim fecit mors Christi, infra eo. & si iudæos, in prin. & si. Host. ¶ in fine] de Constantino. 96. dist. in præall. Constantinus de Iuliano. 1. i. q. 3. Iulianus. ¶ In glo. 2. ibi, nouum] unde nec reficiens impeditur per noui operis nunciationem, ff. de no. op. nun. de pupillo. §. si quis riuos. Vin. ¶ in fine] si. de his, quæ su. a præla. cum apostolica, & de feu. c. 2. & faciunt hæc iura ad quæstionem, an episcopus possit restituere presbyterum a se remotum inuito patrono. Goff. de hoc, uide infra de rescrip. quamuis, lib. 6. ¶ In glo. ult. in fine] Et in hoc plus potest clericus, ut non de pecu. cleri. c. fi. in glo. 2.

huius, de appel. consuluit. 3. [Minantur] licet nondū corruerint [Preciosiores] hoc non seruatur. Ala. [Tolerantur] quod fit, quia sperat ecclesia cōuersionem illorum, & ut ad fidem facilius trahantur. 45. di. qui sincera, & quia ipsi ubique parati sunt seruire. Host. ¶ In glo. 2. ibi, facere] unde usufructuarius potest tueri tectum antiquum, sed rudis parietibus, & ubi aliās non fuit tectū, non potest imponere, ut ibi. ¶ In glo. ult. ibi, sed neque] aliās, sub §. sed si ædium, usufructuarius loca diurna transformare, coniungere, uel separare nō potest. ¶ In glo. 1. ibi, subiecit] de facto, de iure enim fecit mors Christi, infra eo. & si iudæos, in prin. & si. Host. ¶ in fine] de Constantino. 96. dist. in præall. Constantinus de Iuliano. 1. i. q. 3. Iulianus. ¶ In glo. 2. ibi, nouum] unde nec reficiens impeditur per noui operis nunciationem, ff. de no. op. nun. de pupillo. §. si quis riuos. Vin. ¶ in fine] si. de his, quæ su. a præla. cum apostolica, & de feu. c. 2. & faciunt hæc iura ad quæstionem, an episcopus possit restituere presbyterum a se remotum inuito patrono. Goff. de hoc, uide infra de rescrip. quamuis, lib. 6. ¶ In glo. ult. in fine] Et in hoc plus potest clericus, ut non de pecu. cleri. c. fi. in glo. 2.

S A M M A R I V M.
1 Christiani in familiari seruitio Iudeorum esse non debent, uide nume. 2.
In nullo, pro in paucis.
Contingere quod potest prauidentum.
Cum sancto sanctus eris.
2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T VIII.

¶ Hæc in familiari seruitio Iudeorum Christiani esse non debent, & ponit causam ibi, Quoniam [Necessè] quia moniti non parent [In nullo] id est in paucis. Host. ¶ Inclinent] prauidentum, quod contingere possit, de seruis non or. c. 1. & dicitur. Cū sancto sanctus eris &c.
2 Dedi quotas, de accu. repellantur. ¶ Gl. 1. arguit a contrario, quod statim determinat. ¶ In glo. 1. ibi, multorum, §. 1.] dicit Host. q̄ ibi non reprobatur assiduitas, imò approbatur ibi, indissolubilis affectio: in domo tñ reprobatur mora assidua, ut dicunt glossæ. ¶ In glo. 2. ibi, prohibitio est] sup. etiam extra domum.

S V M M A R I V M.
1 Iudæi uoluntarij baptizandi sunt, an idem sit in filiis eorum, nu. 2.
Cur eius ecclesia toleret, num. 5.
Sine iudicio non puniendi, & in quibus lædi non possunt, nu. 4.
2 Ecclesia saluat corpora ad se fugientium, multo fortius animas.
Mutilare quid, in fine.
4 Epilogus, & suffragium glossarum.
Pena huius decretalis ad uer. auferre, nume. 3.
In sepulchris quæ non condenda. Sepulchri uiolati actio infamata.
Cadauera spoliati quæ irrogetur pena.
5 Additio glossarum.
Uxor ob quam causam possit marito dare ex lege libellum repudiij.

C A P V T IX.

¶ Sicut Iudæi uoluntarij baptizandi sunt, inuiti cogendi nō sunt, nec sine iudicio puniendi, nec spoliandi, nec in suis festiuitatibus perturbandi, nec in personis, materia uiolanda, nec ipsorum corpora exhumanda, partes patent [Compellat] hic bene cōtinuat, qd. sequit, q̄ppe Christi fidem &c. [Fidei] recipiendæ. T. [Confugerit] saluat

saluat enim ecclesia corpora ad se fugientium, supra de immu. eccle. inter. multo fortius animas, quæ preciosiores sunt, infra de peniten. & remiscum infirmitas, secundum Hostien. ¶ Parafacta] de filiis iudæorum adultis, certum est, q̄ nisi sponte elegerint, baptizari non debent, de paruulis tenet. Io. 2. 8. q. 1. iudæorum filii, quod inuitis parentibus non baptizabuntur, cuius rationem ibi uide, sed aliqui intelligunt illud uerū per illos, qui non sunt illorum domini, sed cū ipsi sint ueri serui, Gene. 9. maledictus Chanaan, seruus sit fratrum suorum. facit. 24. q. 1. §. sed qui. 23. q. 8. dist. par. inf. co. Et si principes, quorū iudæi sunt serui, possunt illis filios paruulos ad baptismum auferre sine iniuria, cum ipsi ueri serui in filios non habeant potestatem. 32. q. 3. c. u. no. insti. de pat. po. §. 1. & sicut illos ut seruos possent aliis vendere, uel donare, fortius ad baptismum adducere, & merentur, dum modo nō propter parentes ad fidem cogendos, sed propter pueros saluandos id faciant, & sic potest ille canō intelligi, & de hoc per Archi. 45. dist. in prin. ¶ Eorum] scilicet iudæorum [Auferre] aliās conuicti duplum reddere cōpelluntur, C. de pa. & sa. & temp. eorum, l. Christianis. Hostien. ¶ Consueuerunt] uel quæ iura præcipiunt, sup. c. 2. ¶ Mutilare] id est distrumpere, ut frangere [Aut] si dignitatem, uel officium non habet, ut quia laicus est. Hostien. & sic ceter glo. ¶ Gl. 1. quinta] signat contrarium, & sol. ¶ In glo. 1. ibi, si patre] uide de dep. on. im. pu. capitulo primo, in 1. glo. ¶ ibi, nullus] ibi dicitur nullum iudæum opprimendum. ¶ In glo. antepen. ibi, fineris causa] ibi dicitur, quod ornamenta, uel his similia cum corporibus condi non debent, quod homines simpliores faciunt. ¶ In glo. pen. ibi, si quis] qui manu armata cadauera spoliant, capite puniuntur, si sine armis usque ad penam metalli plectuntur ¶ ibi, l. 1.] quæ sic dicit, sepulchri uiolati actio infamiam irrogat. ¶ In glo. secus, ibi, qui sincera] & ibi no. in ulti. glo. ¶ quare ecclesia in his sustineat eos, cum peccent mortaliter. ¶ In glo. pen. ibi, si quis] & secundum l. ob hanc causam uxor potest marito dare libellum repudiij, C. de repu. consensu, in prin. Ala. ¶ in fi.] Ala. de hoc. 3. q. 7. §. tria, uer. porro. ¶ In glo. ult. in fine] ad idem de elect. quod sicut, §. ultimo. Hostien.

ANNOTATIONES.
1 Intelligi. BEATUS THOMAS tenet opinio. Io. per rationem, quam in glo. sua addi.
2 Porro, & in l. 1. ff. de his, qui no. inf. per glo.

S V M M A R I V M.

1 Paganis, qui predicant, quid his indultum. Eis communicare an liceat.
2 Lectio sacrarum scripturarum miscenda. Gentes hic qualiter accipiantur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nume. 4.
Legis sententia sequenda, si uerba deficiant.
5 Additio glossarum.
Excommunicatos quare magis uitemus, quām paganos.
Coniuium cur nitandum magis, quā colloquium.
6 In profrente & predicante non eadem ratio.

licere sine licentia propter rationem, quam ponit gl. 2. [Actione] unde miseri debet sacrarum scripturarum lectio, de con. dif. 5. in omnibus. 44. di. pro reuerentia: uide ualde pulchrè de Origene, qui non cibum sumebat, nec somnum inchoabat sine lectione tali, in Hiero. ad Marcellā. 2. B. [Centibus] id est paganis, uel gentilibus [Contradictione] forte prælati, in cuius diecesis prædicant. ¶ Gl. 1. signat cōtrarium, soluit, ex solutione q̄ nem infert, & respondet. Iterū quærit, & soluit. ¶ Vlr. gl. mixtim signat duo cōtraria. ¶ In 1. glo. ibi, aut senatus] edictum de partib. caducis intelligitur etiam de affe. ¶ In glo. 1. ibi, exemplo domini] Luc. 5. F. ¶ ibi, ad mensam] ubi etiam notatur, quare magis uitamus excōicatos, quā paganos ¶ ibi, cibos nostros] Deute. 14. ¶ in fine] alia ratio no. supra in præ. c. omnes, quia maior familiaritas in conuiuio, quā in colloquio, & quia facilius quis decipitur inter epulas. 22. q. 4. vniuersi ¶ In glo. ult. ibi, dua] facit pro & contra, & facit pro de elect. si religiosus, lib. 6. & infra de pen. & re. omnis ¶ ibi, licet] dicebat hic Goff. ¶ religio, & officium prædicandi habent se ut excedentia, & excessa: quia in primo sufficit petere licentiam: in secundo non. & tamen secundum auocat à primo, de stat. monaco. quod de timorem, dicit q̄ in prædicante subest periculum, ne corrumpat, uel inficiat proximum, ut probant prima iura, qui timor cessat in profrente ¶ in fine] illud ex forma arbitri, quod obligabat ad consilium tantum, non ad consensum.

S V M M A R I V M.

1 Improperitas sermonis quæ hic. Ad hostes an & quibus ire liceat & quæ deferre, nume. 4. Eis quæ uendi non liceant, nume. 4. Pena quæ prohibita deferentibus, nume. 4. & 5. Pacis appellatione tregua non uenit, nume. 5. Verum, dictio ut hic accipiatur.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Destitisse quis dicatur.
4 Additio glossarum.
5 Huius decretalis duplex intellectus.

C A P V T XI.

¶ Significauit, id est significandus quibus uir à nobis, Ala. & sūt tres partes, quæ patent. 2. ibi, illi. 3. ibi, ad ultimum. Et hoc intendunt. Pro redimēdis captiuis licet ire in Alexandriam iurantibus, q̄ nil deferent subsidij extra redemptionis articulum, portās, uel mittēs etiam post treguam, & merces prohibitas, excōmunicatus est. tertio dicitur, q̄ pacis appellatione non uenit tregua [Quomodo] id est utrū hoc fieri possit aliquo modo, uel nō [Captiuitate] Saracenorū [Hoc] scilicet illuc proficisci [Incrandi] maxime s̄m Goff. [Nisi pax] uel tregua, ut in liera sequenti patet. Goff. [Illuc] cum mercibus prohibitis s̄m Go. & Abb. [Non soluit] liberat tamen à iuramento secundum Goff. & Abb. ¶ Gl. 1. quærit, arguit pro, contrarium soluit. ¶ Gl. 2. obiicit, & dupliciter soluit. ¶ In 1. glo. 4. ibi, §. gessisse] uide in præ. c. mulieres, super 3. glo. pen. ¶ ibi, destitisse] sequitur is uidetur, non qui distulit, sed qui liti renunciavit intotum. ¶ In glo. 1. ibi, articulo] & hoc uidetur hic placuisse Inn. & Host. ad hoc, C. de sacro. ec. sancimus. 1. & supra de pigno. c. 1. Pro eis benefacit, infra prox. respō. ibi, Causa lucrandi, ad idem, quia alię merces etiam sine causa portari possunt, dummodo non sit guerra, infra cap. prox. (Piraticam) tamen etiam hoc casu nō possit exercere contra Christianos, quia hoc sine peccato fieri non possit. nā licet per ligna, & arma causa

C A P V T X.

¶ Vam sit. Ponit duas indulgentias ipsorum, qui paganis p̄dicant, secunda ibi, insuper [Socij] concor. sup. de ui. & ho. cle. deus qui [Concedimus] id est omnibus hodie concessum ostendimus, s̄m Ia. sed Host. contradicens hoc esse ex priuilegio speciali. Dicebat etiam Inn. licuisse communicare paganis: hodie non

Io. And. super 5. Decre. F 2 re-

licere sine licentia propter rationem, quam ponit gl. 2. [Actione] unde miseri debet sacrarum scripturarum lectio, de con. dif. 5. in omnibus. 44. di. pro reuerentia: uide ualde pulchrè de Origene, qui non cibum sumebat, nec somnum inchoabat sine lectione tali, in Hiero. ad Marcellā. 2. B. [Centibus] id est paganis, uel gentilibus [Contradictione] forte prælati, in cuius diecesis prædicant. ¶ Gl. 1. signat cōtrarium, soluit, ex solutione q̄ nem infert, & respondet. Iterū quærit, & soluit. ¶ Vlr. gl. mixtim signat duo cōtraria. ¶ In 1. glo. ibi, aut senatus] edictum de partib. caducis intelligitur etiam de affe. ¶ In glo. 1. ibi, exemplo domini] Luc. 5. F. ¶ ibi, ad mensam] ubi etiam notatur, quare magis uitamus excōicatos, quā paganos ¶ ibi, cibos nostros] Deute. 14. ¶ in fine] alia ratio no. supra in præ. c. omnes, quia maior familiaritas in conuiuio, quā in colloquio, & quia facilius quis decipitur inter epulas. 22. q. 4. vniuersi ¶ In glo. ult. ibi, dua] facit pro & contra, & facit pro de elect. si religiosus, lib. 6. & infra de pen. & re. omnis ¶ ibi, licet] dicebat hic Goff. ¶ religio, & officium prædicandi habent se ut excedentia, & excessa: quia in primo sufficit petere licentiam: in secundo non. & tamen secundum auocat à primo, de stat. monaco. quod de timorem, dicit q̄ in prædicante subest periculum, ne corrumpat, uel inficiat proximum, ut probant prima iura, qui timor cessat in profrente ¶ in fine] illud ex forma arbitri, quod obligabat ad consilium tantum, non ad consensum.

S V M M A R I V M.

1 Improperitas sermonis quæ hic. Ad hostes an & quibus ire liceat & quæ deferre, nume. 4. Eis quæ uendi non liceant, nume. 4. Pena quæ prohibita deferentibus, nume. 4. & 5. Pacis appellatione tregua non uenit, nume. 5. Verum, dictio ut hic accipiatur.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Destitisse quis dicatur.
4 Additio glossarum.
5 Huius decretalis duplex intellectus.

C A P V T XI.

¶ Significauit, id est significandus quibus uir à nobis, Ala. & sūt tres partes, quæ patent. 2. ibi, illi. 3. ibi, ad ultimum. Et hoc intendunt. Pro redimēdis captiuis licet ire in Alexandriam iurantibus, q̄ nil deferent subsidij extra redemptionis articulum, portās, uel mittēs etiam post treguam, & merces prohibitas, excōmunicatus est. tertio dicitur, q̄ pacis appellatione non uenit tregua [Quomodo] id est utrū hoc fieri possit aliquo modo, uel nō [Captiuitate] Saracenorū [Hoc] scilicet illuc proficisci [Incrandi] maxime s̄m Goff. [Nisi pax] uel tregua, ut in liera sequenti patet. Goff. [Illuc] cum mercibus prohibitis s̄m Go. & Abb. [Non soluit] liberat tamen à iuramento secundum Goff. & Abb. ¶ Gl. 1. quærit, arguit pro, contrarium soluit. ¶ Gl. 2. obiicit, & dupliciter soluit. ¶ In 1. glo. 4. ibi, §. gessisse] uide in præ. c. mulieres, super 3. glo. pen. ¶ ibi, destitisse] sequitur is uidetur, non qui distulit, sed qui liti renunciavit intotum. ¶ In glo. 1. ibi, articulo] & hoc uidetur hic placuisse Inn. & Host. ad hoc, C. de sacro. ec. sancimus. 1. & supra de pigno. c. 1. Pro eis benefacit, infra prox. respō. ibi, Causa lucrandi, ad idem, quia alię merces etiam sine causa portari possunt, dummodo non sit guerra, infra cap. prox. (Piraticam) tamen etiam hoc casu nō possit exercere contra Christianos, quia hoc sine peccato fieri non possit. nā licet per ligna, & arma causa

Io. And. super 5. Decre. F 2 re-

redemptionis portata Christiani possent offendi, non tamen est hoc directè contra Christianos...

- 2 Prouerbia uulgaria loco iuris possunt allegari. Prouerbum quid. Hostis latens quam noceat. Suffragium glossarum. Familiaritas nimia contemptum parit. Additio glossarum.

C A P V T XII

Si iudæos. Casus. Iudæi nutrices uel seruientes Christianos habere non debent: contrafaciētibus interdicitur Christianorum commercium...

- ANNOTATIONES. 1 Perirus. Ad materiam. uide Io. And. in Spe. de treug. & pa. in rubri. ubi ponit. q. Iaco. Butri. S V M M A R I V M. 1 Cum Saracenis qui habent commercium tempore guerra, uel quid eis subsidij præbuerit, excommunicati sunt, & quid prohibendum intelligatur, num. 2. Declaratio necessaria huius decretalis. 3 Epilogus suffragium, & additio glossarum, num. 4. Excommunicati ab homine, absolui à quo possint, & presertim qui ex transgressione huius constitutionis excommunicantur.

C A P V T XIII

Vod olim. Excommunicati sunt, qui cum Saracenis tempore guerra habent commercium, uel ali- quod eis præbent subsidium. Et primo excomunicat. secundo hortatur illos, quibus scribitur...

- ANNOTATIONES. 1 Panis. Vide glo. in c. non est, & in c. tribus alle. in glo. S V M M A R I V M. 1 Iudæus, qui percussit clericum, qualiter puniatur, non excommunicatus est ideò, num. 3. 2 Pœna pecuniaria loco surrogatur alia pœna regulariter. Negligentia unde dignoscatur, ad districtio. neglexerint. 3 Additio glossarum.

C A P V T XIII

Postulasti. Casus. Iudæus qui percussit clericum, sit clericum, temporaliter puniatur, uel interdicitur Christianorum commercium, donec satisfaciat...

- S V M M A R I V M. 1 Iudæi nutrices, uel seruientes Christianos habere non debent. Contra facientibus quæ pœna.

est tua temporalis iurisdictionis, sed alterius [Neglexerit] quod apparebit per assignationem termini iā elapsi, de of. or. irrefragabili. §. 1. & tunc ipse dominus potest excommunicari, supra eo. iud. xi. 2. §. 1. Host. [Satisfaciat] læso, & ecclesiæ, ut præmisit. ¶ In glo. 1. ibi, multi] & supra de diuor. gaudemus. per quæ iura patet illos ex iniectione excommunicatos non esse, & ideò nõ mādāt hic illos absolui. facit. quod scripsi; de iu. iu. sicut. 3. pro pè fi. ¶ In glo. 2. in fi.] de hoc, supra de fo. compe. c. 2. & infra de sen. exc. cum desideres, ad fi.

- S V M M A R I V M. 1 Iudæi, & Saraceni utriusque sexus in terris Christianorum debent uti habitu, per quem à Christianis agnoscantur, & quis deseratur Massilia, num. 2. In publicum exire quando prohibiti. Ignorantia quidam affectores. 2 Habitus Massilia habitantium iudæorum, & Saracenorum. Illusio omnis reprobanda, & quæ magis. 3 Mahometus inuocari non permittendum Christianis audientibus. Peuegrinatio Saracenis quæ non permittenda. 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Serui manumissi qui funus pileati præcedant. 6 Additio glossarum.

C A P V T XV

Nonnullis. Iudæi & Saraceni utriusque sexus in terris Christianorum debent uti habitu, quem à Christianis agnoscantur. hoc primo. in die passionis non exeat in publicum, nec in contumeliam creatoris profiliant. secunda ibi, in diebus. 3. ibi, Illud autem [Diuersitas] & hæc consuetudo inferius approbatur. si de clande. despon. c. ulti. [Errorem] dicit Host. ¶ inter dum illum fingunt, sunt. n. quæ doque aliqui affectores ignorantia, de clan. despo. c. fi. [Vtriusque sexus] sic fit in Massilia, ubi masculi portant stellam ante pectus: feminae uerò portant in capite orarium sicut Hosti. de orario uide 27. q. 1. monaco [Omni tempore] quia ubiq; & semper inuoluitur periculū [Ex eo] prima prohibitionis ratio [Ornatus] quasi de fletu nostro ridere uideantur, de priuile. petitis. [Ac Christianis] 2. ratio [Illudere] quæuis omnis illusio sit reprobanda, supra de postul. bonæ. 2. ista tamen plus. ad hoc infra titu. r. uergentis [Probra] idest opprobria, uel peccata [Seculares] concor. concil. Vien. co. titu. cedit quidem. ubi principes. sub quorū dominio Saraceni morantur, pati nõ debent, q̄ Christianis audientibus publicè inuocent Machometum: uel q̄ peregrinetur ad locum, ubi quidam Saracenus sepultus fuit, quem uenerant ut sanctum. ¶ Gl. 1. circa distinctionem habitus ponit quatuor synonyma. ¶ In glo. 1. ibi, si quis uirgines] cuius casum ponit capitulum præallegatum [Et in fine] serui manumissi per testatorem, uel hæredem 6 funus præcedunt pileati. ¶ In glo. 1. in fine] & clerici à laicis, de ui. & hone. cleri. ¶ In glo. pen. in fi.] nam & secundum leges capitalis est pœna in auct. ut non luxu. contra naturam. i. respon. & 1. §. col. 6.

- S V M M A R I V M. 1 Iudæus, uel paganus publicis officijs præponens puniatur. Præposito uerò quæ pœna. Immutatio sit ueteris constitutionis. 2 Officia publica quæ. Ad Concilium Prouinciale quid spectet. Monitio regulariter præcedit pœnam. 3 Prouidere quis potius teneatur patri hæretico, an extraneo catholico. 4 Episcopo reseruat, casus restitutionis subtrahorum, uel malè ac-

- quisitorum, & cur ipsi. De eius potestate quadam. 5 Epilogus, & additio glossarum. 6 Restitutio extorti cui facienda.

C A P V T XVI

Vm sit. Casus. Præponens iudæi, uel ciliū prouinciale punitur, & præposito uatur Christianorum commercium, donec dimittat officium, & inde suscepta restituat. & prima pars constitutionem innouans, olim prohibitū prohibet, & causas reddit. 2. punit præponentē. 3. punit præpositum. 4. prorogat. 2. ibi, si quis. 3. ibi, officiali. 4. ibi, hoc idem [Generali concilio] cuius partes per ordinē possi, supra de accusa. sicut olim [Innouamus] ad idem de tre. & pa. innouamus, infra de præb. c. 1. lib. 6. [Quoniam] unam rationē posuit in princ. nunc submittit aliā. est & 3. ne filii liberæ & c. supra eo. & si iudæos [Tale] s. publicū, quales est baiula ministralia, castaldionatus, leuare pedagium, & similia, infra de pœnis, in quibusdā, Host. [Prouinciale] ad quod etiā secundum leges spectat generaliter corrigere, & punire omnes excessus prouincie, in auct. de san. epi. ¶ ut aut omnis status, coll. 9. [Monitione] hæc regulariter præcedit pœnā, de sen. exc. sacro, cum suis concor. [Huiusmodi] iudæo [Commercij] sic supra eo. postulasti [Christianorum] arg. ad quæstionem, qua queritur, cui teneatur quis potius prouidere, an patri hæretico, an extraneo catholico? De hoc plenè. 30. dist. c. 1. 42. dist. quiescamus, & 86. dist. non satis, in princ. & in Spe. qui si sint le. uer. quid si pater, & plenè per Host. in sum. de temp. or. §. & cui, uer. quid si pater. sub §. 2. [Diacefani] iste igitur est unus de casibus reseruatis episcopo, s. restitutio subtrahorum, uel malè acquiritorum. Ad idem, C. de episc. & cleri. nulli licere, argumen. C. communia de success. omnes peregrini, §. 1. quæ sumitur ex l. Federici hæc edictali. ad idē supra de testa. tua nobis, §. primo, in aucten. de eccle. titu. §. si autem pro redemptione, col. 9. adducere potuit illud Numeri. 5. post princ. ubi de restitutione tractando dicit, Si non fuerit, qui recipiat, dabunt domino, & erit sacerdotis. & sit ratio secundum Hostien. qui not. idem de usuris, cum tu, ne talia per simplices sacerdotes imburfentur, uel approprientur, & quia in maioribus & in dubijs est prouidētia diacefani adhibenda, supra de officio Archidiacono. ad hæc, uer. in epistola, de offi. Archidiacono. c. fin. infra de sen. exc. monaci, & quia generaliter episcopus habet dispositionem omnium ecclesiarum suæ diacefis. 10. quæst. 1. regenda, & capitulo decernimus, & tota diace. dicitur sua parochia, infra de rapt. capitulo primo. Dicit etiam Hostienf. quod multi sibi hæc occupant hodie de his & similibus in animarum suarum periculum, ac si essent episcopi disponētes, & transgrediuntur terminos constitutos, contra id, supra de sepul. capitu. r. unde inhiendum esset, ut sequitur. Archidiacono. contra, qui satis de hoc no. de testa. capitulo secundo, lib. 6. uide quod ibi dicam [Ioc idem] scilicet ne præponatur his officijs, & quod dictum est de præponente, & de præposito. ¶ Vlt. §. gloss. obiicit, & soluit. ¶ In glo. 2. in fin.] & decimas septima, quæstione, quarta constituit, & C. co. titu. in fine. Sed obst. ff. de decur. generaliter, §. fina. Dicebat Goff. infra de capitulo secundo, quod loquitur lex illa de non iudæis, qui tamen uitam, & superstitionem iudæi cam sequatur: uel loquitur de quadā speciali prouisione. Accur. placet. q̄ lex Codicis corrigat. l. fforum, ut no. in præb. l. f. C. eo. titu. ¶ In glo. ulti. ibi, extortum sit] aliter intelligo, & puto istud loqui, cū iudæus, uel paganus non grauat eum, à quo recipit Io. And. super 5. Decre. F 3 ultra

ultra debitum extorquendo, tunc enim illi facienda est...

ANNOTATIONES.

1 Dicam, vide Io. An. & Io. de Ligna. post Pau. in cle. dudum, de se...

S V M M A R I V M.

- 1 Concilium Lateranen. repetitur a concilio generali.
Cruce signatorum privilegia qua, nume. 2.
De eis omnia constitutio ponitur.
2 Eius interpretatio.
Distribuciones quotidianæ etiam privilegiatis non residentibus per...

- 20 Bellum iustum, quod auctoritate ecclesie fit.
Ecclesia quando recurrere debeat ad brachium seculare.
21 Ligandi, & soluendi potestas apud quos in quibus consistat. nu. 22.
22 Pontificis summi potestas.
Veniam plenam indulget, ceteri limitatam, & ratio.
23 Per contritionem qua pena remittatur, quid sit, num. 24.
Penam temporalem potest sacerdos alleviare.
Intotum; a parremittere.
A solutio non contriti quid proficit.
24 In penitente vero quot.
Confessio, satisfactio quid.
25 Expensis mittentis in subsidium terræ sanctæ, quanta esse debeat.
26 Personam & animam suam qui ponit, expendere plus dicitur ca...

C A P V T XVII.

1 A liberandam. Hic concilium generale repetitur concil. Lateran. sup. eo. ita. & addit poenam...

ecclesia dei defensione consistant, propriis ad hoc nihilominus...

nis suis congruè ministrabunt, aut circa prædicta consilium, & auxilium impenderint opportunum. omni...

nō dicantur habere titulum, ut in stylo pater. vñ nec habent arcam communem, nec syndicum, nec similia, quæ uniuersitas habere consuevit, siue collegiū, ff. quod cuiusque unil. l. 1. & no. infra de exce. pra. delicta. & inter hec duo iura, scilicet vniuersitatis, & singularitatis magna differentia est. ut patet in eo, quod not. supra de constitutio. cum omnes. respon. 1. sed errant euidenter, qui talia autumant, estimant, uel affirmant presumendo. Nam & de facto ita est, q̄ ante fuit cardinales, quā eis aliquis titulus assignetur. & hac consideratione habita cardinales dicuntur simpliciter, nulla alia ecclesia expressa. 23. dist. in nomine domini, & 79. di. oportebat, & c. se. Cuius ergo ecclesia diceretur tunc episcopus cardinalis? utique non alterius, q̄ Romanæ, cuius & semper cardinales sunt, ut hic expresse dicitur, de re iudi. ad apostolicæ, §. & ut ad pns, uer. perpetravit, lib. 6. ad idem, 79. dist. si quis ex episcopis, sed & arcam communem habent quō ad seruitia cōmunia, & camerarium specialem loco syndici, qui & oblata equaliter diuidit inter eos. Sunt & simul congregati, & ad tractatus communes etiam totius mundi expediendos communiter conueniunt tota die, & summum ius eligendi habent, quod ex iure congregationis, non singularitatis competit, ut patet in eo, qd̄ legitur, & no. supra de elect. c. 1. & c. licet, & c. quia propter. Quinimo & sacrum collegium uulgariter & cōmuniter nominatur. unde & tale habendum est, arg. ff. de sum. inibus, l. 1. respon. 1. & no. supra de spon. ex literis. nam & nomina debent esse consequentia rebus ut patet in eo, quod le. & no. supra de præben. cum secundum apostolum, & in iure dicitur Ecclesie Romanæ gremium. 23. dist. in nomine domini, circa mediū, ibi, Eligatur autem de ipsius ecclesie gremio. Estque summum & excellens collegium super omnia alia unum adeo cū pa. quod cum ipso unum & idem est, ut patet in eo, quod legitur & no. inf. de priuile. in antiqua. respon. 1. de peni. cum ex eo. §. si. & supra qui si. si. le. per uenerabilem, §. rationibus, uer. sunt autē. sed & collegiarum appel. hi continentur, qui eiusdem potestatis sunt, ff. de uer. sig. collegiarum. 6. charta, & accedit, ff. de illicitis colle. l. si. & l. græca. ibi posita [Plenariā decimam] alii uerō solam uicesimam, ut supra §. 1. & sit hoc causā exempli, arg. 1. q. 1. uilis sumus. 26. di. una, supra de uoto magna, §. 1. uer. quod enim agitur, cū suis concor. [Omnes] scilicet cardinales ad decimam, alii inferiores ad uicesimam, uel forsā hic nōn intendit dedere cardinales, sed inferiores tantum [Scienter] debet enim probabilis ignorantia esse excusata, inf. de cleri. ex. min. apostolicis. Sed hoc quōmodo potest esse? nam in proprio facto non est tolerabilis error, sup. de rescrip. ab excommunicato, & nemo presumitur uires sui patrimonii ignorare, C. de rescin. uend. quisquis, respon. 1. hoc non presumitur prima facie: tamē euenientes fortunæ cōtrarios euentus sapius operantur, ut in autē. de nup. §. quia uerō hactenus, colla. 4. unde & sapius de facultatibus suis amplius, quā in his sit, sperant homines, inf. qui. ex cau. ma. non pos. §. in fraudem. quia tamē talis sententia periculosa est, consulimus, ut ad securitatem conscientie attendes plus, quā minus, quia tutius est de benignitate præmii reportare, quā de auaritia reddere rationem sicut aliās dicit. in si. 26. q. si. alligant, & no. glicet ad fideliter recolligendā hanc partem aliqui deputentur, non tamen habent potestatem aliquam diminuendi, uel emittendi, nisi hoc expresse contineatur in literis eorundem, arg. ff. de proc. procurator tutorum, ff. de donā. filius, respon. 1. adeo frequenter seiplos decipiunt qui cum eis componunt sanē, quia 4. pars [Inbo iudicio] uere iusto, cū enim in obsequiis insistentes papæ, uel episcopi priuilegiati sunt, ut patet, sup. de cle. nō re. de

cetero, & c. cum dilectus, iustus enim est, q̄ qui seruit deo, prerogatiua gaudeat speciali. ideo no. q̄ qui contra priuile. & libertatem ecclesie dei de facili interpretatur, uel indicat humanis fauendo, & ipsa ampliādo, potest de iniustitia merito reprehendi, super quo uide, quod no. supra de rebus ec. nō ali. c. si. [Celestis imperatoris] id est dei, qui est super terrenū, ut patet. 1. 1. q. 3. Iulianus. & est hic euidēs ar. q̄ clerici diuinis obsequiis insistentes tā taliis omnibus debēt esse immunes, qd̄ & concedit lex etiā de uxoribus, & liberis, & familia clericorū, C. de epi. & cle. l. 2. quod dic ut no. sup. de ui. & ho. cleri. c. si. sup. de immu. ec. nō minus, & c. aduersus [In modico] ideo & t̄ modica est læsio, quæ de facili tollat, ut patet in eo, quod legitur & no. inf. §. 1. uer. cū huiusmodi [Grauaminibus] id est oneribus. Nā & si hoc intelligas de licitis taliis, cōiter tamē graues & onerosæ sunt. & quō ad ipsas hæc indulgentia nō solū de facto, sed & de iure locū hēt. Si autē hoc intelligas de iniustis, uel subiecti nullo tēpore sunt grauādi: quia nullus unquā in aliquo grauari debet, maximē à superiore suo, ut patet in eo, quod legitur & no. sup. de resti. spolia ro. cōquerete, sup. de app. ut debitus. hoc autē sciendū est, q̄ omnes talis & collectæ nō obstatē abusu cōtrario hodie generaliter sunt dānatæ, ut in autē. de ec. ti. §. ad hæc sancimus, & ut nul. iudi. §. nulli uerō liceat, coll. 9. & in l. Federici, hac edictali, §. illicitas. quod dic ut plenē no. in sum. de immu. ec. §. à quibus [Quorum per sonas, uer. & t̄ bona] non solū propria, sed et̄ possessa, siue etiā detenta, uel quorū periculū ad ipsos spectat cruce signatos, uel eos beare possunt, ff. de uer. sig. bonorū. i. & 2. ff. de ac. re. do. l. re. in bonis, ff. ut in pos. leg. a. i. cui. §. bonorū. 1. & 2. ff. de peti. heredi. Idē uide dū. §. fin. & duabus l. seq. [Nec immeritō] nam & t̄ sine crucis signo quilibet oī tēpore in possessione sua regulariter est tuendus, ut patet, C. unde ui. si quis in tantam, ff. de ui. priua. l. penul. & in eo, quod legitur & not. supra ut lit. pen. c. 1. & de resti. spol. cōquerente, & supra qui si. sunt legi. causam, 2. §. 1. ubi est etiā in hac materia hoc expresse sum [Protectione] specialis, non generalis, quod dic ut legitur & no. infra de priuile. ex parte. 2. unde & si qui eis iniuriuntur, per censuram ecclesiasticam cōpescantur, ut infra eo. §. 1. uer. 1. [Specialiter] ad maiorem cautelā, ut infra §. 1. in princ. & §. ceterum, uer. sub in terminatione, ut ibi no. arg. infra titu. 1. si aduersus, in princ. cum suis cōcor. & quia episcopi saepe in talibus negligentes sunt, & remisisti, ut patet, infra eo. §. 1. in fine, & infra de priuile. dilecti [Ita ut donec] hoc est, in tantum se extendit hæc protectio, ut donec de ipsorum & c. scilicet cruce signatorum [Certissime] si. infra eod. §. 1. uer. his autem. Non ergo sufficit præsumptio sola, sed forsā sufficit certus nuncius, argumen. in eo, quod legi. & not. supra de spon. in presentia. uel dic quod aliud est ibi, ubi non sufficit uerisimilis præsumptio, ut patet, supra ut lit. non contestata. c. si. uerō, uer. si autem etiam aliud hic, ubi requiritur certa probatio. & hoc est, quod hic innuit, quando dixit, certissime. & est ratio diuersitatis: quia maior debet esse fauor dei, & fidei, quā matrimonii, ut patet, supra eod. §. in princ. & in eo, quod not. infra eo. capitu. fina. in fine [Et quietæ] scilicet supra de peregrinantibus, capitulo unico [Contrat̄ præsumpti] res scilicet ipsorum inuadendo, uel depredando, uel aiminuendo, seu inquietando ecclesiastica censu. & c. Est ergo hæc protectio ad tuitionem, & specialis, ut & not. supra eodem, uer. proximo [Si qui uerō] quinta pars [Desistant], & super hoc fiat celeris iustitia: alioquin modica esset prerogatiua cum omnibus competat istud de iure communi, ut patet in eo, quod le. & no. supra de iureiur. c. 1. & c. debitorum. si. sup. §. proxi. uer. quorum, & in eo. super, uer. animaduersione, & ceterum, in si. [Quod si quisquam] uer. coege-

coegerit] nolens relaxare iuramentum, uel fideiussores, uel obstagia forsitan distringendo, ut patet, supra de fidei iur. peruenit, & de iureiur. ex rescripto [Animaduersione] & hoc etiam de iure communi est, ut sup. de iureiur. debitorum. 2. de usuris tua nos [Iudæos uerō, uer. Communio denegetur] si. infra de usuris, post miserabilem. 13 qd̄ dic ut ibi no. [His autem, uer. Principes] [Seculares] alias iudices. subaudi, uel episcopi, ubi habent dominium temporale, ut supra c. postulasti [Certissime] si. supra eo. §. pro. uer. Quorum personas [Non incurant] de facto. nam de iure nec ante incurrere debent [Compulsis Iudæis, uer. Expensis] de hoc dic, ut legitur & no. supra de pigno. cum contra & de iureiur. ad nostram. 1. [Computare] quod nōn edum de Iudæis creditoribus, sed etiam de Christianis fieri potest. nec possunt multum conquiri de tali gratia creditores, Cum huiusmodi beneficium & c. ut sequitur [Cum huius beneficium, uer. Non multum] & c. J. q. d. ubi dilatoria aliqua à principe datur vel tollitur, tolerari potest, argum. 1. 2. q. 2. terulās. nam modica læsio, & deceptio toleratur, ut patet. ff. de rest. in integr. scio. ff. de mino. in causā 1. §. Pomponius. & modica donatio, supra de dona. apostolicæ, & arg. supra eo. §. proxi. rub. 1. secus, ubi peremptoria datur, uel tollitur: quia nec grauis læsio toleratur, ut patet, C. de rescin. uen. l. 2. supra de decimis, suggestum, & in suis concord. & ff. ne quid in flu. pu. l. unica. §. sunt qui putant, & ne quid in lo. pu. l. 1. §. si quis ante principis, & §. merito, nisi ex certā & præcisa uoluntate principis aliquid dicatur; quod dic, ut le. & no. supra de offic. dele. ex parte 2. & sumitur hæc distinctio & mens istorum uerborum ex eo, quod legitur, C. de preci. impe. offic. quoties, b. & l. rescripta [Porro, uer. Familia] argu. quod dicitur, ut no. supra de off. archidi. ca. si. perit [Prinendo] continuatio est sim. infra de priuile. dilecti [Ceterum] 5. pars [Curarij, & piratæ] scilicet prædones, siue latrunculi maris [Et principales adiutores, & fautores] hoc ad datur de nouo in hoc concilio generali. nam & piratæ per concilium Lateranē. sunt generaliter excommunicati, ut infra de rap. excommunicatio. Est autem hæc potius declaratio, quā additio. Nam isti participant in damnato crimine. non ergo dubium, quin in eadem sententia inuoluantur, ut legitur & nota infra de sen. ex. nuper à nobis, §. in primo, & capit. si concubina. & ideo dicit, principales: quia aliud est de fauentibus non principaliter, sed per consequentiam quandam: quia illi non sunt excommunicati, sed excommunicandi, ut patet, infra eo. §. uer. alioquin [Sub interminatione] uer. comminatio est. sic, infra de sagit. c. unico, & supra de iure pat. relatum. quod dic, ut ibi no. [Scienter] si. infra de sen. ex. significauit, 1. prin. [In aliquo uenditionis] argu. hic, quod excommunicatus potest uendere, & emere, & alios contractus inire, nisi specialiter prohibeatur, sicut hic fit, & infra de hereti. sicut ait. §. 1. ubi de hoc, & c. ad abolendam. §. ciuitas. nos autem sentimus contrarium, ut patet in eo quod plenē no. supra de do. & contu. ueritatis, ad si. nec ob. quod hic dicitur. respon. enim ut in se. glo. [Contractu] à quo omnis excommunicatus arceatur quō ad ea, que utilitatem suam respiciunt: sed ad maiorem exaggerationem uoluit istud exprimere hic, ut homines magis cauerent sibi, argum. in eo, quod legitur & no. infra ti. 1. si aduersus, in prin. si. supra eo. §. si qui uerō, in prin. & §. sane, uer. quorum 2. ti. 1. sicut ait, §. 1. in quibus & multa specificantur, quæ de iure cōmuni sunt sicut & supra de iureiur. & si Christus, in fi. & de procura. quia in causis [Et iniungentes, uer. Et compescant] si & quantum possunt imponendo, & leuādo poenas, uel alio modo quocunque [Alioquin] scilicet si circa hoc fuerint negligentes [Potere, nec carere] & sumuntur hæc

duo uerba ex eo, quod legitur 8. di. error, & c. præcedenti, & sequen. ad idem 86. dif. facientes. infra de hereti. cap. 2. & infra de sen. ex. quantæ, ubi de hoc [Ecclesiasticam] Excommunicando scilicet personas, & interdicendo terras, infra de uerb. si. quarenti, & infra eo. §. quia uerō, & uer. itaque, in glo. & infra ti. i. ad abolendam. §. statumimus, in fi. quinimō & super hoc possent impeti, & manu militari distringi, ut probat 23. quart. 2. dominus. sed & p̄ oreff. notari differentia inter seueritatem ecclesiasticam, & censuram; quod dic ut no. supra de offi. dele. præterea. §. 1. & li. 6. de homicidio, pro humani §. cum igitur, uer. uis tanto. Post partem uerō text. quē hic habemus, sequatur, quia uerō [Et quia uerō] 7. pars [Pacem t̄ obseruent] quia pluribus intentus, & c. ut patet supra de cleri. coniu. diuersis [Cuius] scilicet pacis uiolator excommunicandus est, secundum canones, supra de treu. & pa. c. 1. secundum uerō leges decapitandus est, ff. de re. mili. l. fin. in fi. [ut saltem per quadriennium] nam ipsam semper seruare deberent. si. supra de treu. & pa. c. 1. quod dic ut ibi no. [Itaque, uer. Reducantur] hoc enim est eorum officium 20. di. fin. ca. 1. §. q. 2. si primates, ne debiliores à potentioribus opprimantur ff. de offi. præsi. illicitas. §. ne potentiores [Pacem t̄ aut treugam] aliud enim pax, & aliud treuga, ut patet in eo, quod legitur & no. supra eo. cap. si. significauit, ad si. [In personas, & interdictionem] si. supra §. ceterum, in fin. [Nisi forte, uer. Malitia] puta heretici sunt, uel in malitia obstinati, infra ti. i. excommunicamus, 1. §. moneantur, infra de rapto. c. 2. supra de iudi. cum non ab homine, & infra eo. uer. si. [Quod si forte, uer. Per auctoritatem ecclesie] quæ quanta sit perpendi potest ex eo, quod legitur & no. infra li. 6. de homicidio, pro humani, §. sacri, uer. sicque, cum suis concord. supra eo. ita quorundam §. tales. & hoc est iustum bellum, quod auctoritate ecclesie fit, de quo dic, ut no. supra de iureiur. sicut & infra [Seculare potentiam] hoc enim regulare est, quod ex quo ecclesia non habet, quid faciat, recurrere debet ad brachium seculare, ut patet supra de iudi. cum non ab homine, infra de cle. ex. ca. 2. in fi. cum suis concor. [Nos ergo] 8. pars [Ligandi] at que soluendi] 24. q. 1. quodcunque, quod etiam omnibus sacerdotibus in parte est commune, unde Matthæ. 18. cap. Amen dico uobis, quæcunque ligaueritis super terram, erunt ligata & in cœlis: & quæcunque solueritis & c. & 10. 20. F. Accipite spiritum sanctum, quorū remiseritis peccata & c. quæ uerba dicta sunt non solum Petro, sed & omnibus discipulis, quantum signanter ei dicitur, Tu uocaberis cephas. 10. l. c. 1. caput ecclesie 24. quart. 1. rogamus 23. d. nulla ratione, & iterum, Quodcunque ligaueris & c. Matthæ. 16. ad designādum unitatem ecclesie, & quod habet omnium principatum: nihilominus eum tā pro se, quā pro aliis hanc potestatem intelligitur suscepisse 24. quart. 1. quodcunque, & cap. cum beatissimus, & c. sequentibus. igitur hoc commune est ecclesie, & omnibus sacerdotibus. ligant enim, uel soluant. primo. i. ligati, uel solutum ostendunt, ut patet, infra de senten. exc. à nobis. 2. secundo excommunicando, uel sententiam relaxando, infra de sen. ex. per tuas, & c. sacro. tertio satisfactionem poenitentiae imponendo, ad quam faciendam obligant, & sic ligant. uel parcendo, & indulgendo; & sic soluant, ut infra de poenitentis, omnis, & c. cum ex eo. In his autem omnibus sicut potest summus super omnes est, sic præ omnibus potestatem habet. unde & ex causa plenam indulget ueniam peccatorum, ut sequitur, quod nulli alii licitum est, imō limitatur potestas, infra de poeniten. cum ex eo. & est ratio, quia ipse papa uocatus est in plenitudine potestatis. ideoque plenam indulgentiam potest facere: alii uerō in partem sollicitudinis; ideoque ad istos particularis

23 ticularis tantum pertinet, & semiplena. ad hoc 2. q. 6. decetero & supra de usu pal. ad honorem de ceteris dic, ut plene no. in sum. de poenitentis. sub rub. de remissionibus [Veraciter] non fictè, ut in sequen. gl. [Corde contriti] per contritionem poena aeterna remittitur, sed agenda est poenitentia temporalis, ut colligitur de poenitentis, d. 1. multiplex, & c. quem poenitet, in fin. & c. uerbum, & c. si peccatum, & c. si primi hominis, & d. 5. consideret, in fi. & d. 7. ca. fi. temporalem etiam ex causa sacerdos alleuiare potest, & papa in totum remittere, ut patet in præ. glo. & in eo, quod leg. & no. in fra de poenitentis, significauit, & ca. Deus qui sine cōtritione autem nullus ueraciter absoluitur, ut patet, 1. q. 3. cum aliquis 24. q. 2. legatur, de con. di. 4. omnis qui, de poe. di. 1. neminem. C. de hereti. l. Manicheos, in auct. ut non luxu. contra natu. rub. 1. colla. 6. ideoq; qñ aliquis non cōtritus absoluitur, solutio est quo ad hominē, non quo ad Deum, hoc est quod ad militan tē ecclesiam, & non triumphantem. infra de sen. ex. à nobis 2. & no. supra de testi. ueniens 2. §. fi. [Et ore confessi] in uero enim poenitente requiruntur tria. oris cōfessio, ut hic, cordis contritio, de pe. di. 1. conuertimini. & hæc præcedit, & d. 3. scindite, & capi. sane, in fin. Operis satisfactio, de pen. di. 3. perfectum. primum scilicet confessio non est res signi, sed signum tantum, scilicet contritionis. secundum uerò, scilicet contritio est res signi, scilicet confessionis, satisfactionis, siue mundationis. tertium, scilicet satisfactio, siue mundatio non est signum alicuius rei, sed est res signi tantum, scilicet confessionis, & cōtritionis, sicut no. sim. supra de cele. mis. cum Marthæ, §. distinguendum [Eis autem, uer. iuxta] facultatem, & qualitatem suam] secundum quod duceret, & expēderet, si ipsemet irer. hoc enim est de mente, ut patet supra de uoto magna, cap. pe. uer. tibi pro te, & sequenti [Idoneos] scilicet ad pugnam dum, secundum quod legitur, & distinguitur. supra de uoto, quod super his. sed pauci sunt remanentes, qui hoc adimpleant. unde non credunt plenam indulgentiam peccaminum se adeptos [Et illis similiter, uer. in alie nis] subaudi, cum suis non possint [Personis] satis penam expendit, qui plus non habet, & exponit personam, & animam, id est uitam, que omnibus est præferenda temporalibus. C. de sacrosan. ecc. fancimus. 1. Collige ergo ex hic uer. & præc. & his, quæ hic & ibi no. quod pauperes facilius saluantur, quam diuites: quia citius faciunt, quod possunt. Dominus autem cor interroga, non manum 14. q. 5. si quod inuenisti, & 15. q. 6. c. 1. ad fi. Item no. quod sicut focij temporales, quorū unus ponit pecuniam, alius laborem, siue personam, lucrum ex societate proueniens participant tempora le, ut institu. de societate. §. de illa, sic & spirituales focij spirituale lucrum plenæ remissionis peccaminum participare possunt, ut hæc patet, & in præcedenti uer si. [Huius quoque, uer. iuxta qualitatem subsidij, & deuotionis af fectum] tales ergo non consequuntur plenam remissionem ex ui istius indulgentiæ, sed participant tantum, id est partem capiūt, secundum quod maius, vel minus fecerint, prout no. si. in delictis, & penis, supra eo. uer. percipientes. & est si. infra de priuile. ut priuilegia. §. 1. uer. hoc autem, & uer. penul. & fi. [Consilium, & auxilium] Cum enim secundum beatum Aug. nul lum malum impunitum, nullum bonum irremune ratum, iustum est, ut retributionis boni particeps sit, qui in ipso faciundo consilium & auxilium præbet, si cut & poenæ mali particeps est, qui ipsis delinquentibus fauet, ut patet in eo, quod le, & no. supra eo. §. cæ rerum [Omnibus etiam, uer. si. Prosciscitibus] aliàs proficiē ribus. sed prima litera præualet [Synodus] scilicet ista 28 [præcens, quæ quandoque uocatur synodus uniuersalis, ut hic, & quandoque concilium generale, su pra

de accusa. sicut olim, & infra ca. 1. (Datum Lateran.) & cæ. quæ consideranda est in rescriptis, quod dic ut le. & no. de rescrip. eā te [Præterea] respicit, quod in parte decisa exco. municauerat non soluens uicissimā, uel quia excommunicauerat hæreticos, infra ti. 1. excommunicamus [Eis] scilicet, Saracenis [Piraticis] eis contra Christianos exercitibus: secus, si contra alios, cum non debeant piratica contra Christianos institu. Hoc non placet per uerbum sequens, in d. terræ sanctæ. Innoc. Hostien. dixit, quod uerbum, dispendium & c. respicit clausulam, Aut quibuslibet (Censetur] hæc poena per seculares potestates imponitur. In noc. (Et talibus) hic incipit addere concilio Lateran. & secundum Innoc. hæc poenitentia imponitur per ecclesiam [Aperiatur] si contra fiat, tenet, sed reduci debent, nisi hoc faciant secundum Egi. (Et tantundem) ergo differt à capitulo, supra capitu. proxi. quia ibi simplum tantum soluitur: hic uerò duplum, & illud pauperibus erogatur: istud uerò in subsidium terræ sanctæ mittitur. & sic cum hoc sit, grauius uindictatum, ergo grauius est delictum per iura, quæ alle. glo. & de ui. & ho. cle. ut clericorum, uer. statim us, secundum Hostien. (de suo) sed nonne ipsorum bona confiscantur? forte non erant adhuc confiscata, uel in ipsa confiscatione hoc fieri debet, uel loquitur de bonis postmodum acquisitis, infra de poenis, foglicis, §. uerum, li. 6. uel secundum Abb. hanc poenam imponit ecclesia; præcedentē uerò confiscationis imponit secularis curia, ut dixi etiam supra secundum Innoc. (Audacia) Hiero. super Hier. lib. 6. Caliorum tormenta, aliorum remedia sunt; cum homicida punitur, alii terreni tur à scelere. [Tertia glo. dat simile de usura: conclu dit tamen, quod hoc grauius. [In glo. ubi. ibi. famulos] uide de calum. c. 2. super ult. glo. [Et ibi, bona fides] male meritis publica egestate laboret, ut exēplo sit aliis ad maleficia terrenda. [In glo. 3. ibi, crimini usurarum] & magis est si. pecuniæ simoniacæ, quæ redditur ecclesie, in cuius contumeliam data fuit, supra de simoni. consulere, & c. audiuius. in fi. & est argum. hic, & supra cap. proxi. quod quicquid lucratur excommunicatus in mercimoniis, sit pauperibus erogandum, cum ex interdicta sibi communionem hominum lucrum illud contingat, de cler. ex. illud; de hoc in sum. de poe niten. §. fina. sub. §. quid de his, qui excommunicati d Hostien. [In glo. pen. ibi, uerberibus] quod sonat uer. castigetur, secundum Go. (Et in fi.) supra de dolo & con tu. finem, & infra de maledic. c. 2.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Re. Quotidiani enim non sunt fructus beneficii, ut not. Io. And. in spec. de concess. præben. in rub.
b ¶ Quoties. ibi uide doc. & Bar. in l. fi. C. si contra ius, uel uti. pub.
c ¶ Ostendunt. Vide glo. in c. quodcunque 24. q. 1.
d ¶ Excommunicati. Et uide bonum tex. in c. si diligenti, & ibi Io. And. in glo. no. Hostien. de præscrip.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudæi, uel pagani publicis officijs præficiendi non sunt, eis si regalia iura uenduntur, quid iuris.
Panam iudex remittere an possit.
2 Iurisdictionis, uel potestatis executoria uenditio non toleratur, secus redituum eius.
3 Additio glossarum.

C A P V T XVIII.

1 X speciali. Iudæi uel pagani publicis officijs præficiendi non sunt: & si eis regalia iura uenduntur; Christianus non suspectus ad illa colligenda præficiatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
De hæreticis loca iuris canonici tractantia suggerit.

De hæreticis, Rubrica.

- 1 ¶ Viso de his, qui baptizari cōtemnunt, & Christum non recognoscunt, imò male colendo blasphemant, submitte de his, qui post fidem, uel baptismum in heresim incidunt, & uide ad rubricam, quod no. infra c. 3. in 1. glo. habetur materia. 24. q. 1. per totum, & q. 3. §. quia uerò, usque ad fi. & 1. q. 7. & 23. q. 7. per totum. Repetitur in 6. & clemen. Conuenit rubrica de sum. tri. damnamus, uer. si quis, de præsump. literas, de cele. mis. in quadam, de bap. maiores, de diuor. de illa, & c. sequen. de senten. ex. nouerint, prim. respon. & de uer. si. super quibusdam 1. respon. facit de præscrip. ca. 2. secundo respon. lib. 6. & clem. de usuris c. 1. §. sane.

S V M M A R I V M.

- 1 In fide dubius, infidelis quando esse dicatur, & num. 3.
Dubitatio procedens à scrupulo conscientie potius est poena, quam culpa.
2 Omnino, pro aliquo modo.
credendum non est dubijs in fide, & cui catholico.
Ignorantia non excusat in his, quæ sunt ex fide.
3 Suffragium glossarum.
Hæreticus dicitur, qui etiam loci argumento deuiat à documentis, & tramite fidei.
Additio glossarum.

C A P V T I.

1 D Vbius. Breue [Infidelis est] hoc ne, quæ habet pertinaciam, animi de liberationem, & placentiam: sed dubitatio, quæ procedit à scrupulo cōscientiæ, potius est poena, quam culpa, ne habet heresim, cum frequenter contra uoluntatem accidat: imò ille, qui se bene firmat in fide, & talibus motibus resistit, meretur, sicut & qui resistit carnis stimulis, s. di. sed pensandū, & c. testamentum: aliàs non esset dare fidelem, qui non fuisset hæreticus. facit ad prædicta 24. q. 3. dixit, & quod dicam, infra eod. cum Christus [Omnino] id est aliquo modo hoc est nullo modo est eis credendum. si omnino, supra de iura. calum. in pertractandis. Hostien. [Fidem ueritatis] id est ueritatem fidei, quia baptizari tenuit, uel in articulis errat, posset etiam intelligi de catholico, qui ignorat ueritatem negocii, de quo quæritur, cui in eo credendum non est, supra qui ma. accusa. pos. uidetur, de iura. calum. in pertractandis. Hosti. [ignorant] non ergo excusat ignorantia in his, quæ sunt de fide, quod dic, ut dixi, supra de sum. trin. super rub. 3 ¶ [In glo. 2. ibi. l. 2.] ibi dicitur, hæreticus, qui etiam leui argumento deuiat à documentis, & tramite fidei. 4 ¶ [In glo. 2. ibi, tenui] id est quantumcunque leui. Abbat. [Et in fi.] uel dic de tenui argumento, ut not. supra de præsum. literas §. fi. in prin. Hostien. ¶ [In glo. ubi. ibi. in fi. de] licet baptizatus, idem in non baptizatis, supra de testi. c. 1. cum concor.

S V M M A R I V M.

- 1 Epilogus, & suffragium glossarum.
Non prohibens, cum potest, quem ab iniuria, tenetur uide num. 2.
Scientia sumitur hic pro patientia.
2 Additio glossarum.
Correctio ad quos pertineat.

tur. Et in 1. decisè ponitur regis culpa, & excusatio. in secunda contra utrumque prouideri, Mandamus [Affectu] propter hoc iudex remittere potest poenam quod dic, ut supra de offi. lega. nisi [Vendiderit] toleratur; ergo uenditio redituum, non iurisdictionis, uel executoriæ potestatis, sic supra ne præla. ui. suas c. 1. & ultri. Hostien. [Deputet] ipse rex, non Iudæus, ne fiat aliquid fraudis [Et ecclesijs] nec alijs Christianis, ut sequitur, & supra eo. cum sit [Iura] per regem uendita. ¶ [In glo. 2. in fine] genesis 41.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudæus si emat seruum Christianum, non tenet emptio & quatenus, uide nu. 3.
Tempus à quo memorandum hic.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
Empitio liberi hominis ignoranter facta tenet, & num. 6.
4 Additio glossarum.
Mercatoribus fauor debet ur in mercimonijs.
Solidus moneta ut accipiatur.
Libran 72. aurei faciunt.

C A P V T XIX.

1 N Vlli Iudæo. Se summat, & tria nit: mercatori prouidet, provisionem determinat [Emere] si t uerò Iudæus emit seruum Christianum, non tenet emptio quod ad hoc, ut transferatur dominium in emptorem: tenet tamen quod ad hoc, ut prior dominus illius dominium perdat [Licet] C. ne Christ. man. Luna [Retinere] contra 17. q. 4. Iudas; dic ut ibi [Pro eo] seruo scilicet empro causa mercimonii 12. sol. pro meliori mancipio, supra c. 1. [Tres menses] à die serui empti, & traditi numerandos argum. instit. de rerum diu. §. per traditionem, C. de pactis, traditionibus. Hostien. si. crederem, quod isti tres menses computentur à tempore, quo potuit. 2 ¶ [Tertia glo. quærit, & soluit iterum quærit, & remittit. ¶ Vlti. glo. reddit rationem textus: dat simile, dicit, quid si emat: & ponit triplicem fauorem fidei. ¶ [In glo. 3. ibi, nummos] hanc, & seq. §. si numerus, qui est uide de censu. ex parte, super 3. glo. ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in loco] ¶ [In glo. ubi. ibi, liberi hominis] inter ignorantes ualet emptio liberi hominis & ignorante emptore, dato quod sciat uenditor. sed si emptor scit ad nihilum, ualet. ¶ [In glo. 1. ibi, fraternitatem] de hoc plenè. ea. d. §. hæc tunc, & distingue, ut ibi nota. ¶ [In glo. 2. in fi.] & sic nota, mercatoribus in mercationibus fauorem deberi. ad idē, supra de treuga, & pac. c. 2. ¶ [In glo. 3. ibi, in

Vi alios. [Errone] fidei catholice, ut faciat ad titulu[m] [Non reuocari] fortius, si defendit. [Prima glo. q. rit, & soluit distinguendo. In glo. 1. ibi, scientiam] si seruus vulnerat, & occidit sciente domino, tenetur dominus: & scientia sumitur hic pro patientia, ut teneatur, si non prohibuit, cum id posset. [In glo. 1. ibi, p[ro]lati] facit quod no. infra de sen. ex. quant[um], nisi dicatur aliquid speciale in heresi, ut quilibet teneatur ab illa proximum reuocare: uel quod perseverantia inducit quasi iterationem delicti, ut quasi uideatur delictum omittendum [in fi.] Hosti. dicit, quod iudicialia correctio ad solum prelatum pertinet, ut in primis concor. Euangelica ad omnes, ut in secundis, & remittit ad no. de cogn[ati]o[n]e spiritalia, de testib. in omni.

- 1 Heretici pena qua. Ei baptismus non prodest, nec alia opera bona. Hereticus quibus modis quis dicatur, num. 3. Scismaticus etiam hereticus est. Heresis separat omnem hominem ab ecclesia, unde dicatur, num. 2.
2 Epilogus, & additio glossarum.
3 Bona ad reminiscant mortificationis ualis, in fin.

Hermisime. Hereticus t[er]minaliter uerans aternaliter damnatur, cui nec prodest baptismus, nec eleemosyna, uel martyrium. secunda ibi, omni[um] scismaticum] qui etiam hereticus est unitam ecclesiam diuidendo [Incorporatus] erat enim membrum abscisum a corpore. 24. q. 7. quemadmodum 1. q. 7. conuenientibus, uer. item Ioannes. ubi dicitur, quod heresis separat omnem hominem ab ecclesia. ad idem 23. q. 5. si nos. facit 24. q. 1. heretici, & c. alienus, & cap. omnis qui, & c. quicumque [Et post pauca] decis[io]ne si dicat [in fi.] uel & c. [Glo. 1. ponit 7. modos, quibus dicitur hereticus. In 1. glo. ibi, heresis] & dicitur heresis ab elect. erroris, ut ibi, uel ab erro, erras, uel ab herco heres. quia nimium herent suae opinioni. uel ab erco, uel erisco, quod est diuidi, sicut dicimus fami. eriscundae [in fi.] de hoc 24. q. 3.
3 Quia uero. ubi no. largi ludaeos, & gentiles dicit hereticos, quia non tenent articulos fidei, secundum quod omnes heretici non sunt excommunicati. Dicit Hostien. quod duobus ultimis modis proprie, & stricte dicitur quis hereticus, sicut qui quod ad hoc non recipit 4. concilia. sic loquitur, C. eo. quicumque, C. de sum. tri. l. fina. Dicitur etiam hereticus, qui priuilegio Rom. ec. qua praest omnibus, detrahit. 22. d. omnes. Qui praeccepta sedis apostolicae pertinaciter transgreditur 19. d. nulli. Qui decretalibus epistolis contradicit, uel eas non recipit 21. d. de libellis. Qui communionem catholicam ecclesiae non recipit, in auct. de pri. ui. do. h[er]e. mu. non praestan. post prin. col. s. Hostien. hic, & in sum. eo. ti. s. 1. [In glo. 2. ibi, Apostolus] 1. ad Corinth. 13. A. [In glo. ult. in fi.] & mortificationis malis interdum bona reuolunt: de poe. di. 3. pium. Goff. & Hostien. remittit ad sum. de poeni. & re. s. & an fide. pri. respon.

- 1 Reuolunt. facta scilicet in caritate quod ad uitam aeternam, uel etiam in peccato quod ad temporalia, de quo uide glo. de poe. di. 3. s. item si quis, secundum Aug.

- 1 Synodus Ephesina prima catholica. Falsitas admisa in instrumento, uel in dicto testis quando uicet caetera, uel contra.
2 Sacramenta ab hereticis an conferantur, an ab excommunicatis, depositis, & suspensis. An a notorio fornicatore, an a simoniaco.
3 Additio glossarum. Origenes in quibus reprehendatur, & in quibus commendatur.

Raternitatis. [Ephesina synodo] prima catholica [Quomodo poterunt] q. d. non poterunt [Capitula] scilicet quae scripserunt [Auctores] si spensiu[e] legas. & intelligit Innoc. hoc in expositionibus scripturarum, & omnibus aliis confectis ab his, qui non gerunt publica officia, distin. si ad sacras 16. dist. cap. 1. 37. dist. si quid. In scripturis autem tabellionum & aliorum publicum officium gerentium secus est: quia licet una chartam falsam fecerint, nihilominus ualent alia, quamdiu in officio tolerantur, argum. 8. q. 4. nonne, & melius, supra de cohab. cle. & mulie. uestra. & hoc propter publicam utilitatem, & ne uenientes ad eos decipiantur, argum. ff. de off. praetor. l. 4. ff. ad Macedonianum l. 3. respons. ff. de off. praes. si forte. C. de Lat. liber. tol. l. unica. s. sed domini, & s. sed & si quis homini libero. C. de testa. l. 1. dicimus tamen, quod si instrumentum, uel dictum testis in uno probetur falsum, non solum in illo, sed in totum etiam reprobandum est, argum. 3. q. 9. pura. ff. de aedil. ed. cum eiusdem. de con. di. 4. c. non liceat, & expressius 9. di. si ad sacras, ubi de hoc. & ibi habetur dictum Bart. quod etiam tenuit in Vener. 50. quod uerum est, quando tabellio, uel testis mentitur circa substantialia, uel circumstantias negotii, de quo agitur, principalis; puta cum ageretur inter contrahentes de boue, tabellio scripsit de asino, uel de pecunia argentea, & ipse posuit de aurea. uel agebatur inter, P. & M. & ipse scripsit inter G. & R. argum. in eo, quod le. & not. de rescrip. significante. & est ratio, quia nunquam debet ponere in instrumento, uel testimonio, nisi quod in ueritate nouit, & uidit. nec potest in hoc ignorantiam allegare 3. q. 9. testes, & ca. hortamur, & cap. pura. & adde quod dixi de off. dele. cum in iure, in fi. Si autem errauit, uel scienter mentitus sit circa accessoria, uel circumstantias negotii, de quo agitur, non substantiales, nihilominus ualent instrumentum quod ad substantialia; ut si dicat contrahentes esse de alia terra, quam sint, uel consanguineos, uel affines aliorum, quam sint, & similibus, & est ratio, quia non consistit in his officium tabellionis, uel testis. nihil enim facit ad contractum, uel testimonium undecumque sint contrahentes, argum. supra de iudi. cum deputati. & adde, quod post eum dixi de off. dele. cum in iure, post glossas in fi. & de hoc in spe. de teste. s. i. uerbi. item quod aliquid, cum sua remissione. Est tamen evidens contra argum. in eo, quod le. & not. supra de rescript. significante. cui contrario staretur, quando circumstantiae facerent ad casum. licet autem dicta alicuius ratione personae non alia falsa probentur, uel reprobentur, redargui non possunt de falso. si tamen publica persona de falso accusata, & condemnata fuerat, ex tunc instrumenta, & dicta eius carebunt robore ratione personae, ut hic, & supra de testi. testimonium. alii dicunt, ut Ioan. in pra. ca. si ad sacras, & hoc placuit Goff. ut dixi, de elect. ecclesia 2. in glo. hic tractat, quod si in uno instrumento plura capitula sunt conexa sibi, & unum sit accessorium alteri, vno cassato caetera conexa & accessoria cassata intelliguntur:

tur: secus, si sint diuersa & separata, argum. ff. de min. etiam, ff. de neg. gest. cum actum, & Lat. qui natura. facit supra de app. una sententia, cum concor. uel distinguere, ut supra de fide instr. ex literis primum tamen dictum magis placet Inno. [In sacramentis] uero secus, quia illa etiam ab hereticis recepta ualent quod ad essentiam 32. di. s. uerum, & etiam gratiam conferunt, si qui illa ignoranter sumunt. de Iuda enim constat, quod fuit hereticus, argum. 1. q. 1. Christus, & c. dedit, ad idem est, quod dicitur de infantibus. 1. q. 4. c. 2. & 3. idem etiam dicendum est, si coacti recipiant 1. q. 1. dominus declarauit, circa fi. coactione tamen absoluta interueniente. nam si conditionalis esset, peccaret, nec gratiam reciperet 1. di. presbyteros. Sed & necessesse est, quod uoluntatem habeat illud sacramentum recipiendi; quod dicitur, ut le. & no. supra de baptismo, maiores. s. p[ro]hu. & fin. Si ergo quis scienter accedat ad sacramenta hereticorum, peccat, nec recipit gratiam, 1. q. 1. etiam, & c. sequentibus, & hoc ex sola constitutione ecclesiae hoc prohibente; quod apparet ex eo, quod ipsa constitutio excipit baptismum in causa necessitatis 32. di. s. uerum, & quia solus Deus dat gratiam non minister, non attenditur, qualis sit minister nisi in eo, qui scienter contra constitutionem ecclesiae recipit. & hoc non solum de hereticis prohibuit, sed & de excommunicatis, scilicet depositis, etiam si spensiu[e] quod dicitur, ut legitur & no. supra de or. ab episcopo. c. 1. & 2. excepto notorio fornicatore, simoniaco, qui licet suspensiu[e] sint a communione sacramentorum: tamen in articulo necessitatis corpus Christi, & baptismum conferunt. 32. dist. s. uerum, unde & in tali articulo, ex quo licet ab eis sacramenta recipere, licitum erit eis tangere, non tamen consecrere. nec est istud ad sacramenta alia extendendum: quia cum de his specialiter concedatur, consequens intellectus patet, quod de caeteris, hoc negatur 95. di. qualis, supra de praesump. nonne, cum suis concor. scias, quod parte, huius glo. quam quidam libri hic habent, dicit Arch. quod in origi. reperit cancellaram. sed plus placet Inno. quod no. infra de scismaticis c. 1. uerum contra id, quod dictum est, ignorantem, & coactos recipere gratiam, est aperte, quod legitur 1. q. 1. etiam, & tribus ca. sequentibus. ubi dicitur, quod ibi gratia non confertur. sed illud intelligas post, quam hoc sciuit, & facultatem habent per manus impositionem reconciliari ecclesiae, quam petere tenentur. 1. q. 4. c. 2. & 3. 24. q. 3. notandum, & nisi hoc fecerint, peccant; sic gratia carebit, uel aliter. si sacerdos bonus est, per meritum gratia confertur. si autem factus est, licet fides ecclesiae, & uirtus sacramenti proficit: tamen meritum eius, quo caret, non prodest 1. q. 1. per Esaiam, secundum Inno. cuius est glo. haec quasi tota secundum Hosti. [Glo. 1. signat contrarium, qd dupliciter fortificat, & soluit. In glo. 1. ibi, declarauit] & cap. nonne. ubi habes concor. ad hoc [Et ibi, recipienda] tanquam auctorizabilia: possunt tamen recipi ut rationabilia, & sic cessent contraria [in fi. Origenis] aliquid dicunt Originem excusabilem, quia heretici ad offuscandum nomen suum, haeretica interseruerunt libris suis, hoc recitat Hosti. infra de sent. ex. a nobis 2. hanc expositionem improbat Hiero. in epistola ad Pamam. & Occo. eo maxime, quia Eusebius, & Didymus ipsius tractarunt errores. tamen ipse idem faretur aliquos dicere per ipsius pessimis discipulos aliqua admixta, sed non omnia, uide ad Defiderium de 12. lectoribus. B. videre potes de ipso, & ipsius commendabilibus actibus, & de ipsius erroribus in historiis lib. 1. 2. 3. c. cum 7. sequenti. & in

Hiero. ad Pam. & Occ. 1. C. [in fi.] ubi de hoc, & infra de no. ope. nun. capit. 2. & infra de re. iudi. accessorium, lib. 6.

- 1 Praferre ut hic capiatur. Ignorantia probabilis excusatur, Sepultura cui hic denegatur.
2 Nomen, & memoria aliquando damnatur post mortem.
3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. Huius decretalis poena quando locum habeat. Pagani Iudaeis parificantur. Penitentia an praesumatur in ultimo instanti morientis, in sua remiss.

Siquis episcopus. [Pratulerit] si instituerit. T. uel pratulerit ecclesiae suae, & in teilige de episcopo, qui hoc fecit sciens, probabilis enim ignorantia esset excusata, de cleri. excō. apostolicae, infra eo. cap. si. lib. 6. Ab. exponit. 1. errorem sustinuit [saltem] q. d. nedum in uita [Dicatur] ergo non sepeliatur: & si sepultus est, exhumetur, supra de sepul. sacris [Nomen] damnatur ergo ipsius memoria [Recitetur] forte in libro, quo ponunt nomina episcoporum defunctorum, & pronunciarum obitus auuatim. Hostien. [Glo. 1. respon. per obiectionem, & solutionem. Vlti. glo. signat contrarium, & soluit. In glo. 1. ibi, hereticos] secundum Ala. & Lau. & idem Inno. & Hostien. non enim locum habet haec poena, in illo, qui in his, que testari possunt, institueret extraneos, tamen catholicos, licet quidam contradicentes quod non praesumitur ecclesia dilexisset preponendo extraneos ipsi ecclesiae. [In glo. 2. ibi, hereticis] sic etiam parificantur pagani Iudaeis, supra tit. 1. cum sit. [In glo. ult. ibi, c. 1.] & infra c. accusatus. s. si uero, in fin. libro 6. [in fi.] de hoc. 24. q. 2. in sum. & Hostien. remittit ad sum. de accusa. s. si quis accusari, & uide in spec. de accusator. ad fin. uer. item quod reus. sed nonne praesumi debet pro isto, qui in ultimo instanti potuit poenitere? dic. ut no. 88. di. neque.

- 1 Heretici sunt Iudaei, uel pagani. Additio glossarum.

Neos. [Qui non sunt] Quia t[er]minaliter heretici sunt Iudaei, uel pagani. [In glo. 2. ibi, dari] secundum Ala. & T. [In glo. ult. in fi.] & ibi in uer. item multi, secundum literam, de ipsis statuerunt defunctis, qui suas & c. patet idem in laicis, alia litera, quae habet de episcopis, id non probat.

- 1 Deus non nouit opus imperfectum, Ius diuinum, uel naturale respicit etiam praeterita.
2 Articuli noui fidei qui dicantur, qui ueteres, a quibus & qualiter sciendi. Articulus ut stricte, ut largius sumatur, & largissime. In quo non licent dubitare.
3 Christus sicut uerus est Deus, ita uerus homo. Habitus non negat essentiam, nisi negatiua ponatur. Solum, tantum, aduerbia negatiua sapient.
4 Additio glossarum.

Vm Christus. Perfectus. nō
ctiā opus imperfectum, de baptismo, ma-
iores [Decetere] quia iuris diuini, & natura-
lis est, hoc respicit etiam præterita, de hoc de consti. c.
fin. ad idem, infra de usur. cum tu, sed Ala. & Vincen.
per hanc literam notabant, quod propterea facere
poterat nouos articulos fidei, quod fatebantur uerū
secundum unam acceptiōem articuli, id est tale, quod
credi oporteat, cum prius non sic oporteret, sed cum
dicitur articulus eo, quod necessariō credi debet & de-
buit, non facit nouum articulum: quia quod modo
est articulus, semper fuit & erit articulus, sicut strictē
sumuntur expressi in simbolo Apostolorum, & hos
fm eos, fideles explicitē scire tenentur, allegant cano-
nes, de con. di. 5. quos hic allegat glo. largius sumit-
ur, cum comprehendit cum præmissis diffinitiones
factas per Romanos pontifices, vel cōcilia, quale est
tres personas esse cōuales, & alia multa, de quibus
habetur 15. di. c. 1. & 2. & 3. & de con. dist. 4. capit. pen.
& ult. & ista secundum eos necesse est credere implici-
tē, explicitē non nisi prælatis, qui legem scrutabili-
ter scire tenentur 38. dist. omnes 23. di. qui episcopus,
& de his hic remittam super fi. glo. largissime uerō se-
cundum eos sumitur articulus, secundum quod respici-
t omnem ueram sententiā circa fidem, etiam non-
dum diffinitam. & in hac acceptiōe licet dubitare,
de articulo fidei, scilicet nondum diffinito, sicut de iā
diffinitis licuit ante diffinitionem, allegant 24. q. 1. dixit
apostolus. bene ponitur exemplum in uisione di-
uina per nouam constitutionem Benedicti, quæ inci-
pit, Benedictus Deus, Speculator uocat talia articula
fidei, in spec. de dispensa. lega. §. nunc breuiter, uerfi.
2. contra [secundum quod homo] dicit Vincen. quōd quid-
dam dicebant cōtrarium per id, quod dicitur ad Phi.
2. B. In similitudinem hominum factus, & habitu in-
uētus ut homo. unde dicebant, quōd assumpserat hu-
manam formam ut habitum, & potius continebatur
sub prædicamento habere, quā sub esse, sed male
dicebant, quod hic reprobatur. nec obstat illa aucto-
ritas, quia & humana essentia & forma habet habitū
hominis. Quare habitus non negat essentiam, quod
intelligas, nisi poneretur negatiua, ut si diceretur, ha-
bitu solum, uel tantum, quod negatiuam sapit, de cau-
sa pos. cū ecclesia. facit quod dixi, supra, de cle. non re.
quia nonnulli, in magna glo. uerfi. quid si omnes [ita
uerus] non phantasticus, ut dicebant Manichæi, de ce-
le. mis. in quadam, in prin. [Anima rationali] ipsum cor-
pus uerē per se & essentialiter informant, ut in clem.
4. de sum. tri. c. uno, prin. ¶ [In glo. 1. excommunicatus] sup.
a non tam ex ui horum uerborum, quā ex eo [et ibi,
c. 1.] & supra de cel. mis. in quadam [et in fi.] dic, ut dixi,
supra de sum. tri. super glo. rub.

ANNOTATIONES,

¶ Vno. Ibi uide plenissimē Ioan. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Hæretici, receptatores & fautores ipsorum sunt excommunicati
eis denegatur ecclesie sepultura, & oratio. & nume. 2. negotia-
tio etiam cum ceteris interdicatur.
Canon est late sententiæ hæc decretalis.
Negotio quibuscumque exerceri non liceat.
- 2 Per generalem mentionem tolluntur omnia priuilegia, cuiuscumque
tenoris.
- 3 Additio glossarum.
Confessionis diuina defensores oportet esse regalem & sacerdotalem
auctoritatem.

Sicut ait. Casus hereticis receptato-
res, & fautores ipsorum,
sunt excommunicati, decedentes in hoc
peccato in cimiterio ecclesie sepeliri nō
debent, nec pro illis orari [Tolosanis] nō solum quō ad
istos, sed etiam quō ad omnes est canon late sententia,
Inno. [Receptatores] est si. secundum Hostien. de ho-
mici. pro humani, lib. 6. [Negotiationem] & idem in ex-
communicatis 11. q. 3. sicut & cap. sequen. de paganis
est dictum, supra ti. 1. quā sit. Hosti. [Priuilegium] Jar-
guitt Hostien. per generalem mentionem tolli omnia
priuilegia, cuiuscumque sint tenoris. remitt. supra de do-
& contu. c. 2. & uide quod dicam, de exce. præ. capit.
uno, lib. 6. & infra cap. prox. in fi. Phi. in contrarium,
de rescrip. c. 1. & capi. pastoralis, ubi speciale derogat
generali. respondet, quōd unum, & idem ibi dici pō-
test generale, in quantum omne priuilegium tollit:
speciale, in quantum locum habet solum in causa fi-
dei [Quibuscumque] sicut templariis, & hospitalariis [se-
pulturam] & contrafacientibus, & loco infligitur pœ-
na, infra co. c. 2. 1. respon. lib. 6. ¶ [In glo. 1. in fi.] aliter tu-
tē esse non possunt, nisi ea, quæ ad diuinam confes-
sionem pertinent, regalis, & sacerdotalis defendat au-
thoritas.

S V M M A R I V M.

- 1 Hæreticus male sentiens, uel docens de sacramentis ecclesie, ex-
communicatus est.
Nisi se corrigat, quæ pœna, & num. 6.
Suspecto etiam quæ.
Relapso quæ.
Contra hæreticos qui principes iurare nolunt, quomodo punian-
tur ciuitates, resistentes qualiter, & num. 8.
Contra hæreticos inquirere debent episcopi, & ni inquirant, ubi
plectantur, num. 3.
Exempti sunt episcopis in his subditi.
- 2 Hæc decretalis quos liget excommunicatione, & de quo tractet
principaliter.
De sacramentis ecclesie ubi nam tradatur, ostendit.
- 3 Episcoporum in hæreticos & ubi dei fide agitur officium, & iuris-
dictio quæ.
Dioceseos appellatione ciuitas includitur.
- 4 Capituli consilium in quibus requirit episcopus.
- 5 Successor ante, quā constituitur, ad quem potestas transferatur.
Sede uacante quæ fieri liceant non expectato successore.
Perpetui anathematis sententia ad quod tempus restringatur,
in fin.
- 6 Umbra metaphorice quid.
Pœna debita hic quæ.
Supplicium ultimum quid.
- 7 Papa statuit hic de laicis.
- 8 Inter dignitatem, & ordinem differentia quæ.
- 9 Exempti religiosi qui.
- 10 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 11.
In adulterio deprehensa, licet damnata non sit, notata est.
- 12 Additio glossarum.
Depositus quando amittat priuilegium, & quando curiæ tradatur
seculari, §. 1. & 2.
- 13 Audientia quibus casibus cuiquam denegetur.
- 14 Ordinarij tanquam sedis apostolicæ delegati quando cognoscant.
Delegata iurisdictio in his casibus quomodo dicatur. an expiret
morte.
In hac iurisdictiōe an succedat capitulum uacante sede, num. 15.
Ad quem appelletur, cum ita procedunt ordinarij, num. 16.
Præcisè, dictioni uideretur an iurisdictionem, alternativè, uerfi. sed ut ibi,
num. 14.
Restitutum, uel reuocatum an intelligatur, idem cum primo,
ibidem.

Dabolendam. Hæreticus ma-
le sentiens, uel
docens de sacramentis ecclesie excommu-
nicatus est, nisi se corrigat, & errorem ab-
iuret. si est clericus, degradatur, & traditur curiæ secu-
lari, per quam etiam laicus legitime punietur. eadem
est pœna in specibus, qui se non purgant: relapsi uerō
audientia denegatur. Seculares principes, qui iurare
nolunt de ecclesia contra hæreticos defendenda, di-
gnitate priuantur, excommunicantur, & terræ ipso-
rum interduntur. Ciuitates uerō resistentes, aliorū
commertio, & episcopali dignitate priuantur. Et ex-
cepti in his subsunt episcopis, partes patent [Priuilegios]
Christianos. Non enim intendit excommunicare Iu-
daeos, & similes. licet non recipiatur baptismus; de quibus
quō ad canonicas constitutiones, nihil ad nos. 2.
quæst. 1. multi, de diuor. gaudemus, licet aliās inter-
dum pnniantur. de hoc, supra titu. 1. Iudæi. 2. [Corporis]
de hoc principaliter tractatur, & de erroribus circa il-
lud, de con. di. 2. per totum, & maxime in ca. cum om-
nem, & supra de cele. mis. [Baptismate] de hoc, de con. di.
1. per totum, & supra de baptis. per totum [Confessione]
de hoc in tractatu de poenitentia, & infra de poen.
& re. per totum [Matrimonio] de hoc sacramento satis,
supra de biga. debitum [Sacramentis] scilicet. Confirmatio-
ne in fronte, ordine, & extrema unctiōe, de quibus
plene dixi, supra de sacra. nou. iter. super rubrica
3 [Singuli episcopi] qui super hoc inquirere tenentur
ex officio; & si quis negligens esset, deponitur, infra
eod. excommunicamus, 1. §. fin. ergo episcopi, etiam
ubi de fide agitur, sunt ordinarij: dubia tamen fidei
non possunt decidere, sed referenda sunt papæ 24. q.
1. quoties, secundum Inno. & Hostien. [Dioceses] ciui-
tates includit de hoc infra de rerum permu. ca. vno, li.
6. [Consilio] in sententiis enim arduis requirit episco-
pus consilium capituli, licet consensum nō expectet,
supra de his, quæ fi. ad præ. nouit, & c. quanto, de con-
fue. c. 3. lib. 6. [Clerici ipsi] scilicet capitulum ecclesie ca-
5 thedralis [Sede uacante] mortuo aliquo. si uis scire ad
quem transferatur potestas faciendi ea, quæ faciebat
ante, quā constituitur successor, notabis secundum
Inno. quōd si ea per se solum faciebat, sicut est iuris-
dictiōnis exercitium, & consimilia, & hoc faciet ille,
a quo ea habebat. Mortuo igitur archidiacono, qui
tunc gerit episcopi, supra de offi. archid. c. 1. episco-
pus eo mortuo iurisdictiōnem archidiaconi exerce-
bit, argum. supra de maiorita. & obe. his quæ §. fin. su-
pra de instit. cum uenissent. & sunt hæc uera etiam in
aliis, si necesse, uel utile sit hoc, de quo agitur, expedi-
ri, argum. 1. 2. quæstio. 2. hoc huius placiti, & ca. si qua
de reb. alioquin seruabitur successor, ff. de iu. mor-
tuo: C. de iudi. proferendum. §. si autem, maxime si
in proximo successor sit futurus, argum. ff. de ua. mu-
ne. l. pe. §. fin. secundum Inno. In iudicio autem non
proceditur uacante sede, supra ne se. ua. c. fi. nisi instan-
te necessitate deputeretur actor auctoritate superioris,
ad reposcenda alienata 1. 2. quæstio. 2. uobis. & ca. Vul-
terana, & argum. in sti. de aucto. tuto. §. fina. ff. de cur.
bo. dan. l. si plures, & l. 1. & 2. secundum Hostien. si ta-
men ad capitulum spectat elect. archid. secundum In-
nocen. uel canonicorum una cum archidiacono, eo
mortuo deuoluetur ad capitulum prædicta potestas
argum. supra de conce. præbend. postulat. sed si archi-
diaconus per se suo iure aliqua fecit, quæ non ab
alio sunt collata, ut si fundauit ecclesiam de bonis archi-
diaconatus, non capituli, tunc non deuoluitur po-
testas ad capitulum, sed ad successorem tantum, supra
ne. se. ua. illa, supra de test. relatum 2. §. nomine, ubi de
hoc & adde quod legitur, & no. infra de exce. præla.

ca. 2. & supra de offi. dele. quoniam Abbas, in fi. quōd
si aliqua habeat ab episcopo, & aliqua à capitulo, & il-
le, & ii in eo, quōd ab eis tenebant, succedunt, argum.
supra de testa. relatum 2. §. fi. 1. 2. quæstio. 3. & 4. per to-
tum. Cum autem episcopus, & capitulum sint unum
corpus, cuius caput est episcopus, argum. infra de uer-
fig. cum clerici, & expressum, supra de prescrip. cum
non liceat, supra de his, quæ su. a præ. ca. fi. & inter eos
sit spirituale coniugium, supra de testa. requisiti. §. se-
cus, & melius, supra de transla. episcopi, licet, dicen-
dum est, quōd ea, quæ spectant ad episcopum suo iu-
re, sicut est iurisdictio, & confirmatio prælatorum, de
uoluitur sede uacante ad capitulum ipso iure, supra
de ma. & obe. cum olim: sed si cum aliis aliquid exer-
cebat, nec ad inferiores, nec ad superiores, sed ad col-
legas eiusdem officii deuoluitur hæc potestas 65. dist.
cap. fi. Idem forte dicendum est in absente, siue ex iu-
sta causa absit, siue ex iniusta, in negligente autem dic-
ut not. supra de testi. cum olim, de conce. præ. nulla,
& de sup. ne. præ. per totum, secundum Inno. cuius
est tota hæc gl. paucis excep. iura tamen per ipsum in-
ducta minus plenē probant intentionem suam, secū-
dum Hostien. secundum quem tu dic de hac materia;
ut no. supra de maio. & obe. his quæ, & ca. cum olim,
& ne sede uacante, & cap. fi. & c. uno, lib. 6. & de ele. cum
in cunctis, in fin. [Vicinarum] sic 7. quæstio. 1. pontifices
[Perpetui] id est donec respuerint, & absoluantur. sic
supra de coha. cler. clericos, & ibi concordant. de hoc
6 [Umbratione] ymbrat est, ubi aliquid exterius geritur,
cuius intrus non subest ueritas, de consue. quanto, &
hic, Goff. [Fuscatus] infra eo. accusatus, in fi. lib. 6. [Nude-
tur] infra eo. cap. 1. lib. 6. [Debitam] hic & supra eo. intel-
ligitur debita pœna ignis crematio; quōd probatur,
10. 15. B. ibi, si quis in me non manserit, mitteretur foras
sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem
mittent, & ardet. Lex humana imponit ultimum sup-
plicium. C. eo. Ariani, quōd alia lex interpretatur mor-
tem, ff. de penis, ultimum unum supplicium. & alia lex dicit,
quōd uiui crematio est ultimum supplicium, ff. de pe-
nis, capitalium. & hanc esse pœnam debitam interpre-
tata est generalis consuetudo, ad hoc etiam supra cap.
firmisimè. 1. respon. & sic huic pœna conueniunt lex
diuina, humana, consuetudinaria, & canonica, secun-
dum Hostien. [Qui uerō] communiter non habetur hic
iste uersiculus, habebitur autem, infra ca. excommu-
nicamus. §. qui autem [simili] ista litera facit contra no-
ta, infra de pur. can. inter, ad fi. sed ista litera tempera-
tur, infra eo. excommunicamus. §. qui autem, secun-
dū quod bene uidetur facere pro ibi not. [Vt diximus]
secundum illos, qui non habent illum. §. prox. dic, ut
diximus in parte decisa [Recidisse] dic, ut infra eo. ti. ac-
cusatus. in prin. lib. 6. [Comites] no. quōd papa statuit,
de laicis: sed hoc est propter crimē. sic supra de Iudæis.
ita quorundam. Alii dicunt, idē hæc statuta ualuisse
quia princeps consensit, & fuit præfens. Inno. & Ho-
stien. remittit, de homici. pro humani, uer. sacris [Bona
fide] exponit, quōd dixit, fideliter [Poffe] exponit, quōd
dixit, efficiaciter [Assumatur] quōd dic, ut infra eo. ut of-
ficium, in fi. lib. 6. [Eis] scilicet rebellibus, nec peniten-
8 tibus [Dignitate] differentia est inter dignitatem, & or-
dinem, ut dixi, infra de exce. præla. accidentibus [Pri-
uanda] alibi est, ipso iure priuata, infra de electi. ubi pe-
riculum. §. ciuitas, & de poenis, foelicis. li. 6. [Exempti]
ut templarij, Innocent. quōd impugnat Hostien. per
suam dec. de uerb. sig. ueniens, & dixi de hoc, infra de
priuileg. recepimus, super 1. glo. dicit autem Hostien. si-
bi constaret de exemptione Cluniacensium: quia ui-
9 dit illorum priuilegia; & mihi constat de exemptione
Cartusien. & Cisterciensium [Soli] no. literam, cui con-
cor. clemen. de sta. reg. attendentes, post prin. & quōd
ibi

ibi no. in glo. Istorum [Episcoporum] uel inquisitorum, infra ca. per hoc libro 6. [Privilegijs] ad idem supra ca. proxi. & quod hic dicit Phil. ibi dixi [Obsequantur] si infra de sta. regulari. c. uno, ad fin. lib. 6. ¶ Secunda glo. arguit, & remittit. ¶ Quarta glo. arguit pro opi. Dam. sed tenet contrarium Hug. ¶ Quinta glo. ponit 5. casus, quibus &c. ¶ Sexta glo. signat dñum. & soluit. ¶ Septima signat dñum, & soluit. ¶ Glo. simile 23. Jobi cit, & soluit. ¶ Vltima glo. dicit hoc allegari, quod ratione delicti &c. & respondet. ¶ In glo. 3. ibi, §. vlti.] deprehensa in adulterio, licet non sit dñata, notata est. ¶ In glo. 2. in fi.] & cap. uno, lib. 6. ¶ In glo. argum. quod, ibi, dicitur] ubi de hoc, & l. di. accedens, & infra de senten. exc. contingit, de degradato expeditum est, infra de pœnis cap. 2. in fin. lib. 6. ¶ In glo. Dixit Hug.] & hic Goffr. ipse ramen Goff. alternatiue sic locutus est, de hoc, supra de iudi. cum non ab homine dici potest, quod de positus omne priuilegium amittit ita, quod eum percutiens non est excommunicatus. uel quod securus est, dic quod tunc demum depositus priuilegiū amit tit, cum incorrigibilis factus relinquit curiæ seculari Gof. ¶ In glo. tribus enim, ibi, depositus] & postea adhuc cō rumax, secundum Bar. Brix. qui hoc no. 2. quæstio. 7. si qui sunt, dixit Hostien. infra de uer. sig. nouimus, q iste intellectus est benignior, sed contrarius uerior, & ibi de hoc ibi, si quis sacerdotum, ubi idem no. ¶ In glo. argum. contra, in fi.] idem ibi no. & l. di. de eo. ¶ In glo. laici, ibi punire debet] infra eo. cum secundum, in fin. lib. 6. ¶ In glo. simile, ibi, in nomine domini] ibi no. quidam alii casus, in quibus audientia denegat. ¶ In glo. hic habes, & ultra quatuor casus, qui ibi habentur. G. Na. in dec. dilectus, de tempo. or. addebat alios scilicet cum quis est sibi contrarius, ut ibi, & supra de præsump. uestras, & cum quis appellat cōtra prohibitionem canonis, de iure pat. c. vlti. ubi uide in 1. glo. uel papa. de app. storialis, in prin. Item cum quis discedit à suo proposito 2. quæstio. 1. si custos, & ca. si homo. Cum allegat, turpitudinem suam, de don. inter dilectos. Cum quis est contumax, & petit sibi per alios iustitiam fieri. ff. ex qui. ca. ma. l. sed & si per prætorem. §. sed & si. item & illi, penes quem ludus exercetur. ff. de alca. l. 1. §. 1. Item excommunicato, & scismatico 23. quæst. 5. non nos. infra eo. ex cōmunicamus. item ei, qui est in manifesta calumnia. ff. de peti. her. l. postquam, in fi. cum tamen aliàs prosequens suam, uel suorum iniuriam prætextu criminis non repellatur 2. quæstio. 1. prohibentur ¶ In fi.] imò dic, ut infra eo. super eo, li. 6. ¶ In glo. ult. ibi, §. ceterum] concor. de cleri. agro. c. uno, lib. 6. & eo. lib. de sta. mo. cap. uno, ad fin. & clemen. de sup. ne. præla. quia regulares, de sta. mo. attendentes, post prin. & de reli. do. quia contingit ¶ In glo. ordinario] dicit Hostien. quod cum hæc delegatio sit generalis, & uniuersalis, censenda est hodie ordinaria iurisdictione, arg. ff. de iudi. cum b. prætor, & secundum eum hoc uerbo usus est papa ad placandos exemptos: nec est uis faciē da in uerbis. C. communia de le. l. 2. in fi. infra de elec. commissa. §. porrò, lib. 6. Certum est autem episcopū hoc facere suo iure secundum eum, quicquid dicat Hostien. in appellatione interponenda posse esse diuersitas, Pro ueritate igitur circa hoc habenda, uident da sunt tria, scilicet quomodo dicatur iurisdictione delegata in casu isto & iurium, quæ allegari super princ. huiusmodi glo. secundò, an in hac iurisdictione succedat capitulum uacante sede 3. an in talibus casibus, quibus talis auctoritate proceditur, necessariò sit appelladum ad papam. Ad primum uideri potest, quod no. in §. ceterum, alle. in prin. glo. in glo. pen. ubi Io. & Bar. tenent illam iurisdictionem ordinariam, uel quasi: quia si delegata esset, expiraret morte. Sed, ut ibi scripsi, Vincen. præcise, & Innocen. alternatiue tenet

illam delegatam, & est in ea speciale, quod non expirat morte, sed quò ad casum huius decret. quod dico ideò, quia non procederet in casu illius, §. ceterum. coadiuuatur taliter prima opinio, quam hic tenet Hostien. ut prædixi. certum est, quod diceciani habebat ordinariam ratione huius criminis in oēs de dicecibus suis, de offic. ordi. c. 1. si igitur quò ad certos, fuit eis sublatam per priuilegium exemptionis. facit 16. q. 1. frater, cum similibus, & postea restituta; ut hic ergo, intelligitur ordinaria sicut prima. facit de rescriptis, quamuis, lib. 6. cum concor. & facit, quod no. de constitutio. cum accessisset, in fin. & quod no. de beneficio renouato in cle. de rescrip. literas, in glo. pone. sit ergo satis episcopo, quod ordinariæ iurisdictionis iuratur primordio. facit ff. de le. 2. cum filius. §. hæres. Secunda opinio, quæ amicitur literæ, uideretur uerior, nec est speciale, quod non expirat morte, cum isti nō sint delegati papæ, sed sedis, quæ non moritur; de rescrip. si gratiose, lib. 6. item ista iurisdictione non delegatur personis, sed dignitati, quæ non moritur, de offic. dele. quoniam. Et ratio in contrarium inducta procedit in restitutione: sed hic sit delegatio, nō restitutio. ¶ Circa secundum Io. Mo. in dec. unica, de ma. & obli. 6. ut ibi scripsi super gl. hic tenebatur, dixit, quod in casu huius decret. & omni alio, in quo episcopus habet generalem iurisdictionem delegatam, succedit in illa capitulum; alle. eo. lib. de præben. c. 1. in fin. sed parum facit illud capitulum. aliud enim est dare episcopo delegatā super exemptos, ut hic, aliud est iubere episcopum aliquid non facere etiam ad petitionem exemptorum, ut ibi, tunc enim nil delegatur, sed officium eius instituitur. facit de offic. ordi. licet. Quare uideretur contrarium tenendum, ut sicut nulla alia iurisdictione delegata episcopo transfiret in capitulum sede uacante, sed ad successorem, ut præ. dec. quoniam. de offi. de le. sic nec ista illa tamē ordinaria, quam habet in subditos, bene transit etiam in hoc crimine, ut supra in prin. capituli. Ex uerb. autem Inno. quæ patent, supra in glo. Mortuo, non bene decidi potest, quid in hoc senserit. ¶ Ex hoc secundò sequitur responsio ad tertium, quod si in casibus huius capituli, uel aliorum, de quibus dictum est supra, locus esset appellationi, ad papam appellabitur, nō ad proximum. facit de cleri. agro. c. uno. §. si autem. ubi si in eo, quod fit auctoritate apostolica, occurrat dubium, uel difficultas, ad papam recurri oportet, nō ad proximum. & facit quod de deuolutione no. in clemen. de sup. ne. præ. ca. uno, in glo. auctoritate, in fi. istud autem demonstrari potest per aliā quæstionem. pone, quod archiepiscopus impedit episcopum in his casibus, quibus pcedit auctoritate delegata, nōne poterit episcopus eum coercere? Certe poterit, sicut quò ad illam speciem maior illo, de offi. dele. san. 2. si superior illo respectu est minor episcopo, non poterit ad eum ut ad maiorem appellari. mouet & alia ratio. si dicas ad proximum appellari posse, erit dare amplius, quam sit expressum, exemptionis priuilegio derogari. si enim de episcopo ad archiepiscopum, de ipso ad patriarcham ipsorum causæ poterunt sic deduci, habebit tres iudices successiue exemptus, contra quem papa dederat unum solum. item habebit iurisdictionem contra exemptos is, cui concessa non est, cum tamen talia suas species non excedant, ut pater in prædictis iuribus, de sta. mo. capitu. uno, in fin. lib. 6. & in clemen. attendentes, eo. titu. uerfi. ad quæ omnia, & in cap. quia contingit, de reli. dom. uerfi. nullo. cum ergo à iurisdictione episcopi, archiepiscopi, & patriarchæ exemptus esset, tu qui reducis, illum in potestate archiepiscopi, & patriarchæ, ostendas quo iure. Et per hoc sit responsum ad decre. Romana, de appel. §. debet, lib. 6. ubi appellatur ad

ad archiepiscopum etiam in his causis, quæ de iure communi non spectant ad ipsum. nam ibi cessant rationes prædictæ, nec cognoscit ut delegatus, sed ut ordinarius ¶ In fine] & cap. u. uolentes, lib. 6. & 6. quæst. tertia, capitulo ultimo.

ANNOTATIONES.

- ¶ Seculari. Vide in c. cum non ab homine, præzalle. & in c. ar. fi. clerici, in fi. de iudi. & in c. 2. de pœn. lib. 6.
¶ Prætor. hoc placuit Zen. & Matheo, in clemen. 1. de supp. negligen. præzallo.

SVMMA RIVM.

- 1 Hæreticorum bona confiscantur, etiam si catholicos habeant filios. Per mortem etiam fit eorum publicatio.
2 Bonorum huiusmodi apprehensio quando fiet.
3 Filius non priuatur ecclesiastico beneficio propter crimen læsæ maiestatis à patre commissum.
4 Posteri hæreticorum si damnentur sententia, an extensio fiat ad filios filiarum.
5 Iniuriam in deum quis ferre non debet. an in se. Iudicium dei nec fallit, nec fallitur.
6 Pater affligitur ex pœna progeniei ut ex propria.
7 Epilogus, & additio glossarum. num. 5.
8 Decretalis hæc ubi præualeat legibus.

CAPVT X.

Vergentis. Casus. Bonæ hæreticorum tholicos habeat filios. præmittit decimum exordium. Secundo ponit statutum de publicatione, quod probat per arg. à minori. 3. soluit obstaculum. secunda ibi, In terris. tertia ibi, Nec huiusmodi [Et infra] nō solum sapiunt clementa corrupta, sed etiam homo testatur, in an. ubi de materia magnum est exordium [Nostre] Hostien. habens in litera [Nostre] dicebat, quod loquebatur præzatis ecclesiarū [Publicari] etiam post mortem, supra eo. si quis, infra eo. accusatus, §. in eo. libro sexto, saluo, quod dicitur de præscript. capitulo secundo, libro sexto [In alijs terris] scilicet quæ non sunt de temporali iurisdictione ecclesiæ [Idem] scilicet bonorum publicationem [Seculares] apprehensio tamen bonorum non fiet, nisi primo pronuntiatio fiat super crimine per iudicem ecclesiasticum, qui hoc possit, infra eodem cum secundum, libro sexto [Confiscantur eorum] quid de feudo? uide satis in Specu. de feudis, §. 2. uer. 40. & aliquid dixi post Hostien. de pœnis, in quibusdam, in fine [Conseruata] propter crimen læsæ maiestatis commissum à patre filius nō priuatur ecclesiastico beneficio, ut no. sexagesima sexta distinet satis per uerbum [Quod est Christus] de hoc, supra de electio. significasti, in fine, de sacra unct. capitulo uno, uer. unde in ueteri. Host. [Gratius] quærebat hic Hostien. nunquid t sententia, qua damnantur posteri hæreticorum, extendatur ad filios filiarum, de quo dic, ut infra eodem statutum, secundo, libro sexto. & facit quod ibi notauit, & e. lib. de penis, ubicunque [Aeternam] Hier. contra Vigilantium, 1. C. meam iniuriam patienter tuli: impietatem contra deum ferre non potui [Seueritatis] scilicet publicationis bonorum [Casibus] etiā isto minoribus, ut præmisit [Iudicium] quod nec fallit, nec fallitur, inf. de senten. excommunicatio. à nobis. secundo [Progeniem] ex cuius pœna pater affligitur ut ex propria, ff. quod me. causa, isti quidem, & dixi supra de fili. presby. in rubri. ¶ Prima ¶ gloss. respondet per quæstionem, an papa possit principibus imperare. ¶ Penultima glo. signat contrarium, & soluit. ¶ In tertia glossa, ibi, Luna] uide de uita & honest. cleri. ut clericorum, in tertia glossa. ¶ In

glossa decima septima, ibi, si apud] & quæstione quarta, si is qui. ad idem, supra titu. 1. in nonnullis, in fine, & supra de decimis, tua, secundo [Et in fine] facit quod not. de maledi. capitulo secundo, in prima glossa. ¶ In glossa penultima, ibi, eodem titulo] nec debuit remoueri, secundum Hostien. [Et ibi, Io.] qui etiam hoc no. uigesima tertia, quæstione septima, in summa [Et in fine] & idem probatur, infra eodem cum secundum, libro sexto. Ego credo hanc decretalem præualere legibus in illis terris tantum, quæ subsunt temporali iurisdictioni domini papæ. In aliis autem præualent leges, quæ maiori æquitate nituntur, C. de iudi. placuit, & pœnæ molliendæ sunt, de peniten. distinet. 1. §. pœnæ. T. Goff. Hostien. remittit ad summam, eo. titu. §. qua pœna: sed aucten. Gazaros contradicere uidetur, quæ concor. huic iuri can. & uerfi. huius. dec. ¶ In glossa ultima, ibi, item peccato] & ibi sunt multa exempla.

ANNOTATIONES.

- ¶ Huius. Et hoc tenet glo. 6. q. 1. §. unum, uer. si quis cum milicibus.

SVMMA RIVM.

- 1 Aduocati, uel notarij hæreticis, uel ipsorum fautoribus fauentes, uel sub eis litigantibus patrocinantes, uel scribentes quibus subdantur penis, nume. 4.
2 An per eos gesta inficiant instrumenta, uel sententias, numero 3. & 4.
3 Specialiter quod iniungitur, magis timeri solet.
4 Fautor fautoris hic punitur ipso iure. Excommunicato omnis exceptio fauorabilis & odiosa competit.
5 Causa, pro iudicio. Factum pro extrajudiciali. Hæretici nec iudicare possunt, nec publica officia exercere. Si conueniantur, an deneganda sit eis iustitia, num. 7.
6 Eis in quibus possit participare iudex, nume. 7. civ. fi. Suspensi hic exercendo prohibentur non sunt irregulares, in fine.
7 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 6.
8 Creditor ex ui pacti quo casu possessionem ingredi possit.
9 Additio glossarum.
10 Contra fiscum agitur à creditoribus eius, cuius bona confiscata sunt, circa fin.

CAPVT XI.

Saduersus. Casus. Aduocati, uel notarii hæreticis, uel ipsorum fautoribus fauentes, uel sub eis litigantibus patrocinantes, uel pro eis instrumenta scribentes, infames sunt, & ab illo officio suspē si. primo ponit decimum exordium. secundò prohibitionem. tertio pœnam, secūda ibi, Quia plus. tertia ibi, quod si. [Generaliter] hoc dicit: quia generaliter omnibus est prohibitum hæreticis præbere fauorem. istis uerò specialiter prohibetur [Imperatur] concor. cle. de 2. excels. præla. frequens, in fi. [Fautoribus] not casum quo ipso iure punitur fautor fautoris [Defensoribus] qui hæretici sunt, infra eo. excommunicamus, §. credentes, Hostien. [Vt el fauorem] dixit hic Vincen. quod fauorabilis exceptio, ut Velleianum, non datur excommunicato: odiosa, ut Macedonianum, bene. ff. de condi. indebi. qui exceptione. sed malè cantauit: quia omnis exceptio fauorabilis, & odiosa sibi competit: quia nō excommunicati fauor, sed æquitas iudicantis attenditur, supra de exceptio. cum inter, Goffred. & ipse idem Vincen. postea dixit idem, & Ioā. & adde quod dixi, de exceptio. à nobis, super prima glossa [In causis] scilicet criminalibus [Vt factis] idem quibuscūque Io. And. super 5. Decret. G nego-

negociis, ac si dicat in iudicio, uel extra, infra de verb. signi. forus, §. negocium [Aliquibus] etiam catholicis [Eorum] hæreticorum, qui nec iudicare possunt, nec publica officia exercere, infra eodem excommunicamus, §. credentes [Officio uestro] scilicet aduocationis, uel tabellionatus, nec essent isti irregulares, licet post suspensionem illud exercerent, infra de senten. excom. c. si. & de exco. p. r. l. c. si. idem. G. in Spec. titu. 2. §. iuxta, C. uer. sed quid dices, [suspensos] qua sententia durante non ualebunt instrumenta confecta, inf. c. 2. §. credentes. uer. quod si forte iudex, cum similibus. Quid de patrociniis: nam illa de facto tenent. dicunt quidam sententias irritandas: alii contra. Credit Hostien. quod esset per summum pontificem declarandum, supra qui filii sint legi. per uenerabilem. sup. de feu. capitulo primo, de constitur. capitulo finali, cum super hoc nullum expressum ius habeatur, nisi quod aduocatus poterit per exceptionem remoueri ut in præ. §. credentes. uel dic lucrum pauperibus erogandum, ad hoc quod dixi, supra titulo primo, c. si sit, & capitulis sequentibus. talis etiam de transgressione aliàs puniri posset. ¶ Tertia glossa signat contrarium, & soluit. ¶ Vltima glossa no. probat. & signat contrarium. ¶ In glossa tertia, ibi. l. tertia [creditor, ex ui patii] peunia sibi non restituta, possessione ingrediens, uim non facit: tamen auctoritate iudicis deberet id facere. ¶ In glossa prima, in fine] infra de procura. qui ad agendum, libro sexto. ¶ In glossa secunda, in fine] supra de præscriptio. ad audientiam. ¶ In glossa tertia, ibi. denegandum] in excommunicatis non hæreticis habet hæc locum [et ibi, sententia] dicit Hostien. quod quauis ad defensionem criminis, uel bonorum non ad iudicium, si tamē aliàs de alio crimine accusatur criminaliter, nō denegabitur iusta sententia. Nec ob. secundum eum in aucten. colla. 6. de priuileg. dotis, post medium. ubi dicitur, quod nec beneficiis iuris. nec aliquib⁹ priuilegiis tales possunt se iuuare: quia illud, & similia possunt intelligi quod ad impugnationem, accusationem, uel inquisitionem, uel ad hæresis defensionem. unde & licet hoc patrociniū ueteretur aduocatis, & scriniariis, non tamen iustitia iudicibus. Nec ob. si dicis, hæreticū statim post deprehensionem puniendū: quia si sponte redeat, recipitur, & in mona. detruditur, inf. capitulo excommunicamus. secundo, ibi ergo se poterit defendere super alio crimine accusatus, argum. C. de his, qui ad ecclesiam con. l. fur. maximē si præuentus fuisset in alterius criminis accusatione, supra de foro comper. proposuisti. Dic tamen, quod alius, quā iudex in causis, uel factis ipsorum non potest illis participare, nisi in his, quæ spectent ad salutē, quicquid, supra dixerit Hostien. non puto hanc prohibitionē locum habere nisi in his, qui sunt hæretici: non in his, qui fuerunt, ad hoc, infra capitulo statutum, secundo, secundo respon. l. 6. [et ibi, conficari] unde contra fisciū agant creditores, C. de fidei ius. l. 1. & 3. Goff. concor. ff. solu. matrimo. si marito, C. eo. l. 2. C. de bonis proscript. si ut proponis, & ad l. iul. de ui. l. tutoris [et ibi, auferentur sua] in Iudæis secus, supra titulo proxi. licet Iudæi. ¶ In glossa ultima, ibi. tollere] Host. de hoc remitt. de secundis nup. c. penul. & vlt. & supra de re iudi. cum te, ubi uide in glo. magnam, & super ult. gl. [et in fine] de infamia facti loquitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici occulta conuenticula non faciant, nec predicent, nec sacerdotes reprehendant. Papæ officium quod.
- 2 Conuenticula fieri nullibi debent, & facientibus quæ pena.

De fide publicè non est disputandum.

- 3 Magister docere debet in alto. Nudè, hic ut accipiatur. A deo missus quis dicatur.
- 4 Miraculorum causa & ius in gentibus.
- 5 Sacerdos qualis esse debeat, uitandus proprius non est, excepto casu, num. 8. Scholastici, pro scholaribus & prouentis. Exemplis non esse iudicandum, quomodo intelligendum. Frequenter inducuntur, & probant, & quæ.
- 6 Reprehensio genera quæ, pro correctione sumitur. Eius libido uiget in hominibus.
- 7 Iniuria, uel detractio non inferitur scienti, & uolenti. Supponere se alicui non potest clericus. an papa. Obsequi, obedire, in fine.
- 9 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 10. Inutiles iudices remouentur, & qui sint huiusmodi.
- 12 Additio glossarum. Inuitio potest ad unum pertinere, & ad alium destitutio, & quomodo iure. Præscriptio non extenditur nisi ad partem tantum præscriptam, & exempla.

C A P V T XII.

Vm ex iniuncto. Laici occultata conuenticula non faciant, nec predicent, nec sacerdotes reprehendant. Et primò ponit triplicem laicorum reprehensionem, quam secundò prosequitur. Primò primam ibi, Deus enim. Secundo secundam ibi, Sicut enim. Tertio tertiam ibi, Licet autem [et infra] sequatur, Cum ex iniuncto nobis apostolatus officio simus secundum apostolum, scilicet ad Ro. i. sapientibus, & insipientibus debitores, pro uincuerorum salute nos oportet esse sollicitos, ut malos terrahamus à uitis, & bonos in uirtutibus foueamus. Tunc autem opus est discretionis maiori, cum uitia sub specie uirtutum occultè subintrant. Postea sequatur, quomodo Meten. episcopus in sinuauit papæ, quod multi laici, & mulieres euangelia, epistolas Pauli, moralia Iob, psalterium, & libros alios fecerint transferri in Gallicum, facientes postea, quæ sequuntur. Et si in clemen. de religio. dona. cum de quibusdam, & de hæretic. ad nostrum [Commendandum] de magist. super specula, ne cleri. uel mon. super specula. §. quia uerò. Hostien. [Conuenticula] quæ in ecclesia, uel extra fieri non debent, C. de episcopis, & clericis, l. conuenticula. & C. de summa Trinita. l. secunda, aliàs capitalis est pœna, C. de his, qui ad eccle. confu. l. denunciamus. nec est de fide publicè disputandum, C. de summa Trinita. l. tertia, & infra capitulo secundo, §. primo [Lux uera] Ioan. primo [Tenebrarum] sic, supra de officio delegati, consuluit [Creatura] Matt. ult. in fine [Dicens] Matt. decimo [Tecta] argue, quod magister docere debet in alto. ad idem secunda, quæstione septima, §. de his, uer. his ita [Apostolum] prima ad Cor. duodecimo, ad si. & ad Eph. 4. [Doctorem] idest prædicatorum [Apostolum] ad Roma. decimo [Præcepit] Luc. decimo A. [Dignior] uerum dicit, si de illa constaret [Nudè] idest sine signo miraculoso, uel sufficienti scripturæ testimonio. nam nec ipsius iuramento crederetur: tum quia solus: tum quia in re propria, supra de testib. licet, prima, quarta, quæstione tertia, nullus [Astruat] idest asserendo struat, uel instruat. Hostien. [Miraculi] Hieronym. super Esaia, libro decimo octauo, non potuissent omnes gentes in tam breui tempore credere nisi signorum miraculis fides ipsorum quodammodo fuisset extorta. clamantibus enim apostolis, & apostolicis uiris, dominus signorum

rum magnitudine respondebat [et] exodi. 7. [Dicens] Ioannes primo [Esaia] 40. cap. in princi. [Propheti cum] Malach. 2. [Ex ore] debet t ergo talis esse, qui sciat omnipotentem reddere rationem. uigesima sexta di. §. ecce quod, antè si. Hostien. [Scholasticis] idest scholaribus, & prouentis, multominus ab aliis subditis. 6. q. 1. oues [Lege] Exo. 22. in fin. ad idem Io. 10. [Exemplo] licet non exemplis, sed legibus indicandum sit. C. de senten. & interlocuto. nemo. quod quomodo intelligatur, dixi supra de re. iudi. in causis: frequenter tamen inducuntur, & probant exempla, & historiarum scripturæ, ut hic, & supra de electi. uenerabilem, uer. quod autem, secundum Hostien. [Legitur] Numeri. 22. [Aut] Ioan. 8. [Euangelicam] Matth. 18. [Reprehenderet] de triplici reprehensione. l. impropria, socialis, & temeraria no. Io. 21. dist. 1. nolite. Et Hostien. de 10. speciebus reprehensionum tractat in prin. suæ summæ, quomodo uiget hodie in hominibus reprehendendilibido, uide in Hier. ad Celantiam. E. [Nam qui] Matth. 5. [Innocentia] sicut Christus qui peccatum non fecit, & c. i. Petri. 2. c. [Supponit] & tunc nullat potest notari iniuria, uel detractio, quæ non inferitur scienti, & uolenti, infra de regu. iur. scienti, lib. 6. cum concor. ista tamen suppositio non posset fieri à clerico quod ad uolentiam inferendam cor. quin inferens sit excommunicatus. quod dic, ut infra de senten. excom. contingit. i. supra de iure iur. ex rescripto. sed nec quod ad iurisdictionem hoc licet sine superioris licentia de foro compe. significasti. nec quo ad forum pœnitentiale, infra de pœnitentiis, omnis. §. i. litera ergo ista secundum Hostien. est intelligenda de extraiudiciali suppositione quod ad inferiores à papa, sicut supra de iure iurand. ueniens, & c. Quintauallis, nisi fieret de superioris licentia, quod ad papam potest intelligi etiam de iudiciali, per iura alle. hic in glo. quem alia iura positiua non ligant. de hoc, supra de concess. præben. proposuit [Subditus] sine aliqua submissione superioris [Reprehendendi] idest corrigendi, non quod hoc licet in publico: sed dicit hoc, quia minus peccaret, ut potest hoc colligi, de senten. excommunicatio. cum non ab homine, de cohi. cle. uestra, uer. si. Item aliud, Hostien. [Obsequendi] idest obediendi. sic supra de reb. eccle. non ali. capitulo fina. cum concor. [Quod si] hic improbat secundum Hostien. quod subditi contemnendo proprios sacerdotes ipsos euitant, & faciunt euitari, de quo supra i. respon. ibi, eorum cōsortium, sed ibi non loquitur de sacerdotibus tantum [Remoueri] sup. Hostien. temeritate propria uitandi non sunt. quod intelligas nisi in casu supra de cohi. cleri. uestra [Sacerdotum] & aliorum clericorum beneficiorum omnis enim res, & cæ. infra de regu. iur. omnis. ¶ Gl. ad hanc] distinguit inter correctionem publicam, & occultam, & denunciationem euangelicam. ¶ In gloss. antepenul. ibi, si quos] si præfectus pratorio uidet iudices propter corporis inualitudinem, negligētiam, uel crimen esse inutiles, illos remouet, & alios subrogat.

- 8 ¶ In glo. imo, in fin.] contra nouagesimo quarto dist. capitulo. 1. ¶ In glo. sic infra ibi, sacerdos] contra, nouagesimo quarta dist. in sancta. ibi dicitur, quod diaconi prædicant, ibi tripliciter soluitur. ¶ In gloss. 21. in fine] contra. 19. dist. 2. ultra medium, ibi non queritur quis, uel qualis prædicet. ibi soluitur. ¶ In glo. nec istud, in fine] uide in Hiero. super Mattha. C. ¶ In gloss. ad hanc ibi, apof. 2.] ad Timo. 3. [et ibi, in omni] ubi de hoc [et ibi, si peccauerit] ubi de hoc [et in fin.] adde, quod not. supra eodem titu. capitulo secundo, de hoc dixi supra de iudic. noui. ¶ In glo. ut 2. in fin.] Io. 1. quæstio. quinta auditum. ff. de iur. om. iu. est receptum. ¶ In glo. pe. in fin.] de accusa. ad petitionem. ¶ In glo. ul. ibi, pertinet] ordinario iure ex speciali enim iure uel commissione posset competere

re alterum sine altero. idem in præscriptione, qui enim præscripsit institutionem, non intelligitur præscripsisse destitutionem, uel renunciationis receptionem; aliàs diceretur præscriptum, quod non fuit possessum contra regulam, sine possessione, cum concor. infra de regu. iur. libro sexto. & ff. de usufructu. l. penul. §. fina. non obstat connexio, per ea quæ not. eod. titu. odia. de uisitacione quo ad procuracionem, & de noualibus quod ad decimas, ad idem quod no. de ma. & obe. cum inferior, in 1. glo. cum sua remis. & quod no. ff. de procur. qui procuratorum, & C. de an. ex. l. fina. in prima gloss. post prin. facit, de resc. susceptum, libro sexto, & quod ibi scripsi in fine. & super quinta gloss. & quod scripsi, de proba. in præsentia, super fin. ult. gloss. nisi secundo, & c. uno, lib. 6. [et in fi.] de hoc dixi supra de off. archi. cum fatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Hæreticorum pœna hac in decretali ponuntur, uide nu. 13. 14. & 15. ubi de panis credentium, receptatorum, & fautorum, & nu. 17. 18. De hæreticorum uitacione & persecutione, nu. 21. & 24. Eos punire quis possit. Punienti quando, ut tales qui aliquando puniantur, nu. 3.
- 2 Ipsorum delictorum bona ecclesiarum non applicanda sisco. Applicantes excommunicati sunt. Susceptorum pœna an sit in eos necessaria sententia, nu. 4. In purgatione hi deficientes, ut conuicti puniuntur.
- 3 Lapsus anni hic effectus referuntur, & nu. 4.
- 4 Sententia an ferenda, si qui aliquo facto damnentur. Leges ab ecclesia approbatæ sequendæ, in fir.
- 5 Ad purgationem præstandam si ecclesia suspecto assignet terminū, nunquid propter hoc sic uideatur indixisse, & sic contra eum, ut hic dicitur, procedere contumacem.
- 6 Purgare super tali suspitione ad arbitrium nostrum quid si decernamus, & ad purgationem præstandam assignemus terminum preceptorum. Contra contumacem absentem multa fiunt, quæ, si adesset, non fierent, cir. fi. Contumacia quæ operetur, ibid.
- 7 Iuramentum dominorum temporalium contra hæreticos, remiss. à quibus præstandum.
- 8 De hæresi non purgantium terram suam pœna, remiss. & nu. 10. In ea quot testes requirantur, nu. 21. Concilij provincialis potestas in rege & principes, & ex qua causa hic. Regi qui princeps equiparetur. Excommunicatus in una ecclesia, & in alijs est excommunicatus alia de eo uide nu. 15.
- 9 Prædicari crucem quis non potest nisi papa. Bona excommunicati & rebellis post annum catholicis occupanda à quo possunt exponi, & nu. 10. Et quæ sunt occupantium, nu. 11. A maiori ad minus argum. hic. Brachium seculare quando inuocet ecclesia. Excommunicati qui dicantur, in fin.
- 10 Rebellium persone, & bona inuadenda à catholicis, & quo iure necandi, & eorum cremandæ ciuitates.
- 11 Occupata bona quæ quis faciat sua, & quando reuertantur ad dominum antiquum.
- 12 Indulgentia crucisignatorum quæ, de fructibus obligatis à crucisignato ad triennium an hic recipiat manualia, & an debeat tenere uicarium, remittit. Crucis signum contra hæreticos quando detur, & privilegio cruciatorum sit locus. A quo ea prædicari possint nu. 28.
- 13 Satisfactio hæretici uel de hæresi suspecti quæ.
- 14 Patrenorum receptatores, & complices & fautores qualiter puniantur. Filij eorum etiam patiuntur pœnam, & quam. Io. And. super 5. Decrete G 2 Dete-

- 15 *Detestari alicuius eorum premium quod.*
Excommunicati pena qua, ei communicare non denunciatio an sit mortale, num. 16.
Coram eo diuina celebrantes excommunicati sunt, & quando fiat irregularis, num. 17.
Damnati hæreseos nepos an eligi possit, & qualiter ipse plebatur.
Sententia à non iudice lata etiam inter ignorantes eum talem non ualet hic.
Tabellionis hæretici pena.
Similitudo hic in quibus spectetur, cir. ff. ad uerfi. in similibus, num. 29.
- 16 *Excommunicationis sententia maior, & minor qualiter quis percellatur.*
- 17 *Clerici magis puniuntur quam laici, num. 18.*
Regulares magis quam clerici, ibid.
- 19 *Predicatio prohibetur absque superioris auctoritate, & qua suspetta, num. 20.*
Predicandi auctoritas quibus, & à quo concessa sufficiat, & numero 20.
- 20 *Missam celebrare quis possit concedere, & uti.*
A deo missus quis dicatur, in fine.
- 21 *Monitio præcedere penam debet.*
- 22 *A fidelium communi uita qua dissideant.*
- 23 *Iurare nolentium pena in causa hæreseos, & in alia causa, qua, num. 26. in fin.*
- 24 *Episcoporum hæreticos non persequentium pena.*
- 25 *Epilogus, & suffragium glossarum, num. 26.*
Odio alterius quem grauari iniquum est, & exemplum.
Receptatores coerceri debent latronum, de receptoribus alijs, supra num. 1.
Socius criminis pari pena puniuntur.
Suspicionem inducit patientia in filij uel filiae binis nuptijs, et qua alia mala supra num. 22.
- 27 *Aditio glossarum, & nu. sequen.*
Constitutionis huius ordo mutatus.
- 28 *De fide respondere ad papam principaliter spectat, cum eius accessorij.*
Con sanguineorum damnati poena in quibus criminibus temperatur.
- 29 *Abolutio ab excommunicationis sententia ab ore papæ prolata an ab inferiori impartiri possit.*

C A P V T XIII.

Excommunicamus. Summam breuem non recipit, & summabitur per partes. Et in hac prima ponitur excommunicatio, & damnatio hæreticorū [Nomini] de quibus patet. 24. quæstio. 4. capitulo penul. [Varietas] aliàs uanitate, uel ueritate, sic infra capitulo pe. [Damnati] pena damnatorum [Baluis] uidetur quod etiam priuatus punire possit hæreticū, de quo uide. 23. q. 5. si audieris, & quod dicam, infra eo, præsidentes, lib. 6. [Puniendi] nisi statim sponte reuertantur, supra eo. ad abolendam, & infra capitulo penul. [confitentur] ipso iure, infra eo, cum secundum, libro sexto [receptunt] nec in inquisitores propter ipsorum delictū bona ecclesiarū debent applicare fisco ecclesiarū. & hoc sciēter facientes excommunicati sunt p concil. Vien. eo. ti. nolentes [Qui autem] poena suspectorum se nō purgātium [Monstrauerint] i. si monstrare neglexerint. his enim, qui in præstāda deficeret, puniretur ut conuictus sine aliquo temperamento. & sic potest intelligi supra eo. ad abolendam. §. qui autem, & de hoc infra de pur. ca. inter, in fi. & tunc non esset locus excommunicationi, & annali expectationi, de qua sequitur, secundum Host. & adde, quod statim dicam [Satisfactio] de qua dicam, infra §. credentes [Excommunicatio]

3 ne] hac de causa lata [P elur] possibile est, q nō est hæreticus, tamen propter hanc uolentiam presumpcionem condemnatur ut hæreticus si. secundum Host. supra de iud. nō iur. uer. sed cum dominus, ibi, Sit tibi sicut ethnicus. Et nō. q lapsus anni quādoque aufert possessionem, ut lit. nō. contest. quoniam. §. in alijs: quandoque proprietatem, C. de requi. rei. l. 2. quandoque inducit iustam condemnationem, ut hic, & 1. q. 3. rursus, & c. quicumque [Condemnentur] secundum 4 † Vin. per hoc uerbum futuri tēporis uidetur, quod post annum necessaria sit sententia. & sic post annum ante latam sententiam poterit purgare uitium, sicut si legata est optio infra tēpus, post illud eligere possum ante, quam mancipia distrahantur. ff. de opti. le. mancipiorum. ad hæc infra de præben. si tibi absentis, li. 6. Dicebat Host. q per quæstionem Federici. C. eo. auctē. Gazaros, non uidetur, q sit necesse tales condemnari, cum ibi dicatur, ita q si sic per annum permanferint, eos tunc sicut hæreticos condemnamus. ergo sine aliqua sententia uidetur illos esse dānatos. nec ob. secundum eum, si dicas, q crimen hæresis sit de foro ecclesiarū: quia dicta constitutio fuit non solū per Ro. ecclesiam procurata, sed etiam approbata. & probatur hoc infra eo. ut inquisitionis, in prin. lib. 6. 5 ¶ Quærit hic Hof. Quid si ecclesia suspecto assignet terminum ad purgationem præstādam, nunquid per hoc sic uideatur purgationem indixisse, quod si non uenerit, & hac de causa excommunicetur, & postea per annum expectatus sit contumax, debeat ut hæreticus iudicari? Hanc quæstionem non puto dubiā eo modo, quo proponitur, infra eo. cum contumacia, lib. 6. dicebat autē quosdam dicere q sic: quia ex quo non uenit, patet q per ipsūm stetit, quo minus purgatio indiceretur. unde perinde est, ac si indicta esset, ar. ff. de reg. iur. ad ea. §. semper, & l. iure ciuili, ff. de condi. & demon. iure ciuili, & l. quibus diebus. quod non placet: quia aliud est tantum purgationem indicare, aliud ad purgandum terminum assignare, & aliud utrunque facere, ita, q si alterum tātum interueniat, nunquam potest dici, q in purgando cōtumax sit. Si enim terminus assignatur tantum, non potest dici, q assignatur ad purgationem indictam, sed indicendā, infra de pur. ca. c. fi. in prin. si igitur nō ueniat, & si sit contumax in non ueniendo, non tamen est contumax in non purgando: quia non potest dici contumax respectu purgationis indicendæ, cum adhuc non sit in rerum natura, ar. ff. de iur. codi. quidam referūt, supra de cōsi. cum accessissent. §. si. Item si purgatio sit indicta, sed nō sit terminus assignatus, de facili nō potest comprehendi contumacia, ar. in eo, quod le. & nō. supra de offi. or. irrefragabili. §. excessus, nisi dicas intelligendum esse, quod statim purget se, ar. ff. de uer. ob. eum qui cal. quod in hac materia durū esset sentire, igitur utrunque requiritur, s. q purgatio indicatur, unde & in prædicta constitutione, Gazaros iungitur ad mādātum ecclesiarū, uel ad arbitrium episcopi, supra c. ad abolendam. §. qui autem, & hic temperatur poena illius, & q ad hoc faciendum terminus peremptorius assignetur, ar. ff. de iur. ad peremptoriū, & l. sequentibus, supra de offi. dele. consuluit, & probatur, supra de re iudi. q ad consultationem, supra de cohi. cle. & muli. cap. pe. §. pe. & in fi. supra de simo. de hoc, in capitulo insinuat. ¶ Sed quid si dicat iudex, uolumus, decernimus, & mandamus, quod supra tali suspitione te purges ad nostrum arbitrium, & ad hanc purgationem præstādam tibi talem terminū peremptorium assignamus, in quo nisi ueneris, & dictam purgationem præstiteris, contra te, quantum de iure poterimus, procedemus, & ipso non ueniente excommunicatur, nec dictam purgationem ut

citatus erat, præstitit? hic locum potest habere iste. §. nisi citatus reputas se grauatū à tali mandato ex iusta causa expressa duxerit appellandum, supra de appellatio. præterea, eo. tit. cordi, libro sexto, supra de re iudi. quod ad consultationem: quam tamen si ecclesia uelit excludere, indicat purgationem declaratam, & bene formatam tali contumacia, quam uis absentis. ad quam præstādam iterum assignet ei diem peremptorium, in quo nisi uenerit, excommunicet ipsum: quia purgationem sibi indictam non præstitit. & sic omnino locus est huic, §. nec contumax audierit appellans, secunda, quæstione sexta, §. sunt quorum. nec mireris, quod dixi absentis & contumaci purgationē determinatam & specificatam indici posse, cui tamē forsan nō indiceretur, si pœnitēs esset, rationibus suis auditis. nam idem est & de sententia diffinitua, quæ plerumque datur contra absentem contumacem, & tamen forte non daretur contra præsentem, & de iure suo docentem, ut patet, C. de iudic. propterandum, de electio. statuiimus, infra de eo, qui mit. in pos. causa rei seruan. cum qui, libro sexto. hoc enim contumacia operatur, quæ, ut sup. no. pos. & proprietatem rei aufert, & probationem sufficientem inducit, ac omnem exceptionem, & defensionem excludit. & adde, quod nō. infra de pur. cano. nos inter alios, & c. inter sollicitudines, §. si. & de penis, capitulo finali [Moueantur] iuramentum: dominorum temporalium contra hæreticos [Iuramentum] si hodie hoc iuramentum non præstetur, negligentia episcoporum est in causa, quæ illis in hac parte multum est uerenda, si. de treu. & pa. capitulo primo, postet etiam dici secundum Hostiē. hic quod sic dicitur, locum habere tātum in prouincijs, uel terris infamatis de habitatione hæreticorum, ad hoc, infra §. adici mus [Exterminare] idem uer. in §. sequen. & uide quod dixi in clemen. de iureiuran. Roma. §. porro, in prin. p. [Perpetuam] no. ad ea, quæ dixi, supra de iudic. capitulo fina. tamen forte hoc dictum fuit propter comitatus, ducatus, principatus, in quibus succedunt filij, supra de uoto, licet, secundum Hostien. [Teneatur] si requiratur ad hoc, infra §. primo, in princip. [Si uerò dominus] poena dominorum non purgantium terram suam de hæresi [Et prouinciales] & in prouinciali concilio, supra titulo primo, cum sit nimis, de præben. graue. & habet hoc locum, si ille sit rex, uel magnus princeps, qui possit illi æquiparari, ut si sub se habet metropoli tanum, & suffraganeos, sexta, quæstione tertia, scitote, tertia, quæstione sexta, nō liceat, & capitulo unaqueque. sunt enim talia grauia ratione personæ, uel rei, de quibus agitur in concilio tractanda, in aucten. de sanct. episcopis, ut autem omnis, columna quinta, collatione nona, & decima octa ua distinctione, propter, primo & secūdo, & quod dicitur, supra eodem ad abolendam, solum episcopum hoc posse, uerum est, nisi propter scandalum, uel grauitatem negocii oporteat ceteros episcopos conuocari: aliàs solus episcopus excommunicat, & uicini illum euitant ad eius requisitionem, de rapt. capitulo primo, nec potest quis excommunicatus esse in una ecclesia, quin sit excommunicatus in alijs, quarta quæstione quinta, capitulo uno, secundum Hostien. ubi de hoc, & decima octa ua distinctio. placuit, quod facit in contrarium, & quinque sima materia distinctio. si quis [Ponifici] ratione grauitatis negocii, & grauis penæ infligendæ [Ex tunc] scilicet lapso anno. sed possent & metropolitanum cum prouinciali concilio contra istum quasi suspectum seruare, quod dicitur, supra eodem, §. qui autem [Exponat] mandando † prædicari crucem, quod alius facere non posset, ut dicam, infra §. catholici, super prima glossa, putat tamen Hostien. quod diæcesanus bona subditi excommunicati & re

bellis & per annum expectati posset exponere, infra de homici. pro humani, uer. sit que cum suis, quod sic probat. certum est, quod potest hoc de persona clerici incorrigibilis, non solum in hoc crimine, sed in alijs, ut patet de iudic. cum non ab homine, de uerbo. significatio nouimus, si potest de persona clerici, fortius & laici. & si de persona, fortius de rebus, argumē. duodecima, quæstione prima, præcipimus, & donatio. inter uirum & uxorem, capitulo penultimo, de deci. ex parte, tertio. generaliter in res, & in personas inuocat ecclesia brachium seculare, infra de homi. postulasti, de cleri. ex com. capitulo secundo [Exterminatis] quasi extra terminos, & fines eiectis. Egi. [Possideat] & sic inquadē di sunt rebelles, & ipsorum bona auctoritate ecclesie per alios catholicos occupanda, uigefima materia, quæstione ultima, §. his ita, & capitulo sequen. secunda, quæstione quinta, §. ipis autem, & capitulo si apud carnales, cum ca. sequi. hoc autem agētes dicuntur diligentissimi rectores, & pii cōsultores, ea. quæst. si uos. sunt etiam tales necandi, & ciuitates cremandæ, ea. quæstio. si audieris. Et temporalis dominus, qui negligit, plectendus est. ea. causa, quæstio. secunda, dominus. 3. quæstio. 7. qui sine, in aucten. ut diffi. iu. §. penultimo, & ultimo, collatio. nona, secundum Hostien. [Fidei] aliàs fidelis [Saluo iure] no. pro pro restatione [Principalis] at quo dominium illud tenebatur. & sic immobilia sunt prioris domini, ff. de cap. & postli. reuer. si captiuus; mobilia fiunt occupantium, eo. tit. l. antepenul. ff. de acqui. re. do. transfuga, C. de cap. l. ab hostibus. uel dic. quod ubi inter Christianos ex una parte est iustum bellum, ex altera iniustum, iustē pugnans omnia occupata sua facit, quæ tamen ab alio in feudum nō tenentur, ff. de cap. l. 5. §. in pace, de acqui. rerum do. naturalem, §. si. uigefima tertia, quæstione quinta, dicat, & quæstione septima, si de rebus. Sed & feudalia occupare possunt, saluo iure domini innocētis, ut hic. ubi uerò infideles, uel Christiani iniustē pugnantes bona immobilia iustē pugnantium occupant, & postea recuperantur, ad antiquum dominum reuertuntur, ut in d. l. si captiuus. & de hoc, supra de iureiuran. sicut. 2. & de homici. pro humani, ibi, diffidatus, libro sexto, secundum Hostien. hæc autem clausula cessat, ubi non est principalis dominus, secundū eum. (obstaculum) præcedens litera facere uidetur pro rege Arragonum, ut sibi non præiudicet occupatio facta per regem Francorum de comitatu Tolosano ad mandatū ecclesie. sed ista litera est cōtra eum: quia impedimentum præstitit Gallicis occupantibus terram, secundum Abb. [Lege] de qua dictū est supra usque ad uersiculum, Saluo [Catholici] indulgentiam cruce signatorum cōtra hæreticos, & quod hic not. Vinc. de prælato cruce signato, qui obligauit fructus ad triennium, uide ne. præ. uicel. cap. ult. super glo. 2. infra hic no. reliqua uide ad literam in Spec. eo. titu. §. in fauorem, usque ad fi. san. recipiat manualia, & an debeat tenere uicarium [Conceduntur] habent remissionem peccatorum. & præter id plura alia, quæ habentur, supra titulo primo, ad liberandam, in parte decisa, quam ibi posui, & glossaui. interpretatur autem consuetudo etiam per religiosos inquisitores induta, quod etiam tempore pacis ecclesie, ex quo non restat hæreticorum perfidia, uel potentia, uel incastellatio, datur contra hæreticos signum crucis, & sic cruciati priuilegio, de quo hic loquitur, uolūt uti 13 [Credentes] penat credentium, receptorum, & fautorum [T alium] scilicet receptorum, defensorū, & fautorum. credentes enim omnino sunt damnati, infra c. penul. in fi. Host. quod dic. ut ibi dicam [Satisfacere] sic, supra §. qui autem, & infra §. primo, consistit autē in hoc satisfactio, quod abiuret heresim: purget se, si Ioan. And. super 5. Decret. G 3 tan.

tantum est suspectus, infra §. adiciamus. & si alia causa notoria excommunicatus sit, restituere debet percepta, & quæ percipi potuerunt, arg. de restitu. spo. grauis, & quæ ex occupatione aliqua, si forsam illam fecerant, peruenerunt, supra de iurciuran. sicut, uel ex officio usurpato, damnato, uel sibi interdicto, supra titulo primo, cum sit. idem ergo & de his, quæ ratione participationis ad eum peruenerunt, arg. dictorum iurium, & supra eo. ad abolendam. §. r. in fi. tenetur enim satisfacere de accessoriis, & sequelis hic, sicut de ipsa offensa, fm Host. ad hoc, de uer. si. ex parte, inf. de reg. iu. accessorium, lib. 6. [Contempserit] sup. Host. si laicus fuerit: quia de clerico prouidetur, infra uer. si uerò clericus [Infamis] secunda pena in officio inquisitorum, habetur talis constitutio Federici. Patreorum receptatores, & complices, & quocunque modo fautores, qui ut à pena alios possint eximere, de se uelut improvidi nō formidant, publicatis bonis omnibus relegandos in perpetuum esse censemus, & ipsorum filii ad honores aliquos nullatenus admittantur. Si tamen aliquis fautorum hmoi detexerit aliquem Patreorum, de cuius perfidia manifestè probetur, in fidei præmium, quam agnouit, famæ pristinae de imperiali clementia restitutionis beneficium integrum cōsequatur [Nec ad publica] 3. pœnat quæ locum habet etiam in excommunicato, de procura. c. fi. Host. [Ad eligendos] 4. pœna, & idem etiam in excommunicato à suspensio, supra de consuetu. cum dilectus, de elect. illa. Et no. quod ponit hic ut diuersa, per quod uidetur, qd nepos damnati, licet nō possit habere ecclesiasticum beneficium, uel publicum officium, ut infra eod. c. 2. lib. 6. eligere tamen possit ad illa [Ad testimonium] 4. pœna, & idem in excommunicato, supra de testi. ueniens. 2. §. fi. [Inestabilis] 6. pœna, de qua secundum Hostien. an in excommunicato locum habeat, not. de excep. pia, de senten. excom. decernimus, lib. 6. & ibi plenè super ult. glo. dixi [Hæreditatis] 7. pœna [Accedat] ex testamento, uel ab intestato, licet aliud innuatur in parte, in aucten ut cum de appel. co. §. generalem, & sequentibus, colla. 7. sed corrigitur in illa parte, supra eo. uergentis. Host. [Nullus] 8. pœna, quæ in quolibet excommunicato locum habet, supra de iudic. intelleximus [Quod si forte] 6. pœna, & idem in excommunicato notorio, supra de re iud. ad probandum, saluo eo, quod habes, infra eo. præidentes, lib. 6. [Sententia] lata etiam inter eos, qui ignorabant eum talem, secundum Io. cum sit lata à non iudice, alle. in contrarium. 3. q. 7. §. tria. in prin. [Nec causa] 10. pœna, quæ sequitur ex proxima [Si fuerit] 11. pœna, & idem in excommunicato aliàs, infra de senten. excommunica. decernimus [Si tabellio] 2. pœna, quæ in allega. excommunicato uendicat sibi locū. 11. quæstio. quarta, nullus. Hostien. qui de cæteris pœnis per utrunque ius cōtra hæreticos promulgatis remittit. ad sum. eo. tit. §. qua pœna fuerit receptor, defensor, uel fautor, Hostien. [In similibus] potest facere cōparationem ad similia officia, & ad similes personas, ut dicam super glo. proxi. [Deponatur] ultra pœnas prædictas, & additur hoc propter rationem, quæ sequitur [Si qui autem] pœna illorum, qui talibus communicant [Tales] scilicet credentes, receptatores, & fautores [Denotari] argumen. quod dicitur communicari excommunicato non denunciatio sit ueniale, post denunciationem mortale, de hoc, supra quod me. causa, sacris, de cle. excommu. capitulo finali [Percellantur] per sententiam, uel ipso iure, si intelligas de minori, uel de participatio ne in crimine [sepultura] de hoc, dic hodie, ut infra eodem, capitulo secundo, primo responso, libro sexto

17 [Alioquin] supple. secundum Hostien. excommunicati sunt clerici ipso iure, cum censentur fautores, & cum per papam talester excommunicentur in anno

celebrantes autem diuina coram excommunicatis, à papa excommunicati sunt, infra de senten. excommunicatio. significauit. quod intelligas, ut ibi dicam. restat, quod si sic excommunicati celebrant, & sacramenta interdicta in anno ministrent, irregularitatē incurrunt, infra de cleri. excommunicato mi. capitulo primo, & secundo, & capitulo postulatistis [Regulares] sup. caueat à prædictis [Etiam hic] ac si diceret, si clerici grauius puniuntur, quàm laici, quia grauius peccant, si religiosi grauius, quàm clerici, & ideo grauius puniuntur, ad hoc, infra eodem accusatus, ad finem, libro sexto [Prius illorum] si omnes, uel maior pars deliquerint, plenum est, aliàs contra, de his, quæ fiunt à maiori parte, capitulo quæsiuit, uel dic quod hoc est speciale propter immanitatem criminis, sicut & aliàs, supra eodē uergentis, de officio Archidia. ea quæ, Hostien. [Diace si] si. infra de priuileg. tuarum, de excep. prælato. illud [Quia uerò] prohibitio prædicationis absque superioris auctoritate [Ait] secundo, ad Timo. tertio. A. [Dicat] ad Roma. decimo [Non missi] hoc dicit secundum Hosti. quia sunt quidam missi per uniuersum orbem ordinarii, sicut episcopi, qui habent auctoritatē à domino prædicandi per uniuersum orbem euangelium omni creaturæ. Matt. ult. vigesima prima distin. in nouo, & de talibus sacerdotibus, id est episcopis, potest intelligi, decima sexta, quæstione prima statuumus, & secundum hoc, decima nona distinctio. secundum, & hinc nisi prohibeantur ab eo, cuius est diæcesis, sexta, quæstione tertia, scriptum. uel illud intelligitur de falce iurisdictionis, non prædicationis, cum enim missio episcopi, ut est dictum, probetur auctoritate diuina, non debet prohiberi, sed ubique recipi. ad hoc, supra capitulo proximo, uer. Ioannes, dum tamen caueat ab errore, allega. contra, de pur. canoni. inter sollicitudines, quadragesima distinctio. si papa. Maxime quia uerbum domini non est alligatum, secunda, ad Timo. secundo, B. dicit Hostien. quod episcopus semper & ubique ad prædicandum admittitur, nisi prohibeatur ab illo, cuius diæcesis intrat, non prohibetur autem, licet prædicet in diæcesi aliena, non tamen dat indulgentiam, nisi de speciali papæ licentia, uel episcopi loci, infra de peniten. & remissio. quod autem. ratio diuersitatis, quia per prædicationem non intelliguntur multum alieni limites usurpari, nec paratur alicui graue præiudicium: imò sit melior conditio diæcesani, & animarum sibi commissarum, nonagesima quinta distinctio. ecce. unde uidetur eo inuito hoc fieri posse, ff. de negotia. gest. soluendo, ff. de solutio. l. soluere, & l. si debitor: sed hoc nō procedit secundum eum: quia licet non fiat illi graue præiudicium, tamen interest sua, ne fiat ipso inuito, ne ipsius termini uideantur occupari, argumen. ff. de ne. gest. cum pecunia, in fine, ad hoc de usu pal. ex tuarum. De non episcopis autem dic, ut sequitur [Apostolica] ut patet de Prædicatoribus, & Minoribus. in dec. Bonif. super cathedram, innouata per concil. Vien. de sepult. dudum Benedic. quæ ad idem, supra titulo primo, quàm sit [Episcopo loci] non ergo licet Abbati hanc auctoritatem dare, secundum Innocen. argumen. supra de præsumptio. nonne, & melius, infra de excessib. prælato. accedentibus: secus, si missam uelit quis celebrare: quia illud potest concedere quilibet curatus, dum modo constet, celebrare uolentem esse presbyterum, supra de cleri. peregrinantibus, capitulo tertio, secundum Innocentium, & est ratio secundum eum: quia in primo magis imminer periculum, quàm in secundo, ut supra, & infra capitulo proximo, uel dic quod si persona prædicare uolentis sit not. sicut magister in theologia, uel alius competens & idoneus prædicator, ut per episcopum approbatus & deputatus ad curam, ut sunt ecclesiarum

fiarum prælati, uel alii, quibus prædicare generaliter, uel specialiter sit concessum, etiam quilibet curatus hanc auctoritatem dare poterit secundum Innocen. ad hoc, supra de officio ordinarii, cum ab ecclesiis, quod intelligit Hostien. casualiter, & in transitu, sed etiam episcopus hoc generaliter cōcedere potest per totam suam diæcesim, de offic. ordi. inter cætera, quod inferior nō potest, ut hic [Priuatim] priuata magis est suspecta, supra capitulo proximo [Vsurpare] ut patet ex his, quæ supra dixi, usurpare intelligitur non missus per papam, uel episcopum, uel non probans missionem per operationem miraculi, uel scripturæ testimonium, supra capitulo proximo, uel probans missionem, prohibitus tamen ab eo, cuius est populus, nisi ipsa missio superioris auctoritate approbaretur [Præsumptis] sup. si t. moniti non restituerint [Quam citius] ad superioris arbitrium [Adijcimus] iuratio, & persecutio hæreticorum [Honestas] supra de officio Archidia. capitulo primo, de offic. ordi. inter cætera [Semel] supra de officio Archidia. mandamus [Tres, uel plures] secundum quosdam intendit hæc litera, quod in crimine hæresis requiratur necessario tres testes ad minus, quasi iste sit casus specialis, quo non sufficiunt duo, addendos ad notatos. 2. quæstione quarta, in principio cum uidetur absurdum, quod de tam graui crimine ad dicta duorum testium condemnari, maxime cum trunctetur ordo defensionis circa notitiam testium, infra capitulo finali, libro sexto. & sic circa interrogatoria, quæ dari solent, supra de testi. per tuas, eodem titu. præsentium, lib. sexto. sed uerius uidetur, ideo de tribus hic dici: quia quæto pluribus committitur inquisitio, tanto facilius fiet nunciatio, non quod omnes tres debeant nunciare, sed unus ex tribus: nec tota uicinia, sed unus ex uicinia, & uide quod dixi post Innocen. supra de simo. sicut [Prius] si supra de accusatio. sicut olim [Conuenticula] si supra capitulo proximo, in princ. [Dissidentes] iur. quia laici non professi, portat habitum regularem: uel pone exemplum in his, qui sequuntur nuditatem totius corporis, uel partis, puta pedum, uel non conuiuunt hominibus, non uisitant ecclesias, non audiunt uerbum dei, non colunt dominicam, forte colentes sabbatū: sine lumine etiam die clarescente non comedunt panis esum abhorrent: die dormiunt, nocte uigilant. hæc, & similia dissident à communi uita fidelium [Purgauerint] sed in purgatione defecerint, uel quia iurare nolunt, uel alio modo: secus, si negligunt de hoc dixi, supra §. qui uerò [Si qui uerò] pœnat iurare nolentium [Obseruatioe damnabili] hoc dicit propter religiosos, qui non rebelliter, sed quædam honestate iurare renunt. de testi. nuper, de iureiurand. & si Christus, ad fi. si uerò obstinabiliter iurare renunt, dicentes hoc mortale, haber locū quod hic dicitur, & sunt tales de secta Vandensium, qui omnino iurare renunt, secundum Hostien. secundum quem istud est leue argumentum ad cōuincendum hæreticum, de quo potest intelligi lex. 2. C. de hære. ut dixi, sup. de præsump. literas, super glo. penul. [Volumus] pœna episcoporum non persequendum hæreticos [Enigilent] etiam si per sedem apostolicam sint inquisitores in provincia, uel diæcesi deputati, infra eo. per hoc, libro sexto. & tunc erunt pastores super gregem suum uigilantes, Luc. 2. secundum Hostien. qui remittit de officio Archidia. capitulo finali, negligens in aliis reprobanda, sed hoc casu detestanda negligentia episcopi [Deponatur] tamē à solo papa. unde nec hoc casu procedunt inquisitores contra episcopos, infra eodem in quilibet, libro sexto [Et possit] de cle. non residen. quia nonnulli, & capit. relatum. [Glo. uidetur hic] signat contrarium, de dec. literas, & soluit. iterum, signat contrarium de causis conuenientibus, & soluit. [Glo. argumen. quod] arguit

26 & signat contrarium. [In t. glo. argumen. quod, ibi. Sancimus] uide in capitulo proximo, alle. super ultima glo. [Et ibi, si quis] reuocatur lex, quæ permittebat, propter odium paternum per matrem filium exheredari. [In glo. sine quibus, ibi, congruit] præles debet receptatores coercere, sine quibus latrones diu esse non possunt [Et ibi, l. r.] uide de fur. qui cum fure, super ult. glo. [Et ibi, l. i.] qui occultrat, uel fociat criminis reum, pati pœna puniuntur. [In glo. ult. ibi, §. r.] uide de calum. capitulo secundo, in glo. secunda. [In glo. hæc omnia] sola prima concord. facit ad propositum. aliæ melius adaptantur ad si. secundæ glo. & l. scientiam, uide, supra capitulo secundo, super r. glo. l. quid ergo, §. r. dicit, quod pater, qui patitur filium, uel filiam constituere binas nuptias, notatur, quia constituisse uidef. [In glo. penultima, ibi, §. in patestate] loquitur in conuento noxali, qui non uult iurare seruum in sui potestate nō esse, nec se dolo fecisse, quo minus esset. [In glo. ultima, ibi, iudicia] uide de probatio. tertio, super ult. glo. [In glo. prima, in fine] ista enim constitutio immediate sequebatur illas, & fuit tertia, ut dixi, supra de accusatio. sicut. [In glo. uidetur hic, ibi, uolentissima] idem no. supra de simonia. insinuatum [Et ibi, annus] de hoc, supra de dolo & contumacia. ueritatis [Et ibi, ut ibi] de hoc. uigesima quarta, quæstione tertia, dixit apostolus [Et in fine] uel eius contumacia, infra eodem cum contumacia, libro sexto. [In glo. argumen. quod propter, in fine] illud speciale. & uide quod no. in præ. capitu. quæsiuit, in ult. glo. cum suis remis. [In glo. argumen. quod auctori] rate, in fine] crux tamen prædicari non potest sine speciali papæ licentia, sicut nec ipsius uotum redimi, supra de uoto, quod super, & c. sequen. ille ergo iudicat, qui potest soluere, argumen. de reg. iu. c. i. de maio. & obe. cum inferior. secunda ratio, quia propriè & principaliter ad papam spectat respondere de fide, & per consequens eius accessoria expedire. 24. quæst. 1. quæst. Tertia sit quantitas indulgentiæ, de qua sequitur, quam nullus facere potest nisi solus papa. Remitt. tamen Hostien. ad sum. de uoto, §. in quo casu, & à quo crux. [In glo. sine quibus, ibi, confanguinei] in quibus tamen temperaretur pœna extra istud crimen, ff. de excep. l. 2. sed non in isto secundum La. [In glo. sic, supra ibi, exceptionem] de hoc, infra de senten. excom. decernimus, in ult. glo. [Et ibi, similibus] ut sic comprehendat omnia publica officia cuiuscunque nominis, quæ nec nominari possent, ff. de præscrip. uer. l. 4. & uariantur per diuersas provincias, nec de nomine curandum, sup. de procu. peritio, & omnes actus legitimos, ut supra glo. prox. potest etiam per illud uerbum fieri comparatio ad personas similes, sicut sunt schismatici, & notorii excommunicati, secundum Hostien. [Et in fine] imò dic, ut infra de rescri. capitulo primo, libro sexto. [In glo. hic reseruat, ibi, ipsum ecclesie] secundum Ioan. & ipsum absolueret. quod uidetur uerum secundum Hostien. quod ad sententiam canonis: secus de sententia oris papæ, quam profert ter in anno, à qua non uidetur, quod inferior a papa possit absolueret, de maiori tate & obediens. cum inferior. ex quo sequitur, quod nullus potest ad plenum reconciliare hæreticum sine speciali papæ licentia, quod est nota dignum secundum Hostien. nisi dicas sententiam oris papæ esse canonem generalem, à quo possit inferior absolueret, ex quo papa non reseruat, de senten. excommunicata. nuper. & adde secundum eum, quod no. de priuileg. ad hoc, de senten. excommunicatio. à nobis, 2. uer. ut autem, & quod dixi, supra titulo primo, quod olim, super glo. secunda, & quod dicam, eo. titu. ut officium, libro sexto, in princ. [In glo. argumen. quod, ibi, calumnie] dic, ut supra de iuramento calumnie, imperatorum.

ANNOTATIONES.

- a Hæreticus. Et hoc insurgit ex quadam facta confessione. de cuius effectu, uide not. per Bartol. in l. eum, qui delatorem, ff. de iure fil.
b Praesentium. Et hanc partem uidetur tenere Innoc. & Archi. & Io. Mo. in c. ut officium, de hære. lib. 6. ubi uide Io. And.
c Officium. Circa prin. ubi tenet hoc ultimum.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici, cuiuscunque sint professionis predicare non debent. Eis quæ alia sint interdita. Verendi uerbum quibus capiatur modis, in fine. Doctorem nomine accipiuntur hic predicatores, in fine. Ordo, quid hic significet.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. Virtus sepe sub specie uirtutis subintrant, & qualiter quandoque uertuntur in usum uirtutum.

C A P V T XIII.

1 Sicut. Laici cuiuscunque sint professionis predicare non debent. hic definitum habes, supra eo. cum ex iniuncto, uer. sicut enim [Laici] dicit Goff. quod ij (spirituales actus interdiciuntur laicis, s. predicare, ut hic, & in concor. decimas recipere. 16. q. ult. decimas. Item oblationes. 10. q. 1. quia, & c. sanctorum. item cognitio causarum ecclesiasticarum, de iudi. c. 2. & 3. recipere compromissum de re spirituali, de arbi. c. contingit, Eligere, de elect. quisquis, & c. sacrosancta. recipere resignationem beneficii a clerico. de renun. quod in dubiis, Dare inuestituram. 16. q. n. si quis deinceps. Sustinetur tamen de gratia in iure patronatus, quod in spirituale est. de iure pat. quoniam, & ut partes suas interponat electioni tractandæ. eo. tit. nobis, uide plenius hos casus post Host. in præ. dec. contingit, de arb. in ult. glo. [V. eundem] id est timendum, uel cauendum; quandoq; ponitur pro uerecundia. 8. q. 1. uereor [Subintrant] quasi inter bona & sancta uerba occultè seminata per tales [Doctorem] id est prædicatorem ad propositum [Ordinis] id est professionis, uel habitus. [In t. i. glo. ibi. l. ubi] uide hanc & se. de cle. cum in iure, super 1. glo.
2 [In t. glo. 1. ibi. sepe uirtus] ultra, 4. exempla, quæ dat ille canon, dicens, q. tenax parsimonia: effusio largitas, crudelitas zelus in utilitate, & remissio pietas uult uideri. Seneca. 4. 3. Ad Lucil. addit, Temeritas sub titulo fortitudinis later. Moderatio uocatur ignauia. pro cauto, timidius accipitur. in his magno periculo erramus. & ad idem uideas ualde pulchrè in Hiero. de homine perfecto, s. ibi ecce. iniuriam fecisse uirtutis est, aliena possidere potentia & c. Et quomodo quandoq; realiter uirtus uertuntur in usum uirtutum, uide Grego. super Job. 2. capitulo, ubi exemplificat de ira, superbia & fortitudine [et ibi, Esa.] sexto capitulo [et ibi, mitte] in hoc facit ad propositum: aliàs uideret facere contra, quia fe obtulit; sed non obrulit se prædicationi, sed missioni. [In glo. ult. ibi, ad hoc] quod intelligas, ut ibi not. [et ibi, ordinis] id est professionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Paupertas non est de genere malorum. Hæresis ab ecclesia indicatur. In eius crimine licet penitere, nu. 2. Ecclesie appellatio qui hic comprehenduntur. Pena huius constitutionis mitigari & mutari potest ab inquisitoribus, in fine.
2 Accusans an per penitentiam desistere possit ab accusatione & uitate penam talionis. Hæretici qui sint credentes erroribus hæreticorum, damnati sunt.

Quo supplicio afficiantur, num. 4. Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XV.

1 Xcommunicamus. Se summat, & 4. sunt dicta [Pauperes] paupertas non est de genere malorum. 15. quæstio. 1. illa [Arnaldistas] forte isti sic dicuntur a nominibus adinuenientium istas sectas, sicut Donatistæ, a Donato: dulcinistæ nostri temporis a Dulcino [Diueras] 24. quæstio. 3. capitulo penul. [Ecclesiam] non per iudicem secularem, cum sit crimen ecclesiasticum, infra eo. ut inquisitionis, s. prohibemus, libro sexto. & appellatio ecclesiæ, intellige diæcesanum, & inquisitores, si sunt in loco deputati per papam. alter enim sine altero damnare non potest. quod dic ut in clem. eo. titu. multorum [Degradatis] per episcopos suos etiam non adiunctis sibi aliis episcopis. quod dic, ut infra eo. capitulo primo libro sexto [Detrudantur] mitigari tamen & mutari potest hæc pena per inquisitores. quod dic, ut infra c. ut commissi, uer. & illorum, lib. 6. Sed dubitatur circa penam talionis, an possit accusans, & deficiens per penitentiam euitare penam talionis, sicut & ipse de hæresi accusatus, & conuictus potest? Et dicit Iacob. de Arc. C. de accus. l. si. q. non, dicens sic obtentum. nam speciale in crimine hæresis, quod licet penitere, ut hic, sed accusans non tenetur de hæresi, sed de calumnia. in quo crimine statutum non est per penitentiam uitari penam, & facit, quod no. C. de quæstio. l. penul. [Erroribus] hæretici ergo sunt, ex quo credunt errores: sed sunt alii, qui credunt hæreticos bonos esse. & de talibus credentibus, qui aliàs fidem catholicam tenent, supra eo. excommunicamus, s. credentes, secundum Abb. Ad hoc, infra eo. tit. accusatus, s. si uerò, in prin. lib. 6. dicit Hostien. hodie credentes non excommunicantur, nec suspenduntur, sicut receptatores, & defensores, licet olim secus esset etiam tempore concilii, supra eo. excommunicamus, s. credentes. & hoc ideo, quia damnati sunt, ut hic patet. [Glo. 2. quærit, soluit, solutioni obicit, & respondet.] [In glo. 2. ibi, supplicio] nam igne cremantur. de hoc dixi, supra eodem ad abolendam, s. laicus [et ibi, docere] ad hoc, infra de priuileg. super Specularo. [et ibi, intelligitur] idem nor. uigesimalseptima, quæstio quinta, aliquanti [et in fi.] remittit. Hostien. ad ea, quæ no. supra in summa, eo. titu. s. qua pena. [In glo. ult. ibi, damnus] dic, ut infra eod. super eo, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad hæreticorum obsequio, & debito fidelitatis, ac potestate, qui absoluantur, an reconciliati recuperent amissa, num. 3.
2 Suffragium glossarum.
3 In statu eodem permanenti fides seruanda, quo erat tempore stipulationis.
4 Additio glossarum. Restitutus an recuperet amissa, & quis.

C A P V T XVI.

1 Absolutos. Hominum. de hoc, sup. de simo. ex diligenti, infra de reg. iu. c. si. [Obsequium] dicit hic Goff. quod familiares, serui, liberti, mercenarii sunt etiam adiuuari. non obit. 1. 1. quæstio tertia, quoniam, infra de senten. excom. inter alia, quæ loquuntur in excommunicato non hæretico. uxor autem non recedat ab excommunicato, ut ibi; ab hæretico sic 28. q. 1. sic. n. [manifeste] secus, si occultè, supra de simo. sicut nobis, in

in fin. cum suis concor. Phi. tamen dicebat idem, si occultè, dummodo probari possit, si intellexit, probari possit. & sit probatum, tunc procederet eius dictum, de uerb. s. cum olim [Assis] absolui sunt etiam filii a patria potestate, quod dic, ut infra cap. 2. in fi. lib. 6.
2 [Glo. 2. respon. per quæstionem.] [In glo. 2. ibi, cum quis 1. Rub.] si stipulationem sum mihi, aut Titio dari, Titio tunc rectè solui potest, si in eodem statu manserit, in quo erat tempore stipulationis. [Glo. 1. ibi, ipsa iure] olim non erat sic expressum, secundum Hostien. qui quærit, an si talis reconcilietur ipso iure, fidelitates recuperet, quod uideretur, argum. C. de senten. pass. & re. l. 1. & vlti. 2. q. 3. §. notandum, in fi. dicit contra secundum eum, sicut nec recuperarent, si fuissent uasalli sententia liter ab soluti, argum. supra de diuor. de illa. secus, si ad tempus lata esset sententia, scilicet quamdiu, & c. de pæ. c. vlti. in fi. nam per absolutionem tunc excommunicatus recuperat hæc iura, facit quod dixi, de ui & ho. cle. capi. fi. secundum eum huic glo. concordat Abb. per dec. supra eo. uergentis, contra supra de ele. quia diligentia, uide quod ibi dixi super glo. fin. dicebat hic Abb. post Vincen. quod illud in ecclesia: hoc in priuato. [Et ibi, Lapsi] facit quod no. 1. 1. q. 3. Julianus. [In glo. 2. in fi.] adde, quod nota. 15. quæstio. 6. nos sanctorum, & quod dixi de dol. & contu. ueritatis. Hostien. remittit ad summam, de sen. exc. s. fi. uerfi. quid si tenor sacramento.

ANNOTATIONES.

- 1 In priuato. Vide Ioan. And. de sent. ex. grauem, super uerfi. priuatos.
2 Continuat, seu dispositio tituli. Scisma quid inducat. Scismatici in quem fidei peccant articulum, qui tales dicantur, num. 3.
3 De eis locos alios iuris, quam hic tradentes, recense.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuat, seu dispositio tituli. Scisma quid inducat. Scismatici in quem fidei peccant articulum, qui tales dicantur, num. 3.
2 De eis locos alios iuris, quam hic tradentes, recense.

De scismaticis, Rubrica.

1 Quia scisma inducit hæresim pro eo, quod omne scisma intendit sibi constituere ecclesiam, & uniuersalem ecclesiam impugnare, quæ una est 24. quæst. 1. loquitur, unde peccant in articulo fidei, & in unam sanctam ecclesiam catholicam, ideo ponitur rubrica de scisma, secundum Goff. habetur materia 1. q. 7. quæstio. 7. q. 1. factus, & duobus ca. seq. & cap. denique. 6. q. 1. ordinationes 24. quæst. 3. inter hæresim, & capit. clericus. 2. quæst. 1. in pluribus ca. & repetitur in 6. congruit, de elec. quia diligentia, & capi. licet, de præscrip. ca. 1. & 2. cum uobis, de hæreti. c. 3. & licet largo modo dicantur scismatici excommunicati. & criminosi, 24. quæst. 3. apostolica 1. quæstio. 1. sacerdotes; hic tamen strictè dicuntur scismatici, qui diuisi ab unitate ecclesiæ conantur sibi episcopos, presbyteros, & constitutiones facere 7. q. 1. Nouatianus. Criminosi tamè dicuntur largè scismatici, sed excommunicati minus largè. ex quibus aliqui non peccat, de rest. spo. literas, de senten. ex. inquisitio. Si quis autem contra episcopum suum insurgit, episcopatum sibi teneat, & suos, sacerdotes faciat. 7. quæst. 1. scire. 24. q. 3. inter scisma, dicitur scismaticus, & locum habet decr. prima, infra eo. nam excommunicati sunt ut hæretici, ut ibi. Alii contra secundum Innoc. qui hoc no. infra capit. 1. Et hoc tenet ibi Hostien. dummodo recognoscat ecclesiam Ro. non enim est tunc ab unitate diuisus. & secū dum cum qui nullum capit recognoscat, non tamen episcopatum tenet, nec episcopalia exercet, talis ac-

phalus reus & improbus dicitur, sed non scismaticus. 93. di. nulla 18. quæstio. 2. Abbatis. Dicuntur etiam scismatici, qui coniurant contra prælatum: non tamè habet in illis locum dec. 1. quia non sunt suspensi, sed suspendendi, & etiam deponendi, secundum Innoc. & Hostien. & adde, quod dixi, supra de iudi. exhibita, super 4. glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Scismaticis acta quæ irrita sunt qui dicantur eiusmodi quod ad eos ecclesia uacare censetur eis adherentes, & fauentes an excommunicati, num. 3. Scisma reuere qui iurat, suspenditur, & a quibus. Hæresiarcha pro scismaticis hic.
2 Emens res ecclesiæ quando sit excommunicatus. Alienatione reuocata ad quem habeat emptor recursum. Alienari prohibita si non possunt reuocari sine pecunia, quid iuris.
3 Hæc decretalis canon est lata sententia. Inter spontaneos actus, & inuitos differentia, in fin. Iuramentum etiam non obligatorium præstantis pena, ibid.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Commodum cum incommodo compensandum, & num. 8. Fauore alicuius quid introductum est, in eius non debet retorqueri lesionem.
5 Additio glossarum. Papæ scismatici qui fuerunt, & male perierunt. Ordinis executionem qui non habeant, uel non conferant, quid sit illud autem. Ab obedientia quarum quis recedere queat §. quod autem dictum Ignorantiam quis probare non cogitur, nisi sit præsumptio, contra eos, & quæ §. quid de intrusis. præstat causam dispensandi, §. quod illud autem. Opinio ueritati quamdiu præferatur §. illud autem. Innocentius notatur confusio, & in multis locis eius glossæ ab Hostiense non appositæ sunt, nisi precibus quorundam, cir. fin.
6 Compensatio commodi & incommodi ubi habeat locum.

C A P V T I.

1 Quid ad prædecessore. Irritæ sunt ordinationes, beneficio rum collationes, ecclesiasticarum rerum alienationes factæ a scismaticis. & ab ordine, & dignitate suspenditur, qui iurat scisma tenere. secūda ibi, Adicientes. tertia ibi, Alienationes. quarta ibi, Illos uerò [Guidone] cum illi reuerint ecclesiam, quo dicitur scismatici: modo potius dicuntur tales, qui diuertunt ab illis. Dicit Hosti. quod isti se intruserunt tempore Alex. III. canonicè electi, & sic incurrerunt pœnas 23. di. in nomine do. de elect. licet. Illa tamen nondum emanauerat. & ideo dicitur scismatici & etiam apostatici 89. dist. si quis 1. & ca. si quis pecunia, & tempore talium quod ad ipsos ecclesia uacare censetur secundum eum [Hæresiarcha] i. scismaticis. Inno. [Ab eis] uidetur idem, cum sit eadem ratio defectus, scilicet executionis, quam dare non potest, qui non habet. de hoc dicam in magna glo. [Acceperunt] adde, quod habes, de hæret. cap. 2. §. ad hoc, li. 6. [Laicos] auctoritate ipsorum scismaticorum, aliàs emens non esset excommunicatus, sed excommunicandus, de for. com. conquestus, secundum Hostien. [Firmat] reuocata uerò sic alienata, is cui fuit alienata, recursum habet ad istum, sicut ad falsum tutore ff. quod cum fal. tu. l. falsus. §. si doli, secundum Vinc. [Reuertantur] si de facto non possunt reuocari nisi data pecunia, dic ut legitur, & not. supra de re. eccl. non alien. cap. fin. ut lit. pend. ecclesia 2. [Subiacere] est ergo 3. canon lata sententia, uel fuit hoc locale, uel forsan hæc

ter[*super hoc*] scilicet super danda executione ordinato per scismaticum. ¶ *In glo. 1.* responder per quaestionem, an scienter promouens &c. & tenet quod non submitit de probatione dispensationis, & distinguit inter crimen publicum & occultum. ¶ *Glo. 2.* respondet per quaestionem, quis dispensat cum tali &c. ponit opi. tenet contrarium. ¶ *In glo. ulti. ibi. l. ulti.* nullum litigantium confringit sententia a non suo iudice dicta. ¶ *In glo. 1. ibi, si in aliquo* ubi de hoc, & 54. dist. si seruus, pri. ¶ *In ibi, intendat* idem no. de concess. praebe. literas, in fi. ulti. glo. idem hic Vinc. Goff. & Hostien. & Inno. supra de fil. presby. ueniens uidetur tamen ipse tenuisse contrarium, de elec. coniu. diuersis. & de hoc in specu. ti. 2. §. antepe. uer. dicunt autem, & seq. Tu dic quod ipso facto dispensatur per eum, qui hoc potest, si praemisit super dispensatione faciendam, uel non causa cognitione, & postea promouit, uel ordinauit hoc intendens, licet dispensationis uerba non exprimat ad hoc, supra de ap. ad audientiam. Si uero non praemisit cognitione praedicta promouit, non intelligitur dispensare, imò punitur, ut in ca. qui in aliquo. probatur haec distinctio per ea, quae no. supra de simili materia, de coniu. ser. c. fi. in glo. fi. ¶ *In ibi, per testes* argu. de clerici. pere. tua. ¶ *In ibi, super hoc* ad hoc supra de simo. de diligenti. nec enim crederetur soli episcopo super ea, de hoc 81. di. si qui sine ¶ *In ibi, accusari* ab eo, qui suum priuatum interesse prosequitur, secundum Hosti. 4. q. 6. omnibus 2. q. 1. prohibentur. aliis secus, de pcc. di. 4. diuina, de consecra. di. 4. quæris ¶ *In fi.* ubi de hoc. ¶ *In glo. 2. ibi, l. ulti.* & infra de priuile. tuarum, & infra de reg. iur. ea, quæ fiunt, li. 6. ¶ *In ibi, dicit* dixit Phi. hoc dictum: quia episcopus non dispensat, nisi ubi a iure permittitur, de temp. or. dilectus de hoc de iudic. at si clerici ¶ *In ibi, scismatico* uide quod dixi in præal. dec. at si clerici, super glo. argu. quod ¶ *In fi.* dixit Hostien. quod cum quaeritur de episcopatu adipiscendo, solus papa dispensat, de elect. quia dignitas idem in mon. exempto de consue. eum venerabilis, de renun. c. pen. & ul. in aliis beneficiis, si is, de cuius dispensatione agitur, scienter, uel supina ignorantia ductus recipit ordines, nullus citra papam dispensat. Si uero ignoranter, & ignorantia fuit probabilis, dispensat proprius episcopus non delinquens, de ord. ab episcopo, cap. 1. & 2. delinquens non, ut in prin. glo.

ANNOTATIONES.

1 Intelligitur. Nisi sit princeps, qui eo ipso dispensare dicitur, ut l. quidam consulebat, ff. de re iudi. cum fi.

SVMMA RIVM.

1 Oeconomia tituli, seu rubrica.
2 De apostatis, & baptisma reiterantibus ubi legatur alibi, quam hoc in titulo.

De apostatis, & reiterantibus baptisma, Rubrica.

1 ¶ Quia haeretici, & scismatici in apostasiam incidunt, ideo post illos tractatus &c. quia uero baptismum reiterantes etiam apostatare uidentur a sacramento prius percepto, ideo & de his submitit. secunda uero decre. facit ad secundam partem rubricæ. reliquæ uero ad primam. in codice sunt duæ rubricæ. & secunda præcedit de prima parte rubricæ. dist. cap. ult. 2. quæst. 7. alicui 3. q. 4. cap. 1. 2. & 3. 6. quæst. 1. infames, in princ. 20. quæstio. 3. an tribus primis capi. 26. quæsti. ulti. non obseruetis, de secunda parte, de conf. dist. 4. non licet, usque ad cap. presbyteris. conuenit primæ parti de ui. & hone. cleri. Deus qui, & cap. penul. uer. nisi iusta,

& iura ibi alleg. super rubri. item ne cleri. uel mo. cap. 1. lib. 6. & clemen. de ui. & ho. cap. 2. ad secundam partem, supra de baptismo. c. 2.

SVMMA RIVM.

1 Clerici priuilegium canonis, si quis suadente, quando amittant, & num. 3.
Teneri, etiam ad uolentiam refertur.
1 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.
A religione recedere quibus modis quis dicatur, & eius non gaudere priuilegio.
Consuetudo dat iurisdictionem.
4 Apostata quæ amittat, & quibus subdatur penis.

CAPVT I.

Praterea. Sic construe. præterea, si clerici in criminibus comprehensi teneantur, qui relicto &c. usque conuersantur. ¶ *Præcipimus* sup. tales non liberari per censuram ecclesiasticam. ¶ *Teneantur* si uolenter retineantur. ¶ *Gloss.* 1. distinguit triplicem apostasiam. ¶ *Secunda* glo. signat contrarium, & tripliciter soluit. ¶ *In glo. 1. ibi, transgreditur* istud cadit interdum in primam apostasiam, quod dicitur infra de elect. generali, in glo. contrafaciens, lib. 6. ¶ *In ibi, religionis* de his dicit, ut infra ne cle. uel mo. ca. 2. li. 6. dicebat hic Inno. hoc fieri multis modis, scilicet dimittendo tonsuram, uel coronam, accipiendo uxorem, dimittendo uestem religiosam, uel clericalem, redeundo ad seculum. 20. q. 3. c. 1. 2. & 3. 27. q. 1. omnes & hic distinguebat etiam an constitutus in minoribus agat aliquid penitus contrarium ordini clericali, ut quia secundam uel corruptam uxorem ducit, uel sit miles, & exercet sæua, tunc priuatus est omni priuilegio clericali 84. dist. quisquis. e contra, si duceret, uirginem, uel militiam faceret non exercendo sæua, posset clericaliter uiuere, & priuilegio gaudere 3. dist. feriatim, & c. si qui uero. sed si seculariter uiuat negociando, tenendo tabernam, uel tonsuram dimittendo, in nullo gaudet priuilegio, de cleri. con. Ioannes, & c. seq. credit tamen Inno. ¶ *Teneant* ante monitionem priuilegium canonis, si quis sua: postea non, si in omnibus laicaliter se habent. Et ¶ *secundum prædictam* distinctionem erunt de foro clericali, uel seculari, nisi consuetudo resistat, quæ iurisdictionem tribuit. C. de eman. l. 1. quod intellexit Hosti. de consue. quæ faueret ecclesiastico foro, puta ¶ *bigamus* sit de foro ecclesiæ, & gaudeat priuilegio in persona, & rebus. hoc reprobat de biga. ca. 2. lib. 6. ubi dicam ¶ *In fi.* imò etiam excommunicatur, & deponitur, & quandoque iudici seculari traditur, ut ibi, & 1. q. 3. si autē, & supra de iudic. cum non ab homine. & habent hæc pœnæ locum etiam in ultimo genere apostasie. ad id 16. q. 1. legi. l. di. c. fi. 21. q. 4. episcopi, & c. sequentibus. & si monitus se non emendauerit, caret omni priuilegio clericali. sed primus apostata adhuc grauius punitur ut hæreticus, quia hæreticus est, supra de hæretic. excommunicamus 1. & 2. quædam uero hic no. per Inno. & Hosti. circa cap. eos 20. q. 3. dicam, infra eo. tua. ¶ *In glo. 2. ibi, habebant* hæc solutio probatur, de priuile. ex parte 3. Innoc. ¶ *In fi.* Hostien. remittit. de sentent. ex. perp. dimimus, & ibi uideas.

SVMMA RIVM.

1 Ad ordines acolytus, qui rebaptizanti ministerium præbuit, quædo promoueri possit ad superiores.
Sortilegis nullo modo credendum.
Baptisma reiteranti quæ pœna, nouus character non confertur, n. 5.
Huic

1 Huic sacramento tribus fit modis iniuria, & num. 5.
Penitentia occulta occultis criminis: publici publica.
3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. 5.
Iteratio hic noui quid non confert.
Decretalium decisio parit ambiguitatem, §. 1.
Ex ministerio quis damnatur.
6 Iuris ignorantia minores in quibus non excuset.
Decipere, & decipi quando par uirium.

CAPVT II.

Literarum. Casus. Si t. crimen acolyti, qui rebaptizanti ministerium præbuit, est occultum promoueri potest: si publicum, non potest nisi dispensetur cum eo religionem intrante. communis diui. 2. ibi, discretioni, in qua distinguitur secundum membrum ibi, Si uero [Sortilegarum] quibus nullo modo est credendum, ut patet de sortilegiis. c. 1. & 2. [Iterationem] si hoc dolose fiat, & scienter, secundum leges punitur ultimo supplicio. C. ne san. bap. itere. l. 1. & 2. secundum canones clericis deponitur: laicus excommunicatur, & pœna grauiori punitur, nec decetero ordinatur per iura, quæ alle. prima glo. & 1. q. 7. qui in qualibet hoc uerum, cum constat, quem fuisse baptizatum: aliàs secus, quod dicit, ut supra de bap. & eius ef. ca. 2. secundum Hostien. qui remittit ad sum. eo. §. fin. ¶ *In iuriam* [tribus] modis fit iniuria sacramento per iterationem, ut hic: quando in alia forma, ¶ *constitutum* est, confertur. Item quando extra ecclesiam. Vin. ¶ *Fraternæ* fuerat enim frater carnalis rebaptizati, ut patet in auct. religionis, sic, infra de ho. significasti 2. ¶ *Penitentia* occulte, ex quo peccatum est occultum, aliàs si publicum est, publice poenitebit, supra de poenitentis 3. quæsitum. ¶ *In glo. 2.* quærit, & soluit. Glo. 4. arguit, declarat, & remittit. ¶ *Uti* glo. no. signat contrarium 4. soluit distinguendo, & opin. ponit. ¶ *In 4. glo. ibi, §. in delictis.* 1. §. est, & hanc & se. uide in dec. pueris. infra al leg. super ulti. glo. ¶ *In glo. 2. in fi.* non tamen per reiterationem character noui sacramenti confertur, sed dicitur fieri iniuria, primò ex animo iterationis, secundum Goff. quod dicit, ut no. Io. 68. dist. §. quod ergo. ¶ *In glo. 3. in fi.* respondendo & cooperando presbytero rebaptizanti, ut patet in antiqua, quod non debuerat decidi secundum Hosti. cum quidam errantes intelligant hunc acolytum rebaptizasse: alii eum rebaptizatum, fuisse: & de tali præbente ministerium potest loqui. l. 1. C. ne san. bap. rei. ut ibi uot. ¶ *In glo. argum. quod ibi, mittius* & est si. quod no. supra quod me. causa, sacris. dicit ¶ *hic* Goff. quod licet ignorantia iuris ciuilibis excuset minores, ff. de iur. & fac. ignoran. l. regula. §. 1. illud non habet locum in articulis fidei, uel sacramentis, uel iure naturali. C. de in ius uoca. l. 2. In his enim par uirium est decipere, & decipi. 6. quæstio. 1. si cupis. ¶ *In glo. ulti. ibi, in quibusdam* imò nec ad beneficium interdum, ut ibi.

SVMMA RIVM.

1 De apostasia infamatus compellitur habitum ferre, donec de illa se purget.
In purgatione uenit infamia apostasie, sicut & natalium.
3 Epilogus, & additio glossarum.
Hæc decretalis intelligitur de constituto in sacris.
Clerici qui in habitu seculari non tolerandi.
An sint in statu salutis beneficia retinentes non deserentes habitum, nec tonsuram, nec deseruientes ecclesiæ.
3 In minoribus constitutus non dicitur apostatare.
An ad tonsuram ferendam compelli debet, qui primam tonsuram tantum accepit.

CAPVT III.

Væ fraternitati. Casus. In famatus de apostasia compellitur habitum ferre, donec de illa se purget. ¶ *Secundo* primum non habemus (Clericalem) uel religiosum (Deficiente) illa. n. apparente non indiceretur purgatio, de simo. de hoc, de purga. cap. c. pe. (Probatione) & si non apparet accusator. 2. quæstio. 5. si legitimi. Io. uel idest si defecerit (Exhibere) uenit ergo in purgatione infamia apostasie sicut & infamia natalium, infra de pur. cap. accedens (Excommunicationis) de senten. exc. cum desideres, 2. respon. ad idem de off. or. ex parte. ¶ *In glo. 2.* quærit, obiiendo, & soluit. ¶ *In glo. 2. ibi,* non est nisi in casu, infra ne cle. uel mo. ut periculosa. li. 6. ¶ *In ibi, eos qui jemel* & quod hoc capi. intelligatur de constituto in sacris, non in minoribus tantum, probatur secundum Inno. & Hosti. qui hoc no. supra c. 1. ex eo quod ibi dicitur, Taxati in clero 1. astricti, quod non est ante sacrum ordinem. ad hoc, infra de elec. cum eo, lib. 6. Item ex eo, quod ibi sequitur, in mon. deputati. æquiparatur enim constitutus in sacris, & religiosus, de voto c. vno, lib. 6. Item ex eo, quod ibi dicit, Reuertantur. constitutis enim in minoribus tantum reuerti non cogentur, de cle. con. c. 1. ¶ *In ibi, intellige* nisi beneficia retineant, quod dicit, ut no. l. d. cap. ult. an tales non portantes habitum, nec tonsuram, nec deseruientes ecclesiæ, nec interequentes diuini sint in statu salutis, & an ad restitutionem fructuum teneantur, tract. Rai. in glo. huius ti. uer. item nunquid, & uer. se. ¶ *In fi.* idem Inno. qui dixit constitutum in minoribus non dici apostatare, sed clericatum relinquere. no. Goff. in sum. huius ti. §. circa, & Rai. in glo. huius ti. uer. quid si aliquis, & Hosti. in sum. §. qualiter, uer. quid si clericus, quod etiam is, qui primam tonsuram tantum accepit, compelli debet ad eam ferendam 21. dist. clericos 54. di. ex antiquis, de ui. & hone. cle. si quis ex clericis. istud dictum etiam placuit Håg. per præal. cap. eos, ad quod supra. respondi. pro primo dicto Inno. facit cle. de uita & ho. cle. quoniam, uer. si uero. ubi constitutus, in minoribus utens secularibus uestibus, nisi tonsuram admisceat, non punitur. dicebat Boati. de cle. non ressi. fraternitati, quod clericus primæ tonsuræ uerbo renunciare non potest sine licentia episcopi, sed factio sic.

SVMMA RIVM.

1 Iudæi baptizati ritus Iudæos dimittere coguntur.
Hebionitarum heresis quæ.
2 Ad prælatos spectat complere ritus Iudæos, & in quibus.
Bona conferuntur inuitis.
Ex malis duobus minus eligendum.
3 Additio glossarum.
Domini uiam agnoscere, & retroire quodam respectu minus malum, quam nunquam agnoscere.

CAPVT IIIII.

Vidam. Casus. Iudæi baptizati ritus Iudæos dimittere compelluntur. pars prima ponit Iudæorum baptizatorum excessum, contra quæ secunda pars prouidens ibi, cum autem, duas auctoritates præmittit, & duas rationes subdit; & fuit olim in 4. compilatione sub tit. de Iudæis (Ritus) forte in cibus discernendis in sabbato colendo, & si. ¶ *Retinentes* hoc faciunt Hebionitæ, qui legem cum euangelio, seruant. 24. quæst. 3. quidam, uer. Hebionitæ, & male: quia translato &c. de confi. translato, secundum Goff. ¶ *In greditur* eccle. 2. capi. ¶ *Contra* deuter. 22. ¶ *Prælatos*

lato] adt quos hoc spectat ex officio inquirere, punire, & corrigere, de offi. ordi. c. r. cum sit [Compefcatur] per poenam contra haereticos institutam, infra de haere. contra Christianos, lib. 6. [Coactio] non ob. supra de iud. sicut: quia illud loquitur de nunquam conuerso: hic de conuerso, & peruerso, & no. q. bona dē-feruntur inuitis [Minus] no. ex duobus malis minus eligendum. de hoc. r. 3. di. per totum. ¶ In glo. 2. ibi, tria, in fi. Iur. si contra patrem [et in fi.] quod dicit, ut supra de transac. ex literis, in r. glo. ¶ In ult. glo. in fi. ¶ Et infra de elec. quorundam, li. 6. tamen, ut dixit Goff. quodam respectu minus malum uiam domini agnoscere, & & retroire, quam nunquam agnoscere: quia primo casu reuiviscunt, de pe. di. 3. piim. secundo casu, non quia nunquam fuerunt, bona sine fundamento baptismi. r. q. r. cum Paulus.

SVMMA RIVM.

- 1 Apostata carcerari, & affligi possunt, ut habitum reassumant, & nume. 3. Carcere utimur ad custodiam, & ad poenam. eum frangenti poena, num. 3.
2 Ecclesia habet publicum carcerem, tormenta, mutilationem, & mucronem. Decapitatio hic ut sumatur.
3 Additio glossarum.

CAPVT V.

Nobis. C. Apostatae carcerari & affligi possunt, ut habitum reassumat. communis diui. 2. ibi, ad quod. [Apostatis] irregularitatis, ut patet per sequentia [Cum] Jaliās, qui: prima melior [Habitum] clerica tus, uel religionis [Volueris] non quicquid &c. hoc tamen debet uelle iudex, si aliter non potest corrigi, secundum Hosti. [Carcerare] carcerem utimur ad custodiā, & ad poenam, infra de poenis, quamuis, lib. 6. dicebat Goff. q. t. ecclesia habet publicū carcerem, ut hic, & supra de depo. grauis, & tormenta 5. q. 5. Illi qui 4. q. 3. si ea rei, Mutilationē 5. q. 6. delatori. Mucronē, per quē decapitat. 16. q. 2. uisus, ad fi. quod intelligit de separatione à Christo, qui est caput 2. q. 7. §. quia ergo, quæ mors est, qui si. sint le. per uenerabilem, in fi. de his, in cle. de here. c. 1. de mucrone uide quod dicam de purga. ca. inter sollicitudines, ad finem [Miseria] forte panis & aqua, infra de ver. si. nouimus [Donec] est ergo carcer hic temporalis poena, non perpetua. ¶ In glo. 1. ibi, iudicium] uel etiam poenas corporales, ut sequitur. ¶ In glo. 2. ibi, debet homo] uide quod dixi de si. dilectus, 2. super r. glo. [et ibi, dicitur] & si nec ista proficiunt, ut quia frangit carcerem, peiora committit, proceditur, ut no. supra de iudic. cum non ab homine, & secundum l. fractori carceris est, poena capitalis, etiam si aliās innocens fuerit, ff. de effracto l. r. ff. de custo. re l. pe. secundum Hosti. qui remittit ad sum. de accus. sub §. qualiter procedatur in accusatione, uer. reo exhibitio.

ANNOTATIONES.

- 1 Hæc. Vide Io. And. post Inno. in c. qualiter, 2. de accusa.

SVMMA RIVM.

- 1 In apostasia monachus ordinatus ad sacros, sine dispensatione papæ non ministrat in illis, & quando, & nume. 3. multo minus ad superiores ascendit.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Ordinari qui opus habent papali dispensatione.

Consultationi. C. Monachus in apostasia ordinatus ad sacros, sine dispensatione papæ non ministrat in illis (Sacrum) licet papa in non sacro non retineat sibi dispensationem, non tamen recipit illius executionem, secundum Vin. unde dicebat Hosti. quod in illis dispensat episcopus, allega. infra de sent. exc. nuper, de præsump. nonne, & si. de biga. ca. r. & 2. sed cum apostata religionis sint hodie excommunicati, infra ne cle. uel mo. c. 2. lib. 6. uidetur distinguendum, ut infra de sent. exc. cum illorum (In apostasia) si enim primò reconciliatus fuisset, & postea ab episcopo catholico ordinem suscepisset, non esset necessaria dispensatio (sic) scilicet in apostasia (suscepto) multo minus ad superiores ascendere, de sen. ex. cum illorum, secundum Boat. qui dicit q. licet aliqui dicant contra, hoc est tutius. ¶ In glo. r. addit tres casus; finis 2 respondet per solutionem contrarii. ¶ In glo. 1. ibi, conuenientibus, in fi.) item qui simoniacè, & à simoniaco ordinantur. 9. q. r. c. 2. & ibi de hoc in summa quæstionis, & de his not. uerfus. r. q. r. omnis cuiuslibet, Si bis ordo datur &c. Hostien. addit casum de eo, qui scienter se fecerit ordinari ab excommunicato, uel suspensio ab homine, supra de or. ab episcopo, c. 2.

SVMMA RIVM.

- 1 Continuatio tituli quæ.
2 De filiorum occisoribus ubi, præterquam hic, legatur.

De his, qui filios occiderunt, Rub.

¶ Viso] de his, qui peccant in deum in quatuor proximis rubricis, de his, qui peccant in homines, & nihilo minus in deum, uideamus, f. de homicidio. & quia inter omnia alia homicidiorum genera &c. secundum Goff. uel quia post præceptum de deo colendo, & de parentibus honorandis, primum negarium est, non occides. Deutero. 5. ideo &c. congruit materia, infra de pe. & remi. quæsitum, de dante causam abortui, infra ti. r. si aliquis, & c. sicut ex literarum.

SVMMA RIVM.

- 1 Filium sponte occidens mulier, qua poena mulctetur, & quando turbat. Lachrymæ signum interioris contritionis.
2 Additio, sine suppletio glossarum. Patricida poena.

CAPVT I.

Veniens. C. Mulier sponte occidens filiū debet perpetuò in mon. penitire. Tamen, si iuuenis est, datur sibi licentia cōtrahēdi ibi, 2. ibi, nū. quate. [Lachrymabili] & meritò, quia graue delictum. sunt autem lachrymæ signum interioris contritionis, de poe. di. r. in prin. [Turget] q. feroci & rigido [Improperasset] i. improprium ei dixisset [Monasterium] sic 16. q. 6. de lapsis 27. q. r. si quis rapuerit, supra de sim. quoniam [Fragilitate] supra de eo, qui cong. conf. Iordanæ [Noluit] de cleri. exc. quod à re, & ibi concord. in prima gloss. [In domino] id est secundum canones, de secundis nup. ca. fin. Inno. ¶ In glo. 2. ibi, l. una] uide statim in suppletionibus. ¶ In glo. 2. non ita] scilicet ut dicit lex illa. uult enim quod suatur culeo cum gallo gallinaceo, cane, vipera, & simia, & proiciatur in mare, uel in aannem, ut desit caelum superfluit, & terra mortuo. Si uerò mare, uel flumen defuerint, ponatur in silua à feris

De infantibus, & languidis, expositis, Rubrica.

ris animalibus deuorandus. Et dicitur doctores, quod canis fugat simiam: simia gallum: gallus uiperam; & cum uiperam non inuenit refugium, intrabit corpus illius, secundum Abb.

SVMMA RIVM.

- 1 Filium occidens mulier ob id à uiro separari non debet. Poena quandoque irrogatur per elemosinarum largitionem, uel orationem. Mulieri prægnanti, uel lactanti quæ non sit iniungenda penitentia.
2 Suppletio glossarum.

CAPVT II.

Intelleximus. Casus. Mulier occidens filium propter hoc à uiro separari non dēt. 2. ibi, quia uerò [Abiurare] hoc fecit in odium & grauamen mulieris [Panam] per elemosinarum largitionem, si sit diues; uel deuotam orationem, si sit pauper, secundum Hosti. [Ac filiorum] si ergo mulier prægnans esset, uel lactaret, non est iniungenda penitentia abstinentiæ, uel alia, per quam impediatur filiorum educatio, ut longæ peregrinationis, uel similis, secundum Hostien. [Liberè, & pacificè] ut nec per penitentiam impediatur, nec per uirum, uel dominum temporalem [Gubernare] C. de alen. lib. l. r. supra qui fil. sint le. cum inter. Vin. ¶ In glo. 1. in fi.] supra de diuor. cap. 2. ¶ In glo. 2. ibi, compulsa] melius diceret compulsa: quia textus dicit maritum iurasse [et in fi.] ad hoc, de consan. & affi. quia circa, cum concor.

SVMMA RIVM.

- 1 Parentum, penes quos filij reperiuntur oppressi, poena. Furiosus ipso furore punitur. Annus penitentiarum quot dierum, in fin. Penitentia arbitraria, & à quo tempore, ibid.
2 Epilogus, suffragium, & suppletio glossarum, num. 3. & 4. Culpa grauis quando hic, & quando leuis.

CAPVT III.

De infantibus. Set summat, poenam parentum, penes quos filii reperiuntur oppressi [Primum] supple. is, qui mortuus reperitur, propter singulare, quod sequitur [Voluntas] expressa etiam ex iracundia insana procedens, tamen uoluntaria, supra cap. prox. si uerò omnino esset furiosa, satis esset, parentes ipso furore puniri. 3. q. 9. iudic. de reg. sicut tenor, cum similibus, secundum Hostien. [Eos] parentes [Primum]. i. unius anni quadragesimam: uel dic, ut le. & no. de accusa. accusasti, Hostien. [Aqua] hodie penitentia sunt arbitraria, infra de poe. & remi. c. 3. & cap. Deus qui, ¶ In glo. i. obicit, & soluit, determinans demum, quid si sponte, uel casu ex graui uel ex leui culpa, uel ex nulla. ¶ In glo. 1. ibi, Luna] uide supra cap. r. super glo. 2. [et ibi, l. r.] melius diceret poena ponit eandem poenam cum prædi. l. una: sed l. r. imponit poenam, l. Cor. de sicariis. ¶ In glo. 1. ibi, graui] ut quia in medio sui posuerit filium tenellum [et ibi, leuis] ut quia in eodem loco, tamen longepuerum posuerunt, secundum Pe. & Abb.

SVMMA RIVM.

- 1 Dispositio tituli. Expositio infantum, & languidorum cui comparatur, & de ea ubi in decret. agatur.

SVMMA RIVM.

- 1 Scientia & ratihabitio qualiter differant. Infans quis dicatur. Patria potestas amittitur ob delictum in filium, & quod, & nume. 6. Dominica quoque, & quare hic, & nume. 5. in fi. Vel alia in alios hic descriptos.
2 Alimenta si his, quos habemus in potestate nostra, denegentur, quid iuris, & nume. 6. & 7. comparatur eorum negatio neci, nume. 5. Nutritio uel hospitibus nutriti hereditas non debetur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nume. 5. Ratificatio comparatur mandato, & iussui. Necare partem quis dicatur. Libertatem seruus quibus modis acquirat aliter, quam à domino, in fin. & supra nume. 2. Suppletio glossarum. Dies utiles à principio, continui in progressu ut intelligantur.
4 Monachus manens in seculo neglectus ab Abbate cui acquirat, ante ingressum monasterij.
5 Expositorum susceptores nil iuris acquirunt in eis, & quæ repetere possint. Protestatario non prodest repetendi ei, qui impenderet id, ad quod teneretur, in fin.

CAPVT I.

S à patre. Se summat. Et diuidit ipse nomine non est factum, & sup. & tacente [Habente] quando ipse nomine factum est [Infans] septennis, scilicet uel minor, supra de despo. impu. literas, & ca. accessit [Hoc ipso] scilicet quod sic exponitur [Liberatus] perditur hic potestas patria propter delictum. sic de here. c. 2. li. 6. in fi. [Etiā in hoc casu] scilicet cum à domino uel eo sciente, uel ratum habente libertus, uel seruus infans exponitur [Ingenuitatem] scilicet ac si natus fuisset liber, inlt. de ingenuis, in prin. [Seruus] idem in colono, uel ascriptitio C. de episcop. au. nemini [Prædictis] filiis, liberis, & seruis [Aetatis] necdum infantibus [Vel alicui eorum] libertorum, uel seruorum languidorum, in auct. de nupt. §. si uerò ab initio, & §. sequen. ubi de hoc nam sit fanis denegat alimenta, non eripiuntur in libertatem, sed pro derelicto uidentur haberi. ff. pro derelic. l. vlti. ibi no. quod nec pro derelicto habetur propter hoc sed secundum primum dictum conceduntur occupanti, nisi ipse dominus prius occupauerit, ut ibi, & ff. de stip. seruo. quod seruus, secundum Azo. in sum. huius tit. Vinc. Inno. & Hostien. hic sed Goff. quem sequitur Egi. hic, & in sum. huius titu. contra. Dicit enim q. hæc dec. æquiparat hos tres casus, scilicet cum infans exponitur, & cum languidus cuiuscunq. ætatis, & cum alicui ex his alimentum negatur [Suscipimus] & nutriunt [Ius aliquod] unde nutritoribus propter hoc nutriti hereditas non debetur, C. communia de success. l. nutritoribus, sicut nec hospitibus hereditas peregrinorum, ut in auct. omnes peregrini, ibi posita. ¶ In glo. 4. distinguit, & respondet. ponit contrarium de capit. fin. 87. distinet. ¶ Penult. glo. inducit sim. de monaco. ¶ In

¶ In glo. 2. ibi, sed si cum quis] aliàs est uerfi. sub §. quot. & uide de si. sicut tuis, super gl. nam si. & ibi, si filius. 2. quæ est l. fina. & loquitur de credito, quod recipit filius. a. citra patris iustum, mandatum, uel uoluntatem sed pater postea ratum habuit. ¶ In 4. glo. ibi, necare] necat non solum, qui suffocat partum, sed & qui abiicit, & qui alimoniam negat, & qui publicis locis exponit. ¶ In glo. pe. ibi, l. uiti.] ponit casum in seruo, cui denegatis alimentis, præbens alimenta libertatem concessit, & ualuit. ¶ In glo. 3. in fin.] ff. de adulteriis, nec in ea. Hostien. ¶ In glo. de istis, ibi, c. ult.] & ibi hæc glo. [¶ ibi, factam] in ecclesia, ut ibi, uel alibi in loco publico, secundum Goffre. 5. q. 1. quidam [¶ ibi 10. dies] & illi an sint utiles, an continui, ibi no. Hosti. hic tenet, quod sunt utiles à prin. continui in progressu, & sic current à tēpore scientiæ. ¶ In glo. pe. ibi, filij sui iuris] Hostien. contra, dicens, q̄ licet soluat patria potestas per expositionem, non tamen b per alimentorum denegationem tum quia iura sanguinis, quæ naturalia sunt, ciuiliis ratio non perimit. ff. de cap. di. cas obligationes, in sti. de legi. agna. tu. §. fin. tum quia aliis remediis locus est ad patrem cogendum, de quibus supra de conuersi. in fi. de. ca. 2. & sic dicit corrigendum, quod no. in sum. eo. titul. §. quid iur. ¶ ibi, c. uiti.] vbi de hoc no. Phi. ¶ ibi [¶ monasterium] quasi secus, si solus Abbas, secundum Bar. Brix. in questione domini. 8. Esto, q̄ monacum, idem Guil. in spe. de sta. mo. uer. 41. [¶ in fi.] no. Goffr. de of. ord. quanto. hoc uerum, quando ille ingreditur aliud monasterium. Si uerò nullum monasterium ingrediatur, putat, quod adhuc acquirit primo; alleg. §. sed sciimus, quem alle. gl. & idem dicit de licentiatu, ut aliud quærat mon. quod scilicet interim acquirit primo; alle. ff. de mili. re. ex eo tempore, & de hoc in spe. de sta. mo. uer. 42. & de hoc 18. q. 2. Abbates. ¶ In glo. uiti. in fi.] adde quod not. 87. dist. c. uiti. in glo. 2. hic, s̄ quod reperitur à recolligente expensa facta in arte erudienda. C. eo. l. 1. alimenta non repetit, nisi fuerit protestatus. ff. de neg. ge. Nefennius; uel nisi filiam eius recuset duce re in uxorem. C. de nupt. patrem, quod de protestatio ne dictum est, non haberet locum in eo, qui impenderet id, ad quod teneretur, secundum Ioan. qui hoc no. 12. q. 2. & sacrorum.

ANNOTATIONES. a ¶ No. per glo. uide Bar. in l. quod seruus, infra alle. b ¶ Tamen. cum glo. uiderur concordare glo. in c. fi. 87. distinctio.

S V M M A R I V M. 1 Dispositio tituli. Specie sæpe præmissa submittitur genus. 2 De homicidio loca iuris alibi, quam hic tractantia suggerit. Sub uoluntario & casuali quæ, species alia comprehendantur, nu. 4. 3 De genere prius an sit tractandum, postea de specie. 4 Distinctio an debeat esse plena in titulo.

De homicidio uoluntario, uel casuali, Rubrica.

¶ Viso de speciali homicidio, submittit rub. generalem. Et quia homicidiorum aliud uoluntarium, aliud casuale, de utroque hic exprimit secundum omnes. & sic sæpe præmissa specie submittitur genus, supra de rescrip. sedes. interdum e contra, de of. or. ad reprimendam, secundum Host. de hoc no. infra de reg. iur. 2. li. 6. in prin. habetur materia l. d. miror, & 4. cap. seq. & §. quod uero, usq; ad §. præmissis, 23. q. 5. per tot. de pe. di. 1. penulose, cum §. ca. se. & l. si quis cum toto, & duabus seq. 15. q. 1. nec is, usq; ad si. quæstionis 32. q. 2. q̄ non formatum, & duobus ca. se. 32. q. 2. interfecto-

res, cum §. ca. se. & c. latorem. repetitur in 6. li. & in cle. Congruit, de temp. ordi. c. fi. de ara. & quali. ad aures, qui cle. uel uo. c. 1. de accu. inquisitionis, in prin. de ex. cef. præla. ex literis. Item li. 6. ne clerici, uel mo. ca. fi. de penis, felicitis, §. si quis uerò, & clem. eodem titulo, si quis suadente, §. quæ omnia. propter commentū de cre. Io. opponitur ad rub. q̄ male situata, cum enim supra & infra ti. prox. de speciebus homicidiorum tractetur, aut debuerat compilator primò genus, postea ipsius species tractare, aut e contra, ut est dictum. & sic contra, de or. co. c. 2. responde, q̄ non omnium & c. de hoc, supra de rescrip. si quando. uel dic, q̄ infra nō tractat propriè de speciebus homicidiorum, sed de actibus, per quem non semper, licet quandoq; ad homicidia peruenitur. Item opponitur, q̄ si sufficiebat dixisse de homicidio, & sic reliqua pars rubricæ superflua. Sol cum hoc addiderit ad instructionem nostrā, non conqueri, sed regratiari debemus, supra de ec. be. næ. ca. uno, uer. quia ergo. & est si. supra de si. & ne ali. quid & c. Item t̄ opponitur, ex quo instruere uolebat distinguendo, debet plenius ponere, & etiam de necessario. Item quia homicidium iustum, & iniustum, de utroq; etiā debuit exprimere. Respondeo, satis est, q̄ in paucis tibi per laborem amici cōsultur. C. de ne. g. tutori, & ff. de adm. tu. tutores, §. qui se, in fi. uel dic, q̄ omnia prædicta comprehenduntur sub homicidio uoluntario, uel casuali. nam in dex & miles, licet iustè, uoluntariè tamen occidit. necessarium etiam sub uoluntario comprehenditur. uoluisse enim occidere, ut tibi uitam seruares. interdum sub casuali secundū modum, quem ponit gl. magna in fin. quæ est, infra eo. sic ut dignum. de materia uerò huius titu. distinguas, ut ibi. ¶ In supercripti. Exodi 21.

S V M M A R I V M. 1 Homicidium necessitas an excuset. Mori quibus modis capiatur. Mortis penam corporalis, uel sanguinis canon non imponit. Ad scientiam quid inferitur aliquando, non ad obseruationē, in fi. 2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. Capituli huius intellectus quis.

C A P V T I.

Siquis. Breue [Occidit] nulla t̄ ne cessitate compulsus: aliàs contra, ut patet. j. c. 1. & 2. Host. [Mortu] in peccatis. Vin. uel i. ad penitentia humilietur l. di. quid est. uel. i. deponatur, quod hēt in stat. mortis 2. q. 7. §. quia ergo. uel n̄ oriatur peccatū. i. agat poenitentia, similis expositio 27. q. 1. quæ Christo, & c. de filia. Gof. sic diuersimodè exponit: quia canon non imponit poenā mortis corporalis, uel sanguinis: sed planū est, q̄ hæc non fuit constitutio papalis, sed lex Exodi, qua sæpe imponebat poena mortis. & hic inferit, ut sciatur, nō ut in canonico foro seruetur sic §. q. ult. delatori. ¶ In 2. secunda glo. huic casui addit duos similes casus. ¶ In glo. 2. §. ex his] aliàs, de his neutrum est ibi: bene tamē est ibi ver. de his, sub §. 1. sed non facit, nisi uellet inducere illā copulā, & sine præiudicio. Inueni in quadā antiqua correctū c. uiti. & ad hoc facit, quod ibi d̄, hoc solum, quod irreprehensibile est & c. uoluit forte inducere 23. q. 4. §. ex his [¶ ibi, p̄ blicus latro] & ad thunc casum restringi p̄t hoc ca. dicit Abb. q̄ Pe. intelligebat planè capitulū, prout uerba sonant, q̄. f. per infidias aliu occidens immunitate non gaudeat. Dicens, q̄ hoc non est mutatum. ergo stare non phiberur. C. de test. sancimus. Sed certū est, quod tēpore huius legis exodi non emanerunt iura positi

ua,

ua, quæ dederunt immunitatem ecclesia. & sic de illa non uidetur intelligi posse, quod hic dicitur [¶ in fi.] uel loquitur de altaribus ueteris te. quæ non erāt eius auctoritatis, cuius sunt nostra altaria secundum Inn. dicit Hostiē. q̄ possēt intelligi de clerico, qui per hoc euellit ab altari, s̄ per depositionem ordinis, & beneficij, & traditur potestati seculari, si est incorrigibilis: aliàs non, de iudic. cum non ab homine.

ANNOTATIONES. a ¶ Mortis. Vide Inno. de accu. qualiter, el. 2. b ¶ Delatori. Vide glo. & ibi Ioan. And. de ma. & obediē.

S V M M A R I V M. 1 Latronem occidentis poena quæ sit. Fur quis dicatur, & unde dicitur. 2 Dies dominicus non est dies abstinentiæ, & qui aliter asserit qualis habeatur. Cernis quid. Homicidium quid excuset, in fi. & nu. 5. quando impediatur promotionem, nu. 5. 3 Datorem largum & hilarem diligit deus. De necessitate quod quandoque admittendum est, pro æterna remuneratione sponte distribuendum. Penitentia debet esse longior, quam culpa. 4 Epilogus, & additio glossarum. Cilicium quandoque uocatur sacco. Penitentia arma quæ. Peccatorum auxilia quæ. Ieiunium præponitur sacco.

C A P V T II.

Interfecisti. Ponit penitentia occidētis latronē, cum se poterat aliter liberare: aliàs poenitere non tenetur, nisi ad cautelam, secundum Abb. 2. ibi, si autem [Furem] nocturnum. Goff. quod notat uerbi significatio. dicitur enim fur à furno. i. nigro. ideo quia clam & obicure, & ut plurimū de nocte furatur, institui. de ob. quæ ex ma. §. secun. Hostien. qui de hoc no. plenius in sum. de furtis [Latronem] diurnum. Goffre. datur uersus. Tempore nocturno fur auferit: latro diurno. & uide aliter de furtis c. 2. [Apprehendi] puta de die [Abstineas] l. 2. 4. & 6. feria in alijs tēpore, ut sequitur [Sabbato] de f̄ die dominico nil dicit: quia non est dies abstinentiæ, de con. se. dist. 3. ne quis. & studiose cōtrarium asserens suspectus est de fide 26. q. si. sacerdos. & adde, quod habes. 30. di. ca. si. [Mediocri] q. d. temperata & debili, ut uideatur ebrietas [Cernis] quæ alias dicitur sicera, de qua uide in Hiero. super Esai. libro. 9. [Sine ody] quasi casu, qui non potuit præuideri, uel necessitate urgente [tuaque] non dicit, Te, uel tua, secundum Io. & qui hoc no. 23. quæstio. 3. in prin. [Interfecisti] cum ipsum comprehendere non poteras, nec ab ipso aliter liberare. Gof. [Indulgentiam] i. clementer & benignè. Gof. 1. ut citò tibi indulgeatur. Hosti. [V olueris] q. d. non teneris [Largiter] quia largum & hilarem datorem diligit deus. 16. quæstio. 1. prædicator, de dona. capitulo primo, dicit Cyprianus, quod de necessitate quandoque admittendum est, pro æterna remuneratione distribuendum est [Presbyter] i. sacerdos, diaconus, & subdiaconus, de coh. cle. & mu. capitulo secundum [Eadem] quæ dicta sunt in prox. respon. non in primo [Feceris] casu fortuito: aliàs loquitur dispensatiue, secundum Hosti. [Penitentiam] interiorem. Longior enim esse debet poenitentia, quam culpa, de pe. di. 3. productior. Go. ¶ In l. glo. respondet per quæstionem. ¶ In glo. 2. ibi, maculetur] facit, quod habes de cri. fal. c. 3. ¶ In gl. 3. in fi.] & de pe. dist. 3. Achab Rex, Go. quod quæ-

que sacco uocatur, ut in Hiero. parte secunda prodigio descripto per literam. A. Item super Ioan. ca. 2. C. sacco, & ieiunium arma sunt poenitentia, & auxilia peccatorum. & si ex duobus necessarijs unum subtra hēdum, magis eligam ieiunium absque sacco, quam sacco absque ieiunio. ¶ In glo. 4. di. in fi.] & sunt etia prohibita, quæ trahunt semētīnam carnis originem, ut ibi. ¶ In glo. quantum] hæc glo. intelligit de toro coniugis. & sic fortius à toro extraneæ: sed alij intelligunt, quod in lecto non iaceat, sed in terra, secundum Abb. ¶ In glo. de Anglia, ibi, fuit] quò ad potus qualitatem. sed non quò ad quantitatem, secundum Ia. & Hostien. de ui. & ho. cle. à crapula. ¶ In glo. ult. in fi.] & tunc secundum Host. in nullo imputabitur, ex quo aliud facere non potuit. & est simile casuali, quod etiam secundū illos, qui dicunt, q̄ lex promotionis cōsistit in facto, non impedit promouendum, infra eo. lator. & dicit, q̄ non tenebat Clemens. III. qui tamē in hac materia satis erat durus. & idem Clemens. V. in sua constitutio ne. cod. titu. si furiosus.

S V M M A R I V M. 1 Fur quis occidatur sine culpa, & num. 4. Homicidium licet non imputetur aliquando ut hic, imputatur tamen ad irregularitatem. 2 Seuo quid sit non attribuitur nocti. 3 Lex ciuiliis antiquior canonica. 4 Epilogus, & suffragium glossarum. Ob tutelam sui corporis quod quis fecit, iure fecisse existimatur. 5 Additio glossarum. Armorum terror sufficit. Occidere quem etiam noxium in delictis alterius reprobat.

C A P V T III.

Sperfo diēs. C. occidit fur diurnus sine culpa, nocturnus uerò nō. 2. ibi, intelligit. & in sub. scriptio. Exodo. 22. [Nō est illi] p̄cussori [Homicidii] quò ad peccatū, est tamē homicidii quò ad irregularitatem, cum aliter sibi prouideri potuit: alias non, supra c. prox. ubi de hoc [Orietur sol.] hæc lex Exiti facit pro statutis, quæ duplicant poenas maleficiorum de nocte commissorum. & tūc t̄ dubitatur, quod si fiant de sero? & q̄ attribuatur nocti, facit hæc lie. ra, quæ post solis occasum uocat furem nocturnum ad hoc supra de treu. & pa. c. 1. in prin. Item tenebrositas attribuitur nocti, & lux diei. pater vtrunque, de of. dele. consuluit, ad si. facit. C. de custo. reo. l. 1. Item Gem. fisis. in prin. Mane, & uespere, dies unus. Item dies est inter duas dimidiatas noctes. ff. de feri. more Romano. cum autem dicatur a dian, q̄ est lux, uel claritas; illud solum, q̄ clarescit inter duas noctes, est dies. ad partem contrariā inducuntur omnia iura, quæ uolunt in poenalibus fieri benignam interpretationem, infra de re. iu. in poenis, li. 6. cum cōcor. & regula, cum sunt partium, & regula, in obscuris, quæ cum suis cō. uolunt in dubijs mitiorē poenam imponi, & reo fauere. & lex dicit, non puto illum errare, qui in dubijs q̄d. amibus contra sic cum facile respondit. ff. de iure sic. nō puto, & sibi imputet, quia legem clarius non dixit, infra de regu. iur. contra cum, cum cōcor. tertio allegatur, quod neutra poena locū habeat, cum sit casus tertius omissus in statuto. ad hoc, de rescrip. susceptum, li. 6. & extendi potest hoc per ea, quæ ibi no. in glo. ar. contra. Et quæ super ea dixi, sed hæc argumētatio tollitur, quia dies, & nox sunt cōigua. & sic ipsorum extrema se contingunt, ut patet Gen. 1. in prin. bene facit. ff. de adul. le. capite, ibi, Per horas diurnas, nocturnasque continuas. Sol. Guido de Suza. in suis quæstionibus statutorum, & in leg. more Romano, in Io. And. super 5. Decre. H de

de ferijs, placet secunda pars: aliquibus prima, & sic audiui terminatum. puro primo considerandum, si in loco signum campanæ, uel aliud designat hanc diuisionem: alias putarem uenire in arbitratu, an tenebrositas faciat attribui nocti, an potius aliqualis claritas dici: in dubio mitiorem eligere putarē, cum iura inducta distinctionem probent: [Quia poterat] quia dies erat. hoc infra exponit [17a] lex Exodi, quam Aug. hic glossabat. non enim lex canonica est antiquior, quam civilis. & de hoc dixi, supra de sum. tri. cap. 1. §. hæc sancta [Quoquo modo] i. siue se defendat, siue non. ad hoc infra e. tua. §. 1. [Iam enim] scilicet quo telo se defendit [Plus est] i. plus de ipsius malitia præsumit, si uenerit etiam ad occidendum. ¶ In glo. 3. querit, & opponit iterum querit, & ponit op. Hug. ¶ In 3. glo. ibi. §. lex] sequitur. 1. 2. tabularū furem nocte deprehensum occidere permittit, ut tamen id ipsum cum clamore testificetur [Et ibi, furem] occidens furem nocturnum non tenetur, si parcere illi sine periculo suo non potuit [Et ibi, ut uim] quod op. tutelam corporis sui quis fecerit, iure fecisse existimatur [Et ibi, itaque, in prin.] uide de iniur. cap. 3. super gl. 2. ¶ In 1. glo. 1. in fi.] forte parietem, uel sub pariete, ut faciebāt fures antiqui. ¶ In glo. 1. ibi, quidam] Goff. hic La. Tan. Phi. & Host. & Abb. [Et ibi, in prin.] sufficit enim terror armorum. ff. de ui & ui ar. idem est. §. qui armati. Tan. In super scrip. Hiero. super Matthe. li. 6. ubi post finem huius ca. sic subdit. legimus in Ro. historia Flamminium ducem Romanorum, qui cubanti iuxta se meretriculæ, quæ nūquam uidisse se diceret hominem decollatum, assensus sit, ut reus capitalis criminis in cōuiuio trācaret, à censoribus pulsū à curia: quia epulas sanguini miscessisset, & mortem, quamuis noxij hominis in alterius delictis præstiterit, ut libido, & homicidium pariter misceatur, illam etiam historiam ponit Val. li. 2. cap. 4. §. sicut Pontius.

ANNOTATIONES.

1 ¶ Probat. Vide Bar. in l. qui duos. §. hæc cōditio. ff. de manumif. testa. & in l. aur. facta. ff. de pennis. & in l. Titius. §. 1. ff. de li. & post. & in l. 1. §. hoc autem, ff. ad Sil. & Sali. in l. non minorem. C. de transactio.

S V M M A R I V M.

1 Iuramentum quem non obligat ad homicidium. Inter pollicitor, & promitto differentia. D. Ioannis Baptistæ excellentia, ab Herode cur missus in carcerem, nunc. 3.
2 Epilogus, & suppletio glossarum.

C A P V T III.

In iuramento C. Iuramentum non obligat quem ad homicidium (Pollicitus) pollicemur sponte, promittimus rogati, datur uersus, ultro pollicitor. promitto sæpe rogatus (Herodes) M. 14. M. 6. (Quodcumque) etiam si petisset dimidiā sui regni partem, ut ponit historia (Matris sue) s. ipsius Hero. i. si petisset, q̄ Herodes dar et caput patris, uel matris propriæ, non dedisset: uel respiciunt puellam. ac si diceret, Si puella petisset caput patris. i. ipsius Herodis, uel matris ipsius puellæ uxoris Herodis &c. [in propheta] i. in Ioanne Baptista, qui etiā fuit plus, quam propheta. T. Matth. 11. A. quod Hiero. contra Luciferianum. B. exponit dicens, quod nulli prophetarum contingit, quod Ioanni. f. annuntiare Christum, & digito demonstrare. ¶ In glo. 3. responder per quæstionem, an in suis facere debuisset. ¶ Quarta per quæstionem, an excusetur, si de facto in suis &c. ¶ In 1. glo. 3. ibi, sicut] uide in proemio super ul. gl. (Et ibi, obligatione)

uide de priuil. pastoralis, super ult. glo. ¶ In glo. 2. in fi.] Beati Ioannis Baptistæ, qui cum reprehenderet Herod. quod non liceret sibi fratris sui relictam in uxorē habere. 26. d. §. Ioannes, carceratus erat per Herodem ad mulieris instantiā, ut habet historia. ¶ In glo. carcere, ibi, excepta] de iureiu. capitulo primo, de re. iur. in general. libro sexto.

S V M M A R I V M.

1 Homicida est, qui facit, uel dat sterilitatis sortilegia, uel uenena, & quando in fi. & nu. 3. Non contrahit tamen irregularitatem, & quam nu. 4. Ad hæc cur deueniatur. Amatoria pocula præbens indicatur ut homicida, si moriatur is, cui data fuerunt.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Abortum inducentis sibi, uel alij pena, & nu. 4.
3 Suppletio glossarum.

C A P V T V.

Siquis. Homicida est qui facit, uel dat sterilitatis sortilegia, uel uenena (Libidinis) erat fortē mulier talis, quam non decebat grauidā apparere: ut ergo libidini licentius vacaret, hoc fiebat (Odi) forte nolebat illum, uel illam habere filios, ut esset ingrata coniugi, uel ut illi succederet ab intestato, uel facilius ex testamento, uel his simile (Meditatione) si dedit amoris causā, non ut interficeret, similiter punietur: quia dabat operam illicitæ rei, & ultimo supplicio supponitur. ff. de pennis. si aliquis. §. si quis Vincen. [Fecerit] puta sortilegium sine cibo, uel potu [Generare] uir. f. [Concipere] mulier. uel repete, ut non possit iam concepta [Homicida] uerius, si uiuificatum erat conceptum: aliās interpretatur, ut dicit gloss. ¶ In glo. 1. distinguit pœnam legalem, spirituales, & irregularitatis. distinguit etiam, an conceptum sit animatū. nec ne. ¶ In 1. glo. 1. ibi, qui abortiuus] ibi dicitur ralem, si humilis est, damnari in metallum: si honestus, relegatur in insulam amissa parte bonorū. sed si ex eo mulier, uel homo perierit, supplio summo afficiuntur [Et ibi, si mulierem] Exulatur mulier, quæ uisceribus uim intulit, ut partum abigeret [Et ibi, ult.] qui abigerunt infantes, forte spem mortis circa illos habuerunt [Et ibi, necare] uide supra titu. 1. cap. uno, super. 4. gloss. ¶ In glo. 1. ibi, actus] ad hoc 1. §. q. 1. si quis non iratus. Io. contra. de pe. di. 1. periculose, in ult. glo. dixit hic Go. non est iste irregularis ista magna irregularitate & in dispensabili, de qua l. di. miror, sed irregularitate quæ contrahitur pro mortali peccato. 25. dist. §. criminis [Et ibi, sicut ex literarum] & adde quod ibi dicam.

S V M M A R I V M.

1 Facti species. Factum pro præsumptione eius capitur hic.
2 Circumstantiæ in delictis sunt attendendæ, & quæ, & nu. 16.
3 Credendum in foro penitentiali. Ferè, aminor hic.
4 Multa solet iudicis arbitrio relinquere. Incitantium ad odiū, uel homicidii penitentia quæ, in fi. & nu. 3.
4 Consulens clericum uerberari, quando excommunicatus sit. Ex consilio qui, & quatenus teneantur, nu. 8. & nu. 12.
6 Custodientium sarcinas occidentium penitentia, iuncto contextu.
7 Ministerium præbens combustioni hæretici sit irregularis iuncto speculatore citato. Occupantium spolia sancti uiri penitentia.
8 In actionis defectum datur actio de dolo.
9 Comites cuiuspiam eumtis ad rapinam, uel deuastationem in quod teneantur.

Opem

Opem dandes in maleficio ad quid teneantur. Opem dare qui dicantur, & supra nu. 2.
10 Damnum dans culpa, uel negligentia solus, uel cum alijs, quatenus teneatur. Fori spiritualis, uel anime, & fori contentiosi differentia in refectione damni.
11 Participantium interfectores excommunicatis penitentia quæ. Affectio duplex.
12 Morti præstantium clericorum consilium, auxilium, uel fauorem penitentia quæ. Clerici non debent interesse, ubi pœna sanguinis profertur. Clausuram quandoque non inuenitur.
13 De homicidio qualiter agatur, & eius pœna quæ, & nu. 1. 8. quibus committatur modis, nu. 18.
14 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 1. 5. De persuasore ad maleficio, remiss. Cedens bonis à quo liberetur. Soluens alteri quam creditor quando liberetur. Immiscere rei ad se non pertinenti culpa est, in fi.
16 Additio glossarum.
17 Interitus speciei quando quis liberetur.
18 Contra mandantes ut agatur ex statuto contra homicidas edito, §. et scias.
19 Cum homicida uoluntario papa dispensare potest, an ad superiores ordines ascendat, & habeat exercitium susceptorum, nu. 20.
20 Misericordia pro dispensatione.

C A P V T VI.

Sicut dignum. Propter multa dicitur, sed hic præmittitur. ¶ episcopus Exoniensis receperat per commissionem papæ, q̄ absolueret occisores. B. Tho. & illos, qui fuerant tuæ mortis culpabiles, & forte expresserat penitentiam occisorum. ipse uerò, quia inuenit diuersas culpas, super illis papæ cōsuluit, qui rescribit, ut sequitur [Et infra] continebat decisa, q̄ sicut dignū erat & rationabile difficile quodnes ad papam deferre, sic & suscepto ministerio papa debebat illas soluere, & querentibus respondere [No] [si] id est nosce præsumis [Conditio] liber, an seruus: subditus, uel alius: religiosus, uel secularis: nobilis, uel plebeius [Locum] an sacer sit, an profanus [Tempus] an ieiunij, an solium [Penitentia] & sic ipsa ui sequitur, q̄ sit arbitraria, de hoc de pennis. significauit, in fine [No] loco commissum, de senten. excom. cum pro causa, cum concor. uel in uno homine, supra de hæreti. excommunicamus. §. si uerò [illi autem] penitentia illorum, qui habuerunt animam occidendi, ferendi, & capiendi. Inno. [Sanctum] beatum Thomam martirizatum tēpore Henrici maioris, uel patris regis Angliæ (Citra manuum) i. manus non iniecerunt: quia id fuit per socios expeditum [Fatur] in foro t penitentiali, in quo credendum est [Captio] forte uallauerunt, uel circumdederunt locum [Pari] qua interfectores, & forte papa illam expresserat in prima commissione [Ferre pari] denotat aliquo modo minorem culpam [Illam] penitentia prohibentium uim inferri occisoribus [Ferire] & sic non habuerunt animam occidendi, & in hoc differt à prox. [Multari] quia t multa solet iudicis arbitrio relinquere. ff. de uer. si. si qua. ideo uertur hoc uerbo secundum Hosti. ad denotandum penitentias arbitrias [Scriptum] non ad literam, sed ad mentē, prouer. 24. B. Erue illos qui trahuntur ad mortem, & qui trahuntur ad interitum, liberare ne cesses. ad idem Ecc. 3. [Non esse] sup. illos [Qui uerò] penitentia incitantium regem ad odium. Inn. [Inflammasse] per hoc & per iura, quæ alle. glo. arguit Host. q̄ consules clericum uerberari, excommunicatus est, cum delicto consentiat. 16. quæstione. 4. omnes infra de senten.

excommunicata. quæ, ubi de hoc. quod intelligitur, quando ex consilio secuta est percussio: uel cum participat crimini præcedenti, de senten. excomm. nu. per. §. in secunda [Ad odium] aliud est inflammasse ad odium: aliud ad homicidium, ut hic patet [tra ferere] sicut ij, de quibus dictum est proximè [Hi quoque] penitentia custodientium sarcinas occisorum. Inno. [Sicarios] forte hoc intendit, uenerunt armati ad terram, & prope ciuitatem, uel locum maleficij: & dimiserunt uestes, mulos, & sarcinas, & dimiserunt aliquos ad illorum custodiam: & illi bene uidebant, & sciebant, quod illi ibant, ut occiderent, sed nesciebant quem: uel forte sciebant, q̄ ibant illum sanctum occidere, licet illorum consilio id non fuerit machinatum. & hoc placet Hosti. primū plus mihi placet [Miserium] arguit hic Abb. contra illos, qui ad locum, ubi comburi debet hæreticus, portant vitæ, uel aliud, & de hoc in spe. in tractatu dispen. §. iuxta propōnis, uer. quid de his, qui propter. 12. col. [Eos in super] penitentia occupantium spolia sancti uiri, uel suorum. In no. [Occupauerunt] secundum Inno. & Hosti. hi, qui occupauerunt bona sancti, sed in occupationibus aliorum non fuerunt culpabiles, licet simul concurrerent cum alijs in occupationibus faciendis, non tenentur nisi de illo, quod ad ipsos peruenit, ut hic. Si t uerò in illa occupatione fuissent alias culpabiles, ut quia alii consulerunt, ut raperent, tunc tenentur in solidum: quia de dolo, & consilio illorum hoc est factum, unde, licet non tenerentur interdico, unde ui, uel ui bonorum raptorum, de dolo tamen actio comperit, sicut & quado, unde ui, & ui bonorum rap. competit, sed ignoratur, contra quem agatur, uel deficit probatio, uel quia persona, contra quam agi debet, terribilis est, uel propter quancunq; aliam causam, in defectum dabitur de dolo actio, ar. ff. de do. l. 1. & 2. §. si. & l. sequentibus, & l. & eleganter, per totum, & sequentibus. quini. & quod ad consilium animæ omnino teneretur talis consiliarius, etiam si spoliatus possit agere contra alium, nisi forsitan occupanti ex corde remississet. tunc enim liberatus esset consiliarius, non sic contra, ar. supra de consilio. trāslato. ff. de reg. iur. cū principalis. liberato ergo consiliario nō est liberatus raptor, uel is, ad quem rapina peruenit, nisi appareat, quod eos intendit liberare: quia licet accessoriū sequatur principale, illud tamen non comertitur, & q̄ dixi liberari consiliarium liberato rapitore, uerum est saluo eo, quod ad eū peruenit, illud enim non remittitur in consilio animæ, nisi redderet, uel alius pro eo satisfecisset. in quo quidem casu & alii, qui satisfecit, non damnum passo, consiliarius hoc, quod ad ipsum peruenit, in eodem iudicio animæ restituere teneretur, licet in contentioso iudicio secus esset, si uerò nō dedit consilium de rapina, iuit tamen cum rapitore, non ut iuaret ad rapinam, quam dissuadebat, sed ut iuaret ep̄m, ne ab aliquo ledi posset, tunc si raptor inuentus est in rapina, non tenetur consiliarius. sin autem tali consilio fretus res asportauerit, tenetur talis auxiliator: quia ad rapinam committendam & si nō consilium, tamen opem dedit, dum modo sine eo nō potuisset res asportare. nam si sine eo asportasset, in nullo teneretur, quod si nullus asportauit, licet alias damnum dederit, non tamen teneretur is, qui dissuasit, quāuis iuerit ad hoc solum, ut personā liberaret, nisi forsitan raptor nullatenus iuisset, nisi alterius comitatum habuisset. nam in isto casu semper tenetur: quia & si non suaserit, ope tamen uel facto iuuit. ff. ad leg. Aquilianam. item Mela §. primo, secundo, & tertio, & §. si plures turbantur, & §. item cum eo.
9 ¶ Quid si multi comitatus sunt malefactores, qui ibant ad rapinam, uel deuastationem aliquarum rerū Io. And. super 5. Decret. H 2 facien.

facienda. dissuadebant tamen maleficium, sed iurunt, ne malefactor ledi posset, & etiam, ut impedirent aduersarios. si uellent prohibere rapinam, uel de uastatione? Respondeo. non tenentur in iudicio animæ, nisi de eo, quod commiserant, uel quod eorum auxilio commissum fuit, etiam si ad hoc iussissent, ut uolentiam committerent, eo saluo, quod unusquisque ipsorum de uastis, quæ facta non fuissent, si ipse cum alijs ibidem non interuenisset, in uirilem portionem tenetur, si eius & aliorum timore alij uastum fecerunt: alias autem non tenetur aliquis ipsorum, qui nec factus, nec consilio rapinam commisit. aliud est ergo in illo, qui uadit, ut auxilium præbeat: qui non tenetur nisi de illis, in quibus auxilium præstiterit, ut in hac questione: quia talis non tenetur nisi de damno, quod dedit: aliud de illo, qui consilium dedit: quia consilium ad omnia damna euagatur, ut no. in superiori uersiculo istius gl. Sin autem nullius timore specialiter, sed omnium simul ij, qui damnū recipiebāt, non fuerunt ausi iniuriam propulsare, & sic damnū darum fuit, tunc singuli pro singulis damnū tenentur in solidum. quia unusquisque in quolibet damno opē dedit, quod uerum est in iudicio contentioso. ff. ad l. Aquil. item Mela. §. si plures. in iudicio uero animæ proportionabiliter tantum unusquisque tenetur: ita tamen ut habeatur æstimatio eorum, qui magis strenui erant, & qui magis timebantur. nam & illi in plus tenentur, sed si aliquis iuit ut delinquentes tantum defendere non ad rapinam, in nullo tenetur, dum modo hoc certum sit aduersarijs. alioquin tenetur, si propter eius præsentiam aduersarij non fuerunt ausi exire: quia præsumptionem probabilem habuerunt. & idem est de illis, qui uadunt causa pacificandi, si aduersarij probabiliter dimittant timore ipsorum. q. suas res non defendant, significet ergo istud aduersarijs, si uolunt esse securi, de irregularitate dicam, infra de peritio. in glo. no. quod, in fi. Ille uero, qui uadit ut raptorem defendat in maleficio, tenetur in solidū sicut raptor, ut supra eo. c. §. illi etiam. & de hoc no. infra eo. pectio. §. 1. ¶ Sina uerem culpa, uel negligentia alicuius datum sit damnum, ut si non bene cohibuit ignē, ne ad domus aliorum uagaretur. l. Aquil. tenetur. ff. ad l. Aquil. si seruus suum ab illo. §. si arduum, usque ad §. si cum apes, & l. qui occiderit. §. p. quod uerum est in foro contentioso: in spirituali uero non tenetur ad emendam, sed est tantum de negligentia poenitentia imponenda, ar. 1. 5. quæstio. 1. inebriauerunt, nisi & is, qui ignem apposuit, damnum dare intendere, uel in lata culpa esset, ut si in domum plenā stipula ignē proiecerit. Hoc etiam generaliter teneas in foro animæ, q. ex quo per quēcunq; ad plenum satisfactum est lesio, alter ulterius satisfacere non tenetur: ei tamē compensare debet, qui pro omnibus satisfecit, sed nec sufficit delinquenti, q. lesio satisfecerit, imō est ei alias pro peccato, quod commisit, spiritualis poenitentia iniungenda, ut patet et in gl. In foro uero iudiciali, si potest discerni, cuius culpa damnum datum sit, ille solus tenetur; alioquin omnes tenentur in solidū, ut ff. ad l. Aquil. Item Mela. §. si plures, & tribus. §. se. & l. ita vulneratus §. si. ff. de furtis, vulgaris, respon. 1. §. si. ff. arbo. fur. c. §. si plures. ff. de deposito. l. 1. §. si apud, & l. in depositi. 23. quæstio. fi. cap. fi. Sed contra, quia etiā ubi discerni non potest, unusquisque tantum pro parte tenetur, ff. de depositi. l. si duo. Sol. illud uerum est, si agitur conditione furtiua, uel de depositi act. nam si pro uasis contrafactis agatur, l. Aquil. tunc unusquisque in solidum condemnatur, ut innuitur in c. l. ibi. nā certe uerum est in solidum unumquemque dolo fecisse, & nisi pro solido res non potest restitui, ff. l. Aquil. agatur, secundum Inno. cuius est quasi hæc tota glo. quā

etiam posuit Host. addebat tamen Inn. quosdam dicere hoc locum habere in consilio animæ. Item quōd hæc obtinent in his delictis, ubi quis non tenetur, nec de ope, nec de consilio, tunc enim quilibet tenetur etiam si damna discerni possent [Moderata] quia arbitraria [quidam] aliās, quæ dā [illi præterea] poenitentia participantium interfectores excommunicatis [Affectione] damnabili. 1. 1. q. 3. quattuor. Est enim quadam affectio necessaria, de qua loquitur gl. [Scienter] isti plus delinquent, infra de senten. ex com. significauit [Indicenda] dixit Hostien. à princ. usque hic. 6. gradus posuitos, in quibus. ¶ Peccatum de se se minuitur, & sic diminuitur poenitentia [Clericos] poenitentia t clericorum præstariūm morti consilium, auxilium, uel fauorem [Interfuisse] nec mirum, si hi puniuntur: quia nec debent clerici interesse, ubi iusta sanguinis sententia profertur, ne cle. uel mo. sententiam. de excess. præ. ex literis [Separatim] nisi in quod sententiam cum alijs sic post poenitentiam T. idē Inn. sed nec ipsum respo. solum simul cum uersu dicent per se in tertia, uel alijs horis canonicis, quod alias possent ex dispensatione episcopi. de hoc infra eo. ad and. etiam. §. 1. in fi. quicquid dicitur præter psalmodiam non uidetur eis aliquid referuari secundum Host. [Fieri potest] hoc dixit, quia quandoque claustrum non inuenitur uel propter nimiam multitudinem, de simonia, quoniam, uel quia fieri non potest sine graui scandalo, de regul. cap. fi. (Recludendi) aliās retrudendi, non perpetuo, sed ad tempus, ut sequitur, Host. (Quinquennium) dixit Vinc. q. secundum leges de casuali homicidio agit. l. Aquil. ad poenam pecuniariam. ff. ad l. Aquil. 2. 3. & 4. non ad corporalem ff. ad l. Cor. de sic. l. 1. & l. eum. si tamē aliquis præstiterit causam ad homicidium alterius per lasciuiam per quinquennium relegatur. ff. ad l. Cor. de sic. l. 4. §. 1. secundum canones quinquennis poenitentia imponitur. l. dist. eos. homicidij enim uoluntarij pena secundum legem est in sublimibus deportatio, omnibus bonis ademptis: in minoribus decapitatio. eo. tit. l. 3. §. legitur, & l. pe. secundum canones clericus deponitur: laicus excommunicatur. l. di. si quis uiduam, & c. si quis uoluntate. Vin. hic. & Goff. infra ca. fi. ¶ Gl. alias al. contraria, & soluit. ¶ Glo. pe. distinguit homicidium uoluntarium, casuale, & necessarium, & in secundo & tertio subdistinguit. ¶ In glo. de pe. suasi. ibi. §. 1. loquitur in illo, qui per suasi medicamentum (ibi. §. ult.) loquitur in illo, qui per suasi feruo fugā, furtum uel iniuriam. ¶ In gl. alias inanis, ibi, nam is) hanc & se. uide in c. olim, hic al. in 1. glo. & super illa (ibi. l. 1.) cedens bonis, si solidum creditor non recipit, non liberatur: sed in hoc inuatur: quia non tenetur in carcere (ibi. l. ult.) quam habes. 12. quæstio. 2. si sine. ¶ In glo. quia non, ibi, inuito) si inuito, uel ignorante creditore alteri soluo, non liberor: secus, si ipso mandante, uel ratum habente. ¶ In glo. pe. ibi, culpa est) sequitur, se immiscere rei ad se non pertinenti. ¶ In glo. ult. ibi, si plures) si ex tribus arbitris unus in 1. alter in 10. alter in 5. condemnatur, ualeat sententia in 5. ¶ In glo. 2. ibi, mediocri) q. d. dic, ut supra de temp. or. ex tenore, & ca. fi. ¶ In glo. 3. in fi.) de cohi. cle. uestra. ¶ In glo. 22. in fi.) La. ponebat uersum, Quantum, quale scelus, ætasque, scientia, sexus, Conditio, tēpus, locus ista, modusque notat. Tan. aliter. Quid, ubi, quare, quantum, quis, quomodo, quādo. Quilibet obseruet anime medicamina dando. Idē Vin. Gl. Phi ¶ In glo. ex corde, ibi, adulteria) & reliqua delicta. ¶ In glo. 88. in fi.) & de triplici gradu innocentia no. ibi. ¶ In glo. unde, in fi.) sicut & Saulus in lapidatione beati Stephani, act. 7. Gof. Host. ¶ In glo. aliās inanis, ibi, tenentur) hoc in eo, qui t obligatus est in genere, uel q. titate, nā si in spē liberat interitus sciei. ff. de le. 1. cū res. §. j. nisi mora p̄cessisset, ut ibi, Go (ibi, decetero) & co.

co. tit. eos qui, libro sexto. ¶ In glo. quia uero, in fi.) & per hoc dicit Hostien. approbari, quod no. in sum. de poeni. §. fina. sub. §. si. uer. sed nunquid sufficit hæc celsio, & sequentibus. ¶ In gl. in hoc ibi, supremam) & tunc etiam minus peccat, quā sciens, fm Host. ¶ In t. glo. no. quōd) de materia huius glo. Hosti. ponebat hic, uer. Lingua, consilio, præcepto perdis, & actu, uelle, necesse, casu, duo bis distingue suprema, & est sensus, q. homicidij committitur lingua, & actu. Lingua duobus modis: consilio, & præcepto, & tunc perditur executio ordinis. actu uero tribus modis, si uoluntate, necessitate, & casu: sed in duobus ultimis distinguitur, ut dicit gloss. remittit autem ad sum. eod. tit. §. qua poena. ubi hanc materiam, ut dicit, copiose expediuit. ¶ Et scias, q. assessores ciuili fori multum utuntur hac glo. cum statutis editis contra homicidas ut uolunt contra mandantes. inducunt etiam leges. ff. de iuris. om. iu. si quis id. §. fin. de iure fis. l. 2. §. diuus. C. de iuda. iud. 2. sed si statutum aliquid exprimeret, per quod reale homicidium intelligeret, puta, qui homicidium manu, uel cum ense fecerit, non esset locus statuto. facit infra de iniuri. in nostra, & quod ibi dicam (ibi, nunquam) etiā post poenitentia, de accu. inquisitionis, in prin. [ibi, illud] infra Paralipom. 17. & 28. [ibi, si quis t. omnem] & de con. dist. 1. capitulo primo, ubi satis de hac autoritate no. dicebat hic Host. q. licet papa non de facili dispenset cum homicida uoluntario, ut sic ad difficultatem referatur, quod legitur. l. dist. miror, tamen dispensare possit, si uellet, cū & lex diuina sibi permittat dispensationem, ut patet ex no. de concess. præben. proposuit. unde concessum est in Phinees nepote Aaron, cui post commissum in zelo dei duplex homicidium mandant dominus, numeri. 25. Ecce do ei pacem fœderis mei, & erit tam ipsi, quā semini eius pactum sacerdotij sempiternum, quamuis illud & spirituale fuerit & speciale, sicut & alia. 23. quæstio. 8. occidit. sed idem possit papa, & lex diuina sibi permittat dispensationem, ad fi. & §. nunc breuiter, uer. postulasti. nec ob. sup. capitulo primo, & similia, quæ loquuntur de rigore. de hoc etiā in spe. de lega. in tract. dispē. §. iuxta proponis, ad fi. & §. nunc breuiter, uer. 4. [ibi, de t. misericordia] i. de dispensatione. & hoc placet Hosti. dicit tamen, quod aliqui dicunt, q. hoc casu post poenitentiam habet exercitium susceptorum, sed ad superiores non ascendit nisi dispensatiuē, & sic diuersimodē intelligunt canonem statim all. [ibi, 10.] & Go. infra eo. lator. & Inno. uidetur hoc placere, inf. eo. ad audientiam i. in fi. & c. significasti. 2. in fi. [ibi, Hugo.] Vgutio uidetur uoluisse etiam hunc repellendum, dicens homicidam nullo casu promouendum, unde uellet dicere glo. Hugo dicit contra, scilicet talem nullo modo promouendum. ar. contra, talem et sine dispensatione promouendum de iure communi: & hoc tenet Bar. Br. x. l. dist. de his, & in q. Aliquis repellendo uolentiam, quæ est Veneri. 12. in solutione autem hoc dixit: quia quæstio non conuenit. & hoc placet Host. q. sin nullo impetetur tale homicidium: & dicit, q. Ro. cu. sic tenet, & facit quod dixi sup. cap. secundo, super fi. ult. gloss. [ibi, lator] & l. dist. quia re [ibi, in fi.] hanc glo. quare. l. dist. de eis, & de hoc. ca. di. b. de his. 3. ¶ In glo. ult. ibi, benignior) 9. dist. sana quippe, & 24. quæstio. 1. si quis dederit (ibi, in fi.) & infra de arbi. capitulo primo, libro sexto.

ANNOTATIONES.

- 1 Plures. Ibi uide & plenius Bar. in le. semper. §. 1. ff. quod ui aut clam. & uide in l. si id quod. §. si. ff. de in. om. iudi.
- 2 Benignior. Vide glo. c. à crapula, de uita, & ho. cle. & Bar. in l. 1. §. expilatores, ff. de effac. & Ci. Bald. & doc. in l. quicunque, C. de fer. fugiti.

S P M M A R I V M.

- 1 Percutens causa disciplina deponitur à sacerdotio, & quo casu. uide num. 3.
- In subdiaconatu non dispensat alius à papa.
- Homicida quando irregularis fiat, & deponendus.
- In baptismo deletur peccatum, & omnis sequela peccati.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 3.
- Modi excessus puniuntur, etiam si aliis id moderate liceret.
- Causam causam qui præstat, non puniuntur, ut qui causam proximam præstat, & quo casu, iuncta glo. §. ultri.
- 4 Suppletio glossarum.
- Ex reciduo quando quis non tenetur.

C A P V T VII.

Presbyterum. C. t. sacerdotio deponitur causa disciplina, si modum excedat, & mors inde sequatur [Pauco] maxime, Gof. & tamen propter hoc fortius præsumendum contra istum. de hoc, de cle. percuss. capitulo secundo, [Deponere] unde nec in subdiaconatu dispensat alius à papa, infra capitulo primo, in fi. [Expirasse] Homicida ergo uoluntarius, uel casualis, si culpa præcedat, irregularis est, & deponendus, infra capitulo primo, & c. suscepimus, & c. decetero, quod est uerum de homicidio post baptismum commissio. l. di. si quis post. l. d. aliquantos: secus de commissio ante baptismum sine ex officio, siue ex uoluntate. In baptismo enim delect peccatum, & omnis sequela peccati. 26. de inde, ubi de hoc. Alij contra de hoc de diu. or. gaudemus. Inno. sed Hostien. remittit ad sum. eo. ti. §. qua pena, uer. lingua, & uer. sed opponitur, & sequentibus. ¶ Gl. 1. signat contrarium, & soluit. ¶ Vlti. glo. arguit, obijcit, & soluit: demum quarit, & soluit. ¶ In t. glo. 1. ibi, præceptoris) sequitur, nimia sequitur culpa: alsignatur [ibi, §. ult.] qui docendi causa percussit, modum excedit, licet non tenetur iniuriarium, tenetur Aquilia [ibi, l. se.] est. l. præceptoris, superius all. ¶ In glo. 2. ibi. l. 4.) ibi dicit principium, quod tenetur l. Cor. de sic. quilibet in magistratu sit, facit aliquid in hominis necem, q. nō est. l. permissum. ¶ In ultri. glo. ibi. l. ultri.) si duxit quis equum in tabernam, & equus mulam olfecit, & mulam ducentem calce percussit, tenetur dominus mulæ de pauperiæ tantum. ¶ In glo. ultri. ibi, mouetur) de hoc infra de iniur. cap. fi. si uero constaret, q. aliunde processit reciduum, uel etiam principaliter ex alia causa mortuus fuit, puta ex corruptis humoribus, in nullo tenetur magister, de hoc infra eod. ad audientiam, secundum Hostien.

S P M M A R I V M.

- 1 Homicidium casuale quando imputetur, num. 2.
- Ludus noxius puniuntur, num. 4. uide num. 5.
- In directum, id est in longum.
- Iuri suo quis potest renunciare, alterius auferre non potest.
- Ex occasione præstita damno quando tenetur quis, in fi. num. 5.
- §. fina.
- 2 Cum homicida in ordinibus quis dispenset.
- 3 Epilogus, suffragium, & suppletio glossarum. nu. 4. & 5.

C A P V T VIII.

Ontinebatur. C. t. Homicidij casuale imputatur ei, qui dabat operam rei illicitæ, uel licitæ, si non adhibuit diligentiā, quam debuit. uel summetur specialibus ad hæc edo alteri ex lecturis, de quibus dicam infra. Et est cōmunis diuilio, scda ibi, Ideo q. [Viatore] i. q. diatores exercebāt, uel exercere solebāt. & de hoc ludo fm Ho. t. c. o. t. alearū Io. And. super 5. Decre. H 3 ludus,

causa mei tantum, probabiliter praesumi potest, quod reuocationi acquiescat: secus, quando hoc mando causa sui: quia magis consueuerunt homines seipso diligere, quam alios, secundum Inno. distinguit tamen secundum Host. ut in praecedenti. q. diximus. futurum ex illo mandato, quamuis reuocato, sit secutum homicidium, & tunc est irregularis: uel non, & tunc non est irregularis, quia uero haec probatio difficilis est, ratio non sine periculo suggeritur. nam & in dubio tutius est abstinere, ut patet in eo, quod le. & no. supra eo. c. s. quod si homicida iuratus, & interrogatus dicat, quod in nullo mortis fuit propter consilium, uel preceptum praedictum? Respondeo, si hoc famosum sit, uel exinde scandalum sit suscitatum, non est ei solli credendum, ut patet, infra e. c. 2. s. fi. Si uero occultum sit, tunc sequitur consulens conscientiam suam, ar. infra eod. exhibita. s. 1. & c. petio. s. fi. ut tamen in dubio abstinere, ut supra no. ¶ Quid si aliquis consulat alicui, quod proiciat se in mari, uel quod de monte se praecipitet, & ille, cui hoc suggerit, acquiescit, nunquid est irregularis? Respondeo, sic, ut patet ex praemissis, ar. l. di. si quis uiduam, secundum Inno. & in alijs iuribus alle. supra ea. gl. in prin. ¶ Quid si Titius Sempronio consulat, quod alium occidat, & ille, cui hoc suggerit, inuadit illum, quem debet occidere: sed alius resumptis uiribus aggredientem se occidit, ut supra eo. suscepimus? dicunt quidam, quod irregularis est consulens: quia consilio illiciti operis operam dedit. unde quicquid male inde sequitur, etiam si casu hoc contingat, est sibi imputandum, ar. supra eo. suscepimus, & c. continebatur, maxime quia non plene examinauit consilium, debuit. n. apud se considerare, quod non solum poterat occidere aduersarium, sed ab ipso occidi, ar. in eo, quod le. & no. supra eo. c. 2. & ideo est irregularis: quid de hic dixerit Host. dixi, sup. de postula. c. 1. sup. j. gl. ubi uideas. ¶ Quid si aliquis tenet uersum, uel leonem, uel ceruum, & hoc occidit aliquem, nunquid est tenens ipsum irregularis? Dicunt quidam, quod sic, quia est, quod ei potest imputari hoc ipsum, quod tale animal tenet, ar. l. di. hi qui arborem, & c. coepe. Alij duntaxat modo malitiam non adhibuit, uel in lata culpa non sit, & hoc uerius putamus, ar. ff. si quis pau. fe. di. l. 2. & l. si. nam circa hanc materiam duas regulas trado. Prima est, quod in dubio nec magister, nec iudex debet aliquem iudicare irregulare, ar. de pe. di. 1. s. poena. ff. de penis; interpretatione, & l. si praeses. Secunda est, quod in dubio unusquisque debet se irregularem reputare, ut patet in eo, quod le. & no. supra eo. c. s. prox. ergo quauis ipsum irregulare non iudicet de crimine: si tamen petat a me consilium, in dubio consulam, quod se irregulare debeat reputare, ut patet, supra de simo. Mattheus. uel ad minus, ubi non est infamatus, est suae conscientiae relinquendus, ut patet in eo, quod le. & no. infra c. c. 2. & c. petio, ante si. feret totam hanc gl. uidere potes in spe. de le. in tract. disp. s. iuxta propositionem, uer. sed quare, quod occasio ne homicidij, & sequentibus tribus col. ¶ ¶ Gl. 1. respondet per quoniam, & solutionem. secundo signat dicitur, & soluit. ¶ ¶ In gl. 1. ubi, in ambiguis uide de testi. cum clamor, in glo. 2. ¶ ¶ In glo. 2. ubi, cum ita, in fi. qui promissit Ephesidare, ex quo ibi peruenit, etiam si diplomate sit usus, statim obligatus est. ¶ ¶ In glo. 1. ubi, leuiter & si cingulum erat molle. G. ¶ ¶ In glo. ult. ubi, dispensationem contra l. di. minor. illud de uoluntario homicida: hoc de casuali, ¶ ¶ Vinc. [et in fi.] per quam dec. probatur solum papam dispensare in sacris, putat tamen Hostien. episcopus dispensare in minoribus suo iure, & simul, quod no. de bigamis, capitulo secundo.

balistis non faciat mentionem expressam, ar. in eo, quod le. & no. sup. e. gl. quasi in prin. uer. quid si quis non consuluisset, & inf. de sagitta. c. unico. tunc non imputabitur, quauis hi, quibus in genere dictum est, assumatis arma, ipsas balistas assument: & sic multa licent in genere, quae non licent in specie, ut patet in eo, quod le. & no. j. eo. postulasti. s. unico, in prin. & quod no. supra de iure pa. ex l. is. & adde, quod no. sup. ne clerici, uel mo. sniam s. 1. caueat et quilibet clericus. ne in propria persona ad consuetudinem uadat: alioquin, si hoc fecerit, & alios percusserit, & apparet ibi aliquos interfecisset, de quibus ipsum remordeat conscientia, abstinere reuerter. j. e. petio. no. et quod in omnibus consiliis est cautum, ut suadens uel consulens aperte exprimat, quod omnino abstinere ab homicidijs, ar. j. c. Petrus, & c. significasti. 1. s. ad ultimum. & de hoc no. sup. ne cle. uel mo. c. 1. resp. 1. ubi et no. quaedam aliae utiles quod. ¶ ¶ In Host. Quid si alicui consulatur, quod se indubitanter morti exponat pro honore Christi, uel pro fide, uel pro libertate ecclesiae? Respondeo, non est irregularis, et si mors inde sequatur, cum Christus primo pro nobis mortuus sit, & ei teneamur repedere uicem. uel sancti martires pro Christo sanguinem suum fuderunt & alij uerbo & exemplo, ut funderent, suggererunt, ¶ ¶ In Inn. ut patet in uitis eorum. ¶ ¶ Quid si alicuius alium accusauerit ad mortem, uel in illa causa iudex, uel aduocatus, uel testis fuit, & mors exinde secuta fuit, irregularis est. li. dist. si quis uiduam, sup. ne. cle. uel mo. sniam, ¶ ¶ In Inn. supra eo. de cetero. ¶ ¶ Quid si quis accusat ad mortem fratrem alicuius clerici iurisperiti. ipse iurisperitus defendit fratrem, & obtinet ipsum absolui, quod aliis forsitan fuisset condemnatus ad mortem, & ideo contingit accusator de capitari, qui obligauerit se ad poenam talionis, nunquid iurisperitus censetur irregularis: quid de hic dixerit Host. dixi, sup. de postula. c. 1. sup. j. gl. ubi uideas. ¶ ¶ Quid si aliquis tenet uersum, uel leonem, uel ceruum, & hoc occidit aliquem, nunquid est tenens ipsum irregularis? Dicunt quidam, quod sic, quia est, quod ei potest imputari hoc ipsum, quod tale animal tenet, ar. l. di. hi qui arborem, & c. coepe. Alij duntaxat modo malitiam non adhibuit, uel in lata culpa non sit, & hoc uerius putamus, ar. ff. si quis pau. fe. di. l. 2. & l. si. nam circa hanc materiam duas regulas trado. Prima est, quod in dubio nec magister, nec iudex debet aliquem iudicare irregulare, ar. de pe. di. 1. s. poena. ff. de penis; interpretatione, & l. si praeses. Secunda est, quod in dubio unusquisque debet se irregularem reputare, ut patet in eo, quod le. & no. supra eo. c. s. prox. ergo quauis ipsum irregulare non iudicet de crimine: si tamen petat a me consilium, in dubio consulam, quod se irregulare debeat reputare, ut patet, supra de simo. Mattheus. uel ad minus, ubi non est infamatus, est suae conscientiae relinquendus, ut patet in eo, quod le. & no. infra c. c. 2. & c. petio, ante si. feret totam hanc gl. uidere potes in spe. de le. in tract. disp. s. iuxta propositionem, uer. sed quare, quod occasio ne homicidij, & sequentibus tribus col. ¶ ¶ Gl. 1. respondet per quoniam, & solutionem. secundo signat dicitur, & soluit. ¶ ¶ In gl. 1. ubi, in ambiguis uide de testi. cum clamor, in glo. 2. ¶ ¶ In glo. 2. ubi, cum ita, in fi. qui promissit Ephesidare, ex quo ibi peruenit, etiam si diplomate sit usus, statim obligatus est. ¶ ¶ In glo. 1. ubi, leuiter & si cingulum erat molle. G. ¶ ¶ In glo. ult. ubi, dispensationem contra l. di. minor. illud de uoluntario homicida: hoc de casuali, ¶ ¶ Vinc. [et in fi.] per quam dec. probatur solum papam dispensare in sacris, putat tamen Hostien. episcopus dispensare in minoribus suo iure, & simul, quod no. de bigamis, capitulo secundo.

ANNOTATIONES. ¶ Opus. & ad se non pertinens, infra eodem significasti, el. secundo.

SVMARIUM.

1 Homicidium casuale cui non imputetur. 2 Additio glossarum. Necesitas, & casus fortuitus excusant ab irregularitate. Quod ad irregularitatem ex actu prouenientem non differunt promouendus, & promotus.

CAPUT XIII.

1 Dilectus. Casus. ¶ Homicidium casuale non imputatur ei, qui dabit operam rei licitae, nec fuit in culpa, communis diuini. secunda ibi, ideo quae Excitaret iusta & honesta causa fuit ista. Hostien. [Quae] equus [Refronae] hoc dicit, ut appareat illi dedisse operam rei licitae secundum Vinc. [Intulit] sicut debuit. Inno. [stimulauit] sicut debuit. Inno. q. d. non excessit modum Hostien. [Obuiauit] equo currenti [seffore] nesciebat for. S. & se. uide in pra. c. significasti. super glo. ¶ ¶ In glo. 2. ubi, qui iniuria uide in cap. statim alle. super. 1. glo. ¶ ¶ In glo. pe. ubi, irregularis nisi necessitas excuset, supra eo. titu. c. 2. uel casus fortuitus, infra c. 3. & c. Ioannes, & capit. fin. Hostien. non uideo quod ad irregularitatem prouenientem ex actu, quod differant promouendus, & promotus.

ANNOTATIONES.

¶ Promouendus. Vide infra eo. c. 2. per Io. And. & glo. in c. lator, & Cle. 1. eo. ti.

SVMARIUM.

1 Ictus unde processerit, ex liuore praesumitur. De circumstantiis debet confessor, & iudex, etiam si nihil opponatur, diligenter inquirere. Libere, id est sine impedimento. 2 Additio glossarum. Scandalum, & infamia impediunt officium sacerdotis, & quousque.

CAPUT XIII.

1 X literis. Summat ut proximum. Et ponitur. 1. consultatio 2. ibi, Nos aut. 3. ubi, Ad te [Deponere] dabit ergo operam rei licitae [Liuis] de quo poterat praesumi, quod ex ista pertinet accidisset, ar. de his. qui fi. oc. ca. fin. Hostien. [Lasionis] quia nec apparebat cutis fracta, nec sanguis effusus [Quae] diligens ergo in talibus fesse debet iudex, uel confessor, ut de circumstantiis inquirat, etiam si nihil opponatur, de poenitentis, omnis de ele. cum nobis olim [se habet] tolle, quod est infra, ipsum liberet & cat. [Libere] sine ullo impedimento, nec enim eget dispensationem, cum in culpa non fuerit supra eo. lator, infra c. Petrus. Hostien. ¶ ¶ ¶ Vlti. glo. signat contrarium, & soluit ¶ ¶ In gl. 2. ubi, sine se cor rigit. ¶ ¶ In glo. ult. ubi, tua & infra de pur. ca. inter [et in fi.] Host. contra, qui intelligit istam literam, quod solum scandalum sufficiat, ut si puer erat ex magno genere, infamia uero tunc demum, cum non purgatur: sed si propter antiquitatem temporis, uel quia pacificatus est, cesset scandalum, cessabit effectus. & facit quod no. infra capitulo. Petrus, in 1. glo. distinguit an sit tale scandalum, quod per purgationem cessare possit, & tunc procedit gl. an non, & tunc procedit dictum Host.

SVMARIUM.

1 Temperamentum philosophicum quod hic. 2 Suffragium, & additio glossarum, num. 3.

CAPUT XV.

1 X literis. Ut supra. Communis diuini. ¶ Quocirca [Subseruiens] Jalias deseruiens [Tpo] monaco & ff. de uer. sig. l. sepe. Hostien. [Consuetudinem] ff. ad l. Aquil. item si obsterrix. s. fi. & l. se. & l. item. Me. la. 1. respon. Hostien. [satis] philosophicum ¶ temperamentum. libere enim hoc potest, ex quo non est in culpa, & dabit operam rei licitae, secundum Hosti. 2 ¶ ¶ In glo. 2. ubi, si purator s. se. idem dicit, quod haec lex. 3 & uide, infra c. fin. super ult. gl. ¶ ¶ In glo. 1. in fi. uel proprie, pone quod deponere animo furandi, uel ne a secundum loci consuetudinem signum posset sonari contra maleficum.

ANNOTATIONES.

a Consuetudinem. Quia tunc tenetur, qui dabit operam illicitam.

SVMARIUM.

1 Equus quis dicatur bucca durus. Vitium in re sua quo casu excuset, & m. 3. in fi. Credere in re aliena uitium quis non tenetur. Penitentiae parte peccata quis restituitur ad statum pristinum, in fin. 2 Epilogus, & suffragium glossarum. Infirmus, uel imperitus quid affectare non debet in laesionem alterius iuncta glo. 3 Additio glossarum. Imputatur quod prouidere quis potuit, & non prouidit.

CAPUT XVI.

1 Significasti. Summat, & diuinitur ut dec. ex literis. [stimulauit] ut debuit, Inno. [Bucca durus] ille ¶ equus more Italico dicitur bucca durus, qui frantum non timet, nec eo retineri potest, quousque uult currere. T. [Vitium] ultimum. s. quod bucca durus esset. de primo enim s. quod proiciebat se in aquam quantum ad hunc casum, de quo hic queritur, uis non esset [Ignorasse] si suus erat equus, excusandus erat, si prius equi uitium non percepit. si non suus, credere non tenebatur eum uitiosum. Inno. [Peccata] uel eius parte, de temp. ord. ex tenore, de fur. c. ult. ¶ ¶ Gl. 3. quare, & soluit. ¶ ¶ In glo. 2. ubi, dicitur ¶ lex illa. & s. te q. lo quuntur in mulione, uel equitante, qui propter infirmitatem, uel imperitiam sustinere non potuit impetum mularum, uel equi, quo uehebatur, & sic impetum ille nocuit, ¶ ¶ In glo. 3. ubi, a barbaris uide de pur. ca. 1. super gloss. pe. [et ubi. s. 2.] uide de iura. ca. c. 2. super 1. glo. ¶ ¶ In glo. 2. in fi. ¶ ¶ secundum Io. unde dicebat Go. quod si ab eo instructo & perito in equitando potuisset hoc prauidere, imputaretur ei. infra c. ult. ¶ ¶ In glo. 3. ubi, a barbaris ¶ infra de senten. exc. sacro [et ubi, compurgatores] non putat Hostien. hoc necessarium, nisi laboraret infamia, supra capi. 2. & infra titu. 2. ¶ ¶ In glo. ult. in fin. ¶ uenialiter enim peccasse uidetur, ex quo equi uitium ignorabat Vinc.

SVMARIUM.

1 Homicida quis non censetur causam non dans ad homicidium. Initium rixae unde caperit, inspicitur, ut quis dicatur irregularis, si amici, uel consanguinei quem occidat, uel debilitent. 2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Cogitans quid facere quo casu puniatur. 3 Suppletio glossarum. Prohibitio quibus modis probetur. 4 Iniuriarum actionem laesus remittere tenetur, si sit quod sui eum occident. Celans tractatum homicidij an tenetur.

CAPVT XVII.

1 **P**etrus. Casus. Non tenetur homicida is, quo prohibente, & causa non dante homicidium factum est. & in 1. facti narratio. in 2. prouiso. 2. ibi Quo circa [Abbas] forsan secularis, sicut supra de renun. ex tranmissa. Hostien. [Eius] Petri diaconi [Conuenerunt] non uocati a Petro: uel uocati, sed propter aliam causam. Ho. [Dicebant] & forte bene biberant secundum Hof. [Incurreret] id est incurrere posset [Relicto] sumptum Luc. 10. [Expirauit] ex illis plagis. & hic no. Host. quod est expeditum, infra eo. is qui, lib. 6. [Liberam] argu. contra supra de testi. constitutis. i. dic ut ibi [Auctoritate] hic ad cautelam, & quia id petierat habens fortenim scrupulosam conscientiam. Hof. uel de generali auctoritate loquitur [Occasionem] iniuriam enim receperat, non intulerat: & dicit hoc, ut notet, qd si quis rixam incipiat, in qua percussus, uel male tractatur, propter quod ipsius amici, & contangineus indignati, aliquem etiam prater conscientiam suam propter hoc occidant, uel debilitent, irregularis erit ille, cum culpa sua precedat casum. ad id supra c. prox. ff. si quapa. fe. di. l. 1. §. cum arietes. C. de adult. quoniam Alex. drum. ad l. iul. de ui publica, quoniam multa facinorosa, supra c. decetero, & c. presbyterum. caueat ergo clericus, ne sit rixosus, uel litigiosus. 4. di. per totum. alias autem si occasio esset remota, uel propinqua, & iusta, ac prater conscientiam suam ille occideretur, non esset irregularis. 23. q. 5. cum homo, & c. de occidendis, & not. supra c. decetero. ¶ Glo. 1. quare, & remittit. ¶ Glo. 3. respondet per questionem, quid si non prohibuisset: arguit pro & contra, & soluit. ¶ In 3. glo. ibi. l. ult. uide de priuilegio cum olim, super ult. glo. [Ibi circa priuilegium] ibi punitur cogitans trahere de ecclesia fugientem ad illam. ¶ In glo. 1. ibi. c. prox. ¶ Ibi dicit, qd per iuramentum putat Host. hoc probari posse per testes, si q fuerint prohibitioni presentes. & in defectum etiam per illos, quibus prohibitio facta fuit, de testi. co. c. fi. & ad de, quod dicam infra c. prox. super. 4. glo. ¶ In glo. 3. ibi, quia [præsumptus] ubi de hoc, ubi etiam no. nunquid lætus teneatur actionem iniuriarum remittere, si scit, qd alias sui lædorem occidit [in fi.]. adde, quod no. 2. q. 5. auditum, ex quo non prohibuit, non uidetur in culpa non faciendo aliquem præscire tractatum, q fuit habitus de ipsius morte, quod est uerum, si non credidit, nec credere debuit ipsius obtentu contra ipsius prohibitionem homicidium fieri: secus, si crederet. Alii dicunt eum non irregularem: quia no reuelauit, eum non possit dici committere homicidium facto mandato, consilio, uel defensione. l. di. si quis. Innoc. sic etiam loquitur spe. de lega. in trac. dispen. §. iuxta propositionis. 14. col. uer. quid si amici, & facit, quod dixi supra c. ad audientiam, cir. prin. gloss. magnæ, posset distingui, an dolose celauerit, nec ne. & facit quod dicam, infra de sen. ex com. quantæ.

S Y M M A R I V M.

- 1 Percutiens quod ad legem promotionis habetur ut homicida concurrentibus hic expressis, & nu. 2. 3. 4. Promotionis lex in quo consistat, & nu. 3. Ordinis executionem quod impedit, & fortius ordinis promotionem.
2 Eucharistia qualiter custodienda. Irregularitas ex percussione qua incurritur, & nu. 3. 4. 8.
3 Ea ex detentione latronis, uel clamore meo contra eum uel ex actio nemea. ad restitutionem furti quibus casibus contrahatur, & nume. 4.
4 Mandato consensus tacitus, uel expressus comparatur.
5 Ex petitorum iudicio potest quis in dubio suam conscientiam seruare.

- In arte sua cuiuslibet doctori creditur, & nu. 6.
6 Ad infirmitatem cognoscendam mittitur medicus.
7 Homicidium sepe perpetratur ab uno de multis, sed a quo, omnino nescitur, utrum sit pariter omnes ab ordinibus repellendi, & nume. 12.
In dubio partem tutiorem eligendam. Comparatum propositum ad dictio. Tutius.
8 Iniuriarum propulsando an excuset a pena. Pena canonica consistit in quatuor.
9 Armis his quis debet se defendere, quibus imperitur. Caput nobilior pars corporis. Locus, ubi quis punitur, facit iniuriam atrocem.
10 Moderamen tutela quod, & nu. 14. & 15.
11 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 12. Ex pluribus percussoribus si non apparet quis occiderit, qui teneatur, & supra, nu. 5.
13 Suppletio glossarum. Creditur, quando que etiam in foro contentioso super his, quæ probari non possunt. Probationibus est succurrendum. Veritate melius nemo nouit, quam is, de cuius queritur conscientia. Legi Saracini us. 1. q. 7. quando sit locus, §. 1.
14 Vini illatam personam, uel rebus quando & qualiter liceat repellere in f. glossa, & nu. 15. Brachij secularis auxilium potest & suum & extraneum prelatum ad recuperationem rerum ecclesie potest inuocare. Bellum non est auctoritate propria mouendum, in fin.
15 Defensio rerum quare magis, quam persona dilatetur. Membrorum suorum nemo dominus.

CAPVT XVIII.

1 **S**ignificasti. Casus. Quod ad legem promotionis habetur percutiens ut homicida, de cuius uulnere, an fuerit lætale, uel non, sciri non potest, si percussus ab eo, ab aliis occisus extiterit. communis diuisio. secunda ibi, nos in præmissis, quæ distinguit, & primum membrum prosequitur ibi. Et quidem. secundum ibi, Quod si nec mireris, si dixi de lege promotionis: quia lex illa constat non solum in promotione ad ordinem, sed etiam in executione ordinis, ad quem quæ iam est promotus. & quod impedit secundum, fortius primum, de iure iur. quemadmodum. 15. q. ult. §. fin.
2 [Eucharistiam] hæc est custodienda sub fidelibus clauibus, de cu. eu. c. 1. [Ecclie] spoliata [Percussit] non dicit in quo loco, uel qualiter [Loco] forte in quo percussus erat per presbyterum [Occiderunt] si propter idem fugere non potuit, quo non facto omnino fugisset, & parochianorum manus euasisset, secundum Ho. irregularis est presbyter ex causa tam propinqua, supra c. de cetero, & c. suscepimus. Ho. [Non infixit] p hanc litteram dixit lo. de De. lib. 1. q. 31. & Egi. de For. q. clericus
3 Irregularis non sit, qui habens uerba cum laico illi leuiter percussit, sed ad rumorem traxit inimicum illius laici, qui illum occidit [Lætalem] i. mortalem [er. fi.] pro an. Host. [Voluntatem] ergo si uoluntatem habuit occidendi, & percussit, quamuis non lætally, si ex aliorum percussione mortuus, irregularis censetur secundum Inno. per can. all. hic in glo. quod intelligit Host. cum illum potuit liberare, & non liberauit, arg. ex no. supra c. prox. & c. sicut dignus. §. illi. Quid si non percussit, sed latronem detinuit, uel contra illum clamauit, quod si non fecisset, latro fugisset, & euasisset. distingundum uidetur, utrum hoc fecerit in mortem suam, & tunc est irregularis: uel ad hoc ut tantum caperetur, & non occideretur, & tunc non est irregularis, secundum Inno. sed cum lex promotionis non in uoluntate, sed in facto consistat. 15. q. 1. c. fi. talem indistincte putamus irregularem, ut patet in eo, quod no. supra

supra Ho. hoc id est no. hic In. quasi sibi ipsi & citius in hac parte dicens, qd si ue clamauerit, latrones, si ue capite latrones, uel quocumq; alio modo intelligere possit dicto, uel facto suo, uel etiam ex neglecto homicidium perpetratum, irregularis est, nam ex negligentia comitante homicidium hoc contingit. l. disti. qui arborem, nisi hoc faceret propter periculum corporis sui. nã si tunc clamaret, succurrere, licet succurrentes illum occiderent, non esset irregularis. Est et ratio, quia non intendit alterius mortem, sed suam liberationem, secundum Inno. & uide quod post eum dixi, de restit. spo. olim. 1. in glo. quomodo hoc. uer. illud etiam, & infra de penis, quod in dubijs. Imò quod quisq; ob tutelam corporis sui fecerit, iuste fecisse uidetur. ff. de iusti. l. 3. supra eo. c. 2. & quia ex interpretatione ecclesie patet, quod non est talis irregularis, ut ibi no. & infra eo. postulasti. §. illico, uer. 1. Intentio enim non tantum consideratur, quantum & factum, ut probatur. 15. q. 1. ca. fin. Alii dicunt, qd est ratio, quia sic clamando liberat animam uolentis ipsum occidere a peccato, quod ut ilius est, quam si ipsum a morte corporali liberaret, q nec placet: quia secundum ipsam sequeretur, qd si clamaret post furem cum rebus furtiuis, & ad clamorem suum alij insequerentur ipsum, & caperent, quãuis postea ex illa captione occideretur, non esset irregularis: quia sic clamando si capiatur, liberabit animam eius a morte. nam reddet ablatum, & sic dimitteretur peccatum. 14. q. 6. si res, secundum Inno. quod tamen constat falsum esse, ut patet in eo, quod legitur & no. supra eo. decetero. ¶ Quid si agatur contra furem ad restitutionem furti, & iudex conuictum suspendit, nã quid agens est irregularis, non, ut patet in eo, quod legitur & nota infr. c. 1. §. ad ultimum, & infra c. 2. li. 6. ¶ Quid si ita clamauerit intendens tantum res suas recuperare, latro uerò ad hunc clamorem capitur, & occiditur: patet ex præmissis, qd irregularis est: quia hoc frequenter, quod uitare debuit, contingere conueuit, argu. supra de ser. non ordi. c. 1. cum suis concor. nec excusat recuperatio rerum, ut patet in eo, quod legitur & no. supra eo. suscepimus. nec ob. infra. c. 1. §. ad ultimum: quia ibi nihil est, quod conuenienti possit imputari, si iudex excessit in iusticia, ut ibi, no. secundum Ho. hoc etiam quasi ad litteram uide in spec. in tractatu dispensa. sub titu. de lega. §. iuxta dist. 13. col. uer. si illud etiam not. [Mandato] uel [consensu] tacito uel expresso. de hoc, supra c. prox. [Vel ope] supra e. suscepimus. Host. [Contra illum] sup. uel an res se habeat in contrarium [se habet] qd percussio fuit lætalis. nam de cæteris & c. ut sequitur [Tam modicum] si autem secunda percussio non esset mortalis, sed amba simul sufficunt ad mortem, tunc primus & secundus sunt irregulares 23. q. ult. c. fi. intelligendum est ergo, quod hic dicitur, quando constat, qd prima percussio lætalis non est: secunda uerò sic, & quando non fecit animo occidendi, nec præstandi auxilium morti: quia tunc quantum leuiter percussisset, tenetur. Quia auxiliu præbet morti, ut hic Inno. quod dicit de animo, intelligit Host. quando poruit illum liberare, secundum ea, q dixi super uer. uoluntatem. Dicebat etiam Inno. uoluntatem occidendi non facere quem irregularem, si nil fecit in mortem uel consulendo, uel auxiliando. Id est secundum Host. de his, quæ dixi super uer. mandato
5 [Petitorum] hoc est no. secundum Host. quia iudicialium potest quis in dubio suam conscientiam seruare. & est locus ab auctoritate, secundum quem cui liber doctori creditur in arte sua. ad idem de præscriptio. quia iudicæte, & de hoc satis in spe. de probatio. §. si ad fin. uer. hoc quoque ubi etiam dicitur de actu falsarii, quod dicitur factum a mula cum pede. & hoc c. ti. uer. pone A. [Medicorum] i. chirurgicorum,

6 sicut falsarius mittitur medicus ad infirmum, ut sciatur, an iuste se excuset. C. de re mili. l. semel, lib. 12. Go. [Cum de cæteris] de uoluntate, consilio, studio, uel mandato. [Ac casatur] maxime. nam idem, si accusaretur: quia negantis factum & c. 6. q. ult. actor. salua purgatione, quæ indiceretur propter infamiam, de accu. cum. §. si. [Seipsum] ad idem supra de præsump. literas, in prin. sed contra eo. c. in fi. sol. ibi. Ho. [Maxime] idem enim extra regionem, ex quo non est in culpa, supra e. ex literis. 2. [Scandalo] uel infamia, supra eo. ex literis. 1. [Dubio] arg. ad questionem, cum flapis, qui occidit, pro electus est ab uno de quatuor, qui erant in domo, & nescitur, a quo; an debeant omnes ab officio cessare: & uidetur hic qd sic; quod tenet hic Go. arguendo. Miror, qd Inno. auctor decre. noluit hoc terminare. nam sub, infra, qd sequitur, decisa est talis litera. Vtrum autem de illis sit simile sentiendum, quorum unus, sed quis omnino nescitur, homicidium perpetratur, si forsan a sacros ordines recipiendos presententur, utrum oēs sint pariter repellendi, cum discerni non possit, qui debeant inculpabiles iudicari, diligens inuestigator aduertat, quamuis hic casus ab illo sit ualde diuersus. Item miror de Grego. compilatore, qui decidens illam litteram non declarauit hoc dubium, sed scilicet in compil. hoc omisit. Item miror de Bonifacio, qui uoluit scilicet hoc dubium reliquere non ponendo in 6. extrauag. quæ attribuebatur Grego. quæ incipiebat, Nullu, quã in glo. [Host. supra de temp. or. Et si putabat illam iniquam, debisset formasse contrariam. Ioannes in qd. arguit pro & contra. 4. 2. di. quiescamus. 1. 1. q. 3. nolite. not. etiam de hoc per Bar. B. in questione. Quinque erant in domo, per Host. in sum. huius ti. §. quæ pœna, uer. si, sed nunquid omnes, per Gui. in spe. de lega. 2. in trac. dispen. §. iuxta, uer. quid si qui in rixa. 14. col. & plenius hoc, eo. tit. uer. pone. 4. homines. & tenet Ber. per hac decre. tutius omnes repellere, quam homicidam promouere. Host. secundum extraua. dixit illos non repellendos, sed suæ conscientie reliquendos. Est autem talis diuersitas huius casus ad illum, de qua dicebat antiqua, quia hic constabat presbyteru percussisse, sed dubitabarur, an lætally, in questione nescit, quis percussit, nedum quis occiderit. & per hoc satis credo, qd ubi apparet de culpa omnium, licet unus solus occiderit, ex quo quis fuerit non constat, omnes repellentur. Si uerò nec de aliqua culpa constat, omnes admittentur. & facit quod no. de elec. cupientes, §. ceterum, in glo. si hoc [Abstinere] repetere, debet [Tutius] i. tutum, Hostien. [In alio] in cessando. [In reliquo] sup. In celebrando [Timeatur] hic satis includit tertium membrum distinctionis non expressum in tex. s. quando constat percussorem fuisse mortalem. Si enim abstinere debet in dubio, fortius & in certo, si quãdo constat [Repercussit] ad uindictam, non ad defensionem, ut innunt sequentia. Host. [Timeat] i. defensionis [Propulsandam] per hoc uidetur, qd si propulsando personalem iniuriam occidisset uolentem, excusatus esset a pœna, secundum Host. Inno. contra, ut iam dicam [A pœna] non solum ciuili, sed etiam canonica, quæ consistit in quatuor. in poenitentia, ut supra ut c. c. in excõmunicacione, uel censura, quæ exercetur contra quilibet peccatorem, supra ut li. non conte. quoniam. §. fin. de iudi. nouit. 1. 1. q. 3. nemo. In depositione, & irregularitate, de accusa. inquisitionis. specialiter tamen de pena irregularitatis hic loqui uidetur, secundum Host. [Excusari] nam etiam si se defendendo alium occidisset, irregularis est, nisi cum eo dispensetur, secundum Inno. sed dicit Host. quod hæc littera contradicit aperte, ut proxime dixi. alle. etiam supra eo. c. 2. [Instrumenti] s. forforii, uel ligionis [Graue] ar. quod dicitur huius armis quis se debet defendere, cum quibus impetitur: sed plerunque

plerunque non possunt omnia ponderari. ff. de exerc. l. 1. r. respon. in fi. ff. de dam. infec. l. 1. unde bonus iudex hoc arbitrabitur, ar. ff. ad l. A. qui. sed & si quameu que. ff. de ui. & ui. ar. l. 3. §. deic. sum. secundum Hosti. [Partis] in capite, quæ est nobilior pars corporis. ff. de reli. & sum. fu. c. in diuersis. Locus enim quo qs percutitur, facit iniuriam atrocem, instit. de iniur. §. atrox. G. [Ledi] maxime Bonon. ubi raro liberatur, qui percutitur in capite, sic, quod ex percussione cadat, uel alias enormiter. & no. secundum Goff. ad moderam considerandum locum corporis, in quo, & genus armorum, de quibus fit percussio, & inæqualitate personarum. Exemplum de primo; percussio te in spatula, tu me in capite. de secundo, Ego te ferula, uel cortigia tu me gladio. de tertio, Sum modicarum uirium, & te tota uirtute expugno. tu fortis pugil me tota uirtute repercutis. ¶ Glof. 3. alle. concor. ponit diuersitatem inter l. & can. ¶ Vlt. glo. alle. 4. concor. & literam exponit. 2. all. 7. contraria. 3. soluit. pro prima parte, si tria cõ current 4. ponit distinctionem Ala. & Io. ¶ In 5. gl. ibi, si plures] si nõ apparet quis ex pluribus percussoribus ferui illum occiderit, omnes tenentur: aliàs ille solus [Et ibi, perussit] etiam mortiferè. & hoc uoluit. l. se. ¶ In glo. uli. ibi, nim u] hanc & tres sequentes uide in c. olim infra. alle. super ul. & pe. glo. [Et ibi, si quis in hoc genus] uide de male. c. 1. super glof. 2. [Et ibi. l. 4.] quæ incipit, Ita; & uide de iniur. c. 3. super glof. 2. ¶ In glo. ar. quod, in fin] & infra eo. exhibita. dicit Host. qd etiam in foro cõten rioso quandoque creditur super his, quæ aliter proba ri non possunt. facit, supra eo. significasti, & quod ibi no. quia probationibus est succurrendum, cum aliter probari non potest. & facit quod dixi supra ca. proxi. super. 1. gl. Item illi testi magis credi debet, qui melius ueritatem nouit: sed post deum nullus melius nouit conscientiam hominis ipso eodem, de cuius consciẽtia queritur, faciat ergo homo, quod potest. 22. q. 2. fa ciat, quia impossibilium nulla est obligatio, supra de pac. c. fi. secundum Goff. ¶ In glo. eandem, in fi.] Io. sed lex locum habet, quando tractatur de poena pecuniaria: secus, ubi de peccato tractatur, uel de poena poenitentiali, uel irregularitatis. ¶ In glo. ult. ibi, olim, in fin.] ubi de hoc [Et ibi, Ioannes] hoc no. 23. quæst. 1. §. 1. ubi plenè de hoc [Et ibi, non possit] unde, etiam si in ipso facto aliquid fit ex proposito, quo omisso persona salua erat, illicitè fit, censetur uindicta. Hosti. [Et ibi supra c. 2.] & in con siliuio. Clem. eodem titu. si furiosus] [Et ibi, poterit] di cit Hostien. quod prælati ecclesiæ ad recuperatione rerum ecclesiæ si habet iurisdictione. temporalem, po test eius auxilium inuocare propria auctoritate, ex communicatione tamen præmissa, sicut & possit in uocare auxilium extranei brachii secularis, infra c. po stulasti, quod probat per decre. dilecto, de se. exc. li. 6. dicit etiam, quod si inuocato per clericum brachio se culari aliquem uiolentorum occidi contingat, nõ im putabitur clerico per prædictam decre. postulasti, ad idem, infra eodem. c. 2. li. 6. [Et ibi, amicis] antequam ad alia diuerteretur secundum Ho. alias esset guerra, & vin dicta, quæ propria auctoritate non est mouenda. C. de Iudæis, nullus, & de hoc supra de iureiurand. sicut

15 2. Ideo uerò plus dilatatur defensio rerum, quæ personarum: quia per uiolentiam rerum perditur posses sio naturalis: ciuili tamen animo retinetur, quam li cet defendere, ut probant illa iura, ne perdat possidēs possessionis commodum, quod non est minimum, Inst. de interdic. §. commodum. ff. de rei uen. is qui de stinauerat, sed hoc cessat in uiolentia illata personæ: quia nemo seipsum possidere potest. nec est suorum membrorum dominus. ff. ad l. A. qui. liber homo. 1. r. respon. 1. nec agitur de recuperatione psonæ, sed de occi sione. unde & huic licet occidere sine poena uim infre

rentem. C. quando li. uni. l. 1. quod non efficaciter per mittitur pro defensione rerum, patet in clerico supra, eodem capitu. 2. & c. suscepimus, saluo eo quod de in uocatione brachii, supra dixi secundum Hostien. [Et in fi.] Hostien. remittit ad sum. de restitu. spo. §. 1. sub. §. intelligendum, & eod. titu. olim 1. in fin. de sentent. excom. dilecto, lib. 6.

ANNOTATIONES.

¶ Innoc. Facit quod no. Io. And. infra eo. ad audientiam, in gl. quia non constat, uer. quid si subdito.

S V M M A R I V M.

- 1 Chirurgiam monachus exercens, si ex ea mors sequitur, irregularis est, uide nu. 2. quando cum eo dispensetur, nu. 2.
- Inter signia furis si dat clericus uulneratus ab eo iudici seculari, non est irregularis, licet occidatur fur postea, ratio, nu. 11. & 12.
- In ueritum nitimur, negat a que cupimus.
- 2 Culpa duplex ante factum, & in facto, & qualiter intelligatur. Officium alienum culpa est usurpare, & nu. 3.
- 3 en arte, quam quisque norit, se exerceat.
- 4 Medicus quibus modis peccet, & irregularis fiat.
- 5 Ei parandum ab infirmo. Perito in arte sua credendum. Infirmus quibus rationibus peccet in sanitate non recuperanda, uel aliter, ei seruientes & ministri quibus, nu. 6.
- Seuire in se, uel manus uiolentas sibi iniicere nemo debet. Membrorum suorum nemo dominus.
- 6 Sanus qui est medicinaliter uiuere non tenetur, & quod nocuum sumendo peccet.
- 7 Fur ut conuincatur.
- 8 Euentus quid.
- 9 Epilogus, & suffragium glossarum. Ex imperitia sua quis tenetur. Intrans ui ut teneatur.
- 10 Suppletio glossarum, & nu. seq.
- 11 Clericus de crimine ciuilitate agere potest, & testificari ad poenam pecuniariam, & ad perpetuum carcerem. Ad irregularitatem sufficit membri truncatio.
- 12 Furis poena quæ.

C A P V T XIX.

Va nos. Casus monachus chirurgiæ exercens, si ex ea mors sequitur, irregularis est, etiam si sit peritus & diligens, & hoc fecerit causa pietatis. hoc primo. Secundo dicitur, qd clericus, qui iudici seculari dedit intersignia furis, a quo fuerat uulneratus, irregularis non est, licet ille postmodum occidatur. 2. ibi, ad ultimum. & subdiuisio patet. 2. utriusque ibi, Nos igitur [sentendum] aliàs censendum [Aperuit] siue ipse monachus aperuit siue alius, ipso monacho dicente, non est uis secundum Hosti. [Resedisset] id est minoratus esset [Contempto] Qui. 3. sine titulo. Nitimur in ueritum semper, cupimusque negata. hoc non debet obesse monacho, dum modo aliàs non fuerit in culpa. ff. de regu. iur. quod quis culpa, infra eo. ti. li. 6. damnū, cum concor [Aperitionem] & expositionem incautam mulieris [Vtrum] respicit prin. ibi, quæsiuit [Vsurpando] & sic culpa fuit ante factū: sed contra, quando est in culpa ante factum, irregularis est, ut colligitur de era. & quali. ad aures. Sol. hoc idē probatur hic, sed dispen sari potest, quod ibi non negatur: uel dic duplicē culpam in hoc articulo posse notari, de triplici dicam infra de iniur. c. fin. in prin. prima est ante factum, cum usurpat officium alienum: sed si peritus est in arte & diligens, & in nullo quod ad mortem culpabilis, dispen sator cum eo, ut infra uerfi. non est. Si uerò est culpa in facto, ut quia clericus, & phisicus est, quod officium non

non est clericus prohibitu, sed si nõ est peritus. tunc si ex sua medicina sequatur mors, uel membri truncatio, est irregularis, nec cum eo dispensatur, ut ibi & hic a contrario. Sed Inno. alternatiuè tamen dixit istum irregularem non fuisse, sed indigni dispensatione: quia officium interdictum publice usurpauerat, quod secundum Hosti. satis idem sapit, quod est prius dictum [Pietatis] hoc non facit ad irregularitatem contrahendam: facit tamē ad faciliorem dispensationē [Peritus.]

3 Tullius Tuscu. i. græcorum pro uerbiū Quam quique norit artem, in hac se exerceat. Et Oratus epistoliarum, Quod medicorum est, promittunt medici: tra ctant fabrilia fabri, Qui. de arte amandi. Qui canit, arte canat, qui bibit, arte bibat [Ommemque] q. d. tam in facto

4 sequendo traditiones artis, quam ex post facto curā diligentē & cõgruam adhibendo. & ex hoc & eo, qd dicitur, supra 1. respon. no. Host. qd ad hoc, quod medicus, uel chirurgicus dicatur ex postfacto cõgruam diligentiam adhibere, sufficit, quod infirmum uisitet personaliter, & dietam suam, ac regimen dicit ei, nec tenetur ei ad custodiam continuam personalem, arg. de fri. c. fi. ad fin. de con. d. 5. nõquam, supra de usu pal. c. fin. quod dicit ipse multum dignum not. [Studuit] sic ergo medicus anxius & studiosus ad faciendum medicina secundum artem, quas consideratis circumstã tiis sciat secundum eam debere proficere, peccat autē, si propinat scienter medicinam nocituram, & etiam si dubitat, utrum debeat proficere uel nocere, etiam si magis credatur eam proficere debere: quia in dubiis via tutior eligenda est, supra eo. ad audientiam §. i. sed securus est hominem relinquere in manus creatoris sui, quam ipsum exponere quocunque modo dubita bili medicina. Quid si omittat scienter medicinam de bitam? Delinquit, sicut & peccat indebitam propinan do secundum Inno. quam si malitiosè propinet ad infirmitatem aggrauandam, ut infirmum faciat redimi extraordinarie est puniendus. ff. de uia. & extraua. co. l. medicus. Hostien. ¶ Quid, si dicat se peritum, cum nõ sit, & faciat, uel omittat aliquid, ppter quod infirmus periculum mortis incurrat? Peccat, & irregularis fit, ar. ff. quod quisque iu. hoc edicto. ff. de ac. empr. & v. e. Iulianus. §. quod autem diximus, & se. secundum Inno. & est expressum satis hic, & supra de era. & quali. ad aures. ¶ Quid si medicus bene peritus bonam medicinam propinauit, quantum ad artem, sed quantum ad materiam mala erat propter nimiam ueritatem sperū, uel falsam similitudinem, quam gerebat uerarum species, uel aliam quacunque causam. Respon. si omne nem diligentiam, quam potuit, adhibuit in speciebus eligendis, inculpabilis est: quia semper probabilis ignorantia excusat secundum Inno. & infra de cle. ex. apostolicæ. imò & sollicita diligentia eum excusat. sed & si secundum artem uile est aliquid incidi, securè hoc faciat fieri, dum modo peritum & discretum inueniat incisorum. ¶ Quid, si incisor errat in incidendo non ex imperitia, uel dissuetudine, sed quia infirmus non habet membrorum, uel uenarum dispositionem debitam consueta, siue quia subitus & insolitus timor & tremor irruit super eum, uidetur esse chirurgus excusatus secundum Inno. ar. §. de fri. ex literis. Host. qd si chirurgus dubitat de incisione? Abstineat tam ipse, quam incisor, nisi sit talis, de quo non dubitabatur communiter quin bene sciat incidere secundum Inno. ar. ff. de fluminibus. l. 1. in prin. ff. de fun. instruc. c. de lanionis. §. asinā, & quia in dubiis & c. ut supra not. uer. peccat enim. ¶ Quid si infirmus non obediat medico, non propter hoc committit peccatū inobediẽtiæ: quia nec prælati eius est. Incautè tamen facit: quia non credit perito in arte sua, ut patet in eo, quod le. & no. supra e. c. proxi. §. 1. uer. & quidem. Quid, si in-

firmus ex certa scientia, seu affectata uel improbabili ignorantia sumit potum, uel aliud quicquid sibi contrarium? Respon. peccat. facit enim contra charitatē, quia debet corpus suū diligere & custodire, ut in eo seruiat deo, secundum Inno. ideo nõ licet in seipsum sauire, ut patet in eo, quod legi. & no. supra de cor. vici. significauit, & cibi præc. §. illico, & infra ead. glo. statim sequitur. nec debet ire post cõcupiscẽtias suas. Ecc. 18. G. nec in carnis desideriis ambulare. ad Ro. 8. A. B. nec manus sibi iniicere. ff. de ædic. edi. c. u. autem. §. excipitur: quia nemo est dominus membrorū suorum. ff. ad l. A. qui. liber homo. Item quia cum medicus peccet contra traditionem artis dādo talia, ut no. supra ead. glo. post princ. & supra eo. §. respon. 1. multo fortius infirmus accipiendo, sicut & peccat, si scienter uenenū sumeret: secus, si non crederet mortiferū, licet crederet ex illo potu infirmitatem magis roborari, siue prolongari: quia hic non peccaret mortaliter, uel ad minus nõ ita grauiter, sicut prior, nã & grauior p' esse afflictio sitis, quã febris. ¶ Sed nõ quid teneat sanus uiuere medicinaliter. R. n. nõ. quia omnia sana sanis, si tñ scienter sine causa aliquid nociuū recipiet, unde mors uel infirmitas sequeretur, quæ ipsum ad seruicio dei subtraheret, peccaret; quia faceret contra charitatem, ut supra no. ¶ Quid de seruientibus, & ministris infirmis propinatibus quicquid petunt: dicendum est, quod si ex certa scientia, uel ex improbabili ignorantia, seu affectata aliquid nociuum infirmo propinauerint quantumcunque perenti, peccant grauiter secundum Inno. cuius est quasi hæc tota glo. Idem est, si cõtra præceptum medici hoc faciant: quia in talibus credendum est medico, non infirmo, ut patet. 5. q. 5. ca. 1. & 2. & 3. Aug. Quid profit, uel obfit, nouit medicus, non egrotans secundum Hostien. de his aliqua not. in spe. de le. in trac. dispen. §. iuxta, uer. item exercens, & se. & uer. facto autem, & se. (Ad ultimum) §. est, & ponit secundum casum (Meruens) forte audiuit motum, uel strepitum (De stratu) id est lecto, sic dicto a sterno sternis (Qui) fur. l. (Vulnerauit) scholaris cõciratus resumptis uiribus abstulit furis cultellum, & ipsum etiã uulnerauit, ut sequitur (Tradiderunt) & nonne in hoc peccauerunt? Dicunt quidam, qd non: quia nihil commiserant dignum morte; sed dic, ut dicam super glof. pe. secundum Hosti. [Præfatus] alias præfata. ad hoc de iudic. c. fin. [Inter signia] cum fenum fur non ducat secum testes, imò quāto potest occultius, committat factū, ut infra patet, non potest de facili conuinci, nisi per intersignia, uel probabilia argumenta. ff. de mi. non omnes. §. a barbaris. ad hoc, sup. de cle. pe. c. 2. [Ipsius] scholaris [Audiretur] docet furari [Qui] apparitores [sibi] furi. l. [Sumpsit] cum sumere possit; & sic sibi imputet mortem [Euentum] euentus dicitur, cum quis iniuste occiditur siue a mēte compote, ut hic, siue a furioso. ff. de poenis, aut facta §. euentus. Hosti. [Nullatenus] inuuit hunc de communi iure promouendum, nec ege re dispensatione. non ob. supra c. suscepimus, quod loquitur in perfectis. Item ibi nimis fuit processum in ligando, & occidendo: hic uerò seipsum occidit, secundum Io. Vinc. & Go. ¶ Pen. glo. obiicit, alle. quatuor, & soluit dupliciter. ¶ In glo. 1. ibi, culpa est] uide supra c. si cut dignum, super glo. pe. ¶ In glo. 2. ibi, imperitia] loquitur de medico, qui male secuit seruum, uel peperam medicamentum dedit, & sic ille mortuus est. ¶ In glo. pe. ibi, in criminibus] ut si res exegerit, tormentis subiiciatur. ¶ In glo. ult. ibi, intrauerit] sed tenetur iniuriarum, uel de ui, si per uim intrauerit, ut ibi. ¶ In glo. 1. in fin.] & eo. ti. non est sine culpa, lib. 6. & per hoc dico, qd si iste fuis set laicus peritus & diligens, nõ censetur per talem euentum irregularis, cum ratio cessaret in illo. ¶ In glo. ex hoc, ibi, non imputantur] intelligas ad culpā, non enim dicitur

dicitur iste uoluntarius homicida, nec de illo tenetur quod ad deum, uel respicit gl. dispensationem. ¶ In glo. idem in f. n. aut si misericorditer non agatur cum eo. Inno. & Host. ¶ In f. glo. pe. ibi, sanguinis dicebat Inno. & Host. post eum, quod clericus de crimine ciuilitate agere poterat. & testificari ad poenam pecuniariam, & ad perpetuum carcerem. dicam de hoc. r. q. 2. [Et ibi. testis] quia nec iurauit, non. n. testimoniis, sed testibus & c. de cohab. cle. & mulie. tua [Et ibi. quoniam] ad hoc de iudi. c. ult. lib. 6. [Et in f. n.] parum facit, quia ad irregularitatem sufficit membri truncatio, infra eo. is qui. li. 6. & infra tit. 2. c. 1. in f. pp. quod dicunt alii, quod licet dictum illius fuerit causa mortis, fuit nimis remota, & sufficit ad excusationem interpretatio iuris canonici circa hoc secundum Host. Ad idem infra c. 2. alii dicunt istum excusari pro eo, quod hodie iure auct. de furto conuictus nec occidi debet, nec mutilari, in auct. ut nulli iudi. §. quia uero, col. 9. posita. C. de ser. fugi. auc. sed non iure, & no. supra de immu. ec. inter. si ergo iudex, nei minister graua uerunt, non est imputandum scholari. ad hoc supra de emp. & uen. c. fin. hoc non placet Host. quia ex quo cum armis, & maxime de nocte hostium intrauit, fuit poenis legitimis puniendus, ut in dicta auc. ad hoc supra c. 3. & est poena legitima decapitatio. uel furce suspensio, seruato eo, quod legit. ff. de nis, capitalium. §. famofos, & §. crassatores. Quinimo hodie per. l. Federici secundi, qui. §. solidos, uel amplius furatus fuerit. laqueo suspēditur, in li. feu. de paten. c. 1. §. si duo homines, & §. si quis quinque. Item in omnibus ferē locis fures furca suspēduntur etiam pro modico furto. & hanc generalem consuetudinem scholaris non licuit ignorare, secundum Hosti. qui dicit finalem, & ueram esse rationem, quod scholaris in homicidio non fuit culpabilis, & quod papa sic interpretatur. alii dicunt, quod fur quasdam res scholaris iam exportauerat, ad quarum recuperationem scholaris intendens, tradidit hac inter signia, & sic legendo tuta esset lectura, uel potes dicere, quod licet scholaris de furto, quod nondum fur fecerat uel quod fecerat, sed scholaris recuperauerat, inter signia dare non potuit: tamen propter uulnus sibi per furem illatum potuit & accusare, & probare, & inter signia dare, seruata hodie decre. secunda, infra eo. ti. lib. 6.

ANGLIATIONES.

- a Clerici. Vide ne cle. uel mo. sententiam, per Io. And. ubi not. supra, & idem infra in gloss. quod, & super illa. Licet tex. illius. c. faciat pro in clerico in minoribus.
b Nouo, uide ibi Barto. & Bar. de Sali. plene.
c Crassatores. Ibi uide plenius per Bar.

SVMMA RIUM.

- 1 Abortioui qui mulieri dat causam, est homicida, si conceptus erat uiuificatus, uel dubitetur, nune. 3. & qua poena legis afficiatur. nu. 5.
Cartusienfium ordo inter omnes ordines remotus est a conuersatione feminarum.
Mulieri afferenti se ex illo pregnantem non creditur.
2 Monaci licet mortui dicantur mundo, tamen ex eis fiunt mulieres pregnantes.
Ludus cum muliere pregnantē quis noxius.
Abortire quid, cir. fi.
3 Consilio salutari credere bonum est.
Suspendit se quis ipsum ab officio, ut hic.
Sicut mori non potest, qui non uixit, ita nec uiuere quis potest, quin mortuus sit.
In dubio per uita partus iudicatur.
4 Epilogus, & suffragium glossarum nu. 5.
Si pregnantis mulier a te percussa partu eiecerit qua tenearis poena.

Legis, & nu. 6. canonicē quomodo puniatur, supra num. 1. 6 Suppletio glossarum.

CAPVT XX.

Scut. Castus. ¶ Qui dat causam abortio ni, homicida est, si conceptus erat uiuificatus: alias non. 2. ibi, Nos uero [Fuerat] ad aliqualem sui excusationem hoc dicebant, quasi nutrito in Cartusien. ordine non facile id obuenerit. & uerē inter omnes ordines ille a conuersatione remotus est. & de hoc ordine uide, quod dixi, de deci. c. 2. §. religiofos, lib. 6. & supra de obser. iei. cap. 2. [Afferbat] si ille negasset, non fuisset illi credendum, super quo remit. Host. de pba. per tuas, de fil. presby. Michael, qui fil. sint leg. transmissa [Concepisse] licet ergo monaci dicantur mundo mortui, de quo dixi de postu. capitu. 2. super gloss. 2. tamen impręgnant, ut hic, quandoque commatres uide in spe. de teste. §. 1. uer. si. Item excipitur, quod est monachus [Ludens] ludus iste illicitus, & noxius erat, & sic non excusabatur, de pręsump. c. 1. supra eo. continebatur, secundum Host. unde fateor, quod hoc casu ludus illicitus: sed si pones istum laicum, uel mulieris maritum, uel fratrem, uel coniunctum, sic quod licitus esset ludus ex personis, nec alias ludus esset noxius in se, sed graciis & agilis, talem euentum non crederem imputandum, ex quo non pręcessisset culpa [Abortiuit] id est abortiuum fecit [Propter quod] scilicet quia sic ex ludo suo mulier abortiuit [Consilio] licet luxuriosus esset iste, tamen alias tunc conscientiosus, & bene fecit credendo tali consilio, ad hoc supra de simo. Mathens [seipsum] suspendit quis seipsum, de hoc infra de sentē. excommunicatio. si quem [Et infra] formabatur hic quæstio. an possit illius ordinis executionem habere [Nondum] scilicet tempore, quo traxit & quo mulier abortiuit [Uiuificatus] Valerius lib. 5. si cut mori non potest, qui non uixit, ita nec uiuere quis potest, quin mortuus sit [Ministrare] post poenitentiam sine dispensatione, de hoc supra de tempo. ord. ex tenore. Innoc. [Alioquin] id est si constiterit conceptum tunc uiuificatum. & idem puto, cum dubitatur, supra eodem ad audientiam, infra capitu. penulti. & supra eodem significasti. 2. & hoc etiam placet Gu. in spe. de lega. in tract. dispensationis. §. iuxta, in princ. ult. col. ¶ In glo. 1. inducit duo similia. all. in contrarium 5 duo iura. primum sol. de. 2. remit. ¶ In 1. gloss. ibi, qui abortio nis] uide hanc & se. supra capitu. si aliquis super 1. gloss. [Et ibi. §. si mulier] teneris Aquilia, si mulier pregnantis a te percussa partum eiecerit. ¶ In glo. 1. ibi. consilii] ubi de hoc [Et ibi. si mulierem] quam. l. intelligas cum hac distinctione, quod ibi dicitur. l. Cor. de sic. damnari mulierem in exilium quæ procurauit abortum, intelligatur de non uiuificato, aliās eadē. l. puniatur ultimo supplicio, ut in §. qui abortio nis. Hof.

SVMMA RIUM.

- 1 Clerico ciuilitate petenti iustitiam de laico, non imputatur, si index secularis in illum uindictam sanguinis exerceat, etiam si placeat ei postea suspensio furis, nu. 2. contra laicum agere de quibus, pe. missum. nu. 6.
2 Vix quod sit, tamen fit.
3 Contemnere quis dicatur iudicem.
Excommunicationem sustinens animo indurato per annum suspensus de heresi.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. nune. 5.
Durius si quis puniatur a iudice quam a me petatur, non est imputandum mihi, & supra nu. 1.
6 Additio glossarum.

CA.

CAPVT XXI.

Postulasti. Quare in quarta com. pil. de fo. compe. postu lasti, quæ est pars huius. & hoc dicit. Clerico ciuilitate petenti de laico non imputatur, si index secularis in illum sanguinis uindictam exerceat. 2. ibi, Ad quod [Debitas] quocumque iure communi. uel speciali, non curo [Vix] quod uix sit, tamen fit. ff. de iudi. uix certis. Hostien. infra de cog. spi. capitulo. 3. libro sexto, unde reprehendit Goff. illos, qui exponunt, Vix, id est nullo modo, dicens, quod si clericus actor nullo modo crederet ad effectum suæ petitionis posse perueniri, nisi cum sanguinis effusione, potius deberet post decimas dimittere primitias, quam inuocare seculare brachium, uel coram illo agere: sed tene quod habes infra capitulo secundo libro sexto. an uero si agenti ciuilitate ad res suas, contra furem, postea placet, quod fur est suspensus, sit ipse ex hoc irregularis: Dicit Goffr. quod non, in spe. de le. in tract. dispen. §. iuxta, uer. si. quid si agenti. 1. 4. colum. [Effusione] forte graui & multorum homicidiorum, secundum Hostien. [Si te huius] alias de huius. & intelligitur hoc, cum illi excommunicationem propter hoc in se latam contemnunt. & tunc dicunt contemnere secundum Hostien. ex quo infra die per hominem assignatum non satisfaciunt. de conuer. con. ex publico, de dolo, & contu. cum dilecti, de proba. licet, quod si per annum illam sustinuerit animo indurato, reddunt se suspectos de heresi, de heretici. excommunicamus. §. primo [Exercuerim] iuste uel iniuste, ut no. infra capitu. secundo, libro sexto. ¶ In glo. 2. Respon. per quæstionem, & sol. contra quam alle. 4. iura ¶ In glo. 2. uer. si tamen] si filius patrōni accusabat libertum de crimine, cuius poena non erat capitalis, sed index imposuit capitalē hęc accusantē non remouet a bonorum possessione contra tabulas [Et ibi, si per imprudentiam] uide de emp. & uen. c. fin. in glo. penul. ¶ In glo. 1. ibi, quorundam] ad idem supra de app. a nobis. posset etiam agere ad captionem, supra de deposi. grauis: ad fustigationem. 1. 4. quæstio. 6. si res. 12. quæst. 2. fraternitatis. 23. quæstio. quinta, circuncelliones: & ad seruitutem per decre. præ. ita quorundam, & 15. quæstio. ulti. cum multe, trigesima sexta. q. 1. de raptoribus, secundum Goff. qui hoc no. supra eod. tua. [Et ibi Maximianus] ubi de hoc, & secunda quæstio. septima, laicos; alleg. capitulum se. & 14. quæst. 6. capitulo primo, [Et in fin.] hodie dic, ut infra eod. c. 2. lib. 6.

ANGLIATIONES.

- 1 Modo tamen sic exponitur. ff. de assi. lib. 1. fina. & ff. ad Velle. tutor: aliter exponitur in l. uix certis, ff. de iudiciis.

SVMMA RIUM.

- 1 Homicidium casuale cui non imputetur.
Ueniam postulare non nocet. & nune. 6. an hoc sit perpetuum ibid.
Puerilis ætas infra 14. annos.
Læsus percussio quæ inducat irregularitatem clerico.
2 De uulnerato tenetur non de occiso, si uulnus mortale non sit.
Mentitus quis non creditur in extremis, maxime quando iurauit.
3 Epilogus, & suffragium glossarum nu. 4.
Pupilli natura, & obligatio qua, & nu. 5.
Furiosus item, & nu. 5.
Crimen contrahitur, si uoluntas intercedat nocendi.
4 Additio glossarum.
Ludus inter quos noxius iudicatur. §. 2.
Occisio qua damnetur. §. penul.
Remittisse non uidetur puer committendo se patri

CAPVT XXII.

Xhibita. C. Homicidium casuale non imputatur ei, qui non occidit, nec fuit in culpa, etiā si ad cau telam ueniam postulauit. Et in i. petitio. in 2. ex auditio. 2. ibi, Quocirca [Puerili] infra 14. annos, infra de delic. pu. c. 1. cū si. [Ex illis] cogitatis [Post eum] quæ insequatur [Corruens] huic ruinæ non dedit causam iactus lapidis, quod si fuisset, irregularis esset, ut si percussione illius lapidis fugiens, in alium corruisset. Vincen. Innocent. & Abb. [Incuria] hæc duo non sunt clerico imputanda [Expirant] ubi uulnus mortale non est, sed perit homo per negligentiam, de uulnerato tenetur, non de occiso. ff. ad. l. Aquil. qui occidit. §. fin. [Extremis] quando non creditur fuisse mentitus, arg. supra de pręsump. literas. sed ex quo hoc iurauit, fuit etiam sibi omnino credendum. 1. q. 7. lancimus, de pręsump. afferte. C. de proba. rationes, in auct. quod obtinet. ff. de le. 3. cum quis decedens. §. codicillis, maxime cum de conscientia quæretur, ad hoc supra significasti, secundum Hof. Dicebat Vinc. quod iuramentum parum reuelat, cum sit testimonium unius. 3. 3. q. 2. admonere [Ita esse] omnia superiora comprehendit, supra de rescrip. olim. ¶ Antepe. & ult. glo. Rū. 4 per ob. ¶ Vlti. arguit, & tenet contrarium. ¶ In glo. 1. ibi. l. 1. in f.] uide de delic. pu. c. 1. super glo. pe. [Et ibi, pupillus] ibi dicit rex. neque scire, neque discernere talis etas potest. ¶ In glo. 2. ibi. §. 2.] furiosus, & pupillus sine tutoris auctoritate non potest incipere possidere: ga affectionem tenendi non habet [Et ibi, pupillum] sequitur, quod proximus pubertati sit, capacem esse furadi, & iniuriæ faciendæ. ¶ In glo. 3. ibi, diuus] ibi iacet litera, ut §. [Et ibi. l. 1.] crimen phitur, si uoluntas nocendi intercedat. ¶ In glo. antepe. ibi. §. 9e.] uide de testi. sicut, super. 2. gl. ¶ In glo. 2. ibi, furioso] cui non imputatur homicidium, ut in constituto. Cle. eo. titu. si furiosus] & in fin.] uel qui bonum a malo discernit, quod uerius est quod ad delicta secundum Hostien. per dec. 1. de deli. pu. ¶ In glo. 3. in f.] lac. hic neutrum spectatur: quia nec uoluntas interuenit, nec actus. ¶ In glo. in hoc ibi, uidetur] aliquantulum, Goff. [Et in f.] uerum est inter maiores: sed inter pueros non debet talis ludus noxius iudicari. Hostien. ¶ In glo. ipse. in f.] sicut si auditis subitis uocibus aliquis perterritus offenderet se ad lapidem, non teneretur uociferantes, si non essent in dolo: ita tamen, quod uoces essent temperatæ. ff. loca. item quæritur, secundum Vin. quoniam quem non ob. huic. c. sup. e. continebatur: quia ibi fuit in culpa & ludum aggrediendo, & falcem non remouendo. ¶ In glo. pe. ibi, culpabilis] supra de elec. uenerabilem, uer. seruis quoque. Dicit Host. quod in iudicio, uel quasi solemniter & publicè absolutio petebatur: alias extra iudicium etiam sententiæ obseruatio non obesset, ut patet. §. de resti. spo. olim. 3. nec etiam in iudicio, si talis petitio fieret ad cautelam sic infra de senten. excommunicatio. uenerabili. hic autem petita fuit uenia extra iudicium ad cautelam ex benignitate, compassione, & humili liberalitate. ut mitigaretur dolor & car. ut dixit tex. & ideo non nocuit secundum eum [Et in f.] dicebat Vincent. quod puer committendo se patri non uidetur suo iuri renunciaffe, de renun. ueniens. ad hoc de iur. iur. Quintauallis, si puer petiisset ueniam, uidetur recognouisse, de accu. ueniens. ¶ In glo. ult. in f.] idem Go. & Ho. secundum Inn. esset dispensatio, cum occasione lapidis proiecti fuit læsus, aliās est ius commune.

SVMMA RIUM.

- 1 Ioannes And. auctor decretales incipiens a nomine suo, sicut hanc commentatus est, & qualiter.

Homi-

- 1 Homicidium casuale cui non imputetur, & nu. 7. & 9. Diuisio decretalis.
- 2 Humilitas quae agenda. Monstrandi uerbi usus. Campanas pulsare cui incumbat, & nu. 7. & 11.
- 4 Eas ubi liceat habere, earum pulsatio cur fiat, & quibus, & nu. 6.
- 5 Ad infirmitatem mortalem nulla ualet medicina. Pœna ubi nulla, ubi nulla pœna.
- 7 Ad officium meum quid spectare, dupliciter intelligitur. Minorum ordinum officium per maiorum assumptionem quis non perdit.
- 8 Casus quos quis prœuidere teneatur: aliis ei imputatur, & nu. 9.
- 10 Constare qualiter possit, & cui quod scribitur hic à papa, cum lo. solus esset presbyter cum mortuo, remittit. Fides fieri debet ordinario, ubi specialis commissio non fuerit.
- 11 Sine culpa non est, qui se immiscet officio ad se non pertinenti, excipitur, & nu. 12. Irregularis quando fiat quis exerecens officium ad se non spectans ob mortem uide fecutam, & nu. 12.

C A P V T XXIII.

Ioannes. Nomini t& repetentibus fauendo commentemur & istam, & ternario numero ipsius lecturam expediã. primo rubricam continuando subiungam aliqua circa illam. secundò textum, & gloss. expediam. tertio aliquid utile recitabo. ad primum, Rubrica sic continuatur &c. ut dixi supra super rub. Est autem sciendum, quòd decre. hæc facit ad secundam partem rubricæ, ut iam patebit. Circa secundum &cæt. ut supra de cle. con. Ioannes hæc additio ibi. Tertio literam exponam, glossas omnes. quia breues & textuales sunt, recitando, Goffred. &cæt. ut ibi. Et primò in summa decre. hoc dicit.

2 Casuale homicidium non imputatur ei, qui dabit operam relictæ nec fuit in culpa. Diuisio. quia duæ sunt partes. prima factum narrat. secunda diffinit. ibi. Nos igitur. Et prima tria facit. narrat actum Ioannis, & causam illius actus, & casum ex illo securum, secundum ibi, ut signo. tertium ibi. Cadens. Secunda prin. duo facit. ponit primò diffinitionis causã. 2. ibi, discretioni, diffinit. legatur litera. Ioannes [P. Signo.] grossa litera [Cadens] litera grossa [Qui cum] grossa litera [Nos igitur] 2. pars [Discretioni] litera grossa casus patet, exponamus literam [Humili] no. humiliter t proponendum coram superiore, maxime coram papa. propter ea q̄ no. supra capitu. proximi in fine. Humiliter ingrediendã ecclesiam, de immu. eccle. decet, in prin. libro sexto. Humiliter docendum, de ma. & ob. capitu. fina. [Monstrauit] sic supra capitu. Petrus, de cle. coniug. Ioannes [Pulsaret] custos erat, ad cuius hoc spectabat officium Iaco. puto istum fuisse custodem, & ministrum ad hoc in ecclesia cathedrali; quia decre. dirigitur episcopo, & capitulo [Campanas] has non licet habere in priuatis oratoriis; quod dic, ut infra de priuile. patentibus [Signo] arg. quod signo fit uocatio, præceptum, uel inhibitio, secundum Vincen. ita, quòd constituit non parentem inobedientem, negligentem, uel renunciantem per iura, quæ alle. gloss. [Dato] & per populum auditio [Populus] illius parochiæ, sed non alterius, supra de paro. cap. 2. [Diuina officia] Item scilicet ad audiendum uerbum dei, de quo infra de sentent. excommuni. Responso, uel ob aliam iustam causam [Cadens] quem casum presbyter non credebatur, nec credere uerisimiliter tenebatur [Puerum] factum narrat: quia idẽ de adulto [Coram eo] presbytero pulsante, fuerat ergo & ipse proximus periculo [Qui] puer [Mortale] no. t pro prouerbio ad infirmitatẽ mortalem nulla ualet medicina [Decessit] hoc intellige, quòd for-

san hi, quibus scribitur, prohibeãt illum ab executione sacerdotii [Nihil] not. ubi nulla est culpa, nulla sit pœna, de constir. cap. secundo, cum si. [Omnes] i. istum ex omnibus. i. quæstio. septima, si quis omnem [Si constituerit] intelligebatur, de rescrip. capitulo secundo [Sacerdotale officium] de quo uide supra de cor. uiti. significauit. ¶ In gl. i. in fin. & de elec. in causis, & si uis scire multa campanarum signa, uide quod dixi in predic. dec. 1. de offi. custo. super. 1. gloss. ¶ In glo. 3. in fin. hoc dicit, quia gloss. ubi fuerat hic, Iaco. ¶ In glo. ult. ubi, communi] Iaco. idem Vincen. Goffred. Phi. & Hostier. ¶ Notabilia repetere potes, quæ iam ex tex. collegi.

7 Ad decre. opponitur. certum est, q̄ homicidiũ casuale imputatur ei, qui facit, quod ad suũ non spectat officium, supra eodem tua. sed sonare campanas est officium minorum clericorum, & non sacerdotum. 25. dist. perlectis, uerfi. ad primicærium. Ad hoc de cele. mis. capitulo primo, de mai. & obe. statumimus. & ad talia debet presbyter habere clericum, de ui. & honesta. cleri. ut quisque. ergo casus homicidii ex tali actu secutus imputandus fuit huic sacerdoti. Sol. fuit quædam non spectantia ad alterius officium, quia prohibita, & de his loquitur contrarium. Sunt alia non spectantia non quia prohibita, sed quia ad illa non tenetur, uel cogitur forte propter reuerentiã personæ, uel officij, quale est hoc. non enim officia minorum ordinum perdit quis per assumptionem maiorum. 64. dist. gesta, & capitulo. Honoratus. & de hoc dixi supra de renun. ad supplicationem, super gloss. fin. Et de his hic loquitur. probatur hæc so. nonagesima quinta distin. illud. Præterea nec certo ordini deputatum est hoc officium. unde etiam laicus hoc exerceat, ut dixi supra de cle. coniu. Ioannes. & presbyter exerceat uiliora isto. supra eodem ex literis. 1. & 2. ¶ Opponitur. 2. hic dicitur, quòd non imputatur ei, qui non prœuidit, quod euenire poterat, & concor. infra. c. fi. contra infra eod. c. ul. li. 6. supra de elec. licet, de fer. non ordi. ca. 1. ubi de hoc, de procur. capitu. 1. ff. loca. si quis domum. §. 1. cum suis concor. So. sunt quidam casus inopinati & fortuiti, quos diligentissimum hominis cõsilium prœuidere non posset. C. de pi. ac. quæ fortuitis, & illos nõ tenetur quis prœuidere: quia id esset diuinare, & sic homini impossibile, & ad talia nõ obligamur. 22. q. 2. beatus, infra de regu. iur. nemo potest. nec nocet ignorantia artis magicæ, cum sit prohibita, infra de sortile. c. 1. Sunt alii casus opinati, quorum euentum diligens potuit & debuit prœuidere, sicut cõducens à fructuario, & soluens precium futuri quinquenni, prœuidere poterat usufructum prius posse finire per ipsius mortẽ, ut in l. si quis domum. Idem de illo, qui conducit à clerico, de hoc supra ne præ. ui. fu. c. fi. In illo, qui mandat uerberari, prœuidere poterat mortem, uel mutilationem inde posse contingere. Idem in si. iura etiam sũt ad prouisionem futurorum, de his loquuntur contraria. Item opponitur, hic dicitur fortuitum casum homicidii non imputari illi, ex cuius actu euenit. contra, supra eo. continebatur, & c. sicut, infra. c. ul. li. 6. So. in contrariis præcessit culpa. Item opponitur, q̄ iste tempestiue & altẽ præmonere debuit illum, cui ex facto suo etiam per casum fortuitum imminere periculum infra c. ul. Sol. sunt casus fortuiti ita repentini, qui nec possunt prœuideri, ut ictus fulguris, & his si. & talis fuit iste. Sunt alii qui possunt prœuideri in inchoatione periculi, ut cum apparent signa proxime ruinae, uel frãctionis, ut ibi. ¶ Ad q̄stiones uenio. primò t̄ quæro, cũ papa hic scribat, si constitit ita esse, quomodo hoc possit constare, cum forte ibi presbyter cum mortuo solus esset: solue, ut no. supra c. significasti. 1. Item q̄ro, cui debeat hoc cõstare, uel fides hæc fieri? Rãdeo illis quibus scribitur, & secundum hoc ubi dicit, si constitit,

rit, supp. uobis. sed aliàs, ubi specialis de hoc commissio non fieret, ordinario deberet fieri fides. Item quæro, cum dixerim in text. quòd iste forsã custos erat.

¶ Quid, si t̄ presbyter iste custos non erat, nec sonare spectabat ad illum, sed ad alium. uidetur, q̄ adhuc nõ sit irregularis, ex quo bono zelo, & ex iusta causã hoc faciebat. Absit enim, ut ea, quæ &c. 23. q. 5. de occiden. dis. Dic cõtra per regulam, non est sine culpa, cũ suis concor. infra de regu. iur. lib. 6. ad idem eo. tit. ea quæ, & infra de non ord. mi. c. 1. & 2. Ad contrarium respõdetur, quòd non sufficit bonum facere, nisi & hoc bene fiat. de hoc. de collu. c. 1. supra de postu. c. 2. ff. de rem. mil. 3. §. in bello, & hoc intellige, nisi ille hoc fecisset ex commissione illius custodis, ad quem spectabat, uel superioris illius, puta episcopi, uel archidi. uel nisi ex consuetudine hoc licuisset; puta quando pulsabatur ad plebem, uel ecclesiam cathedrã habebat consuetudo ecclesiæ, quòd unus de presbyteris ecclesiæ, uel clericis, qui primò occurrebat, pulsabat in illa capella. ¶ Item t̄ quid si pulsasset ad captionem furis, uel alterius malefici, ut est moris, uel quid si pulsasset ad auxilium suum, quia obsidebatur in domibus ecclesiæ, & imminere sibi periculum? solutionem horum collige ex his, quæ dixi, supra eo. significasti. 2. in gloss. ergo si uoluntatem, & supra ne cie. uel mo. sententiã. Item quid si quis pulsasset arengam, ubi publicẽ iudicatur malefactor ad mortem, uel truncationem? Dic cum irregularem. Io. And. Item quid de laico sonante ad horas. uel campanas communis. Item quid si ecclesia non habebat populum, uel habebat, sed non solebat propter campanam uenire?

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericus pugnans etiam contra Saracenos, irregularis est si quem occidat, & in dubio: aliàs non, excepto casu.
- 2 De damnis in bello datis, qui teneantur.
- 3 Celebrare quæ impediunt. Comparatum pro positio.
- 4 Dubium erroneum ad præceptum prælati deponendum. si deponi non potest, sequatur quisque conscientiam suam, licet erroneum.
- 5 In bello an interesse & quid facere ibi possint, & supra num. 1. Incitare, & hortari debilioris est fortiorem. Arma quæ clerici, & qui ferre possint, & quibus de causis.

C A P V T XXIII.

Petitio. Casus. t̄ Clericus pugnã etia contra Saracenos irregularis est, si aliquem illorum occidit, & in dubio abstinebit. communis diuisio. secunda ibi mandam. [blasphem] forsã Iudæi, uel Saraceni, de Iudæis, c. 1. & c. cum sit. sed q̄ etiam mors pagani irregularitẽ inducat, probatur, supra ca. sicut. 2. [Contra eos] inimicos, & blasphemos [Hinc inde] i. ex parte Christianorum, & inimicorum [Percussit] not. q̄ formabatur, quæstio de percussione, & Papa de interfectione respondet. per quod patet, q̄ licet aliquos percussit, dummodo ex illa percussione mors secuta non fuerit, irregularis non est. contra de cle. percus. presentium. Sol. ibi. & habet hoc locum secundum Inno. in bello iusto, de quo hic loquitur. de hoc, supra de iure iur. sicut, ne clerici uel mo. sententiã. si verò bellum esset iniustum, quòd cunq̄ consilium, uel auxilium ibi dedisset in mortem, uel si obuensset mors sua culpa, uel negligentia, irregularis esset l. dist. quantum dicit, & ca. seq. per quod uidetur, q̄ si euntes ad bellum iniustum, fauorem præsent suis, puta quia securius offendũt, uel quia aduersarios terrent, ut fugiant, uel ut defendere non audeant, uel quòd amici, qui in sp-

forum auxilium tenerant, illos deferant; irregulares sunt, si mors ex his sequatur. Quod si causã pacificandi, uel alia iusta iuerit, licet aliquod robur illis accrescat, uel timor aduersariis, dummodo absit dolus, & lara negligentia, non est imputandũ. & hoc bene probat prædictũ. c. quantum, à cõtrario, & supra eo. presbyterum, secundum Innoc. An t̄ uerò tales teneantur de damnis ibi datis, dixi supra eo. sicut dignum. §. eos in super, in glo. ma. ultra me. uer. & idem est. De materia, & uerbis huius gl. uide in spe. de lega. in trac. de dispens. §. iuxta, uersus si. uer. Item clericis pugnantibus, & sequentibus [Interfectione] per te facta. Vin. [Remordet] ergo, si non remordet, post pœnitentiã poterit celebrare: quòd est uerum, nisi scandalum, uel publica infamia aliquid inducat, supra eo. ex literis, in prin. [Reuerenter] adde quod habes, infra de cle. percus. c. pen. & ult. [Consultus] si. consultum non est enim comparatio de periculo ad securitatem: de necessitate ad consiliũ ad idem supra c. significasti. 2. [Dubio] probabili, quam tuis occulto, supra c. ad audientiam, dubium tenim erroneum ad præceptum prælati deponendũ esset, de sen. ex. inquisitioni, q̄ si deponi non possit, sequatur quisque conscientiam suam, licet erroneam, de simo. per tuas 2. secundum Hosti. ¶ In glo. 1. ibi, hortari] Hier. ad Iulia. 2. C. ahletę suis incitatoribus fortiores sunt, & cũ monet debilior, pugnat ille, qui fortior est [Sibi pugnare] nec gubernare naues in pugna, infra de pœnis. quod in dubiis. & ubi illicitum est bellum, non debet interesse armati, supra eo. ti. sicut dignum, ad fin. & licet quidam dicant clericis in minoribus posse ferre, arma, ad id. 20. q. 3. eos, & 32. di. c. 1. dico tamen contra nisi causã defensionis, ut clypeum, uel loriam: uel nõ nisi ad terrorem, ut in obsidione. l. di. de his: uel in via, uel ex causã, ut si haberent inimicitias, sed nunquid in bello possunt lanceas dare pugnantibus? credo q̄ sic ante conflictum. Vin. uide quod dixi, ne cie. uel mona. sententiam, in glo. dicunt quidam, & de Iudæ. ita quoruãdam, super 3. glo.

N N O T A T I O N E S.

- 2 Non. Intellige, prout no. supra eo. significasti, cl. 2. & per Bart. in l. ff. ad l. Cor. de ficariis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Templum Dei edificare opus licitum. Ius certum esse sufficit, licet factum nesciatur.
- 2 Periculum ut & uiretur ex alio, quid facere incumbat in superiori loco operanti, & oneraria animalia conducenti.
- 3 Suffragium glossarum. Casus fortuiti quando non imputetur. Imnumerabiles sunt, num. 4.
- 4 Additio glossarum.

C A P V T XXV.

Vidam. Pone casum, ut supra eod. Ioannes, & 2. ibi, Attendentes [Aedificationem] ecce opus licitũ. Quis enim accusabit istũ, quòd templum Dei ædificauerit. 12. q. 2. aurum [Cum laqueari] cum quo lapides trahebantur, quomodo fuerit hoc factum, non patet hic, & sufficit ius certum esse forte cum ædificio, quod uocamus la uerla, trahebant in altum lapides, uel tigna, & dum pondus esset eleuatum, ut debebat, & opera istius leuantis, & lenatum tenentis, cum facetedos intendere dissolutioni ipsius laquei, & de positioni ipsius ponderis coepit fraggi ædificum ita, quòd inferioribus, licet non superioribus, imminere periculum, & tunc presbyter clamauit ad inferiores, ut sequitur [Hac occasione] ruinã, quam fecit cum Ioan. And. super 5. Decret. I laqueari

laqueari [debitus] & potuit. impossibilis enim non est debita [Circumstantibus] quos uidebat. alias sufficit circumspexisse, supra eo. ex literis. i. Vinc. [Voc] quandoque praeco obaudiatur. ff. de integ. resti. diuus. Vin. [Quod intelligere] respicit, quod dixerat alta uoce, ac si dicat, si ira submisit dixisset, & non potuisset intelligi, fuisset in culpa [Fugere] hoc respicit, quod dixit, tempestiue, quasi si tardasset, in culpa fuisset: sic solentii, qui conductum mulos, vel asinos oneratos post, & te traserint, dicent, caue. [In glo. ult. ibi si eo tempore] uide de sent. ex. c. 2. super glo. runc enim [Et ibi, in l.] libertas in fraudem creditorum non datur: sed si habens aliam substantiam, seruum manumittit, ualet. licet possit fieri, non soluendo, quia casus aduentitii non sunt computandi [Et ibi, si putator] loquitur de illo, qui putabat arborem uel ramum in loco, in quo non erat publicum iter: alias debuit prius clamare [Et ibi, si cum debitor] uide de purg. ca. constitutus, super glo. 2. [In glo. ult. ibi, prauidere] sunt etiam tot, quot non possent numerari. C. de usufr. l. pe. in medio. C. de praecip. 30. an. l. si. post prin. ff. si quis cau. l. 2. §. 2. & 3. & quasi per totum.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. Extraneus Ioannis reuocatio constituitur. Clem. v. de torneamentis.

De torneamentis, Rubrica.

¶ Viso in genere & in specie de homicidio, quia sunt quidam actus, ex quibus interdum, licet non semper, prouenit homicidium, ideo hanc, & duas sequen. rubricas annexit. In extraneis Ioan. quia in futurorum, patet reuocatio constitutionis, quam fecerat Clemens quintus contra torneamentantes, & cooperantes.

S V M M A R I V M.

- 1 Torneamenta fieri non debent, & per leges etiam prohibita, nu. 6. Ibi uulnerati, uel mortui pana qua.
- 2 Vulgaris locutio attenditur, sicut & vulgare prouerbium. Ex conditio facere, quid. Ostantio quid hic, in fi.
- 3 Periculis prouidendum. Penam quis incurrit interdum etiam ex facto alterius sine sua culpa, & num. 7.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Ludi qui permissi uirtutis causa, & num. 6. Maius quandoque conceditur, & negatur minus. §. in glo. Nepoti, seu nepti nubenti qui consentire debeat.
- 6 Additio glossarum.

C A P V T I.

Elicis. C. Torneamenta fieri non debent: & ibi vulnere conceditur penitentia. sed si moritur, denegat sepultura, si uenit animo pugnandi: secus, si propter debita requirenda. h. d. totum nigrum, & primo prohibet 2. poenam imponit ibi, & si quis [Inherentes] sic supra de iur. ca. c. 1. [Vulgo] attenditur uulgaris locutio, infra de iniur. c. uno, li. 6. cum concor. sicut & vulgare prouerbium. §. de ludæis, & si ludæos [Conditio] quia sic condicunt, & conueniunt inter se, & ad certum diem, & ad certum locum conueniunt, infra c. 1. alias ex conditio: quia quandoque unus princeps contra alium condicit, & mandat torneamentum, alias ex conducto: quia ibi conueniunt milites quasi conducti in maiori principum, qui uulgariter mili-

tes de familia appellantur, secundum Host. [Ostantionem] Gallici uocant hoc experientiam armorum. §. m. Hosti. [Pericula] quibus est prouidendum, de consti. c. 1. de sepul. c. 1. lib. 6. cum si. [Eorum] Venientium ad pugnandum, infra c. prox. [Mortuus fuerit] i. mortale uulnus receperit [Caveat] aliqui similes casus not. supra de sepul. ex parte 2. [Sepultura] hanc poenam incurrit quis interdum etiam ex facto alterius sine sua culpa post mortem eius obueniente, ut in extra. Bonit. de testand. in fi. [In glo. ult. glo. brocar. alleg. 7. similia 2. & 3. fol. cōrraria. [In l. 1. ibi, solent] licet in pecuniā uelere, & spōsionem facere uirtutis causa, ut hastam, uel pilam iaciendo, saliendo, currendo, luctando: alias non licet, ut in l. seq. [Et ibi, nec huius] scilicet qui pugnat publice causa uirtutis, & gloria. [In glo. ult. ibi, oratione] nepote nubente non solum aui, sed & filii consensus requiritur: sed cum nubit neptis, sufficit cōsensus aui [Et ibi, l. una] uide de fo. compe. ex tenore, super glo. 2. [Et ibi, qui indignus] sequitur, est inferiori ordine, indignior est superiore [Et ibi, cui pacto] cui interdum est pomerium ciuitatis, & ciuitas, ne carens minoribus, fruatur maioribus. [In glo. 1. in fi.] Idci potest secundum Hosti. etiam torneamenta & per leges prohibita, in aucten. ut omnes obedi. iudic. i. respon. col. 5. ibi: nec fortitudinem armorum, quæ non est cum iusticia, laudabimus: sed ista cum iusticia non fiunt: imò mortes animarum, & corporum proueniunt, ut hic dicitur. nec per hoc corriguntur leges præ allegata. loquuntur enim de ostentatione uirium extra torneamenta, & sic luctari, saltare, lapidem, uel palum, uel hastam proicere, saluo; quod legitur. ff. de postuland. §. bestias. quod intelligit Hostien. cor. ex mente prædictorum, & quia ludus noxius est ille, ut dicit se. glo. [In gl. 1. ibi, gubernationem] ubi de hoc [Et ibi, Apostolus] alias incipit, si fieri potest [Et ibi, generale] secundum Vin. [Et ibi, & minus] infra de regul. iur. cui licet, libro 6. ubi de hoc [Et ibi, abstineant] propter quam causam reprehenditur interdum, qui non peccauit, secundum ea, quæ nota. 13. quæstio. 2. postquam.

ANNOTATIONES.

¶ Cui. Et uide l. nec in ea, ff. de adul. & ibi Barro. & scias, quod in odiosis ut sine dispensatione non habet locum illa regula, nisi unum includatur in alio, ut no. Io. And. in c. postulasti, supra de rescrip. ubi uide.

S V M M A R I V M.

- 1 Negatiua occulta a quibus probetur modis.
- 2 Suffragium glossarum. Sepulchrum in ciuitate facientis pana olim qua, & quare, nume. 3. in fi.
- 3 Additio glossarum. Pana sunt mollienda.

C A P V T I I.

Audientiam. Sammatū est supra c. prox. & 2. ibi. Nos attendentes [Requirendi] non ludendi, uel torneamentandi. habebat forte ille, qui mercator erat, multos nobiles debitores, & ideo ueniebat ad locum sperans ibi multos ex illis inuenire [Non animo] sic C. de sic. l. 1. canonizata. l. dist. §. 2. animum, & l. se. eum qui. Sed hæc negatiua tā occulta quō poterit probari: potest dici, quod probabitur eo ipso, quod non probatur contrarium. sic. C. qui mili. nō possunt. super seruis, l. 1. 2. si. nō. de his, quæ fi. a. præ. ea noscitur. poterit probari per iuramentum illius præstitum ante mortem. §. ti. 1. significasti. 1. & 2. uel probabit per certitudiniam iudicia.

iudicia, puta non erat homo militaris, sed mercator: non uenerat cum armis, sed sine: nunquam pugnare tentauit, nec fumpit arma, sicut testantur hi, cum quibus conuersabatur, supra de testi. præterea [Dispensatiue] aliis dispensatione ecclesie [Peruenit] de hac, supra de sac. vnc. c. vno, de ver. si. quæsiuit. [In glo. pe. ibi, §. diuus] puniuntur in 40. aureis, qui sepulchrum fecerit in ciuitate; locus publicatur, & corpus transfertur. [In glo. 1. ibi, & male] cum poenæ sint mollienda. Vinc. infra de regul. iur. in poenis, lib. 6. [In glo. pe. ibi, in cæmeterijs] rationes, quare. 13. q. 2. cum grauius [Et in fi.] ne ciuitas corrumpretur foetore. C. de rele. l. mortuorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. Inter duellum, & torneamenta qua differetia.

De clericis pugnantibus in duello, Rub.

¶ Continuata est, supra prox. Rubrica. uel quia supra dictum est de torneamentis, ubi plures pugnant, est uidendum de duellis, ubi pugnant duo tantum. de hoc 2. q. 5. monomachiam.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus, qui inuit duellum, deponendus, & quando, & num. 4. Necessitas inuitabilis excusat in duello pugnantem.
- 2 Vitius sponte non constituitur. Punitur quis in eo, quod passus est. Cum insultante occiso uenientes sunt irregulares.
- 3 Cum irregulari episcopus non dispenset. Cum homicida nec etiam papa consueuit dispensare. Irregularitas contrahitur ob mutilationem.
- 4 Additio glossarum. Duellum offerens, uel suscipiens quis peccet.

C A P V T I.

P Orrò. C. deponendus est clericus, qui inuit duellum; si tamen inde mors, uel membri truncatio non sequatur, potest cum illo episcopus dispensare. secunda ibi, sed quæ tunc unquam; [Sponte] hoc dicit propter inuitabilem necessitatem, quæ illum excusaret, de hoc. §. de ho. sicut dignum, §. m. Hosti. [Suscipit] um effectu §. m. Hosti. [Sicut] uidet. dicit Vincen. hanc probationem fidem non facere. qui. n. uincitur, sponte non constituitur. inducit et, quod post eum dicam de Lombarda, infra de pur. uul. c. 2. in fi. notabat autem Abb. quæ puniri in eo, quod passus est. etiam secundum eum facit ad quæstionem de insultantibus aliquæ, quorum unus mortuus est per insultatos, & uenientes cum occiso sint irregulares. refert, & aliqui tenebant contrarium: facit, quod scripsi. §. titu. 2. ad audientiam, in gl. magna, uer. quid si Titius, & uide quod dicam, de homi. is qui, li. 6. quæ soluit quæstionem [Eius] clerici, qui in duello sponte pugnaui [Sententiam] & executionem sui ordinis [Habere] post poenitentiam, ex quo non est irregularis, supra ti. 2. tua [Sua] [episcopus] quod non posset, si esset irregularis [Homicidium] in hoc Papa non consueuit dispensare, licet posset §. m. Hostien. de hoc dixi, supra de homi. sicut dignum, super glo. magna [Membrorum] contrahitur ergo irregularitas propter mutilationem, supra ne cler. uel mo. sententiam. §. 6. di. si euangelica, infra de rapto. in archiepiscopatu, §. m. Inno. melius §. m. Hosti. ne cle. uel mo. clericis §. 1. di. aliquantus, & ca. si quis post acceptum, & c. qui in

aliquo 55. di. qui absciderit. Idem not. in clem. de homi. si furiosus, in glo. not. [Diminutio] concor. de homi. is qui, lib. 6. Contra, de cor. uici. c. 1. dic. ut ibi. [In glo. 1. ibi, aliquo modo] etiam si periculum rerum, uel personæ aliter non poterat euadere, §. m. Ala. Dicit tamen, & laici contrariū facientes propter generalem consuetudinem aliquantulum excusantur, supra de temp. ord. sanè 32. q. 4. obiciuntur: alii distinguunt, an offerat, an suscipiat. Et secundo casu aut suscipit sponte, an offerat, an offerat, & hoc ultimo casu non peccat, sicut nec minister 23. q. 5. miles: in aliis peccat mortaliter, Vinc. uide in Hiero. contra Vigilantium. 3. c.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus si pugil ab eo datus occidit aduersarium, fit irregularis. Cum eo tamen dispensari potest circa beneficium, & a quo nu. 2.
- 2 Necessitas inungitur etiam per uerbum poterit.
- 3 Additio glossarum. Monomachia, seu duellum cur reprobatur.

C A P V T I I.

Enricus. Casus. Irregularis est clericus, si pugil ab eo datus aduersariū ipsius occidit, nec excusat consuetudo: potest tamen cum eo circa habendum beneficium dispensari. secunda ibi, quia igitur [Conuenisset] quod facere potest seruata forma decr. 2. de homi. li. 6. [Defecerunt] id est non comparuerunt. T. uel id est non probauerunt [Alius] infra de reg. iu. qui per alium [Pro eo] sup. & eo. contentiente, de homici. Petrus [In sacris] nec in minoribus. Inn. de rigore, ex quo fuit in culpa. l. di. si quis uiduam, supra de homi. sicut dignum, ad fi. Dispensatur tamen in aliis, ut ibi, & cor. supra de biga. c. 2. §. m. Host. [Instituta] l. di. si quis uiduam, & c. miror, li. di. qui in aliquo, & per totum [De fensione] iuitabili. Inno. dicit idem de inuitabili aliis, de homicidio, significasti. de hoc, eo. ti. c. 2. & ca. sicut dignum [Poterit] & t. debet, dum tamen sit corrigibilis l. d. studeat, ne mendicent in cleri opprobrium 93. di. diaconi. de renun. ad supplicationem. de incorrigibili uerò dic. ut supra de iudi. cum non ab homine, sed condum Hosti. [Beneficium] etiam in titulum §. m. Goff. & si de curato intelligas, dispensabit Papa §. m. Host. arg. de fi. presb. c. fi. [In glo. 1. in fi.] secundum propter mortes corporum, & pericula animarum. §. ti. c. 1. c. 1. tertio, quia uerisimile est, quod fortior debiliorem conculcet. potentioribus enim & c. ff. de ali. mu. iud. causa fac. l. 3. quartò, quia uix, uel nunquam haberi possunt duo pugiles pares in omnibus. Inequalitas enim reprobatur in iudiciis, de mu. pe. c. 2. de excep. cum inter. quinto quia inuenta est fabricante diabolo 2. q. 5. monomachia. sextò quia falsa est probatio: unde nec ualet sententia per eam lata, ut in gl. se. septimò quia nulla fortitudo sine iusticia laudanda est, ut dixi, supra ti. 1. c. 1. super 1. glo. secundum Host. qui dicit iungendas has rationes quatuor in sum. de pur. uul. §. quare.

ANNOTATIONES.

¶ Dignum. uel potest intelligi in defensione committentis homicidium, ut sit illi quoddam auxilium, iuxta no. per Inno. supra eo. ad audientiam, & c. petitio.

De sagittariis, Rub.

¶ Continuata est supra rubrica 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Sagittariorum ars qualis, & qua uide perueniant. Eius usus ubi & contra quos illicitus, & num. 5. Io. And. super 5. Decre I 2 Arma,

- 2 Arma, quibus homines occiduntur, faabricantes an peccent. an sint irregulares, num. 5.
Ad uanam gloriam si qua sunt, an peccetur a facientibus.
3 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 4.
Sententia a iure, uel ab homine quando lata, & quando ferenda dicatur, & num. 6.
5 Additio glossarum.
Papa non potest incurere irregularitatem.
Sub interminatione, uel sub pena excommunicationis mandatum, an sint latae sententiae poena.

C A P V T I.

1 **A**rtem. Odibilem aliam thorbilem. & est hoc, propter homicidia, & animarum pericula, quae inde proueniunt, supra de torneamentis. c. 1. Optare, qd his armis non esset usus in bellis campestribus. uir enim uilis & uilissimi cordis his armis, occideret probissimum. ad defensionem uero uel impugnationem murorum, uel nauium quasi necessaria sunt haec arma. Et sagittariorum de his, qd uendunt sagittas, balistas, gladios, quadrellos, uenenum, & similia, quibus homines occiduntur. Item subulares pictos, aurifrigium, & similia, quae solum sunt ad uanagloriam, an peccent, & ex hoc teneantur, uide per Rai. in sum. par. 2. de negotiis secularibus, uer. sed quid de illis. Prohibemus. male seruatur haec prohibitio. In glo. 2. respondet per questionem, an per haec uerba & ad affirmatiua alleg. duo iura. secundo distinguit inter sententia iur. & hominis.
4 In glo. 2. ibi, Celsus. Tertia soluit, si arbiter iussit intra caldari, nec datum fuit, licet postea offeratur, poena copromissis non euanciscit, & in l. seq. dicit, qd si dies non fuit appositus, intra modicum tempus debetur: aliam, poena peti potest. tam enim, si ante iudicium acceptum offeratur ad poenam non agitur. Et ibi, si sciens, si sciens enim ab illo, cui bonis est interdictionem, uel cui datum est tempus deliberandi de hereditate ita, qd ei de illa diminuendi non sit potestas, dominus non erit: non sic si emo a debitore, sciens fraudari creditorem. In glo. 1. ibi, Saracenis, id est de hereticis, uel scismaticis. unde & amentibus arma illis dat ecclesia indulgentias, de here. excoicamus. si uero dominus, & catholici. Et ibi, pugnare, omnibus modis. Vin. nec per hoc Papa, uel magister est irregularis, cum Papa canonice irregularitatem non possit incurere, arg. ex no. de concess. praeb. proposuit: qd & aliis super hoc medetur, ut patet ex no. de homi. sicut, & ca. postulat. magister non: quia multa licent in genere, quae non licent in specie ut ibi. & facit, quod no. de excess. praeb. ex literis. uel dic, qd hic aduersus infidèles non prohibetur, nec conceditur talis pugna sicut Host. ad hoc. de iureiur. mulier infra de reg. iur. is qui tacet, lib. 6.
6 In glo. ult. ibi, Salomitanam ubi plenè de hoc. Et ibi, sub interminatione, haec opi. Tan. placet, licet Goff. de magil. quanto, uoluerit, qd semper interminatio sit conminatio: sed sub poena excoicationis sit prolatio, si fiat ab homine, ut praedicat in glo. no. et haec de ma. contrac. 2. [in fi.] & de iure patro. relat. Dicebat hic Host. qd uerbum, Sub excoicatione, uel si haberet uim canonis, cum proferens hoc intendit, quod & per circumstantes, coram quibus intentionem suam expressit, probari posset, sicut potest intelligi c. Salomitanam. nec uideret in hoc simpliciter credendum iudici, ar. 6. q. 2. per totum, de proba. quonia, de test. cum a nobis. Sed contra, ex quo de conscientia sua quaeritur, potius ei, qd alteri est, credendum, supra de homi. significasti, & eius est interpretari, cuius est condere, de sen. excō. inter, maxime in sententia excoicationis. 1. l. q. 3. curat, de sen. excom. capi.

pe. Sol. secundum Hosti. credendum est iudici: ut in contrariis, sed ante, quam hoc declarauerit, excusatur, non seruans sententiam, cum probabiliter potuerit credere, quod conminatio tantum esset pura; ad hoc alle. fit ergo probabilis ignorantia excusata, de cleri. excom. mi. apostolica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Diffusio tituli quae.
Maechia nomine comprehenditur omnis illicitus concubitus.
2 De adulterijs, & de stupro ubi alibi tractatur in iure canonico, quam hoc in titulo.

De adulterijs, & stupro, Rub.

- 1 In decalogo, Non occides, non moechaberis. uis ergo de homi. de maechia uidentum erat. & quia per moechiam prohibere intendebat omnem illicitum concubitus 32. q. 4. meretricis, id est de stupro subiungit.
2 habetur de horum quolibet 36. q. 1. §. cum ergo, 32. q. 4. nemo 28. q. 1. idolatriae. specialiter de primo 33. q. 2. & 32. q. 1. G. & A. de secundo de poen. di. i. cogitationis, uer. qui puero. congruit rubricae, de consue. c. pen. de of. or. ca. 1. de procur. tua, de iudi. at si clerici, ut lit. non contest. c. 1. de iureiur. quemadmodum, de conconiuga. gaudemus, de eo, qui co. consanguini. discretionem.

S Y M M A R I V M.

- 1 De stupro quae decretales dicant in hoc titulo.
De adulterijs quae.
2 Virginitatem quam fuisse stupratae mulieris iuramento creditur, non uiro neganti.
Dormire pro uigilando corrumpere.
Reddere pro dare.
3 Loci consuetudines attendenda.
Dotes dantur maiores in uno, quam alio loco.
4 Suffragium glossarum.
Pro dote retinere potest mulier pecuniam sibi a sponso donatam, & num. 5.
Dos quantae filiae primo, uel secundo nubenti danda quanta a curatore mulieris promitti possit.
Quanta defloratae puellae, num. 4. in fi.
5 Additio glossarum.
In necessitatibus non est liberalitas.
Ad matrimonium quis quandoque cogitur, §. 1.

C A P V T I.

1 **S**eduxerit. Exod. 22. c. in supercr. & dicitur prima decretales faciunt ad secundam partem rubricae, & ponunt poenam stupratoris, reliqua faciunt ad primam, & ideo, quod hic de adulterio, & sodomia dicit Innoc. dicam. j. eo. maritis, ubi plus congruit uirginem non creditur uiro dicenti illam non fuisse uirginem. sibi enim impuret, qd uiolenter fuit usus ea. unde creditur iuramento mulieris, de his, quae ui. me. ca. fi. ca. fi. Vin. [Desponsata] secus, si esset desponsata 27. q. 1. statutum. Vinc. [Dormierit] i. uigilando corruerit, infra c. significasti [Noluerit] ipsam in uxorem ipsi raptori. T. [Redder.] ipse raptor. T. 1. dabit, ff. de uerbor. signi. l. uerbum reddendi, & 14. quaest. 4. quid dicam [Consuenerunt] in illo loco. & hoc est dictum, quia maiores dotes dantur in uno loco, quam in alio. & no. speciales consuetudines attendendas, ff. de flumin. l. 1. in princ. supra de sepul. certificari.
4 In glo. 1. ibi, si quis uxori sequitur, ea conditione donauit, ut quod donauit, in dotem accipiat, de functo. eo donatio

C A P V T III.

1 **S**uir. In reconciliacione adulterae diuini. In reconciliacione adulterae diuini, quod si sciens ignorans enim excusatur a participatione criminis, sed non a bigamia. de hoc dixi, supra de biga. c. 2. [Penitentiam] illo enim casu potest reconciliari, ut sequitur (Fornicatione) i. adulterio. Vincen. (cum illa) maritali modo, & ipsam cognoscendo, potest enim, si uellet pietatis causa ministrare illi necessaria, & tenere illam in uxorem, sicut alias legitur, supra de frigi. consultationi (Dimissa) quod potest auctoritate propria secundum quosdam. de hoc infra ca. fi. [Debet] i. potest [Recipere] contra 23. q. 1. capitulo primo. 2. & 3. So. illa loquuntur de incorrigibili. In glo. obijcit, & soluit, & arguit. In glo. 2. ibi. l. 2. ubi dicitur, quod criminum lenocinij contrahunt, qui deprehensam in adulterio uxorem in coniugio tenuerunt. In glo. ult. ibi. l. 3. beneficium, quo relaxantur carcerati in paschatis festo, non inuati iuramentum quasi in consue. deduxerit [Et ibi, sed tyronibus] tyroni deserenti parcitur, si iteret, punitur [Et ibi. l. 4.] incipit, relegati. uide de iudi. at si clerici, super glo. pen. In glo. 3. ibi. necessitas] si supra de despon. impu. capitulo primo, in fi. In glo. ult. ibi, intercedet] & est si ne cle. uel mo. capitulo secundo, de aposta. cap. 1. [in fi.] & supra de haereti. ad abolendam. §. illos quoque.

S Y M M A R I V M.

- 1 Stupratoris puella poena, & obligatio, & nu. 2. & 3.
2 Suffragium, & supplementio glossarum.
Stuprum quid, & unde dicatur.
Adulterium quid.

C A P V T II.

1 **R**eruenit. Secunda pars. ibi [quod] ratu. Hosti. [Agar] Dicebat T. qd i. grauis poena imponeretur, ut illius meru illam duceret in uxorem [Retradatur] aut dotem det. supra ca. proxi. Inno. [Praeceptione] i. reuocatione: quia ad tempus hanc poenitentiam agit: uel erit perpetuo in monasterio, & non exibat sine praelati sui licentia, prima plus placet Hosti. In glo. 1. ibi, relegetur] imò si honestus est, punitur publicatione dimidia partis bonorum, ut in §. statim alle. In glo. 1. ibi, uerberetur] dicebat magister meus hic colligi, quanta sit poena clerici, qui in sacris est, & stuprauit mulierem. uidetur enim, qd quia cum illa non potest contrahere, debeat fustigari, ar. etiam de calum. cap. 1. In glo. 2. ibi, in fi.] alias. 1. lex dicit, qd adulterium in nuptam, stuprum in uiduam committitur, ff. de uer. sig. inter stuprum, uel in uirginem ff. de adul. inter liberas. §. lex iulia, & l. stuprum, & dicitur stuprum quasi prauum studium, secundum Hosti.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 In. Vide glo. in l. inter liberas. §. lex iulia, ff. de adul.

S Y M M A R I V M.

- 1 De adultera reconciliatione.
Cum ea permanens uir quo casu non dicatur particeps criminis, & lenocinium contrahere, num. 2.
Bigamiam contrahit.
Ea an possit auctoritate propria a uiro dimitti.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
In carcerem missi si relaxantur in paschatis die iterum propter idem missi non habent beneficium.
Iterantes crimen amittunt benignitatem legis, at que ueni.

1 **S**uir. In reconciliacione adulterae diuini. In reconciliacione adulterae diuini, quod si sciens ignorans enim excusatur a participatione criminis, sed non a bigamia. de hoc dixi, supra de biga. c. 2. [Penitentiam] illo enim casu potest reconciliari, ut sequitur (Fornicatione) i. adulterio. Vincen. (cum illa) maritali modo, & ipsam cognoscendo, potest enim, si uellet pietatis causa ministrare illi necessaria, & tenere illam in uxorem, sicut alias legitur, supra de frigi. consultationi (Dimissa) quod potest auctoritate propria secundum quosdam. de hoc infra ca. fi. [Debet] i. potest [Recipere] contra 23. q. 1. capitulo primo. 2. & 3. So. illa loquuntur de incorrigibili. In glo. obijcit, & soluit, & arguit. In glo. 2. ibi. l. 2. ubi dicitur, quod criminum lenocinij contrahunt, qui deprehensam in adulterio uxorem in coniugio tenuerunt. In glo. ult. ibi. l. 3. beneficium, quo relaxantur carcerati in paschatis festo, non inuati iuramentum quasi in consue. deduxerit [Et ibi, sed tyronibus] tyroni deserenti parcitur, si iteret, punitur [Et ibi. l. 4.] incipit, relegati. uide de iudi. at si clerici, super glo. pen. In glo. 3. ibi. necessitas] si supra de despon. impu. capitulo primo, in fi. In glo. ult. ibi, intercedet] & est si ne cle. uel mo. capitulo secundo, de aposta. cap. 1. [in fi.] & supra de haereti. ad abolendam. §. illos quoque.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Abolendam. In criminibus tantum semel patitur, ut in iuribus alle. in gl.

S Y M M A R I V M.

- 1 Coniuges ad imparia iudicantur, & quando.
In adulterij accusatione an requiratur libellus, & uiro magis competit, num. 2.
2 Ad tori separationem nisi uir admittitur.
An uxori liceat uirum dimittere propter crimen.
Poena moliente, in fi.
3 Epilogus, & additio glossarum.
Mariti ius in quibus consistat.

C A P V T IIII.

1 **M**aritis suspitione. Istud non conuertitur. C. eod. tit. l. 1. 32. quaestione. 1. publico [Accusare] quibusdam uidetur, qd isto casu non ut necesse libellum offerri. & ad l. ff. de adul. l. miles. §. lx. respondet, qd ibi petitio scribitur apud acta, pro istis facit clemen. de ver. si. scepe. Alij dicunt libellum necessariò offerendum, licet maritus non teneatur inscribere. de hoc uide per Gof. in libel. iur. can. de libel. qualiter in accusa. consi. post prin. & aliquid per Hostien. hoc. eo. titu. §. qualiter, in prin. & in spe. de accusatore, uer. item qd non recte. Et de inscriptione uide de procur. tua (Plus ceteris) quia ad tori separationem, ad quod alius non admittitur: quia nec alterius interest. ad aliam uero poenam legalem secundum leges, & canones admittitur quilibet bonae famae, sicut in alijs publicis accusationibus, de quibus, sup. de accusa. cum. P. nec credit Innocen. qui hoc no. supra capitulo primo, quod propter vitium sodomiticum vxor torum uiri dimittere possit, nec propter aliud crimine, nisi uellet uxorem ad aliud trahere. 28. quaestione prima, idololatria, & sic intelligitur. 32. quaestio. 7. omnes cantiones, ut ibi no. in glo. uidetur qd Hug. & Laurenten. cotrarium, pro quibus. c. adulterij, & c. flagiti, & c. uisus, & c. non solum, uer. omnis. 2. q. 4. c. in eo. pro Io. And. super 5. Decret. I 3 Inno.

Inn. facit. e. q. dominus. 2. q. 5. si uxorem, & c. preceptu... de diuor. c. 2. item q. pena molienda sunt, de reg. iu. in penis, li. 6. Io. in pre. gl. conor. Innocen. allegat. 2. 5. q. 4. extraordinaria. Archi. tenet contrarium ibi. ¶ In glo. 1. recitari posset per signationem contrarii. ¶ In glo. 1. in fi. ubi de hoc, & supra de presump. literas. ¶ In glo. 2. ibi. iure mariti in quibus hoc ius consistat, not. 4. quaest. 4. §. aliquando.

S V M M A R I V M.

- 1 De adulterio infamato sacerdoti pena nisi se purget. Dormire quomodo accipiat. Dormitare quo. Confessionem reuelare non potest sacerdos, nisi ad petentis instantiam.
2 Mulieri non creditur contra presbyterum. Turpitudinem suam allegans auditur mulier ob animae periculum.
3 Pena condigna quae dicatur. Aqua solenniter benedicta quae. Criminis audacia, nisi puniatur, crescit. Vicinorum testimonium in iura cognitione cuiuspiam inducitur.
4 In purgatione deficienti pena quae. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. In connexis quamvis constet de uno, non tamen de alijs.
7 Additio glossarum.

C A P V T V.

1 Significasti. Sacerdoti de adulterio infamato indicitur purgatio, qua si praestiterit, in officio suo permittitur: alioquin ab ipso suspenditur. secunda ibi, ideoque Dormiuisse i. iacuisse. Goff id est uigilando cognouisse. sic supra cap. 1. Dicitur autem dormire, qui peccat mortaliter, ut hic. Is uero q. peccat uenialiter, dicitur dormire, unde Matthaei. 25. dormitauerunt omnes, & dormierunt. Hostien. [Publice] propter hoc indignum ecclesia reconciliatione propter infamiam. Hosti. [Sacerdos] forsitan a muliere inductus pro teste, de simo. uel ex officio episcopi nocoatus, sed caueat hoc casu, ne prodat illam nisi ad ipsius instantiam [Fieri debeat] an. f. ille presbyter sit puniendus ex hoc, & an mulieri sit indicenda penitentia, & an ecclesia sit reconcilianda secundum Hosti. [Adultero] i. illo, qui adulter dicitur, si de ap. cu sit Romana, ad fi. [Confessione] cui t non fuit credendum contra presbyterum: tum quia mulier, tum quia sola, tum quia delicti particeps per confessionem apparet, quod dic, ut de testi, quoniam, & c. ueniens. Et tamen propter infamiam indicenda purgatio, ut sequitur, secundum Hosti. [Persuadetur] auditur mulier turpitudinem suam allegans propter periculum animae [Condignum] & arbitraria consideratione quae habentur, de homici. sicut dignum [Benedicta] solenniter cum sale, uino, cinere, supra de cōsec. ec. uel al. proposuisti [Apostolum] i. ad Cor. 8. G. [Viperetur] 2. ad Cor. 6. A. [Licentius] criminis indulti secundum audacia crescit, ut hic. l. di. de lapsis. 2. 3. quaestione. 4. est iniusta. Goff. [Vicinis] ita, q. vitam illius cognoscant, de pur. ca. cum. P. [Petere] quod dic, ut infra de pur. ca. constitutus [Suspendere] moliendo t. poenam. nā grauius posset punire, ut patet in eo, quod legitur & no. de coha. clec. si autem, & c. rita, ad fi. Hosti. dici potest, q. si ad aliquam penam fuisset hic actum, illa debuit imponi deficienti in purgatione, ut dixi, de accusa. accedens, ad fin. sed cum hic nulla forma iudicij instituta esset, suspendi debebat propter infamiam, & sic fieri, si se non purgat. ¶ In secunda glo. arguit, & signat contrarium. ¶ Pe. obijcit, & soluit. ¶ In gl. 1. in fi. uide in c. statim alle. super glo. 2. ¶ In glo. 2. ibi, quaretur

vide de spon. dilectus. 2. super. 3. glo. [Et ibi, Duobus] ponit casum, cum duo petebant seruum separatim pro parte dimidia, unus succubuit, alter obtinuit [Et ibi, Si duo] ponit casum de duobus ementibus liberum, quorum alter sciens erat, alter ignorans. ¶ In glo. pe. ibi, & si crimine] damnatio adulteri non nocet adulterae. 7 ¶ In glo. 1. ibi, si sacerdos] & infra de peni. omnes, de excels. praed. dilectus. 2. ¶ In glo. 2. in fi. de hoc supra de simo. dilectus. 2. ¶ In glo. 3. in fi. adde, quod no. eod. titu. capitulo uno, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor petens mariti restitutionem repellitur per exceptionem adulterij manifesti & quando, & nu. 2. 4. Diuisio decretalis. Excommunicationem praecedere monitio debet. Abinware quid.
2 Negatiua spontanei recessus probari potest.
3 Exceptio ante replicationem probatur. Delicta paria omnes inquinant, & quando compensentur, num. 5. §. 1. & nu. 7. Bigamiam quis aliquando cogitur.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Possessionem retinet idem recedens animo redeundi. Doli cum dolo non fit semper compensatio, & nu. 7.
6 In adulterij casibus quae specialia eius exceptio quibus casibus non noceat, supra nu. 1. 2. 4. & infra nu. 8.
7 In legem qui committit, repellitur ab actione, & exceptione, §. no. tamen.

C A P V T VI.

1 Intelleximus. Mulier t. petens restitutionem mariti, repellitur per exceptionem adulterij manifesti, nisi uir etiam adulterus esse probetur. Et sunt duae par in prima facti narratio, tria continens, mulieris petitionem, uiri exceptionem, & mulieris replicationem. in secunda iudicij instructio ibi, Quocirca quae duo facit, primo instituit, cum ad alterum non est notorium, secundo ibi, q. si, cum est notorium, & tunc primo quando probatum est adulterium uiri, secundo, quando non est probatum ibi, Alioquin [Repulsi] forte habebat illam suspectam de adulterio [Astrinxit] forte propter contumaciam tantum, non propter crimen, de quo non constabat secundum Innoc. uel dato, q. constaret de crimine, fuit tamen necessaria monitio, de sent. excommu. sacro. uel recitatur, nec queritur, an iudex iuste, uel iniuste processerit secundum Hosti. [Abinware] i. cum iuramento repudians: quia suspecta erat secundum Innocen. Hosti. remit. supra de cohabita. de clericos [Restitui] ut spoliata, ut supra in prin. [Institians] forte utrumque negabat, se sponte t. recessisse, quod probari potest, de renun. super hoc. & se adulterium commississe [Legitimam] seu per testium legitimam probationem, Goff. uel dic, q. adulterium non impedit restitutionem, nisi sit notorium, de diuor. significasti. & hoc probat, quod infra dicit, praedicto modo [Probatione] fuerat enim illud oppositum in modum replicationis. & per hoc tno. Ab. q. prius probatur replicatio, quam exceptio: sed potius sumitur contrarium ex hac responsione, licet ex narratione decisa id colligi possit, & per litteram sequentem de hoc dixi, de excep. a nobis, in 6. membro [Reprobare] quod licet, supra de testi. licet 3. [Tollantur] Lucanus, Facinus, quos inquit, aequat, & quod no. hic Inn. dicam, infra c. proxi. in glo. ab vxore [Nihilominus] i. non obstante adulterio mulieris [Cogas] no. quod quis cogitur interdum incurrere bigamiam, ¶ Vlti.

4 ¶ Vlti. gl. alle. 5. conor. signat contrarium, & remittit. demum subdit 6. casus, in quibus coniux coniugi non opponit adulterium. ¶ In glo. 1. ibi, qui ad nundinas] uide de resti. spolia. olim. 1. in 4. glo. [Et ibi, §. quin etiam] possessionem retinet inde recedens animo redeundi. ¶ In glo. ulti. ibi, uiro, atque uxore] ibi sunt uerba huius litterae [Et ibi, si ambo] si ambo focii pariter negligunt, societati fit ipso iure compensatio [Et ibi, si dolo malo] sequitur, duo fecerint iniucem, de dolo non agunt. alijs incipit, Si duo dolo malo & c. [Et ibi, §. Marcellus] uide in decre. infra statim alle. in vlti. glo. ¶ In glo. 1. in fi. idem no. supra de resti. spo. literas, in 3. glo. de diuor. significasti, in 1. glo. ponebat autem hic Io. multa specialia in causis adulterij, primum, q. multis casibus repellitur eius accusatio, uel exceptio, quos uide hic in pen. glo. & super ea. Ex his sequitur, quod non admittitur, qui iniuriam suam prosequitur, contra id 4. q. 6. omnibus, & 2. quaestio. 1. prohibentur. item est speciale, q. propter praesumptionem aliquis de illo condemnatur 3. 2. quaestio. 1. dixit. Item quod in eo peremptoria debet opponi, nec admittitur post lit. conte. ff. de adul. si maritus. §. praescriptiones, C. eo. ti. adul. Item quod condemnatus de crimine in modum exceptionis puniatur. ff. de adul. l. 1. §. si publico. de hoc uide de ord. cog. cap. 2. in fi. pe. glo. Item quod hic seruus admittitur 12. quaestio. 2. qui manumittitur, cum duabus legibus sequentibus. item quod admittitur minor annis. ff. eo. si maritus. §. lex Iulia. supra de resti. spo. ex parte. item quod hic non subuenitur minori. ff. de mino. auxiliu. item in hoc crimine nulla datur dilatio nisi ex causa. ff. eo. l. in crimine. item quod hoc crimen non tollitur in baptismo, supra de diuor. gaudemus. item adulterium uxoris nocet uiro 34. dist. si cuius 3. 2. quaestio. 1. in coniugio. Item quod de hoc crimine simul uir & mulier accusari non possunt. C. eo. l. reos; quod intelligas ab eodem, & ex eadem causa, ut ibi. ¶ In glo. pe. ibi, delicti] in vlti. glo. quod hic dicit Innoc. quidam illud intelligunt, cum super eodem est actio, & exceptio. hic autem de diuersis adulterijs agitur. alii dicunt illud ius commune, scilicet quod communis malicia magis nocet actori quam reo. Hoc autem magis speciale in fauorem matrimonij. uel dic, §. illum Marcellus, concordare ei, quod hic dicitur. nam ibi dicitur, q. si quis, agit contra aliquem ac. de dolo, uel quae, propter dolum detur, ut si agat interdico de eo, per quem factu est, si excipiat contra cum de dolo circa id, de quo agit, commissio, siue circa rem, siue circa contractu siue iudicium, audiendus est excipiens, & agens non est audiendus replicans. & hoc sonat litera illius. §. ubi dicitur, quod communis malitia non debet prodesse petitori, & nocere ei, cum quo agit. & est ad hoc, ff. de eo. per quem fa. eo. l. ulti. Item huic nostro dicto concordat, quod in turpi causa potior est causa possidentis. ff. de condi. ob tur. cau. l. pe. & l. nisi. Huic etiam concordat, quod dicitur dolo dolo compensatur, ff. de contrahen. emp. domum. ff. de dolo, si duo, de poeni. constitutus. ff. de comp. si ambo. huic concordat, quod dicitur, Paria crimina mutuo compen. tol. quauis non sint commissa causa alterum decipiendi. ff. so. ma. uiro. ff. de reg. iur. cum par. fallit hoc in ordinato sine titulo, qui petit beneficiu ab ordinatore. & si ordinator excipiat, Tu deliquisti ordinem decipiendo, & ordinatus replicabit, & tu similiter deliquisti; & per hanc replicationem excep. repellit: & tamē prima petitio incipit a dolo, uel delicto. petet enim sic. Cū me ordinauerit sine tit. peto, quod mihi prouideat. & est hoc, ut uideatur communis iniuria, quae esset, si clericus, mendicaret 93. di. diaconi. uel dic, quod agens de peccato non facit mentionem, ad prouidendum, enim ordinatus tenetur ordinari, si etiam ordinasset cum

titulo, si postea depauperetur sine culpa sua. 7. quaestio. 1. pastoralis, & capi. remoto. Nam licet facilius contra ordinatores sine titulo detur haec petitio: tamen non est haec causa, quare detur: quia sine titulo ordinauit, & sic deliquit. Sed haec est ratio, quia ordinator ordinato prouidere tenetur, supra de praeben. cum secundum, uel dic, q. ordinatus sine ti. nullo modo peccat, sed potius meretur, & pena, quae ei imponitur, in iniuriam ordinantis tantum est 70. dist. c. 1. & sic non excipit de eo, quod in sui odium est statutum. & idē Hosti. infra c. proxi. & id quod dicimus, q. agens de dolo nō potest replicare de dolo contra excipientem de dolo intelligimus, quādo excipiens incipit de dolo proponere, uer. gra. minor petit restitutionem in integrum. Si uerō nihil de dolo proponit, & reus excipit; Tu dolo se probasti te maiorem. & ideo, quamuis sis minor cum dolo hoc feceris, obstat tibi doli exceptio, contra hūc excipientem datur minori replicatio hec circumuentus a te hoc probauit. C. si minor se ma. di. l. pe. ff. de minori. minor. 2. 5. in auct. de non alie. §. quia uerō Leonis. 1. 2. q. 2. Vulteranæ & hoc praesens cap. & idem Hosti. infra eo. proxi. ubi autem agit, uel excipitur de criminibus non circa eandem rem commissis, secus est. in illis enim non obest agenti de crimine, puta furti, uel iniuriæ, uel de homicidio exceptio, q. non fit audiendus actor, uel etiam reus sit absoluendus, si excipiat, Et tu similiter es fur, uel iniuriatus es alii, uel alii occidisti nisi in casibus, in quibus per iura tradatur exceptio, sicut in canones cuilibet accusator de crimine datur exceptio 3. accusantem de quolibet crimine 3. q. 4. consanguineorum, & c. nulli. & etiam in leges admittitur exceptio quorūdam criminum. 2. q. 1. prohibetur. nec dabitur contra eum mihi replicatio, supra de excep. dilecti. nam cum haec exceptiones non sint specialiter inductae in odium alicuius, si generaliter contra oēs competant, & de iuris rigore in certis casibus sint introductae, non euitabit eas actor praetextu consimilis criminis; & ad hoc 2. q. 1. prohibentur. ubi habemus, q. contra accusatorem competet exceptio, q. pecuniam ob accusandum accepit, uel q. est infamis. non enim contra exceptionē posset replicari, Tu simili crimine, uel infamia laboras; & in hac de cre. adulteria utrorumq; circa idem matrimonij commissi sunt, id est in eius prauidicium. ¶ Not. tamen, q. sunt quaedam, quae non sunt crimina, si fiant, uel si petantur: tamen propter hoc, quod alleg. consimile crimen petitioni suae commisit, uel contra l. fecit, ex qua pe. a petitione remouetur, ut in eo, q. repetit usuras, legitima exceptio est contra eū, q. repellatur a petitione usurarum, cum ipse sit usurarius. j. de usur. quia frustra sed obiciet ergo, si quis petit usuras, & excipias, Tu nō potes petere, quia es usurarius. & ipse usurarius potest replicare, frustra l. auxilium & c. respō. non est uerum: quia sua petitio a principio dilacerari debet, cum sit contra ius, & errorem continet, ut no. ff. de of. al. l. i. ad idem. ff. si quis om. causa. re. quaedam, & C. de inoffi. te sta. in arena. Sed certe aliqui dicunt, & forte non male, quod sic intelligitur haec litera, sicut praedicta, scilicet q. tunc frustra inuocat auxiliu. l. quādo circa idem & in l. cōmissis, & sic loquitur. l. si ois, eo. ti. si uerō non circa idē, secus. stultē. n. diceretur nō habere exceptionem Macedo. quae in eandem l. cōmissis filijs. mutuādo; & sic est inuenire exemplum in infinitis. Quod autem de loquuntur in usuris, speciale est in odiu usurarū. Esset enim de iure, q. ipse posset repetere usuras. A. Io. non ob. exceptione, quod a Pe. accepisset usuras. Quod autem dicitur de arenario, quod non potest exheredare filium arenarium, in l. in arena. nō ob. aliud enim est de priuata persona, qui officium, quod approbatur, damnare non potest. prius enim debet Io. And. super 5. Decret. I 4. trahe-

trahere &c. 3. q. 7. §. tria [& in fi.] & cap. seq. & maxime cum causam illam oporteat eum exprimere, aut est vt cum de ap. cog. Aliud in iudice, qui non nisi fm iusticiam iudicare debet. & exceptiones admittere, quae a iure admittuntur. secus autem, quando duo secundum l. faciunt, puta, quia ambo sunt absentes causa reipublica: quia uterque iuuatur resti. in inte. contra alterum ff. ex qui. ca. ma. l. ul. i. Idem eodem modo dicimus, qd remouetur ab exceptionibus, si commisit in l. per quam datur ei exceptio, supra de excep. cum ecclesiastica. & sic loquitur. C. de inoffi. te. in arena. quamuis illa decre. possit aliter legi, ut ibi no. Idem aut, quod diximus de dolo, qd compensatur cum dolo, diximus in culpa. ff. de compen. si ambo. Si autem ex una parte sit culpa lata, ex altera leuis, lata culpa, quae dolo comparatur, praeponderat leui. ff. si messor fal. mo. d. l. i. §. lara. & multo fortius dolo culpae praeponderat, ff. ad l. A. qui. sed si obste. §. ult. & l. si proc. imo si unus fuit in leui culpa, alius in leuissima, potior est, qui minus deliquit, ff. de uer. ob. si seruum. §. sequitur. Inno. & idem Hosti. infra c. prox. [& ibi, oppressa] etiam si oppressio euenerit, quia mansit in domo, cum tamē uir mandasset, ut fugeret secundum Bar. in domini. 3. 3. [& in fine] hoc not. 3. 2. q. 6. in summa. adde casum in uiro, cui obstat proprium iuramentum, supra de iureiura. quemadmodum, ad fi. Item si uir eam cognouit scilicet post adulterium, ut no. infra cap. prox. uide, quod ibi dicam, & quod no. in spe. de accusatore. §. i. uersic. Item contra agentem.

ANNOTATIONES.

¶ Vulturan. Vide Bar. in praalle. l. cum multi, ff. fo. ma. & per Io. Aud. in c. si quis, de re. ec. non alien.

S V M M A R I V M.

- 1 Adulteria coniugum compensatione tolluntur, & quibus casibus, & nu. 2. & 3. & 7. adulterij exceptio an peremptoria, nu. 3. & quando obster agenti, & n. 2. & 5. quando competat, nu. 4. 5. 7. Deprehensio in crimine tantum oportet probari. Manifeste pro notorie. Notorium quid dicatur. Liquidum est. Paria debent esse quantitate, & qualitate. 5 Epilogus glossarum. 6 Suffragium glossarum. Mora nulla ubi nulla petitio. Reprobare quis non potest, quod approbavit. 7 Additio glossarum.

C A P V T VII.

Va fraternitas. Adulteria & coniugum compensatione delentur. Communis diuisio. potest 3. q. 1. dixit dominus, de diuor. porro. Hosti. [Deprehensio] quo casu non sunt testes necessarii, nisi per quos probetur deprehensio, quia nec insinuationi est locus, de cohabi. cle. ca. si. de accu. euidentia. Hostien. [Manifeste] id est notorie vt sic de adulterio notorio ad notorium fiat compensatio, ut infra §. i. & dicitur notorium, si intra 8. dies de illo possit fieri plena fides, de excep. pia, de senten. ex. folet. lib. 6. uel intra duos menses, sicut fit compensatio debiti liquidi ad liquidum. & dicitur liquidum, quod intra duos menses probari potest, de hoc de depo. bona fides, uel in eadem insinuatione ad hoc supra c. prox. & a contrario, de dubio adulterio no. fiet compensatio [Paria] in quantitate, & qualitate, ut supra dixi secundum Hostien. [Fornicationis] ab

2 iuxore commissa. & hoc propter superueniens adulterium commissum a uiro: alias autem per exceptionem fornicationis tollitur accusatio matrimonii, quae fit ad separationem tori, ut potest colligi in hoc, & c. prox. superiori. sin autem in modum accusationis directae proponatur, non tollitur 3. q. 9. c. 1. & 2. simile fit pra de or. cog. c. si. Et notandum, qd haec exceptio adulterij, quae proponitur contra accusantem de alio adulterio ad separationem tori, est peremptoria, & potest proponi ante litem conte. & post. quod ex hoc & superiori c. satis colligitur. Videtur etiam, qd sit declinatoria iudicii, ut accusans ad tori separationem audendus non sit, cum & ipse adulterium commiserit, argu. 3. 2. quaest. 6. cap. 1. & fin. ubi uero agitur ad poenam in flagendam, tunc agenti de adulterio non ob. exceptio alterius adulterij, sicut nec lenocinium: quia peccatum unius alterum a poena non releuat. ff. eo. ti. l. i. §. si publico. & tunc etiam nulla exceptio proponitur contra accusantem post lit. conte. ff. eo. ti. si. maritus. §. pre. scriptiones. Illud etiam no. qd haec exceptio competit contra agentem ad separationem tori & post poenitentiam peractam, supra de diuor. gaudemus, ad fin. Sed contra denunciantem ad poenitentiam non admittitur, supra de iureiur. quemadmodum, in si. secundum Inno. qui hoc no. supra eo. cap. prox. Dixit etiam, qd quantumcunq; reddat debitum, maritus uxori adulterae, uel ab ea exigat, non prauidet sibi, nisi hoc faciat sententia diuortij ad instantiam eius lata, de hoc dabo remissum super gl. secundum Hosti. D. Altrgradus demum episcopus Vincentinus in sua disputatione differentiam fecit inter haec duo, dicens, qd licet debitum reddere sibi non prauidet, exigere tamen prauidet, qd no. solum sibi agenti, sed etiam excipienti contra uxorem eum de secuto ipsius adulterio accusantem. 5 ¶ Prima glo. responder per duas quaestio. Prima, an propter adulterium coniugis alter possit illi subtrahere debitum; & tenet, qd si est notorium, subtrahere potest, & illam de domo expellere. Recitat opi. Aug. contrariam, quam ueram dicit in occulto. Secunda quaestio, an propter adulterium superueniens post sententiam diuortij recuperetur seruitus amissa. Ad affirmatiuam alle. 6. iura. recitat opi. Io. contrariam, & 4. ipsius, motiua: tenet primū, & remittit. ¶ In 1. glo. ibi, pupillus] alias si pupillus. ibi dicit, qd si pupillus sine tutoris auctoritate promisit seruum, & fideiussores dedit, mortuo seruo post moram pupilli fideiussores non tenentur quia ubi nulla & c. [& ibi, §. ul.] aboleuit uir matrimonii delictum reducendo repudiatam. Item sero accusat illam de stupro, quam postea duxit uxorem. Probauit enim mores illius [Et ibi, nec enim] sequitur, corrūpi, aut commutari, quod recte tractatum est, superueniente delicto potest [Et ibi, aream] uide de simo. ex insinuatione. super ult. glo. ¶ In glo. 1. ibi, alter publice] Idē, si occulte secundum Hosti. [Et ibi, ad mandatum ecclesiae] Hosti. dicens, qd in hoc est diuersitas, remittit ad decretum alle. & supra ut li. pe. laudabilem, & ad sum. de biga. §. quare bigamus, sub §. si. uer. nono, & de conuer. coniu. ca. si. & de sen. ex. inquisitioni, [Et ibi, puto] idem Host. hic, & supra eo. si uir [Et ibi, lo. dixit] cuius haec gl. & Gof. hic [Et ibi, post sententiam] de adulterio autem uiri, quod praecessit sententiam, agere non potest, an autem de illo possit excipere contra uirum agentem ad reconciliationem ipsius, dixi in q. 2. de diuortij dicit, quod forte non.

S V M M A R I V M.

- 1 Decalogi ordinem auctor compilationis decretalium uidetur sectus in rebus criminalibus. Dispositio tituli. Rapina refertur ad machiam, & furtum.

De

De rapina, incendiarijs, & uiolatoribus ecclesiarum loca iuris canonici tractata demonstrat.

De raptoribus, incendia. & uiolator. ecclesiarum, Rub.

1 ¶ Int decalogo. Non occides, non machia. nō fur. facies. Viro ergo de homi. & de machia. de furto uidentum erat. sed quia rapina partim se habet ad machiam, scilicet cum uir, uel mulier rapitur ad stuprum, ut infra eo. in archiepiscopatu, & c. pen. & ult. Partim ad furtum, scilicet cum res rapiuntur, ideo hic interferit rubricam de rapto. Sed quia incendiarii, & uiolator. ecclesiarum ad restitutionem, uel emendam tenentur, sicut & raptores, & quia ad rapinam confueuerit, sicut fieri ideo de his submittit. de rapina priori habetur. 3. 6. q. 1. & 2. per totum. 27. q. 1. si quis rapuerit 2. q. 2. desponsatas, cum tribus c. sequen. de secunda dieam super rubri. prox. de incendiarijs. 23. q. ulti. si quis membrorum, & c. pessimam. 1. 2. q. 2. eum deuotissimam. de uiolatoribus ecclesiarum. 1. 1. q. 3. canonica. 17. q. 4. per totum. Item conuenit primae parti, de appella. cum sit Romana, de pur. can. si quis de gradu. secundae conuenit, de senten. excommunicata tua nos, & capitulo conquesti. facit de sepult. c. fina. & lib. 6. de haec. cum secundum.

S V M M A R I V M.

- 1 Raptor a quo episcopo puniatur. Ad delicti locum quis redire cogatur, num. 6. & 7. 2 Pro facultatum modo emendatur rapina in confinio locorum facta. 3 Nec, pro non. Rapina ad mobilia, depredationes ad se mouentia pertinent. Propositio, per, auget. Digne, quomodo hic sumatur. 4 Consulentes rapinam, comitantes raptorem ad quid in utroque foro teneantur. 5 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 6. Miles delinquens remittitur ad eum, sub quo militat. 7 Supplementio glossarum. Conueniri, & consistere an possint delinquentes in loco delicti. 8 An constitutio, siue canon liget proferentem, siue constituentem.

C A P V T I.

Dellis. Casus. ¶ Raptor ab illo episcopo puniatur, in cuius diocesi rapinam commisit. hoc primū, & iudex domicilij suffragatur. hoc secundū ibi, Quorum [Ad locum] profugi ergo erant & uagabundi. & ideo ad locum delicti redire coguntur, ac si latitarent secundum Inno. Tu dic secundum Host. hoc regulare in quolibet delinquente, ut dicit gl. ibi, ubi ueniunt. Quid si statutum habet, quod rapinam factam in confinio locorum emendet illa loca, an si sunt inaequalia loca, teneantur equaliter emendare? No. G. in spe. eo. tit. uer. sed. pone, & tenet per l. cum nō possessor, ff. de censi. quod fiet diuisio pro modo facultatū [Rapinas] quod ad mobilia [Depredationes] quod ad se mouentia, id est ualde uiolenter, uel frequenter agunt, & sic prapositio auget, de hoc, supra de consue. c. 3. secundum Hostien. [Nec] pro non. & sup. ex quo per excommunicationem districti illuc reuersi fuerint, nō ante [Ex parochia] i. di. cefi. sic de hare. excommunicatus. adicimus, de dona. apostolicę, cum similibus. Tota enim diocesis est parochia episcopi, 10. q. 1. per totum,

unde ipse agit pro parochiali ecclesia uacante, de success. ab intesta. c. fin. secundum Hosti. quem melius dixisset, a sententia episcopi illius parochie non excant; quia exitus corporalis posset esse liber, sed absolutio est in episcopi potestate [Digne] i. sufficienter, & plenē, cum notoria fuit offensa, de ver. si. ex parte, & c. cum olim [Emendet] det cōsulentibus rapinam, uel uno, uel pluribus comitantibus raptorem, uel euntibus, ut defendant, non ut rapiant, uel euntibus, ut pacificent, ad quid teneantur in iudiciali & poenitentiali foro, dixi de homici. sicut dignum, in glo. secundum Inno. [Proprio] sub quo domiciliū habent [Recipiat] imō sententiam seruari faciet 1. 1. q. 3. cura, de treu. & pa. cap. 1. 5 ¶ Gl. 1. pro foro delicti inducit 5. iura. ponit opi. quā reprobatur, & dar. generalem doctrinam, a qua casum unum excipit, & subdit opi. Hugo. ¶ In glo. 1. ibi, qua in prouincia] uide in c. supra proximē alle. super 1. glo. [& ibi, de militibus] miles delinquens remittitur ad eum, sub quo militat [& ibi, §. si quis uerō] hanc & seq. uide in 7. pra. cap. postulasti, super glo. 2. ¶ In glo. 1. ibi, conueniri] b in foro iudiciali. quid de foro poenitentiali, nunquid debeat confiteri proprio iudici, uel ei. in cuius territorio deliquit? not. 16. q. 1. capit. 1. [& ibi, uel iudex, sub quo deliquit] iudex] scilicet domicilij [& ibi, remittitur] uide quod not. in clem. de re iur. pastora. uersic. qd si puniatio, in glo. sed nunquid [& ibi, ab inferiore] nisi inferior super eo canonem fecisset. tunc enim beneteneat Hug. qd ligatur canone illius inferioris [& ibi, sua parochia] qualis est prouincia suo archiepiscopo 9. q. 3. cap. 2. secundum Goff. qui per id putat, archiepiscopū delinquentem in sua prouincia a suffraganeo puniri non posse [& ibi, Ambrosius] & 2. quaestio. 7. §. item cum Balaam, uer. sicut & beatus [Et ibi, alius] imō etiā episcopus domicilij est sibi iudex; quod dicit, ut not. supra de ma. & obe. omnes [& in fine] de hoc, 3. q. 6. capit. 1. & 92. di. si qui episcopi, in glo. 2. in fi. Hostien. remittit ad sum. de sen. ex. §. quis ualeat excommunicari, uersic. quid ergo si metropolitani, & seq. per 1. quas glo. patet, qd fuit opi. an canon episcopi liget proferentem, uel ipsius superiorem; & ibi tenet Hosti. quod non; quod mihi placet, ut disputauit & terminauit in Mercur. quā uide super regula, cum licet, de re iur. lib. 6. Archidiacon. contra in utroque, qui hoc no. de consti. c. 3. lib. 6. Ad cuius rationes respondeo, ut in quaestione praedicta, in 1. parte. Nec est uerum, quod dicit ibi Archi. Hosti. sibi contrarium propter id, quod not. in sum. de sen. ex. in car. pe. uer. quid si episcopus, & uer. seq. quia aliud est quaerere, an episcopus ligetur uer. sententia, uel suo canone; & aliud quaerere, an ligetur sententia iuris, licet a sua sententia causata.

ANNOTATIONES.

- 2 ¶ Sed. ibi uide Io. An. an isto casu habeat locum c. super eo, quod merus cā, & de his uide per Bar. in l. nequid, ff. de incen. rui. & na. b ¶ Conueniri. Scias, quod Io. Cal. solenniter repetiit, & commentauit hanc decre. in qua plurima utilia uidere potes.

S V M M A R I V M.

- 1 Raptor manifestus, uel ecclesia uiolator ad poenitentiam, & sepulchram quando admittatur. Transgressoribus huius constitutionis poena. Manifesti, & non manifesti criminis diuersum ius. In poenitente requiritur humilitas. Deprehensus, & obliuiscens quis dicatur. 2 Poenitentias dare pertinet ad presbyteros, quae fit in fructu. no. sa. numero 4. An de omnibus negetur, si in uno non satis fiat, ibid. Et quibus alias negetur, num. 5. Particeps delicti pariter puniatur. 3 Epilogus, & additio glossarum. num. 4.

Sepul-

5 Sepultura quibus denegetur. Viaticum cui recusetur morienti.

CAPVT II.

1 Spereo. Casus. Manifestus raptor, uel ecclesie uiolator si restituit, uel de restituendo cauet in uita, hoc primò. & in morte, hoc secundò, ad penitentiam, & sepulturam admittitur. Si uerò in uita caueri non uult, cum possit, in morte non potest, clerici illius sepulturæ interesse nõ debet. hoc tertiò. quarto clericis transgressoribus pœnam imponit. 2. ibi. Si uerò. 3. ibi. Si autem. 4. ibi. quod si manifeste, secus, si non manifeste, infra eo. in literis, secundum Inn. [Deprehensus] ita, quòd inficiationi non est locus, de coha. cleri. c. si. [Securitatem] sic, infra de usu. quamquam, libro 6. [Humiliter] hoc requiritur in penitente. l. d. in capite, & capitulo penitentes [Obstinata] ut quia multoties restituere potuit, & propter hoc fuit admonitus, & excommunicatus, supra c. 1. & satisfacere contempsit. Hostien. [Securitatem] & multo minus satisfactionem [Videtur] idest solennis reconciliatio denegabitur in opprobrium hæredum: tamen absoluetur [Conuictio] scilicet peccatori, qui de peccato conuertitur [Sepultura] contra, infra eo. in literis, ubi soluitur [Penitentias] respicit, uer. presbyterorũ, ad quos hoc pertinet, infra de peniten. omnis [Pariceps] no. quo ad pœnam æquiparari clericos, & presbyteros delinquentes in prædictis, uel clericis, qui in crimine rapinæ participant [Irrecuperabiliter] quantum ad ordinarium suum, qui illos priuabit officio, ad quod nunquam restituerentur sine papæ licentia. sic & aliàs, supra de hæretic. 3. excommunicamus, infra §. sanè clericis. Host. ¶ Gl. 2. primò obicit textui. 2. ipsum coadiuuat. 3. dat duas solutiones, & secundam approbat. ¶ Gl. quarta, tractat de duplici pœna temporali & æterna. dicit literam intelligendam de prima. ¶ Pe. potest recitari per modũ obiectionis, & remissionis. ¶ In glo. 2. ibi. fructuosã uel propter præsumptionẽ, quòd sit impœnitens, ex quo tamdiu distulit, quia peccata ipsum dimittunt, & non ipse peccata, de pœnitent. dist. 7. si quis positus. T. dicit Abb. cum magistro suo, quòd de omnibus poterit sacerdos pœnitentiam denegare, ex quo crimen illius est manifestum, & contrarium loquitur de occulto. Tutius tamen est, q̄ super aliis audiatur ipsius confessio. Host. dicit in criminis detestationem in uita, & in morte solennem pœnitentiam denegari: aliàs generaliter obtrinet, quod dicit gloss. [in fine] T. & ad alia quæ no. in præ. c. quod quidam. ¶ In gl. hoc quantum, ibi, debetur de hoc, infra de reg. iu. in quinta regula, lib. 6. ¶ In glo. pen. ibi, ultimam partem] hoc placet Goff. qui improbat, quod dixerunt quidam hoc. c. intelligi de his, de quibus præsumitur, q̄ possunt satisfacere, si uelint rogare hæredes. sed quia de ipsorum facultatibus dubitatur, ideo viaticum non negatur, nec etiã penitentia, idest peccatorũ remissio: sed negatur solennis reconciliatio ad hæredum uerecundiam, qui cum uiderint illos sepelli debere in campis, studebunt satisfacere rubore suffusi. sed ueritas est, q̄ huic non negatur terra cæmeteriata, sed clericorum præsentia, ut sequitur in gloss.

SVMMA RI VM.

- 1 Navigantes, uel naufragos fideles quos qui capiunt, uel expoliant, excommunicantur, nisi ablata restituant, num. 2. in fine, & 3. Et que alia sit eis pœna, num. 6. Delicta paria uina compensatione tolluntur. 2 Pirata solemniter excommunicantur ter in anno, num. 3. Captio comparatur spoliatio.

- 3 Sententiæ ferendæ, an lata, an sit hic canon. 4 Suffragium glossarum. Si nauis tua in agrum meum uel fluminis delata, damnum mihi datum est, quid iuris. 5 Suppletio glossarum. Mercatores, uel peregrinos qui deprædantur, excommunicandi sunt

CAPVT III.

1 Excommunicationi. Primò excoicari iubet eos, qui capiunt, uel spoliant fideles ex honesta cã nauigantes. secundò excoicat spoliates naufragos, nisi ablata restituant. 2. ibi. Illi etiam [Honestis] si enim essent piratæ, sicut isti, fiat mutua compensatio. supra tit. i. c. penul. & ult. Host. [Nauigio] maris secundũ Host. qui dicit hanc decre. partem illius, de iudi. ita quorundam. fuit t̄ aut̄ in piratis maritimis hoc exaggerandum: quia nimis per illos frequentatum, de pœ. di. i. aut facta, fm eũ, qui etiam dicit hic, q̄ ab ore Ro. po. piratæ solenniter excommunicantur ter in anno [Vellios] idest portatos [spoliare] æquiparatur hic captio, & spoliatio, sicut infra de elect. sciant, de sen. excom. quicunque, libro 6. [Naufragium] maritimum fm Host. [Ablata] non est ergo excommunicatus, qui restituit ablata ex eo, quòd pœnam non soluit, de qua dicit glo. fm Host. [Nouem] credimus canonem ferendæ sententiæ; Inn. vide tur, q̄ fit canon lata sententiæ. T. & Vin. & Gof. Quid Ro. ecc. super hoc teneat, nescio. T. Credo, q̄ prima pars sit canon ferendæ sententiæ, saluo quod dixi de sententia papali, & quæ per papam contra piratas ter in anno profertur. Secunda uerò pars sit canon lata sententiæ, ita tamẽ, q̄ præcedat admonitio, ut dicit gl. & hoc probet uis uerborum. Ratio uerò diuersitatis satis patet. & sic prima pars potest intelligi de quolibet nauigio. ¶ In glo. 3. ibi. raris] nil facit. dicit enim, q̄ si ui fluminum delata est nauis in agrum meum, nõ aliter potestatem habebis auferendi, quã si de præterito damno mihi caueas. sed quòd dicit glo. probatur, ff. ad l. Rho. de ia. l. nauis onustæ, & l. qui leuandæ, & de glo. i. in fine] per hæc iura dicit Host. quòd qui mercatores, uel peregrinos non nauigantes, sed alle. itinerantes deprædantur, excommunicandi sunt, non tamen sunt excommunicati. ¶ In glo. 2. ibi, diliges] Matth. 12. F. ¶ In glo. & sic, ibi, in eum] & noua pœna addita est talibus, scilicet publicationis bonorum, per aucten. ibi postam, quæ incipit, nauigia [in fine] & melius, ff. ad l. Rho. de ia. l. nauis onustæ, & l. qui leuandæ, & de hoc, prima, quæstione septima, dispensationes. ¶ In gl. ult. ibi, post admonitionem] hoc tenet Hostien. concor. de præbend. extirpandæ, supra de immunita. ecclesi. nouimus, supra ne cleri, uel mo. clericis, in fine, infra de rebus ecclesi. non alienan. capitu. 2. §. laici, & §. si. lib. 6. & cle. de ui. & hon. cle. diæcesanis, & de statu mo. attendentes, in fine.

SVMMA RI VM.

- 1 Episcopi ex delegatione principis de criminibus iudicare possunt præter pœnam sanguinis, & ubi, num. 4. Quid si habeant iurisdictionem temporalem, Pœna sanguinis an & qua concessa episcopis. Quandoque maior, uel minor irrogatur, num. 3. & 5. 2 Grauis excessus quis. Pueros in abusu occidentium pœna capitalis. 3 Suffragium, & additio glossarum, num. 4. Criminales causas potest delegare prælati ecclesiarum, princeps, & quas. Iustitarius quo casu dari non debeat, & à quo.

C A

CAPVT III.

1 Archiepiscopatu. Casus. Ex de legatione principis de raptu, & aliis criminibus præter pœnam sanguinis possunt episcopi iudicare. Communis diuisio, secunda ibi, consultationi. & hæc distinguit secundum membrum ibi, Si uerò [Iurisdictione] spirituali, & intra diæcesim tuam, ex commissione tamen regis ibi tibi facta. si autẽ haberet ibi temporale iurisdictione, hoc faceret suo iure. sed ad hæc faciendã potest episcopus compellerẽ se cularem potestatem per ecclesiasticam censurã, quòd dicit, ut legitur, de Iudæis, postulasti, secundum Hostiẽ. [Afficere] in supplementum pœnæ, sic supra de calum. cap. i. in fi. & hoc teneas secundum Hostiẽ. licet alii exponant, & pro ut [Vindictam sanguinis] crudelem & grauem, de cleri. percusso. c. 2. licet sit ar. contra 23. q. ulti. pessimam, in fin. sed illud soluitur in eo, quòd nõ ne cleri. uel mo. clericis, nam & leuis concessa est, de crimi. fal. capitulo. 3. ad fi. Ho. [Grauis] iur. quia scandalum generat, uel delinquentes ad pœnam legale in accusantur. uel secundum Gof. si in abusu pueros occidit, hoc dico, quia prædicta crimina regulariter habet pœnam capitale. sed præter prædictos casus potest fieri temperatio, quæ præcedit [Vindictam] & examinationem, ne cleri, uel mo. sententiam. & sic quòd nõ potest delegatus expedire, remittitur ad delegantem, de re iudi. c. fi. & pater in no. de accusa. qualiter. r. Ho. ¶ In glo. 3. ibi. §. pœna] ibi, dicitur, quòd quãdoque imponit prætes pœnã grauiorem, ut quando multandum in parte bonorum, relegauit, & lex sequens, & si seuerior, dicit econtra, quòd pro consul biennio iussit à decurionatu abstinere eum, q̄ debebat puniri seuerius. & ille post biennium decurio licet potest esse. ¶ In glo. 2. ibi, criminales] etiam specialiter, licet quidam dixerint hic generalem commissionem factam cũ uniuersitate locorum, quòd non uideretur per fi. dec. nã tunc non referuaret regi, sed daret iusticiariũ: quem tamen hoc casu etiam ex mandato regio dare non debet, ut dicã, ne cleri. uel mo. cult. in prin. li 6. [in fi.] 15. q. 4. cap. i. ¶ In glo. 3. in fi.] de hoc plenẽ. 2. q. 3. §. notandum. Dicit hic Ho. q̄ ex causa, etiam quando scandalũ non imminer. & ubi procedit ex officio, potest iudex cõmutare pœnas per iura prædicta. sed secus, quando non subest causa, uel scandalum subest, uel ab alio accusatur: quia tunc nec mollior, nec durior debet infligi. C. ne sanctum bap. ire. l. 3. in fi. C. de ui pu. l. seruos qui, in fi. quamuis plerunq̄ fiat contrarium de facto, ut patet ex no. de homi. ad audientiam. ¶ In gl. pe. ibi, illi qua] & q. 2. c. 1. ¶ In glo. ult. ibi, liceat] ne cleri. uel mo. ca. ult. li. 6. [Et ibi, illud] ubi de hoc, & 15. dist. c. i. & de of. or. q̄ sedem, de resti. in inte. c. penul.

ANNOTATIONES.

- 1 Audientiam. De materia plenissimẽ, uide per Bar. Bald. & Sali. l. in glo. alleg.

SVMMA RI VM.

- 1 Ecclesie incẽdiarius in cæmeterio quo casu sepeliatur, eius hæredes ad satisfaciendum compelluntur, & quando nu. 2. Legari, uel absolui quis non potest ab extraneo, excipiuntur duo casus. 2 Absolutionem præcedere debet satisfactio, nisi in moriente. Mortuus etiam quis absoluitur & quis. Satisfactio quibus faciendã, ad dicto. bis quibus. Hæredes damnũ a defuncto datum quo casu restituere non tenentur. 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Cap. super eo, supra eo. cum hoc conciliatio.

CAPVT V.

1 Nlteris. Casus. Incẽdiarius ecclesie byterum absolutus debet in cæmeterio sepeliri, & ad satisfaciendum compelluntur hæredes. Communis diuisio. & 2. ibi, Quapropter, secunda secunda. ibi. & hæredes [Capellani] ab extraneo nõ possent ligari, uel absolui nisi de licentia proprii, de pœni. & re. omnis: uel in necessitate, ut dicit gloss. [Absolutus] sed nonne præcedere debuit satisfactio, infra de uerb. signi. si ex parte. dicit Goff. quòd non, quia morienti non est imponenda pœnitentia, sed innotescenda, ut 26. q. 7. c. 1. [Habet] scilicet quòd fuerit absolutus, & idem si prius mortuus, dummodò signa pœnitentiæ apparuissent in illo. absolueretur enim postea, & sepeliretur, de senten. excomm. à nobis. 2. [His quibus] si reperiantur, & scitur, qui sunt: aliàs pauperibus erogetur. de hoc infra de usu. cum tu, & supra de homici. sicut dignum. §. eos Hostiẽ. [Contra iusticiam] nam si fuisset iustum bellum ex parte mortui, non tenerentur hæredes. de hoc supra de iureiur. sicut, & infra. Ho. ¶ ¶ Secunda gloss. recitari potest per q̄õnem. ¶ Tertia & ulti. signant, & soluunt duo contraria. ¶ In glo. 3. ibi, hic poterat] & uolebat. uel ibi de manifesto: hic de occulto. uel ibi de obstinato, hic de nõ obstinato. ¶ In gl. hic habes ibi, capitulo ulti. ¶ & 12. quæstio. 2. episcopus. qui filios. ¶ In glo. ulti. in fin. Jaliàs est in textu, ualeant, si ipsi hæredes. & sic non est contra secundum Vin.

SVMMA RI VM.

- 1 Raptor cum raptã matronam contrahere potest. Religionem ingredi alter coniugum sine alterius licentia non potest ingredi consummato matrimonio. & an hoc indistincte procedat, num. 2. Matrimonium pro eius consummatione. Proferri pro p. omittitur. Vis etiam nubi in personam parentis infertur. 3 Epilogus suffragium glossarum, nu. 4. Vxor à quibus petenda lege civilis. 5 Additio glossarum. Dissimulatio pro copulatio. Confessione coniugis quãdo fietur in causa matrimonij carnalis, uel spiritualis.

CAPVT VI.

1 Vm causa. Casus. Raptor cũ raptã matronam cõtrahere potest, post cuius consummationem alter sine alterius licentia religionem ingredi non potest. Et in 1. decisa consultatio. in 2. responsio, ibi, Respondemus, quæ tria facit. primò respondet de raptu cum redditione cause. 2. ibi, Præterea, de ingressu, & causam etiam reddit. 3. ibi, Nõ ergo, de utro que concludit [Vxorẽ] ut dicebat miles ille: sed illa negabat, A. [Apostolo] 1. ad Cor. 17. A. [Matrimonium] idest consummationem matrimonij secundum intellectum. G. [Mulieris] quæ omnino renuit militem, secundum Hostiẽ. [Postmodum] idest post matrimonium consummatum [Aliter] præter monacatum. Goff. puta in domo propria, uel in matertia, quæst. quinta, quòd deo, quòd dicit ut not. supra de conuer. con. ex parte. 2. Hostiẽ. [Proferri] idest promittere [Rapta] per uim illatam forte non libi, sed parentibus. de hoc satis, trige sima sexta, quæstione prima, per totum, sed secundum Hostiẽ. fuit ista rapta per uim de monasterio secundo loco, & postea ad monasterium reducta [Declinare] per hoc dicit Hostiẽ. colligi, quòd carnale matrimonium

nium displicebat mulieri [Maxime] hoc dicit, quia idē esset si consentisset secundum dicitur. supra de conuer. coniu. cum sis. & capitulo uxoratus. vel hoc dixit, quia & ante professionem. quāuis maritus consentisset, exire posset, & habitare cum illo, de reg. statumimus, de conuer. eōi. ex publico. uel quod infra dicitur de professione. intelligitur non in monasterio, sed in domo. ¶ In glo. 1. ponit casum. ¶ Pe. recitetur obijciendo de decre. super. eo. ¶ In glo. 2. ibi. l. una] ibi dicitur, quod à parentibus, uel similibus petenda est coniunx, non rapienda. ¶ In glo. 2. ibi. praeiudicat] adde, quod no. trige sima sexta, quæstio. prima, capitulo secundo. ¶ In glo. 3. in fi.] supra de coniu. ser. capitulo. 1. R. ¶ In glo. pen. ibi. super eo] dici posset, quod hic, uel, ponitur pro Et, Vincē. ff. de uerbo. signifi. l. sape. & uide, quod no. 30. quæstio. ultima. §. his ita. Ala. dicebat, quod alia adminicula adiuuabant hic mulieris confessionem. Hostien. dat pro generali doctrina, quod ubi alter coniugum confitetur contra matrimonium carnale, uel spirituale religionis uinculum, aut constat, quod omnino intendit ad separationem matrimonii, contra quod confitetur; & sic non statur confessioni suæ, ut in hac decret. super eo. Aut constat, quod nullo modo uellet matrimonium separari, contra quod confitetur, ut supra de præsump. tertio, & sic statur confessioni suæ, ut hic, & supra de despon. impu. attestations, ubi de hoc & est secundum eum ratio in utroque casu: quia cuique contra se creditur, id est cum confitetur contra id, quod intendit. 14. quæstio. secunda. §. 1. ad hoc supra de conuer. coniu. ex parte. 2. in fin. 1. respon. & §. fina. Aut dubitatur, & tunc si fama, & sufficientia adminicula confessionem adiuuant, estatur, trigesima quinta quæstio. sexta, si duo, supra de præsump. tertio. His deficientibus uidetur in dubio pro carnali matrimonio contra spirituale religionis uinculum iudicandum, argu. quod legitur & not. in præ. decret. ex parte, & hic. unde etiam dicebat Innocen. aliud in matrimonio contracto cum homine, ubi non statur, confessioni: aliud in matrimonio contracto cum deo, ubi statur per rationem, quam alle. gloss. & pro hoc dicto inducit Hostien. plures rationes. prima, quia sic scriptum est. ad hoc de re iudi. capitulo. fina. uersic. nisi in causa. Secunda, quia quodam respectu uinculum ipsum est fortius, quod dic, ut supra de transla. capitulo secundo. Tertia, quia in ea uersatur utilitas rei publicæ, in qua etiam includitur priuata. ff. so. ma. l. 1. supra de fri. capitulo fin. In uinculo uerò religionis utilitas rei priuatæ tantum, cui est publica præferenda, de reg. licet, uersic. illa semper, de renuncia. nisi, uersic. nec putes. Quid ergo, si factus esset episcopus, qui petitur in matrimonium: tunc uidetur in dubio iudicandum contra mulierem, ut in eisdem iuribus secundum eum. Quarta ratio, quia melius est illos taliter expedire, quam illos, uel illorum alterum manere aliter impeditos, de resti. spo. literas, uer. finem. Quinta, quia in dubio eligenda est uia tutior supra de spon. iuuenis, de homici. ad audientiam. Dicit autem alios dicere contra, scilicet quod in dubio pro spirituali religionis uinculo iudicarent, quibus dicit contradicere hanc literam euidenter, & quod not. in summa. de conuer. coniu. §. & utrum, uersic. sed quid si maritus, & se. & rursum de eo, qui cog. constan. uersic. & quid iuris, uersic. illud notandum, & se. Dixit etiam supra notatum ibi iungendum [et ibi, et uiro] in rebus tamen secus dicerem, Innocen. quod fuit uerbum Vincen. cuius fuit hæc glo. quod etiam posuit Tan.

- 1 Repta puella legitime quando contraheret cum raptore.
2 Suppletio glossarum.

Turpitudinis causa purgatur, & quomodo.
3 Additio glossarum.

C A P V T VII.

Accedens. Breue est & pars huius de præb. accedens [Repta] etiam inuita, & renitens in ipso actu, quamuis postea consenserit, ut sequitur, Hostien. [Consensum] expressum, uel tacitum per iura, quæ alle. gloss. [Legitime] quod ad ætatem, supra de spon. tuæ, & quod nullum alias subist impedimentum, de clande. despon. cum inhibito. Hostien. ¶ In glo. 2. ibi, argumentum] ad hoc inducit, quasi proxima causa turpitudinis sit sublata, sicut dicunt. l. ista in illo, qui per metum promisit, & postea sponte soluit. ¶ In glo. 1. ibi, fin autem] & infra de hæreti. cum secundum, lib. 6. [et in fin.] non ob. 27. q. 2. statutum, quod loquitur de rapt. prius alii desponsata. Goff. idem ibi Io.

- 1 Continuatio tituli. De furtis loca iuris canonici loquentia docet.
2 Reptor quis.

De furtis, Rubrica.

Continuata est per ea, quæ dixi in rub. prox. de furtis, & rapinis. habetur. 14. quæst. quinta & sexta 12 quæstio. secunda. in 9. primis capitulis. 6. q. 3. placuit, de pœ. dist. 1. uulgaris, & laur facta. Congruit rubricæ de pecu. cle. inquirendum, de homici. c. 2. & 3. de forti. c. 1. & 2. de delic. pu. cap. 1. de pœnis, tuæ, de regu. iu. cap. 2. facit libro. 6. de constitu. capitu. secundo. §. 1. Et tñcias, q. raptor fur est, sed nõ conuertitur. Nemo etenim improbius fur, quam qui ui rapit, In sti. vi bonorum raptorum, in prin. Ho. autē ponit sub ista rubrica in summa Rubricas de ser. corrup. de cond. fur. sub mittit etiam postea Rubricam de l. Fa. de pla. & de cri mi. sacrile. & ad l. lul. peculatus.

- 1 Hominem liberum qui uendiderit, emevit, donauerit, aut dono accepit, qua lege teneatur.
2 Suffragium glossarum. Ob seruos alienos interceptos quis furti tenetur, & quando plagij num. 3.
3 Additio glossarum.

C A P V T I.

Vi furatur. Exo. 21. c. In super scripto [Vendiderit] Idē in emptore sciente, donare, & donatario. omnes enim tenent. l. Fa. de pla. ff. ad l. Fal. de pla. l. 1. & l. Fauia, secundum Vinc. [Conuictus] confessione sua. uel aliter. ¶ In glo. 1. ibi, l. ult. Jalias penul. ubi dicitur, ob seruos alienos interceptos posse quem teneri furti, & non plagij. ¶ In glo. 1. ibi, seruum priuati] secus, si Romanum. C. ad l. Falc. de plagia. quoniam seruos.

- 1 Inter latronem, & furem differentia.
2 Pro eis quando non orandum. Eis penitentia non denegatur.
3 Additio glossarum.

CA.

C A P V T II.

Vres. Isti deponēdi sunt, de pœnis, tuæ. Host. [Latrones] de differentia horum, supra de homici. c. 2. & ponit hic Ab. uer. Fur latet in furno: latro se contulit ultero [Occiduntur] de facto, uel de iure, quod dic, ut supra de homici. c. 2. & 3. Vincen. [Vsum est] concilio Tribu rienti [Orandum] ext quo signa contritionis, & pœnitentiæ non apparuerunt in illis, de senten. excōmu. à nobis. 2. Non enim debet eis pœnitentia denegari. & reprobatur consuetudo contraria in clemen. de pœni. cum secundum [Communione] orationum. saluo eo, quod dicitur, supra titu. prox. super eo. Ala. ¶ In glo. 2. ibi, uersus finem] dic ut ibi no. de offi. ordi. pastoralis, in gl. quo casu, in fine.

- 1 Nuditatem qui sequuntur, est secta hæreticorum. Penitentia sunt arbitraria.
2 Fur ad que sit obligatus.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Commodata ue utens ad alium usum, quam fuerit commodata, quædo teneatur furti.
5 Additio glossarum. Eleemosyna an facere possint, qui sunt in aliena potestate.
6 Ad hominis seruitiū facta sunt omnia. Necessitas excusat à furto, non autem à fornicatione, & ratio.
7 Mulier inuita si cognoscatur, si uirgo fuerit, duplicat sibi coronam.

C A P V T III.

Quis. Necessitatem, infra de re. iu. qd non est [Nuditatis] est quædam secta hæreticorum, qui nuditatem sequuntur. 94. q. 3. quidā uer. Adamiani [Cibaria] respicit, quod dixit, Famis [Vestem] respicit, quod dixit, Nuditatis [Pecus] hoc respicere potest utrunque [Pœnitentia] ieiunando, quod patet per sequentia [Tres] quicquid hic, uel alibi dicitur, pœnitentiæ sunt arbitrariæ, infra de pœnitent. c. 3. & c. deus qui [Ieiunare] debet tamen confiteri, quod dic ut not. in sum. de pœni. §. fi. & infra titu. 1. cum tu, Hostien. unde et non credas, q. fur nõ sit obligatus nisi ad restitutionem rei. Nam etiam post restitutionem de mortali debet pœnitere, infra c. si supra de homici. sicut, §. eos, infra de iniu. si quis domum, & uide quod no. in clemen. de usuris, c. uno, in glo. antepen. ¶ No. ¶ gl. quod modica & c. que rit demum obijciendo de duobus, & soluit. ¶ In glo. 1. ibi, §. placuit] utens re cōmodata ad alium usum, quam fuerit commodata, non tenetur furti, si credit dominum permissurum [et ibi, non est] uide de diuor. ex literis, in 1. gloss. [et ibi, cum arietes] uide infra de iniur. c. 3. in glossa secunda. ¶ In glo. 1. ibi, pœnitentia] nam & ruc monachus sine sententia prælati dat eleemosynā. de hoc. 12. q. 2. nõ dicatis, & 16. q. 1. alia de hoc, & quid de monacho, qui est in peregrinatione, uel in scholis de licentia Abbatis. Item quid de uxore, an sinelicitia mariti faciat eleemosynam, tract. Hostien. in sum. de pœni. & remissio. §. quibus, & qualiter, uer. quid de facientibus eleemosynam, & sequenti. [et ibi, sicut hi] ubi de hoc, & prima distinctio ius naturale, & duodecima quæstione secunda, fraternitatis. per quod capitulum dicit Ala. quosdam dicere, quod nulla erat necessitas quæ omnino excusaret. Quidam uerò dicunt hic imponi pœnitentiam ad cautelam. uel ideo, quia cum fur peruenisset ad pinguiorem fortunam, noluit reddere, ff. de nego. gest. Nefennius, secundum Vincen. 6. [et ibi, facta est] de iure naturali, & etiam de ciuili, ut patet. institutio. de rerum diuisio. §. 1. & secundo, &

omnia ad seruitium hominis facta sunt, ff. de usur. in pecudum. unde is, qui necessitatem famis patitur, potius uidetur uti iure suo, quam inire furri consilium, argumen. ff. pro socio, l. merito. sed humana creatura non uenit in fructu, institutio. de rerum diuisio. §. in pecudum. in qua etiam attenditur diuinæ pulchritudinis reuerentia. C. de pœnis, si quis. Patet igitur ratio per hæc, cum carnalis commixtio sine peccato plurimum fieri non possit, usus uerò aliarum rerum non solum sine peccato cōmunicatur, sed etiam qui eas in suprema necessitate non communicant, in mortali ter peccant. octuagesima sexta distinctio. pasce [et ibi, itane] Si uerò precisè inuita mulier cognoscatur, nõ solum excusatur, imò & corona, si uirgo fuerit, duplicatur, trigesima secunda, quæstione quinta, capitulo primo, secundo & tertio, secundum Hostien. qui etiā remittit ad sum. eodem titu. §. 1. uer. sed quare, & sequen. [et ibi, occido] ut in clemen. de homi. si furiosus, in fine.

- 1 Anima occiso plus timenda, quam corporis. Conscius quis dicatur.
2 Epilogus, & suffragium glossarum. Proprietatem uerbum possessionis significat. Occultantis latronem pena. §. 2. Indicare furem, & uenditorem rei, qua apud ipsum est, quis debet, ibid. & num. 5. an pro inditio quid recipi possit, ibid. Delator mandatorum, ibid. Eum, a quo recepit falsum rescriptum.
3 Additio glossarum. Fur si alienauit rem furtiuam, quid facere teneatur. Ad furtiua rei scienter emptæ restitutionem sine recuperatione pretij tenetur, secus si ignoranter, uersic. si autem. Inuitis multa bona præstantur.
4 Furti actio cui detur.
5 Furtum si quis reuelauit, non reuelaret accepta pecunia, condicetur ab eo pecunia.

C A P V T IIII.

Vicum fure. In sup. para. c. 29. [Ob cidi] animam] hoc homicidium plus timendum est homicidio corporis, quia anima preciosior. duodecima, quōne prima, præcipimus, de pœni. cum infirmitas, in fine [Conscius] non per secretam reuelationem furis, ut no. decimatertia distinctio. nerui, in gloss. iste, in fine. ¶ Vltimat gloss. alle. 6. con cor. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 3. in fine] sequitur, proprietatem uerbum possessionis significat, sicut in eo, qui possessiones suas legasset. ¶ In glo. ult. ibi, l. 1. & 2.] dicit prima, quod pari pena punitur, qui pecunia accepta, uel parte surreptorum, latronem occultat, secunda dicit minus puniendum, si est cognatus, uel affinis [et ibi, ei uile est] debet quis exhibere uenditorem rei, quæ apud ipsum est. nec decet, quod dicat se à transeunte illam emisse [et ibi, §. diuus] compellitur delator edere mandatorum? aliàs detruditur in uincula [et ibi, maiorem] utens falso rescripto ignoranter, se liberat, si exhibet illum, a quo recepit [et ibi, præsentis, circa fin.] & ponit casum decre. inter alia, in fine, de immunita. eccle. [et ibi, non solent] aliàs sine non. & hæc duæ; l. uolunt, quod sic receptum non repetatur. ¶ In glo. 1. ibi, accipiendo] partem [et in fine] quid si fur alienauit rem furtiuam, respon. si habet unde, tenetur illam restituere, ut patet in eo, quod le. & no. infra titulo primo, cum tu, de homi. sicut dignum, §. eos. Si uerò non habet unde, & ipse recuperare potest rem etiā dolo bono sine mendacio,

dacio, uel uolentia, uel alio mortali peccato, debet eam recuperare, & domino restituere. quod uerum est secundum quosdam, si ille, qui emit, sciebat rem esse furtiuam, cum talis teneatur ad restitutionem sine recuperatione precii, C. eo. titu. l. 2. unde fur recuperando ipsam rem, & uero domino reddendo utiliter gestit negotium suum ad hoc, ff. de neg. ge. sed an ultro, §. 1. & l. at qui natura. §. cum me absente, & l. soluendo, ff. de rei uendica. officium, ff. de positi, bona fides. Nam multa bona talia praestantur inuitis. 4. 5. distinct. de iudicis. 23. quaestio. quarta, ipsa pietas. Hoc autem exaudiunt quidam, nisi timeret probabiliter sibi, uel sociis graue mortis periculum imminere: quia si forsitan hoc attentaret, ille, a quo rem acciperet, eum occideret. hoc enim tutius est eam sibi dimittere, uel etiam ei restituere, si haberet potius, quam uero domino, argumen. C. de positi, autem. sed iam. nec peccat, quia nihil iuris ei tribuit, sed possessionem tantum, quam abstulerat, reddit. Alii dicunt, quod ex quo eam habet, omnino debet eam restituere uero domino, argumen. ff. de positi, bona fides, aliter peccat, quod non est praetextu alicuius scandali faciendum, ut legitur & no. supra de renunciatio. nisi cum pridem, §. pro graui quoque scandalo. si uero non haberet eam, tunc tutius esset ipsam ei dimittere, quam cum tali scandalo recuperare. quinimo & si eam inueniret in uia, potest in tali casu eam sibi relinquere, cum in ueritate sua non sit, argum. C. unde ui, cum quaerebatur. Tertii dicunt, & melius secundum Innocen. quod si eam habet, in tali casu nec uini, nec alii restituat, sed suum peccatum defleat, & occupanti dimittat: quia nihil ad eum de ipsa. quod uidetur exaudiendum, quando is tenebatur ad restitutionem, puta quia ad ipsum peruenerat sine datione alicuius, & sine ablatione: alioquin teneretur eam reddere ei, per quem data esset, uel cui abstulisset. ubi autem non timeret graue periculum inde prouenturum, satis potest dici, quod uero domino eam restituat, Innocen. Si autem ille, in quem alienata est res, ignorabat ipsam esse furtiuam, tunc non solum non debet ei subtrahere possessionem, imo & si ad eum quocumque modo peruenerat possessio nomine eius, in quem alienauit, eam sibi restituet, argum. C. de positi, autem. sed iam cautum est: quia nihil cum scandalo & c. infra de no. op. nun. capitulo secundo, & idem est in similibus iudicandum, supra de rescrip. inter caeteras. Hoc autem intelligas in consilio animae, nam in iudicio secus fiet in pluribus propter ignorantiam facti secundum Innocen. cuius est quasi haec tota glossa, quae facti ignorantia si probabilis sit, debet esse excusata, infra de cleri. ex. mini. apostolica, secundum Hostien. sed forte Innocen. habuit alium intellectum, quam exprimat Host. scilicet quod quia in iudicio ignoraretur factum, ideo, quia non crederetur sibi asserenti, aliter iudicaretur, sic supra de spon. tua. 4. ¶ In glo. ideo est domino, ibi, interest ¶ nam etiam actio furti datur ei, cuius interest ex honesta, uel probabili causa ratione dominii, uel quasi, uel ratione possessionis, uel custodiae, quam debet domino, cuius uoluntate rem detinebat, & singula uerba huius regulae, quae fuit Azonis, prosequere, ut Hostien. in sum. eodem titu. §. cui datur actio. ¶ In glossa ult. ibi, secundum canones ¶ Idem Barto. Brixien. i. quaestio. i. §. ex his uerbis, circa princ. Dicit Hostien. quod & si secundum leges possit merces recipi, iudex tamen ex officio, & bono regimine compellit iudicare furem, argumen. ff. de offi. pra. l. 3. in fine, & l. congruit, ff. de ser. fugil. l. 2. & 3. Sed nec liceret etiam secundum. l. aliquid recipere, ne iudicaretur, ff. de condi. ob. tur. cau. si a seruo, per que dicit que teneri indicare furem, & ad hoc compelli secundum utrunque ius, dummodo secundum canones non im-

mineat periculum mortis: aliam melius esset tacere, uel gestimasecunda, quaestio secunda, nequis. tamen secundum utrunque ius ad hoc ut indicetur gratis, & sine exactione, recipi poterit gratis oblatum, de simo. dilectus, secundo, in fine, ff. de ua. & extra. cog. l. 1. §. est quidem. Vel dic secundum eum, ut not. in sum. eo. titu. sub rubri. de condi. fur. §. fina. uer. illud sciendum, & sequentibus. Item, ut dixit Vincē. aliud est furtum celare, aliud non indicare, ff. eo. qui uas. §. 1. nam celans fur manifestus est, institutio. de ob. qua ex de. §. conceptum. Dicit etiam, quod si quis precium recipit a fure, ut non reuelaret, & ille reuelauit, condicitur ab eo pecunia: sed contrarium patet, ff. de condi. ob. tur. ca. l. 4. §. 1. ¶ In fine adde, quod no. de simo. nemo, in glo. 2.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Et bono. Vide Barto. in l. idemque, §. si. ff. de cohered. ob. tur. causam.
b ¶ Vas. Ibi uide Bart. & per doct. in l. ciuilem, C. de fur.

S V M M A R I V M.

- 1 Fur occultus quibus internecientibus promoueri possit ad sacros.
2 Aliena rei inuenio quid facere teneatur.
3 Suffragium glossarum.
4 Additio glossarum.

C A P V T V.

Litteris Casus. ¶ Fur occultus post restitutionem, & poenitentiam promouetur ad sacros. Communis diuisio. secunda ibi, Mandamus, quae. 5. requirit, ut ordinationi sit locus, scilicet quod sponte confessus, quod satisfecerit, quod non sit infamatus, quod poenitentiam egerit, & quod sit aliam idoneus [Minus cautē] unde tenebatur custos, de officio Archidiaconat. ea quae dic ut ibi dicit Hostien. [Longo] non excusat hoc, sed accusat, de eo, qui du. cum haberet, de simonia. non satis, & capitulo cum in ecclesia. fur enim semper est in mora, ff. de conditio. fur. l. finali, in fine, & qui rem inuenit nesciens, cuius sit, statim praconizari faciat, si uult excusari a furto, ff. eod. falsus, §. solent plerumque [Manifesta] istud potest soluere contrarium de canone, uigesima quinta distinctio, capitulo ultimo, & prima, quaestio septima, si quis omnem, ut illa de publicē conuictio, istud de occulto secundum Vincen. uel secundum eum illa de antiquo rigore, haec de benignitate [Promouere] per hoc not. Abb. quod qui rem sacram furatur de ecclesia, non est excommunicatus, cum sine absolutione papa mandet istum promoueri. nec dicas, quod mandauerit illum prius absolui, quia expressisset, si sic fuisset, allegat quod not. de senten. excommunicationis, conuicti. ¶ In glo. 3. ibi, l. 2. ¶ contra parentem, uel patronum non agitur de dolo, uel iniuriarum, etiam si per procurat. defendatur: quia licet tunc condemnati non sint infames, re tamen ipsa, & opinione hominum non effugiunt infamiae notam. ¶ In glo. 1. in fine ¶ & supra de election. innotuit, de hoc, supra de simo. de hoc. ¶ In glo. penul. in fine ¶ aliam ex tenore. ¶ In glo. ultima, ibi, iure communi ¶ idem Hostien. ¶ In glo. ult. ibi, intelligi ¶ secundum illos ¶ Melendum ¶ In fine ¶ de hoc in praallega. decre. ult. de temp. or.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli.
2 In earum causis ut procedatur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
4 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.
5 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.
6 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.

De usuris, Rubrica.

¶ Quia restituitur succumbit usura, sicut furtum, & rapina. 14. quaestio. 4. si quis usuram, ideo post tractatum & c. secundum Goff. habetur materia. 46. distinctio. c. antepen. pe. & ult. 4. 7. distinctio. per totum. 14. quaestio. 3. 4. 5. & 6. per totum. Repetitur in 6. & clemen. Conuenit rubrica de iure i. cap. 1. & cap. de iure, & capitulo ad nostram. 1. & 2. & c. ex literis, de uita & honesta. cleri. c. 2. de emptio. & uen. ad nostram, & de pigno. illo uos, de excess. praelat. inter. Item inquisitores haereticis se non habent intrinsece de quaestio nibus usurarum, de haere. accusatus, §. de quaestio nibus, lib. 6. Et in illis proceditur simpliciter, & de plano, in clemen. de iudi. dispensio sam. Et aggravata est pena sepelientium usurarios manifestos, de usur. eos qui, in clem. dicebat Innocen. hic super rubrica, & Hostien. infra capitulo secundo, usuram prohibitam, quia si liceret, inde ferē sequerentur omnia mala, maxime quae non intenderent homines culturae pdiorum, nisi quae do aliud non possent, per quod tanta esset caristia, quod omnes pauperes fame perirent. nam & si habere possent terram ad colendum, non possent habere animalia, & alia instrumenta necessaria ad colendum. nam a se non, quia pauperes: a diuitibus non, quia propter lucrum, & securitatem pecuniae potius eam ponerent in usuras, quam in minora, & minus tuta lucra, & dato quod aliqui in his expenderent, ita cara essent uictualia, quod pauperes non haberent, unde uiuere, ex quo periculum maximum esset fidelibus. Praelegit ergo deus magis pestem communem pauperibus, & diuitibus, famem, quae soli pauperes perirent. alia ratio, quia uix potest esse, quin diu debet usuras depauperetur. Paupertas uero periculosa, nisi cui ex specia-li dono dei concedit. unde Salomon, Diuitias, & paupertatem & c. ut not. 4. quaestio. 3. uer. testium. 3. quia uix in diligendo pecuniam euitatur idololatria. ad id 47. distinctio. sicut, & capitulo omnes. Generaliter ergo prohibetur, ex qua ferē omnia mala proueniunt. nam & si inueniri posset casus, quo iure naturali, quod natura homini indidit, usura non esset peccatum; tamen propter multorum malorum sequelam omni casu est prohibita, licet quidam id negent, & forte non male secundum eum dicentes non esse reperiri casum, quo & in statu naturae non prohibeatur. Dicit etiam quosdam dicere usuram prohibitam plus, quia est contra pietatem, & charitatem, qua tenetur quis subuenire proximo, quam propter mala, quae sequuntur. Itē nec sunt prohibiti alii contractus, ex quibus tamen possent mala sequi, licet non ita communiter. uide quod plenē scripsi super regula, peccatum, de reg. iu. lib. 6. in secundo articulo quaestio, & in principio, de diffinitione usurae ibi, in primo articulo.

S V M M A R I V M.

- 1 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.
2 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.

- Ultra sortem qui accipit, quando excusetur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
4 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.
5 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.
6 Pignus sorte ex fructibus recepta restituere creditor, excepto casu, tenetur, num. 2.

C A P V T I.

Lures Casus. Sit creditor de fructibus pignoris recepit sortem, deductis expensis, tenetur pignus debitori restituere: unum casum excipit istud, & sequens. & sunt tres partes. prima prohibet clericis generaliter usuram, & nominatim certam speciem. secunda poenam addit, tertia a praedicta specie unum casum excipit. 2. ibi, quod si. 3. ibi, nisi ¶ Vel hoc ¶ quod submittitur de fructibus non computandis in sortem, secundum Innocen. & Hostien. ¶ In fine ¶ est ¶ usura lucrum mutui pacto debitum, uel exactum, quod enim gratis datur, non est usura, nisi spes preceserit. 14. quaestio. 3. usura, infra eo. consuluit. Multum uero consistit in numero, pondere, & mensura, ff. si certa. pet. l. 2. propter dubium tamen excusatur quandoque, qui recipit ultra sortem, infra c. fin. ultra sortem etiam licet accipere fideiussores, qui usuras soluit, quia non est sibi lucrum, sed interesse. Eodem modo si tenebaris mihi ad diem soluere, 100. quia non soluiti illa, ab alio sub usuris accepi, illa restituere teneris, supra de fideius. peruenit, & c. constitutus, secundum Innocen. qui hoc etiam repetit, infra eod. salubriter. uide quod dixi in quaestio, quam posui super regula, damnum, de reg. iuris, lib. 6. ¶ Data ¶ id est commodata. exponebat glo. 1. mutuata ¶ Absolute ¶ quasi sine aliqua rebellione, uel aliquo onere ¶ Eo ¶ quod minus perceperit in fructibus ¶ Libere ¶ nisi obstat proprium iuramentum, quod dic ut supra de iure i. ad nostram. 1. Hosti. ¶ Periculum ¶ suspensionis. quod dic ut no. infra c. praeterca. Host. ¶ ¶ Quarta glo. tractat de expensis deductis, & quare, & sol. ¶ In glo. ibi, fructus ¶ sequitur, eos esse constat, cui deducta expensa supererit ¶ In ibi, si a domino, in fine ¶ ibi, fructus intelliguntur deductis expensis, quae querendorum, seruandorumque eorum gratia fuerit. & idem. l. sequi ¶ In ibi, in summa ¶ augetur debitum propter impensas, quas fecit creditor ad uiam muniendam, uel aliud necessarium obsequium ¶ In ibi, si dos ¶ ponit casum in dote in totum soluta, cum compensationi expensarum locus esset ¶ In fine ¶ in prin. ubi dicitur, quod propter expensas necessarias factas in pignore creditor habet non solum retentionem, sed etiam pignoratitiam. ¶ In glo. 1. in fine ¶ Communiter generale uocatur concilium. Inn. de quo satis, supra de accusa. sicut olim, & de capel. mo. cap. fin. ¶ In glo. deducenda, ibi, fructibus ¶ supple, habendis ¶ In fine ¶ Hosti. remittit, supra de pign. cum contra, & ad sum. ipsius tit. §. quando efficaciter, uer. sed nunquid creditor. ubi no. an creditor imputare teneatur etiam percipiendos, & tenet ibi, quod non imputatur, si non coluit, nisi fecisset in fraude sed imputatur, si non locauit, quod locari consueuerat. Idem, si non, consueuerat locari, sed paratus erat conductor uolens cauere. l. 2. C. de pigno. acti. dicit, quod imputat, quos percipere debuit. Sed l. 2. de partu pi. dicit, quos percipere potuit, ut dicam, infra cap. prox. in sum. ¶ In glo. ult. ibi, intelligi ¶ secundum Ala. ¶ In glo. c. 1. ibi quo ad hoc remittit Innocen. & Hostien. Sed ad ista obijcit

objicit sic Gof. debitore uolente luere pignus, & computare fructus in sortem, Creditor, se ecclesia, clericus uel laicus mutuans non poterit referre quaestionem de proprietate, cum causam possessionis habeat ab illo, C. de pigno. ac. nec creditores respondet, q non referet quaestionem de dominio, sed dicit debitum non solum per fructus, quos non tenentur computare in sortem, & est speciale hic, & infra eo. conquestus, & c. salubriter. sic & quandoque propter iuramentum necesse est pecuniam numerari, nec est locus compensationi fructuum, de iure iu. ad nostram. 1.

ANNOTATIONES.

1 Exactum. Vide Io. And. in c. peccatum, de reg. iu. lib. 6. in diffinitione, & per Salyc. C. de usur. super rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Arbores fructiferae qua. Fructuum perceptio equiparatur sorti, num. 2.
2 Suffragium glossarum. Partus ancilla pignorat in qua causa sit. Operam mancipiorum pignorum computantur etiam in credito. Silua pignolata, quod ex ea fit, uel nascitur non est pignorum.

C A P V T II.

Voniam Summatum est, sup. c. proferis, ut uiridario, uel sunt uites, uel forte nemus [Resituenda] si fructuum perceptio equiparatur sorti: aliam recipientem, quod minus percept, supra capitulo proximo. [Ibi, de partu pi.] aliam de partu. lex. 1. dicit, quod partus ancillae pignorat in causa est, in qua mater. & secunda dicit etiam operam mancipiorum, quas creditor recepit, uel recipere potuit, computandas in usuris, & demum in credito [Ibi, si conuenierit] ista. l. §. penul. facit, quantum ibi loquitur de pignore siluae. Et ibi dicitur, quod pignolata silua nauis ex lignis eius facta pignolata non est, nisi fuerit dictum, & quacunque ex silua facta, nata uel fuerint.

S V M M A R I V M.

- 1 Usurarij manifesti ad qua non admittantur. Huiusmodi qui dicantur, eorum poene qua, nu. 2. 3. & 6.
2 Usurarius qua contemnat. Manifesti pro notarijs, & qui dicantur. Communio pro corpore Christi.
3 Canon hic latae sententiae sit, an ferenda. Si principalis non incurrit poenam, nec accessorius.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Multitudo peccatum non excusat. Ex mutuo nihil sperari debet. Usura sunt illicita & quo iure. Earum cui facienda restitutio, num. 7.
6 Oblationes non accipiendae ab usurarijs. An non ab alijs, qui sunt in peccato mortali. In elemosynis an idem. Delictum persona nocet hic ecclesiae.

C A P V T III.

Via in omnibus. Casus. t Manifesti usurarij ad communionem altaris, Christianam sepulturam, uel oblationem offerendam ad-

mitti non debent. & tria facit. primo ponit damnabile factum pro constitutionis causa. secundo tripliciter punit usurarios manifestos. tertio punit dupliciter clericos transgressores. secunda ratio ibi, ideo. tertia ibi, Qui autem [Negocijs] idest negotiationibus, infra de uerbo. significat. forus, uel pura cultura agrorum, & similibus, ut dixi super rubrica [Licite] in hoc contemnit usurarius deum audacius, quomodo contemnit etiam naturam expressius, scripturam deterius, & iura diutius, scripsit, li. 6. super regula, peccatum, in tertio articulo quaestionis ad finem [Manifesti] idest notorii iuris, uel facti, de cohabi. cleri. capitulo fina. vel per famam cum alijs argumentis, quae sufficiant ad hanc poenam infligendam, & publicationem per ecclesiam faciendam, & ex quo sic publicati erunt, notorii reputantur, infra eo. cum in diacesi. Host. [Communione] corpus Christi, & est prima poena, Hostien. Abb. infra eodem cum tu, exponebat, idest non intret ecclesiam, dum celebrantur diuina [Christianam] secunda poena [Deceperint] hoc intelligas, ut infra eodem, quamquam, libro sexto [Oblationes] non dicit, elemosynas. super quo uide, de senten. excommunicatio. cum uoluntate, super uerbo elemosynas [Accipiat] tertia poena. hic uero uidetur canon ferenda sententiae secundum Goffred. de hoc, infra eo. cum tu, in prin. sed Innocen. hic uidetur uelle, quod has poenas incurrit usurarius publicus ipso iure. Idem Abb. [Executione] de sepelien tibus dic hodie, ut in concilio Vien. de sepul. eos qui [Suspendis] uidetur quod sit canon latae sententiae, sed non incurrit hanc poenam, nisi ex quo praedicta poena fuerint per ecclesiam infligat, ut no. supra, & infra eodem cum tu, uel secundum Ro. quod est benignius, secundum Hostien. est hic canon ferenda sententiae. ad hoc de raptu. capitulo secundo, in fine. de here. ex communicamus, §. sane. Si enim principalis usurarius, scilicet ipso iure poenas non incurrit, multo minus clericus. ad hoc, ff. de reg. iu. cum principalis, supra de constitutio. translato. [Glossa] ostendit etiam iure civili & c. [Ultima glo.] quaerit, arguit, opponit, & soluit. [In gl. 1. ibi, non excusantur] de facto tamen excusantur. uide Seneca lib. 3. de benefi. Pudorem tollit multitudo peccantium, & definit esse probri loco commune maledictum. Et Cyprianus. Conserere iura peccatis, & cepit licitum esse, quod publicum est [Ibi, mul ti. in fine] ubi dicitur, quod non minus ardebunt & c. & Hier. ad Ruffinum, secunda; Peccantium multitudo patrocinium errori non parit. uide contra Susanam, E. [Veteri] psal. 14. qui pecuniam suam & c. [Ibi, nouo] Luc. 6. Mutuum dantes, nihil inde sperantes & c. [Ibi, ciuili] Idem no. decima quarta, quaestione quarta, quid dicam [Ibi, in principio] & ibi, satis de hoc, & C. de usuris, auct. ad haec. Communio legitate fatetur eas illicitas, sed non iure ciuili prohibitas per ibi no. uide quod scripsit, lib. 6. super regula, peccatum, in b quinto articulo quaestionis [Ibi, in fine] facit, quod no. 10. distin. c. 1. in glo. ur habes, & ca. sequen. [In glo. sic. 50. ibi, oblationes] ubi plenè not. an sit idem in alijs, qui sunt in peccato mortali. & secundum Ioan. non nisi in casibus expressis a iure. hic contra. [In glo. ult. ibi, Ala.] Goff. Innocen. & Hostien. qui dicitur usurarium sibi in hoc suspectum, & dicit se expertum, quod potius in animae suae detrimentum facit elemosynam, quam in animae salutem restituat usuram. & dixit Ala. quod licet regulariter delictum personae non nocet ecclesiae: hoc tamen in odium recipientis ab ecclesia aufertur. & est si. secundum eum. 10. q. 3. constituit [Ibi, a quo recepit] dicebat Abb. q. illi facienda erat restitutio [Ibi, in fine] hoc dictum glo. puto uerum, quando usurarius inchoauit, uel paratus est usuras reddere: aliàs sit uera prima, ut per diaec. prouidentiam. uel restitua-

fituatur soluenti, uel haeredi, uel pauperibus, ad hoc, supra de iudicis, cum sit nimis, uigesima, quaestione tertia constituit.

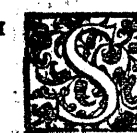
ANNOTATIONES.

- 1 Hostien. Vide gl. in c. 1. eo. ti. li. 6. & ibi Io. And. & Barto. in l. fur. est, ff. de fur. & Fede. de se. conf. 8.
2 Quaestio. Ibi plenissime uide, & aliquid in specu. eo. ti. ad fin. per Ioan. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Usuras recipere non licet, ut eis captiui redimantur. Super eis dandis, uel recipiendis non fit dispensatio, n. 2. & 3. secus super crimine commissio, nu. 3. maius crimen quam mendacium, num. 4.
2 Eas recipere an sit indistincte peccatum.
4 Mortis maius periculum imminens non fit dispensatio, n. 2. & 3. Pro captiuis redimendis res ecclesiae alienantur.
5 Epilogus, & additio glossarum. Per dispensationem quandoque receditur a bono.

C A P V T III.

uper eo. Casus. t Non licet usuras recipere, ut ex eis captiui redimantur. In prima decisa consideratio. in secunda responsio, ibi, Respondemus. quod responsum probat per ar. a maiori, quia tum [Ibi, infra] man. quod a nobis tua fraternitas postulauit, utrum possit in recipienda pecunia ad usuram dispensatio fieri, ut pauperes, qui in Saracenorum captiuitate tenentur, per eandem possint pecuniam liberari [Testamenti] dedi quotas, supra c. proxi. in glo. [Dispensationem] non solum quod ad exercentem, sed etiam quod ad recipientem, nam, ut dicebat Hostien. & patet ex integra, quam supra posui. de recipiente fuit quaestio, per quod dicunt quidam indistincte esse peccatum recipere ad usuram. ad quod et facit litera in fi. que dicit Inuolatur. s. vna cum usurario, qui pecuniam dat. si enim non esset, qui reciperet, nec esset, qui daret. uide quod dixi, de simo. non satis, in glossa. si non esset, Na & qui occasionem & c. de iniur. ca. fin. sed secundum Hostien. nimis est rigida haec opinio. nam & si uera esset iuramentum in hoc non obligaret. tamen obligat, supra de iur. iu. c. 2. & cap. debitores. Damia. in qone. i. de iure iur. dixit non esse peccatum per decret. dilectus. i. supra de simo. quasi sit uexationis redemptio. Alii dicunt, ut refert Inn. quod cuique illud licet pro opere uirtuoso, ut si uelit inde facere elemosynam, ecclesiam, uel aliud opus pium: sed propter luxuriam, uel lasciuiam non licet recipere. Alii dicunt, quod non semper pro opere uirtutis est licitum recipere pecuniam ad usuram. unde nec hoc licet pro pascendis pauperibus, qui modicum, uel nullo modo indigent, licet id sit opus misericordiae, uel liberalitatis. sed dicitur considerandum tempus, & locum, & similes circumstantias, & conferendum bonum, quod sequitur ex omissione mutui, nam si magnum bonum sequitur ex opere uirtutis, ut quia pascuntur pauperes fame morientes, adificatur ecclesia, emuntur ornamenta perpetuo deputata ministerio diuino, & ex dimissione accipiendi mutuum modicum bonum sequitur, quia creditor iam est usurarius uoluntate, & paratus est alius, qui accipit, hoc casu non solum oblata accipere, sed etiam rogare, ut mutuet, & usurario dicere, quod licet omni casu sit peccatum, minus tamen, cum mutuetur in bonum opus. Sed e contrario, cum uideret illud paratum poenitere, uel saltem uelle de cetero abstinere, uel non inuenientem alium, qui uelit accipere, tunc

maius est bonum abstinere a mutuo, quam ex illo opus facere, quamuis uirtuosum. Sed dices, Nunquid est faciendum peccatum propter bonum. sed peccatum est dare operam, ut quis feneretur, ergo nunquam debeo recipere. Soluit Inn. usurario peccatum esse dare ad usuram. & hoc ego non suadeo, sed me praeligere potius est ei bonum, licet non meritorium, quam malum. Plus, quia praedicto casu, cum ille paratus est dare, & alius recipere, uidetur mihi licitum recipere nedom pro opere uirtutis, sed etiam pro indifferenti. Pro illicita uero causa peccat, & sic recipiendo, & usurario suadendo. plus uidetur, quam si ex omissione alimoniae pauperum, uel alterius pii operis magna pericula corporum, uel animarum timentur, tunc si inuenierit habens pecuniam, granum, uel aliud illi operi necessarium, & rogatus nolit dare, uel mutuare, potest suaderi, quod illam speciem mutuet sub usuris, quia minus in hoc peccabit, quam faceret in tanta necessitate illam abscondendo, ar. quia inter duo mala suadendum est, quod uidetur maius secundum Inn. qui praedicta recitat. Aliam ut sine peccato quis feneretur, saluo quod dicitur secundum unum modum legendi. 14. quaestio. 4. ab illo. sed iam commissio crimine remittendo dispensari possit. Goff. facit quod not. infra eod. praeterea [Sacra] idest doctorum sacrae ecclesiae. uel canonica [Vita] imminente. scilicet morte, & separatione corporis ab anima [Mentiri] Hostien. remit. ad sum. de poeni. §. quae interrogas, sub §. dixisti unquam mendacium [Redimenda] maius periculum est mortis imminens, quam captiuitatis, & minus crimen mendacium, quam usura. ergo, quod non licet in primo, minus licet in secundo [Vita] idest libertate uitae. uiuit enim, licet sit captiuus, nec imminet mors propinqua [Captiuus] tamen res ecclesiae propter hoc causam possunt alienari, duodecima, quaestione secunda, & sacrorum. & qui dicantur quod ad illum casum captiui, ibi no. & in capitulo ibi sequenti. [Glossa] prima, arguit, & remittit. [In gl. prima, ibi, malum] uide: quod hic satis scripti quod ad usuram libro sexto super regu. peccatum in 3. articulo quaestionis, in fine dixit Goffred. per dispensationem quandoque recedi a bono, cum suadet pietas, pulsat necessitas, blanditur utilitas. 1. q. 7. tali. [In glossa se cunda in fine] & c. primum. T.

S V M M A R I V M.

- 1 Usurarij, qui sunt soluendo, compelluntur restituere usuras etiam ante concilium receptas. Manifesti pro notarijs.
2 Usurarum restitutio cui facienda, & nu. 9. & a quo, ibi. qui afferunt eas exercere non esse peccatum ut haeretici puniendi, num. 3.
3 Damni item cui. Nota, id est cognita in fin.
4 Peccatum pro poena eius. Pena aeterna sine contritione non aboletur.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Editio operarum ubi fiat patrono, & cuius expensis. Patronum non tenetur sequi libertus. De casu, & interitu qui teneantur §. 1. Res emptae succedit loco pecuniae, qua fuit emptae §. 2. & quando sit id uero, nu. 10.
6 Additio glossarum. Restitutio an ipso iure intelligatur communioni post satisfactionem.
7 Excommunicare an poverit usurarios: iudex delegatus. Restitutio rei cuius facienda sumptibus, & supra num. 5. & 2. cui, ibi. Usuram soluenti an competat in rem actio, uersu. dicebat Goffred.

CAPUT V.

Casus. Usurarii, qui sunt soluendo, per poenam lateranensem. concilii compelluntur restituere vsuras, quas etiam ante concilium receperunt. In prima consultatio tres articulos continens, quorum duo sunt decisivi. secunda ad illos ordinatè respondet ibi, Super his [Manifestos] idest notorios Hostiensis [Eorum] usurariorum non recte poenitentium. Ala. [Imprudenter] idest sine pudore, alias imprudenter, idest insipienter [Et infra] dicebatur in an, quod alii dicebant facultates suas ad restitutionem non sufficere, alii promittbant restituere paritè, quã hēbant prae manibus, de aliis dicebant emptas possessiones, filiis. uel nepotibus assignatas. & ideo dixit infra, Super his [Nō superstitibus] idem esset, si nesciretur, cui sit restitutio faciendā, ut si magna praeda facta esset, uel ciuitas aliqua iniuste uastata. & qui damnū dedit, licet sciat estimationem damni, nescit tamen, cui damnum dederit. in his enim casibus aestimatur, & potius plus reddet episcopo, & sic potest absolui secundum Hostien. [Erogare] sup. per prouisionem episcopi dioecelani, cui casus iste referuatur, supra de iuda. cum sit hoc ideo, ne pecuniam inbursent, uel aliã malè erogent simplices sacerdotes. nec prodest, si dicas, quod aliquis sacerdos inuenitur, qui melius sibi cauebit, quam multi episcopi: quia secundum Hostien. sufficit aliquos inueniri, qui minus, uel non ita bene cauerēt, ar. op. In sti. de auc. tu. circa princ. ibi, Neque tamen. alias ea ratione possēs generalem prouisionem dioecel. auferre episcopo comittendo illam sacerdotibus, qui melius prouidebunt. & sic hoc non sentiendum de toto. 10. quæstio. prima, regenda, ita nec de parte. ad hoc supra de offic. delegat. pastoralis. §. primo, dicit etiam Hostien. hanc erogationem potius debere fieri pauperibus loci, in quo datum est damnū, uel cuius habitator erat is, cui faciendā est restitutio, quam extraneis: tum quia melius est, quod uicini commo dum inde sentiant. C. de serui. l. secunda, & l. pates rum quia uerisimilius est inter illos inueniri illum, qd damnū passus est, uel eius hæredem, quam inter extraneos, & illis primò faciendā est restitutio, ut præmisit [Augustini] quod hodie est regula iuris infra de regu. iur. peccatum, libro sexto [Vlla] aliã, Illa. & dicebat Ala. & idem Hostiensis. eos alia poena puniendos, quia sunt debitorum ex maleficio [Nota] idest cognita. T. quod erit, cum bonis cesserit secundum Hostiensis. aliã uix erit nota [Vendi] non dicit, quod uendicentur, sed quod uendantur, & precium soluatur, & sic non probat, ad quod inducitur [Peccato] pertinaciter passerentes usuras exercere non esse peccatum, sunt uelut hæretici puniendi, ut in cle. eod. tiru. ex grandi. & expone [Peccato] idest poena temporali, quam patitur pro peccato. eterna enim nunquam sine cōtritione, & per illam solam aboletur. de hoc supra de rapto. cap. 2. ¶ [Glo. 6. & 7. for. mant. & soluunt duas quæstiones. ¶ Ante pe. & ulti. respon. possunt per tres quæstio. ¶ In [glo. sed pone, ibi, opera enim] sequitur eo loco edi debent, ubi patronus moratur, sumptu scilicet & uectura patroni [Et ibi, quod nisi, in fin.] Si uagatur patronus per orbem, non tenetur libertus ubique sequi. ¶ In glo. & licet ibi §. restituitur uiolentus, & fur tenetur de casu, & interitu, et qui prouenit alias sine culpa sua [Et ibi, cum res legata, in fin.] ubi si fundus legatus chafmate percat post moram hæredis, debet estimationem: quia legatarius illum acceptum uendere potuisset [Et ibi, si debitor] uide infra eo. quia frustra, super glo. 2. ¶ In glo. ulti. ibi, imperator, in fin. ¶ rogatus restituere, quod superest de hæreditate, si de precio rerum uenditarum alias emit, illa cedunt fideicommissio loco primarum

[Et ibi, §. si rem suam] si legans nomen debitoris, de pecunia postea soluta rem emat, superest fideicommissi petitio [Et ibi, ad probationem] uide de officio delegat. cum contingat, super glo. penulti. [Et ibi, qui uas, in fin.] nūmus redactus ex precio rei futuriã non est fortius. leges sequen. uide in decre. inquirendum, hical. le. in fine. ¶ [In glo. 2. ibi, restitui] hoc uerum, si uerbum illud, donec reddant, & cetera. esset de uerbis sententiæ: sed, ut dixit Hostien. non erat de uerbis, sed de mente, & efficacia sententiæ. q. d. seruanda est sententia usque ad dignam satisfactionem, & post eam, donec fuerit sententia relaxata, ut sequitur. ad hoc infra de senten. ex. cum desideres, nam & præter hoc est illi poenitentia imponenda, ut no. de homic. sicut dignum. §. eos. ¶ [In glo. 4. in fi.] infra de ex. prela. inter dilectos, de consue. quanto. ¶ [In glo. ar. quod, ibi, dicit] secundum Alan. unde, ut dicebat Innocen. decre. ista non probat constitutionem trahi ad præterita ratione, quæ sequitur. 7 ¶ [In glo. supra eo, quia, ibi, excommunicationem] dicit. G. Na. quod delegatus, cui mandatur, quod per poenam Lateranen. concil. & c. nō possit excommunicare, quod si faceret, non ualere: quia formam mandati & c. nec ob. decre. præterea, quæ loquitur in ordinario. supple. uel delegato, qui non haberet talem formam, Io. de Deo. lib. secundo quæstio. prima, dixit hoc uerum in sententia, sed in processu dicit, quod excommunicare poterit, & aliter punire. & uide in spe. de rescrip. pre sen. §. ratione formæ, post quartam formam, uersic. 8 Item si delegatus. ¶ [In glo. sed pone, ibi, Absentis] spoliator uerò suis sumptibus restituet rem in loco, unde spoliatur secundum Io. qui hoc not. 3. quæstio. 1. §. sed notandum: aliã est in cap. sequen. [Et ibi, opera enim] tu dic secundum Hof. quod cum usurarius sit malefidei possessor, refert, utrum transferat se alibi, quã ubi vsuras exercuit, & tunc propriis sumptibus tenetur mittere: an is, a quo extorsit, se alibi transtulerit, & tunc expensis illius absentis mitteretur nūcius, prout distinguit lex. ff. de rei uen. si res, & l. si uerò, & l. se. & ff. de le. 1. cum res. §. 1. & ff. de eden. prætor ait. §. si. & l. se. & ad de fm. cum, quod no. §. de test. iudicãte [Et ibi, excedant] sup. nec extat fides gratis portans. ¶ [In glo. & licet, ibi, ut hic] si uerò partem restituere possunt, sed non totū, an soluant prius uenienti, no. j. eo. quamquam. li. 6. in gl. paupertas [Et ibi, Odoardus] uide, quod ibi dixi super ult. glo. [Et ibi, ne egeat] uerbum fuit Ala. idem hic Vinc. & Goff. licet Archi. in decre. quãquam, eod. tit. li. 6. dicat Goff. hic tenere contrarium. idem etiam Hosti. hic ad id, quod in glo. sequitur, Vincen. respondet, quod hoc casu non credit illud procedere secundum canones. Go. in sum. huius tit. §. in iudicio, dicit illud in foro iudiciali locum habere: secus in poenitentiali. ¶ [In gl. pe. ibi, iure] concordat, quod no. infra eod. quamquam, lib. 6. in glo. nominc. ¶ [In glo. ulti. ibi, lucratua] dicit Goff. quod si creditor, uel huius hæres non habeat, vñ soluat. unde & si ipsa res ex cã lucratua peruenit ad illū, qd soluit usuras, is, ad quē prius ex simili cãpuerat, liberatur. ff. de act. & ob. oēs debitorum, fm. G. [Et ibi, Ad ipsum] uide in spe. eo. ti. uer. pone, usurarius [Et ibi, alium casum] in milite [Et ibi, tertium] in pupillo [Et ibi, si in ecclesia] hic adde, quod ibi dixi. Dicebat Goff. se non credere, quod dixit Ala. ut soluenti usuram competat actio in rem ad possessiones emptas de pecunia, quam soluit, sicut in casibus peadictis: sed dicit, quod agente personaliter debitore, uel eius hærede per officium iudicis creditor, uel ipsius hæres compelleretur ad hoc, quod hic dicitur, puta etiam, quod si possessio nes prius emptæ uendantur, & iterum de ipsarum precio emantur alię, idem erit in illis: quia ille succedunt loco primarum, ut lit. penden. ecclesia. ff. de legat. secundo, imperator, & l. se.

SVMARIUM.

- 1 Qui uendit rem plus, quam ualeat, quo casu peccet, nu. 2. & ad restitutionem quando inducendus, num. 3.
2 Reditus emptio, uel afflicto an sit licita. In dubio quod est tucius anima sequendum, in fine.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5.
4 Additio glossarum.
5 Pretiosorem rem que non faciant.
6 Usurarii contractus forma in quo.

CAPUT VI.

Nciuitate. Casus. Qui uendit rem plus, quam ualeat eo, quod differt solutionem precij, peccat, nisi dubium sit an tempore solutionis plus uel minus ualere deberet. Cōis diuisi. 2. ibi, licet [Seu cinamomum] in talibus committitur usura, que consistunt in pondere, numero, & mensura. de hoc dixi supra cap. 1. lib. 6. per quod uideretur esse usura, ac si pro. §. 6. recepisset [Vsurarum] ex hoc uideretur, quod si quis emat reditus alicuius castri ad uitam suam, uel suam & hæredum, & ad certum tempus tenendos, uel reditus annuus cōmuni estimatione non excedit annuatim reditum, quem de tanta pecunia in terra emptā potuisset habere, licitus est contractus. Si uerò excedat communiter, est illicitus, argu. infra capit. consulu. alii dicunt, quod quando in perpetuum emit, licitus est contractus semper: quia licitum est contrahentibus se decipere in precio. ff. de mino. in causæ. 2. §. penul. secundum Innocen. de cuius inferiori gloss. Hostien. non plus ponens, dixit hic tenendum, quod tales contractus in perpetuum, & ad tempus ad certum censum & sine regulariter sunt liciti & concessi per iura, quæ infra allegabo, dummodò neuter decipiatur ultra dimidiam, & dummodò in fraudem vsurarium nil fiat: aliã secus, de emptio. & uenditio. ad nostram. ff. de action. empti. & uenditi. Iulianus. §. idem Papinianus. C. de usur. eos qui, & quod no. infra eodem tuas, ad quod accedit. C. de pactis inter emptor. & uendito. l. secunda, & l. cum se fundum. Sed Innocen. dixit quibusdam uideri, forte bene, quod si quis emit reditum constitutum ante contractum, uel uenditam actionem, siue constitutus fuerit in re, puta in domo, uel possessione, uel aliis huiusmodi, siue in persona, puta serui, uel liberti, uel rustici, uel actio, uel nomen. Item siue sit certus reditus, puta quia reddit. 10. siue incertus, puta quia reddit quartam fructuum, qui percipiuntur de aliqua domo, de operis alicuius personæ. Item siue sit perpetuus contractus, puta quia extenditur ad hæredes utriusque contrahentium, siue sit ad uitam hominis, siue ad certum tempus, puta usque ad. 5. annos. Item siue reditus sit in pecunia, siue in aliis rebus, siue factus semper in omnibus præmissis reputantur contractus licitos quia esset ibi licitus & purus contractus uenditionis. Nam ibi est precium, scilicet certa pecuniæ quantitas. Item ibi est merx, scilicet certus reditus, uel causa, uel annona. C. de sacrosanct. ecclesi. iubemus, in princ. aut. de rebus ecclesi. non alienand. §. ab Anastasio. C. de hæred. uel ac. uend. per totum. Sed his uidetur esse contrarium, quod dicit hæc decret. quia non est dubium, quod uique ad illud tempus saltem longum tempus plus perciperet de reditu, quam sit predium. Sol. licet certum nunc sit, quod usque ad 20. annos, uel 50. uel ulteriores plus accipiet de reditu, quam sit precium, quod dar, tamen hæc certitudo nō facit illicitum contractum uenditionis, cum hoc

etiam sit in uenditione alicuius possessionis, ubi certum est secundum in feriores causas, quod plus acciperetur de certis fructibus eius, quam sit pretiū, quod pro ea datur, & sine expensis, uel labore dando ad fictum certum, uel emphy. Hic enim totum reprehenditur, quoniam carius uendit mercem propter terminum, quem dat ptolixuã emptori, uel ad soluendam pecuniam, uel quia pro minori emit mercem, quia statim dat pecuniam, & per prolixius tempus expectat mercem. quæ penitus sit illicita: quia hic solummodò uedit tempus pro illa pecunia, quæ uenit, & iustum precium excedit: quod ex eo apparet: quia si utraque parata essent precium, & merces, pro minori fieret. & in casu nostro omnia sunt præsentia: ga nec uenditur tempus, quia res ipsa, de quibus diximus, scilicet reditus, uel actio tantum ualebit, uel ad minus. creditur ualere subsequenter temporibus, quantum modò ualeat, uel ad minus est dubium, & hoc sufficit ad hoc ut contractus sit licitus, ut hic. Idē intelligunt quidam, & si reditus, uel nomen de nouo propter hoc constituitur in rebus, uel personis aliis contrahentibus, puta quia dicit emptor, Tu constitues tales reditus in tali pos. uel seruo, uel facies, & talis confitebitur se debere tibi mille usq; ad annū, & ego de illis mille, uel magis de actione pro illis mille competente tibi dabo quinquaginta. Nam dicunt omnes contractus illos licitos, quia non est hic mutuum, sed emptio. Item multi casus possunt interuenire, quod iste emptor amitteret in hoc contractu, puta si inops fuerit nomen. Sed certè bene consulendū est omnibus fidelibus, quod ab huiusmodi contractu abstineant, scilicet quod de nouo propter hoc constitutum reditum, uel actionem eman. istud autem penitus uidetur illicitum, quod ipse idem qui dicitur emptor, in se constituat reditum, uel actionem, qua se plus obliget ad plus dandam uel in pecunia, uel in specie, quam accepit secundum Innocen. [Peccatum] in conspectu Dei. & ideo sunt inducendi, ut satisfaciant in foro poenitentiali [Cessare] quia in dubio, quod tutius est animæ, est sequendum, quod dicit supra de homici. ad audientiam, Hostien. [Cum] sup. Hostien. mens de facili corrūpatur, & cogitationes & c. [Occultari] iō si tales in poenitentia ueritatem detegant mentis corruptæ, ad satisfaciendum efficaciter inducuntur, infra capitu. consulu. in fin. Hostien. ¶ [Glo. 1. respō.] per modum ob. de eo, quod licet cōtrahentibus & c. ¶ [Secunda obicit, & sol.] ¶ Tertia signat contrarium, & remit. ¶ [In glo. 2. ibi, §. ult.] statuliber pendente conditione aestimatur quanti possit emptor inueniri [Et ibi, mortis causa, §. ult.] qui accipit hominem obligatum ex noxa, intelligendus est accepisse, quantum homo uedi poterat. Idem in fundo obligato [Et ibi, §. portio] aliã iacturæ aestimatio rerum proiectarum habetur non quanti sunt emptæ, sed quanti uendi possunt [Et ibi, l. precia] hæc. l. & sequen. ponunt singularem affectionem in seruo, filio naturali. ¶ [In glo. 2. ibi, extimantur] de hoc supra de resti. cum caut. nec enim animositas, uel stulticia alicuius emptoris rem facit preciosorem. ff. ad l. Falcid. l. tertia, Goffred. ¶ [In glo. simile supra in fin.] dicebat Goffred. forma usurarii contractus propriè est in mutuo. In contractu ergo uenditionis non committitur usura quod ad formam, si ex mente scilicet, ut fingatur precium hoc casu ad emptore uenditori traditum, & sibi postea mutuum cum lucro.

ANNOTATIONES.

¶ L. tertia. Vide plenius Bar. Bald. & Saly. in l. 2. C. de rescin. uendi & ff. ad l. Fal. l. precia. §. 1. Io. And. super §. Decret. K 2 SVM-

S V M M A R I V M.

- 1 Vsurarius monitus non desistens, si clericus est, quomodo puniatur.
Vsur. non solum exigi, sed & recipi prohibentur.
Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T VII.

Raterea. C. usurarius monitus non desistens, si clericus est, ab officio, & beneficio suspenditur: si laicus, excommunicatur. & hoc patet diuisione...

S V M M A R I V M.

- 1 Fructus rei pignorate computantur in sortem exceptis casibus, nume. 3. & 5.
Vsuras nec priuatus, nec uniuersitas potest recipere. excipiuntur casus nu. 3. & 5.
Epilogus, & suffragium glossarum.
V lra sortem quibus casibus quid accipere & petere liceat, & nume. 5.
Additio glossarum.

C A P V T VIII.

Conquestus. Fructus rei pignorate computantur in sortem, unum casum excipit. Et sic patet diuisione, & quia decre. dirigitur abbati, & fratribus sancti Laur. no. Ala. quod sicut priuatus usuras non potest recipere, sic nec uniuersitatis. ex hoc arguens contra ciuitates Italiae, quae accipiunt usuras nomine ciuitatis. ideo no. Vin. infra eo. Michael, & de hoc per Rai. in sum. eo. ti. pe. col. uer. quid de comitatibus (Memorato) in prin. ca. (Illi) G. qui terram obligauerat, ut patet in decisa. Hosti. (Nisi) excipit ab eo, quod dixit fructus computandos in sortem. Secunda glo. inchoetur in uer. illud no. usque ad uer. si. Item si uendo. Dicendo, quod glo. no. duos contractus & c. ponens etiam. 7. casus, in quibus aliquid ultra sortem recipere non est usura. In glo. 2. ibi. l. 2. si emptor in termino precium non soluit, quamuis deposuerit, usuras debet uenditori. Et ibi, socium qui socius moram faciens in eo, quod debet ex societate, debet usuras: quia socii interest illum moram non adhibuisse. Et ibi. l. 3. §. ul. in arbitraria uenit interesse etiam ultra legitimum modum usuraru, & habetur in interesse ratio lucri. Et ibi. §. in bono sequitur, fidei contractibus ex mora usurae debentur. Et ibi. l. ultim. ibi emptor in precio soluendo morosus soluit solum usuras, non id plus ex mercibus, quam ex usuris precio soluto querere poterat. & idem sequens. Et ibi. l. 2. uidcas etiam de pig. illo uos, in glo. hic uidetur. In glo. 2. ibi, [faore ecclesia] uide quod dixi in pra. decreta. prima, de feudis. Et ibi, ad questum & ibi de hoc, facit quod no. de fidei. cap. 2. [Et ibi, illud no.] hoc idem no. 14. quaestio. 3. in sum. [Et ibi, commodatum] idem in mandato. ff. man. l. 1. in fi. & facit. 1. quae. l. 1. nunquam, ibi, Ex quo pecuniam acceperunt, propheta facta est diuinitio. [Et ibi, illo nos] ubi de hoc in glo. hic uidetur. & in glo. penult. ut ibi dixi. Et ibi, in fraudem] de hoc supra de arb. dilecti. Et in fin. dabat Ho. infra eo. salubriter, ca. 2. sus, in quib. aliquid petitur ultra sortem per hos uer. seu da. §. de feu. c. 1. & hic, fideiusor. quod dic. ut §. de fidei. f. peruenit, pro dote. j. e. salubriter, Stipendia clerici. §. c. 1. uenditio fructus, cum emo fructus castri ad tepus, quod dicitur dixi supra eo. in ciuitate, Cui uelles iure necesse. 14. q. 4. ab illo. per quod uidetur, quod ab hostib. fidei licite exigatur usura. per quod etiam dicunt Iudaei, quod Christianis licite fenerantur, cum etiam dicatur Deutero. 23. non foeneraberis fratri tuo pecuniam, uel aliam rem ad usuram. Sed contra eos ibi. 28. B. foeneraberis gentibus multis, & ipse a nullo foenus accipies. & D. ad uena foenerabit tibi, & tu non fenerabis illi. Ad idem infra eod. post miserabilem, & c. pe. & c. ab illo, legatur negatiue. i. sicut nulli iure nocere desideras, sic a nullo usuram exigas, uel quamuis licite exigentur ab hoste fidei, non ideo per Iudaeum a Christiano possunt exigi, bona enim hostium exponuntur, sed non Christianorum, nec Iudaei sunt hostes nostri. & quod fauore & c. C. de legi. quod fauore. Vendens sub dubio habes, infra eod. cap. fina. Precium post tempora soluens, hunc casum ponit gloss. Pena in fraudem, ut dicit finis huius gloss. Lex commissoria, cum scilicet uendo tibi fundum, dummodo sub pacto legis commissoriae. C. de pactis, inter empr. & uendit. l. commissoriae, & l. si fundum, dummodo non fiat in fraudem, supra de empr. & uen. ad nostram. Gratias, si quando aliquid datur sine pacto, sic supra de simo. dilectus. 2. caueat tamen ab intentione corrupta, infra eo. consuluit. Socii pompa, hoc dicit gloss. circa finem. Plus sorte modis datur istis. est forte. 13. casus secundum eum, ubi creditor ratione mutui, quod fecit, laborem subiit, in cuius compensationem fructus ex re sibi obligata perceptos facit suos. de hoc supra de re. ecc. non alie. c. pe. & remittit ad summam. eo. tit. §. an aliquo casu. Et eod. uer. posuerat supra de pig. cum contra, quos etiam prius posuerat in sum. eod. titu. praedicto. §. an aliquo.

ANNOTATIONES.

- 1 Dilecti, & plenius. C. eo. ti. cum allegas, per glo. & doc.
S V M M A R I V M.
1 Vsurarij haeres usuras restituere cogitur, & quando eius, uel sua persona ueneatur, item omne damnum, in fi. Crimen pro acquisitum ex eo.
2 Epilogus, & suffragium glossarum.
Lucrum cuius quis capit factum praestare debet, & pro qua parte, & n. 3.
Soluendo qui non est an oneret ceteros obligatos.
Haeres quatenus teneatur, & nu. 3. an ex rescripto contra defunctum imperato conueniri possint.
3 Additio glossarum.
Possessor non haeres de qua re teneatur.

C A P V T IX.

Va nos. Haeres usurarii filius, uel extraneus usuras restituit, re cogitur. Communis diuisione. 2. ibi, Tu igitur [Vsurariorum] absolutorum in extremis, & tunc ex illorum persona teneantur haereses: sed impoenitentes decesserint, tenentur ex sua de eo, quod ad ipsos peruenit, secundum Hostiense, facit quod dixi supra de sepulturis parochiano [In crimine] id est in acquisitis ex crimine usurarum. Ho. uel respicit uer. defunctis [Deuoluta] iure hereditario secundum Hostiense ad hoc facit finis [Vsuras] & omne damnum, quod ratione usurarum contingit debitori. In. ¶ Glo.

Ciuiliter tamen quandoque quis obligatur ad id, ad quod sine pacto tenebatur.
In usurarum iudicio quid si quis confiteatur suam prauam uoluntatem: quid iuris.

C A P V T X.

Consuluit. Mutuus ea mente, ut plus sorte percipiat, non dans parabolam iuramenti, nisi aliquid inde recipiat, uendens rem plus debito, quia solutionem precij differt, tenentur ex his in iudicio animarum. Communis diu. in 1. consultatio tria dubia continens, ad quae fil. 2. respon. 2. ibi, uerum quae [Quasi usurarius] bene quaerit, quia usurarius non est [Et uerum] 2. quaestio. [Inuolat] supra capitu. super eo. in fin. 2. [Vulgo] no. protulgaribus prouerbis, de Iudaeis, & si Iudaeos [Parabolam] Lombardus fuit Hostien. alia parabola quasi umbra: est proecium ueritatis, ut dicit Hier. ad Algasia. q. 6. [Iuramentum] i. non aliter dicogatur terminum, quo debitor tenebatur per iuramentum soluere certa die, uel per iuramentum se non poterat absentare, nec ille dat licentiam, nisi & c. [Aliquod] offerunt enim scientes, quod alias frustra laborarent, & tno. inspicendam consuetudinem patris. ff. de usu. qui semisses, de pigno. ac. l. uniuersorum. 47. D. quoniam. & facit de con. uti. vel in. ad nostram, de pigno. illo uos [Et an negociator] 3. q. [Lu] 6. Date mutuum. quaerit G. an hoc sit in precepto. respon. quod sic in casu necessitatis, quo omnia sunt communicanda, 47. dist. sicut Hu. 1. 2. q. dilectissimis. Cum [Nihil] lucri, ut sequitur na euitare posset creditor uniuersitatis etiam ex pacto collectas, ad quas interim uniuersitati tenebatur secundum G. qui hoc in spe. e. ti. in fi. Sed uideretur distinguendum inter certa, & in certa. ad hoc infra c. fin. 4. [Sperantes] dicunt quidam, quod licet sit usurarius mutuans principaliter ex spe usurae, non tamen tenetur restituere plus receptum, nisi aliquid faciat, propter quod debitor necessario dare cogatur, puta negando terminum, recipiendo cautionem maioris summae, uel huic simile: & secundum istos non nocet usura mentalis, sicut nec simonia mentalis quod ad restitutionem, sed per poenitentiam aboletur. alii dicunt, & est tutius fm In. immo uerissimum fm Ho. quod placet Rai. in sum. huius ti. uer. sed nunquid uoluntas, quod semper tenetur restituere, ex quo principaliter. ducitur illa intentione quare aut aliud in simo. quam in usura, dixi §. de si. c. fi. & quod dicitur usuram mentalem non obligare ad restitutionem, posset esse uerum, quando secundario & non principaliter tenebatur spes in lucro, & sic intelligo, quod hic no. G. & H. & in sum. huius titu. post prin. ubi quod hic no. ad literam uidere poteris, & dicam statim super glo. 2. plenius super regula peccati, de re. iu. li. 6. in 1. ar. q. in l. Deur. 23. Eze. 18. [Taliter] intentione [Inducendi] quod non fieret, si non esset usura. T. Vin. dicebat an agi possit conditione ex hoc canone, quare, & non sol. sed solutionem collige ex ult. gl. & eo, quod super ea dicam. ¶ Vulg. glo. signat contrarium, & soluit. ¶ In 1. glo. in fi. loquitur de feneratori, qui mutauerat pecuniam athleteae, nec permittebat illum a se recedere, nisi caueret soluere debitum, & ultra: iudex rem ad aequitatem reducet. ¶ In gloss. 2. ibi. §. consuluit] uide de simo. cum essent, super prima glossa. ¶ In glo. 2. ibi, posita] & de tali quaerebatur, ut patet in princ. [Et ibi, nec etiam recipere] Goffred. ponendo ad literam hanc glo. Alan. subdebat: uel si dicitur uitium usurarum sola spe uel intentione committi, non tamen est necesse restituere taliter acquisitum, si in simonia, & cetera. per quae collige, quod intellexit de spe secundaria, de qua haec glossa. subdebat Io. And. super §. Decret. K 3 Goff.

¶ Glo. 1. quaerit, alle. ad negatiuam unam. l. & affir. tres, & sol. ¶ In 1. glo. ibi, ex qua persona] sequitur, quis lucrum capit, eius factum praestare debet [Et ibi. §. cum inter] si diuisa actio inter fideiussores post lit. contest. alter efficitur non soluendo, hoc non onerat alterum qui est soluendo [Et ibi, §. haeres] haeres commodatarii pro illa parte, qua haeres est, conuenitur, nisi facultatem habeat, totius rei restituenda [Et ibi, inter fideiussores] si alter fideiussores efficitur non soluendo, pars illius ad aliorum onus accrescit [Et ibi, si fideiussores] si fideiussores tutoris adolefcenti promiserunt id soluere, quod a tutore consequi non posset, actio residui diuiditur inter eos, qui soluendo sunt [Et ibi, l. 2. ibi, ad literam] sunt ueris. quae praecedunt, & ponit casum de haerede litigatoris iudici, qui etiam tenetur ad fructus etiam percipiendos post lit. conte. [Et ibi, non excludit] unde non praescribit, quod non praescriberet defunctus propter malam fidem, uel precarium. ¶ In glo. 1. ibi, pro hereditaria portione] hoc est regulare. C. de actio. hare. l. prima, & secunda, & quosdam casus exceptos no. Rai. in sum. part. secunda de legitima. secundo respon. de furtis, quos uide no. in pra. l. secunda, in prima gloss. Item, ut ibi dicebat, solutio debitorum eo praetextu, quod pupillus est haeres, differri non potest. tex. est eodem titu. sub praetextu, ibi, Perueniunt. hoc nimis est durum secundum Hostiense. si intelligatur de non haerede, unde licet dictum gloss. uideatur multis fauorabile, & equum, & communiter approbetur, sibi tamen uideatur, quod licet haeres, qui non fecit inuentarium, teneatur infolidum: tamen non haeres, etiam si res ad eum ex causa lucratia peruenierit, non tenetur. C. de donatio. l. xis alieni. & l. si pater, C. de actio. hare. l. si. ff. ad Trebel. l. prima §. si haeres, nisi saltem esset res empr. de pecunia foenebri, supra eodem, cum tu, in gloss. si de hoc, & maxime hoc uerum post praescriptionem. & dicit, quod aliter multa animae laquearentur, nec aliquo iure cauetur de alia re teneri possessorem non haeredem. & iungit no. de sepul. parochiano [Et ibi, potest dici] secundum Vincen. T. idem Goff. Phi. & Hostien. qui etiam idem no. in sum. eod. tit. §. si uer. quid si alter [Et ibi, habenda est] no. hic T. Phi. Vincen. Goff. & Guil. in spe. titu. i. §. restat, uer. si. Item mortuo eo, quod per rescriptum imperatum contra usurarium mortuum ante citationem non conuenitur haeres, si de haerede non fit mentio in rescripto. & sic dicebant Tan. & Vincen. seruati Bon. ad hoc de of. dele. cum olim: & haec iura loquuntur in ordinario, ut a not. infra eodem Michael, qui iudicat haeredem, sicut testatorem, & sic intellige, turpia lucra debent haeredibus auferri. ff. de calum. in haerede. de hoc de rescrip. significauit, de iudi. quia. V.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutuus ea mente, ut plus sorte percipiat tenetur in iudicio animae.
Iuramenti parabolam non dans, & quid sit hoc, nu. 2.
Vendens rem plus debito ex dilatione temporis.
2 Pro uulgaribus prouerbis argu.
Parabola quid.
3 Consuetudo patris familias inspicienda.
Mutuare an sit in precepto, mutuus ex spe usurae quid restituere teneatur, nu. 4. 5. & 6.
Uniuersitatis creditor non potest euitare collectas.
4 Vsuramentalis nunquid nocet?
Simonia mentalis non nocet ad restitutionem.
5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 6.
Iudex ponens in remuneratione principaliter spem, iustitiam uideatur uendere.
Naturalis obligatio non potest deduci in ciuilem, uel in pactum.

Go. q. iudex principaliter ponens spem in remuneratione, iustitiam uendere uidetur. i. q. i. ordinatione (et in fi.) Ala. ta men ista naturalis non potest deduci in civilem, uel in pactum, secundum quod no. 14. q. 3. c. 1. & per Go. hic Hostien. de hoc trac. in sum. eo. ti. §. si. uerf. quid si tibi ubi conatur defendere contrarium. concludit tamē, quod praxidit tenendum. fatebatur G. quod quis quā que ciuilitur obligatur ad id, ad quod sine pacto tenebatur, de ele. significasti, de praben. significasti. ¶ In gl. ult. ibi, iudicium ecclesie ¶ Quid si is, contra quem agitur, in hoc iudicio contentioso cōstitatur suam prauam intentionem, dicit Hostien. quod si petebatur ut uerē usurarium, propter iniustam petitionem absolueretur reus, nisi propter animæ periculum dicatur hic aliqd speciale, ad quod de iudic. dilecti, de con. spiritu. tua. Sed si petebatur, ut quasi usurarium iniuste, & contra salutē animæ receptum, sit condem. secundum eum.

S P M M A R I V M.

- 1 Manifesti pro notorijs. Notorium iuris quando. Appellatio manifestis usurarijs interdicatur, & an semper prædoni quo casu nu. 2. In usurarum causis qualiter procedatur. 2 Additio glossarum.

C A P V T XI.

Vam pernitiosum. Breue est (Manifestos) i. notorios supra eo. quia in omnibus, Host. (Consulterit) ex hoc colligitur eos conuictos, uel confessos, & sic erat iuris notorium, de coha. clericor. uestra (Appellationis) sed nonne iuris beneficium etiā prædoni conceditur, supra de resti. spo. in literis. So. illud in odium uiolenti. iste uerō ueteris & noui testamenti transgressor iniuste præsumitur appellare, ar. 2. q. 7. nō potest: si tamen eam profequitur, q. male factū fuerit corriget, & si dicat et p̄donē vtriusq; testi transgressor ē. r̄ndetur usurarii exigunt, ac si liceret, quod prædo nō facit, p̄m Vin. sed dic idē in manifesto prædone quō ad hunc casum, de ap. cū sit, in fit ut dicit glo. (Tuert) & proceditur hodie in his cās sim pliciter, & de plano, absq; iudiciorū strepitu, & figura p̄ Clem. de iud. dispendiosam. ¶ In gl. 1. ibi, grauaretur ut si ueller reprobare testes aduersarii, & non admittet retur. si autē appellat, quia dicit se usurarium non esse, uel ne corrigatur, non auditur, Host. Dicit Inn. q. audi retur appellans à sn̄a: dicit tamē, q. alii dicunt q̄ (ibi, & hoc constat) adde quod no. infra cod. cum in dice.

S P M M A R I V M.

- 1 Iudeos ad remittendas usuras quo modo cogat ecclesia, & ad de receptis satisfaciendum. Quibus legibus uiuant, nu. 3. Eis prohibentur usurae per uetus testamentum, nu. 4. Quibus modis efficiantur de nostro foro, nu. 4. in fin. Contra eos non cogentes, procedit ecclesia. Ad agendum qui admittitur, non admittitur semper ad excipiendum. 2 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 3. 4.

C A P V T XII.

Nost miserabilem. C. Per sub tractionē + communionis Christianorum cogit ecclesia Iudeos ad remittendas usuras. Et cōtra Iudeos usurarios duplicem prouisionem ponit, se

cunda ibi, Et donec (Remittendas) non exactas, dixit Goffre. facilius impediri exactiōnem, quam repetantur exactas, & cui damus &c. infra de regu. iur. qui ad agendum. fallit ratione iuramenti in casu, de iureiurand. debitores: & tamen ibi datur remedium dec. pri. m. x. eod. titu. (Seculares) contra quos, si non obedirent procederet ecclesia ad hoc. de senten. ex. decernimus, li. 6. (Remiserint) Iudæi usuras, quas nondū receperunt, & de receptis satisfaciatur. infra eodē. quanto. Hostien. ¶ Vlt. gloss. signat contrarium, dupliciter soluit, & remittit. ¶ In gl. 1. ibi, Iudæi) ibi dicitur, q. uiuūt iure Romano, & in suis causis iudiciorū solennia sunt seruan da. ¶ In gl. 1. ibi, legem) quia & uetus testm, quod ipsi recipiunt, usuras prohibet, & adde, quod dixi supra c. conquestus, super gl. 2. ¶ In gl. ult. ibi, multi) & supra de diuor. gaudemus (ibi, delictum) & propter rem, contractum, & domicilium, secundum Hostien.

S P M M A R I V M.

- 1 Usurario, qui fecit debitorem iurare de soluendis, uel nō repetendis usuris, quid fiat. 2 Excommunicari potest. Quicquid potest excogitare in fraudem usurarum, nihil ei prodest, & ratio. Libros rationum edere cogitur, in fin. Coniecturas probabiles de fraude etiam habere possumus. 3 Epilogus, & suppletio glossarum, nu. 4.

C A P V T XIII.

Vas dudum. Casus + usurarius, qui fecit debitorem iurare de soluendis, uel non repetendis usuris, ecclesiastica censura compellitur ab exactiōne desistere, & perceptas restituere. & huius pars supra de spon. duo. tuas dudum. commmunis diuisio. 2. ibi, Nos igitur [Quod usuras] ut non sit uerborum inculcatio, potest exponi, id est usurarum soluendarum cautionem, alias dic [Non repetant] id est nō contradicant. uel dic usuras iam solutas. & quod sequitur [Soluerint] in posterum id est soluerint. uel. i. sol uere promiserint [Censuram] ergo excommunicari possunt supra eodem præterea [De dolo] dicit hic Hostien. quod quicquid possunt usurarii excogitare in fraudē usurarum, & ne possit ab eis repeti, in nullo prodest illis, ex quo de fraude constat, de qua constare potest p̄ coniecturas probabiles, arg. hic & in eo, quod not. de emp. & uen. ad nostram, de pig. illo uos, & remittit ad sum. eod. titu. §. qualiter contractus. hodie additum est de libris rationum edendis per cle. eod. em. titu. ex grandi [Commodum] imō potius sentire debet incōmodum, j. de collu. c. pe. ¶ Gl. 1. posset recitari per duas. 4 q. & obiectionem ad sol. secundā. ¶ In gl. 1. ibi, quemad. & c. ad nostram. 2. ibi de hoc in gl. 2.

S P M M A R I V M.

- 1 Usurarius non auditur per rescriptum impetratum super recuperandis usuris quas alteri soluit, nisi prius restituat, quod extorsit. quid si nullus agit contra eum de usuris nu. 6. Exceptio hæc est fori declinatoria, an id uerum, nu. 6. 2 Usuras restituere cogi potest reus illis, à quibus agens extorsit, quibus modis repetuntur, cir. fin. harum editum simile edito. Quod quisque iuris, nu. 5. Cui restituenda, & quando, nu. 6. in n̄ta glossa. Compensare multo fortius possumus, quod repetere possumus. Criminis obiectum retardatur actio ciuilis hic. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Legis auxilium frustra inuocat, qui commisit in legem, & nu. me. 5.

Executio

Executiōnem sententiæ non impedit satisfactio: excipitur. §. 1. Cautio, uel satisfactio quando sufficiat, ibid. Pignoratitia quando competat, ibid. in fin. 5 Additio glossarum. Priuilegium delinquens regulariter amittit, cir. fi. Propter inopiam repellitur magis extraneus, quam is, cui debetur. Denuntiationes publicæ quando fiant contra usurarios. Rescriptum non sinitur lapsu anni, ex quo, impetrans uti cepit illo.

C A P V T XIII.

Via frustra. Casus + Non auditur usurarius p̄ rescriptū impetratū super recuperandis usuris, quas alteri soluit, nisi prius usuras restituat, quas extorsit, & ponit statutum, cuius causam premitit [Resituendis] sibi quas aliis soluit, uel recuperandis [Sortem] q̄ dic, ut supra c. 1. [Noscitur] id est ipse, uel pater. quod dic, ut infra e. Michael [Audiatur] hic apparet hanc exceptionem fori declinatoriam, Inno. & fallit hic regula canonis. 4. q. 6. omnibus dicebat autem In. quod licet repellatur usurarius agens, tamen auct. oritate superioris posset cogi reus restituere illis, à quibus agens extorsit, & sic exonerantur à peccato, & utiliter gerūt negocium illius usurarii quo ad corpus, & ad animā. facit quod dixi, de iureiu. ad nostram. 2. super glo. pe. & uide quod dixi, de adul. intelleximus, super glo. pe. uer. no. tamen. unde cum repetere possent, quod soluisent, multo fortius compensare, si postea contra illos agatur, ar. ff. de ne. ge. si pupilli: iudex tamen, quando restituit usuras alteri, quam soluenti, faciat sibi cauēri ad suum sensum, quod nullum damnum postea consequatur ab his, à quibus acceperat, secundum In. no. sed supra de resti. spo. item cum quis, ubi dicitur, quod criminis obiectum ciuilis actio non retardatur, secundum Vinc. illud generale: hoc speciale in odium criminis: uel secundum eum usura repetitur propter crimen, cum omni iure indebita sint, ut no. supra eo. c. 3. licet detur ciuilis actio, condictio indebiti, uel sine causa, uel ex lege, unde & in modum denunciationis petuntur, nec est ibi necessaria admonitio secundum eum. ¶ Glo. 1. dicit literam intelligendam de eadem. l. signat duo diuersa contraria. primum, quod etiam eiusdem beneficium non perdat, secundum, quod et alterius perdat. recitat dictum Ioan. & Vin. demū soluit, & ad contraria respondet. ¶ Glo. 2. querit, & soluit, duos casus excipit. secundum querit, ponit op. Ioan. & Tan. & soluit. 3. querit, arguit, & soluit. in fi. elicit argumentum, quod statim determinat. ¶ In 1. glo. ibi, isti quidem, in prin. peccans in l. i. u. de adul. repetit, quod pro adulterio celando dedit, ut consideretur in hoc metus iustus, non qualis fuerit soluens (ibi, §. si uerō) postquam negligens in uentarium facere perdit legis beneficium, quo illud faciendo non tenebatur ultra uires hereditatis ad credita, & legata (ibi, amittit) inf. declarabo (ibi, auxilium, in fin.) sibi non fit etatis excusatio aduersus precepta legum ei, qui dum leges inuocat, aduersus eas committit. ¶ In glo. 1. ibi, quod si non soluerit) uide de fo. co. ex tenore, super ult. glo. (ibi, ait p̄tor) loquitur de executione sententiæ, in qua non sufficit satisfactio nisi ex magna cā (ibi, si debitoris) post uenditionē bonorum debitoris adhuc petunt credito res uendi postea quæsitā, dum modo sint talia, quæ uenditioni subiacent (ibi, §. omnis) ut competat p̄gnoratitia, omnis pecunia debet esse soluta, uel pro illa satisfactum. ¶ In gl. 1. ibi, isti quidem) melius, sed & partus: §. queri potest. Ab. (ibi, an sit) ubi de hoc (ibi, appellans) illud ideò: quia delatum appellationi secundum

Hostien. (ibi, Vinc.) ipse tamen Vincen. supra de immu. ec. c. fin. dixit, quod uiolans legem generalem, inuocare non debet auxilium alterius legis generalis, & sic loquitur. l. auxilium: sed talis bene poterit defendere ex. l. singulari, uel priuata, uel priuilegio. nisi tale sit priuilegium, quod tollatur per offensam iuris com. C. ubi de cri. au. et. qua in prouintia. si uerō impetrant ius iniquum, aduersarius contra illum se illo iure defendit: secus, si tantū uoluit impetrare. ff. quod quis. iuris. l. 1. §. fina. & l. si quis. Ioan. hic dixit edictum de usuris simile edicto, quod quisque iuris. ubi non solus aduersarius, sed etiam alius illo iure repellit agere rem. ff. quod quis. iur. l. 3. §. 1. (ibi, non credo) idem Host. nisi offenderet in fide catho. infra de re. iu. defleat (ibi, restituitur) & redditur ratio. C. si aduers. delict. l. 1. quia malorum mores &c. & est regulare, quod delinques perdit priuilegium, qd̄ aliās haberet (ibi, in fi.) quia illud speciale in odium patroni, qui libertam ignominiosam uxorem duxit, & quia deliquit. priuilegium, qd̄ aliās haberet, amittit. f. q. eo iusto diuertere, & alii nubere non poterat. ¶ In glo. ult. ibi, debet) si enim propter inopiam repellit ipsum, cui debet, (supra eo. cum tu, multo fortius extraneum, secundum lo. (ibi, ad consultationem) Host. remittit ad sum. de poenitentis. §. fin. uer. quid si non immincat, & se. (ibi, in pub.) in ecclesia non per modum præconi, supra de iureiurā. ad nostram. 2. ar. qui si sint le. perlatum: & hoc posset feruari secundum Hostien. non in notorio, nec in occulto, sed in infamato. dicebat. G. quod d̄ aliis illi, à quo exactum est, ex quo scitur, denunciabitur: qui si negligit, cōtemnit, uel remittit, audietur agens in remissione. uerum dicit. facit quod supra dixit glo. (ibi, nullus appareat) dicit G. quod si speretur de reditu absentis, cui dentur, cōsignabitur, & deponitur. C. de usuris acceptam. demū in petitione procedetur (ibi, reus) contra quem impetratum fuit rescriptum. extraneus enim hoc opponere non posset, cū nec ad eum exten datur beneficiū rescripti, de of. dele. P. & G. fm Inn. & Hof. qui et dicunt hanc exceptionem proponendam ante li. con. & non post, de re iud. inter. dicit. Hof. et cā probandam. 8. dies, ar. de exce. pia. de sen. ex. solet, li. 6. (Et ibi, per literas) idem Vinc. quasi sibi imputet agēs si litem incidentem protrahit: ergo, si protractio non est ex parte agentis, & exceptio habet longum & obscurum tractū, non impeditur petitio usurarū, quarū cā liquida est. C. de compen. l. ult. p̄m eum. G. ad idē allegat, de ap. constitutis. 2. de accusa. accedēs, referretur ergo in directā probationem, & petitionē, quod per modum exceptionis tunc non probatur, ut ibi. ff. de neg. ge. si autem. §. si quo cunque modo (ibi, in fine) dixerunt etiam Ioan. Vincent. quod non credunt rescriptum lapsu anni finiri, ex quo impetrans uti cepit illo, & reus contra eum usus est beneficium huius constitutionis; unde non est imputandum impetranti, de rescrip. si autem.

ANNO TATIONES.

- a Declinatoriam. Vide in c. 1. de lit. conte. li. 6. & Bar. in l. nam po. stea, ff. de iureiurand. b Secundum. Et sic ualuit appellatio non ex facto appellantis, Sed ex dilacione iudicis. c Si ibi uide gl. Bar. & uide pro intellectu huius ca. Lapum in suo processu contra usurarios.

S P M M A R I V M.

- 1 Usurarij manifesti etiam nemine accusante compescuntur & per quam penam, & a quo. Frater occisi cogitur accusare, & quo casu. 2 Argumenta probant, & que hic uocentur argumenta. Io. And. super §. Decret. K 4 Usura

Ufus a quibus argumentis probentur, & nu. 2. Præcritum pro futuro, ad dictio. manifesti. Possim, pro debeat, in fin. Potestari iudicis quod committitur, non semper necessitati subijci tur, ibid. Epilogus, & additio glossarum nu. 4. Perseuerantia facti est, quando usurarius tenens mensam paratam se paratam offert omnibus mutuari.

C A P V T XV.

1 **U**m in diocesi. Casus. ¶ Manifesti usurarii, etiam nemine accusante, per poenam Lat. concilii ab ordinario compescuntur, communis diuisione. 2. ibi, fraternitati [Dubitatur] forte per communem famam, non tamen sunt notorii [Tuentur] forsan extra iudicium, ut dicit Hostiē. etiam per officiales curiæ Ro. tales quandoque defenduntur [Apparet] dicunt quidam fratrem occisi cogendū accusare, quando propter hanc causam non apparet accusator, de hoc in spe. de accusatore. §. 1. uerū. quod si nullus audeat [Accusator] concor. de si. pref. quoniam, de dinor. porro. 2. respon. [Si tamen] sup. tibi ex officio inquirenti, dicebat ergo Goff. quod quando notoriū est aliquē usuram extorsisse, & soluentem non audere repetere propter potentiam creditoris, tunc aliquo, uel nullo denunciante ex officio suo compeller ecclesia usurarium ad restituendum: quia non dimittitur peccatum & c. supra eo. cum tu, de reg. iu. pactum, 2. lib. 6. [Argumentis] & sic argumenta probant, de hoc de clericis. pere. ca. 2. & uocat forte argumenta famam cum aliis adminiculis, de testi. præterea: uel quia uendit ad terminum plus, quam in præfenti, supra eod. in ciuitate, & c. consiluit: uel si facit emptiones sub ea conditione, quod res emptas restituere teneatur aucto pretio, uel fructibus sibi retentis, de emp. & uend. ad nostram, de pigno. illo uos: uel quia apparent usurarum instrumenta, uel mensam tenet paratam ad foe nus exercendum, secundum Innocen. uel quia constat, quod aliis publicè renunciauit usuris, unde nunc facilius conuincetur, supra eo. quam pernitiosum, secundum Hostien. qui remittit hic ad sum. eodem tit. §. qualiter contractus. uide quod no. 24. q. 2. sane. 2. in glo. sed quid si, ubi no. quod non sufficit rationes usurarum in scrinio alicuius reperiri ad hoc, ut excommunicari possit, si fuit occultus [Manifestos] id est manifestandos. q. d. secundum Hostien. ex quo per argumēta constat, poteris illos manifestare, & publicare, & sic in eos poenam & c. [Libere] id est nulla appellatione obstant, quod dic, ut supra eod. quam pernitiosum [Poteris] id est debebis, supra de simo. licet Heli. pri. respon. alias non semper quicquid potestari iudicis committitur, iuris necessitati subijciatur, ff. de iudi. nō quicquid, & de hoc de uir. & hone. cleric. quoniam [Exercere] id est eis infligere: & sic non est ipso iure inflicta, de hoc supra eodem cum tu. ¶ In glo. 2. obijci per locum à diuisione, & dupliciter respondet. ¶ In glo. 2. ibi, non habet] sup. interdum, nam puro illud factum habere perseuerantia, quando usurarius tenens mensam se paratū offert omnibus mutuari, licet aliud dixerim in textu, secundū Inn. & de hoc supra de coh. cleri. uestra [in fi.] adde quod no. infra eo. c. 1. lib. 6. in gl. manifesti, & c. 2. in glo. 1.

S V M M A R I V M.

1 Fructus rei obligata sibi pro dote non computat in sortem maritus, & nu. 1. & 4. quare, ibid. secus in hæredibus mariti, & in muliere soluto matrimonio, nu. 4. Pro dote certa die numeranda interim licitè quicquam non recipit.

2 Papalis potestas etiam circa præcepta legis diuinæ multum potest. 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Mulieri cautela doteatur, ne recipiat rem obligatam pro dote soluta matrimonio, & quid agere debeat. Homo non est in fructu, & ratio. Eius causa fructus omnes natura comparauit. Homo hominis gratia generatus, in fin.

C A P V T XVI.

1 **S**alubriter. Casus. ¶ Maritus fructus rei sibi obligata pro dote non computat in sortem, ponit dictum, & eius causam, & sic construe. sane non credimus compellendum generum, & c. [Generum] maritus filie meæ meus gener, & ego illius socer, in st. de nu. §. affinitatis. Hosti. [Possessionum] si gener nō recipit pignus, sed cautionem de numeranda dote certa die, & interim recipit ex pacto certos denarios pro libra, qui dicunt hoc licitè fieri, ostendant tex. sed aliū in materia non habemus, & iste non facit, qui loquitur in fructu submisso dei iudicio. non ob. ratio, quæ sequitur, cui responderetur per dec. de don. inter ui. & uxo. per uestras, in fi. [Socero] factum ponit [Numerata] id est numeranda [Compellendum] quod etiam circa præcepta legis diuinæ multum potest papale potestas; facit quod not. de decimis, à nobis [Supportanda] succedunt enim fructus rei obligata loco fructuum dotaliū, & hæc sit secunda ratio. 3. ut dos salua remaneat mulieri, quam aliàs consumi contingeret. ff. so. ma. l. 1. ¶ In glo. 2. tractat de fructibus dotaliū, quando cedant marito, & quando non. secundò tractat de periculo, uel deterioratione rei dotalis, ad quem spectet. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ In glo. 2. ibi, oneram matrimonij] unde dixit Innocen. maritum habere hoc priuilegium, quandiu tenetur uxorem alere: postea non: per quod etiam arguit Hostien. quod hæredes mariti, quamdiu tenentur dotem restituere, habeant hoc priuilegium. scilicet vs que ad annum post mortem mariti. C. de rei uxo. ac. l. una. cum enim hoc casu sit eadem ratio, ergo idem ius, de constitutio. translatio. Tū, prout dixit ipse Host. ratio est diuersa: quia hæredes statim possunt se expedire de muliere reddēdo illi pignus, uel rem obligatam, quod non potest maritus. s. de iureiu. tua. 2. & quia soluto matrimonio hæredes mariti obligant mulieri prædium pro dote, nunquid computabit mulier fructus in sortem: dicit hic Inn. quod sic, & idem Host. inducens leges. ff. de solutio. Titia. ff. ex qui. cau. in pos. ea. Fulcinius. 1. respon. ff. de uen. in pos. mit. l. 1. §. fina. ff. ut in pos. le. is cui. §. fin. ff. de leg. 1. filius. §. apud Marcellum. Sit ergo mulier discreta, ne recipiat rem obligatam: potius illam distrahi faciat, uel insolutum recipiat. ff. de re iudi. à diuo. aliàs fructus extenuabunt sortem, supra eodem capitu. 1. [in fi. ancillarum] & sit ratio, quæ habetur. ff. de usuris, in pecudum, in fin. ibi dicitur, absurdum uideri hominem in fructu esse, cum omnes fructus rerum natura hominum gratia comparauerit. Tullius. li. 1. de offi. scire debemus, quæ in terra gignuntur, ad usum hominum creati, homines etiam hominum gratia generatos, ut inter se alii aliis prodesse possint [Cedendū] aliàs ceduis. hoc intendit, si esset filia cædua, arbores bene essent in fructu.

S V M M A R I V M.

1 In usurarum recuperandarum literis clausula quæ ponatur ex stylo curiæ, & quando, in fi. Earum crimen est ecclesiasticum. ad earum restitutionem qui tenentur, collige nu. 4. §. 1.

Quod

2 Quod usurarius quis sit, exceptio corā quo, & quando opponenda, & contra quem, & nu. 4. §. 1. Ordinarius delegatus quod non potest ut delegatus, potest ut ordinarius. 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.

C A P V T XVII.

Michael. Idem in summa, quod dec. primo partis querelam. secundò ibi, attentius, clausulā quam stylus curiæ ponit in literis, quæ impetrantur ad recuperandas usuras [Laicus] & impetrat contra laicum: quia hoc crimen ecclesiasticum est: de hoc supra de fo. compe. cū sit [Ciuēs] diocesani nō poterant conueniri, de reser. Rodolphus [Et infra] hic deciditur, quomodo mandabat illos compelli per penam Latera. concilij ad restitutionem usurarum, cum determinatione tamen, quæ sequitur [Prouisus] hæc clausula non ponitur, cum rector impetrat nomine ecclesie: delictum enim per se & c. de hoc in spe. de reser. §. ratione form. uer. circa materiam: & uide quod ibi dicitur de participio, Conquerens, quod statim sequitur [Auctoritate nostra] neque tua: uel sup. maxime, procedit enim hæc ¶ exceptio coram ordinario, & coram delegato, secundum Hostien. uel ideo hoc dixit secundum eum: quia si lis contestata esset coram ordinario, non posset postea hæc exceptio opponi, ut dixi, supra eo. quia frustra: sed nec in modum reconuentionis, quæ fieri non potest: post lit. cont. ut dixi, de mu. pe. cap. 1. & 2. sed si dele. esset ordinarius, & si lite contest. coram ipso hæc non posset opponi, tamen antelitte conte. coram ipso hoc poterit. tunc enim quod non posset ut delegatus, posset ut ordinarius, cum non sit alteri iudex, sed idem, & sic non ob. de reser. dispendia. li. 6. & ob hoc forsan dixit, auctoritate nostra. ¶ In glo. 3. primo no. quod filius ex facto patris conuentionis, & conuenitur. secundò quærit, & soluit: 3. quæstionem fortificat. alle. ad negatiuam, contra quam alle. inducit dec. tua, & soluit. arguit ad affirmatiuam, & hæc partem tenet, licet uacillando. 4. iterum quærit, arguit affirmatiuè, sed contrarium soluit. ¶ In glo. 3. ibi, ex qua persona] uide supra eo. tua, super. 1. glo. [in fi. §. pe.] de procura. actoris loquitur, qui defendere cogitur [in fi. soluti] per errorem, quo casu ex quasi contractu nascitur obligatio. ¶ In glo. ult. ibi. §. pe. & melius. eo. ti. l. omniū, & l. mutus. §. poena. Hosti. [in fi. quod iste] qui de patre fecit in literis mentionem, ut differat à sequenti [in fi. excipi] infra de reg. iur. qui ad agendum, lib. 6. [in fi. 1. am.] Inno. & Hosti. [in fi. ordinario] adde quod ibi dixi [in fi. credo] dicit Hosti. q. si ipse sit hæres, uel bona empta de pecunia usuraria peruenerunt ad ipsum, locus est exceptioni, supra eo. tua, & cap. cum tu, in fi. ff. de calum. in hæredem. ff. de diuersis, & tem. præscrip. l. cum hæres. aliàs contra. C. de don. si patri tuo, & patet ex his, quæ dixi, supra cap. tua, secundum eum [in fi. sicut non sum] ubi de hoc ad idem, supra de pecu. clerici. cap. pe. & hoc dictum uidetur hic placere Innoc. ad quod etiam arguit Hostiē. ex. l. ff. de vi & ui. ar. l. 1. §. cū procurator, & infra de sen. ex. mulieris: ipse tamen Hosti. in sum. huius titi. §. fi. & Gof. in sum. huius titi. §. item quid si quis, dicunt illum teneri in subsidium, si illo, pro quo fuit exorra, non existente soluendo [in fi. non uidetur] secundum Io. & Vincen.

S V M M A R I V M.

1 Iudex à Christianis usuras graues extorquetes, uel de suis domibus, & possessionibus decimas, & oblationes non soluentes ecclesiis, priuatur commercio Christianorum, & nu. 4. §. 1. latius.

In eis non est locus penæ, concilij lateran. nu. 2. eisdem cur à principibus faveatur, nu. 2. in fi. Usurarum exactio compescitur ab ecclesia, & cur prohibeantur, remiss. in moderat. a quæ secundum leges, nu. 2. centesima quæ. Insolescere quid. Epilogus, & suffragium glossarum. Argumentum à contrario non semper habet locum, ut hic. Pignoratius fundus uenditur cum sua causa transit. Additio glossarum. Decretalis huius intellectus quis. §. 1. Curatorum summa debet esse causa, cir. fin. Est eis prouidendum ab episcopo, si necessitatem patientur. Eis nil minuendum de iure parochiali sine magna causa.

C A P V T XVIII.

1 **Q**uanto. C. ¶ Indai, qui à Christianis de suis domibus, & possessionibus decimas & oblationes nō soluerint ecclesiis, priuatur Christianorum commercio. Et sunt duo dicta. secundum ibi, Hac eadem, primum facit tria. ponit causam statuti, secundò statutum ibi, Synodali. 3. ibi. Principibus, prouidet contra suspicatum grauamen [Compescitur] per iura, & indices ecclesiasticos, ut patet super to. [Insolescit] i. superbe inualescit, uel incalescit [Pacultates] tangit hic unam rationem prohibitionis usurarum, dixi de hoc super rubrica [Immaniter] inimum, ut sequitur, alias inhumaniter [Immoderate] Immoderate usuras secundum. l. his uersibus cōprehendas. Illustris trinam, beffem mercator habebit. Omnes semissem: centesima sit tibi iuncta, hoc est dicere, q. illustris pro. 30. li. 10. mercator: pro. 30. 20. omnes communiter pro. 30. 25. stipulari possunt. Cetera est recipere pro. 30. 30. & eius respectu dicitur triens, bes, & semis. remittit Host. ad sum. co. ti. §. qualiter petantur [Subtrahatur] dicit Gof. quod poena Lat. con. supra eo. quia in omnibus, per quas catholici compelluntur ad restitutionem usurarum, in Iudæis locum non habent, nam illis poenis præter hunc casum sunt obnoxij. subtrahitur ergo eis Christianorum commercij, aliàs permissum, supra de Iudæ. & si Iudæos [Inferri] in iudicio, uel extra. Dixit autem hoc, quia propter magnam utilitatem, quam solent principes à Iudæis habere in suis terris, fecerātibus cōstauerunt illis multum fauere [Eadem pana] priuationis. Christianorum commercio [Conueniant] concor. de excess. præla. ni. mis. 2. ad si. ¶ In glo. 1. arguit à contrario, & illi. ar. respōdet. ¶ In 1. gl. ibi, cum prætor] sequitur, unum ex pluribus iudicare uetat, cæteris id committere uidetur [in fi. conuenientiam] sequitur, illicita extra ecclesiam in priuatis adibus celebrari prohibemus. ¶ In glo. ult. ibi. §. si fundus] fundus pignoratius, uenditus transit cum sua causa. ¶ In glo. 1. in fi. uel fuit hoc dictum: quia qualibet usura cenfetur immoderata, & grauis secundum Hostien. ¶ In glo. ult. ibi, b. onere] uidetur hoc accedere ad antiquam lectionem Hosti. qui dixerat, quod de decimis personalibus, & oblationibus Iudæorum nihil ad nos, & debebat hic tex. intelligi, cum domus, uel possessio, cuius reditus obligati sunt p. annuatiario, uel his similibus, peruenerit ad dominium Iudæorum: & hoc etiam uoluit Goff. dicens, de censibus pensionibus, & realibus præstationibus hoc intelligendum, cū ad personales Iudæi non teneantur, cum persona nō sint de ecclesia. dat si. supra de deci. de terris, sed Host. postea mutauit dicens hanc dec. planè intelligendam, ut uerba sonant, si q. habeatur estimatio prouentū, quæ prouenire solebant ecclesiæ de decimis personarum, & oblationibus, cum Christiani domos habitabant,

bant, quæ nunc per uenerunt ad Iudæos, & ad illud te- neantur Iudæi ecclesiæ parochiali, & sic dicit seruare Arclaten. & quosdam alios prelatos de consuetudine pone enim, quod Iudæi domos omnes unius paro- chie emerant, uel maiorem partem illarum, & illas in- habitabant, certè fuit subueniendum ecclesiæ paro- chiali, cum ex hac causa subtrahatur priuilegium reli- giosis, de decimis, suggestu. & licet magnus sit fauor religionis: summa tamè esse debet causa curatorum, ut patet de preben. extirp. ad. §. si igitur: quibus, si ne- cessitatem patiatur, episcopus prouidere tenetur. 93. dist. diaconi. & quibus nil est minuendum de iure pa- rochiali, nisi ex magna causa, sup. de his, quæ si. à præ- pastora. faciunt hæc pro Io. de Deco, qui dixit li. 4. q. 1. q. non potest dici census ignorantie quem Iudæi solu- runt tempore, quo nō est memoria, episcopo, uel ec- clesiæ, sub quibus morantur, cum ob prædictas cau- sas æstimetur esse solutus, al. 18. quæstio. 2. cap. fina. ff. de usuris, cum de in rem uerbo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Host. Nec prohibendo in moderatas uidetur minores concedere, ut in glo. no. in cle. in eo. ti. super uerbo facere.
b ¶ Vti. ibi. Ista gloss. coniuncto tex. facit multum ad q. quam ponit Federi. de Se. consilio. 74.

S V M M A R I V M.

- 1 Gregoriana decretalis non eget summa. Nauiganti quæ pecunia mutuat, quid dicatur. Pro ea que usura, & quale lege permittatur.
2 Eius periculum ad quem spectat, & quando. Pecunie mutuatæ periculum est debitoris regulariter, fallit ut hic.
3 Innundans qui possint conuenire debitores. Earum priuilegium ex non usu decemij perditur.
4 Pro uentura pecunia ultra mare si pretium recipiatur, non est usura. Dedi indigenti, & offerenti eam restitueret cum lucro sperato, ut hic dicitur, in termino & loco, an sit usura. Generaliter qui quid admittit sine adiectione bonitatis, quodlibet dando liberatur, exceptis casibus, & quibus. Valere si certum sit quid plus tempore solutionis, usurarium est. Opinio communis spectanda est. Contractus qui illiciti clericis. Usurarius mentalis quis, in fin.
7 Si uendo quid eo pretio, quo uendidissim alibi, ubi uendere uolebam, an sit usura.
8 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 9. Commodum cum incommodo compensatur. Dubij ratione quid permittitur, quod non permitteretur, & excu- satur.
10 Additio glossarum. Periculum ad quem pertinet, & ita commodum.
11 Mutuans nihil inde percipere debet. Locator rei contra, & ratio differentia.

C A P V T XIX.

Nauiganti. Gregoriana est, & se- summat. Et sunt tria dicta: partes patent, & incipe constru- ibi, Mutuans certam pecuniæ quantita- tē & c. scire debes, q. pecunia ista, q. nauiganti mutua- tur, dicitur traiecitia, uel nautica. ff. de nau. feno. pro qua secundum leges permittitur usura centesima, qd̄ intendit hæc constitutio reprobare, secundum Ho- sti. qui de hoc remittit ad sum. eo. tit. §. ex quibus causis, 2. uer. in traiecitia, & sequen. dicebat hic Goff. q. pericu- lum nauticæ pecuniæ spectat ad creditorem nauigio suscepto, uel postquam nauem nauigare conuenerat ff. de nau. feno. l. 2. hoc uerum, nisi aliquid imputari pos-

sit debitori, ut quia non seruauit locū nauigij, uel pro- hibitas merces derulit: quia tunc non ex discrimine maritimæ tempestatis, sed ex culpa sua, uel audacia pe- riculum euenit, sibi & non creditori imputabitur. C. de nau. feno. cum proponas. patent autem per prædicta dua specialia. f. de usura centesima, & de periculo cre- ditoris, & quando incipiat, regulariter enim periculū pecuniæ mutuatae est debitoris. C. si cer. pe. l. in cediū: aliud speciale, q. ex nudo pacto talis usura debetur se- cundum leges. ff. de nau. feno. l. periculi. §. ult. [Nundinas] au. etor, ¶ uel dominus nundinarum nullum de con- currentibus ibi cōuenit & ratione priuati debiti. C. de nun. l. 1. Sed alij negociatores possunt ibi conue- nire habentes ibi pergulas, uel stationes. ff. de iudic. l. hæres. §. proinde. perditur autem ius, uel priuilegium faciēdi nundinas, si nō utunt decennio. ff. de nun. l. 1. Vinc. [Mutuans] non loquitur ergo in contrahentibus societatem, quorum unus ponit operam, alter pretiū de hoc. 14. q. 3. c. plerique. licite enim tūc, ut dicit Gof. communicantur cōmoda, & incommoda [Pericu- lum] si quis recipit pecuniam ultra mare uel hēdam, certo sibi pretio constituto, siue recipiat, siue non re- cipiat in se periculum, non est usura, sed locatio ope- rarū uectionis, uel custodiae, secundum Inno. allegat Host. ff. nau. cau. sta. l. & ita, & per totum ff. loca. in nau. & l. qui operas, & l. qui mercedem, & l. se. ubi uerō datur mutuo, semper est usura: quia nulla utilitas pec- unia, si teneatur in archa, nec deterioratur utendo, ut in præalle. 88. dist. c. i. c. i. ¶ Quod si habens pecu- niā uolebat ad nundinas ire, & merces emere, ut aliō deferret, uel tempore seruaret propter lucrum. Ego indigens pecunia, illam recipio, offerens me illam re- stituere cum lucro sperato in termino & loco? Dicit hic Inno. q. licet quidam contrarium teneant, ipse pu- tat hunc contractum usurarium, nec scit illum excu- sare, Host. supra eo. salubriter dicit, q. tali mercatori, obligatus sum ad interesse illius lucris, quod facturus erat uerisimiliter ex pecunia, dum modò nil fiat in frau- dem usurarium, & dicit mercator dicto modo non consueuerit pecuniam tradere ad usuram, uerius uide- tur dictum Inno. cen. & quod dicitur de interesse, il- lud locum habet post moram debitoris, & ex contra- rio pararetur aperta uia ad fœnus. staret enim usura- rius paratus cum capello, ocreis, & calcariibus ad mo- dum Forouliensium, dicens se ad nundinas ire uel- le; si sibi liceret taliter stipulari sub colore lucris spera- ti aliquid ultra sortem? [Grani] ut dicit Goff. qui sine adiectione bonitatis promittit granum, uinum, uel oleum, quodlibet dando liberatur. ff. man. l. fideiusu- rem. ff. de leg. 3. l. nummis. secus in auro. purgari enim debet. ff. de auro. & ar. l. l. si aurū. & secus in mutuo; in quo bonum debetur eiusdem generis. ff. si cer. per. l. mutuum, ubi uerò debetur species, exigitur medio- cris. ff. de reg. iur. in obscuris, lib. 6. [Licet tunc] f. tempo- re, quo pecunia soluitur [solutionis] i. mensurationis [uerisimiliter] si ergo certum esset illas plus ualere tē- pore mensurationis, ut quia dat præcium tēpore traf- sum, & mensuræ sibi dentur in pascate, erit usurarius secundum communem & solitum cursum ferè om- nium regionum, & communem opinionem, quæ spectanda est. ff. de sum. l. 1. in prin. Et si dicatur, quod quandoque contingit contrarium, respondetur secū- dum Host. quod ad ea, quæ rarò & c. ff. de leg. nam ad ea. caueat ergo contrahens, ne huius uerbi mentem offendat, & sic emat de tempore ad idem tempus in qualitate, puta de æstare ad æstare. de uere ad uer, uel aliud tēpus, de quo non loquat conscientiam: alias in- animarum iudicio ad restitutionem inducitur, supra cap. cōsuluit. clericis autem omnino illiciti tales con-

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De falsi crimine loca iuris canonici tractantia.

De crimine falsi, Rub.

In decalogo, Non furtum facies: nō dices falsum testimonium & c. ideò submittit de crimine falsi. de hoc. 19. dist. in memoriam. 4. q. 3. qui falso. 11. quæst. 3. quisquis. Congruit, de rescrip. capitulo secundo, & c. ad audientiam. i. & c. olim, de testi. tam literis, de testi. eogen. super his, & cap. cum contra. de his, quæ fiunt à præla. quanto, in fi. de uer. si. nouimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Cap. nequis. 22. q. 2. cum hoc conciliatio. Contra sacerdotis officium duo, & quæ, in fin.
2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 3. 4. Falsi coram quo debeat accusari Mutinensis, qui ad requisitionem iudicis Bonon. coram suo iudice Mutinen. deposuit.

C A P V T I.

Falsidicus. Breue est: & sunt duæ partes. 2. ibi, vterque [Tribus] si. 13. d. cap. pimo, & adde, quod ibi no. [Occultat] cōtra. 22. quæstio. 2. ne quis. ibi soluitur in fi. 1. glo. unde dicebant Goff. & Inn. hoc intelligendum, cum officium testifi-

candi assumpsit, uel cum ueritas aliter haberi non potest [Mendacium] licet mendax, tamen & perurus: facit de præsump. literas [Ille] qui ueritatem occultat [Iste] qui dicit mendacium [Nocere] hæc duo sunt cōtra of- ficium sacerdotis, de postulan. cap. fina. Host. ¶ Gl. 2. ponit duplicem modum puniendi falsum testē: & q. sententia ad eius dictum lata retractatur, nec fit eius executio, & duplicem op. de ipsius nullitate. ¶ Gl. 3. triplicis culpæ triplicem ponit penam. ¶ In glo. 2. ibi, nullum] uide, ut ec. bene. c. uno, in 3. gloss. ¶ In glo. 2. ibi, extraordinarie] dicit Abb. dando illi alapā. uide in spe. de teste. §. 1. C. uer. quid igitur si, & tribus uer. se. [Et ibi, ac- cusari] corā quo debeat accusari de falso Muti. qui ad requisitionem iudicis Bon. coram suo iudice Mutin. depo. fuit, uide in spe. de teste. §. 1. C. uer. quid si aliquis [Et ibi, de falsis] adde, quod no. 5. q. ulti. presby. 2. [Et ibi, effectum] ut ibi [Et in fi.] & in prædicta dec. cum uene- rabilis in gl. pe. ¶ In gl. pe. in fi.] unde melius facit. 33. q. 5. hæc imago, ubi punitur pœna talionis, & ibi de hoc, & 2. q. 3. in summa, & 23. q. 5. rex debet.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis hæc sub alio titulo olim erat. Per falsas literas sententia lata non debet executioni mandari, et nume. 3. Tales deserens potest detineri, & à quo, nu. 2.
2 In literis papalibus etiam ueris recipitur excusatio.
3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4.

C A P V T II.

Super eo. Olim erat sub ti. de re iu- di. & h. d. Sententia lata p- falsas literas non debet executioni man- dari. Et primo commendat eum, cui scri- bit de præterito. secundo eum instruit in futuro ibi, Mandantes [Auctoritate] hæc auctoritas erat in com- mittendo, non in probando secundum. i. glo. dicebat etiam Goff. non loquitur de falsis literis. i. imperatis, per

contractus, quibus non licet emere, ut uendant ca- rius, ne cle. uel mo. cap. primo. 88. dist. per to. remittit autem Hosti. ad summam, ubi posuit de hoc multas practicatorias & utiles quæstiones. eo. tit. §. an aliquo casu, uer. 4. & sequen. [Tunc] tēpore uenditionis [Ter- mino] solutionis precij: & sic est casus cōuersus à pro- ximo [Tempore contractus] ergo si tunc uenditur erat pro minori precio, si tunc precium solueretur, aut si propter dilationem maiori precio uendit, est usura- rius mentalis, ut hic, & supra eo. consuluit. ¶ Quod si non erat uenditur in loco? pone, poma erant gra- nata, quæ habebat in riperia, ubi magna est copia, & uolebat illa uedere Parisijs, ubi sunt cara, inuenit quē- dam, qui ibi statim sibi dat, quod habere posset Pari- sijs, nunquid est usura, dixit Inn. q. non, dum modò non accipiat ultra id, quod uerisimiliter accepturus erat in loco, quò portare uolebat: quia quo iure pōt- catius uendere propter dubium temporis, eodem iure propter dubium loci id poterit. dicit Hosti. q. hoc non est bonum simile: tum quia non est uerisimile, q. aliquis talem emptionem faceret, nisi multum ege- ret, & sic per hanc opinionem daretur uia figmentis, & uideretur approbari usurarium baratte: tū quia laboris & expensarum itineris habēda est ratio, de uo- to, magna. Si statim ille emptor soluit precium, uerā- puto opinionem Inn. sed si differat solutio precij, prout forsan ipse intellexit, tunc uidetur locum habe- re ratio Hosti. & tollitur ratio Inn. quia in dubio tē- poris potest commodum prouenire uēditori, & em- ptori. ¶ ¶ Gloss. 1. cum suis apostilis respon. per obie- ctionem, & solutionem. ¶ Glo. 2. in prin. & si arguit, q. propter dubium aliquid excusatur, & permittitur. in medio arguit dubia in melius interpretanda: al. cō- trarium, & soluit. ¶ In gloss. 2. ibi. l. pe. ¶ si creditori dedi- fundum in solutum, meliorationem non peto, sicut nec de deteriorationem peterem [Et ibi. l. i. §. 1.] cū du- bitatur, an uxor, quæ diuertit, sit prægnans, ponitur custodes [Et ibi. si quis ex ali.] uide de accusa. ueniens, in ulti. glo. [Et ibi, si ea lege] si conuenit, q. fructus pigno- ris cederent pro usura, emolumentū ex incerto eue- tu fructuum proueniens creditori prodest. ¶ In gl. 1. ibi, uidebatur] sicut hæres, qui periculo fideicommissa- rij adit hæreditatem, non detrahit quartam, etiam si si in adeundo non erat periculum: quia hæreditas lo- cuples. ff. ad Trebel. quia poterat. Item procurator, qui creditur pecuniam suo periculo, usuras restituere non tenetur domino, quas inde percepit. ff. man. idē- que. §. si mandauero. idem in focio non omnium bo- norum, qui suo periculo pecuniam fœnerauit. ff. pro- socio. l. si unus. §. 1. ¶ Et ibi, ad debitorem] ut dicebat Hof. creditor hic per pactū bene potuit se onerare, sed nō releuare. remittit autem ad sum. e. §. an aliquo casu, sub ¶ In alijs autem [Et in fi.] non t. ob. secundum Goff. q. locator, ad quem spectat periculū, recipit mercedē, uel censum, retinet enim locator dominium rei loca- tæ. ff. loca. non enim propter quod ad eum rei suæ p- tinet periculum: sed creditor non retinet dominium pecuniæ mutuatae: sit ergo periculum debitoris do- mini. ff. si cer. pe. l. 2. item res locata consumitur, & de- teriorat per usum, qd̄ in mutuo nō cōtingit, nō mirū ergo, si locator salariū percepit, & non mutuans. ¶ In gl. 2. ibi consentia] si supra de iureiu. mulieri [Et ibi, non æstimemus] ubi de hoc, & supra de sepulturis, sacris.

ANNOTATIONES.

- ¶ Sortem. Ista non uidetur bona ratio, quia præsupponit Ho. istā opi. nolle fœnerari. uide Sali. in auct. ad hęc, qui ponit casum, quo opi. Host. potest esse uera.
¶ Inno. quod. Vide hic Io. And. & Sali. in aucten. ad hæc, prælle.

per falsi suggestionem, quarum processus bene tenet & si non excipitur. de hoc satis no. supra de resp. ad au...

ANNOTATIONES.

1 Verbaliter. Vide de penis, delegato, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsans clericus sigillum principis, quibus subdatur penis. Clericus in carcere mittens iudex non dicitur excommunicatus.

C A P V T III.

Audientiam. Clericus falsans sigillum principis, deponitur, & ei character imprimif, & in exilium mittitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Literas apostolicas existens in curia a quo recipere debeat, & nisi receperit, quas incurrat penas, & non id servatur, nu. 4. Divisio decretalis.

Suspicio nascitur ex humilitate persone. Tempus datur ad sarcinulas componendum, & ad advocatum que...

C A P V T III.

Vra. Sunt duae partes, prima. h. d. Existenti in curia literas apostolicas non recipiat nisi de manibus papae, uel officialium...

tempus ad sarcinulas componendas, & ad advocatum que...

ANNOTATIONES.

1 Falsariorum. Et probat uer. subiacet, qd est praesentis temporis.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsandi literas quot modi, & nu. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Falsitas qualiter cognoscatur, ibid.

C A P V T V.

licet. Ponit 9. modos falsandi litteras papales, & dicebat Abb. hanc literam lege ndam cum litera bullata...

discat in tenero, qd ei postea dediscendum est, difficulter raditur, quod rudes animi perliberunt. & vide q...

di. ¶ In glo. ulti. in fin. illud locum non habet, cum sit cum herba secundum Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsa litera papae qua.
2 Consuetudo, & stylus consuetus curiae spectandus.
3 Vni si loquatur, aut scribat quis an honoris causa num. plurali, an singulari uti debeat.
4 Epilogus, additio glossarum.

C A P V T VI.

Vam graui. C. f. falsa sunt litera papae, in quibus episcopus uocatur filius, uel inferior uel un...

S V M M A R I V M.

- 1 Qui falsant per se, uel alios papae literas quomodo puniantur, uide num. 2. 3. 4. 5. 7.
2 Inter falsantem literas, & ut etiam falsis quae differentia, & nu. 3.
3 Canon latae sententiae hic.
4 Episcopi non puniuntur sine speciali mandato papae.

C A P V T VII.

D falsariorum. C. f. Qui per se, uel alios literas papae falsant, excommunicati sunt cum suis fauoribus, & clerici officijs, & beneficijs sunt...

A N N O T A T I O N E S.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsare literas quis non presumitur de simplici iustitia, & quando puniatur, quando nec etiam gratiosas, nu. 4.
2 Epilogus, suffragium glossarum, nu. 3.
3 Vniens iudice adhuc pro tribunali sedente restituitur.

C A P V T VIII.

Ccedens. C. f. Non presumitur quod falsare literas de simplici iustitia, nec punitur, si hoc coperto destitit illis uti. Er in prima decisa coquestio.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Transmissa. Vide bonum tex. & ibi Barto. ff. de proba. cum de indebito, in princi.

S V M M A R I V M.

- 1 Falsum non probatur rescriptum propter paucarum literarum rasuram in loco non suspecto, distinctio nu. 6.
2 Appellans ad papam an renuntiare possit appellationi, & ad inferiorem redire.

C A P V T IX.

X conscientia. C. f. Propter paucarum literarum rasuram in loco non suspecto rescriptum non probatur falsum. Et primo distinctio obiectionis dubium.

ciatur in totum. C. de pactis, postquam. ff. de iudi. de stitisse: quia nec huius factum improbat prator. ff. de ali. mu. iudi. causa fac. le. 4. §. potest. Itē per hoc defert iudicibus, à quibus recessum est: paritur expēsis partium: res ad naturā suam reuertit, & sic nec ecclesiasticus ordo confunditur. i. r. q. i. peruenit. pro hac parte facit, de offi. dele. gratum. de ap. sollicitudinem. In contrarium inducit, quia certum est omnem grauatum ad papam appellare posse. 2. q. 6. omnis oppressus, & ca. se. qua pendente nil est innouandum, eximit ergo appellatio negociū à iudicis inferioris iurisdictione, etiam si superiori presentata nō sit. inde est, quod excommunicatio postea lata nulla est, de offi. dele. cum contingat. Inde est, quod si inferior id sciens procedit, processus nullus, de ap. si duobus, nec est absurdū dicere aliquid speciale in appellationibus ad papā interpositis propter ipsius reuerentiam. 3. quaestio. 6. nō liceat, & §. reuerentia. facit ad hoc, quia appellatio ad papam facta habet uim citatorij, de elec. c. i. lib. 6. Sed contra citatum ab illo, uel ad illum uenientem inferior pcedere nequit, de peregrinan. ca. uno. ergo nec contra appellatorem. Item per ap. defertur iurisdictioni, sicut per relationem, remissionē, & reuocationē, quibus pendentes se non intromittit inferior. supra de offi. leg. licet, de ap. ut nostrum, & c. intimasti. Item patet priuatorum iurisd. episcopi nō derogatur, minus iurisdictioni papae, primum, de fo. compe. significasti. Item in simili casu uidetur contemni arbiter. ff. de arbit. litigatores, multo fortius papa. Dicit ipse Hosti. licet dicatur cognitio num. 4. genera, ut no. de accusa. super his, in 1. glo. ipse tamen distinguit tria. scilicet maiorū, mediarum, & inferiorū. In maioribus notatis, de offi. leg. q. transla. dicit tria specialia, primum, quod illa naturaliter sunt de iurisdictione papae, unde omnis etiā frustratoria ap. illas defert. secundum, quia nec ualet ordinatio, pactio, uel renunciatio partium, de renunc. cap. pe. & si. Ex quibus sequitur tertium, q. in eis appellatio irreuocabiliter defert negocium ad papam. Idē dicit, si appellat super electione episcopali per extra. Alex. de quo dicit, ut infra de elec. qua. uis. li. 6. & ibi uideas. Medias uerò causas ipse uocat omnes spirituales & ecclesiasticas, exceptis maioribus. & in his non ualet appellatio nisi legitima. de app. cum in ecclesia. & quamuis legitima eximat à iurisdictione inferioris, ut allegatum est supra, non tamen impeditur ipsius processus, ubi non detulit, donec per superiorem sit recepta, de offi. dele. pastoralis. §. praeterea. Si tamen inueniatur appellatio legitima, irritum nunciabitur, uel irritabitur attentatum ipsa pendente, de ap. pastoralis. in ista ante, quam sit recepta, licet penitere, & ad aliū iudicem recurrere, dum modo partes consentiant. altera contradicente, dicit hoc fieri non posse, de ap. si duobus, de elec. c. i. li. 6. ex quo uerò recepta est, dicit, nō licet partibus ad alium iudicem recurrere, licet tamen eis renunciare quò ad priuatū interesse, sed cōponere non sine iudicis auctoritate, super quo remittit ad no. supra de pac. cum pridem, de transac. de cetero, & c. super eo, de prae. ben. nisi, & intelli. iudicem ordinarium, uel illum, cui commisit, uel, si appellatum est, & appellatio recepta, iudicis appellationis, all. etiā de censu. Romana. §. 2. & 3. Minores uerò uocat Host. quando de temporalibus agitur, in quibus, saluis feudilibus, dicit, q. partes possunt ad iudicem, à quo appellatum est, recurrere prius, quam appellatio sit recepta, & hoc etiā potest pars appellans, inuita appellata, dum modo non intersit appellati, uel ei satisfiat de interesse, de ap. cum cessante, & c. interposita. potest etiā hoc tacite. ut eo. ti. sollicitudinem. Postquam uerò recepta est appellatio, sine licentia iudicis appellationis ad inferiorem redire non possunt, ar. ff. de iudi. ubi. si. pra

pra de fo. compe. c. antepe. & ultri. per compositione verò possit ab appellatione recedere & prius, & post, & quando uolunt etiam inuito iudice, & sic loquantur prima iura, secundum Hosti. qui multo prolixius hic prædicta notauit [Ecclesia] super qua fuerant prædictæ literæ impetratae, ut supra, dixi secundum Hosti. Dixit autem hic Pe. quod ista decre. non probat, q̄ uasalus perdat feudum, qui facit cōtra præceptum domini sibi factum sub pena perdēdi feudi à domino. nam aliud est, cum quis sponte se obligat, quo casu loquitur hic: aliud, cum etiā iudex alius, uel dominus præcipit: quia tunc contrafaciens non incidit in penā, de iur. patro. reiatum. dic. q̄ neutro casu incidit in penā, sed est locus poenæ inferendæ. vnde & hic fertur sentētia. ¶ In glo. 1. signat d̄rium, & remittit. ¶ Vlti. quærit, & soluit. ¶ In glo. 2. pe. ibi, si quis in conscribendo uidet in decre. prox. al. super gl. ¶ In glo. 1. ibi, cum olim per quam Decret. dicebat Io. q̄ licet rasura literæ non inducat suspensionem, rasura linearum bene dicebat. s. Hosti. per eadem iura, quod rasura multarum literarum suspitionē induceret [et in fi.] ut dicebat Hosti. ratio etiam unius literæ inducit falsitatem in literis papæ, cum sit nō de manu illius, cui commissum est, super quo remittit ad ea, quæ nō supra de fide instr. ex literis. ¶ In glo. 2. in fi. ff. de offi. præsi. plebiscito, ff. de uen. in spl. l. 1. in fi. Io. ¶ In glo. 3. ibi, beneficij ut dicit Hosti. coram non suo iudice hoc non posset sine licentia episcopi, & remittit de fo. compe. significasti. ¶ In glo. ult. in fi. dicit Hosti. q̄ hoc sibi non placet: tum quia aduersarius possidebat, vnde non eget assignatione, sed sufficit, q̄ ei silentium imponatur. C. de rei uen. l. si tum quia, & si non possideret, ei esset assignanda, quia se obligauerat, & ita conuenerat auctoritate ordi. si ita esset, uerum dicit Hosti. sed aliàs bene dicit gloss.

ANNOTATIONES.

- a Penam. Facit quod no. Io. And. in c. consuluit, de offic. dele. & c. auditis, de procur. & in c. sed nec, ne cle. uel mo. & Bar. in l. impuberibus, §. ff. de suspec. tuto.
b Literis. Vide glo. in cle. licet, supra eo. in uer. quocunq.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. Sortilegia habent in se falsitatem. De eis iura alia canonica, quam h. & ubi loquantur. De eis nō habet se inquisitores intrinsece, excepto casu, & quo. Sortilegi faciunt iterari baptisma.

De sortilegijs, Rub.

- 1 Quia sortilegia in se habent falsitatem, idē & c. habetur materia in causa. 26. in primis. 5. quæstionibus, & q. 7. non licet, vsque ad fi. quæstionis. Quod sortilegi quandoq; faciunt iterari baptismum habetur, de aposta. ca. 2. inquisitores hæresis non habent se intrinsece de sortilegijs, nisi manifestē saperēt hæresim, de hereti. accusatus. §. sane.

S V M M A R I V M.

- 1 Geomantici plurimum punctis utuntur. Sortilegi etiam codicibus, ad dictio. Codicibus. A quibus repelluntur cum penis eorum nu. 4.
2 Diuinatorio regulariter onat in malum. In quibus obseruationibus consistat, ad dictio. obseruare.
3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4.

Tabulis. Breue est. Et primo ponit prohibitionem: secundò penitentiam transgressoris ibi, Qui autem ut faciant Geomantici per puncta, que faciunt ut plurimum in tabulis [Codicibus] ut qui legentes psalterium, faciunt illud uolui [Furta] aliàs futura [Requienda] isti secundum. l. capite puniunt. C. de malef. & mathe. l. nemo. T. [Diuinationes] diuinatione regulariter sonat in malum. 1. q. 1. nunquam: interdum in bonum. e. quæst. eos qui, in prin. & 16. quæstione prima, prædicator [Obseruare] ponebat hic Hosti. de calen. ortu, uel cursu lunæ, uel solis, uel similibus non seruandis, quod habetur. 26. q. ulti. si quis calendas, & cap. præce. & sequen. & quæstio. 5. non liceat, & cap. fina. Remittit ad sum. eo. tit. §. in quo casu [Peniteat] loquitur ergo hic de foro penitentiali, & patet ex sup. scrip. gl. uero hic posita de pena iudicialis fori loquitur. ¶ In glo. 1. signat d̄rium, & soluit. ¶ Vltima glo. signat contrarium. ¶ In glo. 2. ibi, priuatur & turpiter de honestati, de parochijs eijciuntur. 26. q. 5. episcopi, & ab ecclesia, & testimonio repelluntur, & sunt infames. 2. quæst. 7. qui quis. 3. q. 5. constitutum, infra c. prox. [et in fi.] dicit Hosti. q̄ illud de gratia. dicit q̄ de sortilegijs, & diuinatoribus hic loquitur, ibi uero de fortibus, quæ diuinationē non habent, sed fortunæ iudicium, ut ad tallixos, breuia, & fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Futura si presbyter inquirat per inspectionē astrolabij, suspenditur & a quo uide nu. 2. 3. an & que. Et quomodo ea prospicere liceat. Diuinator, & sortilegus infamis est.
2 Astrolabij inspectio an liceat. An diuinatio licita. An astrologia, uel astronomia & que consideret, & num. 3. Superiora sunt signa rerum, & non causa & nu. 3.
3 Contra inclinationem celestium corporum homo potest operari, & ratio, uer. sed per considerationem. Astris ratione dominatur, ibid. Extunc dictio significatio, in fi.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.

C A P V T II.

Xtuarum tenore. C. Presbyter, q̄ per inspectionem astrolabij futura requirit, ad tempus suspenditur ab altaris ministerio. Et in prima consultatio. in secunda responsio ibi, Verū. in qua primò aggrauat, secundò diffinit ibi: M. [Infami] diuinator, & sortilego, qui est infamis est, ut dixi, supra capitulo prox. [Intentione] nec hoc excusat; supra de usuris, super eo, de simo. per tuas. 3. [Astrolabij] hæc inspectio astrolabij, quæ fit per astronomia, uidetur hic permitti, & 37. dist. si quis grammaticam; fallit tamen propter uaria climata terrarum, & instātem motum astrorum. La. per præ. c. si quis dissuadet Inno. usum, & studium ipsius: quia non ducit ad pietatem, & facile ducit ad idolatriā. Dicit Hosti. q̄ quia astronomia diuinare docet, & diuinator regulariter sonat in uitium, ut dixi supra cap. prox. & si plerunq; ueritatem habeat, tamen peccatum est non minimū, sed graue, ut sequitur. Item astrologi considerant punctū, & signum natiuitatis, & sub quo signo natus est, & punctum, arreptionis itineris, uel introitus in locū, & punctum quo interrogantur. & per hæc & similia conantur diuinare futura, quod August. & sancti alij expressē

expressē reprobant, vigesima sexta, quæstione secunda, illud, & capitulo sed illud. secunda quæstione tertia, capitulo primo, & quæstione quinta, non liceat. & quæstione octaua, capitulo antepenultimo, & penultimo. & ut dicit Gratianus eadem causa, quæstione secunda, §. his ita. in desuetudine abierunt, & merito cum sint sortilegi, qui quantumcunque scripturarum inspectione futura promittunt, eadem causa, quæstione prima, capitulo unico, vsurpant enim, quod Dei est, sexta quæstione quinta, §. primo, ff. de iudicijs. sed & si restituatur. §. finali. Idem actuum. primo, non est uelutur noice tempora uel momenta & c. & l. aiās, xli. F. annunciate quæ futura sunt & sciemus, quia diu vos estis. In lignis uero cedendis, terris cōtendis, portionibus dandis & similibus, licet non liceat considerare lunam uel temporis qualitatem superstitiose, & ut credatur necessitate inesse, cum superiora sunt signa rerum non causæ, vigesima sexta quæstione quinta, capitulo tertio, alias tamen licet, sicut docet astronomia, & seruatur nendum medici, sed coloni experti, nam non ex sorte sed ex arte procedunt & naturaliter considerantur, non superstitiose secundum Hostien. ¶ Per modum ergo quæstionis uideamus de scientia & arte astronomiæ uel astrologiæ, an sit iure civili uel canonico reprobata? Et an poena debeat exerceri, uel exquirentibus ipsius scientiæ iudicia? Ad partem affirmatiuam inducitur. C. de maleficis. & si excepta. & l. nullus aurusp. & l. nemo. cum suis glossis. & litem apud. §. si quis astrologus. ff. de iniurijs. & 26. q. 2. illos planetarios, & c. seq. q. ij. ibi, stellarum cursus & c. & q. iiii. igitur ad finem. & q. v. §. j. & c. non liceat. ibi, aut lunæ, aut stellarum & c. Item si esset licita, esset in usu, sicut & alia licita. Ad negatiuam inducitur. l. eorū. C. de male. ibi, nullus & c. Item quod hæc ars & scientia computatur inter liberales, quarū magistris probetur immunitas, ff. de uac. & extraordinarijs cognitio. l. j. in princip. de vacatione munerum. l. in honoribus. §. philosophis. de munerib. & honorib. l. fina. ergo non est eis poenalis, quia ex eodem facto non debetur præmium & poena. C. de adulterijs. Gracius. & in decretali secunda, de fideiussoribus. & de donatio. inter uirum & uxorem. & si necesse. Item non subiectum scientiæ, & eius sequela fecit scientiam & in desuetudinem abire. vigesima sexta quæstione secunda. §. his ita. Item licitum est effectus & euentus rerum pronuntiare per considerationem causarum, sicut medici pronuntiant mortem ex consideratione egritudinis & eius dispositione, sed corpora celestia, quæ considerat astrologus, sunt eorū, quæ sunt in orbe, ut dicit Dionysius, quarto capitulo, de diuinis nominibus, ergo iudicare uel diuinare per illa non est illicitum. Item, ut dicit philosophus in primo methaphisicæ, scientia humana ex experientia sumit originem, sed per multa experimēta compertum est ex consideratione siderum futura posse prænosci. vigesima sexta quæstione quarta, sciendum, post prin. ergo iudicium licitū. Solutio breuiter de primo dicendum, quod scientia non est prohibita, sed liberalium vna, ut est dictum, & sequela quædam, ut dixi, fecit illam in desuetudinem abire, & facit, quod supra scripsi post Innocen. Sed de secundo, scilicet de iudicijs scientiæ exercendis, uel exquirendis dico cum theologis, quod licitum est per considerationem astrorum præcognoscere & iudicare futura, quæ causantur ex celestibus corporibus, sicut eclipsim, siccitatem, pluuiam & huiusmodi, id est tale iudicium, uel diuinare non est illicitum & sic loquitur l. eorū. C. de maleficis. ad quod bene facit, quod dicit Hiero. ad Fabiolam. C.

Rōne cuncta sunt plena, & habent terrena celestibus, imo ratio terrenorum & temporum caloris & frigoris, & inter utrunq; temperies de celi cursu & ratione descendit. Sed per considerationem astrorum uelle cognoscere futuros casuales, uel fortuitos euentus, uel certitudinaliter futuras operationes hominum, uel præteritas occultas, tunc operatio demonis se immiscet, & tunc ex falsa & uana opinione procedit superstitiosa & illicita diuinatione, de tali patere loquitur. §. si quis astrologus. ibi, aliquem furem dixisset, qui non erat. & c. nō liceat. ibi, propter segetes, uel arbores plantantes, uel cōiugia facianda. & l. multi. C. de male. ibi, uitas in fontium & c. probatur hoc. §. c. j. 26. q. ij. illud, uerū. nam & ipsi. Huius solutionis ratio, quia corpora celestia non possunt esse per se causa operationum liberi arbitrij, bene tamen possunt ad hoc dispositiue inclinare in quantum impingunt in corpus humanum, & per cōsequens in uires sensitiuas, quæ sunt actus organorum corporaliū, & quæ inclināt ad actus humanos, & quia ut plurimum homines has corporales passiones sequuntur, & sic actus disponunt, ut plurimum secundum has inclinationes celestium corporum, ideo de his astrologi quandoque uera prædicunt. Sed certum est & experimur, quod contra inclinationem celestium corporum homo potest operari per rationem, cui obediunt uires sensitiuæ, ut patet Phylos. ethic. & iii. de aia, & facit. §. de sacra vn. c. vno. uer. in vertice. Concluditur ergo, q̄ is quem corpus celeste disponit esse gulosum, uel luxuriosum submissis rationi sobrius & continens esse posset, & contra, quare uelle constantiter asserere ex corporibus celestibus, uere superstitiosum est & a demonis fallacia. Memor sum, q̄ scribit Cassiodorus in lib. collationum, q̄ Crisias qui dam inspiciens Socratem dixit, oculi tui corruptiores, puerorum, & cū discipuli Socratis uellent uicini illatum magistro conuicium, Socrates ad illos, quæ scite sodales, quiescite, sum etenim, sed me cōtinuo. Ex his pateat, q̄ exercentibus primum iudiciū nulla sit poena. In secundo sit locus poenæ, & sic concordant, quæ uidebantur cōtraria. [Ecclesia] forte loco regimini cōmissa. [Fuerit] in an. ita tamen, quod benium non excedat. [Extunc] ielapso anno, uel maiori tempore, de quo arbitraberis. ¶ Vlt. gl. respondet per obiectionem de can. 26. & c. & per quæstionem an dispense episcopus in hoc casu. ¶ In gl. ij. in fi. si. quod no. §. de accu. cum p. in vlt. gl. & de hoc. 3. q. 2. latorem, & l. diaccedens. ¶ In glo. hoc intellige. ibi [processu] respicit tanquam ubi episcopus cum ab officio & beneficio suspenderat. & ibi [auctoritate sua.] idem hic Hosti.

S V M M A R I V M.

- 1 Sors in electionibus in tantum reprobatur, quod etiam commissarius per sortem non debet assumi.
2 Electionem præcedit tractatus.
3 Electus venire debet cum electoribus duobus personaliter.
4 Sortilegi sunt infames.
5 Italici in electionibus utuntur ut plurimum sortibus.
6 Sors reprobatur in electionibus.
7 Tutor non erit qui se in testamento pupilli tutorem scripsit.
8 Prætor institutus hæres se non cogit adire.
9 Sorte dirimitur apud quem ex heredibus equali portione manent cautiones hereditariæ.
10 Legatarij, uel hæres vnus, quibus competit optio, si discordant sorte dirimitur, quis optet.
11 Sortis diffinitio, remissiuæ.
12 Electi duo discorditer nullus confirmandus.
13 Sortis de iudicio distinguitur.

Celestia vestra. C. Sors in electionibus reprobatur, qd etiam elector compromissa rationum per sortem no debet assumi. In prima elect. In ij. electionis prosecutio, examinatio, & reprehensio. ibi, procuratoribus. In iij. gratiosa confirmatio, & sortis prohibitio. ibi, electionem. [Tractaveris] precedit enim tractatus electionem. xxiii. di. in nomine. de postul. bonae, sicut & alienatione. [in fi. secundum laco. Tractabitur enim in qua formam conueniatur ex his, quae habentur de ele. quia ppter, non tamen ante electionem consentiet eligendus, de elect. cum post petitam. secundum Goffre. [Qui] vnus, si per sortem electus forte ad breuia, vt taxillos, vel his simile. [Omnium] de ele. quia propter. [Tertium] ex seipis. [Expresse] ac si forte dicat, qd hoc eis licebat rante ex potestate iuris communis. [Procuratoribus] hodie t necesse habet electus venire personaliter, & duo de electoribus pro instruendo electionis negotio, quod dic, vt j. de elect. cupientes, lib. vi. [Nota reprehensionis] vt sequitur, de cuius verbi significatione remittit Hostien. de offi. deleg. cum olim. ij. ver. sane. vel nota infamiae cum sortilegi sunt infames secundum eum de hoc. s. c. nec credo hoc de exercitibus sortes de quibus hic dicitur. [Vsum] quasi secundum Hostien. non damnetur scientia sed vsum, sed non loquitur hic de scientia sortilegi, sed de fortunae iudicio, vt dixi s. c. [Eligebimus] ecclesiasticis, in quibus seruanda est forma concilij, quia propter. italici vt plurimum in electionibus suorum pidentium vtuntur sortibus per breuia, taxillos, ballotas & similia, vt sic videant, cui ex pluribus arider fortuna, quod & inter clericos admitti possit, vbi de temporalibus agitur, argu. xxi. di. clericos. s. de preben. cum secundum. sm. Host. Ideo tamen in electionibus reprobatur fors, quia per illam possit indignior praefici, & est quoddam Deum tentare. ad hoc. j. de pur. vul. c. si. Tractauerat hic Host. quid si vnus ex tractatoribus, vel electoribus excommunicatus erat quod prosecuere, vt dixi. s. de elec. illa. [Prima glo. al le. concor. ponit opi. quam reprobatur per locum a diuisione & per simile & per decr. Cumana, & responder rationi contraria. [Vlt. glo. no. a contrario & illud coadiuuat. secundo obicit & sol. [In j. gl. ibi [prator] vide in dec. cum in iure. super j. glo. & ibi [ex sententia] tutor no erit, qui se in testamento pupilli tutorem scripsit, & ibi, s. [tempesuum] prator institutus haeres se non cogit adire, nec cogi potest per alium prator. [In vlt. gl. ibi, [cum prator] vide. s. titu. ij. c. penul. super j. glo. & ibi ex co. canonizata vbi statim al. de crimine melius dicere ex eo. & ibi [sed cum ambo] vide de proba. ex literis. in glo. ij. & ibi [si qua sunt] sorte dirimitur apud quem ex hereditariae, si ex inaequali apud illu, qui plus habet in hereditate. & ibi [si duobus] plures t legatarij vel haeres vnus, quibus competit optio, si discordant, sorte dirimitur, quis optet. [In gl. j. ibi [quidam] qui sint isti, vide in decr. cum in iure, quod ibi dixi in prin. j. gl. & ibi [secundum traditam] sed ad id respondet Host. suppleto nedum secundum ius commune, vel secundum eum hoc non refertur ad id, quod dictum est de tertio, sed ad id, quod dixi, qd duo possent eligere, qd alias non potuissent, cum essent tres, vt in pra. dec. causam. de offi. dele. vt licet, dicas hoc respicere, quod dicit de tertio, factum narrat, nec dicitur, qd aliter non liceat. Item nec per aliquid factum in hac electione eius constituitur, cum fuit vitiosa. [In glo. vlti. ibi [quasi. j. fors.] ibi t est definitio Augu. illa Hiero. vide super parabo. ca. xviii. ibi [Mathias] a statu,

j. G. & ibi [Ionas. j. c. & ibi [eligendus] nec electus confirmandus] vt si duo discordant sint electi, in quibus est vtrouque paritas, licet quidam contra. Cassetur igitur tunc vtraque electio, ex quo neutra facta est a maiori & la. per c. & de hoc. s. de elect. ecclesia. in fine vlti. glossae. vide, quod dicam, de eo qui mit. in pos. capitulo. fina. lib. vj. super vltima glo. & ibi [pradi t q leges] cum t queritur de iudicio sortis, dicunt legistae, quod si plures ad aliquem actum volentes admitti discordant, aut super facto, aut super iure. Primo casu dicenti incumbit probatio. ff. de probatio. c. i. qui dicit. Secundo casu refert, an contrarietas respiciat alienam praedictum tantum, an discordantium tantum. Primo casu iudex ad requisitionem partis, cui praedictat, cogit illos concordare. ff. de leg. l. huius. s. fina. ff. de legatis secundo. cum filius. s. varijs. & de reg. iuris. nemo. s. quoties. sic potest intelligi. Instiur. de satisfatione fortorum. s. sin autem. licet quidam dicant ibi speciale. Si vero respicit tantum praedictum discordantium, aut neuter illorum vult facere fortunam iudicis discordia, & tunc inuicem se impediunt. ff. quibus modis vstru. l. secunda. s. finali. & ff. de vstru. quot. Aut alter vult fortunam iudicis, & tunc iudex ad ipsius inquisitionem alterum compellet, sic loquatur lex si duobus. C. communia de legatis. & l. sed cum ambo. ff. de iudicij. haec vera, si actus recipiat tale iudicium, alias lecus vt hic, & supra proxime dixi. Accursum, C. vii. possess. l. prima. in glossa. sed qualiter. in fine. dicit, quando factum est incertum, non esse locum iudicio sortis, sed tunc quando factum est certum, sed ius incertum, sed etenim in terminis, de quibus loquitur nota. contrarium, supra de probatio. licet. in glossa. bene tamen. ver. item si constat, quod placet Host. vt ibi dixi.

De collusione. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
2 Collusionis materia vbi alibi tractetur.

1 Quia t is qui colludit in falsitate consistit, quia aliud agit, & aliud simulat, ideo & c. in quantum colludens prauiacatur, de t hoc secunda quaestione tertia. s. finali. facit de procuratoribus. capitulo secundo. in fine. libro sexto. & clemea. de elect. constitutionem. s. sane si quis.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusator si ab accusatione desistat debet iudex inquirere, an per collusionem hoc fecerit.
2 Subtilitas commendatur.
3 Suffragium & additio glo. 4. 5. 7.
6 Eleemosinam qui dat ad pompam, damnatur.
7 Causa in populari non licet desistere per transactionem.

C A P. PRIMVM

Cripta. C. Si t accusator ab accusatione desistit, debet iudex inquirere an per collusionem hoc fecerit. Primo narrat relatam amicitiam. Secundo dicit inquisitionem necessariam, & concor. de ele. quamuis, & c. prouida. li. vj. [Dissimulati] cu esset infamatus, as non

non inquireretur, de accusa. qualiter, uel quia lit. con test. non licet ab accusa. desistere, ideo mandat inquiri de collusionem, ut illos puniat 2. q. 3. si quem, Inno. & uide in spe. de abolitio. s. i. uer. quid si accusatus. [Subtilius] commendatur t subtilitas, de hoc dixi, supra de iudi. dilecti [Charitate] puta, quia se correxerat episcopus, & tunc non est eodem nabile, de poe. di. 2. charitas. Hosti. [Pratio] corruptionis, quod est reprehensibile, infra per totum, Hosti. [Comparata] i. empta, iuxta uulgare. concor. de usuris, in ciuitate. [Secunda glo. not. modum] & profequitur praeponderandū facto. [Pe. glo. distinguit] duplicem modū recedendi a lite in triplici genere causarum. [In glo. pe. ibi, inchoatam] etiam si iam nunciauit, uel libellum principi porrexit, ut in lege seq. [Et ibi, C. eo.] scilicet ad Turpil. [Et ibi, indulgentia] canonizata. 2. q. 3. ad fi. [Et ibi, l. 2.] remissio accusationis, quam facit princeps, non extenditur ad crimē, de quo nondum fuerat accusatio instituta. [In 1. glo. ibi, accusatores] cessat arg. si dicit cum Hosti. qd isti erant denunciatores per uer. i. nūciati. & qd sequitur, Accusatores, & accusatum, exponit. i. denunciatores, & denunciatum [Et ibi, in primis] ubi de hoc, & j. de pur. can. quod hic forte unus accusabat, & alter submittibat, & uterq; incidit in Turpil. ff. ad Turpil. l. 1. s. incidit. La. & sic potest intelligi. 2. q. 4. Euphemium, & de do. & con tu. cum dilecti, in prin. sm. Goff. [Et ibi, in super] quod dic, ut de procur. si duo, lib. 6. [In glo. 2. ibi, non bene fecerunt] 2. 3. q. 5. relegendes [Et in fi.] unde t demeretur, qui dat eleemosynam, vel sustinet martyrium ad pompā. 1. q. 1. uide quantum: quod dic, ut ibi. [In glo. argu. quod ibi, t famosa] super hoc uide, quod no. 3. q. 7. s. tria, ad fin. in glo. fama [Et ibi, per gratiam] q. d. non per transactionem. de hoc remittam in fin. glo. [Et ibi, quaestio] & supra de accusa. licet [Et ibi, priuatum] de publicis, & priuatis uide in spe. de accusatione. s. 2. in prin. [Et ibi, mixta] in causa uero populari non licet desistere per transactionem, nisi ut legitur. ff. de pact. iure. s. vlti. ff. de iure iur. eum qui. s. in popularibus. Inno. [Et in fi.] de hoc per Io. 2. q. 3. vlti. in glo. scias. ubi etiam no. in quibus criminibus liceat transigere, & quibus non, quod no. Innocen. infra c. proxi.

ANNOTATIONES.

- 1 Accusatus. Ibi uide Ioan. And. supra de accu. licet, in glo. pen. & super illa.
2 Goff. Vide Bar. in l. 2. s. fi. & l. fe. ff. de adulte. & in l. si plures, alleg. in glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatore cessante iudex inquit. Prater eundem non est, quod a superiore non prateritur.
2 Additio glossarum. Crimina punienda, si ad ipsa punienda sit actum, in fi.

C A P. V T I I.

Rimina. Breue est, & vt dicebat Hosti. duplex potest esse sententia. quod ex quo probata sunt crimina, non debent remanere impunita. & secundum hoc ubi dicit, Audita, sup. & probata. & ubi dicit, Indiscussa, expone, id est impunita. secundus, qui magis congruit literae, quod post delationem criminis, si delator reconciliatur delato, nihilominus, iudex inquit [Indiscussa] quin de illis inquireret; & loquitur de infamato, de accusa. c. pen. Host. [Prateribit] ergo nec nos pratereamus, supra de re iudi. in causis. hic autem Inno. posuit glossam, quae est, supra ca. prec. xi. & 2. q. 3. s. vlti. [In glo. 1. ibi, tertius forte] uel octauus

secundum Hosti. quod est falsum: quia tunc sequens dec. praecederet, quae fuit Alex. III. & hoc patet, supra de ui. & ho. cle. quoniam, de probat. proposuisti [Et in fi.] Ala. simile. 1. q. 3. res ecclesiae. [In glo. 2. ibi, punienda] dummodo ad ipsa punienda sit actum, ne sit contra, supra de or. cog. cum dilectus, & ibi de hoc.

S V M M A R I V M.

- 1 Per collusionem si quis beneficium constituit censuale, priuatur eo.
2 De ea quomodo legitime constet, quod per eam fit, non tenet, in fin.
3 Epilogus. Suffragium glossarum. num. 4. Absente parte quod fit, non tenet. Dolus impunitus remanere non debet, & ex eo beneficium non habere, sed amittere.
5 Additio glossarum.

C A P. V T I I I.

Vdiuimus. Casus. Beneficio suo priuatur, qui per collusionem illud constituit censuale, primò refert collusionem, secundò facientes puniri mandat. 2. ibi, unde [clericus] simulati tci [Transactionis] imaginarię & simulatae, sicut enim non est uerave xatio, sic nec uera transactio. Goff. [Alijs] actoribus simulatis [Ius] tituli, ut dicam in glo. uel ius instituti, uel ius praesentandi [Valeant] illi actores & simulati. 2 Goffre. [legitime] debent t ergo uocari, & ad rationem poni, & conuinci de accusa. si constiterit. 2. quaestio. 1. nos in quemquam [differas] ex officio tuo, etiam nemi ne contra illos agente, supra de pact. acceptum. de of. fi. ordi. ca. 1. Hostien. [spoliare] in bonam partem, id est priuare. concor. de hoc posui de restit. spol. conquiret [Iustitiam] & nihilominus, quod per collusionem factum fuit, non tenet. ff. eo. l. 3. Innocen. [In vlti. glo. recitetur] per quaestiois rationem. [In t. glo. vlti. ibi, de unoquoque] ibi dicitur, quod de omni negotio iudicari debet praesentibus, quos causa contingit: alijs solum inter praesentes tenebit sententia [Et ibi, cum non iusto] si super ingenuitate pronuncietur per collusionem, uel cum non iusto contradicere, scilicet non domino, uel patrono, non ualet [Et ibi, ne ex dolo] sequitur, suo lucentur [Et ibi, yeleuare] loquitur de illo, qui conuenitur, quantum facere potest, sed dolo fecit, quo minus possit [Et ibi, non fraudantur, in fi.] ibi, nemo ex suo delicto conditionem suam meliorem facere potest [Et ibi, l. 3. s. 1.] uide de dona. inter uir. & uxor. cap. si. in 1. glo. [Et ibi, s. sed nemo] sequitur, de improbitate sua consequitur actionem. nam soli bonafidei possessori, non malafidei furti actio datur [Et ibi, Seruius] clam facit, qui debet existimare quaestioem sibi futuram, licet non existimet, ne stultus & c. [In glo. 2. in fi.] & de censib. cum clerici. [In glo. 3. ibi, ecclesia sua] nam possessor recognoscebat forte petitorum ius habere in beneficio, & pro bono pacis conteniebat, quod possessor ad uitam suam teneret, & in signum iuris petitoris solueret e pensionem, ut sic etiam mortuo possessore, sua auctoritate possit possessionem intrare, de restit. spo. cum uenisset, secundum Hostien. [Et in fi.] & infra de preben. eum qui, lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis haec de eodem facto statuit, quod alia decretalis.
2 De criminibus pluribus simul inquiruntur. Actiones duae penales cui competant.
3 Corruptis testibus non creditur. Penae facilitas tribuit incrementum delinquendi.
Io. And. super 5. Decre. L 2 Publica

- 4 Publicatio testium non obstat, si iudex ex officio procedat, uel si obijciens sit collisor. Alioquin, distinctionis significatio. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Calumniosus, & prauaricatoribus, que iniungatur pena. Additio glossarum.

CAPVT III.

Tantum. De feodem facto supra de testi. cum clamor. & h. d. Iterum contra illum inquiritur, qui per collusionem prius fuerat absolutus. primò ponit commissam inquisitionem, relatum collusionem, & ipsius exitum. secundò ibi, Discretionem, ponit commissionem bimembrè. Alioquin (Quorundam excessuum) ergo de pluribus criminibus simul inquiritur. Quid nota uerit hic Innocent. de illo, cui competunt duæ actiones pœnales, uel prouenientes ex uno delicto, uel diuersis, dixi supra de reli. do. cum dilectus, super ul. gl. in fin. (Inquisitoribus) palpatibus criminis, & uulnera eius seruantibus incurata. l. dist. si quis diaconus Goff. (Corruptis) quibus non creditur, de proba. licet (Inquisitoribus) quod eis periculosum est, de re iudi. c. ã eterni, lib. sexto (Incorrupti) quod fuit malum (Expauit) quod fuit peius, & patet hic, quod facilitas uenitæ incertium tribuit delinquendi, supra de ui. & honest. cleri. ut clericorum, de elec. cum in cunctis, cum concord. Hostien. (Præmissis) antiquis supra, nec ppterit obijcere testes publicatos: tum quia iudex procedit ex officio, ut dixi supra de testi. cum clamor: tñ quia propter collusionem se fecit indignum, ut non debeat audiri. ad hoc supra capit. prox. de elec. bonæ secundum Hostien. (Alioquin) id est si corruptio, uel collusio non probatur. ¶ Pen. gloss. tract. de pœna ordilitoris, dicens, quod sicut calumniosus extra ordinem & c. ¶ In glo. pen. ibi, & in priuatis sequitur, & in extraordinariis criminibus omnes calumniosus & c. ut præcedit (& ibi, l. 2.) sciendum est, quod hodie his, qui prauaricati sunt, pœna iniungitur extraordinaria (& ibi, ff. eo.) scilicet de prauari. ¶ In gl. ult. ibi, licet, in fine) uide in dec. prox. alle. super prima gloss. ¶ In glo. 3. in fine) de accusa. c. fi. uel erat periculum accumulationis peccatorum, ut infra sequitur, secundum Hostien. ¶ In glo. ult. ibi, de his) ar. contra. 2. q. 5. Menam. C. de pœna iu. qui ma. iudi. auc. sed nouo. ff. de iure iur. si duo paroni. §. ult. Innoc. ¶ In eadem glo. in fine) aliàs est uer. sub lege, prohibentur.

SVMMA RIVM.

- 1 Dispositio tituli. De puerorum delictis statuentia iura demonstrat. 2 Puer quibus modis accipitur. Eius appellatione etiam puella quandoque continetur.

De delictis puerorum, Rub.

¶ Viso de quibusdã criminibus, quia dubitare posset, an pueri his criminibus inuolantur, ideo & c. fm. Go. de hoc. 15. q. 1. & facit. 3. q. 3. in prin. & 22. q. 5. par. uuli, cñ duobus ca. seq. & t non sumitur hic puer pro seruiente, ut 21. q. 7. cum pãstõ. cum suis concord. sed pro eo, qui est minor annis, ut patet in nigro. Et uide, quod no. 57. di. in ueteri. in prin. & in Hiero. super Titum, post prin. ubi sic dicitur, Puer secundum Græcos famulum significare potest, & filium. Ex his not. dici multis modis puer. s. etatè, ut dixi. & facit. 5. de tẽp. or. uel nõ est. Cõpõl. de spon. tuã. & hæc pueritia finitur regulariter finito. 12. uel 14. anno secundũ varieta-

tem sexuum, ut no. in proce. 6. in glo. de numero senario, in prin. fallit in casu. ff. de postul. l. 1. §. pueritiam, ubi dicitur pueritia usque ad fi. 17. anni, & in casu. ff. de ali. & ci. le. l. Mela, ubi si pueris usque ad pubertatẽ legata sunt alimenta, debentur usque ad fi. 14. anni in puella. & 18. in puero. Item filiatione. Item seruitio. de his dixi post Hiero. & patet. 22. q. 2. §. Abraã, & habetur Gen. 2. ubi Abraham dixit ad pueros. i. seruos, uel seruietes, Expectate, donec ego, & puer. filiatione s. & etate. de primo & tertio patet. ff. de uerbo. signi. l. pueri appellatio. ubi. & eo. titu. l. illa uerba. 2. §. pueri, patet quandoque per pueros comprehendi puellas. ad idem, ff. de leg. 3. l. seruis legatis, uer. sed ueris. sed dicitur etiam puer natiuitate, Iere. 20. in fi. qui nũciauit patri, puer natus est tibi. fidei puritate, Iere. cap. 1. puer ego sum. 8. quæstio. 1. in scripturis. simplicitate, sapi. 1. 2. ad fin. tanquam puer insensatus iudicium in decum dedisti, & Apo. ad Cor. 14. nolite pueri effici sensibus sed morum prauitate, Esai. pe. & habetur. 22. quæstio. 7. Paulus dicit.

SVMMA RIVM.

- III Impuberes delinquere possunt, & in quibus, & quomodo puniantur, & nu. 3. 4. De mendacij multiplici genere, remiss. Ab eo periurium differt. 2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Pueri in quibus delinquant, & puniantur, & nu. 4. 4 Doli non capaces incurruunt irregularitatem, & ratio. In promotionis lege factum attenditur, non uoluntas. Homicidium quod dignum dispensatione.

CAPVT I.

Peris. C. Impuberes præter uitium carnis delinquere possunt: puniuntur tamen mitius, quam adulti. ponit primò dictum, quod secundò reprobatur ibi, qd merito (Quatuordecim) in mare: i femina. 12. (Quod) scilicet non attribuendum peccatum impuberi (Genitalibus) unde nec minor. 14. accusatur. l. Iulia, de adult. ff. de adul. si minor (Mendacia) de multiplici genere mendacij. 22. quæstio. 1. primum (Periuria) differt mendacium à periurio. ad idem, supra de præsumptio. literas (Non ita) id est non in tantum. uel non ita acriter. & hoc uerum in quocunq; foro iudiciali, & presentiali. ¶ Pen. gl. signat contrarium, de l. qui iurasse, & soluit. item de c. eos, & duabus legibus, & soluit. ¶ Vlt. gl. signat contrarium, de c. prox. & ibi remit. ¶ In glo. penul. ibi, l. ult.) datur utilis actio in id, qd impubes iurauit (& ibi, impuberes) sequitur, furtum facere posse, si iam doli capax sit, Iulianus scribit (& ibi, qui iurasse) ibi pupillus nõ uideretur periurare, quia sciens fallere non uideretur (& ibi, l. 1.) uide de simo. Matth. in gloss. 2. (& ibi, impunitas) sequitur, delicti propter etatẽ non datur, si modo in etate quis sit, in qua crimen, qd attenditur, cadere potest (& ibi, l. 1.) ignorat illa etas, quid uideat. & loquitur denon doli ca pace, in cuius domo cuditur falsa moneta (& ibi, §. excipitur) ibi Pomponius ait, neque impuberem, neque furiosum capitalem causam admisisse. ¶ In glo. ult. ibi, §. 1.) ibi, miseria etatis ad mediocrem pœnam iudicem perducit (& ibi, si ex causa indicati, §. 2.) ubi non subuenitur minori in delictis: tamen si negando, uel aliter tenetur ad duplum, sibi subuenitur (& ibi, impubes) ibi impubes non uiripotens non tenetur, ergo & cetera (& ibi, excipiuntur) etiam impubes, qui rei intellectum 4 capere potest tenetur. ¶ In glossa prima, in fine) legitur

Legitur in dialogo de puero. 5. annorum, qui iurã & detestans, & blasphemans à diabolo raptus fuit, Host. ¶ In glo. 2. ibi, præsumitur] sed hæc præsumptio quandoque per factum tollitur. unde & legitur in dialogo, de puero. 9. annorum, qui grauidauit nutricem, ut not. 20. q. 1. in sum. & uide, supra de eo, qui. co. con. c. ult. su per 1. glo. sed quia raro contingit, non est curandum, ff. de legi. nam ad ea, secundum Hostien. ¶ In glo. 3. ibi, capax] de hoc. 4. q. 3. c. 1. ¶ In ibi, sed hoc] quod dicitur in contrariis (& in fine) dicit hic Host. qd puer non doli capax potest irregularitatem contrahere, ut si ludendo proiciat lapidem, uel cultellum, & aliquem occidat. est enim ex hoc irregularis, etiam si nõ habuerit animum occidendi: quia non uoluntas, sed factum in lege promotionis attenditur. Dicit tamen tale homicidium dispensatione dignum, cum censetur quasi casuale, nec distinguitur, an dederit operã rei licitæ, uel adhibuerit diligentiam, ex quo non discernit. de doli capace notatur, infra c. prox. de infante terminatum est contra Hostien. in clemen. de homi. si furiosus, & ibi no. in 3. gloss.

SVMMA RIVM.

- 1 Pater ex delicto filij impuberis non tenetur, nume. 4. In pueris relinquitur multum, quod in adultis grauius puniretur. In eos quando datur actio, num. 3. Eis licet ludere cum coætaneis. Sagittare odibile & periculosum. 2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Dominus ex delicto serui tenetur, & quatenus. Pater pro filio etiam inuito restituitur in integrum. In eius bonis non fit executio condemnato filio fami. etiam adulto, nume. 4. Additio glossarum. 3 Pena pecuniaria criminum à consuetudine, uel statuto irrogatur ratione cauent. Statutum itaque huiusmodi, uel consuetudo non seruanda. Pena ecclesiæ pecuniaria potius esse debet, quam corporalis, in fine.

CAPVT II.

Referente. Casus. Pater ex delicto filij impuberis non tenetur, uel in puero inultu relinquitur, quod in adulto grauius puniretur. primò ponit partis uel appellantis querelam. secundò dat iudicem. 2. ibi, unde [Sagittare] hoc est odibile, & periculosum, supra de sagitta. c. uno. Licebat tamen aliàs pueris cū coætaneis ludere, supra de homici. lator, & c. exhibita [Fortuito casu] quasi non ex animo [Centum] aliquando tamen minorem pœnam exigere potest. Inn. & Abb. 2 ¶ Gl. 2. respõ. per ob. duplicem. l. ad textum, & ad casum. prima soluitur per exceptionem literæ: secunda dupliciter. ¶ Vlt. glo. arguit, signat contrarium, & remittit. ¶ In glo. 2. ibi, §. 1.] uide hanc, & sequentes, supra c. prox. ¶ In glo. 1. ibi, si pupillus] sibi si pupillus prohibuit iri in possess. damni infecti, datur contra ipsum in factum a. d. i. o. ¶ In glo. 1. ibi, si pupillus] siue sit sui iuris, siue sit in potestate, ut in l. se. ¶ In glo. 1. ibi, licet] aliàs incipit, si seruus, & ibi dicitur, qd ex furto facto per seruum cõtra dominum agitur, in quantum factus est locupletior. ¶ In glo. 1. ibi, si pupillus] ibi restituitur pater, pro filio etiam inuito. 4 ¶ In glo. 1. in fine] ut patet in an. ¶ In glo. 2. ibi, conueniendus] unde condemnato filio fam. etiam adulto, nõ fit executio in bonis patris etiam quò ad legitimam, uel alimenta filio debita. de hoc satis in Spe. de sen. execu. §. sequitur, uer. quid si filius effectus fuit. de non doli capax dixi, supra c. prox. ubi Host. uidetur tenere contrarium eius, quod de infante terminatum est per cle-

de homici. si furiosus. ¶ In glo. ult. ibi, exigere] Host. sup. maximè, per locum à diuisione, de quo, sup. in gloss. prox. ¶ In glo. 1. ibi, §. debet, lib. 6.] de hoc etiam, supra de ma. 5 & obe. solita. ¶ In glo. 1. ibi, ex consuetudine] dicit Host. qd cõsuetudo, uel statutum, per quod committentes furtum, uel homicidium, uel simile crimen in pecunia puniuntur, sunt irrationabilia, quia id nihil est aliud, quam homines uanali exponere precio, & incitare ad committenda peccata. Talis enim non timer pœnam pecuniã, qui suspendium, uel pœnam mortis timeret, illa ergo non sunt seruanda. ad hoc, ff. de pact. si unus, §. pacta, in aucten. de man. prin. §. oportet, col. 3. institui bonorum rap. §. sed nedum, ff. de pœnis, in seruorũ, & laut facta, §. si. sup. de cõsuetu. ex parte, & de hoc de of. or. irrefragabili, §. si. & cap. dilectus. nec ob. arg. à cõtrario, per quod hic sumitur, qd si esset maior. 14. annis, à patrefamil. posset exigi ista pœna, illud enim putat uerum ex post facto per iudicis officium, nõ ex uis consuetudinis, ut not. in præ. dec. irrefragabili. uoluit ergo per argum. à contrario hic ostendere, quòd ecclesia non debet pœnam grauẽ inferre, scilicet corporalem, sed potius pecuniariam, supra de rapto. in archiepiscopatu. item nec hic dicitur expressè, qd talis consuetudo ualeat, & uide quod dixi, supra de cõsue. c. fin. in princ.

SVMMA RIVM.

- 1 Continuatio tituli. De clerico uenatore iura alia canonica, quam hæc, que loquantur.

De clerico uenatore, Rub.

¶ Tractato supra communiter de delictis clericorum, & laicorũ, submittit de spiritualibus delictis clericorum, ideo & c. fm. Gof. de hac. 86. dist. qui uenatoribus, cum 5. capitulis sequen. facit. 6. di. §. ult. 34. di. c. 1. in prin. cõuenit, de censibus, cum apostolus, ne clerici. uel mona. cap. 1. ad fi. & clemen. de statu. mo. ne in agro, §. porro, de cens. ad nostrum, uer. & dum. de c. le. mil. c. 1. post princ.

SVMMA RIVM.

- 1 Pro paleis habentur hæc capitula. Venatoribus immunitas concessa, nullo iure probari potest. Venatores clerici, ut puniantur, num. 5. Venatio quotuplex, que prohibita, & quibus, nu. 2. & 4. Adulatoribus fauere naturale est, eis que etiam inuito fauemus. Adulari nesciens aut inuidus, aut superbus reputatur. Humilitas nulla tanta, que dulcedine gloriæ non tangatur. Recreationis gratia solatia honesta cedunt in remedium. 5 Pena maioris maior esse debet, ut hic.

CAPVT I.

Piscopum. Hæc capitula habentur pro paleis. 34. dist. & hic in 1. prohibitio in 2. pœna ibi. Quod si quis [Diaconum] idẽ de subdiacono, ut dicit glo. (Venandum) dicit lex. venatoribus immunitas ob hanc professionem solam concessa, nullo iure probari potest. C. de excusa. mu. uenatoribus, lib. 10. (Sæpius) sic, sup. de ui. & ho. cle. monasteria (Duobus) ab omni officio, quod est infra (Suspendantur) constituti in minoribus, ex quo certa pœna non statuitur, puniuntur arbitrariè, secundum Host. alleg. de Io. And. super 5. Decre. L 3 offi.

offic. defeg. de causis: ita tamen, q̄ monitio præcedat vindictam. 1. 2. q. 2. indigne. ¶ Glo. 2. arguit à contrario, & illud concedit, si tria concurrant. demum distinguit quadruplicem uenationē, & quartā scilicet quæ fit ad aues, uel bestias, subdiuit in clamoriam, & quieram. ¶ Vlt. glo. obiicit, & soluit. ¶ In glo. vlt. ibi. §. atrox iude de calum. c. 1. super glo. 2. ¶ In glo. 1. ibi, an putatis] & c. Esau, & ibi no. quare magis prohibetur clericis uenatio, quàm piscatio. ¶ In glo. 2. ibi, excepto episcopo] dicit Host. quod hic innuitur contrarium. remittit autem ad summam. eo. tit. §. quæ, & quibus, uerfi. item causa utilitatis, & præcedentibus [& ibi. §. bis ita] nisi fiat in bello iusto, ut ibi, & supra de hære. excommunicamus. §. si uerò, & dixi de hoc supra de iureiur. sicut, & infra [& ibi, per uerba] hanc faciunt hystiones [& ibi, illicita] inducens interdum peccatum mortale, interdum ueniale. quod dic. ut no. 25. di. §. nunc autem, in glo. pe. naturale tamen est adulatoribus fauere. Seneca, Velimus, nolimus, adulatoribus nostris fauemus. Ouidius de arte aman. Delectat etiam castas præconia formæ. Hiero. ad Eustachium de uirginitate. B. Naturali ducimur malo, & adulatoribus nostris libeter fauemus. uide ibi plenius. & Valerius li. 8. c. si aliàs pe. Nulla est tanta humilitas, q̄ dulcissime glorie non tangatur. dicit Hiero. ad Celantiam, quod hodie hoc uitium regnat in tantum, quod adulari nesciens aut inuidus, aut superbus reputerur [& ibi, qui uenatoribus] ubi de hoc [& ibi in arena] hoc laicis permittitur. sed si prouide recipiunt pecuniam, infames sunt. si cã nirtutis probandæ id faciunt, nõ, ut ibi, saluis torneamentis, quæ prohibentur, supra de torneam. c. 1. clericis omnino interdicta, de cler. pug. in ducl. c. 1. 2. Hostiē. [& ibi clamosa] quæ fit cum canibus, Ab, uel armis [& ibi, laicis] de ui publica. l. 1. Infi. de rerum diui. §. fe ræ ff. de acqui. re. do. l. naturalem, & l. Pomponius. & hoc uerum in diebus communibus, sed in quadragesimalibus, & præcipuarum festiuitatum, quibus conuenire debent homines ad ecclesias, & orare, etiã laicis est interdicta, ut in præ. c. qui uenatoribus, & c. an putatis, de con. dist. 3. in religiosum, & dist. 5. Ieiunia [& ibi, quietas] q̄ fit pedes cū retribus. Ab, uel laqueis [& ibi, necessitatis causa] ergo uoluptatis, uel nimis frequenter nõ licet, ut hic, & potest dici necessitas, cum sit ad excitandum calorem naturalem, uel appetitum, de homi. dilectus, de iureiur. & si Christus, ad fi. de conse. di. 5. sint tibi [& ibi, recreationis] recreetur uirtus. unde Valerius. 8. moralium. c. de ocio, Hominem quippe rerum natura continui laboris patientem esse non patitur. Sene. episto. 28. In remedium cedunt honesta solatia, etiam quicquid animum erexerit: etiam corpori pdest. unde non erubuit Socrates derisus ab Alcibiade pro eo, q̄ arundinem cruribus interponens cum filiis ludabat, ut dicit Valerius ubi supra. Idem dicit Hosti. cum fieret ad uictum acquirendū [& ibi, prohibetur] forte per hunc finē intēdat recedere à proximo dicto Tan. & antiquorum, qui dicebāt ēt sacerdoti licere quietā ēt cū canibus: tñ cū modestia, & ex causa. ¶ In glo. vlt. ibi, reputatur] hæc solutio non est sufficiens, secundum quã minori tempore puniri deberet episcopus, quàm presbyter, & hic fit contrarium, unde dixit Hosti. quod plus punitur maior, & hic ueritate inspecta, minor est pœna diaconi, quia sibi tempus non adiicitur. vnde post aliquos dies cum eo poterit dispensari. non sic in episcopo, & presbytero, quibus tempus adiicitur secundum eum, trigesima quarta distincti. ubi istud capitulū est pro palea. sic acet litera, quod si quis ta. per. in hac uo. se. de. fu. tribus mensibus à communione suspendatur: diaconus uerò ab omni officio, & communione suspendatur. Tu dic, quod per hoc non cessat contrarium aliter, scilicet

quod episcopus suspenditur tribus mensibus à communione: presbyter uerò duobus ab omni officio, & diaconus simpliciter. & secundum hoc manet solutio glo. Et uide quod dixi, supra de sta. re. ca. quæ, super tertia gloss.

ANNOTATIONES.

¶ Solutio. Et de materia. gloss. vide Barto. in l. quod dicitur, ff. de pœnis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Venatores clericis quando esse possint. Ex uenatione ubi eis reditus consistat. Venationis est duplex prohibitio, in fine.
2 Additio glossarum. Serui dei etiam laici dicuntur. Homo cur factus.

C A P V T II.

Mnibus [& agationes] per hoc dixit clericorum etiam religiosorum consistunt in uenatione, puta cergrillorum, uel caniculorum, ut in Prouincia, uel ferarum in clusarum, ut in Fræcia, & in Anglia, licebit illis, maximè si familia deficiat, in propriis personis uenationem suam capere, & uendere, dummodò id faciant tempore competentis. id enim non est uagari, & si qua necessitati, & utilitati ecclesiæ subuenire, ad quod clerici tenentur. septima, quæstione prima, præsentium, & capitul. placuit, ut nemini, & decimasexta, quæstione prima, qui uerè, & capitulo uos autem ibi, & si qua opera & c. Et ibi, nec uestrum otium & c. sed hodie secus in religiosis; quod dic ut in clemen. de sta. re. ne. in agro, §. porro, & §. sequen. [Falcones] sup. habere, ut supra capitulo proximo, secundum Abb. qui dicit, quod duplex est huius tituli prohibitio: una in hibendo, scilicet alia in utendo. ¶ In glo. 1. in fine] aliàs etiam laici dicuntur serui dei, unde ecclesiastici ult. deum time, & mandata eius obserua. hoc est enim omnis homo, id est ad hoc factus est omnis homo. Hostien.

S Y M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De clerico percussore loca canonum tractantia quæ.

De clerico percussore, Rub.

¶ Ext continuatione rubricæ proximæ patet istius rubricæ continuatio, & habetur materia, quadragesima quinta distincti. & facit, prima, quæstione septima, si quis omnem, in fi. & 86. dist. §. similiter, & c. seq. & §. penul. & c. non liceat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericum non esse percussorem decet, & maximè in sacris constitutum, nume. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum. num. 3. Sententias non debet episcopus fulminare statim.

C A P V T II.

Iquis [& sacro] Maximè quia nec decet aliquem esse clericum percussorē, sed maximè caueat constitutus in sacris, & maximè episcopus, per conor. quas alle. glo. super quo Hostiē. hic remittit ad summam de temp. or. §. & eui, sub. §. de-

4 Suffragium, & additio glossarum. num. 5. Infamia, & scandalis causa puniuntur clericus.

C A P V T III.

Ræsentium Casus. Duobus annis à missarum celebratione suspenditur presbyter, qui in cõflictu, ubi aliqui mortui sunt, lapides proiecit, licet nullum percussit. Et prima facti narrat. secūda ibi, Quem nos, temporaliter puniit. tertio post tempus admittit ibi, Man. [Lator] presbyter erat, ut patet, infra per quod collige istud. c. loqui in promotore: sequens autem in promouendo secundum Abb. [Cõflictu] Iaco. uolens distinguere inter cõflictu, & bellum iustum, dicebat, quod in cõflictu nullatenus se miscere dicunt, ut hic: secus de bello iusto. & sic soluitur contrarium, supra de homici. petito. uel secundum eum, ibi pugnauit defendendo rempublicam, quod licuit, argum. ff. de iusti. & iur. ut vim. hic priuata, quod non licuit, & per hoc uidetur, quod non liceat clerico iniuriam focii in propria persona propulsare. & sic etiam soluitur contrarium de decre. dilecto, de senten. ex com. lib. 6. ut quod ibi dicitur posse iniuriã focii propulsare, loquatur de layco, nõ de clerico, sed Hostien. dicit hoc falsum, inf. c. 1. & secundum eum hic ad cautelam tantum imponitur hæc pœna, ut dicam in gl. fi. [Admittas] quod est de iure communi, cū in nullo reperiatur culpabilis, fm Host. ¶ Secūda tgl. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, duo sunt] uide hanc & se. de offi. dele. quoniam, in 3. gl. ¶ In glo. 2. ibi, contraria] facit, quod no. li. dist. si quis post acceptum. ¶ In glo. vlt. ibi, euitent] hoc tenet Hostien. uel secundum eum iste infamatus erat, uel imminet scandalum, supra de homi. ex literis. Dicit autem quosdam dicere hunc deo punitum, quia aliorum occidentium fuit fauor, & adiutor, quod non placet.

S Y M M A R I V M.

- 1 Auxilium præstasse præsumitur occisoribus is, qui cum eis erat armatus. Præsentia rei illicita accipitur in malam partem.
2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T IIII.

Ontinentia Secundum uarias lesumanda esset, ut infra patebit. Et cõmunis diuisio, secūda ibi, Cõsultationi [Tres] de prædonibus [Alijs] focii acolyti, qui etiam resistebant [Ad mortem] cum effectu, ut sequitur [Cõsilio] tamen hoc t ipso, quod armatus fuit cum occisoribus, dicendum est aliquod auxilium præstasse pugnando cum aliis: sed si non pugnaisset, sed à longè stetit, cū iusta esset pugna, non teneretur, uel dic, quod hic in nullo casu dicitur irregularitatem contraxisse. Inno. [Fuerunt] & sic nullam irregularitatem incurrit, quia nec homicidii reus fuit. Host. [Cõsultationi] istud facit pro Host. ut responsio sit ius commune, & quod infra dicit, Poterit, intelligatur de iuris potetia [Transiisse] maximè, fm Host. [Exercere] ut subdiaconus, fm gl. & Ab. Host. contra dicens, q̄ etiam ut presbyter, ut iste finis aliquid addat, dicens etiam hoc esse de iure communi. ¶ Vlt. glo. respon. per quæstionem rationis. ¶ In glo. vlt. ibi, & non ultra] secundum Ala. qui dicebat, quod quia, c. proxi. plus, & hoc minus fuit dispensatum, apparet dispensationes esse arbitrarias [& ibi, dispensatione] Hostien. contra, dicens hoc fieri de iure communi, ut dixi in textu.

Io. And. super 5. Decre. L 4 AN.

cima regula. ¶ Secundat gl. arguit à contrario specialiter, & generaliter. secundò declarat textum. ¶ In glo. 1. in fine] ibi, sed neque propriis manibus, licet episcopo aliquem percute. hoc enim extraneum est à sacerdotio. ¶ In glo. 2. ibi. c. 1.] & ut ibi not. hæc iura probant, quod non statim debet episcopus sententias fulminare. Idem no. de iudæ. sicut, in ult. gl. [& ibi, in usu] unde ponebat Abb. exemplum de illo, qui statim percutiebat illum, qui aliquid sibi dicebat contra placitum [& in fine] idem. si in duello percussisset, de clerico pug. in ducl. c. 1. Hostien.

S Y M M A R I V M.

- 1 Fustigari si episcopus aliquem crudeliter facit, suspenditur & à quo. Coniugem quatenus liceat castigare. Sauiue in quenquam, non licet, num. 3. Respektus pro reuerenda consideratione. Pontificalibus suspensus intelligitur episcopus à missarum administratione suspensus, in fine.
2 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 3. Vulneratus non mortiferè si per negligentiam moriatur, de uulnerato est actio, non de occiso.
4 Additio glossarum.

C A P V T II.

Ræterea. Casus. Duobus mensibus à missarum administratio ne suspenditur episcopus, qui facit aliquem crudeliter fustigari. primò ponit episcopi seuitiam. secūda ibi, quam licet, excusat illum à morte. tertio illum puniit ibi, Quia [Mulierem] forte coniugem, quam clericus, moderate tamen, uerberare, & ligatam custodire potest. de hoc. 33. quæstio. 2. placuit: uel aliam forte in ecclesia delinquentem, de senten. excommu. ueniens: uel pedisequam, uel introductam, de qua. 32. dist. inter dixit, sed quæcunque fuerit mulier, tenetur infamari. Goss. [Quam] scilicet mulierem [Exinde] minimè & c. ut sequitur [Defunctam] sup. ramentum secundum Hostien. [Respectum] id est reuerendam considerationem, Hostien. [Missarum] & sic per consequens & à pontificalibus, de excels. præla. ex literis. ¶ Secūda tgl. not. ex tempore prolixo, uel breui & c. arguit secundò contra Ba. ¶ In glo. 1. ibi, præceptoris] sequitur, nimia seuitia culpe assignatur. ¶ In glo. 2. in fine] si seruus uulneratus non mortiferè per negligentiam moritur, de uulnerato est actio, non de occiso. ¶ In glo. 1. in fine] remittit Hostien. de crimi. fal. ad audientiam, de raptori. in archiepiscopatu, de homicid. ad audientiam, ¶ In glo. 2. ibi, si qua femina] & supra de homicid. presbyterum [& ibi, decetero] dic ut ibi.

ANNOTATIONES.

- 1 Placuit. Quod de laico, an idem possit, uide per glo. 7. quæstio. 1. sicut alterius.
2 Presbyterum. Vide Barto. in l. si in rixa, ff. ad l. Cor. de fica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Presbyter qui in cõflictu lapides proiecit, licet nullum percussit, quo casu, & quomodo puniatur, & cur, num. 5. Cap. hoc in promotore locum habet.
2 Inter cõflictu, & bellum quæ discrepantia. In his an pugnare liceat clerico, num. 3.
3 Iniuriam focii in propria persona non licet propulsare clerico.

ANNOTATIONES. Innoc. Vide Sali. in l. licet. C. de pact. qui allegat hoc dictum, & Bald. in l. 1. C. de seruis fugiti.

S V M M A R I V M. Oeconomia tituli. De maledicis quæ alia loca iuris tradant.

De maledicis, Rubrica.

¶ Percussio alia fit manu, alia uerò lingua. ex quo supra proxime tractauit de i. hic subiicit de secunda. Goff. dicit Hiero. super Esai. lib. 6. quod male refrænabit libidinem, qui manum, uel linguam cohibere nõ uolet. facit ad Acheruchiam. C. Et habetur materia 4. q. 3. §. illicita, cum tribus ca. sequen. facit 25. di. §. aliàs ea demum in fi. & 46. di. clericus maledicus. congruit, de reg. iur. cap. 2.

S P M M A R I V M. Maledicens papæ puniendus est. & maledicere quando quis ei dicitur, & cui alij non est maledicendum, num. 4. Iniuria maior uidetur facta coram multis. Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Per principem iurans calore periurat, non punitur. si quis ei maledixerit, quid iuris, nu. 4. §. 1. Vindicam episcopus non exercet. Additio glossarum. Detrahere quis cui non debeat. Subditi sui iniuriam quis punire possit, §. 1.

C A P V T I.

Notuit. Maledicens t papæ puniendus est, ut deinceps alij abstineant, & terreantur. Et primò ponit culpam, quam secundo puniri mandat ibi. Ipsam subdēs causam ibi, ut pœna [Multis] hoc aggrauat, infra ca. prox. infra de excess. præla. quam sit. C. de sum. trini. l. 3. [Officij] dicebat forte papam multa facere, de quibus potestatem nõ habebat, uel priuilegia eccl. Romanæ minuerat, uel de decorauerat ecclesiam. nõ erat dignus papatu: male dispensabat, secundum Innoc. quia gratias uendebat, simoniacus erat secundum Hostien. ¶ Secundum glo. obicit, & dupliciter soluit, respondens ad contraria. ¶ In glo. 2. ibi. l. 2. qui calore per principem iurans per iurat, non punitur [Et ibi. si quis in hoc] sibi sanctitas ignoscendi gloriam dereliquit. unde non expectet secularis iudex, quod episcopus sacrilegij uindictam exposcat. ¶ In glo. 1. ibi. summa] nec doctoribus, ut in ca. 1. ibi, præla. quod incipit, deretiores. nec religiosi in suis sermonibus prelati ecclesiarum detrahere debent: aliàs duobus mēsis pœnis subiacent, quæ pro grauibus culpis eis solent infligi, ut in clemen. de priuileg. religio si. ¶ In glo. 2. ibi. imperator] decet principem talia non exquirere. Quintilianus lib. 6. de ora. institutione. Princeps, qui uult omnia scire, necesse habet multis ignoscere. Senec. de clementia. Rex Iesus animum habeat in potestate, & pœnam, si tutè potest, donet: aliàs illam re peret [Et ibi. nil gloriosius] principe impune læso [Et ibi. Leuitate] qui dicit, quod ex leuitate facit, hoc probare debet. C. de iniuri. si non conuicti. Goff. & Innoc. [Et ibi. contemnendum] si intelligas, id est pro contemptu puniendum, & quod infra dicit remittendum, ut ibi. no. Accur. ad principem, ut eum puniat, si sibi uidebitur; tunc non ob. [Et ibi. ecclesiam] quod patet ex fine secundum Ala. [Et ibi. superiorem] alle. legitur ad hoc, ff. de hære. insti. & hoc Tiberius, de legato. uide in spe. de leg. §. 1. uer

si. sed nõ quid [Et ibi. qui emendat] ubi de hoc, & infra de pœnis, Romana, li. 6. [Et in fi.] ubi de hoc ultimo, & de materia huius glo. 2. q. 7. si quis erga, & capi. si quis ab episcopo. & uide, quod plenè dixi post Inno. infra de uer. signi. si ex parte I. Ia. de Aret. disputauit hic, cuius quæstionem ponit Cy. C. ne quis in sua causa l. una, & ipse lac. utendo uerbis nostris, & Innoc. distinguit, an sit iniuria notoria, uel non. & secundo casu an respiciat dignitatem, uel personam. sed hic addit, qd licet ultimo casu non possit punire malefactorem, tamè poterit in custodia ponere successor, uel principi reseruando cognitionem, & pœnam. ff. de off. præsi. senatus, & de adul. l. capite, & l. si adulterium. §. si. sed, ut ibi refert Cy. Pe. de Bel. dicit, qd licet iudex iniuriam suã, quæ dignitatē, uel rempublicam respicit, punire possit. C. de offic. eius, qui ui. alter. iudi. op. l. 1. & 2. non tamè ipse solus poterit ius dicere. unde, si delegatus fuerit, recusabitur: si ordinarius, peti poterit alius adiungi. C. de iudi. apertissimi, auet. ibi posita: quia cum secundario contingat personam eius, meritò dici potest suspectus, quod Cy. dicit æquum. ¶ In glo. ubi. ibi. ad liberandam] uide quod ibi dixi in fi.

S V M M A R I V M. Blasphemans deum, uel aliquem sanctorum punitur, & quando num. 2. & 3. Pœnitere publicè non debet clericus. Virginem offendendo quidam magis credit peccare, quam deum. Publicè blasphemare quis dicitur. Calor iracundiæ, & ebrietas excusant. Casus episcopo reseruatus quis hic in causa blasphemie potest alij ab episcopo etiam non episcopo committi. Pœna pro pœnitentia spirituali. Pœna duplex irrogatur spiritualis & temporalis. sit eius commutatio de pecunia in cruciatum in paupere, num. 4. & 5. & 6. ubi & pecuniaria arbitraria dicitur iuxta facultates. Pœnam pecuniariam in dubio quis habebit, num. 6. Dies qui apti ad refectionem impositam pauperum adimplendam. Sepultura quibus priuatur casibus. Coactio simpliciter adiecta intelligitur per excommunicationem. Pœnitentia publica indicta ex causa commutatur in elemosinas, in fine. Canonibus inter statuta communitatum poni iubentur, & ratio, & ad id compelluntur per episcopum. Epilogus, suffragium, & suppletio glossarum, nu. 9. 10. Monetæ si plures sunt in usu, dabitur minor, nisi alia sit usitatio.

C A P V T II. Hic ponitur t pœna blasphematis deum, uel aliquem sanctorum. Et primò ponit casum ecclesiasti iudicis; secundò pœnam secularis ibi, per temporalem [si quis] laicus. secundum Hosti. clericus enim non debet publicè pœnitere, sed alias ad arbitrium episcopi puniatur. ad hoc, supra de biga. c. 1. & infra eo. c. uer. per temporalem [Maximè] refert hic Hosti. de quibusdam sic deuotis uirginis, qui magis credunt peccare ipsam uirginem offendendo, quam deum, de quo etiam dixerat, supra de cele. misa. c. 2. [Publicè] hoc intelliget siue fiat in platea, siue in camera, multis audientibus, & episcopo referentibus ad hoc, supra c. prox. supra de excess. præ. inter dilectos & c. quàm sit grãtie. ff. de uer. si. palam. dum tamen id confiteatur, uel si negauerit, conuincatur, supra de accusa. si confiterit. secus enim, si non conuincatur, licet corã pluribus dixerit, puta quia illi tales sunt, per quos conuinci non potest, puta furiosi, uel pupilli secundum Hosti. uel secundum eum dicitur publicus, quan

S V M M A R I V M. Quando est uulgatissimus, & ex hoc peccato multos scandalizat. 26. q. 6. ca. fi. ut quia frequenter hoc committit, uel est notorius iuris, uel facti, de quo supra de cohab. cleri. uestra [Præsumptio] non ex calore iracundiæ, uel ebrietate secundum Abb. [Per episcopum] est ergo de penitentialibus casibus episcopo reseruatus. de his, infra de pœ. & re. si episcopus. lib. 6. quod est uerū de publico secundum Hostien. occultum autem presbyter absolueri potest secundum eum [suum] suus uerò episcopus possit hoc committere etiam non episcopo, ut præ. dec. Si episcopo. ad hoc 26. q. 6. capit. fin. [Pœna] id est pœnitentiæ spirituali. sed est etiam pœna temporalis, quæ sequitur. quam etiam dicit Vinc. & Goff. infligendam, cum ordinariè instituitur accusatio contra eum [Manifesto] facit, infra de pœni. & remi. ca. 1. & ca. quæ situm [Vltimo] præcedentibus ergo diebus ad hanc solennitatem, non teneret blasphemus [Non habeat] in maioris humilitatis, & contritionis signum l. di. penitentes [Dierum] dominicorum nõ sextarum feriarum, secundum Hosti. cum in dominicis melius refici possint, & aptiores sint dies ad reficiendum, cum nec tunc sit ieiunandum, de con. dist. 3. ne quis, & c. ieiunia [Nec ad hoc] scilicet ad unum reficiendum [Committetur] cruciabitur, uel aliàs punietur 14. q. 6. c. 1. [Interdicatur] nõ. qd est canon ferendæ sententiæ & non latæ. Hof. [Sepultura] nõ. casum quo quis priuatur sepultura. Alii not. supra de sepul. ex parte. Si autè iste in extremis uult pœnitere, dicit Vinc. qd si per episcopum lata est sententia hæc contra eum, non sepeliet: aliàs sic Abb. [Coactio] excommunicationis scilicet [si necesse] ut quia blasphemus nõ uult soluere, nec potestas pœnam leuare [Quinque solidorum] non minus, ut sequitur. inter 40. ergo & 5. consideratis facultatibus arbitraria erit pœna. & sic supra de decimis. c. quid si nec 5. soli. potest soluere, id in penam aliam commutetur, supra prox. respon. ff. de in ius uol. si. secundum Vinc. Goff. & Hosti. uel secundum Abb. quærat illos ostiatum, uel tantum seruiat iudici, qd quantitati satisfaciatur, ut no. de iudæ. c. 1. Sed quis habebit hanc pecuniariam pœnam? quidam dicunt, qd secularis iudex à clerico, & laico per id, quod sequitur, inter alia communitatum statuta. Alii econtra, quod iudex ecclesiasticus ab utroque, cum sit crimen ecclesiasticum. Dicit Goffed. & Abba. quod iudex laicus habebit pœnã laici. Ecclesiasticus pœnam clericis [In hoc] scilicet in pœna. 5. soli. & in pœna spirituali, de qua præmisit. & est speciale secundum Phi. in odium criminis, quod imponitur duplex pœna, spiritualis, & temporalis. cõ. cor. 16. q. 1. statuimus. Regulariter contra, de iudi. ar. si clerici. dicit tamen Hostien. quod in hac posset haberi misericordia, ex magna causa, ut si honorabilis sit persona, quam non deceat publicè pœnitere, & uult illam redimere magnis elemosynis; ad hoc de sent. ex. mulieris. & Daniel. 4. B. consilium meum placeat tibi; peccata tua elemosynis redime [Strauit] ne possit allegari ignorantia, & ut includatur in iuramento potestatis, de iureiur. uenientes, & c. 1. lib. 6. si communitas nõ uult ponere, compelletur per episcopum, supra prox. secundum Hostien. qui etiam pro communitate huius dec. remittit ad sum. eo. ti. §. fi. ¶ Glo. 1. aggrauat blasphemiam per textum can. & per rationem, subdēs pœnam legis, & canonis. ¶ In glo. ubi. ibi. §. si numerus] hanc l. & sequen. uide de cens. ex parte, super 3. glo. [Et in fi.] uide de uer. signi. propterea, in glo. 2. ¶ In glo. argum. quod, in fi. 23. quæstio. 5. prodest. ¶ In glo. ubi. ibi. numis] per hanc l. dicit hic Goffre. & glo. 1. de iniur. c. olim, in glo. si. quod si plures sunt usuales monetæ, dabitur minor. Hostien. dicit, quod si altera est usitatio, illa dabitur.

C A P V T II.

C A P V T I. I quis. [Attrectare] aliàs attentationem [Abscindatur] ante deponitur, infra c. 1. Iano. monitione præmissa, ut ibi. Abb. ¶ Prima & 2. glo. Respon. possunt per duas quæstiones. ¶ Tertia signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 1. in fi. ubi idem nõd. ¶ In glo. 2. ubi. sententia] de positionis, de qua sic loquitur.

S V M M A R I V M. Siclericus degradatus, uel suspensus celebrat, & monitus non desistit, excommunicatur, & si nec sic desistit, quæ pœna. Clericorum appellatione etiam inferiores continentur in pena irregularitatis incurrenda, & qui secus dicit, ostendat ius, oportet, num. 3. Presbyter excommunicatus, uel suspensus si in ordine acolytatus ministrat, quando incidat in irregularitatem. De irregularitate ubi plene tractetur, quid eam inducat. Corruptus id est monitus. Excommunicationis contententis pœna exilium. Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Degradatus clericus an conficiat, & ordinem amittat. Cum excommunicato communicans quam incurrit excommunicationem.

C A P V T II.

I quis presbyter. C. Si degradatus, uel suspensus celebrat, & monitus nõ desistit, excommunicatur. & si nec sic desistit, ad requisitionem ecclesiæ per secularem principem exulatur. secunda quæ aggrauat ibi. Quod si [Clericus] etiam in minoribus secundum Hostien. & facit quod no. supra c. prox. ad hoc facit, qd appellatione clerico rum etiam inferiores continentur. 1. q. 1. de persona, ad fi. ad hoc facit, infra c. 1. & c. fraternitati, & c. se. §. 1. supra de iudi. cum non ab homine, infra de pur. ca. si quis de gradu, ubi de hoc. allegat in contrarium, quod omnia illa iura quò ad pœnam irregularitatis restringenda

ANNOTATIONES. Pœnam. Vide Io. And. in ca. irrefragabili, & c. dilectus, supra de offi. or. & in spec. de dolo, & contu. §. 2. circa prin. & Barto. in l. agraria, ff. de ter. mo.

S V M M A R I V M. Continuatio tituli. De clerico excommunicato, interdicto, uel deposito ministrante, quibus in locis alijs canonicis quam hic sit scriptum.

De cleric. excomm. interdict. uel deposit. Rub.

¶ Dicitur est, supra de uariis excessibus clericorum propter quos interdum excommunicantur, interdum suspenduntur, interdum deponuntur. sed quia interdum clauis ecclesiæ contemnendo ingerunt se diuinis; ideo & c. habetur materia 11. q. 3. in 1. charta, & c. pen. & l. di. accedens, conuenit, de sacra. non ite. c. 2. de dolo, & contu. ueritatis, de ui. & ho. cle. ut clericorum §. si quis. Item de re iudi. c. 1. uer. sciturus, li. 6. de senten. ex. c. 1. in fi. de pœnis. c. 2. eo. li.

S V M M A R I V M. Abscindi ab ecclesia pro excommunicari. Excommunicationem monito præire debet.

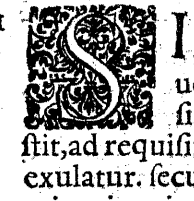
C A P V T I.

I quis. [Attrectare] aliàs attentationem [Abscindatur] ante deponitur, infra c. 1. Iano. monitione præmissa, ut ibi. Abb. ¶ Prima & 2. glo. Respon. possunt per duas quæstiones. ¶ Tertia signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 1. in fi. ubi idem nõd. ¶ In glo. 2. ubi. sententia] de positionis, de qua sic loquitur.

S V M M A R I V M. Siclericus degradatus, uel suspensus celebrat, & monitus non desistit, excommunicatur, & si nec sic desistit, quæ pœna. Clericorum appellatione etiam inferiores continentur in pena irregularitatis incurrenda, & qui secus dicit, ostendat ius, oportet, num. 3. Presbyter excommunicatus, uel suspensus si in ordine acolytatus ministrat, quando incidat in irregularitatem. De irregularitate ubi plene tractetur, quid eam inducat. Corruptus id est monitus. Excommunicationis contententis pœna exilium. Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Degradatus clericus an conficiat, & ordinem amittat. Cum excommunicato communicans quam incurrit excommunicationem.

C A P V T II.

I quis presbyter. C. Si degradatus, uel suspensus celebrat, & monitus nõ desistit, excommunicatur. & si nec sic desistit, ad requisitionem ecclesiæ per secularem principem exulatur. secunda quæ aggrauat ibi. Quod si [Clericus] etiam in minoribus secundum Hostien. & facit quod no. supra c. prox. ad hoc facit, qd appellatione clerico rum etiam inferiores continentur. 1. q. 1. de persona, ad fi. ad hoc facit, infra c. 1. & c. fraternitati, & c. se. §. 1. supra de iudi. cum non ab homine, infra de pur. ca. si quis de gradu, ubi de hoc. allegat in contrarium, quod omnia illa iura quò ad pœnam irregularitatis restringenda

genda sunt ad constitutos in sacris, licet & minores, alias sint de peccato coercendi. pro hac parte facit r. q. 3. episcopus, & s. prae. ex his. Sed ad illa potest responderi, qd ibi non agitur de irregularitate, sed de reconciliacione. Item alie. quia ex capite nostro nō debemus dicere in minoribus constitutum irregularitatem incurere, cum id nullo iure caueatur. primò quia ubi statuta non est, nō est imponenda, infra de sen. ex. his qui, lib. 6. secundò quia odiosa, & sic non laxanda, sed restringenda, de reg. iur. odia, lib. 6. tertio quia acolyti & inferiores quasi laici censentur, & laicari possunt, ut patet de cleri. coniu. ca. 1. & per totum. Item nec in degradacione ipsorum seruatur solennitas numeri episcoporum 15. q. 7. si autem, & c. felix, infra de hære. c. 1. lib. 6. puniantur ergo sicut monialis, de qua certum est, quod nō incurrit irregularitatem, infra eo. postulasti. §. 1. uel sicut laici, & foeminae, ut infra sequitur. & si dicas, qd incurrant irregularitatem, tamen paruum, in qua dispensare possunt episcopi; ad hoc quod legitur & no. supra de biga. c. 2. Quicquid subtilizetur, dicit, quod primò dixi, tenendum per prima iura, & per dec. primam de re. iudi. & dec. primam de sen. ex. li. 6. quæ indistinctè loquuntur. præterea tales possunt de facto officium gerere, ut prius. ¶ Dicitur etiam, qd qui dicit constitutum in minoribus tantum non contra here irregularitatem, ostendatur, quod illos expressè eximat: aliàs ei non crederet, nec tale ius credit inueniri posse, per hoc etiam dicitur irregularitatem esse presbyterum excommunicatum, uel simpliciter ab officio, uel ordinibus suspensum, si in ordine acolytatus ministrat: fecus, si suspensus esset à sacerdotibus, uel à celebratione missarum, & remittit ad summam, de senten. ex. §. si. sub. §. si. descriptionem uerò irregularitatis posuit hic Hostien. & prosecutus est ipsius membra, quod uideas apertius & plenius in spec. de lega. in tracta. dispensa. §. iuxta propositionem, in prin. & ideo hic decido [In contemptum] hoc est, qd inducit irregularitatem. Hosti. [Corruptus] i. monitus [Exilium] no. exilium, esse poenam contententis excommunicationem. ¶ ¶ Glo. 1. quærit. all. ad affir. 4. can. ad negatiuam. s. ponit duas opi. contrarias, & secundam approbat. ¶ ¶ In gl. 1. ibi, accedens ubi de hoc, illud capitulum inducitur: quia in prin. uocat illum esse presbyterum, & in uers. quem quidem, dicit illum sacro ordine priuatum, ad idem ea. dif. ut constitueretur, in prin. ibi. Ad clericatum redeat, c. episcopus, & c. dictum, & c. clerici, quæ sequuntur in glo. dicunt ordinem, uel gradum amissum. ad idem 1. q. 1. §. opponitur, in prin. ubi dicitur, quod talibus nulla remanet potestas sacrificandi. sed istud ultimum solue, ut ibi no. ad reliqua respodetur, ut dicebat Hug. qd de ordinis executione loquuntur, & quandoque de ipsius ordinis priuilegio. facit 32. di. §. uerum. c. ad hoc, & Hosti. in sum. huius titu. in si. pri. mi. §. dicit satis esse, quod ille prius fuit ordinatus, inducit, supra de sum. tri. firmi. §. una, & ibi dixit, & Gof. hic, & in sum. huius titu. in fin. Hosti. & Archid. dixerunt eum tenuisse contrarium in sum. de tempo. ordi. post prin. uer. hec igitur sit fides: sed salua eorum pace, Gof. fre. ibi de deposito loquitur: hic, & in sum. huius titu. de degradato: ipse tamen Goff. infra de non ordi. mi. c. 2. loquens de deposito dicit se cum La. Ala. & Tan. concordare, quia sicut per depositionem non tollitur characteris priuilegium circa imunitatem, sic nec characteris potestas circa cōfectionem eucharistiæ, licet ordinis executio sit sublata [Et ibi, militi] imò, ut infra de pœnis. ca. 2. §. 1. cum suis conor. [Et ibi, & Tan.] & Phi. & lo. q. 1. in sum. Barto. Brix. ibi contra [Et ibi, quod quidam] & c. dominus declarauit, ubi de hoc, & ca. qui perfectionem [Et ibi, red] concordat Inno. Hosti. & theologi præcite, & dixi de hoc, de cisma. c. 1. in gl.

magna ante si. uer. & hic etiam. ¶ In glo. 2. ibi, ut prius infra de sen. ex. is cui, lib. 6. [Et ibi, quod potest laicus] de hoc dixi de cele. misc. r. super uer. compleantur. ¶ In glo. ipso iure, in fi. ¶ Iul. intellige de maiori, si communicauit in crimine: uel si ille excommunicatus fuit cum participibus, quod tamen non possunt hodie inferiores à papa, nisi seruata forma dec. statuimus, de sen. ex. li. 6. ¶ In glo. ut talibus, ibi, communicet uel aliter scilicet, qd laici, uel foeminae excommunicati non immisceant se diuinis: aliàs si moniti non desistant, augebitur poena.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdictus, uel excommunicatus celebrans etiam officia, deponitur, & quo casu, & num. 3. Ad dispensationem qui se reddant apti, & num. 3. Depositionis sententia non incurritur ipso iure. Irregularitatis fecus.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. Cum irregulari, uel deposito quis dispense, & cum quo, uel restituere possit. An dispensatio per accusationem impediatur. Sententiam suam potest ordinarius, si nulla est, emendare, cir. fin. uer. dicebat hic.

C A P V T III.

Lerici. Casus. ¶ Interdictus, uel excommunicatus celebrans, & monitus non desistens, deponitur, & facit hic uers. clerici sic generali, ad id quod dixi, supra ca. proxi. [Suis] episcopis, quod est infra, sed idem est, si hoc fiat ab aliis prælatis iurisdictionem in eo habentibus, supra de offi. ord. cum ab ecclesiarum [officia] etiam dicendo uesperas, uel matutinas, ut prius [Redierent] ad statum interdicti, uel excommunicationis, per quod se reddunt aptos ad dispensationem per Papam habendam, secundum Goff. Hosti. [Incurrant] irregularitas bene contrahitur ipso iure: sed poena ista est per sententiam infligenda. ad hoc, infra eo. illud, in fi. & c. sequen. ¶ ¶ Gl. 1. tria facit, arguit à contrario, & contra obicit, & soluit. secundo quærit, arguit ad affirmatiuam; soluit negatiuè. tertio iterum quærit. ponit opi. Hug. cui obicit de. c. episcopus, & respondet. ¶ ¶ In glo. 1. ibi, dispensatiuè] ad quam dispensationem se habilitant monitioni parendo secundum Goff. uel loquitur de his, qui ignorabant se ligatos secundum Phi. dicit hic Hosti. qd si talis irregularis monitus paratus sit corrigi, dispensabit episcopus cum ipso, argum. hic, & infra eo. fraternitati adducit stylum curiæ, quo mandatur, qd si non in contemptum clauium & c. facit supra c. 2. & infra eo. illud, & c. postulasti. subdit, qd ante dispensationem poterit accusari, & accusatione pendente dispensari non poterit, argum. infra de priuilegiis, supra ut lite p. c. fi. si igitur accusationem præueniat, tutus erit, de cisma. cap. 2. si uerò monitus non abstinere, alius, quàm papa non dispensat. subdit. qd curia tenet, & sic de facto seruatur, & cum tali episcopus non dispensat. contrarium etiam eius, quod dicit per accusationem impediri dispensationem, dixi de iudi. at si clerici, super uer. potest. & super hoc uide remissiones, quas ibi dedi [Et ibi, quod legatus] habet consuetudo, qd plus ualeat approbatione, quàm iuris probatione, qd legati de latere dispensant cum irregularibus, qui non ex contemptu clauium se immiscuerunt diuinis, etiam si id fecerint. ex supina ignorantia, uel scienter, non tamen ex cōtemptu. & potest esse ratio: quia & poenitentiarum papæ illos, qui non contempserunt, absoluunt. contra hoc inducitur, infra c. pen. [Et ibi, dicas] Idem Guil. in spe. ti. 2. §. nunc de episcoporum uer. sed nunqd potest episcopus, uel legatus, & de scholare,

lare, uel aliunde ueniente; uide eo. ti. §. consequenter, uer. quid si legatus [Et ibi, quæ de causa] istud cap. & ea. q. quanto, uidentur facere contra: quia ibi dispensat inferior. sed illud sit auctoritate papæ [Et ibi, dispensat] sed nunquid ille, qui institutus est in curia ad imponendas poenitentias, hoc poterit non credo. Vin. hoc no. infra c. proxi. [Et ibi, cum iniuste] Idem ibi no. & poterit eum tunc suus episcopus restituere non adiuncto sibi episcoporum numero secundum Guil. qui hoc no. in spe. ti. de accusatione. §. 2. uer. sed nunquid tor, dicebat hic Host. c. episcopus, posse intelligi, quando non interuenit in depositione debitus numerus episcoporum: quia tunc poterit episcopus emendare suam sententiam, quæ nulla est, ut dixi de accus. qualiter prim. super 1. glo. & in hoc casu bene procedit dictum G. & ut dixit hic Host. potest etiam illud intelligi, cum non interuenerat ibi debitus numerus episcoporum, de quo 15. q. 7. felix. ordinarius enim potest emendare sententiam suam, quæ est nulla, ut dixi secundum eum, de accusa. qualiter 1. unde dixit Pe. & Abb. supra de iudi. at si clerici, hoc, quod dixit hic glo. episcopum restituere, uel dispensare non posse cum deposito, procedere, quando ex suo iure petitur, ut dispense. Si uerò ex nullitate sententiæ, ut per absentiam iustam depositi petit ipse restitui contra sententiam, tunc episcopus poterit, supra de re. iud. cum Bertoldus [Et in fi.] de hoc 2. q. 6. ideo 1. & l. di. contumaces, & uide quod dixi de cleric. non resi. ex tua, in fi. ulti. glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicati, uel interdicti deponuntur, si celebrant, nisi propter multitudinem pena mitigetur. Pecunia est iusta causa dispensandi.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Multitudo, & paucitas respectu dicitur, & num. 4. Multitudini an parcat, num. 4. Disiuncta pro coniuncta interdum ponitur.
4 Additio glossarum. Suspensus à quo debeat abstinere, iuncta glo.

C A P V T IIII.

Atores. Casus. ¶ Excommunicati, uel interdicti, si celebrant, deponuntur, nisi propter ipsorum multitudinem poena mitigetur. In prima narratio, & decia supplicatio. In secunda ibi, Fraternitati, commissio distinguens, & secundum membrum ibi, Si uerò [Quadragesima] hunc numerum ideo Papa taxauit: quia aliàs posset pati ecclesia nimiam penuriam clericorum. penaria uerò est iusta causa dispensandi, 15. dist. priscis. Innoc. [Condemnes] ad intellectum huius uerbi uide, quod no. in spec. de accusatione. §. quarto loco, post prin. [Suspensus] sed an est hoc ius commune: satis puto, ex quo sic hic exprimitur: hoc etiam seruat poenitentiarum. uide quod no. de temp. or. eos qui, in glo. quod scilicet, in fi. lib. 6. facit, supra de fortille. c. 2. & infra ti. 1. cap. 2. [Intingas] qua peracta cum illis dispenses. ¶ ¶ Glo. 2. obicit, qd remitti debuerat & c. poena non mitigari tantum, & responderet. secundò no. qd ultra 40. dicuntur multi, obicit, & soluit. ¶ ¶ Pe. glo. 3. quæstiones format, & illas soluit, & contra ultimam, solutionem arguit. ¶ ¶ In glo. 2. ibi. l. 1. in fin. ¶ debet index multitudinem testium refrenare [Et ibi, in fine] arg. ibi in liberis multe sunt differentia, aut ingenui, aut libertini. ¶ ¶ In glo. pe. ibi, cum quidam] si dicit testator talem, uel talem instituo heredem, tutorem, uel lego, uel his simile, disiuncta ponitur pro coniuncta [Et ibi, §. cum ita] in stipulatione, si non dabis hominem, aut fundum. 100. dabis, Aut, ponitur, pro etiã [Et ibi, duo sum] hanc &

4 seq. uide de offi. dele. quoniam, in 3. glo. ¶ In glo. 2. ibi, non parcatur] in totum, & tunc procedit glof. [Et ibi, quoniam] ubi de hoc [Et ibi, aliquando duo] aliquando 3. ut 67. di. ca. 1. in textu, & glo. & 1. q. 1. placuit [Et ibi, pauci] aliquando 14. supra ne cleri. uel mo. c. 1. [Et in fi.] Unde, ut dicebat Hosti. si. 40. tantum, uel pauciores presbyteri fuissent in hac dioc. non fuisset Papa arbitratus de tali numero. ¶ ¶ In gl. pe. ibi, tantum à beneficio] ad hoc, supra de of. or. dilectus, Hostien. [Et ibi, quod ad se] de hoc supra de appel. pastoralis, in ulti. glo. [Et ibi, sequela] uide satis de hoc in cle. de pœ. cupientes, in glo. no. noua, in fi. [Et ibi, accedens] & supra de cleri. pu. in du. Henricus [Et ibi, ita credo] Item hic Hostien. non ob. contraria secundum eum, que loquuntur in temporalibus: uerò loqui mur in censura, quæ plus dependet à uoluntate presentis, quàm à uerbis, infra de senten. exc. si quem. nec enim illa ita penderet à uoluntate iudicum, sicut sententia excommunicationis, quod patet. ff. ad munici. l. ordine. §. 1. 1. 1. q. 3. c. 1. Vinc. lo. & Phi. dicunt, infra eod. postulasti, quod hanc opinionem putant ueram inter uiuos: inter mortuos credunt contrarium. quasi episcopus uoluerit suspendere, & non suspendit, argum. C. de pecul. eius, qui liber. meru. l. unica, quæ quid dicat, dixi de sepul. de his, in gl. fi. C. [Et in fi.] Gof. no. supra de magis. quanto. qd talis sententia tanquam incerta non ualeat per 1. 3. C. de sen. quæ sine cer. quanti, no. etiam ibi, quod si episcopus dicat, suspendo te, ab utroque uideretur suspensus, scilicet ab officio, & beneficio, ar. de sen. ex. c. pe. aliàs à beneficio tantum, argum. ff. de pœnis. l. si præses.

A N N O T A T I O N E S.

- 1 Pastoralis. Et uide de elec. cupientes s. cæterum, & c. si compromissarius, lib. 6. & utrobique glo.
2 Cap. primo. Vide glo. ea. q. s. cum ergo subditi.
S V M M A R I V M.
1 Excommunicatus qui celebrat, deponitur, nisi misericorditer remittatur, & quando, nu. fin. §. 1. alla de eo, num. 5. Contemptum quid aggrauet.
2 In notorijs fertur sententia, licet dies non sit assignata. Dies, siue tempus currit post præsentationem literarum, in fi.
3 Misericordia uidetur aliquando deberi. Excommunicare non debet ordinarius uel delegatus nisi uocatione premissa: aliàs poenam habet, & quam lata tamen tenet. Delegatum quem si nesciam, excusor, si non obedio. Delegati sententia contra intentionem delegantis lata, nulla est. Pertractare, sonat in uitium.
4 Irregularis an tantum sit clericus, quando solemniter gerit officium sui ordinis. Poenitentia sub spe non est quid committendum. Peccandum non est, etiam si Deum, hominesq; celare possimus. Conscium peccatorum tuorum nullum magis timendum, quàm te ipsum, & ratio.
5 Excommunicati tenentur alios non excommunicatos uitare, & cur. & an excommunicatum? nu. 6. & communicanti quæ poena, & num. 7. Excommunicationis effectus quis.
7 Vis absoluta, & conditionalis diuersa ratio.
8 Celebrare, & se celebrationi diuinorum ingerere, an sit idem, an differat, & utroque modo incurrat irregularitas.
9 Irregularitas contrahitur ipso facto & iure. Deposito per sententiam. Gratia poena spectat ad Papam, & in quo facta fuit in casu huius decreta. Episcopus quis remanet, licet nullius ecclesie. Ineligibilis actiue, & passiuè quis, in fi.
10 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 1. 1. Mala fidei quis efficitur post denuntiationem.
12 Additio glossarum.

Suspensus an si priuatum celebret officia diuina irregularis fiat, in nra gloss. §. 1.

CAPVT V.

Illud dominus. Qui excommunicatus celebrat, deponitur, nisi poena illa misericorditer remittatur. Et primo ponit Hildebrandus episcopi transitum 2. ibi, unde, mandatum circa id factum delegato, & executionem ipsius. 3. ibi, Ipse comparationem episcopi, recognitionem misericordiam, & petitionem & excusationem 4. ibi, licet, excusationis impugnationem. 5. ibi, Cum eo, poenae remissionem [Pofulata] hoc dicit, ut aggrauet contemptum ut dixi, supra de consue. cum uenit. non quia satis fuisse postulasse, supra de reg. licet, uer. illa, ubi etiam dixi, quod hic dixerat Hostien. de inferioribus praelatis exemptis [Partibus illis] in quibus fuerat haec transgressio [Notorium] nota in notoriis ferri sententiam, licet dies non sit assignata. de hoc, supra de coha. cleri. ueltra [20. dies] sibi assignatos a papa, ut ab administratione cessaret, ut sequitur. quod si non faceret, mandauit illum excommunicatum nunciari, ut sequitur. & dicit Hostien. mandauerat eum prius excommunicari, & postea nunciari per id, quod sequitur in uer. ipse; quod non credo per uer. Illud autem, & dicit Ab. istos 20. dies currere post praesentationem literarum: aliam esse indifferente sententia, ad id de ap. super eo 2. [Adimplere] ipso Hildebrandus, obedire nolente [Excessum] de translatione, & celebratione post excommunicationem. Inno. uel forte non fatetur primum, super quo se per quandam indulgentiam excusabat, supra de transac. c. fi. [Misericordiam] quae uidebatur deberi. 2. q. 1. noli, in fi. Goff. [Ordinarius] siue sit ordinarius, siue deleg. excommunicare non debet, nisi monitione praemissa, alias poenam habet, de qua infra de sen. ex. sacro. lata tamen tenet secundum Inno. Pm quem hoc forsitan dixit: quia in lata per delegatum ille, qui nescit illum delegatum, habet iustam excusationem. facit de offi. dele. cum in iure, licet Pm eum tutius sit parere. uel Pm Hosti. hoc dixit pro eo, quia si delegatus sententiam excommunicationis ferret monitione non praemissa, nisi id haberet ex forma literarum, ut hic, nulla esset sententia quasi lata contra intentionem delegantis, ar. de prae. c. fi. de rescrip. su per literis, ad fi. & facit, quod dicam de con. pra. quia cum dicit, in glo. dicit hic Hof. ad fi. [Promulgare] non promulgauit, sed denunciavit, ut dixi supra [Antefactum] i. sententiam, uel ipsius denunciationem [Monitorias] receperat tamen mandatum Papae continens etiam de commisione Madeburgen. & ideo non uidebatur omnino excusabilis, Pm Hosti. [Pertraclare] sonat in uitium, Pm Hosti. [A nobis] per hoc patet, quod Madeburgen. non tulit sententiam, sed tamen denunciavit, nisi exponas cum Hosti. [A nobis] id est auctoritate nostra. aliter uero dicit, quod postea excommunicatus fuit a Papa [Celebrari] not. contra opi. que habet, clericum non esse irregularem, nisi quando solenniter gerit officium sui ordinis. ad idem, infra c. prox. hoc idem probat finis huius decreti. & ibi remittam [Penitentiam] Hiero. ad Saluinam. E. Nobis non blandiantur poenitentiae subsidia, quae sunt in felicitum remedia [Deliquisse] Seneca, & si scirem Deos ignoscituros, homines autem ignoraturos, tamen de dignaret peccare, ut no. 1. s. q. 1. merito, & ad Lucil. 43. Si honesta sunt, que facis, omnes sciant. Si turpia, quid refert neminem scire, cum tu scias. & in moralibus, Nullum peccatorum tuorum conscium magis timeas, quam teipsum, alium enim fugerem poteris, sed te nunquam. Et Tullius 3. de offi. Certe si deos, hominesque celare possemus, nil tamen auare, iniuste, libidi-

nos faciendum est [Periculosum] euidenter diffinitur hic excommunicatos teneri alios uitare, alias periculose peccat. contemnit enim claus ecclesie, & sententiam uiolat, infra de excep. pra. c. fi. cum unus illius, effectus sit, quod excommunicatus cum Christianis communionem non habeat. Tenetur ergo excommunicatus uitare non excommunicatos: aliam se aggrauat ex contemptu, sicut qui contemnens perseueret in illa per annum se reddidit haeresi suspectum; quod dicit, ut de haereti. excommunicamus, r. §. 1. Queritur Hostien. an excommunicatus teneatur uitare excommunicatum? arg. q. non 32. q. 6. nihil iniquius, C. de inoffi. testa. in arena, de adul. c. pe. & ulti. dic. contra secundum eum, argu. de excep. dilecti, & eo. ti. pia, lib. 6. cum enim priuilegiati se ab hoc excusare non possint praetextu priuilegii, de sen. exc. nulli, multo minus ratione delicti. ad hoc, supra de dona. inter ui. & uxo. & si necessesse, de praeb. eum qui, li. 6. aliam hoc esset contra ecclesiam approbare excommunicatorum collegium. contra id C. de sacro. ecc. qui sub praetextu, de haereti. excommunicamus. 1. §. quia uero, & §. seq. imo, si moniti non abstineant, ex hac causa excommunicari possunt, sicut alii, infra eo. si celebrat. §. fi. quod fieri pot. de hoc de Iudaeis, ita quorundam [Poteri] hoc dicit secundum Hostien. quia si communicari sibi per uim absolutam sibi illatam, in nullo peccat. Si uero per conditionalem, peccat, quod me. causa, sacris. fortius, si esset uoluntas simulata, uel etiam turbata, de qua supra de simo. Matheus [Canon] sup. imponit, uel imponi iubet [Celebratio] distinguitur inter haec duo, scilicet celebrare, & se celebrationi ingerere, quod non est perfunctorie transiendum, Pm Hof. cum probetur per hoc non solum illum irregulare, qui celebrat, sed etiam illum, qui se diuini celebrationi ingerit. de hoc dicam, infra de excep. pra. la. c. fi. ubi uide super uer. uiolauit, in prin. & Pe. hoc tenet etiam de audiente in ecclesia, & Boati. supra c. proxi. dicebat talem irregularem, sed dispensabiliter per episcopum, uel abbatem, si est monachus; quod non possent, si in suo officio celebrasset. Ab. dicit, quod magister suus dicebat prius. tales interessentes irregulares non esse, cum ad excommunicationem nil addat, interesse celebrationi diuinorum, nisi minor excommunicationem per orationem, & locutionem, de sen. ex. nuper, sed ligatus minori celebrans non est irregularis, infra c. fi. & quod hic dicit, ingessit, exponit ut prius, dicens q. hic est potius uerborum inculcatio, q. repetitio casuum puto, q. bene sit diuersitas casuum, sed talis, qualis in principaliter celebrante, & cocelebrante; nec puto penam habere locum in simpliciter audiente, Goff. hic dicit, q. licet excommunicatus non possit missam cantare, uel sacramenta tractare: potest tamen priuatum officium dicere cum aliis, in choro cantando, quod secundum eum probat canon dicens, q. non licet in officio tuo ut prius agere 1. q. 3. si quis episcopus [Infligendam] exponit Hosti. infligendam declarandam, & executioni mandandam: sed ipsam sibi diximus remittendam, ad quem solum spectat, de hoc supra eo. clerici. Ego lego literam proprie, & dico, ut dixi in decre. clerici, in fine, quod licet irregularitas contrahatur ipso facto, & iure: tamen depositio non inest per uim sententiae canonis: imo est infligenda per iudicem, ut hic, & ca. sequentibus. sed qualis fuit ista gratia, cum tamen priuauerit illum utroque episcopatu habito, & ambitu? ut patet, supra de transac. cap. pen. dic. quod illud non fecit ex poena irregularitatis, sed solum ex poena temerariae translationis, de qua ibi loquitur. uel dicit, quod hic loquitur de poena depositionis: ab ordine, quam propter irregularitatem pati debebat, supra c. proxi. & hanc remittit hic; & sic iste remanet episcopus, licet nullius ecclesiae; quod esse potest, de transac. cap.

cap. 2. de eo, qui renunciauit episcopo. cap. 1. praeterea, & nisi hanc poenam remisisset, fuisset ineligibilis actiue, & passiuè, ut infra de sen. excom. is qui, lib. 6. ¶ 1. Secunda glo. respondet per modum obidictionis, & solutionis. ¶ Glo. si qua, signat contrarium, & respondet. ¶ Ante pe. glo. alle. unam concor. & signat contrarium. ¶ In glo. scilicet quia, ibi. l. 2. & 3. Jaliàs. r. in fi. & 2. uide hac & se. in decre. 1. alleg. super fin. r. glo. [ibi. si fundum] Si ante emptionem nunciaui emptori fundum meum, esse, non uidentis, si emit, ut malae fidei emptor, re per me euicta, tenetur ad fructus perceptos. ¶ In glo. 3. in fi. ¶ infra de consuetudi. c. ult. & de elec. c. 1. & c. cupientes. §. q. si, lib. 6. ¶ In glo. in hoc, ibi, potest? imò debet, ut no. ipse Io. cuius fuit haec gl. in pra. c. presbyterum. an uero id possit intra ecclesiam, uel debeat dicere extra, remittit Hosti. ad sum. eo. ti. §. 1. ¶ In glo. scilicet quia in fi. Jubi de hoc in 1. glo. ff. & 1. q. 3. si quis laicus, ubi de hoc, & uide quod dicam, infra de sen. ex. inquisitioni, in princi. ¶ In glo. sub spe, in fi. ibi soluitur.

SVMMA RIVM.

- 1 Excommunicatus celebrans a beneficio deponitur. Potestati iudicis quod committitur, subijcitur aliquando necessitas, ut hic.
2 Additio glossarum. Capituli consilium requiritur in priuatione beneficii.

CAPVT VI.

Raternitati. Casus. Excommunicatus celebrans a beneficio deponitur [Poteri] & debebis, si accensur, & conuincantur: aliam locum habet. ff. de iudiciis, non quicquid. ad hoc quod no. de uita & ho. cle. quoniam 1. respon. secundum Hosti. [Spoliare] i. priuare, concor. dedi de hoc, de restitu. spo. conuicente. ¶ In glo. 1. ibi, deponere? sed forte hoc omisit, quia numerus episcoporum, qui debet in illa interuenire, non de facili potest haberi, de haereti. c. 1. li. 6. qui non requiritur in priuatione beneficii, licet requiratur consilium capituli, de excep. pra. c. 1. ubi de hoc, & ideo hanc poenam ut faciliorem expressit, sicut infra cap. proxi. in fi. secundum Hostien.

SVMMA RIVM.

- 1 Collatio beneficii excommunicato facta non ualet, & num. 2. Ei conferens quomodo puniatur, & quo casu, num. 2. In interdito loco celebrans qua afficiatur poena, & quis, & nu. 4. Cum excommunicato contrahi non potest, & ab eo acquirat ueneri nequeunt, nisi dispensetur, & a quo, num. 3. & 6.
4 Officia qualia competat dicere monialibus.
5 Epilogus, & additio glossarum. Electio excommunicati an teneat, num. 6. in fin.

CAPVT VII.

Postulastis. Casus. Collatio beneficii excommunicato facta non ualet, & scienter conferens a beneficio interdicto, si clericus est, a beneficio deponitur: si monachus, uel monialis, in arctiori monasterio detruditur, & secunda ibi, Quasi uisti. Et subdruu si pateat [Non debeat] etiam obtentu priuilegii, nisi in casibus expressis a iure; quod dicit, ut infra de sent. ex. nulli, & c. cum desideres [Conferri] cum id sine communicatione fieri non possit, & arguetur cum excommunicato non posse contrahi, nec ipsum licite tenere posse ex contractu quaesita. de hoc dixi, de dolo, & contu. a ueritatis [Canonice] no. pro regula prima de reg. iur. li. 6. [scienter] si ignoranter, licet non teneat collatio, con-

ferens tamen poenam euadit: quia probabilis ignorantia debet esse excusata, infra c. 2. [Suspendendi] in prouinciali concilio, supra de praeb. graue. & dispensatio, de qua sequitur, fiet per Papam, uel proprium patriarcham, ut ibi secundum Hosti. non credo locum hic esse illi decre. cuius poena locum habet post binam monitionem. Tene ergo, q. dicit. G. [in locis] die hodie, ut de sen. ex. c. ult. lib. 6. [Diuina officia] qualia officia competat dicere monialibus, dixi, de cele. mil. ca. 1. super uerfi. compleantur [Imodati] quia moniti non desistebant, supra c. 2. sed, ut dicit Inno. idem, si non fuissent excommunicati, ex quo celebrant in loco interdicto [Spoliandi] repetere, quod dixi, supra c. proxi. in tex. & gl. ¶ In glo. 3. respon. per quaestionem, quis dispenset. soluit, & remittit. ¶ In glo. pe. in fi. cuius uerba habes, infra de no. oper. nun. cap. 2. ¶ In glo. 3. ibi, episcopis] idem Io. Goffr. Inno. hic, & supra, de temp. or. dilectus, & Guil. in spe. de le. §. nunc de episcoporum, uer. 16. Io de De. contra, quod fatetur Vinc. in eo, qui propter contemptum apo. se. excommunicatus esset, & sic intelligitur de aera, & qua. cum bonae, Hostien. hic distinguit, an sit talis excommunicatio, a qua absolueri possit episcopus; & tunc per eum poterit dispensari. an talis, a qua solus Papa absoluat; & tunc ipse solus dispensabit, argu. de offi. ord. pastoralis §. praeterea, infra de sen. exc. a nobis 2. & cap. cum illorum. sed compo. in dec. q. sicut, de elec. ubi scripsi in ult. glo. post omnes apostilas ante medi. tener, quod excommunicatus electus cedere non tenetur, quod haec dec. non patitur; & uide quod dicam, de sen. ex. si uere, in glo. hic patet, circa si. uer. executionem. ¶ In glo. propter quod, ibi, irregularis] quod dicit, ut infra de sen. ex. is qui, li. 6. in fi.

ANNOTATIONES.

- 1 Veritatis. Facit, quod no. de Iudaeis, cum sit. & idem no. Io. And. eo. ti. ad liberandam, super 3. glo.

SVMMA RIVM.

- 1 Conferri beneficium potest excommunicato post absolutionem. Civitatem suam dicere, modus loquendi ciuibus Italiae. Legatus de latere ordinare potest in ecclesia canonicos.
2 Preces an simoniam inducant. Canonici decem, uel duodecim simul in quibus ecclesiis fiant. Dofforum Bononiensium mos. Collationis ius non deuoluitur ex lapsu temporis certo numero non existente canonicorum, in fi.
3 Numerum eorum esse unde innuat. Petitio infra exaudienda. Deliberatoria datur, etiam ubi non offertur libellus, & ratio.
4 Excommunicationis sententia generalis licet omnes liget: tamen si quis ex inclusis lateat, non imputatur communicatio, nisi in casu, uel uerbo ligat, & soluit, num. 6.
5 Fautor quo casu ligetur eadem sententia excommunicationis. Aduocatus si quem defendat excommunicatum, non ligatur excommunicatione, excipitur casus.
6 Excommunicati qui uitandi non sint, & num. 4. excommunicatum esse quem an sufficiat probare, nisi probetur etiam tempore electionis, uel collationis excommunicatus num. 8. 9. & 10. Probare se astringenti, quod aliam non tenebatur, imputandum, si non probat, in fi.
7 Epilogus, & additio glossarum, num. 8.
9 Haeres qui semel fuit, adhuc haeres esse praesumitur.
10 Negligentia cuiusque propria generaliter imputatur, in fin.

CAPVT VIII.

Roposuit. Casus. Excommunicato post absolutionem beneficium conferri potest. Et prima pars factum narrat, & probationes partium 2. distinguit

Petrum dicit tamen, quod cum promotus ante absolutionem dispensabit episcopus, ex quo est occultum, immo nec propter occultum possit & cum remouere, de temporibus ordinandis, ex tenore, & capitulo fina. ¶ In glossa penultima. [ibi, quidam.] Innocen. scilicet post cuius apparatus fuit hec glossa. [Et ibi, suspendendo.] iustud tamen non liceret hodie inferioribus a papa, nisi seruata forma decre. de sententia excommunicationis, & capitulo constitutionem. lib. vi. vt eodem lib. & eodem tit. statutum.

ADDITIONES.

- a ¶ Temporalibus. Vide Ioanem Andre. in capitulo, quod sicut. de ele. post glo.
b ¶ Capitulo vltimo. Vbi vide plenius Ioannem Andr. & eodem titulo, auaritia.
c ¶ Quo. Vide de hoc plenius in capitulo cum dilectus. de consuetu. per glo. Ioan. And.

¶ De non ordinato ministrante. Rubrica.

¶ Viso de ordinatis, qui post interdictum celebrant, videndum est de non ordinatis, qui celebrant, vel officium ordinis, quem non habent, exercent.

S V M M A R I V M.

- 1 Non ordinatus ministrans quo casu pœna subiaceat huius decretalis.
2 Falsi tenetur qui se ingerit pro ea persona, quam non habet, & quo casu. Insignis alienis vtens leg. Corne. de falsis tenetur. De ecclesia abijci quis qualiter intelligatur.
3 Additio glossarum.

C A P. PRIMVM.

1 **Q**uis Clericus. Hostie. ¶ Ordinat.] vt si acolytus vsurpet officium subdiaconi, subdiaconus diaconi, & sic de singulis, non tamen habet hoc locum, quando acolytus vel alius non in solenni apparatu dicit epistolam, sicut fit tota die secundum Hostien. & de hoc, supra de vita, & honestate clericorum, vt quique. [Temeritatem.] quinimmo & falsitatem. nam si quis se ingerit pro milite, cum non sit, & vtitur illius insignijs, tenetur lege Cornelia, de falsis, & est pro commissi qualitate grauissime puniendus, ff. ad legem Corneliam de falsis. l. eos qui. §. fina. secundum quem non excusat consuetudo contraria, supra de consuetudine, quanto. [Abijciatur.] per excommunicationem, nisi se correxerit, vel per beneficij priuationem, seu deponitionem, argumen. supra titulo primo, capitulo tertio, & capitulo illud, in fine, & capitulo fraternitati, nisi papa dispenset, quod dicit, vt infra capitulo primo, secundum Hostien. ¶ In glo. prima. [ibi, licitum.] ita, qd ex eo meretur, non demeretur secundum Tan.

S V M M A R I V M.

- 1 Diaconus missam celebrans quid pœne patiatur. In non ordinati ministrantis dispensatione qua clausula ex stylo curie ponatur, cum eo quis dispenset, nu. 6. Penitentia pars pacta sufficit ad consecrationem eius, quod pacta penitentia conceditur, vel concedi mandatur.
2 Ad curam & diligentem medicus spiritualis tenetur, & carnalis.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.

Furem quis, si nouit, tenetur indicare, si celat, tenetur. 5 Additio glossarum.

C A P. II.

1 **L**iteris. Casus. ¶ Diaconus missam celebrans ad sacerdotium non promouetur, ad tempus a diaconatu suspenditur, sed in beneficio cum eo poterit dispensari. Communis diuis. secunda ibi, Consultationis. [Triennio.] habet communis stylus curiæ hanc clausulam, cum eo ad tempus iuxta arbitrium tuum suspensio dispenset, per quod dicit Hostien. quod plus, vel minus temporis poterit episcopus arbitrari, quo tempore lapsio, & acta penitentia, vel ipsius parte dispensabit, de temporibus ordinandis, ex tenore, infra titulo secundo, capitulo fina. [Suspenditur.] sic supra titulo primo, latore. [Beneficio.] quod obtinet, vt inuouit sequentia, vt dicit Hostien. [Curam.] no. Hostien. quod ¶ medicus spiritualis tenetur ad curam, & ad diligentem, nec minimam, quia tenetur etiam carnalis, de homici. tua nos. de ætate & qualitate, ad aures. [Regularem.] infra titulo secundo, pet torum. ¶ Secunda glo. respon. per quaestionem, an conficeret. ¶ Penultima glo. quaerit, & soluit. ¶ In ¶ glo. tertia. [in fine.] qui furem nouit, indicet vel non, non tenetur, sed si celat, tenetur. ¶ In ¶ glo. secunda. [ibi, quod autem.] & de consecratio. distinctio. prima, capitulo primo, ad finem. Lau. & quid dixit hic Goffre. ibi, vt de super prima gl. ¶ In gl. sine. [ibi, dispensatione.] papali, vt dicam in glo. penultima. ¶ In glo. sic. l. distinctio. [in fine.] ¶ T. supra de cleri. pugnan. in duello, Henricus, per quæ iura dixit hic Innocen. quod quasi semper in beneficijs dispensare licet episcopis. ¶ In glo. penultima. [ibi, non ¶ credo.] idem Hostien. & Goffre. in Specu. de lega. §. nunc de episcoporum. ¶ versicu. xviii. quia si cum ordinato, qui suspensus celebrat, ipse solus dispensat, et ergo & cum non ordinato, qui magis peccare videtur, & hoc in suscipiendo, in suscepto, & beneficio secus, vt hic Innocen. in decre. dilectus, de tempo. ordin. simpliciter dixit episcopum dispensare posse cum non ordinato ministrante per hæc capitula.

¶ De clerico per saltum promotus. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De promotus per saltum qua iura alia, quam hæc canonica loquantur.
2 ¶ ¶ Ministrat interdum non ordinatus, interdum prepostere, vel per saltum ordinatus, ideo & c. habetur materia, li. j. distin.

S V M M A R I V M.

- 1 Qui ordinatur ignoranter per saltum de subdiacono presbyter, quid iuris, in princ. & in fine. cum eo quis dispensare possit, nu. 6. & 7. Ordines quomodo conferendi, si dubitet de alia priori eorum de collatione, numero 3. quo tempore conferendi, numero 4. si ante xiiij. annum conferantur, an obligentur ad continentiam, numero 5. Ordines minores an essent in ecclesia primitiua, nu. 7. Confessionem propalare quando quis possit. Credendum bonis viris. Penitentia imposita pars peracta conceditur.
2 In baptizmo conferendo, si hæsitetur, an quis sit alias baptizatus, qua cautela vtendum.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
4 Professus ante xiiij. annum an sit monachus.

C A P.

C A P. PRIMVM.

1 **V**æ literæ. Casus. ¶ Qui igno- rante per saltum de subdiacono fit presbyter post penitentiam in diaconum ordinatur, & demum secum poterit dispensari in sacerdotio. Communis diuis. ij. ibi, mandamus. [Fecit.] ignorarer. [Secreto.] vt iudici, non vt confessori, ne sit contra. de poeni. & re. omnis. nisi forsan ipse procurator se publicaret, & confessoris in testem induceret, de simonia. nemo. de adulterijs. significasti. secundum Hostien. [Boni viri.] talibus credendum est, supra de procuratoribus. in nostra. Hostien. [Conuersatus.] sic supra de electionib. postquam. [Inferiores.] sacerdotio, alias parum iuuaret excusatio, si postea in propecta ætate suscepisset subdiaconatum. [Peracta.] vel eius parte. [Procurator.] poterit episcopus ratione dubij præmittere illa verba, si non est ordinatus & c. & gerere in animo, & in hoc instruere ordinandum, quod si ille fuit al. ordinatus per orationes, vel vñctioes nil dare, vel recipere intendat. & est similis cautela de baptizmo. capitulo secundo. secundum Hostien. ¶ Glo. secunda ponit differentiam matrimonij carnalis ad ordinem. secundo quaerit an impubes ordinatus & c. arguit quod non. soluit contrarium vacillando. ¶ Vltima glo. quaerit, ponit opinio Hug. demum opinio Vincen. quam approbat. secundo quaerit, & soluit. ¶ In glo. prima, in fi. ¶ Iqualis illius, qui proprium nomen ignorat. C. de hæredi. instituen. l. fin. Goffre. ¶ In gl. secunda ibi, non debeat. ¶ nisi in ætate hodie terminata per constitutio. clemen. de ætate & qualita. generalem. [Et ibi, carnali.] sup. quod a tali contractu nullum est, nisi & c. [Et ibi, matrimonium.] de hoc satis dixi supra de sponsa. rux. [Et ibi, annexum.] de hoc de cleri. coniuga. cum olim. [Et ibi, ante ¶ xiiij. annum.] hoc tenet hic Innocen. supra de tempo. ordi. vel non est compos. vbi tenebat, quod satis est ordinatum infra pubertatem contradicere ante pubertatem, & perseverare vsq; ad finem pubertatis in contradictione, vel contradicere statim, in fine. xiiij. anni, & illud statim, intelligit ibi Hostien. de triduo per decre. ad nostram. de regulari. Inducebat autem Innocen. rationem, quia cum expresse per votum continentie se non possit astringere ante pubertatem. xx. quaestio. prima. capitulo primo. multominus tacite per susceptionem ordinis, nec putat, quod finita pubertate sit necesse illum interrogari, sicut dicitur de ingresso, & no. de regularib. capitulo primo. Diuersitatis ratio, quia ordinatus, quamuis minor, habet characterem. de facili ergo tacite inducitur votum ordini annexum. Sed professus ante xiiij. annum non est monachus, & ideo requiritur expresse consensus, vel ratificatio æquipollens, sed Hostien. non placet ibi hæc diuersitas, cum vtrunque & expresse & tacite ratificetur, vt patet de regul. capitulo primo. libro sexto. [Et in fi.] adde, quod ibi dixi. & de hoc prima quest. prima. pueri. ¶ In gloss. vltima ibi, Potest. ¶ quando hoc ¶ facit ignoranter. Secus si dolose, & scienter, quia tunc secundum Hostien. non dispensaret nisi papa, nam & mentem. capituli supra proximi, & infra proximi offendit secundum eum, cum sit idem non esse ordinatum, & esse non debito modo. ad hoc. supra de translatio. inter corporalia. [Et ibi, habuerit.] erat tamen baptizatus, al. tene, quod habes de presbytero non baptizato, capitulo primo & vlti. [Et ibi, sicut.] vbi de hoc, & li. j. distinctio. sollicitudo. [Et ibi, vnum.] ita iacet, vnum faciunt presbyterum, & electio, & confirmatio vnum faciunt episcopum. [Et ibi, Vincen.] Petrus His. & Goffre. [Et ibi, & si nullum.] in nocen. hoc sic probat, supra de presby. non baptizati. capitulo primo. Tempore ¶ apostolorum in primitiua ecclesia non erant minores ordines, ecclesia enim ipsos primo constituit. xxij. distinctio. §. primo, & tamen ipsi apostoli fuerunt sacerdotes, eadem distinctio.

in nouo. & licet id teneat, dicit tamen responderi posse ecclesiam constituisse minores ordines ante, quam ali quis apostolus ordinaretur, quod etiam illa licera sonare videtur. [Et ibi, sacerdos.] Bar. Bri. contra. li. j. distinctio. sollicitudo, nec contradicit dec. ex literis, quia non loquitur de ordine, sed de executione, & hoc placet.

¶ De eo, qui furtiue ordines suscepit. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De ordines furtiue suscipientibus tractetur alibi, quam hic.
2 ¶ ¶ Ordinatur quis quandoque per saltum, & hoc vidimus, quandoque furtiue. & de hoc sub iij. cit. facit ad materiam. l. xiiij. distinctio. Salnitana. & nona quaestio. secunda. Lugdunen.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinem si quis furtiue recepit, quid iuris. Cum eo quis dispensare possit, & nu. 1 in fi. & 4.
2 Ad fidem quis non cogitur. Ad religionem pari modo. Voluntatis que sunt a principio, ex postfacto sunt necessitatis.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.

C A P. PRIMVM.

1 **V**eniens. Casus. ¶ Qui furtiue recepit ordinem, si contra hoc facientes excommunicatio lata erat, sine dispensatione papæ in sic suscepto ministrare, vel ad superiores ascendere non poterit, sed si excommunicatio lata non erat, episcopus, & abbas poterit dispensare. hoc dicit rubrica. & huius decre. pars prima narrat factum. In secunda ibi, vnde, ponitur responsio distinguens, & subdistinguens secundum membrum distinctionis ibi, si ve ro, cuius secundi subdistinctio ibi, alioquin. [Suscepisse.] nunc volebat promoueri in presbyterum, quærebatur, an hoc fieri posset saltem ex dispensatione episcopi. [Ab aliquo.] forte plures erant in ecclesia. de hoc supra de officio delega. quoniam. [Sacerdotale.] de quo quærebatur, vt dixi supra. [Moneas.] sicut ¶ enim quis ad fidem non cogitur. xlv. distinctio. qui sincera, sic nec ad religionem, vel ad sacros. Hæc enim res non est præcepti, sed voti. xxxij. questione prima, integras. ¶ hæc autem omnia, ex quo suscepta sunt, seruanda sunt. xiiij. quaest. quinta. ad fidem. supra de regula. capitulo fina. de cleri. coniuga. capitulo primo, & secundo. sic in arbitrijs, & in contractibus. ff. de arbitris. l. tertia. §. primo. C. de acti. & obligatio, sicut. secundum Hostien. [Conuersatus.] sup. Hostien. & penitentiam sibi impositam peregit, vel partem ipsius. puto, quod textus caute hoc omiserit per id, quod habes, de poen. distinctio. prima. §. his auctoritatibus. & supra, de voto, scriptura. vbi de hoc. Pro Hostien. tamen facit, infra capitulo fina. [Promoueri.] quasi innuat secundum Hostien. quod in susceptis posset episcopus dispensare. idem Abb. quod puto verum de alijs prioribus, non de furtiue suscepto. ¶ Glo. tertia arguit, & id approbat, & remittit, & ponit lect. in vno. ¶ Glo. quarta arguit & reprobat. ¶ Vltima glo. exponit, arguit, & remittit. ¶ In ¶ gl. tertia. [ibi, lata fuit.] dicit Hostien. quod cum furtiue ordinato, etiam si excommunicatio lata non fuerit, Rom. ec. de facili non dispensat nisi religionem ingrediat. ¶ In glo. vlt. [ibi, sequitur.] idem Host.

ADDITIONES.

- 1 Integritas. Imo propter delictum vñ ad religionem ingressum quis cogi, vide de conuer. coniu. gaudemus. in gl. & xiiij. di. fraternitatis. Io. And. super v. Decre. M 2 S V M.

- 2 *Ordinem furtim qualiter quis recipiat, & conferentia ignoranter non imputatur, alias puniendus. Cum furante ordines quis dispenset, nu. 4. Ordines plures vna die recipere non licet.*
- 3 *Dispensatio abbatibus, & minoribus episcopo prelati est prohibita, in capitulo etiam, remiss. Prælati minores episcopo tenentur referre grauiora.*
- 4 *Additio glossarum.*

C A P. II.

Summaui sup. cap. proximo. & pars prima narrat factum secunda distinguendo respondet. secundum membrum ibi, si vero. [Ordinationis causa.] vt ordinaretur a se. [Recipit.] simul cum illis, & eadem die. recepit enim minoribus furtiue immiscuit se inter acolytos, qui debebant ad subdiaconatum promoueri. & secundum hoc episcopo ignoranti non imputatur, alias, si sciuisset, ipse tamen maior esset grauius puniendus, de tempore. ordi. dilectus, de translatio. capitulo secundo, ad finem. [In hoc facto.] quod vna die recipit subdiaconatum cum quatuor minoribus, minores enim tantum, vel subdiaconatum tantum recipere licuisset. Quid si solum acolytatum recepit cum subdiaconatu, secundum Hostien. Eodem modo excederet, licet non intantum. Receptio enim plurium ordinum simul intelligitur prohibita, nisi sit permilla, argumen. hic, & infra capitulo proximo, supra de tempo. ordi. dilectus, ad hoc de transla. capitulo secundo, sed neque. [Abb.] proprie secundum T. & Vincen. licet Ala. dixerit episcopum esse abbatem, supra de iudic. causam, vel habebat iste abbas priuilegium ordinandi monachos suos, vel requiritur in dispensatione episcopi consensus abbatis secundum eum, & Goffre. Dicit hic Innoc. & placet Hostien. quod tabbatibus, & minoribus prelati ab episcopis omni casu dispensatio est prohibita, vbi non apparet manifeste permissa, nam grauiora tenentur referre, de officio archi. capitulo primo, & capitulo ad hac, de offi. archipresby. capitulo fina. ad hac, infra titu. primo, accedentibus, & de iudic. si clerici. & idem dixi, de postu. prela. capitulo vlti. ad si. mag. glo. & per hoc sit responsum ad omnia iura, que illos dispensare permittunt, & de hoc in Spe. titu. ij. §. sunt quoque, in si. & §. videndum, versu. quid si collatio, dicit Innoc. quosdam dicere, quod capitulum dispenset, argumen. de preben. cum non ignores, de simo. ex in sinuatore. xvj. quaestio. prima, ecclesia. vbi de hoc, sed dicit se non videre, quomodo illa capitula pro eis faciant. [In glo. prima, tibi capitulo tertio.] & ibi de hoc. & ibi videas, dixerunt hic T. & Vincen. hoc maxime verum in diebus deputatis ad ordinationes, in alijs sufficiat duos concedere per pre. decre. [In glo. ij. ibi, tenorem.] Innocen. in decre. dilectus, de tempo. ordi. simpliciter tenet, episcopum dispensare posse secundum distinctionem decre. proximi, posset dici secundum Hostien. quod quantum ad minores etiam furtiue receptos dispensent episcopi, ad hoc, quod legitur, & notatur, supra de biga, capitulo secundo. In sacris vero ita est interdicta, quod nec papa dispensat de facili, secundum quod dixi supra capitulo proximo, super tertia glo. [Et ibi, excommunicatio.] T. & Vincen. sic dicunt, vt scilicet si non fuit prohibitum sub excommunicatione, ne quis furtiue ordinaretur, episcopus dispensare possit cum eo in seculo remanente, alias non, & per hoc videntur inuere, quod cum recipiente minores, & subdiaconatum eadem die possit episcopus dispensare, de recipiente duos sacros est opinio, & vide in Specu. titu. secundo, §. nunc ostendendum, versu. l. ij. & l. iij. & §. nunc de episcoporum, versu. prohibentur.

2 Clerici. Facit quod no. de off. or. quanto, per Io. An.

- 1 *Ordinatus a non suo episcopo est suspensus. Cum ordinato furtiue quis dispenset, nu. 6.*
- 2 *Pro ordinato rite quid si longo tempore habitus non dicatur ordinatus a non suo episcopo, vel alias minus canonice. Reputatio in q quis sit ordinatus quid aperitur, & nu. 3. Pro tali se gerere agere, quid ibid.*
- 3 *Electio factam esse a potestate habentibus, quando electus debeat probare. Quod iudex quis non fuit, cui incumbat probatio.*
- 4 *Solemmitates an presumantur. Excommunicatus ordinem an suscipiat, matrimonium contrahat. Ordines qui clam suscipiunt ad tempus suspenduntur, vide nu. 5.*
- 5 *Epilogus, & additio glossarum.*

C A P. III.

Notuit Summatum est supra, capitulo primo. Communis diuisi. ij. ibi, Consultationi, qua distinguit, & secundum ibi, Veruntamen. [Accesserunt.] forte de tua licentia secundum Hostien. & sic cesset dictum Innocen. qui t dicit hic probari ordinatum a non suo episcopo esse suspensum, ista enim poena hic imponitur propter excommunicationem, contra quam recepit ordinem, vel quia contra iura, & furtiue, de hoc autem vide, quod dixi, supra de temporib. or. quod translationem. Quid si illi, qui longo tempore habitus est pro rite ordinato, nunc obicitur, q fuit ordinatus a non suo episcopo, vel extra tempora, vel alias minus canonice. Dicunt quidam, quod nisi aliud probetur, rite ordinatus presumitur, ad hoc de presby. non bap. capitulo fina. in fine, & quod ibi dixi, & supra de prelu. p. capitulo fina. de iud. cum deputati, de elec. peregrini, inter quatuor. Hec enim sunt probabilia argumenta, de quibus ibi loquitur, sufficit praterea, quod sic agit & contrahit, & quod ab episcopo, & vicinialis est & fuit reputatus, ff. ad Maced. l. iij. responso. inf. de senten. excommunicatio. in presentia, & de hoc dixi, de accusa, super his. in glo. ad excipiendum, versu. si autem. Aliqui dicunt, quod si episcopus proprius exinde referat quaestionem, necesse habet ipsum certificare, ad hoc, supra titu. primo, capitulo vno. & quod de re iudi. in prima regula, libro sexto, alias interdicit sibi executionem in posterum, licet quo ad preteritum possit sub dissimulatione transire, argumen. supra de conse. ec. vel al. aqua. Dicit Hostien. in facto recenti standum secundum opinionem. In antiquo vero standum est prima, & hoc de acquitate, & facit, quod dixi, §. de cleri. ex. mi. proposuit, super vlti. glo. In t electione autem, vbi facta est per eos, ad quos de iure communi non pertinet, oportet electum probare potestatem datam fuisse electoribus, siue hoc opponatur ante confirmationem, siue post, supra de appellatio. constitutis, & capitulo constitutis. Idem est, quando dicitur, quod is, qui tulit sententiam, iudex non fuit secundum Innocen. Hostien. in hoc vlti. remitt. ad no. de offi. delega. cum in iure, & ibi super prima glo. post princ. posui ad literam, quod hic no. Innocen. de hoc. Item quod hic de t solennitatibus, an presumantur, posui de re iudi. sic. super iij. glo. [Sententia.] non dicit poena, quasi nolet secundum Hostien. quod erat contrafaciens ipso iure excommunicatus. [In susceptis.] si ordo in excommunicatione suscipitur, fortius matrimonium tunc contrahi potest, patet supra, de eo qui duxit in matrimonium, significasti. [Poenitentia.] vel eius parte, de furtis. capitulo fina. [Processu temporis.] semper enim ad tempus tales suspenduntur, supra titu. ij. capitulo iij. [Licentia.] generali, secundum Phi. tu dic contra, vt supra capitulo

- 3 *titulo primo. Vlt. glo. soluit quaestionem, & arguit. In glo. 2. ibi, excommunicationis] & sic soluitur secundum Abb. contrarium, supra de tempor. or. literas, ubi suspenditur sic ordinatus solum ab executione secundi ordinis, quem suscipere non debuit. Ad idem, supra cap. prox. ibi enim suscepit ordines non excommunicatus. hic vero excommunicatus. [In glo. vlti. ibi, susceptis] & intelligit hic Host. de susceptis in hoc or. na in prius susceptis posset episcopus dispensare suo iure, ad hoc, supra titu. 2. cap. 2. uel secundum cum hic excommunicatus promotus fuit, unde irregularis, & sic solus papa dispensat.*

- 1 *Dispositio tituli.*
- 2 *De excessibus prelatorum loca alia iuris prater hac dicentia.*

De excessibus prelatorum, uel subditorum, Rub.

- 1 *Supra in pluribus rubricis ostensum est de delictis subditorum, qua interdum committuntur in prelatos, interdum alia iura offendendo, ne prelati exinde aliqua elatio proueniat, submittit & de ipsorum excessibus secundum Goff. uel secundum Host. viso de specialibus delictis prelatorum & subditorum, nunc de iis generalem rubricam submittit, non t habetur hęc materia in decretis, repetitur autem in 6. & in cle. Congruit, de ui. & ho. cle. ut clericorum. §. prelati.*

- 1 *Prælati monentur abstinere a grauaminibus subditorum, & committuntur ultionem contrafacientibus, & nu. 2. 3. 4. Moderatum petere possunt auxilium, nu. 1. Defendere subditos tenentur, nu. 2. Talia semper intelliguntur illicita, nisi concessa probentur.*
- 2 *Canonici, & episcopus faciunt unum corpus, & quando unus sine reliquo nihil possit, & nu. 5. In casu discordie quando diffinitioni episcopi fietur, quando capituli.*
- 3 *Episcopus quod habeat uocem in capitulo ut prelatus, uel ut canonicus quid intersit.*
- 4 *Capituli sanior pars semper dicitur maior, que sine eo neque at episcopus, nu. 5.*
- 5 *Suffragium glossarum. Subditi superindictis, & immoderata estimatione damni infecti grauari.*
- 6 *Exactores fiscalium causarum ne executionem non suscipiant.*
- 7 *Additio glossarum. Suspendere clericos perpetuo, uel ad longum tempus interdiceret perpetuo ecclesiam quis possit.*
- 8 *In suspensionis sententia non est admonitio necessaria, excipitur. Ea, & interdictum est pena, in quibus similes sibi, & excommunicationi. Poena que sine monitione etiam penitenti & correctio imponatur.*

C A P. V. I.

Pruenit. Casus. t Monet prelatos abstinere a grauaminibus subditorum & committuntur poenam contrafacientibus, secunda ibi, Scituri [Fratres] Episcopi ergo subditos fratres uocant, & filios, vt hic patet, de hoc, de crimine fal. quam graui [Talia] ista semper intelliguntur illicita, nisi a iure, consue. uel statuto facto ab illo, qui hoc possit, probentur esse concessa. 10. quaest. 3. quia. 9. quaest. 3.

conquestus, secundum Inno. & Host. facit de iure praterea. 2. moderatum tamen auxilium cum charitate petere possunt, de censu. cum apostolus. Innocen. [Decatario] quod tamen nec olim facere debuerit. Hosti. [Grauetis] cum eos defendere teneantur, de resti. spol. conquerente, de na. ex li. uen. cap. uno [Capituli] dicebat hic Hosti. no. q episcopus, & canonici faciunt unum corpus, cuius corporis episcopus caput est, canonici membra, unde in ijs, in quibus episcopus uocem habet ut prelatus, requiritur consensus tam episcopi, quam capituli ita, q unus sine reliquo nihil potest, & si discordet, episcopi est diffinitio, cui stabitur, nisi aliud rationabile obstat. probantur hac secundum eum. 12. di. non decet, & c. his, supra de prescrip. cum non liceat, de his, qua fi. a prela. nouit, & c. quanto, de his que fi. a ma. par. capi. capitulo secundo, & fide magis, quia nonnullis, ubi uero uocem habet ut canonicus, non episcopi, sed capituli est diffinitio, & stabitur maiori & saniori parti, nisi aliquid rationabile obiciatur, & probetur, de his, qua fi. a maiori par. capi. capitulo primo, de elec. coram. Secunda differentia habetur, de concef. pra. postulatis. Tertia differentia colligitur de app. a collatione, lib. 6. Quarta, quia secundo casu consideratur uox sua ut canonici singularis, sed in primo ut praegans est & auctorizabilis, unde nil potest capitulum sine ipsius consensu, nec e contrario, & prelati est diffinitio, de tempor. or. si archi. episcopus, & ca. se. & quod dico capitulum non posse sine prelato, intelligo sede instituta, secus enim illa tuante, de maio. & obediens, cum olim, & capitulo his qua, de hereticis, ad abolendam. Dicit etiam hic Hosti. quod semper sanior pars capituli dicitur maior, nec unquam minus sana dicitur maior, remittens ad not. de his, qua fi. a maio. par. capi. capitulo primo, & de hoc de electio. ecclesia. 2. [Ordine iudicari] non dicit sine iudicio capituli secundum Hostien. [Presumptis] contra multa grauamina, qua prelati inferunt subditis maxime exemptis, prouidit concil. Vien. eo. tit. frequens [Pernuerit] & nobis exinde fides facta fuerit, ne sit contra, de simo. licet. 86. disti. si. quid de quocunque, secundum Ho. [In glo. 3. ibi. l. una] superindicta sine imperiali iudicio, etiam ad prescriptorum literas non debentur [Et ibi, ex damni] ex stipulatione ne damni infecti non fit immoderata estimatio, sed seruetur modus honestus, non cuiusque inmoderata luxuria [Et ibi. §. hoc quoque] exactores fiscalium priuatarum causarum executionem non suscipiant, ne publicorum functionum occasione subiecti ledantur. [In glo. penulti. ibi. §. omnibus autem] iniuste priuans subditum communi priuabitur. [In glo. 4. ibi, excommunicatio] hoc non probat litera, ut dixi in tex. [Et ibi, suspensio] dixit Innoc. hoc intelligi posse de suspensione perpetua clericorum, uel perpetuo interdicto ecclesiarum, uel ad multum longum tempus. hoc enim non fiet sine consensu. c. de his, qua fi. a ma. par. c. quaesuit, uide, quod dixi, de offi. archi. ad hac, in gl. qualia sunt, & de his, qua fi. a prela. nouit, in fine. & hoc maxime cum procedit ex officio forte contra absentem, de accusa. qualiter. §. debet, sed si in iudicio sit cotumax, solus episcopus, uel quilibet alius iudex praedicta facere possit, supra de offi. deleg. san. & excommunicare, eod. titu. ex literis, ubi etiam subdelegatus excommunicat, uel posset intelligi, secundum Host. quando agitur de correctione canonicorum, uel clericorum iurisdictioni capituli subiacentium secundum formam decre. irrefragabili. §. excessus, & supra de fo. compe. cum contingat, uel quando prelatus, & capitulum habent omnia communia, & communia instituunt, & destituunt, de his, qua fi. a prela. capitulo nobiscum, de offi. archi. ad hac, §. fina. de refr. edoceri. uel quando cle. Io. And. super. 5. Decret. M 3 ricus

ricus criminaliter accusatur per can. quem statim alle. glo. aliis de iure & generali consuetudine secundum eum solius proprii pastoris sententia tenenda est, & timenda. 1. 1. quaestione tertia, capitulo primo. 16. quaestio. 2. uisus, infra de senten. excommunicatio. capitulo primo, libro sexto, de ma. & obe. cum in ecclesijs, de offi. ordi. cum ab ecclesiarum, & c. ad reprimendam, unde dicit Innocen. ad tempus saltem modicum praelatum posse suspendere subditum sine admonitione, ut statim dicam: imo & sine causa cognitione, si culpa, vel delictum fiat coram iudice. idem dixit in decre. apostolica, statim alle. ibi uide ar. contra. 45. distinctio. capitulo primo, ff. de penis, moris. 3. 5. dist. capitulo finalis, sed opponit hic imo uideretur, quod episcopus non potest ferre sententiam perpetuae suspensionis, & tamen delegatus eius possit, sup. de excep. apostolicar. respon. det. quod delegatus perpetuo non suspendit sine consilio delegantis, de offic. deleg. si pro debilitate, ar. hic 34. dist. quorundam. l. dist. studeat. & delegans episcopus tunc requirit consilium capituli [Et in fine] nisi scripsisset, quod solus hoc facere posset, infra de consue. capitulo. 3. libro sexto. [In glo. & ita, ibi, suspensionis] dicit Innocen. & Abb. recitat, quod non putat in sententia suspensionis necessariam admonitionem, cum inueniat illam ferri contra delinquentem non contumacem. 5. quaestio. 4. in loco. 2. quaestione prima, nemo, ubi ponitur excommunicatio pro suspensione. Sicut enim alia poenae probata culpa, uel existente notoria imponuntur sine monitione etiam poenitentia & correctio: ita & ista. patet infra eod. quam sit. excommunicatio enim licet sit medicina: suspensio tamen, & interdictum est poena, & non est proprie medicina. 2. quaestio. prima, multi. & hoc autem dicit uerum, quando suspenditur pro crimine. ubi uero pro contumacia, tunc praecedit monitio. & sic intellige. de ap. reprehensibilis, in prin. sicut & missio in possessionem regidalem, supra ut lit. non conte. quoniam. §. in alijs. habent tamen ista. excommunicatio, suspensio, & interdictum similitudinem in ijs, quae habentur, supra de app. quoniam, de senten. excommu. capitulo primo, & cap. statutum, libro sexto [Et ibi, fiat] & interueniunt alia, quae habentur: infra de senten. excommu. capitulo primo, libro sexto, quae hic exprimit Hosti.

S Y M M A R I V M.

- 1. Archidiaconis ecclesias subditas episcopi non possunt ab eis liberare.
2. Epilogus, & suffragium glossarum. num. 3. Ius suum diminuerit alicui citra eius consensum non possunt episcopi, iuncta glo.
4. Additio glossarum. Dignitas ex toto supprimi potest, & quando. Fructus ad tempus an retineri possint, remittit.

C A P V T II.

Ad haec. C. Pars de ap. ad haec. 2. & de priuilegiis ad haec. & hoc dicit. scopi ecclesias subiectas archidiaconis ab eis liberare non possunt. & est simile, quod de legato ad episcopum dicitur, supra de consue. uti. uel inuti. capitulo finalis. Et primo ponit culpam episcopi, contra quam secundo dat iudicem [Corrigas] loquitur Canuri. metropo. episcopi ad quem spectat haec correctio. de insti. capitulo tertio, de celsi. Romana, libro sexto [Consuetudines] si bona sunt. 1. di. catholica. Vinc. & supra de eo, qui mir. in pos. cum uenisset. T. [Et illis] archidiaconis uel i. episcopis, quasi referuntur archidiacono conducta episcopo referuntur: quae sunt debita.

- 1. Gl. 1. rationem reddit, & arguit. 2. querit, ponit op. arguit, & tenet contrarium. Vlt. gl. arguit: alleg. contrarium, & ibi remittit. secundo arguit, & remittit. 3. litera exponit. In glo. 1. ibi. l. 1. iudicata contra rem publicam defensore carentem non ualent [Et ibi, nec animus] uide de resti. spo. audita, super 3. gl. [Et ibi, quicumque. 2.] ibi dicitur, Consensu fiat omnium, quod est omnibus profuturum. [In glo. 1. ibi, nunc uero] de hoc supra de reli. do. constitutus [Et ibi, ex toto] faretur Hosti. dignitatem ex toto suprimi posse. sed dignitate manere, quadiu uacat, dicit non posse illi praedictum generari, ne se. ua. per totum, an uero ex causa possint fructus ad tempus retineri, remittit. ipse Inno. supra ut ec. bene. a. cap. uno. 3. in fi. [Et ibi, cum accessissent] ad hoc etiam facit contra, quia ibi interuenit confirmatio papae [Et in fi.] infra de reb. ec. non ali. dudum, libro sexto, & uide cle. eo. tit. supra de reb. ec. non ali. si una.

A N N O T A T I O N E S.

- 1. Vno. Et uide de rescri. si propter, libro sexto.

S Y M M A R I V M.

- 1. Archidiaconi non possunt ecclesias sibi subiectas ad usum sumptu tenere, nisi ex dispensatione, & alio casu, nu. 2. Libellum non est necesse offerri, quando episcopus ex officio procedit.
2. Additio glossarum. Ordinatione ecclesiarum mala cassata, ad quem eius ordinatio pertinet.

C A P V T I.

Daures. C. Archidiaconi ecclesias sibi subiectas ad usum retinere non possunt. & 1. narrat. 2. prouidet. & 2. ibi, M. quatenus [Dimittendas] nisi sufficientem dispensationem ostendant, de fil. pres. ex tua. & ar. hic secundum Hosti. in ijs, in quibus ex officio procedit episcopus, non habet necesse libellum offerre. de hoc remittit supra de simo. licet [Punire] hoc enim publice interest, infra de senten. excommunicatio. ut fama. [In glo. 1. ibi, haec licet] de superioris licentia secundum Hosti. qui remittit supra de simo. sicut nobis. [In glo. 2. in fi.] dicit Innocen. quod uideatur iuri congruum, quod cassata mala ordinatio superior ordinat ecclesiam, & non is, cuius ordinatio est cassata, ar. infra eo. inter. in fi. Ipse tamen hoc non putat uerum, nisi in casibus, in quibus ubi hoc est expressum in iure, uel nisi iudex in poenam delinquentis sententialiter hoc sibi retineat, nec tunc hoc posset, quando alius esset medius, ad quem hoc ius diceret deuolutum. Ius enim ad alium deuolutum sibi retinere non posset. & adde, quod no. sup. de postu. bona. 2. de sup. ne. pra. capitulo secundo, de off. or. cu. nos. [In glo. ult. in fi.] T. supra de offi. dele. de causis, de accusa. inquisi. 1. respon.

A N N O T A T I O N E S.

- 1. Inter. Vide Io. An. in c. cum nostris, in gloss. & male, de concess. praeb. post Inno. & in c. inter, infra eo.

S Y M M A R I V M.

- 1. Sodomitae qua poena afficiantur, & nume. 3. sorum quot ciuitates nume. 4. Ira dei mensuras habet. Deici a clero quis quando dicatur.
2. Alienus fieri a caru fidelium quomodo dicatur quis.

Et. pro idest. Suffragium, & additio glossarum, nu. 3.

C A P V T III.

Lerici. C. Sodomitae, si clerici sunt, deponuntur, & in monasterio detruduntur. si laici, excommunicantur. secunda ibi. Si laici [Ira dei] quae tamen per Hiero. super Abachuc. li. 2. mensuras habet, si quantum quanto tempore, ob quas causas, & quibus inferatur [Consumpsit] ira dei. & habetur Gen. 19. [Clerici] seculares, secundum Hosti. qui exponit [deiciantur a clero] i. de gradentur, uel beneficijs priuentur. & quod sequitur [Et ad agendam] ipse habebat [uel ad agendam] & tunc supplet, uel si fuerint religiosi, & ad agendam & c. & similis distinctio secundum eum, de cler. excomm. mi. postulasti. §. 1. [Subdantur] ut cogantur poenitentiam agere. 2. quousque respiciant secundum Hosti. uel per principem secularem sicut alieni per decapitationem, ut dicit gl. uel illud, & quod praecedit, ponitur pro idest. de uerb. sig. sepe, secundum Gof. & uide quod dixi, de ui. & ho. cle. monasteria. [In glo. ult. ibi, circa fi.] ibi puniri iubet ultimo supplicio. [In glo. 1. in fi.] T. de haereti. cum secundum, libro sexto. [In glo. 2. in fine] pro eo, quia nec de facili conuertuntur. Hostien. [In glo. 3. ibi, Comorram] dicunt quidam, quod erant 6. addites Adamam per can. statim alle. Alij dicunt quod Segor erat binonyma. f. al. dicta Oleale secundum Hosti. in gen. haec clare non patet [Et ibi, in ciuitatem] facit, inf. titu. 2. super specula, cum suis concor.

S Y M M A R I V M.

- 1. Cisterciensis ordo de iure non est exemptus. Libertas quibus modis concedatur.
2. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Obedientiam episcopis an denegare possint auctoritate sua abbates. §. primo.

C A P V T V.

An si episcopi. Breue est [Ordinis] Cisterciensis qui de iure non est exemptus, ut dicam infra de priuilegiis. recipimus [Indultam] uel per specialia priuilegia, uel per generales canones 10. quaestione. 3. quia cognouimus, uel per rescriptio nem, Inn. de quo remittit. Hos. de excep. cum uenerabilis. §. pe. de praescrip. cu. olim [Denegare] statuimus praeterea & c. ut sup. de sup. ne. pra. capitulo primo, Hostien. [In glo. prima] exponit de qualibetate, & de qua obedientia intelligatur litera. [In glo. 1. ibi, libertate] facit infra de priuilegiis. si papa, libro sexto [Et in fi.] infra titu. 2. porro. [In glo. 2. ibi, quia cognouimus] per quod cap. uidetur, quod sua auctoritate poterat denegare. Dicit Gof. quod liberius denegat, conceditur, quod apostolica auctoritate hoc faciat. 1. 1. dist. quis nesciat: uel secundum eum capitulum, quia, loquitur, cum quis exigit id, in cuius possessione non erat: hic exactor erat in possessione, uel quasi, qua lite pendente priuari non debuit: unde hic fuit necessaria papae auctoritas, ibi, no.

S Y M M A R I V M.

- 1. Decretalis haec olim alio sub titulo fuit, & quo. Vicarij non possunt sibi uendicare praelaturas, de interuente possessionem, nu. 3. Possessionis beneficiorum causam mutantium poena, & nume. 3. Personae pro praelatis.
2. Coniunctura pro disjunctione. Fidelitatis sacramentum a clericis etiam pro quibus praestetur.
4. Additio glossarum.

C A P V T VI.

Illud etiam. Erat olim in secunda compilatione sub titulo de iureiur. & ponit poenam uicariorum, qui uendicandas praelaturas se exigunt contra praelatos. Vnde dicebat Inno. hic notandum poenam illorum, qui in beneficijs sibi mutant causam possessionis. & secundum Hosti. sequens decre. praecedit istam [Personis] i. praelatis [Et] uenit expositiue: uel ponit pro disunctione. haec. n. sunt paria, supra quae me. causa. ad aures, de arbitris, peruenit, secundum Hosti. [Sacramento] fidelitatis, quo ei fideliter seruire tenentur, sup. de offi. uica. prouideas: uel super pensione, de iur. querela Ala. [Obligari] contra. de reg. iur. indignum. So. illud de homagio, quod praestatur a laicis, de simo. ex diligenti, sed non a clericis, nisi feudum ad modum laici recipere. Ala. [Exerere] quid no. hic Gof. de uicario qui interuertit possessionem, dixi supra de resti. spo. olim, pri. super prima gloss. [In iure] si iure ordinario, uel extraordinario ad rationem positi, supra de accusa. si constiterit [Episcopatum] maxime, de iureiur. tua, & c. querelam. supra de fideiur. peruenit, secundum T. Vincen. & Hostien. [In glo. 1. ibi, falsarij] & in hoc remittit Hosti. ad no. de cler. non or. mi. cap. primo [Et ibi, priuandi] etiam praeteritis per eadem iura secundum Hosti. [In glo. ult. in fi.] ibi dicit de prouincia. ad idem de criminali. capitulo tertio.

S Y M M A R I V M.

- 1. Factum pro declaratione facti. Inquisitione personarum numerus licitus praeter electiones quis, & nu. 2.
2. Ad hospitalitatem tenentur rectores etiam uisitationis tempore. In poenam huius decretalis qui incurrunt.
3. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Quantitatem a leg. uel ab homine constitutam praetere quis, imo prohiberi potest excessus. Noui operis denunciatio impedit opus iure, uel iniuria fiat, in fi. Additio glossarum. Excommunicationis sententia non tenet, & quo casu hic.

C A P V T VII.

Vm ad quorundam. Propter diuersas lecturas non summo. secunda ibi, Et si [Concedimus] idest concessimus. 1. ostendimus. si de iureiur. & si Christus ad fi. Alij contradicentes, quod teneant sententiam, nisi obstaret indulgentia. Hostien. [Et personarum] Lateran. concilium nil uidetur dicere de personis. ideo dicunt quidam, quod quantus ibi exprimitur numerus electionum, tantus intelligitur praeter seffores numerus personarum, ut sic quilibet electio habeat suum peditem custodem. absurdum enim esset, quod seffores, & maxime focij praelatorum sternerent equos suos. & hunc intellectum uidetur approbare stilus curiae, quo sepe scribit pro nuncio suo recipiendo cum. 4. equitaturis, & 8. personis. Alij dicunt numero electionum addendam quartam partem personarum, ut si. 30. sunt equi. 40. personae. & sic pro tribus ducet unum custodem: uel melius probat illa decre. quod pro duobus unum, ut ibi dixi. Dicebat hic Hosti. quod prima opinio nimis erat laxa: secunda nimis arcta, unde dicit hoc boni uiri arbitrio dirimendum, consideratis etiam consuetudinibus regionum, & qualitatibus personarum, & sic plures, uel pauciores concedantur. Habent enim quaedam regiones de consue. quod quilibet equus habeat sternentem. Alia uero habent, & est quasi comuna secundum Hostien. quod equi habent unum sternentem. H. Io. And. super 5. Decre. M. 4. confi.

consideratis arbitratibus de pluribus, uel paucioribus, sed nec omnia seruari possunt ad unguem. Si plures, unus, uel duo ducantur ultra boni uiri arbitratu, non est uis facienda, ar. in hoc quod no. supra in procem. in fi. Quid t si superueniunt hospites. Dicit Hosti. q si sufficit ecclesia, tenentur ad hospitalitatem, supra de emp. & uen. cap. 1. de sup. ne. pra. cap. 2. alias sic debet episcopus providere, q ultra uires non grauetur ecclesia. ad hoc supra de cens. cum apud, ad fi. & remittit ad summam, de off. arch. §. quod sit eius officium, uer. quaritur autem, & de cens. §. qualiter, & per totum. quod ergo hic sequitur in tex. Constitutum, intelligendum est expresse quo ad euectiones. quod ad personas tacite. facit ad expositionem hanc, de decimis. cap. 1. §. at uero, & per hoc uidetur, quod infra de sententia nullitate dicitur restringendum ad numerum euectionum, no personarum: qui cum sit arbitratus, non ita reddere potest patenter sententia nullitate, nisi intantum excederet numerus, quod pateret euidenter notorium grauamen, ar. ff. qui sa. co. si uero. §. qui pro rei qualitate, & supra de fi. pre. quoniam. Dicit tamen Ho. q salua interpretatione papa dici potest, q pro duobus equis unu peditem ad plus, uel pro tribus unum ad minus. & inter hoc mediu, quot uoluerit, ducere poterit, ita, quod in illo numero tenentur sententia lata contra non procurantem. ultra illu uero numerum locus esset arbitrio ita, q sententia lata ligaret, superior tamen recepta cautione de parendo suo arbitrio, relaxaret illam, uel relaxari faceret sine difficultate, & postea pcedet in arbitrio, ar. de senten. excomm. ex sacro, eo. ti. solet [Et pro illis] non ergo phibetur numeru excedere, dummodo pro illis procuracione no exigat [Non tenere] ipso iure. Ab. ¶ In 2. glo. ubi. §. Trebatius] habens seruitutem ducendi certum numerum pecorum ad fontem, si plura ducar, prohibetur, & §. se. dicit, q habens seruitutem ducendi ad certam aquam, si aliam aquam admiscet, prohibetur [Et ibi. l. 1.] dux remittitur ad prouincia, ut ibi, male percepta quadruplicata restituat [Et ibi. §. & hoc quoque] ciuilis, uel militaris iudex executor ultra qua titatem. l. permittam pro sportulis exigentem includit, & quadruplu restituere cogit. ¶ In glo. ult. ibi. l. 1. in prin.] denunciatio noui operis impedit opus, iure, uel iniuria fiat, ¶ In 2. glo. ult. ibi. c. 1.] ubi de hoc [Et ibi, alij] Goff. hic, & in sum. de sen. excomm. ad fi. & Phi. hic, & supra de offi. dele. cum contingat, ibi dixit Bonag. q hoc tenet curia. & hoc credo maxime pro eo, quia cum no appareat hic, cuius sit priuilegium, decre. esset in libro superflua. & est simile, quod dixi, de sen. excomm. peruenit, & eo. tit. praesenti, lib. 6. [Et in fi.] Idem Ala. & T. sed Vin. & Innocen. intelligunt alternatiue tamen & idem Hosti. hoc habere locum, cum exprimitur error in sententia, ut si dicat Episcopus, excommuni-co, quia me ad procuracionem non recipis cum. 50. a equitaturis.

ANNOTATIONES.

¶ Equitaturis. de hoc nullum dubium per c. per tuas, de sen. exc.

S Y M M A R I V M.

- 1 Abbas monasterium suum alteri monasterio non potest unire sine auctoritate diocesani, & nu. 2. nec res eius alienare, num. 6. Ira, & sicut, non sunt omnino similia. ¶ Nio ecclesiarum episcopo quibus interuenientibus fieri possit de ea ubi not. nu. 2. ¶ Papa quos casus non consuevit, expedire sine consilio Cardinalium, quot casus ei referuati, nu. 5. ¶ Sicut in sum, haec uerba quomodo intelligantur.

Ad citationem non astringitur papa. 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. 6 Subijcere, alienare est.

C A P V T V I I I.

Sicut unire. C. Abbas mon. suu alteri mona. subijcere, uel unire non pot sine auctoritate diocesani etiam de metropo. consensu. Et primo ponit quandam similitudinem. 2. narrat factum, quod infirmari mandat ibi, Cum itaque. 3. sol. obstaculum, ibi, Non obstante [Pontificem] tantum. Vincit. [Ita] istud uerbum, & sicut, quod praecedit, non sunt omnino similitudinaria: quia episcopus facit hoc de consensu capituli, ad quod papa no tenetur. Item episcopus hoc non facit sine collaudatione ambaru ecclesiarum, de his, quae si. a pra. capitulo primo, de reb. eccle. non ali. capitulo primo, qd est falsum, ut in cle. de re. eccle. non alie. si una, ad quod papa no tenetur. 9. quastio. 3. cuncta per mundum, & c. per principalē, secundum Hostiē. qui dicit hic hunc casum, uel alios specialiter referuatos papa non consuevit expedire sine consilio cardinalium. dicit etiam eum no posse de potestate ordinata, de his, quae si. a pra. la. nouit, licet se cus sit de absoluta, de concess. pra. proposuit [¶ Nio] de ¶ ymione no. ne se. ua. capitulo primo, & no. Innocen. per hoc, & idem Abb. q quantumcunque pleno iure spectent ecclesie ad abbates, non licet eis illas unire, uel uitam alteri subijcere, cum hoc sit episcopale tantum, ut hic remittit etiam, supra de consuetu. cum dilectus, & uide quod dixi, de dona. inter, super glo. sed qualiter, & quod no. in pra. cle. si una, in 5. gl. & de sta. mo. ne in agro. §. ad haec [Sicut ¶ iustum] per hoc uidet, q nihil concedat speciale. & est si. de offi. or. licet, & c. graue, nisi dicas, quod alterum mon. sibi subiectu no esset, ut dicit glo. Nec tunc ob. haec uerba, quae intelligas non conditionaliter, sed casualiter. ad hoc infra capitulo primo, in fi. de uerb. sig. abbate. uel respiciunt haec uerba, quod utrunq; mon. recipiat, quod suum erat. C. de repura. l. una. ff. de mino. quod si minor. §. re stituito, secundum Hosti. [¶ Nio quoque id] confirmacionem: uel. non solum confirmacionem, sed etiam subiectionem. Sed prima expositio: quia minus iniuriosa, magis placuit Hosti. ar. quod me. causa. c. pe. de dona. inter dilectos, & tamē, ubi dicas metropolitano; non citatum, etiā prima uidetur iniuriosa de iure positio, de ma. & obe. inter. 4. nam & factu suum posset defendere consuetudo, uel priuilegium speciale, de off. or. duo simul. Ad hoc tamen non astringitur, qui potest, quicquid uult supra iura, de concess. pra. ben. p. proposuit, secundum eum. ¶ In glo. 1. numerat. 11. specialia de referuatis papae, & illa sequitur, & quatuor uer. ponit. ¶ Pe. gl. respon. per quastionē, an suo iure posset episcopus reuocare, & distinguit. ¶ In gl. 1. in fi.] idē uer. no. de transla. capitulo primo, & de hoc, de offi. lega. quod transla. ibi uideas. Hosti. posuit hic. 27. uer. per quos comprehendit. 61. casum. Illos tamen no exponit hic, sed ponit, & exponit in summa, de off. lega. §. quod pertinet, uer. illud quidem, & sequentibus, & ideo illos praetermitto. Guil. in Spe. ti. 2. de lega. §. nūc ostendendum, terminauit. 89. casus. ¶ In gl. 2. ubi, ostenditur) quod dic, ut infra de priuileg. cum persona, lib. sexto. ¶ In glo. 3. in fi.] Si ergo tres mon. sine ipsius consensu alienari non potest, multo minus ipsum mon. sed talis subiectio alienatio est, de his quae si. a pra. tua. ¶ In glo. pe. in fi.] arg. de hoc supra de reb. ec. non ali. episcopi, de preca. capitulo secundo, in fi. Remittit Hosti. de restitu. spolia. olim, & de suc. ab intest. capitulo fina. Hostien.

S Y M M A R I V M.

- 1 Glorians de crimine clericus suspenditur, & a quibus, & quando, & nu. 4. Gloriar, de quibus quis non debeat. 2 Inter uim facientem, & uirapientem quae differentia. 3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 4. 4 In purgatione deficiens clericus infamatus deponitur. Maledicus, detractor, & leuis clericus punitur, uersic. unde dicitur. Publicum, uel notorium non debet impunitum esse, uersic. dicebat hic.

C A P V T I X.

Vam sit. C. Clericus, qui de crimine publice gloriatur, propter quod scandalum inde secutum est, ab officio, & beneficio suspenditur secundum Abb. Et primo ponit exordium. secundum narrat factu ibi, Accepimus. tertio dat iudicem, cui duo mandat ibi, Ideoque [Graue] de hoc ergo poterit inquiri, ad hoc de accusa. qualiter, de offi. or. c. 1. Hostien. [Male fecerim] Senec. de uirtu. tam tibi triste sit laudari a turpibus, quam si lauderis ob turpia [In clericis] idem de laicis, unde psal. Quid gloriaris in malitia & c. & Hier. 9. non gloriatur sapiens in sapientia sua, nec fortis in fortitudine sua, nec diues in diuitiis: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur scire, & nosce me. Hosti. [Gloriar] unde lex distinguit inter eum, qui uim facit, & eum, qui uim rapit, cu ille delictum suum celet, iste uero publicet. ff. u. bono. rapt. l. 2. in 3. col. §. in hac actione, & sequen. ad idem, de pe. di. i. non tibi dico, & supra de diuor. ex literis [¶ Nde] i. ex qua publica assertione. Ad propria] sorte ad domum patris [sicur] i. quia de hoc supra ca. proxi. ¶ In glo. 1. arguit, allegat contrarium, & soluit, & de duobus remittit. ¶ In 1. glo. ubi. §. si quis] uide de confes. c. 2. super. 1. glo. ¶ In glo. 1. ubi, ecce crimina] uide circa hoc. c. quod no. de ordi. co. c. 2. ad fi. pe. glo. & de l. sequenti uide, quod no. de rescrip. cum contingat, in 1. gl. cu suis remis. de c. hoc v. uide quod ibi no. in gl. 2. [¶ ibi, suspenditur] ¶ In glo. dixit tñ, q si ex co iste clericus se fecit infamatus, cōpelleret ad purgacionē, in qua si deficeret, deponeretur, de adul. significasti. Dicit hic Phi. quod in hoc casu non reciperet istius purgacionem: quia quod sua quisque uoce & cca. de probat. per tuas [Et ibi, scandalum] unde dixit hic Inno. quod hic no punitur propter fornicacionem, de qua non constabat: vxorem recipere: sed punitur, quia ex tali confessione apparet illum maledicum, detractorem, & leue, quorum quodlibet sufficit ad penam imponendam, Rō. Inno. locum haberet, quando quareretur de fornicacione secuta coniugum, sed hic forte dicebatur praecessisse. Item per confessionem bene potest constare de crimine contentis contra se, non contra socium, de cofes. c. 1. Dicebat hic Ho. q haec decre. ponit specialem poenam clericis de delicto publice gloriantis, quae gloriatio cum sit graue crimen, ut in prin. & publicu, uel notorium, non debet esse impunitum, de sen. exc. ut fama, etiam sine accusatore, de accu. euidencia, maxime cum alius inde damnus incurrit, de postu. c. fi. & maxime circa matrimonium, ut hic. ¶ In gl. ult. in fi.] supra de spon. ex parte, & c. ueniens. nec enim dictum unius sufficit ad separationem sup. de co, qui co. confan. de illo, licet sufficiat ad impedimentum, de sponsa. praeterea, secundum Goff.

ANNOTATIONES.

¶ Ratio. Dicitur tamen est uerum ad istum text. & illud tenet hic glo. & Hosti. in c. proxi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus, cuius auctoritate homicidium est commissum, a quibus deponatur. Cauere debet, ne ex suis uerbis inducat ad ipsum, nu. 2. Hostiensis magister Iacobus praepositus Albigan. Homicidium committit, qui hortatur, uel consulit, & irregularis est, nu. 3. 7. & 9. uel ratum habet, nu. 9. ut fiat hortatio nume. 3. 7. & 9. 2 Ne moriatur quis intercedere debet ecclesia, nedum ut moriatur hortari, in fin. 3 Populi clamor exaudiendus non est. Approbatio fit etiam factio. Auxilium datur per hortationem. Lignum benedictum, per quod fit iustitia. Episcopus consecratur, recipit characterem, & habitum retinet si ne sacerdotio, in fin. 4 Amotio hic habet uim depositionis. Visitator a beneficio remouet, & quis. 5 Epilogus, & suffragium, nu. 6. Latitare quis dicatur. 7 Additio glossarum. Ex consilio quando quis non fiat irregularis, iuncta glo. 8 Absentem quando sufficiat requiri, licet perentorium non ueniat ad eius notitiam.

C A P V T X.

Literis. Casus. Episcopus cuius auctoritate homicidium est commissum, ab altaris ministerio, & officio pontificali, & episcopatus administratione deponitur. Et primo narrat factum, quod secundum diffiniendum dimittit ibi, Nos autem [Pisano] tunc. T. Villa. dicit Hostiē. se audiuisse a magistro suo Iaco. praeposito Albigan. q villa dicitur Albestang. [Iurisdictionem] reporalem [Punitur] iudicauit seipsum fur iste [Eidem] iudici [Praesentia episcopi] in hoc similiter deliquit episcopus, ut sequitur [Combustus] nec mirum, si feruens erat [Respondit] ut probatum erat per testes 2 [Euaferit] dicit Innocen. haec uerba non solum in episcopo potestatem habente, sed etiam in alio consiliario irregularitatem inducere. l. di. si quis uiduam [Auditis] per haec tamen uerba uidebatur episcopus tacite, uel turbate consensire, ut supra de simo. Matthaus. Caueat igitur episcopus secundum Hostien. ne dicat iudici, uel officialibus in suspensio hominis ia ad mortem iudicati, Eatis, & iustitiam faciatis, sicut refert de quodam episcopo, qui cum intrasset cum aliis duobus episcopis palatium Nitiē, & alii duo intercederent penes iustitiarium pro liberando quodam, qui ducatur ad suspensum, tertius episcopus iustitiarium se in eo reddenti difficilem dixit, Eatis in nomine Domini & uestram iustitiam faciatis, & tunc iustitiarium fecit hos uer. Praesulis hic motus no est sine crimine totus. Aut est ignotus, aut est pietate remotus. Pro talibus enim intercedere debet ecclesia, de uer. sig. nouimus [Clamor populi] qui tamen exaudiendus no est, de elec. Osius (Episcopus) & sic ipso facto sententiam approbauit. l. dist. si quis uiduam [Multitudine] & sic auxilium dedit suspensioni eius, uel tacitum mandatum, quare irregularis est. l. di. si quis uiduam, Inno. [Suspensus] benedictum lignum, per quod fit iustitia, Sapient. 14. [Liberis] praedicta omnia continentibus [¶ Vidimus] forsitan illas referuauit, uel ut suspectas aperuit, de offi. deleg. cum olim [Asserat] q. d. papam ex multa occupatione oblitum. 23. di. praererea [Idem episcopus] Albigan. cōtra quem fuerat in quaestum [¶ Perquisitus] i. ualde quae situs, & sicut moris est, in audientia proclamatus [Ministerio] tanquam irregularem [¶ Adimpleri] non negat characterem episcopalem recipi, & habitum retinere sine

sine sacerdotio: sed dicit executionē nō haberi [Alioquin] id est si monitus noluerit cedere [Amouentes] sic supra de accu. cum dilecti, in fi. & habent hęc uerba uim sententię depositionis, supra de do. & contu. ueritatis, ad fi. secundum Inn. ¶ No. autem per hoc Ab. uisitatorem a beneficio remouere. Sed dicit hoc fuisse ex ui specialis mandati quō ad hunc casum, & de rescrip. dilectus. 1. [Canoniam] de elec. quia propter [Idonea] de elec. cum in cunctis [Prouideri] dicebat la. ut refert Ho. q. quicquid hic dicatur, iste mansit episcopus, & episcopus decessit. ¶ Secunda glo. respon. per quæstionem, an episcopi, uel clerici principibus in criminalibus consulere possint. ¶ Gloss. 5. no. quōd sufficit absentem requiri, licet & c. alle. in cōtrarium, & soluit.

¶ In gl. 2. ibi, qui quæstionem uide de offic. or. si sacerdos, super gloss. 2. ¶ In 3. glo. ibi §. illud sciendum latit etiam is, qui est in eodem foro, si circa columnas, uel stationes se occultat. ¶ In quinta glossa. ibi, & si quidem ponit casum decre. causam, de dolo & contu. [Et ibi, si presentem] has duas uide de emptio. c. fi. in 1. gloss. [Et ibi, exercitum] hanc & sequen. uide in c. quoniam, statim alle. super glo. si non potest [Et ibi, diuus] uide de crimine falsi. c. pen. super. 1. glo. [Et ibi, ea quæ] uide de re iudi. cū Bertoldus, in 4. gloss. ¶ In glo. 2. ibi, postulat ubi de hoc dic, ut infra de homi. prælatis, li. 6. [Et ibi, extra iudicium] respondendo de iure, & idem not. lo. 3. dist. omnis qd intelligit Hostien. quando crimen de proximo non imminet puniendum, remittit ad no. supra ne cle. uel mo. clericis, ubi dixi super uer. officium. & de hoc in spe. de lega. §. iuxta, uer. quid si iudex ¶ In glo. no. quōd, ibi, absentem qui de contumacia, uel culpa no. secundum Inno. qui alle. 7. q. 1. presentium, qui fil. sint legit. causam [Et ibi, prolatum] & sic soluit contraria, dicens illa lo qui, ubi absens de calumnia, uel culpa non notatur, & est si quod dicam de dolo, & contu. cum dilecti, in fin. [Et ibi §. 2.] dic ut ibi in glo. si non potest [Et ibi, caueant] ubi de hoc (& in fin.) Hostien. remittit de do. & contu. c. fi. ¶ In glo. relatione in fi. supra de procur. in no. stra, de re iudi. cum Bertoldus. Vin. ad hoc infra c. proxi. ¶ In glo. unde in fi. forte idem in eo, qui ratum habet homicidium suo nomine commissum, arg. supra de simo. sicut ff. de ui & ui arma. l. 1. §. quoties. Vin. & melius, de sen. excomm. cum quis, lib. 6. ¶ In glo. pe. in fi. & 42. di. sollicitudo. ¶ In glo. ul. ibi, coadiutor & per quē, dic ut infra de cle. argo. c. uno. lib. 6.

S P M M A R I V M.

- 1 A dignitate obtinenda repellitur usurarius, & publicus aleator, eius portæ quibus non aperiuntur, num. 6. in fin. Pertinere quid ad nos multis modis dicitur, & quibus. Hoc uerbum admittitur in libello. Publicum, pro notorio.
- 2 Taxillorum ludo quæ crimina proueniunt, num. 5. Electo crimen quando possit opponi, num. 3.
- 3 Crimina quæ obstant agenti possessorio, uel petitorio.
- 4 Actionem cui damus, fortius exceptionem, & quando locum habeat hæc regula. Imago pro umbra, uel uelamine.
- 5 Ludos appellat quis eos, unde crimina nascuntur.
- 6 Propter indignitatem, uel utilitatem si quid irritatur, infamia irrogatur, & quando.
- 7 Negatiua pura & indeterminata probatur per testes, cum de scientia, uel conscientia quæritur aliquorum. Coartata etiam probatur, num. 8. Apertura literarum per testes probari potest. Iudicium plurimum probatio sufficiens.
- 9 Super exceptione proposita, super qua lis non fuit contestata, anni si papa liceat iudicare. Condemnatio an nulla sequi possit, ubi nulla petitio.
- 10 Inconstantia reprobat.

Indignum eligens priuatur electione, & qua. Si indigno notorie prouideatur auctoritate, an is, ad quem spectat electio, poterit eligere prouisione non obstante, nu. 16. Quid si compromissarij talem elegerint, ad quem potestas eligendi deuoluitur, nu. 17.

- 11 Epilogus suffragium, & additio glossarum, num. 12. & 13.
- 14 Coniunia quibus non liceat facere.
- 15 Electione, seu concessione prima non cassata, non ualet facta posterius, & an id sit indistincte uerum, num. 16. Ex quo facta est, unde pendeat, num. 18. Confirmationis electionis, uel eius, quod uicem eius obtinet, effectus atque uis, & quando non obstat. Possessionis item effectus quidam referuntur.
- 16 Prouisio si fiat indigno, uel contra tenorem mandati, numquid illi, ad quos electio spectat, ea non obstante possint eligere. Quid si fieri sub conditione mandetur, & non extet. Potestas a papa, uel eius delegato nunquam deuoluitur ad inferiorum, num. 19. Prouisio quando non reuerti debet ad delegantem, ad quem reuertatur, uer. in secundo uerō, unde pendeat, cum facta est, nu. 18.
- 18 Stipulatio pendet ex partium uoluntate.

C A P V T X I.

Inter dilectos. Casus. Abfobtinenda dignitate repellitur usurarius, & publicus aleator. & sunt duæ partes. In 1. factum decisè narratum. In secunda ibi. Nos igitur, ipsius diffinitio, quæ subdiuiditur in tres. In 1. diffinitio de Petro. In 2. de Bernardo. In 3. de cãtore. 2. ibi, Præterea. 3. ibi, Quia uerò [Pertinebat] de longa consuetudine, uel spãli priuilegio, supra c. ad hæc, & c. ad aures. Aliud de iure communi, de offi. Archi. cum satis, de ele. cum ecclesia. & no. uerbum, pertinere licet latè pateat, admitti in bello, de hoc. de fid. instru. inter dilectos, de resti. spo. cum ad sedem, secundum Hosti. [Canonice] uterq; falsum dicebat, ut patebit infra [Attestationibus] remisissis per iudices, quibus fuerat causa commissa, ut sequitur [Publicum] id est notorium, de accusa. euidencia. [Aleatorem] hoc prohibetur: quia taxillorū ludo multa crimina proueniunt, quæ possit hic Hostien. per uer. quos hic non exponit, sed ponit & exponit in sum. eod. titu. sub. §. clericus, & sequen. unde ibi uideas, & hic omitto [Usurarium manifestum] no. non solum ante confirmationem, & consecrationem non opponi crimè electo, sed etiam ante possessionis apprehensionem, si de illo sit infamatus, de accu. accedens, quod dic, ut ibi. Sed ¶ quid si agat possessorio, cum fuit spoliatus? Respon. non est talis exceptio admittenda, de resti. spo. in literis. & c. itē cum qs. & uide quod dixi, de con. præ. post electionem, in gloss. sententiam. Quid si talis agit petitorio amissum beneficium repetendo? Dicit Inn. quōd si obicitur tale crimen, quōd inducit illius beneficii priuationem, puta quōd est hæreticus, uel propter crimen beneficio, quod petit, sententialiter priuatus, admittenda est exceptio. 8. dist. quo iure. 23. q. 6. c. 1. & 2. Si uerō aliud crimen opponitur, puta, q. fit adulter, piurius, uel simoniacus de alio beneficio, non admittetur exceptio: quia probata non releuant excipientem, ar. de offic. dele. cum contigat, cum suis concor. nam & si probaretur, talis nō priuaretur propter hoc per modum exceptionis, supra de ordi. cog. cum dilectus. §. fin. uide quod dixi de elec. auditis, super ul. gl. uer. sed quid si. Si autem opponitur ei, quod contraxit matrimonium, dicunt quidam hanc exceptionem, quia ipso facto renunciaffe uidetur, admittendam esse. Alii contra. Innoc. idem posuit Compo. de elec. quōd sicut, ubi uide post glo. pen. col. uer. ex his, ubi allegat ad primam partem, quæ sine dubio tenen-

tenenda est, ex quo quaris de agere petitorio. & uide de renun. super hoc. de resti. spo. accepta. Sed ¶ contra dicta superius oppo. Ille qui excipit, contra illum agere possit de crimine, & cui damus actionem, fortius exceptionem, infra de re. iu. qui agendum, lib. 6. Sol. dicit Inno. & Hostien. regulam locum habere, quando de eodem & ad idē agitur, & excipitur. actio uerō competit ad tuitionem rei familiaris, & exceptio similiter. Sed nos loquimur, quando unus proponit actionem ad recuperationem rei familiaris, & alius uult excipere ex actione, quæ competit ad uindictam, ubi regula illa non habet locum secundum illos [Qua] scilicet consuetudine, uel cuius obrentur [Nos tamen] quōd circa eundem. P. & c. ut sequitur [Imaginem] id est umbra uel uelamine, sic supra de cōsue. quanto [Improbamus] quis enim ludos appellet, ex quibus crimina oriuntur. q. d. nullus, in proce. digestorum. §. illud uerō. & ideo dicitur alibi, quōd quidam ludos nescientes, sed nominationes tantum, proprias substantias perdidērunt, ut in l. græca, alearum ludus, quam quidam habent. C. de reli. & sump. fu. & ale. usu. secundum Host.

¶ Indignitatem hæc uerba infamiam irrogant. Innoc. cum causa cognita proferuntur: alias secus. C. ex qui. cau. infra. irrog. l. uerbum, & l. interlocutio, Hostien. [Irritandum] immō debuit dicere, [Irritum] nunciandū, de elec. cum in cunctis. Hostien. [Dignitatis] uel aliorū legitimorum actuum per iura, quæ alleg. gloss. [Probatum] mira probatio. & no. ¶ quōd licet pura & indeterminata negatiua per testes probari nō possit, de hoc, de elec. bonæ. r. probatur tamen, cum de scientia, uel conscientia quæritur aliquorum, de homi. significasti, de proba. tertio, de testibus, tam literis, in fin. quōd dicitur dixi de elec. bonæ. r. Dicit Gof. quōd per testes probari possit, quōd ille uel alius eo scientē literam aperuit, & absentibus iudicibus illam clam inferuit, supra de rescrip. olim [Ultima clausula] qualis fuerit hæc clausula, ignoramus. possit tamen hoc exemplificari per decre. olim, de resti. [Non fuerat] hic patet negatiuam contractam probari, de quo satis dixi, de elec. bonæ. r. [Ipsorum] iudicium. & sic no. secundum Inno. sufficientem esse iudicium probationem, quando sunt plures. de hoc supra de testi. cum à nobis. ad idem supra de ac. cum dilecti [Depositionibus] dicebat Hostien. quōd primi iudices hoc deposuerunt coram secūdis, per quos utreq; attestaciones fuerunt remisse: uel hoc non fuit probatum, ut sequitur [Absoluendum] ex pleritudine potestatis: quia super proposita, maxime super qua fieri non debeat lit. conte. alii iudicare non liceret, secundum Inno. uide quod dixi post eum, de ele. super. 1. gloss. in fin. & si pupillus. §. sed si aliis, Host. [Hac uice] sed non a priuatus erat cōferendo indigno. So. uidebatur purgatum uitium per secundam confessionem factam ab eodem cantore: quia non puniuntur, nisi in prima electione, quæ post primā uiciosam occurrit. ne igitur ex iterato delicto iterum uideatur ius suum recuperare, etiam hac uice, quæ primō occurrit, expresse priuatur Hosti. Sed Gof. exponebat. i. in hac uacatione, de elec. considerauimus [Auctoritate nostra] nam & sine delicto, uel negligentia possemus illa conferre, de cōces. præb. quia diuersitatem, de sup-

nc. præ. Romana, lib. 6. Hostien. ¶ Gloss. 1. obiicit, & soluit. ¶ Glo. si supra, alle. simile, signat contrarium, & soluit. ¶ Glo. unde non] quærit, arguit pro, soluit contrarium. ¶ Antepen. gloss. no. q. secunda sit nulla, signat contrariū, dat sol. incertam. secundò signat aliud contrarium, & soluit. ¶ In gl. C. de dedi. ibi, Neque famosus] hæc & seq. uide de testi. licet ex quadam, super gl. personis.

¶ In glo. 1. ibi, prohibetur] etiam interesse [Et ibi, clericus] ubi idem no. [Et in fine.] de hoc supra de usuris, præterea. ¶ In glo. 2. ibi, adequatur] & idem no. 47. dist. cap. 2. & in fi. Vin. unde non ludit, licet in ludo fiat secundum Host.

¶ In glo. 3. in fi.] idem no. 3. dist. in cap. 1. dicitur] Ph. hic hoc uerum de laicis: secus de clericis, quibus non licet facere conuiuia, 44. dist. non oportet, & c. non licet, Sed Gof. per illa iura dicit idem de laicis non socijs, quibus etiam non licet conuiuia facere præterq; ex intentione charitatis, ut 8. dist. in conuiuia. Agape enim id est conuiuia pauperū licite fiunt. 4. di. si quis. ¶ In glossa hæc uerba, in fi.] & pone exemplū 82. di. plurim os, ¶ In glo. arg. quōd, in fin.] & de rescrip. ad aures. ¶ In glo. sequen. in fi.] lo. & de declin. conu. men. ¶ In glo. si. supra ibi, in literis] quæ sunt de gratia, non de simplici iustitia. eod. titu. c. pe. & dic ut ibi [Et ibi, extenditur] secundum Io. & Vin. ¶ In gl. unde non, ibi, non cassata] quod intelligit In. siue ex interuallo, siue inter continet ab eadē parte secūda collatio sine electio anteferretur, supra de posthu. præ. gregum, & c. bonæ. 2. §. carerū ibi, Temere recedentes. & est hoc etiam intelligendum, quando secūda attentatur, prima electione, uel prouisione iam publicata, supra de electi. cum terra, & c. publicata, supra de electi. cum terra, & cap. publicatio. alias autem, si prima est nulla est ipso iure, etiam is, q. fecit, securè potest procedere ad secundam, ar. supra de elec. cum in cunctis. §. pe. & fin. & de re iudic. cum olim. §. nos igitur, secus autem, si prima, quæ etiā nulla est, confirmata esset siue bona fide, siue fraudulenter, dummodò teneat confirmatio. tunc enim nō ualeret secūda: quia iam non uacat ecclesia, immō obediendum est confirmato, qui iuste possidet. Et idem, si non possidet, de concessio. præb. post electionem ar. 8. q. 4. non nec. ff. de acqui. pos. iustè, secundum In. qua si ualeat tuitione iudicis, & si non ipso iure. ff. quod cū fal. tu. l. 1. §. pe. in fin. & ar. supra de elec. cum dilecti. §. fin. Et si dicis, quōd cum nulla sit electio, in rem non transeat iudicatum, ad minus uocandus est is, qui possidet. ff. quæ sententiæ sine appel. rescin. l. 1. §. Item cū ex eo edicto, supra de ma. & ob. inter quatuor, ut sicut administratio sibi concessa esset per confirmationem, eodem modo sibi auferatur per infirmationem, infr. de regu. iur. c. 1. & de hoc no. supra de resti. spo. in literis. §. respondemus. Quod autem dictum est de confirmatione, idem dicendum est, & si aliud interuenerit, quod uicem obtineat confirmationis, ut si alicui assignatum sit beneficium per eum, ad quem spectat, & consecuta solennitate, argu. supra de concess. præb. ca. 1. & c. quia diuersitatem, & c. cum nostris, & c. se. & c. literas, & uide, quod dixi, eo. ti. proposuit, in princ. & in dec. post electionem, in gl. deuoluitur, nisi forsan constaret electionem, seu prouisionem factam eo tempore, quod ad alium esset ius prouisionis, seu electionis per lapsum temporis deuolutum: quia tunc non obstante tali electione, seu confirmatione potest is, ad quem deuolutum est ius per lapsum temporis, procedere ad electionē, siue collationem, supra de sup. neg. præ. c. fi. & idem est, si constat ipsam factam ab illo, q. nullum ius habebat, supra de re iu. cum Bertoldus, in fi. & confirmatio facta esset uocato eo, ad quem pertinet

tinet electio, siue prouisio, siue eo sciente, & non contradicente: quia tunc bene noceret, supra de re iu. qua nis. ff. de mino. etiam, in fin. Nec ob. supra de concess. prab. post electionem: quia ibi non dicitur deuoluta esse potestas eligendi ab archiepiscopo ad capitulum ex aliquo, quod prouisionem archiepiscopi precessisset, sed ex eis, quae postea contigerunt, scilicet quia electus non erat debito modo representatus capitulo, & propter renunciationem, & abiurationem postea subsecuta. & ideo non ualuit electio facta a capitulo, prima non cassata. obstat tamen quandoque exceptio etiam post confirmationem, ut not. supra eod. c. §. 1. super uer. ac usurarium. Sed pone, quod aliquis prouidit auctoritate papae alicui notorie indigno, uel contra tenorem mandati, nunquid illi, ad quos spectat electio, possunt alium eligere, non obstante tali prouisione? Videtur quod sic, ar. supra de elec. cum in cunctis, in fi. & c. auditis, supra de rescrip. cum dilecta, in fi. & quia electio de facili debet redire ad naturam suam. ff. de pac. si unus. §. pactus, uer. q. si non ut tolleret. Contrarium tamen est dicendum, quia nunquam a papa ad se renouauit prouisionem, uel alii delegauit, ad inferiorem reuertatur sine licentia papae, ar. supra de posthu. praela. bonae. 2. §. nec nocebat, supra de offi. le. quod translationem, & c. licet, ut li. pen. ecclesia. i. 2. & 3. q. 6. multum stupeo, supra de iudi. cum uenisset. & tamen uerum est, q. non ualet id, quod delegatus fecit, nec impedit, quin ille, ad quem spectat, eligat, sed sola delegatio superioris praestat impedimentum, ar. supra de praben. inter caetera. Nam ad locum, unde exiuerunt flumina, reuertitur. Ecc. i. sic & iurisdictio delegati debet redire ad delegantem, supra de offi. de le. super quaestionum. §. porro. Sic enim redit electio ad naturam suam, & delegans facta cassatione prouidit. Alii dicunt, & forte melius, q. ubi mandatum nullum est, puta quia impetratum est per ueri suppressionem, ut prouideatur indigno, tunc non impeditur electio. Idem, si mandetur prouideri sub conditione, & non extat conditio, de hoc de praesump. c. fin. Secus, si scriberetur pro illo, cui non posset prouideri sine dispensatione propter irregularitatem, uel defectum, non propter crimen. tunc enim prouisio intacta reuertitur ad delegantem. Ratio diuersitatis est, quia in primo casu omnino est mandatum subrepticium, nec dispensari potest. In secundo uero uerisimile est, quod is, qui concessit principale, scilicet prouisionem, concedere debet & accessorium. s. dispensationem, ar. supra reiudi. cum olim. §. nos igitur. ff. d. offi. patro. Barbarius, in fin. & no. quod quando prouisio non debet reuerti ad delegantem, potius reuertitur potestas prouidendi ad alium delegatum, qui in eadem ecclesia habet similem potestatem, quam ad illos, ad quos pertinet de iure communi, dummodo litera fuerint praesentata, supra de rescrip. capitulum. hoc bene probat Cle. de exce. praela. c. uno. alii dicunt, q. ex quo prouisio a delegato facta nulla est, non impedit, quo minus alii delegati prouidere possunt, uel ij ad quos spectat de iure communi, supra de prab. de multa. Si tamen delegatus impetratur post, quam alicui per ordinarium, uel alium, ad quem spectat, fuerit prouisum, & possessionem adeptus est, non ualet rescriptum, nisi ibi de possessione, & processu mentio habeatur, supra de concess. praben. cum nostris, & c. literas, secundum Innoc. cuius est quasi haec tota glo. Potest dici, quod nunquam impediuntur ii, ad quos spectat de iure communi eligere, ex quo sua uacat ecclesia, per

commissionem super prouisione faciendi emissam ubi ij, quibus commissum est, nihil egerint, uel commissio supreptica est, nisi per interdictum eis factum, uel alio modo appareat, quod superior hac uice prouisionem sibi uoluerit retinere, arg. supra de elect. in nouit §. fin. & c. fin. & de prab. inter caetera. Nec enim est uerisimile, q. prima facie superior prouisionem ecclesiae in perpetuum uoluerit impedire, imo intentio sua est, ut cito prouideatur, & ecclesiarum periculis occurratur, supra de elec. ne pro defectu, & c. quia propter. de hac tamen materia non plenius, supra de elect. dudum. 2. §. nos igitur, super uer. sic. dispensatio, dic ut ibi. Compo. in decr. capitulum, de rescript. dicebat se defendisse tempore Innoc. q. quacunq. de causa collatio executoris sit nulla, non impediatur potestas ordinarii, sicut de electione dicitur, supra de elect. auditis, sed dicit demum hoc uerius, q. impeditur, dummodo in literis Papae sit uer. sic. referamus. Item si nomen eius, pro quo scribitur, non est in litera, dicit tunc Compo. in hoc omnes concordare, q. nil potest circa beneficium ordinarius, etiam si executor prouideat indigno, ad id quod dixi, de elect. Respondeo per id, quod dixi supra uer. sic. & tamen. ¶ Queritur etiam Host. quid si compromissarii scienter indignum elegerint, tunc non redit electio ad capitulum, sed ad Papam, quia co. stitutio, supra de elect. nepro. Iesu. indistincte loquitur, unde siue per capitulum, siue per compromissarios steterit, quo minus intra tempus canonicum prouideatur, ad superiorem potestas deuoluitur prouidendi. Sed quod compromissarii faciunt, qui uicem omnium gerunt, totum capitulum fecisse uidetur, supra de elect. quia propter. §. uel saltem, secundum Innoc. quando compromissarii negligentes sunt, hoc admittit, quando uero delinquunt, contradicere, ut patet in eo, quod not. supra de elect. ne pro defectu. §. i. Host. & dic ut hodie habes, de elect. si compromissarius, libro 6. [¶ In fi.] dicit Abb. q. cum id esset publicum, ut dicitur illud non potuit ignorare, ¶ In glo. ergo sui. ibi. ¶ dissimilia] stipulatio enim omnino pendet ex partium uoluntate. Electio uero, ex quo facta est, ex iuris auctoritate, & iudicis potestate dependet, & idem in prouisione. ff. de pact. ab emptione. ff. ad municip. ordine, ff. ad Turpil. l. 1. §. 3. & supra de elect. publicato. Host. ¶ In glo. ult. in fi.] Inno. uidetur hic tenere contrarium, quia non est dignum, ex quo superior, scilicet papa reuocauit ad se prouisionem, uel alii delegauit, reuertatur ad inferiorem, ut dixi super glossa, unde non ualuit.

ANNOTATIONES.

1. Improbamus, probat iste tex. papam posse damnare consuetudinem, etiam si ad id non sit actum, de qua uide in c. cum inter, de consue. per Ioan. An. ubi plenè ad idem concor. & facit, quod no. infra super uer. absolouendum.

S V M M A R I V M.

1. Abbatibus quae non competant in praeiudicium episcoporum, nu. 3. 4. ad dict. concessione, 5. & 6. De episcopis in quibus religiosi conuenerunt. Matrimonialis causa quibus consuecat delegare curia Romana. & cum qua clausula, si plures delegent.
2. Electus, confirmatus non consecratus, & si sacerdos non sit, nunquid solemnes dare possit indulgentias.
4. Episcopalia usurpare peccatum est, & contra salutem minorum praelatorum. Insignia concedere non potest alius, quam princeps.
5. Epilogus, & additio glossarum. Episcopalis ordinis quae non competunt alijs, nisi in casu. Episcopalis quae sunt dignitatis minoribus competere quibus possunt rationibus.

C A P. XII.

Accedentibus. Casus. ¶ Abbatibus de matrimonio nis cognoscere, publicas penitentias iniungere, indulgentias concedere non possunt, nisi hoc de speciali iure illis competat. & primo ponit episcoporum querelam, cui secundo prouidet. secunda ibi, Nolentes [Paribus] fuerunt enim proposita haec querela in concilio generali, ut patet in super scriptis [Querelis] concor. de priuile. cum & plantare, & c. tuarum. & c. pastoralis, & c. petitis. Interdum e contra religiosi conuenerunt de episcopis, supra eod. sane, de priuile. dilecti, & c. quanto [Matrimonialibus] Curia Romana habet ex usu delegare causas matrimoniales episcopis, & si alios adiungit, ponit clausulam, quod si non omnes, tu frater episcopo [Indulgentiarum] nunquid electus confirmatus non consecratus, & si sacerdos non sit, has solemnes indulgentias dare potest? Quod uidetur, cum sint iurisdictionis, infra de poeniten. q. autem, quam ille habet, supra de electioni. transmissam. Sed contra, quia secundum quosdam sunt episcopalis ordinis, & procedunt ex potestate clauium, & per eas poenitentiae enervantur, infra de poeni. cum ex eo, potest dici secundum Hostien. quod hoc non potest, cum careat episcopali & sacerdotali ordine, sicut nec episcopus, qui renouauit oneri, quia caret iurisdictione, de ordi. ab episcopo. c. j. Duo uere imperfecta, facere possunt unum perfectum, ita, quod si talis episcopus ad ecclesiam talis confirmati descendat, de illius licentia poterit suis subditis indulgentias dare, sicut & illos posset ordinare, de hoc supra de ele. suffraganeis. Et sic secundum eum haec indulgentia est mixta potestatis, quia scilicet partim accedit ad ordinem, partim ad iurisdictionem. fateor tamen, quod de consuetudine electi non presbyteri has indulgentias etiam presbyteris faciendas committunt, maxime quando praedicant. Ipse tamen dicit, quod in non sacerdote irrationabilis sibi uidetur haec consuetudo, cum fori sacerdotalis sit poenitentias imponere, & diminueri, quod idem est in effectu, quod indulgentias dare. Fran. Verel. in decre. at si clerici, de iudi. tractans hanc quaestionem tenet, quod confirmati in episcopos, etiam si sint presbyteri indulgentias dare non possunt, dicens, q. si dicatur, q. dare indulgentias non sit ordinis episcopalis, negari non potest, quin sit ordinis sacerdotalis illas autem, ex quo in episcopum confirmatus est, ut simplex sacerdos concedere non potest per decre. quod sicut, de elec. & ne uideatur decrescere, de transla. licet. 9. 4. dist. legimus. 9. 2. dist. in. sancta. 7. 4. dist. qui. & eadem ratione dicit idem de benedictione fontium, uel in infirmorum, & similibus. Inducit etiam, quod ubi papa de indulgentiis loquitur, de episcopis mentionem facit, de poeni. cum ex eo, & c. sic & sic non de electis, nec ob. quod in c. quamuis. 68. dist. dare indulgentias non ponitur inter episcopalia, quia non sequitur, si ibi non est positum, ergo licet, cum ibi potius exempli gratia, quam ad specificationem ponantur. nec ob. de transla. c. ij. ubi dicitur, q. episcopalis dignitas nil addit, quia illud uerum ad uinculum matrimonij spiritualis. Haec decre. in fin. non ob. secundum eum, quia non dicitur hic talia per inferiores prescribi. quod si etiam dicere ratur, procedat id in Abbatibus, qui possunt presbyterale officium extendere, sed confirmati in episcopos id non possunt, ut dictum est, licet de archiepiscopo non habent pallium habeamus, quod impeditur etiam in officio episcopali, quod intellige, ut dixi in praed. decre. q. si cut, de episcopo, uel Abbate non habemus, quod ante consecrationem, uel benedictionem impediatur in officio presbyterali, nec habet hoc rationem, alias nec eu. charitatem conficere posset, & facit. 7. 4. dist. gesta, & capitulum, honoratus. C. de digni. l. iij. lib. xij. Ex praedictis uidetur, quod capitulum sede uacante, non det literas indulgentiarum, licet quidam feruent contrarium, ut refert

Archidia. de poenitentiis, Romana, li. 6. & facit ad materiam, quod no. in Cle. de haeret. cap. j. in glossa haec. l. i. tera [Similia] sicut instituit, & destituere, quod dic, ut no. de offic. archida. cum satis, de cleri. pere. capitulo, fina. Commendatarias ad ordines dare, de tempo. ordi. cum nullus. lib. 6. uel grauiora examinare, & diffinire si ne episcopo, de offic. archidi. ad hoc, & capi. fin. & episcopalia insignia deferre, sicut infula, mitra, sandalia, anulus, & similia, quae quandoq. non episcopis conceduntur, infra de priuile. ut apostolicae, & sic sunt potius episcopalis dignitatis, quam ordinis secundum Hosti. [Priuilegia] ut quid enim plus honorabimus episcopum, quam Abbatem, si hoc potest Abbas, quod episcopus [Salutem] contra salutem minorum praelatorum esse, & sic est peccatum, quando sibi usurpant episcopalia [Abbatum] idem multo magis de inferioribus praelatis [Priuilegium] non solum salutis, de quo praemissum, sed etiam de positionis ab abbata, ut puniatur, in quo peccauit, de transla. quanto, secundum Hostien. [Concessione] etiam episcoporum, xvi. q. ij. uisus. Vinc. quod intelligit Hosti. cum praescriptione completa, de religi. do. constitutus, de iu. pa. cura. saluis insigniis, quae alius, quam princeps concedere non potest secundum eum, de quo remit. ad sum. de usu pal. §. & quibus diebus, uer. & notandum, dato autem, quod isti Abbates per priuilegium habuerent insignia, non tamen per id aliquod pontificale exercere possent, & uide, quod dicam, infra eo. ut apostolicae, lib. vj. super ij. glo. ¶ [Glossa] sig. signat contrarium, & soluit. ¶ [In glo. ij. ubi, quamuis coepiscopis] ibi enumerantur ea, quae sunt episcopalis ordinis, i. consecrare uirgines, ecclesias, & altaria, sacros ordines conferre, & similia, & ista ex praescriptione, nec ex demandatione non episcopo competere possunt, sed nec per speciale priuilegium de facili conceduntur, de hoc supra de con. ec. uel alta. aqua. Illa uero, quae episcopalis dignitatis sunt alioquo praedictorum modorum minoribus competere possunt, & de his loquitur hic secundum Hosti. quid dicit, q. aliqui promiscue utuntur his uerbis, quibus contra dicit mens uerborum, diuersitas officiorum, & ratio naturalis. ipse uideretur in hoc sibi contrarius fuisse in dec. literas, de resti. spo. ut ibi dixi super j. glossa. & uide, quod dicam de poenis, foelicis, in fili. vj. super uer. pontificali. [Et ibi, ex literis] & supra de re. spo. literas. ¶ [In fi. glo. pe.] hoc uerum de illa solenni, de qua loquitur canon [In glo. vj. in fi.] Idem, si per scripta antiqua appareret, quod monasterium fuerit a prin. sic fuit datum, ar. de reli. cum uene. uer. illius, & supra de censu. quanto. Dicebat etiam Hostien. quod non credebatur institutionem auctorizabilem acquiri posse per vllam praescriptionem, remittit in hoc, supra de offi. archi. cum satis.

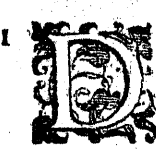
ADDITIO.

¶ Haec. Et uide gl. & docto. in Cle. si de poe. & remis. & beanum Th. in 4. sen. dist. 20. c. 4.

S V M M A R I V M.

1. Ad reuelandum peccatum in poenitentia confessum non debet uergeri sacerdos, nisi in casu, & quo, in fin. & nu. 4. Cleri uerbis retores quot, habent iurisdictionem. Bononia hi quae appellentur nomine.
2. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Restituere tenetur qui succedit in uitium, nedum fur. Furtiuam rem qui emit, cuiuslibet pretium repetit domino.
3. Additio glossarum. Ad iudicandum suum, quis cogi potest. Confessor legatione Dei fungitur speciali, & eum papa non possit excommunicare, quod non reuelet confessionem.

C A P. XIII.

Dilectus. C. Ad reuelandum peccatum rem in poenitentia confessum sacerdos uergeri non debet. Et primo ponit querelam presbyteri, cui secundo prouidet expressa

expressa causa. ij. ibi, Quia igitur [Fraternitatis] nisi consue- uerunt esse xij. vel xiiij. & regere clerum vrbis, & in eum iurisdictionem habent. Bon. dicuntur prepositi consor- tij [Ruelatum] forte aliter ex furibus ad cor reuersus vnū ex hōis furuue subtractis restituerat per hunc sacerdo- tem, vt haberetur via ad reliquos recuperandos, fiebat hoc preceptū. [Permissio] exemplo, quia alij per hoc retrahentur a confessione peccatorū [Talter] hoc ideo dicit, quia peccatore volente, & hoc petente posset fieri hęc publicatio, vt pater de adul. significasti, de simo. nemo. [Coram te] loquitur cardinali, qui erat vicarius in vrbe. ¶ Glo. j. t. probat dupliciter hunc cogi non potuisse, signat contrarium, & tenet. ij. quārit, arguit, & sol- uit dupliciter legendo. ¶ In j. gl. [ibi, idem]. li. iij. est. & vi- de hanc, & præc. de simo. nemo. in gl. ij. ¶ In gl. vltima, [ibi, s. idem iulij.] quem non possum cōuenire vt furem, conuenio vt furis heredem, vt cum iurauit furtum nō fecisse, vt in ista l. vel cum est infans, vel furiosus, vt in l. seq. [i. ibi, ex furtiua] conditione furtiua non tenetur nisi fur, vel eius hares. [Et ibi, l. ij.] Temens rem furtiuam, in ciuilitate precium repetit a domino. [Et ibi, ciuile] vide de furt. qui cum fure, super vlt. gl. ¶ In gl. j. [ibi, qui cum fu- re] t. & de furto loquitur, non de fure. Dicit Glo. q. licet peccet non indicando, per iudicem tamen ad id cogi non potest. [Et ibi, dei legatione] speciali quo ad hoc, per quod videtur, q. nec etiam papa, qui est generalis vica- rius, possit eum in hoc excommunicare. ad hoc de off. delega. studuisti. Hosti. [Et in fi.] magis placet, quod prius dictum est. Hosti.

S V M M A R I V M.

- 1 Collegij signa non possunt in præiudicium prælati subditi singula- res erigere, alias autem non prohibentur, quin possint vnum corpus esse, & qua de causa, & vti sigillo proprio, nume. 7. in fine. Collegium qui non constituunt. & quibus casibus. & nu. 2. & 6. ab eo vero qui recedunt an & qua habeant, ibid. quibus sub- sint, & quorum incipiant, & durent auctoritate. S. clerici aut. 3. Abbati insignis episcopalis impetratis ubi liceat uti. 4. Epilogus glossarum. Corpus quibus modis dicatur, remis. & nu. 5. si petatur corpus. & succumbatur, in quo genere corporis petenti partem eius obstat exceptio iudicati, nu. 3. Suffragium, & additio glossarum, nu. 6. Societas quid, uer. societas est. inter ipsam, & collegium, & reos debendi vel credendi, quid intersit. S. societas. Ciuitatem, & castrum, vel eius vniuersitatem, qui constituunt. S. clerici autem.

C A P. XIII.

Dilecta. C. In præiudicium prælati non possunt subditi singulares erige- re signa collegij. Prima ponit partis qrela. secūda dat iudicem. ij. ibi discretioni. [Capi- tulum] non prohibetur ergo, quin alias possint esse vnū corpus causa religionis, puta ad missas dicendas facien- do confratram, vt dicam super gl. Dicebat Abb. q. exē plum huius decr. poni posset in beneficiatis in ecclesiis collegiatis extra capitulum, vt sunt mansionarij, vel ca- pellani Bon. vel his similes. [Inhibeat] no. hanc decre. ad ea, quæ no. 3. de iure pa. nobis. Item & t. no. contra vil- las, & castra dominis subiecta, quæ contra dominorum voluntatem volunt erigere collegia, sigilla, & arcas cō- munes, vt etiam j. dicam. Item no. contra præpositos nationum, qui etiam in vniuersitatem se erigunt saepe cōtra rectores, & ideo per noua statuta hodie sunt sub- lati. [De nouo] regulariter nouitates suspectæ, de consue- tum consuetudinibus, cum suis concor. [Vlti eo] arguit Hosti. q. si abbas impetrauit, q. intra suum mon. in si- gnis episcopalis liceat illi uti, non licet illi hoc in i. nodis, vel extra monasterium remittere autem de hoc. s. de ara. & qual. cū cōtingat, & vide j. de pri. v. p. apostoli-

4 cē. li. vj. vide quod dixi. s. e. accedētibus, in fi. ¶ Gl. i. trac. v. modos, quibus dicitur corpus, ponens differentiam inter corpus, quod habet partes integrales, & quod ha- bet distantes. ¶ Glo. ij. obi. & soluit. ¶ In j. gl. [ibi, rerum mixtura] ibi ponit lex de isto triplici corpore. ¶ In j. glo. i. [ibi, societate] videtur quibusdam secundum Inn. q. quili- bet homines cuiuscunque professionis, vt grāmatici, negociatores, pistores, & similes, propria auctoritate, si volunt, licet alij aliter dicant, possunt conuenire si- mul, & facere sibi rectorem, & syndicum, & arcam cō- munem, dum modo societatem coeant, vel collegium faciant pro aliqua causa. quidam tamen dicunt, q. re- ctōres in personalibus b collegiis semper confirma- buntur a superiore, sicut in realibus, Auth. de dese. ci. s. & vtrum illud, & s. si eadē. immo videtur, q. etiam si ne rectore, & sine syndico, & sine arca, & etiam sine sti- pulatione possunt sola voluntate, expressa tamen con- stituere collegium, dum modo pro aliqua causa hoc fa- ciant iusta, puta ad defensionem iustitiæ suæ & aliorū, vel ne in officiis suis fraudem faciant, & consimilibus. nec oportet, q. isti habeant aliud nomen, nisi collegiū grāmaticæ, vel logicorum, & sic de aliis. immo videtur, q. licitum sit collegium omnium bonorum sodaliū, qui multum facere habituri sunt simul, ar. ff. de col. il. l. si. quæ est Græca. Illud autem constat, q. si faciant colle- gium causa religionis, vel pietatis, & in idem nomen su- mant, verbigratia, collegium iuuantium oppressos, col- ligitium elemosinas, & sic de ceteris, licitum est, & hoc probatur ex diffinitione societatis, quæ est talis. So- cietas est plurium corporum inter se distantium, vno nomine ei deputato collectio. Item probatur hoc ex eo, quod dicitur in prima. l. ff. de coll. illic. vbi dicitur, q. licita collegia sunt omnia, quæ sūt causa religionis, vt præmissa, dum modo nihil faciant contra statuta cō. i. dum modo nil mali faciāt occasione collegij, quod so- la prohibet illicita collegia. & hæc collegia, licet bonū nomē hēant, tñ q. male operantur, sit illicitū collegiū, & ideo destruendum, & ad hoc facit. l. vlt. eiu. dem. t. & l. Græca ibi posita. Sed ptra. ff. de col. il. collegia, in prin. vbi dicitur, q. collegia non debent fieri absque auctori- tate se. con. vel principis. Sol. omnia prædicta collegia, quæ sunt pro bono, & ad malum non procedunt, di- dicimus esse concessa auctoritate sen. con. quod sola il- licita prohibet, & ideo licita cōcedere videtur. ff. de col. il. l. i. sicut per idem se. con. concessa sunt collegia profes- sionū, & negotiationū, & burgorū, & villarum. C. de iu. om. iud. l. si. s. de procur. quia. ff. quod cuiusque vni. l. j. ff. ad Trebell. omnibus. ff. de le. j. si hares. s. in eis. C. de na- turali. li. si quis sen. & l. quoniam. s. de procur. quia. au- ctoritate tamen principis possunt, & debent fieri colle- gia, si homines habent parum facere simul, vt si Baro- nes, vel ciuitates, vel tres, vel plures coeāt collegium, nā huiusmodi collegia non valent sine auctoritate princi- pis, quia nec multum simul facere habent, nec hoc fa- ciunt causa religionis. Item videtur, q. huiusmodi col- legia personalia, s. professionum, negotiationum, offi- ciorum, vel religionum sunt voluntaria, & non neces- saria. & ex hoc est, q. etiam illi, qui sunt de eadem pro- fessione, vel negotione, siue sint plures, siue pauciores, quam alij, qui iam coierunt in collegiū, non coguntur illud intrare, imo qui iam intrauerunt, possunt in- de exire. Item q. exeuntes accipiunt partem de rebus cōmunibus. Item quia non potest quis esse in duobus collegiis voluntariis, & hæc sunt. ff. de col. il. l. j. s. si. vide- tur tamen aliis, q. si pauciores homines vnus officij, vt grāmaticorum, pistorum, vel aliorum conueniant in vno loco ad collegium faciendum, q. non debent se vocare collegium grāmaticorum illius loci, quia nō proprie dicitur collegium esse ibi alicuius officij, nisi sit maior pars, sed debent se denominare ab alio officio, cum aliqua actione, per quam discernatur, ver. g. colle- gium scholarium vltra Aduersam, vel cirra, vel colle- gium

gium scholarium sancti Stephani, quia cōueniunt ibi, & sic dicendum de aliis, tamen dicunt, q. pauciores de aliquo officio non possunt facere collegium, nisi assu- mant ibi nomen aliquam pietatem respiciens. Quod autem prædicta collegia appellentur personalia, vel rea- lia, non habetur in iure, sed per simile dicitur munerū, & seruitutum realium, & personalium, secus est autē in collegiis realibus. ciuitatis, & burgi, & ecclesiæ, q. sunt necessaria, & naturalia, qualia sunt, q. vel rōne originis, vel rōne domicilij, vel aliis cōsimilib. rationib. ¶ Thunf. nam huiusmodi domicilia non licet indifferenter di- mittere, & etiam potest lex de ista talia consimilia ha- bere. ff. ad muni. l. Labeo, & l. seq. Item res talium colle- giorū nō diuiduntur inter absentes. xij. q. ij. s. qui manu mittitur. Azo tamen dixit, q. singuli de vniuersitate de his, quæ in ea conferunt, cum inde recedunt, debet ha- bere partē, & sic loquitur. ff. de col. il. l. j. s. si. Sed de aliis, quæ donantur, vel legantur vniuersitati, non debēt ha- bere partem, ar. pro hac. di. ff. ne quid in lo. pu. l. ij. s. via- rū. s. de ele. cōi. qd. a te. vbi no. xvi. q. vj. de lapsis. Socie- tas autem, vel socij vniuersitatis bonorū, vel alicuius negotiationis, vel rei non constituunt collegium, vel corpus, quod apparet ex eo, quod dicit l. q. socij alicuius professionis possunt cōstituere collegiū. ff. quod cuius- que vni. l. j. s. i. ex quo apparet, q. societas non est colle- gium per se, nisi aliter constituatur per principem, vel se. con. vel alio modo, vt prædictum est. Itē hoc ipsum probatur, q. collegium recedit in vnum. ff. quod cuius- que vni. sicut. l. xv. di. c. fi. Sed societas morte cuiuslibet so- cij soluitur. ff. pro socio, adeo, in prin. Item si esset colle- gium, non deberet conueniri, quilibet socius de contra- ctibus iniuris nomine societatis, sed societas ipsa rātum. xij. q. ij. qui manu. quod falsum est. Hoc. n. datur heredi, & in heredem, & ideo male faciunt, qui conficiunt li- bellos, vel stip. vel alios contractus nomine societatis, cum non sit corpus, nisi expo. i. nomine sociorum, vt res magis valeat, quam pereat. Sed his videtur contra. ff. quod cuiusque vni. l. j. in princip. vbi dicitur, q. hæc tria comparantur. s. societas, collegium, & corpus. So. lo- quitur de societate intellectu. actualiter, & iuris, quæ est idē, quod corpus, & non societate bonorum. Hoc fallit in reis credendi, vel debendi sociis, quorum quilibet agit ex sententia pro alio lata ff. de arb. si duo. vbi dicitur, q. ex facto rei credēdi socii, qui non compromisit, datur actio ex stipulatu ꝑ reum sociū, qui compromisit, ex quo omne damnum pariter consequitur. ex quo vide- tur, q. eadem ratione ex stip. rei socij, qui cōpromisit, detur actio alij. ar. ad idē. ff. si quis cau. si duo. s. j. ff. de le. j. l. iij. s. vlt. ff. de duo. re. pro eadē. i. rō. ff. de fidei. l. ante. p. & hoc ideo est, quia ex eo, q. est reus, potest totum de- ducere in iudicium, immo partem deducere non de- bet. quod si faceret, etiam illius partis pars socium con- tingeret, & ex eo, quod est socius, communicat lucrum & damnum. & ideo inuicem vnum alterius nomine agere, & pacisci videtur, secus autem in corporeis tantū, qui nō communicat lucra, & damna, & secus in sociis tantum, qui non possunt deducere in iudicium, vel pactum nisi suam partem. ¶ fatemur tamē, q. magister so- cietatis potest pro aliis agere ex beneficio eius. ff. de pac. item magistri. Item si ratum habet factum socij tacite, vel expresse, potest agere ex facto. ff. pro socio, iure. Sem- per. n. præsumitur nomine socij contrahere. Alij tamē contradicunt, asserentes, q. licet ex facto socij, vel pacto vel re iudicata damnum, vel lucrum consequitur so- cius alius, vt sonat præal. lex, & etiam aliquando detur eis exceptio, nunquam tamen datur actio. Lex autē ꝑ socio, iure, intelligitur, vt per socium. i. per factum socij non obligetur socius. i. nec lucrum, nec damnum sen- tiant ante, quam res, in quibus contraxit, conuerse sint in communem vtilitatem. ¶ Clerici autem ciuitatis vel castrī nō possunt facere collegium ea ratione, quia sunt in eadem ciuitate, vel castro, quia clerici non con-

stituunt vniuersitatem castrī, vel ciuitatis, vel castrum, vel ciuitatem, quod idem est, sed constituunt vniuersi- tatem suarum ecclesiarum, & ciues constituunt ciuita- tem, vel vniuersitatem ciuitatis, & castellani castrum, sed bene possunt constituere vniuersitatem causa reli- gionis, scilicet, vt missas celebrēt pro viuus, & defunctis, vel consimilibus. Item videtur, q. cum ista collegia, & rectorēs eorū subditi sint maioribus, & ordinarijs pote- statibus, q. ad eorum dictum destrui possunt, & prohiberi, ne incipiant secundum Inn. qui hæc no. hic ad li- teram, dicens per hoc suppleendum, quod notauit, de off. ord. cum ab ecclesiarum, & ibi dixi post eum, & Ho- stien. quæ collegia deferant iurisdictionem ordinariā. [Et ibi, item dicitur corpus] ab hinc posterunt Gof. & anti- qui hanc glo. s. de consti. cum omnes, in prin. [Et ibi, non erat] ibi est ratio diuersitatis in promptu, ꝑ quia hoc ca- su si petenti singula capita non obstat exceptio, ergo contra rem iudicatum esset reperiri vendicari totum gregem, quod non est in toto, quod habet partes inte- grales. nam & si vendicarem singula tigna, vel lapides, non propter hoc peruenire ad domum, sed ad acer- uum tignorū, vel lapidum. [Et ibi, corpus] & vir cum coniuge. xl. dist. sicut, de conuer. coniu. ad apostolicam. [Et in fi.] Hosti. de hac materia remittit ad summam de syndico. ¶ In gl. vlt. [ibi, sigillum] proprium & singula re, sed hic loquitur de communi, & collegiato.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Dicam. Et vide Inn. in c. cum ab ecclesiarum, de of. ord. b ¶ Personalibus. Quæ sint personalia, & quæ realia. j. videbis. c ¶ Partem. Vide plenius hanc materiam per Bar. in l. de duobus reis, & in l. eadem, eo. titu. c ¶ No. hic. & vide Bar. in l. si. ff. de col. ill.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælatum qui dominium suum contra iuramentum negat, vel coram laico de ipso conqueritur, vel eum inuadit, beneficii in priuandus est, vide nume. 2. & 7. an & in quibus sit dominus, nume. 2. & 3. 2 Ex iteratis actibus magis quis presumitur irreuerens, et contumax. 3 Veritatem dicens non offendit, nec tenetur iniuriarum. 4 Spiritualia non cadunt in cognitionem iudicis secularis. 5 Tarentibus spiritualibus an quis plus, quam carnalibus astringat. Ab ecclesia qualiter quis abscondatur. 6 Beneficia plura an quis possit habere. Iuri alterius papa derogare non intendit, nisi hæc exprimat. 7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Ex delicto parentum in episcopum nunquid archidiaconus puniatur.

C A P. III.

Rauem. C. qui contra iuramentum prælatum dominum suū negat, vel coram laico de ipso cōqueritur, vel eum inuadit, beneficii est priuandus. & ps decisa narrabat factū, qd scdo sub triplici disticta pu- niri mādatur. ibi, discretioni. [Constituerit] forsā corā ipsis delegatis papæ hoc accidit in iudicio litigando, ad id. C. de testi. nullum, alias libello oblato hoc constare de resti. spo. conquerente. secundum Hosti. [Et secundo] pro- pter qd magis præsumitur irreuerentia, & cōtumacia ipsius, C. de plus peri. l. vna, ad fi. xxv. q. ij. ita nos, de ele. venerabilem, secundum Hosti. [Homagij] dicit In. q. pro- pter hoc facit ad ti. Si. n. non præstitisset homagiū, non crederet eum peccare, si non vocaret illum dominum, sed prælatum x. q. iij. cauendum. Idem Ab. Nam, vt di- xit Hosti. dicens veritatem tñ non offendit, nec tenetur in iuriarum. ff. de iniur. eum qui. sed certum est, q. episco- pus procurator est, non dominus, de don. c. ij. quod est verum quo ad alienationem rerum. ec. tamen domi- nus est quo ad obedientiam subditorum. de hoc. s. de symo. ne Dei. [Vel] repete. ff. cōstituerit eū & c. [Spirituali- bus] quæ nec etiam incidet, cadunt in cognitionem iudicis

judicis secularis. S. qui si sint legi. lator, secundum Inn. [Aut.] repete, si constiterit. [Fratri] Jar. secundum Host. q. plus attingitur spiritualibus parentibus, quam carnalibus, ad hoc. S. de transla. c. ij. ar. contra de iur. iur. pet. titio, de postu. c. fi. Dicit Host. q. hanc contrarietatem inducit iniustitia, quam soluit defensio iusta causae [Ab seindatis] ipsum degradando, & cure seculari tradendo. x. q. i. si qui sacerdotum. Ho. [Personis] [singula singulis, & sic collige duo contraria. Primum q. quis potest habere plura beneficia, secundum q. non potest, de hoc. S. de preben. cum ia dudum, & j. de refcri. gratia, li. vj. [Per illos] non intendit papa iuri alterius derogare, nisi hoc exprimat. de hoc. S. de off. dele. super eo, secundum Hostien. Secunda t glo. Respon. potest signando, & soluendo contrarium de regula vlr. & c. ¶ Quarta glo. arguit, remittit, & declarat. ¶ In t glo. pen. [ibi, seculare.] super spiritualibus, vt dicit rex. secus enim, si super feudalibus, de hoc, de fo. compet. ex transmissa. [Et ibi, causam.] vt dicit Host. forte consanguinei archidiaconi ipso sciente, & non contradicente voluerunt aliquid illatum archid. per episcopum in ipsum episcopum vindicare, als si archidiaconus id ignorasset, vel sciens expresse sine fictione hoc prohibuisset, non puniretur ex hoc. de homi. Petrus. de sy. sicut nobis, & ca. nobis, nisi dicatur aliquid speciale propter episcopalem reuerentiam, ar. xciii. di. nulla, & c. j. xi. q. i. si quis sacerdotum, vt sic ppter delictum parentum puniatur archidiaconus. j. de poenis, in quibusdam, ipso maxime causam prebente, de homic. decetero, secundum eum [et in fi.] & quodlibet istoru per se sufficit, vt patet per alternatiuas, quas ponit textus.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosorum graua minibus. xv. precipiuntur abstinere prelati. Quae sint hec, num. sequentibus patet. Religiosi, & qui, & in quibus sint priuilegiati. a quibus confessionem, & alia sacramenta recipiant, nu. 1. & 3. Oratoria habere, & eucharistiam ibi reservare, & pro quibus possint ibidem. Possunt eligere sepulturam, nu. 3. & 4. quae alia possint habere, nu. 4. 6. & 9. quos possint sepelire, nu. 4. Religio est voti, non precepti. 2 Prelatorum appellatione qui continentur. Oblatio fit in funere in quibusdam regionibus. quam recipere possint religiosi, nu. 6. quando, & a quibus recipienda, et quae eius nomine continentur, nu. 6. 5 Cemeterium differt a loco religioso. Laici pro conuersis. Cerei funerum quorum sint, ad dictio. residuum. 6 Absolutio, quid significet, in fi. 7 Vniuersorum nomine & singuli comprehenduntur, licet addatur vocabulum singulorum ad euitandam sophisticam interpretationem. 8 Excommunicationum sententia lata tenent, licet male faciant prelati, & de hoc sint puniendi, & qualiter, excipitur. 9 Additio glossarum.

C A P. XVI.

Nimis iniqua. X. v. t reprehensibilia abstinere. ij. ibi. Quo circa. [Religiosi] cuiuscumque sint religionis secundum quosdam. Dicit Inn. q. licet quo ad quaedam sequentia omnes religiosi priuilegiati sint, non tamen in omnibus, nisi hi, qui habent speciale priuilegium, sicut Praedicatorum, Minores, de quibus sequitur, & ideo dixit contra regulam [Abnegantes] iuxta illud Lucae. ix. [Semetipso] saepe paupertati renunciant propter Christum, vt no. j. q. ij. S. veru. [Ad placitum] illius, qui conuertitur, quia haec res est voti, no precepti. xxxij. q. i. integritas, vel ad placitum. f. Christi. 2 [Possidentes] ij. ad Corinth. vj. [Prelati] episcopi & inferiores, de off. or. cum ab ecclesiarum. [Alii] canonici, & clerici tam cathedralium, quam aliarum. [Qui caeca] de

elec. auaritia, li. vj. [Volunt] primu [a se] quia nec alius potest, de reli. do. c. fi. [Confessiones] quas proprius prior, vel alius monachus audire deberet. xvj. q. i. c. sed si non haberent aliquem sui ordinis, satis credo, q. de iure confiteri debet parochiali sacerdoti, de pe. & remis. omnis. Sed hic reputo priuilegium, q. quis cui libet de suo ordine, & alieno confiteri possit. Inn. [Et eucharistiam] secundum. [Nec volunt] tertium. [Oratoris] quae illis licet habere, & si non ad infirmos generaliter communicandos, tamen ad comunicandos seiplos, & deuotionis causa. xvj. q. i. alia. & est hoc omnibus religiosi comune. [Et fratres] quartum. [Defunctus] qui sepulturam non eligunt, vt differat a sequenti. [Et si quis] quintum [Elegent] videtur, q. non loquatur de profectis, sed de contratribus, qui remanent in seculo, profecti enim non habent proprium velle. vnde sepulturam non possunt eligere. xij. q. i. non dicatis, dic q. loquitur in Minoribus, & Praedicatoribus, qui priuilegium habent, q. quando extra contentus moriuntur, possunt eligere sepultura. Inn. tu. dic. q. religiosus profectus non habet proprium velle in vita, sed sic in morte, ar. de sepul. c. j. & c. de vxore. vnde eligunt sepulturam. j. de priuile. vt priuilegia. Host. determinatum est pro parte, Inno. de sepul. c. vl. li. vj. ibi videas [Oblatio] quae secundum morem quorundam partium sit in funere [Nec sustinentes] sextu. [Campanam] contra. j. de priuile. patentibus, ibi videas [El cemeterium] vij. & hoc omnes religiosi pro se & suis confratribus habere possunt. j. de priuile. vt priuilegia. & ex quo ipsum habent, apud ipsos potest eligi sepultura. xvi. q. i. S. ecce, & c. pra. de sepul. c. iij. nisi obisset consuetudo, vel pactio, de pac. pactum. bl. vj. Effet tamen de me te iuris secundum Hosti. q. religiosi non habentes populum nullum corpus extraneum sepelirent, nisi forsitan apud eos hospitatus, & intestatus decederet, vel xvj. q. i. c. j. & c. alia. Habentes vero populum hos admittere possent. xvj. q. i. S. his omnibus, & de his loquuntur iura. S. de sepul. secundum Host. [Benedictum] ad t differentia loci religiosi, Infi. de rerum diui. S. religiosum. [Ceteris] octauum. [Volunt] nonum. [Certum numerum] spirituale in praedictis, alias contra. S. de insti. c. j. [Laicorum] s. conuersoru, de quibus. j. de elec. ex eo quod, li. vj. [Nec non] decimum. [Lampadarum] de his. S. de offi. custo. c. i. [Acresiduum] xi. & hoc omnibus est comune. xvij. q. ij. hoc ratum. vnde dicit Inn. se non videre, quo iure haec alicubi possint. facit. x. q. iij. ga cognouimus, & qd ibi no. [Nec permittunt] xij. [Suis] clericorum seculariu. & hoc faciebant causa oblationum [Eos] xij. [Quotidianis] quali familiaribus, & sine nota [Oblationes] gratuite, tferiales, quas religiosi recipere possunt. debita. n. & solemnes ecclesiis secularibus debentur. xvj. q. ij. statumimus. xvij. q. ij. qui oblationes, secus in donationibus inter viuos, vel causa mortis. quod dic. vt. S. de sepul. de his. Querit Ho. an religiosi decimas percipere possint de hoc vide, quod dixi, de decimis. c. pe. [Reseruent] quasi ipsorum serui, non tamen ab omnibus, nec omnes oblationes recipiendae sunt, de vsu. quia in omnibus. [Quicquid] xiiij. [Nominis] contra. j. de ver. sig. cum inter. Sol. illud in partiaro, hoc in prelato. dic q. hic non negatur, quin illa continentur nomine oblationum, sed licet sit oblatio, non debetur parochiali. [Quod eisdem] xv. [Absolutio] i. per se, & sine conditione, & sine fraude, de testamentis, officij, & c. fi. [Singuli] concon. de elec. generali, in princ. li. vj. & de sup. ne. pra. grand. e. li. sufficiebat quo ad mentem dicere, vniuersi. sed iuxta hoc, vt eorum malitiis occurreret, qui ad detractandum bonum obedientiae quandoque friuolas, licet subtiles occasiones praetendunt, vt patet, de refcri. eam te. & ideo si hoc non adiunxisset, forsitan aliquis praetenderet se non comprehendi, quasi aliud sit ius vniuersitatis, aliud ius singulorum. xij. q. ij. qui manumittitur, secundum Hosti. qui per hoc in priuilegiis, instrumentis, & literis non posse nimis specificari ipeificanda ad malignorum sophisticam interpretationem

tionem tollendam, de decimis, ad audientiam, de priuile. in his. [Deffatis] si t pro praedictis latae sint sententiae tenent, licet male faciant prelati. Innoc. & de hoc sunt puniendi, de priuile. quanto, & ca. dilecta, de senten. excō. sacro. & hoc verum, nisi obset exemptio, vel saltem priuilegium, de priuile. c. li. vj. ¶ In glo. ij. [ibi inuita.] dummodo nil fiat in fraudem, de testa. officij, Host. ¶ In glo. vl. [ibi, debent.] hodie secus in praedicatoribus, & minoribus per decre. Bonif. super cathedram, innouatam per concil. Vien. de sepul. dudum.

A D D I T I O N E S.

- a Mort. Simile quod dicitur de filio. in c. licet, de sepul. li. 6.
- b Pactum. Ibi vide Ioan. And. post Ioan. Mo. & Arch. & in c. certificari, in j. q. de sepul.

S V M M A R I V M.

- 1 A religiosum praedicatorum, & minorum graua minibus. xii. praetatas abstinere precipitur, & quae sint, nu. sequentes lege. Praedicatorum praetantur minoribus, quia antiquiores. Ab vtrisque prouenit utilitas ecclesiae vniuersali, pares sunt paupertate, & qu. nu. 2. A quibus cauere debent, nu. 2. 2 Paupertatis status approbatus ab apostolica sede. 3 Capula clericorum quibus alijs nominibus ex diuersitate locorum appellantur. Minorum prelati custodes appellantur. Praedicatorum quo nomine. Episcopis prouinciae religiosorum prouinciales & ministri fidelitatem non praestant, excipitur tamen. 4 Ad processionem cum clericis secul. vibus religiosi quibus casibus venire debeant. 5 Fulminare sententiam quis dicatur. Excommunicari qui religiosorum possint & quando a prelati. 6 A decimis sunt exempti religiosi, & quibus hic, non iudgi. 7 Prelatum suum eligere sibi habet qualibet congregatio. 8 Additio glossarum.

C A P. XVII.

Nimis praua. Ponit. vij. t praedicatorum, & Minoru graua minibus, a quibus prelatos precipit abstinere. ij. ibi. Quocirca. [Praedicatorum] hi semper praemittuntur, quia antiquior fuit ipsorum institutio, licet parum, infra de priuile. in his, de elec. quorundam, de pac. cap. primo, infra eod. c. vno. lib. vj. [Approbasse.] ex quibus euident vtilitas prouenit vniuersali ecclesiae, infra de reli. do. capitulo. vno. S. sane. libro sexto. [arctissima.] sunt ergo praedicatorum partes Minoribus in arctissima paupertate, super quo vide nouam constitutionem domini nostri, quia quorundam, circa med. ver. nec hoc, & ver. sequentibus. [Paupertate.] errant t ergo, qui statum paupertatis damnant, quem sedes apostolica approbat etiam cum medicitate. Dicitur autem arctissima, quia nec possessiones habent, nec redditus, sed ex solis elemosinis sustentantur, quorum statum dicit Host. perfectu, dum modo caueant, ne furetur. i. ne vsurpent ius parochiale, vel alienum publice, vel latenter, aliter non dimittitur peccatum, infra de re. iur. peccatum, cum suis concon. [Synodos.] primum graua minibus. [Cogunt.] admittit di sunt igitur omnes sine delectu voluntarie venientes. sic. S. de his, quae fi. a prela. cap. fi. Hostien. [ac suis.] secundum. [Nec his.] tertium. & ista tria sunt specialia in his duobus ordinibus. [Capitula.] loquitur t secundum consuetudinem Angliae, & multorum locorum, in quibus curia spiritualis assignat certum diem, & locum ad audiendos, & sedandos clamores, de quibus ibi tunc inquitur, & vocant illa capitula, quo ad temporalem iurisdictionem vocatur assisia. Alibi dicitur bannum iurisdictionis. j. de pur. ca. c. ij. [Fidelitatem.] quartum graua minibus. [Custodibus.] sic vocantur prelati Minorum, praedicatorum vero habent priores conuenticales, vel prouinciales.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdictum violans iurisdictione, clauiumque potestate se priuat, & quando incurrat irregularitatem, nu. 3. & nu. 10. qui compulsi non seruare incidit excommunicationem, nu. 4. 2 Claves qui contemnerent dicantur. 3 Irregularitatem quibus modis quis incurere dicatur ex officijs & ministerijs ecclesiasticis. 4 Peruersio seu corruptio iudicij ecclesiastici quibus fiat modis. 5 Priuatio quandoque fit sine culpa, sed non sine causa. Sententia generalis multis casibus fertur & quibus. 6 Petitio quoque generalis admittitur, & quando, & si fiat, specificanda est in processu. 7 Suspensus quae facere, & acquirere non possit. Iterum suspenditur. 8 Excommunicatus adhuc excommunicatur. 9 Ex manuum extensione in res tantum clericorum an sit excommunicatus. 10 Epilogus, & additio glossarum, nu. 1. r. Compellens grauius peccat quam compulsus. 11 De sepultura tempore interdicti, de sepul. eodem tempore in cemeterio relaxato postea interdicto & de sepul. extra cemeterium, remiss.

Anta. C. Violans interdictum iurisdictione, & clauium potestate se priuat. Et primo ponit, & aggrauat culpas episcopi. secundo ibi, licet, recitat cessionem ipsius, & culpas fautorum, & irritos decernit actus, quos post interdicti violationem exercuit iij. ibi, Quia vero, punit fautores, qui beneficia receperant, qui interdictum violauerant, & qui illud seruantes oppresserant, & eos citari vult ad curiam. [Despexerit.] con-

nam cum stola, introducens excommunicatum in ecclesiam, & ipsum solenniter reconciliat, argumen. infra de sententia excommunicationis, nuper, in fi. xi. quaestione ij. debent, & capiu. sequen. secundum Innocen. ante reconciliationem non est communicandum taliter absoluto, nec per minorem presbytero fieri potest reconciliatio ipsa. & hoc sequitur ex praedictis verbis Innocen. secundum Hostien. ex quibus clicere potes, quod haec absolutio ordinis est, & ideo irregularitatem inducit, vnde patet, quod quicumque excommunicatus presbyter hanc reconciliationem facit, irregularitatem incurrit, cum & ordini sit annexa. & probatur hoc in eo, quod leg. & nota. supra de vi. & hone. cle. quoniam §. fi. infra de sententia excommunicationis cum desideres §. primo & capiu. a nobis. ij. §. penult. & hoc etiam no. expresse Innocen. supra de cons. quanto respon. i. ante finem. Quid si diaconus, vel acolytus dicat epistolam sine apparatu, sicut est in aliquibus ecclesiis consuetum? Respon. non est irregularis, quia non facit hoc tanquam officiarum in suo ordine. Secus, si etiam, quod minus est, faceret tanquam acolytus, vel exorcista, lector, vel ostiarius tanquam in suo officio, xxiii. distinctio. acolytus, & tribus capitulis sequen. vnde dixit Innocen. quod irregularis esset in illis ecclesiis, in quibus consuetudo haber, quod solus subdiaconus dicat epistolam. Si vero facit, quae a iure, vel constitutione, vel consuetudine non sunt alicui officio deputata, vt legere lectiones, cantare responsoria, vel similia, non est irregularis. Plus dicit Innocen. quod si consuetudo est in aliqua ecclesia, quod sine distinctione ordinis quisque faciat aliquid pertinens ad aliquod officium, vt dictum est de epistola, cereo, vel vrceo portando, id faciens irregularis non erit. Quid de clerico simplici? Secundum illos, qui dicunt, quod non est ordo, nullam irregularitatem incurrit. Secundum vero illos, qui contrarium asserunt, contrarium dices, etiam si in officio suo caner. xxiii. distinctio. psalmista, quia vltimam opinionem ampicitor, vt patet in eo, quod le. & nota. supra de eta. & qualita. cum contingat, & sic etiam potest intelligi, quod clericus homicida non legit lectionem, nec responsoria in choro separatum caneret, licet alij dicant propter terrorem criminis hoc inueatum fuisse, vt supra de homi. sicut dignum §. fi. & hoc placet Innocen. De materia huius glo. hos scilicet casus & plures similes vide in specu. de lega. in trac. dispen. §. iuxta propositionis. b. ver. hoc etiam no. cum ver. sequen. vsque ad ver. scandalum. & adde, quod dixi de cle. excom. m. si celebrat. in. ii. glo. [Compulsi.] hoc dicit tales compellentes excommunicati sunt ipso iure, nec absolui possunt ab alio, quam a papa per concil. Vien. de sententia excommunicationis, grauis ad nos. [Terroribus.] his modis peruerterit iudicium ecclesiasticum, xj. quaestione iij. quatuor. [Atroces.] inquit de iniur. §. atrox. infra de sententia excommunicationis cum illorum, ver. nostamen. [Spolians.] de his dic hodie, vt infra de sententia excommunicationis, quicumque libro sexto. [Ea.] beneficia scilicet & bona. [Fauoribus.] corrumpat iste bonos metu poenarum, & confortabat malos exhortatione praemiorum, cum contra rium fieri debeat. de iust. & iur. l. j. Hostie. [Recognouit.] similis de cle. excom. m. illud, & de elec. per inquisitionem. [Temeritate.] licet compulsi, quia parere non debuerunt, vt dictum est, vel loquitur de his, qui male faciendi libidine peccauerunt non compulsi, & hoc quo ad priuationem primorum beneficiorum. Dicit Hostien. quod primus intellectus verior, secundus benignior. [In causa.] qd. interdum sine culpa, sed ex causa priuari possunt, de reg. iur. sine culpa, cum suis concol. [Auctoritate Dei.] si supra de dolo & contu. veritatis. [Omnia institutionem.] no. generalē sniam ferri posse, sicut est hoc videre & s. de do. & cont. veritatis. §. fi. sic quicquid actum est s. formam, pronunciat irritum & inane.

tet, infra de senten. excommu. is qui, in prin. li. vj. quae de cre. j. & ij. respon. determinat hic no. per Innoc. & Host.

ADDITIONES.

- a Ordibus. Vide infra de cle. excom. in c. 2. & per Io. And. & ibi sunt remisiones.
b Illud. Ibi vide Io. An. & ibi remisiones ad materia m.

De noui operis nunciatione. Rubr.

Viso de excess. prelatorum in subditos, videndum est de excessibus subditorum in contemptum iuris, vel praetoris.

SUMMARIUM.

- 1 Aedificatum quod est post denunciationem noui operis, demoliri debet constructis expensis suis, & an id sit perpetuum, numero 3. & 6.
Dubitandi ratio qua.
2 Canonibus quibus casibus obseruandi, non leges, ab imperialibus tantum legibus adiuuantur, & quibus mixtim quando in utroque foro allegentur, & quando canon legi praefertur, nu. 5.
Eorum ancillae sunt leges.
Legum ministris imperat ecclesia.
Leges, vel statuta laicorum quae ecclesias, vel personas ecclesiasticas non astringant.
4 Epilogus, & additio glossarum nu. 5.
6 Denunciatio est similis excommunicationi, inuncta glo. & qua de causa, quando & cui fiat. ibid.

C A P. PRIMVM.

Intelleximus. Casus. Quid est post denunciationem noui operis, demoliri debet expensis constructis. hoc dicit, istud capitu. & sequens. decisa consultatio. & ipsius responsio ibi. Quia vero. erat autem ia secunda com. pil. hęc decre. sub tit. de ec. edi. [Cipriani.] ex parte vna. [Ecclesia.] dicto priori subiecta. [Clericis.] de Rodigio. [Constructa.] post denunciationem noui operis. [Eiusdem.] continēbat decisa, quod prior allegabat aedificatum post denunciationem demoliri debere, & inducebat leges hoc dicentes. episcopus dubitauit, cum hoc non inueniret in canone, an esset seruandum maxime in demolitione ecclesie. consuluit papam. [Imitari.] vbi que agit de peccato, de praescrip. capitu. fi. vel de interpretatione fidei, vel legis diuinae, vel diuersarum opinionum. C. de sum. Trini. l. fi. qui si sint legi. per venerabilem, de restit. spol. saepe, de rescriptis super literis, infra capitu. penul. & vlti. de testamentis, Rainurius. & capitu. Rainaldus. Et vbi deficit ius ciuile per. l. quam alle. finis glo. C. de no. C. com. ad idem de iusti. Cod. cōp. l. vna. §. si quae vero, ibi, si vero per certis capitulis & c. cum & tunc secundum. l. sit ad similia, vel con sue. recurrendum. ff. de legi. non possunt. & l. sequenti, & l. de quibus. & l. si de interpretatione. fortius ergo ad ius canonicum recurrendum est, cum sit auctorizabilis, quam consuetudo, vt patet. xj. di. quis nesciat. & c. ecclesiasticarum, & per totum, & sequentibus distinctionibus vsque ad. xxiiij. Hostien. [Adiuuantur.] quasi sint ancillae canonum. nam & ministris ipsarum imperat ecclesia, vt patet ratio de ma. & obe. solita. & ex eo, quod dixi. s. de iudi. qualiter. intelligitur autem hoc de legibus imperialibus, que per ecclesiam sunt in talibus approbate, alias leges, vel statuta laicorum ecclesias, vel personas ecclesiasticas non astringunt. xvi. di. bene quidem, de constit. que in ecclesiarum, & c. ecclesia, de re. ec. no. alic. c. vlt. secundum Host. [Iure.] quia alias competebar illi ius aedificandi. [Imunia.] quia his non competebar Io. And. super v. Decret. N. 2 ius

S U M M A R I V M.

- 1 Privilegijs suis est privandus, qui privilegijs derogat aliorum qua fidem non faciunt.
2 Suffragium glossarum.
3 Additio glossarum.

C A P. X.

Dilecti C. Suis privilegijs est privandus qui privilegijs derogat aliorum. prima ponit querelam. ii. prouidet. ij. ibi. pro certo. [Privilegia.] nuper quibuscumque rebus, vel iuribus. In no. [decurtabimus.] alludit vulgari. [Autenticis.] nam transcripserunt fidem non faciunt, quod dicitur de fide instr. c. j. & ij. In glo. j. [ibi et ult. colla. ix.] punitur iudex provinciae, qui negligit iustitiam facere, propter quod principem oportet adiri. [Et ibi si filius.] iudex facit litem suam, cum sententiam dixi dolo malo in fraudem legis. & de hoc euidenter arguitur, & si erat filius, ponderatur quantitas, quae tempore sententiae erat in peculio. In glo. j. [in fine.] non putat Host. qd hoc casu iudex incurrat penam constitutionis, de re iudi. c. i. aeterni, cum illa punitur facientem, non negligentem. aliter in contrarium, de simo. nemo. & quod ibi nota. Dicit tamen primum tutius. a. infiniti negligentes laquearentur. contrarium tenuit de appel. legitima. lib. vi. ut ibi dicam super glo. caueant. In glo. ij. [in fi.] Ala. & xj. q. ij. eorum. Goff. In glo. vlt. [ibi. c. j.] Vn. & ij. [et in fin.] infra, eo. quanto.

S U M M A R I V M.

- 1 Sepelire mortuos excommunicatos nec privilegiatis licet, sed eos sepultos extumulare tenentur.
2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P. V.

Ahac C. Etiam privilegiati, qui sepeliant mortuos excommunicatos, illos extumulare tenentur. & huius pars de excep. pra. ad hoc, & de appella. ad hanc, secundo. [Cemeteris.] non curio, an caemeteria sint hoc casu ecclesiis contigua, vel non, ut dixi, infra de sen. ten. excommuni. is cui. li. vi. [Eiuciant.] adde, quod habes j. co. episcoporum, lib. vi. ru hoc nota, quod in locis quatumcunque privilegiatis potest episcopus de sepulchris extrahere ossa excommunicatorum sepulchrorum, nos dicimus ecclesias hospitalarium non esse exemptas. In no. vide quod dicam. j. c. iij. super. j. glo. & de principali dicto huius glo. vide quod plene scripsi. e. ti. episcoporum, in fi. li. vj. [Exqueri.] tuo iure per te, vel alium saltem in tua dice. j. c. patentibus. Host. In glo. j. [ibi, inciderunt.] In Ala. & idem Phi. Host. contra. ga. mortuus non censetur homo, nec vere cum eo potest dici communio, & ga hoc in iure non inuenitur expressum, saluo tamen eo, quod habes de here. c. ii. respon. li. vj. & in Cle. de sepul. eos qui per Host. facit de pe. di. j. §. hoc idem. ver. ite a mortuo, velut ab eo, qui non est & c. quod habetur. lo. xvij. Item communio proprie inter duos, sicut de consensu dixi, de spon. tur. sup. gl. pe. in fi. item cessat ratio, qua vitari iubetur, ut rubore sumus satisfaciatur, de homine. n. impio mortuo nulla spes est. Prouer. xj. in prin. facit

xxv. di. qualis. pro glo. facit, qd excommunicatio non tollitur per mortem. imo licet apparuerint signa contritionis, remanet corpus excommunicatum, nisi fiat ipsius absolutio, de sen. ex. a nobis. patet haec hic, & in Cle. eos qui. licet ergo mortuus participare aliis non possit, viuente tamen sibi participare possunt, ut moris est radendo, lauando corpus, illud vestiendo, & his si. quae non possunt negari fauorabilia mortuo, & per hoc sit responsum ad id, quod de coione dixi, cum aperiret, illius dec. a nobis, & de sepul. sacris, & xxiii. q. ij. c. i. dicat mortuo communicari, & constat, qd si ista, quae praedixi, circa mortuum non fiant, plus censura ec. timebitur, quae est praecipua causa prohibitionis, de excep. pia, in prin. lib. vj. & per hoc sit responsum ad id, quod vltimo dixi. licet. n. cesset vna causa, remanet alia. Item participamus etiam rebus insensibilibus, ut patet. s. de cler. excom. c. fi. Item sufficit dicere excommunicato, Ave, ad incurrentem minorem, licet ille non respondeat. xj. q. iij. excommunicatos. xxiii. q. j. omnes, & secunda. Ioan. vnico. In glo. ij. [ibi, penitentes.] & supra de elec. nosti.

ADDITIO. 1 Possunt. P. o hoc facit, quod no. Ioan. And. de sepul. sacris, in gloss. not.

S U M M A R I V M.

- 1 Contra privilegium quo spatium temporis praescribitur, & numero 4. quo alio modo perdat, num. 3. & 4. & facilius, quam ius commune, num. 4.
2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 3. & 4.

C A P. VI.

De terra C. Contra privilegium praescribitur. xxx. annorum spacio, hodie xl. c. accendentibus. [Ter soluis.] sponte. j. c. accendentibus, secus, si pignori & inu. ti. commo. ad eos, de reg. iu. quod latenter, nec debetur praemium, vbi deberetur pena, secundum Host. qui remittit ad sum. eo. ri. §. qualiter, sub. §. vlt. admittitur. all. ad idem, quod sequitur. j. ibi, cum liberum & c. & de procur. accedens. [integre.] facit ad no. de decimis. c. i. lib. vj. [Laboribus.] de hoc. s. de decimis, ex parte. j. & c. nuper. [oque modo.] quasi non excludat aliam defensionem legitimum, si quam habent. In glo. j. signat contrarium, & remittit. In glo. ij. fortificat textum. In glo. iij. allegat. v. concord. signat contrarium, & remittit. In glo. ij. [ibi, quod si non ut totum.] Si mulier pactum fecit, qd sibi p. senti die dos redderet, deinde paciscitur, ut reddatur tempore legibus diffinito, conditio doris ex eo deterior non est. In glo. vlt. [ibi, si. uenditor.] vide de testi. cum venisset, super vlti. glo. In glo. j. [in fi.] & vide quod no. xvi. q. iij. neque decennii dicebat Gof. & Abb. qd licet. xxx. an. spatio non praescribitur contra privilegium, tamen renunciarum praesumitur tempore etiam ceterior. Dixit Host. privilegium super immunitate aliqua concessum ecclesiae perdi. xxx. annis. ut hic, fortius. xl. ut ibi, In glo. ii. [ibi, de quibus.] iij. di. §. leges. [ibi, privilegium.] quod facilius perditur, quam ius commune. C. ad Velle. antiquae. Phi. [ibi, quod si non totum.] xxxv. distinct. ab exordio.

S U M M A R I V M.

- 1 Privilegiorum tenor inspiciendus, & seruandus, & num. 4.
2 Epilogus, & suffragium glossarum.
3 Additio glossarum.
4 Verba testandi inspicienda, & privilegiorum, supra nu. i.

S V M

C A P. VII.

Orro C. Privilegiorum tenor inspiciendus est, & seruandus. & vno modo potest exemplificari per dec. nuper, de decimis, secundum Abb. [Non dubitamus.] i. certi sumus. Gof. [Ad eos.] sup. alij. [Habitatores.] vi de Cle. de cenli. c. j. [inspeccione.] ar. contra. j. c. quanto. In no. In glo. Pe. glo. elicit quatuor notanda. In glo. j. [ibi, si de bitores.] debitor priuati, qui minores quam semisses praestabat viuras, factus debitor filci soluit semisses. [ibi, ff. deus.] si scus succedens priuato pro tempore anteriori viuit iure priuati, pro posteriori viuit iure filci. In glo. iij. [ibi, non aliter.] vide de ver. si. praeterea, in glo. ij. In glo. j. [in fine.] hoc verum exponendo, quoniam aliam. i. qd non aliam, & suppledo ut in se. gl. sed si suppleas, si quam habitatores haberent, tunc, quamuis, stat proprie, & tunc no. naturam rei ad quemcumque res perueniat, non mutari. s. de decimis. com. missum, quod verum est secundum Host. de operibus annexis ipsi rei. e. ri. pastoralis. le. Gura. G. plus placet Host. ar. de sta. mon. recolentes. s. de cenli. c. j. xij. q. ij. ecclesiarum seruos. In glo. ij. [in fi.] & j. de iure pa. c. vno, lib. vj. Phi. all. de decimis, cum continet. In glo. iij. [ibi, si quis autem.] ad idem. ff. de trans. de his, lequit. p. queris, quae ex testamento proficiunt, nec transigi, nec exquiri veritas potest aliter, quam inspectis cognitisque verbis testamenti. ff. de condi. & demon. in his. Gof. ff. quemad. testam. aper. l. j. [et in fine.] qd dic vt j. c. cum perona, lib. vj.

S U M M A R I V M.

- 1 Censur solutio non probat quem exemptum, nisi in casu, & nu. 1.
2 Epilogus, & additio glossarum.
3 Exempti qui dicantur in multis licet non in omnibus, si peccant in re exempta, vbi conueniantur, nu. 5.
4 Exempta ecclesia, qui quare alia dicantur exempta.
6 Proteccio papa, vel principis secularis quid conferat, & conferre debeat.

C A P. VIII.

Recepimus C. Solutio census non probat quem exemptum, nisi fiat ad iudicium libertatis. In prima decima consultatio. In ij. respon. ij. ibi, ceterum. [Annuitim.] nec vltio tempore. [Non omnes.] concord. de ca. poss. c. fi. & per hoc no. Ab. emphyteutam principis non exemptum ab ordinaria potestate. [Tenor.] bulla, & filum. de cri. fal. licet. secundum Hostien. cum dubitatur de veritate privilegij, habet id locum. cum de ipsius effectu. quid conferat, inspiciemus tenore. [Deprehensum.] inspectio privilegij, in quo est haec clausula. [prerogatiua.] exemptionis. [Proteccionis.] si vero nec hoc nec illud exprimitur, iudicabitur per solam censur solutionem non esse exemptum, vt s. [Aliquid.] vnde nec exempti, nec privilegiati per hoc dicentur. In vltima gloss. dar simile, querit, & soluit. In gloss. prima [ibi, Cistercienses.] dicit Hostien. quod ij. omnes non sunt exempti, licet in multis sint privilegiati, de Cisterciensibus proba. s. de symo. ne Dei, de sup. negli. praelat. c. j. de templariis, & hospitalariis, de ver. si. veniens, li. vi. puto, qd gl. respexit factum. Host. vero ius scriptum. In glo. iij. [in fi.] qd dic vt j. c. ti. si papa, li. vj. per quem tex. terminatur haec no. per Inno. & Hostien. tractabat etiam hic quomodo ecclesia exempta sunt exempti locus, platus, canonici, & oblati ipsius, sed non parochiani, quod determinatum est. j. c. per exemptionem. lib. vj. vbi soluiam objectionem in gl. dicebat, quem hic notant, & vide qd dicam. j. co. ex ore, in fi. Querebant, autem, quis tunc perciperet illorum parochianorum decimas, & dicebant,

plebanus, vel quis alius, qui primo illas percipiebat. xv. q. j. si quis laicus, nisi contrarium privilegium obtinuerit, j. c. lib. vj. inter illa tamen dicebat Inno. quod si exemptus delinquat in re exempta, puta non portando habitum, vel dissipando bona ecclesiae exemptae, non conuenitur coram ordinario. j. cod. patentibus, & c. cum capella. subdit etiam, qd quando delictum exempti, qd cadit in potestatem ordinarij, est leue, bene facit ordinarius illum remittendo ad praelat. suum, ar. ff. de re. mil. iij. j. respon. de custo. re. l. de militibus, & l. non dubium. C. de exh. re. l. j. quod dixit Inno. de habitu, intelligo cum id agit in loco, ut dicam. j. c. j. li. vj. in glo. de monaco. In glo. vlt. [ibi, per tuas.] secundum Ala. [ibi, c. uno.] vide quod ibi dixi super gl. ij. [et in fi.] & ad gladium censuram vibrandum, nec mirum, cum etiam domini temporales, nisi his, quos sub sua protectione recipiunt, satisfiat, guerram faciant, aut ergo ecclesia neminem securet, aut securum defendat, ne laqueum iniiciat. xxv. q. j. de viduis. ij. vel fraudem adhibeat, de don. per tuas, secundum Hostien. qui propter hoc consultit, qd ecclesia sub protectione sua aliquos non recipiat, nisi ex magna causa, & perraro, & tunc illos in rebus, & persona defendat, remittit ad no. de iudicis, ad liberandam, in parte de cita, ver. quorum personas.

S U M M A R I V M.

- 1 Per privilegium quod conceditur, ab alijs non praesumendum, immo contextu, & nu. 2. quandoque tamen contra, nu. 3.
2 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 3.
3 Personalia iura, licet non extendantur ad alios, quandoque tamen alijs conceduntur.

C A P. IX.

Ane Breue est. [Presumere] etiam per arbitrium. s. de arbi. cum tempore, Vin. [Beneficiis.] non clausis in corpore iuris, vt in concord. quas all. glo. vel etiam clausis, secundum Host. s. r. ij. nimis. j. & ij. remia. de decimis, ex parte. j. [Indulgere.] inducitur haec decre. contra parochianos, ne praescribant ius praesentandi, de quo plene, de reg. iur. quod alicui gratiose, li. vj. & responderetur ad istud ibi, in ver. tertium. In glo. j. all. vij. concord. signat parochianum, & soluit. In glo. i. [ibi, l. j.] quod princeps ob meritum indulget, personam non egreditur. [ibi, leges.] l. iij. est. vide de testi. causam. ij. super vltima gl. In glo. i. [ibi, auctoritate.] vel temeritate. [ibi, ad eius.] vbi idem no. [et in fi.] Dicit hic Gof. qd iura personalia licet non extendantur ad alios, tamen quandoque alijs conceduntur, vnde minor cedit alteri beneficium restitutio nis. ff. de mino. quod si minor, & facit. ff. de admi. tuto. ex pluribus, & quod ibi no. & ad materiam facit. s. de ap. c. pe. & quod ibi no. in j. glo.

S U M M A R I V M.

- 1 Religiosi in domibus priuatis, licet ibi sint oratoria priuata, non possunt habere campanas.
2 Oratoriorum ratione non est exigenda procuratio, ibi priuata possunt missae celebrari, nu. 4.
3 Epilogus, & suffragium glossarum.
4 Exemptio personarum non extenditur ad ipsarum oratoria, vel ecclesiae.

C A P. X.

Atentibus C. Religiosi in domibus priuatis, licet sint ibi priuata oratoria, non possunt habere campanas, & per hoc verbum, Patentibus, not. Hostien. qd in iudicijs licet faciant fidem litera patentis,

res; clausē non quod dicit verum, vbi non apparent auctentice; vt quia remotum, vel fractum est sigillum, nisi in dextera, cui dirigebantur, illas, quas clausas recepit, in actis scribi fecisset. stabitur. n. runc illis, sicut & alijs actis, de offi. dele. cum olim. ij. s. de excel. præ. inter. §. præterea. si autem sic aperiuntur, q̄ sigillum integrum remanet, & apparent non vitiatæ &c. fidem facient, secundum eum. C. de edic. diui. Adri. tol. l. si. nisi aliud dicatur ratione personarum, vel causæ. nam minus videntur suspectæ clausæ quàm patentes. vnde ad hoc clauditur solenne testamentum. C. de fideicom. l. si. [Oratoria.] quorum ratione non est procuratio exigenda. s. de cens. cap. si. na. [Agere.] contra, supra de excel. præla. nimis iniqua. secundum Go. qui hoc ibi no. illud de mon. eorū, istud de grandis, vel priuatis oratoris. ad hoc bene facit, de cens. cap. vlt. vbi dixi, in quo differt ab ecclesia. Oratorium, vel secundum Host. vna campana permittitur, vt ibi, sed non plures. vt hic dicit Innocen. quod in contrario ponitur, speciale priuilegium illorum religiosorum. [Quin.] pro immo. [Per cen. ecc.] speciale in hoc casu expresso secundum Ho. per id, quod habes de ver. si. venies. li. vi. ¶ In glo. ij. arguit, & remittit. ¶ In glo. v. l. ibi §. si quis a principe. [et ibi, nam hoc.] sequitur, natura æquum est, neminem cum alterius detrimento fieri locupletiore. ¶ In glo. i. [ibi, missas publicas.] secundum Hostiē. priuatas possunt per eadem iura, de cle. pere. tuæ. supra titū. ii. nimis iniqua. §. eos. distingue, an sit ibi oratorium auctoritate episcopi, nec ne. In primo casu dicit ibi priuatis, in secundo non. ¶ In glo. ij. [ibi, ab episcopis.] dicit Innoc. & Abb. q̄ hoc ideo, quia licet personæ sint exemptæ, ipsorum oratoria, vel ecclesiæ non vide supra capitu. recepimus, super. j. glo.

S Y M M A R I V M.

- Hospitalarij priuantur exhortationis officio, qui mittunt pro eleemo finis cruce falso signatos. Ab eis missi qualiter puniuntur. Priuilegiatorum confratres, qui se ad ipsos non transferunt priuilegiati non sunt.
- Interdictum violando etiam hospitalarij sacerdotes irregulares sunt. Laicos subesse decet, non preesse.
- Religiosi etiam exempti in quibus casibus si absoluunt, excommunicati sunt ipso facto. Clericos non astringit lex terræ.
- Priuilegium quibus casibus amittatur, hic & remiss.
- Epilogus, & suffragium, & additio glossarum. nu. 7. 8.
- Emancipari quid.

C A P. XI.

Varum nos. C. ¶ In tota prouincia priuantur exhortationis officio hospitalarij, qui mittunt pro eleemosinis cruce falso signatos. missi, si sunt laici, excommunicantur, si clerici, officio, & beneficio suspendantur. eadem suspensione puniuntur, qui ante reconciliationem in polluta ecclesia celebrarunt. Suspensi ab episcopis, per exemptos restitui nequeunt. Confratres priuilegiatorū, q̄ se ad ipsos non transferunt, priuilegiati non sunt. In. j. querelosa consultatio. In. ij. responso ij. ibi. Verum subdiuisio patet, & vt dicebat Hostien. in prima parte ponit quatuor hospitaliorum delicta, quibus postea per ordinem respondetur. [et infra.] dicebatur in an. q̄, quia non sufficiebant loca omnia circuire, affociabant sibi alios, tam clericos, quàm laicos, eorum peccatoribus crucis characterem imprimētes. [et supra.] hospitalarij sacerdotes fuerunt, ergo irregulares violando interdictum hominis, de hoc de excel. præ. in Hostien. [Suspensio.] appuqua litera, pro tuorum exigentia meritorum dicebat sup. maxime. [Laici.] quos subesse decet, non preesse. [et supra.] dicit docendus. La. & sup.

maxime, quia nec clerici hoc possent. [et supra.] dicit religio etiam exempti, qui in catibus non permissis absoluunt excommunicatos à canonibus, vel absoluunt à sententijs latis per statuta prouincialia, vel synodalia, sunt excommunicati ipso facto, & per solum papam absoluendi, vt in cons. Vien. c. tit. religiosi. [Legem terræ.] quæ seruanda est quod ad laicos, secundum quod per ipsos approbata est. sed clericos non astringit, de hoc de re. iu. cum causa, de eo, qui mit. in pos. cap. ij. Hostien. 4 [Abiur.] habet hic casum. quo perditur priuilegium, alios vide de decimis, suggestum in. j. gl. [Falso.] quia portant crucem, & non sunt oblati. Innocen. quia non sunt veri fratres, sed ficti. Hostien. [Prouinciam tuam.] nostra freres auctoritate. hæc litera erat in an. [Si laici.] simili differentia de vsu præterea. [Suspensas.] laicorum poena hic est grauior. xxiii. quæstio. iij. corripiantur, hæc tamē vclericis asperior. Vin. [Reducas.] nostra freres auctori tate. in an. ¶ In glo. ij. exponit, obicit, & soluit. ¶ Quinta gl. notat, signat contrarium, & soluit. iterum soluit obiectionem de tribus iuribus. vltimò dicit hic solui quæstionem & c. ¶ In glo. [sic ergo.] all. q̄ ordinarij puniant exemptos delinquentes. secundo all. contrarium. iij. ponit op. Vin. & T. cui signat contrarium, & soluit. iij. ponit aliā op. v. op. lo. distin. vltimò soluit per ius nouum. ¶ In v. glo. [ibi, exilio.] & corporalibus supplitijs, vt ibi. ¶ In glo. sic ergo. [ibi, auctoritas.] nec publica vacillet utilitas, vt ibi. ¶ In glo. ij. [ibi, irregularis.] infra de senten. excommunicatis qui, lib. vj. ¶ In glo. iij. [in fi.] quia emancipari proprie est patriam potestatem exire, secundum Gof. ¶ In glo. per hoc. [ibi, monachatum.] Bar. Brix. contra in q̄. dominicali, quæ incipit, luuenis quidam. T. & illud credo in professione expressa. [et in fi.] & hoc hic approbat Ho. de hoc supra de regul. ca. iij. & in spec. de sta. mo. ver. xxix. ¶ In glo. id est. [infra in fi.] T. cuius finis est exhortatio eleemo finarum. Gof. infra de hære. vt officium. §. compescendi. lib. vj. & in Cle. de pœ. abusionibus, post prin. ¶ In glo. sic ergo. [ibi, filios suos.] non est verum, quia per hoc non essent exempti, sed priuilegiati. j. eo. si papa §. similiter. & de ver. si. veniens. j. respon. lib. vj. [et ibi, distinxit.] hic, & vj. quæst. c. vl. & Gof. hic, & Vin. in secundo appar. & Phi. [et ibi, res ecclesiæ.] vel non deferendo habitum. Innocen. hoc no. s. eod. recepimus. [et in fi.] & Hostien. remittit ad tummam. eodem titu. §. si. sub. §. finali.

A D D I T I O.

¶ Distinxit in quantum isti solum considerant personam offensam, no exemptam, maledicunt, nisi addant & locum non exemptum.

S Y M M A R I V M.

- Priuilegium proditum, de cuius veritate & tenore constat per testes secundum dicta testium innouatur.
- Missio in possessionem faciendā de plano, & executio sententiæ impediuntur per contradictionem.
- Cardinales omnes presbyteri scribuntur cum titulo, excepto vno & quo.
- Testium dicta non valent sine iuramento. Eos licet a parte producente reprobari. Exemptionem plenam sapiunt hæc verba, nullo mediante quid ad Roman. ecclesiam pertinere.
- Negatiua in quo casu hic probetur. Absolutus quis a Papa per admissionem ad osculum quando dicitur ad dictio. inspectis. Iuris obseruanti in vna sola communicatione cum excommunicato non presumitur velle totam tollere papa.
- In excommunicationem minorem an incurant communicantes illi, quem papa vitat.
- Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 8. Perdicionem instrumenti probare volenti quæ sufficiat probare, & nune. ¶ per quot testes eius tenor probetur, & nu. i. c.
- Testes an conducendi illuc, vbi pars altera probationis onus subsistet, iuncto contextu.
- In emptionis priuilegio in quibus praiudicet diocesano, de eo non

non facta ibi mentione. Priuilegiatum, & ordinatum quis probat se per testes, post medium, ver. ad hoc facit. Contractum probare an sufficiat, in quo scriptura desideratur ibidem.

C A P. XII.

Vm olim. C. ¶ Priuilegium perditum de cuius veritate, de tenore constat per testes, secundum dicta testium innouatur. Et in j. processus narratio. in ij. diffinitio, ibi. Nos vero. & vide, quia in super. scriptioe dicit, Abbati, & conuerti. interdum dirigit sermonē ad vtrumque, & tunc loquitur in plurali. interdum ad Abbatem solum, & singulariter loquitur, & sic fieri debet. s. de crimine fal. quam graui, secundum Hosti. 1 [Propter contradictionem.] licet & missio in possessionem faciendā de plano impeditur per contradictionem, ne fiat, nisi causa cognita. de hoc. j. de ver. si. dilecto, impeditur sententiæ executio, de re. iu. cum super. & ca. suborria. [Mancipatum.] ex superabundanti cautela. inf. cap. proxi. & de confit. vi. vel inuti. cum dilectæ, post prin. [Basilicæ.] cum omnes presbyteri cardinales scribantur cum titulo, iste solus sine t. scribitur. Hostien. hoc non aduertit. Gul. in Spec. de libel. con. §. iam nunc videndum. post prin. ver. si. fueris, vbi videas ad primum. s. de testi. licet. iij. de cle. non res. c. ij. [Tenore.] & hoc melius probaretur per registrum, si registratum fuisset, de testi. in inte. cum ex literis, ver. illa. de præscrip. ad audientiam, ver. nos igitur, & de hoc. s. de conuer. coniu. dudum, ver. verum. Hostien. [Qui.] cardinalis. [Iuratum.] aliter non valeret, de testi. nuper. [Producendos testes.] & hos testes pars, quæ primo produxerat, poterat reprobare. s. de testi. licet. ij. Gof. [Aduersa.] scilicet vestra. [Illis.] scilicet procuratoribus, episcopis. [Alteri.] i. vestra. [Et inf.] sequebatur in an. ceterum, quoniam. j. datum terminum & receptum in producendis testibus defecerunt, nos tã & c. [Mediane.] hæc verba sapiunt plenam exemptionem. j. eo. si papa. li. vj. [Indicere.] quod dicit, vt j. eo. ne aliquis, li. vj. [et quod nulla.] no. negatiua, & per verba negatiua probari. de hoc dixi. s. de elec. bona. j. cadit enim hoc in intellectum testis literati propter coarctationem locutionis ad certum instrumentum, quod per se patet. [Ac cessis.] forte visitationis causa. Host. vel ob hæc causam [inspectis.] per hoc & id. qd statim sequitur, patet, q̄ ex certa scientia papa istum admittit ad osculum. vnde & si excommunicatus fuisset, ipsum per hoc absoluit secundum Host. vbi vero nullo contradicente, & sine causæ cognitione papa hoc faceret, præsumendus esset fecisse hæc ignorantia, vel nimia occupatione. & hoc verum secundum Inn. quando sententia dicitur nulla. nam si iniusta, quamuis communicaret, non intelligeretur absoluisse, nisi seruaretur forma, ar. s. de sen. exc. cum desideres. §. i. & vlti. nec enim est præsumendum, q̄ vna sola communicatione tollere vellet totam iuris obseruantiam, de elec. ecclesia. ij. nisi appareat, q̄ communicando intendit illum absolui, q̄ in solo papa locum habet, non in alijs prælatis, secundum Inno. sic est hodie expeditum in Clemen. de sen. excom. si summus. Alii dicunt, q̄ si papa scienter communicat, videtur absolute re, nec per hoc tollitur forma, vel obseruantia iuris, sed fit huic gratia. Host. Quod si papa vitat aliquem, nunquid communicat illi incurrit minorem. Non se cum Inn. & Host. quia necesse est, q̄ excommunicatus nominetur a superiore. ij. q. j. multi. nec ob. xciiij. di. si inimicus, quod loquitur secundum Inno. & Host. de eo, quem prælatus non solum vitabat, sed & tantum excommunicatum vitati mandabat, ad idem, de postu. præla. c. i. ver. sed inde fatentur tamen illum peccare qui in familiarem tenet eum, quem a prælato suo suis delictis vitari videt, per præ. c. si inimicus, ad hæc. de excel. præ. grauem. [et supra.] idem ver. de præben. dile-

cto. & in Cle. de sen. exc. si summus. & vt no. deriuatur ab os oris; nec debet in secunda litera scribi per v. [Eugubino.] loci diocesano. [Decernimus.] id est, decernendo declaramus. Innocen. ¶ In glo. iij. respondet per questionem, & solutionem. ¶ Pen. glo. signat contrarium, & remittit. ¶ Vlt. glo. no. q̄ volens probare & c. & soluit contrarium. de l. si de possessione, & ponit dictum. l. vlt. de si. & hoc in prin. & medio. post prin. quærit de legato, an possit & c. & soluit, quomodo probetur per ditio, & soluit. ¶ Vlt. arguit ad questionem de delegato. 8 ¶ In vltima gl. [ibi, arg. c.] ad hoc adducitur, quia ibi iã fides erat imposita instrumento producto in iudicio, & nunc perditio. & ideo non sufficit probari perditionem. [et ibi, una.] dicens se habere secretum madatam principis non creditur, nisi literas ostendat. [et ibi, illius.] aduersarii, contra quem sufficit probari furum ipsius, secus de furto tertii. ponit casum lex ipsa de possessione deserta petita, contra quam probatur subtractio instrumentorum emptionis. [et ibi, testium, in fi.] solutio debiti in scriptis probatur per scripturam, vel. v. testes. si tamen interuenit scriptura, sufficit probari illius perditionem, & solutionem per duos testes. [et ibi, professo.] per opponentem, producens etiam non habet de perditione iurare, scilicet q̄ instrumentum non est penes eum, nec penes alium de sua voluntate, sed re verã & sine ipsius dolo perditum est instrumentum, & q̄ eius productio sibi est impossibilis. quod si non iurat, fides non habetur instrumento. [et ibi, proxime.] allegata, vt statim dixi. [et ibi, si quando.] ponit casum ca. statim allegati. 9 ¶ In glo. ij. [in fi.] Jar. de iudi. nouit, ver. ceterum, de m. pe. c. ij. de excep. cum inter priorem, sed potius videtur iniquitas. si enim pars Abbatis ibi noluit hoc on. subire, mos ei fuit gerendus. s. de testi. spo. c. j. non per hoc sequitur, quod pars episcopi, cui forte hoc est difficile, idem facere debeat, nisi dicas, q̄ ita conuenit inter partes. ff. de no. op. e. nun. l. j. §. & post operis, de re. iudi. si conuenit. ff. de communi diuisiõis iudicem. vel pars episcopi inducias sponte sub hoc tenore recepit. si: quod no. C. de an. ex. l. si. si. alias. de rigore non habet quis cogendus adducere testes ad curiam. ad hoc s. de fidei. confit. titus. Host. vel sic placuit pape, forte quia habebat factum suspectum. facit de cle. cupientes. §. si vero. l. vj. in fi. ¶ In glo. iij. in fi. secundum T. Inno. per hoc hoc assertioni cardinali. credi sine iuramento. de hoc. s. de testi. cum a nobis, a de fide instr. q̄ super. ¶ In glo. iij. [in fi.] opponebat Hostien. no. debere diocesano praiudicari, vbi de episcopo non fiebat mentio. s. de confit. vi. vel inuti. c. fi. de decimis, dudum. respondet illud verum in confirmationibus, vt ibi, & in commissoñibus, de offi. dele. super. eo, & in indulgentiis, per quæ aliquid speciale conceditur, dum modo aliquid exinde consequatur priuilegiatus, vt patet in eo, quod no. j. c. pastoralis, & c. in his, nisi ex qualitate concessionis, vel ex intentione concedentis aliud pendatur, de concess. præben. quia cunctis §. nec etiam, & §. ex parte, lib. vj. Sed in priuilegijs exemptionis ex qualitate concessionis dicimus contrarium. nam, ex quo de illo nulla fit mentio, quo ad omnia praiudicat, si aliqd sibi reseruatur, illud solum exigit, de præscrip. veniens. ratio patet ex intentione eximentis. ¶ In glo. cum non, [ibi, ar. contra.] ad textum. ¶ In glo. vl. [ibi, plura.] tria sunt, scilicet a missio, tenor, & q̄ in sui figura fuerit sine vitio, vt exprimebant Vin. Gof. & Host. s. de con. coniu. dudum. vbi etiam quæritur, quid iurat probare perditionem ex quo probandus est tenor, & sine vitio. Respondent, q̄ non aliter admitteretur probatio tenoris, sed q̄ sufficiunt duo testes, dato q̄ casus in instrumento contentus sit talis, in quo requirantur plures. hæc patent. C. de testi. l. testium, in fi. vbi non adiecto numero dicit probari p testes, & sic sufficiunt duo. ff. de testi. vbi numerus, can. iij. q. iij. vbi. [et ibi, tenorem.] sit cautus, q̄ in articulo ponat diem, & locum instrumenti. cum enim illa sint de tenore instrumenti, ita, q̄ sine illis non valet, quæ prob.

quoniam contra, de re iud. abbate, ad fi. li. vi. vbi de hoc, ergo illa necessario sunt probanda in probatione tenoris. Item probatio tenoris, quae fit hoc casu per testes, habet vim instrumenti insinuat, quod sine illis non valent, ergo &c. non valet, si dicas, testis non tenetur deponere de die, nisi vbi specialiter de die quaeritur, de fide instrum. cum Io. Dico enim illud verum in probatione factus, nam illius instrumento perditio poterit contractus, pbari per testes, & valebit probatio, licet non recordentur de die, & sic loquatur dec. illa, ad id. C. de fi. instrum. l. j. & l. si solennibus. per quae idem dico de priuilegio, non obetiam si dicatur, quod dies instrumenti non debet edi parti, quia licet certo casu non edatur parti, semper tamen editur iudici, cui fit probatio, de rescri. statutum. §. cum vero, lib. vj. de proba. quin quaginta. [et ibi, dico quod non.] secundum Io. T. & Vinc. [et ibi, nobilissimus.] vbi plene de hoc, & plene in Spe. ti. i. §. superest, ver. quid si delegati, & tribus ver. seq. [et ibi, non sufficit.] vide in Spe. de instrum. edi. §. restar, ver. illud quoque. [et ibi, iuramentum.] hoc verum de amissione casuali, & pmissa aliqua tum maria cognitione, vel adiunctis aliquibus praesumptionibus, secundum Inno. & Host. & adde quod in fi. dic. [et ibi, uideatur.] secundum Io. sed T. contradicit. al. de fide instrum. c. j. xxv. q. ii. sancimus, de of. dele. Et omnino vide, quod scripsi de rescri. pñ. i. super, ver. de obicitur, cu in iure, cui Vin. consentit, nisi aliqua vice litera fuerint exhibita, quod satis hoc placet Inno. & Host. qui dicunt ante praesentationem literarum non admitti probationem per testes, postea secus, & subdubio forte placet hoc Barho. in dominicali. xj. & de hoc in Spe. de probatione. §. si post prin. imo, si post laram sententiam agatur de hoc, coram alio iudice, ipse primus poterit de hoc testis esse, arg. s. de excel. pñ. inter, secundum Hostien. [et ibi, amiseris.] si dicas per subtractionem aduersarii, Da ma, hoc concedit per praedi. l. si de possessione, alias non [et in fi.] de hoc. s. de offic. delega. cum in iure. ad hoc faci, quia & per testes probat quis se priuilegiatum. C. de fide instrum. si solennibus, & ordinatum. s. de cleric. pere. tua. quaerit etiam Host. an sufficiat per testes probare tractum, in quo scriptura desideratur, testibus dicentibus, quod scriptura fuit inde completa, & licet ar. huius decre. quidam dicant quod sic, ipse putat contrarium, cum scriptura sit de substantia. C. de fide instrum. contractus. C. de testi. l. testium. C. de bonorum pos. secundum tab. l. si. C. de fideicom. l. si. puto, quod fuerit dubium Host. an sufficiat probari contractum, an sit necesse probari amissionem, & tenorem, in quo etiam Inno. recitat opinioniones, quarum vna fuit sufficere probare contractum, & quod scriptura cum omni solennitate, quae requiritur, iter uenit, de re iudi. sicut, licet non probetur amissio alia fuit, quod necesse est etiam probari casualem perditionem cum contractus, vel factum substantiam capiat ex scriptura. per l. praal. necesse esse ergo probari ipsius scripturae casualem amissionem, & tenorem casualem, dixi, quia secundum quosdam voluntaria vel ex lata culpa interueniens non excusat, quando dicitur de probatio tenore: quia possit esse occulta falsitas in instrumento, quam prima facie testis perpendere non potuit. unde non audiretur astringens hanc negatiuam, quod nullum vitium ibi esset, nisi fauore casualis amissionis. & haec vera, cum quaeritur de probando tenore, sed si contractum volo probare per testes, de quo scriptura cocepta fuerat, tunc non habeo necesse probare amissionem, nec tenorem, C. de fide instrum. in exercendis, quod est verum de contractu, qui scripturam non desiderat. in illo enim secus, vt praedixi.

S V M M A R I V M.
1 Innotatio priuilegij nouum ius non tribuit, sed antiquum ius conseruat, & quando ibi profuit.
In rescriptis vel in libellis quorum mentio fit, an & quando ea pro-

- 2 Obedientia debetur iure dioecetano, & quae.
3 Mulierum sexui, & religioni compatiendum.
Populus interdicitus non est interdicto clero, nec econtrario.
Contumax qui non dicitur in illo actu, ad quem quis citatus non fuit, in fin.
5 Additio glossarum.
De exemptione non facta mentione an litera ualeant.

C A P. XIII.

X parte. C. Innotatio priuilegij nouum ius non tribuit, sed antiquum ius conseruat. In j. appellantium conquestio, priuilegij productio, & de ipsius innominatione decisa petitio. In ij. ibi, Nos autem, ipsius innouatio, & protestatio. [occafionem.] quaerit hic Inno. an in his formis, qualis est ista, & j. e. quarto, & de off. or. graue, de rescri. ex parte decani. j. de verb. sig. ex parte, sit necesse probari indulgentias, literas, vel alia, de quibus rescripta, vel libelli faciunt mentionem? & dicit causam vel demonstrationem in rescriptis, vel libellis appositam non teneri quem probare, dum modo constet de re, cuius dicitur causa, vel demonstratio, nisi sit talis, qua omnia literas non habuisset, nec libellus receptus fuisset. ex quo enim dere constat, falsa causa non ueniat. ff. de condi. & demon. cum ita legatum. §. legato, & §. falsam causam, Instit. de lega. §. huic proxime, secus in conditione, vt per eandem l. probatur, quando tamen ponitur tale quid in libello pro causa, ex qua petitio oriatur, & sine qua petitio non procedit, necesse habet proponens probare causam illam, alias succumbet. vj. q. vlt. actor. nec etiam recipiendus est libellus, nisi in eo causa sufficiens exprimat. s. de libel. obla. c. fina. secundum Inno. vbi post eum scripsi super gl. ij. de causa expressa in rescripto remittit. Hostien. de rescript. super literis. [Molestare.] iudiciali molestia, citari scilicet faciendo, vexando laboribus, & expensis. [obedientiam.] quo iure dioecetano debetur. s. de offi. ordi. conquerente. Gof. [Ab ipsis.] abbatifsa, & monialibus. [omnimodam.] iuridicalem. s. de offi. or. conquerente, non temporalem. viij. distin. quo iure, Hostien. [Grauarent.] in quo non exprimit, unde licet diuinare. [Compatientes.] cuius compati debeant. C. qui poi. in pi. ha. l. asiduis, & religioni. s. de do. & con. c. ij. Host. [Et populum.] interdicto clero, non est populus interdicitus, nec econtrario. j. de sen. ex. si sententia. li. vj. [Protulerunt.] & forsitan appellationem prosequi non poterant, licet possent impetrare, quia iudices non deuulerant, nec terminum statuerant. ideo vsq. sunt sequenti remedio, secundum Inno. & Host. sed Gof. aliter, vt j. dicam. [Duntius.] scilicet per xl. dies, secundum consuetudinem Ro. cu. T. & Goff. [Apparuit.] sic. s. de dolo, & contu. cu dilecti [Defensaret.] vel aliquid contra innouationem opponeret. [Innouandum.] quia hoc petium fuit a papa postquam apparuit illas sententias fore nullas, secundum Gof. [Ita tamen.] ostendit, quod ex innouatione facta contra non contumacem reprehendi non potest. dicunt tamen quidam innouationem non fuisse factam, nisi quia ille fuerat contumax, quod est falsum, quia non fuit contumax quo ad hunc actum, quia nec quo ad illum citatus, secundum Inno. & Host. secundum quos dici potest, quod episcopus de priuilegijs non contendebat. [nouum.] si tergo priuilegium per aliud posterius fuerat reuocatum, vel contra illud praescriptum, vel illi renunciatum, vel aliter non ualebat innouatio, nihil prodest. [In glo. j.] in fi. dic, vt ibi dixi. [In glo. ij.] in fi. imo bene ualent litera, quod dic, vt j. de lit. cont. c. j. li. vj. secundum Inno. ob. tamen in peremptoria exceptio nascens ex priuilegijs, qua non admiffa locus esset appellationi, vt j. patet, quod non esset, si de ipsis in literis mentio haberetur. s. de praescrip. ueniens, ver. non obstante, de rescrip. ceterum, & c. constitutus, secundum Hostien. qui etiam dixi dici posse secundum stylum cur. secundum quem

quem semper de exemptione, debet fieri mentio in rescripto, quod non ualeat rescriptum, hoc tacito, & potest esse ratio, quia talem iudicem daret papa contra non exemptum, quem non daret contra exemptum, nam dioecetanus nunquam datur iudex contra ipsum de consuetu. curiae. Stulus autem considerandus est s. de cri. falsi, quam graui. q. In glo. & ita, [ibi subiecto.] id non releuaret a sententia delegatorum papae, unde primus teneas in Hostien. [In glo. vlti.] in fi. idem in sententiam quod dic, vt not. xj. q. iij. quomodo.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegio duplici utens ecclesia, licet in vno succumbat, ex altero poterit obtinere.
Exemptus non tenetur obedientiam promittere dioecetano, in loco non exempto tamen non potest ecclesiam construere sine eius licentia, & nu. i. s. eius fructus & dominium cuius fiet, ibid.
2 Comparare nullum, uel non idoneum, idem est.
Episcopus concedit priuilegia libertatis, acquirit episcopatus, cum promotus est, nu. 5.
Ab eo facta donatio an & quando ualeat, nu. 8. & 17.
3 In sumptibus, uel expensis condemnationis quando fiat.
Expensarum condempnatio praecedit hic diffinitiuam & ualeat, in fi.
4 Portarius quis.
Portarij, seu executoris uel uiatoris quae potestas in possessionem maxime danda.
Possessio si per quem mandetur dari, amoto quolibet illicito detentore, ad quos potestas extendatur.
5 Marabunim, monetae genus.
Canonice regularis, uel monachus acquirit monasterio suo, & nu. 6. sed ipsum non obligat, nu. 7. quando autem ex maleficio, n. 7. acquirit ei & possessionem, ibid.
De rebus ei oblati quando agat monasterium, ibid. §. quid de rebus.
An possit constituere procuratorem, & ipse constitui, ibid. in fi.
6 Abbas si se obliget, obligat monasterium, & quo casu, quando ex maleficio, nu. 7.
8 Eiectionis non dicitur, ubi datur magna pecuniae quantitas.
9 Praescriptio canonica quae.
Defensio in quibus competere dicitur.
Aedificium cedat solo.
Libellus, quod si hoc non esset, illud est faciendum, solet concipi ad uerj. quod si.
10 Scriptura uinum per quae probetur nobis non uidentibus.
Originale non praesumitur una manu non scriptum, & quo casu.
Sumptum an fidem faciat, remittit.
Notarij in authenticando scripturam cautela quae.
Libertas pro exemptione, in fi.
11 Eam nec sibi praescribit monasterium, cum praestare alicui debeat episcopalia, & cui.
Exemptio capitis non extenditur ad capellas, in fi.
12 Re iudicata exceptio non obstat, si nunc alia causa a priori exprimat.
Papa siue summi pontificis potestati non obstat subtilitas, probata coram eo ueritate.
13 Veritate comperta sententia retractatur.
Diuinare iudices non tenentur.
In appellationis causa exprimens reuocationis primae sententiae causa.
14 Epilogus, & suffragium glossarum nu. 15.
Consensus per metum extortus non ualeat.
Monasterium, uel oratorium non licet edificare sine licentia dioecetana.
Pupillus quando condemnetur ob dolum, uel culpam tutoris. S. ij.
In testamento caeci tenentur testes singuli subscribere.
16 Additio glossarum.
Priori conuenienti potest committi causa. S. j.

C A P. XIII.

Vm olim. C. Ecclesia utens duplici priuilegio licet ex vno succumbat, ex altero poterit obtinere. exemptus non tenetur promittere obedientiam dioecetano, non tamen potest sine ipsius licentia in lo-

co non exempto ecclesiam constituere, hoc quo ad re & prima pars narrat factum, secunda diffinitionem delegatorum. iij. petitionem mon. contra sententiam. iij. papae sententiam. primo interlocutoriam, secundo diffinitiuam. ij. ibi. Iudices. iij. ibi. Tamen iij. ibi. Nos igitur [nullus.] idem, si comparuisset, sed non idoneus. s. c. pro. xi. de transla. c. ij. [praesigendum.] Jan. pcedi potuisset in ca appellationis, & an in principali, dic, vt s. de appel. sepe, & c. per tuas, & eo. ti. cordi. lib. vj. [episcopo.] concedit ergo episcopus priuilegia libertatis, quod dic, vt s. de reli. do. constitutus, & de cens. cum ven. Hostien. [Credentes.] cum non esset ex defectu eorum, sed partis, vt patebit. j. [sancta crucis.] condemnarunt, quod est in fra, & videbis, quod in quinque iudicatum tuot contra istos. primo in expensis. ij. in libertate per episcopum coepta. iij. in subiectione mon. adjudicata episcopo. iij. in restitutione monetarum. v. in ad iudicatione ecclesiarum cum fructibus. & horum sententia in tertio infirmatur, in reliquis confirmatur secundum Hostien. [negocii.] quandoque fit condemnatio in sumptibus a tempore contumaciae, de do. & contu. cum dilecti, de seque. pos. c. j. quandoque in sumptibus ab initio litis, vt hic & C. de iudic. sancimus. lo. quod intelligas secundum Hostien. deductis expensis, in quibus propter contumaciam, vel probationis defectum prius facta fuerat condemnatio, & exactio pene. Exemplum de dolo, & contu. finem, de procur. auditis. nec eius bona fides patitur & c. infra de reg. iu. bona. fi. cu suis pcor. li. vj. & quae praestatur in quadruplum. i. odium haereditis, & fauorem libertatis. C. de fidei. liber. l. vi. Vin. [Condemnarunt.] & bene. vn. snia confirmatur in fi. & not. quod praecedit condemnatio expensarum, & sequitur diffinitiuam, & ualeat, vt probat finis capituli, ubi sententia confirmatur. [portarium.] id est cut forem, uel uiatorem regium & publicum. talem enim in illis partibus uocant portarium, secundum Hostien. Ite tamen portarius, uel executor deputatus a rege, nullam potestatem habuit cogendi canonicos ad aliquid faciendum. supra de constit. ecclesia. imo plus uideat, quod si esset etiam executor papae necesse non posset alicui partium vim inferre, nec de possessione ipsam expellere, nisi hoc esset sibi expresse commissum. C. de iure sic prohibitum est, li. x. quod tamen perraro & non sine causa committendum est ff. de iudic. l. si. supra de concess. praebendis. & c. cum nostris, & c. literas. nec est contra. ff. de re iud. a diuo. §. si super, & §. seq. & ibi dicitur, quod executor habet causae cognitionem, quod ibi loquitur de executoris iudiciali, non de uiatore, cuius modicum est officium, & uertitur in adimplendo mandato iudicis, & in renunciendo, quid inueniat. ff. de re. equi sub tu. sunt. magis puto. §. ne tamen. imo plus uideretur, quod etiam si inueniat rem, uel ecclesiam, cuius possessionem dare debet sine ullo praesente possessore, ita, quod etiam sine uolentia possit procedere, tamen non debet illam assignare, nisi ille, qui ipsam tenet de facto, prius eam resignet, vel uerbo, uel auctoritate iudicis exinde expellatur. & sic intelliguntur a quibusdam dictae decre. quia diuersitate, cum iuris, literas, nisi forte praesentibus partibus lata esset sententia contra possessorem, tunc enim satis uideat, quod uiator possit dare possessionem, quam alius possidet, maxime ubi potest fieri sine uolentia. C. si per vim, uel alio modo. l. si. Nec ob. praal. dec. quae dicunt, quod primo debet resignari de facto, loquuntur enim quando praecessit tacita tantum renunciatio, quae tamen poterat habere exulationes. praemissio igitur casu possit uiator possessionem dare, sicut & quando sententia lata est, postquam, nulla excusatio admittitur. C. sententia rescia. non possit. l. j. imo & plus uideat, quod si pars eiiciat per uolentiam eum, contra quem lata est sententia, & postea possessio uacantis rectoriae spoliatori assignetur, quod bene tenetur spoliator interdico, unde vi, ad intereff. ff. unde uil. j. §. ex die. tamen si confiteatur

se nihil iuris acquisuisse, tunc cogitur rem iudicam restituere. supra de causa. poss. cum super, & quia sine peccato tenere non potest. Alij contra, quia bene potest tenere sine peccato, si per errorem iudicatum est. ff. de condi. inde. Iulianus. Innocen. super quo vide, quod no. in sum. de re. iudi. sub Rubrica, de sententia. §. quor sint eius spēs, sub §. sed nunquid est hoc simpliciter verum, infra de pur. vul. cap. ij. Hostien. nec ob. dec. cum super, quæ loquitur, quando simul super peritioris & postessorio sententia lata est. hic vero, quando diuisim, sed difficile est videre, quæ sit differentia, vtrum simul, vel diuisim ferantur sententiæ dummodo executiones ipsarum in idem tempus concurrant. hoc de iudice, qui mandat fieri executionem. Sin autem mandetur alicui, quod det alteri possessionem alicuius rei, amoro quolibet illicito possessore, non extenditur hæc potestas nisi ad nocentem illi, ar. in fra de offi. delega. statuius, li. vj. Alij dicunt, & forte melius, quod talis procedere potest etiam contra occultum, sed iuris ordine obseruato, ar. de resti. spolia. conquerente, & hoc no. supra de reb. ec. non alie. episcopi, secundum Innocen. cuius est quasi hæc tota glossa. quam posuit Hostien. & de hoc ultimo in Spec. de senten. excom. §. ij. ver. quid si mandetur. [Extorto.] & subiectionem mon. adiudicantur episcopo. & in hoc solo retrahatur prima sententia. [Marabutii norum.] genus monete. ad idem, supra de confel. cum super, de iureiur. querclam. de emp. & ven. ad nostram, & infra de re. iudi. ad apostolica. ver. possit etiam, lib. vj. [Promotus.] ideo acquisiuit episcopatui, vt dicit glo. si autem est simplex canonicus regularis, vel monach⁹, monasterio suo acquireret, etiam si esset fugitiuus, supra de offi. ord. b. quanto. & siue sibi stipuletur, vel non suo, siue personaliter, & quocumque alio modo contrahat, mon. acquirat, arg. ff. de stipulatio. seruo. siue mihi. secus, si stipuletur alii. tunc enim nec illi acquirat, quia non potest de hoc, de procur. constitutis, in glo. cum sua remis. nec domino, quia non vult. ff. de stipula. ter. l. seruus meus. Quinimmo & si monasterio vetante aliquid acquirat, monasterio acquirat, vt ff. de acquir. re. do. etiam, secundum Inno. futuro autem prelati stipulari non potest, arg. ff. de stipu. seruo. l. seruus hereditarius. Quid si tanquam incorrigibilis de monasterio expellatur secundum id, quod leg. & no. supra de regul. c. fi. Respondeo, potest dici, quod nulli acquirat, nec valeret contractus, cum sit a mon. absolutus. Alij dicunt, quod acquirat episcopo, a cuius iurisdictione adhuc non intelligitur absolutus, nisi episcopus contra eum processisset, & tandem ipsum exposisset curiæ seculari, secundum quod l. c. & no. de iudic. cum non ab homine. Quid de Abbate obligante se, nonne & monasterium ex hoc obligatur. Dicunt quidam, quod ex omnibus contractibus obligatur, sed non in plus, quam extendet se administratio sibi commissa, ar. supra de fideiur. quod quibusdam. Quid si non habeat administrationem? Adhuc obligatur, sed non cogitur solvere, cum non habeat, vnde soluat. §. de solu. Odardus. Quid de maleficiis per Abbatem, vel monachum commissis? Respon. non tenetur monasterium, quia delictum personæ & c. vt infra eo. §. i. xvi. q. vi. si episcopus, & l. c. & no. supra de excep. cum venerabilis. §. intelleximus, nisi in quantum ad monasterium peruenerit, & in eiusdem utilitatem vetsum esset, ar. x. q. ij. hoc ius, supra de solu. quod quibusdam. §. pe. ff. si certum pe. si & me & Tiriū, in fi. ff. de condi. inde. nam hoc natura, & idem dicitur de obligationibus contractis cum monach. licet enim possit actionem monasterio acquirere, non tamen potest ipsum alij obligare, ar. Insti. de auc. tu. resp. l. quamuis igitur Abbas ex contractu monachi agere possit, non tamen tenetur respondere nisi de eo, quod ad ipsum pertinet, vt supra no. sed contra, quia omnis contractus a iure monacho phibetur, nisi Abbate imperante. xij. q. i. non dicatis. xvi. q. i. sunt non nulli, & c. de presentium, ergo contractus per monachum ini-

nullus est, cum factus sit lege prohibente, ar. C. de legibus, non dubium. x. di. iudex. So. hoc verum est, si queritur, vtrum possit monasterium obligare. Quando vero queritur, vtrum possit ei acquirere, secus est, vt §. no. nā & possessio acquiritur monasterio etiam per monachum fugitiuum domino ignoranti, dummodo iusta sit, ar. ff. de acqui. pos. l. i. §. per seruum. Sin autem esset in iusta, non acquiratur, ar. ff. de acqui. pos. quod in eo. §. si. & l. quod seruus, nisi forsitan dominus hoc ratum haberet. ff. de vi & vi ar. idem. §. cum procurator, possessionem etiam serui, si tributa fuerit, potest petere & seru⁹, & dominus in melius reformari. C. si per vim, vel alio modo. l. i. & idem seruus omnia, quæ detinet, nisi probetur contrarium, præsumitur possidere, ar. xvij. q. j. c. j. Quid de rebus ablatis monacho? Respon. si erant monasterij, vel etiam alterius, sed tamen monasterium ad restitutionem ipsorum obligatum erat, vt agit monasterij. Si vero nec monasterij, nec restituere tenebatur, tunc agit ille, qui dominus erat rerum. Quid si Abbas res depositas penes monachum videri rapi, vel subtrahi, vel alias perire, & facile est Abbati ipsas liberare. satis credit Innocen. quod teneatur depositi propter dolum, ar. §. de positi. c. ij. credo, quod peccat, sed non puto, quod propter hoc ipse, vel monasterium obligentur, ex quo fuerunt penes personam tantum monachi, & non penes monasterium commendatæ. §. depositi. c. j. Hostian. vero his casibus, quibus agere, vel defendere potest, possit procuratorem constituere, & an possit constitui procur. vide de re. iudi. cum l. i. & A. in prin. [dederat.] Hostien. obiicit sic episcopus, quamuis sit procurator, loco domini est de dona. c. ij. & habet generalem & liberam, de elec. cū nobis olim, ad si. ergo tenuit donatio ab ipso facta ff. de procur. procurator, cui libera. soluit, & quod hic dedit in infirmitate, de qua obiit, quare non tenuit, de hoc de pe. cul. cleri. c. fi. nec dicitur elemosyna, vbi tanta summa datur, de dona. ceterum, & sic non ob. de testa. relatum, ver. licet, vel isti dicebant, quod dederat, sed non probabant, vel sententia transiit in rem iudicam, cum non fuisset appellatum, de re. iudi. quod ad consultationem, prima solutio sibi placet, ad quam facit, de sepul. de his, & quod dixi de testa. ad hæc. in solutionibus vagatur Hostien. quia obiectio est falsa, de offi. vica. c. fi. l. vj. nec lex procura. dicit id, ad qd cā inducit, & facit qd no. in p. de cre. cū nobis, in glo. fi. & de elec. is eui, lib. vj. in i. glo. fa. teor tamen, quod est p. præ. decre. ceterum, de don. que permittit Abbatem donare modica, ergo fortius id potest episcopus, licet sit regularis. Respondebat. G. Na. id ideo, quia donatio fuit enormis. eo. ti. c. ij. [ipsum.] monasterium. [Eorum.] duorum marabutiorum. [Fundarat.] de hoc vide, quod habes infra eo. aucto. li. vj. [Prescriptione.] canonica. nam tunc si probasset tempus, non tamen titulum probauit. Hostien. [Defensione.] puta rei iudicatæ, donationis, vel confirmationis, de hoc de reli. do. constitutus. [Factis.] de facto, sufficiebat enim ius commune. Hostien. [Iudicauerunt.] & bene, vnde in fi. confirmatur sententia [Frustris.] cum essent malefidei possessores de hoc. §. de rest. spo. grauis, & quod canonici ibi edificauerunt, cedit solo. C. de rei ven. l. iij. Insti. de rerum diui. §. ex diuerso. Inno. & Hostien. [Quod si aliter.] Inno. secundum Abb. pro hac forma libelli, de qua supra de resti. in inte. constitutus, & in Spec. de sen. prola. §. iuxta, ver. sed nunquid talis libellus. [Ius nostrum.] fortis allegatio. §. de resti. in integ. c. ij. de sup. neg. prela. licet, de confir. vii. vel iuti. cum dilecta, secundum Hostien. [De gratia.] quo ad ius mon. non quo ad ius papæ, & forte fuit gratia, quia nec restitutio fuerat petita, sed simpliciter sine libello implorata papalis benignitas, vel dic vt dicit. G. [Ante tempus.] per quod patet, quod non fuerat confirmatoria illius, quæ non valebat, quia nondum emanauerat. [Constitui.] per testes, vel confessionem, non per visum, quia papa non vidit originale. Inno. vel per acta coram iudicibus habita. Hostien. [Manibus.] & ideo non præsumebatur

batur originale, sed sumptum. Innocen. de quo an fidem faciat, vide de fide instrumentorum. c. primo. pe. & vlti. & no. Hostien. cum qui autenticat priuilegium, vel aliam scripturam, debere esse cautum in attendendo omnia, etiam subscriptiones, & signa, & de litura, & de diuersa subscriptione facere debere mentionem expressam, alias de facili posset falsitatem incurrere. ad hoc de his que sunt a prelato. quanto. in fine. in Auct. de instrumen. ca. in princip. collatione vj. & cauti notari dicunt se nil dimisisse, addidisse, vel mutasse de substantialibus, quicquid sit de punctis, literis, vel figuris. 1. [Libertatem.] idest exemptionem. libertatem tamen nec sibi præscribit monasterium, nec illam habet, quia & si episcopalia diocelano non præstet, præstabit tamen illa abbati, vel alteri, ad minus papæ, de præscrip. cum non liceat, & c. cum ex officij, secundum Innocen. ad hoc. x. c. iij. distinctio. c. nulla ratione. [quod ea.] ecclesia, scilicet crucis. [Præscripsisset.] cum illo titulo priuilegij. Ista tamen exemptio capitis non extenditur ad capellas. j. c. iij. §. de præscrip. cum olim. [Imponentes.] opponitur, si tamen monasterium prouocans in libertatem expressit pro causa priuilegij episcopi, & nunc proponitur alia causa, scilicet priuilegium papæ, non obstat exceptio rei iudicatæ, ff. de exceptio. rei iudi. cum quaritur, §. de libelli obla. c. fina. de officio ordina. dilectus, si vero nullam causam expressit, non auditur: quia totum ius suum in iudicium deduxit. ff. de iudi. solemus. C. de annali exceptione. l. fina. de causa possessionis. cum ecclesia, dicit Innocen. quod obiectio de iure communi vera est, hic autem de sola gratia beneficio restitutionis est monasterium auditum, dicit Hostien. quod obiectio non procedit, quia hic non agebat ecclesia contra episcopum, sed episcopus contra ecclesiam, quod patet etiam hic, quia illi imponitur silentium, sed secundum eum potius est no. quod nulla iuris subtilitas obstat potestati & processui summi pontificis, ex quo veritas coram ipso probatur, & de hoc. §. de accusationib. ad petitionem, & t. no. veritate comperta sententiam retractandam, de pur. vul. c. ij. [non cognouerunt.] nec pronunciauerunt. Innocen. [Professione.] alias processionis, de qua. §. de excessi. prelatorum. nimis praua, circa prin. [Iudicibus.] fame iudicium. [Presentata.] qui nec diuina retenebantur. §. vt ecclesiastica bene. c. vno. & no. secundum Abba. in causa appellationis exprimentam causam reuocationis primæ sententiæ, de hoc de re iudic. sicut. ¶ Gl. iij. respond. per questionem, vel obiectionem. ¶ Quinta obiicit, & soluit. ¶ Glo. & sic respon. per obiectionem, quod propter noua iura sine restitutione, & c. ¶ In glo. consensus. [ibi. l. iij.] repetit hæres fundum, quem testator vi, vel metu distraxit, etiam a tertio emptore, qui tamen non præscripsit. ¶ In glo. no. quod. [ibi. §. si quis autem.] non licet edificare monasterium, vel oratorium nisi de licentia diocelani ibi crucem figentis. ¶ In gl. xvj. [in fi.] l. j. est. & ibi dicitur: tunc demum obdolum, vel culpam tutoris condemnari pupillum possessorem, cum tutor est (oluendo). ¶ In gl. ex hoc. [ibi. hac consultißima.] singuli testes subscribere debent in testamento cæci. ¶ In glo. iij. [in fine.] dicit Hostien. hanc terminum assignationem cuiuslibet intelligendam, vt scilicet diffiniatur, cum poterit diffiniri, quod etiam ad plenum de causa non constaret, vt patet per verbi sequens, nec sunt verba calumnianda. ff. ad exhiben. l. penultima. ¶ In glo. no. quod. [ibi. cum ordinem.] Vincen. Idem Innocen. & Hostien. [ibi. dignitatem.] priori tamen claustrali committi non potest, sed priori conuentali sic, licet non assumatur per electionem vt in concil. Vien. de rescriptis, & si principalis. [ibi. presens.] quam hodie non habemus, sed dic vt j. de rescript. statutum libro sexto. ¶ In glo. & hoc. [in fine titu.] similis commisso. §. de rescrip. ex parte decani. Goffre. Innocen. alternatiue tamen dicit, quod alij fuerunt, qui pronunciauerunt, & dicit hoc patere in registro, vel le-

cundum eum fuerunt iidem iudices, sed processerunt auctoritate prorogata, & non secundæ remissionis, sed primæ commissionis, vel secundum eum, vt dicit glo. quod videtur verius, secundum Hostien. & quicquid dicat Innocen. de registro, non constat secundum ipsum. 17 ¶ In glo. quicquid. [ibi. consecrationem.] vel confirmatio nem, & possessionem habitam. [ibi. statutum.] ibi est casus, vnde & Ab. olim miratus fuit de domino meo, qui hanc disputauit questionem. ¶ In glo. no. quod. 18 [ibi. non debet.] in sua diocesi in loco non exempto, quod dic, vt j. eod. auctoritate. lib. vj. [ibi. dominium.] non vt sibi illam retineat, sed vt de illa sicut de alijs suæ diocesis ordinat. x. q. j. regenda, de cens. ecclesij. secundum Hostien. idem de fructibus, de quibus sequitur, quod sicut utilitatem ecclesiarum edificatarum illos conuertet, de sucef. ab inte. c. fi. de offi. ordi. cum vos. secundum Innocen. Hostien. & Abba. ¶ In gl. & sic. [ibi. a sententia.] hoc teneas, licet Io. Vincen. Goffre. & Phi. dixerint, quod hic erat penitus aliud capitulum, cum prius esset actum solum de libertate data per episcopum. ¶ In glo. sed tantum. [in fine.] & supra de fide instrumentorum, cum Ioannes. ¶ In glo. vltima. [in fine.] de hoc. §. de conuer. coniu. placet.

ADDITIO.

- 1 ¶ Concurrant. Vide Ioan. And. in c. cum super. præal. & in remissione, quam ibi ponit.
- 2 ¶ Or. Vide Io. An. j. de regula. c. fi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Contra priuilegium ecclesie xl. annorum spatium præscribitur, an hoc sic in casu huius decretalis & alijs verum, numero 4. 5. & 6. Diu. quasi pro tempore sufficienti. Quæritur, idest sine interruptione cum onere suo res transit. Per subtractionem eius, quod præstatur, videtur quis spoliari.
- 2 Replicatio probatur prius, quando exceptio est de iure communi.
- 3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, numero 4. & 5.
- 6 Per consuetudinem, vel constitutionem ius questum an vnico actu, vel alias quomodo tollatur.

C A P. XV.

Accedentibus. C. + Quadraginta annorum spatium contra priuilegium ecclesie præscribitur. Et in prima partium comparatio, & actoris narratio in secunda iudicium datio, secunda ibi, Di. scertioni. [Di.] ac si dicat per tempus sufficienti. [Quiete.] idest sine interruptione. §. de præscrip. illud. [Possederunt.] ipsi monachi, vnde etiam consuetudo iuuabat illos, supra de decimis, apostolica, & capitulo cum sint. [Dominium.] dictarum terrarum, transierunt ergo cum onere, de decimis, commissum, & capitulo pasto ralis [Possederunt.] idest quasi possidendo percepissent. [Subtrahere.] de nouo, per quod videtur illos spoliasse, supra de electionib. querclam. [Ostenderunt.] ideo prius t probatur replicatio, quia de iure communi probata erat exceptio. supra de decimis, ex parte, infra de hoc dixi, supra de exceptionibus, a nobis, in sexto membro. [Defecerunt.] ista litera ostendit, quod falsa est opinio, de qua dicam super gl. quod voluntaria fuit probatio de xl. cum sufficerent. xxx. simile quod dixi, de censibus, olim, super fine, secundæ glossæ. [In petitione.] sic ergo agebant templarij contra monachos. [Ipsis.] scilicet monachis. [Silentium.] & sic monachi agebant contra templarios, & sic erat cōuentio, & re Io. And. super v. Decre. O conuen-

cōuentio. Hof. fōmniāuit, cum hic abfoluat reus, & a cōtori imponatur ſilentium, quod eſt cōmune. ¶ Gl. j. ſignat tria contraria. primum, q̄ contra priuilegia ecclētiarum nullo tempore præſcribatur, & ſoluit ſecundum, q̄ perdatur vnico actū, & remittit. tertium, q̄ per datur xx. annis, & ponit duas opiniones. vl. ſoluit. ¶ Vl. gl. al. tres concor. quarit, arguit pro. ſoluit contrarium.

4 ¶ In glo. j. [ibi, commiſſoria.] vide de libe. ob. c. ij. ſuper ſi. j. gl. [ibi, l. ij.] vide in c. ſtatim alle. ſuper iij. glo. [ibi, S. apranda.] Ibi ſenatus de partibus caducis loquitur: quia ſic euenerat, q̄ partes petebantur. ſed idem, ſi petatur as, vel totum. [ibi, circa eum.] vide de reſti. ex tenore. ſuper vlti. glo. [ibi, quod ſi non vt totum.] vide ſ. eod. ſi de terra, ſuper glo. ij. [ibi, l. iij.] vide de ſimo. per tuas. in gl. propter alias. [ibi, voluntaria.] Ibi turela m̄nura priuilegijs nihil derogant. [ibi, presbyter.] I cet conſtitutus in ſacris vnā turelam recipiat, non per hoc tenetur ad alias recipiendas. ¶ In t̄ glo. j. [ibi, ſtatuis.] quib. renunciari non poſſet, quale de ſo. compe. ſi diligenti. de ſen. excommu. cōtingit. ſed hic loquitur de particulari & ſingulari priuilegio conſeſſo fauore loci, vel per ſonā. [ibi, erum.] adde, quod no. ſ. de præſcri. cum nobis [ibi, de ſaſſo accidit.] dicit Hof. non quo ad vniciū actum, ſed quo ad caſum dec. in ſpici factum. ſufficiebāt enim xxx. ad perdēdum priuilegia, & tenet, quod ſequitur, q̄ voluntaria fuit probatio. maioris temporis, iſtud non patitur ver. q̄ ſi in probatione. lano. poteſt alias ſolutiones dedit primo dicens, q̄ hic maius tempus requiritur, quia conuentus templariorum, de quo hic loquitur, eſt vltra mare, & poſſeſſiones citra, quas habent multas & in diuerſis locis. vbi vero tam conuentus, q̄ poſſeſſiones eſſent vltra mare, vel citra, tunc ſufficerent xxx. anni, vt in contrario. Sed hac ratione conſiderata, videtur, q̄ in præſcriptione poſſeſſionum ſuarum deberet requiri maius tempus xl. annis, cum tamen iſtud tempus omnibus ſit commune, ſecundum Hof. xvj. q. iij. quas actiones. Secundo dicit, q̄ hic conuentus non iuuabat ſe ex tacita renunciatione, vt in cōtra. Sed ex præſcriptione, in qua requiruntur xl. anni. vt hic, & ſ. de præſcrip. de quarta. Sed hoc tollitur per ver. cum. n. iij. dixit, q̄ illa corrigitur per hanc. Sed hoc non placet Hof. quādiu aliter ſolui poteſt. C. de inoffi. doti. l. vnica. iij. dixit, q̄ vbi ex priuilegio ſtatim queritur ius domini, non amittitur, niſi legitimo tempore præſcribatur, vt hic, nec ob. C. de iure do. imp. l. ij. quia ibi nō habent dominium, ſed poteſtatem rem pignoratam accipiendi in dominium. vbi vero dominium non acquiritur ex priuilegio ſed potius datur poteſtas aliquid faciendi, vel non, tunc in minori tpe clauditur, vt in ſ. imo & q̄nq; vnicus actus prius ſufficit. ſ. de conſti. cum acceſſiſſent, & eſt ratio diuerſitatis, quia dōia rerum certis modis, & cum magna difficultate acquiruntur, vt patet Inſtitu. de rer. diu. per totum. vnde nō eſt mirum, ſi nec de facili amittuntur. Priuilegium vero ſola petitione acquiruntur, & in fauorem perentis datur. vnde & q̄n per ipſum nullum dōium transfertur, de facili amittitur. Hęc etiam ſolutio tollitur ſm Hof. nam ſi quis conſideret mentem & verba huius literę, & ſi eiusdem naturę hic & ibidem priuilegium inuenitur, & ſi quęras, quare xxx. anni requiruntur ad hoc, vt tale priuilegium tollatur, cum ſufficere deberet vnicus actus prius, vt ſ. de præ. per illorum? Rñ. ille, cui conſeſſum eſt, & qui facit priuilegium, directe & ſcienter venit ſi ipſum, & ideo per prius actum tollitur, vt ibi, hic vero ſecus eſt. licet. n. monachus, vel conuerſus agris colendis præpoſitus, vnō anno, vel duobus ſoluat decimas, non eſt imputandam conuentui, qui poteſt ignorantiam allegare, quādiu & ſi hoc ſciat, adhuc nō præſumitur renunciare voluntarie, ſed potius ius ſuum redimere, q̄ licet eſt, vt no. ſ. de ſimo. dilectus. j. & lites execrari, quod nec viuperandum eſt. ſ. de ali. iudi. mutan. cauſa fac. item res. ſ. j. & j. de verb. ſig. & conſtitutionem. ij. tñ.

lib. vj. & adde circa hoc quod dixi in præ. c. cum acceſſi ſent. ſuper gl. pe. vbi autem xxx. annis continue ſoluitur decima, tunc non videtur ignorans, imo ſciens præſumitur præſumptione iuris & de iure, & per conſequentes omnino præſumitur priuilegio velle renunciare. hoc eſt, quod volunt notare contra. ſ. eo. ſi de terra. ſ. ſi. vbi tanto tempore & c. & hic. Quid t̄ de iure acceſſo per conſue. dic ſm Inn. & Hof. q̄ non tollitur minori ſpatio xl. an. ſicut enim conſuetudo non inducitur in minori ſpatio, vt patet in eo, quod le. & no. ſ. de electio. Cu mana. ſ. ſi. ſic nec delictudo, quia eadem ratio eſt, arg. ſ. de conſangu. r. ad hoc. ff. de legibus. de quibus. ff. de ſepul. viola. l. iij. ſ. diuus. ſ. de elec. cum ecclēſia Vulterna. ſ. j. ponit Inn. exemplū in conſuetudine, cū eſt conſuetudo in ecclēſia, vt nullus aſſumatur, niſi ſit in ſacris in canonicum, per vnum actum non videbuntur renunciari cōſuetudini, in qua diu perſeuerauerunt, quia non licet conſuetudinem infringere, xi. diſt. in his. plus dicit Inn. q̄ ſue ſint conſuetudines, ſue cōſtitutiones, ſue priuilegia honorabilia, vel vtilia ecclēſijs, illa nūquam intelliguntur renunciare per vnum, nec plures actus contrarios quia non poſſent expreſſe renunciare. C. de tranſa. præſ. ff. de pac. contra. ſ. ſi. nam & hoc caſu ſi omnes de capitulo vellent facere ſi priuilegia, & conſuetas ſuas cōſtitutiones, vnus ſolus poſſet ſi dicere, & etiam omnibus ſcientibus contra prædicta, ſi vergit in damnum ecclēſie, ſuperior poteſt, & debet reuocare. ſ. de his, quę ſi. a maio. parte. c. i. de re. ec. non alie. ſi quis. & cad noſtram. Ea vero, quę vtile eſt ecclēſie renunciare, vel ſunt in dōia, in his locum habet q̄ eis per actum prius renunciatur, ſm Inn. qui dicit, q̄ licet in caſibus dec. cum acceſſiſſent, & per illorum, nō poſſint canonici, qui venerint contra priuilegium, vt illo ad ſuum commodum, vt ſi allegent ſuarum præbendarum diminutionem, poſſent tamen vt nomine ecclēſie, puta ſi propter modicitatem præbendarum non inuenirent canonicos residentes, vel non inuenirent bonos, & idem in ſimilibus. Quicquid. ſ. dicitur, tene quo ad caſum noſtrum, q̄ per falſas ſolutiones non eſt vitanda iurium correctio, vbi de illa conſtat, de electio, cum expediat, in prin. lib. vi. vbi de hoc in gl. ij. ſed planū eſt, quod per iura vetera res ecclēſiarum præſcribantur xxx. annis. ſ. de præſcrip. lanctorum. xij. q. ij. c. j. poſtea ſunt additi. xxvj. q. iij. quas actiones, ergo illud ſm vera, hoc ſecundum moderna iura intelligatur etiam in priuilegijs. [ibi, in quolibet anno.] Idem Vincen. hoc nō eſt verum ſecundū lo. qui hoc no. xvi. q. iij. volumus, cui concor. A. egi. ſ. de præſcri. illud. & facit quod ſcripſi de reſti. ſpo. cum ad ſedem. ſuper iij. gl. [ibi, in ſi.] de hoc xvj. q. iij. neq; decennij. ¶ In gl. vl. [ibi, non credo.] idē In

ADDITIO.
 a ¶ Gl. pe. Vide Bar. in l. beneficium. ff. de conſti. prin. an vnico actū per datur priuilegium.

S V M M A R I V M.
 1 Subiectus ille dicitur ratione vnus beneficij, qui ratione alterius cenſetur exemptus, & quando ab ordinario puniri poteſt, & iuriſdictione in eum exercere. ibi. & nu.
 Priuilegium quandoq; ecclēſie conceditur in perſonis, vt hic, & ob id etiam perſone ſunt exemptę.
 2 Beneficium curatum cum canonica quis poteſt tenere iure communi, vel ex diſpenſatione episcopi.
 De delictis vbi puniendus
 3 Libere hic, vt ſumatur.
 4 Epilogus & ſuffragium gloſſarum, nu. 5.
 Priuilegium an comprehendat tantum ea qua quis tempore priuilegij habebat, an etiam qua poſtea quaſiuit, & nu. 6.
 Acquiſitum an cenſetur eodem iure cum antiquo, ibi.
 6 Additio gloſſarum.
 Vnius perſona iudicatur vt de duobus, in ſi.

C A P. XVI.

Utrum capella. C. ¶ Ratione vnus beneficij dicitur ille ſubiectus, qui ratione alterius cenſetur exemptus. Communis diuiſio, ſecunda ibi, Quo circa. [Priuilegio.] hoc priuilegium conſeſſum eſt ecclēſie, & perſonis eius inuitu. vnde poteſt dici conſeſſum ecclēſie in perſonis, per hoc tamen non eſt exēpta ecclēſia, etiā ſi perſonę eſſent per priuilegium exēptę ſecundum Inn. & Hof. qui no. hic, quod eſt expedi tum. ſ. e. per exceptionem. & c. ſi papa. lib. vj. [ſentens.] licet iſti priuilegio ob. non poſſint his penis puniri, alias tamen etiam per ſententiam iudicari, & condemnari poſſunt ab ordinarijs, quia nec hoc phiber priuilegiū. imo videtur concedere, ar. de præſcrip. nonne. & ſufficit, q̄ priuilegium non offendatur. ſ. eo. porro. ſecundū Inn. & Hof. [Tenent.] no. quem poſſet tenere beneficiū curatum cum canonica de iure communi. vel ex diſpenſatione episcopi de hoc. ſ. de reſcrip. gratia. lib. vj. & ſufficit etiam dici, q̄ reſpicit factum hæc litera. [Quorum.] ſ. ecclēſiarum. alias. [Quorum.] & tenetur neutraliter. q. d. eorum omnium, quorum & c. [Grauiter.] h. d. quia in grauioribus omnino puniendus eſt delinquentis ab illo, ſub quo deliquit, & remittendus, non ſic in leuioribus, de hoc. ſ. de rapt. c. i. [Exempti.] quo ad prædicta. [Parochialium.] quantum enim ad illas, & quādiu morantur in illis, poteſt illos excommunicare, & omnē iuriſdictionem exercere. j. e. c. i. lib. vj. ad. finē. [Vel alias.] vt ſi delinquant, & ſ. ſuam dicece. Nam ſecundum Hof. ſunt tantum priuilegiati occasione capellę, & quādiu morantur in ipſa. Ex delicto vero extra commiſſo foro dicece ſano ſubiiciuntur. ſ. e. tuarum. & delicta etiam in capella commiſſa punire poteſt aliter, quam per cenſuram vt ſ. dixi. [Libere.] q. d. nulla t̄ contradicitione, vel appellacione impediēte, nam a correctioe non appellatur. 3 ſ. de ap. c. iij. cum concor. ſecundum Hof. ¶ ¶ Gl. j. dicit queſtionem hic ſolui, in qua diſtinguit. ſecundo obicit, & ſoluit. ¶ ¶ In gl. j. [ibi, S. Caio.] ſi teſtator legat Caio, quicquid ſibi ex chyrographis, vel rationibus debet, legatum intelligitur, quod debebatur tpe teſtamenti, & quod poſtmodum acceſſit noie vſurarij. ſed ſi poſtea fit nouatio amplioris etiā ſummę id ſolum quod debebatur tempore teſtamenti credit legato. [ibi, vxori. ij. reſpon.] Si teſtator legat vxori, quod ei donauit, dedit, vel ipſius vſibus comparauit, poſtea donatum non cedit legato. [ibi, cum quis, in ſi.] ſi teſtator dicit filios, ſiliaſue illorum, quos manu miſerit, intelligitur de manu miſiſſis ante teſtamentum. [Et ibi, cum ſtipulamur.] vide j. [ibi, ſi duobus.] Si duobus inſtitutus ſeruus liber eſt ſe iuſtus eſt, ſi x. hereditibus dederit, & vnus hæres illum vendidit, & tradidit, ſi alteri hæredi, a quo venditus non eſt, pro parte pecuniam tradit, liber erit. ¶ ¶ In glo. prima. [ibi, diſtinguendum.] ſecundum Taner. vt dicit Bar. in queſtione domini. l. vij. ſubdit, q̄ quidam contra per de cre. j. eodem, quia circa. [ibi, eodem priuilegio.] Hof. ſi dicens, q̄ in nullo caſu participant, quia non extenditur ad futura. al. ff. de auro & argen. leg. l. ſi ira eſſet legatum. vbi, ſi legauit argentum meum, vel ſeruos meos hac demonſtratione in eum præſens non futurum tempus oſtēdo. ad hoc facit, q̄ iſta priuilegia ſunt odioſa, quia ordinarij iuriſdictioni præiudicant, ad materiā vide quod no. C. quę res pig. obliga. poſ. ſi. & ff. de fun. inſtru. l. pe. & antepe, & quod dixi in ſpe. de cenſi. ſ. ij. ſuper ver. quod ſi vnuerſitas. ij. in iij. q. [ibi, cum quis, in ſi.] ¶ ¶ In ar. j. de præben. quia ſape. lib. vj. [ibi, cum ſtipulamur.] ¶ ¶ In incē. & poſt eum lo. Goffre. & Phi. allegant iſtā l. pro. ſed verum eſt, q̄ eſt contra, quia ibi dicitur, quod ſi ſtipulor, quicquid te dare, vel facere oportet, illud ſolum venit in ſtipulationem, quod ea die debetur. Sed forte Vincen. & ſequaces reſpiciēbant ſecundum mēbrum. [ibi, frater noſter.] Ibi de hoc. [ibi, iure.] poteſt hoc intelligi de iure communi. & ſic etiam reſponde-

ri poſſet ad decre. ſ. de cenſib. ecclēſijs. & quod ibi dicitur, quod de nouo acquiſitum cenſetur eodem iure cū antiquo, intelligatur de iure communi ſecundum Ho. [ibi, ex parte.] de ſepul. cum quis, lib. vj. [ibi, in ſi.] dicit quod duo ſunt hic iura, quę licet in vnus perſona concurrant, iudicamus de illa, vt de duabus. facit, quod no. de teſta. Raynuitius. in gla. antepe. & quod ibi dixi.

S V M M A R I V M.
 1 Abbas monaſterij exempti pro membrjs non exemptis ad ſinodū episcopalem accedere, & episcopo parere tenetur, poſt episcopos ſeder. nu. 3. ſinodalia ſtatuta recipere quando debeant, nu. 4. appellacione fratrum continetur abbas, nu. 5. in quibus episcopo obedire teneatur, nu. 7. & in quos exerceat iuriſdictionē, ibi.
 2 Thronus quid.
 Gladio biſacuto quomodo dicatur index vti, et quis hmodi dicatur.
 3 Romanus pontifex vicarius Dei eſt in terris.
 Verba priuilegiorum diligenter attendenda.
 4 Ad papam appellantes ſunt ſub ipſius protectione Anglicani.
 5 Exemptus in quibus ſubſit diceceſano.
 Domicilia plura poſſunt habere clerici ſeculares, non regulares.
 Forum vtrique ſortuntur pluribus modis.
 Clericus duorum episcoporum ſi delinquat, & iniuriam faciat clerico alterius episcopi, extra episcopatum domicilij an teneatur reſpondere episcopo domicilij. S. quid ſi.
 8 Epilogus, & ſuffragium gloſſarum, nu. 9.
 Verba teſtatorum ac viuorum ita interpretanda, vt aliquid afferant, non autem ſint inania.

C A P. XVII.

Xore. C. ¶ Abbas monaſterij exempti pro membrjs non exemptis ad ſinodum episcopalem accedere, & episcopo parere tenetur. Et præmittit exordium. ij. narrat factum, & allegationes partium ibi. Cum igitur iij. diſſinit ibi, Nos ergo. & dicit Hof. q̄ ſ. de præſcri. auditis. & de reſti. in inte. auditis. hæc cauſa examinatur, quæ hic diſſinitur. [In throno.] I. Dei dicitur etiam ſedes episcopalis thronus, de ele. innotuit. ver. multa. [Gladius] apo. j. & xix. [Acutus.] i. ab vtraq; parte ſcandens ad modum enſis, nunc tangens actorem, nunc reum, prout cauſa deſiderat. ij. q. ij. præceptum. ſecundū Gof. & ira fuit hic, q̄a partim pro a. tore partim p. reo. p̄nūciat. [Rom. j. pon.] Iqui eſt ipſius vicarius in terris. [A longis] non tñ a longiſſimis, quia neutra pars probauit præ. erip. vt j. dicit, lo. vel nitebatur probare, ſed nō probat. [Nitebatur.] procur. vel ſtri. [Proſpicitur] no. diligenter aduertenda verba priuilegiorum. ad idem, quod ſequitur, & j. co. qm. ſ. c. recepimus. & c. porro. de crimi. fal. licet. ad ſi. vnde & de ſignificatione verborum habemus. j. rubricam ſpālē. ſm Ho. [Primum.] nō dicit, q̄n. vel vbi. [Locum ipſum.] primum poſt Vigurien. ep̄m. T. [Generalis.] quod tenet ſolus papa. [Prouincialis.] de quo. xvij. di. per totū. [Alios ep̄os.] ac ſi dicat ep̄s Vigorien. non eſt vltimus in ep̄ſilio gñali. vel prouinciali. Si ergo abbas federet poſt ep̄m in primo loco, ergo p̄cederet i ſede oēs ep̄os, qui ſeder poſt Vigorē. q̄ eſſet abſurdū, vt præmiſit. [Ep̄ali.] de quo. ſ. de accu. ſicut olim. [Quare.] i. ex vi quorū verborū. [Ac per hoc.] ſi quia venire tenetur. & no. ſ. modū arguendi ſi abbas, q̄ ex quo tenentur venire ad ſinodū, ergo & ſinodalia ſtatuta recipere ſm Hof. qui remittit, de ma. & ob. q̄ ſuper his. quod hic dixit Ab. ibi vide ſup j. gl. quod abbas. & tñ i priuilegio nil dē de abbatibus, ſed de fra tribus. & ſic no. ſ. ſm. Ho. app̄ſone fratrum et̄ p̄tineri abba tes. de hoc de ſi. c. ſi. [Subiectum.] Ivr quinebat i priuilegijs vltra ipſorum verba ſuperius poſita, abſit enim, q̄ illa verba ſapiant exemptionem, quæ ſupponuntur, licet Arch. contra. c. ti. ſi papa. in ſi. [Canturiem.] cui commiſſa erat a papa ipſius monaſterij deſenſio. Goffre. vel quia ¶ appellantes ad papam ſunt vbi ipſius iurisdictione de ſpeciali conſuetu. Anglicana. de hoc. ſ. de app. cum teneamur, ſecundum Hoſtien. [Propter quod.] i. propter quæ ¶ membra non exempta. [Non exemptis.] in quibus ſi de Io. And. ſuper v. Decre. O 2 linquant

linquant, puniri possunt ab episcopo, de foro compe. Romana, lib. vj. & j. eo. c. i. col. lib. Quod verum est, si delinquant in locis, non in personis etiam non exemptis, puta si abbas negligens est in regimine earundem, vel etiam iniuriatur eidem. non enim isti sunt modi per quos diocesanus fortiaur forum in personis exemptis. imo plus dicendum est, qd & si exemptus in personam delinquat non exemptam, non propter hoc potest diocesanus ipsum priuare, etiam ecclesia non exempta, vel ipsum suspendere, quia non potest hoc facere diocesanus nisi cum causa cognitione, sed ipse non potest cognoscere de delictis persone exemptae, ergo nec contra eum potest procedere secundum Innocen. Item in hoc casu, quando membra non sunt exempta, habet iurisdictionem abbas super ecclesias, vt no. s. eodem ti. de offi. ordi. quanto. & c. cum ab ecclesiarum. & in hoc casu praesentabit clericos praelatis, & respondebitur ei de temporalibus. s. eodem. cum & plantare. vers. cum in ecclesijs. & s. de cape. monacho. c. j. s. de prebendis. in Lateranensi. vbi de hoc, nisi & ecclesia essent pleno iure concessa monasterio, quo ad vtranque legem, sci licet diocesanam, & iurisdictionis, quia tunc abbas institueret. xvj. q. ij. c. j. secundum Innocen. Item in hoc casu nunquam appellabitur ab abbate exempto etiam a subditis non exemptis ad episcopum, quia non eis superior, melius tamen dicitur contra, argumen. hic, & s. de maiori. & obediens. folite. circa princip. secundum Innocen. vide de donatio. pastoralis. in glo. fecus. in fi. Item ratione possessionis, vel contractus conuenietur abbas coram episcopo cap. i. de foro competenti. j. eodem titulo. volentes. s. in eos. libro sexto. non ratione domicilij, quia ipsum non potest habere extra monasterium suum. Alij autem clerici seculares possunt habere plura domicilia, & in ecclesijs suis, & extra, locus tamen in quo tenentur ad residentiam, debet domicilium proprium reputari. s. de foro competenti. postula. & vide quod ibi dixi in glo. priuationis. licet aliqui contradicant secundum Innocen. Quid si clericus duorum episcoporum delinquat, & iniuriam faciat clerico alterius episcopi extra episcopatum, in quo habet domicilium, nunquid tenetur respondere coram illo, sub quo domicilium habet? sic etiam si tantum clericus sit, quia ratione clericatus fortitur quis forum. C. de episcopis & cleri. aucten. clericus: fecus autem est in abbate exempto, qui licet delinquat in clericos diocesani, tamen coram eo conueniri non debet, quia non est eius clericus, immo exemptus, licet in aliquo sibi debeat reuerentiam, si autem membra sunt exempta, & non populus, tunc & si delinquat abbas in membris exemptis, non habet introuenire se diocesanus, extra, libro sexto, eodem titulo, volentes, de populo autem idem dicendum est, quod est dictum, quando membra non sunt exempta. j. de verbo rum significatione. veniens. libro sexto. de hoc no. s. c. recepimus. & in hoc casu instituet abbas clericos in ecclesijs sine episcopo, sed si deponendi fuerint, referentur ad papam. ar. s. de offi. archi. ad hoc. s. item epistola. & melius. s. de sta. mona. in singulis. s. ordinentur. quod si non fecerit, & c. ea qua. s. hanc eadem. ver. illorum. vbi vero populus est exemptus, tunc in nullo tenentur diocesano secundum Inn. cuius est quasi haec tota gl. qua dicit Host. se capere non posse per omnia, sed secundum eum dic de hac materia, vt no. in iuribus. s. inductis. [Quibus.] scilicet reuerentia, obsequio, & honore. ¶ Gl. tar. quod no. qd dictio, quia, vel, sicut, & c. al. contrarium. ¶ P. glo. no. qd licet caput, & c. all. contrarium. ¶ In gl. ar. q. [ibi, s. dominus.] si testator iubet heredem dare seruo quem testamento manumittit, v. quae sibi instrumentum debebat, licet nil videatur legatum, cum dominus seruo debere non posset, debetur tamen, quasi dominus naturale debitum impexerit, non ciuile. [ibi, si seruus legatus.] s. s. si seruus dicit, qd si seruum alienum

liberum esse iussi, & legauit, petitur ex legato, quia cum libertas nullius momenti sit, absurdum est legatum infirmari, quod solum valuisset. [Et ibi, quicumque.] si legauit, vel stipulanti promisi. x. que habes in arca, & ibi sunt sola. v. illa, f. sola debentur. [Et ibi, si sit. s. j.] si testator mihi legat, quod Titius sibi debet, quantitate non expressa, nullum est legatum, sed si decem, quae debeo Titio, sibi lego, falsa demonstratio legatum non perimit, & idem l. sequens. [Et ibi, si quis fundum.] si tibi vendi fundum hereditarium sic. quanti fuit emptus a restatore & apparet illi fuisse donatus, est venditio similis venditioni sub conditione factae, quae nulla est conditione deficiente. [Et ibi, si debitor, in fi.] Si vendi fructu oliuae pendens, & stipulor precium pro x. pondo, quod natu esset, si solum quinque pondera nascantur illa sola debentur. ¶ In glo. pe. [ibi, an pars.] pars rei potest haberi pro derelicto per socium, qui solum partem habet, sed dñs totius rei non potest partem habere pro derelicto. ¶ In glo. vlt. [ibi, duorum.] duorum libertus vnus scribit alteri custodiendo domum. ¶ In gl. ar. ij. [in fi.] de hoc s. de tempo. ordi. c. ij. ¶ In glo. ar. quod. [in fi.] dicit vt s. de confir. vii. vel inuri. c. pe. s. vlt. ¶ In glo. in his. [ibi, exempta.] sup. no. probauit abbas praescriptionem, sed nec episcopus probauit quo ad exempta, & ideo in illis obrinet abbas, & ideo dixit, cum a neutra parte. [Et in fi.] vbi de hoc. ¶ In gl. pe. [in fi.] lo. sol. vt no. s. c. proxi.

ADDITIONES.
 a ¶ Ecclesijs. Ibi vide, & in c. de monachis. de praeb.
 b ¶ Veniens. Ibi vide latius Io. And. in addi. noua Inn.

S V M M A R I V M.
 1 Sub protectione papae receptus per hoc non censetur exemptus, & quando sit hoc verum, in fi.
 Nomen, & circumstantia indubiata, paria sum.
 2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P. XVIII.
 X parte. C. Receptus sub protectione papae per hoc non censetur exemptus, communis diuif. secunda ibi, nos autem. [Et nomine.] s. proprio nomine scripto in priuilegijs, idem, si poneretur circumstantia indubitata. s. de constan. tua. [Exempti.] virtute talium litterarum. [Litteras.] huius generalis protectionis, fecus de protectione speciali, cui quis se submittit intendens appellare, de app. ad audientiam. secundum Host. ¶ In gl. ij. obiicit & sol. ¶ In gl. secunda. [ibi, diuersitatem] & xvij. q. iij. frater, & in fi. Ioan. adde quod no. supra eodem. recepimus.

S V M M A R I V M.
 1 Priuilegiati religiosi a papa de capellis in suos vsus conuertendis. Auctoritate diocesani possessionem apprehendunt, nisi aliud exprimat, & ratio, nu. 2. in fi.
 Ecclesiarum donatio etiam ab episcopo potest fieri, & cui, quomodo, & quare, per eam qua intelligantur concessa, nu. 3. earum antiquum statum an & quando liceat immutare, nu. 3.
 Ecclesia si donata sit in vna diocesi, & altera, cui donata in alia non confunduntur propterea iurisdictiones diocesano, & quo modo id intelligatur, nu. 4. si concedatur pleno iure, quid dicatur concessum, nu. 5.
 2 In possessionem decimarum, vel possessionum ecclesiasticarum propria quis auctoritate, sed episcopi debet ingredi.
 In eam amissam qm nec domino liceat intrare, & si intrauerit, quibus modis auocetur ab eo, & pana que, & num. 6. & 7.
 Truitaria conditio qua, & quando locum habeat.
 Translatio ecclesiae, cum eius redditibus, & diuitijs sic quandoq; & qua ratione, huius ecclesiae creditores possunt petere separa vi bona vtriusque, nu. 4.
 Episcopo nolente consentire, agitur cum superiore.
 4 Procuraciones, & decimae papales ecclesijs imponuntur, non praedij.
 Realia, vel rebus annexa ipsius res sequuntur, & in loco, vbi sit, soluntur.

Diocesano

Diocesano rei seu praedij an subdit, & in q. ibus.
 5 Res transit qualis erat apud alios.
 Tronionem ecclesiarum quid intelligatur concessum, in fi.
 6 Epilogus, & suffragium glossarum.
 c. no concessio de duobus, alterum remanet. s. iij.
 Generali concessione que non contineri dicantur, ibi.
 7 Additio glossarum.

C A P. XIX.

Astoralis. C. Religiōsi priuilegia
 in suos viū conuertendis auctoritate diocesani possessionē apprehēdent, nisi aliud exprimat, communis diuifio ij. ibi, Ad quod. [Ius.] quod ad ius patronatus. [Vus.] forte propter indigentiam non. quod etiam ex donatione episcopi fieri potest, de don. consultationibus. portione tamen congrua vicario ibidem instituendo perpetuo reseruata, de praeb. extirpande, secundum Hostien. & adde quod dicā in fine. [Ipsarum.] ecclesiarum, si per priuilegium concedantur ecclesiae, licet ecclesia ante apprehensionem videatur habere illarum dominium, vel quasi. C. de fac. eccl. a l. si. de consue. c. ij. sed nec domino conceditur intrare possessionem, quia nunquam adeptus est, vel amisit auctoritate propria, maxime violenter. b immo per hoc cadit quandoque a iure suo. xvj. q. vj. placuit. de praeb. cum qui. lib. vj. c. vnde vi. si quis in tantam. Quandoque aduocatur ab eo possessio si adepta per interdictum, vnde vi. vile vel directum ff. de vi & viar. per totum. Quandoque per conditionem triticariam, secundum Inn. quae locum habet generaliter in omnibus rebus, siue sint mobiles, siue soli praeter pecuniam numeratam, quod dicit, vt ff. de tri. l. j. & ij. Quandoque per conditionem ex canone, vel officio iudicis, quod dicit, de resti. spo. saepe. secundum Hostien. [Intrare.] concor. s. de offi. dele. super eo. contra. j. eo. in his. Solu. per hunc actum si fieret sine diocesis auctoritate prauidicaretur reipublicae quantum ad hospitalitatem, eleemosinam, & iura episcopalia persoluenda, ad hoc s. de sup. neg. pre. la. c. ij. & etiam posset priuilegium esse surreptitium, & hoc est discutendum, de rescrip. super literis. ne se. va. c. j. in cotrario non loquimur de actu prauidiciali episcopo. & adde quod ibi dicam. [Episcopali.] nam per haec verba intendit, qd is, cui sit concessio, habebat administrationem ecclesiae, & qd sibi respondeatur de temporalibus, & qd conseruato bono & antiquo statu ecclesiae, quicquid superfluum fuerit in vltus suos conuertat, sed nunquid licebit antiquum statum immutare, non videtur, arg. de consti. cum omnes. & expressius, de sup. neg. pra. c. ij. Sol. ex causa & interueniente auctoritate episcopi hoc potest fieri, aliter non debet, vt patet in eo quod le. & no. s. de consue. c. antepe. & s. de consti. cum omnes. in fi. & de cens. prohibemus. vt tamen episcopus sibi pvideat, & illud eligat, quod magis viderit placere Deo, & reipublice expedire, dabat Inn. exemplum de ecclesia, quae abundabat canonicis, & populo, deficit populus, remanet ecclesia cum suis diuitijs. est ergo vti le. illas transferri ad locum, quo maius seruitium fiat Deo. & si nollet diocesanus consentire, agendum esset cum superiore secundum Inn. facit de iure pat. nullus. Omnia vero episcopalia remanent diocesano in casu huius capituli. nam propter hoc priuilegium non eximitur a iurisdictione sua taliter concessa ecclesia nec potest ille cui sic concessa est, possessiones, & res ipsius vendere, vel pignori pro alterius ecclesie, cui donata est, debitis persoluentis, quinimmo & quae huic ecclesie relinquuntur, in utilitate ipsius conuerri debent, vj. de sepu. in nostra. in glo. si quis eligit. & idem de mutuo ipsius nomine contracto, alioquin praelatus, cui haec est ecclesia concessa, de facili crimine sacrilegij inuoluetur, & per diocesanus puniri potest.

rit, arg. x. q. ij. c. fi. & xvij. q. iij. per totum. s. de exco. pra. sicut vnire. s. de exco. cum venerabilis. s. de restit. ipo. olim causam, s. de offi. ordi. cum nos. vbi de hoc. vide tur etiam, qd creditores huius ecclesiae possunt petere per interdictum de separationibus, vt separantur bona vtriusque. ff. de separatio. per totum. Quid si ecclesia donata sit in vna diocesi, & alia, cui donatur in alia, respō. non propter hoc confunduntur iurisdictiones diocesano, vt s. de reli. do. c. ij. vbi de hoc. imo si agatur de alienatione possessionum ecclesiae donatae, requiretur consensus episcopi sui in alienatione rerum ecclesiae, cui facta est donatio, sui episcopi, cum alias in alienatione possessionum vnus ecclesiae, illius diocesani, cui subest. & no. illius, sub quo possessiones sitae sunt, est auctoritas requirenda. xvij. q. iij. in venditionibus. vbi de hoc per Arch. xij. q. ij. abbatibus. & c. si qua. & c. sine exceptione. x. q. ij. catellas. secundum Inn. & facit, quod post eum dixi, de transactio. c. ij. pro quo facit. ff. de reb. eorum qui sub tu. vel cu. l. magis. §. illud. vbi praetor dat auctoritatem alienandi rem pupilli sitam extra suam iurisdictionem. Est tamen contrarium ar. s. de fo. com. pe. sanc. & in his. quae no. s. de sepul. in nostra. secundum Hostien. vt ibi scripsi. in glo. mobilibus. lo. & Lau. x. q. ij. §. quod si. & in pra. c. in venditionibus, notant, qd requiritur auctoritas episcopi illius, sub quo est praedij, p. l. si praedij. C. de praedi. & ali. re. mi. ad hanc partem faciunt cle. de rescrip. c. j. maxime. ij. respon. de supp. neg. pra. la. quia regulares. Et adducitur, ff. de bo. aucto. iu. pos. l. cum vnus. §. si is. ff. de iudi. h. res absens. C. de iudi. propterandum. §. si autem. vbi maior iudex dicitur, qui sub sua iurisdictione habet rem petitam, & ff. de iurisd. om. iud. l. vlt. & de tu. & cura. da. ab his. l. pupillo. pro & contra facit quod no. Goffre. in Spec. tit. ij. §. consequenter. in fi. Alij dicunt vtrunque iudicem debere interponere ad cautelam. ff. de excu. tu. l. iuris peritos. §. j. Sed hoc non est soluere, sed consulere. & est simile consilium, quod no. de elec. querelam. sed dici potest, qd hoc non est simpliciter consulere imo diffinire. cum enim cura ecclesiae cum dote ad diocesanus ecclesiae spectet. x. q. j. regenda. & c. decretum, ipsius principaliter interest ecclesiam non de pauperari. item non episcopus praedij, sed ipse visitat, & procuratur. facit. s. de cens. c. si idem dico de procuracionibus legatorum, & de decimis papalibus. ista enim non imponuntur praedij, sed ecclesijs, & tunc bona accessoria sequuntur principale. j. de regu. iuris. accessorium. cum concor. facit. C. lib. x. de incol. l. iij. iij. & v. ff. de mu. & ho. rescrip. §. vlti. realia vero, vel rebus annexa ipsas res sequuntur, & in loco, vbi sunt soluuntur. s. de paroch. c. vlti. & l. forma. quanti ibi alle. gl. ff. de cens. & ff. de mu. & ho. munerum. lib. xj. patri moniorum. ij. s. de decimis. pastoralis. cum concor. & circa hoc vide quod plenius scripsi, de immu. eccl. c. j. lib. vj. Item etiam coram illo super illa re potest conueniri, vt j. dicam. & scripsi de rescriptis, dilectus. ij. super glo. ij. concluditur iuxta opinio. Innocen. ipsius licentiam necessariam. & hoc eo magis, quando sibi iuravit non aliter alienare: quia vero sub iurisdictione alterius episcopi situm est praedium, illius respectu illi episcopo subest, & coram illo conueniri debet principalis, de foro competenti. sanc. vbi dixi de hoc. dicit ergo vterque licentiam, argumen. de senten. excommunicata. cum illorum. §. si vero, laco. de Arena in simili quaestione dicebat cuiuslibet illorum decretum sufficere, allegabat. C. de praescriptione longi tempo. l. si vbi index domilij & iudex rei malitiosae potest ferre sententiam super re. ¶ Quid si alicui mona. concedatur aliqua ecclesia pleno iure. Respondeo, regimem spiritualium & temporalium est concessum. xvj. quaestio. secunda, visis, non tamen, quod fructus suos faciat, vel sibi retineat, nisi ad tempus cum solennitate ex magna causa, vt patet in eo, quod legitur, & notatur, supra vt beneficia ecclesiastica, capitulo vnico. §. fina. ni. lo. And. super v. Decret. O 3 si forlan

si forsan & hoc eadem ecclesia, quae conceditur, ab alio possideretur antea pleno iure, & in proprios usus, ut sic hoc casu talis transeat, qualis erat, argu. ff. de acquiren. re. do. traditio. ff. de contrahen. emp. & ven. alienatio. s. de dona. cum dilectus. in fi. & idem intelligendum est, ubi vniuntur duae ecclesiae quocunque genere vnionis secundum Innocen. intelligas per quod alienatio fiat quod dic. vt no. s. ne se. vaca. c. j. Hostien. [Derogari.] adde quod dixi. s. c. cum olim. j. in fi. iij. gl. ¶ In glo. iij. respon. signando contrarium de decre. cum venisset. ¶ In j. glo. [ibi si quando.] vide s. de elect. ecclesia. super glo. antepen. ¶ In glo. iij. [in fi.] dicit ibi textus, no. ex ipso facto, sed additione & sententia prelati reportabis. ¶ In iij. glo. [ibi, im proba.] ibi dicitur, qd improba possessio non praestat titulum possidendi, vnde qui vacuum possessionem ingreditur sine consensu domini, qui contradicere poterat, iustam causam possessionis non habet. [Et ibi, si ex stipulatione.] praeo est, qui rem, quam ex stipulatione sibi de beo, vel fundum, quem sibi vendidi, sine mea voluntate apprehendit. ¶ In glo. vlti. [ibi, si domus tua.] loquitur, cum domus tua aedifico meo deber duplicem seruitutem altius non tollendi, & stillicidia recipiendi. prima remissa remanet alia, ita qd altius tollere poteris, dummodo stillicidia colligas, alias non. [Et ibi, qui peculij.] sequitur ad administrationem concedit, videtur permittere generaliter, quod specialiter permissurus esset. [Et ibi, denique.] in generali obligatione non venit concubina, vel naturales alumni, & l. se. obligatione, dicit idem de suppellectili, vel veste, qua vritur, & ministerijs quotidiani usus. [Et ibi, si quando.] vide in c. proxi. all. ¶ In glo. iij. [ibi, licet lex.] scilicet lex. ff. qui sine manu. qui ob necem, dicit Goffre. quosdam dicere in illo casu solum ex sententia competere libertatem per l. ff. de iudic. qui se dicit. [Et in fi.] sed pro contraria parte facit. C. de testamentis. l. omnium. vbi testamento per sententiam principis confirmato, non est opus bonorum possessionem petere, de qua. ff. de bo. pol. per totum, quae etiam videtur necessaria. ff. de iniusto. rup. & irri. testamento. l. posthumus. sed statim libere aditur haereditas, sed dicit Vincen. qd dictum decre. nostrae est, vt ius episcopale seruetur illaefum, & vt primo videatur an sint suae illae ecclesiae, & de hoc dixi in textu. ¶ In glo. iij. [ibi, ex stipulatione ne.] & j. de preben. eum qui. ij. respon. lib. vj. [Et in fi.] ad de, quod ibi dixi, & quod no. de appellatio. bonae. in j. glo. ¶ In glo. vltima. [in fi.] Vincen. j. de regulis iuris. in generali. libro sexto.

ADDITIONES. ¶ L. fina. Ibi vide Docto. & quid in Publiciana. vide Barto. in l. j. ff. de publicia. ¶ Violenter. Nisi incontinenti. Lidem. s. cum iugur. ff. de vi, & vi armata.

S V M M A R I V M. 1 Interdictum seruare quandiu teneamur pro templarijs, vel hospitalarijs prolatum, vide nu. 5. Legem seruare debes tuam si vis ab alijs obseruari. At ala nisi ab impijs assumuntur in exemplum. 2 Propter te, & pro te differunt. Animum quid faciendum non deposuisse per interpositionem aliorum apparet actuum. Collegia delinquere in quibus dicantur personis. 3 Decretali hinc quando sit locus. 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.

C A P. XX. ¶ Et istis. Casus. ¶ Quoad templarij, vel hospitalarij n. obseruant interdium pro eis in loco prolatum, nec alij seruare tenentur. Communis diuisi. ij. ibi ad quod. [Epilogus.] hospitalarijs, vel templarijs, pro quibus lata est sententia. [Licentiam.] quia non minus ardebunt & c. ij. qd. j. multi, nec assumuntur mala nisi ab impijs in exemplum. vj. di. mala consuetudo. [Excedendi.] vide quod no. in cl. de sen. excom. c. j. in glo. no. quia. [sed

si.] vide quod dicam, de ap. concertationi. lib. vj. [Violando.] celebrando. sin casu eis no. permisso, & ultra quam semel in anno. j. eo. vt priuilegia. Vincen. [Pro illis.] dixit Goffre. quod haec decre. distinguit inter, propter, & pro, propter hospitalarios fertur sententia, quando propter eorum delictum, pro eis vero fertur ad eorum querelam, & in eorum fauorem. [Violauerunt.] j. i. quando non deposuerunt animu violadi. quod apparet per interpositionem aliorum actuum. nam violare dicuntur, licet non continuo celebrent qualibet hora diei, forte quia intendunt alijs. ad hoc de cleri. non refi den. ex parte. b. secundum Vincen. qui non credit hanc decre. locum habere pro violatione cuiusque templarij, sed maiorum de ordine. s. de procu. consulti. vel illo rum, qui praesunt loco. j. c. proxi. [De nostra.] alenim celebrans irregularis esset. [Celebretis.] non putat Vincen. quod hic dicitur de interdicto loci habere locum in suspensione, vel excommunicatione hominis, vt sci licet liceat clericis de ciuitate communicare suspensio, vel excommunicato pro templarijs, licet illi templarij communicent illi, all. de senten. excommu. cum desideres. ¶ In fgl. vlti. [ibi, s. vlti.] hanc & se. vide de iudic. dilecti. super fi. vlti. glo. [Et ibi, alius.] vide in c. statim al. le. super vlti. glo. ¶ In glo. vltima. [in fi.] sed hec omnia, cum locus sit interdictus, non prodesse sine papae licentia secundum Inn. & Host.

ADDITIONES. a Fauorem. Vide in l. quod fauore. C. de leg. & in l. eo tempore. ff. de pe. cu. & ibi conor. b Parte. facit. quod no. Bar. in l. j. ff. sol. ma. S V M M A R I V M. 1 Priuilegium monasterio concessum, quod eius monachi non possint excommunicari, de quibus intelligatur. Confessione partis aduersae, et si fuerit pro procuratore standum est. 2 Exempta ecclesia pro quod appareat. c. nu. 3. 3 Additio glossarum.

C A P. XXI. ¶ Voniam. Casus. ¶ Priuilegium monasterio concessum, qd eius monachi excommunicari non possunt, intelligitur de monachis manentibus in monasterio, vel capellis vtroque iure subiectis. [Confessionem.] cui fuit standum, etiam si fuerit per procuratorem, de re iudicata. suborta. Vincen. [Episcopale.] per hoc apparebat non exempta, si vero censum, vel aliquod temporale perciperet, per hoc non appareret subiecta, de censibus. cum venerabilis. de religiosis domibus. constitutus. secundum Hostien. qui dicit, quod praesumptio est pro episcopo, vbiunque aliquid ius episcopale ipse percipit, ita quod ex hoc obtinebit, nisi aliud probetur. [Clericum.] de statu monachorum, ea quae ad finem. [Deputatum.] ad idem. eodem, capitulo primo. s. vbi. libro vj. ¶ In glo. prima. [ibi, temporalibus.] lib. j. quo ad vtranque legem diocesanam & iurisdictionis. Innocen. ¶ In glo. secunda. [in fi.] Io. vel nomine sinodatici aliquid exigere. x. quaestio. tertia. placuit, de officio ordina. conquerente. Hostien. ¶ In glo. tertia. [ibi, abbate, in fine.] & s. de treuga & pace. cap. ij. cum suis concordantijs.

S V M M A R I V M. 1 Remissio facta monasterio decimarum episcopaliu praesentes & futuras comprehendit, quando canonica dicatur, numero 5. 2 Decima episcopalis est quarta. Impossibile non imputandum. Res acquisita quando sit alia substantia, quam acquirenda, in fi. Videri, id est praesumi, ibi. 3 Epilogus, & suffragium glossa. nu. 4. Indefinita obligatio extenditur etiam ad futura, sed non semper & nu. 5. S. ij. Contra priuilegium dantem semper lata fit interpretatio. Datum a papa, si infligat alteri enorme prauidicium, restringitur. A C P.

C A P. XXII. Pars de bigamis, quia cir

1 ¶ Via circa. ca. Episcopus qui remissio sit monasterio decimas epales praesentes & futura sitelligitur remissio. ij. ibi, super quo [Omnium sanctorum.] nomen monasterij. [Priuilegium.] quo continebatur, qd eps omnes decimas, quae sibi comperebat, vel comperere poterat de possessionibus mona. ipsi mon. remittebat secundum Inn. & Host. & secudum hoc de decimis, quas debebant ecclesijs parochia libus, non soluent nisi tres partes, vel forte monasteriu habebat parochiam, & de deci. quas percipiebant, non tenebatur ad quartam epalem. [Epilibus.] al. spiritualib. 2 ¶ prima melior. & proprie decima epalis est quarta per iura, quae al. gl. [Acquisitas.] al. antiquas, & de his minus dubitatur, quae de acquirendis, de quibus dubitandu videbatur, ar. decre. de consti. c. ij. de refcri. c. fi. [Remittendo.] intellexisse vt, quod est in fi. [Cum nihil.] prima ratio. [Et potuerit.] alias no. esset ei imputandum. ff. de reg. iu. im possibilitium. de pac. c. fi. [Actum.] secunda ratio. [Nec debeat.] tertia ratio. [Substantia.] hoc sumit pro ecclesia, quae possidet vtraque acquiritas, & acquirendas, al. bene est alia substantia res acquisita, quam acquirenda fm Host. [Videretur.] j. praesumitur. Host. [futuri.] conor. s. de decimis. ex parte. j. coniuicta cum decre. nuper. eodem ti. ¶ Vlt. glo. arguit, & pro al. quatuor iura in parariu al. vj. & sol. ¶ In fgl. vlti. gl. [ibi, l. vlt.] obligans bona sua, et futura d. obligasse. [Et ibi, si seruus.] si cautum sit, ne lu minibus officiat, etiam de futuris intelligitur. [Et ibi, in lege.] Lapidinis in venditione exceptis, de illis intelligitur, quae apparer. [Et ibi, Rutilla Polla.] si lacum emi, & decem pedes circa lacum, intelligitur, prout tunc erat, non prout postea lacus creuit. [Et ibi, S. si is, qui.] si habens vicinas aedes stipulatus est de damno infecto, & postea emit alias vicinas, ad illas stipulatio non extenditur. [Et ibi, veteribus.] pactio obscura venditori. vel locatori nocet, in quorum potestate fuit legem apertius dicere. & idem l. si Labeo. [Et ibi, cum in testamento.] scriptu ambiguum testamenti benigne interpretatur, & secundum id, quod creditur cogitatur. ¶ In glo. ij. [ibi, capituli.] & ex causa necessitatis, vtilitatis, vel pietatis. In no. & Host. ¶ In glo. iij. [in fi.] de hoc plene. j. de electio. vt circa. lib. vj. in glo. omnium. ¶ In glo. vlti. [ibi, apertius dicere.] conor. Host. & Abb. hic dicentes, qd contra priuilegium dantem semper fit lara interpretatio. priuilegium vero, quod dat papa, si infligat alteri enorme prauidicium, restringitur, dummodo aliquid confectat.

ADDITIONES. ¶ Circa. Et per Bar. in l. si pluribus. ff. de leg. ij.

S V M M A R I V M. 1 Parochiales sedes 4. principales, earum ordo quis, & priuilegia quot. Approbare videtur quis. cum non contradicit. Hostiensis episcopi priuilegia quae. 2 Antiochena ecclesia prior tempore, quam Romana. Prioratus sedis, vel loci prioritatem dignitatis declarat. Insigne quid hic. 3 Papa qui praesent obedientiam, nu. 4. Cardinales qui non praesent obedientiam papa, & ratio, nu. 4. faciunt vnum corpus cum papa, ibid. Hac ratione dicuntur mitti de ipsius latere. 5 Sine eis parum, vel nihil papa facere debet. Canonici non coguntur episcopo obedientiam praestare, excepta consuetudine & cur. 6 Religiosus seruare tenetur regulam post professionem. 7 Legati de latere insignia. 8 Cap. cognoscentes intellectus. 9 Proconsul portam Rom. ingressus deponit imperium.

C A P. XXIII. C. Ponit concilium ordi

1 ¶ Antiqua. C. Ponit concilium ordinem. iij. patriarchalium secundum vique ibi. Seruata, vbi ponit tria ipsarum priuilegia. primum, quia dat pallium. secundum ibi, Dominice, quia ante se portari faciunt crucem, ab hoc excipit tertium ibi, In omnibus, quia ad ipsos appellatur, & in hoc protestatur ibi, Saluis. [Patriachalium.] iij. principalium. de alijs ergo non loquitur. & vide quod dixi de his, de elec. c. fi. super fi. vlti. glo. [Approbante.] eo ipso qd nullus contradicit, approbare videtur, xxx. di. Nicena. ff. man. si remuneradi. s. ij. [Primum.] dixit Ho. in consistorio papae si superueniat, vel inter sedes patriarchales, vel vbi Hostien. non est, dicit enim, qd Host. in consilijs primus sedet post papam ex priuilegio Host. Ecclesiae, nec mirum, quia papa consecrat. Imperatorem inungit, & est pallatus. [Alexandrina.] contra. l. xv. di. mos antiquus, dic vt ibi. [Antiochena.] hec fuit prior tempore, quam Rom. xxiiij. q. j. rogam. [Locum.] prioritas ergo sedis, vel loci prioritatem dignitatis declarat, vt hic, & s. eo. ex ore. s. de ma. & obed. c. j. & c. statuimus. [Postquam.] ergo non prius. si de elec. qd sicut. s. preterea. [Insigne.] signum vel priuilegium, quod dicit vt no. de vtu pal. nisi. & cad honoris. [Sibi.] j. Romano. ¶ In pontifici secundum Host. qui dixit, qd omnes immediate papae subiectos praestare papae obedientiam. Subiectos vero mediate, non a primo dicto excipit diaconus, & presbyteros cardinales, qui & si subsint immediate, tamen sibi non praestant obedientiam. A secundo dicto excipit confirmatos, vel consecratos per papam, qui & si subsint mediate, illam praestant, & de hoc dixi de ec. adi. c. fi. Quare ita, quae sit ratio, quare presbyteri & diaconi cardinales non faciunt papae obedientiam, respondet, vt ostendatur, qd licet papa sit generale caput vniuersalis ecclesiae, & singuli fideles eius membra generalia. Est tamen speciale caput cardinalium, & ipse eius specialia membra, quod corpus adeo est vnitum, & qd ab his specialibus membris papa fidelitatem non exigit, sicut nec a seipso, vt sit inter dantem, & recipientem differentia, de insti. c. fi. cum concord. ad id de his, quae sunt a praela. nouit. de rescrip. cu non liceat. ab alijs ergo recipit vt ab extraneis, ab his non recipit, vt inuisceratis. & ob hoc dicuntur mitti de ipsius latere, de of. leg. c. pe. per quae dicit patere, qd cardinales ad obedientiam papae plus alijs se reputare debent astrictos, & papa cardinales diligere, vt seipsum. Sed nunquid episcopi cardinales, qui iurant, sunt exclusi ab hac vnitate & charitate, dicit qd non, sed iurant tanquam caeteri episcopi, non tanq cardinales. & per hoc arguit, qd parum, vel nihil debet papa facere sine consilio fratrum. Item arguit per hoc, qd canonici non coguntur praestare obedientiam episcopis suis, nisi vbi talis esset consuetudo, & sic potest intelligi, de ver. sig. cum clerici. quod dicit vt ibi. [Licet. & ipsi.] patriarche. q. d. non est necesse, qd super hoc petant sententiam, sufficit enim, qd semel iure isto haec sententia data sit. xxviii. di. de his. ff. de con. di. insti. que sub conditione. s. fi. in princi. [Suffraganeis.] archiepiscopis. scilicet qui vtuntur illo ornamento, & esset idem de episcopis i hoc priuilegiatis. [pro se.] quasi non pro Romana ecclesia tantum. [Professionem.] sicut ¶ religiosus seruare tenetur regulam post professionem, de regula. statuimus, sic ij fidelitatem, & obedientiam iurantes, illam seruare tenentur. q. sit quaedam professio vnde violantes illam dicuntur membrum putridum, de exces. prelato. grauem. Canonica vero dicitur, vt fiat secundum Deum & canones, & non aliter. de hoc de tempo. ordi. ad aures. [Sponsionem.] quasi sine iuramento, & hoc non seruatur. [Romana.] in qua non debent hoc facere etiam absente Ro. Pon. & alibi. vbi & c. secundum Hostien. [Insignijs.] vestibus f rubeis, palafreno albo, freno, & calcaribus deauratis, quod facit legatus de latere, ex quo transit mare, aliter non, nisi habeat priuilegium

fent coram eis organa sua suspendere, & prohibere clericis, ne celebrēt eis non quasi excommunicatis, sed subtrahendo eis seruitium suum, ad quod non tenentur. x. quæstio. ij. precaria. ff. de precario. l. & habet. sepe enim ipsi templarij, & similes vi occupant iura episcoporum, & prouidentes in arma, & publicas stratas prohibent transitum episcopis, & hospitia in terris suis. Memoratas excommunicationis, & interdicit[Crebris] i. frequētib[us]. de p[er] quod quidam dixit quidam, Lectio crebra valet, quam non obliuio tollit. [Dissimulatione] quæ est mortale in prelato, vbi videt subditos delinquentes. xliij. di. ephes. de of. irrefragabili. [Et singulis] concor. de exce[ptis]. prelata. nimis. i. & ij. in fi. [In fraudem] secus ergo videtur, si non in fraudem. Sed in fraudem presumitur si contrarium non apparet. s. ca. tuarum. l. di. accedens. Vinc. vnde dixit Hostien. q[ui] vbi priuilegia violabantur, bona fides esse non poterat. [Coniuentibus] i. a cite consentientibus. ar. in eo, quod legitur & no. de hæ. c. ij. vel i. Clausis, de sen. ex. conquesti. Host. & habetur idē ver. ff. de manu. l. iij. in prin. ibi, cōiuentib[us]. oculis d[omi]ni seruus suis nūm[us] redemptus. [Debita] i. decurtatione suorum priuilegiiorum. s. eo. dilecti. & finaliter, si proteruitas cōtumaciæ hoc exigeret, degradarentur. s. de cleri. non res. i. ex tua, & de iud. cum non ab homine. Ho. ¶ Glo. i. all. multa iura, q[ui] metus præponderet verbis. exponit litteram, & arguit contra ciuitates & c. & finis ipsius & gl. vlt. respon. per quæstionem. ¶ Vltima glo. forficat textum, & ponit & exponit iij. modos fraudandi legem. ¶ In glo. i. [ibi, scire leges] sequitur, de quo est eadem verba tenere, sed vim & potestatem. [Et ibi, s. asinum, in fi.] vbi de de verb. sig. propterea. in gl. ij. [Et ibi, contra legē] ibi dicitur, quod contra legem facit, quod lex prohibet. in fraudem facit, qui saluat verba, & circumuenit sententiam. [Et ibi, si is qui.] vbi non sufficiat scientia, vbi edictum voluntatem requirit. ¶ In glo. vlti. [ibi, s. is autem, ad fi.] loquitur in eo, qui in fraudem Macedo. rem vendit, vt precium rei filius. habeat in mutuum. [Et ibi, quamuis. s. si cum esset] ¶ In glo. j. [ibi, l. vltima] & in iuramentis. xj. q. iij. antecessor, & in baptismo, de conse. di. iij. re. tulerunt. Vinc. & in rescrip. de rescrip. c. ij. & cad aures. in priuilegijs, vt hic, in iudicijs, vt j. de verb. sig. in his. in matrimonijs. s. de spō. ex literis. i. & c. tua. Host. [Et ibi, libertatem] & excommunicati sunt ipso iure. j. de immuni. ec. c. vlt. li. vj. [Et ibi, timenda] Idem Egi. sed hoc non probatur hic, simpliciter enim prohibet papa illas fieri, & cōtra facientibus comminatur pœnam. immo huius contrarium videtur probari ibi, maiorem excommunicationem incurrat. vnde, nisi præcedens appellatio, quæ propter hoc interposita esset legitime, sententiam annullat, dico, q[ui] ligat, licet iniuste. hoc verum, nisi error ibidem esset expressus. ¶ In glo. vlti. [ibi, s. non tantum] similis fraus, de conces. præb. constitutus, & c. fi. [Et ibi, si legi] est similis fraus, de solutio. c. ij. [Et ibi, plerique] & ibi hæc glo. per Io. & per Acc. ff. de legi. l. contra. [Et ibi, non valet] si fraus, de pigno. illos vos, de emp. & ven. ad nostram, vbi de hoc per Host. & in sum. e. ti. de em. & ven. s. fi. [Et ibi, debitorum] hoc faciunt vsurarij Paduani, qui propter multa priuilegia fideiussorum data ibi per statuta municipalia faciunt se fideiussores fideo alio creditore, a quo postea recipiūt cessionem. [Et ibi, quamuis] Item de nomine ad nomen in eo, qui prohibitus est habere loci seruatorem, facit procur. vel vicar. in athen. vt nulli liceat, in prin. col. ix. ad idem de elec. auaritia, & c. fundamenta, li. vj. cum si. Idem de rēpore ad tempus. ff. de m. ino. l. denique. s. cum fertur sententia contra maiorem, & processum fuerat cum ipso minore, & s. de symo. in tantum. de facto ad factum, quod aliqui vocant de loco ad locum. C. si man. ita fu. ali ne prossi. l. vlt. scire debes, q[ui] si quis offendar verba, & non mentem, committit in legem, secundum Pla. ff. qui & a qui. prosequit. vj. q. iij. scriptum. secundum Io. secus. ff. de iure iur. sed & si possessor. ff. de iure pa. adige.

re. s. quamuis prima vera in dubijs. ff. de leg. iij. non aliter, secunda, vbi constat de mente. ff. de in ius. v. l. quamuis, secundum Vinc. qui hoc no. s. de consti. ne innitatis. & hic Dinus dicit supradictos casus reducibiles ad primos, & de hoc de regu. iur. c. fi. li. vj. [Et in fi.] forte nullus incidat, & sic non ob. ei quod s. dixi. vel non fuit petitum, vel factum fuit, sed decifum.

ADDITIO. Expressus. Vide Io. An. de exce[ptis]. prelata. cum ad quorundam, & ibi gl. S V M M A R I V M. Clerici deprehensi quando pro clericis non defendantur. Tolerantia, quæ fit ex certa scientia, excusat a pœna canonis. Delictum, vel secularis habitus non tollit priuilegium. Executor testamentarius datus ad emendat[ur] foris factorum qualis. Intellectus huius cap.

C A P. XXVII. X parte. C. ¶ Qui i habitu, tōtura, & ceteris vi laici cōuerfantur deprehensi in maleficijs se pro clericis nō defendent. & huius pars de clericis coniuga. ex parte. Et in prima reginæ conquestio. in secunda prouilio, & ibi, Ne igitur [Habitibus] sic s. de elec. transmissam. [Deprehenduntur] forte sic q[ui] nō est locus inficiationi, & sic fit notorium facti, de cohob. cleric. c. fi. de accusa. euidencia. Host. [Assumunt] vbi nunquam habuerūt, & a barbitonfore tantum forte. [Resumunt] vbi alias habuerunt. [Habentur] quod excubabat iniectores manū, de sent. exc. c. iij. & c. in audientia. [Resumpto] multo fortius de nouo assumptio, de quo præmissit. [Tolerandum] tolerantia approbationis. la. vnde dixit Host. q[ui] hæc tolerantia, quæ fit ex certa scientia, excusat a pœna canonis, Secus in dissimulata. s. de præben. cum iam dudum. remittit autem ad no. de sup. ne. præ. c. pe. ¶ Glo. ij. signat contraria, quia delictum, vel secularis habitus non tollit priuilegium, & soluit. ¶ In glo. j. [ibi, maleficijs] vulgare Gallicorum. Go. & dicit Guil. obrentum, q[ui] testamentarius executor datus ad emendam foris factorū teneatur soluere debita testatoris, quorum terminus erat lapsus, quasi illud sit foris factum, vide in Spe. de instr. edit. s. nunc vero aliqua, ver. de hoc autem queritur. ¶ In glo. ij. [ibi, non constabat] & isto modo est hoc c. planum, secundum Vinc. [Et ibi, perpendimus] secundum illam dec. potest hoc intelligi secundum Phi. [Et in fi.] hoc die t[er] die, vt j. de sen. ex. si iudex laycus, li. vj. & per prædicta potest sic dec. intelligi, is, quem nō constat esse clericum, deprehensus in maleficio allegans se clericum su per huius rei cognitione remittitur statim ad iudicem ecclesiasticum, si prius incedebat in habitu, & tonsuram. Sed si prius inceserat, nunc vero dimiserat tonsuram, & habitum, illud priuilegium non habet. Si intelligeres decre. de cleri. coniu. plana esset per dec. vnam, de cleri. coniu. li. vj. & solueretur, quod dixi. e. ti. Io. in iij. q. quod videtur per dec. ex parte. e. ti. quæ est pars istius. vnde & Go. alijs solutionibus addebat istam, q[ui] hoc loquatur de clericis in minoribus, qui relicto clericatu se cōuertunt ad militia, vel vxores. s. de cleric. con. c. pe. & vl. contraria loquitur de his, qui non possent relinquere clericatum.

S V M M A R I V M. Ius civile Parisiis vel in locis vicinis legi non debet. Hispania prouinciarum excellentissima. Ius civile quibus in locis non seruetur. Ius canonicum in causis ecclesiasticis seruandū, vbi est expressum. Lex canonica quasi in omnibus negocijs ecclesiasticis sufficiens est. Culpa similis est prohibito discere vel docere. Epilogus, & suffragium glos.

C A P. XXVIII. Vper specula. C. ¶ Parisiis, vel i locis vicinis ius ciuile legi non debet, & huius pars. s. de magis. & ne cleri. vel mo. super specula. & primo ponit prohibitionis rationem, secundo prohibitionem.

nem. iij. pœnam faciatis. ij. ibi, Firmiter. iij. ibi, & qui. [Quæ] ac si dicat illas solas recipimus, quæ & c. alias nō. vel omnes recipimus, cum sit de mente ipsarum nullum fouere mortale, & in eo canonibus subiacere, in athen. de ec. ti. in prin. col. ix. & de hoc s. de iud. clerici. Host [Imitantur] immo per imperatores, & reges seculi Deus cas distribuit generi humano. viij. di. quo iure. [Non vtuntur] dixit Vinc. q[ui] prima lex in Hispania prouinciarum excellentissima in libro iudiciorum Legionū. est. Quicumque receperit leges Romanas, capite puniatur. & ita de pari contendit cum imperio: contendit etiam cum Francia, quia eo tempore, quo non erat in Hispania nisi gentiles, in ipso introitu perierunt Franci cum paribus ius, & residui cum Rege suo retrocedentes, ioculatores suos dimiserunt in Guafconia, qui nec Gallicum loquuntur, nec Hispanum, dicebat Host. q[ui] pauca prouincię reguntur iure ciuili. nam Hispania, Anglia, Scotia, Vallia, Ibernica, Alania, Daria, Suetia, Noruegia, Boemia, Polonia, Bulgaria, non reguntur iure ciuili, sed specialibus consuetudinibus, & statutis, licet interdum illis deficientibus vtantur illis in argumenta, cum tamen esset faciendum contrarium. ff. de le. de quibus. & breuiter secundum eum sola Italia, & regnum Arelatense videat iure ciuili. [Raro] in nuit, q[ui] interdum occurrit, vt materia testamentorū, iurclarum, seruitutum, de quibus aut nō habemus rubricas, aut si habemus, nō sufficiunt ad omnia, quæ occurrunt secundum Host. & remittit, necle. vel mona. super specula. s. fi. [Canonici] cum suis glo. no. autem per hoc Host. in causis ecclesiasticis, vbi ius canonicum inuenitur expressum, non esse recurrendum ad mendicata iustitia, de consti. c. j. & c. ne innitatis. & est contra illos, qui per argumenta legalia diffiniunt, contemnent ius expressum, quod dixit patere in multis glo. In no. per hoc volumus. secundo no. illo deficiente recurri ad leges, consuetudines, naturales rationes, & exempla, vt patet in notarijs s. i. j. c. i. de sepul. certificari, de elec. venerabilem, ver. q[ui] autem, & se. & tadem ad vulgaria pro uerbia, & dicta philosophorum, & ethico rum rationabilia, de con. di. vl. ne tales, de iudicij, & si ludæos, de iure iur. quem admodum, ibi, Quia turpinus & c. xxxvj. dist. si quid veri. iij. no. q[ui] lex canonica quasi in omnibus negocijs ecclesiasticis sufficiens est, de quo remittit ad no. de ata. & qua. c. pe. Ho. [Parisiis] no. prohiberi in vno loco, quod permittitur in alio, vt postulare. ff. de postu. ex ea causa. l. xxj. di. valet. Vin. [Vicini] vtique ad duas diaras. s. de rescrip. nonnulli, vel forte plus. s. de elec. cum inter, & l. iij. di. quanto. Vinc. dico in hoc standum interpretationi consuetudinis. [Vel audire] est sergo culpa similis prohibita discere, vel docere. C. de male. & ma lege pe. & remittit. Host. ne cleri. vel mo. super specula. s. quia vero. [Ius civile] cuius tamen studium viget in Ro. cu. c. ti. cum de diuersis. li. vi. [Patrocinio] in vtroque foro [Excludatur] ipso iure. Host [Locis] de cuius foro factus est ratione delicti. s. de rapto. c. i. [Innodetur] sic patet, q[ui] nō est excommunicatus ipso iure. la. idem Host. ¶ Vlt. glo. no. q[ui] ratione vicinitatis & c. signat contrarium. ¶ In glo. vlti. [ibi, s. vlti.] loquitur in eo, qui celauit vicij prædico vedito, quo scito emptor nō emisit. ¶ In gl. ij. ibi, volumus. C. de of. præto. Affricæ. l. i. & ij. ff. de censu. l. fi. Host. ¶ In glo. vlt. [ibi, commadum] ad hoc facit. c. si quis conuam. cui concor. s. de paroch. super eo, cum concor. i. & ij. glo. ad id quod in com modo dicitur, faciunt tria prima iura, & Clem. de pœnis, si quis suadente, ver. quod si in cōmodum. Octavianus Augustus militibus, qui iurauerant contra Antonium tempore schismatis in remuneratione dedit Cremonam, quæ, & ei rebellis fuerat, & quia non videbatur sibi sufficere, dedit Mantuam. inde Mantua vhe miter nimum vicinæ Cremonæ. Host. Ouidi. de nuce. dicit. nux vicinæ dā

no est, quæ longius absunt. Natiuum retinent inuoluta decus. [Et ibi, sed & continuo] duæ ciuitates propter viciniam Sodomorum exulte sunt. & ibi arguit glo. ad quæstio. de duobus habentibus domum communem, & propter alterius maleficium pars inferior veniret de struenda, q[ui] est Bar. Brixiens. domini. xliij. & incipit, duo cōmunem. & dat ibi tres so. q[ui] permutabitur inferior pars cum superiore, vel in totum destrueretur, & agitur cōtra illum, qui causam damni dedit, vel emet partem diruendam a fisco. & dicam de hoc de pœnis, felicis, post prin. li. vj. vbi remittam ad Spe. [Et in fi.] vbi de hoc. & xlvij. di. quantum libet, in fi. vltimæ glo.

S V M M A R I V M. Priuilegijs inuolutio ius uetus cōseruat. Status mutandus non est lite pendente. Additio, & suffragium glos.

C A P. XXIX. Via intētionis. C. ¶ Innouatio priuilegijs ius uetus cōseruat, sed nouum non tribuit. [Innouatio] causa rudium dicebat hic Vinc. no tandum, q[ui] aliud est delegatio, aliud cessio, siue demanatio aliud nouatio, aliud innouatio, delegatio fit, cum quis creditori suo, vel cui voluerit creditor, constituit de bitorem suum, vel alium loco sui. ff. de nouatio. l. delegare. & debet interuenire stipulatio inter delegatum, & illum, cui fit delegatio, vel lit. cont. vt. præ. l. & huius formam vide i Spe. de sol. s. ij. in prin. Cessio autem, vel demanatio est, cum cedo actiones mihi cōtra aliquem competentes, & hic non exigitur consensus illius, contra quem actiones ceduntur. nec perit per hæc actiones cedentes, quin illa possit vi, nisi in casibus, quos notat. s. de ali. mutan. iudi. causa fac. c. ij. super. ij. glo. Nouatio vero est, quæ ex prima causa sic constituitur alia, q[ui] permittitur prima. huius formam vide in Spe. prædicto. s. j. ver. consequenter, & hodie ita fit nouatio, si expressè agatur, vt recedatur a prima obligatione, alias durat prima, & secunda est accessio, & agatur vtraque. in fi. quib. mo. tol. ob. s. vlt. si non agatur expresse, sed tacite, dici potest locum habere exemptionem. C. de nouationi. l. fi. & ff. de præro. sti. l. pe. In fi. quibus mo. tol. ob. s. præterea. & appellatur hæc nouatio voluntaria. Necessaria vero nouatio est, quæ fit per lit. cont. ff. de solutio. l. solutionem. ff. de noua. l. delegare. per hanc nō tollitur, sed adiicitur, quia per eam fit melior conditio actoris, & fit interruptio, & perpetuatio. fit etiam necessaria nouatio per sententiam, facit enim cessare vtrasque ad tempus quadri mēstre, & postea currunt maiores, scilicet centesima. C. de vsur. rei iudi. l. vlti. Et si plures, quorum quilibet tenebatur in solidum, cōdemnati sunt, post sententiam non tenentur quilibet nisi pro virili. C. si plures vna sententia condemnata. l. i. Et si feratur sententia pro reo, non tollitur actio actoris, sed oritur exceptio reo. Si vero fertur pro auctore, oritur rei actio iudicati. Sed an prima tollatur, est diuersitas, quidam dicunt non tolli primam, si est realis. ff. de pignor. l. Græce. & l. si fundus. Si personalis, tollitur. C. de vsur. rei iud. l. fi. Alij, q[ui] nunquam prima tollitur, siue personalis sit, siue realis, ff. de fideiuss. fideiussor. Innouatio priuilegijs, vel instrumenti, si fit cum in sinuatione, perpetua est, & creditur ei, etiam si precat instrumentum innouatum, de fid. instrum. instrumenta. l. fi. & alia in nouatio, quando priuilegia data per Romanos pontifices innouantur per successores, & de hac hic, & s. eo. ex parte, de consti. vt. vel inuti. cum dilectæ. xij. dist. præceptis. dicit autem, quod quando priuilegium, quod innouatur, impugnatur, vel extat, & non impugnatur, in nouatio ius non creat, vt hic. Si vero priuilegium abolitū sit propter abusum, vel ingratitude, vt in Pisanis, qui assiterunt imperatori Ottoni contra ecclesiam, & in corū odium Inn. abtulit archiepiscopis ipsorum priuilegium legationis, & palefres abbi cooperati, cum irent in Sar-

in Sardiniam, prohibens illis de Sardinia, ne illis obedi...

S V M M A R I V M.

- 1 Privilegiati ut ubique possint cum altari viatico celebrare, id sine licentia prelatorum.
2 Interpretatio maligna vel astuta nullo casu approbatur.
3 Praeudicium quando inferatur ecclesiis.
4 Physici habent librum viaticum uocantes.
5 Privilegium habent episcopi altaris viatici.
6 Intellectus c. pastoralis, hoc tit.
7 Parochialis presbyteri in quibus licentia requiratur.
8 Rebelles compescendi.
9 Nullius privilegium in testamento respicit bona non tutelae filiorum.
10 Quarta episcopalis uel parochialis a quibus non soluitur.

C A P. XXX.

In his. C. t. Privilegiati ut ubique possint cum altari viatico celebrare, id poterunt sine licentia prelatorum...

super ea. istud autem altare viaticum peregrinis, & aliis tempore nec essitatis videtur esse concessum, de con. di. j. concedimus. sed secundum Ho. quicquid dicat illud capitulum, possit hoc a dioecetano prohiberi, nisi obstaret privilegium...

S V M M A R I V M.

- 1 Privilegium de decimis noualium non soluendis non extenditur ad prius possessas per alios.
2 Possessio bonafidei impedit vires privilegij.
3 Papa quando eximit monasterium cum suis capellis, quomodo intelligendum.
4 Interpretatio restringitur quando de alieno fit gratia.
5 Noualium privilegium quale.
6 Indulgentia non ualet super re litigiosa.
7 Suffragium glossarum.
8 Argumentum a contrario sensu fortissimum.

C A P. XXXI.

Vdum. C. t. Privilegium de decimis noualium non soluendis non extenditur ad prius possessas ab aliis, nisi de his fecerit mentionem. ad idem. j. de decimis. c. ij. li. vj. & prima facti decima narratio. In secunda decimo ibi, De consilio. & q. dudum durauerit hac lis, patet de excep. dilecta, quae loquitur de hoc facto...

dona. cum dilectus, in fine. & idem dixi de rescrip. causam, super glo. pe. Item secundum Inno. aliud est, quando dicitur, Conferimus tibi tales ecclesias, vel tales decimas, ubi quidem non videtur donatum, quod ab alio iuste detinetur, licet, si iniuste detineatur, donatum videatur, argu. s. de feud. c. ij. vbi quidem & decimae, quae ad alias ecclesias pertinent, peti possunt, arg. s. de bo. vac. l. ij. Aliud, quando dicit, Eximimus tale monasterium cum capellis suis, quia tunc videntur exemptae, & si alij ipsas possideant, nisi privilegium probetur per subreptionem obrentum. Ratio diuersitatis haec est, quia exemptio non fit, nisi cum magna deliberatione, unde praesumitur, q. papa omnia sciuerit, & de alterius possessione, & de aliis, nisi contrarium probetur. vide quod dixi, de rescrip. cum dilecta, in glo. videntur, ar. xxxv. q. ix. apostolica, & c. sententiam. collatio vero maxime noualium, & laborum priorum, siue privilegij concessio cum minori difficultate conceditur, nec ita distincte examinatur. & ideo non videtur papa hoc ex certa scientia concessisse, si ab alio possidebantur, & de hoc non fecerint mentionem, ut hic. in hoc tamen casu posset distinguui, vtrum privilegiatus tempore, quo agitur, reperitur in possessione decimarum bona fide, & tunc primo domino incumbit probatio, q. ipse tempore impetrationis privilegij possidebat, an dominus rpe, quo agitur, in possessione reperitur, & tunc privilegiato incumbit probatio, q. dominus tempore impetrati privilegij non possidebat, ar. ff. si usufruct. pe. vii. frui, in princ. ff. si serui. vendi. ficuti. s. sed si quaeritur, secundum Inn. & C. de lib. cau. ordinata. Si vero neuter possidet, prima facie videtur privilegio esse standum, secundum Inno. ar. s. eo. porro. & c. dilecti. sed & in exemptione monast. cum capell. distinguunt aliqui, vtrum capellae sint nominatim expressae, vel no. Si nominatim expressae sunt, ut si dicatur, Eximimus tale monasterium cum capellis suis, scilicet tali, & tali, & sic de singulis. tunc videntur exemptae, ar. ff. si quis cau. sed & si quis. s. quae situm. ff. communia praedio. in tradendis. Si autem specialiter non sint expressae, sed in genere sic dicitur, Eximimus tale monast. cum capellis suis & c. non videbuntur exemptae illae, quae ab aliis possidentur, vel quas princeps ex aliqua alia causa latenti non esset de facili exempturus ar. in eo. quod legitur & no. s. de offi. lega. q. translationem, Quia nec verisimile est, q. papa velit alicui graue praedictum afferre. Quid ergo si ita dicatur, Eximimus tale monast. cum talibus, & talibus ecclesiis suis? Respon. intelligendum est, si sunt suae, quia per haec verba non intelligitur dare proprietatem, ad hoc de rescrip. si gratiose. in fi. lib. vj. Item intelligendum est, si alius non sit in possessione earum bona fide, ar. hic. Item intelligendum est, si alij non sit inde graue praedictum, ut in iuribus supradictis. hoc ideo, quia in hoc casu ecclesiae ponuntur quasi accessoriae, & in accessorijs non fit tanta examinatio, quanta in principali secundum Inn. Aliqui tamen dicunt, q. sola possessio non impedit privilegium, imo requiritur, q. is, qui possidet, habeat proprietatem iuris. nec ob. quod hic dicitur. ideo enim de sola possessione facit mentionem, & non de proprietate, quia de ipsa certum erat, q. ad aliquem pertinebat siue per privilegium, siue per praescriptionem, siue per ius commune. Alij vero dicunt, q. sola possessio bonafidei impedit vires privilegij secundum Inn. quod purat Hofien. verius. de possessione vero malafidei certum est, q. non impediret, secundum Inno. ar. s. de re lit. spo. grauis. s. de praescrip. c. fi. s. de don. inter vir. & vxor. & si necesse, cum suis concor. & adde secundum Hof. quod no. de concess. praeb. cum nostris, & c. literas. [Altera] scilicet, monalium. [Noualium] scilicet quae non colunt propriis manibus, vel sumptibus, in aliis enim privilegiati sunt per ius commune. s. de deci. ex parte. j. secundum Gof. & Phi. [De hoc] scilicet de litis pendencia, & de possessione monachorum. [Mentionem] no. secundum

dum Vinc. qd non valet indulgentia super re litigiosa. Item nec confirmatio. s. de confir. vii. vel inuti. si quis rei. nec consecratio. ff. de litig. l. vlt. nec promotio ad dignitatem. ff. de libe. causa, qui libertatem, nec recipitur ad ordines, nec ad testimonium, de testi. non debet. nec valet alienatio nisi in casibus. C. de liti. l. vlt. & de hoc, vt lite pe. ecclesia. ¶ In j. gl. [ibi, quod] vide in c. causam, statim a contrario. ¶ In j. gl. [ibi, rescripta] causam. xxv. q. ij. ¶ In glo. j. [ibi, a contrario sensu] quod est fortissimum, & dixi de hoc. s. de elec. publicato. dixi Inno. quosdam dicere, priuilegium de decimis noualium extendi solū ad futura noualia. vnde de prateritis noualibus, etiam de quibus parochialis ecclesia decimas non perceperat adhuc, non intelligitur priuilegium. Satis. n. est, qd erant debita, licet non possiderentur, ipse tamen tenet contrariū, & etiam ad praterita noualia, de quibus nondum soluta erant decimae, priuilegium extendatur, licet male tenentur illae decimae, quia debeantur parochiali ecclesiae, quod teneas per hanc decre. & p. decre. ij. de decim. li. vj. vt sic solum deberi non impediatur vires priuilegij. scit. n. papa etiam in futurum deberi. dicit tamen Inno. qd ad decimas fructuum pro tempore praecedente priuilegium monachi habet actionem, & tamen per illam solutionem, quam faciunt moniales, non acquirunt monachi possessionem, quia nunquam per id, quod sequitur ex condemnatione queritur possessio alicuius rei, vel iuris, nisi alia in eam inducatur, dicit Ho. qd vellet su per hoc videre ius. cum enim possessio sit facti. ff. de acqui. pos. l. j. in prin. & etiam per violentiam acquiritur, vnde & praedo restituitur, de rest. spo. in literis. in fin. licet contra ius, & spreto iudice possessionem illam acqui. fuerit, dicit ipse, qd non videt rationem, quare is, cui ex u. sententia aliquid traditur, non acquirat possessionem, & dicit contrarium expressum. ff. de acqui. po. l. i. iuste possidet, & s. de re iud. cum aliquibus, faterur tamen cum Inno. qd per priuilegium facilius tollitur ius, cuius possessio non habetur, quam ipsa possessio.

ADDITIONES.

- a ¶ Et c. literas. Vide glo. & ibi per Bart. in l. iuste, ff. de acqui. pos. & in l. j. ff. si quis testamento liber esse iussu.
b ¶ Iuste possidet. Et ibi vide Bar. & in l. Pomponius. s. si iussu, ff. e. ti.

S V M M A R I V M.

- 1 Confratres priuilegiatorum, nisi se, & eos in totum transferunt ad episcopalia iura tenentur.
2 Mercenarij alicuius discessis an possint excommunicari.
3 Additio, & supplementum glossarum, 4. & 5.

C A P. XXXII.

Vidam. C. ¶ Confratres priuilegiatorum, nisi se ad eos in totum transferunt, ad episcopalia iura tenentur. Communis diuisio & ij. ibi, verum. [Episcopalis] patens exempla, de off. ord. conquerente. [Peccatum] nec habitum mutauerint, nec bona sua monasterio contulerint. at. contra. s. eo. vt priuilegia, de quibus ibi dicitur, nunquam enim a iurisdictione eximuntur, nisi omnino transeant, & hoc teneas secundum Inno. & Host. [Compellere] & sic eos excommunicare poterit, priuilegio non obstante. Sed ¶ nunquid mercenarij discessu, qui quotidie ducuntur a religiosis ad arma, ipsorum custodienda, vel ad seruendum eis per annum pro stipendio, possunt per me excommunicari? Sic, & de omni luc, debent decimam, & de parte sua gregis, nisi aliud in eorum priuilegijs contineatur. s. e. porro, Vinc. [Integre] dicit per hoc Vinc. qd isti confratres non ibunt ad illos ad audiendum diuina, quia ad huc sunt parochiani priorum, de paroch. c. ij. xvij. q. j. qui bona. ¶ ¶ Prima gl. inducit tria si ad primam & vltimam inducit contrarium. ¶ ¶ In j. glo. [ibi, sola] textu habes de rescrip. dilectus. ij. in glo. ij. ¶ ¶ In glo. j. [ibi, etiam miles] vide quod no. de co. pra. quia diuersitatem, in gl.

pc. Et ibi dupliciter soluitur, scilicet qd lex, ex eo, loquatur de priuilegio solenni, illa de alijs, vel in l. ex eo, non iurauerat, ibi iurauerat, potes dicere, qd si de numero transferatur ad numerum, habet priuilegium prius, quam illuc perueniat, vt in contrario. secus, si non de numero, vt in l. ex eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Nouale semel quo ad priuilegium retentionis decimarum, semper est nouale.
2 Memoria alicuius facti quando esse non dicatur.
3 Priuilegium nouale quando remaneat.
4 Suffragium glossarum.

C A P. XXXIII.

Consultationi. C. ¶ Quo ad priuilegium retentionis decimarum semel nouale, semper est nouale. & primo ponit dictum, secundo rationem ibi, cum al. & corrigi opti. lo. qui tenebat huius contrarium, vt no. Vinc. j. de verb. sig. quid per nouale. [Terra] id est ager, silua, vel locus per se separatus non adiacens, vel accessorius terrae praefatae, secundum Vin. & quaedam hic no. per eum vide quasi ad literam in Spe. de proba. s. j. vers. circa nouale, vsque ad ver. & no. qd. & aliquid dixi no. de ver. sig. c. j. [Memoria] ¶ quia non est, qui viderit, vel audierit, nec est communis opinio, qd fuisset culta. & si plures appareant, qui dicerent se audisse ab vno, habentur loco vniu. s. ff. de condi. & de cui fundus, de testi. licet ex quadam. ¶ secundum Vin. sed pone, qd appareant inditia, qd locus fuerit cultus, vt aedificia antiqua, vel locus est vicinus antiquo castro etiam de populo, videtur quo ad hoc habere pro culto, quia p. aedificia probatur. C. de admini. tu. lex, quae. s. nec enim, & C. de ali. pre. l. ij. xij. q. ij. quatuor, in fi. & c. aurū. Vinc. & de hoc in Spe. praedicto. s. ver. quid si non est. [Quo ad immunitatem] hoc pro tanto dicit, quia vere non est nouale, ex quo multum tempus transiit post culturam, sed remanet priuilegium nouale in illo. [Censeri] sicut fundus dotalis etiam soluto matrimonio remanet dotalis. ff. de fun. dor. etiam dirupto. Phi. [Cum al.] i. si in futurum & perpetuo non censeretur iure noualis. ¶ Gl. ij. aperit dubitationem, ¶ & elicit duo ar. ¶ In gl. j. [in fi.] & c. veniens. lib. vi. ¶ In glo. ij. [in fi.] vel abutuntur. s. co. tuarum. idem in alijs casibus no. de deci. suggestum, in j. glo. ¶ In glo. vlt. [ibi, reducendo] pone, qd expense illae excedunt valorem fructuum percipiendorum ad l. annos, vt si expenderunt mille, fructus valebunt quingenta. Ego intelligo de expensis factis pro obtinendo priuilegio, puta expenderunt. si terra non 100. deberet esse noualis post decem annos, pone, qd in decem annis perceperunt quingenta, quorum decima fuerunt quinquaginta. Lucrati ergo sunt per retentionem decimarum quinquaginta, sed in priuilegio expenduntur 100. & sic perdunt quinquaginta. de expensis enim culturae non videtur intelligi posse, ex quo soluta decima. ix. partes haberent in fructibus. ¶ in fi. ¶ & diligentia sua nemini debet esse damnofa. C. de allu. l. ij. & beneficijs nos iuuari oportet, non decipi. s. de com. mo. c. vno. Phi. & Goff.

ADDITIONES.

- 1 Licet ex quadam. Ibi vide Io. An. & vide gl. quae videtur no. contrarium, in l. si arbiter, ff. de probatio.

De purgatione canonica, Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
2 ¶ ¶ Quia propter delicta ad purgationem saepius peruenitur, ideo post tractatus diuersorum excessuum subiicitur rubrica, de purgatione can. habetur materia ij. q. v. & xv. q. v. conueniunt huic rubricae, de off. ordi. ex parte, de confes. c. j. de testi. tam literis. de praesump. literas, de re iud. quod ad consultationem, de cohab. cle. tuas nos.

nos. de accusa. cum P. & c. veniens, in fi. & c. cum oporteat. & c. inquisitionis. ad fi. & c. accedens. de calum. c. ij. de simo. de hoc & c. in finuatum. de haeret. excommuni. camus. s. qui autem. & s. ad iudicium. de apostata. tuax. & de adul. significati.

S V M M A R I V M.

- 1 Infamatus fide dignus iuramento se purgat.
2 Additio, & supplementum gloss. 3.
3 Testis fidem non tollit facti infamia.

C A P. PRIMVM.

Infamis. C. ¶ Infamatus fide dignus per iuramentum se expurgat, al. non. secunda ibi, si at. [Crimen] quod probari non potest. [Sciuerit] vel crediderit, quod semper credere debet, nisi probetur contrarium. s. de praesump. c. fi. Ho. ¶ ¶ In glo. pe. [ibi, si cui. S. eidem] & vide de si. per tuas. j. super gl. & sic [ibi, S. a barbaris] rediens ab hostibus restituitur, si probat se captum euasisse, non transfugisse. si bonus miles prius estimatus fuit, assertioni eius credetur. ¶ ¶ In glo. j. in fi. ¶ Ho. non placet haec lectura, secundum quam eadem purgatio imponitur nobili, & rustico libero. Est enim maior numerus requirendus in nobili, licet totum sit arbitrium. exponit ergo, Vel, pro. i. siue pro & ff. de ver. sig. [ibi, in glo. y. in fi.] & sic no. ar. infamiam facti non tollere fidem testis. ¶ In glo. vlt. [ibi, scripsit] & s. de statu re. ca. quae. vbi de hoc [ibi, in fi.] puta per tormenta praecedentibus indicis, quia ab illis non est incipiendum. ¶ de reg. iur. cum in contem. secundum Gof. Inno. dixit, qd per hoc capitulum volebat indicem purgationem vulgarem. & in hac parte probatum erat. pro quod satis facit, qd haec decre. erat olim in sir. de purga. vulga. in prima compil. & dicebatur, Ingenyus non est, nisi feruenti aqua, vel candenti ferro se expurget. per quod etiam dixit Vin. rescata non passim in indicis alleganda. de hoc. s. in proemio.

S V M M A R I V M.

- 1 Suspectus qui tertio monitus se non corrigit, cum possit, ab officio suspenditur.
2 Suffragium glossarum.
3 Intellectus huius cap.

C A P. II.

Infamis presbyter. C. ¶ Suspectio monitus se non corrigit, cum hoc possit, ab officio suspenditur, donec se purget. [Ternierit] agendo. s. id propter quod mala suspitio nasci potest secundum Inno. [Christianitatis] vulgare est in foro Iulii, vt audiui a dno Paduano patriarcha Aquilegien. [Emendauerit] i. no. emendauerit illa, vnde infamia oritur. Inno. [publica] i. coram omnibus. Ho. [Satisfactionem] i. canonicam purgationem. & sic facit ad ti. [Scandalum] ij. q. v. presbyter si. ¶ ¶ In glo. ij. in fi. ¶ qua Christo tenetur, Phi. & sic potest intelligi. xv. quaestione. iij. placita. vel id est excommunicationis, qua priuatur christianorum commercio. ¶ In glo. vlt. in fi. ¶ hoc capitulum intelligo, quando ex facto eius praeter purgationem cessare possent infamia, puta expellendo mulierem de domibus ecclesiae, de qua suspectus est, vel cessando a familiaritate illius, de qua est suspitio. ¶ e. cum in iuuentute.

S V M M A R I V M.

- 1 Decret. una. de sta. mon. lib. vj. seruanda.
2 Purgatio indicitur secundum qualitatem suspicionis.

C A P. III.

Infamiales. Breue est. [Inferuire] quod periculo animarum ordinariis suorum, qui dec. vnam. de sta. mo. li. vj. non faciunt

obseruari. [Accusentur] i. in fametur, Phi. Gof. [Valuerint] tunc enim non esset locus purgationi. j. c. pe. ¶ In j. glo. ij. in fi. ¶ vel secundum regulam, quae habet, qd secundum qualitatem suspicionis indicatur purgatio, & taxetur numerus purgatorum. s. de haeret. ad abolendam. s. qui vero, & ij. q. v. omnibus, secundum Gof.

S V M M A R I V M.

- 1 Irregularem fieri posse constitutum in minoribus.
2 Suspicio triplex.

C A P. IIII.

Infamis. Breue est. [De gradu] i. in gradu subaudi constitutus, Ho. [Ecclesiastico] quocunque maiori, vel minori. & ar. constitutum in minoribus irregularem fieri posse, & degradari. de hoc dixi, de cle. ex. c. ij. [Sponsa] vel aliarum rerum, rapiuntur enim qnq; res, qnq; corpora, vt patet. s. de rapto. per totum. Ho. [Proderit] etiam extra iudicium publice gloriando, de excess. pra. quam sit, secundum Inno. [Propulsus] i. infamatus, Gof. & Host. nec tamen confiteatur. T. [Canonice] nec vulgariter. ¶ ¶ Vlti. glo. tractat de triplici suspicionem. ¶ In glo. j. [ibi, ponitur] & maxime in hoc casu. j. de haeret. cum secundum. li. vj. ¶ In glo. ij. [ibi, probationis] arguit Hosti. infamatum posse porri ad tormenta, & cogi vt veritate dicat, & remittit ad no. s. de accusa. si confiterit. ¶ In glo. vlt. [ibi, primo] vbi de hoc, & s. de praesump. quanto. [ibi, in fi.] quod dicit, vt not. s. de praesump. literis, in glo. pe.

S V M M A R I V M.

- 1 Infamatus, contra quem crimen probari non potest, se purgare debet iurando de veritate.
2 Accusator licet in probatione deficiat, purgatio est indicenda.
3 Episcopus iurans tangit euangelia.
4 Testimonium credulitatis quod.
5 Suffragium glossarum.
6 Accusare plures vnus an possit.
7 Episcopatus est ordo.

C A P. V.

Infamatus. C. ¶ Infamatus, contra quem crimen probari non potest, se purgare debet iurando de veritate, compurgatores vero de credulitate iurabunt, & primo narrat factum, secundo ibi, Communi purgatione indicitur, & numerum taxat. tertio ibi, Porro, ponit purgationis formam. [Latere] ar. de praesump. quosda, & c. quanto. [Scriptum] i. libellum acusatorum, de quo s. de procur. tuax. [Canonum] sorte propter aetatem, crimem, vel infamiam secundum ordinem repellentur, vel non probant, vel dicti sui sufficientem rationem non redderant, de testi. ex parte, & c. cum causam, cum suis concor. li. Et no. secundum Inno. & Ho. qd licet accusator in probatione deficiat, est tamen indicenda purgatio infamato, & Ho. remittit. s. de accusa. cum P. in fi. [Nequiverint] super hoc. c. qd ecclesiam & c. [Quatuor] factum narrat. [Tertia] est ergo numerus arbitrarius, al. debuisset esse duodena. de hoc. j. e. inter. [Religiosorum] i. honestorum. & bonae op. secundum Ho. facit, de consti. ecclesia. [Super sancta] vide quod no. in Clem. de haeret. c. j. s. porro, in glo. ij. speciale, quod episcopus iurans tangit euangelia, concor. de sen. ex. venerabili. postea dicit, qd quia simonia est haeresis, ideo tangit hic, sicut cum haeresim abiurat. j. q. vij. quoties, al. regulariter secus, qd dicit, vt. s. de iura. cal. c. fi. sed per hoc non responderetur finis huius capituli. dicit vt ibi dicam [Sciencie] praefate ergo non tenetur asserere de facto alieno. & facit quod dicit j. e. accedens. [Super sancta] ergo illi tres episcopi compurgatores tangunt sacra, hoc ¶ est enim testimonium credulitatis, non veritatis. Item est voluntarium, non necessarium. j. c. ij. in fi. & dicam. j. e. de testibus, & sic non ob. xi. q. j. nec honore. vide de electi. vt circa. li. vj. in glo. per hoc dicas, in fi. qui finis fuit addi. ¶ ¶ Gl. j. respon. signando contrarium de. lfi plures, & dupliciter soluitur. ¶ In glo. pe. [ibi, l. ij.] s. j. dicit, quod. s. & ponit exemplum

plum in decurione, qui alio submissio, vel subiecto colit...

- 1 Episcopus parochianum suum infamatum ad purgationem compellit.
2 Aditio glossarum.

C A P. VI.

Os inter alios. C. t. Episcopus infamatum ad purgationem compellit, nisi ab eo appellauerit...

deficiente probatione purgationem indicet, nam & in layco locum habet ratio, de qua. s. c. ii. in fi. fm eum, vi...

- 1 Compurgatores debent esse honesti, & notum habere quem purgant.
2 Superior subdito potest purgationem indicere propter publicam infamiam.
3 Suffragium glossarum, & nu. 4.

S V M M A R I V M. C A P. VII.

Compurgatores debent esse honesti, & notum habere quem purgant, nec impediri debent a iudice...

- 1 Excommunicatus. Vide plenius Ioan. An. supra allegato c. excommunicatus.

S V M M A R I V M. C A P. VIII.

Xtuarum. C. t. Absolutio ad vulgarem purgationem facta non tenet, nisi si quis viduam, de homi. sicut dignum...

gnum. Goff. [Suspendisse.] qa nolebat se purgare, de hoc s. c. prox. [Absoluisse] quae absolutio non tenuit...

- 1 In an. No. ex hoc tex. practicum absolutio illius, qui in purgatione obtinuit...

S V M M A R I V M. C A P. IX.

Constitutus. C. t. Sufficit, qd purgator sit ab ecclesia tolleratus sufficit...

alii testes iurant de his, quae sciunt, & aliter non probant. iij. q. ix. testes, & s. de his, secundum Goff. [Condemnati]...

S V M M A R I V M.

- 1 Infamatus suspenditur a beneficio propter magnitudinem criminis.
2 Deductum in iudicium si non improbatu approbatur.
3 Purgationem indicendi tres cause.
4 Vita priuari qui dicantur.
5 Amicis qui carere dicantur.
6 In de heresi purgatione que specialia, & nu. 8. ut procedatur in infamatum ea, & damnationi esse etus qui, nu. 12.
7 In fornicationis peccatum quis facile relabatur.
8 Deposito, vel exautoratio ut fiat.
9 Epilogus, & suffragium glossarum nu. 10.
10 Contra parentes, vel patronos exceptio que non detur.
11 Aditio glossarum.
12 Depositus non semper traditur curie seculari, & quando.

C A P. X.

Inter sollicitudines. C. t. Propter magnitudinem criminis etiam a beneficio suspenditur infamatus, hoc primo, & augeatur numerus compurgatorum...

dicium non improbat, ergo illud approbat, ad hoc. s. de p. ben. cum iam dudum, in fi. & hoc teneas, vt dixi summando, quod placet etiam Inno. & Ab. qui etiam hic repetit, quod no. s. de vita & ho. cle. a crapula. Licet Hostien. hic dicat, qd si papa hoc faciat, non sit de hoc disputandum. si inferior, & querela deferatur ad eum, in potestate sua erit approbare, vel improbare, vt hic. Suspectus vero de dilapidatione omnino suspenditur, remittit de simo. licet Heli. s. quia vero. [Improbamus.] imo approbamus, nam & ordinarius hoc posset, vt sequitur, vel pro tanto dicit hoc, quia cum non seruat formam, de qua no. in j. glo. in voluntate est papae approbare, vel improbare, & facit quod proxi. dixi secundum Hostien. [Officio tuo] s. de si. licet Heli. [Deferente] etiam si ne ipsius fama inquisitione, cum sit ordinarius, secus in delegato secundum Hostien. de quo dic, vt dixi, de accusa, cum oporteat, & c. qualiter, & eo. ti. de accusa. c. ij. li. vj. in j. glo. [Vehementem suspicionem] solius iudicis. & no. tres causas indicendi purgationem, alibi habes duas tantum, de simo. licet Inno. de scandalo vide, quod dixi de accu. qualiter. ij. super ver. periculum, & j. c. pe. in glo. forsan, ver. & idem. Vnde dicebat Hostien. qd cum qualibet istarum causarum per se sufficiat, fortius sufficienti simul iuncta, nam & quae non profunt singula, collecta iuuant, de cle. pe. c. j. de praesum. tertio, & c. le. & propter hoc augeri merito debuit numerus compurgatorum. [Quae] scilicet dicta testium. vel [quae] scilicet, tria praedicta. Ab. [Seruantes] in numero quartadecime manus, quae tamen rigorem, vt statim submittit, molitur in eo, qd respectu cuiusque praedictorum indicere poterat septimam manum, ar. s. eo. ex tuarum, & ca. quot. & sic essent compurgatores. xxj. secundum Hosti. [Rigorem] con cor. de sen. ex. a nobis, ver. vt aut. [Ipsum] [igitur] scilicet decanum, qui ad papam forsan appellauerat propter causas supra dictas, quas papa noluit improbare. potest etiam in hac materia appellari, de hoc. s. e. nos inter. Hostien. [Accusati] id est vocatis. Hostien. li. j. [Adiunctis.] Episcopis ad maiorem solennitatem. [Indictam.] a nobis, scilicet manus quartadecime. [Accipias] si voluerit & potuerit illam praestare, aliter damnabitur, vt in fi. Hostien. [Vita.] quod praesumitur, si contrarium no. probatur. s. de praesum. dudum. Vin. [Probat.] id est non improbat. s. c. proxi. vel dic specialiter vitam probatam requiri in purgatoribus h. refis. In no. [Nouerint.] si tales inueniri non possint non propter malam conscientiam, quam habeat de ipso, quo casu loquatur finis, sed quia extraneus, vel pauper, & sic amicis carens. xj. q. ij. pauper, vel propter inimicitias, quas habet in loco. j. eo. cum in iuuentute, considerata fama, & qualitate personae, criminis, & scandali, putat Hostien. per iudicis arbitrium illi subueniendum in moderacione numeri, & qd admittantur alii compurgatores, licet non multum conuersationem illius notam habeant, dum modo concurrant alia quatuor no. s. c. p. xi. ad hoc. j. ca. cum in iuuentute, & quod ibi no. in glo. fi. & de frigidis, laudabilem, & quod ibi no. & quod no. de accu. cum. P. in vi. glo. & quod dicam. j. eo. accedens. [Beneficium.] sine officio. j. ver. proxi. [Manere.] speciale fess in crimine haereticis, vt post purgationem praestitam perduret haec penitentia. Idem forte potest dici in aliis grauib. ff. de legi. non possunt. Ian. Contrarium vero huius est regulare, qd scilicet post purgationem est absolvendus, & plene restituendus. s. eo. ex tuarum. j. eo. accedens. ij. q. v. super, & c. psbyter. & sic vnum speciale. Alia duo colliguntur ex prin. secundum Hostien. scilicet qd suspenditur a beneficio, & qd ad primum sonitum publicae fame inquiritur de veritate. Quartum de numero xiiii. Quintum, qd duo episcopi ad purgationem adiunguntur. Sextum, qd requiritur in compurgatoribus, qd vitam probatam purgandi cognoscant, nec alias videatur sufficere notitia modernorum. s. eo. cum. P. secundum Hostien. [Public.] propter publicam infamiam,

de p. & re. c. j. & c. quaesitum. s. eo. si quis. [Abiuret.] non ob. de coha. cleri. & mu. clericis, quae loquitur in peccato fornicationis, quo quis facile relabitur. l. di. quia tua. secundum Vin. & Gof. [Pradict.] vt sic contrarii suspicionem tollat. [Infamiam.] si de no. oper. nun. c. ij. in fi. de praesum. literas, in fi. c. ij. in prin. [Deleatur.] sic. s. e. si quis presbyter. [Mucrone.] id est de gradatione. & sic in ecclesia est duplex mucro, spiritualis, & temporalis, de quo de sent. exc. dilecto, lib. vj. & spiritualis & temporalis subdiuiditur secundum Hostien. Est enim vnus eradicans & mortalis, scilicet degradatio, vt hic, & de homici, pro hu mani. Alius disciplinans, vel medicinalis, scilicet excommunicationis, quae & mucro dicitur. xvj. q. ij. c. j. de rebus ec. non ali. si quis. Primus mucro est ad punitionem, post quem non de facili dispensatur, de cler. non resi. ex tu. & est specialissimus episcoporum, de ele. transmissam. Secundus vero dicitur mucro, quia hominem a Deo separat. i. separatum declarat, & fit ad correctionem. ij. q. i. multi, de sen. ex. c. j. lib. vj. aliquid vero intelligunt hoc de mucrone excommunicationis, sed Hostien. non videt, quomodo penitens debeat excommunicati, cum & excommunicatus debeat tunc absolui, cum peniter. xj. q. ij. debent, nisi dicas ad tempus in penam id fieri, sicut interdum, sed hoc non placet Hostien. [Et.] sup. & sic per consequens. Vin. exponit. [percellas.] id est deponas. & istud, & exponit pro id est, ab officio, & beneficio, licet per modum inquisitionis tantum de hoc constiterit, & sit ratio, quia si istud crimen etiam post penitentiam impediret ordinis executionem, vt no. de accusa. inquisitionis. j. respon. secundum Hostien. hoc dixerat Gof. alternatiue, saluo qd pena exauctorationis tunc imponenda non erat, de simo. per tuas. dicebat autem illam fieri vt babetur. xj. q. ij. episcopus. hodie clarius, de penis. c. ij. lib. vj. praemisera autem, quia ideo deponebatur, quia purgatio ab accusatione descenderat, & ideo pena accusationis probatae fuit imponenda ex defectu purgationis, non ob. quod supra dicitur, qd nullus apparuit accusator. illud enim verum nunc, apparuit tam in principio, & destitit. ¶ Prima gl. respondere potest per questionem, quo ordine indicatur purgatio. ¶ Secunda gl. arguit conuictum in modum exceptionis & c. ¶ Quarta gl. ponit ver. de numero compurgatorum. ¶ Pe. glo. ponit quatuor similia. ¶ Vltima obicit, & soluit. ¶ In gl. ij. [ibi.] s. aduersus. contra parentes, vel patronos non competit exceptio doli, vel alia, quae apud bonos mores opinionem illorum fugillet. ¶ In gl. iij. [ibi.] quia in prouincia. ¶ quis deliquit, illic iuri subiacet. ¶ In gl. j. [ibi.] presbyter. ¶ vbi plene de hoc. ¶ Et ibi. contra illum facere. ¶ etiam si ille vellet se purgare, vt no. ij. q. v. habet hoc proprium, in j. gl. ¶ In gl. ij. [ibi.] exceptionis. hoc pot. veru. esse in In. qd directe inducuntur testes contra quem excipitur, vt contra accusatorem, secus, si non directe, vt si testis. & est ratio, quia accusatori traduntur capitula, & datur sibi defensionis copia, quod non fit testi. b. vide qd dixi, de accusa. super his, super gl. j. propter. & de fideiul. peruenit, super vlti. glo. ¶ In gl. haec exceditur, [ibi.] enormitatem. ¶ dicit Host. dici posse, qd hic non solu. considera tur criminis enormitas, sed etiam tria hic expressa, de quibus dixi super ver. seruantes. ¶ Et ibi. minori. idem ver. no. de simo. in sinuatum. ¶ In fi. de hoc. ij. q. v. in sum ma. ¶ In glo. ij. quaestione. j. [in fi.] secundum Ioan. & s. de raptu. c. i. in fine. ¶ In glo. ex qua. [in fi.] & ex solitudine. de hoc. lxxxj. dist. clericus, in prima gl. & c. in omnibus, in vlt. gl. ¶ In pe. [ibi.] cum aliquis, vbi de hoc. ¶ In gl. vlt. [ibi.] sed praesumptio. ¶ Host. dicit, & placet Abbati de cre. locum habere, cum penitere vult, alias enim, si renuit, & sit incorrigibilis, traditur curiae seculari, vt in contrario, & s. de iudi. cu. no. ab homine. qualitercuq; et alijs de crimine puniatur sine per testes, sine per praesumptiones violatas post secuta est demnatio, suu. det. effectus hfc. Effectus vero damnationis huius criminis est, qd si clericus est degradat, tradatur curiae, nisi redeat,

& abiuret, quo casu non traditur, nisi sit relapsus, vt in contrario. Dicit tamen in condemnatione hunc modum seruandum in hoc crimine, vt distinguatur, vtru quis sit publice infamatus, quia familiaritatem habet cum haereticis, seu conuenit ad occultata conuenticula, siue quae dilidet a communi vita, & moribus, quibus casibus idem est, quod in alijs criminibus, vt in purgatione deficiens canonice puniatur, & vere censetur hereticus, de haeret. excommunicamus. s. ad iudicium. & s. se. vnde & hic deponitur ab officio, & beneficio, & detruditur in mon. quae est pena haeretici redeuntis. Si vero non sit infamatus de his, sed sola praesumptione notatur, vt quia ob aliam causam excommunicatus perseueravit in ea per annum, de penis. c. fi. vel ob aliam probabilem causam, tunc si ad arbitrium episcopi se non purgauerit, non condemnatur statim vt conuictus, sed solum excommunicatur, in qua si perseuerat per annum, & si in veritate no. sit haereticus, damnatur vt haereticus, de haeret. excommunicamus, vbi etiam remittit. ¶ Et ibi. literas. ¶ & vide, quod dixi. eo. ti. de praesump. c. ij. in fi. ¶ Et in fi. ¶ vide quod dixi de haeret. ad abolendam. s. qui vero, quod facit contra.

S V M M A R I V M.

- 1 Purgatio pro compurgatione, cui haec, vel illa proprie conueniat.
- 2 Aditio glossarum.

Cui dilectus. Breue est. [Vos.] erant forsan isti iudices dati ad recipiendam purgationem aliqui cuius infamati. [Purgationem.] i. compurgationem. in famatus enim se purgat, testes vero compurgant, vel dic purgationem alterius. [Honeste.] per quod praesumitur nolle dicere supra eo. cum P. ¶ In glo. j. [in fi.] vnde dicebat Vin. qd purgatores debebant esse tales, qd fuissent in loco tempore commissi delicti eade. rone.

S V M M A R I V M.

- 1 Purgatio non semper indicenda propter infamiam, & quibus casibus, quibus committenda, nu. s. quando per eam non fiat praesumtum, quin possit inquiri, nu. s. quis eam petat, nu. s. quando concedi non debet, eod. nu.
- 2 Familiaritas tuta non est volenti seruare castitatem. Antiprosis in dist. homo.
- 3 Populi vane voces non audienda. Plures quare non probent, quod intellexerunt ad vno. Fama semper crescit & per quos. Rumor falsus cui comparatur. Reaccendere quid non licet.
- 4 Ex zelo bono quo modo peccatur, & a quibus. In episcopos ignorantes iura periculosum promouere. Rationis iudicium sequendum. Secundum allegata, & non secundum conscientiam iudicandum. In iurium obseruatione peccatum timere non oportet. Cum amico omnia delibera, & quo.
- 5 Supplere de facto iudex non potest, excipitur.
- 6 Purgati tempus considerandum, in fi.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. s.
- 8 Propter importunitatem inuenerundam princeps non concedenda concedit.
- 9 Aditio glossarum.

C A P. XII.

Cui in iuuentute. C. ¶ Non propter infamiam est indicenda purgatio, & pot. uidi in res. partes, prima narrat factum, & procuratoris petitionem, ex facto sequam. secunda ibi. Nos autem, petitionem improbat, tertia ibi. Ceterum petitionem admittit cum quadam protestatione. [Quin] que ecclesia. non in ecclesia. [Familiaritatem.] que tuta

non est castitatem seruare volenti, vt patet ex no. de vita & honest. cler. monasteria, de cohabi. cle. & mu. c. i. vi de quod dixi de eo, qui cog. con. veniens. ij. in glo. adulterium. [Homo.] id est homini, scilicet Diaconus. s. de ele. licet. vel loquitur de homine inimico episcopi. [Amplius.] ex ostensione rescripti. licet autem infamatus esset, sed non in tantum, per quod dicit Hostien. probari, qd fama non habuit ortum a literis, licet Inno. contra, vt iam dicat. [Aemulorum.] de his. j. c. ij. quod videtur contra, cum ibi ad dicta emulorum indicatur purgatio. Dicit Ab. qd ibi papa mandat inquiri, non ad dicta emulorum tantum purgationem indici. Hic constabat pape ex causa vili orta in infamiam. Sed Hostien. j. dicit, qd si a solis emulis, & inter episcopos solos infamata, no. indicitur purgatio de necessitate iur. vt hic. Si vero communis sit infamia, licet emuli inde loquantur amplius, indicitur vt ibi. [Commoueri.] quia certum erat infamiam sine causa, vel ex iniusta causa ortam, scilicet ex literis pape monitorijs. vbi vero hoc non esset certum, bene indiceretur purgatio. s. eo. inter, de simo. licet. xj. quaestione tertia, in cunctis, secundum Inno. sed Hosti. negat infamiam ex literis ortam, cum textus dicat, qd propter illas creuit, vt s. dixi. [Distum.] quod no. Hostien. Vin. de infamia orta ab vno, vel ab inimicis, vide ad literam in Spe. de abo. & pur. ad fi. ver. quid si aliquis, & ver. se. [Multiudo.] vnde nec t. audienda sunt vane voces populi. C. de pen. decurionum, & patet ex no. de elec. ca. se cundo. Et haec est ratio, quare plures non probant, quod ab vno intellexerunt, de testi. licet ex quadam, b. secundum Gof. qui etiam ponit hic verum. Fama volat, tran sitque modum, quocumque feratur. Et hoc maxime, cum ad matronas peruenerit, vt dicit Hier. ad Furiam. b. qd ipsarum linguis ventilata prouincias penetrat, tamen ibi sub litera E. vide quomodo pulchre falsum rumorem equiparet igni stipule & flamae, cui deficiat nutrimenta. [Postulatus] de postul. bonae. secundo. [Reaccendere.] quod faciendum non est. s. de rescrip. nonnulli. vi. q. pri. ma. deriores. & ca. ex merito. Hostien. [Ipsius.] sp. i. scopi. [Qui.] amici scilicet. [Bonum zelum.] quali. dicat, sine felle erant, sed idiote secundum Hostien. qui dicit, qd ex hoc zelo peccant frequenter religiosi tantum zelum habentes, ad corrigenda peccata, quod & nullum ordinem seruant, adeo, qd etiam de quantum cuque occultis volunt inquirere, & punire, contra no. s. eo. inter, & de accusa. qualiter. propter quod periculosum dicit ignorantes iura in episcopos promouere, de constan. & affi. c. primo. cum con cor. Sequendum enim est in omnibus rationis iudicium, de preben. graue. Est etiam secundum allegata, non secundum conscientiam iudicandum, de offi. or. si sacerdos, nec iuribus maxime canonicis praefrenda est capitanea voluntas, de constitutio. c. primo. & c. ne in iuribus, nec oportet peccatum timere in iurium ipsorum obseruatione, cum ipsa nulla peccatum nutriant. xxiij. quaestione quarta. qui peccat. xiiij. quaestione prima, quisquis, & ca. quod praecipitur. secundum Hostien. [Secundum scientiam.] si. xv. q. j. s. j. vbi de hoc. Sene. epi. tertia. ad Lucil. Omnia cum amico de libera, sed de ipso prius. & Hier. ad Augu. tertia. B. de amicitia. omnis est tollenda suspicio, & sic cum amico, quasi cum altero se loquendum. Item ibidem. C. dicit, quod amicus nil mente tenet, quod distat a labijs. & ad Rufinum secunda. b. Vera amicitia, quod sentit, dissimulare debet. [Renocare] forsan ad partem, nec enim debet iudex in iudicio supplere de facto, quod sibi non constat vt iudici, de hoc de postu. pra. bonae. j. vel dic quod semper potest protidam petitionem repellere, vt hic, sicut & iniusta dentibus lacerare, de hoc. ff. de of. a. l. j. secundum Host. ¶ in quem haec petitio erat improvida, qd contra commodum domini videbatur peti, vt sequitur. [Ter vos.] iudicibus loquitur, non compurgatoribus, qd patet ex ver. ei. indici, nisi sub. praestandam, qui vero fuerint iudices, patet in dec. cu. in iuuentute, de praesum. Io. And. super v. Decret. P. 2. Abba.

niat probationes, indicet purgationem, quam si praestiterit, denunciabitur per sententiam boni testimonij, & ab infamia absoluetur. s. eo. accedens. & c. inter. & c. ex tuarum. & c. cum p. s. j. & si defecerit, non condemnatur de crimine, sed priuatur beneficiis. s. eo. cum Pe. s. fi. saluo, quod ibi no. Sed & deponitur propter maiora crimina. s. eo. inter. s. fin. nec fit contra eundem de caetero inquisitio de eisdem criminibus, vt no. s. de. col. lu. detegen. c. fin. s. de accusatio. de his. Dicunt etiam quidam, quod placet Dama. vt scripsi in Specul. de inquisi. s. penult. versicu. vtrum autem, quod si post absolutio- nem, vel condemnationem alter, vel idem velit accusare de crimine eodem, si etiam sciuit priorem egisse, hoc potest facere. nec obstat exceptio rei iudicatae, cum ad aliud agatur per modum inquisitionis, scilicet ad absolouendum de infamia, vel ad priuandum beneficiis. Aliud per modum accusationis, scilicet ad condemnandum de crimine, & poenam corporalem infligendam, argum. ff. de excep. rei iudic. cum queritur. & l. an eadem. s. fin. & ff. ad legem Iul. de vi pub. qui coetu. s. si de vi. C. de sal. damus. s. de causa posses. pastoralis. licet in ciuilibus actionibus a diuersis iterum non possit agi ad idem, sed in eotantum, quod plus est. ff. pro socio. si quis poena. & l. sequen. ff. de pactis. rescriptum. s. si pacto. nec est contra. s. de electio. cum dilecti. in fine. quia ibi ad idem prohibet agere directo, vel excipiendo, vel ratione eius, de quo constabat inquirendo, non cassaretur electio, siue non repelleret electus ab episcopatu. vide quod ibi nota. in gloss. penult. & quod dixi in glo. not. quod sententia, & quod dixi de re iudica. cum super. in fine. Item si opposuit aliquis dilatorias exceptiones ad elidendum referiptum, & feratur sententia contra eum, quam accipit tacite, vel expresse, & postea eandem velit opponere contra aliud in eadem causa non admittitur, quia semel calumniatus est & c. ff. de accusatio. si cui. & argum. ff. de exceptio. Re iudic. cum queritur. & l. sequen. secundum Innoc. cuius est tota haec glo. Sed contra. s. de testi. veniens. ij. quoniam & eadem exceptio in eodem iudicio ad eundem effectum saepius proponitur, de exceptione. Ho. Item Sed & secundum Innoc. ex hac decret. non colligitur, quod saepius fuerit inquisitum super crimine ipsius sacerdotis de conscientia papae, quia in commissione ipsius non fuit facta mentio de inquisitione Constantien. & forte non erat verum, quod ex parte clerici proponebatur secundum Innoc. haec glo. intellectum destruit decret. quomodo enim potuisset fieri mentio, cum adhuc non processisset Constantien. vt s. no. & j. patet. Nam de eo, quod non est, mentio fieri non potest. s. de constitutio. cum accessissent. s. j. in fi. cum suis concord. secundum Host. Item secundum Inno. coram capellano auditore dato non agebatur per modum inquisitionis, sed de iure agebatur inter partes. Quidam tamen dixerunt, & bene, quod si aliquis primo obtinuit inquisitionem contra aliquem, & reus est absolutus, postea idem actor non audjetur contra eundem in modum accusationis, arg. ff. nau. caup. stab. l. & ita. s. fi. & l. licet. s. fi. ff. de sepa. l. ii. s. illud. quod ex eo patet, quia vbi alicui competunt duae actiones ad vindictam tantum, licet vna maiorem poenam requirat, quam alia: tamen postquam actum fuerit de vna, nunquam agitur de alia, vt est videre in actione iniuriarum, & l. Corneliae, quae ambae competunt pro homine verberato, nam si primo actum sit iniuriarum, non agetur postea l. Cornelia. ff. de iniur. praetor. s. j. & l. quod fenatus. & sic est in inquisitione, & accusatio- ne, quia vtraque est ad vindictam tantum. Sed contra, quia sicut competunt duae actiones vna ciuilis, & alia criminalis, siue pro publico, siue pro priuato crimine, neutra earum aliam impedit, vt C. quando ciuilis actio priuati iurata. Sol. illud intelligitur, quando ciuilis actio competit propter rem familiarem, puta, quia petitur, quod sibi abest, vel abest de patrimonio suo, & in illa

lege multa exempla inuenies pro primo dicto. Sed & tunc quando proponens prosequitur actionem ciuilem, super sedendum est criminali. ff. vi. bo. rap. l. ii. s. j. ff. de pub. iud. l. iij. Quinimo & si aliquis conuentus ciuili ter satisfecerit, postea criminaliter de peccato crimine super eodem non poterit accusari. C. de crimi. l. l. j. ff. de cri. expil. har. diuus. & idem videtur in publico. C. ne tu. vel cu. l. j. dic vt ibi no. ff. de adul. si adulterium. s. j. secundum Inno. & adde, quod not. s. eo. ex tuarum. in fi. De exceptionibus etiam consuevit dubitari, & queri, vtrum postquam exceptio fuerit proposita de aliquo crimine, & iudicatum in quaestione, in qua excipiebatur, an vltius de eodem crimine possit accusari, vel inquiri non querit, an possit per alium excipi, de quo vi de s. de accusa. super his, in glo. dicit hic Inn. & videtur quod non. arg. s. de elec. cum dilecti. s. fi. & facit ad hoc, quia exceptio, quae fit contra electos, non agit. s. eo. ex tuarum. in fi. vnde & ipsam vindictam sequitur, vt patet in eo, quod leg. & no. s. de accu. super his. & c. accedens. s. fin. s. de electio. super eo. vbi dixi de hoc. Sed dicendum est contra, quia qui excipit, non agit. vnde cum de hoc crimine primo actum non sit, nulla causa est, quare modo agi non possit. & maxime, quia de crimine exceptio non iudicatur, licet propter crimen exceptum a dignitate repellatur, secundum Inno. s. de or. co. cum dilectus. s. fi. vide, quod dixi, de preben. graue. in glo. ad quod epi. scopi. vt. Item, secundum Inno. & quod no. de elec. cum inter canon. in iij. gl. & quod super ea dixi. Item quia secundum Inno. exceptionem non sequitur vindicta ex sui natura, cum ad vindictam actum non sit, vt ibi. Sed ex accidenti est, quod propter infamiam remouetur a dignitatibus obtinendis, quia infamibus portat & c. C. de dig. l. j. l. xij. secundum Inno. Quid ergo, si priuatur etiam obtentis, secundum id, quod legitur, & no. s. de accu. c. accedens. s. fi. vtiq; in illo casu videtur aliter sentiendum, vt patet in seq. versu. iustius gl. secundum Ho. Idem etiam dicendum est secundum Inno. in denunciatione, s. quod non impedit accusationem, quia non est ad vindictam, sed ad poenitentiam. s. de accu. qualiter. ij. & ij. q. j. si peccauerit. veruntamen, si per denunciationem satisfiat de crimine, postea non poterit inde criminaliter accusari, ar. in iuribus indutis. s. ea. glo. ver. quoniam alij tamen contradicunt, sed denunciatio post accusationem, & inquisitionem admittitur, ar. s. de iureiur. quem admodum. s. fi. secundum Inno. [Non possit] de gratia fuit hoc, quia licet defecisset in purgatione, & iam esset spoliatus ecclesiae, tamen iterum datur potestas se purgandi, & super hoc citandus erat sacerdos, & danda defensionis copia & facultas dicendi contra sententiam episcopi, quod quia non fuit factum, sed solum statutus terminus ad purgandum, ideo vitatur processus, vel clericus non probat, quod dicebat, Inno. [Contumacem] praetermissio iuris ordine, vt sequitur. [Contumacem] super eo, quod episcopi sententiae non parebat, & male, quia non erat hoc commissum. Inno. [Concedentes] id est, concessam ostendentes. [Qui] abbas S. Galli. [Eas, scilicet ecclesiae, & forsitan vnependebat ex altera, alias eidem personae conferri non debuissent, ac praeben. cum non ignores, de aia. & quali. eam te. Hostien. [Et infra.] hic deciditur conclusio procuratoris dicentis, quod cum per ordinarium, & delegatos priuatus fuisset presbyter, & ipsius ecclesiae sibi collatae, sibi adiudicari deberent [respondit] & bene, cum non procederet in modum inquisitionis, sed accusationis. Innocen. Si vero dicas, quod in modum inquisitionis, tunc dicas cum Hostien. quod non fiebat inquisitio ex mero & puro iudicis officio, sed alio procurante. quare cum illo fuerat lis contestanda. de hoc de accusatio. qualiter. de re iudicata, cum I. & A. [Lite non contestata] dicit Goff. quod haec allegatio non erat bona, quia litis contestatio non erat facienda coram illis, quibus mandauerat, vt purgationem indicerent, & punirent. [Electo.] nunc episcopo. vel dic, vt dixi

dixi. s. in princi. [Exhibere.] de his duobus, quae allegabat presbyter, facta est fides papae, secundum Hostien. & hic deciditur conclusio presbyteri, qui dicebat propter haec, & alia se absolouendum, & parti aduersus silentium imponendum. [Transcriptum.] solentiter publicatu ira, quod fidem faceret sicut Goff. de quo. s. de off. del. cum in iure, de fi. instru. cap. j. & fi. [Ac si litera.] no. secundum Host. 10. quod relatio iudicum missa ad curiam facit fidem. Ad idem de exce. pra. la. inter dilectos, & cap. ex literis, de accusa. cum dilecti, de dolo & contu. veriaris, de offi. dele. cum olim, sicut & acta, de proba. quoniam. Sed contra, quia eulogia sunt ex mala fide. ff. de custo. reorum. diuus. nec semper creditur literis cardinalium, vel papae, de hoc de fide instru. quod super. Sol. secundum Host. Relationi vnus iudicis non creditur. s. de proba. quoniam, plurium vero sic. & hoc videtur curia approbare de consuetudine, vel secundum cum creditur relationi exhibitae per partem in eo, quod est contra illam, & ei statuit, nisi probebatur contrarium, vt hic. vbi vero non est pars, nec habet sigillum notum & authenticum, non est ei creditum, de do. & contu. cum olim, de cleri. pe. c. j. Si vero habet sigillum notum & authenticum, prima facie statuit illi, si curia & publico authentico. Audiendus est tamen volens probare contrarium, vt in contrariis supra allegatis. Pro bantur haec, de elec. cum inter. R. & c. scriptum, de fide instru. c. ij. de testi. cum a nobis. [Iuris ordine.] forte non fuit citatus presbyter, quia iudices reputauerunt notorium, quod non erat, vel aliter, vt dixi in glo. de gratia, & gl. & bene, & dicam in gl. forte. [Retractamus.] retractatam & nullam pronunciamus, vel de facto, cum de iure sit nulla, de lit. cont. c. vno. [Proferunt.] i. maxime coadiuuat. n. sed non sufficeret per se, vt j. patet. Hostien. [Populus testis.] & sic loquitur de notorio facti. q. d. a quocunque iuue- ne, vel sena rationem habente quaesieris, respondebit, quod sic est secundum Host. qui per hoc arguit sic probari notorium, & si nil dicatur de visu. Est enim notorium etiam his, qui hic non fuerunt, quod Bonon. est studium gene- rale, quod ultra mare est Acon. quod Henricus nuper coronatus est in Ro. imperatorem, & his similia, & tamen testis interrogatus non dicit se vidisse, sed audiuisse, & talem esse famam communem nemine refragan- te. ad idem de dolo, cum olim, circa prin. vbi de hoc, de accusatio. euidentia, cum suis concord. Dicit tamen notorium semper posse aliquam dubitationem recipere. Remittit a i. decre. bona. de elec. s. licet. [Ibidem.] in re- latione. [Peremptorium.] forte nimis breuem, & non pre- missa alia citatione, nec causa expressa, quare hoc face- rent, & sic iuris ordinem peruerterunt, de dil. c. j. & sic nec debuerunt illum reputare contumacem, secundum Host. [Et infra.] hic deciditur, quod mandat praedictum presby- terum priuari ecclesiae, si per clericum illum, vel alium de praedictis criminibus accusatus fuerit conuictus, de accusa. accedens, & sic bene continuatur, quod sequitur secundum Host. [Et graues.] si ergo exilis esset infamia, non indiceretur ei purgatio. xxij. dist. c. vlti. [Praedictis.] s. adulterio, & incestu. [Indicatis.] sup. quam si praestiterit, ab- soluaris eundem, alias ipsum priuatis praedictis ecclesiis, non obstante & c. quod sequitur. [Pendente.] quando di- catur pendere, remittit Hostien. vt lite pendens. capitu. j. 14. quod prima glo. respondet per quaestionem, an bene fece- rit episcopus & c. Penult. glo. notat, signat contrarium, 15. ponit op. solutionem. quod in quarta gl. [Ibi. l. j.] si iudex non prius super possessione pronunciat, appellatur. quod in glo. vnde non. [Ibi scriptura.] ponit casum decre. s. proxi. alle- ga. quod in gl. quia nec. [Ibi. causam, in prin.] maior. xx. qui ma- numittendi causa seruam donatum accepit, ex abunda- ti probat causam. cum & si non manumitteretur, ille fieret liber. quod in glo. vltima. [Ibi. s. vlti. & l. se.] vide, de fo. compe. significasti super glo. n. [Et ibi. s. vlti.] vide in ca- 16. statim alle. in vlt. glo. quod in glo. i. vt no. de simo. in- sinuatum. quod in glo. iij. [Ibi impetrauerunt.] tamen apparet aperte ex textu, quod fuerit commissio inquisitio, licet mul-

ti doctores sic loquantur aperte, dixi, quia dici posset illa tacite inclusa. quod in glo. si ordo. [Ibi. l. j.] de hoc. j. q. j. in summa. quod in glo. vnde non sunt. [Ibi. ecclesiarum.] sed non videtur, quod illud fieri debuerit, nisi vocato clerico, cui facta fuerat collatio, vt dicit Innocen. hic vnus & idem erat clericus accusans & agens, & cui facta fuerat collatio, & ideo super vtroque fertur simul sententia. quod in glo. quia nec. [in fi.] & cauere debet iudex, ne dubium pro notorio recipiat, de app. consuluit. j. Hostien. quod in glo. no. quod. [in fi.] quod non loquitur in purgatione, sed in in- quisitione, & vide quod ibi dixi super v. glo. quod in glo. vlt. [Ibi. & ita.] secundum lo. [Et ibi. fidem.] nec iuuat, quo minus alia sit praestanda, ac si nulla praestira fuisset. In- nocen. Hostien. [Et in fi.] non intelligas, quod hi qui im- petrauerunt rescriptum super illa causa, adiuerint pottea ordinarium, quod eis licuisset re integra consentiente parte aduersa, secundum Hostien. qui remittit. de appel. vt debitus, & tunc ordinarius esset iudex, nec de legati am- plius audirent impetrantes, argumento ff. de arbi. sed & l. s. fi. & l. sequen. & per hoc renunciant literis, ar. de ap. sollicitudinem, ad fi.

ADDITIONES.

- a. Inquisitorem. an autem possit accusari, vide Barto. in l. prima. ff. de accusa.
- b. Sententia literis. Non quia posset, quia defecisset in illa, sed quia illa alias non praestitit, & vide Ioan. An. supra eo. cum p.
- c. Vnica. Vide ibi. Cy. Bal. & do. Bar. de Saly. & vide in c. tuze, de procura.
- d. Sententia si parebat. No. ex isto tex. quod si iudex talem causam in sen- tentia iniustam exprimit etiam cum ista adiectione, maxime, senten- tia est nulla, quod facit ad materiam. l. qui testamento, ff. de excu. tu. & c. sicut, de re iudica.

S V M M A R I V M.

- 1. In purgatione prelato de criminibus infamato iurare que sufficiat, In ea duobus modis deficiat, & deficiens condemnatur, nu. 4. gene- rali. et ne, an specificae sit indicenda, numero 6. & de quibus, nu- mero xj.
- 2. Pro iudice quo & qua in re praesumendum, Quae cauere debeat, & non admittere, nu. i. o.
- 3. Per poenitentiam reparatur homo lapsus, Veram pauci agunt, Simplex quis, Odio, an amore dignus quis sit, nemo scit.
- 4. Posse, & velle quandoque se impedium, Nolle, & non posse aequipollent hic.
- 5. Incontinentia carnis numeratur inter grauiora, & qualiter id intel- ligatur qui in eam facile incurrant, nu. 9. s. j.
- 6. Specificatio, vel declaratio criminum, uel verum quibus casibus & quo modo faciendae, an non.
- 7. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. In dubia re benignior interpretatio sequenda.
- 8. Suppletio glossarum, Luxuria blandum, quam aliquando facilius accusare, quam ui- tare.
- 9. Promotores contra factum suum venire non debent, eorum quod sit officium, Inquisitio excusat, si quid emergat postea.

C A P. XVI.

Accepimus. Casus. † Non suffi- cit prelato de crimi- nibus infamato iurare, cum se purgat, quod sit immunis ab illis, immo iurare debet, quod post promotionem suam illa crimina non commisit, & sunt. iij. partes. In prima iudicum consultatione super forma purgationis, quam purgandus offerebat. In secunda ipsius purgandi supplicatio. In iij. ipsius forme reprobatio. In iij. causae remissio cum expressio- ne debite forme purgationis. ij. ibi, ipse vero. iij. ibi. Porro. iij. ibi. ideoque. [Et infra.] deciditur, quod iudices Io. And. super v. Decret. P. 4. dubitantes

dubitantes super hac forma confulerunt papam. [Non creditur.] alias credamus. & no. secundum Host. plim e du p iudice, q no grauet, nec cōtra iura faciat, maxime si religioſus sit & honestus, de preben. nisi, de no. ope. nun. c. ij. de procura. in nostra. & est contra id, quod dicitur de probatio. quoniam contra. Sed dic prædictum notabile verum. si tamen quæritur de iudiciali actu, cui pars contradicat, soli verbo iudicis non creditur, vt in contrario. ex quo tamen proueruitate partis negaris iudex conuincit per legitima documenta, eis statur & pars ipsa punitur. de penis, dilectus, secundum eum [potius.] sic construe, Potius præsumimus, q forte alia de causa & c. [per penitentiam.] per t quam reperitur homo lapsus, de sum. tri. c. j. ad fi. nec debet tunc despici in eo, quod fuit. l. di. ferrum. hæc vera de vera penitentia, quam pauci agunt, maxime clerici, de quibus Ambro. dicit plures inuenisse innocentiam seruantes, quam cōgruam penitentiam agentes, de pe. di. j. sunt, qui arbitratur. ij. d. iij. rep. riatur. quod exponas, vt ibi. [Job.] ix. c. & Ecclesiastes. ix. in prin. Nemo scit, an odio, vel amore dignus sit [Simplex.] i. sine plica, & inuolutione peccati. [et Apostolus.] Nihil mihi cōsciū sum, nec in hoc iusti ficatus sum, de pe. di. iij. adhuc instant, circa fi. Goff. & j. ad Cor. iij. a. [Ignorat.] potest tamen aliquis scire, se habere charitatē. de hoc. ij. quæstio. vij. Paulus. ij. [Et potuerit.] quandoque hæc duo se impediunt, de of. del. cum super, no. hic hæc duo æquipollere, ex quo purgatio p iudicē est indicata, scilicet nolle, & non posse. puniretur ergo infamatus, qui intra competentem terminum se non purgat, quasi conuictus siue ex voluntate, siue ex impotentia hoc accidat. Ad idem, de cohabi. cle. & mulie. tua. §. fi. ver. de hoc, & §. e. inter, & c. cum. P. [Incontinentiam.] no. delictum t carnis numerari inter grauiora. & si diceremus illud grauius, i. communius, sicut exponitur. xxxij. q. vij. quid in omnibus, tunc planū. alias dici oportet multa grauiora. & facit quod no hic & in glo. ij. vel est grauius, quia per ipsum perditur bonum rectæ conscientie secundum Hostiē. qui remittit. de temp. ordi. c. fi. in prin. [Promotus est.] adhuc t obicitur, q no debuit in dici purgatio ram generalis, imō specificandum est crimen, vt dicat iuro, q non commisi fornicationem cum tali muliere specialiter nominata. nam, si dicatur infamatus in genere, & non de certa persona, vilipendenda est talis infamia, nec debet propter ipsam purgatio indici in famato, ar. ff. de accusa. l. libellorum, & in eo, quod le. & no. §. de procura. tuæ. §. i. & facit, quod no. de elec. c. pe. li. vj. in fi. iij. glo. nec enim de tali crimine in discrimen alterius vagari oportet, imō necesse est, q certum quid proponatur, vt ff. de iniur. prætor. edixit. respon. j. §. quod autem prætor. ff. de ver. ob. vbi autem. §. qui illud. ff. de iure fisci, ira fidei. Item expressum est, q in inquisitione capitula sunt exprimentanda & specificanda. §. de accusa. qualiter in §. debet. sed contra, quia inquisitio fit in genere, vt patet. §. de simo. licet Heli. §. de accusa. licet, & c. veniens & c. qualiter. j. & c. cum dilecti. & c. cum olim. j. V. & Pe. & c. ante pe. & fi. & §. de offi. ord. c. j. & c. irrefragabili. §. de sta. mo in singulis, & ca. ea quæ ff. de offi. præsi. l. iij. & l. congruit. §. de accusa. ea quidem, in auc. de collato. §. iubemus. iij. col. iij. in quibus non hñ, q aliqd crimen fuerit specificatū, & in genere indicitur purgatio vt hic, & §. e. accedens. & c. dicitur. & c. ex tuarū, & c. nos inter alios, & c. q̄s de gradu, & c. moniales, & c. ij. & j. vbi etiam si in aliquibus exprimentur crimina in genere, scilicet furto, periuorio, falso testimonio, libidine, sicut & hic, non tamen descenditur ad specialem expressionem, sicut nec hic, & vt refert Inno. nō mirum, si aliud in accusatione, quæ odiosa est, & communiter fit ad persequendum iniurię, & quādoque grauiſſimam penā habet, non sic in inquisitione. dicit etiā q nec aliter esse potest. nam propter infamiam fit inquisitio, & indicitur purgatio, vt in dictis iuribus, quæ tamen quandoque ex incerto auctore procedit, decon.

dit. iij. sanum est. Qualiter ergo id, quod omnino incertū est, poterit declarari. Solutio. in accusationibus, actionibus, & libellis, & vbi cunq; inter partes iure ordinario agitur, positionibus, responſionibus, exceptionibus, & similibus ordinariis non debet dari in genere, sed sunt omnia specificanda & declaranda, quādo quis accusatur criminaliter indistincte, vt patet in eo, quod legi. & no. §. de procura. tuæ. & in ciuilibus perſonalibus actionibus, si hoc petatur, alioquin contra. C. de an. exce. l. fi. in fi. Licet secus sit in generalibus, & in vniuersalibus. sed admittitur in specialibus, siue in perſonalibus in certa petitio, quando cunq; petens non ex suo facto, sed ex alieno incertus est, dummodo odo postea in processu negocij declararetur. ff. quorum lega. l. §. q̄ autem nō nunquam, quod dicitur vt le. & no. plene. §. de libel. ob. c. j. & iij. & idem est secundum Hostiē in exceptionibus criminalium propositis, vt quis repellatur a restimonio, vel ordine, vel beneficio. §. de accusa. super his, vt scilicet omnia specificentur, sicut expressum est li. vj. de test. præteritium. §. testes, ver. primo tamen, vbi de hoc, & §. si vero dictus Abbas, ver. si mihi specificatione. vde tamē, quod ibi dicam super glo. no. vbi ostendam hic per illos text. non probari. Dicit etiam Hostiē, q in exceptione excommunicacionis specialiter obtinet, lib. vj. de excep. pia. §. si quis igitur, vbi de hoc. & sic loquuntur & intelliguntur iura inducta. §. eo. glo. in prin. dixit etiam Inno. cen. quosdam dicere, q si in modum exceptionis contra aliquem opponatur, vt a dignitate repellatur, q infamatus est de crimine, puta adulterio, vel consimili, non semper cogitur dicere personam, cum qua commisit crimen illud, maxime si iuret se ignorare, ar. ff. de fur. in actione. Subdit Hostiē q vbi aliquis index procedit ex officio generaliter inquirendo, non habet necesse aliquid specificare illis, contra quos procedit, licet postea in processu testes debeant interrogari de specialibus, vt iudex certam possit ferre sententiam, ar. in l. i. de ac. §. curare. xxx. q. v. iudicantem, & in eo, quod le. & no. §. de testi. cū clamor. & sic specialiter loquuntur iura. §. de accusa. qua liter. i. & se. §. de of. or. c. j. & c. irrefragabili. §. de statu mo. in singulis, & c. ea, quæ, quæ si quis conuictus si quis conuictus specialiter inquirat, & generaliter infamatus sit ita, quod non appareat per famam de circumstantiis specialibus, idem iuris est, vt in contrariis. §. eo. glo. inductis. nec ob. §. eo. de accusa. qualiter. ij. §. debet. Intelligendum est enim, quod secundum quod fama est generalis, vel specialis, capitula generaliter, vel specialiter tradi debent, sicut notauit si. extra de sen. excom. statuiimus. §. q̄ si ex locutione, & sic locum habet regula, quod tantū facit generalis infamia quo ad omnia, quantum specialis quo ad quædam. ff. pro socio, act. §. renunciare. ff. de admini. tu. si duo, in fi. & eodem modo dicendum est, quod vbi quis est generaliter infamatus, nec appareat de specialitate, indicenda est purgatio in genere. & sic intellige, quod hic dicitur, & in contrariis. §. signatis, verū, si de specialitate constet, exprimentanda est in purgatione, quantum de ipsa constat, & hoc fieri potest, vt §. c. prox. respon. j. ver. cum que idem, in prin. §. de præsump. cum in iuuentute. §. de acc. cum. P. Manconella. §. e. quotics & sic loquuntur etiam prima iura inducta in prin. huius glo. & secundum hoc in traditione capitulorum nō est aliquis specialiter infamandus, nisi quatenus est specialiter infamatus. hoc enim est diligenter obseruandum, ne cogatur aliquis ad alicuius maxime occultam infamiam denudandam, vt patet in eo, quod le. & no. §. de testi. co. c. dilectorum Alioquin, si diceres de necessitate omnes circumstantias esse denudandas, & quod aliter non posset inquisitio procedere, contingeret quādoque multa occulta publicari, & plerunq; correctiones peccatorum impediri contra verba, & mentē iurium prædictorum p̄m Inn. cuius fuit mens huius gl. & secundum Hostiē cuius sunt verba. [Alioquin.] i. si non valuerit, vel non potuerit hanc purgationē p̄stare. Et c. hoc

hoc est, contra ipsum procedatis, ac si conuictus esset, quod dicitur. §. eo. inter, & c. cum P. Hostiē. ¶ In glo. iij. arguit. ¶ Quarta signat primum, & soluit. ¶ In glo. iij. [ibi, semper.] ide de testi. cum tu. super. i. glo. [Et ibi, ea que in partes. §. j.] ibi, in re dubia benigniorem interpretationē sequi non minus iustus est, quā tuius. ¶ In glo. ante. pe. [ibi. l. ij.] vide de fur. capitu. fi. super. iij. glo. ¶ In glo. pe. [ibi. si vxor.] vide de adul. capitu. fi. super. i. glo. ¶ In glo. j. [in fi.] quibus scribat hic, non appareat. & ibi scribit ipsi B. iunior, tamen ibi in fi. facit mentionem de iudicibus, quibus commisit inquisitionem in famie. ¶ In glo. ij. [ibi difficile.] maxime iis, qui lapsi sunt de hoc de cleri. cō. q̄ a te. super. j. glo. Valerius li. ix. in prin. Blandum malū est luxuria, quā accusare aliquando facilius est quā vitare. ¶ In glo. iij. [ibi, interpretatio potius.] no. secundum Hostiē. q̄ discretus iudex sibi cauere debet, ne per positionem, responſionem, protestationem, vel quauis propositionem cauillosam, vel duplicē aliquid admittat in animarum periculum, ad idem de ap. oblatā, ad fi. vel p quod veritas obſcuretur, ipse, vel pars decipiatur, seu suo processu eludatur, ad idem vt li. non contēst. quoniam, in prin. de ali. mu. iudi. ca. fa. capitu. j. ¶ In glo. & ideo. [ibi, & non est.] prima Ioannis. j. ¶ In glo. pen. [ibi, purgabitur.] dixit Phi. q̄ etiam de crimine ante promotionē commissio compelleret se purgare, argumen. xxij. dist. vlti. si sit enorme, alias secus. l. xvij. di. ca. j. [et in fi.] supra de testi. co. præterea. & dicit Hostiē, hæc bene notanda per prelatos, & alios in officio constitutos, facit etiam hoc casu pro eis, quia non debent promotores venire contra factum suum, de cleri. coniu. diuersis, cum suis concor. Item q̄ occulta soli Deo sunt relinquenda, de si mo. sicur nobis, in fine, & cap. tua. Nec obſi dicatur promotores ignorasse, quia si non inquisuerunt, fuerunt in culpa, arguen. xxxvij. dist. §. si. supra de elec. cum iura, vbi de hoc. Si inquisuerunt, & nil inuenerunt, præsumitur fuisse occultum, q̄ soli Deo relinquuntur, & promotionem non impediunt, de tem. or. c. fi. Est tamen argumentum contra. §. de preben. cum non ignores, ad fi. ¶ In glo. vlti. [in fi.] & c. de testibus. & c. constitutus.

¶ De purgatione vulgari. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli.
- 2 De purgatione vulgari loca iuris alia, quam presentis tituli demonstrat.

- 1 ¶ Vbi de purgatione canonica & permitta, videndum est de vulgari & prohibita, & dicitur vulgari, quia illa vulgus inuenit, sicut canonica, quam canon induxit, habetur materia. ii. q. v. consuluisti, vsque ad finem quaestionis. Conuenit supra ne cle. vel mo. sententiam, ver. nec quisquam, & supra titu. prox. ex tuarum.

S V M M A R I V M.

- 1 Purgationes vulgares prohibite, & quare.
- 2 Duella inter eas annumerantur, prohibentur & nu. 6. & 3.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum.
- 3 Spectacula cruenta, & gladiatores vetantur.

C A P. PRIMVM.

Vra suscepti. C. Ad rotū ella, & alie vulgares purgationes prohibite sunt. hoc primo, quia per eas sepius damnatur absolendus. hoc ii. Et quia per eas Deus tentari videtur. hoc tertio. Et primæ decre. communis diu. i. ibi, tuæ. [Super ecclesiarum possessionibus.] du

placiter potest legi. Primo sic, an in platea, prædio, vel possessione ecclesiæ duella debeant fieri, vel vt fiant sustineri. consueuerunt enim ibi fieri, quia ampliora loca, vel plateas, vel magis ad id aptas habere solent ecclesie. Potest etiam ibi fuisse quæstio, quia dum litigetur de prædio, vel possessione inter ecclesiam, & priuatum, vel inter duas ecclesias, quærebatur, an secundum morem patriæ deberent dari pugiles. [In eo casu.] id est loco secundum primam, vel proprie secundum aliam. [vel alijs.] secularibus & secularium virorum. Tan. ¶ In glo. j. respō. per ob. cui responderet, & responſioni dat duo similia. ¶ In j. glo. [ibi. Luna.] dicit. lista, Cruenta spectacula in officio ciuili, & domestica quiete non placent, quapropter omnino gladiatores esse prohibemus. ¶ In glo. j. [ibi, David.] j. Regum. xvij. [et ibi, in finibus.] idem no. ij. quæstio. v. monomachiam. [et ibi, geminum.] ac. v. l. de Anania, & Sapphira. [et in fi.] licet sit argumentum contra. ff. ad l. Aquil. qua actione. §. si quis in colluctatione. Goff. vbi de hoc. & Insti. de hæredi. quæ ab inte. §. per contrarium.

S U M M A R I V M.

- 1 Armata vi terreri quem non oportet.
- 2 Accusare plures vnus de eodem potest crimine, ex diuersis autem quot.
- 2 Duella Francia consuetudine sustinentur, in fi.
- 2 In eis quos mori contingat, & nu. 4.
- 2 Peccati effectus qui.
- 2 Peccatum vetus adducit nouam vindictam, prouerbium.
- 3 Spoletani iurisdictionem habent temporalem, & quo modo, & in quibus.
- 3 Ciuitates de patrimonio ecclesie Roma. ut sibi, acquirerint iurisdictionem temporalem.
- 3 Transcriptio quæ non præiudicat.
- 4 Spoliatus pro per sententiam priuato.
- 4 Vniuersi nomine etiam singula comprehendimus.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum.
- 5 Sententia quibus de causis retrahitur, & nu. 6.
- 6 Additio glossarum.

C A P. II.

Significantibus. Summarū est. Et in j. conque lio. in secunda prouiso. [Eos.] quos t oportebat armata vi terreri. C. de act. & ob. l. negans. Hostiē. [Accusaret.] no. quod vnus accusat plures de eodem crimine. sic supra, si reus, vel ac. l. prima ff. de adul. l. vim passam. §. in ceteri. ex diuersis vero factis nō potest accusare duos eodē libello. [Diuersis.] sic duos, sed non tres. C. qui ac. non poss. cum rationibus, secundum quosdam. Alij dicunt, quod nec duos potest, cum vna accusatio impediatur per alteram, nisi suam, vel suorum prosequatur iniuriam, vt hic erat, & ff. de accu. l. hos accusare. §. lege. ff. de adul. inter liberas. §. fi. nec ob. l. cum rationibus, quæ narrat factum. nam si de duobus quæsitum fuisset, ira de duobus negasset, sicut de tribus secundum. D. Hug. de qua materia dic, vt no. in sum. de or. co. Hostiē. vide etiam de hoc in spe. de accusatore, in prin. & de inciden. quæstio. ver. porro, & ver. sequen. [Coacti.] ex lege, vel consuetudine loci, vel de facto. Guil. in spe. de accusatione. §. v. ante fi. suadet aboleri consuetudinē regni Franciæ, quæ talia sustinet. [Peccatis.] modus loquendi, quo vulgus vitur. nam, prout dicebat Innocē. & Hostiē. forsan fuit hoc ex defectu virium, vel ingenij, vel alia de causa. [Præcedentibus.] alias præpedientibus, & no. quod peccatum impedit hominem. & ipsius processum. sic inducit infirmitatem, de pe. & re. cum infirmitas. & in orrem, de hoc de ap. qua fronte, & vt dicit Hostiē. est vulgi prouerbium, peccatum vetus adducit nouam vindictam, & multum de facto verificari videmus hoc prouerbium. [Spoletanos.] iurisdictionem t̄ temporalem habentes. & dicit Hostiē. q̄ hi sunt de dominio

dominio Rom. eccl. licet non bene, & plene recognoscant, dicens, qd hac ciuitas Spole. & alie de patrimonio sibi consules constituerunt in prin. sic nomen vnuerſitatis affumentes, qui de humilioribus cognoscebant, ut hic, de iureiur. venientes demum, vt dicit, paulatim vsurpauerunt omnia fere iura ecclesie Ro. eligendo potestates, & capitaneos, spretis etiam sententiis, & pœnis eiusdem ecclesie, sicut lupus paulatim agnum comedit. 1. 3. q. j. §. j. & sunt hoc contra lecta & no. de excess. prela. dilecta, cum suis remis. & ideo nec illorum prescriptio de iure illi præiudicare potest. 1. di. illud, Inſtit. de vſuca. §. quod autem. & in eo, quod leg. & no. de præſcri. c. fi. p̄m Hoſt. de alia culpa Spoleranorum dixi, de re iudic. cum olim, super gl. ſimile. ſupra. [Spoliari.] i. per ſententiam priuari, concordantias de hoc dedi, de reſti. ſpoſ. conquirente. [Innocentes.] in l. Lombarda legitur imperatorem dixiſſe. Multos vidimus iuſtam cauſam fouentes ſuam clypeo iuſtitiæ amiſiſſe. Vinc. [Vniuerſa.] non dixit ſin gula, ſicut §. de excess. prela. ni mis. j. in ſi. ibi dixi. ¶ Glo. j. obiicit, & ſoluit. ¶ In j. gl. [ibi, cum putarem.] loquitur de illo, qui erat hæres ex aſſe. ſed putabat ſe cohæredem habere, & per iudicium fami. erciſ. condemnationes ſoluit [Et ibi. l. i.] indebitum per errorem, non ex cauſa iudicati ſolutum repetitur. [Et ibi, admonendi.] vide de iureiuran. c. fi. ſuper ſi. j. gl. [Et ibi, ſi ex falſis.] vide de proba. licet super gl. ij. ¶ In gl. i. [ibi, cum putarem.] dicebat Vinc. hic non ſeruato iuris ordine ſunt condemnati, ſecus ibi, licet ibi putaret cohæredem, qui cohæres nõ erat. vel hic fuit duellum iniunctum a iudice, vnde comperita veritate venit contra. ff. de iureiur. admonendi. [Et in ſi.] dicit Hoſt. ſe ex hac ſolutione aliud non habere, niſi qd nõ retractatur in primis cõcor. & retractatur in ſecundis. Dicebat etiam Innocẽ. qd ſpeciale eſt propter veritatem ſuperuenientis caſus, qd recedatur a ſententia, & ſi ſententia non eſt mandata executioni, excipiuntur contra eam. C. dere iudi. l. j. Dicit Hoſt. ad ſolutionem, qd quandoque ſententia eſt annullanda, quandoque nulla, quando eſt annullanda, licet ſit iniuſta, vt quia contra ius litigatoris lata, non retractatur ex ſuperuenienti euentu, uel probatione, niſi fuerit appellatum, vt in contrariis, vel niſi propter periculum animæ aliud contingat, ſicut in matrimoniali, quæ non tranſit in rem iudicatum, de frigi. fraternitatis, de re iudi. lator, & c. confanguinei. vbi vero ſententia nulla eſt, ut quia per falſos teſtes, vel falſa inſtrumenta lata eſt, ſemper retractabitur contraria veritate reperta, quod dic. vt no. de excep. cum venerabilis, uel ſi feratur obtentu reprobata probationis, ut hic, quo caſu etiam is, qui tulit ſententiam, illam reuocare potest, ſi eſt ordinarius, vt hic, & de accuſa. qualiter. j. quod dic, ut ibi. Sed & ubi proceſſum fuit ex officio, videtur qd ex cauſa ex eodem officio poſſit reuocari, non ad partis requiſitionem, ſicut not. ſi. de ap. cũ ceſſante, de reſti. per tuas, & c. cum clamor, de reg. iur. c. j. maxime veritate & equitate penſatis, arg. §. de tranſac. c. fi. Sed & forſan ſecundum eum, ubi reperitur error & probabilis, & ſi ſententia tranſierit in rem iudicatum, poterit ſubueniri leſo ex clauſula generali, ſi qua iuſta cauſa, arg. de reſti. in integ. ex l. teris. ff. ex quibus cau. ma. l. j. §. ſi. & l. ſed & ſi per prætorẽ. §. ſin. & l. necnon. §. quod eis. & ſic poteſt intelligi. C. de re. cre. l. ſi ff. de iure iur. admonendi, & ff. quando actio. de pecu. eſt an. l. j. §. ſi. alias eſt. l. j. Dicit tamen ſpatioſius hoc tradj in ſumma de ſen. & re iud. ſub Rubrica de ſententia. §. quor ſunt eius ſpecies, ſub §. diſſinitiuæ, & ſub §. ſed nunquid eſt hoc. la. de Ar. circa iudicis errorem ſic diſtinguebat. Aut errat in ordine iudicii, aut in prolatione ſententiæ, primo caſu nulla eſt ſententia, C. de ſentẽ.

& inter l. prolata m. can. ij. q. vj. §. diſſinitiuæ, in princ. ſecus, ſi contra ordinem cauſarum tulit ſententiam. C. de app. l. j. ponit caſum, quando prius de proprietate, quam de poſſeſſione pronunciat, tunc enim appellandũ eſt. Si vero fuerit error in prolatione ſententiæ, aut quia tulit aliter, quam volebat, aut quia aliter, quã debebat. primo caſu aut manifeſte conſtat de errore, & tũc non valet, quaſi ore dixiſſe non videatur, quod mente non agitauit. ff. de ſup. le. Labeo, de regu. iur. in ambiguo. & verba deſeruiunt intentioni, non econtra. §. de app. ſecundo requiritur. ſi autem non conſtat. ſtatuz ſententiæ. ff. de arbi. l. qualem, de re iudi. l. index. Si vero fuit error in aliter proferendo, quam debebat, aut facit expreſſe contra ius, vel eſt expreſſus error in illa, & tunc eſt nulla. xi. q. vj. §. diſſinitiuæ, poſt prin. verſi. item ſi ſententia contra ius, quæ eſt lex. ij. C. quando prouoc. non eſt nec. §. de re iud. c. j. j. de ſent. ex com. ſacro. ff. de app. ſi expreſſim, de re iudi. præſes. C. quæ ſen. ſine ap. reſcin. l. j. ſi autem non expreſſe contra ius ſcriptum, ſed contra ius litigatoris lata eſt, tenet, ex quo non fuit appellatum. §. de re iud. cum inter in ſi. & in prædict. l. ii. C. quando prouoc. non eſt necceſ. & ff. quæ ſen. ſine ap. reſcin. l. j.

ADDITIONES.

- a ¶ Contra. Ibi vide latius Io. And. & in c. in præſentia, de renuncia. & licet iura loquantur in diſſinitiuæ, pro qua præſumitur propter maturitatem deliberationis, idem tamen in interlocutoria, licet in illa non ſit tanta deliberatio, ut probat ille tex. quod bene nota.
b ¶ Appellandum. Ad hoc l. j. C. de appel. & in l. ſi mancipium, C. de uic. tio. & vtrouque vide doct.

S V M M A R I V M.

- 1 Eccleſia de iuriſdictione temporalis quo caſu ſe ingerat. Clerici, qui morantur in terris templariorum, gaudent omni priuilegio clericali.
Pœna corporalis infligitur contra auct. hic allega.
2 Deus tentari uidetur, per vulgarem purgationem. Purgatio vulgaris quibus modis tenetur, & cur prohibetur. Supplementum ad contextum hic fit.
3 Additio glosarum.

C A P. III.

Dilecti filij. Summatum eſt ſupra. Et ſorum querelam, ſecunda dat iudicem ibi, cum igitur. [Temporalium.] arg. Hoſtien. eccleſiam ſe ¶ inromittere de iuriſdictione temporalis, quando ipſa abutitur iſ, ad quem ſpectat, remit. qui ſi. ſint le. per venerabilem. §. rationibus. [i. xercent.] arg. qd clerici, qui morantur in terris templariorum, gaudere debent omni priuilegio clericali. Vin. [Quibus.] neophytis, quibus talis purgatio eſt indiſta [Ciuilem.] quaſi ſine morte, vel membri truncatione caſtigabant, in auct. vt nulli iudi. §. quia vero, colla. ix. C. de tenuis fugiti. auct. ſed nouo. Sed vt plurimum ſecundum Hoſt. quicquid dicat illa noua lex, pœna corporalis infligitur, & talem ciuilem pœnam, ſed non ciuilitate infligebant, & de hoc dixi. §. de homi. tua. ij. rñ. [Tentari uidetur.] hoc ¶ intendit, ferrum igneum manu captum naturaliter debet manum lædere. Idem de aqua feruenti. Idem in pugile. nam qui fortius eſt, & ingenioſior, vincere debet minus ingenioſum & fortem. Querimus ergo in purgatione vulgarj miraculoſum, & ſupernaturale, vt. ſ. fouens iuſtam cauſam ferro igneo, vel aqua feruenti non lædatur, & iis ſimilia. querendo igitur hæc miraculoſa, & ſupernaturalia tenemus Deum. [Comerſorum.] de nouo ad fidem & ſupple. max. quia idem de aliis ſecundum Abb. cum ratio prohibitionis ſit communis ¶ ¶ In glo. ij. [in ſi.] vide. §. c. j. ſi per. j. glo. ¶ In glo. vlti. [ibi, iuxta illud.] Deutero. vi. Luce. iij. Matth. iij. [Et in ſi.] & ij. q. v. monomachia. Iacobus.

¶ De iniuriis, & damno dato. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Oeconomia, ſeu continuatio tituli.

De damno dato etiam ubi alibi, & num. 2.
2 Contra iniurias illatores d. unur qu. ando que conſeruatores, quando que ſunt diuinozum.
De iniurijs quibus alijs in locis præterquam in hoc titulo dicatur, & nune. 2.

¶ ¶ Viſo de varijs exceſſibus, quia ex eis frequenter inferuntur iniuriæ, & damna, ideo ſubmittit de iniuriis, & dam. da. de parte prima. ij. q. vij. accuſatio, in ſi. xv. q. j. illud. xxij. q. iij. inter querelas. de ſecunda. xvij. q. iij. diſſinitiu. xxij. q. vlti. peſſimam. de vtraq. xxij. queſtio. ij. & iij. per totum. Repetitur in vi. Ad primam partem conueniunt, de reſcrip. nonnulli, de elec. cum eccleſia, de teſti. co. peruenit. ij. de re iur. cum re, de app. peruenit. i. de emp. & ven. c. fi. de ſtatu mo. in ſingulis. §. porro, de eccl. ædifi. cum dicat, de accuſa. qualiter. i. & per iterationem ſacramenti fit iniuria primo, de apoſta. ca. ij. & vim repellere licet, non ad vindictam, ſed ad iniuriam repellendam, de homi. ſignificati. ij. in ſi. Item faciunt de ſenten. exe. in audientia, & c. contingit. & li. vj. de elec. ſciant conctj, de pœnis. c. j. de ſenten. ex com. dilecto, & c. quicunq. 2 & c. clericos. rñ. in ſi. Item ¶ contra iniuriatores dantur quandoque conſeruatores, de offi. dele. c. j. & vlti. eo. li. vj. Quandoque ſunt ceſſationes diuinozum, vt in Cle. de ſenten. ex com. mu. c. j. ad ſi. Interdum æquiparatur aliqd fieri iure, vel iniuria, de no. ope. nun. cap. j. Ad ſecundam partem, de reſcrip. c. vlti. in ſi. de offi. deleg. cum olim. i. de foro com. dilecto, de fideiuf. peruenit, de immu. ecc. quia plerique, de ſimo. de hoc. in ſi. & c. audiuius. vbi patet eccleſie ſoluendum, qd acquiſitum eſt in eius damno. Item acquiſitum in diſpedium terræ ſanctæ reſtituitur duplicatum, de iudaïs, ad liberandam. Et hæres defuncti damna per illum illata emendare tenetur, de raptio. in literis, in ſi. Item facit de ele. commiſſa, li. vj. in ſi. & de foro com. c. vlti. eo. li. Ad vtranque partem facit de foro com. com. queſtus, de reſti. ſpo. grauis, de do. cap. ſi. de ſenten. ex com. conqueſti. Et de offi. or. ſi canonici. §. j. in ſi. & de immu. ecc. quoniam, in ſi. li. vj.

S V M M A R I V M.

- 1 Percuſſor, ſeu vulnerator ad quæ damnetur, & nu. 2. & 3. & qua actione, ibid. & nu. 4.
Remiſſa iniuria, an videatur remiſſum d. mnum ex ea.
2 Suffragium, & additio glosarum. nu. 3.
Damna ex iniuria prouenientia per iuramentum probantur.
Libero homine vulnerato qua actio detur, & nu. 4.
Sermo vero que.
4 Iniuriarum lege Cornelia quibus caſibus agatur.
Inter pulſare, & verberare diſſer.
In litem propter iniuriam, & damnum datum quo iure liceat iurare.

C A P. PRIMVM.

Iruxati. Breue eſt. & quod i ſuperſcriptione dicitur. ſi Exodo dicitur. xx. c. [Percuſerit.] iniurioſe ¶ non ſe defendedo. [Si iacuerit.] alias ſed, quicquid habeas, ſupp. max. licet enim non iacuerit, locum habet, quod ſequitur, Hoſt. [In medicos] & medicinas. [Reſtituat.] & ſi vulneratus remiſit iniuriã, dicunt quidam, qd adhuc poteſt agere ad impenſas, de hoc in ſpe. de accuſatore. §. j. verſic. quid ſi vulneratus. 1 ¶ ¶ In glo. j. [ibi, amiſſas.] & quas amiſſurus eſt, quia factus inutilis, vt dicunt ite tres. ll. ¶ ¶ In glo. j. [ibi, præſtabit.] & idem in omni alio intereſſe, & hæc probabuntur per iuramentum taxatione præmiſſa. j. eo. olim. Hoſt. [Et in ſi.] datur autem libero homini vulnerato vtilis actio legis Aquiliæ, nõ directã, quia membrorum ſuorum nemo eſt dominus. ff. ad l. Aquil. liber homo. Si vero ſeruus fue-

rit vulneratus, tenoris mihi, in quantum eum deteriore feciſti. ff. ad l. Aquil. ſeruus ſeruum. §. ruſiſſe. Phi. poteſt etiam liber ¶ homo percuffus agere iniuriarum ex. l. Cornelia, quæ in tribus caſibus locum habet, cum quis dicit ſepulſatum, verberatum, domumve eius introitum. ff. de iniur. l. lex Cornelia. eſt autem differentia inter pulſare, & verberare. Pulſamus ſine dolore, verberamus cum dolore, vt. eo. l. inter. Et eſt ſciendum, qd in hac actione. l. Cor. non iuratur in litem, ſed per iudicem æſtimatio fieri debet, vt. ff. eo. l. conſtitutionibus. Sed in actione ciuili, quæ datur ex conuitio, vel iniuria, re, ſiue manu illata. ff. eo. l. j. §. iniuriam, iuratur in litem. in ſti. c. ti. §. pena. Go.

ADDITIONES.

- 1 Accuſatore. An autem poſſit accuſari criminaliter, vel contra illum inquiri ad pœnam ſiſco applicandam, vide Bar. in l. j. §. vſque adeo, ff. de iniur.

S U M M A R I V M.

- 1 Aperire cisternam, & fodere, & non aperire, qui dicatur, in ſcripturis diuini.
Ex non faciendo quis obligatur.
Ex culpa aliena quis puniri non debet.
2 Suffragium, & additio glosarum. nu. 3.
Occaſio data oportet ſit propinqua.

C A P. II.

Iquis aperuerit. Breue, & in ſuperſcriptio ne dic. eo. c. & dicit Aegy. ¶ prædicatores exponunt de his, qui aperunt dubia ſcripturæ diuinarum, quæ poſtea in ſoluta relinquunt. [Opera uerit.] j. cooperauerit ita, qd nil ibi cadere poſſet, & ſic ex culpa obligatur non faciendo, quod potuit. alias, aperuerit. i. publicauerit [dominus.] qui fodit illam. alias ex aliena culpa non deberet puniri, de his que ſi. a ma. par. c. q. ſuit. Hoſt. [Ipius.] domini cisternæ. Dixit Hoſt. qd non habebit necceſſe mittere ad macellum. ſic. j. c. j. verum dicit de boue, ſed non de aſino. ¶ ¶ In glo. i. [ibi, nihil intereſt.] vide hanc, & ſe. de reſti. ſicut, ſuper. iij. glo. ¶ In glo. i. [ibi, qui foueas.] & de homi. ex literis. ij. [Et ibi, occaſionem.] propinquam, de hoc de homi. c. deccetero.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad ſcientiam cornupet. a bouis quot ſufficiant dies domino. Supplementum diſtionis ad contextum.
2 Suffragium glosarum.
Aggreſſorem impune occido, & in dubio quid, nu. 3.
3 Additio glosarum.
In dubio, ſi neſcitur uter boum fuerit aggreſſor, neuter tenetur.

C A P. III.

Ibos. In ſuperſcriptione dic. eo. c. ad ſi. [Quidius tertius.] quaſi dicat ſufficit, qd ¶ ſint duo, vel tres dies, quod vitium bouis ſciuit, & ſup. maxime. nam & ſi ignorauerit, locus eſt diſtinctioni aggreſſionis, quam ponit gl. Hoſtien. [Bouem.] æquiualentem. ¶ ¶ In glo. ſecunda, [ibi, itaque.] ſeruum tuum latronem me aggreſſentem impune occido, quia naturalis ratio permittit, vt contra periculum me defendam. [Et ibi, cum ſtramenta.] ſi duo tranſilabant ſtramenta ardentia, & corruerunt, & alter igne conſumptus eſt, alter non, tenetur, ſi neſcitur illum ab iſto eluſum. ¶ ¶ In glo. ij. [ibi, aggreſſus.] repetere non tenetur. Dicunt quidam, qd in dubio ſemper ſuperſtes tenetur, quia præſumitur, qd tãquam fortior aggreſſus fuerit, quod non placet, & dicimus in dubio neutrum teneri per. §. ſtatim alleg. Lau. idem Vincen. & Hoſtien.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniuſto pro diſiunctione.
Ex damno dato per me ipſum, & iumentum meum teneor excepto caſu, & nu. 2.
2 Suffragium, & additio glosarum. nu. 3.

C A P. III.

Haerit Breue, & in superscrip. dic. aut. ff. de ver. si. l. saepe. Si enim tener de dano per iumentum dato, fortius de dato per seipsum, quo casu obligatur insoludum. sic s. c. proxi. sed alio casu non, sed vt dicit glo. [Depascat.] hoc saluo, qd transendo licet herba & viridi silua pro sua commoditate, & vsu necessario sine vastatione equum propriu pabulando reficere, & non alibus vti, in li. seu. de pacet. tenenda. l. qnoniam diuina, s. fi. qui incipit, quicunque per terram transiens. ¶ In prima glo. [ibi si glans.] loquitur, cum glans ex arbore tua in fundum meum cadit, qua pecus a me immissa depascit. ¶ In glo. prima [in si.] als est lex, & incipit, quamuis. contrarium seruatur apud nos, & de hoc in spe. de actore. s. i. ver. sed pone inuenio, & dic vt ibi,

S V M M A R I V M.

- 1 Ex igne incenso culpa tua damnum datum teneris resarcire. Quando id dicitur culpa tua commisisse, nu. 3. s. j. Reddere pro dave, vel emendare. Improprietas ditionis, in dict. redde. 2 Forum iudiciale, & penitentialia differunt. 3 Suffragium, & additio glossarum.

C A P. V.

Ingressus In superscrip. dic. eod. c. tendit, siue legetes elient collecta, & in mo te, vel aceruo posita, siue cum radice adhuc in agro pendent, si ex culpa tua sunt incensa, teneris. & quod de frugibus dicit, idem in aliis rebus intelligas. c. proxi. [Redder.] i. dabit, vel emendabit. si. de adul. c. i. cu suis conxor. [Succenderit.] circa hoc capitulum & sequens Dio. & Host. distinxerunt inter forum iudiciale, & penitentialia, in decre. sicut dignum, de homici. vbi vide in gl. magna vltra me, ver. si autem culpa, & se. ¶ In gl. i. [ibi, s. in hac.] pe. est. & vide. s. ca. ij. ¶ In glo. i. [ibi, culpa.] vt si posuit in stipulam suam ignem tempore ventoso. [Et ibi, non tenetur.] pone enim, qd subito ventus inualefcens ad aceruum vicini ignem defert. Host. vel pone, qd sine ven forre propter nodu ligni, quod ardebat, saltauit ignis, ac si sagittatus fuisset, vt expertus sui Paduae, vel municipula appropinquans igni, & incensa trasiuit ad locum, vbi erant fruges. Idem autem de similibus,

S V M M A R I V M.

- 1 Restituendi verbum proprie, & improprie, uel abusus sumitur, & quo modo. Peccatum non tollitur per emendationem damni, imo necessaria penitentia post eam. 2 Suppletio glossarum. Aedium appellatione omnis species edificij continetur.

C A P. VI.

Quis domum Restituat. ¶ pro subblata, si extant. Improprie quo ad incensa s. ibi. emendet. [Penitentia.] peccatu ergo non tollitur per emendatione damni, imo necessaria est penitentia post emendam. c. cor. de simo. ex diligenti, de homi. sicut dignum. s. eos, de rapto. c. ij. de fur. c. fi. ¶ In glo. vl. [in si.] secundum Ala. & appellatione aedium omnis species edificij continetur, vt ibi,

S V M M A R I V M.

- 1 Secularis potestas, qua clericum banniuir, per ecclesiasticum iudicem damnatur, & ad que, & nu. 3. Vltra dietas duas causam non committere satis olim erat, licet extra prouinciam committeretur. 2 Iniuriarum quedam requirunt ordinem iudicarium, quedam minime, & que, & nu. 3. Episcopus agit pro damnis, & iniurijs illatis ecclesijs sibi subiectis, agit ad satisfactionem iniuria sibi illata, & ad quam pena,

nu. 4. & quando eam videatur remittere, ibid.

- 3 Clericos laici bannientes quibus afficiantur penis. 4 Iniuria irrogata etiam prebato, vel clerico qua & quibus casibus remissa videatur. En cui est irrogata nunquam cogitur remittere satisfactionem. Sed odium tenetur. Eam irrogans tenetur satisfacere, cir. fm. de forma iuramenti in eius estimatione, nu. 6. s. i. remiss. 5 Suffragium, & additio glossarum, nu. 6. Lis quandoque contestanda etiam cum causa committitur in modu inquisitionis.

C A P. VII.

Lim. C. ¶ Secularis potestas, qua clericu iniuriar, expensarum, & damnorum per ecclesiasticum iudicem condemnatur, & duo faciunt recitat processum delegati, quem secudo reuocat, & causam diffinit. ij. ibi, quare nos. [Mutinensi.] no. ex hoc, & ex superscriptioe, quod satis erat olim, qd ca non committatur vltra duas dietas, licet committatur extra prouinciam. de hoc dixi, de iudi. c. fi. in. i. gl. [Iniurijs.] quarum quedam requirebant ordinem iudicarium, & sic li. conte. & sic planum est, quod sequitur de cassatione processus super dubiis, & pronunciatione papae super liquidis. Vinc. [Ecclesijs.] no. qd episcopus agit pro damnis, & iniurijs illatis ecclesijs sibi subiectis, de co. di. omnes, de excef. prela. sicut vnire. Vin. Idem Mutin. episcopus.

- 3 [Receptu.] & male, vt sequitur. [Banniuir.] hodie per co. cili. Vien. de penis, si quis sua dente, tales excom in unica ri sunt, & penis variis puniuntur. Et de hoc confitit, vel quia erat notorium, vel quia fuit seruatus ordo iuris, vt lis conte. Vinc. [Libertatem.] de hoc dicam, de sen. exc. no nit. [Expensas, & damna.] sic. s. c. i. Host. [Condemnandum.] per uato iudicario ordine. Inn. & s. dixi fm Vinc. & no. fm Host. qd agit episcopus ad satisfactionem iniuriae illatae. xvij. q. iij. si quis deinceps. C. de iniur. atrocē, quod est verum quo ad poenam ciuilem, vel pecuniariam. Capralem enim ob sanctitatis gloria remittere debet, & sic non corradicit. C. de episcopis, & cle. si quis in hoc. Sed quid si viua voce, vel per literas saluat iniuriantem sibi, nuquid per hoc remittit iniuriam? Ita videtur, nam hac actio dissimulatione tollitur. In ti. de iniur. s. fi. eo. tit. non solum. s. j. & per salutationem fit indignantis reconciliatio. lxij. di. cum Adrianus. Sed contra, quia etia expresse sibi factam remittere non potest. lxij. di. Salonitana. de senten. excom. cum desideres, in fi. Item episcopus tenetur rancorem omnem, & odium remittere, ita, qd nec signum rancoris retineat. Non est ergo impu tandum, si salutauerit iniuriantem, vel etiam cum eo comederit, vel celebrauerit, cu ad hoc ex officio atringatur, qd nemini debet esse damnosum, vt no. s. de renu. s. sane, cum si. Solutio, actio iniuriarum ab initio dissimulatione aboletur. i. si is, qui iniuriam recepit, non irascatur, nec moueatur. Porro, si exinde semel motus, & turbatus fuerit, & sic iniuriam statim ad animum reuo cauerit, & iniuriantem citari fecerit, non tollitur, nisi expresse renunciatur, vel transigatur, vel pacificatur, & sic intellige. ff. eo. non solum. s. i. ff. de pac. si tibi. s. que dam, & l. si vnus. s. pactus, ver. sed si pactum. Coeterum iniuria prebato, vel clerico irrogata quantum ad personam tolli potest tacite, vel expresse, sed quantum ad ecclesiam nullo modo, & sic intellige dictum. c. Salonitana. & ca. cum desideres, in fi. & xxij. q. iij. si is, qui prelatus est. Siue autem prelatus, siue priuatus sit is, cui iniuria est irrogata, nunquam cogitur satisfactionem remittere. xx. di. c. si quis contristatus, xxij. q. iij. sic illic. xlv. di. & qui emē dat. xxij. q. viij. de occidendis. Sed & ex quo lit. conte. facta est, nec per salutationem dicam ipsam remitti, nec per pacis osculum in ecclesia datum, sed solum odium, quod nemo debet in animo retinere, vt patet. xxij. que. iij. cum in lege. & xj. q. iij. inter verba, & sic intellige. lxij. dist. cum Adrianus, de co. di. i. pacem, & idem videtur secundum

secundum cano. etiam si sola citatio facta, sit, ar. in eo, quod leg. & no. s. de offi. dele. relatum, & c. gratum. Hec autem non de facili concederent omnes doctores legum. Lesus igitur, & si tenetur parcere quantum ad odiu Igens tamē tenetur satisfacere, vt expresse probatur, de poe. di. v. cap. fi. ad fi. nisi. n. sic intelligeres illam literam, contradiceret sibi ipsi hic, & si nouus videatur in aliquibus, tamen est rationalis intellectus, & adde, quod no. j. de senten. excom. contingit. i. & cea noscitur. & c. con. questi. §. illico. & supra de arbi. ca. dilecti, ad fi. Host. vide, quod dicam de homici. c. ij. li. vj. super iij. glo. ¶ In glo. pe. [ibi, si quando.] ponit casum decre. j. alle. ¶ In glo. vlti. [ibi, s. vlt.] hanc. l. & sequentes vide in. c. ex parte. j. alle. su per. ii. & ij. glo. ¶ In glo. j. [ibi, non ualeat.] non enim fuit delegatum negocium in modu inquisitionis, sicut forsā putabat delegatus. sic. s. de iudi. exhibitio, & tamen et eo casu quandoque lis contestari debet, de hoc dixi. s. de pur. ca. c. pe. in glo. & bene. ¶ In glo. pe. [ibi, iurare.] de forma vero iuramenti in estimatione iniuriae vide in Spe. eod. titu. ver. in hac, & de offi. or. si canonici, lib. vj. in glo. Et hac. ¶ In glo. vlt. [in fi.] & j. de regul. iur. in obscuris, li. vj. quod dixit hic Gof. dixi, de cens. olim, super vlti. glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Damnum restorationem non petere qui iurauit, expensas repetere poterit, & nu. 4. distinguitur vide nu. 10. ad dict. interpretatio. Damnum quid, nu. 4. circa rem quod dicatur, nu. 8. 2 Facti species narratur. 3 Commune, vel vniuersitas an possit statuere in praiudicium singulorum. Non tenetur de delictis singulorum, neque e contrario. Absentes non obligat, & quo casu. 4 Expense que rem augeant, includuntur appellatione damnorum, nune. s. excipitur, ibi. de eorum moderatio a quo fiat, nu. 6. A significatione vocabuli non recedendum, nisi aliud constet. 5 Moderatio mandata continet diminutionem potius, quam excessum, & alias vt accipiat. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Vitiata rem qui vendit, ad quid teneatur. Fraus quid, aliud est cum dolo, aliud sine eo, nu. 10. in fi. 7 Additio glossarum. Ad interesse tu teneris, si quid in certo loco & tempore promissa non solueris. Incurratio, & quando habeatur. 10 Ad quod actum, vel cogitatum non fuit non fit extensio, & quorum hic. 11 Contributio quibus fiat casibus, innta glossa. Propter concordiam quadam tolerantur, qua alias non tolerantur.

C A P. VIII.

Non nostra. C. Qui iurauit restorationem damnorum non petere, expensas repetere poterit. Er sunt duae partes, in prima de decise consultatio. in secunda responsio ibi, cum igitur. [Brixienis.] dicit Innocen. qd forte factum sic fuit. Cum olim esset discordia inter populum, & milites Brixie. multa sibi damna ad inuicem intulerunt. Multi etiam ex ipsis pro suis partibus expensas fecerunt. tandem pace facta cum damnificati ex vtraque parte sibi peterent ab altera damna restitui, commune videns ex hoc inuicem periculum, vel hoc sibi nimis onerosum, statuit, qd nullus super damnis agere posset, & hoc omnes iurauerunt. verum, cum postea peterent expensas, obiciebatur eis iuramentum, dicitur hic, qd obici non potest. Dicit Ab. qd idem casus fuit Aui nione. [Vt.] repetit, non. ¶ Ad communi. potest determinari regrundium, recipiendo, & participium, aditum, secundum Innocen. & Hostien. secundum quos forte commune se obligauerat ad expensas, & damna, sed propter periculum, vel determinatum magnum inde proueniret

idem commune postea contrarium statuit super damnis. & si dicas, quomodo potuit hoc commune statuere in praiudicium singulorum? Respondet Innocen. quia in hoc singulariter singuli consenserunt, vel potuerunt hoc statuere in eorum praiudicium secundum ea, que dixi, de constitu. qua in ecclesiarum. vide quod dixi, de ma. & obe. ca. vlti. in prin. & in glo. no. qd in arduis, nam cum commune Brixie tam populi, quam militum simul iunctum no esset etiam naturaliter obligatum ad damna, qua nec dederat, nec dari mandauerat licet que liber pars per se posset de aliquibus coueniri, ad qua erat naturaliter obligata, sicut suo generali statuto se obligauerant ad damna refarcienda, ita statuto generali contrario per illos tantum, per quos regitur ciuitas, obligationem tollere potuerunt, j. de regul. iur. capit. i. secundum Innocen. Vniuersitas enim de singulorum delictis non tenetur, sicut nec e contrario, ar. ff. qd cuius. vni. sicut municipium. s. j. sicut nec noui incolae ad antiqua debita. C. de decuri. prouidendum. l. x. Nec presentes obligant absentes. ff. de mag. co. l. i. j. respon. Quo i verum quo ad priuatum, & proprium interesse, nam in quantum quis est de vniuersitate, & quo ad executionem in rebus vniuersitatis, iudicat eis, ar. ff. ad municip. l. qd maior. ff. qd cu. vni. l. nulli, & l. fe. & adde, quod no. de senten. excom. grauem, de simo. dilectus. ij. de elec. scriptum. Host. & vide rem is, quas dedi, de rescrip. cum dilecta, super glo. fi. [Approbauerit.] remittere potuerunt, alias debebat fieri contributio, sicut in casu. ff. ad l. Rho. de iac. l. j. secundu Vinc. [Et infra.] hoc decisum, quod supra dixi. [Damnorum.] damnum dicitur diminutio patrimonij facta per nocuum alicuius. ff. de dam. in. l. damnum. Phi. iij. l. est, & hoc non dicit, quod subditur de nocuum. Di minutum, qd de hereditate exiit. ff. de pe. hanc. l. de perditum. Expensae vero vtiliter, vel necessario factae rem augete videntur. ff. de impen. in rebus do. fac. l. i. ij. & iij. & que sunt in vtilitatem municipij, de procura. c. i. pro causa, de accusa. ex parte. & c. olim, de elec. vt preterita. 5 Goff. [Non debeat.] ex vi j. significationis vocabuli, a qua non debet recedi, nisi aliud cōstet. ff. de le. iij. non aliter. [Expensarum.] Vinc. videtur hoc intelligere de expensis factis de mandato communitatis, qua debere sunt. s. de procur. cum pro causa. [Pro bono concordia.] supra de preben. nisi essent, & hec potest esse ratio, quare expensae non includuntur verbo damnorum, cum alias includantur, cum in his sit diminutio patrimonij, & in his damnificatus sit, qui illas fecit, vel dic, vt dixi super ver. communi, vel vt dixi super ver. expensarum. [Moderandum.] hoc potius diminutionem continet, quam excessum, de verb. signi. c. fi. Hostien. moderatio autem post obligationem admittitur propter periculum secundum Inn. vel loquitur de communi & arbitraria moderatione expensarum, quam semper facit iudex, qui ad illas con demnat, de qua s. c. proximo. ¶ In glo. j. distinguit damnum, & expensas & damnum subdistinguit circa rem, & extra re concludens expensas hic non includi, quia de his non agebatur. ¶ In j. glo. [ibi, Julianus, in prin.] si venditor sciebat vicium rei, ad omne damnum ex emptione secutu tenetur emptori, vt si propter signum edes perierunt, vt contagione morbofi pecoris pecora perierunt. [Et ibi, aliud pena.] fraus est noxa, sed pena noxe vindicta. ¶ In glo. i. [ibi, sine interesse.] de hoc vide plenius in spe. de fructu. c. i. & interesse. s. ij. & sequen. & maxime. s. pen. ver. in summa. [Et ibi, non consequeris.] semper sub hoc ideo, quia si certo loco, & tempore soluere promissisti, illud venit in arbitraria, in qua non solum damni, sed & lucri habebitur ratio, de fo. compe. dilecti. de plus pe. ca. vno. ff. de eo, quod cer. loco. l. si vt certo. s. fi. Hostien. [Et ibi, non extenditur.] cum de his factum, vel cogitatum non fuerit, sic supra de iure iur. capit. pe. Idem in transact. vt ibi no. [Et ibi, interpretatio.] vide questionem, quam plene prosequor super regul. pro possessore, de reg. iur. lib. vj. [Et ibi, pena.] sed fraus est noxa, sed pena noxe vindicta. [Et in fi.] sic

b scilicet fraudis cum dolo, aliud sine dolo. de hoc. 8. d. c. j. b. 1. In glo. vlti. [ibi, factus est] ad euadendum commune periculum, sic & alias in communi negotio, de ita. mo. in singulari, de cen. procuraciones. [et in fi.] propter quam quidam tolerantur, quia alias non tolerantur. s. de despo. impu. c. ij. q. vj. hoc quippe. Phi. & iudex ad eam laborare debet, de transac. c. fi. Goff.

ADDITIONES.

- a De fructi. & Bar. post Cy. in l. vna. C. de sen. que pro eo, qd interest, & ibi Bal. & Sali. & Io. And. de sen. exc. sacro.
b C. & per Bar. in l. iurisgen. s. sed fraudandi, ff. de pac. vbi plenius.

S V M M A R I V M.

- 1 Gregoriana decretales Laconice, seu breuiter dictata. Culpa varijs temporibus accidit, varijs etiam de causis euenit, & quibus, & nu. 2. 3. 4. & 7. & ex ea quis tenetur, & quando, & nume. 3. 4.
2 Occasio requiritur propinqua, in fi.
3 Epilogus, & suffragium glossarum.
4 Damnum quibus modis dicatur dari, & supra nu. 1. & 2.
5 Additio glossarum.
6 Ex casu non culpa eueniente teneor. S. j. Ignorantia quando non excuset, ibi uncti glo.
7 Verum dicens in conuictio an & quando teneatur iniuriarum.
8 Conuictum qui sibi inuicem dicunt, an alter alterum ob id accuset.
9 Ex incitatione animalis in te ego teneor, & supra nu. 2.
10 Ex animalibus feris quando teneor, animal dando an liberere.
11 Fera deposita si fugit, & capiat depositarius, cuius sit.
12 Pauperes quid, in fi.

C A P. IX.

In culpa tua. Hæc Grego. se summans, & habens plura dicta, que per se patent, plus egent exemplis, quam summatione. Dicit Go. q. culpa qnq; præcedit, quandoque sequitur, quandoque inest, ad primum alle. ff. ad l. Aquil. qui occidit. s. in hac, & l. qui foueas, ad idem. s. c. ii. & iij. Sequitur in medico, qui bene secuit, sed incuratur vtrunque, ff. eo. l. idem iur. in prin. & l. p. ce. in fi. ad idem. s. ac homici. tua. [Damnum.] s. ca. ij. & iij.
1 In iuria. s. eo. c. j. & c. olim [Tullius.] de homici. sicut dignum, all. G. & dicit Innocen. idem in eo, qui incitauit, puta canem, ff. ad l. Aquil. Item Mela. s. si alij, & s. item. [Imperitia.] de ara. & qua. ad aures. [Negligentia.] de offic. ar. ea, que. [Excusatio.] ex quo culpa rita datum est damnum [si.] alias sed. [Facto tuo.] in quo non est error tolerabilis, s. de rescrip. ab excommunicato. [Tua.] s. eod. si læserit.
3 Occasionem. propinquam, de hoc renuit glo. ¶ In glo. in textu soleo recitare. ¶ In i. glo. [ibi, non tenetur.] nec iniuriarum, nec l. Aquil. vt probant iura statim alle. [Et ibi, cum aliter.] vide de resti. spo. olim. j. super glo. pe. [Et ibi, in lege.] sequitur, Aquilia leuissima culpa venit. [Et ibi, s. si nauis.] p. ponit casum, quando nauis in scapham damnum dedit impulsa sine culpa nauarum. ¶ In glo. ij. [ibi, s. item cum eo.] si irritauit canem, quem tenebam, & momordit, teneor Aquilia, si non tenebam, agitur in factum. [Et ibi, in prin.] si dolo feci, vel mandauit, q. tibi maxilla pugno pcuteretur, teneor iniuriarum. [Et ibi, s. & apem.] loquitur in illo, qui scalam supponit, vel frangit, vel ferramenta præstat, vel scalas scienter ad id. [Et ibi, is cuius.] sequitur, ope, & consilio dolo malo factum est, vt deprehensus in adulterio pecunia, vel aliter, se redimat, p. pena lenocinii damnatur. ¶ In glo. [ibi, si quis fundum.] alias, si quis domum, vide ne præ. vic. l. c. vlti. super glo. ij. [Et ibi, si ex plastro.] si lapis ex plastro, cadens damnum dedit, tenetur plastrarius, si cecidit, quia non composuit. [Et ibi, s. in hac.] pe. est, vide de resti. sicur. sup. ij. glo. ¶ In iij. glo. [ibi, s. pe.] hanc & duas se vide, in supplem. ¶ In vlt. glo. [Et ibi, qui foueas.] vide, s. c. ij. in glo. [Et ibi, si pignus.] vide de homici. c. fi. statim al. super vlt. glo. ¶ In glo. i. [ibi, illud.] &

in Cle. de homici. si furiosus. [et in fi.] qualiter quis deprehendatur in culpa, dic vt no. supra de era. & qua. ad aures. Hostien. ¶ In glo. iij. [ibi, s. pe.] sibi tenetur Aquilia tantum. [et ibi, s. si iniuria.] sibi, iniuriari volebat, licet non illi, quem percussit, dic vt ibi [et ibi, si cum seruo.] ibi no. lebat iniuriari volens percutere seruum suum, si percussit liberum, & dic, vt ibi, q. licet non teneatur iniuriarum, tenetur Aquil. [et ibi, conuictum dicitur.] de illo, q. vocat salium latronem, periturum, adulterum, & verum dicit Hostien. dixit hic, q. si dicit accusando, vel denunciando, & ad penam, si probat, non tenetur. ff. de iniur. cum, qui nocentem. C. de iniur. si quidem auiam. s. fi. Idem, si hoc facit excipiendo, vt repellat ab ordine, vel test. monio, vel his similibus, de testi. ex parte Ad. de accusa. super his. Cum enim hoc concedatur iure, non videtur iniuriam facere & c. de elec. cum ecclesia. cum suis concor. Si vero id dicit solum ad infamandum, quod patet, quia non dicendi iustam habet causam, tunc tenetur C. de iniur. l. iij. & l. si quidem auiam. j. resp. vj. q. j. ex merito, & c. deteriorum, si vocat cucurbitam, non occurrit iusta ratio, Hostien. quare hoc possit dici, cum ipse plus aliis doleat, all. ff. de adul. si vxor. i. rñ. & quod ibi no. Idem in bastardo. l. vj. di. nasci. si tamen hoc dicat ad infamandum, tenetur vt supra. s. vt repellat ab hereditate, non, q. si. sint le. causam, & c. laror. De his vero, qui vicissim sibi dicunt conuictum, an alter alterum accuset, vide in spe. de accusatore. s. j. ver. quid si te. omnino vide, quod de iis addam in spe. eo. i. tu. post prin. & facit ad id, quod dicitur est de excipiente, quod no. eo. tit. ad fi. ver. sed pone. Et vide, quod ibi dixi. ¶ In gl. sic ergo. [ibi, deleuit.] non ab alio communicarum, alias tenetur concitans, no. dominus animalis. ff. si qua. pa. l. j. s. & generaliter. [Et ibi, teneor.] ni si decesserit animal ante litem contest. ff. si qua. pa. l. j. s. plane. [et ibi, potes.] fallit in casu præ. l. j. s. interdum, scilicet cum negauit animal suum esse, & postea constat contrarium. [Et ibi, naturali.] primæ. unde habet hoc locum, etiam si domesticæ sunt. [Et ibi, cerui.] de ceruo deposito, qui aufugit, quem post tempus depositarius cepit, tenent Pileus. q. l. v. & Bartho. in domini. l. ij. q. si nomine deponentis id fecit, restituere tenetur. secus, si proprio per id, quod hic dicit glo. [Et ibi, de pauperie.] pauperes est damnum sine iniuria facientis datum. ff. si qua. l. prima, in prin. [et in fi.] de hoc. xxij. questione v. de occidendis. ¶ In glo. vlt. [in fi.] melius diceret, antepenul.

¶ De pœnis, Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De pœnarum materia que alia iura quam huius tituli loquantur.
2 ¶ Quia pro delictis, de quibus præmisit, pœnæ debentur, ideo subiicit rubricam de pœnis ad materiam facit, xxiii. distinet. quamquam, in fi. xij. questione ij. in antiquis, & tribus ca. sequen. xxij. quæst. iij. & v. per totum, xvj. questione secunda. Repetitur in. vj. & Clemen. per totum. Conueniunt rubricæ de constitutio. cap. secundo, de postu. præla. cap. i. de elec. cum dilecti, ad fi. de offi. dele. de causis, de offi. se. nisi, de feriis, cap. primo, de preca. cap. j. de spon. Gemma, de accu. inquisitionis. i. rñ. Item l. vj. de elec. statutum, & c. si compromissarius. s. porro, cum. s. sequen. de offi. vica. licet. de offi. dele. cap. secundo de offi. or. quia plerique, & cap. cum episcopus, de erec. non ali. hoc consultiissimo. s. contractus, de hare. cap. titu. primo, & cap. statutum. ij. de homic. pro humani.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad expensas, quoties quis condemnandus. Pœnatio duobus modis accipitur. Penam ex eodem delicto quoties exigi liceat, in fi. & nu. 2. 3.

Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 3. Tenet e an toties quis debeat quoties fornicatus est cum eadem muliere.

C A P. PRIMVM.

A, quæ Breue. & dicit Ab. p. nendum, & calum per dec. pia. de excep. li. vj. vbi sapius proponens exceptionem, & deficient sapius condemnatur in expensis. [Frequentia.] vide quod de hoc no. de vira, & ho. ele. monasteria. [Pœnatio.] largè sumitur pro quavis transgressionem præceptorum, strictius sumitur pro accusatore, qui colludit cum reo ff. de præuarica. l. ij. q. iij. s. notandum. [Condemnatio.] ita tamen, q. ex eodem delicto non vltra tertiam vicem in anno pœna pecuniaria exigatur. C. de modo null. fi. Glo. & Phi. & vide, quod dicam. j. capi. prox. super glo. ij. ¶ In glo. j. all. duas conor. & duo similia, & arguit. ¶ In j. gl. [ibi, si stipulatus.] stipulatio sic facta, nec per te, nec per heredem vim fieri spondes vim etiam sapius factam complectitur. ¶ In glo. j. [ibi, imitare.] & ibi no. an quis toties debeat penitere, quot fornicatus est etiam cum eadem muliere, & vide, quod no. in spec. de sen. prola. s. ij. ad fi. & de contuma. s. fi. ver. sed pone iudex. [Et ibi, firmitate.] de hoc. xxv. q. ij. ff. ecclesie. & s. de arbi. dilecti. [Et in fi.] quod dixit hic Goff. vide de secundis nup. vir autem, super prima glo.

S V M M A R I V M.

- 1 De pœna, quam soluit interfecto presbyteri, quid faciendum. Pœna pecuniaria non est vindicta, cui danda, nu. 2. Episcopus agit pro iniuria suo clerico irrogata. De crimine ciuilitate agitur ad penam pecuniariam. In elemosinam dispensandum, dandum egentiori.
2 Epilogus, & additio glossarum. Fisci ratio non est habenda, vbi agitur de correctione morum.

C A P. II.

Resbyteri. Dicit quid sit faciendum de pœna, quam soluit interfecto presbyteri. [Parochiam.] i. dioecesim. sic. s. de dona. apostolica, de raptu. cap. j. [Perinet.] no. proprium episcopum agere pro iniuria suo clerico irrogata. sic. ij. quæstio. j. in primis, in prin. de rescrip. ex parte, secundum Innocen. facit quod dixi, supra titu. j. olim, & de senten. excommu. contingit. j. su per. j. glo. [Soluitur.] dicit Innocen. no. de crimine agi ciuilitate ad penam pecuniariam, quia pœna pecuniaria non est vindicta. [Medietatem.] compositionis, vel pœnæ. [Præsit.] presbyter interfectus. [Dispartitur.] i. dispartient dam iuste retineat ipse episcopus. Hof. vel dic secundum eum. [in eius.] scilicet presbyteri. hoc est pro ipsius anima Al. j. in dispartiat, scilicet dando magis agenti, lxxxvj. di. non satis. ¶ In glo. ii. arguit. ¶ In gl. ii. [ibi, illud.] Zachar. ii. [Et ibi, non lucratur.] & ideo non videtur, q. possit illas remittere de hoc no. & dixi de offi. le. nisi, in. j. glo. [Et ibi, cum.] Idem Goff. s. cap. prox. alle. s. de simo. audiuius. xvij. dist. quonia. m. xxvj. q. j. si quis rapuerit, col. ix. xvij. q. iij. si quis deinceps. C. de raptu vir. l. vna, al. in contrariu, q. pauperibus debeant erogari. C. de secun. nup. l. j. quia vbi de correctione morum agitur, fisci ratio non est habenda, vt ibi. ¶ In gl. vlt. [in fi.] merito igitur debet suam portionem habere, vel dic quam sup. episcopus, & ecclesia. [Qui.] scilicet episcopus, & ecclesia. vii. q. j. scire. [Societas.] idest societas episcopus ordinando, ecclesia prius baptizando. & ideo hoc inter se diuidunt, de success. ab inte. cap. i. secundo & iij.

ADDITIONES.

- 1 Audiuius. Vide Bar. in l. agraria, ff. de ter. amo. & Io. And. in spe. de dolo, & conu. s. ij. in prin.
2 Erogari. Vide Io. An. in c. prestigabili, & in c. dilectus, de offi. ordi.

S V M M A R I V M.

- 1 Pœnam pecuniariam qui non possunt imponere, in pias causas committenda, & qua. nu. 5. Personæ pro prælati. Anglis.
2 Generalis clauisula submitti solet, vt omnia comprehendat. Punienda quæ.
3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5.

C A P. III.

Licet iuxta. C. t. Archidiaconi, & alij prælati, qui in criminibus dispensare non possunt, vbi alia pœna a iure statuitur, pecuniariam non possunt imponere, & duo facit. Primo ponit archidiaconorum actus reprehensibiles. secundo mandat illos inhiberi & compesci ibi, M. [Et infra.] sequebatur, arguere, obsecrare, increpare debemus. ij. ad Timo. iij. A. xlv. di. cum beatus. [Pœnatio.] i. sub specie corrigendorum excellentium omittendo pœnas statutas, vel recipiebant penam, vt criminofos in suis criminibus sustinerent, & sic vendebant iustitiam. s. tit. primo, ca. fi. Hostien. [Pro annua.] secundum delictum. [Exactione.] indebita, vel de nouo imponenda. Innocen. alle. contra. de his, quæ fi. a. ma. par. ca. quæsiuit. Hostien. [Personas.] idest prælatos iuxta vulgare Angliæ. [Ecclesias.] tertium delictum. [A vicarijs.] iij. delictum. [Canarie.] i. celebrare, vel officiare. T. & Innocen. [Et alia.] submittit generalem clausulam, vt comprehendat omnia, sic de rescrip. sedes, de procur. qui ad agendum, li. vj. [Obuiant.] sic sunt punienda, de ma. & obe. c. ij. & c. illud. [Cupiditatis.] sic. s. de præben. auaritia, de deci. ca. i. de cen. ca. quæ. [Interdicas.] sic de era. & qua. cap. ii. ad fi. [Censura.] quam præcedet monitio. j. titu. ii. sacro. ¶ In glo. j. quærit, & dupliciter sol. ¶ In glo. ii. no. pœnas pecuniarias & c. signar. contrarium, sol. distinguendo, ponit op. Hug. quam determinat. ¶ In glo. ii. [ibi, s. vlt.] vide de dolo, & c. c. j. super vlt. glo. ¶ In glo. j. [in fi.] de hoc de offic. pu. capit. ii. Dicit Hof. hoc posse intelligi, vt le. & no. de offi. ordi. dilectus, de simo. nemo. & c. ad aures. ¶ In glo. ij. [ibi, si uos.] vbi de hoc. [Et ibi, quoniam.] vbi de hoc in vlt. glo. & xxi. q. v. si quis cuiuslibet. per Hof. in sum. de of. or. s. quid pertinet. Et consuluit Hof. de homi. pro humani. li. vj. vt ibi scripsi super ver. animaduersionis, in fi. q. ad suspirionem auaritiæ tollendam iudex ecclesiasticus pœnas pecuniarias conuertat in pias causas. [Et ibi, timeatur.] alij dicunt pœnas infligendas secundum consue. Innoc. ad quod facit de senten. excomm. venerabilibus. s. deniq. lib. vj. [Et in fi.] de hoc. xciii. dist. in. cap. vlt.

S V M M A R I V M.

- 1 Vicitus condemnatur expensis in pecuniarijs causis exceptis casibus, & quibus, & nu. 3. & 4. & 5. Actoris officium prius, quam litiget, condemnandus expensis, si succumbit, non tamen semper. Aduocatus non tenetur ex succumbentia clientuli, excipiuntur casus, & qui.
2 Expensarum condemnatione propter contumaciam multe quæstiones remissæ, ex duabus causis sit. nu. 4. Amplectenda quæ consonant iuri. Facta mediocriter tollerantur. Huius decretalis mens quæ, in fi.
3 Epilogus, & suffragium glossarum. Calumniæ damnatus quando fiat infamis, & qua restituitur. Calumniæ iuramentum non excludit expensas, nu. 4.
4 Additio glossarum. Indefinita aequi pollet vniuersali in iuramentis, et. fi.

C A P. IIII.

Alumniam. Etiam in pecuniarijs causis victus condemnatur in expensis, vnum casum excipit. Et post legem recitat, quam seruo approbat ibi, quoniam, vnum casum excipit ibi, Nisi. [Temero.] qd apparet, quia succumbit secundum Hof. ar. C. de iur. non

non nouam. Sit ergo cautus actor, qui reum ad iudiciu vocat, consulat petros. C. de inge. manu. si auia m. verita tem exprimat, quia in facto ius positum est. ff. ad l. A. qui si ex plagiis. §. in cliuo. aliter melius ageret se in anibus sumptibus non vexando. ff. de inoffi. test. l. i. ad fi. Conde natur ergo victus ex presumptione calumniae, nisi videat, qd probabilem habeat causam litigandi, qd sua sententia debet exprimere, vt sic appareat, quare non condemnat, in auc. de iudicibus. §. oportet, col. vi. Sed quid si peritu consulti? Respondetur, qd iustam habet causam, & tamen succubuit. Dicit Host. si veritatem tacuit, de se queratur. j. de reg. iu. damnum, qd quis, li. vj. cum cocor. Si ignorauit, quia latuit veritas, vt si in alterius locu succubuit, nec obligatur aduocatus, qui non est in culpa, de consuetu. c. ij. cum concor. & principalis absoluitur a condemnatione expensarum, ex quo reperitur habuisse probabilem causam litigandi, vt dictum est, qd si tota veritatem expressit, & aduocatus scienter illum decepit, vt possit habere salariu, qd finis causae manifestat. C. de iudi. rem non nouam, obligatur aduocatus in solidum non solum ad damnum, sed ad interesse, ar. C. de admi. tu. si bonam, & l. non est ignotum. ff. de admi. tu. quo. §. sicut. Idem, si clientulus negligentia, vel imperitia aduocati perdidit bonam causam, qua habebat, ar. §. de emp. & ven. c. fi. cum concor. §. de eta. & qua. ad aures, secundum Host. [in expensis.] quaedam magnam gl. posuit hic Innoc. continentem t de condemnatione expensarum propter contumacia, an fiat illo plus no citaro. & quid si post apparet de impedimento facta vel non facta condemnatione, quid si pars praesens illicenciata recessit, & quid si tunc venit contumax, & quid si iudex non venit in termino, vel aliter non interest praesentis contumace venisse, & quomodo petantur expensae contumaciae lite finita, & quaedam alia circa hoc, quam gl. praetermisit hic Host. & ego breuitatis causa praetermitto, quorum plura post eum scripseram, de offi. dele. consuluit, in gl. ex hoc collige. & quia potes quasi ad literam videre illa in spe. de expensis. §. si. ver. tu autem iudex. vsque ad ver. quando autem. [instituitis.] de calu. c. j. & ij. de do. & cotu. c. j. & vlt. [consonare] & sic amplectenda, secus, si contradiceret, de hoc de no. ope. nun. c. j. [Praecipimus.] necessitate importat, de ver. signi. in his. [Decetere.] ac si dicat prius facta mediocriter toleramus pm Host. al. de pie. ec. vel al. aqua. ad idem de postula. c. vno. li. vj. Dicit aut, qd haec est mens litera, opiniones super hoc decidendo reprobare, quod quidem olim dixerant non in ciuilibus, sed in criminalibus locum esse condemnationi expensarum. [in pecuniariis.] sup. etiam absente & contumace. Hostien. 3 ¶ Glo. ij. ponit op. suam contrariam, & remittit. ¶ In glo. j. [ibi. l. ij.] damnatus de calumnia est infamis, secus, si simpliciter pronunciat non probasse. [Et ibi. §. j. ibi. damnum.] & expensas litis restituit. ¶ In glo. ij. [ibi. cum quae temere.] vide de li. ob. cap. secundo, super. i. glo. ¶ In glo. vlt. [ibi. si quidem.] & §. se. ibi dicitur, quod actore absente iudex fert pro ipso sententiam, si videt illum iustam causam habere, & sibi condemnat reum praesentem expensis tantum modo litis, quas reus legitime se expendisse iurauerit condemnatione excipiendis. ¶ In glo. j. [ibi. puniatur.] vide quod scripsi de do. & contu. cum dilecti, super gl. fi. [in fi.] ad horum intellectum vide in spe. parte ij. titu. fi. per totum. ¶ In glo. ij. [ibi. alij dicunt.] quod placet Host. vt dixi in tex. quod credo, etiam si de calumnia sit iuratum, nisi aliter excusetur, & dupliciter hoc probatur per haec dec. primo quia vt patet ex prin. condennatio expensarum fit non solum pp calumnia, sed et pp temeritate potuit. n. non calumniose, & tu temere litigare. ij. q. iii. §. vlt. ver. si autem. Cum igitur factum calumniae non excludat vt iudex, sed alteru tm, per qd fit condennatio expensarum, ergo nec condennatione excludit. Secundo probatur, quia dicit condemnari victu in ca pecuniaria, sed certu est, qd in illa iuratur de calumnia pm omne ius, & tepus, ergo factum condennationem non excludit. Fa-

uet equitas huic dicto, quia docet experientia litigantes faciles in iuramento calumnie praestando. Graue ergo esset per hoc victorem damnificari forsitan in magna sum. expensarum, quam propter hoc expedit quasi coactus, ad contraria responde, vt dixi in dec. finem, super glo. sed nunquid. [in fi.] & ij. q. j. in primis. ¶ In glo. vlt. [in fi.] intelligit de condemnatione expensarum secundum lo. & Accur. licet Pla. contradicens, qd suas non petit actor absens, & reus victus de principali condennatione suas deducit, & pro hoc facit haec litera. ite quia nec absens, super suis expensis iurare potest, pro hoc facit, quod no. de app. per tuas, in fi. vnice glo. Communiter legitur approbant primam propter equitate, & ne dupliciter grauetur absens, inducunt. ff. de his, qui. vt in l. rescrip. Item optime facit, quia secundum op. cotrarium erit inequalitas inter sententiam, quae fertur pro reo, ad sententiam, quae fertur pro actore. nam reo absoluto ipse actor victus de principali condennatione, cum nulla fiat, expensas deducere non poterit, sed si intelligatur de condemnatione expensarum, tunc cessabit inequalitas. Ad hanc vero literam respondetur, qd quia in iur. indefinita equipollent vnuerfali, de hoc. j. de elec. vt circa, li. vj. quod dicit hic in expensis, intelligitur de omnibus, & nisi, excipiat a subaudito, non a condennatione. Ad secundum responde per ea, quae dixi de sequetra. pos. c. j. in fi. adde, quod dixi in Specu. de expen. §. nunc de expensis, super versu. quod autem.

ADDITIONE. ¶ Super uerfi. quod. Et plenius Bal. & Sali. in praal. l. proferandum, cu §. & si quidem, alle. in glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Huius decretalis partes vbi. Sacerdotum nomine etiam clerici continentur. Bellis rebus uacare prohibentur, iuncto contextu, & quatenus, & nune. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum. nu. 3.

C A P. V.

¶ **Q**uod in dubijs. Breue est, & tuius pars, d renu. de conse. ec. vel al. de sen. ex. quod in dubijs. [Sacerdotes] id est, clerici, sic §. de cohab. cle. c. ij. de hereti. in eos. alij intelligunt tantum de prelaris. Inn. Sed ut dicas, qd in omnibus locum habet. Hostien. [Naues.] si de nauibus Saracenorum intelligeret, planu est, de iudicis, ita quorundam, & cad liberandam. Host. [Ad pugnam] primus casus. [Exerceret] secundus casus, i qui sunt, vbi alij configuntur, & ipsum conflictum cu aliis faciunt. Inno. [Incitant.] iij. casus. [normiter.] ponderatur quantitas criminis, de hoc de tem. or. ex tenore. 2 ¶ In glo. j. [ibi. si item cum eo.] vide. §. ti. j. c. fi. super glo. ij. 3 ¶ In glo. j. [ibi. hortari.] sed non pugnare, de homi. ca. pe. Dicit hic Inno. qd licet praelatus ratione teporalis iurisdictionis possit bellum indicere, & antequam sint in percussionibus, hortari, vt viriliter pugnent, & bellis interesse, & hortari ad capiendum, dum tamen sunt in percussione, si incitet ad percussione alterius, forte est irregularis, secundum Innocen. imo sine forte secundum Hostien. si sequatur mors, vel membri truncatio. Dicit tamen talem non deponendum, & quandoque cum eo dispensatur secundum ea, quae no. de homici. si cut. §. fi. ibi vide super glo. no. qd. & ar. j. ti. j. c. iij. ad fi. Idem forte secundum Innocen. si super bellatores vocem emittetes clamant, fortiter pugnare, vel audacter. ar. cotra, de homici. c. pe. de cle. percu. c. pen. & vlt. vel secundu eum in defensione possunt gubernare naues, & alios ad pugnam defensionis incitare, & in tantum hostes configere, qd eos dimittant, ar. praedictorum iurium, & no. de hoc. ne cle. vel mo. sententiam. Inno. Hostien. remittit ad praedicta ca. de cle. percu. ad decre. secundam, de homi. & vide in dec. significati. ij. eo. ti. in gl. ergo fi.

S V M

C A P. VIII.

- 1 Clericus in magno crimine deprehenfus, & quo depositus in monasterium detruditur. Latro plus, quam fur.
2 Degradatio hic pro verbo depositione.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
C A P. VI.

¶ **V**a discretionis. C. t. Clericus in magno crimine deprehensus, depositus in monasterium detruditur. [Latro plus est, quam fur, de homi. c. j. in fi. per quod vt secundum Hostien. loqui de his, qui se immiscerent enormitatibus, de sen. excom. perpendimus, quasi non loquatur de simplicibus furibus, tamen & propter furtum est clericus deponendus, de iudi. cum non ab homine. [Degradati.] intelligo t de verbali degradatione. i. depositione, no de actuali. de hoc dixi, de iudi. at si clerici in gl. fi. & c. cum non ab homine. in gl. quid nocet. ¶ In glo. j. ponit duas lecturas, & secundam declarat. ¶ In glo. j. [ibi. prelati] quod intellige, vt dixi de iud. cum non ab homine. super. j. gl.

S V M M A R I V M.

- 1 Penam inuicem promissam neuter contrahentium potest exigere, cum uterque venit contra contractum, nu. 2. & 3. Procuratio debetur varijs de causis, & quando admittat compensationem, & nu. 2.
2 Epilogus, & suffragium glo. Mora vltima nocet. Ex pari delicto non inciditur in penam, & nu. 4.
3 Additio glossarum.

C A P. VII.

¶ **C**onstitutus. C. t. Neuter contrahentium exigere potest penam inuicem promissam, cum uterque venit ad contractum, & ponit diffinitione, cuius causa interfertur ibi, cum tm. [Instrumento.] continente partium compositionem, cuius tenor. j. colligi potest. [Procuracionem.] Jex pacto, priuilegio, vel consuetudine prius debitam, de hoc de cen. procuraciones. Nam super debita ratione visitationis non possit fieri copensatio, ar. de cen. cum venerabilis, de do. pastoralis. Dicit Ho. qd et de debita propter visitationem hic loquitur, vt patet in de cre. constitutus, de reli. do. quae est pars huius. [Exegerit.] quid si non exigit, sed procuracionem simpfr extra iudicium petitam abbas liberaliter & gratis soluit? tunc non incidit eps in penam pm Inn. ad quam incurredam necessarium est alterum duorum, qd abbas in iudicium super hoc trahatur, vel ab eo violenter procuratio eripiator, alle. Ho. in ar. ff. si quis cau. l. ij. in prin. Sed quid si exigit, & recipit vt debitum, & ab. sol. vt debitu, quid erit? Inno. hic quaerit, nec sol. Dicit Host. qd videtur vtrunq; in penam incidisse. eps, quia exigit, & abbas, quia pensionem non soluit, licet soluerit procuracionem, & sic fiat hinc inde compensatio, vt hic. ff. de pac. rescriptum. §. si pacto, remittit. etiam. j. c. suam. ¶ In glo. j. op ponit dupliciter, & soluit. ¶ In glo. ij. [ibi. illud.] loquitur, cum emptor fuit in mora, & cum omnia essent integra, superuenit mora venditoris, vel e contra. [Et ibi, cum par.] sequitur est delictum duorum, semper oneratur petitor, & melior habetur prioris causa, sicut cum de do. lo excipitur petitoris, no datur talis replicatio petitori. [Et ibi, viro.] hanc & seq. vide in decre. pe. ¶ In glo. j. [ibi, nocet.] de hoc §. de decimis, cum homines. [Et ibi, in penam.] adde quod no. j. de re. iu. frustra sibi. lib. vi.

S V M M A R I V M.

- 1 Inter uariare, & vacillare differentia.
2 Suffragium glossarum. Infamis quis non fit ex carcere, vel vinculis, aut icetu fustium, an ex condennatione in arenga, & nu. 3.
3 Additio glossarum. Carcer an sit pena.

¶ **S**uper his. Breue est, & pars huius, de testi. cogen. & de accu. l. u, in quo differant, vide quod dixi, de testi. cog. praeterea in gl. antequam. [vacillauerat.] iiii. q. iii. in testi. ¶ In glo. ij. [ibi. l. j.] carceratus, vel vinculatus mandato iudicis non est infamis. [Et ibi, nullam.] i. ctus fustiu non praecedente snia non infamat. ¶ In glo. j. [ibi. pene.] an carcer sit poena, dic, vt j. e. quamuis. lib. vj. Dixerunt hic Inn. Ho. & Ab. qd est custodia, non poena. ff. de poe. aut facta. §. solent. [Et ibi, sententia.] quid de condennatis, vel multatis in arenga, vide in Spec. de sen. prola. §. j. ver. quid de istis. & ver. se. [Et ibi, nullam.] vbi de hoc. Et ibi soluitur contrarium, de l. fustibus. c. ti. & de l. ctus. ff. e. per que iura opponebat hic Inn. qd infamia iteretur ex genere poenae, si praecessit delictum, de quo damnatus, cofessus, vel pactus fueret infamis. nam & si non datur, nec constiteatur in iudicio, nec paciscatur, si tm caprus est in facinore ab officialibus, vel paciscatur extra iudicium tale crimen, quod infamet per sniam, vel cofessionem, pura furtum, & sequatur icetus fustium, fit infamis per pre. lictus. Sed hic talis causa praecesserat, sciri men falsi, de qua damnatus esset infamis, ergo secuta ob id poena carceris erit infamis. Soluit per id, quod pra dixi, qd carcer est custodia, & sic aliud, quam poena. vel tm cum non potest quis sic indubitanter capi in vacillatione, sicut in furto, & plures excusaciones ibi possunt haberi. ad hoc de ac. cum dilecti. vnde & licet ibi sequeretur poena, non esset per omnia simile.

S V M M A R I V M.

- 1 Parte pane soluta, non tenetur, quis ad integrā penā, & quo casu, nu. 2. qd fit hoc veru, vlt. latius nu. 3. a ver. §. si forte, et nu. 6.
2 Quastus in honesti qui.
3 Per molestacionis prohibitionem quis hortatur, non precipit. Pro appellatione, habetur aditio papa, in fi.
4 Epilogus, & suffragium glo. Penam renunciae quis vt per sortis receptione, nisi aliter conuenit, & qd committatur pena sorte in totum non soluta, et nu. 6. Debitor ex pluribus causis in quam causam simpliciter soluens, videatur soluisse. §. fi.
5 Additio glossa.

C A P. IX.

¶ **S**oluitur. C. Qui debet certa die solvere quantitatem sub poena, si soluit partem, ad poenam integram non tenetur, & sunt duae partes. In j. co. qd. in ij. ibi, quia igitur, prouisio. Erat autem olim haec dec. in iij. co. pil. sub ti. ne cle. vel mo. [Rectores clericorum.] forte erant isti, quales illi, de quibus §. de ex. pre. dilectus. [Tibi.] esto Spoletano loquitur. [triginta tribus.] forte vendiderant. lx. corbes bladi ad rationem xi. solido. pro corbe. & dicebat Ho. istos excusari, quia tunc non poterat plus soluere. ad hoc de so. Odardus. de iurei. breui. alias incidit sent in penam, & sic soluit. §. de arbi. dilecti. & ibi remittit. vel illud de rigore, hoc de honestate, & equitate pm eu. [Tacita.] de xxxij. per solutus pm Inn. [In honestis.] in honesti sunt, ex quo in grauamen alterius, nam & si dicamus, qd no sit malum, est tm species mali pm Aplm. [Abstinentiam.] de vi. & ho. cle. cum non ab hoie. [Diari.] de regu. iu. locum perari. lib. vj. [Triginta lib.] non dicit, vel eius parte, per quod non vt hic prohiberi petere poenae p rata sortis non solute, & facta calculatione rata poenae ad rata sortis non soluta, sicut in u. lib. & v. sol. pro qua liber. n. libra sortis non solute facta rone hvs. sol. pro poena. [Non molestos.] hortatur, no precipit, & sic no ob. qd dr sniam transiit in re iud. pm Ho. vel subuenit expuro, & mero offi dñi papa, vel quia erat ipetratē tacita veritate, & sic non valebit pcessus pm opi. Host. sed hoc non approbat, vt satis no. §. de rescr. ad audiētia. vel dic, qd isti rectores appellati hic no dicat, vel dic, qd ipsi apponis interponēda illa sniam adiuerunt papa, qd Io. And. super v. Decre. Q habetur

h[ab] pro appellatione. & est si. de exce. pra. dilectus. & hoc
 4 vltimum satis vt ex loci vicinitate. ¶ Gl. i. sig. rium. & remittit.
 5 ¶ In glo. i. [ibi. l. vlti. in fine.] ibi sunt praedicta verba. [et
 ibi. post diem] venditor post diem. l. commissoria. l. renun-
 ciat. [et ibi. qui fidem.] pe. est. & hanc & p. vide de arbi. di-
 lecti. in fi. vlt. gl. [et ibi. l. y. respon.] non committitur sti-
 pulatio iudicio nisi, si ante diem sistendi tractatum sit
 de negotio. pro quo sisti oportuit, si post, committitur,
 sed obstat exceptio, quasi et de poena sit tractatum, ni
 si aliud partibus placuit. [et ibi. §. si sorem.] si ex haeredi-
 bus promissoris, qui promisit sortem, & ea non soluta
 poena, vnus soluit, & alter non soluit. poena committit-
 tur. & idem in poena ex copromisso, si vnus paruit snie,
 alter non & idem dicit. §. in illa. j. alle. [et ibi. item suta.]
 Promisi centu si fundum Titianu non dare, licet par-
 tem dederim, poena committitur, sicut ad liberandum
 pignus no sufficit partem crediti soluisse. & ad hoc vlt.
 concor. l. sequens. [et ibi. indiuiduum.] vt iter, via, & actus,
 quorum obligatio non diuiditur inter haeredes promif-
 soris, sed vno p[ro] faciente tenentur omnes, prouidetur ta-
 men in his per cautionem, & repetitionem, vt is qui
 contrafacit cohaeredibus damnum reficiat, vt tribus. l.
 seq. [et ibi. si seruus. §. j.] promisi duos seruos in iudicio si
 stere, alter stetit, alter non, in totum poena committit-
 sed pro rata illius, qui non stetit, offeritur poena, & petis
 residuum per doli exceptionem repellitur. [et ibi. §. vlti.
 ad fi.] si prohibeatur vnus heredum illius, qui stipularus
 est sub poena sibi & haeredi iter, vel actum, in solidum
 committitur stipulatio, sed qui non sunt prohibiti,
 per exceptionem doli mali submouentur. [et ibi. si duo
 haeredes.] duo haeredes depositarii si confluauerunt, vel in
 teruerterunt lancem, vel aliam speciem, alter conueni-
 tur in solidum, nec liberatur nisi totius rei restitutione,
 si tamen res non extet, condemnatur solum pro parte,
 quam est haeres. Idem dicit. §. se. in haeredibus illius, qui
 de euicione promisit. [et ibi. nam hoc.] vide de priui. pa-
 tentibus. super vlti. gl. [et ibi. placuit.] vide de transa. c. fi.
 super gl. antep. [et ibi. si procura or.] si promisit procurator
 dominum, & eius haeredem rem ratam habiturum, &
 alter haeredum ratum habet, alter non, pro parte com-
 mittitur stipulatio. [et ibi. si post tres.] vide de dolo. cum
 dilecti. super gl. & sic. [et ibi. magnam] vide de loc. potuit.
 super vlt. glo. ¶ In glo. ij. [ibi. cum ex pluribus.] debitor ex
 pluribus causis simpliciter solues, videtur in eam cau-
 sam soluisse, quae inducit in famiam, alias in penalem.
 Tertio in causam hypothecae, vel pignoris. [et ibi. §.
 vlti.] Omnes fructus rerum natura hominum causa
 comparauit, & ideo partus ancillae non est in fructu.
 6 ¶ In t[er]t. l. i. [ibi. ab omnibus.] exemplificat Abb. in eo; qui
 mihi constituit seruitutem sub poena, & decedit plu-
 ribus relictis haeredibus, & vnus solus me impedit,
 in totum poena committitur. [et ibi. si seruus.] §. primo,
 vbi plene de hoc in Specu. de arbitris. §. fina. secunda
 ca. ver. quid si plura. & ver. se. [Et ibi. docto.] l. laco. Bal. [Et
 ibi. pro parte tm.] vt si procurator sup poena promisit do-
 minum rem ratam habiturum, si plura sint capta, sup
 quibus stipulatio interuenit, non committitur poena
 nisi pro parte, si in vno d[omi]n[us] fuerit. Abb. [Et ibi. in iudi-
 cio.] vel §. Cato. ver. at si d[omi]n[us] eo, loquitur in haerede pmif-
 soris, sed in persona promissoris idem, quod in damno
 fm. Accur. in l. i. seruus. [et in fi.] Nos dicimus, q[ui] si ali-
 quis alicui debet aliquid dare, facere, vel soluere, ad hoc
 vt legatum, vel aliquid aliud recipias, nil petere potest,
 nisi totum dederit, fecerit, vel soluerit. Idem si aliquid
 sub poena promiserit, si in ad poenam integram conue-
 nit, obstat exceptio, si quis cau. si seruus. §. j. Si a plu-
 ribus dilingus auit promissa pecunia, an species, an
 factum. Si pecunia quilibet tantum, tenetur pro parte
 sua, & agit sua parte soluta. l. de condi. & de l. cui. Si spe-
 cies, quilibet tantum tantum ad partem, sed non libera-

tur, nec agere potest sua parte tantum soluta. ff. de verb.
 obli. l. ij. §. quaedam. & l. in executionibus. §. pro parte. si
 autem sit factum, necesse est ab omnibus compleri. ff.
 de ma. test. l. i. ita fuit seruus. Inn. ¶ In vlti. gl. [ibi. fraterni-
 tas.] vbi de hoc.

S V M M A R I V M.

- 1 Occidentes qui praelatum ecclesiae in quas incurrant ipsi poenas, & haeredes eorum, nu. 2. & 3.
- 2 Eundem etiam qui capiunt, percipiunt, vel banniunt, vel hac fieri mandantes, vel variantes, vel qui sum in his socij, consiliarij fautores, vel defensores, huic subijciuntur poenis.
- 4 Poenis diuersis ex eodem delicto saepe quis puniunt. Beneficium quid. In feudum de nouo dare res ecclesiae non licet sine licentia.

C A P. X.

Adaures. C. t. Occidentes praelatum ecclesiae beneficijs priuan-
 tur, & praebendis, quae tenent ab illa, nec his, vel eorum haeredibus restituentur, nec alia nouiter conceduntur. Et prima pars recitat poenalem sniam, secunda aggrauat ibi, quia igitur. [Tui.] factum narrat. [Diabolico.] xvij. q. iiii. si quis suadente. [Nequitur.] non ergo loquitur in eo, qui licite, puta se defendendo occidit, cum aliter non possit euadere. j. titu. ij. c. ij. §. de homi. cap. ij. & c. significasti. ij. & facit, quod no. j. ca. ij. ¶ [Tremisset.] hodie nedum p[ro] interficientes, sed etiam p[ro] capientes, percipientes, vel bannientes ep[iscopos], vel haec fieri mandantes, vel ratificantes, vel in his locos, consilia- rios, fautores, vel defensores prouisum est per concil. Vien. eo. i. si quis suadente. [Deliberatione.] & sic fieri de ber. xxx. q. v. iudicantem. xxxv. q. ix. apostolica. [Maiori.] p[ri]mo sufficit non genitos solidos soluere. de hoc. §. c. ij. So. fm. Host. illud secundum l. Lombardam, nec per id prohibet grauiorem poenam. Sape enim ex eodem delicto quis puniunt diuersis poenis, de re iud. c. j. lib. vi. §. de male. c. ij. adhuc ergo & alijs poenis puniuntur, vt in gl. [beneficia.] beneficium vt genus est beneuola actio tribuens gaudium capienti in lib. feu. qui. cau. feu. amit. c. j. vltra medium. & est verbum Senae. de beneficijs, lib. j. [De nouo.] hoc nunquam licet sine licentia, licet aliud sit in antiquo, quod dicit v[er] de feu. c. ij. Host. b. Istud pot[est] intelligi etiam de antiquo feudo, quod recidisset eccle- siae, quod eis concedi non possit. ¶ In t[er]t. l. i. [in fi.] idem in casu. §. c. felicis. lib. vj.

A D D I T I O N E S.

- 1 Quis puniunt. Vide in l. qui sepulchra. C. de sep. uo. & Bar. in l. j. ff. u. bonorum raptu. & facit, quod no. ipse in l. senatus. ff. de accu. & vide Sali. in praellega. l. qui sepulchra. & in Specula. de poen. temere liti, per Ioan. Andre.
- 2 Hosti. Ista decre. facit ad questionem de ciuitate, quae ad destructio- nem murorum est condemnata, an de nouo possint refici, de qua uide Cyn. in l. si seruus. C. de poenis, & uide ad hoc. c. tex. in c. commif. sa. de elec. lib. 6.
- 3 De mendacio qui conuincitur, contra verba iudicis commissio, puni- tur a superiori. Euanescenti verbi sensus. Superior hic quis dicitur.
- 4 Litigator si iudici dicit iniuriam, quis eum puniet, & nu. Quid si extraneus id faciat, vel turbet iurisdictionem. An in spoliante reum possessionis super qua conuenitur, habeat potestatem in quo casu. Familiae suae irrogatas iniurias ep[iscopos], & archiep[iscopos] puniunt in fi.
- 5 Epilogus, & additio glossarum.

C A P.

C A P. XI.

Dilectus. Breue. Dicitur Ab. qui conuin-
 dicitur de mendacio q[ui] verba iu-
 dicis commisso a superiore puniuntur. [Euane-
 scat.] Idem verbum, de of. delega. conuuluit.
 [Constituit.] conuincit ergo debet. [Superioris.] forsitan ad
 quem appellatum est. §. de pur. ca. nos inter. Et no. fm
 Inn. q[ui] si litigator iniuriam dicit iudici, non puniet illu
 ipse, sed superior vt hic, quia nemo idoneus iudex in
 causa propria. C. ne quis in sua causa. l. vnica. nisi in qua
 tum iniuria tagit ecclesiam, de hoc, de cle. male. c. ij. &
 j. de ver. si. ex parte. & hoc in ordinario. Delegatus enim
 nec partem, nec extraneum puniet propter iniuriam si-
 bi factam praedicta ratione, & quia prius est iniuria
 delegantis, de off. dele. cum olim. ij. nisi turbaret iurisdic-
 tionem suam, quia tunc potest, de offi. dele. c. j. etiam si
 sit iudex pedaneus fm Ho. C. de pe. iud. l. pe. ad fi. Potest
 etiam fm Inn. ordinarius punire delinquentes coram
 ipso in officio sibi commissio, puta aduocatos, scripto-
 res, bidellos, & testes. Quinimo & partes, si sibi inuicem
 dicant conuita, vel se percipient, ar. ff. de offi. proconf.
 nec quicquam. §. j. & seq. ff. de offi. p[ro]f. obseruandum.
 Insti. de iniurijs. §. atrox. ff. si quis ius di. non ob. l. vna. C.
 de postul. qui quis. ff. de poenis. moris. C. de fact. l. nulli. ff.
 de testib. quaestum. Delegatus vero hoc facit puniri
 per ordinarium, in Auct. de testi. §. si vero ignoti. colla.
 vii. saluo quod habes, de rescrip. statutum. §. notarium.
 lib. vj. Sed quid si aliquis extraneus spoliante reum posses-
 sione, super qua conuenitur. Sol. si commisso specialis
 erat, nil de hoc ad delegatum, ar. de offi. dele. cum P. &
 G. Ordinarius vero id possit reformare, ad haec de ap. cu
 teneamur. Si vero delegatio erat generalis, vt si manda-
 tur, sic facias tali ep[iscop]o a suis subditis responderi, vel reue-
 rentiam exhiberi, vel inducas talem in possessionem,
 & defendas inductum, tunc potest se intromittere dele-
 gatus, ar. de si. presby. veniens. de ma. & obed. inter. quia
 ex quo committitur iurisdictioni, & omnia & c. de of. dele.
 praeterea. ff. de iurif. om. iu. l. ij. fm Inn. dicit Hof. q[ui] ho-
 die ep[iscop]i, & archiep[iscop]i puniunt iniurias sibi, & suae fa-
 miliae irrogata, quod dicit vt e. ti. Romana. lib. vj. ¶ ¶ Gl.
 j. arguit, signat cotrarium, & soluit. ¶ In gl. j. [ibi. temere.]
 miltendo iudicis contumeliam, vt dicendo, q[ui] menti-
 tur, vel q[ui] melius esset habere asinum in iudicem, cum
 ipse nil intelligat, vel his similia. & quis hoc puniat,
 dixi in textu.

S V M M A R I V M.

- 1 Patroni, aduocati, vel vicedomini in ecclesijs plus sibi vdicantes quam iura permittant, vt puniantur, & nu. 2. Idem si occiderit, vel mutilauerit rectorem, vel clericum eccle- siae quomodo puniantur. Posteri hic puniuntur etiam eorum, & quibus poenis, & nu. 8. & 13. §. j. & nomine eorum qui continentur, nu. 8.
- 2 Insolentia quomodo modum hic accipitur.
- 3 Censura, seu iuris, & animaduersio ecclesiastica circa quam po- nam consistant.
- 4 Occidens rectorem ecclesiae, in qua quid iuris habet, quae poenitentia occidentis concanonicum, vel praelatum eiusdem ecclesiae sit pe- na huius decretalis, nu. 5. Occidere, & mutilare equiparantur.
- 5 Beneficium quod perueniat ad haeredes.
- 6 Prorsus, pericula significat ipso facto. Generationis appellatione linea masculina continetur, in fi.
- 7 Nepotes an comprehendantur appellatione filiorum etiam in odio- sis, & nu. 8.
- 8 Descendentes an pro delicto parentis puniantur, & quando, & su- pra nu. 7.
- 9 Pro crimine lese maiestatis omnia bona fisco principis appli- cantur. Consistere non licet cuiquam sine licentia principis. Feudalia an consistantur.
- 10 Epilogus, suffragium, & additio glo. nu. 11. & 12. Expensis eius, quem defendimus, defensio fit, & adducit ex mpla.

13 Patronatus an deuoluatur ad ecclesiam, an libera remaneat.

14 Religionis ingressus tollit irregularitatem.

C A P. XII.

Nquibusdam. C. t. Patroni, aduocati, vel vicedomini in ecclesijs plus sibi vendican-
 tes, quam iura permittant, per centuram ecclesiasticam compescuntur. & si per se, vel alios occiderint, vel mutilauerint rectorem, vel clericum eccle-
 siae, perdunt, quod habent ab ecclesia, & posteri vsq; ad quartam generationem sine dispensatione non ordinantur, nec in religionibus praeficiuntur. & hic concilium primo recitat duplex patronorum contractum. Secundo ibi, cum igitur. Prouider, & primo contra primum, & secundo scdm, vtrunq; prohibendo, & copesci iubendo. secunda ibi, sacri, p[ro] illud primo puniendo in fa-
 ctoribus, secundo ibi, & ne minus, aggrauando poenam in posteros. [Insolentiam.] exponit Ho. in solitam super biam. [Ingerunt.] forte volentes ad voluntatem suam in collegiatis ecclesijs prouider esse non debet. §. de elec. sacrosancta. Host [Malitias.] sic. §. de si. adiuuimus. [Dicere.] horribilius ergo facere. [Prorsus.] sonat in vitium. §. c. proxi. [Promissis.] ecclesijs, vel bonis ipsarum. [Permissum.] concor. de elec. g[ra]ti. lib. vj. [Seueritate.] de qua sequitur. & dicit hic Ho. q[ui] tenetur ea conuictis cir- ca sp[irit]ualem poenam, j. de ver. sig. quarenti. Seueritas cir- ca sp[irit]ualem poenam, vt hic. Anima aduersus, ec. circa degra-
 dationem, & curae clari traditionem. j. de ver. sig. noui-
 nus. & remittit de homi. p[ro] h[ab]itu. lib. vj. [Ecclesie.] in alijs ergo interfectoibus non het locu. fm Vin. [Recta-
 rem.] de p[ro]p[ri]a. talis homicida. xvij. q. iij. qui subdiaconu. xxij. q. v. sunt quida. [Mutilare.] aequiparantur haec duo, & concor. de homi. is qui. lib. vj. de cler. pu. in du. c. j. [Ad-
 uocatum.] amittant, quod est. j. & idem repetas in sequen-
 5 [Beneficiati.] videri dubitari, an hanc poenam incurrat ca- nonicus occidens, vel mutilans concanonicum, vel p[ro]p[ri]um eiusdem ecclesiae, facit dubium, quod litera dicit j. q[ui] nil perueniat ad haeredes, vt ergo intelligi de tali be- neficio quod peruenire poterat, vt pecuniaria emphye-
 teusis, vel aliud tale, q[ui] beneficia sunt, vt dixi. §. de adu[er]s[us] titulus autem bn[ef]icialis peruenire non poterat. vij. q. ij. apostolica. §. de si. presby. ex transmissa. ergo de illo non loquitur. secundo ista dec. emanauit in fauorem eccle-
 siaru, & clericoru intulorum in illis. illos ergo q[ui] bus prouider, ad poenam ligari non intendit. §. quod no. in cle. de rescrip. c. j. Tertio videmus, q[ui] iura non sic sunt ri- gorosa in percussoribus clericorum, qui sunt in eisde ecclesijs socij, sicut in alijs. j. de sen. ex. ex tenore. §. de vi- & ho. cle. quoniam. communius tenetur eo casu locu esse poenae priuationis, cum tex. aperte de beneficijs lo-
 quatur, nec ob. quod de haeredibus opponit, quia illud adaptari det casib[us] q[ui] bus pot. Ad scdm r[ati]o[n]e, negari no-
 posse, q[ui] bn[ef]iciatus ab ecclesia, qui offendit ecclesia, di-
 gnus sit poena, de postu. c. fisci. d[omi]n[us]. Ad tertiu r[ati]o[n]e, q[ui] percussor sociu bn[ef] incurrat excoicatione, sicut si pecu-
 6 sisset extraneu, licet facilius absoluat. [Prorsus.] q[ui] d. ipso facto fm Ho. sine alia snia, & sine restonis spe. §. c. ad aures. Dicit tn, q[ui] q[ui] dnt eos non priuatos, sed priuan-
 dos, ad id de sen. ex. graue. vbi de hoc. primu tenas. & idem no. d. p[ro] c. fi. lib. vj. in iij. gl. Et idem ibi lo. mo. & Arc. [Prorsus.] p[ro]cor. de scisma. c. vno. in fi. lib. vj. [Generatio-
 nem.] p[ro] linea masculina, non feminina. j. c. vbi cuq; lib. vj. per qua terminant hanc p[ro] Ho. q[ui] si punisset faci-
 7 te, & filios, nuq[ui]d includeret nepotes. Vide, q[ui] no. de fil. p[ro] ad extirpadas. in j. gl. & q[ui] sup ea dixi. Dicit Ho. q[ui] vbi p[ro] noiat filiu, r[ati]o[n]e p[ro]prehendit nepos, sicut tractet de odio sine de favore. ff. de ver. si. l. fi. & l. iusta. & l. liberoru. §. fi. fallit hoc in datione tutelae, vbi filioru noie, no p[ro]tinent nepotes, q[ui] p[ro]tineant noie liberoru, Inst. q. da. tu. pos. §. fi. ff. de test. tu. q[ui] si nepotes. Et est ro diuersa ver. sig. vt ibi, & onus tutelae, nimis. n. graua ret[ur] tutor datus filiis, si i[te]l- ligeret datus nepotibus. vbi vero c[on]tineum noiat, puta di-
 Io. And. super v. Decret. Q 2 cens

gens. filiis Titij do. & lego centū continētur nepotes. ff. de ver. sig. liberorum. j. rñ. fallit hoc. e. l. §. i. & est ratio spe...

facit, quia isti laborant vitio alieno. C. de na. lib. l. legē. vide in Spe. de leg. §. nunc de episcoporum. verli. l. iij. & ibi, honestum. & tutum, & ecclesiis expediens. Host. [in fi.] ad hoc. §. de im. nu. ec. aduerfus.

ADDITIONES. 1. Nepotes. Vide de hoc plenissime per Bar. in præalle. l. liberorum. & Bal. in l. Gallus. §. institucens. ff. de lib. & posthu. & per Do. Bar. de Sali. in l. ij. C. de iure emphy. 2. Gof. Vide gl. in l. cuiquis. que habetur. vj. q. j. & Bal. & Sali. in ea. l. Cad. l. Iuliam maiest. & ex. & glo. & ibi Barro. Bald. & Sali. in l. ij. C. de li. & e. li.

SVMMA RIVM. 1. Dño excommunicato subditi ad fidelitatem non tenentur, & quo casu ab ipsius debito absoluntur, & quibus alijs de causis, ut non teneatur. possit fieri. nu. 2. In excommunicatione per annum si persistat, non carere serupulo prauitatis hereticae et nu. 3. & quando hoc sic verum, nu. 2. & 6. §. i. iuncta gl. ei potest iudici purgatio, & si fuerit in ea quid iuris, nu. 3. Claves contemnere quis dicatur. 3. Nobilitati parciatur. Ecclesia incedit per viam mediam relicto rigore ex causa. 5. Epilogus, & additio glossa.

CAP. XIII.

Rauem. C. t. Dño excommunicato tenetur, & si longo tpe sic manens adhuc monitus iuri non parat ecclesie, ab ipsius debito absoluntur, & prima pars querelam continet, secunda prouidet tibi, igitur. [Regist. l. q. regis testis, j. cuius comitatus. Laudinē. ecclesia habet duas villas, quarum occasione fuerunt ortæ infra scripte ditcordie, Ho. [iniurijs.] licet de iniurijs esset factio, non tñ fuit propter illas excommunicatus, sed quia iuri non parebat, vt sequitur, fm Ho. [duos t. annos.] factum narrat. sic §. de æta. & qua. cum bonæ, vbi fluxerat triennium, Idē. n. si per annum xi. q. iij. rursum, & c. quicunq[ue] [Contemendo.] non expressum, q non solum contemnit claves is, qui sniam non seruat per modos, de quibus, de cleri, ex. mi. illud, de exc. præl. c. fin. sed etiam is, qui seruat, tñ per longum tps contemnit iuri parere, imo vt contemneret absolonem non petens, de sen. ex. per. uas. fm Ho. [Serupulo] quasi dubio, vnde dicit in. ipsum suspectum suspitōe pbabili, sed nō violētā, ac si sit iuris tñ ex qua potest iudici purgatio, in qua si deficeret, locus est ei, quod dñ, de hære. excommunicamus. §. j. & §. credentes, & dixi. §. ti. ij. inter. dicit Host. q pertinet annalis perseuerantia inducit suspicionem hæresis primo per dect. ois. j. ti. j. quia tunc nec facit, nec facere potest, ad quod ois fidelis tenetur, vt ibi, & sic secūdo per id præsumitur alr de sacris sentire, q sentiat, & doceat ecclesia, de hære. ad abolendam. j. rñ. nam qui omnipotentem Deū metuit & c. xi. q. iij. qui oipotentē. & qui se ab ecclesia separar, nec sanctā cōionem recipit, hæreticus appellatur, in Aucten. de priuil. do. hæ. mu. nō. præ. j. rñ. & §. igitur, sacram cōionem. & se. & dicit alterum ex duobus inferri, q aut talis in sanus est, aut de fide male sentiens, si igitur abs sanæ mentis apparet, eo fortius præsumitur in fide delis. Item præsumitur male sentire de illo arti. vnā sanctam catholicam ecclesiam, quasi non habeat clauis ptatem, q si illā hñe crederet, obediret, quibus cōsideratis dicit ipse Ho. q ecclesia de rigore post tantā expectationē, & pertinaciam posset illū cōdenare de hñs, sed iuxta mñū affectū æquitatē pferens, & gremiū nō claudens humanæ famulati parces non sequitur hunc rigore, sed recedēs per viā mediā suspitionē solā attribuit, & hoc ne videatur dissimulare, & peccatorū correctionē negligere. xliij. di. Ephesus. de of. or. irrefragabili. parciat aut huic nobili, quia nec illi purgationē indicit, nec illū excōmunicat, vt possit postea de hæresi dānari. Licet. n. sic possit ecclesia procedere, vt præ. c. excōmunicamus, potest et prætermittere ex cā, vt propter conditionē personæ.

sonæ. Nam si sine delictu personarum semper illo modo procederet, sciscitari possent scismata, & scandala, q vitanda sunt, & de renun. nisi. §. pro graui. [Communitio. nē.] saltem vnica. si. de of. or. irrefragabili. §. excessus. [Abfoluentes.] in perpetuum & in pœnam sine spe restitutionis. sic. §. eo. ad aures. secundum Host. pro eo facit, quod hic dicit, absoluentes. & infra dicit, denuncietis. 4. Putat etiam Ho. q idem facere posset ecclesia de penitentijs debitis, ad quæ sunt ei alij laici obligati. inducit, de iudæ. ita quorunda. m. de hære. vergētis. de homi. pro humani. §. sacri. lib. vj. Quandiū. Item in bannito per regem, cui valallus interim non tenetur, in lib. feu. hic finitur lex, consue. regni. c. j. quod incipit. Dño mouēte guerram. Ho. [Penitus.] ipso iure, & ipso facto. Ho. 5. Pe. gl. sig. tñm, & remittit. ¶ In gl. vlt. [in fi.] vide de iu. at. si clerici. ¶ In gl. j. [ibi, Petro.] ¶ Super gl. pe. principalis tñ & omnibus apstis de cæ fuerunt. j. ti. j. noua, ibi dabo quotas. ¶ In glo. iij. [ibi contumacia.] nisi pro contumacia in causa hæresis. j. de hære. cum contumacia. lib. vj. ¶ In gl. pe. [ibi, consideranda.] & §. de præb. de multa. in fi. [in fi.] in gl. iij. & §. de iureiu. cum quidam.

De pœni. & remis. Rubrica.

SVMMA RIVM.

Dispositio tituli. De penitentis, & remissionis materia vbi legatur alibi quam hoc in titulo. Confessorum summa vnde habuit originem, in fi.

1. Vifo de t pœnis, quæ imponuntur in foro iudiciali, restat de his videre, q imponuntur in foro pñali, sed ga ab his interdum releuatur quis vtens remissionibus, id & de eis submittit, habetur plene mā in tract. de pñia, & vij. ipsius disti. & l. di. §. fed exemplo. vj. q. ad fi. disto. & xxvj. q. vj. §. ecce quod. vj. q. ad fi. & q. vij. per totum. & xxxij. q. ij. §. sed quia. cum seq. repetitur in vj. & cle. de se cunda parte hñ de excepl. accedentibus. & in cle. de relig. c. vno. in fi. de pñia. c. j. post prin. ad primam faciunt multa iura, f. de sum. Tri. firmiter. ad fi. de ele. c. ij. de tēp. or. ex tenore. & c. fi. de big. c. j. de of. or. c. ij. & c. inter cætera. de test. testimonium. in fi. de pñm. literas. ad fi. de iureiu. cum quidam. in fi. & c. se. & c. quanto. & c. sicut. ij. de cle. coniu. sane. ij. de spon. ad audientiam. de clan. despon. cum inhibitio. de spon. du. accepisti. de ac. accu. facti. de his, qui fil. oc. c. fi. de homi. c. ij. de adul. c. ij. & iij. de fur. c. si quis p. de forti. c. j. post prin. ad cleric. & c. di lectus. de iniurijs. si quis domū. de sen. ex. perpendimus. Item lib. vj. de tem. or. c. fi. de cen. c. vlt. §. j. de hære. super eo. in fi. & c. accusatus. §. si vero. de pœ. cum uis. de sen. ex. c. vlt. §. j. Item cle. de sep. dudum. §. statuimus. de sta. mo. ne in agro. j. sane. j. de pe. cupientes. ver. necnon, & §. se. & scias, q Host. copiose & cōmendabiliter hñc tit. & sui mām in sum. profequitur. vnde sumpsit originem summa confessorum.

SVMMA RIVM.

1. Manifestum hic quomodo sumatur. Purgatio duplex, culpa, & innocentie. Pro peccato occulto non infligitur certa penitentia. 2. Additio glossarum.

CAP. PRIMVM.

Manifesta. Potest summi p notorio, & p publico non notorio. [Purganda.] de purgatione culpæ per pñiam loquitur, non de purgatione innocentie, de qua. §. ti. iij. per totum, & conuertit potest hoc capitulum. ij. q. j. si peccauerit. vnde no. Guil. in Spec. §. ti. prox. in fi. q pro oc-

culto peccato non debet infligi certa poenitentia, ne sic peccatum percipiatur, allegabat decr. extrauagantē, quam non habemus. ¶ In glo. j. [ibi, scandalum.] ad hoc de pur. cano. si quis presbyter. in fi. [ibi, solennis.] cuius forma habetur. l. di. in capite.

SVMMA RIVM. 1. Homicidium quid imputetur. Conuinci vbi quis debeat. Militie nomine hic pro omni seculari negotio. 2. Epilogus, & additio glossarum. Penitentia quotannis imponatur pro crimine. Iudex ecclesiasticus pœnam priuationis imponere laico potest ob peccatum in ecclesiasticam personam commissum. 4. Matrimonium quæ crimina impediunt, remittit.

CAP. II.

Vipresbyterum. Breue. ¶ rit] ex proposito, & illū aggrediendo, secus in casu licito. j. ti. j. c. iij. [Conuictus.] in iudicio. Host. vel fm Inn. pñarius ei præcipiet, q decætero non gerat se pro milite, sed insitit pñiæ. [Militie cingulo.] hic forsā appellat militiam omne secularē negotium, fm Inn. qui dicit quosdam intelligere de his, qui reliquerunt secularia negotia, & postea redeunt ad illa, de pœ. di. v. si quis vero. & c. tñm. de quibus licet aliqua sine peccato possint fieri, tñ vix. ea. dist. qualitas. 2. ¶ Gl. sig. tñm & sol. ¶ Vlt. gl. ponit vi. casus, in quibus crimen impedit mñi. sed non dirimit. ¶ In gl. j. [ibi, xij. an.] cum cognouit confessam sibi in poenitentia, & episcopo. xv. vt ibi. ¶ In glo. ij. [in fine.] de quibus xlvj. casus no. in sum. eo. tit. §. quæ poenitentia. sub. §. vt autem sacerdos. ¶ In gl. iij. [ibi, sua.] quam pœnam ecclesiasticus iudex imponere potest laico propter peccatum in personam ecclesiasticam commissum, fm Inn. ¶ In gl. vi. [ibi, contrabendum.] isti t casus notantur. xxxij. q. d. ij. §. de poenitentibus, alias incipit, hic quamquam. [ibi, present.] Gof. addit casum i soleniter penitente. xxxij. q. ij. de his.

SVMMA RIVM.

1. In defendendo modum excedenti imponetur arbitraria poenitentia consideratis circumstantijs, & nu. 3. Federici imperatoris aui eius quem deposuit Inn. III. gesta. Interficiendi non sunt qui capi possunt, alias tenentur interfectores, nu. 3. Ferruca oppidum. 2. Perplexitas vitanda, & quomodo. 3. Ex delicto quis obligatur multis modis, & quibus. Imperatori quando non obediendum, ecclesiæ Ro. dicitur aduocatus & defensor, & nu. 4. In bello iusto pugnantem an imponenda poenitentia propter homicidium. Reconciliari. pro absolui, in fi. 4. Absoluo te, cum dicitur in poenitentia, quid sit. Absolutio petenti impartitur. Numero unitatis unitur papa, cum vni scribit. 5. Libertas defendi potest etiam contra principem. 6. Suffragium glossa. Mitius agendum cum aliquibus. 7. Additio glossarum.

CAP. III.

Ignificavit. C. t. Consideratis circumstantijs arbitraria poenitentia imponetur ei, qui se defendendo modum excessit. petitorio, & prouisio. ij. ibi. Quoniā igitur. [F. dicto.] sic est in an. alias [Federico.] & dicit Ho. q iste fuit auus illius quē Inn. III. deposuit i ocil. Lugdun. q habuit scisma cū Alex. III. [Verruce.] quod fortissimum est, & spectat ad episcopum Vercel. Host. [Interfecti.] cum potuissent capi. vnde homicidæ sunt in culpa, & poenitentiam debent agere [Commis] propter guerram, quam fecit imperator, & pars sua, & data fuerunt hæc damna ad hærentibus imperatori. [Longum] 2. effet. ¶ no. pro breuitate. est tñm vitanda prolixitas, ita Io. And. super v. Decr. Q; tamen,

non inducatur obscuritas. Hiero. super Esa. lib. xj. sic studendum est breuitati, qd nullum damnum fiat intelligenti. vide etiam ad Amadum A. & super plal. in prologo, & super Ofec. B. & vide de rest. si pater. lib. vj. super. j. gl. [Exinde.] quia dicta damna dedit, vel auxiliu[m] praeuit, vel fuit occasio. in his enim & similibus obligatur quis ex delicto, de homi. sicut dignum, & c. decarero. sed nonne iustum erat bellum ex parte militis defendentis ecclesiam? Vtrq; cum hoc sit militis officiu[m]. xxij. q. v. cum homo. & c. princeps. & c. regnum. & c. non solum. nec obli. qd imperator principalis erat cui principaliter in talibus v[er]o obediendum, viij. dif. quo iure. Nam illud verum praeterquam qd ecclesiam, qua[m] tenetur defendere, vt in praedictis ca. vnde & ipse d[icit] ecclesiam Ro. aduocatus, & defensor, de elect. venerabilem. ver. obiectio. non ergo impugnet, quem debet defendere, de na. ex li. ven. c. vno. cum suis concor. nec est illi obediendum qd ecclesiam, sed ecclesia. xi. q. iij. Iulianus, & c. qui resistit. xvj. di. si imperator. & parat ex no. de voto. quod super his. vnde etiam ipse imperator pp rebel lionem deponitur. de hoc in pre. c. venerabilem. si igit miles iuste pugnabat. ergo nec cogi debet poenitere, nec satisfacere. dicit Host. qd miles exestit modum forte occidendo, quos poterat viuos seruare, vel destruendo domos non nociuas, vel damnificando non culpabiles. vnde satisfacere debet, de resti. spo. olim. in fi. vel ex quo remordet conscientia. oportet satisfacere licet sit rumpulo. de hoc de simo. per tuas. ij. sed & si ponis, qd in nullo deliquerit, n[on] bonarum mentium est & c. de obseru. iei. consilium. n[on] & si ex certa scia deliquerit propter causas in fi. positas cum illo mitius est agendum [Reco] ciliari. j. absolui in foro poenitentiali, sed quid est dictum in poenitentia, Absoluo re[n]n. i. denuncio te absolutum, quod non esset, nisi absolutionem peteres. j. c. ois. vel absoluo te a poena eterna commutata in temporalem, fm Inn. de poe. di. j. si peccator. & c. si primi hois. & di. vij. c. fi. remit. Host. ad sum. e. ri. sub rub. de remis. j. [Attendentes.] cum vni soli scribat, aut litera falsa, aut qd. s. de cri. fal. quam graui. [Pro libertate.] argue t[ame]n libertatem propriam defendi posse etiam contra principem illam sine causa auferre volentem, quod est contra id, quod dici consuevit, ipsum dominum esse mundi. C. de quadrien. praescrip. bene a Zenone. & quod principi placuit & c. in sti. de iure natura. gen. & ciui. s. sed quod prin. sed dici potest secundum Host. qd etiam pro libertate ecclesiae hoc faciebat, vt s. dixi. [Salutis.] spiritualis, vel temporalis. xxij. q. iij. s. illicium. Host. qd in t[er]m. vlti. [ibi, honor] filij veteranorum primi gradus poena merali, vel operis publici non puniuntur, sed in insulam relegantur. [In] glo. j. [in fine.] de hoc no. de verborum sig. forus. ver. testes. [In] glo. ij. [ibi, arbitra. ie.] in oculis, & sic non obstant capiula. s. proxii. secundum Host. [In] glo. iij. [in fine.] si vis pulchre dilatare materiam, vide in Specu. titu. ij. in fine. [In] glo. vltima. [in fine.] C. de bonis qua[m] libe. l. ij. Ber. con.

S V M M A R I V M.

- 1 Remissiones non prosunt non subditis remittentium, nisi proprii iudices id concedant, & nu. 4. d[icit] in c[on]tinuis, & quid valeant, nu. 8. que requirant, & quando cepta, nu. 8. Exempla non restringunt regulam.
- 2 Per remissionem papae omnis poena peccati deletur. Papae sunt omnes subiecti, eius priuilegium & potestas quanta, numero. 8.
- 3 Indulgentie etiam defunctis prosunt, & quae qua[m] requirant, quando cepta, nu. 8. fori cuius sint, nu. 9.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Index datus ad certam rem, nihil agit, si de alia pronunciat.
- 7 Additio glossarum. De anno, vel diebus an sint viles, an continui, alio reijcit. Absolutio poenitentialis fori a non proprio sacerdote facta non valet, etiam si proprius eam postea habeat ratam.

Confitens extraneo sacerdoti quantum peccet, & quo casu. 8. Additiones huius seculi minuunt futura tormenta, paulo post initium.

C A P. IIII.

Vod autem. C. t[ame]n Remissiones non prosunt non subditis remittentium, nisi proprii iudices id concedant. & primo ponitur consultatio. in ij. r[ati]o. ibi, hoc volumus. [Pontium.] forte, vbi multi viatores solebant submergi, & sint haec dicta gratia exempli. Nam idem, quodcunque sit opus pium, ad quod remissio concedatur. [Subsum.] dicit T. per hoc colligi de cre. non loqui de remissionibus, quas facit papa, sed epi, qui praesunt aliquibus, & aliquibus non. Nam si papa remittat omnem poenam peccati, sicut facit pro subsidio terrae sanctae, omnis poena peccati deletur, dum modo vtens illa fuerit bene contritus, per quam contritio nem peccatum dimittitur quo ad Deum, de conse. di. iij. baptisimi. constat autem, qd papae sunt omnes subiecti, vt in ext. Boni. vnam sanctam. & no. in cle. de here. ad nostram. ver. iij. [Non suo iudice.] per hoc v[er]o indulgentias non prodesse his, qui sunt in purgatorio, cum non habeant iudicem in terris, sed Dei iudicio sunt relictii. xxij. q. ij. c. j. nec est qd. xij. q. j. tempus. & c. animae. de poe. di. vi. s. j. vbi d[icit] qd orationes, elemosinae, sacrificia, & ieiunia eis valeant, illud enim non procedit ratione fori, vel iurisdictionis, sed secus in indulgentia. v[er]o tamen, qd si quis facit ecclesiam, vel peregrinatur pro defuncto in loco electo a prelato, qd plus valet defuncto, quam si alibi fieret, si t[ame]n papa fecerit, non negauimus, quin valeat etiam defunctis. Inn. vnde dicunt theologi, qd non occurrit ratio, quare non possit ecclesia thesaurum suum communicare mortuis sicut viuus. non ob. quod dicit J. de sen. ex com. a nobis. ij. super vt. super terram. vbi v[er]o de. [vel absolui.] vide quod no. j. ti. prox. nuper. in glo. col. ligitur. [Praedictas.] sa non suis iudicibus factas. satis er. go v[er]o v[er]o si poenitens vult vt remissione non sui iudicis debet hoc facere de licentia vel sui epi, vel sui confessoris. si igitur v[er]o vult remissione papae, legati, archiepi, vel epi, satis v[er]o, quod hoc casu id possit sine licentia confessoris specialiter. satis puto quo ad confessionem speciale indultum, qd concedit, qd per indulgentias etiam non suorum e[pi]scoporum possit poenitentiam releuare, et si de speciali indulgentia non loquatur, & vide, quod no. in cle. de priuilegio. in gl. hinc et. [In] glo. iij. que rit, quid valeant remissiones, ponit. iij. opin. & soluit. de mum. querit, & soluit. [Pe. gl. dupliciter exponit, quod de iudicibus dicit tex. [In] gl. ij. [ibi, l. j.] melius facit vlt. vbi sunt haec verba, t[ame]n prima dicit, qd datus iudex ad certam rem nil agit, si de alia pronunciat. [In] t[er]m. [in fi.] & ibi dicam, qd hic no. Inn. & Ab. de anno, & diebus, an sint viles, an continui. [In] gl. ij. [in fi.] & per iura pra. & p. hanc dec. dixit G. Na. qd non valet absolutio poenitentialis fori facta a non proprio sacerdote, & si proprius postmodu[m] h[ab]eat illam ratam, cu[m] a prin. fuerit nulla, faciunt no. s. de his, q[ui] fi. a p[ro]p[ri]o nos. b. cu[m] q[ui] cor. dicit et illu[m] peccare mortali, qd sine l[ic]entia proprii sacerdotis, & sine ca[us]a p[ro]fiteretur ex eo, qd facit qd. j. e. ois. [In] gl. qd valet. [ibi, satis dubia.] Ho. remit. ad sum. de remis. s. pen. l. vlt. [ibi, pro mo.] i. si t[ame]n habuit annu[m] indulgentiae, tanto minus erit in purgatorio, quanto minus fuisset, si per annu[m] in vita poenitisset, Inn. [ibi non relaxat.] & horu[m] dictu[m] qd cor. c. requiritur fm Inn. [ibi intellige.] fm T. [ibi, oino dimissum.] Augu. no dimittit Deus decus culpae sine decore iustitiae. T. al. de p[ro]f. di. iij. baptisimi. Vin. dices, qd tu sic p[ro]rito ois peccati poena delet, qd pp oem poenam remittit, sicut facit pro subsidio terrae sanctae. [ibi, ieiunare.] ad hoc j. e. cum ex eo. ad fi. vbi dicitur, qd per remissiones poenitentialis satisfactio enervatur. Host. [ibi, adaequari.] Hiero. contra Sufanum de poenitentia, necessaria est, quae aut crimen aequat, aut excedat. [ibi, apostolus.] ad Ro.

Ro. vj. [ibi, seculi.] Apocalypsis. xvij. quantum glorificauit se in delictis suis, tantum date ei tormentum, & luctum. & econuerso, per afflictiones huius seculi minuentur futura tormenta. vide in Hiero. ad Cyprianu[m], & ad Marcellam. vi. B. [ibi, in fi.] ego simpliciter intelligo, sicut sonant, vt secundum quod promittunt, & continent, remittatur, nam non refert, qualitercunq; satisfiat ecclesiae, & absolutus est, quem absoluit, & ligatus, quem ligat. xxij. q. j. quodcunq; & certum est, qd ecclesiae licet vtrunq; de poe. di. j. verbum. Gof. in sum. huius ti. in fi. & hoc mihi placet. & soleo dicere, qd auara, vel amara interpretatio facienda est, cum pauci participet secundum Kai. dicebat, qd homo mortalis, nisi cui esset diuinitus reuelatum, nescire poterat, quantum valeat remissio. nam, cum valeat secundum deuotionem poenitentis, & ipsorum, qui suffragantur, & numerum eorum, & horum mensuram nullus potest scire nisi Deus, ergo nec mensuram remissionis, de conse. di. iij. queris, & di. v. non mediocriter de poe. di. j. quem poenitet. sed verius dicitur, qd secundum fidem poenitentis, & voluntatem & potestatem remittentis plus & minus valet indulgentia, vnde dicebat Hug. card. qd effusio sanguinis Christi, & martyrii enim totus eius sanguis, sufficeret ad remissionem omnium peccatorum. & redemptionem omnium hominum, qui sunt, fuerunt, & erunt, vel esse poterunt. consuluit tamen ibi, qd tales indulgentias eis videntes sibi referunt in purgatorio, & in hac vita peragant poenitentias sibi iniunctas, potissime, quia in vno mortali peccatissimo incidunt multa, vt in fornicatione mandata, corruptio nunciij, & his similia. fatetur tamen, qd si volunt, se p[ro]nt releuare per illas, & vt ibi praedixi, hoc placet. & vltra ibi nota. sciendum, qd prima opi. quam ponit glo. est qd priuilegium clauium concessum Petro, quod ad coelum, & terram extenditur. Mat. xvj. secunda nimis vilificat hoc thesaurum ecclesiae. de quo praedixi. si ira est, quod non potest recompenationem, vel satisfactionem facere nisi de superabundanti poenitentia. tertia opi. est, quia dans indulgentiam non applicat propria merita, quae qnq; sunt modica ad recompenationem poenitentiae pro peccatis, quorum poenitentia indulget, nec hoc intendit, cum et sibi ipsi non puter communiter illa sufficere, sed applicat thesaurum, de quo. s. qd quarta opi. hoc est, quia concludit ex negligentia quem reportare commodu[m]. quinta vero opi. quae placuit Ala. & gl. v[er]o sic destrui, constat, qd opera satisfactoria in quantum poenalia ad solonem debiti valentia facit, & soluit vnus pro alio. ea igitur, qd sunt in ecclesiae thesauro, vt s. ibi reposita sunt non determinate pro aliquo, sed communiter pro tota ecclesia. vnde Paulus ad Colo. j. impleo ea, quae desunt passio num Christi in carne mea pro corpore eius, quod est ecclesia, cuius factus sum minister. Item constat, qd ea, quae sunt communitatis, distribuuntur singulis de communitate fm arbitrium illius, qui praestit multitudini vel communitati. ille autem, qui praestit est papa, & illi, quibus per ipsum concessum est indulgentias dare, vbi epi proprii proderunt, ergo et sine confessoris l[ic]entia concessae per tales licet sanum sit consilium, quod de confessoris l[ic]entia illis vrantur. Communicatio vero meritorum, quae sunt in congregationibus electorum, vbi in ordinibus Carusiens. Cisterciens. Praedicatorum Minorum, & similibus, quorum multas per patentes literas habeo, non releuarent a poenitentia iniunctis. non enim hnt illi illam g[ra]uem praeterea, de qua praedixi, nec etiam illa vtuntur, non n[on] relaxat poenitentiam, sed participant suffragia, & merita, quae sunt apud eos. lo. An. & facit, quod dicam j. e. cum ex eo. super ver. ap[osto]l[us]. Gui. Altiiodoreni. vt refert. Inn. & Ab. hic Host. j. eo. cum ex eo. dicit sex

necessaria. i. praes ligandi, & soluendi, quae est apud praelatum, non apud alium, secunda necessitas loci, & poenitentis, vt quia ieiunare non potest, vel aliam poenitentiam facere, tertia deuotio fidei, quia praeterea hanc apud ecclesiam credit esse, quarta, status poenitentis, qd sit contritus, quinta, eius discretio, vt t[ame]n det, pro quato nollet sustinere poenitentiam sibi iniunctam, sexta iusta ipsius aestimatio, vt fm quod ei dimittitur, recompenset, vn[de] no. qd quaedam indulgentiae requirunt dationem pecuniae, quaedam labore personae, quaedam periculum vitae. & in his licet magna sit largitas, tamen & multa iustitia, quaedam requirunt honorem, & deuotionem, & in his plus valet largitas, qd iustitia fm Inn. hic, & Host. j. e. cum ex eo. Alij dnt. qd attendenda sunt haec quinq; auctoritas in conferente, idoneitas in recipiente, pietas in fi. utilitas in opere, congruitas in tempore. de materia, vide in iij. par. S. Tho. q. ciiii. ar. j. & ij. Item scias, qd papa, & alij praelati ecclesiae hanc potestatem habent ex illo priuilegio. Quodcu[m]q; ligaueris, & c. sicut. n. facit constitutiones, quae ligant ad peccatum, vt clericum in sacris qui contrahit, & eum, qui portat merces ad faracenos, & similes, sic potest & soluere. & licet in veteri test[ame]nto, vel ante tempus Gre. haec non fierent, credendum est t[ame]n, qd qnq; fiebant, sed non ita frequenter, quia perfecti erant catholici, nec intantum egebant. Item apostoli snabant infirmos, nec apud sacerdotes veteris test[ame]nti erat praes ligandi, vel soluendi. nec poterant ita conuenire catholici ante t[em]p[us] Gre. sicut nunc, facit. xv. dist. c. j. in prin. [In] glo. pe. [in fi.] est ergo hoc fori poenitentialis. dare vero literas indulgentiarum est fori iurisdictionalis, & dignitatis episcopalis, vt in contrario.

A D D I T I O N E S.

- a Peccati. Vide Ioan. Andre. de iudicis. ad abolendam. in decima post Hostien.
- b Cum nos. Et vide Ioan. An. in c. prudentiam. super ij. glo. & To. And. de off. delega.
- c Aequitati. Istam opi. infra reprobat Io. And. quia nec contra priuilegium clauium.

S V M M A R I V M.

- 1 Poenitens vere quis, & non vere poenitenti quae remedia, numero 2. & 3.
- 2 Peccatum est voluntarium, alias minime.
- 3 Confessionis crebra utilitas.
- 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. Opera bona quid prosint operari in malo statu. Praecepta quae semper, & ad semper obligent, & quae semper, sed non ad semper. Necessitas quando non excuset ulla, cir. fin. Crucis vis etiam in iudeo, in fi.

C A P. V.

Vod quidam. C. t[ame]n Non est vere poenitens, qui peccandi aium non deponit, recipitur t[ame]n ipsi confessio. & in prima consultatio. in ij. r[ati]o. ij. ibi, consultatio. [Velint.] & de praeteritis poenitens, & poenitentiam agere. [Abstinere.] i. p[ro]tinere. vel sup. ab aliquo peccato in quo p[ro]fuerat. [Non posse] qd est falsu[m], quia in t[em]p[or]e voluntariu[m] est peccatu[m], qd no[n] est peccatu[m], nisi sit voluntariu[m]. ad hoc. xlv. di. iudae. xv. q. vi. c. j. Ho. [Recipere] p[ro]ter qd in casu, de v[er]o. qd. li. vi. [Consilium exhibere] non t[ame]n illu[m] absoluerit, cu[m] poenitentia non sit vera, vt seq[ui]t[ur]. dabit sibi consilium cu[m] peregrinatione de missa singulis diebus audienda, & his fi. [Eorum.] qd dnt se abstinere no[n] posse. [Crebris.] i. frequentibus. & hoc intendit, qd si frequenter confiteatur, & sacerdotis discreti monitis, & consilio acquiescat per hoc paulatim ad contritione[m] induceretur per Dei & sacerdotis auxilium, & sic ad veram poenitentiam veniet, & remit. Ho. ad sum. e. ti. s. que inducunt hoies. [In] t[er]m. [in fi.] qrit, & soluit. [In] t[er]m. [in fi.] Vlt. gl. Iducit v[er]o iura in p[ro]rium, & soluit. [In] glo. j. [ibi, minus supplicium.] Jar. ex his Abb. illum excusatum, qui in mortali, vel excommunicatione dicit horas suas, etiam ad quas de necessitate tenetur. xci. di. clericus. de cler. mi. c. j. & c. dolentes. Nam si bona, quae Io. And. super v. Decret. Q. quae

quis in eo statu facit, profunt ad minus supplicium, re-
stat, quod liberatur, & poenam euitat sic dicendo, alias
si dicere non prodesset eidem, poenam non vitaret, sed
augmentaret. si dicere in malo statu esset idem, quod
non dicere in bono, quo casu peccaret mortaliter. Di-
stinguit tamen circa hoc, quia sunt quedam, quae sem-
per obligant, & ad semper, ut prohibitiones non occi-
des, non mechaberis &c. in his declinatur mortaliter
peccat, cum in sui natura sint mala. s. de iureiuran. & si
Christus, assertiones vero mandatorum Dei semper ob-
ligant, sed non ad semper, sicut honora patrem & c. ista
quandoque profunt ad vitam aeternam promerenda,
& ad vitandam poenam, sicut sunt in bono statu,
quandoque profunt ad euitationem poene, scilicet cum
sunt in malo statu, quod patet, quia profunt ad minus
supplicium, ut dicit glo. Cum ergo quis tunc faciendo
opera charitatis, ad quae praecise tenetur, poenam euitat,
quam non faciendo incurreret, patet, quod excommuni-
catus, vel in mortali ca. faciens liberatur, declarando,
quod est dictum praecipuum de honorandis parenti-
bus, pascendis pauperibus, colendo sabbara, & his si non
obligant ad semper. Nam propter infidelitatem paren-
tum exco. s. a. propter propter meam indigentiam a se-
cundo, propter necessitatem a tertio, ad primum, xcij,
disting. diaconi, xxiii, q. viii, legis roma. de diuor.
quanto ad ij, de poen. dist. iij, qui vult ad iij, s. de reg. iu.
quod non est, de fer. licet. C. eod. om nes. & sicut ex cer-
tis causis excusat impotentia a predictis, sic & ab horis,
sed in prohibitionibus nulla necessitas excusat, quia
potius debet omnia mala pari & c. quod me cau. factis,
secundum Ab. [et in fi.] iij, ad adufectionem, & habi-
litationes honorum operum, sicut de bap. primo lo. dici-
tur, de conse. dist. iij, non regenerabuntur, v. quia in tali
homine non habet demon tantam potestatem, sicut
de iudgo legitur in dialogo, qui se munierat signo cru-
cis, de quo dixit, inueni vas vacuum, sed signatum, vt
no. de conse. di. iij, postea signatur. [In gl. vti. [ibi, sunt
plures.] & j. de bap. maiores, ver. ad hoc. [et ibi, satisfactio-
nem.] vt remittat iniuriam. [et in fi.] de hoc s. de rapto,
c. ij, in gl. ij.

S V M M A R I V M.

- 1 Ieiunare qui tenetur ex poenitentia in pane, & aqua, propter panis indigentiam alijs cibarijs vt potest, quatenus, & quibus, & cuius auctoritate. Mandatum quomodo sufficiat adimpleri, iuncta additione. Copia si non potest haberi superioris, excusatur, sed aduendus postea, & quando. Discretio mater virtutum. 2 Additio glossarum. Necessitas inopia, vel infirmitatis excusat. C. A. P. VI.

licet tam veteris. C. Pars de fer. licet, & hoc dicit, qui ex poenitentia in pane, & aqua ieiunare tenetur, propter panis carentiam alijs cibarijs, vt potest, non tamen ad delicias, ponit ergo dictum, & eius determinationem ibi, Discretionem. [Poenitentia] in hoc facit, ad id, sed idem ex voto. [Cibarijs.] etiam carnalium, si alterius cibi esset penuria [Resistantur.] auctoritate superioris, si habere possunt, alias auctoritate propria, in n. alle. de elec. venerabilem, dicit Host. quod necessitati instanti satisfieri debet, & cito fieri potest, ad superiorem recursus haberi, ad hoc, j. tit. j. c. ea noscitur. [Discretio] aqua virtutum est, mater, de officio c. i. [et in fi.] & doleant se non posse aliter sustentari, xli. dist. in non cogantur, Goffre. [In glo. j.] [ibi, necessitas.] inopia, vt hic, vel infirmitatis, de obler. ieiun. consilium s. fi.

A D D I T I O.

- 1 Vnde non ex hac littera quod qui non potest punctualiter adimplere mandatum, debet facere quod magis proximum est mandatum ad hoc de dolo cum dilectus.

- S V M M A R I V M. 1 Sacerdotes Graeci procurantes, vel studiose negligentes oppressiones filiorum deponuntur, & quando publice agant poenitentiam vide nu. 2. in dec. occultum. Poenitentia postulantini inuinger da, nisi crimen sit publicum. Culpa lata dolo equiparatur in foro poenitentiali. 2 Peccant grauius qui sunt in altiori gradu. Incuria appellacione quid comprehendatur, vel significetur. Occultum & publicum equiparantur, & quando. 3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum. 4. Pena publica non habet locum, vbi spes est restitutionis. Affectus paternus omnem vincit affectum. C. A. P. VII.

Vestitum C. Sacerdotes Graeci pcurantes, vel studiose negligentes oppressionem filiorum deponuntur, & si hoc publicum est, publice poenitentur, primo ponitur questio, ij, responsio ibi, huic igitur. [Postulenti.] Jar, propter hanc causam poenitentiam non iniungendam, nisi postuletur, vel nisi crimen sit publicum, secundum Host. qui remittit de his, qui si. occi. c. fi. [Studiose negligentes.] exponit Host. i. studio sam non adhibentibus custodiam ita, quod sint in lata culpa. [Perpetuo.] quia homicidae, & irregulares. [Grauior.] grauius enim peccat propter altiore gradum xl. di. homo. [Incuria.] exponit Host. i. culpa leuissimam inueniantur sine facto ipsorum, & sine factu. Na, si hec interuenirent, sufficerent ad faciendum illum irregularem, l. di. saepe. & c. seq. Inno. [Occultum.] Idem, si publicum, dum modo non imminet scandalum, nec si per hoc sit infamatus, ar. de homi. ex literis. j. [aliorum.] hoc scientium, alias contradiceret, quod praemissit secundum Host. [Ad tempus.] non imperpetuum, quia nec reputantur homicidae, sicut ij, de quibus s. proximi, qui fuerunt in lata culpa. [Glo. i. iij.] respondet per q. & sig. coturarium. [In gl. ij.] [ibi, si de iussor.] respon. [videde cri. fal, ad falsarium.] super vlt. gl. [et ibi, cum sex.] tempus redhibitorie praesum non currit emptori ignorantia la tens vitium fugitiui, secus si dissoluta esset temporis ignorantia. [In gl. pe.] [ibi, si mater.] vide qui si. sint legitimi, transmissa, super glo. iij. [In gl. iij.] [ibi, sine spe.] alias si esset spes restitutionis, nec publice poeniteret per iura praalle, secundum Ala. Inno. & Host. [In glo. pe.] [in fi.] & paternus affectus omnem vincit affectum. C. de cura, fur. l. vlti. in prin. Gof. Phi.

A D D I T I O.

- 1 Lata culpa. Et ita probat hoc, c. quod in foro poenitentiali lata culpa etiam equiparatur dolo. S V M M A R I V M. 1 Poenitentiam qua ratione debeat arbitrari sacerdos, & nu. 2. qua etiam simplex sacerdos super enormibus imponere potest. Contritio qua non indigeat poenitentia. Moderamen diminutionem notat. Homicidium est de enormibus. 2 Rudibus, & nouitijs, seu neophytis quomodo sint res infirmuanda & nu. 3. Paulatim inuicia tradenda. 3 Additio glossarum. In fide instruere vt debeat sacerdos. C. A. P. VIII.

Eus qui C. Pars, de vi. & ho. cle. & de diuor. Deus q. & h. d. sacerdos arbitrari det poenam sicut quitate excessus poenitentis, contritione, & reliquas circumstantias. [Contritione.] q. potest esse tanta, quod nulla poena indigeret, remitt. Ho. ad sum. e. ti. s. quibus, & quot. [Discreti.] & talis esse det. j. c. ois. vbi de hoc. [Moderanda.] diminutione no. de ver. si. c. fi. [Homicidio.] Ino. per hoc quod in superscriptione dicitur, & qui cum eo sunt, fratribus, quod simplex sacerdos super enormibus potest poenam imponere, cum istud sit de illis, de tempor. ordi. c. fi. [Saluti.] Ino ergo permittat sacerdos peccatorem in desperatione cadere,

dere, potius iniungat illi vnum pater noster. xxvj. q. vij. alligant ad idem, de conse. di. v. non mediocriter [Dicerentis.] ad Corin. iij. a. [Lac.] q. d. liquidum citius transglutitur, quam asperum. ideo lac, idest, suauis poenitentia [non esse] idest non aspera danda. [Paulatim] quia melius paulatim & blade attrahitur rigidus, & neophytus, quam repente, & cum rigore. xlv. di. de iudeis, & c. cum beatus, & est si, quod dicit lex, nouitijs primo leuia tradenda, ne si nimis a principio onerentur, aut diffidentia & ipsos retrahat, quae plerumque iuuenes auertit, aut laboriosius perducatur ad id, quod poterant facilius via perducere, Insti. de iusti. & iure. s. ij, & de legatis. s. sed. ne primis, secundum Hosti. [interim tamen] ac si dicat, quae uis nondum sint firma radice plantati. [In glo. ij, in fi.] secundum Ho. remittit ad sum. eo. ti. s. quae interrogationes, sub s. circumstantiae. [In glo. confiteor] dicit Host. quod docebit formam, s. qualiter debeat genua flectere, manus iniungere, caput inclinare, & se humiliare, primo etiam confitendo vij. principalia peccata mortalia, secundum si decalogum transgressus est, caute & discrete de his, quae lis quaerent, prout expedit, & non vltra, & re. ad sum. eo. tit. s. qualiter sacerdos. [In glo. se. in fi.] quae oratio habetur Mat. vj.

A D D I T I O.

- 1 De temp. or. c. fi. Hoc potest intelligi in morte, vel hoc de grauius illis conceditur, alias confiteuerunt ista episcopis reseruari. vide gl. in c. de poeniten. & remis. l. vj.

S V M M A R I V M.

- 1 Huius decretalis pars vbi. Mulieris, quae partum alienum supposuit, vel proprium ex adulterio suscepit, audienda confessio. Debeat id ne reuelare, an aliud agere debeat, & quid, nu. 3. & 4. quae poenitentia iniungenda, ibid. 2 Partus suppositi si sit suspicio, quid agendum. Hoc multi per vxores decepti alienos filios insitunt. His errore detecto denegantur actiones hereditariae. Eorum successio cui detur. De parentibus qui scientes, occultum impedimentum filios habuerunt exinde, & habent alios legitimos, quid iuris, in fi. 3 Adulterium partus saepe contingunt. 4 Adulteria quibus mulieribus reuelare non sit periculum, nec si quid si. Probationes qui paratas non habent, silendum est his, circa fi. Accusare nemo cogitur inuitus, ibid. 5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Filius noster quis dicitur. 7 Additio glossarum.

C A P. IX.

Efficij C. Pars de testamētis, & de sen. ex officij, auditur confessio mulieris, quae partum alienum supposuit, vel proprium ex adulterio suscepit, & hoc non vult marito detegere, & in prima consulatione, in ij, ibi, Quoniam, responsio. [Et ad alios] non exponit, an tales, qui succederent ab intestato, an extraneos [Eius] mulieris, [Suppositi] adueniente tempore, quo parere debuisset, si vere pregnantis fuisset, & ideo, quando talis habetur suspicio, diligenter inspicendus est venter, & partus custodiendus, ff. de ven. in spi. l. j. & per totum. Host. Credit hoc errore multi per vxores decepti, alienos filios insitunt vt proprios, quibus errore detecto denegantur hereditariae actiones, ff. ad Carbo. l. j. s. vlti. & aufertur ab eis successio, ff. de iure iur. c. aufertur. C. de here. insti. l. si pater, nec applicatur fisco, quomodo sunt aliqui, qui succedere possunt ex testamento, vel ab intestato, vt hic, arg. C. de heredi. insti. l. nec apud. Gof. [Durame], quam non auerteret detegere, vel non potest illam probare, nec plene satisfaccere secundum Ho, qui dicit per hoc breue in terlineare haberi metem sequentium de adulterio, vide quod dixi de eo, qui duxit in c. fi. ad fi. de parenti-

bus, qui scientes occultum impedimentum filios habuerunt exinde, & habent alios legitimos. [Suscepit] quod saepe accidit, quo casu consuluit Ho. mulier, quod quia cautius potest, prolem ad religionem inducat, vide quod in fiduciam, vt sic, si masculus sit, possit tute ordinari, s. de fi. pre. c. i. & si filius in hoc matri non vult credere, si non habet inde conscientiam, tunc etiam in seculo promoueat, ar. ff. de his, qui sui vel alii. sunt. l. si filium, alias si contra conscientiam veniat, edificat ad gehennam, s. de praescrip. c. fi. si tamen in hoc non acquiescit matri, quae melius alio veritatem nouit, & quae non praesumitur in hoc fallum dicere, satis habet conscientiam fortem, de hoc de sumo. per tuas. ij. secundum Ho. Hiero. contra Ioui. vj. bene est liberis, quibus nec de matre erubescendum, nec de patre dubitandum est. [Sed comprehens] qualis potest, & tanta, ne denudet se, de pe. di. j. non tibi dico. [Satisfactio] debet enim, si habet vnde rationem de suo dare, quantum valet, quod habuissent venientes ex testamento, vel non ab intestato, si potest id verisimiliter opinari. xij. q. vj. si res. & si id opinari non potest, det pauperibus, secundum Inno. secundum quod se. & no. de vlt. cum tu, & id quod restitutum est, tradat episcopo in poenitentia, qui exinde sic satisfacciat, quod nesciunt, vnde venit secundum Ho. Quid si non habet, vnde satisfacciat, so. tenentur, si sine periculo potest fraudem reuelare, ita, quod de illa fidem faciat, alias contra reat, & poeniteat secundum Inno. de illa, quae sine periculo reuelare potest, dat Ho. exemplum in sum. quando secundum vulgare Lombardorum, mulier portat lobar, vel vitula ad altera ipsius, & tacet, & dicit se nouisse eam, qui non poterat vxorem cognoscere, propter quod permittit eam adulterari, & filios nutriet, vt proprios. Quid si non potest reuelare sine verisimilitate, indubitato periculo homicidiorum? Resp. secundum Inno. & Ho. conteratur, & taceat. xxi. q. ij. ne quis, nam hoc casu cum ex vna parte sit tantum datum rerum, si taceat, ex altera periculum animatum, & corporum, si probationes inducat, cum vtrunque vitari non possit, inter hec duo mala eligit minus malum, ar. xij. di. netij, & c. duo, taceat ergo cum damno rerum, quod est minus malum, ad hoc de pigno. c. j. Sed ob vtilius permittitur scandalum nati, quam veritas relinquatur, de regu. iu. c. iij. Sol. in hac ratiurnitate non perit veritas iustitiae, quia mulier ista nec iudex est, nec testis esse potest, in quibus, & similibus auctoritas illa locum habet, quae si probationes paratas non habet, silere debet, ij. q. vij. plerique, secundum Innocen. & Abb. Quinimo & si probationes habeat, inuita non cogitur accusare. C. vt nemo inuitus, in rubro & nigro, maxime cum scandalo. s. de praescrip. nihil, secundum Ho. solet talibus suaderi professio in ordinibus mendicantiu, & mihi constat aliquos propter hoc inductos, ad id, de alijs religionibus non videtur plene prouisum, cum succedant. xvij. q. j. c. vno. & xix. q. vi. in fi. secundum hoc intellige, quod predicti super yer. suscepit, & in remis. quae ibi praecedit. [In gl. j.] circa partus suppositionem no. duo, si infra quod tempus, & cui competat accusatio. [In gl. ij, obiicit, & soluit.] Vlti. glo. querit, & soluit. [In glo. ij.] [ibi, querela] vide de proba. licet, super glo. ij. [et ibi, l. ij.] vide de her. si quis, in glo. fi. [et ibi, ad l. Cor.] de falsis. [In glo. ij.] [ibi, filium] sequitur, eum diffinimus, qui ex viro, & vxore nascit. [In gl. j.] ad fi. [ibi, Corneliam] super de fal. [In glo. ij, in fi.] de hoc plene per Rai. in parte ij. de rap. x. col. ver. mulier, quae de adulterio, & per Ho. in sum. hoc eo. ti. s. quibus, & qualiter, sub s. quid de muliere, & adde, quod dixi in textu.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbatibus quae inhibita, & nu. 2. & 6. 2 Predicandum de quibus sit. 3 Clanes quibus data. 4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 5, 6. Mulieribus

Mulieribus que interdicta, que non. In quibus sine melioris, in quibus deterioris, & in quibus pariter conditio nis m. ribus.

C A P. X.

Oua quedam. Ca. t. Abbatif moniales benedicere, ipsarum confessiones audire, euangelium legere, vel publice predicare. primo ponit excessus, quos secundo prohibet, & causam reddit. ij. ibi. Cum igitur [Benedicunt] prima abusio. [Audiunt] ij. [euangelium] iij. [presumunt] iij. abusio. si haberes legem euangelii, essent tres tantum.

De t. euangelio autem, non de grammatica, vel fabulis predicandum est. xxxvij. di. si quis grammaticam. lxxxvj. di. cum multa. [Publice] q. d. si priuatim vellent in capitulo monialibus suis regulam exponere, vel ad instructionem morum aliqua bona exempla, vel alia simplicia verba proponere, non reprobaretur. Ho. [Istis] s. apostolis t. vniuersis. & sic non soli Pe. & q. omnibus apostolis expresse data fuerint, patet Matth. xvij. ad fi. ibi. Amen dico vobis, Quodcumque ligaueritis super terram &c. & Io. vlti. ibi. Accipite spiritum sanctum &c. [Apostolis] vide Hiero. ad Ocea. ij. B. [Claves] no. pluralitate clauium, de sum. tri. firmiter. §. vna. in fi. ibi. videas. ¶ Gl. ij. enumerat t. viij. q. non licent feminis, submittens postea regulam generalem, in fi. quarit, & remittit. ¶ In t. glo. ij. [ibi. d. fi.] cuius verba habentur in pre. decre. dilecti. [ibi. esse potest] nisi in rem stram, vt in l. quia te. ¶ In t. glo. ij. [ibi. sacras] per hoc c. & dno qua statim allegantur, & pro decre. ista tenuit Gof. in sum. de eta. & qua. §. quid de muliere, quod mulier non recipit characterem ordinis, impediendo sexu, & constitutione. ec. etiam idem no. lo. xxvij. q. j. diaconissam, quod videtur contra. & responde, vt ibi no. & per eundem modum respondetur ad l. nulla, & auth. diaconissam, C. de epi. & cle. nec ob. xxxij. di. presbyter, quia ibi non dicitur presbytera ex ordine, sed quia presbyteri socia, vn de in c. ibi se. quod incipit, mulieres, vocatur matricaria, quasi de rebus ecclesie habens curam. facit ad praedicta, de coha. cle. c. j. in fi. hoc etiam vide pleuius per Ray. in parte. iij. de impedimento sexus, vbi inducitur de hoc auctoritas Ambro. contra Cataphrygas, qui per verba Apostoli. j. ad Timoth. iij. vbi tractans de pudicitia episcopi, & dyaconi subdit, q. mulieres oportet esse pudicas, dicebant feminas & dyaconissas ordinari. & id improbat per ea, que pradixi. vltra qua constat, q. in sacramento requiritur res, & signum. §. de cele. mit. cu Marthe, ver. distinguendum, sed in sexu foemineo significari non potest aliqua preeminencia gradus, cum habeat statum subiectionis, j. ad Timo. ij. muliere docere non permitto, nec dñari in virum, quia enim paritate male fuit vta, ideo fuit subiecta. Gen. iij. sub viri potestate eris. sacramentj ergo, quod preeminenciam habet characterem non recipit, facit ad hoc, quia clerici debent coronam portare, quod non licet mulieri. j. ad Corin. xj. & xxx. di. c. ij. ibi. alienam, & ij. q. vj. non soler, in fi. vbi de hoc. nec accusare pot, nisi in casibus no. in Spec. de accusat. §. j. ver. Itē q. est mulier [ibi. impedito] alios iij. casus vide in Spe. §. infra alle. in prin. & in fine, vbi no. Gof. in quibus sit deterior, & in quibus melior conditio mulierum propter sexum. & Ho. in decre. dilecti. de arbi. notauit. xvij. casus, in quibus est deterior, & tres, in quibus est melior. Accur. no. aliquos, in quibus est deterior, in l. in multis. ff. de sta. ho. de hoc & alijs casus, quibus est equalis, vide plene in Spec. de procur. §. j.

A D D I T I O.

Constitutione. Vide Io. An. de cōfue. quato, super. j. glo. & de bap. c. j.

S Y M M A R I V M.

Interdicti generalis tempore conceditur penitentia, & viaticum morientibus, & quibus alijs, & nu. 2. 4. 6. & 9. qua alia licet, & nu. 3. 4. 5. 6. 8. & 9. circa fi.

nu. 3. 4. 5. 6. 8. & 9. circa fi. Clerici qui sepeliuntur in cœmeterio, & nu. 3. & 4. Hora a quibus dici possint, & quomodo, & nu. 6. Pro communiōne facta habetur, si non potest haberi hostia consecrata. Sacerdos quando peccat administrans corpus Christi. Vnctio extrema quare plus negatur, quam viaticum interdicti tempore. Ex confessione cuiusdam rei intelligitur antea fuisse prohibita. Campanarum pulsatio quid signi fit, & quando vetetur. Epilogus, & additio gloss. num. 8. Viaticum quibus capiatur modis, & quare eucharistia eo nomine appelletur. Sacramentum necessarium est, ad dictio. necessitatis.

C A P. XI.

Vod in te. Tempore generalis interdicti conceditur penitentia, & viaticum morientibus, clerici, qui seruauerunt interdictum, possunt cum silentio in cœmeterio sepeliri. In conuentualibus ecclesijs clericis bini, & bini possunt dicere horas suas. cruce signatis, & peregrinis eo tempore concedi potest penitentia. Partes patent. ij. ibi. Licet autem. iij. ibi. In conuentualibus. iij. ibi. Recipientibus. [Morientibus] hodie etiā sanis conceditur, quod dic. vt. j. de sen. ex. c. v. l. i. vj. [Nec ipsum] s. viaticum, vel corpus Christi, & dicit Inno. q. si non potest sacerdos habere hostiam consecratam, non communicet, sed credat, & est pro manducatione iuxta illud, Crede, & manducasti, de consec. dist. ij. vt quod paras, nec credit Inno. peccare sacerdotem, qui in peccato existens in necessitate tribuit alicui corpus Christi, vel si aliter causa reuerentia illud tangat, vt si leuet illud in terra iacens. [Decedentibus] saepe dubitatum vidi, quid de pregnantibus, qua appropinquat partui, & de absolutione ab excommunicatione. vide quod dixi, de offic. or. pastoralis, super glo. quo casu maledici potest, q. mulieres pregnantes, licet partui appropinquantes dicant decedentes, quod requirit hæc litera, & decre. p. mittimus. j. ti. prox. quare, nisi aliud periculum immineret, videretur abstinentum. [Generale] quod dic. vt. j. ti. ij. cum partibus. [Vnctio] extrema, quid sit de matrimonio, & ordine? dixi post Inno. s. de spon. non est vobis. & no. q. cleri. non priuilegiuntur super vnctio, sed sit per sepultura, quod multi male aduertunt. Sed quaritur, quare per interdictum plus negatur extrema vnctio, quam vicarium? Dicunt quidam hoc ideo, quia in ipsa vnctioe & non prius peruenitur ad sacramentum, sed corpus Christi ante dationem verum corpus erat. Itē in facto patet, q. longe maior participatio fit in extrema vnctioe per orationes, & vnctioes, quam in datione viatici. [Concedimus] ergo prius non licebat. cōcor. j. c. fi. & quod ibi no. [Seruauerint] nec ei causam dederint, nec fraudem adhibuerint. s. de priuileg. quod no nulli. [Ecclesie] non interdicta. habent. n. hoc locum in generali interdicto loci, vt. s. dixi, non in speciali interdicto ecclesie, dummodo sit etiam cœmeterium in interdictum, quod dic. vt de sent. excommuni. si ciuitas. in fi. l. vj. Nam tunc etiam clerici inculpabiles ibi non sepeliuntur, vt Innocen. & Host. recitant, de ex. pre. c. fi. Generale ergo interdictum omnes excludit nisi priuilegiatos, quod ibi intelligit Ho. in vtroque casu, s. & interdicto loci, & in speciali cœmeterij, inducens, quod tantum valet generale quo ad omnia, quantum speciale quo ad quædam. ff. pro socio, actione. §. renuntiare. ego puto primū dictū verum cum aperte decre. ista loquatur de generali interdicto. bene facit, quod no. de sen. ex. c. v. l. §. adiicimus. l. i. vj. in i. glo. sed qd de interim mortuis in loco interdicto? dicunt pradicti, q. si apparuerunt ibi signa contritionis, & penitentia in morte, relaxato demum interdicto poterunt in cœmeterio sepeliri, de sen. ex. c. a nobis. ij. [Pulsatione] no. tpe interdicti, &

eti, non debere pulsari, campanas, vt j. e. c. & s. de priuileg. quod nonnullis, de consue. cum inter. Ho. sit ratio, quia cum pulsatio campanarum sit signum horarum, & officiorum, de offi. custo. c. j. & ij. & per illas vocatur populus ad diuina, de homi. lo. sublato signato & principali deficiat signum, & accessorium, vt etiam dicā. de sent. ex. c. v. l. i. vj. §. adiicimus [Solemnitibus] q. d. sine missa solemnī, vel alia. q. occulte, non publice [in conuentualibus] per hoc dicebat Ho. in capellis non licere rectori cum socio intra ecclesiam dicere horas. hodie circa hanc partem tene, quod habes, de sen. ex. c. v. l. §. adiicimus, l. i. vj. [Regularibus] isti per priuilegium possunt plus, quia possunt celebrare conuentualiter, quod illi non possunt secundum Inno. & intelligit, q. conuentualiter celebrat non solum in sepultura clericorum, sed in alijs horis, cum dicat hic horas canonicas. per qd dicit patere, q. loquitur de alijs officijs, non mortuorum tantum. no. etiam Pe. hoc de cle. ex. illud, q. clerici non possunt inter esse diuini in extraneis ecclesijs priuilegiatis, cum solum in sepultura hic sint priuilegiati super laicos. [Peregrinis] alia peregrinatione, quam vltimarina. Inno. ¶ Glo. ij. arguit, q. si ex gratia & c. ¶ Vl. gl. reddit rationem specialitatis, quam etiam ampliat. secundo quaritur, & soluit, ponit op. contraria, quam reprobat. ¶ In glo. ij. [ibi. pa. u. orum] & confirmatio in fronte, de sen. ex. respō. [ibi. vna] vel dicit Ho. quia si digne sumitur, per viam salutis ducit ad vitam, & medici in scientia sua habent librum, quem vocant viaticum, quia itinere rantes illum deferunt, habemus etiam viaticum altare, de quo. s. de priuileg. in his. [ibi. necessitatis] contrarium no. de transac. veniens, in j. gl. & illud tenet hic Gof. sub dubio forte. & tu assertiue illud tene, vt dixi, de fac. non ite. super rubri. Ioan. tamen & Vin. dicebant, q. prius non fuerat expressum de viatico, quasi illud non sit necessitatis, & habet sola fide, de conie. di. ij. vt quid paras, sed vt dicunt, non valet hæc ratio, secundum quā idē dici posset de baptismo, de conse. dist. l. iij. baptisimi. ¶ In glo. iij. [ibi. ius communc] idem arguitur ex decre. s. de priuileg. vt priuilegia. vbi de hoc in gl. ij. & patet in conci. Vien. de sepul. eos qui. ¶ In gl. vlt. [ibi. proficiuntur] hoc non placet Inno. & Host. per literam, cum postulauerint. dicunt ergo, q. ex quo cruce signatus est, habet priuilegium penitentia, dummodo non sit in mora. de alijs peregrinis sit vera gl. hodie non curamus hic per decr. v. l. de sen. ex. l. i. vj. per quam etiam non expedit quarere, de qua remota peregrinatione debeat finis intelligi. [ibi. lo] Idem Vin. Gof. & Phi. [ibi. in fi.] vnde dicit Inno. aut principalis est ille, qui vult satisfacere, & tunc recipitur satisfactio, & relaxabitur interdictum, aut alius, quia tunc non recipietur, nec ad ecclesiam sepeliretur, q. ad hoc eius satisfactio non requiritur, sed alterius. ad hoc j. de senten. excō. si sententia. §. j. & vlti. c. §. illis. in fi. lib. vj.

A D D I T I O.

¶ Exce. præ. c. fina. Et vide Io. An. de priuileg. cum & plantare. §. q. si, in gl. eorum, & in c. de priuileg. eo. titu.

S Y M M A R I V M.

Capituli huius diuisio. Omnis, dictio, includit hic etiam papam. Hermaphroditus comprehenditur hac constitutione, & circa quos actus de eo dubitatur. Infidelis presumitur, qui non seruat, quod hic dicitur. Discretionis annorum tria genera, & qua, & de ea nu. 28. & 29. Originale peccatum quibus modis deletur. In confessione penitentia que peccata reuelare debeat confites. Solus, excepto casu. Quod differat a iudiciali. Quoties faciendā nisi fiat, que pœnitentia, nu. 10. & si que sint in ea a sacerdote seruanda, & eius officium, nu. 12. 14. & 15. & c. celandā semper, nu. 15. An facta amico reuelanda, nu. 16. an laico facta in penitentia pro

pulari possit, nu. 17.

Eam reuelanti pœnitentia, nu. 17. eam audias qualis esse debeat, num. 18. 22. & 23. Eam precedit contritio, nu. 20. sequitur satisfactio, nu. 22. eius reuelatio vt probetur, nu. 26. cui possit committi, nu. 31. Necessaria pp. absolutionem, si copia possit haberi sacerdotis. Per se, non per alium, excipiuntur quidam, & qui. Cui faciendā, & nu. 10. 11. 12. 13. 31. & 32. Cura animarum definitio, cum eius expositione. Cui commissa. Vnde competat, quatenus extendatur, & quibus acquiratur rationibus. Penitentia iniungendæ variæ species, & qua, & quanta esse debeat, & nu. 18. 21. 23. 24. & 25. qua fructuosa, nu. 30. Ad eam quis cogi potest negligens, reuerenter suscipienda, ad dictio. reuerenter. Eucharistiam an sumere quis cogendus ob suspicionem prætermisissæ confessionis. Confessarius sacerdos proprius quis, eius officium, & prudentia qua, nu. 14. 18. 21. 23. 31. & 33. de eius potestate, num. 24. ab eo quod sit, ratum Deus habet, nu. 25. Contritio peccatori necessaria, & quanta, nu. 19. & qua requiratur, nu. 19. in fi. non prodest sine confessione, nu. 21. De Dei potentia, vel misericordia desperandum non est. Satisfactio quorum esse debeat, & remitti possit. Reuelatio quibus modis probetur confessionis. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 28. Appellationis iudicis negligentia imputatur appellanti. Additio glossarum. Peccata uenialia que, mortalia que, remis. Quibus modis remittuntur uenialia, ad dictio. Benedicam, remis. Et quando consistenda, ad uer. In fin. Per unum mundantur putrida. Per oleum fouentur sana.

C A P. XII.

Mnis. Concilium est non recipiens breuem summam, t. & sunt iij. principales partes. ij. ibi, si quis iij. ibi, sacerdos autem. & j. statuit de confes. & penitentia semel in anno fienda, & eucharistia recipienda, nisi ex causa, & de pœnitentia contra facientium & publicatione statuti. secundo de confes. alieno sacerdoti fienda. tertio instruit confes. in tribus. In circumstantiis inquirendis, varijs penitentia imponendis, & peccatis occultandis. in vltimo pœnitentiam apponens, & quō istud, omnis, de mente papam includit. vide quod dixi, de fo. compe. significasti, super ver. iurisdictioni. & vide ad materiam, quod dixi, de vo. magna. post prin. in gl. hoc patet, cum suis re. [vtriusque] alia litera [cuiusq.] prima cōior [Sexus] i. masculus sit, vel foemina. per quod patet idem in hermaphrodito, cum in sexu non sit hæc disparitas, & cū sit ratio eadem, & facit de vi. & hone. clerici. i. in fi. De illo enim dubitatur solum circa illos actus, qui alteri soli sexui conueniunt. remis. dabo. j. ii. iij. forus, ad fi. facit ad hoc, quod scripsi, de pactis. c. j. super vlti. glo. li. vj. [Fidelis] presumptio est de infidelitate contra non seruantem, quod dicitur. & facit quod dixi. s. ti. j. c. fi. [Discretionis] vt dicebat Host. Annorum discretionis habemus tria genera. primum quo ad confessionem intelligendum, vt dicit glo. ij. puberis quo ad votum, vel matrimonium, de rec. l. i. vj. de spon. tuæ, de despon. impu. c. ij. iij. maioris. xv. & hoc quo ad ministrandum de bonis pro uelle, dispondendum, & contrahendum. ff. de mil. j. de duobus ex his, de proba. in presentia [Omnia] non tamen originale per baptismum indistincte deletur in infante, a in adulto per contritionem, de pœnit. di. j. tres actiones, de bap. maiores, ceterum & ver. verum. [Sua] q. se non alium reuelat, de pe. di. j. quamuis, nisi forsan in hæresi, vel si cognouisset matrem, filiam, vxorem contra naturam, vel aliud tale commisit, propter cuius circumstantias, que aggregant, necesse sit alium reuelare secundū Ho.

Ho. qui de hoc remittit ad sum. eo. ti. §. qualis, & sub. §. discretus, & §. in quo tenetur, ver. caueat autem, & se. [*5* *lus*] non ob. pessima consuetudo, secundum quam plures simul ad poenitentiam accedebant, de pe. di. j. quam uis. Gof. ad fi. di. dicit Hof. hoc fieri, vt liberius confiteatur. sic. §. de elec. quia propter, de testi. c. ij. & habet hoc locum etiam in manifestis, nam licet pro illis sit impo-
6 nenda poenitentia manifesta §. c. i. nō tamen est de necessitate facienda illorum manifesta confessio poenitē-
 tialis, tamen si hoc vult poenitens, facere poterit id etiā
 in occultis. §. de diuor. ex literis, vt ex multa contritio-
 ne interdum ex peregrinorum multitudine fertur fa-
 ctum in centenario. Iudiciale vero confessionem be-
 ne tenetur quis facere de manifestis in publico, de ac-
 cusa. si confiteri. gloriando vero debet nemo se prode-
 re, de excel. pre. quam sit, maxime clericus, vt ibi. [*7* *Sal-*
tem] ac si. d. quia si sepius homo cadit, esset sepius con-
 fitendum, de pe. di. ij. sepius, & c. se. sed ad minus semel
 hoc fiat [*8* *Semel*] hoc intelligit Inn. de his, qui postquam
 poenitentiam egerunt, non peccauerunt mortaliter,
 quibus hic consultitur, q̄ licet non sint in peccato, ta-
 men semel confiteantur in auro, quia non debent se-
 nimis affecurare. v. dist. ad eius, vel loquitur de his, qui
 peccant, quia ad minus semel in anno debeant confite-
 ri, sed per hoc non prohibet, quin statim post peccatū
 confiteri debeat, dummodo copiam sacerdotis possit
 habere, quia nunquam a Deo absoluetur peccator,
 qui se ligat peccato, nisi absoluat a presbytero, cui di-
 ctum est. Quodcumque & c. alij dicit, q̄ potest differre,
 sed primum securius. Inno. [*9* *In anno*] monachi singulis
 mensibus confiteri debent, & in prima dñica mensis
 cōmunicare, quod dicit, vt in Cle. de sta. mon. ne in agro.
 §. sane. [*10* *Fideliter*] remittit de hoc Ho. in sum. eo. ti. §. qua
 liter. [*11* *Confiteatur*] per se t̄ non per nuncium, de pe. di. j.
 quem poenitet, in prin. si sit simplex, potest præsens cō-
 fiteri per scripturam. xxx. q. v. qualis. *12* Vin. vnde dicit In-
 no. q̄ si esset surdus, vel mutus, vel alterius linguæ, vel sic
 eger, q̄ sine periculo non potest loqui, confitebitur per
 scripturam, vel per alium. [*13* *Proprio*] dicitur proprius, cui
 cura suæ parochialis ecclesiæ est commissā, sit rector,
 vel vicarius secundum Ho. qui describit hic curam t̄ di-
 cens, q̄ cura est vigil, onerosa, ac sollicita custodia ani-
 marum commissā alicui, vt curet, ne peccent, sed sal-
 uentur, quæ competit ex lege, vel commissione canoni-
 ca, aut consuetudine, seu præscriptione per se. ap. nō im-
 probata. hæc autem ex diuersis iuribus colliguntur, vnde
 dic, cura est vigil & onerosa, ac sollicita custodia ani-
 marum, vt colligitur ex eo, quod leg. & no. §. de æta. &
 qua. intelleximus. §. fi. de homi. c. pro humani. §. i. l. vj.
 de of. archi. c. j. & de of. archipresb. c. fi. & de of. primic.
 vnico. viij. q. j. qui episcopatum, & in se. expositione. Cō-
 missa alicui, vt curet, ne pereant & c. instruendo sibi
 commissos in fide, & moribus, nec non de vitis fugien-
 dis, ac virtutibus, & bonis operibus exercendis, vt patet
 x. q. j. placuit, & in eo, quod leg. & no. §. de vi. & ho. cle. vt
 quisque presbiter, & c. vt clericorū mores, & §. c. Deus
 qui. §. appellationi. ex quo sequitur, q̄ qui male, vel ne-
 gligenter curat, obligatur Deo, ar. In. de inuti. sti. §. si
 quis alium, cum & exinde tenetur reddere rationem.
 j. de of. or. irrefragabili, respon. j. de sta. mo. cum ad mo-
 nasterium. §. Abb. hæc autem debet curare prædictis
 modis, nec non visitando, corrigendo, puniendo, sacra-
 menta ecclesiastica exhibendo. §. de elec. dudum. ij. §. tan-
 dem, & de transac. veniens, respon. i. & j. c. s. sacerdos.
 & c. cum infirmitas. caueat igitur, q̄ semper hanc obli-
 gationem præ oculis habeat, ne reperiatur negligens,
 dormiens, vel dormitans. Vnde psal. Non dormitabit,
 neque dormiet & c. nec mirum, quia sicut dicit Beatus
 Bene. non dormitat, nec dormit, qui impugnat Israel.
 ideo curato dicitur proter. vj. a. defixisti apud extraneū
 manum tuam, illaqueatus verbis oris tui. & sequitur,
 teipsum libera, discurrere, festina, suscita amicum tuum,

ne dederis somnum oculis tuis, nec dormitent palebrę
 tuæ. q̄ si hæc diligenter seruauerit, esto, q̄ propter duri-
 tiam plebis non proficiat, tutus erit, vt probatur. xliij. di.
 sit rector, & c. ephesius, sed nō omittat secularē brachiū
 inuocare, esto, q̄ peccatores sine effusione sanguinis
 nequeant coarctari. §. de homi. c. postulasti. Quæ com-
 petit ex lege scripta, siue iure communi, sicut patet in
 episcopis. §. de of. or. querente, & prælati, qui per elec-
 tionem creantur, & etiam rectoribus ecclesiarum pa-
 rochialium, ex quo sunt auctoritate sui iudicis institui-
 ti, vt hoc patet in eo, quod leg. & no. §. de ele. pere. c. fi. &
 de offi. archi. cum satis. §. de of. or. si sacerdos, & c. cum
 ab ecclesiarum, & c. ad reprimendam, & j. ti. j. nuper. §.
 ij. & §. fi. in fi. & in sum. eo. ti. §. cui confitendum sit, re-
 spon. j. & de sen. ex. §. si quis possit excom. muni. sub. §. fi.
 qui incipit, nedum autem. ¶ Et notandum, q̄ hæc
 cura extenditur ad omnes habitates j. limites prædictorū,
 qua ratione & prouentus spirituales exinde proueniē-
 tes percipiūt in vius necessarios conuertendos. §. de his,
 quæ s̄. a. præ. pastorali. §. de paro. super eo, nisi in aliqui-
 bus obstat consuetudo. §. de decimis, cum sint homi-
 nes, & c. ad apostolica. hi autem limites quantum ad
 parochias pro dispositione episcoporum extendi pos-
 sunt ex causa, & restringi, prout leg. & no. de excel. prel.
 sicut vnire, & de ecc. xdi. ad audientiam. j. quibus & de
 hac cura tenetur etiam curati reddere rationem, sicut
 le. & no. §. de priuile. c. iij. §. in ecclesiis, & de preben. in La-
 teran. ¶ Vel commissione canonica, ab episcopo gene-
 raliter, vel specialiter facta, sicut patet in archidiacono.
 §. de offi. arch. c. j. & in archipresbytero. §. de offi. archip.
 c. fi. & per totum, & in officiali suo, vt patet in eo, quod
 leg. & no. §. de insti. c. iij. de ap. Romana, respon. j. l. vj.
 & in vicariis ecclesiarum perpetuis. §. de offi. vicar. ad
 hoc, & etiam ex causa ad tempus constitutus. §. de app.
 peruenit. §. de offi. or. cum nos. vel a papa per priuilegiū
 generale, vel speciale, vt patet. xxij. d. c. j. & xxv. di. c. j. xxv.
 q. ij. c. j. & se. & in eo quod leg. & no. §. de transla. episco-
 pi. c. ij. §. sed neque, ver. præsertim, & §. de of. dele. quoniā
 abbas, ante fin. & de hære. excommunicamus. j. §. quia
 vero. de excel. præ. accedētib. ad fi. vel per compositi-
 onem ex certa scientia confirmatam. §. de transac. c. ve-
 niens. §. fi. Aut consuetudine, seu præscriptione, nam &
 metropolitani in sua, & etiam aliena prouincia, &
 episcopi in alienis dioc. & etiam Abbates, archidiaconi,
 & capellani, & similes iura episcopalia & parochia-
 lem curam, & ad hæc pertinentia, in quantum ista pos-
 sunt in eos cadere, & per consuetudinem, & præscrip-
 tionem acquirunt, sicut de consue. probatur in eo, quod
 legi. & no. §. de elec. dudum. ij. §. tandem. §. de of. or. quā-
 to. & c. duo simul, & c. irrefragabili. §. excessus, & de fo-
 ro compe. licet. §. j. & c. cum contingat, de offi. or. Roma-
 na, & de fo. compe. Romana, & de ap. Romana, li. vj. &
 de præscrip. probatur hoc in eo, quod legi. & not. §. de
 præscrip. ex transmissā, & c. auditis, & c. olim, & c. veniens,
 & de reli. do. constitutus, & c. venerabilem. & c. cum dile-
 ctus. Aliqui tamen dicunt, quod per consue. non acqui-
 ritur cura, nisi per se. ap. approbata. quibus non assenti-
 mus, quia expresse contradicunt iura, §. de elec. dudum.
 ij. §. tandem, & alia præalle. arg. tamen pro ipsis. xcij. di.
 illud. ix. q. ij. c. j. & seq. & q. iij. antiquis regulis. ¶ Per se.
 apo. non prohibita. hoc ideo dicitur, quia consuetudo
 non proficit, nisi sit scripta & rationabilis. §. de con-
 sue. c. fi. Irrationabilis autem iudicatur per sed. apo. si ex
 ea limites cōfundantur. §. de decimis, cum sint homi-
 nes, in fi. vel si exinde alij graue præiudicium paretur,
 arg. in eo, quod leg. & no. §. de deci. suggestū, & de maio.
 & obe. cum inferior, & de consue. cum olim. sed & quā-
 tum ad personam priuilegiatam reprobatur, vt nec curæ
 acquirat ex consuetudine, nec sibi eligat confessorē,
 vt colligitur in eo, quod no. in sum. eo. ti. §. cui confite-
 tendum sit, sub. §. cui imperato. respon. j. In præscriptio-
 ne vero talium bona fides, & iustus ti. requiruntur, aho-
 quin

quin expresse per sedem apostoli. reprobatur, quod dic-
 vt legitur & no. §. de decimis, dudum, & de præscrip. si
 diligenti. & adde, quod no. §. de offic. ordi. conquerente.
 §. j. de maior. & obediens. inter quatuor, & de offi. archi-
 di. c. fi. & de resti. spol. olim. j. & iij. & §. de cleri. non resti.
 quia nonnulli. j. respon. & neprelati vi. si. c. ij. ver. q̄ si
 quis, secundum Hof. ¶ Redeamus ad litteram. [*1* *Poeniten-*
tiam] siue t̄ consistat in elemosinis, vel in disciplinis,
 orationibus, ieiuniis, vigiliis, vel quibuscunque aliis. [*2* *P*
ribus] nam vltra posse nemo. §. de pac. c. fi. cum concor.
 [*3* *Studeat*] ergo non negligat, quod si faceret, per censurā
 ecclesiasticam est cogendus, vt patet de sponsa. ad au-
 dientiam, in fi. & tadem ad requisitionem ecclesię per
 brachium secularē, quod verum in peccato publico, se-
 cus t̄ occulto. vj. q. j. si omnia, de sym. sicut nobis, in fi. se-
 cundum Ho. [*4* *Adimplere*] per se, vel per alium. Vinc. fa-
 cit, quod no. glo. ij. d. presbyter si. [*5* *Reuerenter*] vide, quod
 no. in Cle. de hære. ad nostrum, ver. viij. [*6* *Eucharistię*] nū-
 quid t̄ suspectus, quia in anno non communicat, cogē-
 dus sit communicare. no. xxx. di. c. vlt. [*7* *Proprij*] ergo nō
 extranei, in quo alique se seducunt fm Hof. [*8* *Causam*]
 pone exemplum. §. c. quod quidā. [*9* *Aliquin*] i. si saltē se-
 mel in anno non cōfiteatur, vel h̄t, sed eucharistiā
 non recipit, nec de sacerdotis sui consilio abstinet. [*10* *Ar-*
ceatur] per sententiam. Ho. vt no. in fi. j. c. proxi. [*11* *Careat*]
 nisi vicium purgauerit secundum Vin. [*12* *Salutare*] indu-
 ctum. s̄. pro salute animarum. [*13* *Publicetur*] sic. j. c. proxi.
 de symo. quoniam, ad fi. [*14* *Iustitiam de causa*] vt quia proprius
 sacerdos particeps est delicti. j. ti. j. si concubinae & de testi.
 veniens. contra hoc quod dixi secundum Vinc. de or-
 dinatis ab episcopo. c. fi. vel quia latens odium est inter
 episcopos, vel parentes ipsorum, vel quia nimis est sim-
 plex, vt dicit gl. [*15* *Postulet*] nisi sit priuilegiatus a se. ap. vel
 a iure. j. c. fi. saluo, quod statim dicam, [*16* *A proprio*] pro-
 prius est parochialis. Item papa, item episcopus, & om-
 nes hi proprii, etiam immediate, vt dixi de of. archipre-
 c. iij. sufficit ergo alterius istorum licentia, arg. j. c. j. j. res-
 pon. de hæretic. excommunicamus. §. quia vero. Idem
 in legatis papa, & ipsorum poenitentiariis, ar. de of. leg. c.
 j. j. respon. Idem videtur de generali vicario episcopi,
 arg. ff. de iudi. cum prætor, de of. or. inter cetera. Si ergo
 de prædictis, vel de alterius prædictorum licentia quis
 confiteatur, tenet confessio, & absolutio, quia facta a
 suo iudice. Dicit tamen Hof. q̄ proprio sacerdoti paro-
 chiali faciendū est de hoc fides, alias possit non confi-
 tenti sibi, nec de sua licentia supradictam poenam infli-
 gere, alias daretur via figmentis, contra id de diuor. quā-
 to. ad fi. & redderetur illusorium hoc edictum, quod ef-
 se non debet. plus dicit, q̄ quamuis ex generali licentia
 data sacerdoti, vel cōfidenti confiteatur quis præter sui
 parochialis licentiam, huic tamen statuto non præiudi-
 cetur quo ad confessionem semel in anno proprio faci-
 endam, immo requirenda sit illius licentia, nisi hoc
 exprimat, q̄ sine sui licentia liceat. j. c. fi. huius trium
 hodie terminatum per constitutionem Io. vas electio
 nis tamen Hof. illius dicti has reddit hic rationes, quia
 valde æquum est, vt quis cognoscat vultum etiam inte-
 riorem pecoris sui, cui habet ministrare eucharistiā.
 §. c. c. proxi. & per consequens periculosum est huius cō-
 trarium, vnde prouer. xxvij. in fine. diligenter agnosce
 vultum pecoris tui, tuosque greges considera. Secunda,
 quia ex contratio sequeretur, q̄ omnes sui sibi subtrahi
 possent, quod non debet velle superior, sicut nec vel-
 let id sibi fieri, §. de of. or. cum ab ecclesiarum, cum cō-
 cor. Item confunderetur ex hoc ecclesiasticus ordo, &
 vilipenderetur disciplina, cōtra id. x. q. j. peruenit. est er-
 go restringenda interpretatio talis licentię, de vsu pa-
 ex tuarum, de priuile. pastorali. Item in generali concessi-
 sione & c. de re. iur. in generali, cum suis concor. [*17* *Sacer-*
dote] quis est t̄ sacerdos scholariū, & mercenariorū. Dic-
 q̄ ex quo per annum steterunt in parochia, illi sacerdo-
 ti confiteri debent. xvj. q. j. questi. Alij dicunt id em eo-

ipso, q̄ se transferunt, & si per annum moram non fe-
 cerint, ar. de deci. ad apostolica, & melius, de paro. c. fi.
 Idem in peregrinis, viatoribus, & aliis, qui certam man-
 sionem non habent, ar. §. c. proxi. in fi. pro & contra.
 fi. de iudic. hæres abiens. Tutius tamen est secundum
 Inn. q̄ omnes hi a proprio sacerdote obineant specia-
 lem licentiam, satis tamen videtur, q̄ si peregrinatio-
 nis insignia receperunt a proprio sacerdote, hoc ipso
 videtur circa prædicta dedisse licentiam. Hof. de his re-
 mit. ad sum. e. ti. §. cui confitendum, sub. §. fi. & de paro.
 §. pe. ver. quis intelligatur parochianus. [*18* *Ipse*] alienus sa-
 cerdos [*19* *Sacerdos*] confessiones audiens, quicunque sit il-
 le, proprius, vel alienus. [*20* *Et cautus*] præcipue in sumen-
 dis in interrogationibus, super quo remittit Hof. ad fac. e.
 ti. §. quæ interrogationes, per totum, & maxime sub. §.
 de luxuria. nam in illo peccato dicit caute ambulandū
 iuxta ea, quæ ibi no. [*21* *Medici*] spiritalis, & ad instar
 carnalis caueat, ne ante factum, in facto, vel post depre-
 hendatur in culpa. ad hoc de æta. & qua. ad aures, de ho-
 mic. tua. [*22* *Sauitatis*] vulnerati, sicut fecit pius Samaritanus,
 Luc. x. c. fi. [*23* *Diligenter*] & caute, vt prædixi, & remittit.
 Ho. ad præd. §. quæ interrogationes, in prin. ver. sacerdos
 aūt, & ver. no. q̄ dicit, ver. i. iste ponitur, & exponitur.
 [*24* *Confitendum*] q̄ non plene confiteatur. §. c. quod quidam.
 [*25* *Remedium*] absolutionis, quando in illo est vera confes-
 sio. §. c. significauit. Ho. [*26* *diuersis*] Sen. ad Lucil. contradi-
 dicens, q̄ nihil ita sanitate impedit, sicut remediorū
 crebra mutatio. [*27* *Experimentis*] vbi non est eadem causa
 nec idem argumentum. ff. de sol. qui res. §. aream. Vinc.
 [*28* *Signo*] ff. si cer. pe. l. certum. §. de testi. licet ex quadam,
 de con. tua. [*29* *Quoniam*] puta scriptura. & est ar. q̄ qui iurat
 celare, nec nuda debet innuere. ff. de leg. iij. l. nuda. Vinc.
 cen. [*30* *Prodat*] multis modis dicitur quis proditor. Qui
 no. xvj. dist. clericus. j. & xj. q. iij. nolite. Hic vero prodit
 secretum suæ fidei commissum reuelando [*31* *Aliquate-*
mus] nec seriose, nec ludendo, nisi cōfessio sacerdotem
 ducat in testem. §. de sy. nemo, vbi de hoc, in quo quidē
 casu si plures ei confessi fuerunt idem crimen, quam-
 nis possit exprimere illum, qui ipsum inducit, alios ta-
 men omnino celare debet, & sic loquitur. §. de adul. si-
 gnificasti. Quid si confiteatur se velle aliquem occide-
 re, vel aliud maleficium committere, petens cōsiliū,
 & dicens, q̄ non potest tentationi resistere. Dicunt quidā,
 q̄ sacerdos hoc potest reuelare illis, qui possunt
 proficere, & non obesse, ar. xxij. q. v. hoc videtur. ij. q. iij. si
 aliquod, & c. non solum, & se. & ii. q. j. si peccauerit. Alij
 dicunt, q̄ omnino celare debet hoc, vt. §. de of. sacer-
 dos, & §. de excel. præ. dilectus, & hic. Nos autem con-
 cedimus, q̄ quicquid poterit bono modo circa hoc face-
 re, vt peccatum impediatur sine expressione personæ,
 & sine prodicione confitentis, hoc faciat, vt imprimis
 concor. prodicionem confitentis, quantum cū que ma-
 lum exinde sequi possit, eidem omnino denegamus, vt
 in vltimis concor. & ar. j. ver. j. & se. postea tamen dici in
 prædicto casu contrarium. nec enim est vera cōfessio,
 vbi non confitetur peccatum commissum, sed contem-
 mittendum, de quo nec poenitentia dari potest, & quilibet
 impedire tenetur, vt no. §. de iureiur. quemadmo.
 §. fi. j. de sen. ex. si vere, & c. quantā. ff. de pac. si vnus. §. pa-
 cta. & adde, quod no. in se. quæstio. & dic vt ibi. Dicit ta-
 men Inno. q̄ vbi petit poenitentiam præteritā volunta-
 ris, bene est confessio, all. §. c. quod quidam. quid t̄ si ali-
 quis reuelat secretum suū amico suo, dicens, quod hoc
 dicit in confessione, vel poenitentia, vt in talis cog-
 gatur testificari? Sic, quia licet hoc modo dicat, tamen
 non potest hoc dici tanquam sacerdoti illi, qui nō est.
 sed & quamuis hoc sacerdoti dicatur, non tamen hoc
 semper videtur diceret tanquam sacerdoti, sed tanquam
 amico, vt dictum est. nec talis petit sibi iniungi poeniten-
 tiā, vel se absolui, sed alia intentione hoc profert, cui stan-
 dum est contra verba, §. de ver. sig. intelligenti. verum
 tamen, si sacerdos sit hoc omnino celare expediat, atque
 decet.

- 1 Medici corporum ad infirmos uocati officium primum quod, & nu me. 3. ad dict. ante. An ordinar. possit, num. 2. remiss. Eius pena qua, si non obediat huic constitutioni, nu. 5. ad dict. satisfecerit. Quando dicatur eius transgressor, ibid. & nu. 1. & 3. 2 Infirmas corporalis unde procedat seu causetur, & nume. 4. circa finem. 3 Praecipendi verbum, infert necessitatem. Prescriptione tolli non potest constitutio inducta pro animarum salute. 4 Spiritus salus maior corporali, & eam precedit, & nu. 6. Inferior ibi manus non potest apponere, ubi superior apposuit, sine licentia, excepto casu. 5 Constitutio publicata quandoque habet ante duos menses efficaciam, ut hic. Ex vitio rei uendita teneor. 6 Suffragium glossarum. Anima salus rebus corporalibus praefertur. 7 Additio glossarum.

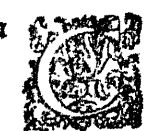

Vm infirmitas. C. t. Medici

firmitas corporum ad infirmos uocati ante omnia debent illos ad confessionem inducere, nec debent pro salute corporum aliquod perniciosum animae suadere, ponit etiam duplicem constitutionis causam, & poenam transgressorum, & primo ponit vnam causam constitutionis, secundo constitutionem, tertio aliam constitutionis causam, quarto poenam transgressoris, quinto quandam inhibitionem, i. ubi, praesenti, i. ubi, hoc quidem, i. ubi, si quis, v. ubi, Caeterum, [Nonnunquam] ergo non semper vnde dicit canon, cum percussio corporalis iminet, vtrum per purgationem, an per vindictam contingat, Dei iudicium in hoc ignoratur, vij. q. j. cum percussio. Dicente Io. v. Amplius noli, q. d. omnino deponas animum peccandi. Gof. ad idem de iureiur. & si Christus, ver. Iacobus, [Ne deterius] i. ne maiorem infirmitatem incurras, & sic facit ad propositum, [Tibi contingat] dicit glo. super illud Matth. ix. in princ. confide fili, remittatur tibi & c. quod infirmitates, v. de causis, pueniunt, i. vt iustis patientiam augeatur meritum, vt in Job. ii. ad custodiam virtutum, ne superbia tentet, vt in Paulo. iij. ad corrigenda peccata, vt hic. iij. ad gloria, vt de caeco nato, & de Lazaro. v. ad iniriunt poenam, vt in Herode. dantur versus, Vt probet, vt daret, vt expiet, vt mereatur. Vt pateat Christi gloria, poena datur, [Districte] praecipimus, & sic necessitatem importat, i. i. in his, de hoc de treu. & pa. c. j. vnde & j. imponitur poena. & dicit Hosti. q. cu pro salute animarum haec constitutio sit inducta, consuetudine, vel prescriptione tolli non potest, peccant enim in talibus transgressores, de ma. & obe. illud, [Medicis] an ordinari possint, dic vt s. de aeta. & qua. ad aures, [Ipsos] infirmos, [Ante omnia] i. antequam ad curam manum apponant, vel de salario conueniant, quid si prius de salario conueniant? Vt, q. medico obstat exceptio, & q. solutu etiam possit repeti, cum mercatus sit legē, arg. x. di. vides. C. de legi. non dubium. s. de pac. c. fi. C. de agri. & censi. quemadmodum, li. xij. ff. de vari. & extra. co. l. j. s. si Iulius Maternus, & s. si cui cautu est, & l. medicus, dicit Host. quod quia non inuenit hanc poenam iure cautam, non audeat imponere, dicit tamen, q. pium esset & bonum hoc exprimere, quia forsitan medici non essent postea circa hoc negligentes, [Inducant] cum effectu secundum Host. alias non intromittant se de cura, quod probant sequentia secundum eum, ar. de cleri. non resident. relatum, [Spiritu] qua t quia maior est, precedere debet, de ma. & obe. solice. contra. s. de temp. ord. cum in distribuendis, de cose. di. ij. c. fi. vbi praemissa manu superioris, non debet inferior sine licentia ma-

num apponere. So. illud prohibetur ob reuerentiam, istud ob eandem cautam statuitur, & ad prouisionem periculi infirmorum, licentia est, ergo ipso iure haec inferior post, quam superior manum apposuit, & sic non habet necesse recurrere ad praetorem. ff. de condi. insti. qua sub condi. s. si. satis fuit exequitum hoc contrarium, [Effectus] peccatum vocat causam, infirmitatem vocat effectum, [Causam] in puluam. ff. de postu. l. j. s. sexum. Vin. [incurum] ex quo vero sciunt in omni infirmitate mortali & non mortali medicos hoc dicere ex praepcepto, cessabit timor, & periculum, [Publicata] ergo tunc etiam ante duos menses, & post non, nisi publicetur, ex quo sic cautum est, & facit ad ea, qua notauit in fi. vj. libri, super data, [Satisfecerit] dando pauperibus quicquid emolumenti inde perceperit, ad hoc. s. de iudi. cum sit, vel ad arbitrium iudicis, cum certa satisfactio non exprimat, de offi. del. de causis. Ho. [In terminatione] sicut de sagit. c. vno, vbi de hoc, [Salute] de con. di. v. contraria. Gof. [Periculum anime] ex quo sine peccato non potest ei subuenire, non habet quid faciat, xxij. q. ij. faciat, & dicit Vin. q. medicus, qui dicit, non consulo, sed si accedas ad aliquam, sanaberis, hanc constitutionem transgreditur, si n. aliquid tibi vendo adiciens, si vitiosus est, si laetum, nolo teneri, cum scientia illud tale, tñ teneor, ff. de ac. em. & ven. l. j. s. venditio, vide quod dicam, de re. iur. eum, qui certus, li. vj. super. j. glo. cum sua remiss. ad Spec. q. In glo. vlt. [ibi, sancimus, in fi.] i. vasa & ornamenta ecclesiae vendi, & pignoriari possunt pro redemptione captiuorum, vt anima hominum vasis & vestibus praefertur, [ibi, l. j. s. q.] vide de iuramen. ca. c. ij. super. j. glo. q. In glo. j. in fi. & l. x. di. s. his omnibus, q. In glo. ii. [ibi, sententiam] idem Inno. & Host. q. In glo. vlt. [ibi, quam corporum] pulchre facit in auth. vt cum de ap. co. s. si autem laici, vlt. med. ti. col. vij. [ibi, in fi.] de elec. vbi periculum, in prin. li. vj.

- 1 Questores elemosynarum quando admitti debent, & qua proponere, & qualiter se gerere debeant, & qua concessa, & nu. 2. 3. 4. & 8. Eorum privilegia qua, ibid. & qua reuocata, nu. 4. ex delicto sunt ordinario, ibid. Indulgentiarum meta, vel terminus quis, & nu. 9. ad dictio. i. indiffer. & nu. 10. 11. 13. & 15. quoties acquirantur, nu. 10. Earum dies viles, anni vero vt intelligantur, nu. 11. 2 In distinctionibus altereque sufficit adimplere. Per predicationem non prauidicatur vili, vtilis praelato, & amabius. Per confessionem vero prauidicatur. 3 Ad declarationem qua faciant, rei proposita deducere possunt, licet nisi in ea contenta deducere non liceat. Commissa videntur assinia mandato quae sunt, vel iuxta ipsum. Doctores, seu magistri, qui alphabetarij appellandi. 4 Literae questorum diligenter examinanda, & in quibus, & supra nu. 1. 2. & 3. Praedictio est contentiose iurisdictionis. 5 Apostolica sedis actus sequendi. Capiti, membra se debent coaptare. 6 Remissio episcopi extranei ad quid valeat, quoties acquiratur, nume. 10. eius beneficio non utitur remissor, nu. 11. 7 Iudicij dies quibus appellationibus alijs signifi. etur. Regnum dei non potest emi pecunia. 9 Beguinarum hospitia damnata. 10 Episcoporum culpa, & remissio. Indulgentia in consecratione ecclesiae, nu. 15. 11 Penitentia iniuncta per minorum remitti nequit. 12 De cardinalium collegij potestate vbi tractetur. Papa quando celebrat, vel predicat quantum concedat indulgentiarum, ad dict. moderamen. Eius potestas in indulgentijs concedendis, & in praelatos, & omnes, nume. 13. 13 Epilogus, & additio glossarum, nu. 15.

Vm ex eo. C. t. Elemosynarum qua-

stores sine apostolicis, nec tunc proponant vltra id, quod continetur in illis, debent esse modesti & discreti, & a locis, & expensis incongruis abstinere. ponit formam remissionum, dicens in consecratione basilicae vltra annum, ex alijs causis vltra xl. dies indulgeri non posse, & sunt. iij. principales partes, secunda ibi, forma, tertia ibi, qui autem, quarta ibi, ad haec [se alios], quam sint gestat enim falso religionis habitum, supra de priuil. tuarum, [Abusiones], de hoc. de venc. san. cap. secundo in fi. [Praedictio] & tamen praedicare ad eos non pertinet, sed habent charitativa subsidia petere, & indulgentiam, si quam habent proponere, infra de haere. vt officium, libro sexto, s. compescendi, [Apostolicas] vt diceciani, ex quo autem tales literae apparent, necesse est illos admitti per curatos, & t sufficit altera litera, vt innuit hic distinctiua, de regul. iu. in alternatiuis, sic de haere. ex com. municamus, s. quia vero nonnulli, & hoc verum, si apparent literae non suspectae, alias contra, supra de fide instrum. quod super, quo calu sacerdos prius, quam illum admittat, co. suler episcopum, de offic. archiep. c. fi. in fi. & propter hoc habent multi diceciani statutum, quod nulla litera apostolica recipiatur, vel approbetur in sua, dicecelsi, nisi ipsi prius consulantur, & dicit Hostien. quod ex hoc essent grauius puniendi, si id facerent in fraudem potestatis apostolicae, argumen. de priuil. dilecti, & capit. quanto, ad fi. vbi vero liquet de indulgentia, & persona nota est, alia litera non debet requiri, sicut in Predicatio ribus, & Minoribus secundum Hostien. qui remittit, de excess. prel. nimis praua, nec requiritur alia episcopi licentia, nisi id eis interdixisset ex causa, puta quia vsurpant, vel impediunt iura parochialia, vt patet ex no. de priuil. in his, & ca. tuarum, contra. s. c. proxi. s. si quis autem, & quod ibi no. Sol. aliud in predicatione, & aliud in peccatorum confessione, vt ibi, Ratio diuersitatis, quia per predicationem non prauidicatur alicui, sed potius releuatur onus praelati, & prouidetur animarum saluti. ad id. xc. di. ecce, & ff. de neg. gest. soluendo, cum suis concord. in confessione vero posset spirituale & temporale prauidicium generari, vt dixi in contrario, vel licet isti priuilegiati sint indistincte super predicatione, super confessione non indistincte, sed illorum tantum, qui ad illorum predicationem contriti sunt, & statim, non ex interuallo, vt ex ipsorum priuilegijs legi potest, & forsitan non generaliter, sed de illis tantum peccatis, de quibus sunt contriti, de his ergo non potest iudicari, nisi videatur priuilegium, de priuile. porro. in contrario remissi sunt per glo. executionem, ad dec. Bonifa. in Clemen. de sepul. dudum, [Et tunc] scilicet cum literas apostolicas, vel diceciani praesentant, [Litteris] vel quod faciat t ad ipsarum declarationem circa factum. na & illa qua iuxta mandatu sunt, commissa videntur, arg. ff. de his, qua sub tut. vel cur. l. magis puto, s. cuius officio. Caueant ergo a predicatione, maxime cum multi ex eis laici sint & inhonesti, nisi aliquibus approbatis esset expresse permissa, item ne aliud proponant, quam litera contineat, quasi legeret alphabetum, quem dum legendi refert Hostien. quod seruant quidam magistri canonistae maxime qui nihil addentes, vel minuents apparatus legunt sicut textum, [Permittantur] concil. Vien. hoc repetens addit, quod diceciani ante, quam quaestores t admittantur, literas apostolicas examinent diligenter, eodem titu. abusioibus, vbi etiam concilium reuocat priuilegia quaedam quaestorum, & suorum ordinum, si quaestores delinquant, in hoc submittit eos ordinarijs exemptionis priuilegio non obstante, & no. argumen. quod praedictio est contentiose iurisdictionis, vj. quaest. 3, scriptum, xvi. quaest. iij. placuit, ij. de haere. cum ex iniuncto, 5 secundum Vinc. [Secundum eam], sequitur t actus sedis

apostolica in hac forma, vt hic. Idem in casibus, de haere. ad abolendam, de temp. ord. c. ij. de maio. & obed. dilecti, de re iud. in causis, de constitu. ex literis, & breuiet membra debent se capiti coaptare, de praer. cum non liceat. nam turpis & c. de spon. du. ca. fin. salua praerogatiua sedis apostolicae, de temp. ord. c. j. secundum Hof. [Apostolus], ad Ro. xliij. & ij. ad cor. v. & super hoc verbo, de hac forma dicit Vincen. id, quod ad litera m ponitur in spec. eodem titu. versi. Et no. de episcopo, cuius t remissio licet non valeat sine consensu proprii episcopi ad remissio, poenitentiae, valet tamen eo iniuncto facta ad participationem bonorum, qua in suo episcopatu sunt, [vbi] libera fortuna mors est cap. & c. no. xij. q. ii. vbi cunque, [Gessimus] considerato mortis tempore, xxv. di. qualis, [Malum] luuenalis, li. j. de morib. vltima fiet quaestio. Hier. ad A tellam. E. Ante tribunal Christi simul stabis: ibi patebit, qua mente quis vixerit, [Messiois] diem t iudicii vocat diem messiois: quia tunc metemus, vt seminauimus in hac vita, vt sequitur, Item vocatur dies ventilationis, ga tunc grana excutentur a paleis, & segregationis, quia mali pisces segregabuntur a bonis, ij. q. j. ca. fi. Go. [Semina], Luc. vj. [Facultates] cautius diceret, fidelium sunt subsidia opportuna, cum quandoque facultates superat, secundum Hostien. [Consulatur] & sustentatio vobis non subtrahatur, de don. apostolicae cum concord. de ecclie. adifican. de his, [Gaudia] ergo regnum dei potest emi pecunia, quod non est verum, vt j. quaest. j. ordinationes, in prima glo. [Peruenire] sequitur in litera, Nos autem de omnipotentis dei, & beatorum apostolorum Petri, & Pauli auctoritate consili, tot dies & c. [Qui autem] hic traditur, quomodo t quaestuarii isti debent esse ordinati prius quo ad se, secundo quo ad hospitium, tertio quo ad expensas, quarto quo ad habitum, [Modesti] vide, quod dixi de voio. cap. ij. super vlti. glo. [In congruis] parit, quod non dicit prostibulis, sed cauendum est a quali prostibulis, sicut sunt hospitia t quardam Biguinarum fictarum, quod perniciosum genus est mulierum, nec de facili alios, quam religiosos admittunt, a quibus modis omnibus est cauendum xvij. quaestio. ij. diffinimus, & cap. perniciosam, Hostien. hodie istarum status damnatus est per concil. Vien. de religio. domi. cum quibusdam, [Gessim] quo casu puniuntur, & ipsi, & qui eos mittunt, de priuil. tuarum, supra, [Indiferetas], scilicet non ponderata qualitate, & quantitate causa, qua subest, nam secundum quod est magna, vel pauua, maior, vel minor indulgentia debet dari, & sic no. causam ponderandam de hoc supra de ac. cu. cum dilecti, [Superfluas] id est sine causa, vel nimis largas xlviij. culpas episcoporum, quarum haec est vltima, colligit Hostien. in sum. huius titu. s. cui confitendum, sub. s. cui episcopus, [xl. dies], si eadem persona eodem die saepius conuenit ad locum, pro quo indulgetur remissio, vel saepius dat denarium, nunquid saepius habebit. xl. dies. Dicit Vincen. quod sic, dum durat tempus, vel dies remissionis, quia non est concessa remissio solum propter iter, vel denarium, sed & propter obligationem ecclesiae, qua sic remittendo se obligat orare pro illo, sit ergo discretus remissionem faciens, vt dixi, supra eodem. quod autem. Idem Guil. in spe. eo. tit. versi. quid si eadem. vbi addit rationem, quod in beneficijs fieri debet larga interpretatio & ibi in versi. seq. no. quod hic et t notauit Vin. scilicet remissio sua remissionem vt non posse. Item poenitentia iniuncta per episcopum no posse sacerdotē remittere: sed sic ecotra. item papam, vel epm non posse sibi remittere poenitentiam sibi per sacerdotem iniuncta sine illius auctoritate, c. fi. [De iniunctis] Host. per hoc no. dies indulgentiarum viles, licet secus dicat in annis, itē q. qui. xl. dieb. ieiunare dēt, huius indulgentiae virtute non cogit ieiunare, de hoc tractauit Inn. & Ab. s. e. qd. ar. & Hof. satis hic, & dicebat, q. cu qrit, qd operent verba haec, indulgemus annu de iniuncta pnia alii dnt annu vtilē: alij continuum: alij, q. is est sensus. Io. And. super v. Decret. R. Re.

Remitto annum de poenitentia idest tantum minus punieris in purgatorio, quantum si vno anno poenitentia egisset in hac vita, nec credunt, quod per has generales minus teneatur quis in hac vita poenitentiam agere, quorum dictum aequitati conuenit secundum Innoc. Est tamen credendum, quod Deus, qui omnia moderatur in numero, pondere ac mensura, sapientiae. xi. f. iuxta meram a prelato impositam dabit potius plus, quam minus, licet alteri plus, alij minus. nec de hoc potest cogeri is, qui nimis habet, ex quo recipiunt, quod suum est, nisi hoc nequam oculus reprehendat. Math. xx. ca. Hostien. autem dicit hic terminari, vt dies sint viles, als esse absurdum dicere, facio tibi indulgentiam dierum, quibus non teneris ieiunare, de annis vero, sicut & quales inuicem sunt, sic remittantur. [Poenitentiam.] hic tractauit Hostien. de potestate collegij cardinalium, de quo no. de scismaticis, capitu. vno, lib. vi. quod est hodie expeditum per cle. eo. tit. ne Romani, in prin. [Moderamen.] in literis. nam quando celebrat, vel praedicat, semper dat annum, secundum Innocen. & xl. dies secundum Host. dicit autem Innocen. quod prohibitio huius capituli eo modo etiam est intelligenda, quod inferioribus prelatis restringatur potestas in indulgentiis publicis, no in foro poenitentiali, quo poterit & annum, & plus indulgere, dicit etiam, qd hanc restitutionem potuit facere papa, quia omnes minores prelatis hanc potestatem habet ab eo, ipse autem a Deo solo. xxi. dist. quamquam. xxii. distin. capitu. primo. Item hoc potuit ratione principatus & iurisdictionis, quam habet super omnes. xxi. dist. in nouo. Item fecit hoc ex causa, quia abutebantur secundum Innocen. [Observare.] sic supra, de ma. & obe. dilecti 14 5. eo. capitu. circa prin. ¶ In vlti. glo. quarit, arguit negatiue, soluit affirmatiue, solutionis signat contrarium. ¶ In glo. j. [in fine.] vtrobique de hoc. ¶ In glo. vi. [ibi, quod teneat.] dicebat Hostien. qd indulgentia plurium episcoporum conuenientium ad consecrationem non excedit annum, & dato, qd quilibet excedat annum, subditus vni habeat annum tantum. ¶ In episcopi, & sic de reliquis, & idem secundum eum, si ex parte omnium simul pronuncietur, putat tamen, qd si archiepiscopus, & episcopus simul conueniant, & vterque dat annum integrum, subdit ipsius episcopi habebunt biennium, prouinciales alij annu tantum, remittit ad sum. de remis. § quis possit, dicens hoc ibi iniungendum, hoc tamen no credo per hanc literam. Item quia sequeretur, qd si omnes episcopi prouincie conueniant ad illam consecrationem, & quilibet daret annum, & archiepiscopus annu, qd quilibet prouincialis haberet biennium contra mentem huius literae. [et in fi.] cui statur. j. c. vlti. lib. vi.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopi potestas uisitantis prouinciam. Libere particula excludit alterius consensum.
2 Epilogus, et additio gloss.

C A P. XV.

1 Ostro Breue. [Tuam prouinciam.] p hoc patet, quod archiepiscopo dicitur. [Prouinciam.] potest etiam, dum t eam uisitat, confessiones subditorum suffraganeorum audire, & eis iniungere poenitentias salutare, infra de cen. capitu. fi. in fi. lib. vi. potest etiam in quolibet loco prouinciae etiam exempto, ad quem declinauerit, vel per quem transferit, ante se facere portari crucem, benedicere populo, celebrare etiam in pontificalibus, & sine pontificalibus sibi facere celebrari, quouis priuilegio non obstante, vt in cle. de priuile. archiepiscopo. [Libere.] non est ergo necessarius suffraganeorum consensus, quasi a non iudice data sit. s. eod. quod autem, ad idem de praeb. lib. vi. ¶ In glo. prima, responderet per ob. de dec. pastoralis. ¶ In glo. j. [in fi.] de hoc. de reli. do. constitutus.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessorem sibi eligere quibus concessum, et nu. 3.
2 Epilogus, et additio gloss. nu. 3.
Rectores capellarum cui confiteri debeant peccata.

C A P. XVI.

1 Breue. [Episcopis.] Jeriam no exemptis, quod probat litera, praeter sui superioris, secundum Hostien. qui etiam remittit ad sum. huius ti. § cui confitendum, ver. cui patriarcha. [Superioribus.] archiepiscopis, primatibus, & patriarchis. [Prelatis.] in non prelatis ergo non habet locum. [Exemptis.] secus in aliis nec ualet contraria consuetudo, infra eod. capitu. pe. in fi. lib. vi. [Possim.] ex hac concessio ne. ¶ In glo. j. dat duo similia de absolutione, & baptismo, & subdit genus vlt. no. ¶ In glo. ii. no. ante hanc permissio nem & c. ¶ In vlt. respon. per quaestionem. ¶ In glo. prima, [ibi, vitanda.] de hoc pro & contra, de elec. capitu. vlti. lib. vi. ¶ In glo. secunda. [ibi, non poterat.] multo minus hoc possunt, vel poterunt scholares, secundum Abb. qui arguit hic contra tales, qui sibi quem volunt, eligunt confessorem, de hoc dixi. s. eodem omnis. Pe. vero idem hic arguit contra rectores capellarum, qui sibi eligunt confessores, cum episcopo, vel eius poenitentiario, vel archiepiscopo. debent confiteri, de of. archipres. capitu. primo.

A D D I T I O.

- 1 Superioris. Vide magnam limitationem, quam ponit Io. An. ad istud, can. c. conquerente, de of. fordi. in gl. fordo, in fine.

¶ De sententia excommunicationis. Rub.

S V M M A R I V M.

1 Dispositio tituli. Excommunicatio quando sit pena contumaciae, et quando delicti.
2 De ea, vel absolutione ab ea loca iuris totius canonici profert.
3 Ea in quibus casibus incurritur ipso iure. Ea plus aufert, quam solum peccatum, in fi. Excommunicatus per manus iniectionem quibus calibus non uadat ad curiam.
¶ Quia excommunicatio est poena contumaciae, cum fertur ab homine, si vero fertur a iure est poena delicti, vt per se patet, ideo post tractatum penarum submittit de senten. excommu. habetur materia. xj. quaest. iij. per totum. xxiiij. quaest. ij. & q. iij. facit. ix. quaest. i. reperitur in vi. & cle. Multa sunt decretales extra titulum, quae conueniunt titulo, in eis igitur hunc ordinem tenebo, quia primo ponam iura huius compil. quae excommunicationem infligunt, secundo illa, quae iubent infligi, tertio illa, quae excommunicationem reprobant, quarto illa, quae de absolutione tractant. v. reliqua respicientia propositum, de primis primus casus, supra de elec. licet seruus, de offi. ordi. quoniam iij de loca. capitu. i. iij. de bap. capitu. vi. v. de immu. ec. non minus, sextus. eod. titu. aduersus, septimus, ne cle. vel mo. clericis, octauus. eod. tit. non magno. nonus. eod. titu. super spe. decimus de iudaeis, ita quorundam, & eod. titu. ad liberandam, significauit, quod olim vndecimus de haere. sicut ait, & cap. ad abolendam, & c. excommunicamus. j. & ij. duodecimus de scisma. cap. j. tertiusdecimus de rap. excoicationi. ii. resp. quartusdecimus de cri. fal. dura. quintusdecimus, eod. titu. ad falsariorum. ad casus sexti libri, & clementinarum. j. remittam. vnum speciale faciamus loquendo de casibus huius ti. quos vide. j. c. j. cum multis. Item eo. ti. significauit, & c. conquesti, & ca. nuper. ij. rñ. cum. c. si eoncubina. item. eo. tit. nouerit, & ca. grauē. declaratiue. eo. ti. mulieres, in fi. & c. nuper. j. rñ. & c. q. tra. De scdo mēbro patet, de ma. & obe. dilecta, de treu. & pa. c. j. de testi. constitutis. j. de regulari. c. fi. de iure pa. praeterea. j. & cap. relatum. ij. rñ. de spon. veniens. j. in fi. de coniug. lepro. cap. j. de matrimonio contra. capitu. fi. de diuor. porro. de

C A P. PRIMVM.

Vper eo. Casus. ¶ Impubes, qui clericum percussit, ab episcopo potest absolui, qui ioco, vel causa disciplinae percussit clericum, excommunicatus non est, qui vero odio percussit clericum excommunicatus est, & per papam absoluitur. & ij. ibi, nec clerici. iij. ibi, ceterum. [Puberes.] de his, supra de despon. impu. capitulo iij. [Ad inuicem.] quia vterque percussit, Innocen. & secundus ad vindictam, non defensionem, Hostien. & infra dicam. [vms.] tantum, quod est dicere, qd percussus non repercutit, Innocen. [mittendi.] etiam post pubertatem, infra capitu. vlt. [Excusat.] hic ergo locum habet sola prima regula canonis, si quis suadente, in casu sequenti neutra locum habet. in vltima vero vtraque. [Plene gratis.] xxv. annorum. facit quod dixi. s. titu. j. omnis, quasi dicendum impubes doli capaces, vel non capaces. [Leuitate iocosa.] vbi leuitas iocosa non esset, sed violenta, excommunicati essent, sed citra papam absoluenti, de hoc, infra eod. peruenit. 4 & no. quod dicit clericis ludere etiam manualiter, sed quia facile de tali ludo peruenitur ad iram & rixam, tutius est abstinere secundum Hostien. secundum quem habes hic duos casus, quibus percussus clericum excommunicatus non est, & aliquos tales numerat Innocen. infra eodem, non dubium, & capitulo veniens. xxj. dist. ipse Hostien. no. in summa eodem titulo. § quis possit, sub. §. super illo autem. [Disciplina.] secus ergo, si ex indignatione, de hoc dicam, infra eodem vniuersitatis. [Correctionis.] tempore ne sit contra, de homici. presbyterum, & capitulo, ad audientiam. [Quia.] ratio, quare non sunt excommunicati. [Oidio.] prius orro, vel incidente in ludo. Innocen. [Scholares.] nihil cum in studio hoc alicui est excessum, Hostien. de hoc. de of. ordi. capitulo fi. [Sese.] sed nonne secundo percussus, & vim repellens excusatur, infra eodem capitu. secundo. Sol. dubium erat, quis primo percussit, & in dubiis & c. despon. iuuenis, vel non incontinenti vim repulit, vel non propulando, vel excedendo modum, vt ibi. & scias, quod canon, si quis suadente, requirit tria. primo factum, dum dicit, iniecerit, vnde si solum iubet, vel lequatur, & non percussit, non incidit in canonem, licet sit argumen. contra de pce. d. i. si quis pulsatus, b & infra eodem nuper. secundo requiritur iniuria, & hoc no. dum dicit, si quis suadente diabolo. iij. violentia, dum dicit, violentas. Gof. no. tat ipse Goff. infra eodem nuper, quod licet hoc sit regulare, tamen fallit, quandoque enim punit violentiam sine manuum iniectioe, vt ibi. quandoque iniuriam sine violentia, infra eodem, contingit, idest quandoque solum iniectioe sine iniuria & violentia, infra eodem, vniuersitatis. & vide, quod ibi dicam in glo. no. quod [ap. sedem.] vel eius legatum, infra eodem, ea no. sciatur. ¶ In glo. ii. exponit, arguit, alle. tria iura, & duo alle. in contrarium. ¶ In glo. iij. [ibi, l. j. in fi.] vide, de delic. puc. capitu. primo, in glo. pe. [et ibi, non excusat.] & ideo non restituitur, vt in l. sequē. ¶ In glo. iij. [ibi, ab excommunicatione.] hoc intelligas, si sunt doli capaces, alias ab excommunicatione excusarentur secundum Host. [et in fi.] illud de infirmitate animi minorum. xxv. secus de infantibus, vide, s. titu. j. omnes, in. j. glo.

A D D I T I O N E S.

- 1 Peruenit. Ibi quando leuiter percussit, vel leuissime, ibi vide post gl.
2 Pulsatus. Ibi de iniuria loquitur. & vide in cap. nuper. hoc alle. in gl. & sine manu. & an ex solo mandato quis teneatur, vide tex. in l. j. ff. de extraor. cri. & Bar. in l. non solum, s. si quis mandato, ff. de iniuriis, ad materiam vide glo. ii. in c. cum quis, eo. ti. lib. vi.
3 Infirmitate. Vide in l. auxilium, alle. in gl. & de materia plenius in c. j. de delic. puc.

de iudaeis. iudaei. ii. & capitulo postulasti, de haere. si quis episcopus, de sagit. capitu. vno, de rapto. capitu. j. & cap. excoicationi, in prin. de vsu. praeterea, de exce. prela. clerici. De tertio patet, de offi. deleg. cum olim. i. de offi. ordi. capitulo pe. de arbi. in notuit. pro & contra, de ap. si duobus. Item pro. eod. titu. dilecti. ii. & iii. & capitulo, sollicitudinem, & c. dilectus, de solu. Odardus, de reli. do. cum dilectus, de exce. pra. cum ad quorundam, & c. vlti. de offi. cr. quia plerique, lib. vj. De quarto, de rescrip. ab excommunicato, de offi. deleg. prudentiam. §. sexta, & capitu. conquerenti, & ca. cum contingat, de offic. le. quod translationem, & capitu. pe. de offic. or. ex parte, & capitu. ad reprimendam, & capitu. pastoralis. ij. respon. de maio. & obedien. cum in ecclesiis, de testi. veniens. ii. in fi. de exce. apostolica. de appel. qua fronte, de vi. & ho. cle. quoniam, in fi. de sepul. capitu. vlti. de simo. ad aures, de rapto. in literis, & lib. vj. de maio. & obe. cap. vno, quod me. causa. c. vno, de ap. Romana. §. pe. de p. felicitis §. cum aut, de abso. in articulo mortis, qui conualuit, in Cle. de pos. si quis suadente, in fi. de quinto, de rescrip. cum contingat, de ordi. ab episcopo, capitu. fi. de offi. ordi. capitulo secundo & iij. de procur. capitu. vlti. quod me. causa, sacris, de iudae. intelleximus, de probat. post cessione. nam, de exce. cum inter. cum pluribus capitulis, de re iu. ad probandum, de appel. pastoral. ij. respon. de praeb. in Lateranensi, cum decre. cum & planare, de priuile. de sepul. sacris, de conse. eccle. vel al. consultiuisti, de exce. prela. cap. primo & in vj. de rescrip. capitu. primo, de offi. vica. Romana, de offi. deleg. si is, cui. Item in Cle. de elec. ne Romana. §. ceterum, ibi, exceptio excommunicationis, suspensionis, vel interdicti non obstat cardinalibus in electione papae, de sepul. eos. vbi excommunicatus est sepeliens publice excommunicatum, idem in religio absolvente excommunicatum, quem absolue re non potest, de priuile. capi. primo, in prin. De interdicto habetur de consue. cum inter. de postu. c. i. de offi. de le. sane. ii. de ap. ad hec. v. & c. dilectus, de exce. prel. c. i. & vlt. de omnibus his mixtim in predicto. c. j. & de relig. do. cum dilectus. Et in vj. de elec. vbi periculum §. porro, & §. ciuitas, de priuile. licet, de iniur. capi. vno, in fi. de poen. si, felicitis, in fi. Est sciendum, qd Innocen. infra capitu. j. numerauit. xvij. casus, nec tamen omnes approbat, in quibus excommunicatus quis ipso iure. Host. numerabat. xxx. in summa eodem titulo, §. quis possit excommunicari, ibi videas, & plenius in repertorio. eod. titu. casus autem de hoc iuris noui notauit, infra eodem eos. li. vj. & casus iuris nouissimi collegi in Cle. eod. titu. capi. primo in glo. est sciendum. numerabat etiam ibi Innocen. viij. casus, quibus quis ipso iure incurrit minorem. de his plenius per Host. in sum. eod. tit. §. quis possit ab hac, in prin. Item enumerat casus, quibus excommunicatus per manus iniectioem non vadit ad curiam, hos numerabo. infra capitu. cum illorum, & vide. xvij. in sum. predicti §. quis possit excommunicare, sub. §. secunda regula. Pe. de his notauerat. j. eo. nuper. quod excommunicatio plus aufert, quam solum peccatum, vide quod scripsi de iudae. ita quorundam, super vlti. glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici percussor quis absolui debet a papa, et nu. 2. 4. quibus casibus non sit excommunicatus, nu. 3. Impubes priuilegio vitur pubes factus in facto impubertatis, addit mittendi.
2 Canonis, si quis suadente, regule quando locum habeam, et quot requirant, nu. 4. Aetas plena xxv. ann.
3 Ludere clericis vt liceat. Vm vi repellens excusatur et quis ab excommunicatione. Legatus sedis apostolicae fungitur officio, in fi.
4 Epilogus, suffragium, et additio gloss. nu. 6. 7.
5 Minores qui excusentur ab excommunicatione canonis, uel alias.

- 1 Monachos se iniuce percipientes absoluit abbas excipiuntur duo casus. In probatione etiam qui sunt. Percussio que damnata & penalis. Religiosi in duob. casib. recurrunt ad diocesatum. 2 Additio glossarum.

C A P. II.

Monachi. Casus. Monachos se iniuce percipientes absoluit abbas. Regularis. etiam si sint in probatione...

- 1 Clericum qui percussit uel derinuit, quando non sic excommunicatus, a quo possit absolui. 2 Laici in clericum nulla potestas etiam peccantem sed id non est per peccatum. Defensio persona sue, uel aliena. 3 Probatio incumbit actori, excipitur. Bonus quilibet presumitur. 5 Epilogus. 7 Additio glossarum. 8 Matris appellatione qui comprehenduntur iuncta glo.

C A P. III.

I vero. C. Ostiarius, qui clericum percussit absolui. officialis deliberare percipientis clericum, per papam debet absolui, qui repellendo vim clericum percussit...

furius, de homi. pro rebus autem si occideret, secus, quia illud esset modum excedere, de homi. susceptus. dicunt tamen quidam, quod etiam res nedum suas, sed quod plus est, alienas defendendo, vel incontinenti recuperando non incidit in canonem, arguendo resti. spo. olim. j. vbi non incidit, nisi modum excedat. 2 & vide quod dicam. j. super ver. repellat. Turbam. in qua est clericus. Deliberatione. id est scienter, & maligne, & clericus conquerens haberet hoc probare, tum quia actor, tum quia quilibet presumitur bonus. vj. q. vlt. actor, de presu. pr. capitu. si. nisi iudex ex verisimilibus coniecturis animam aliter informet, per quod onus probandi indicat illi in Inn. Hostien. remittit infra eodem cum desideres. s. secundum. Quis. clericus, vel laicus. Repellat. j. hoc intelligendum sic. si clericus percussit laicum non intendens plus percussit, & hoc constat laico, non debet percute re clericum. Si vero clericus venit ad percipiendum, vel parat se ad percipiendum, vel de hoc laicus probabiliter dubitet, tunc licet laico percute re clericum ad iminentem violentiam repellendam, ar. ff. ad l. A. qui scientiam. s. qui cum aliter, & l. sed & si quacunque. & C. quando lice. vni. sine iudi. se vind. l. j. C. ad l. Cor. de sic. l. ii. secundum Innocen. quid si non ad sui tuitionem, sed patris, matris, filij, vel vxoris hoc facia, tunc est excommunicatus secundum Innocen. argumen. ff. quod me. ca. isti quidem. s. ff. ad Sil. l. prima. s. si vir. nam & socij iniuria propulanda est. xxij. quaestione iii. fortitudo, & capitu. non inferenda, de resti. spo. olim. ad si. nam, vt dicit Innocen. ibi, solus episcopus non spoliatur hospitale, immo alios comites habuit, & tamen non sunt excommunicari, nisi modum excesserint. per que videtur idem in defensione extranei. Alij dicunt, vt ipse refert, hoc verum in defensione illarum personarum tantum, per quas dicitur fieri nobis iniuria, sicut sunt vxor, filij, & serui, Insti. de iniur. s. paritur. Hostien. remittit, infra eod. li. vj. s. de ho. susceptus. vide quod no. in Cle. de homi. si furiosus, in glo. penul. Filia propria. putat Hostien. hoc locum habere in matre, sorore, & filia, que naturales sunt, non legitime, in adoptiuis vero non. ar. ff. de in ius voc. l. iiii. s. parentes, & l. sequen. Turpiter. j. cur ergo, si inueniat etiam in loco suspecto solum cum sola sedentem, secundum Pe. nisi forsitan illum secundum Hostien. monuisset secundum formam autem, si quis ei. C. de adul. cuius verba posui, de coh. cle. & mul. si quisquam. licet ergo secundum leges turpiter inuentum, vel in casu illius auct. liceat perimere, secundum canones habet capere. non occidere, si alius potest, de poenis capitulo secundo s. ritu. primo cap. i. secundum Hostien. Immunitas. j. ergo in casibus proximis erit immunitas, argumento a contrario secundum Hostien. & Ab. de quo satis dixi, de elec. publica, super glo. & concor. quod no. infra eodem cum voluntate, in glo. penul. Antepenul. gl. querit, arguit pro, soluit contrarium. Penul. glo. reddit rationem. In glo. tunc enim. Ibi, si eo tempore. Si tempore nominationis idoneus, fortuito facultatibus lapsus, damnum reipublice dederit, procurator reipublice non tenetur, quia casus fortuitos & c. Ibi, non est. & l. milites, vbi casu fortuito reus aufugit, vel perit, non imputatur custodi, si per negligentiam castigatur. In glo. ff. de, Ibi, vt vim. hanc & se. vide de resti. spo. olim. infra super glo. penul. In glo. pen. Ibi, quod ait. vltimus. s. est. & vide de testi. co. praterea, super vlt. glo. In glo. etiam si. In fi. & capitu. si clericus, libro vj. In glo. tunc enim. In fi. de homie. cap. vlt. li. vj. In glo. ff. de insti. in fi. & xxiii. quaestione prima, s. j. In glo. idem est. In fi. quid si in veritate non sit vxor, putatur tamen vxor, & loco vxoris habetur. Idem credo, vt ibi dicitur. Vin. & Goff. facit, quod no. de dona. inter vi. & vxorem plerunque, in vlti. glo. In glo. nunquid. Ibi, appellatione. & infra de verborum significatio. c. ij. Ibi, videtur quod sic. & hoc tenet Innocen. in colateralibus, vel affinibus non extendendum. Ibi, in fi. vide

vide quod no. in Cle. de bapismo. c. vno. in glo. comprehendit. Hostien. dicit hoc rurius, dicit tamen, quod lex addit excipiendum neprem, & nepsam, in auc. vt li. ma. & auie. s. quia vero ista compertuntur. col. ix. distingueret inter neprem ex filio, & neprem ex filia, facit. ff. de sena. liberos, in fi. In glo. vlt. In fi. & j. de reg. iur. non est sine culpa, lib. vj.

A D D I T I O.

Excedat. Vide Io. And. de homie. significati, & Bar. in l. ut uim, ff. de iur. & Bal. in l. j. C. vnde vi.

- 1 Clericum qui percussit probabiliter ignorans, excommunicatus non est. Dubium hoc purgat iuramento, auter habetur pro excommunicato, & nume. 6. Ignorans non committere dicitur, an percussit alium pro alio iniuriarum teneatur, nu. 5. & 6. 2 Per negationem fit dubium. 3 Excommunicatus quis habetur hic, etiam si uere non sit excommunicatus, & ratio. 4 Epilogus suffragium, & additio gloss. nu. 5. & 6. In canonem si quis suadente, ut quis incidat, quid requiratur. Error qua itatis, & personae an quando excuset.

C A P. IIII.

I vero aliquis. Casus. Qui percussit clericum probabiliter hoc ignorans, excommunicatus non est. huius rei dubium purgat per iuramentum, & si iurare non vult, habetur pro excommunicato. secunda ibi quod si. iij. ibi, Ab illo. Comam. licet in hoc fuerit in culpa, non tamen tanta, quod per hoc perdat priuilegium, quod dicit, vt in vlt. glo. Ignoraret. In enim disciplina non contempserit, qui militem ignorauit. ff. loca. si ignorans. Dubium per negationem nec percussit fore potest conuincit de sententia de hoc de resti. spo. c. si. ver. & super ea, secundum Hostien. Dumtaxat. j. q. d. non eger communitatis in hoc dubio, secus, si esset infamatus. j. e. cum desideres. s. secunda, secundum Hostien. Sicut ab excommunicato. etiam si in veritate non sit excommunicatus. fit hoc in penam contumacie, concor. j. eo. l. iij. li. vj. Absinere. contra de apost. c. j. So. ibi Inn. Pri. glo. exponit literam, alio iura, querit, & soluit. secundo querit, & soluit. iij. querit, ponit op. Ala. quam dicit tutiorem, & contrariam Tan. qua approbat. Vlt. glo. signat prium, & soluit. In j. glo. Ibi, si iniuria. ponit casum in eo, qui offendit ignouit, vel Titium, que putat Caium. Ibi, illud. canon. xv. q. j. & l. se. dicit, quod si seruam pugno percute re volens tantem iniuriis percussit, non teneor iniuriari. In glo. pe. Ibi, a barbaris. Ibi de de pur. ca. c. j. super gl. pe. In glo. j. Ibi, in sententia. nisi habuerint probabilem causam non credendi. Tan. Gof. vt tempore calor est laicis talicis inuenire. Ibi, teneris. de hoc. j. co. in audientia. Ibi, Tam. dixit. In no. Ibi, non est excommunicatus. & puro hanc rationem, quia ad hoc vt incidatur in canonem, requiritur, quod suo diabolica precefferit circa clericum percipiendum, licet sit ar. contra. quia si intendens furari aurum, furetur es, renetur furti nomine aris, licet circa es tua intentio non versetur. ff. de fur. vulgaris. s. si quis es. sic in sacco. ff. de furt. si quis saccum. Go. & l. di. q. saccum. Ibi, illud. & xv. q. j. illud, in fi. & facit quod ibi no. Ibi, in fi. & placet Hostien. inducit tamen in contrarium. ff. de iniur. cum qui. s. si. quia si credo percute re patrem. qui filius est, patri non competat actio. dic. quod opinio. T. verior est, quia si error solius qualitatis excusat a pena, vt hac dec. fortius debet excusare error qualitatis, & personae, vt in questione predicta, ad hoc. xxix. q. j. s. j.

- 1 Canonici includunt hic clericos.

- De iniuria clerici, uel monachi remissione. Concilium cuius hic meminit, quibus alijs nuncupetur appellationibus. 2 In excommunicationem canonis, si quis suadente, quibus casibus quis non incurrat. 3 Epilogus, & additio gloss. nu. 4. Conuersi an debe. in continere, & propria relinquere, & qui conuersi dicantur, & gaudeant immunitate ecclesie.

C A P. V.

On dubium. Breue est. Canon. hic fatis in clu dunt clericos, de insti. c. ij. Conuersos. de remissione iniurie clerici, vel monachi, quid dicit hic In. & Hosti. dicam. j. e. parochianos, super. j. glo. Concilii. vocatur concilium, vel canon Inno. scilicet secundi, de cle. coniu. c. vno, li. vj. alibi generale decretum. j. eo. parochianos, vbi de hoc. Incurrunt. Inno. hic excipit vij. casus, quorum duo habentur. s. c. iij. s. c. si vero. j. s. vlt. iij. s. eo. c. s. pe. v. s. e. li. vero. ij. vj. in apostata tercio per episcopum monito. j. co. in audientia. & c. contingit dicit tamen idem in non monito, qui faciens guetram & seditionem tyranidi cum armis se immiscet. j. eo. cum non ab homine, & c. perpendimus. dicit tamen, quod aliqui dicunt semper necessariam monitionem. vij. cum se prolixius transferat ad actum clericali contrarium, vt quia fit miles, vel bigamus. l. xxiii. di. qui quis. dedi remis. ad. s. c. i. in glo. vbi leuitas. Ro. Pon. vel ipsius legato. Glo. j. respon. per q. an conuersi secularium ecclesiarum & c. arguit, quod non a contrario huius literae tenet contrarium, dicens, quod quidam tenent primum. In glo. j. Ibi, continentia. & ibi fatis. no. an conuersi debeant continere, & propria relinquere dixit T. j. eo. parochianos, qui retinet proprium, conuersus non est, licet dicat in instrumento conuersionis, vel donationis, quod facit se conuersum. Ibi, duo sunt. vbi lo. videtur concor. Ber. Ibi, quidam tamen. Io. & Vinc. s. de ma. & obe. dilecta. & dicit Abb. quod ibi idem no. Vin. de precep. pauperum, & de his, qui se deuouent religioni manendo in seculo, licet mutauerint habitum, quam glo. ibi non habeo. Ibi, in fi. dicit Hostien. aut conuersus remanet in domo sua tanquam laicus viuens, & tunc non gaudet hoc priuilegio per prima iura, ar. de priuileg. c. iij. s. de confratribus, & c. quidam. aut est conuersus, qui tradidit se & sua, & est ronsoratus, vel habitum mutat, & audit horas, & viuere honeste, sicut viuere debet clericus, & talis in foro intelligitur esse traslatus in forum ecclesie, & gaudet immunitate. & sic intelliguntur iura secunda, ar. xvij. q. iij. qui quis. in lib. seu de priuileg. scola. l. vn. & hac solutio probatur expressis. s. de priuileg. vt priuilegia, 2 ver. hoc autem.

A D D I T I O.

- 2 Ver. hoc. De mulieribus autem, que dicuntur de consuetudine aliquorum locorum canonice seculares, an gaudeant priuilegio canonis, vide glo. ij. & super illa Io. An. de ma. & obe. dilecta, & in c. indemnitatibus. s. pe. de elec. lib. vj. & in Clemen. ij. de ita. mona. s. illas.

- 1 Mulieres, que in clericum manus iniecerint violentas, etiam si sui iuris sint, absolui possunt ab episcopo, & nu. 4. Consuetudo generalis & per papam tacite approbata dat iurisdictionem, & quo casu hic. 2 Epilogus, & suffragium gloss. nu. 3. Per alium qui facit, per se facere videtur, & aequo tenetur ac si per se fuisset, & nu. 5. 4 Additio glossarum. In clericum iniicientes manus violentas personae que possunt ab episcopo absolui. 5 Mandator si moriatur ante manuum in clericum iriectionem an sit excommunicatus. Ratum habens an sit excommunicatus. Io. And. super v. Decret. R 3 CAP.

Mulieres. Tria sunt dicta, quae satis se summant. i. ibi, de his i. ibi illi vero. & dic. [Mulieres. Teriam si sui iuris sunt secundum Hostien. alias sequeretur, p vidua, & virgines, & aliae non vxoratae tenerentur ire. co fuerit do autem approbat hanc expositionem, q episcopi omnes foeminas absoluant. & est amplectenda, quia ipsarum peregrinatio periculosa est. que consuetudo sal rem generalis, & per papam tacite approbata hanc iurisdictionem dare potest, de offi. leg. quod translationem, per quod videtur, quod etiam in enormi laesione, vel morte possint absolueri, argu. in fra. de elec. in dem. nitaribus. §. sed cum eas. li. vi. Item dic mulieres etiam fortes & robustae, secundum. G. in spec. de sen. prolata. §. vt autem, ver. quid si mulier. [Pontifici.] qui talium absolutionem concedit in absentia fieri per dioecesanos, vel alios delegatos. Innocens. sua enim iurisdicatio est. & ideo illam, cui vult, potest sine alicuius iniuria delegare, de ele. cum ecclesia, Host. [Consilium.] qui forte respondebit, q laborem redimat, & expensas, sicut. §. de voto, magne. Host. [Corrigendi.] & absoluenti. [Committat.] in fra. de re. iu. qui per alium, lib. vi. [Mandato.] de homi. pro humani, lib. vi. im. mo. & qui non prohibet, infra eod. quant. [Glo. j. r. n. der per. q.] Vlt. glo. obiicit, & soluit, querit, & soluit. Item querit, & soluit. l. imo querit, ponit op. contra qua all. vnam legem, & questionem soluit. [In glo. secunda, [ibi. §. cum i. a.]] §. et. & vide de app. cum sit. super. ij. glo. [In vlt. glo. [ibi. gestis.]] ibi videtur tutor gestis, qui per alium gestit. [ibi. non ideo.] accusatus iniuriarum non excusatur, quia dicat alium mandasse. nam & mandans ex sua persona conuenitur. [ibi. liber homo.] ij. si liber homo tuo iussu mihi danum dedit, tecum ago Aquilia. si tibi fuit ius iubendi, alias agitur cum faciente. [ibi. §. vlt.] qui corruptum album, & qui mandauit, tenetur. [ibi. si cum seruum.] qui prebet causam damni, damnum dat. [ibi. non videtur. §. j.] qui iussu iudicis aliquid facit, non videtur dolo facere, quia habet parere necesse. [ibi. §. quot.] non excusatur, qui alterius iussu delicit, vel occidit. [ibi. si mandata.] vide de cle. ex. apostolice, super glo. ii. [ibi. si tamen.] alias si autem, vide hanc. & l. i. in C. all. mandato. in glo. penul. [ibi. si filius.] vide de re. iu. cu venisset, super glo. ii. [ibi. §. quot.] vide de limo, sicut nris, super glo. nam si [ibi. quid ergo.] principium facit contra. sed inducit. §. primu quem vide de here. excommunicamus. ad si. super glo. hec omnia. [ibi. l. i.] ibi equiparat dominum permisit coniugium inter ancillam, & decurionem, vel postea cognitu elasse. [ibi. si post.] nullum est mandatum, cum mandauit pecuniam credi post creditum. [In glo. [ibi. sui iuris.] dicebat Lau. quod ipsi sunt sui iuris iure voluntatis, & si non potestatis. [ibi. in fi.] secundum Lau. idem Innocens. & Gui. in spec. de ten. prola. §. vt autem, ver. quid de filio Host. contra, quia eadem ratio in eis, que in seruis, & per vtranque potest acquiri. In fi. per quas personas nobis acquiri. i. Rn. distinguere inter filiu regentem se, & forte familiam vxoris, & filioru, licet emancipatus non sit, & tunc vera sit glo. aut etia est paterna familia, quo casu seruare op. Hostien. [In glo. vlti. [ibi. liber homo.] ij. vbi de hoc. [ibi. quid erit.] ad hanc. q. facit quod no. vi. distin. in fi. sum. & de hoc, infra eo. cum quis, lib. vj. [ibi. non est excommunicatus.] idem Innocens. & Hostien. sed Tan. & Go. contra hic, cum intelligatur in hac voluntate decessisse, argu. de bap. maiores. Si non poenituit, largi excociatus est, cum constet decessisse in mortali secundum Host. [ibi. in fi.] de hoc vlti. xvij. questio. iij. omnes ecclesie. & est expeditum. §. eo. cum quis, lib. vj. vbi inuenies in iij. glo. ad q. no. hic Hostien. de occulte ratificante.

S V M M A R I V M.

1 Excommunicatus pro iniectioe manuum in clericum, licet occul- tus, per papam debet absolui.

Frates pro proximis clericis. P. acare quem offenderis nolle grandis offensa.

2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P. VII.

ORRO. C. Excommunicatus pro iniectioe manuum in clericum, licet occul- tus, per papam debet absolui. [Frates.] id est proximos clericos, tam e & sic lo- quitur de generali fraternitate, de quo vide, qd dixi de reg. Jo. [Privatim.] hoc induxit dubium, quo casu publican- di non sunt, sed monandi, vt sequitur. [Inducere.] non eo pellere, vel vitare publice, sed priuatim rñ. j. eod. cu non ab homine, vbi de hoc. [Satisfaciant.] Hier. super. Iere. li. i. C. grandis offensa nolle placare, quem offenderis. [Spe- ciali.] contra. §. eod. peruenit. ibi soluit. [Glo. j. Respon- per ob. quam tripliciter soluit. [In glo. j. [ibi. episcopo.] sal- uo tempore eo, qd habes de vi. & ho. cle. quoniam, vt ait. [ibi. in fi.] vel intelligatur de carnalibus secundum Ab- ba. & Hostien.

S V M M A R I V M.

1 Privilegio quo se potest quis tueri. Excommunicatus non est salutandus, nec cum eo cibum licet sumere, alium excommunicatum vitare tenetur. De cum excommunicato communicante episcopo, quid iuris, remis. nu. 2. in fi. Papa quod ius modificare possit, non autem destrueri. Privilegium suspectum quod hic, cir. in. 2. Epilogus, & additio glossarum. Vitare aut teneamur quem papa vitat.

C A P. VIII.

Vili. Breue est. [Privilegio.] generali t vel suspecto, nec corpore iuris clauso. si de tra. & quali. eam te, de confir. vti vel inu. porrecta. privilegio vero corpore iuris clauso potest quis se tueri in casibus, vt patet in eo, quod le. & no. infra eod. quod in dubiis, & capitu. inter alia, & c. cum voluntate. j. rñ. & j. §. Item privilegio speciali, & ex causa concessio potest quis se tueri. §. de priuil. capi. iij. §. q. si. & j. eo. si verè, secus, si sine causa concedatur. nam fm apo. ii. lo. vnico. c. nec aue dicendum est excociato. xxiii. quest. j. omnis qui. xj. q. iij. excommunicatos, nec cum illo licet cibum sumere. ij. questio. i. multi. xj. q. ii. ad mentem. ad idem. Math. xviii. de iudi. nouit. istud ius licet pa. modificare possit, destrueri non potest, ar. xxv. quest. ij. si ea xv. dist. sicut sancti. sed nec prodest appella- tio contraria. j. capitu. j. nec consuetudo, de consue. cum inter, & c. si. de praescrip. c. si. Et est rō, vt ibi no. & §. de pb. extirpanda. §. cu igitur. fm Host. [vitare.] si privilegium non eximit, multo minus excociatio, & sic excociatus excociatum vitare tenetur, de cleri. ex. illud, super ver. pe- riculosum. [It pro.] repete. Nulli se possunt privilegio ap. sedis tueri, quo manus pro violata & c. dicit Ho. istud scdm privilegium se nunq vidisse, nec credit, q emanauit, licet emanare potuisset. nam qui potest canonē con- dere, & in totū tollere, fortius in parte. Abb. tñ hic dixit, q illum canonem sine generali concilio papa tollere non posset. psumeretur tñ privilegium, de quo praedixi, prima facie suspectum, fm Ho. & remit. de tra. & qua- cam te, de confir. vii. vel inuti. ad audientiam. & ca. porrecta. [Glo. j.] querit, & soluit. [In glo. j. [ibi. papa com- municando.] Jan vero quē papa vitat, teneamur vitare, dixi de priuil. cum olim. j. in glo. per hoc. ibi dico q non idē hic Vinc. T. Gof. & Phi. & idē Io. xxij. dist. si inimicus, & xj. q. iij. qui merito vbi ēt no. quid iuris de cō. qui excoci- cato cōicat, & de hoc. §. eodem statuimus. lib. vj.

A D D I T I O.

1 Statuimus. Vbi vide in gl. §. eo. & vide in regula, cui licet, in Meru. de re. iur. li. 6. & Io. And.

S V M M A R I V M.

1 Percutiens monachum, vel religionis conuersum denuntiari, & vitari debere donec absoluitur a papa. Concilium hic uocatur generale decretum, & cur.

De-

Denuntiatio publica fit si publicum sit delictum. sicut, particula veritatis expressiua.

- 2 Excommunicati quo modo se papa pro absolutione presentare debeant, & ad quem postea remittatur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, n. 1. 4. Satisfactio iniuriæ cui detur, & nu. 6.
5 Additio glossarum. Pro iniuria in alterius potestate constituti quis agat.

C A P. IX.

ARochianos. C. Percutiens mo- nachum vel religio- nis conuersum denuntiari & vitari debet donec absoluitur a papa. [Remedio.] confue. vel privilegio, vt dixi. §. c. proxi. [Generalis decreti.] forte di- citur generale, quia in generali concilio editum. & iō quandoque dicitur concilium. §. eo. non dubium, vel se- cundo Hostien. dicitur generale, quia omnes christia- nos ligat, de consti. c. i. & vlt. excepto papa. de hoc. §. c. p. xi. [Publice.] si iniectio publica sit, vel de illa cōstare pos- sit, secus, si esset occulta, vt dixi. §. c. porro. [Sicut.] verita- tis expressiua. [Cum t literis.] securius & clarius est, vt di- cit etiam Hostien. q cum literis veniat, tamen & si sine illis venerit, absoluitur. §. eo. cum pro causa, & c. sacro, com muniter tamen consuevit remitti ad dioecesanū absoluitur, vel absoluentis. & hoc maxime vt sciatur, an aliquid tacuerit, de of. or. ex parte, nisi ex iusta suspic- tionis causa aliud fiat. §. de ap. c. ij. §. tertio, iste vero lite- ra continere debent feriē negocii. j. c. conquesti. [Glo. j.] succellit de duobus querit, & sol. [In glo. j.] querit. all. pro & contra, & soluit. iterum querit. ponit duas op. & soluit. [In vlt. glo. [ibi. si inter fratres.] Jalias incipit, cum duobus, & ibi dicitur, q si ex satis factioe iniuria sibi il- lare socius aliquid consequitur, socio omnium bonotu illud communicare tenetur. [ibi. quod si usufructus.] se- quitur, in seruo sit Titii, proprietas Mæuij, Mæuij fieri iniuriam intelligitur, & se. §. dicit, q si fit iniuria, quærit. all. bona fide mihi inuenit, vel alieno seruo, sic ēt mihi ser- uicū, tūc mihi cōpetit iniuriarum actio, cū in meā pu- meliam factū est. [Et ibi. §. vlti.] Si illata est iniuria vxori- tuæ filiae meæ, illi, mihi, & tibi competit actio iniuriarū. [ibi. sed postea.] condemnat enim, quanti passus iniu- riam æstimauerit, vel minus, si equum visum fuerit. [In glo. j.] [ibi, non potest.] nisi forte de licentia prælati sui esset in scolis, vel alias longe absens. ff. de iudi. l. si lon- gius, secundum Vin. & Gof. facit, de sepul. c. vlt. li. vj. [ibi. agere potest.] Jan pater cauere teneatur, agens pro iniu- ria filii, vide quod dixi, de conucr. in fi. c. ij. in gl. & ideo. [ibi. irrogata.] quid ergo econuerlo, an agat ipse filius, cum pater remisit, no. j. eo. cum illorum. §. si vero. [Et ibi. §. vsque.] ad hoc. j. c. contingit. [Et ibi, remitte.] Jan. xij. q. j. nolo, & c. non dicatis. [ibi. in fi.] sicut nec clericus iniu- riam factam ecclesie etiam in persona sua. j. c. cum de- sideres. §. si. quod intelligit Innocens. quantum ad hoc, q in- ferens, non incidat in canonem, sed actionem iniuria- rum, vt dicit, remittere potest. quod intelligit Hostien. de actione, quæ competit sibi, non de illa quæ compe- tit ecclesie, vt ibi notauit, & j. c. contingit. hoc notant p- dicti. §. eo. non dubium. [In glo. vlt. [ibi, non dicatis.] vbi de hoc. [Et ibi, debet dari.] emenda sue personalis iniurie. Emenda vero iniurie illare in eum fiet ecclesie; vt dixi super prima glo. [ibi. §. vlti.] quid dicat, vide supra. sed quid de beneficiato in diuersis ecclesiis, cui fit iniuria? dicit Host. considerandum, an sit intitulatus in vtraque, an in altera tantum. Item an propter alterā fuerit iniu- ria irrogata per. l. ff. de iniur. apud Labeonem. §. prætor ait. i. & ii. §. l. seq. de testa. relatum. ii. [ibi, vt hic dicit.] de hoc. xi. questio. iij. capitu. vlti. [ibi. in fi.] idem no. §. de foro compe. li. clericus.

S V M M A R I V M.

1 Precepti, quod iurte iuramenti fieri debet ab absoluendo pro vio- lenta clerici percussione forma: Excommunicatus pro violenta clerici percussione a quo absolua-

- tur, distinguit. Per iuramentum iniungere, ne quid fiat, periculosum est.
2 Pro in clericum violenta manuum iniectioe quibus casibus non incurrat quis excommunicationem.
3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. 5. Communio mater discordie. Socium percussiens excommunicatus est, & a quo absoluitur.

C A P. X.

Xtenore. C. Ponitur forma præce- pti, quod in virtute iura- menti fieri debet illi, qui pro violenta cleri- ci percussione excommunicatus absoluitur, communis diuisio, vel supplicatio, & commissio. ij. ibi, M. [Iniecit.] dicit Hostien. irrogando, & si non enor- mem, saltem leuem iniuriam, non leuissimam, alias absolueretur a dioecetano. §. eod. peruenit. [Recepto.] Ergo non aliter secundum Hostien. de hoc. §. eod. cum de fide res. [Iniecit.] vt dicit Hostien. Periculosum est hoc iniū- gere per iuramentum, cum tota die videamus eos de- icere. ad hoc. §. eod. ca. & §. de cohi. cleri. clericos. [Nisi.] v. casus excipit a præcepto. [Defensio.] in his casibus li- cita est percussio, præterquam in socio, sed illud dictum fuit propter rationem, quam reddit gl. secundum Gof. [Ministerium.] argu. & est verum, quod si quis habet cleri- cum seruientem, non incidit in canonem, si moderatè illum castigauerit, infra cap. veniens Ro. & cap. cum vo- luntate. Vinc. vide quod dicam, infra eod. vt famæ, in gl. ista duo. & dicebant Ala. & Vin. quod istæ manus cor- rectionis non sunt violentæ. xxiii. questio. j. paratus, & q. iiii. ea vindicta. sed propter similitudinem excipiuntur a violentis. tu dic cas violentas, quia inferuntur violenti, & reluctanti, licet sint salutiferæ, vt in prædictis capitu- lis. [In glo. prima, respon. per. quæstionem, ad quid & c. & an sit idem & c.] Vlti. glo. rationem reddit, quare socius excipitur. [In glo. prima, [ibi, si societatem.] hanc & seq. vide in præ. cap. veniens, super prima glo. [In glo. prima, [ibi, ag si iuret stare.] verum dicit, licet lo. notauerit, contra- rium. j. quæstio. vij. si qui voluerint. [ibi. in fi.] idem no. §. de his, quæ vi, me. causa. fi. cap. primo, & idem Hostie. [In glo. §. eo. [si vero.]] dicit primo. §. si verò, vbi hæc verba expoliat. [In glo. vlti. [ibi, & sic ad factum.]] eorum munio, n. est mater discordie. ff. de leg. ij. cum pater. §. dulcissimi. Gof. [ibi, de socio.] Excommunicatus tamen est illum percutiendus, secundum Innocens. & Abb. licet interdum absoluitur a dioecetano. §. de vi. & ho. cleri. quoniam.

A D D I T I O.

- 1 Voluerint. Vide glo. de ap. quando, & super illa Io. An. & est glo. j. S V M M A R I V M.
1 Excommunicatos quos pro manuum iniectioe absoluit episcopus, & nume. 2.
2 Moris ad commune ius redacti exemplum. Impedimenti habetur ratio, & nu. 2. & quando hic. Legatus aditur apostolicus in casu, quo papa erat adeundus. Absolutus excommunicato, uel papa quando debeat se presenta- re, uel eius legato.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Cedens bonis, si perueniat ad pinguiorem fortunam tenetur.
5 Additio glossarum. Absoluenti potestas sacerdoti in necessitate data, & quo casu hic, quam alias non haberet.
6 Censura ecclesiastica quo modo a quibusdam illudatur.

C A P. XI.

ECætero. C. Excoicatus pro ma- num iniectioe absol- uit ep̄s, si ille sine periculo papam non pos- sit adire, mandatum tamen sibi, quod pa- pam adeat, impedimento cessante. secunda ibi, sed est. [Clericum.] large. §. ca. proxi. [Capitales.] quo casu non suf- ficiunt literæ de conductu. §. vt lit. non conte. accedens. Host. [Excusationes.] pales, vt patet ex fine. [Periculo.] cor- porali, vel alio graui incōmodo, vt patet in suis casibus. 2 Host. [Morem.] dicit Host. hunc t̄ morem ad ius cōe re- Io. And. super v. Decret. R 4 ductum.

ductum sic de clan. despo. c. fi. [Est illi.] temporaliter im- pedito. [Habuerit.] qd erit cessante impedimento, & ali- quo modico tempore indu lto, quo de necessariis sibi va- leat prouidere. ff. ex qui. ca. ma. ab hostibus. §. si. secundu Host. vide. qd no. in Cle. de poenis, si quis suadente, in fi. [Ro. Tom.] vel eius legatum. j. cap. ij. & idem in excommu- nicato ab alio ex quacunque causa, cui, si in morte ab- soluat, ab illo praeceptum, qd excommunicatori se pre- sentet. j. ca. nobis, ver. vt autem, nisi rationabiliter appel- lasset, tunc parebit coram illo, ad quem appellauit, de of. or. ad reprimendam, secundum Inno. & Host. [Adeat.] in propria persona. j. c. quod de his, in fi. ¶ Secunda gl. querit, & soluit. ¶ Vlt. glo. in quaestione arguit a vi lre- ra. & per rationem, ad quam inducit. v. iura. ponit opp. contrariam, pro qua inducit. iij. & tenet primum. ¶ In ¶ vlti. gl. [ibi. §. aream.] hanc & se. vide de simo ex in fine tione, super glo. pe. [ibi. l. pe.] qui cessit bonis, si perueniat ad pinguiorem fortunam, tenetur. ¶ In ¶ gl. prima, [ibi. editio.] & iuramento, de iureiur. quemadmodum, & cap. breui. Host. ¶ In glo. ii. [ibi. respon.] secundum Tan. Innoc. & Hostien. secundum quos in summa necessitate hoc facit sacerdos sua auctoritate, quod habet a Deo. §. de rapto. in literis. [ibi. n. si.] sup. hac. alias non. ¶ In gl. vlti. [ibi. reuocatur.] contra. C. de pac. l. debitori, & de inoff. test. si maritus. [ibi. quod non placet.] idem Ala. Goff. & Host. dixit tamen, qd multi hoc praetextu illud dunt cer- surae ecclesiasticae. & ideo esset aliter prouidendum. [ibi. in fi.] hodie dic. vt. j. co. tit. eos qui. li. vj. & in conci. Vien. de poenis, si quis suadente, in fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Cum absolutionem excommunicati papa delegat, mandat cautionem recipi, & quam, & quid aliud, & nu. 4. Delegati potestas quando expiret.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. A consuetis arguitur.
4 Additio glossarum.

C A P. XII.

Haec C. cum t absolutionem exco- municati papa delegat, man- dat cautionem recipi de parendo mandatis ecclesiae. [sententia delegatorum.] i. sententiae ex- communicationis latae per delegatos, & forte mortui erant delegati, vel alias reuocati, vel annus erat elapsus, & excommunicauerant post sententiam, de offi. deleg. quarenti, & de offi. or. pastoralis. [Ecclesiae.] vel iudicis, qd est idem de hoc. §. eo. ex tenore, in j. glo. ¶ Secunda glo. arguit duo. ¶ Vlt. glo. distin. inter excom. pro iniec. & co- tumacia, vel crimine manifesto. ¶ In ¶ glo. ij. [ibi. l. iij.] ces- sat Macedonianum, cum mutatur illi, qui putabatur paterfa. & sic agebat, & contrahebat, & muneribus fun- gebatur. [ibi. quod dicitur.] si filius. fabrens in studio mu- tuum recipit, cessat Macedonianum, id verum vsque ad illam quantitate, quanta pater subministrare sole- bat. ¶ In ¶ glo. j. [in fi.] in j. compil. ¶ In gl. vlt. [ibi. sufficit.] cum constat de iniectione manuum, non sufficit cau- tio iuratoria, nisi ex forma mandati hoc contingat, & sic loquuntur ista iura. in mo requiritur, qd primo satis- faciat, in sta. cap. p. x. Hostien. concord. Ber. de ap. perue- nit, j. v. gl. & §. de iu. postulasti, & facit. §. c. parochianos.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus pro manuum iniectione a papa est absoluehdus, exceptis quibusdam, & qui sine, & qua requirantur, vt possit absolui, nu. 7. Impediti ad iter qui dicantur, & nu. 9.
3 Legati, etiam transiens potestas qua in imparianda absolutione.
4 Epilogus, & additio glossarum.
5 Satisfactio, que sufficit in iurata irrogata, & quando peti possit in iurata, vel exceptionis.
5 Pauper qui cogatur ad Papam pra absolutione excommunica- tionis pro iniectione manuum.

A noscitur. Cas. Excommunicatus

ctione pauper sit, vel diues, per papam, vel legatum debet absolui, fallit in muliere, se- ne, infirmo, & mutilato, qui per episcopu absoluntur, & primo ponit exceptionem, secundo regulam ibi, alios, iij. determinationem ibi, si vero. [Impediti.] vt quia clau- di, vel ceci. licet autem sint manci, non sunt impediti ad eundem. j. co. quod de his. vel cum omnes tales sint miserabiles personae, omnes beneficio huius decre. gau- debunt, Innoc. & dic impediti, & excommunicati pro manuum iniectione, & habes hic quatuor casus exce- pros a regula iniectionis. [Ab episcopis.] i. iocofanis. [Satis- factio.] prius cum notoria sit offensa, j. de ver. sig. ex par- te. j. & ca. se. iuramento; praestito de parendo mandatis ecclesiae. ¶ In Host. ¶ in quem valet absolutio facta prater a missa satisfactione, sed non praetermissio iuramento. [Diuites.] saluo, quod de delicatis dicitur. §. eo. mulieres. j. referrip. [Indultum.] per episcopum, vel presbyterum, qd dic. vt §. eo. decetero. [Iuramento.] quod praestiterunt de parendo mandatis ecclesiae tempore absolutionis. [Legatum.] etiam transeuntem secundum quosdam, quia sicut potest absolueri, sic mandata dare. Alij dicunt, qd licet propter periculum possit absolueri, cessante tamen periculo, quia iam absolutus est, mandatum dare non potuit, nisi proprius legatus, ad hoc. j. co. a nobis. ij. cum igitur absoluit, potest mandata ipse legatus transiens. qd illud tunc est principale secundum Inno. qui sic alter- natue loquitur, licet ab hoc attribuat illi secundum op. Primum dictum placet hic Hosti. si gl. ipsius hac signa- ta sit super hoc verbo, legatum. si super ver. legato. §. po- sito cadit. G. nil tagit de hoc. & Guil. dixit illud benigno & satis probari per hanc dec. hoc dixit in Spe. de lega. §. nunc dicamus, ver. sed tunc. all. etiam l. di. accedens, ibi, hoc in tua fraternitatis ponimus potestate. C. de epif. & cle. auc. interdicimus, sed secundum v. verius. ¶ Gl. iij. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. hoc semper [ibi. fa- cere potest.] si laetit epm, omnes facultates eius trad. debet ecclesiae. si alium, arbitratie punitur. xvij. q. iij. si quis de- inceps, & c. se. non sufficit ergo coram laico flectere ge- nua, & petere veniam, quod putant quidam, in mo pen- satis qualitate, qd dignitate personae, & iniuria, & illius circumstantiis, condemnatur in numerata pecunia, vt hic, & praedictis iniuriis, & ff. & C. in sti. de iniur. per totum, & §. de iniur. olim, & expressum, de iudae. postula- sti. ar. j. c. a nobis. ii. in fi. & c. quis. alij restringunt hoc ad expensas, data. damna, & interesse. ar. j. e. cum desideres, & c. conquesti. §. eo. parochianos, & c. porro, ibi, cogru- de do. & conu. c. j. de poenis, suam. pro hoc facit, quia cu- ria de facili non concedit litera super satisfactioe iniu- riae irrogatae, que consuetudo debet attendi. ad hoc. §. c. proxi. quia clerici, & sanctitate debent ignorere. C. de epif. & cle. si quis in hoc. & hoc natura equum & c. ff. de condi. inde. nam hoc natura, de reg. iu. locupletari, li. vj. So. fm. Host. prima dictum cum suis iurib. iustitia sapit & rigore, scdm vero consiliu, & aequitate, qd no teneris sequi, si non velis. xliij. q. j. qui quis, & c. qd praecipitur. v. nec cps, nec alius in iuriam sibi facta tenetur remittere. C. de iniur. atrocem, & patet. §. de iniur. olim, & quicqd habeat stylius curia in suo iure, hic expse legit, qd satisfactio est de iniuria, vt hic, & ibi, & j. e. cu desideres, §. fi. & c. conquesti, vbi de hoc. possit tr. dici fm eum, qd infra annum peti pot satisfactio pecuniaria iur. actio- nis, vt in primis iuribus, lapso anno non pot, vt in scdis, & C. de iniur. l. iij. iure vero exceptionis et post annum satisfactio oportet, vnde, quando locus excoicatus hac de causa peti absolui, potest scdm excipere, ne absolua- tur, nisi satisfaciatur, vt hic, infra eo. cum pro causa, & c. so- let, li. vj. de verbo. signi. ex parte, verum ex vi solius ex- ceptionis non fiet condemnatio, sed habebit excoicatus, si volens absolui, proprio motu satisfacere lego,

A D D I T I O.

¶ Iuramento. Vide inf. c. cum desideres, super gl. fi. & in illa.

alias non absolueretur, concord. de or. cog. cum dilectus, & sic quae temporalia & c. ff. de doli excep. l. pure. §. si. est tamen at contra de rescrip. si autem, & c. plerunque. ibi soluitur. Si tamen non haberet, vnde satisfacere posset, fieri secundum Hostien. quod sequitur in glo. ¶ In gl. j. eo. [in fi.] vnde dicebat Inno. hic loqui de illo, qui habe- bar, vnde peregrinationem pericere poterat. idem Ho- stien. & Abb. d. cebat ipse Innocen. j. co. quamuis, qd nul- lus cogi debeat condemnare. C. de men. vali. l. j. puto, qd pauper mendicans, alias potens ad eundem ire teneatur, si mendicando sic sibi potest in itinere prouidere, si cur in loco, quo manet, & sic loquitur hic. Si vero est paup- non mendicans, nil habens, sed artificio sibi quaerit vi- dum, quod facere non posset itinerando, tur. c. locum. habet contrarium idem, si ex eo, quod mendicat, habet, pascere pueros, vel uxorem maxime infirmam, vel in itinere mendicando non sufficere sibi ad vitam, vel ta- lis est, quem non deceret mendicare.

A D D I T I O.

¶ Iuramento. Vide inf. c. cum desideres, super gl. fi. & in illa.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus vitandus est ante denunciationem, nisi sit occultus. Clerici se enormitatibus immiscens contempto habitu interfectio- nis.
2 Confirmitio militantis ecclesiae ligat actum occultum. Finitio excommunicati, & similitum quare iusta. Anonomasia figura ad res clericales excessus. Penitentiam cur iniungatur hic, in fi.
3 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 4. 5. At excommunicationis sententiam incurendam requiritur do- lus, & scientia hic.

C A P. XIII.

Vm non ab homine. C. se-

du T. & Hostien. pars, de iudi. cum non ab homine ante denunciationem vitandus est excommunicatus, nisi forsitan sit occultus. ij. dicitur, qd q interfectio clericum contempto habitu se enormitati- bus immiscens, excommunicatus non est. ij. ibi, in articulo. [Tibi soli.] vt homini. non vt Deo. [Priuatim.] de hoc. vi. q. ij. & c. ij. [Eniabis.] hic patet, quod t. consti- tutio militantis ecclesiae ligat actum occultum, de hoc satis no. in Cle. de here. c. j. ad fi. in gl. hic patet. [Ry- bore.] quia ipsum vitas in priuato. concord. de coha. cler. vltra ad fi. [Suffusus.] idem ver. de excep. p. i. in prin. li. vj. alias confusus. [Compellatur.] eadem ratione abstine- mus a missa oculi syroniaci, & fornicarii manifesti, xxxij. di. §. verum. Gof. [Presbyterorum.] de his de ps. & re. e. ij. [Tyraniam.] idest crudelitatem. idem ver. de his, quae vi- me. ve. causa. e. j. [Clericis excessus.] idest clericorum ex- cedenrium. [Terrorum.] sic de male. cap. j. de poenis, in quibusdam, ad fi. [Praesentia.] ad cautelam, vt potius ne cessitate, quam delectatione ad talium lationem acce- dant. si. de his, qui si. oc. quae situm. Ala. Vin. ¶ Gl. j. tri- bus rationibus adiuvat text. & ponit contraria op. ¶ Pe- glo. alleg. duas concord. & duo iura in contrarium, & sol. ¶ In ¶ gl. j. [ibi. l. i. in fi.] loquitur in eo, qui sciebat rem- quam emebat, seruitutem debere. ¶ In gloss. vlti. [ibi. §. j.] vide de calum. c. j. in j. glo. ¶ In ¶ gl. j. [ibi. si inimicus.] vbi de hoc. [ibi. dixit.] xj. q. iij. §. euidenter, vbi de hoc. & ad de quod dixi. §. de cleri. ex. proposuit, super ver. nomina- tum. ¶ In ¶ glo. [ibi. §. i.] ibi enormitatibus. Idem Tan. & An. qui preliis, & aggressuris, & enormitatibus & c. [ibi. c. j.] Inno. remittit ad ea, quae no. ibi. tenent tamen hic, quod glo. praecipit, quando sine periculo non posset expecta- ri monitio, nec ad iudicem recurrere, & tunc cessat excom- municatio dato, qd sciant illos clericos. nam, si ignora- rent, vt quis de nocte occiderunt illos, in illo casu non essent excommunicati, licet etiam ille immunitatem haberet, & priuilegio gauderet. ad incurendam enim

sententiam requiritur, qd dolus interueniat, & quod sciat eum, quem percutit clericum. §. eo. si vero. ij. & si dicere- res hoc capitulum loqui, quando praecesserat monitio, tunc omnia plana, secundum Host. qui remittit. j. eod. perpendimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicato communicandum non est ante absolutionem, & per sententiam, licet inuenerit stare mandatis, vel compo- sit cum offensa, & nu. 2. Cum eo communicans quo casu maiorem incurrat, nu. 6. quando nullam, nu. 10. De excommunicatione etiam infamato non communicandum, ex- ceptis casibus duobus & quibus, & nu. 6 non transit hae in ter- tium, nu. 6. tenet etiam non seruata forma, nu. 13. Milites veri qui non sint. Consuetudinis reductio ad ius commune quibus casibus facta. Absolutionis ab excommunicatione beneficium qua causa uocet- tur, impartitur per sententiam, per procuratorem peti potest, nu. 5 a quo fiat, ibid. Ab interdicto, & suspensione per procuratorem etiam petitur. n. c. Eam qua sit ad cautelam qui praestet, num. 7. & quando praestetur, ibid. tenet etiam non seruata forma, nu. 13. Indefinite intelligendum, quod loquitur indefinite. Communicatur multis modis excommunicato. Communio nomen est generale. Communicari culpam si praecipiat episcopus, quid iuris. Iurare potest habens speciale mandatum petendi absolutionem ab excommunicatione. Compositio cum laico non in omni modo fit. Ecclesia, cui de iniuria satisfaciendum est, quae intelligatur. Ex iniuria eadem duplex nascitur actio. Remissio vnus affectionis non operatur civos reliquam. Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 1. 2. 3. Vitandus quandoque etiam non excommunicatus, no. hic, §. fin. In contrarium uno quod est, & in altero.

C A P. XV.

Vm desideres. C. t. ante abso-

lutionem com- municandum no est excommunicato, li- cet iurauerit stare mandatis ecclesiae, vel co- posuerit cum offensa. j. & ij. Secundo dicitur, qd infama- to de excommunicatione communicandum non est, nisi se purget, vel absoluat ad cautelam. scda ibi, secunde, tertia ibi, tertio. [Communionem.] sua, scilicet quia episcopus illi communicat in mensa, loquela, vel hmodi secun- dum Inno. vnde dicit Hostien. qd loquitur de nuda ver- bali communionem, quam non praecessit absolutio, & dicit, qd sicut milites, qui sunt in Italia, nulla solennita- te praemissa non sunt veri milites, sic nec iste est verus absolutus, vide quod dixi de procur. in nostra, super gl. quando dicitur. [Ab aliis.] pri. q. & dic qd non. [Debet.] ij. q. [Cui quaestioni.] imo quibus quaestioibus, sed pro ta- to hoc dicit secundum Hostien. quia aequalis est pena episcopo, & alteri, & eadem solutio, sic. §. de rescrip. pa- storalis, de sacra. non ite. c. ij. Host. [Caute.] futurorum, aliter ponitur. j. co. c. [Consuetudine.] quae secudu t. Ho. re- ducta est ad ius coe. sic. §. de of. le. qd translatione. §. de cla. despo. c. fi. Et vide, qd post eu dixi, de ap. quaestio. [Benefi- cium.] vocat hic sententia absolutionis, postq demencia- tur absolutus, vel beneficiu vocat solennitate, qd fit in introdu- cendo in ecclesiam cum penitentiali psalmo, & oratione dominica. j. co. a nobis. ij. vnde videtur aliquibus, qd satis est seruare hanc solennitatem consuetudinariam, sine alia absolutionis sententia, non tamen illi communi- cabitur nisi post obseruatam hanc solennitatem, circa quam Hostien. remittit ad sum. eo. ij. §. & qualiter, hac ab- solutio, sub. §. an maiori autem, dicit Inno. sententiam se- rendam, & tunc excommunicatum adesse debere, vt potest seruatur solennitas introductionis, ob quam cau- sam dicit absolutionem per procur. peti non posse, vt dicam super ver. absolutus. [Communione.] sicut loqui- tur

ur indefinite, sic dicit Hostien. indefinite intelligendū, de priuil. quia circa, vt nec in domo, nec extra, nec spiri...

cus, q̄ ignorabat eum, quæ percussit, clericum esse, vel di- cit, q̄ percussit ad defensionem, vel iocose, nec de con-

ADDITIONES. Quando dicitur. In l. filius. §. veterani, ff. de procura. & C. eo. ti. l. milites, & in Spe. de procura. §. ver. item q̄ est miles.

S V M M A R I V M.

- 1 Propter electionem regularis de ecclesia sacerdos non est excommunicatus, & quo casu, & nu. 5.
2 Conummotio que illicita, Clericus causa correctionis licite potest verberari, nisi modus effe-

Verberare

Verberare possimus discipulum moderato.

Aditio glossarum. Turbantes diuinum officium possunt ab ecclesia per sacerdotem eici.

C A P. XVII.

Eniens. C. Sacerdos esticiens regula- rem de ecclesia, qui diuinū turbat officium, excommunicatus non est. in. j. presbyteri conquestio. in secunda pro...

ADDITIONES. Instructur. non tamen minus excedendo modum in exclusione, nec etiam verberando acriter, ut patet ex no. supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis huius pars ubi continet ius commune, nu. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.
Excommunicati ob leuem & modicam iniuriam in clericum pos-

C A P. XVII.

Erueit. Breue est pars huius, de te- sti. co. peruenit, secundum Ala. [De his] clericis, vel laicis, cum non di-

cum non appareat, cuius fuerit priuilegium, & sic super sua in libro, cessat autem obiectio, si dicas eā continē-

ADDITIONES. Qui clericis. Quasi dicat Gof. sicut in illis poterat iure ordinario ab-

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus qui participat excommunicato a papa quando maiori sit excommunicatus, & absolendus a papa, & nu. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.
Constitutio non ligat praeuicias culpas, uer. constat autem, Quæ nona dicitur, cir. fin. uer. quod hic indu.

C A P. XVIII.

Ignificauit. C. Clericus, qui scien- ter, & sponte partici- pat excommunicato a papa in diuinis, ex-

tyranni, & enormitati scelerum, & ibi deprehenduntur, & sic ipso facto privilegia abiciunt. ad hoc iura alle. in prin. G. & de priuileg. ex parte. iij. vel secundum eum si vis. q. omnis cesset obiectio, intelligas hoc. c. de incorrigibili, non credo, q. clericus deferens habitum, & tonsuram, licet enormitates faciat, perdat privilegium nendum quo ad forum, sed nec etiam quo ad eum percutionem, quin sit excommunicatus, salvo iure defensionis, & eo, quod dixi. s. eo. Si vero. i. Si autem sumptis armis, & dimisso habitu ingreditur bellum, vel aggressiones, quo ad illos, qui tunc eum percutiunt, perdit privilegium, sed non quo ad forum, vnde tunc captus debet restitui iudici ecclesiastico, & sic hic respondet solū narrationi de cise, vt dixi in textu secundum Innocen. & adde, quod dixi post Abba. j. eo. contingit. ij. Si vero vis sequi lecturam Hosti. quod hic respondeat de occiso per iudicem, dicere potes, quod loquatur de inueterato in his aggressuris, & tyranniis, argu. de vita, & honesta. clericorum. c. vno, libro vj. vel de incorrigibili, vt dixi, vel, vt dixi in textu super ver. coguntur, vel hic solū post suspensum scitum fuit hūc esse clericū, nec prius exceptum. ¶ In glo. vltima. ¶ [in fi.] vel excefferant suspēdendo nulla condemnatione premissa. Hostien. huic lecturę, contra, quod s. dixit, Eius mādato, sed forte fuit mandatum generale de captis suspendendis, vel speciale tamen prætor sententiā, nec data defensionis copia.

S V M M A R I V M.

- 1 Verbera inf. vii mandans abbas in monachum, & inferens quis excommunicatus sit, & a quo absoluitur, & nu. 4. per quos, ipso positi inferre, nu. 3.
2 Prælati percutiones subditos quando incurrant in excommunicationem, & qui possint percute, nu. 7. iuncta gl. Irate factum quod damnabile.
3 Canon. si quis suadente, qua puniat.
4 Monachus percutiones monachum absoluitur ab abbate. Monachi appellatione quando includatur abbas.
5 Epilogus suffragium, & additio glossarum, nu. 6. 7. Causa facti potius, quam ipsum factum, vel contra an consideratur. S. j.

C A P. XXIII.

Niuerſitatis. C. Abbas, qui fecit monachum suum per laicum verberari, & ipse verberans excommunicatus sunt, nec absoluitur ab alio, quam a papa. in prima consultatione. in ij. referri. ibi. Nobis autem. [Qui.] laicus. [Commoratur.] iustus ergo domini nō excusari in atrocioribus, ad hoc. lxxvj. di. an putatis, & plenus. j. de reg. iur. quod quis. li. vj. [Inicere.] verberando, vt sequitur. [Regularis discipline.] ergo, si alias f ex rancore, vel odio illum percudit, sumpta etiam simulatione discipline, excommunicatus esset, vnde dicebat Host. s. e. c. j. q. excommunicati sunt prælati percutiones subditos, vel seruitentes ex odio, vel ex inuidia, quasi retrahendo illos a bono, ne maiores ipsi appareat, timēt forte, ne per illos diminuaturs fama sua, vel ex indignatione, non causa correctionis, quæ dicit non perfundēto rie tranſcundo, intelligitur tamen id, de vehemēti ira, vel indignatione. Secus de aliquali commotione. s. eo. veniens, puto, quod quātum cunque sit commotio, dūmodo non ad personam, sed ad crimen, & ipsius corrigendi causa hoc faciat, excommunicatus non erit. ad hoc. xl. di. odio, & hæc littera, & s. c. j. & j. eo. cum voluntate. [Monachum.] jar. q. per f conuersum non potest verberare monachum. Vin. vnde dicit Archi. xlv. di. in prin. nec tuum, nec honestum, quod hoc faciant per conuersum laicum. [Præcipit.] no. q. canon. si quis suadente, manum violentam punit, vt ibi, & hoc. ti. per totum. Te merita. j. eo. contingit. quasi manum. j. eo. nuper. vocem, vt hic animam, quod dic, vt j. eo. cum quis. li. vj. &

negligentiam, quod dic, vt j. eo. quantę, secundum Hostien. & vide quod dixi. s. c. j. in glo. sed nonne. [Sedem apoſtolicam, ueniant.] no. q. f licet monachus percutiones monachum, absoluitur ab Abbate, Abbas tamen in casu nō licito percutiones monachum absolui debet a papa. Vin. autem. j. eo. cum illorum, & G. in Spe. de sen. ex. p. la. s. vt autem, ver. sed cum claustrales, & ver. se. tenent, q. si Abbas percudit monachum, absoluitur ab episcopo. Si percudit monachum, vel Abbatem aliter dice ce. conuenient ambo episcopi. non aduerterunt hunc textum ipsi, vel alij hoc dicentes. pro eis tamen satis facit de simo. c. si. nam sicut ibi ex mandato dispensandi cum monachis dispensari potest cum Abbatibus, sic ex quo monachi non mittuntur ad papam, ergo nec Abbates, qui & monachi sunt, dici potest, q. monachis in hac materia prouiderit per manum Abbatum, ibi per manum tertij. & ideo hic appellatione monachi non potest includi Abbas, ibi sic. ac li dicam, q. vbi iura dicerent monachos absoluentos per episcopos, satis posset de Abbatibus intelligi, vt in contrario, per qd dico, q. in casu decre. religio. j. eo. lib. vj. bene absolueret episcopus etiam Abbatem. Volens tenere prædictorum opinionem, qua satis est pia, dicere posset, loqui in enormi percussione, in qua etiam monachus mitte retur ad papam. j. eo. cum illorum, vel q. commixto laici hoc inducat, facit de homi. continebatur, vt sicut a mittitur laicus, sic mittatur a Abbas. [Euadunt.] Jera s. si monachus consentiret. j. eo. contingit. j. Host. ¶ Gl. ij. alleg. vnam concor. & duo iura in contrarium, & soluit. ¶ Pe. glo. signat contrarium. ¶ Vlt. gl. textum fortificat. 6 secundo signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. ij. [ibi. sed neque.] ide de cle. perc. c. j. super. j. glo. ¶ In glo. pe. [ibi. ne rum. ii.] vide de accu. cum dilecti, super glo. causa. ¶ In glo. ij. [ibi. illi.] quia ibi religiosus torquetur. b. Go. [ibi. percute debet.] si potest habere clericum, per quem percutiat. alias potest. vt ibi no. ¶ In glo. pe. [ibi. considerari debet] illud, cum modus facti non est de iura, vt in iuribus, quæ sequuntur. & facit. xi. q. iij. § si ergo iniuste, cū §. seq. xv. q. vj. c. j. in fine, interdū plus ponderatur factū, quam causa quod ad legem promotionis. xv. q. j. si quis non iratus. ¶ In glo. vltima [ibi. corrigi.] idem, si nondū appareat incorrigibilis. j. eodem, si clericos, lib. vj. [ibi. de hoc.] in v. glo.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Mittatur. Contra, quia in mixtura potentius trahere debet ad leuius potentem, de iud. quanto, cum fi.
b ¶ Torquetur. Ex iuribus alij. in glo. & ex isto tex. argue, quod clericus iussu episcopi per ministerium laici non debet torqueri, alias incidit in canonem, potest p ministerium clerici cum quotidie seruare. sup.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus ex qua causa hic perdat clericale priuilegium. Argumentum vnum sufficit, & in quo casu hic.
2 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 3. Iniuriarum quando teneat. si ignorans feci. Secundum intentionem an cuiusque factum iudicandum. Honor cui non seruandus. S. j.

C A P. XXV.

Naudientia. C. Clericus, qui a prelato suo tertio monitus arma militaria non deponit, perdit privilegium clericale. in j. cōsultatio. in ij. responsio ibi, Ad hæc. [Erubescunt.] non tamen alias delinquant, & sic soluitur contrarium de dec. supra co. cum non ab homine, & cap. perpendimus. Hostien. dic vt ibi dixi. [Immunitate] idest illo priuilegio, & prærogatiua. Go. [Efficax.] & sufficit vnum. ff. de falsis, si quis obreperit. ff. ad l. A quil. ita vulneratus, ante fi. Hostien. [Attē tata.] quod fit etiam quando sermone, vt ibi. [Commonitū] dicit Innocen. maxime, quia idem, si non commoneatur,

tur. al. de priuileg. ex parte tua. supra eodem perpendimus. dic vt ibi dixi. [Clericorum.] non delinquentium, nec arma portantium. Hostien. ¶ Glo. tertia alleg. concor. & si. secundo querit, arguit pro, & contra, & soluit. ¶ Vlti. glo. alle. duas concor. & tria iura in contrarium, & remittit. Iterum signat contrarium, & soluit. ¶ In j. glo. ff. [ibi. auxilium] vide hanc & seq. in præ. ca. quia frustra, super j. glo. ¶ In glo. ff. [ibi. si ea] cessat adulterium in illa, quæ venali forma, & meretricio more se vulgō præbuit [ibi. si ignorans] loquitur de illo, qui locauit militi, quæ ignorabat militem [ibi. scientiam] facit contra, quia ibi occidens seruum meum, quem putabat liberum, teneatur a quilia. [ibi. S. diuus] qui hominem vulnerauit vt occidat, de homicidio damnatur, & qui hominem occidit non occidendi animo, non tenetur Cornel. de scicaris. [ibi. si cum seruo] & l. præ. quæ incipit, illud, & vide has duas in præ. cap. li. vero, super j. glo. ¶ In gl. pen. [ibi. fenatoris filia] loquitur, quæ corpore quæstum, vel artem ludicram fecerit, aut iudicio publico damnata fuerit, impune libertino nubit, nec ei honor seruatur, qui se in tantum scedus deduxit. ¶ In glo. non enim, [ibi. & l. præ. in fi. e] occidi, vel perculli liberum, quem putabam seruum meum, nō teneor iniuriarum [ibi. non excommunicatus] concor. Barr. Brix. in Veneti. 88. ibi tamen dicit, quod Ian. sibi respondit contrarium. dicebat tamē, quod Bartho. placet excommunicatum non esse volentem percute clericum, si solum percussit eius equum vide de hoc quod dicam. infra eodem nuper, post prin. [ibi. in fi.] secundum Ala. de hoc supra capitu. si vero ij.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicati pro manu iniectione quando ab Episcopo absoluitur.
2 Pericula præter infirmitatem quæ.
3 Impedimentum quod excuset.
4 Impedimentum paupertatis & senectutis, excusat.

C A P. XXVI.

Vod de his. Enumerat f quedā impedimenta, propter quæ excommunicati pro manu iniectione absoluitur ab episcopo, ita, q. cessante impedimēto visitet papam, & primo ponit regulam. ij. casus quosdam exceptos. iij. submittit quedā determinationem. ij. ibi. Nisi, tertia ibi, ceterum [quod is] clericus, vel laicus, vt dixi in cap. peruenit. supra eodem. [Non aliter] saluo, quod de leui iniuria dictum est. supra eodem peruenit. [Legatum] quod die vt de offic. lega. ca. 2. pen. [Periculo] aliter f quam per infirmitatem per id, qd sequitur, vt si capitalem hostem timet, vel est obsessus, vel est in manibus prædonis, vel tyranni, vel nauigaturus est periculo nauigio, vel patri naufragium, vel iturus per loca periculosa. ff. de do. causa mort. l. iij. cum legi. sequentibus. Innocen. vel obliet alium in loco, in quo proficiunt frequenter machina, & balista, secundum Hostien. qui remittit ad no. de offic. ordin. pastora his. §. præterea, dicens habenas in his non laxandas, quia faciē possent omnes absolui, & edictum eludi, contra id, de alij. mu. iudi. capi. j. & dari via figmentis, cōtra id de diuor. quanto. potes etiam exemplificare in capro per iustitiam, qui creditur dammandus ad mortem. [Infirmitate] nota. non f solum infirmitatem, ex qua imminet mortis periculum, sed etiam illam, per quam impeditur ire, excusare. Innocen. & Abb. [Tanta] istud adiectiuum determinat præmissa tria substantiua. Hostiē. [Ab his] qui. scilicet temporali impedimento laborant. infra eodem quamuis. [Vtrius] hoc proprie in infirmo. 4 [Opportunitate] hoc in f pauperibus, vel senibus. dicit em Hostien. quod impedimentum senectutis in hac materia dici potest anomalum pro eo, quod tranſeunte legato per locum illam, vel curia ad locum illum descen-

dente, opportunitatem refumit, alias vero impedimentum crescit, non deficit, quod per se patet. idem de debilitatis, valetudinariis, vel pauperibus. [Roma. ec.] idest papam, quia vbi papa, ibi Roma. eccle. vii. quæst. i. scire, vel dicitur hoc pro tanto, vt sciatur mortuo papa non vacare officium penitentiariæ, vt in Clemen. de elec. ne Romani, vers. ego tamen, vel iurisdictionem Rom. ecclesiæ, quamuis puter hic Hostien. cardinalis non debere se intrromittere de casibus, qui Roma. pont. reseruat. de hoc fatis de scisma. ca. vno, li. vj. dic vt in d. dec. ne Romani, in prin. ¶ f Prima gl. obi. & remi. ¶ In gl. j. [in fi.] & dic vt ibi dixi super gl.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus ex pluribus causis, si in absolutione alteram tantum expressit non habetur pro absoluto.
2 Archiepiscopus in delicto notorio se intrromittit.
3 Sacrilegide crimine agitur ciuilliter.
4 Fisci nomine quandoque intelligitur ecclesiæ.
5 Supplementum glossarum.
6 Suffragium glossarum.
7 Priuilegium immunitatis ecclesiæ non restringitur ad portas.
8 Additio glossarum.

C A P. XXVII.

Vm pro causa. Si excommunicatus ex pluribus causis, in absolutione alteram tantum expressit, non habetur pro absoluto. Et prima casum narrat, secunda dat iudices ibi, discretionis. & pars huius supra de procura. cum pro causa. [Procur. G.] qui. G. denunciabar. F. archidiaconum peccare pro eo, quod se ingerbat hominum communioni, uel etiam super hoc implorabar iudicis officium, sed archidiaconus respondebat dicens se absolutum, & super hoc literas ostendebat, propter quas replicabatur, quod cū fuisset excommunicatus propter duas causas, & vnam tantum expresserit, non erit habendus pro absoluto. & sic potuit hic procurator a interuenire. [Archiepiscopus] intrromisit se f archiepiscopus vel quia delictum erat notorium, de app. sollicitudinem. §. si vero, vel de speciali mandato papæ. supra eodem conquesti, vel ad requiritionem Cabilon. ordinarii loci, de treu. & pacc. ca. j. vel quia fuit ad archiepiscopum appellatum, de offi. ordin. ad reprimendam, vel de consu. speciali, alias contra. de offic. ord. Romana, libro sexto secundum b. Hosti. [Nunciari] hoc facit pro Hostien. cum non dicitur, quod excommunicauit, sed quod nunciavit, vt dicam super. j. glo. [Satisfacere] etiam in pecunia, cum actio fuerit perpetua secundum Hostien. qui remittit ad ea, quæ dixi, supra eodem ea noscitur. no. autem f hic Inno. quod licet agere de crimine sacrilegij ciuilliter, sicut & de aliis criminibus ad suum interesse. & licet iniuria augeatur per sacrilegium, non tamē inducitur actio iniuriarum nec l. nec canone inducente accusationem criminis sacrilegij, imò iura omnia, quæ de sacrilegio loquuntur, semper imponunt pœnas spirituales, corporales, vel pecuniarias. & pecuniaria applicantur fisco. xvij. quæstio. iij. qui quis, & ca. sequen. & de pœnis. ca. ii. & ff. ad l. lul. pecu. l. iij. §. & sacrilegij. j. & ij. secundum Innocen. & dicit f Hostien. per prædicta iura probari, quod nomine fisci quandoque intelligitur ecclesiæ, ipse etiam Inn. hic tractans de sacrilegio dicit, quod dicitur quasi sacrilegium, quod committitur quandoque ratione rei, vt in vsurpatione rei sacro vsui deputata. & circa hoc membrum distinguitur, aut aufertur sacrum de non sacro, & c. xvij. quæstio. iij. qui quis, & §. præce. large dicitur committi sacrilegium in transgressionem iu. publici, quod consistit in sacris, prima distin. ius publicum. Item qui articulos fidei, præcepta, vel prohibitiones dei negligendo, vel nesciendo violat, vel offendit. Item qui de iudicio prin-

principis disputat, nisi manifeste constaret illud esse contra deum. vide, quod dicam. infra eodem inquisitioni, in glo. secundum Innoc. Item qui publica officia Iudeis committunt. Item qui rem datam ecclesie accipit, vel retinet contra eius voluntatem. xvii. quaest. iij. §. qui autem, & cap. seq. xij. quaest. secunda nulli. Item est sacrilegium ledere personam ecclesiasticam. xvii. quaest. iij. si quis fuadente, & sacrilegus in rebus excommunicatus est minori, & in pecunia puniatur. xvii. quaest. iij. si quis contumax, & tribus. ca. sequen. Item est sacrilegium ex loco, ut hic, cuius pena est arbitraria secundum Innoc. adde quod dixi, de foro competen. conquestus. & hanc glo. quare. xvii. quaestio. iij. cap. sacrilegium. [Altera] scilicet excommunicationis causa, quam non expressit. ¶ In glo. prima respon. per. q. an violans immunitatem & c. ¶ Vltima glo. respon. per. q. an pluribus de causis excommunicatus, si in absolutione tacer alteram, adhuc sit excommunicatus. arguit pro & contra. ponit. iij. op. & soluit. ¶ In i. glo. ibi obreptionem, quia praetor per obreptionem pronunciauit deberi, cui per fideicommissum non debebatur. [et ibi iusta. §. primo.] ex quo recepta & probata est causa manumissionis debetur libertas. causa enim probata retractanda non est, sed probationi resistendum. [et ibi si pater. §. primo.] tenet manu missio serui, licet dominus credat illum alienum, vel ipse seruus non credat se manumittentis. [et ibi seruus.] & l. sequen. si fuasisti mihi, quod societatem non habueras cum eo, cuius sum haeres, & sic passus sum te absolui, datur mihi actio de dolo. Et vide quod ibi no. secus, si me deferente iurasti, & absolutus es. [et ibi §. omnis.] receditur a pignore, si cautum fuit creditori, ut voluit, licet etiam ipse deceptus sit. intellige sui facilitate, secus, si dolo debitoris, ut ibi no. per. l. si quasi. eod. ritu. [et ibi pluribus.] si accepto tulli, quod debes, licet plures stipulationes essent stipulationes, omnes tolluntur, nisi aliud actum appareat. [et ibi maritus.] vide de procur. constitutis, in prima glo. ¶ In j. glo. [ibi prolato.] Idem Innoc. Hostiē. contra dicens, quod priuilegium immunitatis ecclesie non restringitur ad portas, vel parietes ecclesie tantum, sed per. xl. vel saltem per. xxx. passus extenditur circumquaque xvii. quaestione iij. sicut antiquitus, & capitulo, frater, & capitulo, miror. dicit ergo, quod sicut violator ecclesie excommunicatus est, sic etiam violator claustrī adherentis ecclesie, argumento ff. de rei ven. quare religiosis, supra de iudi. quanto, cum suis concor. sed etiam inferentes vim in ecclesia, & quae intus sunt spoliantes, sunt excommunicati, fortius in illa homines verberantes, quia maior est violentia corporum, quam rerum, argumento. xii. quaestione prima, praecipimus, de poen. cum infirmitas. C. de sacrosan. eccle. sancimus. i. & dicit, quod manifeste hoc litera hunc intellectum innuit, non sicut Hostien. quod spolians ecclesiam, & quae in ea sunt sine incendio, & sine effractione, sit excommunicatus maiori, & tene quod. g. ¶ In i. glo. vlt. [ibi veritas.] aliter ponitur, supra vt li. non conte. quoniam. §. pe. [et ibi quia circa.] dicit vt ibi. [et ibi non est verum.] quod dicit vt no. supra de iudicis. ita quorundam & iij. quaestio. iij. Engeltrudam. [et ibi indeterminate.] facit quod no. G. in spec. de senten. prola. §. vt autem, ver. sed potest aliquis. [et ibi. Tanc. dixit.] Vinc. Idem Innocen. hoc addit, quod primum membrum locum habeat, quando iudex ex altera sola non intendebat excommunicare, & causa suppressa non est talis, propter quam expressam fuisset denegata absolutio. Secundum membrum intellexit, vt hic statim addam. [et ibi excommunicationibus.] vel vna sola, tamen proferens expresse, vel alias apparet, quod ex qualibet illarum causarum per se ligare intendit, Inno.

ADDITIONES.

- a ¶ Procurator. Quia solum agebatur ad compulsionem canonis, non ad pernam. vide, de accu. veniens, per gl. & Io. And.
- b ¶ Secundum. Vide de ofor. pastoralis in glo. 2. & super illa.

c ¶ Interf. Quando autem quis dicatur ciuilitate agere. & quando criminaliter, vide Io. And. de accu. qualiter. el. ij. in glo. ij. q. vii. & Barin. l. jff. de sepul. viola.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus, in quo apparuerunt in morte contritionis euidentia signa, post mortem absoluitur ab eo, a quo viuens fuerat absoluitus.
- 2 Qui petebat absolui, offerebat iuramentum de stando mandatis ecclesie.
- 3 Virilitatis respectu hoc dicit. Virilitatis natura.
- 4 Ecclesia generalis non potest errare, specialis vero potest, sed pro ea praesumitur, non iudicatur de occultis. nu. 7.
- 5 Militans interdum sequitur opinionem, eius post mortem potestas, nune. 8. & 9.
- 6 Eius sententia ab immodato tenenda & timenda. Inter militantes, & triumphantes differentia, & nu. 8.
- 7 Excommunicationis sententia vinculum duplex, & quis absoluit ab utroque an ligetur per eam corpus, nu. 16.
- 8 Forum dignius trahit ad se minus dignum circa medium.
- 9 In absolutione ab excommunicatione maior requiritur solennitas, quam in excommunicando, & ratio, de eius quae sunt substantia in mortuis, nu. 17.
- 10 Suffragia pro defunctis profunt.
- 11 Cum mortuo potest esse communio.
- 12 Argumentum a contrario cessat, ubi reperitur in iure eius contrarium.
- 13 Soluendi super terram data potestas ut intelligatur.
- 14 Rigor, & mansuetudo in quibus hic seruari dicantur.
- 15 Haeretici post mortem reconciliari possunt & qui, & qualiter. Eorum in mortis articulo confessio, & reconciliatio vt recipienda.
- 16 Sacerdos communicans excommunicato quibus casibus non incurrit excommunicationem.
- 17 Epilogus, suffragium, & additio gloss. nu. 15. & 16.
- 18 Baptismus non confertur post mortem, & ratio. Absolutus vere qualis fiat, in fi. Haeres defuncti etiam non poenitentis ad que teneatur, & numero 18.

C A P. XXVIII.

Nobis est. Casus. ¶ Excommunicatus, in quo apparuerunt in morte contritionis euidentia signa, post mortem absoluitur ab eo, a quo viuens fuerat absoluitus, ad satisfactionem vero, ad quam tenebatur, compellentur haeredes, & sunt duae principales partes. in prima bimembris quaestio. in secunda solutio ibi. Nos igitur. Secunda subdiuiditur, & primo distinguit duplex vinculum peccatoris, secundo ex distinctis solutionem quaestio in fert ibi, vnde quantumcunque. ratio prouisionem annectit ibi, potest tamen. quarto soluit duo obstantia ibi. Nec obstat. quinto submittit quaedam determinationem ibi, vt autē. vi. ibi, absolutiois, tractat de forma absolutiois. vii. de satisfactione, & compulsionem heredum ibi, haeredes quoque. [Indicia.] vt quia ¶ petebat absolui, offerebat iuramentum de stando mandatis ecclesie. Leuabat oculos, & manum ad caelum, percutiebat os, & pectus, & his similia. ad hoc. xxvi. quaestione vj. qui recedunt, & capitulo pra. & tribus sequen. Hostien. [Habendus.] & responder quod non. [Orandum.] huic quaestioni non responder expresse, sed tu dic, quod postquam fuerit post mortem absolutus, ecclesia orabit pro illo, & eleemosinas recipiet, prius non secundum Innocē. & Hostien. Vin. infra eodem, sacris, dixit, quod licet pro tali non recipiatur oblatio, vt ibi, postet tamen fieri oratio. Ratio diuersitatis, quia oblatio offertur ecclesie, oratio vero Deo. dicit demum publicam orationem pro tali fieri non debere ante absolutionē, vide qd dicam. j. c. cū voluntate, super ver. eleemosinas. Secus de occultis, quia et excoicatus secreto potest Deum orare,

orare, maxime excommunicatus iniuste, maxime autem hoc casu locum habet id, quia iste absolueretur, si haberet a quo. [Breuiter.] respectu ¶ virilitatis hoc dicit, cum satis sit proluxa responsio secundum Hostien. [Quae.] veritas. [Nec fallitur.] Hiero. ad Celantiam. E. Nunquam errat imitatio, quae sequitur veritatem, & super Ier. libro sexto, veritas claudi & ligari potest, vinci non potest, quae & suorum paucitate contenta est, & multitudine hostium non terretur, & de se dicebat ad. Aug. iij. c. fieri non potest, vt veritatis cultor mēdacio colla submittat. [Ecclesie.] militantis quod intelligit Hosti. de spali, Vel Romana, quasi gñalis ecclesia simul cōgregata nō possit errare xxiiij. q. i. a recta. sed & pro spali praesumitur, donec de errore proberur, de frig. fratemitatis, & maxime pro Romana. de reliqu. c. j. cuius tñ snia, facta fide de errore, reuocatur, de do. & cō. cū olim. [Quae.] opin. [Propter quod.] i. quia militans ecclesia opinionē sequitur interdū, j. inquisitionis. In. [ecclesiam.] militatē. Gof. [Immodatus.] ¶ tenenda est, & timenda. xi. q. tertia. c. j. & no. Ab. per hoc, quod ligatio, vel absolutio, quā facit ecclesia clauē errante, negligat, nec soluit apud Deum. [Ligatus est.] i. obligatus ad satisfaciendum, vel idest quod Deus ligat peccatorum, de [Remissione.] quod fit per contritionem, de poen. distinctione prima, quantumlibet. & c. quem poenitet. [Dissoluitur.] quod non sufficit ecclesie militanti, vt sequitur. [Apud ecclesiam.] per peccatum ¶ mortale, sententia condemnationis secuta, & dicit Hostien. hoc duplex videri, alterum iudiciale, & ab hoc regulariter soluit, qui ligat. xxi. distinctione inferior. aliud poenitentiale, & ab hoc non potest aliquis absolueri, nisi sit sacerdos, ad hoc, infra cap. proximis & s. ti. j. omnis. & j. eod. canonica. quamuis necessitas immineat, vt hic, & de hoc, de offi. ordi. pastoralis, & hae duo occurrant in excommunicationis sententia. Vnde secundum eum est aduertendum, quod quicumque iudex regulariter excommunicando vtique firmat vinculum adeo, quod sic ligato non est communicandū, etiam post absolutionem iudicalem factam per iudicem, nisi a pñali vinculo fuerit sacerdotem ipsum iudicē vel alium ipsius mandato fuerit absoluitus, dicit probari hoc per ea, quae le. & no. s. c. cum desideres. & j. c. pxi. ad fi. & c. canonica. in fi. & per rōnem talem certū est, quod a mortali, pp qd solū ferri dēt hae snia. xj. q. iij. nemo eporū, nullus pōt absolueri, nisi sit sacerdos. s. ti. j. ois. cū ergo snia iudicialis excoicationis causēt a peccato, non est mirū, si sapi nām suę cāe, cui quodamō succedit, de vo. ma. §. cū igit. & sicut mixto foro ecclesiasticū vt dignus trahit ad se secularē, de or. cog. tuā. sic pñale trahit pñentiosā, ar. de pñ. ec. vel alt. qd in dubijs. non tñ in tñ, quin & iudicialē suū iudicē requirat. Alia rō, quia Deus ferre vñ hanc inñam per hoīem, cui hae pñatē dedit. xi. q. iij. nemo. i. iustū ergo ē, quod ab aliq nō absoluit, qd ipse Deus, vel ipse vicarius. i. sacerdos, qui solus hēt clauū pñatē. s. ti. j. noua. dicit ergo hoc pñatē tenendū, quod excoicatus de necessitate est absoluitus per iudicē suū, qui sacerdos sit, vel p aliū de ipsius mādato. & sic dicit intelligēdū. s. d. ad aures. dicit autē, quod his obstat, d. reser. ab excoicatio de ele. dudū. ij. §. rādē. d. of. del. c. fi. §. fi. ad qd dicit rādē dū, vt in eis no. inducit ēt pro hoc dicto, qd no. In. de dñe. §. i. o. j. rñ. vbi videtur poteris. Et Guil. in Spe. de sen. pla. §. vt a sit. ver. itē scias. dicit se hoc seruare, quod absolutos a se facit p sacerdotē reconciliari, fatē, quod multi nō seruāt, vidi ēt archi. Bon. aliqñ hoc seruātē, sed raro, cōiter tñ iudices ecclesiastici delegati, & ordinarij, quos excoicant, absoluit, p sbyteri non sint, nec multū pondero hāc subtilitatē. cū satis sit absolutus, qui pure reconciliatus est cōioni hoīum. Item a sacrorū, in quātū priuatus erat p sniam, forte adhuc remanet illis priuatus pp culpā, ab illa sacerdos absoluit, sed de illa nō possēt excipi in iudicio. & per hoc breuiter rñsum pōt dici rōnibus Ho. [Euāgelicus.] Io. xi. [vnde.] sup. ex pmissis in fert quod & c. [Precesserunt.] q. d. quantumcunque contritus

fuerit. [Credatur.] xxvi. q. vj. si quis fuerit mortuus. [Apud ecclesiam.] quae non iudicat de occultis, de simo. sicut nobis. & in fine. & c. tua in fine. nec contentatur ecclesia de contritione, nisi secundum formam per se statutam excommunicatus fuerit absoluitus, sit viuus, vel mortuus. s. eodem. cum desideres. & hae sit ratio, vt in timore, & reuerentia sit censura ecclesiastica. j. de exceptio. pia lib. vj. & vt sicut culpa publicanda est per solennem sententiam, sic publicetur reconciliatio per solennem absolutionem. s. ti. j. c. j. & c. quaestio. xi. qd. iij. de bent. & vt ostendat ecclesia se grauius fuisse laesam in offensione sponsi sui. i. Christi nec mirum, si maior in absolutione, quam in ligatione requiritur solennitas, nam & homo in momento, vel de facili ligatur per peccatum, non tamen sic de facili satisfaciunt. lxxij. dist. presbyter. cum ergo in mortali etiam occulto requiratur contritio, & sacerdotis reconciliatio, fortius in publicato per excommunicationis sententiam requirit ecclesia reconciliationem prius, quam illi communicetur. xxvj. q. vj. his qui & c. praecedent. [Ipsius.] i. mortui excommunicati, sed poenitentis & contriti. [Signa.] vt dixi in prin. c. j. [Constituerit.] testificantibus de hoc testibus, qui interfuerunt, & viderunt. Hostien. dicit Abba. sufficit vnus testi monium, ex quo alter non fit praedictum, de consecratione dist. quarta, cum vtique. & cap. paruuli. [Super terram.] illud enim locum habet quo ad ecclesiam triumphantem, & si de vera absolutione loquamur, sed quo ad ecclesiam militantem hoc potest, cum illa sit potius quaedam declaratio absolutionis a Deo factae, ante quam declarationem indistincte seruatur per ecclesiam militantem, infra eodem, sacris. & dicit Hostien. quod secundum dominum Hugo. cardinalem hae est vera, quicquid dicat, idest auctor de cr. nihil enim quo ad veram absolutionem, vel ligationem operatur potestas ecclesie post mortem. xxv. dist. qualis. Et nota, quia ista verba non afferunt suffragia non prodesse. Et sic non obstat, quod dixi, supra titulo primo, quod autem, post principium. nam per suffragia non fit plena absolutio, vt no. de celebratione missa. cum Marthae. in vltima glossa. [Et quod.] repete, nō obstante quod. [Legitur.] xxiiii. quaestione secunda, sanc. de sepulchris. sacris. [Mortuo.] hic patet ¶ expresse quod communio potest esse cum mortuo, vt dixi de priuilegijs, ad hae. super prima glo. [Cum & si.] soluit primo secundam obiectionem. [Et in ceteris.] hic soluit primam. & hic colligit Abba. quod cessat argumen. a contrario. vbi illius argumenti contrarium reperitur in iure, de hoc satis dixi, de electionibus, publicato. super vltima glossa [Legatur.] sed quid ad rem, cum non exemplis, sed legibus sit iudicandum. C. de senten. & interlo. nemo. secunda quaestione septima. §. in hoc. & non quid fiat, & c. de electio. cum causam Solu. sic est intelligenda auctoritas, Quodcunque solueris super terram, idest quoadiu fueris super terram. te autem mortuo ad successores deuoluitur hae potestas. xxi. dist. in nouo. xxii. distinctione, cap. primo. vel ex parte cum Innocen. [ligasse, & soluisse.] idest ligatos & solutos nunciasse. [Et seruemus.] concor. de purgatione canonica. inter. ver. seruantes. & supra titulo primo, omnis. §. sacerdos. Hostiē. seruatur autem rigorem in eo, quod vult illū absolui a suo iudice, qui in mortis articulo absolui poterat a sacerdote, quasi i hoc cessauerit periculum, mā suetudinē in eo, quod mortuus fuerit reconciliatur, et interdum pter sedē apostolicā, vt j. patet [Rigorem & mansuetudinem.] ad intelligentiā huius verbi vide, qd no. xlv. di. ois qui. [Fuerat.] quo cūq; vel quia ligatus tali vinculo, cuius absolutio spectat ad papā, vel ga excoicatus a papa, vel legato, vel delegato papae defuncto, nec successore habente, vel cuius iurisdō est extincta, vel similib. [Ex premissis.] i. quia indicia manifeste apparent. [Absoluerit.] ab alijs non. & in hoc consideratur etiam rigor, quod non fit ab alio, sed nec idem potest absolueri ¶ haereticos Io. An. super v. Decre. S post

post mortem secundum quosdam, quantumcunque poenitentiam petierint, argumen. xxv. qd. vj. is qui pro tempore. sed Innocen. contradicens, quod si in eis signa poenitentiae apparuerint, etiam post mortem reconciliari poterant & debebant. xxvj. q. vj. qui recedunt. & c. se. de consecra. distin. iiii. [Agrotantes.] & de hoc de haere. exco. municamus. i. §. sane. Nec obstat. c. is, qui. quia finis eius non respicit partem proximam, sed principium capituli, ubi videtur, quod si aliqui etiam in mortis articulo velint confiteri, q. recipienda est illorum confessio. tunc enim est differentia inter haereticos, & alios, quia etiam tunc haeretici non reconciliabuntur nisi cum solennitate, de qua. j. quaestio. vij. quotiens. & c. saluberrimum, & cap. convenientibus. Vbi vero iam sunt mortui, non est differentia, quia utriusque recipiuntur, dum modo certa signa poenitentiae appareant. lex enim quae etiam in haereticis aliud statueret, inhumana esset secundum Innocen. dicit Hostien. probari per cano. xxiii. q. ij. sane profertur. quod haeretici reconciliantur post mortem. [Seruetur.] hoc casu secundum Hostien. [Psalmo.] Miserere mei Deus. Vincen. & de hoc satis in Spe. de senten. prola. §. vt autem. ver. porro. ibi videas de hoc no. per Hostien. in summa eodem titu. §. pe. ver. retium. [Dominica.] f. Pater noster. & dicitur dominica, quia sic dominus docuit nos orare, vt patet Math. vi. [Coniuncta.] vna ex his habetur. xj. q. iiii. cum aliquis. Istis autem modis sacerdos absolutionis participans excommunicatus non est, cum hoc faciat ad salutem animae illius secundum Hostien. j. eodem, cum voluntate. [Glo. quinta] respondet per quaestionem. [Glo. si talis, quaerit, & arguit.] [Glo. puta.] distinguit. [Glo. penultima] arguit. remittit dupliciter quaerit, & soluit. [In gl. puta. [ibi, quamuis] vide, vt lite non contesta. quoniam. in glo. testibus. [In glo. secunda. [in fine.] vbi de hoc, & prima quaest. prima, spiritus sanctus. [In gl. [hic insurgit] & sufficit ante baptismum flaminis. §. de bap. debitum. hoc etiam placuit Innocen. & hoc teneas. sed Hostien. dicit quod corpus non ligatur excommunicationis sententia, sed anima, ad quod inducit de rebus eccle. non alie. si quis presbyterorum. Dicit hanc diuersitatis rationem, quia si mortuus non baptizatur, nullum periculum, nullum scandalum imminet, cum baptizatus sit apud Deum, vt est dictum, immo induceret errorem, & scandalum inducere posset. Si vero non absoluerat excommunicatus, scandalum, & errorem inducere posset, quod per absolutionem, in qua nec error imminet, remoueretur. Item fit hoc ad timorem, & reuerentiam censuram. [In glo. si talis. [ibi, sacerdotis.] proprii, vel alieni. & facit quod dixi, supra titulo primo, omnis. [in fine.] dicit vt no. supra de officio ordinarij, pastoralis. in glossa, quo casu, in fine. [In glo. puta. [ibi, quorundam] & infra de haereticis. accusatus. §. si vero. in fine, libro sexto. [in fine.] de hoc. xxiii. quaestione secunda. in summa plenius. [In glossa, idem indultum. [in fine.] vel dic, quod est noua indulgentia circa defunctos. Goffr. quasi casus iste tanquam difficilis, & solennis fuerat papae referendus. Discreti enim & cum magna cautela est de talibus inquirendum, cum hoc sit quasi hominem sanctificare. si enim vere absolutus est, sanctus est, & haec spectant ad papam, de reli. & vene. sancto. c. j. Hostien. [In glo. sed forma. [ibi, non est de substantia] Hostien. qui tenet contrarium, vt ibi dixi, respondet hic multis modis. Primo, q. hic non traditur generalis forma absolutionis viuorum, sed specialis mortuorum tantum, de quibus. §. locutus est. specialitatis ratio, quia impossibile nulla est obligatio, de regu. iuris. nemo potest, cum suis concor. §. de pactis. c. si. Secundo dici potest secundum eum, q. haeredes, sicut coguntur latifacere, sic & iurare, & ipsius loco verberantur, q. si iurare nolent, admitti possent quilibet pius & deuotus christianus. §. de frigid. laudabilem. qui. matri. acc.

possunt. videtur. Sed si nullus talis inueniatur, per hoc non impeditur absolutio, vt sequitur in glossa. Tertio, quod plus sibi placet, quia haec absolutio quantum ad veritatem nihil operatur, vt dixi super verbi. nec obstat. fit ergo absolutio plus ad viuorum consolationem, quam ad mortuorum expiationem, ad hoc. §. de celeb. mis. cum Marthe. ad si. non est ergo mirum secundum eum, si in ea non iuratur. [Et ibi, uon credo.] Idem Hostien. alleg. ff. de rei ven. quaedam. in argu. pro. In contrarium alleg. §. quod me. causa. sacris. refert Abb. quosdam dicere hoc verum esse, quando absolutor est praesens. Si vero est absens, tunc exhumabitur, quia cum vere sit excommunicatus quo ad ecclesiam, ei participari non debet, quod fieret, si in coemeterio dimitteretur. [Et in fine.] facit quod not. in clementina, de sepulchris, eos qui, in glossa, sed qui. [In glossa vltima. [ibi, vbi de hoc.] & xij. quaestione secunda, episcopus, qui filios. [Et ibi, pgnuerit.] dicit Hostien. quod dato, quod non poeniterit defunctus, haeres cogetur restituere rem illicitae acquisitam, quia res transit cum onere, supra de pignoribus, ex literis, & restitutione spoliati. saepe. & ego sum Deus zelotes & c. prima quaestione quarta. §. e contra dominus, & cogitur filius exequi votum paternum. §. de voto, licet.

ADDITIONES.

1 Absolutio. Pro hoc, quia vt patet ex mente Innocen. excommunicatio est iuris positum, & habet suas formas, infra eodem, sacro. & c. j. eodem titu. lib. vj. peccatum autem, ex quo fertur, ligat quo ad Deum quo sublato per poenitentiam & absolutionem presbyteri, remanet excommunicatio positum iuris, & illam potest tolli per illum, quia illam tollit. ad hoc optime facit hic tex. quod nota. infra in glo. quae non indicat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericum detinens vel detrudens in vincula, quibus casibus excommunicatus sit, et numero. 2. et quando non dicatur infervi violentia, num. 2.
- A quo absoluitur, numero. 3. 7. & 9. & quibus seruatis, numero. 8.
- Excommunicato communicans quando sit excommunicatus, & num. 5. 6. & 14.
- A quo absoluitur, & quo casu cum iuramento, inter excommunicatum, & quemlibet criminiosum differentia, numero. 8. 9.
- 2 Violentia clerico inducitur quando dicatur. Pulsari, vel verberari quis dicatur. Voluntas, & intentio in quibus attendatur. In canonem, si quis suadente, quis incidat.
- 4 Ex consilio, & fauore quis teneatur, & num. 11. §. primo. & numero. 12. §. j.
- Fauorem quis dicatur impendere.
- 6 Excommunicatio non transit in tertiam personam, & quae, & ad quem alias extendatur, num. 13. & 14.
- 7 Archiepiscopus in visitatione prouinciae, quae possit.
- 10 Epilogus, & suffragium glo.
- Cauere ex praetoria cautione, & in possessionem mittere magis est imperij, quam iurisdictionis.
- 12 Additio glossarum.
- 15 Ius commune an non possit quis exequi, nisi specialiter delegatum.

C A P. XXIX.

NVper Pars de bigamis, nuper. & hoc dicit. Detinens clericum in custodia, vel vinculis sine aliqua laesione, excommunicatus est. hoc primo. secundo dicitur, quod communicans excommunicato scienter in crimine, excommunicatus est, & nisi difficultas impediatur, ab excommunicatore debet absolui, & cum iuramento coicans vero extra crimen, reconciliatur

liatur a sacerdote suo sine iuramento. secunda ibi, nos igitur. & vtraque subdiuiditur, quod per se patet. [Facendum.] huic respondetur. j. ver. nos igitur. Host. [Laesione.] vt quia nec manus iniiciunt, imo eis in lectis & ferulis parant, quae sunt grata. [Publica.] vt in domo iustitiae. [Priuata.] vt in domo propria. Abb. [Detrudunt.] etiam sine manus iniectione, vt quia vibrant ensem, vel alias comminantur mortem, nisi carcerem ingrediantur secundum Host. vel forte sponte ingreditur carcerem, & ibi postmodum includitur. Dixit autem Host. q. vbi clericus intruditur non ad iniuriam, pone quod probi viri etiam illum violenter includunt, ne ab inimicis illum poterint quaerentibus occidatur, illi non erunt excommunicati, cum non ad iniuriam, sed ad ipsius salutem hoc faciant, alle. xlv. di. cum beatus. ff. de libe. hom. ex. l. i. iij. §. si quis eum. & §. si quis nolentem. ff. de neg. ge. soluendo. ad hoc verbu. nequitur, quod infra sequitur. §. de ap. quida. Sed plus dicit Inno. q. si inimici alicuius clerici obident illum in castro, vel domo, vel illu. i. domo forte mulieris claudunt, non vt illu. ibi custodiatur, sed vt verecundiam illi inferant, non diceretur tunc detineri in custodia, vel carcere, quia nec id intendunt. Item nec violentiam in persona eius faciunt, nec in rebus, quae corpore tenent, vel quae sibi inhaerent. Eset autem violentia, si quis teneret clericum per vestes, vel per frenum equi, cui infidet clericus, cum abire non possit quo veller. Auferens etiam rem violenter a clerico excommunicatus est, etiam si auferens dominus sit rei ablatae. Idem, si possessor, vt quia commodauit. nec enim ante usum completam debet auferre, de cōmo. c. j. si autem occideret equum sub clerico, de quo dixi. §. c. in audientia. super glo. vel detur, paret vestes, vel lanaret, etiam si in eius dorso, & in eius iniuriam, videtur quibusdam, q. excommunicatus non sit, quia nulla violentia est, sed iniuria tantum, quia non dicitur iniuria manu fieri, nisi pulsatur, vel verberetur. ff. de iniur. l. lex Cornelia. in prin. dicitur autem large pulsari, si per frenum, vel per vestes detineatur, sed non dicitur pulsari, si equus occidatur, vel vestes lanentur, & in excommunicatione non incidit, nisi qui manus iniicit violentas. xvij. q. iij. si quis suadente. & poena sunt mollienda, de poeni. dist. j. poena. Alijs videtur, quod si in iniuriam clerici hoc faciat, quod est excommunicatus, in persona enim videtur fieri iniuria, quae fit in verbis, quibus induitur, vel in equo, quem equitat, vel quem manibus tenet, secus autem, si non teneret vestes, vel equum, si iuxta eum essent, quia tunc non fit violentia personae, sed in praedictis casibus fit violentia in personam eius, vel iniuria, quod sufficit. j. eodem contingit, secus autem, si furto auferret corrigiam, qua cintus esset, vel vestem, qua esset indutus, quia minima, vel nulla esset violentia personae, quae alias nihil sentit, & in talibus voluntas, & intentio est multum attendenda, argumē. ff. de fur. verum. ff. ad leg. Cor. de sic. diuus. Licet aliqui dicant, quod non semper voluntas, & intentio est attendenda, sed ipsum factum, vt apparet in eo, qui non causa iniuriandi, sed causa lucrandi res auferit clerico. Dicit mus ergo, q. non incidit in canonem, qui metu compellit quemquam clericum sibi dare aliquid, vel qui metu cogit aliquem exire de domo, vel fundo, quem possidet, & postea eum fundum capit. b. ad hoc enim, vt incidat in canonem, oportet, q. in personam iniiciat manus violentas, vel secundum alios in res, quae sunt circa personam, vel quas tenent, vt quia tunc semper dicitur vis fieri personae, vt in c. si quis suadente, sed in alijs proxime praemissis casibus non fit vis in persona, nec in rebus, quae personae adherent, vel quas persona tenet. Item dicimus quod non incidit quis in canonem in casibus, vbi licet sua auctoritate rem inuadere, vel vim vi repellere, vt §. de loca. propter. §. de procu. c. fina. de resti. po. cum olim. §. eodem. c. iiii. secundum Inno. Idem Hostien. Dicit etiam Hostien. illum esse excom-

municatum, qui spuit in faciem clerici per praedictas rationes. Remittit autem ad sumam eodem ti. §. quali ter proferatur. ver. quid si aliquis spuit. & sequentibus. [et utrum.] secunda quaestio, cui respondet. j. §. in secunda. [A simpliciter.] respondet, quod non nisi a proprio. & per hoc no. Hostien. quod si nec a non proprio sacerdote, nec a proprio, indistincte potest absolui, multominusa non sacerdote. [Vt el archiepiscopi.] vide quod dicat. j. vers. in secundo. [Ordine.] quia primo ad primum. [Sa pius.] quam alio modo, vel. i. saepe. [Consilium.] extra iudicium. de hoc. de cle. excom. proposuit. §. j. Hostien. dicit Abb. hoc certum, si consilium directe datum est ad crimen, quod excommunicationem inducit, puta ad clericum verberandum, non sic, si daret consilium, vel fauorem in facto, pro quo excommunicatus non erat, vel auxilium contra offendentem eum. [Fauorem.] dicit Abb. in laudationem facti fauorem impendi. [Oratio.] id est locutione per id, quod sequitur, orando & c. [Orando.] cum excommunicato nullus debet orare. vn de, si sit extra ecclesiam, & inde missam audit, statim debet sacerdos cessare, & alij orantes inde recedere, vt patet in eo, quod no. supra titu. primo, quod in te. §. j. ver. & in conuentualibus. Si tamen sacerdos incepisset canonem missae, posset ipsam perficere, quia non recipit diuisionem. vij. qd. j. nihil. & per consequens scholaris, qui ipsum iuuat secundum Innocen. Hostien. & Abb. argumen. §. de vita & honest. clericorum. c. iiii. & tutius est, q. socius sit sacerdos, vt patet in dicto c. nihil. Si autem incepisset vesperas, vel alias horas, statim exeat, quia ipsas alibi finire potest. Quid si excommunicatus sit in ecclesia non causa orandi, sed pro alio suo negotio? Dixit Innocen. quod non videt, quare alius in eadem ecclesia orare non possit, cum tunc sibi in oratione non communicet, quia nec ad orandum venit. Alij contra, pro quibus secundum Hostien. faciunt haec verba. In oratione, & quod sequitur, Aut orando secum, quasi dicat non est orandum in loco, in quo possit hoc audire, vt hic. nec ipso respondente, vt sequitur, aliter non diuersificantur haec verba, quoniam nec ecclesiam debet excommunicatus ingredi, etiam si ibi non celebrentur diuina. xxv. distin. c. primo, circa princ. & xxiii. q. iij. clericus. j. q. j. non liceat. vide, quod ibi no. & eadem quaest. qui studet. in fine. & de consecratione distinctio. prima, episcopus nullum. & intellige, quod non liceat nisi causa audiendi verbum Dei, infra eodem responso. §. j. vbi de hoc. [Comedendo.] vel secum eundo, comedendo, vel simili modo. & quod hic no. Innocen. & Hostien. dixi infra. c. si vere. super glossa penultima. [Participet.] qui tamen cum isto participat, excommunicatus non est. & hoc est quod dicimus, quod excommunicatio non transit in tertiam personam. xj. qd. iij. quoniam multos. Hostien. intelligo hoc verum de maiori. & adde, quod dicam in quarta glossa. & dixit Innocen. literam intelligendam de directa participatione, secus de indirecta, vt si quis excommunicatus est, quia guerram facit contra ecclesiam, vel clericum, postea ego illi guerram facio. tu contra me iudas illum, auxilium ei praebens, quia per hoc melius guerram faciet, excommunicatus tamen non es, quia nec hoc intendis. Hostien. ponens hoc dictum Innocen. scilicet quod liceret tibi contra tuum inimicum inuocare auxilium excommunicati propter guerram, ita quod sibi etiam in sua guerra auxilium praestes, reprehendebat hoc, fatetur tamen, quod dominus auxilium vasalli excommunicati inuocare potest propter fidelitatis debitum, quod remanet, infra eodem, si vere. de iudicijs, intelleximus. [In eum delinquere.] motiuum, quare excommunicatori absolutionem reseruat. [Requirenda.] verum, si difficile & c. quod est in fine. [Vt el a proprio.] non quod omittat archiepiscopum, de quo quaesitum fuerat, vt supra, cum ergo tribus expressis in quaestione, de duobus respondeat, de Io. An. super v. Decret. §. 2. tertio

tertio subiceat, patet archiepiscopum etiam a minori absolueri non posse. facit de decimis. ad audientiam. quod verum, nisi cum visitat, quia tunc potest, qui sunt fori poenitentialis. de cens. c. si in fi. lib. vi. & dato quod non visitet, dat tamen literas indulgentiarum. s. de poenite. & remiss. c. pen. [Et tunc.] De hoc vide quod dixi. j. eod. s. statuimus. libro. vi. & dicam. j. super glo. colligitur. [Sibi] vel alteri, ut est videre hic in communicatione in crimine. Ad idem, s. de preben. graue. in fine. Patent etiam exempla, in quibus papa sibi absolutionem referuat. xvij. q. iiii. si quis suadente. s. eodem. tua. & c. conquesti. & c. significavit. de crimine falsi. ad falsiorum. cum similibus. [Primum.] scilicet in crimine. [Iuramento.] per hoc inferi Hostien. iuramentum esse de substantia. de hoc. s. eodem. cum desideres. ad finem. Inducit etiam Hostie. pro se literam. quae sequitur a contrario. [Reconciiliari.] per poenitentialem psalmum auctoritate episcopi, vel proprii sacerdotis, qui dabit illi licentiam ut de di sacramentis ecclesiae, non tamen inducer illum in ecclesia, cum non sit extra, per hoc autem patet differetia inter excommunicatum etiam minori, & quemlibet criminofum, licet enim uterque sit suspensus a perceptione sacramentorum quo ad se, tamen criminofus sine reconciliatione solenni per poenitentiam restituitur sacramentis. patet de tempore. ordi. c. fina. Excepis his, quae post poenitentiam executionem impediunt, ut ibi, & s. de accu. inquisitionis. Excommunicatus vero etiam minori non restituitur, nisi solenniter reconcilietur, & idem in solenniter poenitentibus secudum Innocen. & Hostien. qui nec credunt hanc reconciliationem dispensationem dici. & per hoc inferi Hostien. q. si minor excommunicatio solennem sacerdotalem reconciliationem requirit, multo fortius maior. de hoc. s. eodem. cum desideres. [Iusta causa.] puta, quia nimis distat. j. eodem. relatum. multo fortius propter mortis periculum. s. eodem. non dubium. & c. quod de his. vnde dixit Abb. q. in his casibus, in quibus absoluit ordinarius excommunicatum pro iniectione, absoluet & iustum. [Excommunicatorem.] vel suum superiorem, ut dictum est supra. [Accedat.] is scilicet, qui communicavit in crimine. [Cautione.] iuramenti scilicet. [Excommunicatoris.] debet ergo postea ad illum mitti. j. eodem. sacro. de. offi. ordin. ad reprimendam. [Glo. f. colligit.] primo respon. per quaestionem, an communicans in crimine damnato ligetur sententia canonis, vel hominis. secundo quaerit, opinionem ponit, & soluit. tertio obicit, opi. ponit, & soluit. [In glo. j. ibi. nec refert.] quo ad restitutionem, quae ex causa competit etiam maiori, ut in hac. l. [In glo. ij. ibi. l. prima. in fine.] Excusatur ab infamia, qui iustu eius, in cuius est potestate, contrahit intra tempus luctus, vel binas nuptias. [Et ibi, s. si tibi, in fi.] in mandato loquitur, quo tenetur mandans, cuius etiam non intererat, ex quo mandatarius, alias facturus non erat. [Et ibi, consilij.] sequitur, non fraudulenti nulla est obligatio. Ceterum, si dolus & caliditas intercessit, de dolo erit actio. [In glo. colligitur. ibi, si is qui.] vide de privilegijs, quia circa. super vltima glo. [Et ibi, non potest.] vide de libel. obla. c. secundo. super prima glo. [In glo. similiter. ibi, iubere.] sequitur, cauere ex pratoria stipulatione, & in possessionem mittere, imperij magis est, quam iurisdictionis. [Et ibi, s. quod eis.] s. primus, est, & vide de iudic. si clerici, super gl. argumen. contra. [In glo. prima. ibi, sola violentia.] quod hic dixit Goffr. vide. s. cap. primo. in gl. sed nonne. [Et in fine.] ff. de libero homine exhi. l. ij. Goffr. contra. s. de iureiurando. ex rescripto. Vincen. [In glo. secunda. ibi, de malo.] in hoc vi gl. allegare. s. c. ut si commissurus esset, teneatur psumi, quasi tunc fiat de bono malus, & sic dicit Ab. tenuisse magistrum suum. Innocen. etiam hic dicit, etiam si alias facturus erat. [Et ibi, qui iuu.] alias, sed vtrum. [Et in fine.] & de hoc plene infra de regulis iuris. nullus

a ex consilio. lib. sexto. [In glo. pone. in fine.] dixit hic 13 Vincen. & Phi. quod excommunicatio non extenditur ad illu, qui coiccat crimini, & non criminofus. q. ris exemplum: pone me excommunicatum, quia celebri in certo loco interdicto. tu ibi celebras postea non mihi celebrando. idem in similibus. & idem dicas e contrario de illo, qui communicat criminofus etiam in crimine, sed non in damnato, ut si cognoscit excommunicatam propter furra, possit etiam intelligi dicta praedictorum, ut participet crimini, & non criminofus, qui participat non cum primo, sed cum secundo participante, ut si Bertam cognosco excommunicatam ex eo, quod communicavit in crimine concubinatus elerico propter hoc excommunicato. & facit quod dixi hic in tex. pro his facit repetitio litera, qua dicitur hic communicet crimini, & participet criminofus. & adde quod dixi. j. eodem. inquisitioni. super ver. mortale. [In 14] j. gl. colligitur. [ibi, communicat.] scilicet de hoc. s. eo. a nobis. j. nec per hoc dicam iustam sententiam hominis, in qua excusat ignorantia. j. de constitu. c. ij. libro vj. nam licet ignorantia canonis generalis non excuset a sententia canonis, ignorantia facti bene excusat ab illa. s. eo. si b vero. b. ij. [Et ibi, canonis.] Innocen. & Hostien. contra, qui dicebant hunc ligatum sententia canonis, sed illius absolutio referuata est proferenti, vel eius superiori. id. Boati. & hoc placet. & sunt haec multum diuersa. nam secundum dictum gl. ipse excommunicatus communicans in crimine non incurret maiorem. secundum aliam opinionem incurret, quod etiam tenent praedicti expresse hic. & j. ca. prox. & de hoc. j. eodem. statui. mus. c. li. vj. Item secundum dictum gl. si quis participat c extra territorium proferentis sententiam, licet in crimine damnato, non incurrit maiorem, de const. c. ij. rñ. lib. vj. secundum aliam opinionem incurret, ex quo illa est sententia canonis, idem de similibus. Pro ista op. multum facit illa litera, quamuis enim & tunc & c. ex vi illius copulae & propter praedicta forte dictum est hic de superiore excommunicatoris, quasi si ipse excommunicator communicasset in crimine, absoluerat a superiore, vel forte de superiore fuit dictum ad supplementam negligentiam, vel impotentiam excommunicatoris. [Et ibi, animi.] si quod no. s. de excep. dilecti. in vlti. glo. [Et ibi, ab eo.] dicit Hostien. quod hic non soluitur, sed repetitur ipsum, quare, si enim in indulgentia iurisdictionem non habet, multo minus in poena, quia o. dia & c. Dicit autem, quod est ratio, quare indulgentiae, licet fauorabiles restringuntur, ne vilescat ecclesiastica iurisdictione, & eneruetur penitentialis satisfactio, & quia interdum fiunt indiscrete. s. tit. j. cum ex eo. & simile. j. tit. j. cum in partibus. Communicans vero excommunicato scilicet, delinquit. & dignum est, quod delictum non remaneat impunitum. j. eodem. vt famax. melius secundum suam opinionem dicere potuit Hostien. quod per indulgentiam soluit homo, quod non potest in non subditos, per communionem ligat canon, cui omnes sunt subiecti, de consti. c. j. & de excommunicatione minori nullus dubitat, sed idem de maiori, ut sit canonis, sicut illa. [Et ibi, Ioan. dixit.] & Goffr. hic. [In glo. similiter. ibi, iubere.] argumen. contra. s. de voto. ex multa. vbi ius commune non exequitur ali quis, nisi ei specialiter delegeretur. Lau. [In glossa vltima. in fine.] vbi de hoc, & supra de offi. ordina. cum ab ecclesiarum.

ADDITIONES.

- b Libro sexto. Et per Barro. in non solum. s. si quis mandato. ff. de iuu.
b Verum. Vide gloss. super ver. scilicet, in clementina prima, de con. san. & affi.
c Statuimus. In glo. supra eodem. nuper. & vide Ioannem Andream de exceptio. c. ij. lib. sexto. & in Mercurio. in c. cui licet, de regulis iuris. libro sexto.

S V M M A R I V M.
Huius decretalis pars vbi locorum.
Cum excommunicato participatio quae, & quibus prohibita iuncto contextu ad dictio. praesumptio. se. nu. 2. excommunicatus quando vitandus. nu. 5. s. vlti.
Ex ea quandoque maior quandoque minor incurritur excommunicatio ipso iure, quandoque per sententiam hominis, numero 1. & 2.
Epilogus, & suffragium glo.
Certum quod dicatur.
Additio glos.

C A P. XXX.

Vod in dubijs. Pars huius de dubijs. & de conse. ec. vel al. & de renun. & sunt tria dicta, quae se sumant. [Alioquin.] si diceremus contrarium [Praesumptio] hoc facit pro lo. vt intelligatur de communicantibus in crimine. T. contra. Dicit Hostien. q. dictum lo. esse verum de crimine non damnato, alias verum est dictum. T. Remittit autem ad summam. c. ii. s. fi. sub. s. quid si episcopus. versu. sed pone, q. episcopus, & se. Dicit etiam, q. praesumptio fam participationem intelligit, ex quo monitus non desistit, alle. de cle. excom. si celebrat. in fi. [Personas.] no licet istis participare in delictis, licet minus peccent id faciendo, quam extranei secundum Hostien. qui alle. s. quod me. cau. sacris [Communio.] nominatum. j. eodem. constitutionem. lib. vj. [Immoderati.] alias innotati. & tunc intelligitur de maiori excommunicatione, si participavit in crimine damnato, vel de minori, si participant extra illud crimen, & tunc superfluit, quod de monitio ne dictum est supra. Nam & si de excommunicato cu participalibus loqueretur, non tamen sufficeret monitio sine sententia. [Secus] per hoc dicit Ab. probari, q. is, de quo sequitur, excoicatus est maiori. [Participibus.] dicit Ho. q. comunicans excoicatus cum participibus & fautoribus qualitercuq; comunicet in crimine, vel extra, excoicatus est maiori, ut hic, & j. e. sacris. vbi vero excoicatus est cum participibus tantum, non cum fautoribus, participans cum tali in quouis crimine, maiori excoicatione ligatur. Si vero in oratione, tunc minori. vbi vero aliquis excoicatus est, sed non particeps, comunicans illi in crimine damnato ligatur maiori. Sed si in alio excoicandus est, vt hic. Si in oratione, non excoicatur, nisi contempserit. Remittit tamen ad sum. vt s. Ita vero non procedunt hodie per iura noua, nisi forsitan talis excoicatio proferatur a papa. [Et ipsi.] qui. s. ex. fiantur per canonem. hoc non placet Innocen. qui dicit, q. alij & ipsi ligantur sententia canonis. Sententia vero hominis non, nisi sint de iurisdictione excoicatoris. Idem dicebat hic in ipso excoicatore, vt per communionem ligetur sententis canonis, sed non proprijs. Dicit ergo, q. si excommunicauit aliquem cum his, qui dederunt auxilium, licet ipse fuerit de auxiliatoribus, non est excommunicatus, cum ista non possit dici sententia iuris, sed propria, & nemo se potest absolueri, vel condemnare. xxj. distin. inferior. [Prima gl. all. duas concord. & obijcit.] Vlti. glo. exponit, dat simile, & opi. ponit. secundo quaerit, & soluit. [In vlti. f. glo. ibi, no minam.] vide. s. e. a nobis, super. i. gl. [Et ibi, certum.] ibi dicitur, cuius species, vel quantitas ostenditur nomine suo, vel circumlocutione, quae vicem proprii nominis habeat, & no. de reder. significante. in j. glo. [In f. glo. j. ibi, tangere.] hoc id. quia tangit non in sui fauorem, sed in odium. Goffr. [Et in fine.] de hoc. s. de exceptio nibus. cum inter. in j. glo. [In glo. tertia. ibi, e. proximo.] j. c. proximo. in fine. [In glo. iudex. in fine.] Idem in suspensione, & interdicto, eodem tit. tantum, libro vj. [In glo. in crimine.] in fine. adde, quod hic dixi in textu. [In glo. vltima. ibi, nominatum.] iure tamen non sunt vitandi, nisi publicentur, vel saltem illa participa-

tio sit publica, de hoc de clericis excom. proposuit. secundum Host.

S V M M A R I V M.

- Excommunicatis communicare qui teneant, vel possint, & nu. 2. & 3. & 5. & 8. & 9. & an opus sit declaratione. eod. nume. 9.
Excommunicati obsequium petere nunquid possint, & a quibus, ibi. & nu. 5. & 9.
Debitum, obligatio, & obnoxietas.
Obnoxietas quid.
Concesso vno, & illud concessum intelligitur pro quod peruenitur ad illud.
Dammum vitare differt ab utilitate, in fi.
Coniux coniugi excommunicato an communicare possit, & s. nu. 2.
Predicatores an astricti sint excommunicatis, & in quibus.
Epilogus, & additio glossarum.
Allegare sufficit capitulum, vel legem, & si non dicitur, vbi sit.

C A P. XXXI.

Inter alia. C. Excoicatis communicare tenetur, qui prius eis crant ad familiare obsequium obligati: alij non licet communicare possint interdum, non tamen tenentur ad hoc, & primo ponit varietatem opinionum, & vnde ortum habuerint. secundo illas determinat ibi, vt ergo. [Postmodum.] ji. post lata excoimunicationis sententiam. [Ad contrarium.] sed ad obsequendum. [Debitum.] obligatio, & obnoxietas. [Agent] in personis illius, c. quoniam multos, & alijs, nisi esset eadem ratio, vt no. de do. & con. veritatis. In [Obnoxietate.] ji. astricta & debita obligatione. Host. [solua.] excoimunicati tamen petere non possunt, sed illi peccant, nisi hoc faciant. Inn. & facit, quod no. xi. q. iij. quoniam multos, & per gl. in spe. de pe. & pos. s. fin. a. ver. sed & in causis. Hostien. tamen in sum. de resti. spo. s. quando facienda. ver. quod si vir. dicit petentem coniugem per exceptionem excommunicationis non repellit. [sine qua.] comunione. [Illud.] obsequium. per quod not. vno [concesso & illud concessum intelligi, per quod peruenitur ad illud. s. de off. dele. praeterea.] & dicit Ab. per hoc solui quaestionem de debitore, an teneatur soluere creditori post debitum excoicato. Na dicit, q. si iurauerit, siue non, cum duret debitum, & durat & coio quo ad illud soluendum necessaria. de hoc. xv. q. vj. iuratos. s. de har. c. fina. ad hoc principaliter inducit, quod hic dicitur de mercenario, cuius obligatio temporalis est. [Personarum.] excommunicatarum. [Necessitatis.] vel utilitatis, de qua loquitur. xi. q. iij. praedecessor. j. eod. si vere. In no. & Ab. sed Hosti. dicit, q. illa iura non probant de utilitate, sed de damno vitando. [Abstiner.] per hoc arguit t Vincen. quod nullus debet de nouo intrare familiaria excommunicati. & quod mercenarius finito suo tempore non debet reincipere annum cum excommunicato. vnde no sequitur, si heri communicasti, ergo hodie communicare potes. Illud etiam dicit hic Abb. de obligatione coniugis, si soluarur per diuortium, vel patriae potestatis, si soluarur per emancipationem, q. no potest postea esse comunio sine poena. [Astricta.] Quid de praedicatoribus, nunquid ipsi astricti sunt excommunicatis in his, quae spectant ad ipsorum officium? Dicit Hostien. q. sic, si habent curam illorum. ad hoc de offi. ordi. irrefragabili. sed alij, qui mittuntur a papa, vel dicecesano. eo. ti. in ar. caetera. de hereti. excommunicatus. s. quia vero. necesse habet obedire preta etiam temporalis damnificatione, de maio. & obe. c. ij. & c. illud. de temp. or. ad aures. & de talibus debet intelligi. j. eodem. cum voluntate. [quibus.] omnibus personis praedictis, quantumcunque sint astrictae. Hostien. [Criminibus.] damnatis. de hoc. s. c. prox. [Antepe. gl. quarit, & soluit.] In glo. antepe. [ibi, si aliter.] alias incipit, Iulianus. ij. vide de ele. q. rel. in. j. gl. [In f. gl. j. in fi.] & per hoc pbat Ho. q. sufficit allegare caplm, vel legem, & si non dicatur, vbi sit, ad id. s. c. prox. de hoc remisi de coha. cle. & mu. vestra. [In glo. ij. in fi.] j. rit. j. ex parte. j. & c. cum olim. Io. An. super v. Decret. S 3 de timo.

de simo licet Heli. & c. per tuas. ¶ In gl. ad quem. [in fi.] vbi de hoc. & §. de postu. c. i. ¶ In gl. per declarationem. [in fi.] dicitur hoc verum, si specialiter prohibentur, vt in dictis capitulis. sed idem et hodie. §. de pœ. c. fi. per quod dicit hoc non esse ius nouum, imo ipsi rustici & seruientes. in c. quoniam multos. specialiter eximuntur. ponderare debuit Host. q. Tan. & Gof. non dicit hoc ius nouum constitui per istud. c. sed per illud. ¶ In glo. nunquid. [ibi, non capit] ne dum superioris iudicium expectatur, viator fame pereat. v. d. baptizandi. Go. [Et ibi, si alter] alias incipit, Iulianus. [in fi.] §. de iudais. quam sit Gof. Host. remittit ad sum. eo. ti. §. fi. sub. §. necessē. ¶ In glo. pen. [in fi.] de vxore. an teneatur marito excommunicato reddere debitum, & an pater filio, & an dominus seruo excommunicato communicare possit, & econuerso. no. in c. quoniam multos. luno. hic tenet, quod pater filio, dominus seruo, patrono liberto excommunicatis communicare non debent, imo debent illos præ alijs vitare. xxxvij. di. §. huic etiā. & c. præ. xvij. di. §. necessē. xvij. q. i. de filia. vbi de filio videtur casus. & ratio diuersitatis ibi no. & idem hic Pe. & Ab. possunt tamen ab eis debitum obsequium in alimentis, & alijs exigere. j. e. si vero. & c. relatum. Host. remittit ad sum. eo. ti. §. fi. sub. §. humile. vbi plene de hoc.

ADDITIONES.

- a ¶ Præterea. Et ibi vide plurimos concor. in glo. & vide Bar. in l. i. ff. de iur. om. iudi.
b ¶ Cuius obligatio. Vide Io. An. de dolo & contu. uerita. in glo. ma. & de excep. c. fi. in gl. & eis vti.

S Y M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus pro manu iniectione si recipit ordinem, vt puniatur. & nu. 1. in fi. quis cum eo dispenset, numero 6. & 13. & 21.
Quis ad sedem apostolicam ire pro absolutione non teneatur, nu. 2. & 4. & nu. 18. §. vlti. & nu. 20.
3 Inter negligentes. & contemntes discrimen notatur, contemntes indigni misericordia.
In contemptum clauium dummodo factum non sit, vnde sit ista clausula.
4 Ignorantia in facto suo non est probabilis, & in quibus, nu. 15. & 17. & 21.
Ignorantia iuris in delictis an digna dispensatione, num. 13. an facti nu. 14.
Ignorans excommunicationem an recipiat ordinis executionem, nume. 14.
Per manu iniectionem quis fiat irregula is, & nu. 7.
5 De inscientia multiplici modis vbi tradatur.
Multitudo magna delinquens vbi sit, quid iuris.
6 Minori venio & maioris venio est, non tamen concessio minori concessum maioris est.
A minori argumentum non sumitur affirmando, sed negando.
7 Pœna rigori attribuitur.
Dispensatio aequitati.
8 Regulares si se percuciant extra claustrum a quo absoluantur, & nu. 11. quid si non sint eiusdem claustrum, nu. 21. & 20.
9 Monachus excommunicati an teneat.
In probatione monachus qui fuit & in excommunicationem pro eiectione manuum incidit, an ab abbate possit absolui.
Nouitij an possint absolui ab eo.
10 Enormis, vel atrox excessus quis dicatur, & nu. 17. 18. & 19.
Locum tenens exequatur ei, cuius quis locum tenet, ad dictio. abbatem.
In vicario an sit idem, ibi.
11 Cum scandalo nihil faciendum.
Vero particula aduersatur.
In abbatis defectum recurritur ad episcopum.
12 Moniales pro iniectione manuum a quo absoluantur.
Non debent esse & clerici sub eodem lecto dormire.
Neque monachi cum clericis simul morari.
Penitentis parte peccata sufficit ad obtinendum, quod post eam

conceditur. cir. fi.
Dispensatio magis intelligitur inhibita, si inhibita fuit absolutio, in fine.
15 Simpliciter quis nequeat prætere.
16 Epilogus & suffragium glossarum. nu. 1. 7
Iniuria que leuis, que grauis dicatur. §. iij. & qui eam facere dicantur. §. vlti. & in quibus quis eam patiatur. §. pe.
18 Additio glo.
Editum permissorium vel prohibitorium non similiter accipitur apud iuris Cæsari, & canonici consultos.
19 Priores non benedicuntur. §. i.
20 Pro satisfactione quandoque succedit iustus, in med.
Absolutus a quo sit percussus, si sit diuerso iudicente vel prelato percussor.
21 Abbas an dispense cum monaco pro irregularitate ante ingressu monasterij contracta.
22 Discretus quis dicatur.

C A P. XXXII.

Vm illorum. C. Qui excōicat. ¶ Iniectione scienter recipit ordines, deponendus, si est clericus secularis, si regulari, ab executione ordinū est suspensus. Qui ignorans ius, vel factum sic excōicatus recipit ordines, si est clericus secularis, dispensat cum eo solus papa. Si regularis, abbas cum eo dispensat, si ignorantia est probabilis, & factū non est graue. & in prima parte qō. in secunda responsio ibi circa quos. Et ibi distinguit, & primū distinctio nis mēbrum profequitur ibi, primos. ij. ibi, quod si. vbi primo tractat de talium absolutione vique ibi, si autē ibi soluit. [Quibusdam] casibus] hos casus no. Host. in sum. eo. §. quem allegauit super rub. & hoc de his ponit versus, quos dicit fuisse Iacobi Serenæ Ebedunē. Regular. j. eo. c. §. c. ij. Mors. §. e. non dubiū. Sexus. §. e. mulieres. Hostis. §. e. decetero. Puer. j. eo. quamuis. & c. fi. §. c. j. Officialis. §. eod. c. iij. Delitiosus. hic prius consulit papa. §. e. mulieres. §. j. Inops. §. eo. quod de his. quod dic vt in c. ea noscitur. Senex. §. e. quod de his. Aegerque. §. e. quod de his. & c. ea noscitur. Sodal. de vi. & ho. cler. quoniam, vt ait. lanitor. §. c. iij. i. respon. A strictus. præti alterius. §. eo. mulieres. §. e. relatum. Dubius. quod dic vt §. e. cum delideres. & c. si vero. ii. Causa. iusta. fad nō eādū. §. e. quod de his. Leuis ictus. §. e. peruenit. Debilis. §. eo. ea noscitur. Absolui. sine summa sede merentur. Atroces vero soli papæ retinentur, vt j. e. c. relatum. & c. canonica. Ab. ponit aliter, & minus plene versus de his casib. quos omit to. [Negligente.] Non dicit contemntes, qui indigni misericordia deponendi essent, vt j. vnde de stylo cause cæcellarię ponitur csa in literis, dū modo non in contempri clauitū & c. & no. Ho. quod ecclesiastica censura non est contēnenda, de excel. præ. c. fi. nec vilipendenda. §. de priui. vt priuilegia. §. i. nec frangenda. §. de pñe. cū inter. nec negligenda, vt hic. [Apostolicum.] ad quē spectat dubia declarare. §. qui si. sint le. per venerabilem. ver. rōnibus. [Factum] sed in facto suo est pbabilis ignorantia. de hoc. §. de rescrip. ab excōicato, ideo non dispēsat ep̄. si vero ignorēt sīniam in se latā, non esset irregularis. §. de cle. ex. mi. apostolicę. Inno. ar. §. eo. significauit. Host. [Nesciunt.] de multiplici modo nesciētā, & quō interdum est peccatum, interdū non, no. xv. q. j. merito quær. [Deponendos.] nisi forte magna multitudo esset in cā. quod dic vt §. de cle. ex. mi. c. iij. Ho. [Reliquis.] c. duob. qñ nesciunt ius, vel non recolunt factū. [Quibus.] archi ep̄s, & ep̄s. [Minora] quid ergo de illis excōicatis a iure vel ab hoie, quos ep̄s poterāt absoluerē, & interim sunt ordinati, & postea per ep̄s absoluti, nūqd cū illis poterunt ep̄i in ordinibus dispēlare? Ho. remittit ad no. de cle. ex. mi. c. ij. & iij. De celebrante ibi tractat. l. 3. de casu nō nō. v. a. Prius huius literę, q̄ postet qualis deficiente ista rōne deficiat impedimentū. Contrariū puto, q̄ si cū exercēte antea executionē ordinis iā suscepti nō dispēsat,

fat, multo minus cum tunc ordinato. de primo no. in præ. iuribus. Vltra hoc satis est casus de eo, qui fur. ordi. fu. per totum. ver. parēt, q̄ contra excom municationē ordinatus indispensabilis est ab alio, quam a papa. Nec ob. ista litera, quia non conuertitur ad literam. i. non sequitur, si venio minori venio est maius. ergo cōcesso minori concessum est maius. ergo licet possit absoluerē, nō sequitur, q̄ possit dispensare. sed bene sequitur, si non potest absoluerē, ergo nec dispensare. Argumentū enim a minori non sumitur affirmando, sed negando, & de hoc §. de cle. cū in cūctis. [Imitari.] §. i. §. e. mulieres.
7 §. j. [Rigorem.] vt deponatur. [Aquitatem.] §. i. vt cum illis dispensetur. & quid de clericis ipsis, qui dicunt se ignorasse, dicitur j. §. si autem. [Licet ab Alex.] vt congruentius principalem quæstionem soluat, vt circa id etiam nos instruat, hoc interferit, quid iuris de absolutione tā lium. [Claustrum.] no. q̄ videtur, secus si extra claustrum. dicam de hoc. §. si vero. [Tps abtu.] vt in casu nostro, per c. si quis suadente. [Nos tamē] finira est decre. consuluit, & recte huic si. habes. §. de off. delega. super quæstionum, vbi papa duabus deer. quæ videbantur contrarie, ponit rēnōrem vnius infertā in compil. & alterius nō infertā. [Etiam talibus.] tenet ergo t̄ monachus excom municari, sed melius facit abbas, si hoc scit, si ipsum nō recipit, nec in probatione ipsum absoluerē potest. Inn. & hoc placet hic abbat. cum enim ante professionem ille nec rationē criminis, nec ratiōē personę sit de suo foro, nō vider, quōmodo illum possit absoluerē. & hoc placet, alias facile quilibet excom municatus euitaret iter ad curiam. Host. j. & ipse Inno. vt dixisse contrariū §. c. monachi. Sed illud dictum Inno. potest intelligi de nouitij, qui in probatione incurrit hanc excom municationē, istud de his, qui prius incurrit. de hoc Ho. in sum. c. ti. §. quis possit ab hac. in fi. & vide Rai. in firm. a. e. ti. in fi. [Enormis] vt si offēdatur oculus. lv. di. si ep̄a gelica si quis vulneretur, si in teatro, vel foro, vel conspectu iudicis quis percussus, vt hac omnia probantur Insi. de iur. §. atrox. multo fortius, si in ecclesia, eē meterio, seu dormitorio verberetur. §. e. cum pro causa. xvi. qō. iij. quis quis. & §. qui autem si quocumque mem bro mutiletur, si ad grauem effusionem sanguinis, & ex graui ictu prouenientem perueniat, si in ep̄sco. pū, abbate, vel clericū secularē per religio sum manus iniicitur, si ex manus iniectione scandalum oriatur, vt patet ex sequentibus, & ex his circumstantijs iniuria aggrauatur, vt patet ex sequentibus. [Episcopum.] iste excessus semper est enormis. xciii. distin. ille proculdubio, & in laico puniatur amissione omnium bonorum. xvij. q. iij. si quis deinceps de clerico dic, vt xj. qō. j. si qui sacerdotum, & §. de excessibus prælatorum. grauem. [Abbatem.] idem, si in priorem suum locum abbatis tenentē. §. de ma. & obe. cum in teclis. & §. ver. i. eorum prælati. Et dicit Hostien. Idem intelligendum, quoties inferior & subditus in superiorem suum manus iniicit, argumen. literę, quæ sequitur. & facit, quod dicit glo. & per hoc videtur solui quæstio de monacho, qui absente abbate percussit vicarium, quem abbas dimiserat in claustrum, alium tamen claustralem. [Et similes.] c. vbi cunq̄ subditus superiorem aggreditur. [Sine scandalo] quintum exemplum, secundum Hostien. c. vbi cunq̄ timminet scandalum, quia nil faciendum est cum scā dalo, de prescripti. nihil. b [Si vero.] aduersatur, quia supradictum est de religioso, qui percussit socium, nunc dicit de religioso, qui percussit non socium regularem, vel secularē. [Imicerit] non dicit in claustrum vnde videtur, q̄ vbi cū que percussit, abbas possit absoluerē, quod probatur, quia hoc casu duo abbates concurrunt, & impossibile est de facto, q̄ i duobus claustris monachus vno ictu percussus fuerit. Hostien. hic. & j. c. canonica. vt ibi dicam, tenet, q̄ abbas eo casu non absoluet, sed absoluet ep̄s copus, ad quem semper in defectum abba tis dicit recurrendum. §. eodem monachi. & si diuerso

rum erat ep̄s copatum, ambo ep̄s copo concurrant, argumen. eius, quod hic dicitur. inducit ad hoc, quod abbas non possit. l. xix. distin. quoniam de ætate & qualita. cum contingat. de priuile. cum capella. & pro hoc facit quia ne confundatur ecclesiastica iurisdicctio sua cuiq̄ ep̄s copo iurisdicctio est seruanda. xj. q. j. peruenit. Ergo, ex quo in suo territorio commissum est delictum, ipse absoluat. Ab. hic approbat primam opinionem, ratione prius dicta, & quia istud est priuilegium abbatum, & fauorabile, & sic ampliandum. Ad vltimo dictum respondet, q̄ dato, q̄ in claustrum mon. non exempti fiat percussio, tamen sit in territorio ep̄s copo, & tamen absoluit abbas. Dicit ergo supplendum, maxime, per hac literam adiura, quæ dicunt de claustrum. pro hac opin. bene facit litera superior, ver. nos tamen. vbi absoluit ligatum ante ingressum, & sic non habetur consideratio claustrum. In hoc dubio quandoque seruari feci, q̄ ep̄s copus commisit abbati. [Et] Repete abbatem eius, scilicet monachi, qui & c. [Seculare.] etiam eiusdem mona. secundum Hof. argumen. de sta. monachorum. c. fina. §. pen. Quod enim eo casu possint moniales absolui specialiter indulgetur. j. c. i. vnde de monachis videtur facte prohibitorium. argumen. contra. §. eodem. ex rēnōre. in fi. Sol. illud intelligitur, quando simul viuunt, & sub eodem tecto iacent secundum decre. quoniam §. de vi ta & honesta. clericorum. constat autem, q̄ moniales, & clerici non debent sub eodem tecto dormire. mixtu ra enim esset suspecta & periculosa. xvij. q. ij. in nullō. & c. sequentibus. & ideo sunt monialibus subueniendum specialiter propter sexum. sed nec clerici cum monachis simul debent morari, de sta. monacho. c. fi. §. pen. & cum mares sint monachi, noluit papa illos priuilegiare in hoc casu in scandalum clericorum. patet ergo secundum Hostie. q̄ diuersa est ratio. Inducit etiā m. C. qui po. in pignore habe. l. fi. [Potest.] Idic vt j. c. religio sa. lib. vi. [Si autem.] redit ad propositum. nam cum prius de secularibus clericis expedisset, aggressus tractatum regularium. suspēsa responsione de ordinatis, dixit de ipsorum absolutione, nunc soluit de ordine. [Eos.] claustrales, vel religiosos excom municatos. [Susceptos.] in hoc differunt a secularibus, quia supra dixit illos deponendos. Querit hic Hostien. an dispensetur cum clerici s secularibus, qui scientes se excom municatos receperunt ordines, si allegant iuris ignorantiam? Videtur q̄ no. §. ver. proxi. contra, quia poenitentia indistincte talibus dat literas, quod non fieret, si non valeret. ad hoc de dona. per tuas. So. secundum Host. hoc arbitratur bonus iudex, qui potius in hoc debet manum restringere, quam laxare, vt patet in his, quæ sequuntur. nā si contra religiosum præsumitur, qui aduersus erat, tunc ergo erit fortius præsumendum contra clericum secularē. sed dicit ipse, quod poenitentia nemi nem de cipit, sed iudicat, sicut audit. Dixit tamen ipse, quod multum timet, nec impetrantes se seducant. ista quæstio Hostien. non placet. nec enim ius diffinit, nec officium instruit. debebat hoc non per modum quæstionis narrare, quomodo sepe sic agunt, & impetrant clerici. [facti memoriam.] de ignorantibus factum videtur, quia & si non peccent tamen non recipiant ordinis executionem secundum Innocen. argumen. xxviii. distinctio. si cuius. secundum Hostien. quia non sunt susceptibiles talis executionis. Innocen. de excessibus prælatorum. capitulo fina. de clericis excom munica. si celebrat. de ætate & qualitate. cum bonæ. de clericis excom mu. minist. apostolicæ. Innocen. quod dic, vt legitur & notatur. de ordina. ab ep̄s copo. capitulo primo, & secundo. Hostien. [Vtilitate.] ergo nec aliter debet dispensatio fieri. [peractam.] vel ipsius partem, de furtis. capitulo fin. cum concordantijs. [Notabile factum.] propter quod fuerat excom municatus. tunc enim cum sit absolutio inhibita, fortius & dispensatio, vt supra post principium. [violenter] Hiero. ad Pamma. & Io. An. super v. Decret S 4 Mar.

15 Mar. C. Simpliciter t pretendere non potest ar-
fex, in quo malitia deprehenditur. [Oblivione.] reipi-
cit, quod dixit de facti memoria. quod sequitur de igno-
rantia, respicit, quod dixit de iuris peritia. [Obferuent.]
tam in abfoluendo, quam in difpenfando p m Ho. qui
de hac materia remittit ad fummam. s. eod. ti. s. quis
16 poffit, fub. s. fi. [Septima glo. quærit, & foluit.] Glo. [im-
mo.] obiicit. [Glo. [quid. fi.] quærit, & foluit.] Glo. [ex perfo-
na.] ponit tres modos, quibus aggrauatur offensa. [Glo.
[multa.] alleg. duas concordã. quærit, foluit, & prorogat.
[Glo. [sed nonne.] obiicit, & foluit.] Vlti. glo. arguit, &
17 fignat contrarium. [In vii. glo. [ibi, q. eis.] s. j. est, & vide
de iudi. at fi clerici. fuper. gl. ar. contra. [In gl. minorã.
[ibi, qui indignus.] vide de torne. c. j. fuper. vlti. gl. [In glo.
æquitatis. [ibi, placuit.] vide in c. fin. f. alle. fuper. gl. ante-
p. [In gl. ex persona. [ibi, atrox] hanc & fe. vide de calu.
c. j. in gl. ii. & fuper ea. [Et ibi, quod au prator.] vide de exce.
exceptionem. fuper vltima gl. [Et ibi, s. quædam.] iniuria
facta per liberum dicitur quandoq; leuis, quæ facta per
feruum, grauis dicitur, quia crefcit contumelia ex per-
fona facientis. [In gl. quia ille. [ibi, s. ij.] patitur quis in-
iuriam in fe, & in his, quos habet in ptate. [Et ibi, prope-
xit.] vide de fer. c. ii. fuper j. gl. [In gl. no. q. [ibi, naturali.]
de non vocando patronos in ius sine venia, vt l. fe. [In
gl. pe. [ibi, l. j.] in fpecitur, an minor, qui fe lætum dicit, fue-
rit diligens paterfam. & induftriofus. [Et ibi, cum de in-
debito.] vide de caufa poffef. cum ecclefia, fuper iiii. gloffa.
[Et ibi, de furis.] de iniur. debet dicere, poffet tamen fic
ftare. ff. de furis, im puberem. & de iniur. l. illud. [Et ibi in
fano.] fequitur, vel furiofus, fi occidit, non tenetur Cor-
nelia, cum alterum innocentia confilij tuetur, alte-
rum infelicitas excufat. [In j. gl. [ibi, prohibitorium.] fecu-
dum modum, quo viuimur nos iurifta, potius debuiffet
dicere permifforium, licet magis proprie loquatur. &
vide quod dixi de hoc de fpon. cum apud. [In gl. ii. [in
fi.] quod fuit fuffocoris. [In glo. non habes. [ibi, in anti-
qua.] in prima. f. [In gl. immo. [in fine.] fauor est, quia
caufus ilte est de referuatis, & quia Alex. prohibuerat, &
quia latus loquitur. l. de pralatis, non de abbatibus tan-
tum, f m Ho. [In gl. hoc intellige. [ibi, expofitiffi.] de cle-
pu. in du. c. j. in fi. Quid ergo, fi yngula lædatur, forfan
poterit abfolui, ar. de cor. vi. c. fi. vel aliud in abfolutione
talium. de qua hic loquitur, & aliud in difpenfatione ir-
regularitatis, de qua ibi fecundum Hof. qui tamen cre-
dit cum Inn. hæc arbitratia, & difcreto iudici commit-
tenda. Dicit tamen Hofien. plus laxandum arbitrium
circa clericos, quam circa laicos. [In j. glo. quid fi. [ibi,
q. ij.] de nalo in eitate. Hof. Item, vt dicebat Ab. etiam
finc fanguinis effufione poffet effe percuffio enormis,
& facit, quod no. de confe. ec. vel alta. c. vno. lib. vi. in iii.
glo. [In glo. multa. [ibi, c. j.] vbi de hoc. [Et ibi, canonicos]
qui non habent abbates, fed priores. & fic non potest
dici, q. benedictio hoc operetur. fic. s. de eitate & quali.
cum contingat, cum priores non benedicantur, de ele.
indemnitatibus. lib. vi. [Et ibi, crederem.] Hofien. contra,
vt dicam. f. eodem. canonica. [In gl. quia ille. [ibi, filius.]
de hoc in Spec. de iniur. verfi. fed nunquid nocet. [Et ibi,
non poffet.] quod intellige, vt no. s. c. parochianos. in. j. gl.
[Et in fi.] Dicebat Hofien. quod hæc non efl fufficiens
folutio, cum per eam non reddatur ratio. dicit, quod
huius dicti ratio efl, quia abbari monachi percuffi de
iniuria fatisfaciendum efler etiam in pecunia, vt patet
ex no. s. eodem. parochianos. & ex his, quæ dixi. s. eod. e.
ea nofcitur. & percuffor profelfus careat proprio. xij. q. j.
non dicatur, nec mon. pro illo teneatur, quia delictum
perfonæ & c. de regulis iuris. delictum. lib. vi. & de hac in
iuria fatisfieri oporteat. s. eodem. cum defideres. papa
ad fatisfactionem habendam fecit ius, quod potuit, fci-
licet, quod abbas prius abfolueret, & abbas offenti ver-
beraret. Dicit ergo, quod ficut vnus efl Deus, vnus bap-
tizans, vnus ordinans, vnus celebrans, vnus confelfio-
nem audiens, quorum omnium efl ratio vnitas facta-

mentorom, quæ non debet fcindi vel diuidi, xxiij. q. j.
loquitur. de confe. catio. diftin. ij. quia paffus. Item dicit
q. vnus erit abfoluens, fcilicet abbas percuffientis, qui in
ramennum recipiet, & abfoluet, & faltem femel per-
cuffus abbas vero percuffi illum egregie verberabit, cum
ictus illi fuccedat fatisfactionis loco. argumen. ff. de
poenis. in feruorum. in. fi. s. de maledic. c. j. vnde expo-
nit per abbatem proprium, fcilicet abfoluentem, &
eius, qui paffus efl, fcilicet verberantem, fatetur tamen,
quod congruentius efler, q. alter alteri committeret,
per hoc arguit ipfe Hofien. quod vnus clericus fub-
ditus vnus epifcopi, vel legati non de latere fubditum
alterius epifcopi, vel talis legati percuffit eo cafu, quo
poffunt abfoluere, ifto modo fit abfoluendus ab vtro-
que, vel dic aliud in hoc cafu fecundum eum, cum de-
ficiat ratio prædicta pro eo, q. clericus fularis non ca-
ret proprio. [In glo. quod femper. [ibi, c. vlt.] fecundum
21 lo. & Vin. [In glo. potest ergo. [ibi, ordines.] quod intel-
ligit Inn. de irregularitate tantum ante monachatum
contracta, quicquid dicat, verum efl, vt dicit Hofien.
q. hic loquitur de contracta etiam poff. ingreffum, nã
proximo dicta dixit incidenter, & præter principale p-
pofitum, quæftio autem generaliter formabatur, vt pa-
tuit in princ. Dixit tamen Hofien. hanc gratiam non
extendendam ad alios cafus. s. p. priuile. fane. [In glo.
22 pe. [ibi, indifcretus] in difcretionis rationis, alias, ex quo nõ
peccat, ratio fufficit, q. fit adultus, licet non habeat fapie-
tiam Salamonis. Nam, vt dicit Hofien. hoc ipfo quod
adultus efl, prefumitur difcretus. i. fana mētis, nifi aliud
probetur, de fucces. ab in tefta. c. fi. ex quo enim excedit
infantiã, potest peccare, quamuis propter fragilitatem
ætati mirius cum eo fit agendum, de delictis puero-
rum, capitulo primo, & fecundo, quare merito præfumi-
tur contra adultum, vt hic, & de clericis per saltum
promotis, capitulo vno. [In glo. vltima. [ibi, fignifica-
ti.] & de confe. catione diftin. c. j. f. c. j. dicit Hofien.
quod ifte non venit ad poenitentiam, fed in iudicio in
quæftione fuit hoc repetitum.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicato in opera locata qua de caufa poterit communica-
re, & c. v. nu. 4. & quibus exceptis, nu. 2. in fi. vel alias, nu. 9.
Excommunicato fpiritualia, vel hofpiti communicari nequit, nu. 6.
Cum excommunicato contrahere, an liceat non excommunicato,
nume. 3.
Excommunicatus que agere, alia facere poffit, & an obliget, &
obliget, nu. 3. de eius damno non curatur, nu. 5. ei dare non
excommu.
2 Abfolui nolle qui dicantur,
Factum pro ofenfione facti, ad dictio. permittitur, nu. 2. dicitur
Permittere, indulgere.
Fortiora qua fuit, ver. fontius.
Contrahentium contra ius, vel mandatum principis, que
naturalis.
Ioannes Andrea meminit adoptiuus ius, circa h. ver. nouiffime.
4 Coartari quinon poffint.
Peccatori, qui non corrigitur, an fit amplius quid præcipiendum.
In excommunicationem qui incidit, debet refandere pretium, cu
non poffit perficere, quod promiffus.
6 Dei, ecclefia, & hominum diuerfa quandoque iudicia, quandoque
fecus.
7 Epilogus, & fuffragium glosfarum. nu. 8.
Poffe illud dicimur, quod iure poffumus.
9 Additio glosfarum.
Communio mibi cum excommunicato quibus poffit effe caufis,
& fupra, nu. 1. & 2.

A D D I T I O N E S.

- a [In fi. Et vide Io. An. poff. Archi. & ibi et gl. in c. religiofo, c. ii. lib. vj.
dictum autem Ab. vt tex. in ver. & alibi. & gl. fuper ver. membri. & di-
cit et glo. huius c. q. illæ gl. intelliguntur poff. profelfionem, quia cri-
men de commiffo ante ingreffum abfoluit abbas, hoc autem di-
ctum Inno. & Ioan. And. & Abba. intelligitur antequam fit profelfus.
b [Nihil. Et omne delictum efficitur grauius propter fcandalum, & po-
puli notitiam, ad hoc. xxx. q. j. c. fi. de temp. ordi. c. fi.
c [De contracta. Pro hoc quod nota, fupra, quia abfolutio excommu-
nicationis contracta ante profelfionem non videtur ita permiffa
abbati. ficut quando contrahitur poff. vide Ioannem Andream. in
gl. tenet ergo.

S V M M A R I V M.

- 1 Moniales excommunicate pro manuum iniectione abfoluet epi-
fopus, vel is, cui commiferit, & numero 3. etiam exemptas,
ibid. & fi diuerfi funt monafterij, epifcopus vtriusque abfol-
uet, ibidem.
2 Epilogus & additio glosfa.
Glosfa antiqua fublata, que erant, ad fublata per compilatores,
hic autem relicta quadam.

C A P. XXX.

De monialibus. Cafus. f. Monia-
les excommu-
nicatas pro manuum iniectione abfol-
uet epifcopus. Communis diuifio, fecun-
da ibi, fuper quo. [Clericos.] etiam extraneos nedum
illos, qui cum eis morantur fecundum Hofien.
fecundum quem, fi hoc efl fpecialiter monialibus
conceffum, intelligitur monachis denegatum, de
hoc dixi fupra capitulo proximo. s. fi vero. [vt per
epifcopum.] in antiq. erat auctoritate noflra, hanc li-
teram refpicit glo. vt ibi dicam. & fupp. vel eum, cui
commiffit, de offi. ordi. c. fi. Aegy. [Pri. gl. refpon.
per duas quæftiones. f. quæ fit ratio, quare abbatiffa nõ
abfoluit

abfoluit, & quid de exēpris. finis quærit, & foluit. [In
glo. j. [ibi, moniales] & propter hoc dicebant Io. & Vinc.
quod abbatiffa non adiungeretur epifcopo, ficut adiungi-
tur abbas. s. c. proxi. [Et ibi, tanquam delegatus] poffuit glof-
fator antiquam glo. non aduertens, quod litera erat
fublata, propter quam ponebatur, de qua dixi in tex. fa-
cit ergo hoc epifcopus fuo iure. [Et ibi, exemptas] idem
Vinc. qui hoc no. j. e. canonica. & facit quod ibi dicam
poff. Ho. in fi. j. gl. & Inn. hic. ad hoc. j. de ftatu re. c. vno.
in fi. i. vj. quod etiam videtur facere contra, & in conci.
Viēnen. de ftat. mo. attendentes. [Et in fi.] concor. Inn. &
Ho. nec ob. litera, in cuius dice. mon. fuerint, quæ for-
mabatur hæc quæftio, quando percuffa, & percuffiens
erāt eiuſdem loci, quod patet ibi, fe inuicē. Et ibi, fuas.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicato in opera locata qua de caufa poterit communica-
re, & c. v. nu. 4. & quibus exceptis, nu. 2. in fi. vel alias, nu. 9.
Excommunicato fpiritualia, vel hofpiti communicari nequit, nu. 6.
Cum excommunicato contrahere, an liceat non excommunicato,
nume. 3.
Excommunicatus que agere, alia facere poffit, & an obliget, &
obliget, nu. 3. de eius damno non curatur, nu. 5. ei dare non
excommu.
2 Abfolui nolle qui dicantur,
Factum pro ofenfione facti, ad dictio. permittitur, nu. 2. dicitur
Permittere, indulgere.
Fortiora qua fuit, ver. fontius.
Contrahentium contra ius, vel mandatum principis, que
naturalis.
Ioannes Andrea meminit adoptiuus ius, circa h. ver. nouiffime.
4 Coartari quinon poffint.
Peccatori, qui non corrigitur, an fit amplius quid præcipiendum.
In excommunicationem qui incidit, debet refandere pretium, cu
non poffit perficere, quod promiffus.
6 Dei, ecclefia, & hominum diuerfa quandoque iudicia, quandoque
fecus.
7 Epilogus, & fuffragium glosfarum. nu. 8.
Poffe illud dicimur, quod iure poffumus.
9 Additio glosfarum.
Communio mibi cum excommunicato quibus poffit effe caufis,
& fupra, nu. 1. & 2.

C A P. XXXIII.

I vere. C. Si iocanti operam perso-
nalem foluisti precium, vel
eius partem, licet pofftea excom munice-
tur, fi ad fatisfaciendum non potest indu-
ci, in opera locata tibi poteris communicare. Primo
ponit permiffionem, quam fecundo probat tribus ratio-
nibus. prima ibi, cum enim. f. c. j. dicit Hofien. q.
2 ibi, Præterea. [Nec abfolui] hoc ipfo nolunt abfolui,
quod nolunt fatisfacere, fi offensa, propter quam fuerat
excommunicati, erat manifefla. j. ti. j. ex parte. Ho. [Per-
mittimus] hæc permiffio iuris efl. Inno. i. permiffum, ofte-
dimus fecundum Hofi. hoc verum fecundum eum, fi
cum eis conueniffis ante excommunicationis fententia-
m in eos latam. fi vero poff. & fcienter, ponitur pro-
prie. [Permittimus] i. indulgemus. [Honefte] i. e. i. Cabfolutis,
vel [honefte] quia feparatim hofpitiabitur, & eis præfen-
tibus non audient diuina, prædicationem vero fic. j. eo.
3 refpon. Vincen. [Conuenierit] hic patet, quod? catholicis
non excommunicatis licet ad vilitatem fuam cum ex-
communicato contrahere. Quidam tamen intelligunt,
quod hic iã conductæ erant naues, & arthæ datæ, quini-
mo & maior pars nauis iam data erat, fed nondum ter-
minatam erat, ad quem portum deberent applicare.
De excommunicato tamen videtur, quod nullus con-
tractus cum eo in ius valeat, & quia fit contra apofto-
lum dicentem. Non commifficemini fornicariis. i. no-
minatim propter fornicationem excommunicatis. ij.
q. j. multi nec in domo recipiendi funt, nec cis, auc. dicē

dum efl. xxiij. q. j. omnis, nec verbo, nec factu aliquo
alio modo communicandum. xj. q. iij. cum excommu-
nicato, & c. placuit, & legitur & nota. s. e. c. u. defideres. s.
j. ver. fi. Sed fi com munio prohibita efl, per confequens
& contractus, sine qua expediri non poffunt, ar. 3. e. in-
ter alia. s. j. in fi. Ergo quod contra legem apoftoli, f. iue
Dei fit, vel irritum efl, vel irritari debet, quia quod mi-
nus, idem efl, fi contra l. humanam aliquid fiat. x. di. vi.
des. C. de leg. non dubium, & expreffius. ff. de contrahē.
em. fed Cellus. refpō. j. & efficacius. C. de agri. & cen. quē
admodum, l. x. fortius efl enim mādatur Dei, quam
hominis. j. eod. relatum. s. j. & xj. q. iij. qui refiffit, & lex
naturalis, quam pofitiua, vt patet in eo quod le. & no. s.
de confue. c. fi. Sed contra. s. de excep. cum inter. c. dile-
cti, & c. dilectæ, c. exceptionem, & c. fi. s. de iudi. intellexi-
mus. s. de re iudi. ad probandum. xj. q. iij. l. l. & c. quonia
multos. So. omnia, quæ agunt excommunicati in iudi-
cio, & extra circa temporalia valent. tenent etiam fpiri-
tualia quantum ad ius, licet quo ad fructus eis fubtra-
hantur. Spiritualia tamen de nouo acquirere non poff-
sunt. s. de excep. c. fi. s. de appel. pafforalis, in fi. xj. q. iij. l. l.
& c. quoniam multos. s. de eta. & qua. cum bonæ. s. de
refcrip. cum dilectus. Nec ob. præceptum apoftoli, quia
licet prohibeat contrahere, non tamē contra tum fer-
uare, maxime tempore, quo potuit feruari fings pecca-
to, f. fi fuerit abfolutus, nec efl naturalis poena contra-
hentium contra ius, vel contra mandatum principis,
q. irritetur contractus, imo efler hæc poena, fi in fligere-
tur contra ius dicens, pacta feruabo. ff. de pac. iure gen.
s. ait prætor. Naturalis autem poena efl, pecuniaria, f. iue
corporalis, quæ ipfis inobedientibus debet infligi, prout
in l. certa inuenitur, vel prout iudici videbitur, vbi non
efl certa poena ftatura. s. de officio delega. de caufis. s. il-
lis etiam. fecundum Innoc. cuius efl, mens totius iſtius
glo. & facit pro hac opi. quia temporalia non funt in-
dicanda iure poli, fed iure fori. vij. di. quo iure. Dicit Ho-
fti. quomodo aliquis iuris peritus hanc opinio ample-
cti potuit, quæ nullo iure comprobatur. Nam, & iure,
quæ pro hac via. s. inducta funt, fi bene confiderentur,
potius contradicunt, fateor ergo, q. contra hoc cum
excommunicato, fcienter, pecco regulariter, fed & ob-
ligor ei naturaliter. tantum, vel, fi dicas, q. naturaliter
& ciuilitate, ad minus ciuilibi adeo læditur, f. iue infligitur,
q. ex ea agere cum effectu non potest, hoc enim debet
cadere in mente cuiuslibet Chriftiani, q. adeo effectu o-
fa det efl prohibitorio ex caufa excoicationis facta, ficut
pactū de non petēdo, vel acceptilatio, vel aliud quod-
cunq; adminiculum, per hoc fecundum. l. actio in
totum tollatur, & lædatur, ad hoc. ff. de folutio. f. i. h. s.
naturalis. ff. de iure do. fi pater. s. j. ff. de iur. iur. l. fi. ff. de
dona. l. j. in fi. qui. mo. tof. ob. s. ite per acceptilationē. &
s. nouatio. ff. de pac. fi vnus. s. pactus. e. i. enim excommu-
nicato contrahendo grauius peccat, fi ingerit fe com-
munioni hominum contra iura, vt patet in eo, quod
le. & no. s. de cleri. ex. s. illud. Ergo ex hoc non debet cō-
modum reportare, vt patet in eo, quod no. j. e. refpon.
ver. cum enim, in fi. Sed dices, vtique nec damnum, ar.
ff. de dolo. l. j. ff. de condi. inde. nam hoc natura. Refpon-
deo hoc verum efl de iure naturali, vt dicit proxi. lex,
& ego ei naturalem obligationem referuo, vt patet ex
premiſſis. Porro de iure ciuili. fecus efl. Sed & commodū
fentiret excommunicatus, fi precium rei venditæ recu-
perare poffit, ideo enim rem fuam vendidit, quia mag-
is expediebat ei habere precium, quam rem, vt patet
ff. de contrahen. em. l. j. Dicit igitur, q. & fi excommu-
nicatus non excommunicato poffit efficaciter obliga-
ri, vt j. legitur, & nota. fuper quo etiam potest conue-
niri, & admittitur quælibet eius legitima defenfio, vt, s.
de iudi. intelleximus, & de excep. cum inter, cum fuis
concor. contrario tamen non ita fentimus, fcilicet q.
non excommunicatus excommunicato efficaciter obliga-
tur, immo ei agendi obftabit excepto, ar. optimum
in

in decre. cu inter. ver. fi. & in aliis concol. signatis. s. e. gl. in prin. Nec ob. q. ex sola naturali obligat. actionem da mus. vt patet in eo. quod leg. & no. de pac. c. j. & iij. respon. enim. vt no. s. de do. & contu. veritatis. ad fi. super ver. excommunicationem. ver. hoc no admittit. quod est intelligendum de excommunicato notorio. siue publice nunciato. secus de occulto. ar. ff. de of. pratoris. Bar barius. s. de re iudi. ad probandum. Executionem ordinum. vel beneficia conferre. vel acquirere non possunt secundum Host. excommunicati etiam occulti. quia non sunt ad hoc habiles. seu capaces. vt patet in eo. quod le. & no. s. de or. ab episcopo. c. j. s. fi. & c. ij. s. de cle. ex. mi. ni. si celebrat. & c. postulat. & vide quod ibi dixi super iij. glo. & quod statim subdam. allegat etiam s. de ara. & qua. cum bona. licet de facto teneat. quod si que ecclesie exinde fuerit facta fides. quia non iudicat de occultis. s. de sy. mo. sicut nobis. in fi. de hoc no. plenius de excep. pia. respon. lib. vi. & s. c. inter alia. s. fi. & s. de do. & contu. veritatis. in fi. Nec ob. secundum Host. quod hic dicitur. quia istud sit auctoritate iuris. & ex causa. vt patet in in eo. quod no. & le. j. ver. j. & illud. xj. q. iij. quonia multos. & s. c. inter alia. hi. n. sunt speciales casus contra regulam supradictam. quae semper nisi in casu expresso a iure stricto & diligenter seruanda est. nec est repeti re casum specialem in iure contra hanc regulam. quin etiam ex tex. possit elici ratio specialitatis ipsius. Nouissimi ad proprius meus tenuit disputando. q. collatio bene ficij facta per occultum excommunicatum. qui communis probabili opinione habetur pro soluto. potissimum si sit ignoranti. valeat ratione publici officij. cuius virtute confert. sicut ea ratione teneret confirmatio. de re iudi. ad probandum. pro eo facit. quod hic dixit Inno. satis videri. q. occulti non nominati excommunicati. quamdiu tolerantur in dignitate. possunt excommunicate. beneficia conferre. & literas impetrare. quia non persona. sed dignitas illud facere videtur. v. q. iij. nonne. facta enim illorum tuetur prator. vt no. de elec. nihil. & capitula. xxiii. q. j. c. ij. & iij. loquantur de non tolerato nominati excommunicato. facit ad hoc. quod post eum dixi de cler. ex. c. si. in glo. imo irrita. in fi. [Eislem] nec ob. q. cu excommunicatis participatis. cum enim & c. [Induci] monitis. vel precib. & quod sequitur [coarctari] dicit. f. quia non timet censuram. & de ficit brachium seculare [Coarctari] ar. q. cum peccator non corrigitur. non est amplius ei aliquid precipiendum. quod in multitudine possit habere locum. semper tamen captandum est tempus correctionis. xxiii. q. iij. no. potest. & est ar. quod nauta. qui incidit in excommunicationem. debet refundere precium. quia non potest perficere. quod promisit. s. de rescript. scilicet status. Vinc. [aliter fieret] s. quod ipsos vitaretis. & quod dedistis perderetis. & ponit hic vnam rationem. quare concedit cum illis participium. secunda. quia forte com mode. vel nullo modo poterant cruce signati aliunde habere nauigium. Et est no. secundum Host. quod de damno excommunicatorum hic papa no curat. nec eis intendit prouidere. sed solum his. qui cum eis contraxerant. [Vobis] q. non vos ipsi. Dicit tamen hic Inno. quod si non excommunicatus petat aliquid ex aliquo contra ab excommunicato. quod non excommunicatus tenetur & cogitur dare excommunicato omne id. quod tenetur ex eo contractu. alleg. de excep. cum inter. quid autem hic dixi de percussione clericum hereticum. vel excommunicatum. dicam j. e. contingit. super ij. glo. [Et autem] secunda argumentario. [Practica] tertia ratio. [Ibi] s. patris famil. excommunicati. [Quibus] ar. quod in quibus domino. vel hospiti excommunicato communicare potest sine poena. Abb. [Apud] [Deum] vtique & apud ecclesiam. & homines. quamuis 7 quod illorum iudicia sint diuersa. s. e. a. nobis. in fi. Glo. [Signat] contrarium. & soluit. Pen. glo. arguit. & illud 8 determinat. & contra id allegat contrarium. in glo.

ij. [ibi. se d nemo] hanc & se. vide plenius de collu. c. iij. super vlti. glo. in glo. vlt. [ibi. filius qui in fi.] non valet con ditio institutioni adiecta. quae contra bonos mores est. 9 quasi nec id fieri possit. in glo. ij. [ibi. Seruius] & j. de praben. cum qui. lib. vj. in glo. pe. [ibi. socius meus] non solum in domo. sed etiam in camera. dum modo non simul cum illo iaceam. vel comedam. secundum Inn. & Host. s. e. nuper. nec secundum eos dicitur communio. vbi in domo aliqua est excommunicatus pro suis factis. & ego pro meis. [Et ibi. non possunt] Idem Vinc. Gof. & Phy. [Et in fi.] illud ex superabundantia iustitia. vel aliud est dimittere delicta propter poenitentiam excommunicati. quod commendabile est. vt ibi. Aliud ius suum dimittere. ad quod nemo tenetur. vt in isto casu secundum Inn. & Host. qui sic soluunt. s. e. nuper. vel di stinguere secundum Host. an quis intendat in comunio nem. vel societatem excommunicati ante excommuni cationem. & talis no ligatur. vt hic. an. post. & tunc sub distingue. an ex facto alieno. vt si successit illi. qui comunio nem habebat cum illo. nec tunc excommuni catus est. quia nil sibi potest imputari. & iure sibi acqui sito licite potest vt. an ex proprio sponte & gratis in comunio nem incedat. & tunc secus. nec ob. si dicas. quod in illis voluntate suae hereditatem repudiare. vel adire. & sic sponte comunio nem inducit. sicut cu spon te cum illo communiter rem emit. Nam illa comunio oritur ab utroque. bene facit. si. fami. erc. haeredes. s. non tantum. ff. de reg. iu. qui cum alio. dice ista a seipso. Nec debet ponderare vtilitatem. quam habere possit emen do comuniter cum excommunicato. quia non solum pro ipso vitando debet lucrum contemnere. sed etiam malum tolerare. s. quod me. cau. sacris. secundum Host.

S Y M M A R I V M. 1 In carcerem mittere debet incorrigibilem clericum prelatum. & quem clericos possunt laici capere. & ad iudicium ducere de licentia prelatorum. & quorum. nu. 2. de eo. qui se dicit clericum post capturam iudicis secularis. nu. 2. & 6. s. ij. Eos. qui capi. mandare possunt. vel qui capere. & detinere. cod. & num. 1. & s. pon. Scelestum quid. 3 Casus. qui per solas leges. vel glossas magistratos non deciduntur. 4 Epilogus. & suffragium glossarum. nu. 5. Maleficium non debet impunitum remanere. Filius sine patris assensu in criminalibus longe absens agit. & ratio. 6 Additio glossarum. Clausuram quibus sit. vt aqua piscibus.

C A P. XXXV. T fama. C. t. Prælatus clericum suum incorrigibilem in carcerem rare debet. & potest. ij. quia laici de prelatorum licentia capere possunt clericos. & ad iudicium ducere. ij. ibi. Layci. [Depurari] qn qualitas commissi criminis hoc requirit. vt s. de poen. tu. [Fugium] hoc ipso puniendi. quamuis alias no deliquissent ff. de custo. reo. in eos. & de effra. c. j. Dicit Host. id intelligi de carcere publico. secus de priuato. ff. exqui. ca. ma. si curritur. [Scelestus] i. sceleratus. ver. cum sis celestus. non assimilare scelestis. & in auth. de leno. post medium primae colum. ibi. Alios autem sic scelestos existere. vt puellas & c. ad id. xxiii. q. v. c. j. [Et per] alias. vt & est consecutum eius. quod contingeret. si remaneret crimina impunita. vel repetas. ne [Capere] no. hic Inno. & Host. de capto pro iudicem secularem qui dicit se clericum. quod est expeditum. j. c. si iudex. lib. vj. & vide quod ibi dicam post Inno. super ver. repetat. [Et quorum] no. ista duo coniunctim requirunt. clericus sub sit illius iurisdictioni. qui mandat illi capi. & qui iurisdictionem

stio talis sit. qua ille mandans habeat illum corrigere. Rector ergo vniuersitatis. vel delegatus ad cautam clerici hoc mandare non possit. vnde dixit hic Inno. dici prelatos episcopos. qui quasi merum imperium habent. & alios. qui habent super illos ordinariam potestatem. & possunt illos corrigere. sicut sunt abbates quo ad monachos. nam alij prelati non habent potestatem per se capiendi. nec aliis demandandi. Aliqui dicunt secundum eum. q. quilibet iudex ecclesiasticus ordinarius. vel delegatus clericum ex iusta causa possit capere. & reuincere. ar. C. de sportula iudicibus. in Auth. vt iur. iu. s. & hoc quoque iubemus. colla. ix. possit dici secundum Host. q. illi soli prelati. qui potestatem habent absoluedi ab isto canone. habeant hanc potestatem. & non alij. & qui sunt ij. paret secundum eum ex no. s. e. cum illorum. videtur etiam secundum Inno. & Abb. q. iudex minor. imo & laycus. Item socius. vel vicinus possit clericum delinquentem capere. ne fugiat. & vt ipsum episcopo p. enter. sicut de defensore dicitur in Auth. de defen. s. nos igitur. & s. & interim. col. iij. in Auth. vt iudi. sine quo. iustia. s. necessitate. col. ij. C. de decurio. generali. li. x. ff. de his. quae in frau. cre. ait prator. s. si debitorum. xxiii. q. ij. principes. & c. regum. Item videtur. q. cuique clerico liceat seruientem suum clericum. si ipsum de furto habet suspectum. modico tempore detinere. ar. ff. de poenis. recipiendum. s. iura. vide quod dixi. s. e. ex te no. re. in glo. argumentum. & de iudi. cum non ab homine. super. j. glo. alias non licet cuiquam. maxime layco iniicere manus in clericum. etiam si renunciarer clericali priuilegio. j. c. j. etiam si layci delegati sint a prelati ecclesiasticis. s. e. vniuersitatis. sed Host. dicit. q. nemo debet in clericum manus violatas. vel temerarias iniicere. vel ipsum inuitum detinere per c. si quis suadente. & per c. nuper. s. e. & cum iura in hoc regulariter & generaliter prohibitoria emanauerint. qui dicit hoc sibi licere. ostendat hoc. vt probet. alias ei non crederet. ar. ff. de proba. ab ea parte. & patet ex nor. de transla. c. ij. ver. sed neque. Dicit etiam. q. t. casus tales. vel cõsimiles. qui omnino sunt canonici. per solas leges. vel glossas magistratos cum securitate animae non deciduntur. vt patet ex no. de solut. c. fi. [vel rebellio] no. contra satellites. qui. quando doliunt clericos ad iudicium. trudent. vel percutiunt illos. cum tamen quiete ad iudicium veniant. 4 Glo. ar. contra signat contrarium. & soluit. Ante. j. glo. obticit. & soluit. In iij. g. o. [ibi. si non longius. s. j.] agit filius longe absens sine patris assensu. ne dum expectatur pater. remaneat maleficiu impunitum. [Et ibi id quod] vide de testi. cu clamor. in fi. vlt. glo. [Et ibi famulos] vide de calu. c. ij. super glo. fi. in glo. pen. [ibi. s. gessisse] vide in pra. c. mulieres. super vlt. glo. in vlt. gl. [ibi. ra bernarius] vide in pra. c. olim. super vlt. gl. in glo. i. in fi. si ibi manent inuiti. sed alius est quasi aqua piscibus. xvi. q. j. c. placuit. T. Vinc. in glo. ar. contra. in fi. Aliud verberare. vt ibi. aliud capere. vt hic. quod dic vt no. j. e. si clericos. in v. glo. li. vj. in glo. & nonne. [ibi. seculari] & sic est intelligendum. quod no. lo. in praed. c. principes. secundum Host. qui etiam hic dicit. quod casus ibi notati potius sunt casus. quibus inuocat ecclesia brachiu seculare. quae quibus iudex secularis potestatem habeat in clericum. in glo. vlt. in fi. quod dic vt. j. de poenis. c. ij. in fi. vj.

S Y M M A R I V M. 1 In clericum etiam volentem qui manus iniecit in satisfactionem precedentis iniuria excommunicatus est. Spontaneus non dicitur si quo modo quis arctetur. Fugium ictus pena grauior omni pecuniaria condemnatione. Non tam. particularum significatio. 2 Toleranda mediocriter quae sunt acta. Clericus. qui submitit se verberibus laici. an cum eo sit excommunicatus. an percussus se ipsum. Participium in crimine quod dicitur inducere excommunicationem. 3 Satisfactio quibus modis. & qualiter laico fiat a clerico.

Clericus in dignitate posito laico genuflectit. & reuerentiam facit. Rationabile dicitur ad arbitrium boni viri. Epilogus. & suffragium glossarum. nu. 5. Iniuria licet non fiat volenti sit tamen reipublica. & petenti. & cui alij. nu. 6. & cui competat etiam pro clerico eius actio. ibid. In eius actione quid prosequamur. nu. 7. Dignitatis pristina memoria tortura remittitur. 6 Additio glossarum. Innocentius arguitur subtilitatis. 8 Hereticum percussus non est excommunicatus. Excommunicatum clericum si percussit quis. an sit excommunicatus. Excommunicatus clericus an & quis amittat priuilegium clericale.

C A P. XXXVI.

Contingit. C. t. Excommunicatus est. qui in satisfactione precedentis iniuria in clericum etiam volentem manus iniecit. Cõis diuisio. ij. ibi. Nec aucte. [Sponte] non erat mere spontanea submissio. Ad quam arctabat consuetudo ad hoc de testi. venies. ij. Sed quia consuetudo non arctabat ad cõponendum. & sic sponte cõponebant. sponte videbantur se submittere. [Fugium] quae poena grauior est omni pecuniaria condemnatione. ff. de poenis. in seruor. in fi. Ho. [Non tam] i. non solum. j. e. contingit. vel. i. non tantum. de fo. cõpe. si diligenti. & s. e. cum desideres. s. fi. Si. Tam. s. de postula. pra. c. bona. j. c. fi. & hoc vltimū plus placet Host. 2 Decetero. ac si dicat. quod actum est hactenus. mediocriter toleramus. sic de confes. ec. vel al. aqua. secundum Host. concol. secundum eum quod dixi. de poenis. calumnia. [Excommunicatur] in an. dicebatur. terque. & dicebant glo. ponitur proprie & improprie. & fuit seriose remouit. secundum Hostien. qui reprehendit glossatorē. quē dicit illā glo. posuisse. non aduertens. q. libera erat sublatā. non habes illā glo. hic. vnde iniuste reprehenditur. & simile quod dicit. j. e. quāuis. super glo. t. sed aduerre in layco. concol. oēs q. est excommunicatus. Sed videtur idē in ipso clerico submittente. participat enim crimini dānato. & propter quod ille dānatur. ergo eandē. maiorē incurrit. s. e. nuper. & j. e. si concubina. quae videtur et clericū excoicatu. nisi dicas. q. propter consuetudinē. quae tempore cõpõsitionis & satisfactionis cogebat eum se submittere. excusatur. & si dicas. vt dixi in prin. ca. q. non cogebatur cõponere. pateat. tamē cogebatur satisfacere. vel nisi dicas. q. participium in crimine tūc inducit excommunicationē in participare. quando participat iā excoicatu nō in illo actu tantū. pro quo excoicacionē incurrit. ad hoc. j. e. si concubina. ibi. post latā sententiā. & c. nuper. ponit etiā illū excoicatu tempore cõmunio nis. nec ob. si dicas. quod mandans. vel cooperans percussenti sit excoicatus. quia illud nō est ex vi participij. sed ex proprio facto. quo etiā quandoque excoicatus est non prohibens. j. e. quanta. vel nisi dicas. quod submittere nō sit participare crimini. quia probabiliter credere non sit participare crimini. quia probabiliter credere poterat illū remissurū. iuxta ver. Percere profratis. & c. vt no. s. de postula. c. j. Secunda solutio non videtur sufficiens. vbi ictus iterant. cū ex primo sit excoicatus. & secundū cõem lecturā potest hic argui. quod clericus percussus se ipsum non sit excoicatus. cū tamen contrariū dici cõsueuerit. ex quo hoc fecit irato animo. xxiii. q. v. si nō licet. lv. di. qui partem. ff. de re mili. omne delictū. s. qui se vulnerauerit. ff. ad l. Aquil. liber homo. facit de vi. & ho. cle. ca. vno. li. vj. vide. quod scripsi in Spe. de poenis. etiam in prin. in questione. ij. [Prouiso] satis necessaria est prouiso hęc per ea. quae habentur. s. de iudi. qualiter. Hostien. [Competenter] data. s. pecunia. vel petendo misericordiā. non tñ de cet. quod genu flectat. vel illi reuerentiā faciat. lxxvj. d. quando. cum illud non fieret sine iniuria clericali. nisi laycus esset in dignitate. de ma. & obe. folita. ver. quod autem.

autem. vel dic, quod cōpetens est satisfactio, dū modo nec manus iniiciatur, nec in captiuitate laici ponatur secundū Hostien. [Rationabiliter] quasi ad boni viri arbitrium. s. de trāfac. c. ff. de pig. actio. si seruo, ad fi. Hosti. ¶ Prima gl. alle. duas cōcor. obiicit, & soluit. ij. que rit. alle. pro & contra. iij. querit, & soluit. ¶ Glo. ii. primo trac. de palmista, de bigamo, b. de coniugato, & de deposito. secundo querit de exōicato, arguit negatiue, ponit op. ¶ Vlt. gl. obiicit, & soluit. ¶ In ¶ i. gl. [ibi, vsque adeo] Licet pater suo nomine agat pro iniuria illata filio volenti nomine filij, nō. quia nulla iniuria fit volenti. [Et ibi, cum donationis] dolus non fit volenti. [Et ibi, nemo videtur] sequitur, fraudare eos, qui sciunt, & consentiant. [Et ibi, si paciscar] valet pactum, ne prosequatur nunciationem noui operis, in quantum rem familiarem respicit, sed non in eo, quod spectat ad publicam lesionē. ¶ In gl. ij. [ibi, l. vl.] decurio dānatus nō torquetur in memoriam praeiū dignitatis. ¶ In glo. j. [ibi, nemo videtur] & j. de regu. iur. sciēti, lib. vj. [Et ibi, usque adeo] & ff. de pac. in personam, in princ. [Et ibi, factum ecclesiae] si dicas in personā clericī, facit ad propositum. Aliquibus videtur, & placet Inno. quod pro iniuria facta clericō non competit ecclesiae actio iniuriarum, cum sit libera persona, nisi forte fieret in iniuriā ecclesiae, sicut etiam dicitur in mercenario, aut libero homine, siue seruo bona fide seruiente. ff. de iniur. itē apud Labeonem, & §. interdum iniuria, vsque ad §. vlti. vel nisi abducatur ab officio diuino, vel nisi irrogetur in consistorio episcopi, dicit Hosti. sed Inno. dicebat sic, si partes abstrahantur de consistorio alicuius iudicis, tunc enim cōpetit actio iniuriarū, quia per id videtur diminui dignitas ecclesiae, & iudicis. ad hoc. ff. de iniur. l. j. §. j. & l. itē apud Labeonem. §. si quis virgines, & §. committere, & §. sc. s. de pe. dilectus. Licet autē non cōperat actio iniuriarū ecclesiae, poterit tamen agi ad satisfactionē vel publicis actionibus, vel canonū auctoritate, qui hoc volunt. ij. q. j. in primis, in princ. xvij. q. iij. si quis contumax. & c. sequen. s. de pōnis. c. ij. Dicit Inno. illud certū, quod episcopus accusare potest illū, qui suum clericū lēdit, vel detinet, vel aliās facit iniuriā loco sacro. C. de episc. & cleri. si quis in hoc. s. de app. dilectus. item post eum dixi s. de pō. c. ij. Dicit Hosti. post Inno. se non curare de his subtilitatibus, cū non verbis, sed reb. sit lex imponenda. de elec. cōmissa. §. porro. li. vj. quocunque enim iure fiat, sufficit nobis, ex quo sequi debet condēnatio, non curamus de nomine actionis. s. de iud. dilecti. probatur hoc de fo. cōp. c. ij. s. e. cum desideres, & c. parochianus. No. etiā hic Inno. q. licet actio iniuriarū solū prosequatur vindictam. ff. de iniur. iniuriarū, In sti. de perpe. ac. §. non oēs, & §. pōnals, tamen ex officio suo precipiet iudex iniuriā remoueri, si adhuc durat, vt si agatur iniuriarū de iniusta exōicatione, iudex nō solum vindicabit, sed etiā faciet absolui, ar. ff. de iniur. Itē. §. ait prator. ne quid. Plus dicunt aliqui, q. iudex in actione iniuriarū debet habere rationē damni, ar. C. de iniur. l. dominū. Alij dicunt id verum non per actionē iniuriarū, sed per actionē. l. A qui. ff. ad l. A qui. sed & si quacūq. §. iniuriā. Ipse Inno. no. de iniur. c. j. q. actio iniuriarū non prosequitur et interesse, nisi in hoc, q. propter maius damnum magis estimatur iniuria per pra. l. Dicit etiā Hosti. se de his verbis non curare, comprehendit enim simul vrunque sine expressione actionis. s. e. conquesti, de iniur. olim. [Et ibi, vt ibi dicitur.] Idē no. xxij. q. iij. si is qui hac. tenet hic Inno. & Host. hic. & s. e. cum desideres, in fi. d. & adde quod dixi de iniur. olim. in gl. fi. ¶ In glo. ij. [ibi, qui quis] & de biga. c. vno. li. vj. [Et ibi, vbi de hoc] quod dicit, de cler. cōm. c. vno. lib. vj. [Et ibi, dicitur] vbi de hoc, & l. di. accedens, & s. de hēre. ad abolendā. [Et ibi, multi] de diuor. gaudemus. [Et ibi, c. seq.] de hoc. s. de offi. or. q. fedē, de praescrip. veniens, in a. th. col. vij. de priuile. dotis, circa mediū. per quā. l. dixit Inno. s. e. si vere, se crede re, q. percutiens hēreticū exōicatus non fit, De exōi-

cato vero credit, q. illum percutiens sit exōicatus, quia illud priuilegiū immunitatis fauore ordiis datur, & non fauore personae, vt hic. Exōicatus vero certū est, q. ordinē retinet. [Et in fi.] no. xvij. q. iij. si quis deinceps, & xxij. q. v. exōicatorū. Vinc. & Gof. de immu. ec. c. pe. q. percutiens clericū exōicatur exōicatus est. Item Guil. in Spe. e. ri. ver. Sed quaritur, vt verberans. vel fm Hosti. cum exōicatio sequitur depositionem, verum est, quod dicit Vin. & recitat glo si praecedit, verius est, q. non retinet priuilegiū. Tamē contrariū secundū cū est cōius & securus, vel distinguit secundū eū, an perseuerauerit in exōicatione per annū, vel nō, vt primo casu pe. dat, secundum non, credo, quod teneat priuilegiū ratione, qua. s. dixi secundū Inno. Nam & planum est, q. sub epō conueniendus est ratione ordinis ipsius, quem retinet, cuius ratione vsque ad degradatio nem est de foro ecclesiae, de iudi. cum non ab homine, nā & tunc ordinē suscipit. s. e. cum illorū, fortius retinet. hoc patet, quia post absolutionem non oritur. bene faciunt dec. j. & ij. s. e. & c. de monialibus, ibi, se sc. & ibi, se inuicem. per quae probatur hoc aperte, q. si clericus percussus repercutit clericum percutientem, & facit hoc ad vindictā, exōicatus est, & tamen ille primo percutiens exōicatus erat. non ob. s. e. in audientia. j. e. contingit, ver. ex trina monitione perditur priuilegiū. hcc, fortius ergo per exōicationē, maxime cum nec illa feratur sine monitione hoīs. j. e. sacro. So. ibi monitio fit ad eū finē, & eam poenā. & ideo, si non parer, merito illā incurrit. Satis est autem, q. exōicatio operetur suos effectus priuationis cōionis fidelium, & sacrorum, & monitio, quae praecedit, fit ad aliud. Et vide hoc plenius in quaestione Gualterij super regula, delictum, de re. iu. li. vj. in primo membro.

ADDITIONES. a ¶ Ponitur proprie. Proprie quo ad clericum, improprie quo ad laycum, cum ipso facto sit excommunicatus. b ¶ Arbitrium. Id ergo dicitur rationabiliter fieri, quod fit ad arbitrium boni viri, quod facit ad compromissum, vt arbitrer rationabiliter sententiam ferat. i. ad arbitrium boni viri. c ¶ Damni. Hoc tenet Barro. in litem ap. s. si quis seruo, ff. de iniur. vbi vide per ipsum, & in l. qui seruum, ff. de ac. & obli. d ¶ In glo. fi. Et vide glo. j. s. e. parochianos, & super illa To. An. & Bal. in l. pactum curatoris, C. de pac. & in l. praes. C. de tranfac.

S V M M A R I V M. 1 Seruus excommunicatus per manus iniectionem, mittitur ad papam absoluentus, & ceptis casibus duobus, & quibus consideratis, num. 2. Occasio sonat hic in vitium. Modica scyenda damna. 2 Arbitrio relinquuntur quae per verbum poteris, demandantur, & quae veniant in eo hic. Ius commune quandoque factum ex indulgentia, vt hic. 3 Satisfactio quibus fiat modis. Papa se appellat seruum seruorum Dei. 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. Fraus dat alicui priuilegium. Ob damnnum vnus euitandū priuilegius est alter.

C A P. XXXVII. **R**elatum. C. ¶ Seruus exōicatus per manuū iniectionē mittitur ad papam absoluentus. sed si dominus, qui non fuit in culpa, ex hoc graue damnum incurrit, vel seruus hoc fecit in eius fraudem, absoluetur ab episcopo, si laesio non fuit enormis. Cōis diuif. ij. ibi. Quo circa [Non curant] serui [Occasionem] sonat in uitū, sicut de maio. & obe. solitz. [Dominorum] bona ratio. ne sic fit in prate seruorū clericum verberando dominum fraudare. ff. de publi. & vec. l. fi. §. serui, qui in fuga sunt. Host. [Graue] modicū ergo debent ferre, ar. de re iudi. c. j. s. e. inter alia, ad fi. secundū Hosti. [Poteris] hac ergo ¶ arbitrio relinquuntur. s. c. peruenit. [Indulgentia] ex hoc verbo & eo, quod sequitur, statim ibi, remoti, dicit Ho. colligi, quod a principio fuit indulgentia, hodie ius

ius cōe. s. secundū eū, de hēreti. ad abolendam, in fi. de of. or. irrefragabili. §. excessus. [Remoti] bonus iudex hoc arbitrabitur, de of. dele. de cautis, de tranfac. c. fi. in quo secundum Ho. consideratur conditio domini. Pone enim, quod propter paupertatem, vel in firmitatem nō potest seruo vno die carere, tali prouidendum est. ff. ad Sil. i. quis in graui. j. respon. & facit, quod no. detem. or. cū nullus. §. pe. li. vj. [Satisfactio] in forationibus, ieiuniis, poenitentia, & disciplina, non in elemosinis, vel pecunia, cum proprio carcant, in sti. per quas perso. no. ac qui. §. item nobis. [Seruorum Dei] i. papam, de hoc. s. in proemio. ¶ ¶ Gl. ij. respon. per quaestione, an idem in viro, & in liberto, arguit quod sic. soluit contrariū. ¶ In glo. ij. ibi, t. cōmisit. ex his nō. Ab. quod fraus dat alicui priuilegiū. Itē quod propter damnum vnus euitandū priuilegiatus est alter. [Et ibi, perlatum] secundū Vinc. & lo. [Et in fi.] potest dici secundū Hosti. & id fati exprefsum. s. e. mulieres, ibi cum tales personae sui iuris non sint, sed nimis detraheretur censurā ecclesiastica, & canonī, si quis suadete, si illa verba sic late sumerentur, quare opinio glo. potest, & feruatur. & vide quod ibi dixi super j. glo. & si dicas coniugem priuari sine culpa, subest tamen causa, de reg. iu. sine culpa, li. vj.

S V M M A R I V M. 1 Excommunicatus propter participatiōem, nem excommunicati, licet eum expugnet, absolutus non est. Excommunicatus in bello iusto pugnare potest, num. 2. Sed absolutio petenda, ibid. Contraria contrariis purgari mandat ecclesia. Occumbere, mori. 3 Penitentiae euidentia signa quae. 4 Absolutionis absoluti quo ad Deum effectus qui.

C A P. XXXVIII. **S**acris. C. ¶ Excommunicatus propter cati, licet eum expugnet, absolutus nō est, & pars huius. s. quod metus causa, & s. de sepul. sacris. [Participibus] de hoc dic, vt no. s. e. quod in dubiis. [De mandato ecclesiae] mādat enim ecclesia contra riam contrariis purgari, de pur. ca. inter solici. ad fi. secundū Hosti. Vinc. intelligit hoc de mandato generali, dicens, quod speciale mandatū non facit ecclesia ante absolutionē [Occumbat] i. moriatur. [Bello] quod est iustū, & sic no. exōicatum pugnare posse in bello iusto, fuisse tamen absoluentus, si hoc potuisset, antequam bellū intraret, propter instans mortis periculum. de hoc supra eodem. quod de his. [Viuentis] etiam morientis. 3 [Euidentia] signa fati sunt euidentia signa, quod ad mandatū ecclesiae expugnabat, quos foueret. sic videtur. Tamen hic innuit, quod & alia requirantur, quod dic vt. s. e. a. nobis. potest illos expugnare ex noua inimicitia, vel offensa. ¶ ¶ In glo. vl. in fi. j. & per hoc patet, quis est effectus absolutionis, i. quam facit ecclesia de iam absoluto quo ad Deum.

S V M M A R I V M. 1 Absolutus ab excommunicatione quis non creditur, nisi probet, & per quas literas, vel aliās, nu. 2. & 3. Literis penitentiarj creditur. 2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. C A P. XXXIX. **S**icut. C. ¶ Excommunicato, qui dicit se absolutum, nō creditur, nisi hoc probet. In j. decisā consultatio. In ij. respō. sio ibi, Fraternalitati [A te] vel ad te. & tunc est alia punctatio. [Absolutione] quam dicit se affecturū in curia Roma. [Literas] de quarum fide non dubitetur s. de fi. instru. quod super his. [Omifimus] [poenitentiarj], vel legati. s. e. ad eminētiā, & no. Ab. quod creditur literis penitentiarj. ¶ ¶ Glo. j. obiicit, & soluit. ¶ Glo. ij. respon. per quaestione, an vnus testis indicia, vel honestas personae sufficiat, & tenet quod non, alle. contrariam,

& soluit. ¶ ¶ In glo. j. [ibi, non est verum] in foro contentioso. & contraria locum habeant in foro poenitentia li. de homi. significasti. ij. ver. cum de ceteris. Host. [Et in fi.] & s. e. cum illorū, in fi. ¶ In glo. ij. [ibi, teste] sed pluribus bene. Item potest constare per modum, de quo. s. de priuile. cum olim. j. Host.

S V M M A R I V M. 1 Si excommunicatus ab episcopo ad metropolitanum appellat, & quibus casibus remitti debeat ad suffraganeum, & num. 3. 7. 8. & 9. Excommunicatum se iniuste peobare volens non auditur ante absolutionem. 2 Ab ecclesia separatus ipsius implorare non potest auxilium. Ad metropolitanum an subditus suffraganei transferat causam praeter appellationem. Excommunicati non fertur nisi pro contumacia, eam quis contemnere dicitur, num. 7. 3 Finissimi qui. Simplex pro composito sumitur. 4 Iudicium plurium firmitus. Emendari, reuocari. Consuetudo quae hic debeat vtendi. Absoluti an quis debeat ante, quam satisfaciat, & num. 9. Absolutionem petentis protestatio quae prosit, & admittenda, & num. 5. 5 Eam an repellatur petens ad effectum agendi, non tenetur consistere, sententiam tenere. 6 Absolutio ad cautelam an impartienda, & cui & quibus seruatis, post absolutionem cur auditur causa, num. 8. 7 Contemnendi modi qui. Appellatio excommunicati duplex, an in ea exprimenda causa. 8 Per querimoniam adire superiorem discrepat ab aditione per appellationem. 10 Epilogus glossarum. Appellans quibus casibus remittatur. Error intolerabilis, & quis, & num. 11. & 13. 11 Suffragium glossarum. Sententia quae nulla propter errorem iuncta glo. & nu. 13. 12 Additio glossarum. Opinioni curiae non credendum. 13 Excommunicationis sententia quae nulla. Delicti iudicis quo casu sententia non teneat in contumaciam citati.

C A P. XL. **R**ertuas. C. ¶ Si exōicatus ab episcopo appellat, ab illo potest absolui, ille tamen suffraganeus deferens, potest illum remittere absoluentum, tenetur etiam remittere, si eius excessus fuerit manifestus, ante absolutionem vero non auditur volens probare se exōicatum iniuste, secus, si vellet probare poenitentia esse nullā, & primo super casu ponit falsam opinionē, secundo alle. pro archiepiscopo, tertio contra ipsum, quarto soluit distinguendo, ij. ibi, verū. iij. ibi, in Sardicē. iij. ibi, vos igitur. [Separatus] & ideo ¶ ipsius auxiliū implorare non potest. Ab. [Non debet] in surgebat sic hac argumentatio. nulla causa subditorū suffraganei deferretur ad archiepiscopum nisi per appellationē. Sed omni excommunicato interdicta est appellatio, ergo nullus subditus suffraganei exōicatus transfert causam ad metropolitanum. Cui syllogismo responderetur, quod prima propositio non est vera simpliciter, vt patet ex no. de off. ordi. pastoralis. Si vero est simpliciter falsa, vt patet de excep. dilecti, & c. dilecti, & c. significauerunt, vt saltem quo ad casum, de quo hic queritur, est propositio duplex iuxta id, quod habes in glo. secunda. & ideo non sequitur conclusio ex pradi & is secundum Hostiensē. Melius poterat probare secundum Abb. quia cum nullus exōicetur nisi pro cōtumacia. ij. q. vj. sunt quorum, ergo appellare non potest. Dicit Abb. absoluentū, vt no. de offi. ordi. ad reprimendam.

dam. [Proposuit] per hoc patet nec primas, nec secundas decre. esse auctenticas. Io. [ante appellationem] innuit appellatum esse. [Metropolitani] ad quem fuerat appellatum. [Ius] illius causae, pro qua est excoicatus, an. si sit vera vel falsa, iusta vel iniusta. Ab. [Receptio] inducit Host. hoc pro se ad ea. quae dixi. s. e. cum desideres. [Volut] i. quod debet velle. de hoc de of. or. ad reprimendam. Alij, q. licet citandus sit suffraganeus ante, quam fiat absolutio, non tamen de necessitate facienda est remissio. Dicit hic Ho. q. prima opinio curialior est & expeditior. [Audiendi] sub principali causa. [Remittendi] etiam super principali. Inno. nam super absolutione remitti possunt, vt est dictum. Ab. [Abiectus] a coione. & hoc intellige post ap. vel expressio intolerabili errore, vt sequitur secundum Inno. & Host. [Finitimos] i. vicinos, & qui in confinibus sunt secundum Gosalle. lxxv. di. c. si de hereti. ad abolendam, in prin. [Audiatur] etiam prius, quam absoluat, & sic contradicit decre. Alex. [Accipiat] sustineat. Ab. [Discuratur] i. de causa cognoscatur, [Probetur] i. approbetur, & confirmetur, si fuerit iusta. [A pluribus] quo casu firmius est iudicium. xx. di. de quibus, de offi. dele. prudetia. [Emendetur] i. reuocetur, si fuerit iniusta. Abb. [Consuetudo] quae consuetudo attendi debet. de hoc. s. ad haec. Quid si is, pro quo lata est sententia, dicit q. non debet absolui prius, quam satisfaciatur, quia notoria est offensa. dic q. est audiendus. j. de ver. si. ex parte, quod verum est, si constet iudici, vel constare possit intra viij. dies. j. e. solet. li. vi. alias, si is, qui debet probare, petat longius interuallum, praestita ab excoicato sufficienti cautione de satisfaciendo, prout canonicum fuerit, absoluetur, vt ibi, ar. s. e. sacro. s. j. & est si. s. de no. op. nu. c. si. & no. quod secundum quosdam semper in dubio debet excoicatus post appellationem petere absolutionem, vt sic in tutiorem partem declinet. s. de hom. ad audiendam. s. j. ver. j. cum suis conxor. haec autem consuetudo, de qua hic loquitur, extenditur ad omnes, ad quos est appellatum, ar. xij. di. per totum, de co. di. j. basilicas, & est expressum in dic. solet. respon. j. & s. in prima. b. Alij contra, dicentes, q. si petat absolui, iam confitetur se iuste fuisse ligatum. s. de elec. venerabilem. s. eos igitur, ver. fuit quoque, & vide quod ibi dixi super glossi. no. hic, nisi forsitan praemissa protestatione, vt per hanc absolutionem non fiat sibi prauidicium in aliquo. Sic enim, si interim celebret, non fit irregularis. Sed nec confitetur excoicationem tenere. vnde siue superior est absoluat, siue ad excoicatorum eum remittat, non fit ei prauidicium. & prodest haec protestatio & admittenda est, cum ex probabili causa fiat. s. de co. tit. cu. M. s. de elec. Cumana. & secundum hoc optime intelligi potest, quod hic dicitur, s. q. absoluitur ad cautelam, sic enim bene cauetur vtrique. Na illi, pro quo lata est sententia, nullum fit prauidicium in iure suo, si proximus eius comunioni ecclesiae restituatur. Est enim excoicatio medicina excoicati, non ius alicuius, ij. q. i. multi. j. e. ti. cu. medicinalis. Hinc est, q. non auditur appellans, ne excoicatus absoluat. j. e. sacro. s. fi. ver. j. quinimo & excoicatio iam incipit operari, quia, ex quo petit absolutionem, obedientiae signum est non contemptus, vt patet in eo, quod legitur & no. s. de poenis, c. si. Item per hoc cauetur excoicatus, ne in dubio periculose sine absolutione maneat, vel et moriatur. [Quid] si alicui agenti opponitur excoicatio, vt repellatur ab agendo, & idem perat se absolui cum protestatione praemissa? Respon. non video, quare sibi denegari debeat, ar. 3. e. cu. desideres, s. secundum modo ab ipso, a quo petitur absolutio, vel eius auctoritate, vel eius subdito iurisdictione habente dicatur excoicatus lata, ar. s. de cle. ex. muni. apostolica. s. de excep. apostolica. j. e. c. venerabili. & idem videtur, si peratur a delegato papae, ar. in eo, quod leg. & no. s. de offi. dele. prudetiam. s. vlti. & si per hoc tamen non releuatur, quin sit irregularis, si sciens se excoicatum, celebravit, & est hoc de prouisione plus,

quam de iuris rigore. Nam & sine protestatione absoluto nullum fit prauidicium, si apparuerit sententiam non tenere. Sed nec prodest ei protestatio, si apparuerit sententiam tenere, etiam si sit iniusta. xj. q. iij. c. j. Si autem iudex, vel aduersarius petant, q. confiteatur sententiam tenere ante, quam absoluat, non sunt audiendi. ex confessione enim sua hoc modo nec debet aduersario accrescere, nec sibi deperire, ar. si. si. ser. ven. sicuti. s. quari. & ideo idem dicendum est, etiam si non protestetur. Sed in his, qui dicunt se iniuste excoicatos, securius est protestari secundum Inno. cuius est mens totius istius glo. [Ad cautelam] sic. j. c. venerabilis. s. e. cum desideres, s. secundum s. de appell. ad poenitentiam. Sed nesci quid in hoc casu, ex quo excoicatus asserit se post ap. fuisse ligatum, debet statim absolui ad cautelam sine alia probatione, vel tenetur se probare appellasse ante, quam absoluat. Dissensio est, videtur enim, q. i. hoc casu assertioni excoicati credi debet. j. e. ti. solet, respon. j. quod Inno. scripsit. Tu vero dicas citandum esse illum, pro quo excoicationis sententia lata fuit, vel qui ex officio ipsam tulit. s. de ap. cum specialibus. s. j. & penul. super quo dic, vt j. e. venerabilis. s. j. ij. & iij. Qui si confiteatur ipsum appellasse ante sententiam, sed frustratorie, locus est absolutio ni, nisi dicat sententiam latam pro manifesta offensa, de quo dic, vt legitur & no. j. c. solet. s. in prima. Si vero dicat nullo modo fuisse appellatum, vel excoicationis sententiam ante ap. latam fuisse, non debet statim superior excoicatum absolue etiam ad cautelam, sed potius hoc summarie examinare. & si reperit appellatum fuisse quoquo modo ante sententiam, locus est absolutioni ad cautelam, vbi nihil opponitur de manifesta offensa. nec requiro in hoc casu plenam probationem quae requiritur in principali, quia si tanta probatio requireretur, nulla esset differentia inter hunc casum, & illum, quando q. dicit se excoicatum post ap. nec petit se ad cautelam absolui. & quia si hoc plene probaretur, non esset necessaria absolutio ad cautelam, imo appareret sententiam nullam fuisse. vnde dicas, q. in hoc casu. vbi ad cautelam petitur absolutio, non requiritur plena probatio, sed sufficit semiplena, dummodo talis sit, quae iudicem mouere debeat. & etiam per eosdem testes poterit excoicatus plene probare in principali, cum alius articulus sit, vt patet in eo, quod le. & no. s. de fo. com. p. c. v. & de testi. venies. ij. & de re iud. decetate, & c. quod ad consultationem. s. fi. & li. vj. de ap. Romana, respon. j. & s. j. & ij. & idem dicendum est in aliis casibus, in quibus peti potest absolutio ad cautelam. Alioquin, si diceremus, quod nudo verbo excoicati deberet stari, semper esset forsitan locus absolutioni ad cautelam, quia semper posset dicere se appellasse, vel aliquem alium ex ceteris similibus casibus allegare, quod erit absurdum, & aduersario prauidiciale. super quo vide, quod no. s. de offi. dele. cum contingat, & in dicto capitulo solet. Hoc etiam puto esse de mente, vt in tali casu nunquam absoluat excoicatus, nisi citato illo, pro quo lata est sententia, vel qui ipsam tulit, vt patet in eo, quod no. s. e. glo. & de offi. ordi. ad reprimendam. s. j. Quid si citatus non venit, aut periculum sit in mora? Examine iudex summarie articulum, & procedat in absolutione, sicut s. praemissis. j. e. sacro. s. j. Est autem consilium, quod in tali casu fiat absolutio, idonea cautione recepta. sic enim non habet aduersarius de graui prauidicio materiam querelae, ar. j. de verb. sig. ex parte. & c. cum olim, & in dicto extra. solet. s. in prima. cu. & si excoicatus se tanquam iniuste ligatum absolui peteret, absolueendus esset etiam aduersario praesente & contradicente, ex quo nihil opponeret de manifesta offensa, vt patet in eo, quod le. & no. s. de offi. dele. cu. contingat. s. fi. & de ap. qua fitote. s. j. alias tamen, vbi aduersarius per se, vel per procuratorem praesens esset, nec de offensa saltem dubia aliquid obiceret, vel confiteretur, sententiam latam post appel. licet temerariam, sufficeret iuratoria cautio, & sic potest intelligi. j. e. venerabilis. &

li. & adde, quod no. de hac materia. s. de ap. c. j. rñ. j. fm Host. [Contemere] no. q. quod contemnit excoicationis sententiam, qui absolutionem non petit secundum Host. de p. c. ti. v. modo. contemnit scripti post eum. j. e. ti. dilecto, li. vj. in glo. contemnitur. [Beneficium] in illo casu, quando dicit se appellasse, vel etiam dicit se iniuste excoicatum. Hosti. [Absolue] praemissa tamen cognitione, quod ex vera & iusta causa sit appellatum, alias non transferitur iurisdictione ad archiepiscopum, nec illi posset absolue, de ap. Romana, li. vj. hanc ergo opinionem absolue, vel remittendi habebit, ex quo apparebit legitime appellatum, alias necesse habet remittere, vt ibi, & j. e. sacris. Ho. Omnino, vide quod dicam e. ti. ex venerabilibus, li. vj. super glo. pe. vbi inuenies, quod hic dicit Inno. contra hoc, quod de optione dixi, ibi etiam dicam, quomodo excoicati appellatio duplex est, i. interposita ante excoicationem. & haec est illa, quae si legitima est, redit sententiam nullam. alia, quae interponit ab ipsa excoicatione. Et de hac, vt dicit hic Inno. dicitur quidam, quod valet sine expressione causae, sicut a diffinitiva, quod quo modo ipse improbat, ibi vide, quod hic omisit Hosti. [Deferendum] quod habet de necessitate facere, cum per querelam adiur, de hoc de of. or. ad reprimendam. [Ac demum] al. deinde. f. cum fuerit excoicatus absolutus, secus, si per querimoniam detulisset causam ad superiorem. de hoc s. de rescrip. ab excoicato. Inno. [Audiatur] ad quid, ex quo est absolutus, audiatur causa, no. s. de of. dele. cum contingat. in vlt. glo. [Excessum] quauis t. etiam in hoc casu ad metropolitanum fuerit appellatum, secundu Inn. & Host. cu. talis non audiatur appellans, de ap. peruenit. Abb. [Denegaret] ergo, si denegaret, metropolitanus debet illi absolue. & hoc q. principaliter fuit excoicatus pp excessum commissum in Deum. Si enim in homine, prius satisfieri oportet. s. de ap. qua fronte, vbi satis de hoc, & j. de ver. si. ex parte. j. secundum Hosti. Dicit Ab. q. hoc casu cautum esset appellare ab episcopo denegante absolutionem, & facit quod secundum eum dixi, de of. or. ad reprimendam. [Glo. v. ponit tres casus, quibus remittitur appellans.] Gl. vj. ponit ius antiquum & modernum, & distinguit. [Glo. error] resp. per quattio. quis sit error intolerabilis, & dicit, q. cum ligatur, quia facit, quod est bonum, vel quia non facit malum, turpe, vel impossibile, alle. contrarium. ponit op. v. in subdit qd si erratur in facto, in causa, propter quae excoicatur, non est vera? [Vlti. glo. incipit casum.] In glo. error, [ibi, s. i.] j. dicam. [Et ibi, nullum] vt cum falso procuratore, & hoc vult. l. se. [Et ibi, cum prolati] si productis substitutionibus iudex non credens per illas causas iuuari, contrarium pronunciat, si non appelletur, transit in re iudi. [Et ibi, l. j. s. i.] Si dicit iudex, cu. pster te debitorum in so. ite in xxv. te condemo in 100. no est appellare necesse. [Et ibi, s. vlti.] & l. se. cum. ferrauit pater circa causam exheredationis dicens ex se non natum, qui natus erat, vel per errorem alterum, vel adulterum patrem nominat. [Et ibi, l. tutor] si defutor habenti quasi no hnti, datio nulla. Idem q. n. q. erratur in causa facti. [Et ibi, l. seie] dicit, q. si maior xij. quasi minori detur tutor, non est excusatio necessaria. [Et ibi, s. vlt.] qui satisfacere de sistendo no debebat, si per errorem promissit fideiusoribus, datur exceptio. [Et ibi, si quis] postquam liberatus lapsus teporis si fideiusor dedit, ille non tenetur, quia erroris fideiussio nulla est. [In glo. j. in fi.] per quod no. Hostiens. non esse cuique opinioni credendum. xj. di. neque quorumlibet & c. ego solui. & remittit de deci. c. j. [In glo. j. ibi, ad haec quoniam] nec suspensio ab officio vel ingressu ecclesiae. j. e. is cui, in fi. li. vj. [Et in fi.] & de hoc in Spe. de ap. s. in quibus, ver. xvij. [In glo. xj. q. iij.] [ibi, duobus] & in aliis, qui no. j. e. praesentis, li. vj. [In glo. absolue, in fi.] sic. s. c. inter, de simo, per tuas, de rescrip. super literis, Host. [In glo. error] [ibi, meretricem] ad peccandum cum ea. Host. [Et ibi, vlti. in fi.] illud speciale in matrimonio, vt ibi dicitur, & no. [Et ibi, excoicatio] & hoc ideo secundum Vin. quia talia

mortalia non sunt expresse contra naturam excoicationis. Secus in illo excoicato, quia est obediens. istud enim est natura excoicationis, quae non debet ferri nisi pro contumacia. & dixit, q. glo. s. lo. Teutonica fuerat & colorata extendens fimbrias suas. [Et ibi, ius scriptum] de quo agitur secundum Vinc. vt in exemplo. j. posito. sc. quia, si de illo non ageretur, vt si dicat condemo te in. x. quia sententia non est ferenda in scriptis. Dicit enim, q. l. statim alle. non specificat nisi de his, de quibus agitur, [Et ibi, licet manifeste sit falsum] hoc videtur glo. tenere, q. si notorium est me no comisisse delictum, propter quod excoicor, tenet excoicatio, si tamen esset notorium, q. no comisi, nec comittere potui, secus, vt satis dicam. j. c. Romana. s. vlti. li. vj. super ver. innoxios. si ergo non sit notorium, q. comittere non potui, licet sit notorium, q. no comisi, procedit glo. quae tamen locum habet in al. ordinario meo. In iudice enim delicti tantum non procederet, si per eum citatus ire contempsit, quod potui, ex quo notorium erat me illud crimen non comisisse, & per consequens illud ex eo iudicem meum non esse iuxta no. de accusa. accedens, in vlti. glo. cu. suis remis. & in Spe. de citatio. s. j. ver. ire generaliter. Si autem coram illo comparui, & cognitum esset de crimine me patiente, videretur tenere processum, & sententiam, cum de hoc cognoscere potuerit. facit quod no. in Spe. de co. iud. in fi. j. colum. ver. sed pone. super his tamen vide, quod dicam super regula, scienti, de re iur. li. vj. & maxime in fi. quattionis, posset etiam dici, q. cum de manifesto, non de notorio loquatur glo. & ista sint diuersa, vt dixi de coha. cle. vestra, glo. non probet quod dixi. [Et ibi, nec continet errorem] vel si est error, non est intolerabilis. [Et in fi.] dic vt. j. e. venerabilibus, in fi. li. vj.

- ADDITIONES.
- a Expedientior. Vide Ioan. An. de offi. ord. ad reprimendam, in glo. de necessitate. & ista sunt determinata hodie per c. venerabilibus. s. la. ne, & se. eo. ti. l. v. vbi vide.
 - b In prima. Vide ibi glo. super ver. superiorem, & Ioan. An. super illa.
 - c Contumacia. Si ergo excommunicaretur, quia obedit suo prelato, illa tanquam contra naturam excommunicationis secundum ipsum non teneret.
 - d Generaliter. Vide Ioan. An. de fo. compe. Romana, s. contrahentes, li. vj. & Inno. de rescrip. super literis.

- S Y M M A R I U M.
- 1 Excoicatum papa si saluat in suis literis, non ob id eum ab soluit, & hoc non ita semper procedit, nu. 4. ad dictio. constat. Pro excoicato, quae agere liceat, nu. 4. Negligentia non possumus arguere papam. De sententia patrocinate excoicato, vel haeretico.
 - 2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum. nu. 3. & 4. Pro haereticis quando oretur. De voluntate principis, seu papae quibus rationibus constet. Ius nouum non tribuit papa ei, quem scienter sub titulo dignitatis nominat.

C A P. X L I.

Saliquando. C. Si papa suis literis excoicatum saluat, non propter hoc illum absoluit. Ponit primo dictum, ij. causam reddit ibi, cum per. & in iij. copil. haec decre. erat sub tit. de rescri. [Apostolicam] maxime, quia idem & fortius in aliis [alloquio] solito more dicendo salutem, & ap. benedictionem, vel verba similia. [Ignorantiam] facti. forte. n. ignorat papa illum excoicatum. [Negligentiam] officialium ad hoc deputatorum. ne publice de negligentia papae arguamus. ix. q. iij. aliorum, quod no. hic Vinc. de sententia lata patrocinate excoicato vel haeretico, vide in Spe. de aduocato, in prin. [Gl. j.] primo ponit duplicem causam, quare non saluamus excoicatos. ij. quare & soluit. [In glo. j. ibi, iubemus] vide de symo. in tantum, super iij. glo. [Et ibi, non epistolis] vide de proba. per tuas, in i. glo. [In glo. j. ibi, salutem] possumus etiam eis optare salutem animae, & corporis, & pro eis orare, si cur

cut orat ecclesia pro hæreticis in parasceue, qui tamen excõicati sunt, de hæreti. excõicamus. T. Gof. & Phy. [Et ibi, tali communicat] nam & princeps sola voluntate manumittit. ff. de manu. apud eñ. ad hæc. C. de fidei. liber. si voluntate. Vin. Phi. [Et ibi, q. sit absolutus] item Gof. in proç. huius libri. Vin. T. Phi. & Hostien. [Et ibi, hic constat] item si scriptura exinde confecta est, & per sequentia apparet de mente papæ, q. intendebat illum absolue, licet absolutoria verba non proferat, habebitur pro absoluto, alias non. Item si scriptura confecta non est, & apparet sententia, idem est, alias præsumeret ignorãtia, vel obliuio. tu dic tunc cõstare, quando id exprimit se velle, vt in Cle. e. ti. si summus. vbi etiã dicitur, q. si papa etiam sciẽte sub titulo dignitatis aliquem nominat, honorat, vel tractat, non per hoc illum approbat, vel fibi attribuit nouũ ius [Et in fine] vt no. s. eo. nulli. de viroque vero. xciiij. distin. si inimicus. ¶ In glo. penul. in fine] de rescrip. c. vlti. libro vi.

- 1 Decretalis huius pars vbi. Excommunicatus a pluribus prelati non restituitur communio, si ab vno tantum absoluitur, & nu. 3. uer. licet. & qualiter absoluat, num. 4. Idem, si ab vno ex diuersis causis. 2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Absoluta ab adulterio remanet notata. Plures domini si separatim cedant ius eundi, ire non licet, nisi vltimo cedente.

CAP XLII.

Efficij. C. Pars, de testa. & de pe. & re. officij. & hoc dicit. Excõicatus a pluribus prelati non restituitur cõioni, si ab vno tantum absoluitur. Cõis diuis. ij. super hoc. [Pluribus] idem, si ab vno ex diuersis causis. [In in ipsum] pone exemplum. s. ij. q. autẽ, de fo. cõpe. postulati, de rap. c. j. de temp. or. cum nullus, li. vj. [Veritatem] hanc. C. le ab alio, vel ex alia causã excõmunicatum. Inn. [Absolutio] sub. danda non est, & si data sit, sub repa & c. ¶ In glo. j. no. excõicatum iterũ & c. ij. quærit, & tripliciter soluit. ¶ Vlt. gl. signat contrariũ, & dupliciter soluit. ¶ In j. gl. [Et ibi, s. vlt.] deprehensa in adulterio & si absoluta sit, notata est [Et ibi, transactio] duæ sunt leges. prima non facit. nec secunda, nisi in quantum dicit, trã sãctione finita, cum ex partibus tuis & c. Dicit, trã sãctione, in singulari, finita in plurali. i. ea, quæ finita sunt. [Et ibi, pluribus] vide. s. e. cum pro causa, super gl. ij. [Et ibi, fundum] licet plures domini fundi separatim mihi cedant ius eundi, per illũ tamen tunc solum ire licebit, cum vltimus cesserit, tamen interim prius cedentes reuocare non possunt. & no. de ele. c. in Genesi, in gl. consensus. ¶ In glo. i. [Et ibi, simile] ff. in hoc simile, quod dixi in sup. [Et ibi, vna absolutione] qua simul per omnes fienda, vt differat a sequenti [Et ibi, absolutum] nec introducet illũ in ecclesia cum solẽnitãte, de qua. s. c. a nobis, licet verbo absolutionis sententiam profert secundum Inno. & sic necessãrio hæc oportet intelligi, alias, si vnus cum altero conuenire noller, nec illi committere, & petenti absolutionem ab vna obtaret reliqua perpetuo, forte non posset absolui. forte, dixi propter papam, vel legatum talem qui posset absolue ab vtraque. ¶ In glo. vlt. [Et ibi, ab alia] quantum in eo est.

- 1 Excommunicatus, & interdictis quæ permittantur, & nu. 2. 2 Conscientia seruanda semper est, & ad superioris consilium informanda. Interdictum seruandum, dupliciter fit. 3 Ferraria est patrimonium ecclesie Romana. Ciuitas non excommunicatur, sed ciues, & qui, licet interdicitur. 4 Non baptizans non excommunicatur, nec constitutionibus ecclesie ligatur. 5 Epilogus, & additio glossarum.

CAP XLIII.

Responso. C. Excõicatis, & interdictis prædicari pot. verbum Dei, & tẽpore generalis interdicti cõceditur baptismus, chrismatio in fronte, & pœnitentia momentum, ij. ibi, præterea. & quelibet sub diuiditur, & vtriusque secunda incipit, Super quo. [In hebdomada] sic. j. e. permittimus. [Aliquam ecclesiam] no. cõcundum ¶ Inno. excõicatos posse ingredi ecclesiam, dũ modo non audiant officium, & dicit Host. hoc esse cõtra id, quod no. s. e. nuper, super ver. orando. [Conscientia] quæ semper seruanda est, & ad superioris consilium informada. s. c. prox. Ho. [Expedit] nedũ semel in hebdomada, vel in m. e. s. [Interdicti] hæc diligenter seruanda est, quandoque enim interdicitur personæ, quandoque locus, de excõf. præ. c. fi. de priuile. q. nonnullis. [Tratorum] s. & ij. par. [Ciuitas] quæ est patrimonium ecclesie Romana, vt no. in Auth. vt ec. Ro. c. an. vlt. medium, in glo. per hoc. & no. q. s. dixit ciues, hoc pro eo, q. a ciuitas non excõicatur, sed ciues. [Consi] & maiores per quos ciuitas regitur excõicari possunt. ad hoc. j. e. Romana, li. vj. de sumo. dilectus, de excep. significauerunt. hi enim excõicatur vnus pro delicto alterius. xxiiij. q. iij. c. j. licet bene interdicitur, de spon. non est vobis, de of. dele. f. a. ne. ij. [Paruulorum] & adultorũ. j. e. quoniam, li. vj. de excõicato non est quærendum, an possit baptizari, cum non baptizatus non excõicaretur, quia non est creatura ecclesie, nec eius constitutionibus ligatur. s. de diuor. gaudemus. [Mortem] & viuentium, & sanorũ, quod dicit vt j. e. c. vlti. vi. Chrismate. ergo & Chrismate confici. j. e. quoniam, li. vi. ¶ In glo. j. signat contrariũ, & soluit. ¶ In glo. ij. in fi. ¶ & dicit vt in sum. ipsius quæstionis, & j. q. iij. in summa. ¶ In glo. pe. in fi.] de matrimonio, & ordine dicit. s. de spon. non est vobis.

ADDITIONE. ¶ Et ordine. Si vis plenissime videre, quæ sint permissa tempore interdicti, & quæ prohibita, vide Io. Cal. in tractatu suo de ecclesiastico interdico.

CAP XLIII.

Coniu. quæ de causa non debeat coniugi reddere debitum, sed potius excommunicationem pati, & quæ reddat, sed non exigat, & nu. 2. 6. & 7. Reddendo quo casu faciat sibi præiudicium, irregularis fiat, nu. 3. Communicare ei, quem percussit clericum vidi, an possim non autem de eo ei, quem præsentem me fuit excommunicatus, & denunciatus, etiam si sit in remotis. s. subdit. Quod si mihi præcipiatur communicare. 3 Obedire superiori excommunicanti, nisi quid faciam, nunquid teneat, & inobediens incurram excommunicationem, & numero. 5. Consulens, ne paream, excommunicato an incidat in ipsam. 6 Conscientia propria ad proprii pastoris consilium in dubio est regenda. 7 Epilogus, & suffragium glossarum.

CAP XLIII.

Inquisitioni. C. Si coniu. scit pro certo impedimentum matrimonij, non debet reddere debitum, sed potius excõicationem pati, reddit autem, sed non exigat, si hoc credit ex causa probabili & discreta. Sed si ex leui & temeraria, reddit, & exigit. Et primo ad casum, de quo queritur, distinguit. & primum membrum prosequitur ibi in primo. Circa secundum subdistinguit ibi, in secundo. & tertium subdistinguit ibi, verũ cum. [Distinguentum] secundũ hanc distinctionẽ intellige, de restit. spo. literas, & de diuor. porro, secundũ Inno. ¶ In primo] i. quando scit impedimentum, nec potest illi cõmisceri sine mortali, vt quia scit illam consanguineam in gradu prohibito, de consan. & affi. non debet. Et dixit Inno. in addi. idem dicendum in similibus, vt quando indubitanter vidi iniuriose verberari clericum, quẽ vitare

vitare teneor in priuato, & in publico, si fuisset publicũ, & potius excommunicationem sustinebo, quã ei cõmunicem. si verò nescio pro certo percussorem iniustam, sed sic credo probabiliter & discretè, tunc per me illi non cõicabo, sed ad petitionem percussoris eum nõ vitabo et in priuato Ratio diuersitatis: quia communio est uoluntaria, redditio debiti necessaria. si autem credo percussorem iniustam ex leui & temeraria credulitate, nedum ad petitionem alterius, sed & per me potero illi cõmunicare. Refert quosdam dicere, q. quantumcunq. quis publicè percussit clericum, nunquam etiã a videndis vitari debet, quia licet vere sit excommunicatus, non tamen nominatim, nisi per iudicis sententiã excommunicetur, vel nunciatur. ij. q. j. multi. Sed Inno. dicit etiam aliter, q. per sententiã excommunicationẽ esse posse notoriam, sicut de fornicatione dicitur. s. de coha. cle. vestra. & c. multi. loquitur, quando excommunicatio non erat notoria, licet talis esset, q. probari poterat, puta quia facta fuerat percussio iniuria multis videns, tunc non vitabitur, nisi primo condemnatur, vt ibi. ¶ Subdit autẽ, q. quando quis per sententiã fuit publice excommunicatus, & denunciatus, præsens in sententia, qui postea inuenit illum in remotis, teneat eũ vitare etiã in publico. ridiculosum. n. esset dicere, q. non deberet probare nisi habens probationes paratas, intmõ vitabit illum, etiam si mortui sint omnes, qui interfuerunt sententiã. nec ob. vj. q. ii. c. ij. & iii. quæ loquitur cum excommunicato nunq. fuerat notoria, hic loquimur, quando fuit notoria per sententiã, vel facti eundẽ tiam indubitãtam. sufficit. n. factũ aliquũ, & alicubi fuisse notorium, licet probationes perierint. Dicit tñ posset, q. si prælatus subito præcipiat, q. celebret illo p̄sente, quẽ subditus scit taliter excõicatum. tñ prælatus, & alij ignorant, subditus ipse peribit, sed præstetur saltem illi, quẽ excõicatum nouit, q. non intendit orare, nec celebrare cum excõicato, sed cũ aliis. sed si præcipiet ei, q. cum illo solo celebraret, non obediet ei, et si sit monachus, cui abbas præcipit. rō, quia peccatum esset. s. qd. met. causã, factis, sed quid si ille dicat se absoluitum ab illa excõicatione, licet instrum. vel testes parata nõ habeat. Vt, q. nõ sit ei credendum, nisi habeat aliqua argumenta suã absolutionis, ar. de cleri. perc. c. j. & ii. sed vt, q. si eius excõicatio nulli est piudicialis, q. ei cõicari possit, si alias persona est bonæ vitæ, & maxime si hoc iurat, arg. de cleri. pe. tuã. finita est additio, redeundo ad textum quæro.

5 posuit, arg. de excep. cum inter. ¶ Sed quid si papa, qui superiorem non habet, iniustum præcipiat, pot. dici, q. si de spiritualibus, vel ecclesiasticis personis aliquid præcipit, semper est obediendũ, & tñ per quam durum sit, cum nemini liceat de ipsius factis iudicare. de hoc dixi, s. eo. cum pro causã, in gl. et. & no. de ara. & qua. eam te. in. j. gl. ix. q. iij. cum cta. & c. per principalem, nisi id, quod præcipit, taperet hæresim. xl. di. si papa, vel nisi ex iniusto p̄cepto præsumeret statum ecclesie perturbari, vel ex inde alia mala esse ventura, tunc enim peccaret obediẽdo, cũ futura mala p̄cauere debeat, non iuuare ad illa committenda ¶ Inno. ad quod Host. alleg. dec. de cle. ex. mi. proposuit, in fi. de voto, magne. Si vero aliquid præcipit de sp̄alibus alicui laico, qui nil tenet ab eo, nec est de iurisdictione sua rōne personæ, vel causæ. Dicit Inno. quod nõ videt, quare debeat obedire, sed excõicationẽ semp. debet seruare, quia cum ecclesia militans sit in ipsius potestate, nullus q. ipsius mandatum se debet sacris ecclesiasticis iniurere, alle. Host. de hæresi. ad abolendã, in prin. & remit. Host. ad sum. eo. tit. s. ex quibus causis, sub. s. quod alit dixi. [Consilium] Inno. qd. ad p̄pastoris proprii consilij conscientia propria in dubio est regenda, qd. dic. vt. s. de sumo. Mathæus, & de ara. & quali. ad aures. Host. [Non euidenti.] Quid si maritus p̄terit impedimentum, qd. sciebat ante matrimonium p̄ctum, vt quæ dicit, q. ante matrimonium cognouit consanguineã cõiugis, tñ hoc probare non pot. rñ, non potest vxorẽ impetere, sed potius vxor ipsũ, vt patet ex his, quæ le. & no. de eo, qui cõ. con. san. vx. transmissã, & de eo, q. duxit in matric. c. j. tñ, qui certus est de impedimento, nec exigere potest, nec reddere, intmõ potius excõicariõnem tolerabit, vt. s. eo. [contra legem.] non reddendo, vbi reddere tenetur. [Iudicium conscientie.] exigendo. (vbi nõ pot. exigere. ¶ ¶ Secunda gl. q. r. & soluit. ¶ Vlt. quærit, & sol. ¶ In gl. id est [in fi.] vel deposita. Hostien. ¶ In glo. vlti. [ibi, ante matrimonium.] Host. forte nõ habens hoc ver. in gl. non approbat istud exemplum, dicens, quod hoc nocere non debebat mulieri, quæ non fuit particeps iniuriam, alle. de eo, qui co. con. san. vx. s. u. a. c. pe. & vlt. sed loquuntur in affinitate supueniente ad matrimonium, & bonum est exemplum. Dicebat autem exemplificandum per dec. de secundis nup. dominus.

ADDITIONE. ¶ In crimine. Quia non obediendo hoc casu nullum est crimen, & cõsulit, vt non contumaciter resistat, sed per viam iusticiæ.

CAP XLV.

Clericus quibus de causis perdat clericale priuilegium, & nu. 2. in fi. & 5. clericus a bico quibus modis discerni possit Ex superscriptione sumitur argumentum. 3 Epilogus, & suffragium gloss. nu. 4. Renunciare ea tantum possum, quæ me contingunt. 5 Additio glossarum.

CAP XLV.

Ontingit. C. Clericus si a prælato reasumit habitũ, & tonsurã, perdit priuilegium clericale. Et in prima comitis q. rela, i. scda pronisio ibi, verum qa. [Diocesi tua.] loquitur ep̄o, in cuius dioc. erat comitatus, vel aliqua terra subiecta comiti. [Tonsura.] tria ponit hic p̄ordinẽ, p. quæ cognosci & discerni pot. clericus a laico. de primo, de vi. & ho. cle. clericus, j. & ij. & c. clericos. de scdo e. ti. clericus. ii. De tertio. e. ti. c. fi. & s. ne cle. vel mo. c. j. [Subversorium.] sic. s. de cleri. cõ. ex parte. [Luxu.] quasi luxuria, & dissolutione. Goff. ¶ Probatuntur.] dic vt. j. eo. si iudex laicus, lib. vj. [Criminibus.] sic. s. de priuileg. ex parte, vbi de hoc. Et vide quod no. in Cle. de vi. & ho. cle. qm. in gl. si ergo. [A te.] dicece sano loquitur, vt patet ex tex. & si nõ ex superscriptione, p. qd. p. qd. nõ sufficit illos a quocunq. moneri. & dixi de hoc. j. eo. si clericos. ¶ li. vi. pbatur idẽ. s. eo. in audientia. 3 [Extrorsus.] id est exclusi, vel inexpertes. Abb. ¶ In glo. iij. Io. And. super v. Decret T alle.

esse libellum offerri, imo tunc de plano, & ex officio iudicis examinabitur, & expedietur hæc causa. nec potest per eum repelli per exceptionem spoliationis tñ ex generali rōne, q. causa specialis est, in qua iuris rigor non seruatur, de do. & con. c. i. Tum quia per prædicta periculum esset in mora, quod solum sufficit ad absolūtionem dandam per hanc constitutio. aliā moram, q̄ vitari præcipitur, per solennia iudiciorū induceremus. Putat tamen Inno. q̄ competat exceptio. q̄ alia excommunicatione ligatus sit is, qui petit absolui, quia illa probata negatur absolutio. s̄. eod. officii. intellige, vt ibi not. in i. & vt ibi dixi, sed secundum eum hanc exceptionem non habebit nisi is cuius interest illum non absolui. & pro quo excommunicatus est. Alius enim, contra quem nihil petit, non videt, quare admitteretur. Ipsa vero absolutio præstita, si perat interesse, necesse erit libellum offerri secundum Inno. & tunc posset conuētus excipere de spoliatione, sicut & in aliis iudicijs. s̄. de or. co. c. 1. de resti. spo. frequens, lib. 6. Nec putat, q̄ et ad istud interesse agere possit ante absolūtionem. s̄. eo. per tuas. [Insoni.] i. Inocenti [xistat.] excommunicator. Inno. [Probaum.] contra sententiam † probari potest ratio nabile quoad causam, quæ euidenter apparet iniusta, vel quia constat non illum, sed alium commisisse delictum, propter quod excommunicatus fuit, de pur. val. c. ii. vel constat plenē satisfactum, aliā autem probatio incumbit excommunicatori. cum nec negatiua probari possit. s̄. de proba. quoniam contra. Hosti. [Arbitrium.] satisfacere compellatur, quod est. j. [Receptam.] cum fuit absolutus, [Pristinam.] idem. verb. s̄. de offic. or. significauit. concor. eo. ti. ad reprimendam, in fi. de ap. quæ. i. ni. [Satisfactionem] sic s̄. de offi. or. significauit. [Errorem] notorium † & patentem, vt probant sequentia. pone secundum Vin. q̄ excommunicauit intra terminum, quem statuerat absolūendum, de off. dele. quarenti. [Reuocare] sine cautione, nā cum cautione reuocat, etiam vbi est dubium. Inno. [Sententiam] dicit † Inno. quosdam mirari, quomodo iudex reuocet sententiam suam, cōtra id. C. sen. re. non pos. l. ij. & ij. q. vj. hoc etiam responder, vt scripsi, de app. cum cessante. super. i. gl. ad ver. hoc etiam placuit. [Et tunc.] i. cum de errore merito dubitat. [Si que.] i. reuocando sententiam, vbi certus est de errore, vel vbi dubitatur absolūendo cautione recepta. [Transcripta] de condēnatione ad interesse, & alterius penę inflicione, penā vero interdicti ingressus paritur ipso facto. [Ca uens omnino] sic s̄. de rescri. cū contingat, & concili. Vien. de fo. comp. quis, circa fi. [Canonica.] s̄. de proba. q̄n. j. de re iu. ca. i. l. vj. † Gl. iij. tractat, quō tripliciter excōicatio est iniusta, & q̄n dicatur continere intolerabilem errorem, ponens op. Hug. & Vin. & priam Tan. & Io. vl. obiicit, & sol. † Gl. 4. ponit multiplicē penā male excōicantis. † Gl. v. querit, arguit contra & pro. ponit opinionē, & solūtionē. † Gl. [quia nullas] exponit literam, & alleg. priam. † Gl. i. [ad damna] exponit, querit, ponit op. Io. & soluit. † Gl. [sic patet.] not. excōicatorē post absolūtionē cognoscere de iusta, vel iniusta excōicatione. Ad id obiicit, & soluit, de muni. querit obiiciendo, alle. p. & soluit.

13 † In 3. gl. [ibi] s̄. si quis sine.] sine causa stipularus etiam si ne dolo, si postea ex illa stipulatione agit, dolo facit, & exceptione doli repellitur. [ibi] l. j. qualiscunq; sit obligatio, nouari potest, dum in dō sequens obligatio ciuilitate, vel naturaliter tenet. † In gl. idest, [ibi] si quando] ponit casum dec. statim allegat. [ibi] iulianus.] vide hæc & se. de iniur. in nostra, in j. gl. & super ipsa. † In glo. q. d. [ibi] cum de debito.] vide de causa pos. cum ecclesia, super 4. gl. [ibi] l. i.] vide s̄. c. ti. cum illorum, super gl. pe. † In gl. sed qualiter, [ibi] qui solidum. s̄. etiam] vide in c. statim alie. super gl. sed nunquid. † In gl. sic patet [ibi] l. ult.] s̄. ex hęc redatus heres legatarij legatū petit, sibi præiudicat. [ibi] ad solūtionem.] vide de resti. cū venisset, super gl. ij. † In vlt. glo. [ibi] ne in arbitris.] vide de resti. cum a nobis, super gl. i. [ibi] diuus.] vide de dolo, cum olim, in j. glo. † In

gl. i. j. [ibi] q. j.] ibi de hoc in sum. [ibi] & in alijs, qui no. j. eo presentis, lib. vj. † In gl. iij. [ibi] ex causa] quia non subest causa, vel non vera, vel non legitima. [ibi] ex animo] ad vindictam, nam quod seuerius castigare necesse est, non pleatur seueris animo, sed medentis 86. dist. odio. [ibi] placet] Ad hoc. j. eodem venerabilibus. s̄. pen. lib. vi. [ibi] canonis] sicut percussiens clericum, vel his si. [ibi] in fi.] dicebat Goff. quod licet vterque incipiat priuari simul tempore, tamen naturaliter. i. intellectu præcedit priuatio iniuste excommunicari, & statim sequitur priuatio excommunicantis iniuste, quia prima operatur secundam, sicut in fusio graua. & remissio peccatorum simul sunt tpe, tñ naturaliter. i. intellectu infusio nem gratiæ præcedit remissio peccatorum. 32. q. 1. cum renunciat, facit, quod no. de poe. di. j. post prin. in cap. magna, & quod dixi supra de app. præterea ii. super ver. sententiam. Idem Phi. qui etiam dicebat, quod isti interdiciunt ingressus sub conditione, si citra notationem excommunicauerit. locus est ergo penæ, cum existeret conditio. ff. de verborum signifi. cedere diem. † In glo. iij. [ibi] ipso iure] idem Innocen. [ibi] si qui sum] de hoc supra. de matri. contrac. cap. fin. [ibi] de illicita] & secunda questione prima, nemo. [ibi] excommunicat] suspēdit, vel interdicit. [ibi] medicinalis] libr. vj. [ibi] in fi.] quo ad illos casus. † In v. gl. [ibi] debet absolui] ad hoc de temp. ord. eos qui. l. vj. [ibi] in fi.] hoc placet † Innocen. quod ipse absoluat, sed alius ipsum in ecclesiam introducet, quod intelligit Hostien. etiam ex illius delegatione, de offic. ord. cap. fi. & licet sit contra, quia non possum per alium, & c. xlvj. dist. in. sicut, & quod vna via conceditur, & c. supra de procur. tuæ, est tamen simile. ff. de iur. om. iud. l. prator. ff. de neg. gest. at qui natura. s̄. cum me absentem, s̄m Hostien. Si vis alia similia, vide, quod no. de reg. iur. potest quis, libro vj. in versicu. & no. non placet. Inno. quod quidam dicunt, illum in ecclesiam introducere posse, licet ibi officium dicere non possit. j. eodem.

16 respon. & c. duobus. † In gl. quia † nullas. [ibi] iurare] hoc bene fatetur Hosti. quod hoc casu non sit necessarium iuramentum, nec quod relaxans sit sacerdos, cum hæc sit potius reuocatio, quam absolūtio. [ibi] in fi.] ibi soluitur in i. glo. † In gl. mora, [ibi] periculum.] quod esse possit ex nimia loci distantia secundum Innocen. supra c. re. larum. & cap. nuper. in fi. [ibi] in fine] & plenius, de elect. capit. vlti. libro vi. † In gl. excommunicatore, [ibi] uocare] i. illum, pro quo lata fuit, quod dic. vt infra eodem venerabilibus. s̄. ij. & iij. lib. vj. † In glo. j. ad damna. [ibi] iuramento] videtur, quod † quia de dolo excommunicatoris agit, de ferri possit iuramentum in litem pro interesse. ff. de in li. iur. l. ij. & l. videamus. s̄. fi. & l. in hac. s̄. sed iudex. Quidam tamen dicunt iusiurādum in litem non deferri, nisi cum succedat in locum alterius rei, in cuius exhibitione, vel restitutione sit malitia, vel contumacia, vt si non exhibeatur, vel restituatur res, quæ mādāta est restitui. ff. de in litem iur. l. ij. videntur tamen expressē leges dicere, quod & si nullum præceptū, aut sententia præcessit, tamen defertur iusiurādum. ff. de dolo l. arbitrio. s̄. non tamen. ff. de in li. iur. in hac. s̄. fina. ff. ne quis eum, qui in ius vol. l. fi. ff. de. 2mo. non enim, tamen & si non deferatur iuramentum in litem, defertur tñ aliud intramētum per canonem statim alle. Inno. [ibi] dicit Io.] & Vinc. [ibi] cum per † venditorem] de hoc. s̄. de iniur. c. pe. & Inn. plene tractauit de omni interesse, qd breuitatis, & decisionis causa non prosequor. & si vis psequi, vide quasi ad literam in spec. de fruc. & interesse, versic. & quoniam in causis, vsque ad versic. sed qualiter formabitur, & in summa Ho. de sententia. s̄. quis sit effectus, versic. sed quia aliquid, vsque ad fin. & per Dy. de regu. iur. mora. * libro vj. [ibi] condemnationem] imo supra de iure patrona. pastoralis. Hostien. qui nota. supra de app. sollicitudinem, in princi. quod si per † canonicos, vel alios cōstare possit excommunicatum propter eam cām non electū, qui alias fuisse electus, excommunicator

municator tenetur ad consimile beneficium, si illud dare possit per præ. decre. pastoralis, alias punietur ad iudicis arbitrium, vt hic, & sic habetur ratio non solum dāni, sed et lucris. ff. de eo, quod certo lo. l. iij. s̄. fin. Si autem fuit electus, sed præter excommunicationis post app. lata confirmator ipsum repulit, tenet ibi, quod ager de iniuria † confirmatorem, ar. quod leg. & no. s̄. de emp. & ven. c. fi. & in subsidium, si non sit soluendo, † excōicatorē b. ff. de eo, per quem factum est. l. iij. † In gl. ga nulla, [ibi] in ecclesia] ad hoc C. de apof. hi qui. † In glo. quia forsitan, [ibi] non esset] & forte † fuit error ex similitudine nominis, personæ, vel loci, de rescrip. c. fi. [ibi] in fi. ne] vel non vidit priuilegium. s̄. de priuile. cum olim. ij. Vin. vel errauit secundum decre. de solutio. Odoardus, s̄m Per. vel erant opiniones iuristarum, vt in except. de nuncio missio, vel de priori recripto, vt patet. s̄. de app. vt debitus. nam si talem exceptionem non admisit, & propter hoc pars appeller, quæ iudex vt cōtumacem excōicari, probabile illius opinionis dubium illum excusaret s̄m Abb. † In gl. quasi dicat, [ibi] l. j.] s̄. eo. cum illo rum, ad fi. † In gl. sed qualiter, [ibi] dubitare] vel dic. vt dixi s̄. gl. ij. s̄m Abb. [Et ibi] l. iij.] hoc verum facta fide de errore, & sic facit † op. Ber. s̄m Host. † In gl. sic patet, [ibi] l. v. l. i.] s̄. de elec. venerabilem, ver. fuit quoque. [Et ibi] acquirere] arg. s̄. de homic. exhibita. † In † gl. pe. [in fi.] & vide, quod ibi dixi in glo. no. scdm dicit hic Inn. q̄ sicut s̄m excōis trahit secum excutionem, nec impeditur per sequentem appellationem, de ap. pastoralis, sic & s̄m absolūtionis per sequentem app. non impeditur. Si vero † cedat appellatio, non impedit, quia appellans, ne absoluaatur, appellat a futuro graua mine. † id, de ap. vt debitus, si tamen iustam habet causam, non impedit absolūtionem, sed causam deuoluit, vt dicit gl. Ad primum dictū facit, q̄ dominus parius & c. de pe. dist. j. verbum, & vide, quod dicam in c. pastoralis, super gl. hæc ratio.

ADDITIONES.

2 † Mora. Et per Cy. Bar. Bal. & do. Bar. de Saly. in l. j. C. de sentē. quæ pro eo, quod interest, plenissime.

3 † Excommunicatorem. Quando interesse non potest estimari, succedit pena, vide gl. plene in c. coram, de offi. del. & Bar. in l. fi. ff. de prat. stipu.

S V M M A R I V M.

1 Hæretici, & libertatis ecclesiastica uiolatores excommunicantur, et nu. 2. 3. Libertas ecclesia in quibus consistat, & qui eam uiolare dicantur, & nu. 7. 9. Ecclesia uniuersalis, & singularis priuilegia multa, & quæ, & a quibus data, & dari possint. Papa etiam in temporalibus casualiter exercet potestatem.

2 Ab excommunicatione huius constitutionis, absoluit episcopus & quos, facta satisfactione.

3 Consiliarij pari pena feriuntur, & qui. Ignorantia excusat, & nu. 4. Scribens sententiam latam per falsas literas dicitur excommunicatus, in fi.

4 Epilogus, & additio glosarum. Constitutio quando liget.

C A P. XLIX.

NOuerit. C. † Excommunicat hæreticos, & quosdā uiolatores ecclesiasticæ libertatis. secunda principalis ibi, nec non fautores, de his. s̄. de hæretic. ca. ij. & s̄. eo. quantæ. [Necnon] repere, excommunicandi s̄m Ho. [libertatem] quæ consistit in priuilegijs concessis sup spiritalibus, vel temporalibus generaliter, vel singulariter siue a deo, siue a papa, siue ab alijs principibus s̄m Inn. Hof. & Abb. s̄m quos a deo multa sunt ecclesiæ concessa, sed tangamus tria tantum. Primum est illud, quodcunq; ligaueris super terram & c. xxiii. q. j. quodcunq;

quod quantum ad personam papæ extenditur ad inter prærationem omnium dubiorum. s̄. qui si sint le. per ve nerabilem. s̄. rationibus. Secundum est illud, quod decimæ, & primitiæ, & oblationes ad clericos spectant. hoc enim a deo concessum intelligimus. xvj. quæst. j. reuerri, mini, quod dic. vt legitur, & notatur, supra de decimis, a nobis, & cap. tua. i. Est & tertium a deo concessum, scilicet, quod ecclesia solas res ecclesiasticas administret. xvj. dist. idemque, & cap. cum ad verum. multa & alia priuilegia concessa sunt a deo clericis, quæ continentur in nouo & veteri testamento. A papa etiam multa priuilegia sunt concessa, sicut est illud, quod qui in personam ecclesiasticam manum iniicit, est excommunicatus. xvij. quæstio iij. si quis suadere, & quod in legatis ad pias causas sufficiunt duo testes, supra de testa. re. larum, secundum Innocen. quod dic. vt ibi nota. Multa & alia priuilegia inuenies a vicario Christi concessa, quæ in iure canonico legi possunt. Ab imperatore etiam multa priuilegia sunt concessa, qui solus cum vniuersis laicis, & etiam clericis in temporalibus præfereat, quod ad ipsa temporalia priuilegia potest concedere generale. xcvj. dist. in. cum ad verum. quod quandoque conceditur loco quantum ad immunitatem, quandoque ecclesiæ, idest congregationi fidelium, & quandoque ecclesiæ Ro. siue etiam generali: quādoque episcopis: quādoque personis ecclesiasticis vniuersis, vel colligitur. C. de episcopis & clericis. l. nemo. C. de his, qui ad ecc. con fu. præfenti. C. de his, qui in ecclesia manu. l. iij. in auth. vt eccle. Rom. centum ann. & c. colla. secunda, & vt differ. iudi. & de eccle. titu. collatio. ix. per totum. C. de sacrosan. eccle. & de episco. & cleri. in auth. de rebus eccle. non alie. colla. ij. & vt clerici apud proprios epif. conue. colla. vj. per totum. Multa & alia priuilegia in iure ciuili sparsa colligi possunt, quæ nimis prolixum esset per singula recitare. In supradictis omnibus priuilegijs intelligendum est hæc litteram locum habere. Surti & alia priuilegia spiritualia non vniuersali ecclesiæ, sed aliquibus specialibus seu singularibus ecclesijs, vel collegijs, vel personis concessa siue a papa, vt supra, de priuilegijs, per totum, siue ab imperatoribus, vel alijs regibus, siue principibus mundi concessa. nam alij reges, & principes in his, q̄ ad ipsos spectant, huiusmodi priuilegia dare possunt, vt patet in eo, quod legitur, & notatur, supra de resti. in integrum auditis, supra de præscript. auditis, supra de fide in strumen. inter dilec. supra de decimis, dudum. In quibus si quis contrauerit, non incidit in canonem istum, non enim qui facit contra libertatem istius, vel illius ecclesiæ singulariter, dicitur propter hoc simpliciter facere contra ecclesiasticam libertatem secundum Innocen. cuius est mens totius istius glossæ. quod autem supra dixi, quod imperator solus præfert temporalibus, vt nota. supra eodem, glo. ver. ab imperatore, & sequentibus, intelligas principaliter, siue generaliter, & regulariter. Nam & papa etiam in ipsis exercet suam casualiter potestatem, ut not. infra eodem grauem, in prin. secundum Hostien. [infra duos] si post † satisfecerint, absoluet episcopus, quia papa sibi non referuat absolūtionem, supra eodem nuper. & sic dicit Guido Paduæ fuisse terminatum. [Statutarios, & scriptores.] iudicantes secundum ea, & iudicata scribentes statim sunt excommunicati secundum Hostien. nec excusari possunt a toto, licet interdum a tanto, supra, quod metus causa, sacris. Officiales vero secundum Innocen. & Hostien. non sunt excommunicati, nisi seruauerint, vel negligentes fuerint in eis delendis. [Consiliarios † locorum.] si consilium dederint, quod seruentur. Idem dicunt quidam, & si de derint contrarium consilium, quia debent dimittere dignitatem, vel officium, nisi destruant statutum, si habent potestatem destruedi, supra de immun. eccle. aduersus. Primum dictum plus placet quod ad illos, qui Io. And. super v. Decret. T 3 non

non habent potestatem destruendi. Innocen. facit Cle. de viis. ex grandi. versu. eandem. Et dicit ipse Hostien. quod ubi quandoque possunt habere excusatione quo ad deletionem statutorum predictorum, quae ignorare possunt. ex quo uero certificati sunt, & obedire negligunt, constitutio illos ligat: quod ferendum est ad sanum intellectum & arbitrium boni viri, ut hoc intelligatur, cito potuit bono modo, & cessato aliquo intervallo. Quid enim si hoc primo sciuit de nocte, vel in festo tam solenni, quod concilium congregare non potuit, vel erat tunc infirmus? Haec arbitrabitur bonus iudex, ar. ff. de solutio. l. ratum, de dona. apostolicae. fm Inn. & Host. [Publicam] ergo secus, si priuata scriberent, arguunt Ia. & Phi. q. scribens in iam latam per falsas literas sit excōicatus. inducunt etiam. s. eo. quantae. ij. q. j. notum. ¶ In secunda gl. signat priuilegium, & remittit. ¶ In gl. iij. [ibi, conscribunt] ad hoc de male. c. ij. in fi. ¶ In gl. sic. [ibi, ligat] & sic hodie ligat cum iam diu fuerit publicata. Alii exponunt post huius publicacionem. i. postquam in singulis locis fuerit publicata, quoniam, ut dicunt, frequenter est publicanda, ne possit allegari ignorantia s. de iudicis, ita quorundam, & c. ad liberandam. Ignorans enim hoc statutum non videtur in excōicationem incidere, quae non ligat nisi per iuramentum. xi. q. iij. nemo ignorans est non peccat. C. ne fan. bap. l. ij. ff. de pe. absentem. j. respō. C. de sca. l. j. s. de constitutio. c. ij. licet ignorans ius alia pena puniatur, de temp. or. vel non est. s. eo. cum illorum, in fin. & hoc est benignius fm Host. sed primum verius, ut in seq. remiss. [in fi.] de hoc plene in fi. vj. libri. super data. ¶ In gl. [re sume. in fi.] vel dic vt s. dixi.

ADDITIONO.

¶ Non sunt excommunicati. Hoc verum, nisi tempore, quo talia edebatur statuta, fuissent editioni praesentes. j. eod. grauem.

S V M M A R I V M.

- 1 Hospitalarij Hierosolimitani per iniectioe manuum absoluuntur a priore suo, excipitur, nu. 3. & 4. Eorum magister etiam ab eodem absoluuntur, praepotes & priores a quo, nu. 4. Absoluere quandoque quis potest, non autem ligare, exempla. Subditus absoluit superiorem hic. 2 Ratio ubi est eadem, ibi idem ius, quo modo intelligatur. Religiosi pro iniectioe manuum deficiente abbate, vel prelato suo a quo absoluuntur. Episcopus in deficiente abbate, vel prelati religiosorum locum succedit, & quo casu hic. 4 Absolutio est fori penitentialis, & a presbytero facienda, in fi. 5 Epilogus, & suffragium glossarum. Extensio priuilegiorum sit ad alios, iunge glossam. 6 Additio glossarum.

C A P. L.

Anonica. C. Statutum de regulis excōicariis pro iniectioe manuum per suos prelatos absoluendis ad hospi. Hieroso. extenditur, ut ipso prior illos absoluat, & primo ponit antiquum canonem, quem secundo prorogat ibi, Nos igitur, & not. q. dirigitur magistro, & fratribus hospitalis Hieroso. per id, quod dicit Magistro, probatur, q. ipse magister, qui prelatus maior est ordinis, & laicus, ab ipso priore potest absolui, licet ille sibi subdit, & est eos, qui dicunt, q. eps illum absoluet, & de hoc in spe. de sen. prola. s. vt autem, versu. quid si prior, nec sequitur, si potest absolueri, ergo ligare, quia istud est voluntaria, illud vero contentiose iuris, quod pater est in legato de latere, qui absoluit non subditos, de offi. leg. ope. Item canon ligat de absolutioe sic disponens. Item restringenda sunt odia, & amplia di. fauores, de re. iur. odia, li. vj. Item scias, q. no. glo. s. eo. cum illorum, s. si vero, quod idem est in repletiis, Host. ibi contra, nisi illi simile habeant priuilegium, licet enim ubi est eadem ratio, sit idem ius, illud tamen verum, cum arguitur de extensione iuris cois. secus, si de prorogatione priuilegij dicitur hic, & ibi, q. oēs religio, deficiente ab-

bate, vel prelato qui possit illos absolueri, ad diocesanum recurrunt. [Percussorem] in t. claustrum fm Host. & in his, de quibus loquitur capitulum, sepra domus sumantur pro claustrum, licet aliud claustrum non habeant, de vi. & hon. cle. quoniam. s. eo. ex tenore. Si ergo percussor extra claustrum, vel predicta sepra, absoluet eps fm Host. & facit quod dixi in prima gl. Guil. autem in Specu. de sen. prola. s. vt autem, versu. quid si monachi, dicit, q. religiosi extra claustrum se percussoribus absoluentur a papa, opinionem Abb. vide. s. eod. cum illorum, s. si vero ¶ [Priorem.] non t. dixit, priores, per quod dixit Host. hoc esse speciale priuilegium cōuentus vltimarini. in aliis ergo locis fm eum recurreret ad diocesanum, nec poterunt absolueri singulares priores, vel praepotes mansionum, nisi aliud haberent priuilegium, recurreret ergo fm eum tunc ad diocesanum, remittit ad no. s. eo. de monialibus, & c. cum illorum, s. si vero claustralis. [Presbyter] quia alias non posset absolueri fm Host. cum absolutio sit fori penitentialis, remittit in hoc ad ea, quae fm eum dixi. s. eo. a nobis. ij. super ver. capud ecclesiam, & c. nuper. ¶ In glo. iij. ad hanc extensionem alle. quatuor similia. ¶ In iij. glo. [ibi si sponsa] priuilegium, quod habet vxor in dote, habet etiam sponsa, quae dotem dedit, sed non nupsit, vel erat minor. xii. [Et ibi, oratio] vide de elec. in causis, in gl. hic habes. [Et ibi, lex] Iulia. vide de iureiu. cum contingat, super gl. secunda. ¶ In gl. 3. [ibi, ex parte] vbi de hoc. [Et ibi, inter] vbi de hoc in gl. quod dictum a ¶ In gl. pe. [in fi.] & hoc adde, quod ibi no. in gl. ar. q. causa, in fi. quam gl. quidam non habent.

ADDITIONO.

¶ Quod ibi, no. Ista gl. sentit, q. licet laicus sit incapax clauium, tamen clerico etiam non sacerdoti conuenire possunt, quod est no.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus, vel suspensus ob scandalum vitandum absoluuntur & quo modo. Inductio quibus modis fiat. Cogendi qui. 2 Dispensatio fit interdum ex temporum & personarum & ca. qualitate. Circumstantiae aliud suadent quandoque faciendum facilius tolluntur, quam substantiae, nu. 4. 3 Epilogus, & suppletio glossarum. De forma quod est, non sequitur esse de substantia. Substantiae rerum difficilius tolluntur, quam formae, vel circumstantiae. 5 Iuramentum an sit de substantia absolutiois. Iuramentum quoddam formae, quoddam obedientiae, ad hoc non tenentur religiosi.

C A P. LI.

Super eo. C. Excommunicatus, vel suspensus propter scandalum vitandum absoluuntur per manualem promissionem sine iuramento. Communis diuis. secunda ibi, hoc tibi. [Nolum] aliquo modo, nec possunt ad hoc induci precibus, minis, vel terroribus: alias essent cogendi, vt sequitur [Respondendum] de iure, quia quo ad contrarium sensum verborum ius commune continet hanc litera, sed quo ad casum absolutiois hac vice praestanda continet gratiam secundum Hostien. [Inducti] ergo secus, si possunt induci. [Hae vice] ergo non alia. [Manuali] nec mireris, si sic t. dispensationis hoc casu, cum interdum & c. sic continuatur secundum Host. [Et temporum] sup. & personarum, & causarum. xxix. dist. in d. io. capitu. primo & secundo, & per alia iura, quae alleg. glo. [Seneruati] ac si dicat de rigore iuris aliud censendum. Remittit Hostien. ad summ. eodem titu. s. & qua liter hanc absolutio, sub. s. primo. ¶ In secunda glo. arguit pro opin. sua, & c. & remittit. ¶ In gl. ij. [ibi, substantia] licet. n. sit de forma, non ideo sequit. q. sit de substantia, & facilius tolluntur formae, vel circumstantiae reru, q. ipse reru substantiae, ad hoc, qd dicimus de pacto, vel consuetudine, per

per quae tollitur primum, & non secundum, vt patet de consue. c. ij. lib. vj. & s. de com. mo. c. vno, de depo. c. iij. [Et in fine] Host. dicit t. probari contrarium, maxime per contrarium illius litterae, & quia manualis obedientia succedit hic loco iuramenti, & quia hoc fit de mandato papae. Ad primum de his quae supra praes. cum apostolica, in fine. Ad secundum s. de voto, m. gna. versu. cum igitur. Ad tertium, quod no. eo. nisi aliquando, nec oblit. secundum eum, de ma. & obe. cum in ecclesiis, versu. & ne de sua, vbi videtur innui, q. sit arbitrarium recipere ius, vel non, quia ibi non loquitur de iuramento formae, quia iam illi praestiterat coram papa tempore absolutiois sed de iuramento obedientie, ad quod non tenentur religiosi nisi ex causa, sed sufficit manualis promissio, cod. titu. legebatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Absoluitur quis ad cautelam a suspensione praestito iuramento, cum de iuribus sententiae dubitatur, & cur fiat, nu. 2. tunc iuratur conditionaliter, alias vero pure, nu. 2. Episcopus opum suspendere non posset officialis archiepiscopi, qui sit praesens. Relaxatio suspensionis fit, non generalis interdicti in locum. 3 Epilogus, & additio glossarum. In suspensionis cuius, vel interdicti relaxatione iuratur, & in quo quae sit absolutio necessaria. Interdictum quoddam fertur a iure.

C A P. LII.

Venerabili. C. Praestito iuramento absoluuntur quis ad cautelam, cum de iuribus sententiae dubitatur. [Turonen] metropolitani sui, qui illum suspenderat. [Archiepiscopo] officialis ipsius ipso praesente episcopum suspendere non posset. j. de of. ord. c. j. in fi. li. vj. [Relaxatio] hanc relaxatio locum non habet in generali interdicto prolato in locum. j. eo. praesenti. li. vj. ¶ [Ad cautelam] s. vt t. praestito coicare sacris ecclesie, & ecclesiae negociis interesset, non ad hoc vt possit agere. non. n. in hoc est similis excommunicato, de quo specialiter prohibitum est propter periculum participationis, de exceptio. c. fi. Inno. [In praesentia] quod dic vt j. eo. venerabilibus, li. vj. [Corporaliter] con cor. de pur. can. quoties, vbi videas. [Si constituit] in abolitione ergo ad cautela praestatur iuramentum conditionale, & in hoc differt ab aliis, in quibus praestatur pure. ¶ Prima glo. cam reddit, obicit, & soluit. ¶ Vt gl. querit, & tripliciter soluit. ¶ In gl. j. [ibi, notabile] quod forte alibi non reperies. Iaco. [in fi.] ad idem. s. c. proxi. Dicebat Inn. hoc verum de suspensione vel interdicto lato ab hoie. Sed si esset interdictum larum a iure, vt in simoniaco, vel notorio fornicatore, licet sit necessaria dispensatio, vt in fornicatore, vt not. de coha. cle. & mu. sicut, & in simoniaco manus impositus, & dispensatio. i. q. j. statuimus: non tamen credit, q. nedom iurum, sed etiam aliqua absolutio sit necessaria. Prius dixit in pra. decr. sicut, vbi vide in gl. nota. hic, circa mediū cessabit prius, si hoc intelligatur, vt ibi distinxit. Fallit hoc in excōicato minori, quia absoluit. s. eod. nuper, ad fi. & tñ est suspensus vt ibi coicando sciens. Si aut aliq. est ab homine sine culpa interdictus eēt, & hoc constaret, nec iurum, nec absolutio est necessaria: non enim ligatus est apud deum. in dubio secus, vt hic fm Inno.

ADDITIONO.

- ¶ Lib. vj. Et an teneat sententia, si contra faciant, vide ibi in gl. licet de iure. S V M M A R I V M. 1 Contra libertatem ecclesiasticam ubi sunt locorum statuta, eorum officiales, & statuarii huiusmodi quibus afficiuntur panis, & nu. 8. & 9. quae contra eam statuta dicantur, nu. 3. 2 Eadem ubi laeditur apostolica derogatur sedi. Ecclesiis si in temporalibus laici inferant violentiam eos apostolica sedes b. bet coercere. 4 Christiani in quibus seruiant Iudeis. 5 Clerici non subiacent statuto laicorum, sed eorum pastores. 6 Vniuersitas quibus casibus ligetur ab edenibus statuta.

Quibus modis puniri queat, accessari criminaliter non potest, & per syndicum defenditur. In eam executio non fiat: patitur capitis diminutionem. Ab eius collecta nulli eximuntur. Excommunicari qui nequeant. Nomina collectiua sunt iuris. Propter vicinitatem quandoque puniuntur innocens. 7 Consilarij quoque excommunicantur. Tractus futuri temporis in odium, pertinet ad iudicem. Cautio in casu huius constitutionis que praestanda. 8 Recuperatio feudorum non fit per absolutionem ab excommunicatione huius canonis. 9 Epilogus, & suppletio glossarum. Feudis priuantur incidentes in hunc canonem, & qui alias priuantur, & a quo.

C A P. LIII.

Rauem. C. Excommunicati officiales locorum, in quibus sunt statuta ecclesiastica libertate, nisi faciant illa deleri, & statuarii feudis ecclesiasticis sunt priuati. Prima ponit querelam, secunda dat iudicem. ij. ibi. Ideoq. [Edenda] sicut fit multoties in ciuitatibus Lombardiae. Host. [Derogationem] no. q. vbi laeditur ecclesiastica libertas, sed apostolica derogat. hic tñ specialiter derogabat, vt sequitur. Item not. q. qñ laici est in temporalibus, inferunt violentiam ecclesiis, vel ecclesiasticis personis sedes apostolice hēt hoc coercere, vt hic, & de re. ec. non ali. c. fi. nec est id agere q. legē, sed legis subsidiū. s. de priuileg. c. ij. per quae patet fm Host. papā casualiter etiam sup temporalibus iurisdictionem exercere, qui fi. sint lic. per venerabile, ver. tōnib. [Vel laicus] quod ad t. vtrūq. fuerit iniunctum, a si praesens erat, cū de consuetudine curiae exceptis feudibus clericus laicum soleat imperare, sed & laicus laicum in ecclesiasticis negociis, quod dic vt s. de iudic. ceterum, & c. nouit, de fo. cōp. si clericus, & c. ex trāmissa, & c. cū sit, & c. licet, & ca. ex tenore. ideo praemissit hoc fuisse in derogationem sed. apo. si tñ fecissent statuta, q. laicus non impetraret q. laicum nisi in casibus coeclis hoc non potuisset reprehendi fm Host. [Impetrari] vide j. de immu. eccl. qm. lib. vj. [Reddantur] a colonis, vel inquilinis. s. de loca. c. pe. & vlti. [A gri] fiebat hoc in penam possidentium, cum agri non peccent, imo t. Christiani prohiberi esse in seruitio Iudeorum seruiunt eis in agris. s. de iudic. c. j. & c. multorum, fm Gos. [Illius] de immu. eccl. c. vlt. lib. vj. [Sed banno] ex hoc condemnari poterant ad certā summam, quod dicit s. de iniur. olim. 3 Querit Vinc. & Abb. post eum, quid de statu laicorum facto cōi utilitate, q. vadens de nocte soluat tñ, an clerici huic subiacent? Dicunt q. non, sed per suū iudicem sunt arceudi, de constit. ecclesia, & 96. di. bñ quidem. Secus dicunt de banno in pecoribus pacēdis, vel ad aqua ducendis, tunc enim tenentur pastores de damno propter mercedē, quā accipiunt illi ciues deputati ad edenda statuta. Sed tñ nunquid per istos ligatur vniuersitas? Respondeo sic, si in his contentis tota, vel tanta pars, q. non prodest aliorum p̄dictio, vel si hoc ratū hēt, & idē, si monita non emendet, vel faciat emendari, arg. s. eo. quantē non tñ potest excommunicari vniuersitas, capitulū, collegium, populus, vel hmōi. Nomina enim hęc sunt iuris, non personarū, quare in illis non cadit excōicatio fm Inn. Nam ibi sunt pueri vnius diei. Itē eadē est vniuersitas p̄ns, & postera, quae tñ non deliquit, & iniustum eēt illos sic ligari. 24. q. 4. c. j. e. Romana, ad fi. lib. vj. in casibus tamen, de quibus supra dixi, punietur vniuersitas tpi rituali pena suspensionis, & interdicti. xvij. q. iij. vxor. & c. mitor, s. de spon. non est, & puniri penam pecunia. ff. quod me. cau. l. metum. s. animaduertendum, sed capitali pena non punietur mortis, vel relegationis, sed mutabitur in pecuniariam. ff. de his, qui not. inf. l. quid ergo. s. pena. imō nec videtur, q. possit criminaliter accusari, sed dēt ciuilitate conueniri, cū per findicū se defendat. ff. quod cu. vniuer. l. j. Procurator vero, vel iudicus

non admittitur in criminalibus, de accusa. veniens. S. licet. conueniatur ergo ciuilitur. C. de fal. l. damus. C. quādo ciui actio praei. cri. l. vna. & mandetur sententia executioni in bonis ipsius, si qua haber: alias priuilegio vniuersitatis priuatur, vt vltimus nō sit vniuersitas, & sic patitur quasi capitis diminutionē. ff. qui. mo. v. f. amir. b. l. si v. fruct. ciuitati. xv. q. ij. ita nos. vel fiet collecta per libram & solidū, a qua eximuntur pueri, & alij innocentes & qui contradixerunt, arg. de consti. c. ij. Alij dicunt nullum eximendum, quod magis videtur Host. vt tollatur materia malignādi, & excusandi, & per pns, ne maleficia remaneant impunita. S. eo. vt fatmā. Nam etiam propter vicinitatem quandoque punitur innocens. de hoc. S. de exce. pra. l. clerici, & alter pro altero in certis casibus, quod dic. vt i. q. iiii. per totum. & in summa. & Host. remittit de simo. dilectus. ij. & de iniur. in nostra. [In t. consiliarios.] hi non erant excommunicati, quia nec fecerāt, nec fieri mandauerant, nec in mora erant delendi, vel officium dimittendi s. in. secus de statuariis, vt dixi. S. eo. nouerit. [De cetero.] in odium sic statuentiū tractus futuri temporis spectat ad iudicem s. in. qui remittit de procur. auditis c. & dicit Host. q. fiet hęc cautio per iramentum, & idoneam fideiusoriam, vel pignoratitiā cautionē etiam apposita certa poena, arg. de presump. literas ex quo enim circa hoc deliquerunt, cogēdi sunt vt caueant, licet à principio non tenerentur. ad hoc de presump. mandata. & c. scribam, & iura. quā alle. gl. hic. 8 [Priuatos.] vt dicit t. Gof. licet absoluantur ab excommunicatione, non recuperant praeter. nec obli. xv. q. vj. nos sanctorum, & c. iuratos, quā loquuntur, cum dominus perdit vasallos ex pntia excoicationis hic, cum principāliter & directo priuatur feudo propter delictū. [t. Pe. gl. signat pntiā & quadrupliciter soluit.] In 3. gl. [ibi. placet.] canōn. post. S. proxi. alle. [In gl. pe. [ibi. antiqua decre.] quā dicebat illos excoicatos esse & infames, & sic denunciādos, donec absoluantur. [Et ibi. vel iterum] vel prius forte. [Et in fine] dicit Host. tria huius statuti capita. primum contra clericos impetrantes. ii. p. laicos. 3. de custodiendo castro sumptibus clericorum. Propter primum & vltimum excoicati erant ipso iure: propter secundū nō, cum illud sit solum contra ius cano. & consuetu. apostolica sedis, non sunt excoicati, sed excoicādi. Tu dicas hodie secus, vt pater de immu. ecc. quonia. m. lib. vj. Satis enim est, qd de consue. spectet ad forum ecclesiasticum, vt sit locus huic poenae, vt ibi. [In gl. vlt. [ibi. priuare] dicit 10 Hosti. hoc t. capitulum posse intelligi, quando notoriū est delictum. S. de testi. co. super eo, alias essent per pares condemnandi, de poenis. ad aures, & c. in quibusdā S. sacri, vbi de hoc. & sic potest intelligi S. preterea, statim alle. & S. ibi procedens & S. in super, & S. illud quoque. vel s. in eum, vbi vasallus committit feloniam d. dominū, vel sine ipsius cōsensu alienat feudum. cadit a feudo ipso iure vt hic, & p. l. & pra. S. sacri. Sed si negetur, nec sit notorium, necesse est, qd per sententiam declaratur priuatus, vt in c. ad aures, & hic sequitur, vel s. in eum in feudo ecclesiasticis maior & fortior est sententia papae, q. parium. ad hoc quod legitur, & no. de app. li. duobus. S. j. idem in delegato, maxime cum ex ipsius mandato dicat sententiam, vt hic. de ap. nouit, & de elec. venerabilē, vbi obiectiō. quod etiam fieri expedit s. in eum, vbi sunt potentes vasalli, contra quos ecclesia domina procedere non auderet, arg. de immu. eccle. aduersus, & sic erat hic: alias decet, qd etiam papa ad dominum feudi etiam ecclesiastici remittat causam, vt pater. S. de iud. c. q. rerum, de fo. competē. ex transmissā, & c. verum.

ADDITIONES.

- a [Causa] De qua consuetudine vide gl. in c. f. clericus, & gl. j. in c. ex tran. missa, de fo. compe.
b [Compenia] Contra videtur no. Inn. in dilectus. el. ij. de simo, & vide de materia ista plenius per Bar. ff. de pen. l. aut facta.
c [Auditis] & vide gl. in c. Romata. S. cautant, eo. d. l. libro v. & Barro. in l. j. ff. de vlt.

SVMMA RIVM.

- 1 Excommunicatum alloquens in pertinentibus ad eius salutem, etia verbis alijs interpositis, non est excommunicatus. An idem, si de pertinentibus ad salutem corporibus, & si aliter communitur, secus, nu. 2. Ab eo & aliena detinentibus predicatoribus qui recipere possint elemosynas & num. 3. & quando, ibid. an alii, ibid. cod. num. 4. & quae alia recipi possint, nu. 4. Incidenter quod agitur, non nitiat. Predicandi officium qui habent vniuersale, in fi. A peccatoribus not. riis quae recipi possint. De etatibus hominum ubi agatur, in fi. Pro in clericum manuum iniectioe qui non incidant in canonem, & nu. 9. Infotentia qua dicitur. Mores prius, quam eloquentia paranda. Vitia sine magistro distantur. Virtus minime. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7. Voluntate maleficia distinguuntur. Pater filium corrigere debet, & praesidi offerre corrigendum. Additio glossarum. Inter oblationem, & elemosynam differentia, & supra, nu. 4.

CAP. LIIII.

Vm voluntate. C. t. Alloquens excommunicatum in his, quae pertinent ad salutem, & et si verba alia interponat, excommunicatus non est. Predicatoribus praeterim qui aliter sustentari non possunt, ab excommunicatis, & detinentibus aliena elemosynas recipere possunt, iij. ponit quosdam casus, quibus percutiens clericum, excommunicatus non est. parres parent, & infra signabo. [Excommunicationis.] etiam minoris [salutem animae] videretur ergo contrarium de salute corporali, quod posset intelligi de illo, qui negligit, vel contemnit. S. t. i. cum infirmitas, alias secus. [In t. locutione] videretur secus in oratione, mentis, & aliis, de quib. S. eo. nuper. Sed caueat participans a cohabitatione. 24. q. j. omnis, secundum Host. qui remittit. S. cod. cum delideres. [Incidenter.] i. quae incidunt, nec ad absolutionem, nec ad salutem faciunt, Inno. [Principaliter.] secundum Host. sed tamen inducunt. Vt si querit de vxore, filiis, recitat ei dilectionem, quam habuit ad genus suū, & his similia. sic verba stipulationis quamuis stipulatur illam non vitiant. ff. de ver. obl. quae extrinsecus. [Predicatoribus.] 2 S. & pars. ij. [Predicationibus.] quibus ostendunt, qd res alienas illicite occuparunt, & illicite detinent, & nisi restituant, comminantur eis poenas aeternas. [Confessionibus.] in quibus etiam dicunt non remitti peccatum, & c. de vsur. cum tu. & hoc potest sine calumnia intelligi de sacerdotibus curatis. S. t. j. omnis item de vicariis, & legatis papae, & de episcopis visitatis, & eorum vicariis ad hoc missis. S. de offi. or. inter cetera. Dicit Host. qd pro fratribus Predicatoribus, & Minoribus putat, qd hęc constitutio fuerit specialiter promulgata, qui habent vniuersale officium predicandi, & in hoc sunt per papam approbati, vt in Cle. de sepul. dudum. [Elemosynas.] no. t. elemosynas recipi ab excommunicatis, & peccatoribus, q. ius notoriis. nam ad ipsas omnes tenentur. lxxvj. dist. in c. io. non satis, in fi. & omnibus maxime sunt elemosynae suadendae, vt per eas mereantur ad poenitentiam citius peruenire. xvj. dist. in c. io. deinde, in fin. Oblationes autem a talibus non recipiuntur. xc. dist. oblationes, & cap. eorum. Ratio diuersitatis est, quia elemosyna fit in oculo, de quo nihil ad ecclesiam supra de simo. si. cus nobis, in fi. Oblatio vero in publico, quae prohibetur ne exinde peccator consolatur, & ne peccatum illius videatur publice in ecclesia approbare secundum Innocen. Et quid dices, si elemosyna fiat in publico? Respō. non muratur propter hoc secundum Hostien. ius istud quia semper est natura ipsius consideranda, quae debet potius fieri in oculo. Marth. v. G. Decima etiam a tali-

alibus licite exiguntur, quod intelligas de realibus supra, de decimis, de terris. Sed nec decimae, ne elemosinae recipiendae sunt de illicite acquisitis, vt ipse res illicite acquisitas detineantur, licet ex fructibus earum, eam sicut tales, decimae recipiantur, vt no. S. de decimis, ex trād. similia. Mortuaria vero quae pro anima dantur, non sunt recipienda ab excoicato, cum nec pro eo orandū sit. lxxviii. di. c. fi. si vero non pro anima, sicut alij priuati, excoicatus aliquid legere ecclesiae, illud recipere potest, quia nec testari prohibetur excoicatus, s. in Innoc. cuius est mens totius istius glo. Tu vero dicas s. in Host. qd pro excoicato non est orandum specialiter, de cō. di. j. cap. fi. Nam in genere etia pro haereticis in parascue orat ecclesia, sed & oratio debet fieri generalis. xiii. q. ii. non extimemus, tñ nihil debemus recipere ab excoicato, nec cū eo coicare in aliquo nisi in casu a iure concessio, vt pater in eo, quod legi. & no. S. eo. si vere, rñ. j. v. s. j. & c. cū delideres. S. i. in fi. s. in Host. & no. de sen. ex. decernimus, li. vj. vbi de testō plenissime d. dicam super vlti. gl. [Licite.] sicut dubitatio, quia scienter recipiendo elemosinas de alieno crimini participare videntur, sed excusantur, quia procurant illorum vilitatem, quorum est res, & salutē detinentium, ex quo sequitur, quod alias rā a talibus elemosina recipi non deberet. i. q. j. non est putanda. xvii. q. iiii. miror, s. in Host. [Si quis vero.] S. & iij. pars. [Officiū.] et sine dignitate, qui non incidit, licet subditos percussit, & qd infra d. de prelati. respicit habentes dignitatē s. in Inno. vnde Gof. exemplificat de cantoribus, & his, qui regunt chorum. [Deuotionis.] sic. ff. de iniur. apud Labonē. S. adi. cit. Host. [Adolescentes.] de his etatibus in proemio. vi. lib. in prin. magna glo. [Infotentis.] quasi fatuiritibus, superbiis, & malis moribus [Bonisque moribus.] Plinius secundus li. iiii. epistola ad Cornelia de filio, Trade illum preceptorī, a quo mores primum, & mox eloquentiā dicitur, quae male sine moribus discitur. Et Seneca. vii. natura. qd. Virtus duces, rectorem que desiderat, sed sine magistro vitia discuntur. Hiero. ad Athletam. C. quorū virtutes assequi nequis, cito vitia imitaris, & vide, quod ibi praecedit in Hier. [t. Gl. no. quod.] no. ratione officii & c. causam reddit, & dat simile. [Glo. non.] Jarguit a contrario, & eam reddit. [Pe. gl. profectur.] quod dicit de correctione familiaris notans ex textu. vi. casus, & quatuor addit. [Vlt. glo. no. pntiā] aliud in sacris, secundo querit, & soluit. [In t. glo. j. [ibi. qui iniuria.] loquitur in illo, qui iniuriandi animo ianuam fregit, & per alios res amorem sunt, qui non tenentur furri. [In glo. lic. [ibi. l. v.] incipit, sed & si vide. S. eo. veniens, super vlti. glo. [In glo. penul. [ibi. si filius.] castigat pater filium, quem in potestate habet, si debita fidem sibi non agnoscit, & si perseverat in contumacia, potest acrius punire, & praesidi offerre, qd dicit s. in am, quam pater volat. [t. In glo. iiii. [ibi. elemosina.] melius diceret, & hoc tunc edemum, cū sunt manifesti. Est enim d. fia inter hęc duo, vt dixi in tex. [In glo. potest. [ibi. pro maxime.] Inno. exponit, pro tantū, quod est tutius secundum Host. alle. in ar. S. eo. inter alia, in fi. [In glo. sic. S. in fine.] & S. de homi. presbyterum, & c. ad audientiam. Host. [In glo. no. q. [ibi. disciplina.] & cum beatus, vbi de hoc in prima glo. [Et ibi. negauit.] l. ad Ti. v. B. [Et ibi. & t. magistri.] idem no. xxiii. q. v. ca. j. ad fi. in glo. magistri. [Et in fi.] Host. dabat casus per hos verus. Officiū. S. eo. vniuersitatis S. laici. & c. iij. rñ. & j. S. Scelus, etiam si percutiens aliquantulum motus sit. S. e. veniens. Pater, doctores, propinquus, vt in hoc. S. de his omnibus probatur affectus. s. matris, filiae, fororis, & vxoris. S. eo. si vero. j. S. fi. Dominus, familiam corrigens, vt hic. Vis. iste casus respicit inferentem vim. S. cod. c. ij. S. si vero, & chormatibus se immiscerent. S. eo. perpendimus, & c. cum non ab homine. Et correctio. iste casus respicit leuitatem reprehensibilem clericorum, & oēs casus, qui ipsos incorrigibiles reddunt trina monitione praemissa. S. e. contingit, & c. in audientia. Ludus. S. e. j. in fine. Quisq. fit exceptus. s. a poena canonis. Si sit mo-

deramine testus. id est nisi sit enormis excessus, & nisi in defendendo excedatur modus. Hos autē casus dicit spaciose exponi in summa. eo. t. i. S. quis possit, sub. S. super illo autem canone. Abbas autem hic dabat alios ver. Quinq. bis excipiunt causae de canone latae. Postera officii, schola, ludus, pellere vim vi. Ordinis ignarus, foror, vxor, filia, mater, primi placent. [In glo. vlti. [ibi. sacrorum ordinum.] de hoc. S. de eta. & q. ia. indecorum, ibi vide in & super. j. glo. Bar. Brix. in fine quaestiois, quae incipit, Queritur, vtrum pater, dicit de patre percutiente clericum in sacris cā correctionis, qd non est excoicatus s. in Da. & Ta. quia licet non sit in eius potestate, tamen manus illa non est iniuriosa dicit demum Laur. & legitas tenere, qd talis sit in potestate patris, in auc. de san. epif. S. presbyteros, & C. de epi. & cle. sacrosancta. dicit autē ipse Bar. qd sibi v. qd soluta per hunc finem. [Et ibi, in canonem.] ad hoc. j. cod. ti. si sacerdos, lib. v. j. & idem Hostien. [Et in fi.] de hoc. de restitu. spo. olim. j. in vlt. glo.

ADDITIONES.

- 1 Eorum. Ibi vide glo. & contra ista videtur tex. in c. 2. de rapro. vbi raptorum elemosina recipi prohibetur.
2 Plenissime. & vide Federi. de Senis in consil. 7. q. 113. vbi no. loquitur.

SVMMA RIVM.

- 1 Excommunicato communicans in crimine damnato, excommunicatus est maior. Participare crimini damnato qui dicantur.
2 Additio glossarum.

CAP. LV.

Concubinā. C. t. Coicans excoicatus in crimine damnato, excoicatus est maior. [Eodem.] s. clerici, & concubinarios, & est idem de quocūque alio. Si n. mulier pp fornicationem est excoicata, qd cūque illam cognoscit, in crimine damnato participat cum eadem s. in Ho. illud puto verum de simp. excoicata, sed si specialiter pp concubinatum alicuius clerici, tunc ille solus participat crimini damnato, & nō alius, & per hoc dico, quod si in genere pp fornicationem clericorum, innominatim damnata esset, p soli clerici, & non laici participarent crimini damnato, & maiorem incurrerent. [Non est dubium.] hoc tñ videbatur dubitatu dicit. xi. q. iiii. c. iiii. pp quod forsā fuit hoc declaratum, s. in Host. [Communicat.] publice, vt in prin. cap. s. in v. q. non credo. [t. In glo. j. in fi.] & S. eod. nouerit, ad idē, S. cod. significauit.

SVMMA RIVM.

- 1 Clauium potestatem minor sacerdote non habet. Absoluendi potestas a consuetudine, vel a iure confertur.
2 Epilogus, & suffragium gloss. Furioli curator per intervalla furoris habet effectum & actum.
3 Suppletio gloss. Glossam reprehendit Hostien. s.

CAP. LVI.

Vobis. Breue est, & die. duobus. sacerdotibus, quia nec minor hēt potestatem clauium s. in Host. [Collata.] ja p. l. uetu. de exce. pra. accedentibus, vel a iure, s. titu. j. c. fi. vel a superiore. S. titu. j. omnis. Host. [t. Glo. j. obicit, & dupliciter soluit.] In j. glo. [ibi. l. pe.] si furiosus habet dilucida intervalla, curator eius tempore sanā mentis habet nomen tantum, tempore furoris habet et actum, vel effectum. [t. In glo. j. [ibi. respondeo.]] primam istam repositionem reprehendebat Host. dicens, qd s. in eam nil esset speciale iū minori, qd tñ vult poterat tenere, ergo secūdam postea, dicens se audiuisse, qd Bernatdus illam tenebat in additionibus, dicit se additiones eius non vidisse. [Et ibi. sacro.] & qd ibi no. in gl. sed pone. SVM.

S V M M A R I V M.

- 1 Hoc capitulum sublatum. Mini. vi. seu curati per alios f. cere possunt, quod ipsi nequeunt. Ex officio quod competit. alii committi potest. Semel quod conceditur. pluries fieri potest inminente necessitate. Interditi tempore qua liceam & nu. 3. & quare, nu. 4. & 5. quibus rationibus violatur, nu. 3. Eucharistia seruanda, & quando renouanda, & qua sumenda non denegatur, si potest haberi. Vna in plures diuidi potest. Ferraria quando interdicitur. Epilogus, & additio gloss. nu. 5

C A P. LVII.

Ermittimus. Breue, & t hodie sublatum, vt. j. dicam. [Ministris.] alij ergo no possunt, nec v. q. miniter alteri committere possit, arg. de offi. de. c. f. si. vel dic q. possunt, quia qui per aliu & c. s. eo. mulieres. Inno. non enim competit ex commissio ne, sed ex officio, de offi. or. c. fi. Abb. dicit Host. q. curati si non habent ordinem, per ordinatos hoc fieri facient, ar. vii. q. i. pontifices, de con. eccl. vel al. aqua. [Semel.] vel t pluris, si imminet necessitas, ff. de ed. l. veluti, & in eo, qd le. & no. de of. arch. mandamus. Quid enim si repen te infirmantur tot, q. non sufficit eucharistia seruata, certe prouidendum est, j. de re. iu. q. non est, de rem. or. li. teras. debet autem minister diceret agere, vt. f. plures referet considerata multitudiue populi, & loci infirmita te. sciat etiam vnam inter plures diuidere, nec illam seruet vltra hebdomadam, ne putrescat, & si non occurrerit sibi infirmus vltra hebdomadam, sumar prestyter antequam cum altera noua, quam conficiet, & altera in nouatam referuet, & in omnibus reperatur sit, ne quid nimis, de of. cult. c. i. f. m. Host. [Hebdomada.] hodie die vt. j. eo. c. vlt. s. ad iudicium, & s. fe. lib. vj. sed adhuc hodie si papa iussisset exire clerum referuando ibi parochiales sacerdotes pro sacramentis, qua conferri possunt tpe interditi, vt nunc Ferrarie locu haberet, qd hic d. & non qd d. in pra. dec. vlt. [Non pulsatis.] iij. ponit per ordinem, per quorum quodlibet transgressum violatur interdicitum, ad idem. s. titu. j. q. in te, f. m. Host. [Non negatur.] de facto negaretur, si non possit haberi, nec haberi possit sine missa rite per sacerdotem celebrata, de sum. Tri. c. j. s. vna. concessa ergo eucharistia, & concedenda est missa f. m. Host. qui per hoc arguebat licere conficere chrisma tempore interditi eadem ratione, quod est terminatu, j. eo. qm. lib. vj. immo volebat innuere, q. id liceret tunc alta voce pulsatis campanis, interditi tñ, & excōicatis exclusis qd postea correat, dicens se non habere ius expressum. ¶ Glo. j. duplicem causam ponit, quare tēpore interditi iura celebrare permittunt, quandoque fauore celebrantium, qñque aliorum, ver. sed qñ, respon. per cō trarium. ¶ In glo. j. [ibi. personarum celebrantium.] & per hoc intelliges finem glo. [ibi. tribus.] al. incip. tanta.

S V M M A R I V M.

- 1 Satisfaciens clerico, quem lesit, ob hoc ab episcopo non potest absolui, nisi in certis casibus. Pro excommunicationis ob manuum in clericum iniectam ab solutione qui papam, vel eius legatum adire non cogantur, & nume. 2. Ab excommunicatione alia, quam pro manuum iniectioe quis absoluit. Epilogus, & additio gloss. Hostiensis arguitur inuisa reprehensionis. Glossarum cum additionibus memini.

C A P. LVIII.

Vamuis. C. t. Satisfaciens clerico, quē lesit, propter hoc ab epō nō potest absolui nisi in certis casibus. i. ibi. ni. h. [Facultates.] & considerata qualitate perso nę, & quantitate iniuriz irrogata, ad hoc. s. eo. cum illo rum, ver. nisi excessus, & s. si vero, f. m. Host. [infirmitate.]

eriam prater mortis periculum, vt quia podagram paritur, vel febrem quartanam. Inno. [inimicitiam.] qua time tur in via. Innoc. [Semli.] dicit Inno. q. ex quo senex est, licet videatur fortis ad iubeun. lum labore, tamen, q. est periculum. absoluetur. [impotentia.] dicit Host. q. s. ex pressu. vii. casus. iste vero est. viii. & generalis, sed nonus, qui statim sequitur, est generalissimus fin cum. [Turis be neficio.] decimus casus. & dic iuris communis, vel priuile gij in corpore iuris redacti. hoc pp relig. o. s. dico, de q bus. s. eo. cum illorum, & c. canonica, & propter eos, qui non sunt sui iuris. s. eo. mulieres, vel priuati corpore iuris non clausi, vel mandati super hoc specialiter facti. s. e. porro, ad si. secundum Host. [Excusatur.] vt dicit Innoc. hęc locum habēt in excōicatio pro manuum iniectio ne, sed si al. excōicatus sit a iudice, vel a iure, licet absolui possit in mortis articulo, ar. s. eo. a nobis. ii. ad fi. in aliis casibus, qui hic ponuntur, non, sed tantum ab excōica tore, vel illo ad quem spectat, absoluedi sunt. ¶ Glo. [si supra.] signat contrarium, & ibi remittit. ¶ In glo. vlti. [ibi. inopia.] Host. hic reprehendit. G. de eo, q. non dicit, di cens q. male dixit de ienibus, & perpetuo impeditis. nā primum non minuitur, sed augetur, secundum vero, ex quo perpetuum est, non est tpeale. remittit autem ad ea, quę f. m. eum dixi. s. eo. q. de his, & fuit inuisa re prehensio, de qua dixi. s. eo. contingit, sed forte fuit anti qua G. postea in additionibus cancellata, quod non credo, quia antiquis glossis absque additionibus studui.

A D D I T I O.

- 1 Senex est. Quis dicatur senex, vide de hoc in ca. quoniam, vt lit. con. te. in prin. & vide. s. eo. quod de his.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatio simpliciter lata, intelligitur de maiori, & nu. 4. est fauorabilis & medicinalis, duplex est, & vis utriusque, numero 4. Dubiandi & decidendi ratio & nu. 4. Pena mitior eligenda. fallit hic in excommunicatione. Tutior via in dubiis eligenda. Sententia iudicis, & iuris adequantur. Excommunicatus maiori, non potest absolui a minori tantum, nisi separatim esset minori ligatus, & nu. 3. Epilogus, & additio gloss. nu. 4.

C A P. LIX.

Si quem. C. t. Excōicatio simpliciter lata intelligitur de maiori, re probar autem hęc dec. opp. Lau. quam no. olim de app. praterea. ij. per. l. si pates, ff. de pce. per quam. l. & l. interpretatione. eo. tit. & regulam, in pœnis, de reg. iur. li. vj. & co. tit. in obcuris, cum suis con eor. videbatur potius prium dicendum, vt. f. cum iudex dicit, excōico te, intelligatur de minori, cum sententia sit pœnalis. dicit Host. illa iura vera in pœnalis corpora libus, quę sunt odiosa, & in pecuniariis, secus in hac pœ nali, quę fauorabilis est, & ad animarum salutem. inde d. medicina an i. m. ii. q. j. mul. j. cod. c. j. lib. vj. illa ergo via tutior in dubiis eligenda, de cler. excom. mini. illud, de homici. ad audientiam, & regulare est fauores amplia ri, & odia restringi, de reg. iur. odia, lib. vj. idem Vinc. & Abb. remittit autem Host. ad summam. eo. titu. s. quali ter proferatur, declarando hanc rationem, dic per hanc interpretationem contumaciam, propter quam fertur, citius purgari q. per priam. Item communis vsus loquē di facit pro hac interpretatione. cum n. dicimus, iste est excōicatus, in cōi loquela intelligemus de maiori. sic er go debuit interpretari, facit. j. tit. j. quis, & c. cum clerici. adde, qd dicam super gl. [a iudice.] idem, si a iure, cum ea dem sit ratio. [Sacramentorum.] tantum. & tolle, separa, quod est. j. & dicit Abb. quod isto casu, quo excōicatus est maiori, non potest absolui a minori tantum, secus, si separatim esset minori ligatus, si qd no. in Salu. vi. li. in fi. vlti. glo. [Quę.] sup. etiam. [Ligatum.] de hoc. xi. q. iiii. debet, ¶ Vlti. glo. tractans de maiori, & minori excōicatione, de

de minori distinguit poenitentem, & impoententem. de primo ponit duo mēbra. de secundo. iij. & scdm sub diuidit, & de cuiuslibet membri absolutione submittit, prosequitur de demum de absolutione illius, qui excōica tus est maiori. ¶ In glo. i. [ibi. praterea. ii.] & vide qd ibi dixi super ver. cognoscas. ¶ In glo. vlti. [ibi. sacramentorum.] dixit Gof. s. de exceptio. a nobis, p. duplex est minor excōi catio. s. quę mouet a sacris tantum, secūda, quę remo uet a cōione fratrum tm. ita, q. non a sacris, de prima in glo. de secūda allegat. v. q. ij. c. ij. & q. iiii. in loco. xviii. dif. placuit. xxxiii. di. quorundam. l. iij. di. si quis de alterius, cōcluditur ergo, q. maior priuat vtroque. minor priuat altero tantum, quodcunque sit illud. [ibi. quando a se.] s. de homi. licet ex literarum. [ibi. mente eius.] in hoc dicebat Ph. li. & Gof. fundari rationem huius dec. cū. n. nullus excōicetur nisi pro mortali. x. q. iij. nemo, & mor tale per se opereur remotionem a sacramentis, vt mi nor excōicatio. j. q. i. sacerdotes, de cohabi. cle. ca. fi. vt ex cōicatio aliquid addat, debet itelligi de maiori, ad qd in ducunt simile. ff. ne quid in loco publico. l. fi. quid dicat, vide in sus. de matri. contra. c. j. super glo. pe. [Et ibi. sunt qui arbitrentur.] de hoc membro ea. di. qui sanctus, & ibi, nisi participet. Excipit ab eo, qd dixit, & sic de illo, q. excōi municatus est a canone, & sic facit pro op. In n. & Host. de qua. s. eo. nuper, ver. quamuis. [ibi. a canone.] de his casibus remisi super rub. [ibi. in fi.] hanc glo. habes. x. q. iij. si inimicus.

S V M M A R I V M.

- 1 Pupillus factus pubes testificari nunquid possit de his, quę vidit in etate pupillari. Absoluedus ab excommunicatione quis non est, nisi postulet. In pupillari etate factum non officit maiori facto. Epilogus, & additio gloss. Rigor quibus causis temperetur, remiss.

C A P. LX.

Veris. Breue est. [Post pubertatem.] argu. stificari possit de his, quę vidit in pupillari etate, & dicit, q. quæstio est dominicalis, & pcedit hoc ar. ex eo, q. ligatur hoc canone, sed eo respec tu etiam ante pubertatem possit testificari, forte aprius arguitur hic prium, cum enim hęc æquiparentur tēpore ante pubertatem, & post, vt sic inspiciatur tempore, quo vidit, sicut hoc tempore, quo deliquit, sed dic vt dixi s. de corpo. viti. ex parte. j. super ver. iudicium animi. [Pos tulent.] nec t. n. aliter vñ absoluedi. s. de eo, qui dux. in matri. significasti. [In qua fuit.] li. de rescripti eo tpe. lib. vj. alle. Gof. pro si. ff. de bo. liber. qui cum maior. vbi filius patroni si accusat libertum possit testificari, forte aprius arguitur maior, non perdit bonorum possessionem. all. ad idem. ff. de neg. ge. cum actum. ff. de mino. li. ij. s. scio. ¶ Rigor.] missionis sciendæ ad curiam. [Mansuetudine.] abso lutionis. sciendæ per ordinarium. ¶ Vlti. glo. ponit. i. iij. causas, quibus reperatur rigor. ¶ In glo. ij. [ibi. s. in delictis.] s. j. est. & vide de delic. pue. ca. j. super vlti. gl. ¶ In glo. vlti. [in fi.] Host. de hoc plene in summa de pœnis. s. a quib. & ex quibus causis extenuantur.

A D D I T I O.

- 1 Scio. Et latius per Io. An. in ipecu. de teste. s. i. ver. sed nunquid factus pubes, & per glo. & Bar. in. l. ad testamentum, ff. de testa. & in Lad. notio nem, ff. de uerbo. fig.

¶ De verborum significatione. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio, vel ordo tituli. De significatione verborum in ra loquentia commemorat. ¶ Visist diuersis constitutionibus circa iudices, iudicia, clericos, matrimonia, & crimina, quia de ipsarum con

stitutionum verbis, ac etiam aliis posset in iudicio dubi tari, quid ipsa verba significarent, iō hic circa finē operis de verb. signi. submittit f. m. Gof. & Host. huc t Rub. con ueniūt prima, secūda, tertia, & quarta distō in decretis, repetitur in Sexto, & in Clementinis. coaptatur huic rubricę de rescrip. causam, & c. olim, & c. Rodulfus, & cap. mandatum, & ca. literis, de consue. cum dilectus, de viu pal. c. i. de arbi. cum olim, de app. ad audientiam, & de pbē. c. fi. de sepul. certificari. de deci. ad audientiam, & c. ex par te. iij. de spon. ex literis, de sumo. c. fi. de priuil. quia circa, & c. fi. de sepul. certificari. de deci. ad audientiam, & c. ex par te. iij. de spon. ex literis, de sumo. c. fi. de priuil. quia circa, & c. vt priuilegia, & c. in his, & ca. fi. de iniuriis, in nostra, de sent. exc. c. pe. item in. vj. de elec. si postq. ii. rñ. de off. dele. si delegatus j. & ij. rñ. de preben. quis. s. j. & c. de cōcef. preben. c. vlt. in prin. de deci. c. ij. s. statumus, de priuil. per exemptionem, & c. si papa, de sent. excō. si ciuitas, & Cle men. ne Romani. s. sane, de elec. de sta. mo. ne in agro, ver. verum.

S V M M A R I V M.

- 1 Nouale quod dicatur. Additio glossarum.

C A P. PRIMVM.

Nouate. Breue est, & in su perscriptione ibi. [Osea.] x. c. F. & idē verbum. lere. iij. in prin. [Trimum.] si igitur teger al. p. ciusus fuit, licet aliqua pars alias non tacta nouiter excolatur, non est illud nouale, quasi illud trahatur ad prin cipale, singula enim glebæ non sunt colendæ. ff. de acq. post. possideri, f. m. Innoc. [Præcisus.] si cum aratro incisus, hoc est de nouo cultus f. m. Ab. dicit Vinc. q. si laicus pri mo anno qd præcidit, & coluit nouale, alienet illud in priuilegiatos, & illi etiam in eodem anno iterū illud colant, & fructum inde percipiant, dabunt decimā, ex quo illud prius fuerat pscisum & cultum per hęc decre. all. in prium. xxv. q. viii. de gradibus. vbi vñ probari esse nouale, qd intra annū colitur, & vide qd no. de elec. gñali, lib. vj. in. v. gl. & j. eo. qd per nouale, in glo. v. vnde cum eodē anno ē ter coli posset, ex quo intra primum annum ab eis colitur, vñ priuilegiarum, & nouale, ipse tamen tener primum hic, & j. eo. quid per nouale. vide quod ibi dicā in glo. sed cui. de hoc, & de eo, quod dixi in p. g. no. Guil. in ipe. de probatione. s. j. ver. quid si pars, & ver. se. ¶ In gl. a vlt. [ibi. fuisse.] & est simile, quod de loco deserto dicitur. j. eo. c. j. li. vj. secundum Host.

A D D I T I O.

- 1 Fuisse. Dicitio ergo, nunc, posita in tex. non refertur ad tempus instās sed etiam ad longius tempus anno, quod facit ad materiam testium.

S V M M A R I V M.

- 1 Patris nomine descendentes omnes dicuntur. Additio glossarum.

C A P. II.

Nam & rex. In superscriptione. [Da niel. niel.] v. cap. & hoc dicit. Omnes ascendentes patres dicuntur. [Tus.] hucusque verba reginę ad regem Balthasar. nam & R. Na. pa. tu principem incantatorum, magorū, Chaldæorum, & aruspicum fecit illum, de conse. dist. i. vestimenta habetur historia. ¶ In t. j. in fi. [ibi. Danielis.] id est in Daniele. ¶ In glo. ij. [ibi. filij.] vide quod no. ff. eod. l. filij, & in Cle. de baptismo. c. vno, in glo. comprehendit [ibi. in fine.] licet non fuerint verba prophetę, tamen in. iij. c. ipse etiam vocat eum patrem. ¶ In glo. ij. [in fine.] se cundum Ala. Mathæ. j. Luc. iij.

A D D I T I O.

- 1 Filij. Lata ergo interpretatio ap pellatione patris in cludit auum, non autem propria & stricta. vnde in statutis non haberet locum, vide ple nissime Bar. in liberorum, ff. de ver. fig.

- 1 Natus non dicitur, qui statim decessit. In nomine uis fit interdum, regulariter contra. 2 Suffragium glossarum. Fecisse non dicitur, quod non duravit, & nu. 4. Non esse, uel esse, sed non idoneum, par est, & nu. 4. 3 Additio glossarum. Frater consanguineus qua de causa agat de inofficio fratris testamenti, & qua repellatur, an idem in uterino. C A P. III.

N Am & ego. In superscrip. [parabo.] iiii. c. & hoc dicit. Nō tdf natus, qui statim decessit. [Scriptura.] Rub. xj. G. & xij. [Nomine.] fit interdum vis in nomine, de pbe. cū fm, cū suis acor. regulariter de pro cu. petiitio. q. quis, fm Host. ¶ In tgl. vlt. [ibi, versum.] ver sum est, qd durat versum. [ibi, l. i. ad fi.] vide in. c. proxi. alleg. super gl. malus. [ibi, de creationibus.] cum qritur de curatore furioso dando, lex æquiparat agnatum non el se, uel esse, sed non idoneum. ¶ In gl. iij. [ibi, uero.] ex eis dem vero parentibus dicuntur fratres cōsanguinei, pri mi de inofficio fratris testō non agunt, secundi agūt, si hæres institutus turpis psona sit, uel infamis. C. de inof. test. fratres, qd hodie fm quosdam corrigitur, quia non est dña inter agnatos, & cognatos, in auc. de hæredi. ab inte. ueni. coll. ix. Alij dicunt illud tm seruādum de his, qui veniunt ab intestato, sed nec agit frater consanguineus, si fuit ingratu fratri suo. ar. in auc. de nup. §. ingra. titudinem, coll. iiii. ¶ In tgl. vlt. [ibi, duravit.] §. C. de posthu mis. l. ij. & iij. [ibi, versum.] Ala. ad idem. j. q. j. ¶ stat, & qd ibi no. l. q. non habet postliminiū, q statim reuersus est. S V M M A R I V M.

Argumenti a contrario sensu non ualentis exempla. C A P. IIII.

Quod dicitur. In superscriptione. Mathæi. j. cap. alij. ¶ In gl. j. [ibi, posuerit.] uel quod postea sedem deserit, q magis placet Host. R. dixerat, q postea federat a sinistris. [ibi, cornus.] gen. viij. [ibi, sic carentur.] utique nec postea, Host.

- 1 Primogenitus dicitur, qui primo nascitur, etiam si nullus, cum sequatur. Eius iura qua olim, nu. 1. Donec, aduerbij uis. 2 Fratemitas quadruplex, in fi. Ioseph sanctus uirgo fuit. 3 Eluidii hæresis damnata. Suspicionis multa genera, remiss. 4 Suffragium glossarum. Supremus quis dicitur. Proximus quis. 5 Additio glossarum. C A P. V.

Ioseph. In superscrip. [eodem.] Matthæ. f. j. al. ij. c. primogenitus t dr, qui primo nascitur, etiam si nullus eum sequatur. [Donec.] inducit Host. simile. ii. reg. vi. in fi. ibi, igitur Michol filie Saul non est natus filius vsq; ad diem mortis suæ, utique nec tunc postea. [primogenitum.] habebant solim primogeniti quædā iura, de quibus no. vij. q. j. q periculosum, & vide. s. de voto, licet, ad finem. [quidam.] Eluidiani. f. de quibus xxiiij. q. iij. ca. pe. ver. Eluidiani. scripsit autem Hiero. valde pulchre libellū illius Eluidij, & in princi. dicit se non distulisse, quia difficile foret hominem rusticum, & vix primis imbutū literis super veri assertionem puincere, sed ne rñdendo dignus fieret, qui uinceretur. Rñdet demum ad id, qd dr Christū fratres habuisse distinguendo quadruplicem fraternitatem, nā. f. gente, cognatione, & affectu, quam plene prosequitur, demum sic ad propositum subdit, tu dicis Mariam uirginem non permanisse, Ego t mihi plus uendi-

co etiam Ioseph fuisse uirginem per Mariam, ut ex uirginali coniugio uirgo filius nasceretur. uide §. Eluidiū. C. [peruersissime.] quia hæretice. hæc. n. hæresis damnata, ut proxime dixi, pp hoc de multiplici suspitione loquitur hic Host. & no. de pñump. quanto, [uocent.] cum sup. tm. Vin. [Natus est.] arg. pro all. vnici. c. pro primo in contrarium facit, qd no. j. q. j. Christus, & xij. q. j. §. ij. ver. laboran tem, & in Hiero. super Ephe. post prin. ¶ In tgl. ij. [ibi, antecedit.] sequitur, suppressum est, quem nemo sequitur, sic iacet lex proxim. [ibi, proximi.] sequitur, appone etiā ille continetur, qui solus est. ¶ In tgl. ii. [in fine.] & in pce ff. §. in reliqua. adde quod no. lxxvij. dist. c. j.

- 1 Suffragium glossarum. Ad intentionem loquentis, non uerba recurrere debemus, & numero 1. §. j. 2 Additio glossarum. C A P. VI.

Intelligentia. [Causis.] de acc. cū dilecti. Abb. ¶ In tgl. j. [ibi, in ambiguis.] uide de testi. cum clamor, in gl. ii. ¶ In iij. gl. [ibi, Nepos Proculo.] Si promisit quis pro dote 100. tribuere, cū poterit, ad id, qd actum est, redigitur interpretat, alias intelligitur, cū sine incommo poterit. [ibi, semper in stipulationibus.] in stipulationibus, & pñibus sequimur, quod actum est. si nō apparet, sequimur, qd in regione frequetatur, qd si nō apparet, sequimur minimum. [ibi, uerum ij.] uide in p. c. cum dilecti, super gl. cā. ¶ In glo. pe. [ibi, Labeo.] uide de priui. quanto, in. j. gl. & j. c. ij. ¶ In gl. vlt. [ibi, scire.] uide de priuile. quanto, super. j. glo. [ibi, cum quidam.] uide de cleri. ex. mini. [Latores.] super gl. pen. [ibi, cum questio.] cet bis testator Titium nominet, & semel tm sempromium, equaliter diuidunt. ¶ In glo. pen. [ibi, testante.] loā. iij. ¶ In glo. vlt. [ibi, seruire debet.] vij. q. j. suggestum, ad fi. Host. [ibi, in fi.] & s. duob. proximis capl. & C. de liber. præ. l. iij. Hostien.

- 1 Dicendi ordo duplex. Enallage figura tempus presens pro preterito. 2 Suffragium glossarum. Intentionem testantis inspicitur, in quolibet genere dicendi sit, 3 Additio glossarum. Testium dicta qualiter scripta ualent. Mos quandiu est, sit fas, nec audeat Host. reprobare. Notariorum pigritia in non scribendis dictis testium reprehenditur Euridis Regine Panonia canonizatio quando facta. 4 Sententia pronuntiantis, sicut alius quidam pronuntiauit, an teneat Varietas narrandi non officit, ubi eadem dicuntur, iuncto contextu C A P. VII.

Nihil obstat. Dicit t Host. q duplex fm quem primo dicuntur, q primo obueniunt, artificialis, ubi aliqñ postponuntur. in de Horatius, Ordinis hic uetus erat, aut ego fallor, ut iam nunc & c. [Dicere.] i. dixisse. ¶ Prima glo. arguit, all. dñiū, & soluit. ¶ In. j. gl. [ibi, quoniam indignum.] in quolibet loqn ei genere formata institutio ualeat, si per eam liquet uoluntatis intentio, & no. de con. coniu. dudum. in. iij. gl. ¶ In glo. j. [ibi, perhermenias.] idem est q liber de interpretatione. peri. ppositio Græca idē, q de hermenia idem, q interpretatio. [ibi, pro testibus.] no. et per hoc Host. q si receptor testiū scripto seriatim dicto primi testis scribi facit, uel scribit de secundo, idē dixit, & sic de singulis, licet quidā dicta hæc dicant nō ualere, argu. ff. de testi. l. iij. §. j. uer. uerba epistolæ, uel tñ, q ualeant, ut in dubio res potius ualeat. j. c. abbate, & vr salua sit probatio, ut lit. non ptest. c. fi. in princi. & est sensus, idem dixit quo ad finiam, non quo ad pmeditatum sermonem, q si esset, deberet illud scribi facere, ut in præ. l. & s. de fideiuf. constitutus, ad fi. iō, ex quo nō scribit t testem, quo ad hoc omnia præsumuntur acta solenniter, In sti. de fideiuf. §. si. melius tamē faceret

- 1 Fori partes tres qua eum ornent, nu. 5. eius significatio, ibid. Cause nomen capitur multis modis, & nu. 5. §. ij. Quætores unde uocantur. Limitis definitio qua, & ubi. Et. pro aut. in fi. 2 Iustus quis. Ratio non consideratur in testib. De hermaphrodito quædam remiss. Semper. id est sepe, in fi. 3 Epilogus, & suffragium gloss. nu. 4. Litis nomen quid significat. Imevis figura dictionis. §. j. Fæmina uarium & mutabile. §. ii. 5 Additio glossarum. 6 Reus unde dicitur. De antonomasia. §. i. Tapinosus, conceptio figuræ uerborum, ibid. 7 Condicio persone consideratur, & qualiter. De ascriptio, & statulibero remiss. De reputato pro tali communiter quid iuris. C A P. X.

Iustus. Nec summarius, nec literalis causus hic ponitur, & sunt hæc etymologiae Iudori. [Locus.] uide qd dixi, de fo. p. pe. sup Rubrica. [a fando.] i. loquendo a for. fa ris. [Iudicio.] iste sunt tres partes fori, q primo exponuntur. [Causa est.] multos modos, quibus dr cā, scripti, de acc. cū dilecti, super gl. cā. [Quætores.] non a qstu, ut. s. ti. ii. cum ex eo, sed a qrendo, uel interrogando. xxx. q. v. iudicatem. s. de fi. instru. cum lo. [Limitis.] uide qd dixi post Host. de pa. super eo. ubi et posui diffinitionem limitis. [Et fide.] & pro aut. [Iuste.] iura magnum, ut paruum, de iudic. nouit. [Iusticia.] j. lo. iij. B. qui facit iusticiam, iustus est. [Quæpetitur.] i. sup qua impetitur, alias, q petitur, & est planic. Host. [ibi, uita.] natio uero nō pderatur. Vnde T. uoncus notus testificari potest d Gallicum, ut no. iij. q. v. canonica. [Fæmina.] quid de hermaphrodito, hēs. iij. q. iij. §. item in criminali, uer. hermaphroditus, ubi et de eo mō stuofoe qdnes no. [Semper.] j. i. tæpe. [Producit.] uerfi. Virgilij. lib. v. Aeneid. ¶ In glo. arg. §. signat dñum, & dupliciter soluit. ¶ Glo. hoc est, protequitur de. xii. figuris. ¶ Gl. hoc intellige. signat dñum, & sol. ¶ In tgl. quia fecit [ibi, litis] sequit, nomen actionem significat siue in rem, siue in psonam. ¶ In gl. hæc est. [ibi, quod si de speciali.] ibi, satis iudicatum solui dare debet. [ibi, si post acceptum.] ibi, utu hominem ceperit. ¶ In gl. C. de. [ibi, filia] si filia, mortuo patre nupit uoluntate matris, pp matre, cuius uoluntas est momentaria, poenitentia diuertere nō tenetur, & in l. se. rephendendo dr, q et si iub ea pditione, si diuertat, reliquit eā hæredem, hæreditatem habebit, licet non diuertat. ¶ In gl. ij. [ibi, ornantibus.] quasi pariti negotia, allegationes aduocatorū, iudicia iudicū adornēt forū, scdm Inn. [ibi, ex his.] nisi exponas, forus. i. fori exercitiū, fm q in eo loco ius redditur, scdm Host. ¶ In glo. iij. [ibi, casualiter.] non fortuite, sed prout dicimus, qritur de tali casu scdm Hof. ¶ In gl. iudicium. [in fi.] aliter describitur in summa de iudi. §. j. Ho. ¶ In gl. qa fecit, [in fi.] uide in spe. de Rescrip. pñ. §. rōne formæ, uer. ite q qō. ¶ In glo. arg. [ibi, si quid.] & de hoc plene no. e. di. turbat. uide in spec. de aduo. §. nñc de exordiis, uer. vñ ita, sicut Boetius. [ibi, in fi.] ad idem. iij. q. v. accusatores. ij. ¶ In gl. argumentum, in fi. uide qd dixi de cle. pe. inter quatuor, sup uer. argumenta. ¶ In gl. hic æquiparantur [in fi.] & s. de fide instru. cū lo. ¶ In gl. nō notorio. [in fi.] s. de iureiu. ad nostram. iij. ¶ In gl. ar. §. [ibi, dicit.] fm. R. & T. [ibi, præmissi.] de hoc. iij. q. iij. c. i. uel q dicit, tres. sup. uel duo, ut in dñis fm Hostien. ¶ In tgl. nō a reatu, [ibi, e. ubi.] & melius q. vlt. c. vlti. in fi. fa ne intelligas gl. qa reus sicut dr a re. q petitur ut hic. s. de mu. pe. ca. ii. & in titul. de duob. reis, & p uolumina legitarū, sic et dr a reatu, super quo impetitur, & facit hic li tera. [sceleris.] ad id uide q ibi no. i. l. ff. de adul. adult. post quinquennium,

faceret totum scribendo. cum sit magna vis in uerbis. de priuile. si papa, sed quia sic uentur omnes communiter, q diu expse reproberet hæc pigritia, dicit Host. q nō audeat reprobare, & sit fas, q diu est mos. xxxij. q. iij. obiici untur. dicit tamen q Vrbanus. iij. in inquisitione super canonizatione. S. Euridis reprobauit hæc pigritiam, quā successor eius Clemens. iij. approbauit, qui dictam sanctam canonizauit. legi in chronico deista sancta ducifsa Polonie, q procuratori canonizationis sue in tristitia existenti, quia pluribus annis proclabatur ipsius canonizatio, reuelatur canonizationem, & diem. Item ipse Host. dicit etiam hanc pigritiam hodie in curia reprobaram, & merito, quia scribenda est lex per cōsequentiā literarum. C. de ue. iu. enu. l. i. §. fi. & tamen pp exempla te stimonij, que desunt, est maius periculum in scriptura ipsius, q in scriptura legis, cuius multa restarent exempla. remittit. etiam ad ea, quo no. s. de testi. cum causam, & ad hoc etiam remittit. G. in spe. de teste. §. nunc tractandum, uer. cautum quoque. uide iudicet fori, qui dicit, pronuncio. sicut talis pronunciauit, uide in spe. de sententiæ prola. §. qualiter, uer. qd si iudex. [ibi, periculose.] per qd c. iustud intelliges, si loquatur de uarietate euangelistarū circa horam mortis Christi. [ibi, in fi.] adde qd no. xvi. dist. c. capitu. iij.

- 1 Gregorij mos loquendi de se numero unitatis, uel singulari. 2 Suffragium glossarum. Proprietas uerborum non semper sequenda, si meus alia sit, & numero 1. 3 Additio glossarum. C A P. VIII.

Ropterea. [Meam.] Sæpet Gre. loq. batur de se in singulari, s. de præscrip. nihil. [Ad interpretandum.] for te iste, cui Grego. scribebat, erat notari' pñcipis, ad quem dirigebat epistolam. [Rogo.] precatiuo uerbo ex benignitate uirui Gregorius. ¶ In tgl. ij. [ibi, lult.] uide de priui. quāto, in. j. gl. [ibi, §. quoties.] si plures res cōprehenduntur vna stipulatione, & promissor simpfr rñdet. dare spondeo, pp oēs tenetur, sed si de vna, uel certis tm sic rñderit, pp illas tantum tenetur. [ibi, l. ul.] ibi dñs domi conuenit seruum. i. uerberando. [ibi, qui iniuriarum.] si acturus iniuriarum stipulatione, & aduerfariū iudicio sistere, & ante lit. cont. commissa est stipulatio, & moritur stipulans, hæredi non ppetit actio ex stipulatio. cum iniuriarū actio in eum non transeat. ¶ In tgl. ii. [ibi, domino sancto.] ad idem iura all. s. eo. intelligentia, in fi. vlt. glo. [ibi, in fi.] ad hoc. j. de reg. iur. quæ a iure. cum suis concor. i. vj. improprie locutiones habentur. xxxiiij. dist. si quis uduam. l. xj. di. Catinēsis. j. q. v. præsentium. xv. q. j. mulier. xxii. q. j. mouet te. ii. q. iij. mulier, & ca. innocens. xxiiij. q. v. excommunicatorum. xxiiij. q. ij. in lectum.

- 1 Loquendi communis usus considerandus. Prioratus interdum est dignitas per se. 2 Additio glossarum. Maior domus quis, & ubi sit in usa. C A P. IX.

Vamuis. [Præsum.] cuicunque offē. ibi dicam super glo. ij. [Vus.] considerandus, test cōis vsus loquendi. ff. de flum. in. l. i. ff. de fun. instru. cum de lanionis. §. animam, de spon. ex lite ris. j. [Prioratus.] test etiam prioratus interdum dignitas p se sic dicta, de præbē. nisi, & c. fi. ¶ In tgl. vlti. [ibi, saluator.] de æia. & qua. c. j. de app. constitutus. ij. de cle. non resi. ex parte. de his quæ fia maio. par. ca. ex ore. cum multis fi. [ibi, in fine.] sicut & maior domus, quæ dicitur esse Ver cell. ut no. lxxix. dist. §. si. melius tamē faceret

quinquennium, & l. quis. ij. ff. de acqui. hære. Pantonijs. §. rei. & ad Silla. pp. veneni. §. si. inrendit ergo gl. qd nō dī a reatu commisso, sed a reatu de. ¶ In gl. hæc est figura, [ibi, Paulus.] fallit interdum, vt. xciiij. di. c. vlt. [et in fi.] Itē rapinosus. i. nimia humiliatio, sicut seruus seruatori Dei. §. in procemio. Item pceptio, qd plures psonæ singulares pprehenduntur sub nomine plurali, vt nu. & ego legimus. si c. §. de pñti. cum accessissent, f. m. Host. ¶ In gl. qd, ¶ seruus, [ibi, non potest.] de hoc, & quid de illo, qui cōiter, vel a mai ori parte, vel a pluribus habebatur liber, & qd de ascriptio, & statu libero, vide in spec. de teste. §. j. ver. item quod est seruus, & sequētib. Aegi. in dec. cum nos, de his, quæ si. a pla. per ipsam decre. dixit, qd si seruus manumissus per abbatem sine maiori parte capituli testificatur, & postea maior pars ratificat, qd valet testimonium, item dato, qd non ratificat, valet, si cōi opinione putabatur liber per l. Barbarius. ff. de offic. præto. & l. j. C. de testa. ¶ In glo. hoc intellige. [ibi, ex eo.] vbi de hoc, & est. l. q. habetur. ff. de testi. ex eo, & no. a. l. ca. quæ dixi. §. de relcri. c. ii. super gl. pe. [et in fi.] quid de codicillis, quid in spec. de teste. §. j. ver. itē qd est mulier, & ver. se. Accur. no. qd admittitur. ff. de testa. qui testō. §. mulier.

ADDITIONO.
 2 ¶ De testa. Vide ibi glo. Bar. Bal. & plenius Sali. & an conditio superueniens, & inhabilitas testem noceat testimonio, ibi vide, & per Bar. in l. testimonium. ff. de testi.

S V M M A R I V M.
 1 Passi et ymon. fit sine scriptura. nisi aliter conueniat.
 2 Suffragium, & additio gloss.

C A P. XI.
Actum. [Moribus.] quod dicit, vt. §. de pac. c. fi. [Factum.] vel quali pacis actus. ff. de pactis, conuentionum. Gre. super Iob. xl. c. in pacto discordantiu. an partium voluntas impletur, vt ad votum suum quæque pueniat, & iurgia desiderato sine concludat. ¶ In glo. ii. [ibi, prator ait.] vide hanc & se. de pac. c. fi. ¶ In gl. [ibi, pactum fit.] & valet. ff. de pigno. l. dicitur, nisi sic conuenierit, vt fiat in scriptis, vbi quod non valet, nisi scriptura inde facta sit, & completa. C. de fide instru. contractus, ad hoc. §. de pac. c. ii. Host.

ADDITIONO.
 1 Contractus. Ibi vide plene de contractu in scriptis per Baro. Bal. & plenissime per do. Bar. de Sali.

S V M M A R I V M.
 1 Iuris nominis varia acceptio.
 2 Pretore auctore quod sit, valet interdum, quod non valet.
 3 Possideri iuste quod dicatur, & quod male, vel iniuste, nu. 3. §. j.
 3 Suppletio glossarum.

C A P. XII.
Vs dictum. Non floquitur hic Isti legibus, vel moribus constat, de illo enim dicitur, quod dictum est ius, quia iustum est. hoc patet. j. dist. c. ii. & v. Etimo. secundo ca. sed iustitiam pro iure, qd competit priuato in re aliqua. vnde textus Iridori sic iacet li. v. c. xxiiij. de hæreditatib. in prin. res in nostro iure consistunt. Iura aut sunt, quæ a nobis iuste possidentur, nec aliena sunt, dicta est autem res a recte habendo. ius a iuste possidendo, hoc enim & c. vt sequitur, vnde nimis fuit decisum, multas significationes huius verbi, ius, dicā, de reg. iu. li. vi. super gl. Rubricæ, in fi. [Iuste, quod bene.] puta iustitiam pto. ff. de acqu. pos. iuste. eius enim auctoritas interdum facit valere, quod non valeret. ff. quod cū sal. tu. l. j. & excusat ab infamia. ff. de his, qui no. in fa. l. fur. ti. §. qui iustu, & quocunq. modo non p Deum, & iura acquiratur tpalis res, possidetur iuste. patent exempla in l. de rerum diui. & ff. de acqui. re. do. Spiritualia vero nunq. sine auctoritate iuris, vel sui ecclesiastici iudicis. c. j. Host. ¶ In glo. ii. [in fi.] scdm Ala. ¶ In glo. iii. [ibi, auri.] vel prodigi, & de vniuerso. no. §. de pñti. c. pe. ¶ In glo. vlt. [in fi.] vt pdo, & §. de rapto. c. j. & per totum l. j. subri-

pit vt fur. §. de fur. qui cum fure, vel iniuste recipit vt vsu rarius. §. de vsu. consuluit, & per totum secundum Host. **S V M M A R I V M.**
 1 Oblatio large, & fructe quemadmodum accipiatur, quando debita, & a quibus.
 2 Epilogus, & suffragium gloss.
 Per seruum hereditarium queritur hereditati, non adit tamen hereditatem sine dominij iussu.
 3 Suppletio glossarum.

C A P. XIII.
Ausa. Sesummat. [Offerunt.] in vita, vt in morte. §. de sepul. de his. & secundum hoc generaliter sumitur hoc verbum, oblatio. sic. ¶ eo. cum inter. fructe vero dicitur oblatio id, quod in missa offertur sacerdoti, quæ de bira est in præcipuis festiuitatib. §. de paro. vt dominus, & ad huius æstimationem tenentur etiam infideles. §. de vlt. quanto. ad fi. scdm Host. ¶ In glo. ii. querit, & tres op. ponit. ¶ In glo. ii. [ibi, obrinet.] in multis, sed non in oibus, vnde per seruum hereditarium hereditati acquirunt, tamen seruus institutus non adit hereditatē, quia in aditu do requiritur iustus dñi. ¶ In glo. ii. [in fine.] de hoc xii. q. i. expedit, & xvi. q. j. quoniam quicquid. vide quod scripti de causa pos. cum super, in magna glo. ¶ In glo. iii. [in fi.] & xiiii. q. v. in summa. ¶ In glo. vlti. [in fi.] & supra de pec. cleri. c. pe. in fi.

ADDITIONO.
 1 Iustus. Vt in l. hæreditas in multis, ff. de acqui. re. domi. & uide in l. si quis mihi bona, per totum, ff. de acqui. hæ.

S V M M A R I V M.
 1 Vngere solus sacerdos infirmum potest, quod est unum ex septem sacramentis, tunc an pluribus opus sit sacerdotibus, nu. 4.
 Matthe apostoli vigilia, & festum anno bissextili quo die seruanda, & nu. 2.
 2 Vigilia sanctorum si contingat die dominica, quando facienda.
 Bissextilis dies pro uno cum præcedenti capitur, & qui soluit in secundo dicitur antecedenti die soluisse, in fi.
 3 Epilogus, & additio gloss. nu. 4.
 Anni species, vel genera multa & quæ, quando incipiat, & quando finiat.

C A P. XIII.
Vasuit. C. Solus sacerdos vngere potest infirmum. scdo dicit, qd anno bissextili circa diem sancti Mathie festandum seruatur loci consuetudo, dum tamen vigilia p̄tinetur festo. scda ibi, festum. [Inungere.] Coloco, & est istud vnum ex vii. sacris ecclesiæ, de hoc plene. §. de sacra vnc. c. vno. [Dominica.] dicit Host. qd in anno bissextili vigilia huius apostoli non potest obuenire dñica, qd si tunc occurrat in Calendario festum in die Lunæ, ea die erit vigilia, & scda erit festum. Si in die dñica, tunc non obstantib. versibus hic positis, prima die erit festum, & proximo sabbato vigilia, & dicit, qd nec valet vna consuetudo. Hoc ergo, vel illud accidat inter diem festum, & vigiliam, non erit dies intermedia, in alijs vero festis cū occurreret vigilia in dñica, fieret, quod hic dicitur, vigilia ergo scripta bene posset obuenire i dñica, & sic loquatur hic. [Celebretur.] dicit. n. ipsius apli, licet forte fuerit electus, vigilia ieiunari. §. de obser. ieiun. ca. j. [Pro uno.] per hoc dixit Vin. eum, qui illo die soluere debebat, excusari, si soluat in secundo. [Teneatur.] nisi occurreret in die dñico, vel die Lunæ, vt dixi fm Host. ¶ In glo. j. signat p̄rium, & soluit. ¶ In glo. pe. signat p̄rium, instruit in cognitione bissextili. Querit, arguit negatiue, ponit p̄riam op. La. quam approbat. ¶ In glo. j. [ibi, apostolo.] iacobo. v. & §. de sacra vnc. c. vno. in prin. [et ibi, numerus.] & j. de regu. iur. pluralis, lib. vi. [et in fi.] vel die fm Host. qd in auctoritate laco. bi plurale resoluunt in singulare. Ia. dicebat, qd illud intelligitur distributiue in quibusdam locis, vt Paduæ seruatur ad literam, qd plures presbyteri conueniunt ad vñtionē extremam, vnus tamen inungit, alij rudent. ¶ In glo. pe.

pe. [ibi, solaris.] ad dñiam lunaris, qui est vnus mensis, vel intra quod luna ambitum cœli lustrat. vnde Græce luna dicitur mene, cursus aut Martis fere biennium tenet. Iouis stella annos solaret. xii. Saturnus vero annos. xxx. in circuitione consumit. est enim proximus firmamento, & sic circulo maiori dicitur. contra luna inferior mi nori currit circulo, sol autem inter. vii. stellas, vel planetas numero medius est, sed non dimensione. annus aut mundalis dicitur finitus, cum omnes stellæ, & omnia sidera a certo loco ad eundem locum ita remearint, vt nec vna quidem stella alio loco sit, q̄ tunc fuit, cum motum fecerunt, quod secundum huius rei petros post annorū, xv. millia iura cōtinget, qui, vt dicitur, si vnus annus secundum iura discernitur, non secundum vnus astri cursum, sed secundum omnium astrorum, q̄ in quocū que cœlo sunt, reditum ad locum, quo exierunt, iudicā dū est, quia vero expeditus est, quod per se patet. annum recipi secundum solis cursum, id vsus omnium hunc cursum recepit, qui fuit etiam philosophis in discernendo facilius, vt dixi in cle. ad quam j. remittam. curiosus est in his videre posset Macrobius super somnio Scipionis, li. j. c. xix. li. ii. c. xi. & vltioribus, vbi inuenies, qd stel læ non vagæ, sed fixæ ita tardum habent cursum, qd homo illum in sui principio etatis inspicies, etiam in ipsius ætatis termino illarum motum non perciperet a loco primo fuisse, ibi etiam inuenies, qd annus solaris, vel alius non habet certum principium. vnde non solum Calendis Januarij, sed etiam in quolibet die, vel puncto in choat, & finitur, huius ratio, quia per circulum currit, cui deest finis, & principium [et ibi, statur.] nisi sic fieret, principium hyemis, qd habemus. viij. exeunte Nouembri, per cursum. ccclxviiij. annorum haberemus in principio veris, qd est. vj. exeunte Februario. & sic de lingulis. illis vero annis dupliciter haberemus principij hyemis in principio etatis, quod est. viij. exeunte Mayo. Si vero lingulis annis daremus Febru. xxix. dies, haberemus primum in cxxiiiij. annis, fm in ccxlviij. vnde scias, qd ante tempora Iulij Cesaris, & Nūmæ Pompilij quilibet mensis occurrebat quandoque in hyeme, quandoque in estate, de quo vide in cle. de reliqui. c. vno. §. licet, in gl. f. Calendarium [et ibi, Calendas.] de his plene no. in fi. vj. libri, su per data [et ibi, minorem.] vide qd no. ff. de diuer. & temp. præf. l. ij. in vlt. §. gl. [et in fine.] idem no. l. di. c. ij. ar. contra. §. ti. j. c. penulti. Host. ibi dixi in j. gl. & vide quod dicam, de re iudi. c. j. lib. vj. super glo. ex tunc.

ADDITIONO.
 1 Glo. Ibi etiam vide Bar. in l. cum bissexto, ff. eod. titu. & uide glof. quæ incipit quid dicas, in cap. si propter, de rescriptis, libro 6. & in illa uide extensionem contra. l. iiii. §. Stichus, hic in glo. pro contrario ille, quo dicitur glo. non soluit.

S V M M A R I V M.
 1 Sententia de finit iua per verbum statuo, & præcipio profertur.
 2 In singulari numero olim dicebatur, postea superbiti iudices utuntur semper plurali.
 Super interpretatione fertur definitiua in presentia partium, sine tamen litis contestatione.
 Quæ pertineat ad principem, nu. 3. §. j. & nu. 4.
 3 Epilogus, & suffragium.
 Restituendi verbum plenam habet significationem etiam fructus comprehendentem.
 Restitutus etiam recuperat patriam potestatem.
 4 Suppletio glossarum.

C A P. XVI.
In his. Per verbum, statuo, & præcipio, diffinitiuam profertur. ij. ibi, Attēdentes. [et infra.] continebat decisa, qd recurrendum erat ad papam. [Eodem] forsitan conuerfi, & familia hospitalis non recipiebant illū pro magistro, forsitan fuerat electus ab abbate sancti Simpliciani, facit decre. de arbi. cum olim, & antiquā, in fi. [Præcipio.] iudices qd nostri temporis hodie superbiti utuntur

semper plurali, con cor. ad hoc de off. dele. cum in iure. [Significat.] tamen interdum ponitur consultiue. §. de of. fi. dele. super quæstionum. §. verum. [Diffinitiuus.] no. super interpretatione diffinitiuam ferri, & partibus presentibus, de hoc dicam. j. c. cap. proximo, non tñ requiritur contestatio litis fm l. no. ne lites oriantur ex litibus. C. de fide instr. l. fi. de re iudi. inter, & c. suborta. Host. in an. continetur, qd appellatum fuit a sententia, qd non obft. ap. papa sententiam confirmauit. ¶ In glo. j. respondet per ob. & no. & remittit. ¶ In j. gl. [ibi, §. j.] incipit, si arbitet. vide de accus. c. iiii. & super vl. gl. [et ibi, præses.] canonizata in præ. §. In glo. ij. [ibi, in faniana.] verbum, restituas, plenā habet significationem etiā quo ad fructus. [et ibi, vlt.] restitutus recuperat etiam patriam potestatem. ¶ In glo. vlti. [ibi, l. j.] solus princeps interpretatur inter æquitatē, & ius scriptum. [et ibi, quoties.] vide in c. j. alle. sup gl. sic. ff. [et ibi, de verbo, obli. quoties.] vj. de priuile. in his, sup vl. gl. ¶ In glo. vlti. [ibi, l. j.] vbi de hoc, & xj. q. j. §. ex his. & de postu. c. i. quia decretalis ista fuit vltima in compil. secūda. Tan. narrato, qd interpretatio generalis & necessaria spectat ad papam, & qd iudex eadem die interpretat, & sup plere potest, subdit, qd summus interpres est Deus, qui apostolo testante, j. ad cor. ij. post prin. gratiam interpretandi, cui vult, concedit, & sic concludit sibi referendo honorem, & gloriam per secula seculorum, & vide qd dicam. j. eo. abbatē, in fine post glossas.

S V M M A R I V M.
 1 Priuilegiorum verba largissime interpretanda, & n. 2. sed non semper per nu. 7. §. j.
 An sit appellandum beneficium, nu. 9. §. ii.
 Eius descriptio, nu. 10.
 Pro ipsum frustra impetratur, quod iure communi cōceditur, ibid.
 2 Manualia bifariam accipiuntur, & qualiter hic, Priuilegij acceptio varia, nu. 4. & 8. §. ii. & nu. 10.
 3 Moliri, sonat in iurium.
 Dubitandi ratio quæ hic erat, & nu. 8.
 4 Interpretatio, & modificatio an & quæ fiat partibus presentibus. Priuilegium facit quem censeri præsentem, nu. 5.
 5 Priuilegiati percipere debent id omne, quod percipitur a presentibus.
 Impropria locutio ad dñi inuincimus.
 6 Epilogus, suffragium & suppletio gloss. nu. 7. 8.
 Decretalis huius intellectus quis, & nu. 9. & supra 2.
 9 Beneficium multis sumitur modis. §. ii.
 11 Rescriptum quid dicatur, & ad quid impetretur.

C A P. XVII.
Lim. & c. Ca. Verba priuilegiorū sunt interpretanda largissime, & primo ponit mandatum, secundo ipsius interpretationem, & eius causam. ii. ibi, quia vero, & erat olim sub ti. de rescrip. [De communi.] forte tunc nil erat in ecclesia illa distinctum. [Manualia.] non vocat hic manualia, quas vocamus distributiones, sed p̄bendam, quæ lingulis diebus dabatur, canonici enim p̄sentes, etiam si diuinis non interessent, tantum lingulis diebus habebant de pane, & tantum de vino, & de pecunia, & forte certis temporibus certum quid pro vestib. Ista ergo manualia æstimabuntur, & iungentur cū summa vestitus, & hæc percipiet priuilegiatus, ne i tali ecclesia sit sibi inuitale priuilegium, & hoc potest esse verus intellectus, ad quem facit finis decre. secundum Host. & facit, quod no. de p̄b. licet in fi. j. gl. alias dici oporteret, qd sic placuit papæ, vel dic, vt dicam super. j. glo. [moluntur.] sonat in vitium pro machinatione, vel ingenioso conatu, & scribitur per vnicum. l. deriuatur enim a moles, non a mollis, con cor. de elec. quorunda m. lib. vj. forsitan dicebant eos non debere habere manualia, quæ consistebant in denarijs, vel forsitan, quod illa sola debebant hñc, vel his simile, & con cor. 5. de priuile. in his, de decimis, ad audientiam. [Beneficia.] no. quod priuilegium hic dicitur bene-

beneficium. & facit quod dicam super vlt. glo. [A perien- dum.] fit hic interpretatio aduersa parte absentie. & sic 3. c. c. proxi ad finem, dicebat Inno. qd est modificatio, & inter pretatio, modificatio non debet fieri nisi partibus pscen- tibus & consentientibus. 3. de decimis, nuper. quamuis, si consentire nollent, eis iniuris dans priuilegium ex iusta causa illud modificare posset, ar. 3. de exce. prae. ca. ii. vt ec. bene. c. vno, in fi. nec ob. de decimis, ex parte. j. quia ibi non fuerunt modificata priuilegia, sed dabat papa magis modificata priuilegia monach. quam praedeceffores fecissent, nec fiunt ista modificationes lite pendē. nec nisi ad petitionem, quorum interest, vt lit. pen. dilectus, de testi. causam. Interpretationes vero fiunt interdum petente illo, cuius non interest. 3. titu. j. inter. de simo. per tuas, & si in hac non semper seruatur ordo iuris nō est mirādum, cum interdum veniat ibi iuris notorium, secundum Innocen. de interpretatione autem dic secundum eum, & Host. quod quandoque fit extra iudicium, quando. i. quaritur de intentione papae, & hic non est necesse partes citari, & tamen prauidicium facit, & de rali loquitur hic, & infra eodem, cum tibi, & capitu. dilecto. §. auctoritate, & ca. tua nobis, quae potius dicitur declaratio, quam interpretatio, argumen. ff. de testa. heredes. §. j. quandoque etiam fit super alio dubio, & tunc si motum sit dubium inter partes, & in iudicio, nunquam debet fieri nisi partibus praesentibus. & habet hoc accidere, siue quae ratum de dubio sententiae in ferio- ris iudicis. j. eo. ex parte. ii. quia ille iam functus suo officio, siue bene, siue male non habet se amplius intronit- tere, ar. in eo, quod le. & no. 3. de offi. dele. in literis, in fi. si ue de dubio compositionis. 3. de decimis, ex multiplici, siue de dubio priuilegij, in fra eodem, ex parte. j. & c. cu olim, & c. abbate, siue de dubio statutorum. infra eodē, ex parte. ij. & talis interpretatio semper fieri debet praesentibus partibus, cum prauidicet, & sit diffinitua, vt. 3. ca. proxi. ver. fi. & si aliter fiat, & sic futrepticie, puta quia de lite pendente non fit mentio, non valebit, argumen. in eo, quod legi. & no. 3. de priuileg. dudum, & 3. de testi. causam quae. ii. §. i. 3. vt lit. pen. capit. fi. vel aliter qualiter- cunque, infra cod. venerabili. Sin autem ex certa scientia procedat, non possumus ei dicere, cur ita facis. xix. di. in memoriam, valebit ergo omnino, & si prauidicet. 3. de offi. or. duo simul, & est casus expressus. 3. de cen. quan- ro. §. j. quod si ab alio iudice fieret, non valeret. ff. de rei iu. de vnoquoque. §. de offi. archi. ad hanc. §. fi. & ar. ff. quis or do in bo. pos. serue. l. ii. §. j. & ii. Est & alia interpretatio, quae fit secundum propriam verborum significationem, & haec etiam omnibus prauidicat, & ius facit, ex quo fit a principe, siue fiat in iudicio, siue extra iudicium, vt pa ter. 3. eo. c. j. & ii. & sequentibus, & j. cod. cum clerici, & c. sequen. & capitu. super quibusdam, & capit. nouimus, & in multis aliis. c. huius tituli. [Et uelut.] forte alterū vole bant derahere, vt. 3. dixi. [Plene.] hoc teneas, qd priuile- giati omne id percipere debent, quod praesentes perci- piunt, licet diuinis officiis non inter sint, vt sic priuilegiū faciat eum cenferi residentem, licet non diuinis interes- sentem. super quo vide, quod no. de cle. non residen. cap. vno, lib. vi. in glo. no. quod ex aliis, ex isto relatiuo iustifi- care potes lecturam de qua dicam sup. i. gl. [Iniunximus.] id est iniunxisse intelleximus, scilicet per praedictū man- datum, Host. ¶ Glo. j. responder per quaestionem, qua- re concessum fuerat, & c. & responder tripliciter. ¶ Vlti. gl. alle. v. con cor. & vj. contraria, quaerit, & soluit. ¶ In- teria glo. [ibi, in praeiuris.] vide in c. proxi. alle. super glo. no. qd. ¶ In glo. vlti. [ibi, si quando.] vide de cle. ex causa, su- per glo. ante p. sepe. [ibi, quor.] vide de testi. causam. ii. super vlt. gl. [ibi, merito.] cum permittit praetor aliquid in publico heri, intelligendum est sine alterius iniuria, [ibi, inter stipulantes §. j.] vide de iudicis. c. j. super glo. ii. ¶ [In glo.] [ibi, interpretatione.] in mo nec fuisse locus pri- uilegio, posset etiam dici, quod praesens erat, quod pro- bat relatum, Aliis, vt dixi in tex. in fi. & aliquid statu-

tum, puta prima residentiae, vel ordinum impediabat eum, ne praedicta perciperet, vnde impetravit hoc pri- uilegium. & secundum hoc sine calumnia procedit decre. & hoc plus placet, quam quod no. de cle. non resi- den. capitu. vno, lib. vi. in glo. penul. alias dici oportet, quod decre. non habet rationem, nisi quia sic placuit pa- pa, vel exponere manualia, vt dixi in tex. ¶ In glo. scda, [in fi.] quod dic vt de clerici. non residen. capitu. vno, lib. vi. & ad intellectum huius decre. vide quod ibi no. in glo. pe. Innocen. remittit ad ea, quae no. de praeben. dilectus. ¶ In glo. iij. ibi. cap. primo, vbi de hoc. ¶ In glo. vlti. [ibi, quod dilectio.] vide quod ibi no. & de priuileg. quia circa, in vlt. glo. & de transla. capitu. vlti. in glo. vlti. ad intellectum quarum glossarum, & istius, & eorum, quae no. post Inn. & Hostien. & Compos. 3. de rescrip. causam, quae sciendū est, quod quidam reprehendunt glossas, quae priuilegia contra ius concessa vocant beneficia, dicentes, quod be- neficia proprie sunt liberalitates, & gratiae praeter ius, & pro his facit, de dona. cum dilecti, vbi ponuntur illa ver- ba, quae hic. & loquitur ibi de dona. gratuita. Sed glossae praedictae defenduntur per hunc tex. & per decre. ordina- rij. §. si vero, de offi. or. lib. vi. vbi dispensatio super plura litate dicitur beneficii. Sciendum est tamen, quod be- neficium vt genus dicitur beneuola actio gaudium tri- buens capienti, vt dixi. 3. de poenis, ad aures. sed istud di- uiditur in beneficium stricte sumptum, & sic sumit no- men speciei, vt de iurisdictione, & adoptione dicitur, ff. de iurisd. omni. iu. l. iij. ff. de adop. l. prima. Item in pri- uilegium. Item in rescriptum, beneficium autem vt species stricte sumptum est actio beneuola praeter ius, vnde donatio beneficium dicitur in praec. cum dilecti, & com modatum, de commo. capitu. vno, in fi. de hoc loquitur. C. de bo. va. l. ii. l. x. scilicet quando princeps, cui delata sunt bona vacantia, illa confert alicui, & hac interpretamur largissime, vt scilicet illa bona habeat non solum libera, sed cum instrumentis, & omnibus appenditiis, & adiacentibus. hoc tamen regulare fallit in literis beneficialibus, quod dic vt de praeben. quam- uis alias, lib. sexto. ¶ Priuilegium dicitur lex priuata, in- fra eodem, abbate, cum con cor. & dicitur ius priuatu, vel singulare, quia est contra ius commune. ff. de leg. ius singulare. ff. ad munic. l. prima, in fi. vnde, vbi scrip- tum est ius commune, a quo princeps aliquem eximit, illud est priuilegium proprie, & dicitur actio bona con- tra ius, & sic sumitur. 3. de priuileg. per totum, & ideo dicitur, qd iure communi competit, frustra per priuilegium impetratur. C. de thesa. l. i. l. x. in isto procedit, quod no. & dixi in glossis, ad quae remisi in prin. s. quod contra co- cedentem fit larga interpretatio, contra alios, quorum ius laeditur, stricta, dum modo aliquid conferat, de priui- pastoralis. ff. de leg. quod vero, ita tamen, quod a verbis non receditur, vt dixi in praeced. decre. causam. ¶ Habemus rescriptum, quod dicitur bona factio secundum ius, & sic sumitur. 3. de rescript. & C. de diuer. rescrip. in rubro, & nigro. impetratur ergo ad iuris obseruantiam, vt impetranti fiat iusticia. & ideo dicit. l. canonizata, qd non valent rescripta contra ius elicita. xxv. quaestione ii. rescripta. & in his fit stricta, vt sequitur in gl. [Et ibi. c. vl.] & quia consueuerunt impetrantes illis abuti, vt ibi, & quia impetrandum est illi, qui potuit legem aptius dice- re secundum Hostien. infra de regulis iuris contra eum libro sexto.

ADDITIO.

¶ Adiacentibus. Et secundum illam legem ponit glo. & in l. beneficii, ff. de consti. prin. licet Guil. ibi gl. exprobet, quam tamen ibi defendit Bar. post Pe. & vide de materia ibi ista per Bar.

S V M M A R I V M.

1 Interdictum generale quod, & a quo ferri potest, nu. 2. Huius poena non odiosa, nu. 4. in fi. Priuilegium transit in ius commune quandoque.

Dubitandi,

Dubitandi, ratio qua hic. Epilogus, & suffragium glossarum. Exercitus quis militum numerus dicatur. Oda amplentur an hic, & fauores restringantur, et numero 4. S. j. odium non dicitur, quid ad salutem fit animarum, numero 4. in fine. Additio glossarum.

C A P. XVII.

Vm in partibus. Casus. Gene- dictum dicitur, quod generaliter fertur etiam in villam, vel castrum. communis diuinito, secunda ibi. Cum autem. [Renouari.] & ideo nos consuluitis, sicut & debuistis. [Priuilegio.] quod est hodie ius commune, infra de sententia excommuni- cationis, capitulo fina. libro sexto. [Generale.] hoc verbum inducebat dubitationem. [Non teneri.] quasi in particulari more solito ianuis apertis, & campanis pul- sariis celebrare possent a contrario eius, quod diceba- tur in priuilegio, generali interdicto secundum Inno- cen. sed mirabilis erat ista conclusio, melius enim con- tra eos videretur concludendum, quod si priuilegiati erant in generali, ergo in particulari celebrare praedi- cto modo non poterant. quod est verum, non tamen sumendo particulare interdictum, vt sequitur. [Ca- strum.] etiam si in castro, vel villa vnica sit ecclesia. & idem, si nulla. [Interdicto.] & tale generale interdictum ferri non potest per ordinariū, vel delegatum sine spe- ciali & expressa papae licentia pro pecuniario debito. quod dic, vt in extraua. Bonif. prouide attendentes. ¶ ¶ Vltima glo. arguit, signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. vltima. [ibi, exercitum.] licet exercitus non dicatur vna cohors, vel alia, sed multus numerus militum, tamen & missus ab aliquo numero, quasi ab exercitu missus accipitur. [ibi, cum quidam.] illa forma recipi- tur in instituendo, quae non recipitur in exheredando, vt in fundo haeres esto. in fundo exhaeres esto. ¶ In gl. vide quater. [in fine.] erit autem particulare, cum interdicentur eorum ecclesie, vel oratoria secun- dum Lauren. & Vincen. ¶ In glossa vltima. [ibi, cum quidam.] & infra de regulis iuris. oda. libro sexto. vide, quod ibi dicam super prima gloss. quoad §. exercitum. [ibi, in fine.] vel dic secundum Hostien. quod poena inter dicti non est odiosa, cum ad correctionem animarum infligatur, §. ti. j. c. pe.

ADDITIO.

¶ Erit. Quod sit generale interdictum, & quod speciale, vide in capitu. praesenti. de senten. excommunicatio. libro sexto. & ibi per Io. An. ne- que. q. in nouella. & vide Ioan. Cal. in tractatu de eccle. interdi. in ij. membro, & in vj.

S V M M A R I V M.

1 Clericorum appellatione etiam canonici comprehenduntur in indul- gentijs. Priuilegium contra consuetudinem iuri communi prauidicantē obtentum interpretandum est large. Dubitandi ratio qua. Epilogus glossarum. Suffragium glossarum. Suppletio glossarum.

C A P. XVIII.

Vm tibi. Verbum t clericorum etiam canonicos com- prendit. dicit Abba. quod secundum ca- sum, quem posuit, supra de testamen. cum tibi. quae est pars huius decreta. hoc dicit. Priuilegium contra consuetudinem iuri communi prauidican-

tem obtentum interpretandum est large. communis diuinito, secunda ibi. Consultationi. [Clericorum.] hoc est verbum, de cuius significatione quaeritur. [Ad canoni- cos.] & videbatur, quod non propter ipsorum maiori- tatem. ad hoc supra de rescriptis. sedes, in fra de senten- tia excommunicationis. quia periculosum, libro sexto. sed contrarium respondetur, nec obstat capitulū sedes, quod loquitur in rescriptis ad lites odiosis & restrin- gendis, sed in indulgentijs ampliandis, supra eodem, olim. nec obstat decretalis, quia, quae ponit speciale pri- uilegium episcopalis dignitatis, secundum Hostien. [Etiam canonicos.] con cor. infra de priuilegijs, per exem- ptionem. in fine. libro sexto. ¶ Glo. j. prima ponit duas lecturas, & primam approbat. ¶ Vltima glo. dat simile, & signat contrarium. ¶ In prima glo. [ibi, quor.] vide de testi. causam. secundo. super vltima glo. [ibi, pro re demptione.] vide in capitulo statim allegat. in prima glo. ¶ ¶ In glo. prima. [ibi, patrimonialibus.] vel in casu decre. secunda. supra de poenis, secundum Hostien. [ibi, me lior.] quia illud de iure communi competit episcopo, vt probatum est, nisi forte edicas secundum Innocen. qd ibi de consuetudine hoc spectabat ad alium, puta ar- chidiaconum, vel quia concedebatur dispositio, vt ex illis solueret debita ecclesiae suae. infra capitulo penulti. [ibi, in fine.] quae est pars huius. ¶ In glo. vltima. [in fine.] ibi soluitur in vlti. gl.

ADDITIO.

¶ Interpretandum. Quod ergo dicitur stricte interpretandum priuile- gium, quod est contra iura, intelligendum est contra iura communia, non singularia, vt statutaria, vel consuetudinaria.

S V M M A R I V M.

1 Praelato, & ecclesiae iurans obedire, non clero dioecetano, sed capi- tulo cathedrali tenetur. Iuramentum fidelitatis a quibus praefertur, & per ipsum ad quae iurans obligetur, & nu. 3. Canonicus fidelitatem praestat. 2 Ecclesiae appellatio quos comprehendat, & quibus sumatur modis, numero 6. Et si, quamuis. Spiritualia iura non sunt diuisa inter episcopum, & capitu- lum. 3 Episcopus, & capitulum sunt vnum corpus, & in quibus re- bus, & qui vni iurat, alteri tenetur, praeterquam in segre- gatis. 4 Vni eorum praecipienti obediendum, si contrarium precipi- tum. Inter eos quid si lis vertatur. 5 Epilogus glossarum. 6 Additio glossarum. Canonicis singularibus per iuramentum praestitum praelato, & ecclesiae quis non obligatur, nisi iurasset aliquibus non colle- giatis.

C A P. XIX.

Vm clerici. Casus. t Iurans obedi- non clero dioecetano, sed capitulo cathedra- li tenetur, communis diuinito, secunda ibi, nos igitur. [Clerici.] in praelatione constituti, vel alij, si est co- suetudo. Innocen. & dicit, quod hoc iuramentum est debitum obedientiae, non fidelitatis, vel homagij, quod pro spiritualibus non praestatur. j. ti. j. c. fi. dicit Host. qd si homagium non respiciat, fidelitatem respicit, vnde se- quitur, fidelis vero, & per hoc obligatur ad multa, de quibus. 3. de feu. c. j. Item canonicus fidelitatem praestat. de hoc. 3. de exce. pra. graue. de iure iu. breui. [Praescripti] licet ergo alias appellatio ecclesiae comprehendat cle- rum dioecesanū, & populū. xii. dif. illa. ad fi. hic tū pp periculū, qd imminere posset ex periurio, sumit stricte, vt pater. & facit. 3. de iure iu. c. pe. & qd no. de pb. quibus. ad 3. lib. vj. [ibi, si.] pro quauis. [Capitulu] t hoc iuram. p spiri- Io. An. super v. Decre. V tualibus

& hoc fuit factum de speciali mandato papae. Inn. vel fuit postea per papam confirmatum, saluo iure matri...

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus, vel interdictus quo casu praestita cautione, & quo prius satisfacto absoluitur. Offensa manifesta quae. 2 In Carnotensi ciuitate quae potestas comiti, & quae canonicis eius. 3 In larronem qualis debeat esse iniuria. Persona pro re. Mortuus homo an petatur, & qualiter fiat condemnatio. Sententia formatur secundum petitionem, & aliquando secus. 4 Sententia post appellationem lata non tenet, si post, tenet, etiam iniusta. In causa sua, vel ecclesiae suae, an & quibus casibus qui possit esse iudex, si negetur iurisdictione, an de ea cognoscat, & quae ad numero 6. In papam nullus habet potestatem. Exemptum se alleganti statuitur terminus ad exhibendum de exceptioe priuilegium, vel instrumentum, & eo exhibitio, vel non exhibitio, quid iuris, ei licet appellare, & quando, quo casu comparere non teneatur. In notorio facti, vel iuris ordo non seruatur. Subditi causa contra dominum agitur coram superiore, & quid si non habet superiorem. Rei parua uilium est agere. 6 Pro sumitur pro per. 7 Satisfactio ante absolutionem a quo praestanda, & quae congrua sit, & nu. 2. & 13. Cautioni iuratoriae quando locus absolutionem aliquo petente. Offensa remittitur facilius a Deo, quam ab homine. 8 Epilogus, & suffragium glossarum, & nu. 9. Absens condemnatur, & quis. 10 Additio glossarum. Officialis quibus appellatur nominibus in Francia, & prouincia. Bailini, vel bailii qui, ibid. Propositi qui sint, ibi, sunt ecclesiastici, & seculares, & ideo debet

addi circumstantia distinguens. 11 Excommunicatio pro sola seratur contumacia an etiam pro delicto, & S. nu. 7. ad fi. 12 Iudex an praecipere possit solutionem fieri sub poena dupli, vel quadrupli. An ut soluam, nisi intra tot dies solutionem probauero. An condemnare reum in petitis, si actor probauerit. 13 Offensa dubia qua dicatur.

C A P. XXIII.

Ex parte. C. Excommunicatus, vel interdictus pro contumacia, uel offensa dubia absoluitur praestita cautione de stando iuri, si pro manifesta prius satisfierit. Et dicitur manifesta per confessionem, legitimam probationem, & rei euidentiam. hoc dicit istud. & c. se. quens in prima querela comitissa. secunda instruitur iudices. i. ibi. Ad intelligendam. Comitissa. quae in comitatu Carno. dominatur, ratione cuius & in ciuitate Carnot. ecclesiae, secundum Host. quia canonici in ciuitate habent certos terminos. quos nec comes, nec alius aliquam uolentiam potest inferre. & idem sibi uendicant in terris, quas tenent suae iurisdictioni commissis. 3 In iusticia. qualis fieri debuerit, de hoc uide, quod dixi de homitua. super glo. pe. Latro. i. emenda occasione ipsius. frustra enim peteretur homo mortuus, uel dic, quod recte peteretur homo mortuus culpa rei. ff. de uerbo. ob. si seruus. S. si. fiet tñ condemnatio in aestimatio ne. nec ob. de accu. qualiter. ij. ad fi. formatur enim sententia secundum petitionem, quando hoc fieri potest, ut ibi, alias potest iudex a petitione diuertere. ff. fini. reg. liij. & iij. secundum Inn. dicit Host. illud uerum, cum natura actionis hoc habet, ut ibi, alias fatuus esset iudex, qui petito homine condemnaret in aestimationem. C. de fidei. lib. l. fi. dicebat ergo, quod extra iudicium petebatur emenda. posset etiam peti aestimatio hominis ferui, & pro libero peti posset poena, & interesse, de hoc. S. de iniur. c. j. vel petebant emendam libertatis suae uoluntate, quod patet per sequentia fm eū, uel dic, qd facta fuerat iniuria uerbali, non realis, cū eū petebat, uel realis non ad mortē, pone ad sustigationē, & carcerē, uel ita de facto petebant mortuū, sicut parochialis ecclesia petit corpus mortuū & sepultū, de sepul. ex parte. & c. in nostra. eo. ti. c. j. lib. vi. [Offertur] dicens se paratā stare iuri. Sed S. de ap. dilectis. So. ibi post ap. lata fuit suā, quare non tenuit, hic prius uide tenet, & si sit iniusta. Host. offerebat autē hęc comitissa parere corā ordinario iudice ut tenebat, uel forte corā canonicis. & hoc ex superbundanti, uel de iure, cū delictū comissū esset intra iurisdictionē ipsorum, fm Inn. [Philominus]. In non ob. cautione p̄dicta. [Fecerunt] per unū ex archidia. suis, ut in integra, cui super hoc uices suas commiserūt, sed nōne hoc ipso snia iniusta, qd iudicauerunt in cā propria. C. ne quis in sua cā. l. j. s. c. forus. iiii. q. iiii. c. j. So. si iniuria manifesta sit papae, pōt illā iudicare, ar. xxiii. q. iiii. Guiliarius. & c. se. sed & de occulta pōt facere inquiri. C. si quis impe. male. l. vnica. Si uero inferiori plato fiat, & est notoria, idē v̄. f. quod illā vindicare possit in subditos, ar. ii. q. vii. si quis a proprio. vbi de hoc. & de maledi. c. j. vbi remis. dedi. S. de of. or. irrefragabili. S. excessus. & S. ceterū. & d. c. Guiliarius. Et est rō, quia notoria probatione non indigent. ii. q. i. manifesta. S. de ap. cū Ro. in fi. & iō talē punire pōt, de poe. Ro. lib. vi. quia cū fm Inn. in crīe, uel iniuria, quae notoria sunt, non sit necessaria snia, non dicit tunc iudex in cā sua, sed potius executor poenae, ideo recusari non potest. S. de ap. nouit. quod dixit Inno. de sententia, intellige solenniter, & in re scriptis ferēda, facit in Aur. ut iudi. sine quoque iussu. necessitatem, & quod ibi no. & de re iud. c. fi. lib. vi. in v. gl. tamen Host. ponens istam gl. non posuit illud uerbum. Si uero occulta sit illā non puniet, sed si uelit, agat coram superiore, ut in S. sig. & de of. d. c. l. statim. lib. vi. & hęc uera sunt, quando agitur de

cur de iniurijs puniendis, uerum, vbi agitur de rebus, uel iuris ecclesiae, si papa agat alium, uel alius ipsum decens est, ut arbitri eligantur, ut iudicium sine suspitione procedat, ar. xi. q. o. i. clericus aduersus. iiii. q. v. quia suspecti. potest tñ papa, si uult causam delegare alij, nā imperator causas suas, & imperij facit tractari per procuratores suos qui & si ordinarij sint iudices, tñ ab eo dati sunt. C. vbi causae filc. per totum. C. si aduer. fi. l. j. & ij. nec occurrit rō, quare uideatur suspitio, si sunt ordinarij, & non uideatur, si sunt delegati, ex quo ex certa scia datur a principe hi & illi, imo procuratores tāquam magis familiares magis pnt haberi suspecti. & sic et obtinet de cōsuetudine, qd papa huiusmodi causas delegat, uel ipsemet audiet, si maluerit, ut no. j. c. glo. in fi. Si autē aliquis papa crimen obiciat, de hoc nullus potest cognoscere nisi Deus. ix. q. o. iiii. facta subditorum. & c. alio rum. excipitur haeresis. xl. di. si papa. qd si de p̄tate eius, uel finijs, uel dictis, uel factis suis queratur, nullus cognoscit nisi ipse solus. ix. q. o. iiii. nemo. & c. ipsi sunt. & c. cuncta per mundum. & patet in eo, quod le. & no. S. de iudi. cū uenissent. vbi uero ep̄s, uel alius inferior praelatus agit de iuribus, uel rebus ecclesiae, uel contra eum agitur, corā competenti iudice est agendum. C. si a non comp. iud. per totum. xi. q. j. si clericus aduersus. & si ipse praelatus in hoc casu iudicet, uel arbitretur, non ualeat. C. ne quis in cau. sua iudi. l. fi. C. de arbi. l. pe. nisi notorium sit, qd alius iniuriolus, uel uolent iura alicuius praelati occupet, uel retineat. nam tunc licet non possit cognoscere, nec necesse habeat, ex quo notorium est. ij. q. j. manifesta. hunc tñ notorium sacriligium monitione premissa potest excommunicare, & alij punire. ij. q. vij. si quis ergo ep̄m. & c. si qd ab ep̄o. uide quod dixi, de elec. nosti. super gl. sed quid. uer. sed adhuc. & S. de poenis. dilectus. quod li. monitus, uel conuentus super hoc dicat, Ego non sum de iurisdictione uestra, quia sum exemptus, uel nō teneor dare, quod petitis, puta decimas, uel mortuaria, uel alia, priuilegio, uel compositione, uel alio iure obstante, potest praelatus ad priuilegium, uel instrumentum, si ipsum habet, exhibendum certum terminum assignare, quod dic ut de priu. cum persona. lib. vi. quod si exhibuerit, siue uerum, siue falsum sit, nō debet praelatus ulterius procedere, sed super sedere, & corā superiore de iure suo agere, qd cum causa iam facta sit probabiliter dubia, non potest dici notoria, ar. C. quibus ad li. procla. non licet. l. iij. & ideo non debet excommu nicari, nisi causa probata coram superiore. ij. q. j. nemo. & si praelatus excommunicauerit snia sine difficultate laxabitur, & quasi iniuste excōicans puniretur. S. ti. j. fa cro. & lib. vi. de sentē. ex. cum medicinalis. S. superior. & pra. et si in ueritate erat subditus, & et si in ueritate iura denegata debebat, sed si erat exemptus, pronuntiabitur snia nulla fuisse. In utroq; tñ casu tutius est, si conuentus priuilegio exhibitio appeller, ne praelatus procedat ulterius qd ipsum, nā lata postea snia nulla erit. S. de app. ad audientiam. & bene ualeat ap. et a futuro graua mine in hoc casu, cū extra iudiciū appelleretur, ut no. S. de ap. cōsuluit. & c. bonae. porro si nec priuilegiū, nec instrūm, nec testes, nec pbationes alias exhibet, sed dicit, qd alibi sunt, tñ si notorium est id, quod platus petit deberi, puta quia petit decimas parochiae suae, poterit conuentū siue monitū excōicare, non obstante improbabili negatione, qd non facit rē dubiam, sup. uel ipsi ap. ut dixi de censib. significauit. in gl. quia monachi. uer. & idē v̄. alioquin, si r̄rium diceretur, facile esset cuilibet iurisdictionem superioris sui fraudare, & expedire negare, uel mentiri qd id, quod le. ff. de tribu. act. illud. in hoc tñ casu superior iudex excōicatū absolutionem petentem ad cautela absolucere pōt, de parendo iuri, & mandatis ecclesiae p̄stita cautione, & ipso absoluto q̄reret, quare nō de dit decimas, uel aliud, quod petebatur. & si probauerit iustā causam denegationis, absoluet eum a p̄ceptis, alioquin condēnabit. S. ti. j. fa cro. S. j. & ij. & S. uerū. nā i hoc

casu p̄sumptio iuris transfert onus probationis in excommunicatum, ut alij no. S. de p̄sum. illud. & qui negat id, quod de iure debetur, probare debet id, quod allegat. ff. de proba. ab ea parte, nec seruatur hic alius ordo, nisi qd hoc probet, ut in c. l. patet, qd nec alium ordinem seruari p̄cipit. Et est rō, quia notorium iuris est. In notorio autē iuris, uel facti ordo iudicialis nō seruatur. S. de iure iur. ad nostram. iij. Sed opponitur, v̄. n. qd in omnem casum habeat praelatus cognoscere, uel conuētus subditus sit, uel exemptus, & an priuilegium uerum sit, uel falsum, & an sit sua iurisdictione, arg. S. de r̄c̄f̄. sū per literis. ff. de iud. si quis aliena. So. tunc habet locum, quod iudex debet cognoscere, uel iudex sit, sicut illa iura loquuntur, quando de hoc contenditur inter partes, quia una dicit, iudex est, alia dicit, non est. In casu non in causa propria, sed in aliena dicitur iudicare. ff. quando app. lit. l. j. in propria. secus autem, quādo iudex suam causam prosequitur, ut patet in superiorib. casibus, quando. S. quaritur, uel iudex monitus per ep̄m sit exemptus, uel non, uel iudex sit uerū, uel non, uel aliquid aliud proponitur, quod tangit causam principalem. de his. n. uel similibus cognoscere non potest, quia iam esset iudex in causa sua, quod esse non debet, ut S. no. hoc autē priuilegium, de quo hic loquitur dec. restringi debet ad notorie delinquentes, argu. de of. dele. statim. lib. vi. Sed nonne, vbi conuentus priuilegium non exhibet, est ad arbitros recurrendū? Ita uideatur, ar. xi. q. j. si clericus aduersus. sed ibi loquitur, qd praelatus uult subditum suum conuenire, sed in hoc casu stulte ager praelatus, si actorem se constituit, excōicet ergo ipsum, si hoc cum bona conscientia facere potest, & magis eligat conueniri coram superiore, quam conuenire, quia fauorabilior est reus, qd actor, ut patet in eo, quod le. & no. S. de prob. ex literis. exemptus ergo comparere non tenetur, si notoria est exēptio, ar. ff. qui s̄at̄. da. co. si uero. ff. de ser. l. j. in dubio uero compareat, alleget priuilegium, & recedat. ff. de iudicijs. si quis ex aliena. alioquin tenebit sententia in eum lata ex ea sola causa, quod non comparuit, saltem suum priuilegium allegaturus, ut ibidem, uide quod dicam de regu. iur. scienti. in sol. quaestio. vbi allegatur Speculator. Sed in hoc casu tutius est, quod appeller, ut no. S. eodem. glo. uer. in utroque. secundum Inn. cuius est quasi haec tota gl. quam non per omnia approbat Hostien. nam causa ecclesiae non est praelati propria, ut patet in eo, quod no. S. de test. cum nuncius. uide etiam in ipsa potest esse testis, aut iudex, ut no. ibi, & in summa de sententia & re iudic. sub rubri. de sententia. S. quis debet sententiam. sub. S. proprius. quod dic ut ibi plene no. papa ergo, vbi loquitur de iuribus Roma. eccle. poterit esse iudex. de centus tñ est, qd alij hoc committat. quod dic, ut not. S. de confir. vti. uel inuti. cum dilecta. S. quia uero. de iudi. cum uenissent. fm Host. [Relaxare]. probat ista litera, qd ipsi idē tulerant sniam per se, uel alium [Pro] canonicis] i. per canonicos. j. ad petitionem canonicorum. [Congrua] de hoc uerbo erat dubitatio, quia dicebat comitissa, qd congrue satisfaciebat cauēdo stare iuri, canonici Caront. c. j. & prout continebat hic decisā. ob hoc appellatum fuit ad archiep̄m, & post multam discussionem archiep̄s referuauit papae hoc decidendum. [Offensa] simul & contumacia, ut sequitur. [In primo casu]. hodie t̄ distingue inter contumaciam dubiam, & manifestam, ut j. de sen. ex. venerabilibus. S. secus. lib. vi. [Manifesta] maxime q̄ illata est ecclesiae fm ea, quae no. lo. ij. q. vij. accusatio. in gl. pe. & datur. viii. dierum terminus ad hoc probandum. j. de sen. ex. soler. lib. vi. [Sufficiens] hoc iudex arbitrabitur, & si male poterit appellari, ad hoc. S. de pur. ca. nos. inter. Host. [Competens]. si sufficiens datis pignoribus, uel fideiusforibus. & no. fm Ho. iij. casus. primo, cum quis excōicatus est pro simplici contumacia, vbi sufficit iuratoria cautio. secundus, qd excōicatus est pro pregnante inobedientia, uel offensa manifesta, siue

notoria, & hic requiritur congrua, vel sufficiens emenda, vt s. tertius in offensa dubia, in qua requiritur iusm, requiruntur & fideiussores, vel pignora rone offensae, vt probata veritate offensae, licet dubia, facilius distringatur ad satisfaciendum, vt li. pen. ecclesia. j. s. tit. j. sacro. ad si. vel dicit hic, competens, pp id, quod no. in fine. iiii. gl. Dicebat hic Vin, qd distinctio huius decre. locum non hnt in crius publicis, quia ibi, & si crimen est notoriu, qncunq; parere vult, absoluitur non relata qone de offensa manifesta, quia ecclesia non claudit gremiu, nec publicam habet estimationem nisi quo ad expensas, quod dicit vt s. de iriui. & dam. da. c. j. dicebat Hof. excociatus si pro nuda contumacia, sufficit, q iuret, si pro pgnante, satisfacet de his, quae in snia sunt implicata, sine de interesse, sine de expensis agatur. de hoc de iud. c. j. si pro offensa, vel delicto, de quo Deus tm offenditur, nec est ibi spale priuatum hominis interesse, vt qa Deu blasphemam, vel de haeresi est suspectus, & tunc si notorium sit, nisi poeniteat, & oino desistat, non est absoluedus, s. de of. or. significauit. Si vero poeniteat, statim absoluitur, & si adhuc per pnam non satisfecerit, nisi abs per eum illud sit ecclesie, s. de har. ad abolendam. §. illos quoq; abs pp longum pnam ips stare posset nimis excociatus, & fm hoc loquitur, de eo, qui du. in matr. signifi casti. in occulto vero petens absolutionem est absoluedus, s. quod me. ca. c. j. s. ti. j. per tuas. vbi vero quis excociatus est pro furto, rapina, vel iniuria, in qua versetur spale & pecuniarium hominis interesse, tunc non est absoluedus, nisi primo satisfaciatur, de rap. c. j. de vsur. cu tu. & est diuersitatis ro, quia Deus no requirit pecunia, sed solum cor contritum. ho vero conuerso, & quia Deus benignior facilius remittit offensam, q ho, ad hoc de cele. mil. de hoie. & licet hoc verum de rigore, dicit tm, qd de benignitate tota die absoluitur sine satisfactio ne. s. ti. j. ex tenore. & c. ea noscitur. & c. sacro. & dicit ad dendum, quod no. de ap. qua fronte. [satisfactio] facit. ff. de coll. bo. l. j. §. si frater. ¶ Gl. iiii. successiue soluit duas obiectio. & vnam qd. ¶ Quinta gl. arguit. sig. rium, & ibi remit. ¶ Vl. gl. obicit, & dupliciter soluit. ¶ In iiii. gl. ¶ [ibi generaliter.] vide de don. post di. re. per vetras. super gl. antepe. [ibi subtracto.] vide de rest. spo. olim. ij. super gl. ij. ¶ In v. gl. [ibi contumacia.] vide, vt lit. non conte. tua. super i. gl. [ibi sancimus.] dicit ibi finis, condemnari ab sentem, qui licet non tacitus, sed requisitus mala conscientia absuit. ¶ In vj. gl. [ibi, qui restituere.] vide de do. c. ij. super j. gl. ¶ In vlt. gl. [ibi, quod iussit.] vide de app. cum cessante. super j. gl. ¶ In gl. ij. [in fi.] lo. s. e. quauis, sic vocantur in Francia, in prouincia bailiui, vel bailui. vnde fm Ho. in rep. apostolicis, qn de proposito ecclesiae loqmur, ex primi deberet nomen ecclesiae. vnde si scriberetur pposito Parisien. intelligeretur de laico, nisi adderet ecclesie Parisien. det igitur addi circumstantia, per qua euitetur æquiuocatio. s. de resc. c. fi. ¶ In gl. iiii. [ibi, certum.] ite quia ab hoie nullus excociatur nisi pro contumacia. de hoc in pc. c. nemo eporu. & c. qui epi. [ibi, iure coi.] de hoc. s. de resc. c. j. [ibi, permittimus.] & j. eo. dilecto. pdr dici, q licet priuilegiu i isto puncto, de quo hic qritur, non pneret gratia, cōtrinebat tm in alio, quo concedebatur capto excociare, vel interdiceret pro proprijs offensis. ad idē. s. de resc. ex parte decani. [ibi, tunc iuret.] de sen. excoc. c. vl. §. illis et. lib. vj. [in fi.] & j. de her. super eo. lib. vj. ¶ In gl. vlt. [ibi, finiando.] idem no. s. de ele. dudū. ij. in gl. sed pone. & de hoc in Aut. de exhi. & intro. reis. §. sancimus. ver. suscepto. in gl. scilicet. & in Spe. de sen. prola. §. ij. ver. est quoq; & de forma eius. §. vt aut. circa prin. an vero iudex picipere possit solone fieri sub poena dupli, vel quadrupli, vide ibi in §. ij. in ver. sed nunqd iudex, & an possit picipere, vt soluā, nisi j. tot dies solone probauero, ibi in ver. seq. an vero possit condemnare reū in petitis sub hac forma, si actor probauerit, vide c. ti. §. iusta. ver. sed ecce iudex. [ibi, hoc quippe.] &

3 s. de psum. afferte. [in fi.] Hof. legit plane, qd si quis excociatus petit absolui, & excocians, vel is, pro quo lata est, dicit eū non absoluedū, nisi primo satisfaciatur, ab soluetur, nisi intra. viii. dies probetur offensa notoria, q bus lapsis reputabitur dubia quo ad absolonē pbendā. j. de sen. ex. solet. & hnt hoc locū, licet iudex prio habuerit illud p notorio. Multi. n. iudices snias ferunt vt p notorio, sup quo postmodū dubitat. s. tit. j. sacro. ad si. post et esse dubia, licet excociatus fateatur cam, sed aliqd alle. pp quod non sit satisfactio impedienda, vt si fateat, q percussit clericū, sed dicit, q ad suā defensionē, vel q confessionē proponit rōnabile exculationē. s. de ac. cū dilecti. tm his casib. & similib. sine satisfactioe non absoluetur, donec de defensione fidem fecerit, quia sem p ei, qui dicit, & non ei, qui nō negat, incumbit probatio. ff. de prob. c. i. qui. Sed an hoc casu tenentur pbare intra viij. dies, alias pncise cogetur satisfacere? quod vt pp equa litatē iudiciorū seruandā. Ho. putat p riu, quia in primo casu ecclesia per limitationē tps providere voluit petē ti absolue, q sine cā neganda non est. j. q. vij. si quis om nem, in secundo satis sufficit illi, pro quo lata est snia, q excociatus non absoluitur, nisi satisfaciatur, vel defensionē suā probet. & si hoc casu pncise cogetur satisfacere, posset nimis ex hoc grauari, quia nec soluti de facili recuperaret, purat tm, q si contēneret sniam, nec defensio nē probare curaret, posset illi tps a iudice limitari, qd de intēione sua probaret, quo lapsō posset cogi, ad hoc s. de pe. c. fi. de prob. licet. j. de rest. spo. frequēs. §. pe. li. vj.

ADDITIONES. ¶ Seruus. Ibi vide Bar. & plenus in l. stipulationes non diuidun. ff. eo. ti. & ibi ponit formam petitionis, & sententiae, & vide l. ij. ff. de confes. b. ¶ Carcere. Petit ergo iudex loci, vbi commissum est delictum a laico iudice delinquentē sibi remitti, quod an possit, vide gl. in ver. de more, in cle. pastoralis. de re iud. & lo. An. in cōmento. c. j. de rap. Et Bar. in l. j. C. vbi de cri. agi. op. & ibi Bar. & Bal. in l. si an. §. si. ff. de accu. c. ¶ Quæstionis. Ibi ponit etiam de clerico, & laico iudice citato. & vide Archi. xvi. q. iiii. c. ij. in fi. d. ¶ Simpliciter. Hanc tex. in c. venerabilibus. §. idem notat. præsumptam & sequentem vocat manifestam, in s. fe.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum pro articulo, vel clausula. Per questionis minoris solutionem incidit fortior questio. Contra confessionem nihil opponitur. Probatio legitima facit quid notorium. Notorijs modi qui per remissionem, quod facti est, non requirit accusationem, neque probationem, & iudicis in hoc arbitrium spectatur, nu. 4. §. j. iuncta gl. Per legitime dictio, appositam est ad iudicis arbitrium recurrendum. Tergiversatio debet esse probabilis. Epilogus suffragium, & additio glossarum, numero 3. & 4. Iudicis, coram quo agitur, arbitrium spectatur, donec appellatur. Ex quo vero est appellatum, vel alias ad superiorem recurritur, ipsius superioris arbitrium est spectandum.

C A P. XXIII.

Vm olim Summatum est. s. c. pro xi. & communis diuisio ij. ibi. Quia vero. [Capitulum.] articulus, vel cta. [Dicebant] canonici, alias [dicebat.] c. capitulum. de hoc vide, quod dixi de resc. cap. m. in princ. [Soluimus.] i. soluere intelleximus. [Dicimus] a peruerse in intelligentibus. fm Hof. [Ligauisse.] ver. Grego. secundo moralium. vide si. in Hiero. ad Dama. v. B. hoc intendit, qd per solutionem minoris questionis incidit fortior questio. & est si. de vo. ex multa. de baptismo. maiores. §. verum. [Confessionem.] contra quam nihil opponitur, alleg. contra. de accu. cum dilecti. & dixi. s. c. proximo. 2 super finem vltimæ. gl. [Probationem.] ergo patet, quod probatio legitima facit quid notorium. & est hoc adde re alios modos notorij, qui hnt. s. de coha. cleri. & mu. vestra.

vestra. & ibi dixi. Item patet per hoc fm Hof. super hoc esse ad iudicem recurrendum, quod sonat verbum, legitime, quod statim sequitur. Item fm Vin. per hoc in cludir deprehensionem illam, & qua no. de iudi. cum non ab hoie. in j. gl. [Tergiversatione.] probabilis. & ponit hoc de notorio facti, quod nec accusationem, nec probationem requirit. de hoc satis in præced. decre. vestra. ¶ Gl. iiii. iustificat textum, obicit, & sol. ¶ In gl. pe. [ibi, l. j. & vlt.] vide. s. c. in his, super vlt. gl. & c. venerabili. in gl. vlt. ¶ In gl. j. [ibi, scyphi.] ff. de rei ven. in rem. §. ij. & ff. de fur. cum pignori. s. si quis esset. [ibi, cur silis.] Goffr. vocat hunc seminodum. ¶ In gl. & hoc. [ibi, de ferri.] quasi non, vt valeat, vel non valeat appellatio, facit quod no. in præ. decre. vt debitus. in gl. colligitur. & quod ibi dixi, & c. sape. ver. qd si forian. Dicebat Hof. circa casum nostrum spectari iudicium, & arbitrium illius, coram quo agitur, donec fuerit appellatum, etiam si iniquitate arbitretur. ff. de iust. & iu. l. si. s. de re iudi. qd ad consulta. Ex quo autem est appellatum, vel abs ad superiorem legiri me reatus habetur, ipsius superioris arbitrium est spectandum, vt in præ. decre. vt debitus. & s. de pur. canon. inter. & quatumcunq; probatum sit coram primo iudice, si corā superiore aliquid rationabile proponatur, quare prima probatio non sit sufficiens, hoc ipse diffinit, qui si probationem minus legitimam inuenerit, vel quia ordo seruatus non fuit, vel quia causa non cōstituit, absoluetur excom munitatis. ij. qd. j. nemo. & per hoc. & ea, quæ sunt dicta. s. c. prox. dixit Hof. super suā quandam magnam gl. quam hic posuerat Inn. & maxime etiam per decre. solet. de sen. excom. lib. vj. quam ob eandem causam decido. & per ea, quæ habes. e. ti. venabilibus. §. similiter. cum §. se.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegiorum verba largam habent significationem. Iuxta, & secundum prepositiones in eis causatiue posita videntur. 2 Apostolica sedes est finale refugium oppressorum. 3 Dispositionis vocabulum potest intelligi diuersis modis, & quomodo hic, & nu. 7. 4 Consuetudo inducitur per eos qui intendunt vti iure suo. Seruitutem non inducunt, quæ libera voluntate sunt. 5 Per equipollentem dictionem quid significare, non refert. Additio, vel mutatio prohibetur, per quam veritas subuertitur. 6 Infinitiuum infinitiue intelligitur, & ei addita conditionaliter intelliguntur. Verbo meditatiuo quid iunctum casualiter intelligitur, exemplum hic. Interpretatio gramaticalis in priuilegijs valet recipienda, quæ in vi congruit, nu. 7. 7 Re conuenio videtur in casu huius decre. fuisse. 8 Priuilegium non tollitur per nouam constitutionem, nisi exprimat. Neque etiam per non vsu, quandiu duret, nu. 17. Ei non fit præiudicium, si contra ipsum alibi eligatur quis, si idoneus non recipitur, nu. 9. Eius causa cessante, an cesset, nu. 11. in fi. & nu. 17. Ius ex institutione facta tempore fundationis, vel ex consuetudine prescripta questum similiter non tollitur per constitutionem nouam non exprimentem. Alienatio, vel mutatio fieri non potest in præiudicium alterius. Consuetudo imprescriptibilis constitutionem nouam, & quam in fine. Ei non præiudicatur, si non iuxta eam fiat electio in loco, cum idoneus non reperitur. Habet vim legis, nu. 11. in prin. Per eam inducitur obligatio, nu. 12. & quæ requirantur, ibid. Valet, licet non obtenta contraditorio iudicio, nu. 15. Ea quibus probetur modis, ibid. Eadem spectanda in conceptione documentorum, nu. 16. §. j. Idonea persona si non est in loco, vnde est eligenda, potest vndeunque eligi, neque fit consuetudine, vel priuilegio præiudicium.

- 10 Epilogus, & suffragium glossarum. Vestras vim legis habet. Seruitute vti non videtur nisi, is, qui suo iure vti credit, & nu. 14. non acquiritur tempore, nu. 13. Eam si vsucapere vis opus est, interpellatione, iunge glossam, an sit tantum, vt quid non fiat, nu. 13. cum glo. Documentum, vel instrumentum de quo in alio fiat memio, probari debet, sed non semper. §. in gl. ex hoc, & nu. 16. Quod faciat fidem, nu. 16. vt concipiatur, nu. 16. Vt valeat res potius, quā pereat, quid intelligendū, §. in glos. si. ff. Causa cessante cessat effectus, exemplum in priuilegio, & quomodo id accipiatur. Si occasio non venit, §. si. & nu. 17. 11 Additio glossarum. Tempore non inducitur obligatio, sed consuetudine. Negatoria, & confessoria in quibus habeant locum, & quibus competant, & quæ prob. re sufficiat. In eis quæ veniant, in fi. Confessoria actio ab actione interditi discrepantia, §. sed contra hoc obicitur. 14 Eligendi ius cum canonicis me sine protestatione admittentibus nanciscor, secus si de certo loco eligam prælatum per centum annos nuda voluntate, & quid in alijs casibus. 16 Literæ testimoniales quæ faciunt fidem, & quibus concipiatur verbis, §. sed quid si. 18 In compilatione iij. decretalis hæc fuit vltima. Ioannis summula citatur. in hanc decretalem quid concludendo scripserit. Tancredus glossas suis auctoribus assignauit, etiam si plurimum in vnam colligisset.

C A P. XXV.

Bbate. C. Verba t priuilegiorum largam habent significationem. vnde verbum, secundum, & iuxta in eis positum causatiue vt, non conditionaliter. & prima pars narrat causam, secundam diffinit ibi, si ergo. Prima subdiuiditur. primo ponitur petitio pro parte electi. secunda ibi, Cæterum, petitio, & responsio p electū. tertia ibi, Nos igitur, ponit iura p electum. quarta ibi, Ad hoc, responsio pro electo. quinta ibi, Contra q, replicatio contra electum. [Ecclesie] vacantis. f. S. Sil. hoc est de seipis. [Episcopo.] loci dioecelano. [Obtinere.] propter contradictionem mon. S. Ber. de qua sequitur. [Ad sede] apostolica. quæ est finale refugium oppressorum. ii. q. vi. ad Romanam. cum si. [Aliacen.] per hoc vide batur fieri reconuentio, & super hoc pronunciat in fi. [Depositionibus.] receptis & remissis a iudicibus, quibus fuit causa commissa. & hoc continetur in proxima de cisione fm Ho. [xl. an. & infra.] de his verbis dictum est. s. de prob. licet. ver. ex præmissis. [Monachum.] ipsius monasterii S. Sil. vel forsan aliunde. [Eiusdem loci.] S. Ber. [Et conuentui.] no. ad id, quod est hodie expeditum. de ele. religiofus. ij. rñ. lib. vj. [Priuilegijs.] cōcessis mon. S. Ber. [Subrogationem.] incipiunt verba priuilegij. [Iuxta.] iustit est, cuius declaratio facit ad ti. & al. fm. [Vestra.] loquit ab bati. & mon. S. Ber. lo. [Dispositione] satisfierat dubiū hoc verbū, quod poterat intelligi de actu electionis, vt eligerent ibi abbatē vel soli, vel cū conuentu, vel de corū gremio, vt sequitur, vel q haberent dispositionem in confirmando. s. de consue. cum dilectus. hec ergo videbatur declarare Calixtus, quod et potuit declarare pfectu do, per decre. p dicitam. [Spacium.] [xl. an. & j.] Extra iudicium. licet pro t bono pacis & extra iudiciū hoc fieret, tm quia intendebant iure suo vti, quod per prohibitionē apparet, inducitur cōsuetudo fm Inn. alias quæ libera voluntate fiunt, non inducunt seruitutē. x. q. iiii. qa. de postu. bonæ. ij. [Et similia.] hoc includebat priuilegium Calixti, quasi illud fundaret sup priuilegio Pascalis. [Secundū] in priuilegio non erat, scdm, sed iuxta. sed t q hoc casu equipollet, vtitur alia dictione cōsignificatiua ad reprehensionem illorum, qui eadem verba auctoris requirunt, non contenti mente. contra id. ff. de le. lo. An. super v. Decre. V 4 gi. scire.

gi. scire leges. s. eo. in his. & c. propterea. & c. intelligentia. & licet de l. diuina nil videatur mutandum, apo. vlti. quod etiam videtur de l. humana. C. de ve. iure enun. l. j. §. si illud de additione, vel mutatione, per quam veritas subuertitur, secus de illa, per quam lucefcit, nō mutatur, secundum eum, al. nō liceret scripturam sacram glossare, & vide quod dixi, de cele. mis. cum Marthæ. sit a per ij. gl. & qd no. de sa. Tri. c. j. lib. vi. in gl. fundit. [Con-
 6 diuinaliter intelligitur] hoc tō, ga cū istud adiungatur iſi-
 uituo, quod non hēt certum numerum, nec personā, infinitiue intelligitur, quod cum sit incertum, nihil sibi additum pōt significare rem certam, & ideo necesse est tunc cōditionatim intelligi verba ista, sed cum iungitur verbo meditatiuo, qui certus est, & certum numerum designat, & personam, tunc certum quid determinat, & ideo tunc ponuntur causatiue, & ex his no. grammaticelem interpretationem in priuilegijs valere sū Abb. [illam.] s. m. vel iuxta. [Tolleretur.] bona fuit rō, quia, vt dixi super ver. dispositiōnem, multipliciter poterat in telligi priuilegium Pascalis, ista vero interpretatio iatis iuri cōgruit, vt caplm eligat, sed priuilegium operatur, qd de certo loco. [adiudicauimus] & iuste pp priuilegium, & pp consuetudinem, sū Inn. & Host. per sūm hanc apparet, qd monachi S. Bern. reconuenerunt super hoc con cor. quod dixi, de cā pos. cū ecclētia. in gl. hic patet, in prin. de castatione electi fuit decisiū, qd non faciebat ad titulu. [Quoties.] quod erit quot. vacabit. [De cano
 8 bio.] Quid sit canobium istud S. Berni in aliquo documento religionis, vel habitus, qd monasterium S. Sil. Aliaten. nun quid per nouā pōtōnē Cle. de elec. cum rōni. sublatum est hoc ius per priuilegiū, & hanc sniam competens, vt de illo vltius eligere non teneatur, & eadem qd formatur circa decre. cum dilectus, de consue. quo ad tale ius, quod compereret ex instōne facta tpe fundationis, vel ex consuetudine p̄scripta, b. Et vt, qd non teneatur quasi illi non sint idonei, quo casu cessat priuilegium, vt sequitur, licet cessaret priuilegium, si non essent ibi expresse professi, licet noua cōstō. vi. lib. hoc induxerit. j. de ele. nullus, ita si hodie statueretur, qd minor. xxx. an nis non eligeretur in abbatem, prout de abbrūta statutum est, e. n. indemnitate, in prin. illi, qui non essent illius ætatis, repellerentur vt indigni, licet noua cōstō indignitate inducā ex veritate religionum in casu, de quo que ritur, Puto p̄rium, cum noua cōstō talia non tollat, ni si id exprimat, de cōstō. c. i. lib. vi. & bene facit, quod no. de ele. ex eo, quod. lib. vi. in vlt. glof. Constat ergo, qd illa cōstō id non exprimit, ergo & c. & allegata in p̄rium concludunt, qd idē esset cām h̄e, quod non h̄e, quod est factum, vt ibi, & abs ēt superflue poneretur cām in iuri bus ibi al. in gl. pe. in cle. de ata & qua. vt hi qui, in gl. an repe. & facit quod no. in cle. de sepul. dudum. in antepe. gl. Ad exempla in p̄rium al. Rñ. qd non tollunt ius spāle mona. quod patet, quia possent oēs esse expresse possesi & in etate p̄dicta, vel saltem plures, si igitur nullus sit ibi talis, licet pro ca vice pp casum euenientem non sit locus priuilegio, non tñ per id tollitur priuilegium, vt hic no. in vlt. gl. & facit quod dixi, de ele. cum terra. sed in terminis qōnis priuilegiū in totū tolleret, quod cōstōnis auctor non intendit. Si vero ista mon. erant eius dē religionis, & post nouam pōtōnem alterū sit alterius videretur distinguendū, an alteratio fiat in mon. S. Sil. & id non dēt nocere mon. S. Ber. quia rā iuris dicit id, quod nostrum est a nobis sine facto nō non euelli. ff. de reg. iu. id. quod nostrū. Nec in p̄udicium alterius te poterunt illi alterare, de do. inter dilectos, quod me. cau. cum dilecti, de ar. eū tpe. Si vero sit alteratio in mon. S. Ber. quia tunc nouiter noui iuris indignitatē incurrunt sibi imparent, vt sequitur, Sic. n. ibi & alibi distinguim⁹ p̄terita & futura. in cle. de cen. c. j. cum con cor. licet si efficeretur ecclētia secularis, quod esse possit sū ea, que h̄e de reli. do. inter quatuor. Dico ēt, qd noua p̄suetudo

q̄ cōstōnē illam esset imprescribibilis, quia irrōnabi-
 lis, vt ibi i prin. Itē qd nec ep̄s ēt cū caplo possit id hodie concedere ēt in fundatione, quod olim poterat, iuxta
 9 no. in p̄ac. c. cum dilectus [Idoneam.] si non est tibi ido-
 nea, eligat vnde cūq; quia nec iuri, nec priuilegio, nec consuetudini congruit, qd non idoneus eligatur, quod nec sine mortali fieri possit sū Ho. Si vero est ibi vnus idoneus, oportet illum eligi, & sic consuetudo restrin-
 10 git p̄tatem eligendi ad certam personam, de hoc vide quod dixi de ele. cum terra. ¶ Prima glo. no. pro libel lo & c. sig. p̄rium, & soluit. ¶ Secunda gl. obiicit, & dupli citer soluit. ¶ Tertia gl. tractat de effectu prohibitionis ¶ Quinta gl. obiicit, & remittit. ¶ Gl. ex hoc no. qd si in prin legio. & c. j. all. v. iura, & in p̄rium alia. v. ponit tres opi. & tertiam approbat, qd am al. duo iura, & rñder. ¶ Go. [sic ff.] Jal. x. con cor. & tria p̄ria. ¶ Vlti. glo. arguit ad duo, ad primum alle. duas con cor. ad scdm. viii. qrit, arguit pro, & soluit p̄rium. Iterum querit, arguit pro, soluit.
 11 ¶ In gl. j. [ibi. §. si constet.] §. j. est, vide in p̄ac. cum ecclē sia, super gl. introducta. [ibi. §. pe.] vbi lex, vel pactum agri non inuenitur, veritas vim legis hēt. ¶ In glo. ij. [ibi. §. ij.] vide, j. in sup. ¶ In ij. glo. [ibi. l. vlt.] vide de cā pos. cum ecclēsia, super iiii. gl. [ibi. l. vlt.] qd dicit, qd seruitu re vt non vt, nisi is, qui suo iure vt se concederit. [ibi. v. s. u. capere vis.] & pro tanto vicinus non vlcipit qd me, qui habeo ius immittendi, ex quo statuto tpe ædes nō habuit. ¶ In gl. ad hoc. [ibi. §. ij.] Jal. s. in fi. iiii. gl. ¶ In gl. ex hoc. [ibi. §. hoc in super.] vbi dicit, qd si in aliquo documento fit mentio alterius documenti, dēt primum probari. [ibi. §. j.] expedit mulieribus ante nuptiales donationes actis insinuari, vt pereunte principali instro per id probatio maneat. [ibi. §. si ea.] si quod tibi donaueram, mihi redonasti, mihi nil obest donationis primæ instm actibus sequētibz insertum. [ibi. ex hac scriptura.] vide de success. ab inte. c. si. super gl. vlt. [ibi. chirographis.] exulto chirographo, cuius tenor est in inuentario, per inuen-
 12 tarium probatur. [ibi. publicati.] vide de probatio. qm. super vlt. gl. ¶ In glo. dist. iiii. [in fi.] vide de test. cām. ij. su per vlt. gl. ¶ In gl. si. ff. [ibi. diuus.] vide in c. in his, super vl. gl. [ibi. quos] sequitur in actionibus, vel exceptioni- bus ambigua oratio est, commodissimum est id accipi quo magis res valeat, quam pereat. [ibi. si cui] vide in procmio, super gl. si. [ibi. l. se.] si iter legatum est quo iri nō possit, nisi opere facto, licebit fodiēdo & subtrūē do id facere. [ibi. l. i.] vide de fi. instru. inter dilectos, su per gl. sic ergo. [ibi. quos] vide in p̄ac. c. cum super. super vlt. gl. ¶ In gl. pe. [ibi. si cui.] vide in proce. super glo. si. ¶ In gl. vlt. [ibi. l. pe.] priuilegium militum in testan- do his solis competit, qui in expeditione sunt. [ibi. §. vlt.] officium curatoris dati ad litem, quam habet iur tor cū pupillo, desinit finito iudicio. [ibi. §. qua ratio-
 ne.] pupillaris & exemplaris substitutio expirat per ad- uentum pubertatis, vel sanæ mentis. [ibi. & Attili-
 mus.] loquitur de illo, qui non fuit vnus aqua, quia fons exaruit qui restituitur pro tempore, quo vti nō potuit. [ibi. l. pe.] vide in c. duobus, super j. glo. [ibi. l. j.] vide de p̄scrip. auditis, super vltima glo. ¶ In [gl. j.] in fi. [ad contrarium] responde, qd licet non tollatur, vel induca- tur obligatio tempore, inducitur tamen consuetudo, in qua non solum tempus, sed etiam illius, qui ex con-
 13 suetudine rangitur, vel cui p̄iudicatur, requiritur cō- sensus tacitus, vel expressus, vt no. s. de consue. c. j. & ex consensu tacito, vel expresse obligationes nascuntur. ff. de pactis. l. ij. iij. & iij. ad idem. C. de agrico. & cen- sis. litibus. libro xj. hoc ponitur in Specula de causa. pos. §. si. post prin. Sed q̄ actio competit i hoc casu? Pro iuribus. n. competit vere, vel proprie negatoria, siue cō- fessoria, quæ tñ competit pro seruitutibus & vsuf. Dēt ergo agi & exprimi in libello, quia ad agētem pertinet de iure. s. de cā pos. cum ecclēsia, vel de consue. vt hic, fa cit quod dixi, de of. or. conquerente, de sepul. certifi cari. vel ex pōtōne. s. de consue. cum dilectus. §. dē. vel ex pri- uilegio.

uilegio. lxiii. di. Adrianus & c. se. & hac actio quasi con-
 fessoria, vel negatoria dici potest, competit. n. quasi con-
 fessoria dño, vel quasi dño rei, vel ecclēsia, vel potius p
 curatori, & custodi ecclēsia, & cui ius quaritur in ecclē
 sia, vel noie ipsius agit, qualis est p̄latus ecclēsia. ff. si
 ser. ven. l. j. p̄laturum ēt intelligas quemcunq; ministrū
 legitimum, ēt si sit caplm, vel conuentus ecclēsia, hās
 bona discretā a p̄lato. s. de rescrip. edoceri cōpetit &
 hoc p̄ possessorem rei. i. ecclēsia, in qua agēs dicit se ius
 h̄e. ff. si vlt. pe. vt frui. §. vtrum. & p̄ quali cōfessorē,
 qualis est is, qui dolo desijt possidere, vel qui se liti obtul-
 lit. ff. si vlt. pe. l. i. & qui non patitur agentem iure suo
 vt, vt patet in interdīto vt possi. nam qua rōne facit,
 quo minus agens possideat eadē rōne possidet vt. ff. si
 ser. ven. loci. §. si quis mihi. & l. si quis diuurno. datur ēt
 confessoria in rebus non spūalibus ēt creditori. ff. de re-
 mi. l. j. §. item Julia & superficiario. ff. de super. l. j. §. si
 & vsufructuario. ff. si vsuf. pe. l. j. in prin. Et datur ēt p̄ su
 perficiario agri seruitutem debentis. ff. si ager vec. l. j. §. si
 quasi aut negatoria cōpetit eis, quibus diximus cōpe
 tere quasi confessoriam, datur ergo quasi negatoria p̄
 illum, qui possidet, vel tenet ecclēsia, vel rem cuius noie,
 cuius noie eius possidet, & ēt p̄ illum, qui non ius suo
 possidet, non ecclēsia, vt si agam p̄ aliquē, qui est in pos
 sessione archi. dicens, Nego re, vel ipsum h̄e ius exer
 cendi iura archi. in mea dicecēsi, vel in tali archi. qui
 ad me pertinet principaliter, vel directe, quia sum ep̄s,
 a quo idem archidia. tenetur, & recipitur, arg. quod dē
 de vsufruct. qui nālr possidet. ff. de acq. pos. nālr. & tñ p̄
 eum cōpetit hac negatoria. ff. si vsuf. pe. l. iiii. §. antepen.
 & si datur & quasi confessoria archidia. & ep̄o, a quo te-
 netur archidi. eadem rōne, quia est p̄latus ecclēsia, q̄
 est directa & principalis dña iuris archi. conalis, & ar-
 chidiaconus, qui hac iura tenet ab ep̄o, est vtilis dñs. &
 sic quasi p̄fessoria directa cōpetit eo noie ecclēsia, vtilis
 vero archidiacono noie suo, sicut dicimus in dño, &
 vāfallo, ar. ff. si ager ve. pe. l. j. §. fin. dicimus autem dñm
 ep̄m principalem, quia ad eum pertinet ordinatio oīū
 ecclēsiarū. x. q. j. decretum est, & te. xvj. q. vii. oēs, & qui li
 cet singuli in singulis ordinationem certam habeat, ip
 se tñ p̄ordinator est in cunctis. xxv. di. perleclis. inde est
 qd p̄t agere pro singulis ecclēsijs sibi subditis, de success.
 ab inte. c. si. x. q. j. c. si. cum igitur quasi negatoria, & qua
 si confessoria rōne dñij, vel quali cōperant, vt dicendū,
 qd si aliquis est in pos. alie cuius ecclēsia, & petat alij im-
 poni silentium super ea, vel dicat, qd nullum ius habet
 in ecclēsia, non est audiendus, nisi dicat se h̄e ius in ipsa
 ecclēsia, sicut ēt in rei vend. nō auditur, licet dicat se ha
 buisse possessionem, nisi dicat se dñm, vel quasi. ff. de rei
 ven. l. in rem. ff. de pub. l. j. Talis tñ possessor pōt vt pos
 sessoris iudicis, puta interdīto, te. xvj. q. vii. oēs. Sed
 & si alius p̄ hunc possessorem agit confessoria, vel ne-
 gatoria, pōt excipere possessor p̄ agentem, & dicere, nō
 est tibi ius petendi, & obtinebit ipse possessor, nisi alius
 probet intentionem suam. C. de rei ven. l. i. ff. de rei vē.
 is, a quo fundus. ff. si vsuf. pe. vt frui. competit & istæ
 actiones ēt possessori illius iuris, quod petit. ff. si ser. ven.
 si forte. & l. loci. licet secus sit in corporalibus, quorum
 vendicatio nunq̄ datur possessori. C. de alie. iud. mu. cā
 14 fac. l. vnica. Inst. de act. §. j. nam & p̄ quēlibet impediē
 tē dantur hæ actiones, vt s. no. inde est, qd si ep̄s petit iu-
 ra ep̄alia ab aliquo abbate, vel quouis alio, nihilominus
 pōt ipsum Ab. excōicare, & p̄ ipsum alia iura exercere.
 Si vero ep̄s peteret Abb. quasi suū clericum, & subditū
 de iure canonū. i. vt et teneatur in oibus, in quibus Ab
 bas subditus tenetur rñdere ep̄o sū can. hic dēt. Abbas
 in oib. agere sicut liber, & dēt in possessione libertatis
 tueri, ar. C. de li. cā. lite. C. de asse. tol. l. i. & est rō, qd hic
 vt ep̄s intendat p̄iudicalem, quā pendente non dēt Ab
 batē excōicare, nec alr procedere p̄ ipsum, alioquin fie
 ret p̄iudiciū principali qōni, quia petit eū in subditū si
 bi adiudicari. Quamuis aut p̄fessoria detur p̄ eū, qui agē

tem vti non patitur iure suo, ar. s. de p̄scri. veniens. s. de
 deci. dudū. snia tñ dabitur non solū p̄ perturbatē iura,
 vt l. cesset a perturbatione, sed ēt dabitur snia rei, in qua
 adiudicatur seruitutē auctori, vel aliud ius ab eo petitū, ar
 gu. ff. de neg. ge. qui aliena. §. si. sed nec sufficit auctori p̄-
 bare se possidere, nisi & probet ius petitū sibi deberi. ff. si
 vsuf. pe. vt frui. ff. si ser. ven. l. j. Tñ p̄ sniam rei sic datam
 non fiet alij p̄iudiciū, quin p̄ hunc vincētē agere p̄t,
 nisi p̄iunctio cām aliud inducat. ff. si ser. ven. loci. §. si fun
 dus. nec mandabit snia executioni p̄ aliū, sed ad intercf
 se tenebitur agens, vt s. de ali. iu. mu. cā fac. c. fi. qm quof
 dā, melius tñ dē, qd nō adiudicabitur seruitus hac aucto
 ri, quia nec petita fuit, & sic pronuncietur, cum talis
 auctor probauerit in tali fundo sibi seruitutē debetē, p̄-
 cipimus reo, quod eū non molestaret. Sed p̄ hoc obiicit
 tus, quia idē obtinisset per interdīto, vt pol. & si nihil
 de p̄prietate probasset. In illo. n. non oportet aliquid p̄
 bare de iure seruitutis, sed de possessō. Rñ. multū plus
 obtinet, qm egit de iure p̄fessoria, qm egit de possessō
 ne per interdīto, qd egit p̄fessoria, ēt verus h̄s p̄dem
 nati p̄fessoria ex vi snie a perturbatione illius iuris, de
 quo actū est. Secus, qm egit interdīto. Rō dieritatis
 est, quia qm quis succūbit in p̄fessoria, cauere dēt, qd nec
 per se, nec successores suos impedit auctore vt iure, in
 quo obtinuit, & ideo h̄s p̄fessoria. Sed interdīto nihil
 aliud iniungitur, nisi quod non turbet auctore sup possē
 sione sua, nec de successoribz suis, vel iure ipforū fit men
 tio. & id h̄s non p̄fessoria. Itē in cōfessoria, & si auctor
 non possideat, sed tñ ius h̄e, fertur snia pro auctore, &
 ēt p̄ possessōrē executioni mandat. s. de cā pos. ad vlti
 mū. In interdīto. n. qm cūq; auctor ius habeat, non p̄-
 dest ei, si non possidet, imo nihilominus dabitur snia p̄
 reo possidente. Est & inter hæc multa alia dissimilia in
 uenire. Adhuc tñ opponitur sic, nōne actio in factum
 in re iudicata dat in h̄ dē? Vtiq; ergo si iudicari est in
 terdicto p̄ aliquē, qd non turbet possessionē meā, nō so
 lū ipse, sed & h̄s suus p̄ hanc sniam p̄fessoria. Rñ. verū est,
 qd in hoc casu actio in factū ex re iudicata dabit in h̄
 dē, ex perturbatione tñ defuncti, p̄ quē snia lata fuit, sed
 non dabitur ex noua p̄turbatione h̄dis, pōt aut esse qd
 iuste turbat, vt pote qui nec vi, nec clā, nec p̄cario ab ad
 uersario possidet, & post mortē defuncti iuste acquirit
 pos. illud vero no. qd quis p̄fessoria, & negatoria non cō
 petat nisi dño, vel possessori h̄nti ius in re, vt creditori,
 & superficiario, tñ si ille, qui vt dñs agit, est in possessione,
 non oportet, qd p̄bet se dñm, vel ius suū, qd nō cogitur
 dicere titu. suæ pos. Sufficit. n. qd possidet. C. de pe. h̄. co.
 gi. C. de rei ven. l. si. ar. op. ff. de li. cā. liberis. §. si. & l. igitur.
 §. j. ff. de inge. l. si. C. de lib. cā. l. ea, qd vbi vero dñs intendat
 negatoria p̄ vsufructuarū, tunc modis oibus oportet, qd
 probet se dñm. ff. si vsuf. pe. vt frui. rñ. j. qd illa rōne p̄in
 git, qd vsufructuarus nālr possidet. ff. de acqui. pos. nālr.
 nec. ob. ff. de pb. l. ij. & l. verius. & C. de pb. aucto. vbi dē, qd
 auctori incumbit pbō, quia illud verū est, nisi p̄sumptio
 sit pro ipso, vt le. & no. s. vt ben. ec. c. vnico. §. i. Alij dñt,
 qd si agēs p̄fessoria, vel negatoria est in possessione serui
 tutis, de qua agit, tunc non est necesse, vt probet se dñm
 rei, cuius seruitus petitur, vel negatur. Sed si non est in
 possessione, tūc opz, vt p̄bet dñm ipsius rei, & hoc p̄
 bat arg. ff. si ser. ven. sicuti. §. sed si qritur. Sed primū dcm
 magis placuit Inn. In hac aut p̄fessoria, & negatoria ve
 niūt res ipsa, & cautio. ff. si ser. vē. l. harū. & l. cē. & ēt frue
 ctus, & dāna, qd post li. p̄te. acciderūt. nā ea, qd p̄fesserunt
 accidentat, sp̄āl̄r peti opz, ff. si ser. vē. l. loci. §. ij. & l. si cū
 meus. ar. ff. vt pos. si duo. §. si. verū si lata snia res cui adiu
 dicata est seruitus, quincat a possessōre, p̄ quo lata fuit
 snia, ille, cui mō adiudicata est res nō pōt agere, vel exci
 pere ex prima snia olim pro possessōre lata secundum
 Innocen. cuius est tora hæc glo. ad quod accedit, quod
 le. & no. j. de re iudi. c. pe. & de hac negatoria & confes
 15 soria no. s. de iud. examinata. quod dic, vt ibi no. fm Ho.
 ¶ In gl. ij. [ibi. fiat vt ff.] vnde p̄terere possim, vt parietem
 lo. An. super v. Decret. V 5 rēdifices

recedit vique ad eum modum, quo possum immitere tignum, dixit Ho. illud speciale in seruitute oneris ferendi, vt ibi no. vel fm eum hac perrebat hic non iure seruitutis, sed consue. & priuilegij, quia nec seruitutes acquiruntur tpe. ff. de seruitu. l. seruitutes. iij. in princ. [et in fi.] & ff. de serui. vr. prad. l. eum debere. Io. ¶ In glo. iij. [ibi, excolens illud.] vique ad celum extollere potest, si seruitus non impediatur, de hoc. xij. q. i. c. iij. [et ibi, certe non.] ita & de his, qui nuda voluntate per centum annos certo loco prelatum elegerunt, non sic, cum canonici admittunt extraneos ad electionem sine priuilegio, quia tunc illi sibi possessionem acquirunt, quam & canonici tradere videntur, quod non est in alio casu fm Pe. [et in fi.] de hoc in Spe. de causa pos. in fi. ver. sed pone, & in ver. seq. dicitur, idem de solo publico, super quo non licet pontem facere sine licentia principis. ¶ In gl. ad hoc enim. [in fi.] hoc enim reprobat, cum fm ista consuetudine non obtenta iudiciorum iudicio hic iudicet. licet, n. non valeat vt obtenta iudiciorum iudicio: valet tñ, quia sit obtenta nulla iudiciorum preualente, fm Inn. vel nulla iudiciorum, vel interruptione interueniente fm Host. In sti. de iure na. §. ex non scripto. quod innuit verum. §. Semper fuerit, quasi sine interruptione, dicit ergo, qd vnus modus probandi consuetudo, est iste, qd iudiciorum & c. alius, quando sic actum est bis, & praecriptum. §. de causa pos. cum olim. tertius, quando non extat memoria & c. j. c. i. iij. cum sic obtentum est ab omnibus & praecriptum sine aliqua interruptione & remittit ad ea, quae fm eum dixi. §. de consue. super rub. quod autem hic non fuerit iudicium iudiciorum, patet fm eos, quia nec ex snia arbitratorum firmaretur consuetudo, cum nec nomen snie mereatur habere. C. de arbi. l. j. vnde nec infamat. ff. de his, qui no. infam. l. quid ergo. §. ex compromisso. adde quod dixi de consue. c. si super. vr. gl. ¶ In tgl. ex hoc. [ibi, exhiberi.] vel consuetudinem probari. [et ibi, contra morem.] vbi plene de hoc. [et ibi, ieiunium ij.] vbi de hoc. [et ibi, vt veterum.] vbi etiam de hoc. [et ibi, hoc insuper.] quod habet. C. de ede. authen. si quis in aliquo [et ibi, probabilius.] & hoc placet Inn. & Hosti. [et ibi, diligentius.] hinc est, qd rata est iudicis auctoritas, qd facit valere, quod aliis non valeret. ff. quod cum sal. tu. l. j. §. pe. in fi. ff. quod me. cau. l. fi. ff. de mino. ait praeor. §. j. [et ibi, inter dilectos.] & c. j. vbi de hoc. & §. de confit. vti. vel inuti. c. pen. [et in fi.] dicit Host. qd vera est tertia op. hoc saluo, qd fiat publicatio non solum iudicis auctoritate, sed etiam vocatis, quos res tagit, & forma sua seruata, de quo remir, de fi. in stru. ca. j. & ii. f. & c. pe. & vlt. & de testi. significauit. & si fieret publicatio alter, etiam per multos rebelliones, non facit fidem, forma vero seruata facit fidem, nec sufficit iudicis auctoritas sine obseruatione formae, de proba. quoniam. impu tent et sibi hi, quorum interest, si citati nihil opposuerunt, ad hoc, quod le. & no. de re iudi. inter. Sed quid si iudex dicat, noueritis, qd talem ordinauimus, vel confir mauimus, vel institui mus, loquens non de praesenti, sed de praeterito, nunquid per haec verba probatur ordinatio, & confirmatio, & institutio, vñ qd non, ar. hic cu suis fi. & ff. de. l. ij. Titia cum testib. rñ. j. ff. de leg. iij. cum quid decedēs. §. codicil. dicas tñ qd, quia fert testimonium veritatis, ar. §. de proba. post cessionem, cum suis fi. x. q. iij. praeipue, & est hoc satis expressum. ff. de dona. ex hac scriptura. ff. rem ra. ha. ne satisfatio, ff. de here. instit. qui nolebat, ff. de ali. lega. leg. cum vnum. §. verba. cum suis fi. & vñ expressus. §. de iure pa. qd autem. §. vnico. sic etiā consueuerunt formari tales literae, non praesens rps, sed potius praeteritum exprimentes, quae consuetudo spectanda est, ar. ff. de pi. acti. l. vniuersorum. §. de praesum. manda. cum suis concor. & quia absurdum esset tantam multitudinem condemnare, ar. ff. de off. pra. Barbarius, & quia non est curandum de verbis, ex quo de mente constat, §. eod. in his. & e. intelligentia, non ergo refert, vtrum tabellio dicat, vendit, vel vendidit, sic nec refert,

vtrum instrumentum formetur in persona tertia, vel in prima. §. de conuer. coniu. dudum. §. si ad ista. nec est si. si fiat mentio in sti, vt praemissum est, quia illud pot esse vitiosum, nec ex literis pendet, nec ex officio suo sed hec ex facto suo pendet. Item ibi fertur testimonium de actu habitu coram alio, hic vero iudex fert testimonium de habitu coram ipso. & hoc approbat curia fm Host. vide quod dicam de re iud. ad apostolica. in fi. l. vi. sup. ver. priuamus. ¶ In gl. sic. ff. [in fi.] Ho. rem. §. de pri uile. quia circa. ¶ In tgl. vlt. [ibi, monasterio.] nec readifica to, ahs readificationem habeat eadem priuilegia fm Inn. g al. de ele. quia diligentia. vel fm eum priuilegium datum ordini durat ordine durante, datum vero loco, vel possessionibus, qd sunt ordinis, durat etiam remoto ordine, de reli. do. c. ij. de sta. mo. recoleres. [et ibi, quia diligentia.] de sup. neg. pra. c. j. in fi. Ho. [et ibi, a rrio.] & j. de praeb. cum de beneficio. lib. vj. [et ibi, credo.] idem Host. & facit qd Go. de qua dicam de consuetu. c. vlt. lib. vj. in princ. [et ibi, & Antihimus.] vide quod ibi no. in vl. gl. [et in fi.] j. de reg. iur. delictum. lib. vj. Sed dic, vt ibi no. & §. de or. co. cum dilectus, in iij. gl. quia t de cre. ista fuerat vltima in iij. compil. dixit concludendo lo. coram Deo profiteor, qd haec sum mula inflationem, vel inuidiam asper natur. & gladeo palpabilem & amicam se praebet oculis omnium, vt nec auditor anniculus cathedram expauescat. & si quid tibi olector in opere veritati rrium videatur aut mendosam dicas literam, aut te minime intellexisse non ambigas. Tan. autem prolixius loquēs asserit, quod aliis non inuidus, nec ipsorum laboribus laudem querens, semper gl. colligebat in vnam, per magistrorum signa diuidebat eandem. & vide quod dixi. §. c. in his, post fi. glo.

ADDITIONES. a ¶ Lib. vj. Facit ista ad exemplationem instrumentorum, vt non videtur, licet de verbo ad verbum non scribantur, de quo de fide instru. cum Pe. tab. b ¶ Praescripta. An lex tollat consuetudinem, vide doc. s. diuus. in l. iij. ff. de sepulchro vio. & Cy. in l. fi. C. de testamen. tis. & Do. Barto. de Saly. in l. de quibus. ff. de legibus. in decima op. & vide gl. fina. in c. primo. de consi. lib. vj. c ¶ Vtrum. Vide Barto. in l. si prius. ff. de noui ope. nunc. in vj. & vii. opp. primae partis, & vide gl. de iudi. examinata. d ¶ Acti. Vide l. officiu. ff. de rei ven. & l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuile. cre. & in l. j. interdictum. ff. vti pos. per Bar. e ¶ Super. Et vide Bar. & Vinc. in l. de quibus. ff. de leg. & Do. Bar. de Bali. in repetitione illius l. in viii. q. & Cy. in l. j. C. quae sit lon. consue. f ¶ Et ij. Vide ibi Io. Anan. & Gui. in Spec. de instrum. edi. §. ostensio, per totum. & Cy. Bar. Bal. & Sali. in aut. si quis in aliquo. C. de eden. g ¶ Diligentia. Ad materiam vide gl. quae incipit, pone. in prin. in cle. fi. de reici. & vide Bar. in l. inter stipulantem. §. sacra. ff. de verb. ob. & in l. qui res. §. aream. ff. de sol. & in l. j. §. si quis aedificatum. ff. de noui ope. nun. & vide gl. j. in c. quoniam. de iure pa.

S V M M A R I V M. 1 Heretici manifesti qui, & nu. 3. eorum bona confiscata ipso iure, nu. 3. Pedagia, guidagia, & salinaria interdicta quae, & nu. 3. et 7. et 8. quae dicantur. nu. 7. Ea qui concedant. nu. 3. 4. 7. & 8. Laicus quibus casibus in ecclesie foro de se conquerentibus respō deat, nu. 5. & 9. 2 Facti huius decretalis species. Vsuuarij manifesti qui. 3 Imperator solus dicitur mundi dominus. 4 Romanorum Rex post electionem concordem habet omnem qua imperator potestatem. Concilium non excludit papae potestatem. A papa concilia recipiunt auctoritatem. 5 Legatus facit statuta. 6 Epilogus, & suffragium glossarum. Consuetudinis longe, & cuius origo hominum memoria excessit, vis. 7 Supplemento, vel additio glossarum. Imperium merum & mixtum a quo tempore competat ciuitatibus Italiae. Feudalia a quo tempore ciuitates eadem vsurparim.

C A P. XXVI. Vper quibusdam. C. dicitur heretici manifesti, & quae sint pedagia, guidagia, salinaria interdicta, & quomodo intelligatur praecipuum factum layco, qd de se conquerentibus in ecclesiastico foro rñdeat, & sunt tres partes. ij. ibi, praeterea. iij. ibi, cum aut. & ipsarum subdiuisio patet. & primus & secundus dictus erat. eo. ti. in iij. cōpil. rertiu erat. c. cōpi. iij. de fo. cōp. c. ij. & ad intellm t de cre. pot praemitti, qd comes Tolosanus fuerat longo tpe excoicatus, & rebellis ecclesiae, quia non parebat eidē in expellendo hereticos de suo comitatu, postmodum veniens ad mandata ecclesiae absolutus fuit a legato ad hoc misso, qui legatus fecit illi multa praescripta. & inter alia tria, quae hic comes petiit declarari. [Manifesti] de manifestis vsurariis no. de vsu. cum in die. [Profitentur] et tacite, vt quia nolunt iurare, de her. excoicamus. j. §. si qui. Hosti. [Confiscata] hodie confiscata sunt ipso iure, de here. cu fm, li. vj. [Memoratus] de quo dixi in j. gl. [Regnum] Romanorum, non n. putat Hosti. qd alij reges possint talia concedere. cu hanc iura sint phibitoria, & solus imperator dñs mundi ff. ad l. Rho. de ia. de precatio. C. de quadrien. praescrip. bene a Zenone imo est expressum, qd nec decreto ciuitatis, nec auctoritate p̄dis prouinciae p̄nt haec concedi in consulo principe, & si cois vtilitas hoc exposcat, per l. quas hic alle. glo. & ff. de pu. & vec. veftigalia. sic et de regibus Romanis intelligat. §. de censu. innouamus. & sic dicit corrigendū, quod no. in Sum. de censu. §. ex quibus causis, ver. & nunquid rex Francia. rrium tñ videmus feruari de facto, s. qd reges, & et ciuitates inter subditos, imo & inter extraneos, p̄ suū districtū transientes imponunt ista de nouo. ¶ Dicit et Hosti. qd videtur in Alemania per principes iudicari & teneri, qd rex Romanorum post electionē cōcordem habeat oēm p̄tatem quā imperator, nec vnctio ad id aliquid addat. §. de ele. venerabilem. dixi de hoc de iure iur. Romani. §. porto. in Cle. [Lateranen. cōcilio] non excludit, sed includit potestatem papae, a quo concilia recipiunt auctoritatem, de elec. significasti, fm Ho. [Introduca] & quō hoc probetur, dixi. §. e. quid per nouale. [Perinet] de iure, vel consu. j. de excep. c. ij. li. vj. [Statuta] facit ergo le gatus statuta de hoc. j. e. ex parte. iij. [Miserabilibus] & cōsi milib⁹, sicut sunt caeci, ibecilles, & oppressi im potētes. §. de censu. licet. xxiii. q. iij. si quis de potentibus. lxxxvij. di. c. j. & ij. quod et obtinet fm leges, vt elicitor in Auth. vt differ. iudic. §. ij. & §. si vero contigerit, & §. si tñ contigerit, & §. in ciuitatibus. col. ix. ¶ Vlt. glo. signat contrarium, & ibi remittit. ¶ In glo. ii. [ibi, l. i.] vide in pra. §. cre dentes, super glo. sine quibus. ¶ In glo. no. [ibi, §. ductus] se quitur, aquae, cuius origo memoria hominum excelsit, constitui loco habetur [et ibi, §. vlt.] longa consuetudo facit haberi, qd seruitus iure sit imposita. [et ibi, testamēta] vide de transla. qñ. in iij. g. o. [et ibi, adigere] vide de iure iur. veniens, in fi. vlt. gl. ¶ In glo. pedagia. [ibi, transuenibus] peditibus, lo. Vin. Phi. Inn. dixit Gos. dicitur a pede, quia dantur ab itinerantibus. ¶ In glo. dicitur, in fi. [et si is qui recipit, submitit vim, vel metum, ad restitutionē tenetur. ff. quod me. cā. metum. ij. §. sed licet. & intelligit hoc Ho. de guidagio voluntario, secus de antiquo, quod licite exigitur vt pedagium. Ego credo guidagium recipi non posse ab illo, qui alias tenetur ad guidam, & secum conductum, ab alio sic, qui ad hoc locaret operas. ¶ In gl. salinaria [ibi, pro sale] vt dñs terrae permittat emere, vel vendere, quod est no. fm Inn. quia hoc alibi non inuenitur prohibitu, sed Host. dicit, qd dicitur domus, in quibus dñi terrarum faciunt poni sale, & vendi, & emi a praepositis illius officij, ita, quod alius ibi non audeat, nisi ad certā quatitatem pro necessariis suis emere, vel vendere. ista vero sunt prohibita pro eo, quod regulariter monopolia sunt prohibita, ne quis impetret, vt sibi soli emere, vel vendere liceat. & fm id sumitur in neu

tro. C. de monopoli. vna, fm Host. [Et in fi.] & in aliis ca sibus notatis, ff. de publi. l. iij. ¶ In glo. solus, in fi. [post pacē factam Constantiae, ex qua competet ciui. Italiae meru & mixtum imperium, vsurpauerunt sibi ipsae ciuitates ius ponendi veftigalia.] ¶ In glo. no. [ibi, allegare] vt de pre scrip. c. j. lib. vj. ¶ In glo. propter, [ibi, facit haec pars dec.] & dixit haec glo. quia olim non erat sub hoc t. haec pars, vt dixi in prin. Host. vero reprehendens gl. dixit, qd et ppter superiora faciebat ad titulu. ¶ In glo. vide in fi. ¶ Io. & §. de offi. le. qd translationem, Hosti. ¶ In glo. de sua, in fine] dicit Host. hoc intelligi, cum clerici sunt conquerentes fm ea, quae no. de fo. cōp. cū sit. ¶ In gl. vlt. in fi.] vel dic, qd hic conueniebatur princeps, qui nō habet superiorem, & hoc etiam ratione peccati. §. de iudi. nouit.

S V M M A R I V M. 1 Clericus traditur curiae seculari facta degradatione, praesente seculari potestate, & quomodo tradatur, & nu. 3. & cur. praesentia secularis adhibeatur. nu. 3. Laici non traduntur curiae seculari. 2 Capita quot, tot sententiae. Damnable damnandum per sententiam. Degradatio actualis quomodo fiat, in fi. & nu. 3. 3 Secularis potestatis ab ecclesiasticis cur adhibenda qñque sententia. Ecclesia pro prelato, vel episcopo. Intercedit apud dominum pro seruo, qui fugit ad ipsam, nu. 4. & qualiter. nu. 5. Efficaciter, non fite. Moderari, temperamentum significat. 4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 5. Falsarius quis tradatur curiae.

C A P. XXVII. Quimus. C. Clericus traditur curiae seculari, quia degradatur seculari potestate praesente, cui et denunciat, vt recipiat illum in suo forum. finis non respicit titulum, & praemittit quaestio. iuris, quam soluit ibi, Cum enim. ij. ad casum facti rñdet ibi, pro illo. [Vt clericus] layci. n. non traduntur, vt no. de here. ad abo lendā. In gl. layci. [Diuersa] quia quotq; capita, tot sententiae. §. de cōces. praeben. quia [Pluribus] forte studiosis, vel scholasticis. [Damnabile] i. dam nādū per sniam. [Damnosum] quo ad exēpli perniciem [Consequentiā] ne. l. sit acephalus. xciii. di. nulla. & ideo necesse est, qd si non est de ecclesiastico, sit de seculari foro. [Cum ab] hic potest esse verū. & tunc exponitur. [Proiectus] i. proiciendus. alias est ver. ibi eius est, & tunc [proiectus] itat proprie. [Celebranda] quō fiat degradatio actualis, habetur. j. de poenis. c. ij. [Praesente] forsant ne possit fugere. & est hoc spale, alias regulariter non requiritur laycorum praesentia, de elec. Messana, cum si. vocari tñ possunt a praelatis, & venire tenentur ad auxiliandū, de of. ord. c. j. de cleri. excō. c. ij. cum suis concor. l. Host. [Pronunciandum] non solum ergo fit degradatio, sed et pronuntiatio verbalis, non tñ fiet manualis traditio, sicut quidam dicunt, ne tā rigida iustitiae sanguinis consentire videatur praelatus, non cleri, vel mo. clerici, & c. sniam, Sed qualiscunque fiat color, ad hunc effectū agitur, vt occidatur fm Hosti. dicebat Abb. qd non dicentur haec verba iudici seculari, qd in suū forum & c. sed ipse iudex vocatur, vt per hoc intelligat, quod ammodo iurisdictionē habeat in illū. [Et sic] pronuntiatione. statim facta. [Ecclesia] i. prelatus, vel episcopus. vij. q. j. scire. [Efficaciter] i. non fite. [Moderetur] temperationē denotat. j. c. fi. [Nostrum] factū narrat. [Aqua] iij. Regum, vlt. & xxiii. quae. iij. Guilielmus. ¶ In glo. re spon. per qōnē, & ponit opinionē. ¶ In glo. antepe. [ibi, praesent] intercedit ecclesia apud dñm pro seruo, qui fugit ad ipsam, & recipit ab ipso iuramentū. ¶ In glo. iij. [ibi, quidam] Bar. Brix. hoc tenet. ij. q. vij. si qui sunt. [et ibi, imellectus] tñ alius verior fm Hosti. ¶ In glo. xvij. in fi.] dicit Abb. qd prelatus iudicem secularem monebit ad pietatem, dicendo, quō est imago Dei rememoranda et de Petro, & de Magdalena, & de aliis, de quibus o. di. §. c. contra. ¶ In gl. pe. in fi.] & de gratia fm Hosti. Inn. dixit hoc

hoc esse de iure, sicut falsarius non tradatur curie, quoniam spes est de ipsius correctione, sed in hoc nullum esse speciale in falsario secundum Hostium. aliqui dicunt, quod si criminaliter conuincitur, locum habet contrarium. Si in modum inquisitionis, locum habet, quod hic dicitur, ad quod facit, quod notat Ber. de falsa ad falsarium in iiiij. glo. Sed ibi scriptum contrarium post Hostium. vel de alio falsario loquitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Quod lapsus anni non nocet reo, qui propter absentiam actoris possessionem recuperare non potest si indulgetur, intelligitur hoc secundum ius commune. Missio in possessionem non fit, nisi citato reo, et contumace. De in possessionem bonorum defuncti missione, nu. 4. remissio. Possessionis recuperatio etiam non fit, nisi citato missio, et eo absente, quid iuris, nu. 2. Eam recuperare volentem repellit excommunicatio, que prestare debet, nu. 3. et super quo audiatur, ibid. Oblatio cum volenti recuperare quid prosit. Epilogus, et suffragium glossarum, nu. 6. Tempus quod restituitur. Administrator tutor ex pluribus conuenitur primo loco. Additio glossarum. De S. Marci Venetiarum ecclesia litigabatur, et inter quos. Indulgentia huius decretalis in quo fuit, S. ij. Prescriptio amalis an interrumpatur per oblationem cautionis, et quomodo.

C A P. XXVIII.

Dilecto. De eodem facto, sicut lit. non con- te. accedens, j. & h. d. Si papa indulget reo, qui propter absentiam possessionem recuperare non potest, et ei non nocet lapsus anni, intelligitur hoc in ius cōe. ij. ibi, Quia vero [Non potuit] no. ergo, quod sicut non fit missio nisi reo citato, et contumace, sic nec recuperatur possessio nisi citato eo qui missus fuit. facit, tit. i. c. j. nam & cautio prelati debet missio, de eo, qui mit. in poss. c. j. ergo vocatus est, de regu. iur. quod omnes, lib. vj. Quis enim super expensis, que soluende sunt, iuraret, nisi missus a se enim anceps incurret periculum. ff. reru. amo. Marcellus. Item possit ille legitimam exceptionem habere excoicationis, vel alia, de excep. exceptionem, vel quia fideiussores non sunt idonei. ff. qui sa. cog. si vero, fm Host. et no. predictum ver. excoicationis ad q. quod excoicatio repellat reum recuperare volentem possessionem, de qua in spe. de contuma. §. si. verfic. sed pone, reus. Itē fm Host. iura contraria. f. allegata hic in iij. gl. intelliguntur, quod missus citatur, & admonetur per iudicem, vel coram vicinis iudice absente, & quia ipse non vult recipere, non est quid imputari possit offerenti & interrumpenti, cum in subsidium alio non veniente facit, quod potest. xij. q. ij. faciat, fm Host. qui dicit, quod quicquid dixerit, putat, quod ad recuperationem veraciter & efficaciter allegari potest causa absentie. quo ad interruptionem non dubitat, quin sufficiat oblatio cum effectu et facta in absentia adversarii. & de hoc et videas in spe. de primo decreto. §. si. ad fi. ver. quid si ipse intra annum. Quandam magnam gl. hic posuit Inno. & Host. post eum, cuius vide partem de offi. deleg. consultationibus, super gl. ij. partē vt lit. non conte. qm, in fi. & partē de do. & contu. contingit. in prin. vlti. glo. 3 [Temporis] integer annus. [Recuperare] prelati tunc cautione, & restituitur expensis, quas nunc restituere non poterat, quia nec erat, qui super illis iuraret fm la. [Ante concessionem] no. non dicit ante tuam absentiam, licet cōiter sic glossetur. [Effectum] qui est, vt veniens reus non audiatur, nisi super proprietate. Præterea fm cōmunes glossas, ante tuam absentiam, posses dicere ante concessionem indulgentie. [Conueniendi] & offerendi, ac prelati di. cautionē. §. de eo, qui mit. in pos. c. j. ij. & iij. de seq. pos. c. j. de offi. ordi. pastoralis. §. si. Host. [Facultatem] hic tradauit Host. de pe. missionis in possessionem bonorum defuncti ex. l. fi. C. de edi. di. A. dr. tol. qm peritio illa locū

habeat, coram quo fieri debebat, quo iure petatur, qualiter in ea procedatur, & quis sit eius effectus, quæ decide di causa prætermittit, quia materia pure legalis & per doctores Azo. in summa, & Commentatores ibi plene tradita, & quia de illis aliqua videre potes in Specu. de testamentis. §. sequitur videre, versicu. vltimo sequitur, & de libel. conce. §. nunc videndum, versu. xvij.

- 5 [Gl.] ponit casum. [Gl.] tractat de multiplici absentia. [Glo.] obiicit, & soluit. [Glo.] nota, quod notat duo. 6 [In gl.] no. [q] [ibi, nec auis] vide de restit. spoli. audita, u. per. iij. gl. [In gl.] & ita. [ibi, quod tempore] vide de prescrip. cum vobis, super vlti. gl. [ibi, si quis sapius] vide, vt lit. no. contesta. accedens. ij. super glo. penultima. [ibi, si ferie] ē pus feriarum repentinarum restituitur, & tempus, quo q. s. abfuit cā reipublicæ, vt in §. sequenti. [In gl.] penultima [ibi, ex persona] vide de presump. capitulo. si. super vltima gl. [ibi, l. vltima] ex pluribus tutoribus qui administravit, primo loco conuenitur, & eius successor. [ibi, pupillus] vide de re. iu. cum olim, super. iij. gl. [ibi, l. vlt. in fi.] vide de accusa. ad petitionem, super j. gl. [In gl.] ibi, de Tiro. fm Host. erat quæstio de ecclesia sancti Marci de Venetiis inter archiepiscopum ex vna parte, & plebanum ex altera, cui Veneti assistebant, vt in decre. accedens, vt lit. non conte. [In gl.] [ibi, absentem] & ff. de in integ. restit. l. vltima, Azo in summa, ex qui. ca. ma. in fi. G. in Spec. secunda par. de resti. in inte. §. ij. ver. diximus, & se. [In gl.] [ibi, et si Christus] & §. eo. ex parte. ver. dic q. in hoc fuit indulgentia, quod sine oblatione cautionis im pediebatur cursus prescriptionis annalis, & facit, quod dicam super gl. & ita. [In gl.] & ita. [ibi, continuatur] idem Vin. Inn. & Host. fed Gof. & Phy. dicentes per oblationem cautionis interrupta annalem prescriptionem ita, quod post reditū erit necessarius nouus integer annus, putodictum gl. verū, vbi non est interrupta prescriptio per cautionis oblationem. sed solū impeditur cursus prescriptio nis per indulgentiam papalem. & idem si alias de iure communi. Secunda vero opinio vera, vbi interrupta est prescriptio. [In glo.] sic tempus, [ibi, scilicet] repete, subducitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Oblationum nomine quid contineatur, et num. 3. 4. 5. & 6. Earum species triplex, num. 5. 2 Apprehensionem habere alicuius rei, et de manu alterius recipere diuersum. Per nuntium tuum mittere epistolam, interest, an per meum. 3 Consuetudini melius est imitari, quam prescriptioni, et ratio. Consuetum fieri dicitur, quod aliquando fit. §. pe. c. nimis iniqua, de excess. p. v. l. inrell. Criminale quid. 4 Sacerdos quæ dicatur acquirere intuitu ecclesie. De septimis tertia pars, an et quo casu soluat, ad dict. septimis. De relictis an quid deducatur, circa fin. Fraudis semper via precludenda, ibid. Receptorem suum prior et clerici procurare debent, in fi. 6 Epilogus, et additio glossarum.

C A P. XXIX.

Vm inter. C. Oblationum nomine tur ecclesie quocunq; modo in missa, vel extra, in ecclesia, vel extra. & sunt. iij. partes. in prima ponitur prima qd, & eius diffinitio per Inno. In ij. ibi, verū. secunda qd, diffinitio per eundem. In iij. ibi, ac capellani. iij. qd, & diffinitio facta per Honorium. [Capella] agebatur contra capellam, quam defendebat. Abb. de hoc de prescrip. auditis, de ma. & obe. inter quatuor. [Recepisse] cum titulo, quod dic. vt. j. de prescrip. c. j. lib. vj. [Tuisque] habebat ergo rei apprehensionem, quod est longe diuersum ab illo, qui de alterius manu deberet recipere. xvj. q. ij. c. j. sicut est diuersum, an per tuum nuntium tibi mitti epistolam, quæ statim, cum illi tradidi, tua est, an per meum, quo casu tua non est prius, quæ ad te perueniat. ff. de acquir. re. do. si epistolam. ff. de dona. in.

na. inter vi. & vxo. si sponsus. In primo etiā casu cū taliter mili, quod ad me reueratur, non statim est tua, ff. de fu. cum qui. §. si. fm Vin. & melius hæc gl. cōpetit ei, quod j. dicitur de nuntio missio per parochiam [De morte] q. d. p. interduum institutus per abbate amicus, de quibus bene conferebat, cōmurebat collectionem mercedū suis deputatis ad hoc. [Confuctum] q. d. q. prior, & sui t. innitabantur non prescriptio, sed cōsuetudini, & caute. ga in prescriptioe requiritur titulus, de consue. prescrip. b. iusticiarius vlt. fm Host. qui remit. de consue. c. fi. & ex hoc verbo, & ver. aliquando. §. posito no. dici cōsuetū fieri, quod aliqñ fit fm Vincen. [Mittuntur] prima exceptio [Sen ad domum] fa. sed facit pro sacerdotie, de excess. p. r. ni mis iniqua. §. pe. Sed illud potest intelligi de relictis ad pias causas, ar. j. c. ex parte. ij. vel de priuilegiatis, de sepul. in nostra. vel dic vt ibi, & j. e. ver. alias capellani. Hostiē. [Nec non] iij. exceptio. [Ciminili] i. pelue, & vide quod dixi, de offi. archi. ea que. [Ante crucem] iij. [missa] quinta. si habes, & [in missa] sine copula. est de quarta [Et ea] i. missa, & est quinta [Lampades] vj. oleum vero, quod dabatur in lapidibus, non dabatur hic ad luminaria, fm Gof. & sic non ob. j. c. ij. vel aliter, vt. j. dicam. [Vt que datur] vii. ar. 4 q. tea quæ acquirat sacerdos a parochianis siue pœnitentiam iniungendo, siere alio modo, nisi aliud exprimitur, intelliguntur acquiri intuitu ecclesie, non personæ. ad idē. xij. q. iij. pontifices, de testa. requisisti. Inn [Pro rata] expone, vt §. de testa. Rainaldus. [Primitias] viij. exceptio. [Decimas] iij. [Septimis] x. exceptio. t. ed. quare de his soluit. iij. contra id. j. co. ex parte. ij. So. hoc potest intelligi, qm relinquitur in fraude, vt ibi in fi. vel dic aliud in partionario pronuntiu, vt hic, aliud in partionario mortuorum, vt ibi, ar. ff. loca. & con. si merces. §. apparet. vnde dicebat Inn. illud verū, vbi agit episcopus condi. ex decre. super relictis in testamento. Istud, cum agit condit. ex can. xij. q. ii. concessio. x. q. j. antiquos. vbi habes, quod et de prædiis portionem habet, quæ tamen constat ad perpetuū cultum data. x. q. ii. hoc ius. nec ob. si dicas hic no epm, sed priorē agere, quia prior habebat hanc tertiam ab epō, vel egit prior, quia fuerat huius tertiam constituta, vel alias illam stipulatus. Sed quia hoc probare non potuit, probauit consue. m. an. in perceptione cuiuscunque prædicatorū. ff. de vlt. cum de in re, fm Inn. vel dic fm Host. quod hoc continetur nomine oblationis, vt hic, sed non noie mortuarij, vt ibi tubulius de certa summa relictā pro faciendis septimis, vicessimis, tricessimis nil deducitur. nisi fiat in fraude, vt ibi, sed de oblati in missis, quæ celebrantur pro septimis, deducit partē, qui ius habet in oblationibus, vt hic. fm hoc, quod dicit, & quæ repete, offeruntur in missis. quæ celebrantur pro septimis & c. & quamuis solutiones prædictæ notabiles sint & coloratæ fm Host. dicit tū de relictis nihil deducendum regulariter, vt in contrario, nisi consuetudo aliud inducat, vt hic, & §. de sepul. certificari, quæ valde rationabilis est. & ne quid configurat in fraudem, vt in contrario in fine, cui semper precludenda est via, de diuor. quāto. §. pe. & no. fm Host. quod si consuetudo dat hoc ius priori, multo fortius episcopo. & ecclesie parochiali, p quibus facit ius cōe. §. de test. c. fi. fm Ho. [Pannos] alias panes. xj. exceptio. [Mortuorum] xij. exceptio. [Vestrum] fm Vinc. & Gof. Ia. & Phy. fit hoc ad scandalum sedandū, alias videtur, quod hæc tertiam recipere possint per clericos ab abbate institutos, fm quod prescriperant. dicebat et Vinc. quod isti prior, & clerici procurare dnt receptorem suum, nisi alius clericus ibi perpetuo esset ad alios certos redditus institutus [Quocumque] & sic no. oblationū noie p. ineri, quod quid donat ecclesie mobile vel imobile, in ecclesia, vel ex, secus, si dixisset oblationes altaris. x. q. j. de his. & c. antiquos, & melius. §. c. c. Inn. vide, quod de triplici specie oblationū dixi. §. de deci. quā muis, in fi. [Ad eccle. iam] secus ergo de donatis intuitu personæ. de testa. officij. & §. se. de sepul. de his. [In glo.] obiicit, ponit op. & soluit. [In iij. gl.] [ibi, si a patre] alias, si a dno. &

vide de vlt. c. j. super. iij. glo. [In glo.] nonne. [ibi, §. vlt.] & qui sentit commodū, & c. j. de reg. iur. qui sentit, li. vi. [ibi, dicunt quidam] la. Go. & Phi. [ibi, dicimus] ergo nec in primitiis, vel oblationibus. [ibi, paribus] quæ si non sufficerent ad sustentationem presbyteri, & seruicium, detraheretur de terra, non ob. consuetudine aliqua, ad hoc de præben. exitipandæ. §. cum igitur, secundum Host. ad hoc de of. or. præsentis. §. porro. c. i. vj. & eodem lib. de deci. c. ij. §. vbi autē [ibi, in fi.] vel dic fm Host. quod hic loquitur de expensis factis in causis, vel in nūciis transmittendis, vel clericis pascendis, non de illis, qui fiunt causa refectionis, de quibus loquuntur contraria.

A D D I T I O N E S.

- a Secundum Vin. Ibi vide Bart. cuius periculo res perit, & quomodo dominium de vno in alium transit. & vide ipsum in l. eum qui. §. sed & si dum. ff. commo. & Ioan. An. in c. cum contra, de pig. b De consue. Ibi vide Ioan. An. super gl. fi. & eo. ti. c. j. lib. vj. super glo. cum bona fide. & in illa, & per ibi no. videur potius hæc esse prescriptio, quam consuetudo. c Porro. Ibi vide in ca. si propter, de rescrip. lib. vj. & Bar. in l. princeps bona, ff. de verb. signi.

S V M M A R I V M.

- 1 Lis nota dicitur, cum fuerit contestata, et quibus casibus aliter dicitur, nu. 3. 5. & 6. §. si non laxanda, nu. 6. Feretrans episcopus quo nomine alio appelletur. 2 Causa dubitandi quæ fuerit hic, Interpretationi inutili non standum. 3 Tempus varie spectatur ex casuum varietate, a quo quid venire dicatur, et nu. 5. & 6. §. 1. l. Fructus a quo tempore veniant, distinguitur. 4 Epilogus, suffragium, et additio glossarum, nu. 5. & 6.

C A P. XXX.

X parte. C. Lis dicitur mora, cum fuerit contestata. In prima partis q. rela, quam secunda diffinit. ij. ibi, nos igitur, [Canonici] habebant forte bona distincta ab epō cum administratione diuisa. de hoc §. de Res. c. aragultana ecclesia, cuius epō, & archidiacono scribit, fuerit regularis, cū hic dicat mona. an vero episcopus illud mon. intrasset, sicut de renun. post transl. credit tñ, quod sit regularis. Ego credo super scri. corrupta, & quod deber diceri. Feretrano, quæ vocamus epm. Salcy. & pleneuit iste cē abbas mō. de Galliana. [In eo statu.] sed quare no in alio vlt. ad celū? facit quod dixi §. e. abbate. super iij. gl. forte, quia consuetudo erat in loco, quod vicinus non edificaret alius suo vicino fm Pet. & Abb. vel sic placuit papæ, & solū de significatione verbi queritur [Nota hie] hoc t. verbū mouit dubitationē [Iustus fuit] & tunc parū fuit edificatū, quod nec molendinū tunc poterat mole re. vnde potius fuisset grauamen, & expensā mon. q. vtilitas. vnde non fuit statū huic interpretationi. de priui. c. fi. Ho. [Contestata] quo tpe fuerat ibi edificatū, ita mole batur, & de reedificatione aliquā vtilitatē hebāt mona, fm Host. [sententia] i. verbis sine, & ipsorum mente. [Facta fuit] cū leges t. diuersimode loquantur, dicentes qnq; spe standū tps condēnationis. ff. de tritica. l. in hac. qnq; tps quo pmissum est sisti. ff. si quis cau. qui. aut. §. illud, qnq; litis cōtestatio, vt hic. Vin. dixit, prout breuius post dnos suos colligere potuit, sic notandū, cū principaliter aliqd petitur, quod solui debeat, vel fieri, siue petatur aliquid, vel ipsius estimatio, vel interesse ex t. bonæ fidei, vel stri cū iuris generale est tempus litis conte. spectari, nisi cō uenerit certo tpe, vel loco soluere. tunc enim spectabitur tps, vel locus conuentus. probantur hæc ff. si cer. pe. l. vinum. ff. de tritica. l. fi. & hoc, nisi fuerit in mora. tunc enim spectatur tps, quo plus valuit tpe more, ff. de triti. l. pe. ff. de ac. emp. & ven. l. ratio. §. si per venditorem. ff. de condi. fur. in re. ff. man. hoiem, & ff. de re. iudi. si cal. ff. de verb. obl. quor. ibi dicit, Nisi mora purgetur. §. de loca. potuit. ab hac generalitate, quæ tempore litis contesta. in spicitur, excipit casum. ff. man. hominem, quia ibi fidei iussit pro me, & soluit, & inspicitur tempus solutionis.

nis. reneor enim tibi, & ad omne id, quod tibi abest. excipit etiam. ff. de eden. l. vbi, quod dicit specialissimum, non excipit pra. l. qui aut. §. illud, quia qd ibi dicitur, spectari tps, quo listi promittitur, non quo agitur, sup. rñ, si vero petatur accessio rei, vel cā, vt sunt fructus in bonae fidei iudiciis, indistincte veniunt a tpe morae. ff. de vsu. mora. & l. videamus. §. si actionem. b. & §. pe. et si lis nō sit conte. q. nō est in iudiciis stricti iuris, vbi distinguit, si petitur, quod nunquam fuit meum, non veniunt fructus a tempore morae, sed a lite conte. si peto, quod fuit meū veniunt a tempore morae, et ante lit. conte. vt praed. §. si actionē, vsurā tñ non veniunt in iudiciis stricti iur. C. de condi. inde. l. j. nisi sint arbitrariae, vel in legatis, fidei. cōmissis, quae fauore vltimae voluntatis censentur bone fidei. ff. de acquir. re. do. quaesitum, §. m. Vinc. de fructibus vidisti, de rest. spo. grauis. ¶ Glo. ij. tractat de duplici denunciatione. secunda pars respon. per ob. de decre. j. & ij. & c. ¶ Vlti. gl. fortificat textum in fi. sig. contrariū, & soluit. ¶ In vlti. gl. [et ibi. §. omnem] ibi dicitur per cōstitutionem hñe initium. [et ibi, & quia] ibi dicitur, quod si decedit delegas ante, quam res per delegatum geri cōperit, soluitur iurisdicatio. ¶ In gl. j. in fi. [et] lites non sunt laxandae, de re scriptis, nonnulli. Hosti. ¶ In gl. ij. [ibi. constituitur] nō de nouo, si prius non erat [et ibi, intellige] §. m. Inn. [et ibi, laeant] vel forte casu. [et in fi.] vel hoc solum quarebatur de significatione verbi §. m. Hosti. ¶ In gl. vlti. [ibi, imploratur] hoc est falsum per ea, quae habentur de officio iudi. c. ij. Hosti. verum dicit gl. in casu decre. quā alle. [et ibi, ad perpetuandam] & quod pōstituendū rem litigiosā & inducendā iuris pendentiā. C. de lit. auth. litigiosa, & in const. Cle. vt lite pen. cū lite. & taceat §. m. Hosti. qui per hanc decre. volunt dicere contrarium, cum hoc solum eliciatur ex ipsa, q. lis non dicitur mota cum effectu, vel quoad multos casus in iure sparsos.

ADDITIONES

a ¶ Si actionem. Ibi vide glo. & per ipsum plenius in l. si filios. s. j. ff. de ver. oblig.

SUMMARY

- Legati constitutio de soluenda tertia mortuorum episcopo, intelligitur, quae de iure debetur. Legatus dubium declarat, de eius potestate etiam, nu. 4. §. 6.
- De relictis fabricae ecclesiae tertia debetur episcopo, nisi reparatione indigeat ecclesia sine fraude. A contrario sensu argumentum valet hic. Quartam de quibus soluant ecclesiae parochiales praedicatorum, & minores.
- Sententiam suam interpretari non potest iudex officio suo functus praeterquam in casibus, & quibus. Interpretandi quod quis definiuit, vel statuit, non habet officio finito potestatem, exceptis casibus quibusdam. Fecisse is videtur, cuius auctoritate quid factum est.
- Epilogus suffragium, & additio glossae, nu. 5. & 6. Constitutio facta, quod facere poterat consuetudo. Fraus per coniecturas probatur, in si. iuncta glo.

CAP. XXXI.

X parte. C. ¶ Constitutio legati de soluenda tertia mortuorum episcopo, intelligi debet de his mortuariis, de quibus de iure debetur. Cōis diuisi. ij. ibi. Cū igitur [In nouauit] sic. s. de loca. c. j. de treu. & pa. c. ij. [Nobis] in telligas ecclesiarū intuitu, de testib. requisisti, & patet j. [Tertiam] operabatur confō taxationē tñ forsan in prouincia, vel forsan in eadē dioecesi erat varia cōsuetudo, vel forte et in eadē ecclesia. apparebaret enim, q. qñq; soluerat dimidiā, qñq; tertiam, qñq; quartā, & sic legati ad pplexitatē tollendā taxauerunt tertiam [Ornamentis]. prima exceptio, [Ad fabricam] scda exceptio [Indigentis]. ergo si reparatione non indiget, soluet canonicā, licet ad fabricam sit relictum, vt cesset priuilegium cā eius cessante §. m. Hosti. qui dicit, q. si clerici dimitterēt forum, vel opus imperfectū in fraudē, hoc eis non proderit, nec epō obicit, vt in fi. c. ad hoc de diuor. quanto. §.

pe. de resti. spo. frequens. §. pe. li. vj. vide, quod dixi, de te sta. c. fin. [Luminaria] contra. §. eo. cum inter. ibi soluitur & est tertia exceptio. [Necnon] quarta exceptio. [¶ Et de his] v. [catedrali] de his omnibus praedicatorum, & Minores soluunt quartā ecclesiae parochiali per decre. super cathedram innouatam per conci. Vien. de sepul. dudū. a [Ratam habentes] ex hoc sumit vires cardinalium interpretatio. nec puto, quod iudex post officium depositū per interpretationē suae sententiae valcat alicui prauidicare, ar. ff. de offi. pra. vr. l. fi. & in eo, quod legitur & no. §. de elec. venerabilem. §. si. nisi forte partes in hoc conueniant. ff. de re iud. si conuenierit. ff. de no. op. nun. l. i. §. & post operis, vel nisi a superiore hanc potestatem de iur. vt a papa ratificetur, vt hic. & §. de offi. dele. pastoralis. §. pre terea. Durante vero officio hoc potest, vt in concor. al. le. per Barto. & paribus praesentibus hoc facere debet. §. e. in his. Hosti. & satis scripti. §. e. olim, in ma. glo. & per hanc gl. terminatur q. legitur, an statutarij electi ad cōdenda statuta, si super illis postea ambiguitas oriatur, habeant illa interpretari? & dicitur q. non, quia suo officio functi sunt. §. de officio del. in literis. illi ergo, quorum auctoritate facta sunt, illa declarent, quae & reuocare possent. ff. de in litē iur. videamus. §. vlt. & l. sequen. facit. C. de leg. humanum. nec ob. ff. de ori. iur. l. ij. §. ex actis, quia ibi durabat illorū officium. Nec obit. q. recurritur in talibus ad facientē, quia is fecisse videtur, cuius auctoritate factum est, & per quem vigorem sumpsit. j. de reg. iur. qui facit, cum concor. li. vj. ¶ In gl. j. no. legatū inter subditos statuere, alle. tria iura, sed non inrer non subditos. alle. alia tria, licet inter illos voluntariam exerceat, alle. v. iura. ¶ Secunda gl. p. tres rationes, & vnū simi le probat legatum suam constitutionē interpretari posse. ¶ In gl. [ibi, l. j.] vide. j. ti. j. ad eminentiam, in gl. ij. [Et ibi, vlt.] vide. §. ti. j. a nobis. j. super gl. ij. [et ibi, emancipari] apud procōsulem et in ea prouincia, quam sortitus nō est, & manumitti, & in adoptionē dari posse placet. [et ibi, l. ij.] vide de pœni. c. pe. in j. glo. ¶ In glo. ij. [ibi, sed et si quis, in fi.] vide de fideiur. peruenit, super gl. ij. ¶ In glo. j. in fi. [et] facit ergo constitutio, quod facere poterat consuetudo per iura praedicta. nunquid autem constitutio legati possit tollere ius cōe, dixi §. m. Hosti. de of. archipref. c. fi. & de hoc et hic dixerat. ¶ In glo. vlti. in fi. [et] probabitur per coniecturas, de renunciatione. c. ij. li. vj.

ADDITIONES

a ¶ Dudum. Et an illo casu parochialis sacerdos episcopo soluet canonici cam, arguit pro & contra Federi. de Se. consilio vj.

SUMMARY

- Beneficiorum appellatio maiora beneficia comprehendit in priuilegio de percipiendis fructibus beneficiorum. Beneficia maiora quae dicantur, nu. 4.
- Fructus beneficiorum percipiendi indulgentia ad quos non extenditur casus, & nu. 3. & quando incipiat detur ad tempus, nu. 3. quam collationem, & annexionem non impedit, nu. 3. Per commendam purgatur uacationis, & lapsus temporis impedimentum.
- Tempora priuilegiorum, intra quae quid indulgetur, vt numeretur.
- Scholarium priuilegium percipiendi fructus beneficiorum, quae beneficia comprehendat.
- Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Ius civile non debet calumniari. Interesse tua, vt accipiat. Indefinite positum uerbum generaliter accipiendum est, §. j.

CAP. XXXII.

Vanobis. C. ¶ In priuilegio de percipiendis fructibus beneficiorum appellatio beneficiorū maiora beneficia comprehendit. Cōmunis diuisio. ij. ibi. Nos igitur. [Indulgentiam] an inferior a papa hoc indulgere possit, no. j. de rescrip. si propter, li. vj. in gl. an legatus. [Beneficiorum] dixit Vinc. Pe. & Abb. post eū, quod si indulgentia nō extenditur ad casus, quibus non vacat beneficium per mortem, quos notauit §. m. eum, de conat. §. i.

si. cum accessisset, nec in epatibus, de concess. praeben. dilectus, si talis indulgentia haberetur in prouincia. nec ob. de praeben. quam uis, in fi. li. vj. quia licet comprehendat canonicas ecclesiarum cathedralium, non tñ epatus, nec in praeben. laycorum, de insli. in ecclesia, nec in praebendam, quae debetur expectanti primū, tñ quia ille prior est, tum quia spalius est primū, q. scdm, de of. dele. studuisti. sed de hoc dic, vt j. de rescrip. si pp. vbi hac gl. posuit Archi. in fi. capituli. nec in titulo primoniali, ad quem ordinatus est clericus, ad hoc de praeben. tuis, & quod ibi no. fecus, si reciperetur in cā. hñs primoniū pro praeben. §. de symo. tua. lrē nec locum habet in bñficiis cōmendatis §. m. eum, quia qui cōmendā concessit, purgavit vacationis & lapsus tps impedimentū, cum ex cā differatur electio. xxviii. di. de Syracusanā. imo & si ep̄ assignet illud bñficiū cōmendatū, non habebit hic indulgentia locū, quasi non vacasset beneficium. idē no. de elec. nemo deinceps, li. vj. in gl. quid si. Item non habet locū, si deposita restituit ep̄s, sup quo vide, quod no. de rescrip. quāuis, li. vj. quod intelligit Vinc. quādiu nō inuenit locū occupatū ipse restitutus, als oportebat eū expectare lapsum bñficii. Si vero de nouo assumere tur ad locū iure repetitionis vel reductionis, tunc locus est indulgentiae. an in beneficiis exemptis locū habeat, dicā in pra. decre. si pp. [Fructus] non dixit beneficia. & vide quod no. de rescrip. si propter. [Biennio] cōputabitur ¶ In principio vacationis cuiusq; beneficij, §. m. Vinc. Dic ponderanda in hoc verba priuilegiorū, vt no. de rescrip. si pp. li. vj. [Reuocare] vt dicebat Vinc. Abb. & Hosti. hic. hac indulgentia non impedit collationē beneficij, quod cōferendū est cum aliquo emolumento, quod dic, vt j. de of. or. pñti. §. porro, li. vj. & i. ex. lo. suscepri. nec putat Vi. q. ista indulgentia impediatur annexionem illā, de qua §. de praeben. exposuisti, licet tñ fiat annexio, priuilegiatus habebit fructus suo tpe, quia intelligitur praenuisse, §. de fo. cō. cōposuisti. [In hoc casu] s. vbi sine graui prauidicio alicuius priuati potest fieri interpretatio, alias cōtra. C. si contra ius, vel vti. publi. quotics, de priuileg. pastoralis, vbi de hoc vel [in hoc casu] s. cum agitur de interpretatione priuilegij, vel indulgentiae. §. e. olim, cū si. & per hoc dicas idem in priuilegio huius studij, quo hic studentes fructus beneficiorum suorū percipere pnt. vel dic §. m. Hosti. vt §. de priu. quia circa. [Beneficia maiora] vt dignitates, & personatus, quod alij non admittunt, cum diu vacare non debeant, & sic maiora vocat pinguiora. Inn. dicit Hosti. q. hac interpretatio est contra declarationem papae. nec ob. quod de vacatione dicit, per ea, quae dixi super ver. retinere. [Coniunctur] contra. §. de praeben. c. si. ibi dixi. ¶ In vlt. gl. arguit, q. indefinite & c. allegat contrarium, fortificat primū. ¶ In j. gl. j. [ibi, l. pe.] q. dicit, q. ad exhibendū poterat agere ois, cuius interest, nō debet calūniari. alias is, cuius interest hñe libros meos, vt proficeret, posset petere illos exhiberi. ¶ In tertia gl. [ibi, seruitus] vide in pra. c. quia circa, super vlti. gl. [et ibi, l. iij. in fi.] in omnem rem pupilli datus videtur tutor sibi simpliciter datus [et in fi.] vide de cleri. non residend. cum dilectus, super gl. ij. ¶ In glo. vl. [ibi, munere] de hoc plene. j. de elec. vt circa, li. vj. in glo. omnium.

SUMMARY

- Moderationis uerbum diminutionem continet, non augmentum, & num. 6. Moderamen in rebus adhibendum, & exempla, num. 6. accipitur etiam pro gubernatione, ibid. Dubitandi causa qua fuerit hic.
- Ecclesia nomine intelligitur aliquando prelati, & canonici. Clericorum necessitatibus quod superest, erogandum in pias causas. Fabricae tertia pars deputata, si non indiget ecclesia reparatione, ad utilitatem ecclesiae conuertenda.
- Epilogus, & suffragium glossarum. Facultates inspiciendae, & secundum eas alimenta etiam danda, & numerum canonicorum instituendus, nu. 5. iunge glo.
- Additio glossarum.

Canonorum numerus a quo dimini possit. §. j. Inferior potest immiscere se, vbi quid fuit a papa pettum. 6 Contrarium non est perpetuo eadem disciplina, in fine.

CAP. XXXIII.

Ransmisse. C. ¶ Verbum moderationis diminutionē continet, non augmentum, Communi diuisi. secūda ibi, Quo circa [Facultates] & hoc propter diminutionem ipsarum sic est interpretandū, ne sit surreptitium. Si enim diminutae non essent, & hoc papae non expressissent, ipse literas nō dedisset, ar. de cōstit. cum M. & c. pe. §. m. Inn. Plus placet Hosti. quod solū ex verbo moderationis fuerit dubitatio [Mutilatione] i. di. minutione. [Nō sint minuta] nec insufficientes §. m. Ho. [Statu] rationabili. als contra. de consti. cum omnes, ad ad fi. [Ecclesia] forte nomine ecclesiae intendit prelatū, & canonicos. §. e. cū clerici. vel hoc dictum est, quia quod quid superest necessitatibus clericorum, erogandum est in pias causas. xij. q. j. quia. sic tertiam deputatam fabricae sibi non referuabit ep̄s, si ecclesia reparatione non indiget, sed conuertet in utilitatē ecclesiae. xij. q. ij. nouis, in fi. argu. contra. x. q. iij. vnio. Phy. & G. [Comuertentes] ex vi secūdi mandati. Inn. [Duxerimus] referuauit ergo sibi, vt dicā super glo. ¶ In gl. alle. iij. concor. & duo similia. ¶ In gl. iij. aperit dubium, arguit, & remittit. ¶ In glo. iij. aperit dubiū, inducēs tria similia, & arguit duo. & ad scdm all. duo contraria, vbi remittit. ¶ Vltima glo. notat, & illud determinat. ¶ In gl. j. [ibi, in persona] circa personā illius, a quo sunt alimēta relicta, super quibus transigere vult, quaeritur quomodo sit facultatum, cuius propositi, & cuius opinionis. ¶ In glo. pen. [ibi, si societatem] hanc & se. vide de iur. iur. veniens, super. j. gl. ¶ In gl. ij. [ibi, reducendus] in casu nō tenet receptio ipso iure, §. de sta. re. c. vno. §. j. li. vj. ¶ In gl. iij. [ibi, non possit] non sequitur, q. inferior hoc nō possit. ideo, quia hoc pettum fuit a papa, ad idē §. de fi. pref. literas, sed finis huius c. multū facit. sed dicit Vinc. & Hosti. hoc fuisse, quia papa sibi retinuit, alias ep̄s cum capitulo potuisset. sic de iur. patro. cum dilectus, vt lit. pen. ecclesiae iij. ¶ In gl. ex hoc [ibi, si libertus] & moderanda test mulcta, q. tolerari non potest a p̄dem nato. C. de mo. mul. l. i. ff. de of. pra. illicitas. §. fi. Itē moderatā expensae sunt restituendae. §. de dolo. finē. & restituendum est cum moderamine. C. vnde vi. l. j. G. interdum moderamen sumitur pro gubernatione. xcvi. di. in [cripturis], in fi. C. de iudi. l. fi. & de ped. iudi. l. fi. & C. mand. in re mandata. [et ibi, forma] ex qua procedit hoc, quia contrarium non est eadem disciplina, de quo vide quod dixi super regula, qui sentit, de re. iur. li. vj.

ADDITIONES

a ¶ Nec insufficientes. Iste tex. videtur ob stare opi. Inno. & Hosti. quam ponit Io. An. in c. cum M. Ferra. de consti. in glo. no. hic Inno. qui volunt per augmentum reddituum ipso iure rumpi numerum canonicorum, quia hic papa non vult numerum rumpi.

b ¶ Ecclesia. Vide de consti. cum accessissent, in prima glo. & super illa Ioan. Andre.

De regulis iuris, Rubrica.

SUMMARY

- De verborum signi. rubrica, & materia vbi tradatur. Regula Sexti vnde formata. Regula uerbum, quae iura expriment.
- Rubri. conuentionis iura, quae fuerit intentionis auctoris inserere.
- Ex rubricarum glossis quae emolumenta afferat Io. And. Earum causa qua fuerit eidem.
- ¶ De continuatione & mā huius rubricae plene no. j. c. lib. vj. super rubri. Multa generalia sunt in hac compilatione, ex quibus eod. tit. lib. vi. formatae sunt regulae, pro nūc vtar solum illis iuribus, quae regulae uerbum expriment, §. de elec. venerabilem, ver. est enim, de maioribus, & obe. cum inferior, de arbi. dilecti, de re iudi. quamuis, de testa. requisisti, in prin. de don. inter vi. & vx. nuper, & in vj.

in vi. de procur. c. j. de iudi. c. vlt. in fi. & Cle. ne Romani. S. sane. In hac aut vltima rubrica, & ad quam super prima remissa, submitto, qd in hac rubricarum conuenientia mea intentionis non fuit, o, quod ad rubricam allegari posset, inserere, sed id solum, per quod decretalis in totum, vel in parte aliqua posset saltem excusabiliter in titulo collocari, Et ad do, qd ois canonista, qui studet has rubricarum glossas sine reuolutione memorabitur, ad quid glossa canon, qui premituntur, Et ipsas decre. allegant, scire poterit se inter bonos canonistas ex parte memorie numerandū. Qua de causa & ad tale studiū excitandum aliquarum mētē alias exprimedā studiose subtrici. Nec omittā, qd beatus Hiero. his glossis cam de dit, quia cum propter decretale, certificari, ipsius contēplatione super titulo de sepul. hanc formam tenuissem id vtile studentibus fore percipiens, ipsorum zelo a totius cōpilationis prosecutione, me continere nō potui.

S V M M A R I V M.

- 1 Res omnis per quasunque causas nascitur, per easdem dissoluitur, casibus exceptis, & quibus, & nu. 2. 3. & 4.
2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum. nu. 3. 4.
3 Possessio qua solo animo amittitur, & qua animo, & corpore, circa fin.

C A P. P R I M V M.

Mnis. Pone per decr. s. de spō. & Hof. Dixit et Hof. non solum hoc habere locum in carnalibus sponsa libus, vt ibi, sed etiam interdum in spiritualibus fm id, quod legitur & no. de regu. ad apostolicam, de tranf. la. c. ij. fallit in adoptione principis auctoritate facta, q soluitur sine principe per emancipationē. Sol. lex id cōcedit, ne plus possit adoptio, quā origo [Easdem] in triū agentes. Hof. ¶ Prima gl. ponit exēplum, & quatuor casus exceptos dar simile, contra quod allegat contrariū, & soluit. ¶ In gl. j. [ibi, nihil tam naturale.] sequitur, est quā eo genere quodque dissoluere, quo colligatum est. [ibi, sicut in initio] a principio voluntarium est obligationē contrahere. dissoluere aut nō licet sine consensu aduerfarij, [ibi, s. in amittenda.] ibi dī, qd licet possessio nō acquiratur solo aīo, nō perditur solo animo. ¶ In gl. j. [ibi, contra tractus] sicut patet in stipulatione, quā verbis contrahitur, & verbis tollitur. in venditione, & locatione, & aliis similibus contrahitur, qui sicut consensu contrahuntur, sic re integra cōtrario dissentu dissoluitur. ff. de pac. si vnus. §. pactus, ver. idem dicemus, & lab emptione, & in lalle. in gl. alter vero solus per suum dissentum tollere non potest obligationē semel cōtractā. C. de acti, & ob. sicut. sed si ad traditionem rei processum sit, non solum nouus consensus contrarius requiritur, sed & contraria traditio. i. retraditio, vt in prae. lab emptione. [ibi, licite] s. de iureiur. iua. & patet ratio. s. de spon. du. c. fi. & idē in spūali quo ad casum, de regul. statuimus, de transla. c. ij. & idem in omni voto, per quod quis se obligat, sed per dissentum obligatio illa non tollitur. s. de voto, licet, & c. magna. Itē fallit hoc in quibusdā casibus, quibus quis pot ligare, & non soluere, & econuerso, de quibus. s. de ma, & obe. cum inferior. Hof. fallit hoc et fm eū in reconciliatione, & absolutione excōicationis, fm quam op. no. de sen. ex. cū desideres [ibi, baptismo] Et est ratio, quia in his, ex similibus contrarius actus congrue interuenire non potest, sicut & virginitas semel amissa non recuperatur, xxxij. q. v. si Paulus, sic & in oibus, in quibus character spūalis, vel corporalis imprimitur. Hof. [ibi, acceptilationem] quā est civilis liberatio. [ibi, sed non natura sui] quia facta super contractu, qui est iuris gentiū [ibi, potestate conuentionis] i. vi. pacti. [ibi, in prim.] Item

confusione. ff. de fideiul. l. hares. * Hof. [ibi, in fi.] idem dixerunt. T. Goffr. Phil. sed tu dic fm Hof. ten. qd omnis possessio solo animo perditur, si incipias ab aīo, vt in §. in amittenda. si incipias a corpore, vtrumque requiritur, vt in l. quemadmodum. Cū ergo nunquā acquiritur nisi corpore, & animo, vt in l. possideri. j. respon. Solo vero aīo perditur interdū, vt in §. in amittenda, restat, quod facilius perditur, quam acquiratur. Idē in peculio, quod facilius amittitur, quam constituatur. ff. de pecu. non statim, & j. de preben. dudū, li. vi. ibi de hoc in glo. pen. A D D I T I O.

¶ Hares. ibi vide in pluribus. s. illius. l. maxime, in §. si. quod intelligitur, vt ibi no. Bar. & in l. Vianius, eo. titu.

S V M M A R I V M.

- 1 Dubia in meliorem partem interpretanda, & que. Coniecturis in incertis locus, non in certis, in fi.
2 Epilogus, & additio gloss. nu. 3.

C A P. I I.

Stote. Pone per decr. de simo. & si quæ stiones [Misericordes] Luc. vj. [Ea facta] publica, in quibus peccatū notari nō potest, vel indifferentia. Ho. [Interpretetur] xj. q. iij. absit, vbi de hoc. cōtra. de cleri. non ref. c. j. de electio. Ofius. ibi soluitur. Dixit Vinc. hic, qd in illis vehemētiōr presumptio est pro parte austerā, quā pro benignā, & eodē mō soluit. de pe. di. vij. baptizat, alias est ver. sub c. nullus. concor. ad regulam. ff. de reg. iur. semper in dubiis, & inde sumpta est fm eum [Scriptum] Mat. vij. D. [De quibus] ex quo sunt publica, at contra. vj. q. ij. si tū, & c. placuit, & de hoc. s. de of. or. si sacerdos. Hof. [Iudicare.] collige hoc, qd in incertis nō in certis locus est coniecturis. ff. de ver. ob. p. r. i. ¶ In gl. ij. ponit duas lecturas. ¶ In gl. ij. [ibi, quo.] vide in prae. c. abbate, super gl. sic sunt. ¶ In glo. j. in fi. ¶ & sunt hęc verba Bedæ exponentis auth. euan. ge. Hof. ¶ In glo. vlt. ¶ T. & ff. de ver. sig. l. presbiterū. Goff. S V M M A R I V M.

1 Scandalum nasci vtilius permittitur, quam veritas relinquantur in iusto contextu.

C A P. I I I.

Vi scandalizauerit. Matth. xviij. A. & po. per decr. de vo. & vo. re. magna. ¶ [Vtilius] glo. Bedæ. & hic fac punctū, vt ponatur aduerbialiter. ¶ In gl. ij. tractat de duplici veritate. ¶ In glo. ij. [ibi, sane] & per lo. xliij. di. commestationes. de hoc. de renun. nisi cū pridē §. pro graui, & vide, quod ibi dixi su per gl. pur Grego. est quæ huic est p̄ria in veritate iustitiæ. S V M M A R I V M.

- 1 Necessitas facit licitum, quod alias est illicitum, & exempla, & nume. 2. & 3.
2 Suffragium, & additio gloss. nu. 3.
3 Peccatum non est, quod non est uoluntarium.

C A P. I I I I.

Vod non est. In t̄ superscriptio. ne [ibi, Marcum] ij. c. ibi, nunquam legisti, quid fecerit Dauid, quando necessitatem habuit, & esurijt. G. Bedæ. quod non est & c. & eodem ver. Luc. vj. A. Matth. xij. & histor. habetur, j. Re. xxj. [Licet] vt foeminas pro aliis agere, ff. de procur. foemina, alias foeminas, vbi foemina agit pro parentibus morbo, vel etate impeditis, si non habent alium, per quē agant. Item demandare iurisdi. prius, quam proconsul ingrediatur prouinciam, non licet, si tamen in via moratur, demandare potest. ¶ ff. de offi. proconsulis, aliquando. * La. [Præceptum] Exo. xx. [Pugnam.] ij. Machab. vlti. & tamen prius detulerant sabbatō. ij. Machab. viij. [Fregit] frangere aliud est, quā soluere, vt dixi de obser. ieiunij. super rubrica. ¶ In prima gl. [ibi, cum in eadem nau], in fi. ¶ Cibaria in nau in cōmune conferuntur. ¶ In la gl. j. [ibi, panes] qui fiebāt de similagine, i. de flore farina, j. q. j. per Elaiam, in prin. vbi de hoc.

de hoc. nec de eis licebat familiā pascere, vt no. x. q. j. con fuerudinē. [ibi, propositionis] Reg. xxj. [ibi, itaque] alias incipit, si ergo, de con. di. ij. tribus. als incipit, tāta. ¶ In glo. vlt. in fi. ¶ & sic patet, qd necessitas in aliquibus & quando que a peccato excusat, & merito, quia necessitas est contraria voluntati spontaneæ. ff. quod metus causa. l. j. peccatum autem fm B. Aug. adeo voluntariū, quod si nō est voluntariū, nō ē peccatū. xv. q. j. §. j. & c. illa. La. & Hof. A D D I T I O.

¶ Aliquando. Vide de confit. vi. vel inut. c. cum dilecta, in glo. sic ergo, & super illa Io. Andre.

S V M M A R I V M.

- 1 Subsistere quod non possit, & num. 2. & 3.
2 Suffragium, & additio glossarum, num. 3.
3 In dominorum, & prelatorum perceptione a subditis, cuius non est memoria, que sit attendenda.
4 Pro subditis in dubio iudicandum.

C A P. V.

Vod latenter. De restit. spoli. olim. i. [Per vim.] s. quod metus cā, ad audientiam. [Illicite] de symo. qui alium. ¶ In gl. j. [ibi, l. j. circa p̄ncipium] quod vi aut clam factum est restituitur in statum pristinum. debuit enim faciens ius suum tueri non iniuriam committere. ¶ In glo. j. [ibi, a subdito.] & si allegant domini, vel prelati se percepisse prædicta a tempore, cuius non est memoria, attendendum est, an gratis, pacifice & quiete hoc perceperint, & habuerint, & tunc videtur pro illis sententiandum. s. titu. j. super quibusdam. an vero clam, violenter, & illicite, & tunc sententietur contra illos, vt hic cum si. & iura pro & contra inuenies. s. de censu. peruenit. in dubio v̄ iudicandum pro subditis, quasi presumantur iniuri hoc prestitisse. ff. de proba. cum de indebito. §. in vero ab initio. ff. de dona. filius. Nam & si pignora capiantur, vel redimantur, vel subditi probabiliter timeant, & vexationē suam redimant, per talem præstationē ius non acquiritur, vt hic j. e. qui ex timore. C. quod me. cā. l. pe. de resti. spo. olim. iij. ar. pro. dominis, de dona. c. j. de testa. cū in officiis. pro & contra. xij. q. j. lane. Hof. ¶ In gl. j. [ibi, reuocantur] interdum ipso iure non tenent.

S V M M A R I V M.

- 1 A questionibus in ipso cause initio non est inchoandum, excipiuntur casus, & num. 2. & 3. in quibus personis habeant locum, & quando, num. 3. & 4.
2 Earum modus quis, ibid.
3 Quæstio, siue tormentum quid. Ad ipsam qualiter procedi possit, num. 5. In quibus causis, num. 6. Qui torqueri possint, num. 7. & contra quos, ibid. Quoties haberi possit, num. 8. Ad eam quæ sint indicia sufficientia, num. 5. Ieiunia sunt tormenta, nu. 4.
4 Suspicionem, & presumptionem quæ faciant, vt sit locus torture.
5 Liber, & statuliber adæquantur, vltra medium. Vniuersitatis seruus, non est singulorum, ad fin.
6 Prope esse idem, quod in loco, verfic. dicunt autem. Videre locum, atque in eo esse comparantur, ibid.

C A P. V I.

Vm in contēplatione. Po. per t̄ dec de depo. grauis. [Inchoandum] fallit in casibus no. xij. q. ij. qōnem. ¶ In gl. j. signat contrarium, & ibi, remit. ¶ In glo. [ibi, l. j.] vide de confes. c. si. super. j. gl. [ibi, milites] et in publicis criminibus iudex non incipit a tormentis. sed etiam si per indicia sit procedendum, id faciet, si personarum conditio patiatur. ¶ In gl. j. [ibi, præcedere] & de libero homine. ff. de qō. ex libero. Hof. [ibi, in fi.] & ibi no. an clerici pro testimonio debeant torqueri, & de tormentis actoris, rei, & testium no. xv. q. vj. in summa. qd autem clerici

torqueri possint, sic p̄bat, nā accusatores eportū & testes torquet. ij. q. j. in primis, & p̄g. c. illi qui, vbi de hoc. ergo clerici, quia laici non admittuntur contra epos. ij. q. vii. ipsi testes. Sed contra, liber homo nō torquetur nisi suspectus. ff. de q. ex libero. at nullus suspectus ad accusandum admittitur. ij. q. v. accusatoribus, & c. se. & q. viij. c. j. & patet de accusar. repellantur, & cum P. ergo nullus torquendus est admittendus. Solut. hoc verum nō in exceptis, vel quando accusatus cōfessus innocentie suæ talem gratis admittit, arg. de resti. spo. c. j. de hæret. ex inuictō. ad fi. Alii dñt nullum clericum torquendum, licet possit pro crimine verberari. xlv. di. cū betaus, Leuiter tñ ita qd non in sanguinis vindictam, ne cle. vel mo. sententia, de rapto. in archiepiscopatu, & c. prius inducā fm istos intelligantur de laicis accusatoribus, & in criminibus exceptis fm Inn. dicit Hof. qd adhuc remanet absurditas. Episcopus. n. non potest accusari nisi in ecclesiastico foro, quia nec clericus alius, qd patet de iu. at si clerici. ergo fm hoc in foro ecclesiastico locus est quæstioni, quod verum putat non solum de laicis, sed et de clericis vilibus & suspectis, dū modo fiat ex cā, & sit qō moderata, de cri. fal. ad audientia, de rap. in archiepiscopatu. & est hoc verum non solum, cum de crimine quæritur, sed & si de pecunia agatur. & de hoc s. de depo. c. j. in gl. pe. vbi et posui op. abbatis dicentis nunquā reperiri torqueri clericos, nisi sint infames, & talis erat ille, vt ibi dicit. Et quod prædixi quæstionem esse debere moderatā, declarabat Hug. dicens, qd in ecclesiastico foro non debent fieri tormenta, quæ qñque sunt in seculari, cum. s. iudicatur eculeis, vngulis, fideiculis, & hmoi feuerioribus, sed virgis, & scuticis, quas scorezatas vocamus, subiici poterunt. xxij. q. v. c. j. ad fi. vñ dicit lex, qd talis sit modus qōnis, quæ tortū seruet incolumem innocentie, vel supplicio. ff. de qō. qōnis modū. ¶ Hac de t̄ cā videamus de qōnibus per modū summa. Primo quid tormentū. Secundo qñ, & qualiter ad qōnes, vel tormenta procedi possit. Tertio in quibus cās. Quarto qui homines possint qōnari, vel torqueri, & quos. Quinto quis sit effectus qōnis habitæ per tormenta. Sexto quoties haberi possit qō, vel tortura. Quæstio est veritatis inquisitio per tormenta. s. de depo. c. j. de accusa. si confiterit. apertius. ff. de iniur. itē apud Labeonem. §. qōnē. ff. ad Sill. l. j. §. qōnē. Nuda enim iterrogatio, vel leuis teritio ad hoc edictū non pertinet, vt ibi tormentum aut dicitur dolor corporis, & mala mansio vnde & icinia sunt tormenta, vt no. in Cle. de hereti. c. j. Est ergo tormentum torquens mentem, dictum a torquere torques. ¶ Circa t̄ scdm sciendū, qd a qōnibus nō est inchoandū, vt hic, & in cōcor. sed duo requiruntur, vt hoies torqueri possint. Primum, qd aliis probacionibus veritas nō possit h̄ri. Sunt enim qōnes in subsidium inductæ. v. q. v. illi qui. C. de qō. l. quoti. ff. de l. diuus. scdm. qd indicia sup illo facto præcedant. ff. de qō. l. j. & l. sed si vnus. §. in ea cā, & C. e. l. milites. & quod dixi indicia, glossator hic, & Io. dixit præsumptionem. xv. q. vj. in sum. & in c. j. e. q. ideo non fit qō, quia non præcesserant indicia, sed iudicis examinationi relinquitur, quæ indicia sunt sufficientia, cum iure scripto id dererminari, vel certa doctrina dari non possit. sic. j. de rescrip. statutum. §. assessorum, de elec. cupientes, post prin. li. vj. ff. de rest. l. iij. Non enim dici pot, qd id, quod facit semiplenam probationē, sit indicium in hoc casu, vnde & si dicitur, qd vnus solus testis in criminibus non faciat semiplenā, iuxta no. ff. de execu. tu. l. ij. faciet tñ competens indicium fm Azo. in sum. eo. ti. quod intelligo, dumō al. x. circumstantiæ non resistant & sic et soluitur ff. de qō. l. maritus. nam ibi non fuit qō reprobata, quia vnus testis non faceret indicium, sed ga ancilla in pecuniaria cā non debebat et inditiis idm torqueri, vt ibi etiam no. in glo. penult. & patet. C. e. l. j. nisi vbi de facto suo ageretur, vt quia diceretur per ipsum depositum, vel commodatum, eodem titu. l. interrogari. Attendet ergo iudex illa, quæ suspitionem,

nem, & praesumptionem faciunt, vt famam, inimicitias, minas, fugam, & his si. Ex quibus per se colligat, an locus sit tortura. Tortura vero debet esse moderata, vt s. dixi, non quantum postulat accusator. ff. de minore. §. tormenta, & debet prius fieri de suspectissimo, vel timidissimo, a quo melius & facilius veritas credatur eruenda. ff. de l. i. §. i. & l. vnus. j. respon. & non debet qd fieri, an Titius com miserit. sed quis com miserit, ne plus videatur suggerens, quam querens. ff. de l. i. §. qui qonem. ¶ De tertio dicendum, qd in criminibus, & civilibus locus est qd non, vt in pra. iuribus, de accu. si constiterit, de depo. c. j. & in Cle. de haere. c. j. ff. de qd. l. diuus C. e. l. iij. & l. cum falsum, & l. haec, quod placet. ¶ De quarto dnt legitae apertius, qua Azo in sum, qd tres sunt hoium conditiones. Nam sunt liberi, statuliberi, & serui. De liberis dic, qd aut sunt in militia, vel dignitate pstituti, & ij no torquentur. C. de qd. milites, & l. diuo. facit xlv. dis. cu beatus. p hoc dnt qda idē in clerico, cu miles celestis sit. de cle. egro. c. j. cum concor. A l. iij spaliter id putant de presbitero per l. presbiteri, C. de epi. & cle. canonizata. v. q. vj. & facit, quod no, in pra. c. illi qui. v. q. v. Sed Hug. dicit et presbiterum suspectu torqueri, & l. illa loquatur de non suspecto, vel coram iudice layco, cum enim sacerdos fortius alio peccet in celando, dicendo, vel in publicando, celando. §. de excels. pra. la, quam sit graue. iij. q. vij. sacerdos, ergo priuilegium in hoc perdet. de hoc dixi in prin. huius gl. Quod dixi in militia, vel dignitate constitutos non torqueri, fallit in certis criminibus, vt lese ma. proditoris, & si. vbi et minor atas no iuuat. ff. de re. mi. de fertorem, §. is qui, & l. proditores. ff. de qd. de minore, in prin. & l. ex libero. Torquetur et decurio, si decurionatus tpe quaeritur, de si. in stru. prius per eum confecti. C. de fals. si quis decurio. Aut non sunt tales, & tnc distinguatur, quia aut petuntur torqueri in seipos, aut in alios, si in seipos, in ciuilibus causis non pnt. In criminalibus pnt interuenientibus his duobus, de quibus. §. membro secūdo. C. e. l. iij. & l. milites. ij. respon. Si vero petitur in alios vt testis torqueri, aut est vilis persona, & tunc in criminali, vel ciuili non recipitur nisi cum tormentis. ij. q. j. in primis, in si. & iij. q. iij. si ea rei, qua est lex. ff. de testi. ob carmen. §. ij. & l. qm quosdam solum in subsidium, in auth. de testi. §. j. aut no est vilis, & tunc torquetur, si duo interueniant, quod vacillet, facit. §. de poenis, super his, & quod interfuerit facto. ff. de ex libero, & l. vnus. §. j. & ij. & facit de testi. cog. super eo, & qd sit maior, xliij. vt pra. l. ex libero. §. j. & l. de minore. j. respon. & haec vera, nisi alia consideratione impediatur qd, vt quia inimicus, vel liber homo bona fide seruientis. ad hoc. §. de accusa. cum oporteat. ff. de l. i. §. propterea, alias preterea, & §. idē est in libero. Et licet praedixerim impuberē non torqueri, terneramen potest, & ferula veritas ab eo elici, vt ibi, & ff. ad Silla. l. j. impubes, & l. excipiuntur. Non torquentur et senes aetatis decrepitae. eo. ti. l. iij. §. ignoscit, nec mulier, dum praegnans est. ff. de poenis, praegnantis, de secunda conditione. l. statuliberoru, idem quod de liberis dicendum est. ff. de statuliber. De seruis sciendum, qd aut seruus petitur torqueri contra exneum, qui nec est, nec fuit dñs, aut contra dominum praesentē, vel praeteritum. primo casu torquetur praecedentibus inditiis, & in subsidium, vt pdixi. secundo casu refert, an seruus interrogatur de facto eoi dñi, & serui, & tunc torqueri potest. C. de ser. fu. l. quicumque. §. si. & de iudic. l. quaro. §. si. & ff. de l. i. §. iij. q. iij. serui rñsio, & versu. item serui neque, aut interrogatur de facto extranei. & tunc distingue, aut dubitatur de dñio, & ratione dubij poterit. C. e. cum falsum, & C. de rei ven. cum super, aut certum est, quod est vel fuit dñs, & tunc si causa est pecuniaria, non torquetur. C. e. l. j. in si. Si criminalis, nec tnc regulariter, fallit in casibus, qui habentur & no. C. e. l. j. in crie adulterij, fraudati census, lese maesta, principis, reipublicae, vel illorum, qui ad latus principis militant, vel si coniugem, vel socium sociam occidisse dicatur. quod

de domino dixi, intelligas de singulari. Seruus enim vni uersitatis, vel corporis contra singulos de vniuersitate, vel corpore torquetur, quia non singularium, sed corporis seruus est. ff. de l. i. §. seruum i. dicit de liberto dñ. xij. q. ij. qui manumittitur. Itē quae dixi, intelligas de seruo, qui tpe accusationis mens erat, vel prius fuerat. secus, si post accusationem mens seruus effectus sit. ff. de l. i. §. sed cum ad hoc. §. de testi. licet ex quadam, ibi, A nre liem moia, & c. ¶ De quinto. §. de qonis effectu. i. verum valeat confessio in qonibus, vel tormentis, distingue, an perseueret, vel non, secundo casu non ualer. ff. de l. i. §. diuus. & facit xv. q. vj. c. j. xxxij. q. ij. Lotharius, in si. cum concor. Primo casu si contra seipsum confitetur, sibi praedicit. si contra alium, est in piciendum, an persona talis fuerit, quae poterit, vel non potuerit sustinere tormenta. ff. de l. i. §. q. Vt n. ibi dñs, sunt quida, qui tormenta contēnunt, vt erui ab eis veritas non possit per illa. Alij ita sunt impatientes eorum, vt potius mentiantur, quam illa pati velint, & non solum se, sed alios criminantur. Ad idē. ff. de qd. edic. l. quaro, ad si. Dnt autem doc. qd perseuerare tunc dñs, qd non territis tormentis, & extra tormentorum locum illa non videns perseuerat. alias, si prope tormēta, vel illa videns perseueraret, in tormentis videretur id fieri, ar. ff. de incen. rui. nau. l. j. §. si ex incendio. hoc tñ scias, qd quantum cunque perseueret, et si damneret, si postea de innocentia apperet, liberatur a principe, vt pra. §. si quis vltro. facit. §. de pur. vul. c. ij. ¶ Circa textum vr, qd se mel tortus iterum possit torqueri. ff. de qd. l. repeti, & in auth. vt iu. sine quo. sus. vbi dñs. & non prius quiescant, & c. In contrarium. c. ti. l. vnus, in prin. Item sufficit semel fieri. ff. de ver. si. l. boues. §. j. & de preben. non potest. §. j. l. vj. eum suis concor. & quia sic est in teste. ff. de testi. l. produci. iij. q. iij. §. item in criminali, in prin. & §. de accusa. cum. P. Odof. dicebat reperit ionē tormentorū fieri posse, si noua emergebant indicia, vt quia tortus dixit se solum fuisse, & apparet mō contrarium, vel his si milia. Alij simpliciter dnt propter oēm nouā coniecturam, procedat ex ipsius dicto, vel non, quaestionem repeti posse, ar. d. l. vnus. §. j. & ff. de dam. infec. qui bona. §. si quis stipulaturus.

ADDITIONES.
 a Tortura. Est arbitrarium ergo, an & quando sit torquendus. Bar. tamē plura certa ponit indicia, propter quae potest quis torqueri, & quid de indicij vniuersalibus, an sufficiant, & plura alia in materia, vide per ipsum in l. si sine, ff. de quaestio. & de fama vide glo. no. in auth. hodie, C. de diuor.
 b Suspectissimo. Ista sunt diuersa, & l. vnica hic al. l. dicit, qd a debiliore, & sic timidissimo debet incipi. l. j. §. j. dicit a suspectissimo, dicit vt ibi no. Bar. primo enim a suspectissimo, omnibus paribus a timidiore.

S V M M A R I V M.
 1 In sacris Deo rebus, & episcopis quicquid iniuste agitur pro sacrilegio reputatur, & quae sit pena, iuncto contextu, & quae sint res huiusmodi, nu. 2.
 2 Sacriligium large hic sumitur.
 3 Additio glossarum.

C A P. VII.
Quæ multotiens. [Episcopis] talis vel peccat in Deum, quæ scandalizat. xxij. di. nulla, & c. ille. & locus est poenae, de qua xvij. q. iij. si quis deinceps [sacriligio] large. T. & concor. §. ti. proxi. cā. Phy. ¶ In §. l. i. [ibi, homo ecclesiasticus] vt clericus, vel secularis, vt seruus ecclesie. xij. q. ij. ecclesiarum. C. de epi. & cle. l. ij. ¶ In gl. v. in si. ¶ ff. de iusti. & iur. l. j. §. ius publicum.
S V M M A R I V M.
 1 Praeceptum facere non dicitur, qui timore facit, & id intelligitur duobus modis, nu. 2. & 3. §. j. aliter capitur, nu. 3. in prin.
 2 Suffragium glossarum.
 3 Coactae quid sit, excusatur, distinguitur nu. 3. §. j.
 4 Additio glossa.
 5 Timor duplex, & utro seruendum domino.

C A P. VIII.

Quæ ex timore. Po. per decre. de baputismo, maiores [Facit praecipuum] communiter intelligitur, id est praeter praecipuum, potest intelligi, id est praecipuum. iurisdictionalis enim actus ex timore factus nullus est interdum, vt patet. j. de his, quae vi, metu, & causa si. c. vno. lib. vi. ff. de iudic. l. ij. ¶ In glo. ij. [ibi, si libertus] si filius patroni accusat liberrum voluntarie, perdit bonorum possessionem, si coactus, non. [ibi, qui erat heres] tenetur de culpa, qui sponte distrahit. Secus, si necessitate, vt de mandato praetoris. ¶ In §. glo. j. [ibi charitatem] vnde dicitur, Seruite domino in timore. T. & qui timet Deum, faciet bona. Eccl. xv. A. Host. [ibi, in si.] vide quod no. de preben. eum, qui ij. respon. li. vj. ¶ In glo. ij. [ibi, non sit imputandum] dicit Hosti. qd licet excusetur a tanto, non tamen a toto, per ea, quae leguntur. §. quod me. causa, sacris. hoc credendum, quando coactus a priuato. dictum glossa, quando coactus est a iudice. [ibi, in si.] de hoc. §. de testi. veniens. ij. in vlt. glo.

S V M M A R I V M.
 1 Flere peccator, & ecclesia debent.

C A P. IX.

Debeat. [Peccator] & ecclesia, de pe. di. j. heat. & l. di. in capite. [Offendit] ad idem Iac. ij. ¶ Glo. j. quadrupliciter legit capitulum, & dat vnum simile. ¶ In glo. j. [ibi, dolendum] alias est ver. sub. c. j. & ibi, de hoc [ibi, apostolus] ad Choro. xij.

S V M M A R I V M.
 1 Pastoris excusatio non potest esse, si lupus oues comedit, & ipse nesciat, iuncto contextu, & nume. 2. & 3. tenetur de periculo, ibidem.
 2 Prelatorum, maxime episcoporum nomina multa, & quae.
 3 Diaboli nomina diuersa.
 4 Suffragium, & additio glossarum, nu. 4.
 5 Dolum qui allegat, probat, excipitur, nisi ratione officij quis tenere cur de eo, in quo dolus dicitur commissus, iunge glo.

C A P. X.

Quamuis. Po. per decre. de sta. re. ca. pra. l. i. §. de elec. ne pro defectu, in prin. vbi no. Hosti. per verus multa nomina pra. latorum, maxime episcoporum. Et sunt ij. Dux, de eta. & quali. cum sit. Doct. j. q. vij. conuenientibus. Preco. xliij. di. sit rector, Pastor, vt hic. & ibi. Medicus. §. de pe. ois. Gladiator. xvij. q. ij. c. j. Praefectus vigilum. l. xxxj. di. oportet. l. xxxij. di. nunciatum. & de hoc de offi. archiep. c. fina. Miles. xxij. q. viij. §. j. Nutrix. j. de poeni. Deus qui. Agricultor. j. de maio. & obe. solite, ver. poruiffes. Corrector, de offi. or. licet. Iudex, eo. ti. per totum. Pater, de testi. spo. conquerente. Speculum, Speculator, de elec. cum in cunctis. Officiis praesul praest. viij. q. j. qui episcopatum. Sacratque, §. de conse. ec. per totum. Patronus. x. q. j. quia sacerdotem. vide quod scripsi. de re iudi. c. vl. in gl. pe. li. vj. Redeo ad textum. [si lupus] i. dyabolus, & cuius nomina diuersa. dixi. §. de sum. tri. c. ij. si. [nescit] i. allegat se nescire, vel proprie. Hier. ad Furiā. C. Detrimētū peccatoris pastoris ignominia est. ¶ In gl. j. [ibi, qui mercedem] qui pro custodia rei recipit mercedem, tenetur de periculo, quod per custodiam potuit euitari. [ibi, l. vlti.] quae incipit, non est. & vide. §. ti. ij. c. iij. super gl. j. tunc enim. ¶ In glo. j. [ibi, apostoli] Actuum. xx. [ibi, di. iij.] l. xliiij. [ibi, ecce cum honoris] xlix. di. c. vl. in si. Hosti. [ibi, custodiam] alias generale est, qd qui dolum allegat & c. ff. de prob. quories. Vin. [ibi, l. vlti.] & pe. & ff. de effr. per

torum. Hosti. [ibi, in si.] adde, quod dixi secundum Hosti. de pa. & re. omnis. j. respon. vbi dicitur, quid sit cura.
ADDITIONES.
 1 Generale. Ibi locantes operas suas ad custodiam, ad quid tenentur, vide ff. nau. ca. sta. per totum. & vide in l. dominus horreorum, ff. loca. per glo. se. per Bar. & per Io. An. de off. archi. ca. quae.

S V M M A R I V M.
 1 Homagium pro spiritualibus non fit, sed pro temporalibus, nec ad id consuetudo contraria prodest, & nu. 2.
 2 Additio glossarum.
 3 Obedientia ad quae extendatur.

C A P. XI.

Indignum. [Spiritualibus] secus vide quod no. de sta. re. c. vno. §. verum. li. vj. in glo. ij. [Homagium] de hoc vide satis in Spec. de feu. §. ij. in prin. & quod no. in Cle. de re iudic. pastoralis. §. rursus, in prin. [Compellatur] nec prodesset consuetudo, quae tanquam iniqua praescribi non possit. §. de consue. c. j. & vlti. Inno. & Hosti. ¶ In glo. j. in si. [ibi, exceptis] priuilegiis suis, quod dicit, vt no. de tempo. or. c. j. & de re iudi. in causis. Hosti. ¶ In glo. ij. [ibi, obedientia] & extenditur obedientia ad spiritualia, & ad ea, quae ad Deum pertinent, vel ad officij cuiuslibet pra. latorum, ar. x. di. suscipitis. xj. q. iij. quid mirum. vij. q. j. quia frater. ad quam et layci, & imperator tenentur. lxj. di. Valentianus, & §. de maio. & obe. solite. Homagium vero est de temporalibus, & his, quae ad temporalia pertinent. xxij. q. v. de forma. & ideo in hac significatione sumptum pro spiritualibus praestandum non est, nec prodesset in hoc consuetudo, vt dixi in textu secundum Inno. & c.

S V M M A R I V M.
 1 Operis conclusio, & peroratio. In eo auctor quae praestiterit, & excusatio imperfectionis ex animi sui sententia. Supplere pollicetur, & vnde suffragium eius colligi possit. Studio si quibus indigeant, in prin. In speculum videtur post opus hoc scripsisse.
 2 Scriptor sumit multos iudices.
 3 Legentium sensum quae offendunt.
 4 Breuitas quae commendatur.
 5 Criticis se defendit, & quid bis sequantur.

OPERIS CONCLUSIO.

Doram Operis veniens, dicam cū labore, multoque tempore hoc doctrine opus complexus sum. addam tamen cum Hiero. ad Pauli. vij. vbi de Esdra loquitur, Excessi modū epistole, nec tamen impleui, quod volui. Cum. n. secundum Hiero. ad Marcellinum librorum multitudinem, & silentio, sed fortius securitate, & ocio studiosi dictantes indigeant, & ego econtra gratis, & ingratum occupationibus cuiusque gradus grandibus fuerim impeditus, quas breuitas, & certarū notorietas suadet subterfieri, hoc opus ad finem conceptum modum perducere potui, quod tamen importunitate petentium ad petias est reductū. Sed protestator calamo, quod sibi quies nō adest, cum propter multa scripta Vincentij maxime non decisa, & opinionum approbationes, quae desunt, necesse habeat illic pingendis & addendis insistere. Nec hoc faber aboret, cum hucusque compertum non sit opus publicatum per iuristam aliquandiu post viuentem additionibus caruisse, suffragabitur tamen ad breuitatem ipsarum huius nouellae prosecutio super vj. Et quod super specu-

Ioan. And. Comment. in quintum Decret.

- 1 speculo sum Deo duce scripturus. ¶ Licet sit scientia docere Hiero. ad Prædiciū. B. q̄ qui scribit, multos sumit iudices. (alter. n. in alteriuslibet ingenū recordat, qđ dixit in expositione symboli, in prin.) nec ignorē in scripturis reprehensibile omne nimis, siue sit longitudini, siue breuitati connexum, cum primum sensus legentium oneret, secundum præcidat studiosorū desiderium, vt ait Hiero. super Hier. li. ij. in prin. tamen & hoc scio ipso testante super Ioelem. B. quod oris apertio est in Dei, non in hominis potestate. per quod constat me non plus potuisse, quam ingenio a Deo largiti paterentur angustia, vt de se hic asserit super Micheam. B. propter quod, vos reuerēde mi pater, & domine, me supportatum habere dignemini circa operis defectus, maxime supradictos. Constat enim vobis, qui fere scibile omne sciis, q̄ vniformis stilus non competi, quando inter illos, propter quos scribitur, vniformitas non habetur.
- 3 ¶ Et licet sciam dixisse Valerium lib. viij. c. j. q̄ multa & magna breuiter sunt dicenda, id tamen testante Hieronymo super Isā. lib. xj. de illa breuitate debet intelligi,

per quam intelligentiæ nō sit dānum. Opus igitur hoc ex quo fuerit vestra lima libratum, & ipsius opificem dignemini defensare contra subdolos, qui suum stomachum, non styli meritum sepe sequuntur, vt plenius dicit Hiero. ad Pamachium. ij. B. Appetentibus. n. scripsi, non fastidiosis, gratis, non inuidis, studiosis. non oscitantibus, vt de se dicit Hier. ad Pamachium, & Marcellam, secunda. Et propositum respicit, quicquid ibi subtiliter. I. in Hiero. descripsi. Et super Ecclesiasten. ii. c. conforatque satis, quod habetur super Osee. D. Concludendo igitur, & pro reperitis habendo his, quæ ad vos supra in prologi sine descripsi. vos oportet in omni loco. Acuoque frui felicitate vortua, exorans, q̄ per vestra suffragia familiaris in via sum assiltes. in patria, quod intercessione virginis gloriose, ac omnium beatorum, & nominatim illorum, quos sub officio duplici veneratur ecclesia, cōcedere dignetur trinitas per sæcula benedicta. Amen, amen, quod de Hebræo translulerunt septuaginta in. fiat, fiat, vt in epistola ad Marcellam. viij. scribit ipse Hieronymus.

Nouellæ Ioannis Andreae in Quintum Decretalium

F I N I S.